

Giới thiệu Vô Thượng Vu Tổ Convert

đến Bàn Cổ Truyền Thừa, lấy được chỉ bảo, tập vô thượng thần thông. Lại nhìn Tàn Lĩnh tại thánh nhân giữa đường, coi vạn vật như con kiến hôi hồng lưu bên trong, chỉ huy Vu Tộc Chiến Thiên, Chiến Địa, thần can giết thần, phật can giết phật, coi như giết sạch Mãn Thiên Thần Phật lại có làm sao

Coi như thánh nhân can cũng Vô Sở Úy Cự, một chữ "Chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương :

Từ Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, thân Hóa Hồng Hoang. Trăm ngàn vạn năm đến Vu Tộc từ thắng mà suy, trải qua vô số gặp trắc trở, rốt cục tại mảnh này tràn ngập nguy cơ đại địa bên trên ngoan cường sinh tồn, nhưng trả ra đại giới cũng là nười phân thân trọng.

Cái kia một trận đại chiến, Vu Tộc mười không dư một, trong tộc đứng đầu cường giả Thập Nhị Tổ Vu càng là thương vong thảm trọng, trừ Thân Hóa Lục Đạo Hậu Thổ Tổ Vu bên ngoài, chỉ có Cộng Công Tổ Vu một người còn sống, còn lại mười vị Tổ Vu toàn bộ bỏ mình, nhưng Cộng Công lại bị thánh nhân vĩnh thế trấn áp tại Bắc Hải suối dưới mắt, Vu Tộc từ đó rời khỏi Hồng Hoang Vũ Đài, lui vào hoàn cảnh ác liệt Bắc Câu Lô Châu, bây giờ Vu Tộc sinh tồn tình trạng càng thêm không thể lạc quan, đã có diệt tộc nguy hiểm.

Hạt mưa không ngừng rơi xuống, vô tình vuốt mặt đất, không trung sấm sét vang dội, từng đầu Ngân Xà trên không trung Loạn Vũ. Dưới bầu trời đêm là đen kịt một màu mông rùng, đen nhánh yên tĩnh mông rùng giờ phút này lộ ra càng thêm thần bí, để cho người ta có một loại tim đập nhanh, không dám xâm nhập.

Đột nhiên, từng tiếng dồn dập gào thét, như dã thú cuồng hống. Vạn Thú sôi trào, tiếp lấy một trận bối rối tiếng bước chân từ đằng xa truyền đến, càng ngày càng gần, phá vỡ cái này huyền ảo bên trong bình an.

Một cái cao lớn uy vũ thân ảnh xuất hiện, là một thanh niên Nam Tử, chỉ gặp hấn hắc phát áo choàng, ** lấy hai chân, bên hông vây quanh một trường không biết tên Thú Bì, một bước Nhất Trọng ở trong rừng Cự Tốc tiến lên, cũng không ngừng quay đầu nhìn quanh, trên thân càng là nhìn thấy mà giật mình, một đạo vết thương sâu đủ thấy xương. < S. Đẹp mắt tại tuyến > tại nước mưa cọ rửa dưới, đã trắng bệch.

"Nhanh, đừng cho hấn chạy, bảo vật ngay tại trên tay hấn..." Mãng Lâm bên trong vang lên từng đợt lo lắng la lên cùng gào thét.

Đuổi theo thanh âm càng ngày càng gần, thanh niên chẳng biết tại sao đột nhiên dừng bước. Thanh niên nắm thật chặt trong tay hộp gỗ. Để vào bên hông Thú Bì bên trong, trong ánh mắt tràn ngập một loại kiên định.

Thanh niên lẳng lặng đứng tại trong mưa, tựa như một tòa pho tượng không nhúc nhích, một cổ khó tả uy thế từ từ từ thanh niên trên thân khuếch tán ra đến, một đầu Tiểu Xà vừa mới tới lui đến Nam Tử dưới chân, liền đứt thành từng khúc.

"Ha-Ha... Lôi Cương ngươi làm sao không chạy, có phải hay không suy nghĩ mình bạch, nhanh giao ra bảo vật, Bản Thiếu Gia có thể muốn ngươi chết đau nhức nhanh một chút, không phải vậy..." Mười mấy bóng người từ trong rừng thoát ra, Tương Thanh năm đoàn đoàn bao vây, Mãng Lâm bên trong đi ra một Văn Nhã Công Tử, mang theo vài phần âm lãnh, đặc ý đi tới.

Thanh niên lộ sát cơ, trong lòng biết lần này chỉ sợ thật khó mà đào thoát, còn không bằng liều mạng một lần, cho dù chết cũng phải kéo lên mấy cái đệm lưng. "Yêu Tộc tiểu nhi, chớ có khinh người quá đáng! Cho dù chết! Ta Lôi Cương cũng sẽ không để các ngươi tốt qua!"

"Ha-Ha... Lôi Cương, ngươi một cái cũng nhanh chết người, còn dám nói khoác mà không biết ngượng, ta khuyên ngươi vẫn là sớm làm giao ra bảo vật, không phải vậy ngươi sẽ chết rất khó coi!"

Thanh niên không nói gì, mà là dùng hành động đáp lại, một chói mắt thiểm điện du tẩu tại thanh niên hai tay ở giữa, tán ra lớn lao uy lực.

"Bên trên, nhanh lên... Giết hấn cho ta, ta muốn cho bọn hấn Vu Tộc Bộ Lạc đưa một món lễ lớn..."

Mười mấy bóng người đồng thời xuất thủ, tàn nhẫn mà quả quyết, không có một tia chần chừ. Chém giết bắt đầu, nhất thời Lôi Quang bắn ra bốn phía, Yêu Khí tràn ngập, từng cái thân ảnh chậm rãi ngã xuống đất, tươi máu nhuộm đỏ dưới chân thổ địa, rất nhanh lại bị nước mưa cọ rửa không còn một mảnh.

Thanh niên không cam lòng ngã trên mặt đất, băng lãnh nước mưa đập trên mặt của hấn, hấn không cam lòng nhìn qua đêm đen như mực không, hấn không phục! Vì cái gì lão thiên muốn đối đãi với ta như thế Vu Tộc, "Vì cái gì?" Thanh niên nhìn trời gào thét, khóe mắt lướt qua một giọt trong suốt, không biết là nước mưa vẫn là không cam lòng.

"A!" Thanh niên gầy dựa đứng lên, điên cuồng gào thét nói: "Yêu Tộc tiểu nhi, ta liền dù chết cũng sẽ không để cho các ngươi đạt được nó!" Thanh niên

đem trong ngực hộp gỗ móc ra.

Cái kia âm Lãnh công tử giống như đột nhiên ý thức được cái gì, sắc mặt đại biến, "Người muốn làm gì? Nhanh, nhanh ngăn lại hân, bảo vật còn trong tay hân..."

Nhưng mà không đợi âm Lãnh công tử nói xong, thanh niên khí tức đột nhiên phát sinh biến hóa, thanh niên quát to một tiếng, "Vạn Lôi Phệ Không!" Vừa dứt lời, chỉ gặp trong hư không Ngân Xà toàn bộ hướng thanh niên tụ đến, lúc này thanh niên đứng ở trong biển lôi, tựa như Lôi Thần hàng thế.

"Không tốt!" Âm Lãnh công tử gặp tình hình này, thất kinh, hoảng hốt lui lại.

"Ầm ầm..."

Từng tiếng lôi động, kinh thiên động địa, chỉ gặp trong hư không Vạn Lôi đủ vang, hóa thành một mảnh Lôi Hải. Một cái vòng xoáy trong hư không Cực Tốc xoay tròn, những nơi đi qua hết thảy hư vô, vòng xoáy bên trong ầm ầm có thể thấy được một thân ảnh mơ hồ, tựa hồ thừa nhận thống khổ to lớn, trong chớp lát thân ảnh liền biến thành hư vô, lưu lại một bản cùng loại sách vật thể, nhưng rất nhanh nó cũng biến mất tại vòng xoáy bên trong, không biết tung tích.

Sau nửa ngày, Lôi Hải biến mất, trong hư không lại khôi phục bình tĩnh của ngày xưa.

Ngoài ngàn mét, âm Lãnh công tử gãy dựa từ trong đất bùn bò lên, chỉ gặp sắc mặt hân trắng bệch, không có một chút huyết sắc, toàn thân cao thấp máu me đầm đìa, không có một chút xon giả phương tốt, âm Lãnh công tử nghĩ mà sợ hướng bốn phía nhìn một chút, chỉ gặp trong phạm vi ngàn mét mênh mông đều là biến thành hư vô, lưu lại chỉ có tầng một trần trụi nhàm nhạt, âm Lãnh công tử đôi mắt chỗ sâu hiện lên một tia may mắn cùng không cam lòng, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: : Tần Lĩnh

Một cái Tuyên Cổ Truyền Thuyết một mực lưu truyền tại Vũ Trụ Hồng Hoàng mỗi một góc, Truyền Thuyết Thiên Địa chưa mở trước đó, chính là một mảnh hỗn độn, không có thời gian, không phân ban ngày. Chẳng biết lúc nào băng lãnh hắc ám trong hỗn độn ra đời một cái cự nhân, Cự người tay cầm búa búa, vạch phá Hỗn Độn, Khai Thiên Tích Địa. Không biết qua trăm vạn năm vẫn là ngàn vạn năm, cự nhân khai ích trong thiên địa đi ra một vị đại thần, đại thần bóa thổ Tạo Nhân, từ khi nhân loại này bắt đầu xuất hiện tại mảnh này xa lạ đại địa bên trên.

Băng lãnh hắc ám trong tinh không, một khóa úy Tinh Cầu chậm rãi động, tràn đầy sức sống thanh xuân. Tinh Cầu phía trên có một Cổ Lão mà văn minh quốc độ, Hoa Hạ. Nơi đó sinh hoạt một đám tự xưng Viêm Hoàng Từ Tôn người, bọn hân ở chỗ này sinh hoạt, phồn diễn sinh sống.

Tần Lĩnh, vắt ngang ở Hoa Hạ Trung Bộ, đồ vật kéo dài gần 1500 ngàn mét, Nam Bắc rộng chừng 100 đến 150 ngàn mét, độ cao so với mặt biển đa số 1500 đến 2,500 mét ngọn núi hiểm trở. Thái Bạch Sơn làm Tần Lĩnh Chủ Phong, đã cao vút trong mây, quanh năm một đám mây Vụ lượn lờ, như trong sương Tiên Cảnh, làm cho không người nào có thể thấy rõ, khó biết nó bộ mặt thật. Đỉnh núi quanh năm tuyết trắng mênh mông, dị thường giá rét, cổ Băng Xuyên di tích cũng là có thể thấy được.

Thái Bạch Sơn dưới núi, từng mảnh từng mảnh cục gạch lục ngói, hoà lẫn. Đỉnh Lầu Các tự, tọa lạc tinh tế. Cầu nhỏ nước chảy, bình an mà tự nhiên. Gió nhẹ nhẹ phẩy, từng đợt tươi mát, mùi thơm, thanh nhả khí tức chạm mặt tới, nương theo lấy đám trẻ con vui cười tạo thành một bức bức họa xinh đẹp. Nơi này chính là Hoa Hạ Cổ Vũ Thế Gia Tần gia thế cư chi địa.

Một cái rộng lớn trong luyện võ trường, một đám thiếu niên hơi thở dồn dập, lau mồ hôi như Vũ, kiên quyết kẻ lực mạnh còn tại cần răng kiên trì, huy động Song Quyền, kiên quyết cái nhỏ hoàn toàn không để ý phải chăng có người ở đây, trực tiếp nằm rạp trên mặt đất, thở hồng hộc. Nhưng ánh mắt mọi người đều thỉnh thoảng hướng phía cùng một cái phương hướng nhìn lại, ánh mắt bên trong có hâm mộ, có xem thường, có tiếc hận...

Lần theo ánh mắt mọi người nhìn lại, chỉ gặp cách luyện võ trảng cách đó không xa trong khắp ngõ ngách, một thiếu niên lẳng lặng đứng ở nơi đó, thiếu niên mi thanh mục tú, hai đầu lông mày có một cổ kiên nghị, thiếu niên nhìn chăm chăm trong luyện võ trường tập võ chúng thiếu niên, trong mắt tràn đầy hâm mộ, nhưng còn ẩn giấu đi một loại cô đơn. [Kẹo bông giòn]

"Lĩnh thiếu gia, người lại đến xem bọn hân luyện võ tới?" Một cái tráng kiện lão già đi tới, lão già bước chân trầm ổn, hồ hấp vô cùng có vận luật, xem xét liền biết là một cao thủ.

Thiếu niên lúng túng gãi đầu một cái, "Amber, ta chỉ là muốn nhìn một chút, ta biết ta không thể luyện võ, ngại yên tâm ta sẽ không trộm luyện..."

Lão già nhìn lấy người thiếu niên trước mắt này, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể thờ dài một tiếng, thờ dài lão thiên như thế bất công, thật tốt một thiếu niên, lão thiên vì sao muốn tàn nhẫn như vậy đối đãi hần, ngay cả Nhị Thiếu Gia cùng Nhị Phu Nhân...

Thiếu niên tên là Tần Linh, là Tần gia gia chủ Tần Đức Tôn Tử, chỉ vì người yếu nhiều bệnh, không thể tập võ, cho nên mỗi khi Tần gia còn lại thiếu niên tại luyện võ tràng luyện võ thời điểm, Tần Linh đều sẽ đến đây quan sát. Mới đầu Tần gia người còn tưởng rằng Tần Linh đang len lén luyện võ, nhưng trải qua qua một đoạn thời gian quan sát về sau, mới phát hiện cũng không phải là bọn hần nghĩ như vậy, lúc này mới yên tâm. Cho nên cũng không có ngăn cản Tần Linh đến luyện võ tràng quan sát, nhưng mỗi lần Tần Linh xuất hiện đều sẽ dẫn xuất không nhỏ động tĩnh.

Trong luyện võ trường các thiếu niên gặp Tần Linh xuất hiện, bắt đầu xì xào bàn tán, "Mau nhìn! Cái kia không thể luyện võ Tần Linh lại tới!" Mấy người thiếu niên tụ tập lại một chỗ, đối Tần Linh chỉ trỏ, thỉnh thoảng bạo phát ra trận trận chế giễu.

Một cái mập mạp thiếu niên vênh vang đắc ý nói ra: "Hần đúng vậy cái phế vật, ta một đầu ngón tay liền có thể đánh ngã hần các ngươi tin hay không?"

"Không tin!" Chúng thiếu niên ồn ào nói.

Thấy mọi người không tin, mập mạp cười nói: "Không tin! Các ngươi nhưng nhìn kỹ, ta cái này đi giáo huấn một chút tên phế vật kia!" Mập mạp trực tiếp hướng đi Tần Linh, trong mắt lóe lên trên tức ý cười.

Lúc này một người trung niên nam tử đi tới, quát lớn nói: "Đều làm gì chứ? Còn không mau luyện thật giỏi võ, một hồi các Đại Thế Gia người đều sẽ tới, xem lại các ngươi cái dạng này, chúng ta Tần gia mặt còn không cho các ngươi vứt sạch!"

Mập mạp cười hi hi gầy tới, "Tam thúc, ngại sao lại tới đây?"

Nam tử trung niên sắc mặt mặc dù có chút khó coi, nhưng đối với trước mắt thiếu niên này trong mắt lộ ra yêu thích, "Cương Nhi, ngươi làm sao không luyện thật giỏi võ, một hồi các Đại Thế Gia người liền sẽ đến đây, đến lúc đó sẽ có con cháu thế gia đệ hướng ta Tần gia khiêu chiến, ngươi thế nhưng là ta Tần gia thế hệ tuổi trẻ bên trong nhân tài kiệt xuất, lần này tuyệt đối không thể thua, ném ta Tần gia mặt biết không?"

Mập mạp hiện lên một trận đắc ý, vỗ bộ ngực nói: "Tam thúc, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ làm cho những cái kia gây nên thiên tài biết sự lợi hại của ta! Sẽ không cho Tần gia mất mặt!"

Nam tử trung niên lộ ra mỉm cười một cái, "Biết liền tốt, còn không nhanh?"

Mập mạp cũng không rời đi, mà là nhìn cái kia hẻo lánh một chút, sau đó nói ra: "Tam thúc, có thể hay không để cho tên phế vật kia rời đi a! Hần ở chỗ này ảnh hưởng chúng ta luyện võ."

Lần theo mập mạp ánh mắt nhìn, nam tử trung niên nhìn thấy cái kia thân ảnh gầy yếu, thờ dài một tiếng, "Cương Nhi, hần là người Đường Ca, ngươi sao có thể như thế gọi hần!"

Mập mạp nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Ta Tần Cương không có phế vật như vậy đại ca, nếu muốn khi ta đại ca trừ phi xuất ra đề cho ta tin phục thực lực..."

Nam tử trung niên bắt đầu đi lắc đầu, "Tốt, ngươi đi luyện võ đi! Ta đi cùng lĩnh mà nói một chút."

Mập mạp cười to nói: "Được rồi! Tam thúc ta cái này đi luyện võ, Tam thúc ngươi chờ xem kịch vui đi! Ta nhất định sẽ bọn hần biết ta Tần gia lợi hại!"

Nam tử trung niên cười cười, sau đó hướng đi chân tường chỗ cái kia gầy gò thân ảnh, "Linh, ngươi làm sao đến nơi này, đi, Tam thúc dẫn ngươi đi một chỗ chơi tốt."

Tần Linh thấy người tới, cung kính nói ra: "Tam thúc, ta không muốn đi, ta chỉ muốn tại cái này xem bọn hần luyện võ..."

Nam tử trung niên trong mắt lóe lên một tia thống khổ, thật lâu không nói gì, sau nửa ngày, nam tử trung niên mới nói ra: "Đã lĩnh mà muốn xem bọn hần luyện võ, liền ở đây xem đi, không một lát nữa sẽ có còn lại Thế Gia Đệ Tử đến đây, lĩnh nhân huynh cũng không nên đi, biết không?"

Tần Linh trong mắt lóe lên vẻ cô đơn, "Biết Tam thúc, ta hiểu rồi."

Nam tử trung niên nói: "Tốt, Tam thúc muốn đi làm việc, ngươi nếu là có chuyện gì liền đến tìm Tam thúc, không nên giấu ở trong lòng không nói biết không?"

Tần Linh gật gật đầu, "Ừm, ta biết, Tam thúc ngươi đi mau đi! Không cần phải đề ý đến ta."

Một bên khác, béo thiếu niên hăng hái trở lại luyện võ tràng, còn lại thiếu niên nhao nhao vây quanh lên, "Tần Cương đại ca, Tam thúc vừa rồi cho nói cái gì a? Ngươi cao hứng như vậy?"

Tần Cương ưa thích cái này loại bị người vây ở trung tâm cảm giác, cười đắc ý nói: "Tam thúc nói, một hồi các Đại Thế Gia đệ tử sẽ tới, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng bọn hần luận bàn tỷ thí, các ngươi cũng không nên mất đi ta Tần gia mặt, biết không?"

"Nguyên lai là sự tình này a? Có Tần Cương đại ca tại, chúng ta Tần gia nhất định sẽ chiến thắng, mọi người nói có đúng hay không a?"

"Đúng, không sai, Tần Cương đại ca hiện tại cũng đã là Hậu Thiên Ngũ Trọng, nhất định có thể thật tốt giáo huấn những cái kia con cháu thế gia đệ!"

Tần Cương nghe đầu, nghe được chúng ít năm ngữ, trong lòng dừng đề cập cao hứng biết bao nhiêu, nhưng lúc này khóe mắt liếc qua chợt thấy chân tường chỗ đạo thân ảnh kia vẫn Vị Ly đi. Trong mắt lóe lên một tia chán ghét, "Các người ai đi đem tên phế vật kia đuổi đi, nhìn thấy hắn ta liền tức giận, nếu là một hồi bị những cái kia Thế Gia người nhìn thấy, vậy chúng ta Tần gia mặt còn không bị hắn vứt sạch."

Một thiếu niên từ trong đám người chạy ra, "Tần Cương đại ca, ta đi. Ta cũng đã sớm nhìn hắn không thuận mắt, lần này cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một cái..."

Tần Cương cười, cười rất vui vẻ, "Đi thôi! Thuận tiện thay ta cũng tốt tốt giáo huấn hắn đồng dạng, muốn hắn biết nơi này không phải hắn cái phế vật này có thể tới."

Thiếu niên cao hứng hướng Tần Linh chạy tới, còn chưa đi đến Tần Linh bên cạnh, liền lớn tiếng quát nói: "Tần Linh, người mau mau rút mỏ! Chúng ta Tần Cương đại ca nói, hắn nhìn thấy người liền tâm phiền, hại cho chúng ta đều không cách nào chuyên tâm luyện võ."

Tần Linh nhàn nhạt nhìn thoáng qua thiếu niên trước mắt, tại Tần Linh trên mặt nhìn không ra buồn vui, nhiều năm qua tao ngộ chế nhạo, sớm bảo hắn thói quen, "Ta ở đây giống như cũng không có ảnh hưởng đến các người đi! Lại nói các người cũng không có quyền lợi để cho ta rời đi, ta cũng là Tần gia con cháu, Tần gia bất kỳ địa phương nào ta đều có thể đi..."

Thiếu niên giận dữ, "Tốt người cái Tần Linh, người còn dám nói người là Tần gia con cháu, một hồi các Đại Thế Gia người sẽ tới, nếu là nhìn thấy người như thế một cái không thể tập võ phế phẩm, vậy ta Tần gia mặt còn không bị người vứt sạch, ta nếu là người nhất định sẽ tìm không ai trốn đi."

Tần Linh bình tĩnh như trước như nước, "Ta ném không mất mặt, giống như không có quan hệ gì với người đi!"

Thiếu niên bị Tần Linh tức giận đến nghiêng răng, "Tần Linh đừng không biết tốt xấu, ta hảo tâm khuyên người, người lại còn dám chống đối ta, ta hôm nay như không giáo huấn người một chút, còn đến mức nào." Dứt lời, thiếu niên liền cuốn lên tay áo đầu từng bước một hướng đi Tần Linh, xem ra thật là muốn xuất thủ.

Tần Linh về nhưng không sợ, vẫn như cũ như thường, cứ việc Tần Linh không thể tập võ, nhưng riêng này một phần định lực cũng đủ để cho tất cả mọi người xấu hổ.

"Tần Ngọc người đang làm gì, người nếu là dám đụng đến ta đại ca, có tin ta hay không để người ba ngày không xuống giường được!" Một cái thanh âm lạnh khốc đột nhiên vang lên, bị hù thiếu niên toàn thân lạnh lẽo.

Mà đúng vào lúc này, Luận Võ Trường bên trên có người hô nói: "Tần Ngọc, mau trở lại, các Đại Thế Gia người liền muốn tới..."

Thiếu niên nhìn thoáng qua Luận Võ Trường, gặp nơi đó người người nhón nháo, sau đó lại nhìn một cái Tần Linh, lạnh hừ một tiếng về sau, liền vội vàng rời đi.

Thiếu niên sau khi rời đi, Tần Linh tự giễu cười cười, loại tình huống này Tần Linh gặp nhiều, Tần Linh cũng không phải là không có bị đánh qua, nhưng những này Tần Linh tịnh không để ý, Tần Linh quan tâm là có thể một ngày nào đó tập võ...

"Đại ca, người không sao chứ? Tần Ngọc không có đem người thế nào a?"

Nhìn trước mắt đạo thân ảnh này, Tần Linh có không nói ra được áy náy, "Ta không sao Tiểu Thiên. Các Đại Thế Gia nhân mã bên trên sắp đến, người nhanh đi!"

"Ừm, ta cái này đi, một hồi ta lại đến tìm đại ca."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: : Khiêu chiến

Luận Võ Trường bên trên, phi thường náo nhiệt, các thiếu niên ma quyền sát chương, nóng lòng muốn thử.

Hôm nay tới đây Tàn gia mấy Đại Thế Gia theo thứ tự là kinh đô Hoa gia, Giang Nam Lạc gia, Thục Đô Tư Mã gia cùng Đại Lý Ngô gia mấy người Từ Đại Thế Gia, theo các Đại Thế Gia mà đến còn có rất nhiều Thế Gia Đệ Tử, trong đó không thiếu một số Thiên Tài Thiếu Niên cùng nhân tài kiệt xuất.

Đài luận võ bên trên, mấy Đại Thế Gia gia chủ phân tịch mà ngồi, Tàn gia gia chủ Tàn đến ở một bên tiếp khách.

Chỉ nghe một cái khò ngô trung niên Đại Hán nói: "Tàn lão gia tử, các người Tàn gia con cháu quả nhiên là bất phàm a? Ta vừa mới nhìn rõ hai cái Thiên Tài Thiếu Niên, tuổi còn nhỏ cũng đã là Hậu Thiên Ngũ Trọng tu vi, không biết bọn hắn là?" Người nói chuyện chính là Lạc Bá Thiên, Giang Nam chủ nhà họ Lạc.

Tàn lão gia tử biết Lạc Bá Thiên nói tới ai, cười to nói: "Ha-Ha, Lạc gia chủ quá khen, bọn hắn chính là lão hủ hai cái bất thành khí tôn nhi, ngược lại dễ chur vị chê cười."

Lạc Bá Thiên hào sảng cười nói: "Tàn lão gia tử quá khiêm nhường, ta nhìn lần này cái này hạng nhất không phải Tàn gia Mạc Chúc."

Đám người nhao nhao phụ họa, nói: "Không sai, không sai..."

"Ta nhìn không thấy đến đi!" Đột nhiên xuất hiện một tiếng, để đám người nhao nhao an tĩnh lại. Tuy nhiên khi thấy rõ là nàng ai nói chuyện về sau, đám người không có giật mình, Hoa gia cùng Tàn gia bất thường, đã sớm là mọi người đều biết sự tình, lần này không biết hai nhà lại sẽ như thế nào? Đám người ánh mắt bắt đầu trở nên nghiền ngẫm.

Chỉ gặp chủ nhà họ Hoa hoa đêm đôi sau lưng một thiếu niên nói: "Khuyến từ bất tài, nguyện ý lĩnh giáo Tàn gia các vị thiên tài, Phong Nhi người đi thử xem những này Tàn gia thiên tài có gì chỗ bất phàm?"

Hoa đêm sau lưng đi ra một thiếu niên, thiếu niên ngẩng cao lên đầu, trong mắt tràn đầy kinh thường cùng kinh thị. Nói ra: "Vâng, cha."

Tàn Đức sắc mặt có chút khó coi, nhưng cũng không có phát tác.

Đài luận võ bên trên, thiếu niên nhảy lên, liếc nhìn đám người về sau, nói: "Hoa gia Hoa Phong ở đây, Tàn gia nhưng có người dám ứng chiến!"

Dưới đài Tàn gia chúng thiếu niên một mảnh xôn xao, thật sự là quá ghê tởm, vậy mà tại chúng ta Tàn gia hướng chúng ta khiêu chiến, chúng thiếu niên quần tình xúc động, lập tức có người đứng ra, nói: "Tàn gia Tàn Ngọc đến đây lĩnh giáo!"

Hoa Phong thần nhiên nhìn một chút Tàn Ngọc, trong mắt kinh thị không che giấu chút nào, cười nói: "Người không được, người không phải đối thủ của ta, nếu là không muốn thiếu cánh tay thiếu chân tốt nhất hiện tại liền lăn xuống dưới, không phải vậy đừng trách ta vô tình!"

Hoa Phong những lời này, gây dưới đài chúng Tàn gia con cháu giận dữ, nhao nhao chửi rủa, Tàn Ngọc càng là đỏ lên mặt, còn chưa có bắt đầu liền bị đối phương như thế chế giễu, quả nhiên là không thể nhịn được nữa.

Tàn Ngọc một tiếng quát chói tai, "Cuồng vọng, là không phải là đối thủ, chờ đánh qua về sau mới biết nói, tiếp chiêu đi!" Tàn Ngọc xuất thủ, một chiêu bốn lòi tập thảng công Hướng Hoa Phong, đây là Tàn gia võ học gia truyền « Bốn Lòi thủ », một chiêu một thức ở giữa có Mạc Đại Uy Lực.

Đối mặt Cực Tốc công tới Tàn Ngọc, Hoa Phong cười lạnh một tiếng, "Không biết tốt xấu!" Chỉ gặp Hoa Phong trong nháy mắt xuất thủ, tay trong bàn tay đỏ như liệt hỏa, đỏ Quang Thiểm Thước, tản ra nóng rực nhiệt độ.

Bành!

Một bóng người bay ra, từ đài luận võ bên trên rơi xuống đến dưới đài, còn kèm theo một tia cười lạnh, "Không chịu nổi một kích!" "Tàn Ngọc!" Chúng thiếu niên một tiếng la hét, đem Tàn Ngọc từ dưới đất đỡ dậy, chỉ gặp Tàn Ngọc trong miệng không ngừng bốc lên máu tươi, xem bộ dáng là bị thương rất nghiêm trọng.

Tàn gia chúng thiếu niên nổi giận, "Hoa Phong, người thật là lòng dạ độc ác, vậy mà xuất thủ ác độc như vậy!" Đồng thời cũng kinh hãi không thôi, Hoa Phong vậy mà như thế lợi hại, Tàn Ngọc mà ngay cả một chiêu cũng không có nhận dưới.

Hoa Phong nhân nhạ nói ra: "Quyền Cước không có mắt, không phải ta có thể không chế, lại nói ta trước đó đã đã cảnh cáo hắn, là hắn không biết lượng sức, chẳng trách người khác!"

Chúng thiếu niên nhìn hằm hằm Hoa Phong, nhưng không ai dám lên trước, bởi vì bọn hắn tâm lý đều rõ ràng, mình tuyệt đối không phải Hoa Phong đối thủ.

"Tàn Cương đại ca, người nhanh ra tay đi! Vì Tàn Ngọc báo thù!"

Chúng thiếu niên lúc này mới muốn lên bên mình còn có Tàn Cương, liền nhao nhao đưa mắt nhìn sang Tàn Cương.

Tàn Cương nhanh chân bước ra, thân hình dừng lại, như Đại Bàng Triền Sí, xuất hiện tại đài luận võ bên trên, Tàn Cương nhìn Hoa Phong, "Các Hạ không khỏi quá ngoan độc một chút, tại hạ Tàn Cương đặc biệt hướng Các Hạ lĩnh giáo!"

Hoa Phong cười lạnh, nhìn Tàn Cương một hồi, mới ung dung nói ra: "Người còn đáng giá ta xuất thủ, bất quá vẫn là không đáng chú ý!"

Tần Cương cười lớn một tiếng. "Hoa Phong, ngươi không khỏi cũng quá coi trọng mình, hôm nay ta liền để ngươi biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!"

Dứt lời, Tần Cương ngang nhiên xuất thủ, vẫn là bốn lời tập thánh, nhưng một chiêu này bốn lời tập thánh tại Tần Cương trong tay lại hiển lộ rõ ràng ra lớn lao uy lực, một chiêu một thức ở giữa, tràn đầy một cỗ cường đại cùng uy thế.

Hoa Phong hai đầu lông mày có chút ngưng trọng, tuy nhiên Hoa Phong tuổi trẻ khinh cuồng, nhưng điểm ấy nhãn lực vẫn phải có, Tần Cương thực lực không kém. Không phải do hắn không thận trọng. Hoa Phong sử dụng chiêu số chính là Hoa gia võ học « Minh Dương quyết », Tu luyện này công người lúc chiến đấu hai tay sẽ trở nên đỏ bừng nóng rực. Trúng chiêu người, không chết cũng bị thương, dị thường ác độc.

Đài luận võ bên trên người tới ta đi, rất nhanh hai người liền đã đấu mấy trăm chiêu, nhưng vẫn chưa phân ra thắng bại.

Mọi người dưới đài nhìn nhìn không chuyển mắt, ăn no thỏa mãn, chỉ nghe một Tần gia thiếu niên nói: "Cái này Hoa Phong quả nhiên vẫn là có chút thủ đoạn, vậy mà có thể cùng Tần Cương đại ca không phân sản sản nhau, không biết ai sẽ thắng?"

Lập tức có Tần gia thiếu niên nói: "Đó còn cần phải nói, đương nhiên là Tần Cương đại ca, Hoa Phong thế nào lại là Tần Cương đại ca đối thủ."

Nhưng đài luận võ bên trên Tần lão gia tử cùng Tần gia đám người lại là cau mày, bởi vì bọn hắn đã nhìn ra tuy nhiên hai người khó phân trên dưới, nhưng kì thực Tần Cương đã rơi vào hạ phong, bại là chuyện sớm hay muộn.

Đài luận võ bên trên Tần Cương lòng nóng như lửa đốt, hắn cũng biết tiếp tục như vậy mình nhất định sẽ bại, nhưng gấp cũng vô dụng, Hoa Phong cường đại đã nằm ngoài dự đoán của hắn.

Đối với Tần Cương lo nghĩ cùng bất an, Hoa Phong lại có vẻ mười phần hài lòng, một chiêu một thức ở giữa, không nhanh không chậm, nắm đến chỗ tốt, mỗi khi Tần Cương mãnh liệt công tới, Hoa Phong đều có thể nhẹ nhõm hóa giải, nửa khắc về sau, Hoa Phong chậm rãi nói ra: "Tốt, không chơi với ngươi, ngươi cũng không gì hơn cái này." Dứt lời, Hoa Phong khí thế đột nhiên biến hóa, Hậu Thiên Lục Trọng khí tức đột nhiên tràn ra.

Tần Cương quá sợ hãi, còn chưa rõ ràng chuyện gì xảy ra, liền cảm thấy ở ngực một trận hỏa thiêu đau đớn, kêu thảm một tiếng, bị oanh bay đến dưới đài.

Dưới đài chúng thiếu niên đơn giản không thể tin được, Cương Cương Hoàn không rơi vào thế hạ phong Tần Cương, làm sao đột nhiên liền bị đánh xuống đài tới.

"Tần Cương đại ca!" Chúng thiếu niên nhao nhao vây lại.

Chỉ gặp Tần Cương bản thân bị trọng thương, miệng không thể nói, trước ngực càng là máu thịt be bét, đó là bị Minh Dương chiêu đốt bị thương bố trí.

Hoa Phong đứng trên đài, nhìn lướt qua Tần gia chúng thiếu niên, "Làm sao các ngươi Tần gia chỉ những thứ này người sao? Toàn là một đám phế vật vô dụng! Có ai còn dám đến?"

Đối mặt Hoa Phong sắc bén, tàn nhẫn ánh mắt, Tần gia chúng thiếu niên nhao nhao cúi đầu xuống, ngay cả Tần Cương cũng không là đối thủ, chớ nói chi là mình.

"Ha-Ha... Lớn như vậy Tần gia vậy mà không ai dám ứng chiến sao?" Hoa Phong ánh mắt vừa đi vừa về không ngừng liếc nhìn, bỗng nhiên Hoa Phong thấy được một cái thân ảnh thon gầy, nhất là cho Hoa Phong hiếu kỳ chính là ánh mắt của hắn, ánh mắt kia là như thế bình tĩnh, thâm thúy. Đối với mình ánh mắt sắc bén không có chút nào né tránh.

Hoa Phong cười, chỉ đạo thân ảnh kia nói: "Ngươi, đứng vậy ngươi, tới đây cho ta, đã Tần gia không người dám ứng chiến, đứng vậy ngươi! Ngươi hẳn là người Tần gia a?"

Đám người lần theo Hoa Phong chỉ, nhìn thấy chân tường chỗ có một cái thân ảnh đơn bạc.

"Cái gì? Hoa Phong muốn khiêu chiến hắn?" Tần gia chúng thiếu niên sợ ngây người, đây cũng quá khi dễ người đi! Tuy nhiên những thiếu niên này bình thường ngẫu nhiên khi dễ một chút Tần Linh, nhưng Tần Linh dù sao cũng là người Tần gia, bây giờ Hoa Phong vậy mà hướng một cái không thể tập võ người khiêu chiến, cái này căn bản là không có đem Tần gia để vào mắt, chúng thiếu niên nổi giận.

"Hoa Phong, ngươi khi dễ một cái người không có võ công có gì tài ba!"

Hoa Phong không để ý đến, "Nếu không ngươi lên so với ta?"

"Ngươi?" Vị kia Tần gia thiếu niên miệng mở rộng, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn trầm mặc.

Giờ phút này, Tần Linh đã đi tới, bình tĩnh nhìn lấy Hoa Phong, nói: "Ngươi tìm ta?"

Hoa Phong tò mò nhìn Tần Linh, gặp thiếu niên trước mắt này như thế bình tĩnh tỉnh táo, Hoa Phong cười cười, "Không sai, ta tìm ngươi, các ngươi Tần gia không người dám ứng chiến, cho nên ta tìm ngươi, ngươi dám không? Như nếu ngươi không dám, chỉ cần ngươi nói một câu Tần gia người tất cả đều là phế phẩm, ta liền bỏ qua ngươi!"

Tần Ngọc, Tần Cương thất bại, Hoa Phong phách lối cường thế. Còn có đài luận võ bên trên Tần lão gia tử bất đắc dĩ. Tần Linh đem trước hết thấy toàn bộ đề ở trong mắt, giờ phút này Tần Linh hy vọng đường nào mình có thể tập võ, tuy nhiên Tần Ngọc, Tần Cương khi nhục, chế nhạo qua Tần Linh, nhưng ở trái phải rõ ràng trước mặt, Tần Linh vẫn là biết nặng nhẹ, bây giờ Hoa Phong lại như thế chế giễu Tần gia, Tần Linh nổi giận.

Nghe được Hoa Phong lời nói về sau, Tần gia chúng thiếu niên tất cả đều Nộ Khí Trùng Thiên, liền ngay cả trên đài Tần lão gia tử cũng mặt âm trầm, đây không phải trần trụi đánh Tần gia mặt sao?

Tần Linh nhìn thoáng qua trên đài lão gia tử, sau đó Lãn Lãn nói ra: "Ta ứng chiến!"

"Cái gì! Tần Linh ứng chiến! Ta không nghe lầm chứ!" Chúng thiếu niên không thể bình tĩnh, đồng thời trong lòng có một phần tự trách cùng sám thẹn, ngay cả Tần Linh cũng dám ứng chiến, vì cái gì ta không dám!

Lúc này Tần lão gia tử đi ra, "Linh, ngươi lui ra!"

Tần Linh nói: "Gia gia, đã hấn khiêu chiến ta, ta nhất định phải ứng chiến, Tần gia nam nhi không có hạng người ham sống sợ chết, chỉ có đứng đây chết! Không có quỳ mà sống!"

Hoa Phong cười nói: "Ngươi yên tâm, ta là sẽ không giết ngươi!"

Nghe được Tần Linh, Tần gia những người còn lại sám thẹn hạ đầu, cảm giác đến không còn mặt mũi, giờ phút này mọi người thấy Tần Linh ánh mắt đã thay đổi, không có khinh thường cùng khinh thị, chỉ có nồng đậm kính ý cùng bội phục.

Hoa Phong tự tin cười nói: "Ngươi xuất thủ trước đi! Miễn cho có người nói ta khi dễ ngươi!"

Tần Linh biết mình chắc chắn thất bại, nhưng có một số việc không phải nhìn kết quả, mà là quá trình. Tần Linh hướng phía Hoa Phong vọt tới, cái kia hơi có vẻ gầy yếu nắm đầm giờ phút này liền như là một chiếc chùy sắt, thẳng tắp oanh Hưởng Hoa Phong, Hoa Phong tựa hồ không có đem một quyền này để ở trong lòng, không chút phật lòng.

Hoa Phong sờ dĩ khiêu chiến Tần Linh, thứ nhất là Tần Linh ánh mắt kia để Hoa Phong giật mình, hai là Hoa Phong muốn mượn này nhục nhả Tần gia con cháu, đã kích Tần gia chúng thiếu niên lòng tin.

A... Tần Linh quát to một tiếng, tựa như một đầu tức giận Liệp Báo.

Một quyền nện ở Hoa Phong lồng ngực, ngoài ý liệu là Hoa Phong vậy mà không có trốn tránh, mà giờ khắc này Hoa Phong sắc mặt có chút khó coi, ản có một tia thống khổ, hấn xem thường Tần Linh, xem thường một người tại cực độ phần nộ hạ chỗ bạo phát ra tới lực lượng cùng tốc độ, dù là đối phương chưa từng tập võ.

Chỗ ngực đau đớn nhường một chút Hoa Phong nổi giận, "Ha ha... Ngươi vậy mà đánh đau ta, rất tốt!" Đang khi nói chuyện, Hoa Phong đột nhiên xuất thủ, nhanh chóng mà hung ác, trên bàn tay hiện ra yêu dị hồng quang.

Có thể đánh trúng Hoa Phong, Tần Linh cũng cảm thấy thật bất ngờ, nhìn thấy Hoa Phong âm lãnh ánh mắt, Tần Linh phi tốc lui lại, nhưng vẫn là đã chậm một bước, một đôi hiện ra quang mang nắm đầm đã cách Tần Linh ở ngực Tam Thốn không đến.

Mà tại lúc này một bóng người đột nhiên từ dưới đài vọt lên, là Tần Thiên, chỉ nghe Tần Thiên quát to một tiếng: "Hoa Phong, đừng muốn thương ta đại ca!"

Tần Thiên đến không chỉ có không có đưa đến ngăn cản tác dụng, ngược lại càng thêm kích phát Hoa Phong Hung Tính, "Ha-Ha... Ngươi cho là ta sẽ nghe ngươi sao?" Nắm đầm đúng hạn nện ở Tần Linh trên ngực, Tần Linh tựa như một cái như điều đứt dây, bay ra ngoài.

"Đại ca..." Tần Thiên một tiếng la hét, xuất hiện tại Tần Linh bên cạnh.

Tần Linh ngã trên mặt đất, cảm thấy ở ngực đau rát, một ngụm máu tươi dâng lên mà ra, Bất Khuất Ý Chí chống đỡ lấy Tần Linh từng bước một đứng lên, "Hoa Phong, ngươi cũng không gì hơn cái này, ngay cả ta đều không thể chinh phục! Ngươi cũng không có gì đặc biệt à, Ha-Ha..." Tần Linh cười giận dữ, ánh mắt lại thường băng lãnh, nhìn chòng chọc vào Hoa Phong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: : Thiên ngoại đến vật

Hoa Phong bị Tần Linh chăm chăm có chút rung mình, cảm giác mình giống như tại đối mặt Hồng Hoang mãnh thú. 【 92KS. ） ánh mắt lạnh lẽo, hừ! Một cái phế vật vô dụng! Có gì phải sợ, hôm nay không cho ngươi một chút giáo huấn, ta cũng không phải là Hoa Phong.

Hoa Phong muốn lại lần nữa ra tay, từng bước một hướng phía Tần Linh ép sát mà đi, tựa hồ lên Sát Tâm.

Tần Thiên ngăn tại Tần Linh trước người, tức giận nhìn chăm chăm Hoa Phong. "Hoa Phong, ngươi chó có khinh người quá đáng! Ta đại ca không thể tập võ đây là mọi người đều biết sự tình, ngươi vậy mà như thế ác độc trọng thương ta đại ca! Thật sự là vô si! Ngươi muốn đánh đúng không! Ta cùng ngươi đánh là được!"

Hoa Phong nhìn thoáng qua Tần Linh, sau đó lại nhìn Tần Thiên, "Tốt, như nếu ngươi có thể đánh bại ta, ta liền bỏ qua hẳn!"

Tần Linh chịu đựng đau đớn, chậm chạp đi đến Tần Thiên bên cạnh, "Tiểu Thiên, ngươi không phải là đối thủ của hắn, đừng đi, dù sao đại ca cũng là người sắp chết..."

Tần Thiên nói: "Đại ca đừng nói nữa, nếu là đại ca xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chờ Phụ Thân Mẫu Thân trở về, ta như thế nào hướng bọn hắn bàn giao. Mà lại thân là Tần gia nam nhi, tựa như đại ca nói như vậy không có hạng người ham sống sợ chết, chỉ có đứng đây chết! Không có quý mà sống!"

Tần Thiên đi đến Hoa Phong trước người, nói: "Bắt đầu đi! Liền để ta lãnh giáo một chút ngươi cao chiêu!"

Nghĩ đến cha mẹ, Tần Linh một kích động liền ngất đi, Tần Linh bị Tần gia thiếu niên nhấc xuống dưới. Lúc này, một thanh niên đi đến Tần Thiên bên cạnh, ngồi xổm người xuống, nói: "Đề ta xem một chút..."

Trước mắt người thanh niên này cùng Tần Cương là cùng cha cùng mẹ huynh đệ, từng nhiều lần trợ giúp qua Tần Linh. Thanh niên tên là Tần Danh.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Tần Danh cau mày nói: "Còn tốt không có cái gì trở ngại, chỉ là phế phù thụ một chút bị thương, tu dưỡng mấy ngày liền có thể khôi phục. Đây là một khóa Khí Huyết Đan, ngươi cho lĩnh mà ăn vào, hẳn là có thể cho hắn mau sớm tốt."

Một bên thiếu niên sợ ngây người, Khí Huyết Đan hẳn nhưng là biết đến.

Khí Huyết Đan, là Tần gia đặc thù Linh Dược, không chỉ có thể dùng để trị thương, mà lại đối với võ giả mà nói càng phi thường khó được Linh Dược, một khóa Khí Huyết Đan cơ hồ chống đỡ võ giả hai năm khổ tu. "Tần Danh đại ca, cái này tại sao có thể? Đây là ngươi dùng để luyện công, sao có thể cho hắn."

Tần Danh tự giễu cười cười, "Luyện công? Ta đã không cần, muốn ngươi cầm ngươi liền cầm lấy, cũng không phải đưa cho ngươi!"

Tần Linh nỗ lực muốn mở hai mắt ra, nhưng còn không thấy rõ trước mắt là ai, liền lại ngất đi.

Khi Tần Linh khi tỉnh lại, đã là ngày thứ hai chạng vạng tối, chỗ ngực trần trần đau đớn để Tần Linh hồi tưởng lại chuyện xảy ra ngày hôm qua, mình bị Hoa Phong đánh thương hôn mê, mơ hồ trong đó nhìn thấy có một người đến, tra xét thương thế của mình, trả lại cho mình một khóa Liệu Thương Đan Dược, nhưng lúc đó không thấy rõ là ai.

Tần Linh chậm rãi đứng dậy, chịu đựng đau đớn, từng bước từng bước đi đến ngoài viện, vừa vặn lúc này một người từ bên ngoài đi vào, trông thấy Tần Linh tỉnh lại, vội vàng chạy tới đỡ lấy Tần Linh, "Tần Linh đại ca, ngươi đã tỉnh, thật sự là quá tốt, xem ra Khí Huyết Đan tạo nên tác dụng."

Khí Huyết Đan? Tần Linh nghi hoặc một câu. Thiếu niên trước mắt này là Tần Kỳ, là Tần Linh đường đệ.

Tần Kỳ hâm mộ nói: "Đúng a! Là Khí Huyết Đan, đại ca sau khi hôn mê, Tần Danh đại ca liền đến, cho đại ca một khóa Khí Huyết Đan."

Tần Linh hồi tưởng lại hôm qua tỷ thí, nói: "Hôm qua Tiểu Thiên có phải hay không cùng Hoa Phong tỷ võ, kết quả thế nào? Tiểu Thiên người đâu?" Tần Linh lúc này mới nhớ tới vì sao không thấy Tần Thiên.

Tần Kỳ áp ứng nói ra: "Tần Linh đại ca, ta nói ngươi nhưng không nên kích động a, Tần Danh đại ca nói, thương thế của ngươi cần phải tĩnh dưỡng, không nên tâm tình quá ba động."

Tần Linh sừng sốt một chút, sau đó lẳng lặng nói ra: "Ngươi nói đi!"

Tần Kỳ gặp Tần Linh bình tĩnh như vậy, cái này mới chậm rãi nói ra: "Hôm qua Thiên đại ca sau khi hôn mê, Tiểu Thiên liền cùng cái kia Hoa Phong luận võ, ta không nghĩ tới Tiểu Thiên thực lực sẽ mạnh như vậy, vậy mà cùng Hoa Phong đấu một canh giờ cũng không có bại, sau cùng nếu không phải cái kia Hoa Phong là quý khách, Tiểu Thiên..." Tần Kỳ trên mặt có từng tia thống hận.

Giờ phút này Tần Linh tĩnh có chút đáng sợ, "Sau cùng kết quả thế nào?"

Tần Kỳ lại liếc mắt nhìn Tần Linh, mới nói: "Tiểu Thiên bị Hoa Phong câu tặc đánh thành trọng thương, bây giờ vẫn còn đang hôn mê bên trong... Mà lại

Tiểu Thiên kinh mạch bị đánh gãy, chỉ sợ về sau không thể tập võ!"

Tần Linh thân thể chấn động. "Cái gì? Tiểu Thiên kinh mạch bị đánh gãy!"

Tần Kỳ liền vội vàng tiến lên đỡ lấy nói: "Đúng vậy, bất quá đại ca không cần lo lắng, Tiểu Thiên tuy nặng thương, nhưng không cần lo lắng cho tính mạng!"

Tần Linh chán nản ngồi tại viện lạc thạch trên mặt ghế, nhìn qua bầu trời đêm.

Một vòng cong cong Nguyệt Nha từ phía chân trời chậm rãi leo ra, trên bầu trời nổi lơ lửng Đóa Đóa Hắc Vân, để cái này vốn cũng không Thanh Minh Nguyệt Quang lộ ra càng thêm thê lương, tựa như Tần Linh thời khắc này tâm cảnh, ngoại trừ thê lương, không còn gì khác.

Tần Kỳ cũng không biết dám nói cái gì, nhỏ giọng mà hỏi: "Đại ca, ngươi không sao chứ?"

Một lúc sau, Tần Linh chậm chậm nói ra: "Tốt, ta đã biết, ngươi cũng mệt mỏi một ngày, liền đi nghỉ ngơi đi! Ta không sao!"

Tần Kỳ ngăn người, sau đó nói: "Vậy đại ca ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút, ta liền đi trước." Thế nhưng là Tần Kỳ đi vài bước lại gầy trở về, có chút thẹn thùng nói ra: "Đại ca, trước đó ta đối với ngươi... Hi vọng đại ca có thể tha thứ ta!" Tần Kỳ nhìn lấy Tần Linh, trong mắt đầy là chân thành.

Tần Linh thê lương cười một tiếng, "Ta đã sớm quên, ngươi mau trở về đi thôi!" Tần Kỳ sau khi đi, Tần Linh chậm rãi đứng dậy, như là mất hồn, nện bước bước chân nặng nề từng bước một tiến lên, trong bất tri bất giác, Tần Linh đi tới Thái Bạch Sơn dưới chân một chỗ Sơn Nhai chỗ, nơi này là Tần Linh thường xuyên đến địa phương, mỗi khi Tần Linh tâm tình không tốt thời điểm, đều sẽ tới đây, nhìn qua dưới chân đen như mực Thâm Uyên, Tần Linh từng nhiều lần muốn như vậy nhảy đi xuống, dù sao Tần Linh biết mình đã không có bao lâu tốt sống, sớm tối cũng là một lần chết.

Tần Linh vẫn nhớ kỹ năm tuổi năm đó, mình suýt nữa mất mạng. Bởi vì Tần gia có quy định, phạm là Tần gia con cháu tuổi tròn năm tuổi, nhất định phải tập võ, Tần Linh tự nhiên bao quát trong đó. Tần Linh từ nhỏ vốn là người yếu nhiều bệnh, vốn muốn mượn trợ tập võ có thể có chỗ cải thiện, nhưng rất nhanh nguyện vọng này liền tan vỡ.

Tại Tần Linh tập võ không đến thời gian nửa tháng bên trong, Tần Linh thường thường cảm thấy thể nội nhiệt huyết sôi trào, toàn thân khô nóng, có một cổ toàn tâm đau đớn, giống như có một thanh liệt hỏa ở trong lòng thiêu đốt, lúc ấy Tần Linh không có đem chuyện nào nói cho cha mẹ, vẫn là chăm học khổ luyện, mỗi ngày trời chưa sáng liền rời giường, đến trời tối người yên lúc mới trở về. Nhưng Tần Linh lại không biết, chính là do ở hẳn cái này loại khác khô, sau cùng cơ hồ thành hẳn bùa đòi mạng.

Theo thời gian trôi qua, Tần Linh toàn thân khô nóng, giống như hỏa thiêu dị trạng cũng càng ngày càng nghiêm trọng, chỉ cần Tần Linh một luyện võ, cái này loại dị trạng liền sẽ thỉnh thoảng bộc phát, bộc phát lúc Tần Linh toàn thân nóng hổi, da thịt đỏ bùng. Cái kia loại vô biên nhói nhói cơ hồ khiến Tần Linh hôn mê.

Rốt cục tại một tháng về sau, cái này loại dị trạng toàn diện bộc phát, lúc ấy Tần Linh chính tại luyện võ tràng bên trên luyện võ, đột nhiên cảm thấy tim một trận kim châm kịch liệt đau nhức, một ngụm máu tươi phun ra, Tần Linh ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh, khi Tần Linh khi tỉnh lại phát hiện mình nằm ở trên giường, mà ngoài cửa lại truyền đến Tần cha Tần mẫu âm thanh, còn có một người xa lạ âm thanh, Tần Linh không biết là ai, nhưng từ đối thoại của bọn họ bên trong, Tần Linh có thể nghe ra đối phương là cái Đại Phu.

"Phục thần y, lĩnh mà hẳn là thể nào? Làm sao đột nhiên thổ huyết, hơn nữa còn hôn mê bất tỉnh?" Ngoài cửa Tần mẫu lo lắng mà hỏi.

Phục thần y, y thuật tinh xảo, riêng có "Tiểu Y thánh" danh xưng, tại Hoa Hạ Cổ Vũ giới được hưởng nổi danh, đúng lúc lần này hẳn ứng Tần lão gia từ mời tới đến Tần gia, mắt thấy Tần Linh té xỉu toàn bộ quá trình, liền tự mình đến vì Tần Linh chẩn bệnh, thế nhưng là chẩn bệnh kết quả lại làm cho hẳn hoảng sợ thất sắc, bởi vì Tần Linh cái này loại mạch tượng hẳn chưa bao giờ thấy qua, mạch tượng như có như không, toàn thân khí huyết suy kiệt, nhất làm cho Phục thần y không thể lý giải chính là Tần Linh kinh mạch toàn thân vậy mà toàn bộ đã thông, cái này không khỏi cũng thật bất khả tư nghị đi! Nên biết nếu muốn đem kinh mạch toàn thân toàn bộ đã thông, người tập võ nhất định phải đạt tới thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới mới có thể, nhưng Tần Linh mới mấy tuổi, nếu nói Tần Linh đã là thiên nhân hợp nhất cường giả, Phục thần y tuyệt đối không tin, như vậy vì sao Tần Linh kinh mạch toàn thân thông suốt đâu? Khó đây chính là dẫn đến hẳn ho ra máu hôn mê nguyên nhân, Phục thần y nghĩ mãi không thông.

"Tần phu nhân xin yên tâm, lệnh lang cũng không cần lo lắng cho tính mạng, nhưng từ nay về sau chớ để hẳn lại tập võ, không phải vậy hậu quả khó mà lường được! Về phần Lệnh Lang ra sao bệnh trạng, lão phu còn cần lại chẩn bệnh một phen, mới có thể đoạn luận."

Mấy người nói chuyện Tần Linh nghe rõ ràng, đang nghe mình không thể tập võ về sau, Tần Linh ý nghĩ đầu tiên đúng vậy không tin, đây không phải là thật! Song khi Tần Linh lần nữa vận chuyển Tâm Pháp thời điểm, một cổ vô biên nhói nhói lại lần nữa đánh tới, Tần Linh lần nữa ho ra máu, giường bị nhuộm đỏ, lúc này vừa vận Tần cha Tần mẫu cùng Phục thần y đi đến.

Tần mẫu gấp này, sắc mặt tự biến, "Lĩnh, ngươi thể nào, cũng đừng dọa mẹ a!"

Phục thần y nhìn thoáng qua Tần Linh, nói: "Tần phu nhân không nên gấp gáp, ta nhìn Lệnh Lang là do ở vận chuyển Nội Công Tâm Pháp, dẫn đến khí huyết sôi trào bốc trời!"

Tần Hàn ở một bên nói: "Lĩnh mà từ đó không cần thiết lại vận chuyển Tâm Pháp tập võ, tại nguyên nhân bệnh không rõ trước đó, ngươi tốt nhất đừng vọng động luyện võ suy nghĩ. Hiện tại liền để Phục thần y vì ngươi chẩn bệnh một phen..."

Đi qua vừa rồi một phen ném thử, Tần Linh rốt cục tin tưởng Phục thần y nói là sự thật, nói đành hoàng nói: "Đã biết, cha."

Tần Hàn đối Phục thần y nói: "Làm phiền Phục thần y, còn mời vì tiểu nhi chẩn bệnh một phen, ra sao nguyên nhân bệnh?"

Phục thần y khẽ vuốt cằm, đưa tay khoác lên Tần Lĩnh chỗ cổ tay.

Một lúc sau, Phục thần y vội vàng đứng dậy, đối Tần cha Tần mẫu nói: "Tần hiền chất trước không nên hỏi, lão phu đi một lát sẽ trở lại..." Sau khi nói xong, Phục thần y liền vội vàng rời đi, tựa hồ rất bộ dáng gấp gáp.

Tần mẫu lo lắng nhìn lấy Tần Lĩnh, "Lạnh Ca,, linh mà hấn..."

Tần Hàn an ủi nói: "Phu nhân yên tâm, Phục thần y y thuật cao siêu, tất nhiên sẽ trị liệu tốt linh mà."

Sau nửa canh giờ, Phục thần y trở về, đồng thời trong tay còn nhiều thêm một quyển sách, xem bộ dáng là một Bản Cổ Tích, đã ó vàng. Nhưng bảo tồn còn tính hoàn chỉnh.

Tần mẫu nghênh đón tiếp lấy, "Phục thần y, con ta đến tột cùng là bệnh gì bởi vì, có biện pháp trị liệu sao?"

Chỉ gặp Phục thần y mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ có cái gì nan ngôn chi ẩn, thở dài một tiếng, nói: "Hai vị xin mời đi theo ta!" Nói liền đem hai người tới ngoài phòng, tựa hồ là muốn cố ý gạt Tần Lĩnh.

Gặp Phục thần y như thế, Tần Hàn vợ chồng chỗ nào còn không biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, "Năm bá phụ, linh mà hấn?"

"Hiền chất, ta vừa mới tra lượt cổ tịch Y Thư rốt cục tra được Lệnh Công Tử nguyên nhân bệnh, cổ tịch bên trên miêu tả mạch tượng cùng triệu chứng cùng Lệnh Công Tử, mong rằng hai vị muốn chuẩn bị sẵn sàng."

Tần Hàn vợ chồng nghe xong Phục thần y nói như vậy, tâm một chút liền chìm xuống dưới.

Phục thần y thở dài nói: "Ai! Lệnh Công Tử sở hoạn chính là trên đời hiếm thấy Cửu Hoang chi thể. Cửu Hoang chi thể người, chính là tiên thiên thể chất, người yếu nhiều bệnh, dễ chết yếu, cho nên từ xưa đến nay, Cửu Hoang chi thể người không có người sống qua mười tám tuổi..."

Tần mẫu nghe xong suýt nữa ngất đi, lau nước mắt. Hai tay thật chặt bắt lấy Tần Hàn, trong lòng Bi Thống khó mà hình dung.

Tần Hàn cũng bị tin tức này chấn kinh, tựa như một sét đánh ngang tai, thật lâu không nói, nhưng là trong khoảnh khắc liền cố gắng trấn định, "Xin hỏi bá phụ, nhưng có y pháp?"

Phục thần y bất đắc dĩ nói nói: "Có thể nói có, cũng có thể nói không có." Tần Hàn nghe được Phục thần y nói như thế, trong lòng nghi hoặc không hiểu. Hỏi: "Bá phụ, lời này giải thích thế nào?"

Phục thần y xuất ra cái kia Bản Cổ Tích đưa cho Tần Hàn, "Hiền chất nhìn xem ta quyển sách này liền sẽ minh bạch ý tứ của ta."

Tần Hàn tiếp nhận Cổ Thư, sau khi xem xong yên lặng không nói. Tần mẫu nhìn lấy Tần Hàn biểu lộ, trong lòng cũng đã sáng tỏ, sắc mặt lập tức lại tái nhợt mấy phần.

"Thế Nhân đều là xưng ta là thần y, nhưng ta thẹn với thần y hai chữ!" Phục thần y tự giễu nói.

Tần Hàn cố nén bi thương, nói: "Bá phụ không cần như thế, đây đều là linh mà mệnh..."

Phục thần y lại nói tiếp đi nói: "Trong sách ghi chép có một phương, tuy nhiên không thể trị càng Lệnh Công Tử, nhưng là có thể giảm bớt hấn phát bệnh lúc thống khổ, nhưng đề hấn ít thụ chút khổ sở. Quyển sách này liền đưa cho hiền chất."

Tần Lĩnh lẳng lặng đứng ở sau cửa, tuy nhiên không biết mình đến cùng là bệnh gì bởi vì, nhưng Tần Lĩnh biết mình khả năng thật không thể tập võ, có thể làm cho Phục thần y đều thúc thủ vô sách, vậy thì thật không chữa được. Tần Lĩnh thật sâu không cam lòng, khí tức đột nhiên biến đổi, hôn mê bất tỉnh, ngã xuống phía sau cửa.

Tần Hàn nói: "Phu nhân yên tâm, ta chính là tìm khắp thiên hạ cũng đều vì linh mà tìm tới Y Trì Chi Pháp..." Đáng tiếc Tần Lĩnh đã hôn mê, cũng không nghe thấy.

Sau đó, Tần Lĩnh tìm được Phục thần y lưu lại cái kia Bản Cổ Tích, "Cửu Hoang chi thể người không có người sống qua mười tám tuổi..."

Bên vách núi bên trên, Tần Lĩnh một tiếng gầm điên cuồng, "Ha-Ha, sống không quá mười tám tuổi, Tặc Lão Thiên nguoi vì sao muốn đối đãi với ta như thế! Vì cái gì? Vì cái gì ta không thể tập võ, Cửu Hoang chi thể lại là cái gì? Ai có thể nói cho ta biết, nói cho ta biết? Cha, mẹ cũng là bởi vì ta mới biết... Mà bây giờ liền ngay cả đệ đệ cũng bởi vì ta... Vì cái gì?"

Bên trên bầu trời Ô Vân mặt mắt, cái kia vòng thăm đạm Nguyệt Nha lộ một lần mặt liền biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là nặng nề tầng mây cùng một đạo sấm sét.

Tần Lĩnh ngửa mặt lên trời mà cười, "Nguoi cũng sẽ giận? Ha-Ha! Có bản lĩnh nguoi bây giờ liền đánh chết ta! Dù sao ta cũng sắp phải chết..."

Ầm ầm..

Một đạo sắc sét trên không trung cuộn cuộn mà động, Ô Vân tại im ắng lẫn lộn, nhưng làm cho người kỳ quái là đều đã lâu như vậy, vậy mà một giọt Vũ cũng không có rơi xuống.

Tần Linh vô lực quỳ rạp xuống bên bờ vực, một phen giận mắng đã để Tần Linh tình trạng kiệt sức, nhìn qua Vạn Lôi nổ vang chân trời, Tần Linh cười, cười là như vậy tái nhợt bất lực.

Bởi vì hắn trông thấy ngày hôm đó không chỗ sâu bỗng nhiên hiện lên một tia tia sáng kỳ dị, chính hướng mình cấp tốc bay tới, Tần Linh đã hao hết tất cả khí lực, nơi nào còn có lực lượng trốn tránh, mắt thấy đạo ánh sáng kia càng ngày càng gần, khó ta thật phải chết sao? Như thế cũng tốt, tránh khỏi ta lại liên lụy người khác, Tần Linh chậm rãi hai mắt nhắm lại.

Ầm!

Đoàn kia hào quang chói sáng đúng lúc nện trúng ở Tần Linh trên đầu, đau quá a! Đây là Tần Linh sau cùng ý nghĩ, Tần Linh hôn mê bất tỉnh.

Tại Tần Linh té xỉu một khắc này, đoàn kia quang mang chậm rãi tiêu tán, xuất hiện ở trước mắt chính là một quyển sách, sách như kim mà không phải kim, ngọc cũng không phải ngọc, không biết là cái gì làm. Mà quyển sách kia bên trên có loang lỗ huyết hồng, tựa như là máu tươi.

Sách, không nhúc nhích lơ lửng tại Tần Linh trên đỉnh đầu, chỉ gặp trên sách vết máu chậm rãi biến mất, sau nửa ngày sách bên trên nơi nào còn có nửa điểm vết máu, mà giờ khắc này sách đột nhiên quang mang mãnh liệt, rơi vào Tần Linh đầu lĩnh bên trên biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: : Kinh hiện Bàn Cổ

Ấm áp Triều Dương chậm rãi dâng lên, nhu hòa nắng sớm nhu hòa rơi tại Tần Linh trên mặt, đem Tần Linh nhẹ giọng tỉnh lại, chậm rãi mở hai mắt ra, Tần Linh ý niệm đầu tiên liền là mình còn sống, không có bị đem qua đạo ánh sáng kia đập chết. Tần Linh chậm rãi đứng dậy, hướng bốn phía nhìn một chút, cũng không có cái gì phát hiện, chẳng lẽ là mình đem qua hoa mắt, nhìn lầm.

Tê... Chỉ gặp Tần Linh lập tức đưa tay theo trên đầu, trần trần đau đớn để hắn biết đem qua đoàn kia quang mang là thật, vết thương trên trán là chứng minh tốt nhất.

Tại sao có thể như vậy, đem qua đoàn kia ánh sáng đến tốt cùng là cái gì, làm sao không thấy. Tần Linh sờ khắp toàn thân cao thấp cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

"Tiểu tử, ngươi là đang tìm ta sao?" Một cái thanh âm hùng hậu đột nhiên tại Tần Linh bên tai lóe sáng, dọa đến Tần Linh nguy hiểm thật ngã xuống vách núi.

Tần Linh đưa mắt nhìn bốn phía, "Ai? Là ai? Ai đang nói chuyện?"

Lúc này, một quyển sách từ Tần Linh Đỉnh Đầu bay ra, lơ lửng ở giữa không trung, một ánh sáng nhu hòa từ trong sách phát ra, một cái cao lớn uy vũ cự nhân từ trong sách xuất hiện, Cự người tới Tần Linh trước mặt, Tần Linh ngược đầu nhìn lên, cảm thấy mình tại cự nhân trước người tựa như một con kiến, là nhỏ yếu như vậy. Tần Linh lấy dũng khí, "Ngươi là ai, là người hay quỷ?"

Cự nhân chậm rãi nói ra: "Ta chính là Bàn Cổ..."

Bàn Cổ, trong thần thoại Bàn Cổ. Bàn Cổ thật tồn tại? Không phải nói Bàn Cổ Đại Thần đã Khai Thiên Thân Vãn Thân Hóa Vạn Vật sao? Tần Linh tại sau khi khiếp sợ, nhỏ giọng nói thầm.

Cự nhân hai mắt như đuốc, ngược đầu nhìn lên vô biên chân trời, chậm chậm nói ra: "Ngươi nói không sai, Bàn Cổ sớm đã Thân Vãn, Bàn Cổ là ta, ta lại không phải Bàn Cổ. Xác thực nói ta chính là Bàn Cổ một tia oán niệm biến thành."

Tần Linh lần nữa kinh ngạc đến ngây người, "Oán niệm?"

"Không sai, năm đó Bàn Cổ Khai Thiên Thân Vãn thời khắc, tại thời gian trường hà bên trong gặp hắn huyết mạch Vu Tộc suất nữa Diệt Tuyệt, thân Đại

Đạo bất công, có hữu một tia oán niệm sinh ra, mà cái kia tia oán niệm đúng vậy ta, nguoi nhưng minh bạch!"

Tần Linh một bên nghe một bên nhìn chăm chăm lơ lửng ở trước mắt Bảo Thụ, không nhìn được đưa tay, nhưng mà ngay nhiên là Bảo Thụ vậy mà tự chủ bay đến Tần Linh trong tay, Tần Linh nhìn không được hiểu kỳ chậm rãi mở ra Bảo Thụ, nhất thời Bảo Thụ bắn ra vạn trượng quang mạng, bay thẳng Cửu Tiêu, đâm vào Tần Linh không căng ra mắt.

Cự nhân gặp này, không có ngăn cản, chỉ nói là nói: "Nguoi như không muốn chết, tốt nhất là mau đưa nó khép lại, không phải vậy nguoi liền phiền toái."

Gặp cự nhân thận trọng như thế, Tần Linh lập tức khép lại Bảo Thụ. Bảo Thụ khép lại về sau, chỉ gặp cự nhân một tay Chỉ Thiên, đối hư không vạch một cái, sau đó Tần Linh nhìn thấy trong hư không phong vân biến ảo, giống như muốn Ngày Tận Thế.

Lại nói Bàn Cổ Khai Thiên Thân Hóa Vạn Vật, Tà Nhân Vi Nhật, Hữu Nhân Vi Nguyệt, tóc thành sao lốm đốm đầy trời; máu tươi biến thành Giang Hà Hồ Hải, bắp thịt biến thành ngàn dặm Ốc Dã; xương cốt biến thành cây cỏ, gân mạch biến thành đường; hàm răng biến thành Kim Thạch, tinh tú biến thành Pearl; khí là gió mây, âm thanh vì lời đỉnh, mồ hôi Thành Vũ lộ; Bàn Cổ Đại Thần ngã xuống lúc, đầu cùng tứ chi hóa thành Ngũ Nhạc, mà Sóng Lưng lại thành giữa thiên địa trụ cột Bất Chu Sơn mạch... Cái rồn lại hóa thành một cái biển máu, cái kia Huyết Hải Phương Viên mấy vạn dặm, bên trong Huyết Lăng cuộn cuộn, tôm cá không thể, chim trùng không đến, Thiên Địa lệ khí tất cả đều tụ tại nơi đây, Hồng Hoang Chúng Sinh đem nơi đây kêu là U Minh Huyết Hải. Trong đó Bàn Cổ tinh huyết liền trở thành về sau Thập Nhị Tổ Vu, mà Nguyên Thần thì chia ba phần, trở thành Đạo Giáo Tam Thanh, Thái Thanh, Ngọc Thanh, Thượng Thanh.

Người không lồ kia lại nói: "Tại Bàn Cổ Thân Vẫn về sau, ta liền trốn cái này bảo trong sách, chờ đợi Bàn Cổ Huyết Mạch đến, nhưng chờ đợi ức vạn năm chỉ thấy được một cái Vu Tộc, đáng tiếc hắn không được, nhưng chưa từng nghĩ bây giờ chờ đến lại là nguoi cái nhân tộc tiểu tử này, tuy nhiên còn tốt nguoi có một tia Bàn Cổ Huyết Mạch, tuy nhiên rất mỏng manh."

Tần Linh đầy bụng kinh ngạc, "Cái gì! Ta lại có Vu Tộc huyết mạch!"

Cự nhân giải thích nói: "Tiểu tử, có gì đáng kinh ngạc, năm đó Nhân Tộc sơ hiện Hồng Hoang thời điểm, suy nhược không chịu nổi, mười phần Nhỏ yếu, Vạn Tộc ức hiếp. Chỉ có Vu Tộc nguyện ý tiếp nhận Nhân Tộc. Cho nên tại Vu Tộc bảo vệ dưới, nhân loại dần dần cường đại lên, tiến tới tạo thành Nhân Vu hỗn hợp, tương thông cuối hiện tượng. Nguoi có Vu Tộc Huyết Mạch cũng rất bình thường."

Tần Linh cảm giác đây hết thấy không phải rất chân thực, tựa như một giấc mộng, "Nói như vậy ta thật sự có Bàn Cổ Huyết Mạch?"

Cự nhân nhẹ gật đầu, "Nguoi nguyện ý tiếp nhận Bàn Cổ truyền thừa sao?"

"Có ý tứ gì? Cái gì truyền thừa?" Cự nhân tràn đầy nghiêm túc, để Tần Linh trong lúc nhất thời cứ thế tại nơi đó, không biết hắn nói là có ý gì.

Cự có người nói: "Bàn Cổ truyền thừa, kế thừa hắn di chí cùng không cam lòng, đồng thời còn có hắn lưu lại công pháp, chỉ huy Vu Tộc đi về phía huy hoàng, có thể sẽ Cửu Tử Nhất Sinh, mà lại sẽ rất thống khổ là thường nguoi không thể nhìn được?"

Thời khắc này Tần Linh tựa hồ rất tỉnh táo, "Tại sao là ta?"

Cự nhân gật mình, tại Bàn Cổ truyền thừa trước, còn có thể bảo trì bình tĩnh như vậy, thật sự là để cho nguoi ta khó mà tin được, nếu là nguoi khác đã sớm không thể chờ đợi, "Ta đã đợi đã lâu hồi lâu, gần nhất ta cảm thấy ta Thân Niệm đang từng bước yếu bớt, muốn đến là ta đại nạn sắp tới. Có lẽ nguoi chính là ta muốn chờ hắn... Ta đã không có bao nhiêu thời gian, hỏi nguoi một lần nữa nguoi nguyện ý không?"

Tần Linh nghĩ một lát, kiên định không thay đổi nói ra: "Ta nguyện ý, dù sao ta cũng là nguoi sắp chết."

Cự có người nói: "Không cần uể oải, trạng huống của nguoi ta đã biết, nguoi chính là Cửu Hoang chi thể, tiên thiên thể chất, đây là một loại hiếm thấy thể chất, cùng Tu luyện có lợi ích to lớn, như nếu nguoi có thể kiên trì nổi, nguoi sẽ thành Cửu Hoang Tiên Thiên Đạo Thể, tu luyện sẽ làm ít công to."

Tiên Thiên Đạo Thể, có thể đếm được trên đầu ngón tay, cũng chính là bây giờ Tiên Giới mấy cái kia Giáo Chủ Cấp nhân vật. Tần Linh nghe xong tâm tình khó mà nói nên lời, vốn cho là mình khả năng tùy thời chết đi, rồi đi những cái kia nguoi hân yêu cùng yêu hân nguoi, nhưng là hiện tại có một cái cơ hội tại trước mắt, mặc kệ kết quả như gì đều muốn đi liều một phen, không chỉ có vì chính mình cũng vì bọn họ, Tần Linh nghĩ đến ra ngoài vì chính mình tìm y cha mẹ, trong mắt lộ ra kiên định thần sắc.

Cự có người nói: "Vậy bây giờ liền bắt đầu đi, ta thời gian cũng không nhiều." Chỉ gặp Cự trong tay nguoi xuất hiện một giọt máu chất lỏng, chỉ có một khóa Lộ Châu kích cỡ tương đương, nhưng một cỗ thể lượng mà khi tức cỗ xưa đập vào mặt.

Cự có người nói: "Đây là Bàn Cổ giọt cuối cùng tinh huyết, chung Thập Tam nhỏ, trong đó có mười hai giọt trở thành Thập Nhị Tổ Vu. Mà một giọt này thì bị ta thu lại. Tuy nhiên trong thân thể nguoi có Bàn Cổ huyết mạch, nhưng là rất mỏng manh, thân thể của nguoi rất yếu, không đủ để tiếp nhận truyền thừa. Hiện đem giọt máu tươi này dung nhập thân nguoi." Nói liền đem đánh vào Tần Linh trong thân thể.

Tinh huyết nhập thân, Tần Linh lập tức cảm giác đến trong thân thể của mình có một cỗ Hoang Vu mà nặng nề lực lượng cường đại tại tứ vô kỳ hạn hoành hành, chỗ đến một mảnh hỗn độn. Gân mạch đứt thành từng khúc, xương cốt cũng xuất hiện vết rạn, khả năng tùy thời vỡ tan, toàn thân da bị nê chảy ra Huyết Châu, có sống không bằng chết cảm giác, nhưng Tần Linh y nguyên cắn răng kiên trì lấy.

Một đoạn thời khắc bỗng nhiên một loại Thanh Lương thoải mái dễ chịu khí tức tại thể nội tràn ngập ra, chỗ đến, Gân Cốt đều là được chữa trị. Nguyên lai là cự nhân tại vì đó liệu thương. Như thế vòng đi vòng lại.

Khi Tần Linh khi tỉnh lại, "Không tệ, thân thể của người đã mạnh mẽ hơn không ít, có thể tiếp nhận truyền thừa."

Chỉ gặp cự nhân một chút liền biến mất, tiếp theo âm thanh tại Tần Linh trong đầu xuất hiện."Quyển sách này chính là Bàn Cổ năm đó Du Lịch Hỗn Độn lúc phát hiện Linh Bảo, tên là Hỗn Độn sách. Không chỉ có tự thành không gian, mà lại có thể ẩn tàng khí tức, liền xem như thánh nhân cũng không thể phát giác được người. Có rất nhiều vô thượng diệu dụng, đến lúc đó người liền sẽ phát hiện. Hiện tại chúng ta liền ở vào sách trong không gian. Nhớ lấy làm người không đủ cường đại lúc, không thể để cho bất luận kẻ nào biết này Linh Bảo, vừa rồi người mở ra Linh Thư một khắc này đã bị tiết lộ khí tức, may mắn ta đã che đậy Thiên Cơ. Bằng không tùy tiện tới một người đều có thể bóp chết người." Nên biết Hỗn Độn Linh Bảo, đúng vậy thánh nhân gặp cũng sẽ đỏ mắt. Hôm nay đã sớm không phải Hồng Hoang Thời Đại, Linh Bảo khó gặp càng khó cầu hơn.

Tần Linh biết khả năng này là một trận xa nhau, tuy nhiên cùng cự nhân ở chung rất ngắn, nhưng Tần Linh đã sinh ra một tia không bỏ, "Ngài yên tâm ta nhất định sẽ ghi nhớ lời của ngài, chỉ huy Vu Tộc hướng đi phục hưng."

Cự có người nói: "Ta truyền thụ cho người chính là « tổ Kinh », chính là ta là Vu Tộc sáng tạo. Công pháp này chỉ tu nhục thân, không Tu Nguyên Thần. Tu luyện tới cảnh giới tối cao nhưng Nhục Thân Thành Thánh, đáng tiếc là ức vạn năm đến ta chỉ thấy được một cái Vu Nhân, nhưng hắn không được, bằng không hiện tại Vu Tộc cũng có thánh nhân. Người bây giờ đã là Cổ Vu chi thân, theo tu vi tăng lên, người huyết mạch trong cơ thể cũng lại không ngừng đề thuần tiến mà thành tựu Bàn Cổ Chi Thân, trở thành thánh nhân. Nhưng có thể đến tới một cái dạng gì độ cao liền dựa vào chính người. Tiếp nhận Bàn Cổ truyền thừa rất đơn giản, đúng vậy tiếp nhận Bàn Cổ Trí Nhớ, hi vọng người có thể kiên trì nổi..."

Cự nhân tiếp lấy lại nói: "Người là nhân tộc, cho nên như nếu người vẹn vẹn Tu luyện Tổ Kinh là không được, còn muốn đồng thời Tu luyện Nguyên Thần công pháp. Bàn Cổ trong trí nhớ có bao nhiêu bộ Nguyên Thần công pháp, đến lúc đó chính người chọn lựa một bộ thích hợp."

Tiếp nhận Bàn Cổ Trí Nhớ nghe rất đơn giản, trên thực tế thì là vô cùng nguy hiểm, hơi không cẩn thận, Kẻ tiếp nhận liền có thể sẽ não hải thụ thương thương. Kinh giả biến thành ngu ngốc; kẻ nặng trực tiếp Tử Vong. Nên biết đây chính là Bàn Cổ Trí Nhớ, mặc dù chỉ là bộ phận, nhưng này cũng không phải bất luận kẻ nào đều có thể tiếp nhận.

Theo Bàn Cổ oán niệm âm thanh từ từ biến mất, Tần Linh biết mình sẽ không còn được gặp lại hắn, chỉ một thoáng, Tần Linh trong đầu liền truyền đến từng đợt nhói nhói, còn giống như kim đâm. Đầu tựa như muốn nổ tung, Tần Linh cắn răng nỗ lực để cho mình duy trì thanh tỉnh, không biết qua bao lâu, đau đớn dần dần yếu bớt. Tần Linh nhẹ nhàng thở ra, sau đó liền ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: : Tổ Kinh

Không biết qua bao lâu, khi Tần Linh tỉnh lại, chỉ cảm thấy đau đầu muốn nứt, Tần Linh may may không muốn nhúc nhích, ước chừng qua một lúc lâu sau, đau đớn chậm rãi giảm bớt, từ dưới đất bò dậy, đột nhiên cảm giác được trong đầu nhiều hơn một phần Trí Nhớ, phảng phát hiện lên ở trước mắt rõ mồn một trước mắt. Trí Nhớ là Bàn Cổ bộ phận Trí Nhớ, bao hàm « tổ Kinh » cùng Bàn Cổ chứng kiến hết thảy cùng một số Thần Thông Công Pháp. Mặc dù chỉ là bộ phận lại đủ để cho hắn được ích lợi không nhỏ. Đồng thời Tần Linh cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng.

Chỉ gặp Tần Linh một quyền đánh vào trên mặt đất, loạn thạch vảy ra, dưới nắm tay đá lớn hóa thành bột mịn. Nhìn trên mặt đất nắm đấm lớn một cái hố sâu, Tần Linh sợ ngây người, cái này không khỏi cũng quá kinh khủng a? Đây chỉ là lực lượng của thân thể, liền có cường đại như thế. Minh bây giờ hẳn là Tiên Thiên Cảnh Giới đi! Tần Linh không dám tưởng tượng.

Khi Tần Linh thử đi thăm dò nhìn Trí Nhớ lúc, một trận nhói nhói suýt nữa để hắn lại một lần nữa té xỉu. Xem ra tu vi không đủ a, biết nguyên nhân sau mặc dù có một chút thất lạc, nhưng Tần Linh lại tràn đầy vô tận động lực. Tần Linh hướng phía hư không bái ba bái. Nói ra: "Ngài yên tâm, ta nhất định sẽ hoàn thành ngài Nguyên Vọng, chỉ huy Vu Tộc khôi phục ngày xưa vinh diệu..."

Khi Tần Linh lúc về đến nhà, Tần Kỳ lập tức chạy tới, Tần Linh mắt tích có thể đem Tần Kỳ lo lắng. Khi thấy hắn khi trở về, Tần Kỳ có thể tính nhẹ nhàng thở ra, "Đại ca, người đi đâu?"

Tần Linh cười nói: "Không cần lo lắng, ta chính là đến hậu sơn giải sầu một chút, nhìn người thế nào vội vã như thế đáng về, có phải hay không có việc gấp?"

Tần Kỳ nói: "Gia gia tìm người!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Gia gia tìm ta có chuyện gì?" Đối với mình cái này gia gia, Tần Linh biết Đạo Gia gia rất thương mình, cứ việc mình không thể tập võ. Tần Linh biết lão gia từ bề bộn nhiều việc, quanh năm khó được nhìn thấy một lần. Tần Linh đã hồi lâu không có gặp được, không biết lần này

vì cái gì đột nhiên sẽ tìm mình, chẳng lẽ là vì chuyện ngày hôm qua, Tàn Linh suy đoán nói.

Tàn Kỳ lắc đầu, "Ta không biết, gia gia không có nói với ta."

Tàn Linh nói: "Ta đã biết, ta cái này đi."

Tàn Linh rất nhanh liền đi tới Tàn lão gia tử nơi ở, Tàn lão gia tử đang trong đường cùng Tàn Danh nói chuyện, gặp Tàn Linh đến, Tàn lão gia tử cười nói: "Linh, mau tới đây, để gia gia nhìn một cái thương thế của ngươi!"

Tàn Linh cung kính đi đến Tàn Đức bên người, nói ra: "Gia gia!" Sau đó lại đối Tàn Danh nói: "Đại ca!"

Tàn lão gia tử cười to bắt lấy Tàn Linh tay, ánh mắt bên trong lại bao hàm một loại áy náy, "Linh, ngươi không có ném Tàn gia mặt! Là gia gia vô năng! Để ngươi chịu ủy khuất."

Tàn Linh nói: "Gia gia không cần như thế, thân là Tàn gia nam nhi, đó là ta phải làm."

Lúc này, Tàn lão Diệp Tử mới giật mình phát hiện, Tàn Linh thương vậy mà toàn tốt, cái nào có một chút thụ thương đáng vẽ, mà lại giống như Tàn Linh có chút biến hóa, "Linh, thương thế của ngươi?"

Tàn Linh nhìn lấy Tàn Danh nói: "May mắn mà có Tàn Danh đại ca Khí Huyết Đan, ta mới lại nhanh như vậy sẽ khá hơn."

Tàn lão gia tử chậm rãi nói: "Khí Huyết Đan?" Sau đó liền không có trong vấn đề này dây dưa.

Sau đó Tàn lão gia tử cùng Tàn Linh hàn huyên gần một canh giờ, Tàn lão gia tử chủ yếu ý tứ liền là muốn cho Tàn Linh rời đi Tàn phủ, tiến về kinh đô, thứ nhất là để Tàn Linh tiến về kinh đô tiếp nhận trị liệu, thứ hai là Tàn Linh tiếp tục ở lại đây cũng không có cái gì chỗ tốt. Tàn lão gia tử cũng không rành chiêu cố Tàn Linh, Tàn gia chính diện dẫn một trận nguy cơ.

Tàn Linh hỏi lão gia tử là cái gì nguy cơ, lão gia tử cũng không nói, Tàn Linh biết lão gia tử là ý tưởng gì, tại lão gia tử xem ra nói với chính mình cũng là vô dụng, ngược lại đồ thêm phiền não. Gia gia ngươi biết không? Ta đã không phải là trước ngươi cái kia tay trời gà không chặt tôn nhi rồi? Tàn Linh dưới đáy lòng hò hét.

Tàn Linh biết lão gia tử là vì tốt cho hắn, Tàn Linh sau cùng đáp ứng, tuy nhiên đáp ứng rồi đi, nhưng Tàn Linh nhưng lại có một phen khác ý nghĩ, rời đi Tàn phủ có thể. Trước khi rời đi Tàn Linh nhất định phải biết rõ ràng một sự kiện, cái kia liền là cha mẹ của mình đến tốt cùng ở nơi nào. Thừa dịp cơ hội lần này chính dễ dàng ra ngoài tìm bọn họ.

Từ Tàn lão gia tử nơi đó sau khi ra ngoài, Tàn Linh tự hồi bước kế tiếp dự định, Tàn lão gia tử nói cái kia Tàn gia nguy cơ, để Tàn Linh cảm giác thời gian không nhiều lắm, tổ chim bị phá há mà còn lại trứng. Tàn Linh là sẽ không nhìn lấy Tàn gia xuất hiện bất kỳ tình huống. Từ lão gia tử về mặt ngưng trọng, Tàn Linh suy đoán tất nhiên không có đơn giản như vậy.

Tuy nhiên Tàn Linh thực lực đã có thể cùng Tiên Thiên Cường Giả cùng so sánh, nhưng Tàn Linh chưa từng học qua võ học, một thân thực lực khó mà phát huy, mà lại cái kia trong đầu Bàn Cổ Truyền Thừa lấy Tàn Linh thực lực bây giờ còn chưa đủ lấy xem xét, cho nên dưới mắt chuyện khẩn yếu nhất đúng vậy đề cao thực lực, tranh thủ rời đi Tàn phủ trước đó, đạt tới thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, đây là Tàn Linh định cho mình mục tiêu, mà Tàn gia võ học gia truyền « Đoán Thế Thập Tam Thức » cùng « Bôn Lôi thủ » không thể nghi ngờ là tốt nhất tăng thực lực lên lựa chọn.

Sáng sớm Tàn gia là huyền ảo, trong luyện võ trường Tàn gia con cháu đang cố gắng lấy. Tuyên Hòa thanh âm liên tiếp, đương nhiên cái này cũng bao quát Tàn Linh ở bên trong. Chỉ bất quá Tàn Linh cũng không có ở chỗ này, vì không tiết lộ bí mật, Tàn Linh xuất hiện ở hậu sơn, Tàn Linh vì có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, giải quyết dưới mắt nguy cơ. Mỗi ngày nỗ lực tu luyện.

Tàn Linh đang luyện tập chính là Đoán Thế Thập Tam Thức Đệ Nhất Thức "Dẫn kiều chữ", dẫn kiều chữ chính là muốn đem linh khí trong thiên địa dẫn vào trong thân thể của mình, lấy đạt tới Luyện Thể mục đích. Tàn Linh nhớ lại hình ảnh, trong lòng lặng yên niệm khẩu quyết. Trong chốc lát chỉ gặp Tàn Linh quanh thân bên trên lóng lánh tầng một kim sắc quang mang, đây là Đệ Nhất Thức đại thành dấu hiệu. Nếu là có người ở một bên, chỉ sợ sẽ nhìn không được kinh hô. Đây chính là yêu nghiệt tồn tại a? Ngần ngừ một ngày liền đem Đệ Nhất Thức luyện đến đại thành. Nên biết liền xem như Tàn Cương học được Đệ Nhất Thức cũng dùng gần thời gian nửa năm mới tiểu thành.

Sau đó một cái hai canh giờ bên trong, Tàn Linh lại đem Đệ Nhị Thức cùng Đệ Tam Thức hoàn toàn học được.

Thời gian một tháng cứ như vậy đi qua, Tàn Linh mỗi ngày đều sẽ tới chỗ này luyện võ, bên vách núi, Tàn Linh đang luyện tập « Đoán Thế Thập Tam Thức » một thức sau cùng "Rèn Thể Thức", này thức luyện thành, liền có thể vào bây giờ võ giả dám đều không dám nghĩ thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới. Chỉ gặp Tàn Linh quanh thân khí tức đang không ngừng tăng cường, quần áo không gió mà bay. Không khí bên người càng là liên tiếp vang rền.

Ầm! Một cỗ khí lãng chợt hiện, lấy Tàn Linh làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán, như là mãnh liệt Bích Lăng.

Ầm ầm... Dưới vách núi đỉnh tai nhức óc, một trận lay động, từng khối đá lớn ầm vang trượt xuống, lăn hướng Thâm Uyên.

Tàn Linh phi tốc lui lại, hắn cũng không nghĩ tới Thiên Nhân Hợp Nhất lại có lớn như thế lực lượng, cũng không nghĩ tới mình tốc độ tu luyện vậy mà như thế nhanh chóng, khó đây chính là Cửu Hoàng chi thể chỗ tốt sao? Nhìn qua lưng la lưng lay Sơn Nhai, vậy mà kém một chút đem trọn cái vách núi cho đập gãy, hiện tại hắn là có thể lật xem thức hải bên trong Trí Nhớ đi, Tàn Linh kích động nghĩ đến.

Về đến trong nhà, Tàn Lữnh lập tức ngồi xếp bằng trên giường. Thử nghiệm đi mở ra trong đầu cái kia phần Trí Nhớ, chìm vào tâm thần, rất thuận lợi liền tiến vào ngay trong thức hải, chỉ gặp trong thức hải hiển hiện hai cái chữ to Tổ Kinh.

Đây chính là « tổ Kinh »? Tàn Lữnh kích động vạn phần, Tàn Lữnh phát hiện Tổ Kinh tổng cộng chia làm cửu tầng, mỗi tầng có thể chia làm tiền kỳ, Trung Kỳ, hậu kỳ ba cái giai đoạn. Theo thứ tự là Cổ Vu, Vu Bình, Vu Tướng, Vu Suất, vu quân, Vu Đế, Đại Vu, Tổ Vu, Tổ Thánh chín Đại cảnh giới.

Thu hoạch được công pháp Hậu Tàn Lữnh lập tức liền bắt đầu chuẩn bị Tu luyện, nhưng cùng lúc lại nghĩ tới Bàn Cổ nhắc nhở, còn cần một bộ Nguyên Thần công pháp. Tàn Lữnh có biết Đạo Nguyên thần công pháp tầm quan trọng. Tâm thần lập tức tiến vào thức hải bên trong, chỉ gặp một bộ bộ công pháp hiện lên ở trước mắt, Tàn Lữnh một bộ bộ xem, chỉ gặp có là Bàn Cổ minh sáng tạo công pháp, có thì là bị Bàn Cổ chém giết Hỗn Độn Ba Ngàn Ma Thần, Tàn Lữnh lấy thích hợp công pháp của mình.

Sau cùng Tàn Lữnh đem ánh mắt khóa chặt tại một bộ tên là « Đại Đạo Hóa sen » công pháp bên trên, đây là một Hỗn Độn Ma Thần công pháp, công pháp này cũng chia là cửu tầng, cảnh giới tối cao có thể đem Nguyên Thần diễn hóa thành Hỗn Độn Thanh Liên. Hỗn Độn Thanh Liên, chính là Phòng Ngự Chí Bảo, phòng hộ Vô Song, Vạn Tà Bất Xâm. Lúc trước này Hỗn Độn Ma Thần bằng này cùng Bàn Cổ đại chiến mấy trăm hiệp mà không bại, nhưng cuối cùng bởi vì kiệt lực bị Bàn Cổ dùng Bàn Cổ Phù chém giết.

Cuối cùng Tàn Lữnh vẫn là lựa chọn công pháp này, "Đại Đạo Vô Hình cũng Hữu Hình, Thanh Liên hiển hiện từ thật... Luyện Đạo Liên Hoa ở giữa, đi tự thành, Thần từ cổ, nổi dần vật xâm..." Từng đoạn tối nghĩa khó hiểu, giống như Hồng Chung thanh âm tại Tàn Lữnh não hải vang lên.

Khi chăm chú làm chuyện nào đó lúc, luôn cảm giác thời gian là ngắn ngủi. Tàn Lữnh từ trong tu luyện tỉnh lại, đã qua nửa năm là thời gian. Nửa năm Tu luyện Tàn Lữnh tiến bộ thần tốc, không chỉ có đem tu vi vững chắc tại Cổ Vu tiền kỳ mà lại có chỗ tiến, không hổ là Bàn Cổ Đại Thần chỉ tác. « Đại Đạo Hóa sen » cũng Đăng Đường Nhập Thất, tiến nhập tầng thứ nhất tiền kỳ, chỉ gặp Tàn Lữnh trong đan điền xuất hiện một đóa ngậm nụ muốn thả Liên Hoa, tản ra điểm điểm Thanh Quang, như tinh quang lập lòe, rất là Thần Dị.

Lúc này Tàn Lữnh bỗng nhiên nghĩ đến Hỗn Độn sách còn không có Luyện Hóa, luyện hóa về sau không chỉ có thể nắm giữ một cái ẩn nấp Tu Luyện Tràn chỗ, mà lại có thể che giấu khí tức của mình. Chủ yếu nhất là ở đó Linh khí nồng đậm, tu luyện làm ít công to.

Hỗn Độn sách cùng sở hữu 36 Đạo Cấm Chế, Tàn Lữnh trước sau bỏ ra thời gian một tháng mới luyện hóa đệ nhất Đạo Cấm Chế. Cái này hay là bởi vì lúc trước Bàn Cổ oán niệm dẫn hấn lúc đi vào, đã đem đệ nhất Đạo Cấm Chế ma diệt bộ phận.

Khi Cấm Chế mở ra sau khi, thu vào Tàn Lữnh trong mắt là bao la bát ngát không gian, chập trùng không ngừng sơn mạch, vô biên Lâm Hải, trông không đến cuối cùng, cảm thụ được Viễn Cổ Hồng Hoàng khí tức, Tàn Lữnh có chút quên hết tất cả. Luyện hóa đệ nhất Đạo Cấm Chế liền có không gian lớn như vậy, như quả toàn bộ luyện hóa vậy thì tương đương với một cái Đại Thế Giới, Tàn Lữnh âm thầm nghĩ tới.

Trở về hoàn hồn, tu luyện sân bãi rốt cục giải quyết, Tàn Lữnh tiếp tục lật xem trong đầu Trí Nhớ, lúc này, Tàn Lữnh cảm giác mình giống như đi tới một mảnh tinh không sáng chói, ngược đầu nhìn lên, trên đỉnh đầu Quần Tinh chiếu rọi, tinh quang thời xán. Đây là? Tàn Lữnh không biết đây là cái gì? Từng cái điểm sáng như là tinh quang, lộng lẫy mà thần bí.

Tàn Lữnh nhìn chăm chăm một điểm sáng nhìn hồi lâu, cũng không có nhìn ra Ánh Sáng là vật gì, đang lúc hấn muốn thả vứt bỏ thời điểm, đột nhiên trước mắt xuất hiện một trương màn nước, màn nước phía trên hiện ra từng hàng phong vân.

"Nước, Vạn Vật Chi Thủy, vạn vật chi nguyên... Nước không mọc, trực lưu mà vô hình, vô hình mà vạn biến..." Tàn Lữnh không tự chủ đọc nói. Tàn Lữnh chấn kinh, đây là thần thông Tiên Pháp? Một phen đọc về sau, Tàn Lữnh rốt cục biết đây là cái gì, Ánh Sáng bên trong ẩn chứa thần thông Tiên Pháp, vừa mới một thiên này đúng vậy Thủy Hệ thần thông, là một mảnh Tổng Cương, chính là Thượng Cổ Thủy Thần Cộng Công tuyệt học.

Như quả một điểm sáng liền đại biểu cho một loại thần thông Tiên Pháp, vậy cái này đầy trời điểm sáng, chẳng phải là nói... Tàn Lữnh không dám tưởng tượng. Khi Tàn Lữnh lại nhìn chăm chú một điểm sáng lúc, nửa ngày qua đi, một chút phản ứng cũng không có. Khả thực lực của mình không đủ, còn chưa đủ lấy Tu luyện những này thần thông Tiên Pháp, minh bạch Liễu Nguyên bởi đó về sau, Tàn Lữnh bó tay rồi, thật giống như có một tòa kim sơn ở trước mặt người, chỉ có ba bước xa, mà người lại bị ngăn cản ở ngoài, chỉ có thể trợ mắt nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6 : Hồng Hoàng sơn mạch

Tuy nhiên rất nhiều thần thông Hoàn Vô Pháp xem xét, nhưng lại để Tàn Lữnh tràn đầy động lực cùng hi vọng, chỉ cần thực lực cường đại, những này thần thông sớm tối đều là mình. < S. Đẹp mắt tại tuyến >

Sau cùng Tàn Linh tiến nhập Hỗn Độn trong sách, xuất hiện ở trước mắt là mệnh môn son mạch, đây là lúc trước Bàn Cổ oán niệm từ Viễn Cổ Hồng Hoàng trong thế giới lấy Đại Thần Thông nhiếp tới. Bên trong không chỉ có có đếm không hết thiên tài địa bảo, còn có thật nhiều Hồng Hoàng Yêu Vật.

Đương nhiên đệ nhất Đạo Cấm Chế bên trong chỉ có chút chưa hóa hình Tiểu Yêu, thực lực lớn bộ phận tuy nhiên vô giả Thiên Nhân Hợp Nhất Cảnh Giới, Kim Đan Kỳ Yêu Thú có, nhưng rất ít gặp. Nếu như là những cái kia Hồng Hoàng Đại Yêu, đoán chừng Tàn Linh đem ngay cả cơ hội chạy trốn đều không có. Mặc dù chỉ là chưa hóa hình Tiểu Yêu, Tàn Linh cũng phải lần càng cẩn thận, như gặp phải những cái kia đã mở linh trí Yêu Vật, lấy Tàn Linh tu vi hiện tại chờ đợi hẳn chỉ có đường chạy.

Vì có thể mau chóng tăng thực lực lên, Tàn Linh lựa chọn tiến vào Hồng Hoàng son mạch lịch luyện, chỉ có đi qua máu và lửa khảo nghiệm, mới có thể cấp tốc trưởng thành.

Ngoài dãy núi vậy, Tàn Linh đang quan sát một phen sau. Không có phát hiện lợi hại gì Yêu Vật, Tàn Linh chậm rãi phóng xuất ra khí tức của mình, Tàn Linh muốn dùng cái này hấp dẫn Yêu Vật. Rất nhanh cách đó không xa trong rừng rậm truyền đến từng đợt tạt rít gào, Tàn Linh còn chưa thấy rõ ra sao Yêu Thú lúc, một bóng đen to lớn liền lên đến Tàn Linh trước người, âm lãnh gió tanh nhào tới trước mặt.

Tốc độ thật nhanh a! Tàn Linh phi tốc lui lại, lúc này mới chính thức thấy rõ mặt mũi của đối phương, là một cái Hồng Hoàng Phong Lang, Hồng Hoàng Phong Lang mọc ra một đôi cứng rắn vô cùng cánh, tựa như sắt thép chế tạo, tản ra hàn quang lạnh lẽo. Tốc độ nhanh vô cùng, tới lui như gió. Hồng Hoàng Phong trong miệng sói có thể phun ra Phong tiễn, rất là lợi hại.

Tàn Linh đánh giá trước mắt cái này Yêu Vật, Hồng Hoàng Phong Lang cũng đang quan sát Tàn Linh, u trong hai con ngươi lộ ra hàn quang lạnh lẽo, rít lên một tiếng chỉ gặp Hồng Hoàng Phong Lang thử lấy răng nanh nhào về phía Tàn Linh, đồng thời trong miệng phun ra Phong tiễn mang theo gấp tiếng gào bay về phía Tàn Linh.

Nhìn lấy khí thế hung hung Hồng Hoàng Phong Lang, Tàn Linh cũng phi thân mà lên, thả người tránh thoát Phong tiễn, nhanh chóng xuất quyền.

Bành!

Quyền trao chạm vào nhau, hai bóng người bay ngược mà ra.

Một kích không quả, Hồng Hoàng Phong Lang trở nên phần nộ dị thường, phảng phất như giống Tàn Linh nên bị nó một chút giải quyết. Tại Tàn Linh còn chưa tới phải gấp phản ứng lúc, một đạo hư ảnh trên không trung hiện lên, Hồng Hoàng Phong Lang lần nữa bổ nhào vào Tàn Linh bên người, nương tựa theo nó cái kia tới lui như gió tốc độ, mở ra miệng máu, cắn về phía Tàn Linh phần cổ.

Nồng đậm huyết tinh chạm mặt tới. Tàn Linh quyết định thật nhanh, thân thể lóe lên, vây quanh Hồng Hoàng Phong Lang phía bên phải.

"Đồng, đồng, đồng!" Tàn Linh cấp tốc xuất quyền, liên tục mấy quyền hung hăng nện ở Hồng Hoàng Phong Lang trên thân, nhưng kết quả lại làm cho Tàn Linh giật nảy cả mình, Tàn Linh chỉ cảm thấy mình giống như đập tại sắt thép bên trên, cái này Hồng Hoàng Phong Lang nhục thân không khỏi cũng quá cường hãn đi!

Hồng Hoàng Phong Lang thân thể mặc dù cứng rắn như sắt, đột nhiên xuất hiện lực đạo mặc dù không có để nó thụ thương, nhưng lại để Hồng Hoàng Phong Lang đã mất đi thăng bằng từ không trung rơi xuống, khi Hồng Hoàng Phong Lang An Nhiên từ dưới đất đứng lên lúc, Tàn Linh ý thức được công kích của mình đối với nó vô hiệu.

Trải qua đánh nhau về sau, Tàn Linh cùng Hồng Hoàng Phong Lang đều đã mệt mỏi không chịu nổi, Song Phương đều không làm gì được đối phương, Tàn Linh trước ngực lưu lại mấy Đạo Huyết ngón, Hồng Hoàng Phong Lang thì là phía bên phải cánh bẻ gãy, cánh gãy treo dựng trên vai, máu tươi đã nhuộm đỏ Hồng Hoàng Phong Lang da lông.

Nhìn lấy lại đem đánh tới Hồng Hoàng Phong Lang, Tàn Linh biết tiếp tục như vậy không phải biện pháp, đột nhiên nghĩ đến, thường nghe người ta nói sói là "Đầu đồng thiết cốt eo mềm như đậu hũ." Như vậy Hồng Hoàng Phong Lang cũng cần phải đứng không, Tàn Linh trong mắt tinh quang ngưng lại tránh, trong lòng đã có chủ ý.

Đã tìm được nhược điểm của nó, như vậy thì cho nó đến cái nhất kích trí mệnh, đột nhiên Hồng Hoàng Phong Lang hóa thành một đạo tàn ảnh, cấp tốc chạy về phía Tàn Linh, chỉ thấy nó từ dưới đất cao cao nhảy lên, Ngạ Hồ Phác Thực nhào về phía Tàn Linh.

Chờ đứng vậy giờ khắc này, Tàn Linh thả người nhảy lên, xuất hiện tại Hồng Hoàng Phong Lang trái phía dưới.

"Phanh, phanh, ầm!" Năm đám như mưa rơi nện ở Hồng Hoàng Phong Lang trên lưng.

"Bành!" Một đạo hắc ảnh từ giữa không trung rơi xuống, Hồng Hoàng Phong Lang trên mặt đất run rẩy mấy lần liền không một tiếng động. Nếu là từ quan sát kỹ Hồng Hoàng Phong Lang, có thể phát hiện Hồng Hoàng Phong Lang trên thân không có có trí mạng vết thương, nhưng nó ngũ tạng lục phủ lại cũng đã phá nát.

Tàn Linh kéo lấy mệt mỏi thân thể đi vào Hồng Hoàng Phong Lang bên người, nhìn lấy đã chết Hồng Hoàng Phong Lang. Trong lúc nhất thời, Tàn Linh nghĩ đến mình đi lên Tu luyện con đường này khả năng về sau cũng sẽ bị người khác... Buồn từ trong lòng đến, hiện tại tu luyện còn có ý nghĩa gì.

Tức khắc cảm xúc tiêu cực nườm nượp mà đến. Chỉ gặp Tàn Linh lúc này tản ra bi thương, tuyệt vọng khí tức. Có loại muốn tự hủy xúc động, Bỗng nhiên, trong đầu tựa hồ lại vang lên Bàn Cổ âm thanh. Tàn Linh lập tức bừng tỉnh, dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, còn tốt kịp thời. Bằng không

liền tẩu hỏa nhập ma. Hồi tưởng lại tình hình vừa nãy, Tàn Linh thôn thức không thôi, Tu luyện trên đường quả nhiên tràn đầy vô số hung hiểm.

Nhìn lấy đã chết Hồng Hoang Phong Lang, trong khoảnh khắc một đám lửa xuất hiện tại Tàn Linh trên tay, đem Hồng Hoang Phong Lang biến thành tro tàn, đây là Tàn Linh mới nhất tập được một loại thần thông, Không Hòa thần thông, đây là Hỏa Thần tổ tan vô thượng thần thông.

Tàn Linh cũng không muốn mùi huyết tinh dẫn tới cường đại Yêu Vật, giải quyết hết thảy về sau, Tàn Linh lập tức nhảy lên cây bưng, ngồi xếp bằng. Khôi phục thương thế của mình. Đang lúc Tàn Linh đang cố gắng khôi phục lúc, một cỗ cường đại khí tức chính hướng nơi này chạy đến. Mà Tàn Linh nhưng không biết.

Đây là một cái so Hồng Hoang Phong Lang càng thêm yêu thú cường đại, chỉ sợ là một cái Kim Đan Kỳ Yêu Thú, Tàn Linh Cường Cường Hoàn ở trong tới nghĩ kĩ, Kim Đan Kỳ Yêu Thú hẳn là rất khó gặp được đi! Không nghĩ tới nhanh như vậy liền xuất hiện. Chỉ gặp này Yêu Thú tựa như một cái cự đại Viên Hầu, chỉ thấy nó ở trong rừng nhanh chóng ghé qua, mạnh mẽ đâm tới, chân thô cây cối hơi đung tức đoạn.

Yêu Thú chính là Hồng Hoang Dị Chung Thạch Viên, mặc dù không bằng trong truyền thuyết cái kia bốn Chung Thần khi Thần Dị, nhưng cũng rất ít gặp, hôm nay đã sớm tuyệt tích, chưa từng nghĩ nơi đây còn có một cái. Thạch Viên thuộc về Viên Hầu loại Yêu Thú, sinh ra da thịt cứng rắn như đá, trưởng thành Thạch Viên càng là đao thương bất nhập, Thủy Hỏa Bất Xâm. Mà lại một đôi nắm đấm lực đạt vạn cân.

Đầu này Thạch Viên vốn là Hồng Hoang Phong Lang Hàng xóm, hai Yêu Thú thường thường bởi vì địa bàn tranh đấu không nghỉ, đại chiến không thôi. Tuy nhiên Thạch Viên so Hồng Hoang Phong Lang cường đại, nhưng mỗi lần bị thua Hồng Hoang Phong Lang luôn luôn gào hoạt từ không trung đảo tẩu, Thạch Viên tuy có không cam lòng, cũng là không thể làm gì.

Hôm nay Thạch Viên giống như thường ngày, tại lãnh thổ của mình bên trên dò xét kiểm ăn, đột nhiên nghe được Hồng Hoang Phong Lang tiếng rống giận dữ, giống như tại cùng ai tranh đấu, Thạch Viên sau khi nghe được lập tức hướng nơi này chạy đến, những nơi đi qua Yêu Thú nhao nhao chạy trốn.

Mà Tàn Linh còn trong tu luyện, đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả.

Thạch Viên tại cách Tàn Linh bên ngoài một dặm thả chậm lại bước chân, như không một tiếng động hướng Tàn Linh nơi ở đi tới, Thạch Viên không có phát hiện Hồng Hoang Phong Lang tung tích, nhưng trong không khí lại lưu lại Hồng Hoang Phong Lang khí tức, cho nên Thạch Viên có thể khẳng định Hồng Hoang Phong Lang nhất định xuất hiện qua ở đây. Bỗng nhiên một bóng người thu vào Thạch Viên trong mắt, Thạch Viên từ trước tới nay chưa từng gặp qua dạng này Yêu Thú, lộ ra phá lệ cẩn thận, từng bước một hướng phía đạo thân ảnh kia đi đến, đồng thời bàn tay không lồ cũng chậm rãi giơ lên.

Thạch Viên thận trọng hướng phía Tàn Linh đi đến, hai mắt một khắc cũng không có nháy qua. Tàn Linh như cũ không có tỉnh lại, mắt thấy Thạch Viên liền muốn tới gần Tàn Linh quanh thân, nhưng ở một đoạn thời khắc Tàn Linh chợt phát sinh cảnh giác, đột nhiên mở hai mắt ra.

Tàn Linh mắt nhắm lửa, Thạch Viên bị bất tỉnh linh ánh mắt bị hù nhảy một cái. Vội vàng lui lại, cảnh giác nhìn lấy Tàn Linh. Không dám lên trước.

Tàn Linh âm thầm may mắn, may mắn trước mắt yêu thú này không có đánh lên mình, không sau đó quả khó liệu. Tàn Linh quan sát đến Thạch Viên, phát hiện trước mắt con yêu thú này trong mắt có tràn đầy linh tính. Khó này Yêu Thú đã khai linh trí. Thật đúng là để Tàn Linh đoán đúng, Thạch Viên hoàn toàn chính xác đã khai linh trí, chỉ vì nó từng từng ăn một loại có thể khai linh trí Linh Thảo.

Tàn Linh có chút hăng hái nhìn trước mắt cái này đại gia hỏa, đột nhiên cảm thấy có một cỗ yếu ớt ý niệm hướng tới mình, "Người là ai, tại sao lại ở chỗ này? Hồng Hoang Phong Lang đâu? Người cùng nó là quan hệ như thế nào?"

Tàn Linh biết là trước mắt con yêu thú này tại nói chuyện cùng hắn, nghĩ nghĩ, lập tức cười nói: "Ta là Tàn Linh, người có thể gọi ta đại ca, ta đến nơi đây đánh yêu quái. Hồng Hoang Phong Lang đã chết."

Thạch Viên tựa hồ không tin. "Hồng Hoang Phong Lang chết rồi?"

Tàn Linh chỉ cách đó không xa cái kia một đồng tro tàn. "Không sai, đã bị ta giết. Cái kia chính là nó thi cốt."

"Hồng Hoang Phong Lang địch nhân là của ta, người giúp ta giết nó, người liền là bằng hữu của ta." Một tia Thần Niệm truyền vào Tàn Linh bên tai.

Tàn Linh cười hỏi: "Người là ai?"

"Ta là Thạch Viên."

Tàn Linh tiếp tục hỏi: "Thạch Viên là tên của người sao?"

Chỉ gặp Thạch Viên nghiêng thật to đầu, suy nghĩ hồi lâu mới nói ra: "Không biết nói..."

Tàn Linh ngừng lại cũng thế, dạng này một cái vừa mới khai linh trí Yêu Thú, có thể biết cái gì, liền nói ra: "Dạng này, vậy ta gọi người Thạch Viên đi!"

Thạch Viên nghe xong cao hứng khoa tay múa chân, "Đây là tên của ta sao?"

Tàn Linh bỗng nhiên cảm giác mình có loại dụ hoặc tiểu bằng hữu cảm giác. "Không sai, cái này liền là của người tên, ta về sau liền bảo người Tiểu Thạch tốt."

Thạch Viên ở một bên nhỏ giọng nói thầm nói: "Ta gọi Tiểu Thạch, ta gọi Tiểu Thạch..."

Lúc này Tần Linh đột nhiên cảm thấy thể nội lớp màng kia đã buông lỏng, vừa mới bị Thạch Viên bùng tỉnh Tu luyện bị đánh gãy, hiện tại đột phá cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

"Tiểu Thạch, chúng ta bây giờ là bằng hữu, bằng hữu nên giúp đỡ cho nhau. Hiện tại ta cần Tu luyện một hồi, ngươi ở bên cạnh giúp ta trông coi, không cho phép yêu thú khác tới gần, biết không?"

"Được rồi." Thạch Viên vỗ ngực nói.

Có Thạch Viên thủ hộ, Tần Linh vẫn tương đối yên tâm. Bởi vì Tần Linh từ Thạch Viên ánh mắt bên trong nhìn ra Thạch Viên vẫn là rất đơn thuần một con yêu thú, Tần Linh cũng không lo lắng Thạch Viên hội thương tổn hắn, như nếu thật sự là như thế, chắc hẳn Thạch Viên vừa rồi liền đã xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: : Biết được cha mẹ tin tức

Có Thạch Viên thủ hộ, Tần Linh rất thuận lợi đã đột phá Cổ Vu tiền kỳ, hết thấy nước chảy thành sông, đem tu vi ổn định tại Cổ Vu Trung Kỳ, chỉ gặp Tần Linh chậm rãi mở hai mắt ra, trong hai mắt tinh quang thoáng hiện, sắc bén dị thường.

Tần Linh không thể không cảm thán Cửu Hoang chi thể biến thái, trách không được mình không thể tập võ, giờ phút này Tần Linh rốt cuộc biết nguyên nhân. Người bình thường kinh mạch bình thường đều là tắc, chỉ có thông qua không ngừng Tu luyện, đặt vào Linh khí nhập bản thân mới có thể từng bước đã thông, tiến hành theo chất lượng.

Mà Cửu Hoang chi thể chính là tiên thiên thể chất, kinh mạch toàn thân tự thông, căn bản không cần Tu luyện, cái này rất giống một đầu Thủy Cừ, nếu là thiên lý thủy mương trong nháy mắt hoàn thành, cái kia cần thiết chi thủy cũng là Bằng Đại số lượng, trong lúc nhất thời khó mà hội tụ. Mà ở thể tục giới mà nói căn bản cũng không có khổng lồ như vậy Linh khí, cũng không có Phương Pháp tụ tập những linh khí này, cho nên Tần Linh Tu luyện võ học tựa như là uống rượu độc giải khát, còn không bằng không luyện. Nếu là Tần Linh sinh ở Tiên Giới hoặc là có Tu Tiên công pháp cái kia từ cũng không cần thụ nhiều như vậy gặp trắc trở, đã sớm Nhất Phi Trùng Thiên.

Gặp Thạch Viên vẫn như cũ canh giữ ở bên cạnh mình, Tần Linh lớn thẹn cảm động, "Đại ca, ngươi rút cục tỉnh!" Một Đạo Thần niệm truyền đến.

Tần Linh cười nói nói: "Cảm ơn ngươi Tiểu Thạch, tuy nhiên ta phải đi, chờ ta có thời gian trở lại thăm ngươi."

Thạch Viên nói thẳng nói: "Đại ca, ngươi đi đi! Ta cũng muốn đi tìm gì ăn..." Nói xong, liền vọt vào trong rừng đã mất đi tung tích.

Tần Linh mỉm cười lắc đầu, vốn cho rằng Thạch Viên sẽ không rời mình, xem ra là mình tự mình đa tình, Tần Linh tự giấu cười một tiếng, sau đó trong nháy mắt trở nên nghiêm túc lên.

Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt biến mất, khi lại xuất hiện lúc, đã trước khi đến Tần lão gia từ chỗ ở trên đường, chẳng mấy chốc sẽ rời đi nơi này, Tần Linh muốn đi hỏi một chút lão gia từ cha mẹ hạ lạc. Nhiều năm qua vấn đề này Tần Linh một mực không dám suy nghĩ, cũng không dám đến hỏi, Tần Linh biết coi như mình biết rồi lại có thể thế nào. Nhưng bây giờ hết thấy cũng khác nhau.

Khi Tần Linh đến đến lão gia từ chỗ ở về sau, phát hiện Tần Cương cũng tại, Tần Linh cười cười, đối Tần Cương nhẹ gật đầu, Tần Cương cũng lễ phép tính đáp lại một chút, từ ngày đó luận võ về sau, Tần Cương đối Tần Linh không còn ác ngôn tương hướng. Nhưng cũng không chưa nói tới rất nhiệt tình, trong xương cốt Tần Cương là rất kiêu ngạo.

Lão gia từ cười nói: "Linh, ngươi tìm đến gia gia có chuyện gì không?"

Tần Linh nhìn thoáng qua Tần Cương, muốn nói lại thôi, lão gia từ nhìn ra Tần Linh cố kỵ, nói: "Cương Nhi, ngươi đi ra ngoài trước, ta cùng linh mà nói chuyện."

Tần Cương sau khi rời khỏi đây, Tần Linh mới nói: "Gia gia, mấy ngày nữa ta liền muốn đi trước kinh đô, trước khi đi ta muốn biết ta Phụ Thân Mẫu Thân bọn hắn ở đâu?"

Lão gia từ trong mắt lóe lên một tia thống khổ, một lúc sau mới chậm rãi nói ra: "Linh, chuyện này ngươi ngươi không nên biết thì tốt hơn..."

Tần Linh tuy biết nguyên nhân, nhưng vẫn là không nhận được hỏi: "Vì cái gì?"

Lão gia tử nói: "Bởi vì đối phương quá cường đại, ngươi sau khi biết gia gia sợ ngươi sẽ làm chuyện điên rồ!"

Nói tới nói lui vẫn là thực lực vấn đề, như là trước kia Tần Linh căn bản không thể nào phản bác, nhưng hôm nay Tần Linh có cái năng lực kia biết được hết thảy, Tần Linh không nói gì, khí tức quanh người đột nhiên biến đổi, một cỗ khí thế cường đại bạo phát, cái này là Tiên Thiên cường giả mới có thể có khí thế, kinh hãi Tần lão gia tử đột nhiên từ trên ghế nhảy lên, hai mắt tròn thật lớn, không dám tin nhìn lấy Tần Linh, "Linh, ngươi, ngươi làm sao?"

Tần Linh cười nói: "Gia gia, ta gần nhất có chút kỳ ngộ, không chỉ có chữa khỏi ta Cửu Hoang chi thể, mà lại đã có thể tập võ, đã là một người tiên thiên cường giả..."

Tần lão gia tử cảm nhận được cỗ này tiên thiên khí thế, thật lâu tài hoán quá thần nói: "Tốt! Tốt! Ngươi có thể có như thế gấp gáp thật sự là phúc duyên của ngươi, cũng là ta Tần gia may mắn... Như quả Hàn Nhi biết..." Tần lão gia tử kích động vạn phần, vui sướng khó mà nói nên lời. Lão gia tử đối với Tần Linh vì sao đột nhiên có tu vi như thế không có hỏi, tại lão gia tử xem ra Nhi Tôn tự có Nhi Tôn phúc, khi Tần Linh muốn lúc nói, tự nhiên sẽ nói.

Kích động qua đi, lão gia tử nói: "Ngươi có như thế gấp gáp gia gia cũng liên chẳng những tâm, đã ngươi muốn biết nói, cái kia gia gia sẽ nói cho ngươi biết."

Tần Linh đột nhiên chấn động, trong lòng mềm mại nhất bộ phận bị đụng vào, "Gia gia, cha ta, mẹ bọn họ có phải hay không..." Tần Linh đã sớm nghe được rất nhiều truyền ngôn, nói cha mẹ của mình khả năng đã tạo ngộ bất trắc. Tần Linh trước đó một mực rất né tránh vấn đề này, nhưng bây giờ không đồng dạng, Tần Linh có thực lực này đi truy tầm cha mẹ hạ lạc.

Lão gia tử thở dài một tiếng, "Gia gia cũng không rõ ràng lắm, nhiều năm qua ta phái người bốn phía tìm hiểu, cũng không có tin tức của bọn hắn, chỉ biết bọn hắn là tại kinh đô mất đi tung tích..."

Tần Linh chậm rãi nói: "Kinh đô?"

Lão gia tử nói: "Không sai, mười mấy năm trước có người nhìn gặp bọn họ tại kinh đô xuất hiện qua, từ đó về sau liền lại không người gặp qua."

Tần Linh kèm chế nội tâm bi thương, nói: "Gia gia, ta muốn đi kinh đô, ta muốn tự mình đi tìm bọn hắn."

"Tốt a! Ngươi bây giờ có thực lực như thế, gia gia cũng rất yên tâm, nhưng đi kinh đô về sau ngươi nhất định phải hành sự cẩn thận, kinh đô cũng không yên ổn, mà lại Năng giả vô số, người Đường Ca Tần Danh đã đi kinh đô, đến lúc đó ngươi muốn bao nhiêu nghe một chút ý kiến của hắn."

Tần Linh nói: "Đã biết, gia gia, ta hiểu rồi."

Tần lão gia tử nghĩ một lát sau lại nói: "Ngươi đi kinh đô về sau, muốn lưu ý kinh đô Hoa gia, gia gia hoài nghi cha mẹ ngươi mất tích có thể cùng Hoa gia có quan hệ."

Tần Linh hỏi tường đến Hoa gia hết thảy tin tức, "Gia gia, thế nhưng là hôm đó đến ta Tần gia Hoa gia?"

Tần lão gia tử gật đầu nói: "Không sai, cái này Hoa gia từ trước là mấy Đại Cổ Vũ Thế Gia thần bí nhất, mà lại cùng ta Tần gia làm có ân oán, cho tới nay Hoa gia đều muốn ta Tần gia động thủ, nhưng một mực khổ vì không có cơ hội, gia gia đoán chừng qua không được bao lâu bọn hắn liền sẽ có hành động."

Tần Linh trầm mặc một hồi nói: "Gia gia yên tâm, ta biết nên làm như thế nào, tại sự tình không có tra rõ ràng trước đó, ta sẽ không hành động thiếu suy nghĩ."

Tần lão gia tử gật đầu nói: "Ừm, ngươi đã lớn lên, gia gia rất vui mừng, chắc chắn chờ Hàn Nhi trở về gặp đến ngươi cũng sẽ rất cao hứng. Ngươi mấy ngày nay chuẩn bị một chút, qua mấy ngày ngươi liền lên đường tiến về kinh đô đi! Nơi đó hết thảy đều đã sắp xếp xong xuôi, lần này ngươi đường tỷ Tần lộ cũng sẽ đi chung với ngươi."

Tần Linh nói: "Ta đã biết gia gia, ta hiểu rồi."

Lão gia tử lại nói ra: "Đã ngươi hiện tại có như thế thực lực, một năm kia sau Võ Thuật Đại Tái liền từ ngươi đại biểu ta Tần gia xuất chiến."

Tần Linh nghi hỏi: "Võ thuật trận đấu?" Tần Linh cho tới bây giờ chưa nghe nói qua.

"Không sai, võ thuật trận đấu, vốn là để Cường Nhi đi, nhưng bây giờ ngươi có cái năng lực kia, liền cho ngươi đi. Tuy nhiên Cường Nhi còn không biết, vừa mới ta cũng chính nói với hắn chuyện này, ta liền không đi nói cho hắn biết, chính ngươi đi nói đi!"

Gặp lão gia tử tràn đầy ý cười, Tần Linh lập tức liền biết rồi lão gia tử dụng ý, đây là đang vì hai người cải thiện quan hệ. Mà lại Tần lão gia tử cũng tin tưởng tại trái phải rõ ràng trước mặt, Tần Cương có thể phân rõ nặng nhẹ, sẽ không hành động theo cảm tính.

Đình viện bên ngoài, Tần Cương không nói một tiếng đứng ở nơi đó, đi qua một tháng khôi phục, Tần Cương thương từ lâu khỏi hẳn, gặp Tần Linh đi ra, Tần Cương vọt thẳng đến Tần Linh trước mặt, "Trước kia là ta xem thường ngươi, không nghĩ tới ngươi còn có như thế cốt khí, tuy nhiên ngươi không thể tập võ, nhưng không có ném ta Tần gia mặt, ta thu hồi ta trước đó đã nói."

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Cũng vậy, nguoi cũng giống như vậy." Hai người bèn nhìn nhau cười.

Tần Cương muốn quay người rời đi, Tần Linh âm thanh âm vang lên, "Còn có một chuyện phải nói cho nguoi, một năm sau võ thuật trận đấu, gia gia đã phái ta xuất chiến."

Tần Cương đơn giản không tin lỗ tai của mình, "Nguoi nói cái gì? Lặp lại lần nữa!"

Tần Linh cười nói: "Một năm sau võ thuật trận đấu để cho ta đại biểu Tần gia xuất chiến."

Tần Cương sắc mặt lập tức biến, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, "Dựa vào cái gì? Nguoi dựa vào cái gì đại biểu ta Tần gia?"

Tần Linh trong đôi mắt hiện lên mỉm cười, nói: "Bằng gia gia chính miệng nói tới."

"Ta không tin, gia gia làm sao lại để nguoi đại biểu Tần gia đâu? Nguoi căn bản sẽ không... Không được ta muốn đi tìm gia gia hỏi rõ ràng."

Gặp Tần Cương muốn đi tìm lão gia tử, Tần Linh nói: "Không cần đi, gia gia là không hội kiến nguoi, nguoi nếu không tin liền đi theo ta, ta sẽ để cho nguoi tin tưởng." Dứt lời, Tần Linh liền không nhanh không chậm đi.

Tần Cương thống hận nhìn thoáng qua Tần Linh, "Đáng giận, đừng tưởng rằng ra một lần danh tiếng, liền có thể đại biểu ta Tần gia, ta Tần Cương cái thứ nhất không phục."

Tần Linh quay đầu, "Tần Cương, nguoi sẽ không không dám tới a?"

Tần Cương cười to, "Trò cười, ta không dám tới, nguoi cái này... Ta có gì phải sợ..." Phế phẩm hai chữ Tần Cương cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Tần Linh sao lại không có chú ý tới Tần Cương phản ứng, cười nói: "Vậy thì đi theo ta!"

Tần Linh mang theo Tần Cương đi tới Luyện Võ Trường, Tần Cương có chút hồ đồ rồi, không biết Tần Linh đang có ý đồ gì, tuy nhiên Tần Cương cũng không thêm để ý những này, hắn thấy luyện võ trường đang cùng ý hắn.

Tần Linh trực tiếp hướng đi Luyện Võ Đài, "Tần Cương, ta Tần Linh hôm nay khiêu chiến nguoi, nguoi dám ứng chiến sao?" Tần Linh âm thanh Uyển Như Hồng Chung bên tai, quanh quần tại Tần gia Đại Viện, Tần gia mỗi người cơ hồ đều nghe được, trong thư phòng Tần lão gia tử, sau khi nghe được cười cười. Trong luyện võ trường những cái kia đang luyện võ các thiếu niên sợ ngây người, nhìn lấy hai người, không biết chuyện gì xảy ra, đồng đều tại buồn bực Tần Linh làm sao hướng Tần Cương khiêu chiến?

Tần Cương cũng sợ ngây người, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Tần Linh sẽ làm như vậy, trước mặt nhiều người như vậy hướng mình khiêu chiến. Mà mục đích làm như vậy lại là cái gì? Tần Cương không có suy nghĩ, Tần Cương chỉ muốn nhanh đánh bại Tần Linh, muốn hắn hết hy vọng, võ thuật trận đấu loại đại sự này, há có thể trò đùa? Tần Cương không biết lão gia tử vì sao phái một cái không biết võ công Tần Linh đại biểu Tần gia xuất chiến, Tần Cương nhất định phải ngăn cản chuyện này phát sinh.

Tần Cương hưng phấn vọt tới đài luận võ bên trên, giống như sợ Tần Linh đổi ý, "Tần Linh nguoi đây là đang khiêu chiến ta sao?"

"Không sai, ta chính là muốn khiêu chiến nguoi, thế nào? Nguoi dám ứng chiến sao?"

Tần Cương cuồng tiếu không thôi, "Tần Linh, ta ứng chiến! Ta muốn để gia gia biết quyết định này của hắn là sai lầm. Võ thuật trận đấu há có thể như thế trò đùa! Cái này liên quan đến ta Tần gia danh dự."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: : Có phục hay không

Dưới đài không rõ chân tướng người nghị luận không ngừng, "Oa! Xảy ra chuyện gì? Làm sao Tần Linh hướng Tần Cương khiêu chiến a? Hắn sẽ không ngốc hả?"

Có có người nói: "Ta xem là, Tần Linh nhất định là choáng váng, bằng không ai sẽ không có việc gì muốn ăn đòn a!"

Trong luyện võ trường, Tàn Thiên đi sắc thông thông chạy đến Luận Võ Đài dưới, Tàn Thiên từ lâu khôi phục thương thế, nhưng kinh mạch lại đoạn, từ nay về sau không thể tập võ, Tàn Linh gần nhất chính đang nghĩ biện pháp vì Tàn Thiên chữa trị tốt đã đứt kinh mạch, đã có chút mặt mày, còn chưa kịp nói cho Tàn Thiên. "Tàn Cương, ngươi muốn làm gì? Đại ca, ngươi mau xuống đây, ngươi không phải Tàn Cương đối thủ!"

Tàn Cương nhìn thoáng qua Tàn Thiên, "Tàn Thiên nơi này không có chuyện của ngươi, vừa rồi ngươi cũng nghe đến, là đại ca ngươi muốn khiêu chiến ta, ta như không ứng chiến, đây chẳng phải là nói ta sợ hãi!"

Tàn Thiên xuất hiện, Tàn Linh đã sớm ngờ tới, "Tiểu Thiên yên tâm, đại ca từ có chừng mực, mà lại việc này gia gia đã biết..."

Tàn Thiên một tiếng kinh hô, "Cái gì! Gia gia cũng biết, vậy hẳn làm sao..."

Tàn Linh cho Tàn Thiên một cái yên tâm ánh mắt, tại cái ánh mắt này bên trong Tàn Thiên tựa hồ nhìn thấy một cái hoàn toàn mới Tàn Linh, một cái tràn ngập tự tin Tàn Linh. Tại cái ánh mắt này về sau, Tàn Thiên không biết mình vì cái gì đột nhiên đối Tàn Linh tràn đầy lòng tin, có lẽ đây chính là huyênh đênh đi!

Tàn Linh mỉm cười nhìn đối diện Tàn Cương, "Tốt, chúng ta có thể bắt đầu..."

A! Tàn Cương giống như có lẽ đã thất thần, lúc này Tàn Cương chính đang tự hỏi một vấn đề, cái kia chính là Tàn Linh vừa vừa nói một câu, "Gia gia đã biết." Cuối cùng là có ý gì.

Tuy nhiên Tàn Cương đã không có thời gian muốn những vấn đề này, tỷ thí sắp bắt đầu.

Tàn Cương ném roi nghi ngờ trong lòng, nói: "Tàn Linh, ta để ngươi ba chiêu, ngươi xuất thủ trước!"

Tàn Linh lắc đầu, cười nói: "Nói thế nào ta cũng là ca của ngươi, sao có thể để đệ đệ đệ Ca, đâu, hẳn là Ca, nhường cho mới đúng!"

Nghe thấy Tàn Linh ở trước mặt mình tự xưng đại ca, Tàn Cương cười, "Ha-Ha... Muốn làm ta đại ca, cái kia liền lấy ra vốn có thực lực! Đã ngươi không chịu ra tay, ta cũng không có ý định lãng phí thời gian." Dứt lời, Tàn Cương liền huy chương muốn Tàn Linh công tới.

Bôn Lôi thủ, Tàn mới vừa ra tay chính là uy lực mạnh mẽ Bôn Lôi thủ, chỉ gặp Tàn Cương trên hai tay thỉnh thoảng hiện lên từng tia bạch quang, tựa như tia chớp, "Tàn Linh, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, một chương này ta nhưng chỉ dùng một điểm lực, nếu là ngươi ngay cả cái này đều không tiếp nổi, vậy ngươi liền mình đi cùng gia gia nói ngươi từ bỏ!"

Tàn Cương tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã xuất hiện tại Tàn Linh trước người, song chương hướng phía Tàn Linh ở ngực ấn đi, nhưng để hắn giật nảy cả mình chính là trước mắt nơi nào còn có Tàn Linh cái bóng, song chương đánh hụt.

Tàn Linh âm thanh tại Tàn Cương sau lưng vang lên, "Đây là chiêu thứ nhất, còn có hai chiêu, như quả hai chiêu bên trong, ngươi còn đánh nữa thôi ngược lại ta, cái kia ta muốn phải xuất thủ..."

Tàn Cương sợ ngây người, nhưng rất nhanh liền khôi phục trấn định, Tàn Linh hôm nay biểu hiện hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của hắn, "Tàn Linh ngươi! Ngươi cho rằng chỉ bằng ngươi tốc độ kia có thể nhanh hơn ta sao?"

Luận Võ Đài hạ Tàn Thiên, mắt không chớp nhìn chăm chăm trên đài, tuy nhiên Tàn Thiên cảm nhận được Tàn Linh cùng trước kia có chút khác biệt, còn có cái kia vô cùng tự tin, nhưng Tàn Thiên vẫn còn có chút lo lắng. Thẳng đến vừa rồi Tàn Linh né tránh Tàn Cương một chương kia về sau, Tàn Thiên mới thở phào nhẹ nhõm, "Xem ra đại ca thật thay đổi!"

Khi Tàn Cương sau khi nói xong, thân ảnh của hắn đột nhiên bạo động, mọi người dưới đài kinh ngạc đến ngây người phát hiện mình vậy mà thấy không rõ Tàn Cương thân ảnh, cái này cũng không tránh khỏi thật bất khả tư nghị. Tàn Cương lúc nào có tốc độ nhanh như vậy. Tàn Linh cũng bị kinh đến, Tàn Cương lúc này triển hiện ra tốc độ, tuyệt đối không phải một cái Hậu Thiên Ngũ Trọng võ giả có thể có, tại Tàn Linh xem ra cơ hồ tiếp cận Hậu Thiên Thất Trọng võ giả tốc độ.

Tàn Cương tiếng cười đắc ý vang lên, "Tàn Linh lần này ta nhìn ngươi còn như thế nào trốn?"

Tàn Linh mặt không đổi sắc, vẫn như cũ cười như Xuân Phong, "Tàn Cương, ngươi tốc độ này vẫn là chậm một chút. Muốn đánh ngược lại ta chỉ sợ..."

Tàn Linh vừa dứt lời, Tàn Cương liền giật mình phát hiện, Tàn Linh thân ảnh lần nữa tại trước mắt mình biến mất, mà lại mình căn bản cũng không có thấy rõ là như thế nào biến mất.

Tàn Cương chậm rãi quay đầu, không thể tin được nhìn lấy Tàn Linh, một hồi lâu mới nói ra: "Tàn Linh, ngươi sao có thể có được tốc độ nhanh như vậy, ta không tin!"

Tàn Linh nói: "Có tin hay không là tùy ngươi, ngươi chỉ cần nhớ kỹ ngươi còn có một chiêu, một chiêu này qua đi, ta nhưng là muốn xuất thủ!"

Tàn Cương lần nữa công hướng Tàn Linh, lần này Tàn Cương cơ hồ đem toàn bộ lực lượng đều thi triển ra, không có một tia giữ lại.

Bôn Lôi thủ, chương như kinh lôi, ẩn chứa lực lượng cường đại hướng Tàn Linh đánh tới chớp nhoáng.

Nếu như nói lần thứ nhất Tàn Linh là dựa vào may mắn tránh thoát Tàn Cương công kích, vậy lần này đám người không biết nên giải thích như thế nào, một cái nghi vấn tại trong lòng mọi người trôi lên, cái kia chính là Tàn Linh lúc nào có tốc độ nhanh như vậy, không phải nói Tàn Linh không thể tập võ sao? Mà lại trước đó còn bị Hoa Phong đánh thành trọng thương, làm sao đột nhiên thực lực cường đại như vậy.

Tại mọi người suy nghĩ đồng thời, Tàn Cương đã ra khỏi ba chiêu, giờ phút này chỉ gặp Tàn Cương thất thần đứng ở nơi đó, trong mắt đều là khó có thể tin, "Làm sao có thể, người làm sao có thể tránh thoát công kích của ta?"

Tàn Linh không để ý đến Tàn Cương thất thần, nói: "Tàn Cương, ba chiêu đã qua, hiện tại ngươi còn có lời gì nói?"

Tàn Cương đi qua ngẩn ngơ thất thần, rất nhanh khôi phục tự tin, nói: "Ha-Ha... Ba chiêu đã qua lại có thể thế nào, ngươi cho rằng ngươi có thể đánh bại ta sao? Thật sự là nói chuyện viễn vông!"

Tàn Linh cũng không có bởi vì Tàn Cương lời nói mà động giận, "Có đánh hay không qua được, đến đánh qua mới biết nói, hiện tại ta nhưng muốn xuất thủ, ngươi phải cẩn thận, ta cũng sẽ không lưu tình!"

Tàn Cương nói: "Liên ngươi cái kia công phu mèo quào, ta lại không phải là không có lĩnh giáo qua, muốn xuất thủ nhanh xuất thủ, không phải vậy ta nhưng muốn xuất thủ!"

Tàn Linh chậm rãi nói: "Ta cũng không khi dễ ngươi, ngươi vừa rồi dùng chính là Bôn Lôi thủ, ta cũng dùng Bôn Lôi thủ được rồi..."

Bị Tàn Linh như thế khinh thị, Tàn Cương ở một bên khí toàn thân phát run, "A... Tàn Linh, đây là ngươi tự tìm, đừng trách ta vô tình!" Ba phen mấy bận bị Tàn Linh khinh thị, Tàn Cương thật nổi giận. Đám người chỉ gặp ba chiêu qua đi Tàn Cương bỗng nhiên xuất thủ lần nữa.

"Mau nhìn, Tàn Linh muốn xuất thủ!" Mọi người dưới đài mở to hai mắt, mắt không chớp nhìn chăm chăm Tàn Linh.

"Ta nhìn đây là Tàn Linh phô trương thanh thế, hấn ở đâu là Tàn Cương đại ca đối thủ, chẳng qua là một số giả kỹ năng, không có bất kỳ cái gì uy lực có thể nói."

Tại Tàn Cương xuất thủ đồng thời, Tàn Linh cũng xuất thủ, hai người sử dụng chiêu số đều là Bôn Lôi thủ.

Dưới đài chúng thiếu niên sợ ngây người, nhìn qua Tàn Linh tay trong bàn tay cái kia lưu chuyển từng tia ánh sáng mang. Trong lúc nhất thời bọn hắn cũng dám tin tưởng đây là sự thực, đây là sự thực Bôn Lôi thủ a! Mà lại giống như uy lực so Tàn Cương càng lớn, đây là sự thực sao?

Trong điện quang hóa thạch, đài luận võ bên trên hai người liên tục đụng vào nhau, một đoàn hào quang chói sáng tại giữa hai người dâng lên, đâm vào dưới đài chúng thiếu niên mở mắt không ra.

Khi quang mang tan hết, thu vào trong mắt mọi người chính là, Tàn Linh lẳng lặng đứng ở nơi đó, có một loại khó mà nói rõ uy thế, mà Tàn Cương thì là nửa quỳ tại đài luận võ bên trên, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, trong hai mắt tràn đầy vẻ mặt không thể tin, "Ta không tin! Ta không tin! Ngươi làm sao có thể đánh bại ta..."

Cái này một kết quả làm cho tất cả mọi người đều thất kinh, làm sao có thể, Tàn Linh làm sao có thể đánh bại Tàn Cương, không phải nói Tàn Linh không thể tập võ sao? Mọi người dưới đài chấn kinh.

"A! Ta không tin!" Tàn Cương từ dưới đất đứng lên, rống giận hướng Tàn Linh vọt tới, nhưng mà Tàn Linh chỉ là hai tay nhẹ nhàng vung lên, Tàn Cương giống như bị trọng kích, té bay ra ngoài, lần này mọi người dưới đài thế nhưng là nhìn rõ ràng, Tàn Linh thật có thể luyện võ, mà lại thực lực rất cường đại.

Tàn Cương miệng đầy là máu, bộ dáng có chút khủng bố, nhưng ánh mắt bên trong lại tràn đầy một luồng lệ khí, lần nữa hướng Tàn Linh phóng đi, Tàn Linh vẫn như cũ như trước đó như thế lần nữa đem Tàn Cương đánh bại.

Tàn Linh đi đến Tàn Cương trước mặt, "Thế nào? Ngươi nhưng Phục Khí?" Tàn Linh như thế cũng coi như ra trước đó trong lòng một ngụm ác khí.

Tàn Cương cuồng tiếu, "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi đánh bại ta, liền có thể để cho ta Phục Khí, ta liền không phục, ngươi có thể làm gì ta? Ha-Ha..."

Tàn Cương bản tính, Tàn Linh hiểu rất rõ, chỉ có tính tuyệt đối lực lượng mới có thể ngăn chặn hắn, "Ngươi cho rằng ta không dám đem ngươi thế nào sao? Trước khi đến, gia gia đã đã biết, gia gia nói đưa ngươi giao cho ta tùy ý xử trí!" Dứt lời Tàn Linh liền đem Tàn Cương từ dưới đất nắm lên, nháy mấy cái liền biến mất ở trước mắt mọi người.

"Chuyện gì xảy ra? Bọn hắn người đâu? Đi đâu?"

Có người nói nói: "Ta vừa vận giống trông thấy Tàn Linh mang theo Tàn Cương hướng về sau núi phương hướng đi..."

"Đi, chúng ta cũng đi xem một chút, Tàn Linh đem Tàn Cương mang đi đi làm gì, sẽ không phải muốn hạ độc thủ a?"

"Ta nhìn không đến mức, chúng ta đều là Tàn gia con cháu, tuy nói có chút mâu thuẫn, nhưng cũng không trở thành tự giết lẫn nhau đi! Cái kia cũng quá mức!"

Tàn Cương bị Tàn Linh xách trong tay, Tàn Cương chỉ gặp trên đường đi cảnh tượng phi tốc lui lại, căn bản thấy không rõ là địa phương nào, mà không đến nửa khắc Công Phu, Tàn Cương phát hiện Tàn Linh đột nhiên ngừng lại, giờ phút này Tàn Cương mới biết mình ở nơi nào, đây là hậu sơn vách núi, để

Tần Cương khiếp sợ là từ Luận Võ Trường đến hậu sơn nói ít cũng phải nửa canh giờ, mà vừa rồi mới dùng bao lâu, chỉ sợ không đến thời gian một chén trà công phu.

Tần Cương hướng sau lưng vực sâu vạn trượng nhìn thoáng qua, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một vẻ bối rối, "Tần Lĩnh ngươi muốn làm gì, nói cho ngươi, ngươi cũng chớ làm loạn a! Không phải vậy cha ta là sẽ không bỏ qua ngươi."

Gặp Tần Cương bộ dáng như thế, Tần Lĩnh biết đạo hữu hiệu quả, nhưng còn cần thêm một mồi lửa mới được, "Ngươi cũng sẽ biết sợ? Ta còn tưởng rằng ngươi không sợ trời, không sợ đất? Ngươi nói ta như quả dưa ngươi từ nơi này ném xuống, ngươi sẽ như thế nào?"

Tần Cương hoảng hốt, "Tần Lĩnh, ngươi muốn thế nào, ngươi chớ làm loạn!"

Tần Lĩnh cười nói nói: "Ta kỳ thực cũng không muốn thế nào, đúng vậy hỏi ngươi một câu ngươi có phục hay không? Nếu là phục, ta liền thả ngươi đi, nếu là không phục, ta liền đem ngươi từ nơi này ném xuống."

Đi qua gần ngủi bối rối, Tần Cương dần dần trấn định rất nhiều, "Tần Lĩnh, ngươi dám không? Ngươi dám giết ta sao? Ngươi nếu là dám đem ta từ nơi này ném xuống ta liền phục ngươi, mà lại về sau ngươi chính là ta đại ca!"

Tần Lĩnh nói: "Ta vốn chính là đại ca ngươi."

"Ta Tần Cương không có phế phẩm đại ca, nếu muốn làm ta Tần Cương đại ca, nhất định phải xuất ra thực lực tuyệt đối, để cho ta tin phục, tuy nhiên ta không biết ngươi vì cái gì có thể trong thời gian ngắn như vậy có thể đánh bại ta, nhưng nếu muốn cho ta phục ngươi, chỉ sợ còn còn thiếu rất nhiều..."

Nhưng mà Tần Cương lời nói vẫn chưa nói xong, Tần Lĩnh lại đột nhiên xuất thủ, Nhất Chương đem Tần Cương đánh rớt vách núi.

Tần Cương một tiếng hét thảm, "Tần Lĩnh, ngươi dám?" Tần Cương bị thảm phát hiện mình thật bị đánh rơi vách đá. Nhìn lên trước mắt không ngừng lên cao vách đá, Tần Cương bỗng nhiên phát giác mình là như vậy sợ chết, Tần Cương sợ. Hiện tại tại đã bắt đầu có chút hối hận, không phải liền là một chữ sao? Vì sao nói không nên lời, thật phải chết sao? Ta không muốn chết!"Cứu mạng a! Cứu mạng a!" Tần Cương đột nhiên hô to.

"Hiện tại thấy hối hận đi?"

Bên tai đột nhiên vang lên một thanh âm, bị hù Tần Cương nhảy một cái, nhìn lại, Tần Cương miệng há hốc, không thể tin được trước mắt một màn này, chỉ gặp Tần Lĩnh khí định thần nhàn theo mình cùng rơi xuống, nhưng Tồi Thần Kỳ chính là Tần Lĩnh dưới chân lại còn có một tòa Thanh Sắc Liên Thai, tản ra một thần kỳ quang mang.

Tần Cương thật lâu nói không ra lời, "Tần Lĩnh, ngươi, ngươi..."

Tần Lĩnh nói: "Đi lên trước rồi nói sau! Không phải vậy ngươi thật phải chết." Tần Lĩnh ôm đồm đi Tần Cương, sau đó hai người cấp tốc bốc lên.

Bên bờ vực, Tần Cương tựa hồ còn không có chậm qua Thần, còn đắm chìm trong vừa mới tràng cảnh bên trong.

Tần Cương nhìn một chút Tần Lĩnh, mặt lộ vẻ khó xử, sau đó vẫn là cắn răng hướng đi Tần Lĩnh, "Tần Lĩnh vừa mới là chuyện gì xảy ra? Ngươi?"

Tần Lĩnh biết giờ phút này Tần Cương đã bắt đầu hướng mình phục nhuyển, Tần Lĩnh cười nói: "Ngươi còn chưa nói ngươi có phục hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: : Khởi hành

Tần Cương vội vàng nói: "Phục, ta phục, ngươi mau nói ngươi đó là cái gì thủ đoạn, ngươi sẽ không phải là thần tiên a?" Tần Cương một mặt Kỳ Vọng nhìn lấy Tần Lĩnh, chờ đợi lấy Tần Lĩnh trả lời.

Tần Lĩnh cười nhạt một tiếng, "Thần tiên chưa nói tới, bất quá bây giờ còn không thể nói cho ngươi, nói cho ngươi cũng là vô dụng. Ngươi nếu muốn biết liền thật tốt Tu luyện, lúc nào ngươi đạt tới thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, ta lúc nào sẽ nói cho ngươi biết." Sau khi nói xong, Tần Lĩnh liền biến mất tại Tần Cương trước mắt.

"Thiên Nhân Hợp Nhất! Tuy nhiên rất khó, nhưng ta là sẽ không bỏ qua, Tần Lĩnh ngươi chờ, ta chẳng mấy chốc sẽ đến thiên nhân hợp nhất!" Mà lúc này

những cái kia đuổi tới Tần gia con cháu cũng lần lượt chạy tới, nhìn thấy Tần Cương về sau, nhao nhao lao qua, "Tần Cương đại ca, Tần Linh phế vật kia đâu? Có phải hay không bị người đánh chạy?"

Thấy người tới xưng hô Tần Linh vì phế phẩm, Tần Cương lập tức liền một bàn tay hô tới, "Người làm sao nói đâu? Cái kia Tần Linh là đại ca người, người làm sao một điểm Trường Âu Tôn Ti đều không biết, nếu ai dám lại để Tần Linh phế phẩm, cũng đừng trách ta Tần Cương không khách khí!" Tần Cương liếc nhìn đám người, quát chói tai tới.

Đám người nào dám không nghe, những người này bình thường đều là lấy Tần Cương làm đầu. Chỉ là ở trong lòng xem thường nói, không phải người luôn mồm gọi hân phế phẩm sao? Làm sao hiện tại lại quái lên chúng ta tới.

Tần lão gia tử trong thư phòng, Tần Linh đang cùng lão gia tử nói chuyện, chỉ nghe lão gia tử nói: "Đều giải quyết?"

Tần Linh nói: "Tựa như gia gia, đều giải quyết."

Tần Linh từ Tần lão gia tử nơi đó sau khi ra ngoài, liền trực tiếp về tới chỗ ở, Tần Thiên sớm đã chờ đợi ở đây đã lâu, gặp Tần Linh trở về, Tần Thiên nghênh đón tiếp lấy, "Đại ca, người trở về."

Tần Linh nói: "Ừm, Tiểu Thiên ta mấy ngày nữa liền muốn đi kinh đô, mấy ngày nay ta đã tìm tới Phương Pháp có thể đem người đứt gãy kinh mạch trên đường, đến lúc đó người ở nhà mình muốn tốt tốt Tu luyện biết không? Mấy người người chừng nào thì tu luyện tới thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, ta liền cho người một cái ngọc nhiên."

Tần Thiên ngạc nhiên nghi hỏi: "Thật sao đại ca? Kinh mạch của ta có thể nối liền?"

Tần Linh nói: "Không sai, có thể nối liền."

Tần Thiên vui cực mà cười, "Thật sự là quá tốt! Đại ca!"

Tần Thiên tiếp tục cười nói: "Đại ca, người không biết người hôm nay có bao nhiêu uy phong, tất cả mọi người bị người cho kinh đến, ta xem ai về sau còn dám nói đại ca là phế phẩm!"

Tần Linh sờ lên Tần Thiên cái đầu nhỏ, nói: "Tốt không nói những thứ này, lần này đi kinh đô ta cũng không biết lúc nào có thể trở về, những linh dược này người cầm lấy đi mình lưu lại một bộ phận, còn lại giao cho gia gia, trong đó cái này mấy Chủng Linh Dược là cho người tiếp kinh mạch chỉ dụng, gia gia biết xử lý như thế nào." Tần Linh đã đem tiếp mạch chỉ pháp nói cho lão gia tử. Chỉ gặp Tần Linh trong tay đột nhiên thêm ra một túi lớn Linh Dược, những linh dược này là Tần Linh từ Hồng Hoàng trong dãy núi hải, tuy nhiên đối Tần Linh không có bao nhiêu tác dụng, nhưng đối với võ giả mà nói, cái này nhưng đều là bảo vật hiếm có a! Có chút những linh dược này tu luyện sẽ làm ít công to.

Thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới đối với võ giả mà nói, vậy chỉ có thể ngưỡng vọng tồn tại, muốn muốn tu luyện đến thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới rất khó, rất khó. Một là do ở Tuyệt Thế Công Pháp thất truyền, hai là linh khí mỏng manh bố trí. Tuy nhiên có những linh dược này, Tần Linh tin tưởng chỉ phải chăm chỉ Tu luyện, tất nhiên sẽ đến thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, bởi vì những linh dược này chỉ ít cũng là đã ngoài ngàn năm, Dược Tính mười phần hùng hậu.

Tần Thiên tiếp nhận Linh Dược, lập tức đã nghe đến một cỗ xông vào mũi mùi thuốc, "Đại ca, đây đều là cho ta?" Tần Thiên đã lớn như vậy nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua nhiều như vậy Linh Dược, có thật nhiều Linh Dược Tần Thiên thậm chí cũng không nhận ra.

Tần Linh cười nói: "Không sai, đây đều là đưa cho người..."

Sáng sớm luyện võ tràng một mảnh Tuyên Hòa, Tần gia con cháu huy sai lấy mồ hôi, ngay tại hôm qua, Tần lão gia tử đem cái này một đám Tần gia con cháu thật tốt giáo dục dừng lại, cũng tiết lộ một số Tần gia đối mặt nguy cơ, kết quả những người này nghe xong, quần tình xúc động, la hét ầm ĩ lấy muốn đối phương đẹp mắt.

Tại trải qua Tần lão gia tử một phen đe dọa cùng an ủi về sau, phương ra hiện nay tràng diện, chỉ gặp trong sân mỗi người đều tại chăm chú luyện tập, không ai lười biếng, coi như đã chống đỡ không nổi, cũng tại căn răng kiên trì, bởi vì bọn hắn đều biết nói, Tần gia là nhà mình, mình có trách nhiệm. Cũng có nghĩa vụ đi bảo hộ nó.

Tần Linh xuất hiện tại luyện võ tràng bên trên, chúng thiếu niên sớm đã không có trước đó cái kia loại khinh thường cùng khinh thị, trong mắt chỉ còn lại có nồng đậm ngưỡng mộ, cường giả ở đâu đều là được người tôn kính. Bởi vì Tần Cương đã ở ngay trước mặt bọn họ thừa nhận mình bại bởi Tần Linh. Lúc này, Tần Cương cười chạy tới, "Đại ca, người đã đến!"

Tần Linh cười cười, ra về thần bí nói: "Thật tốt Tu luyện, chờ về sau có cơ hội ta dẫn người đi càng rộng lớn hơn Thiên Địa."

Mấy ngày rất nhanh liền đi qua, hôm nay chính là Tần Linh rời đi Tần gia tiến về kinh đô thời gian. Đây là Tần Linh lần thứ nhất rời đi Tần gia trước hướng thế giới bên ngoài, Tần Linh biết mình đường phía trước nhất định là một mảnh bụi gai, nhưng Tần Linh nhất định phải dũng cảm tiến tới, nghĩa vô phản cố.

Tần gia trước cổng chính, lão gia tử trịnh trọng nói ra: "Linh, lần này đi kinh đô đều phải cẩn thận nhiều hơn, nhớ kỹ lời ta từng nói, tuy nhiên tu vi của người không yếu, nhưng cũng không phải là Vô địch tồn tại, kinh đô Ngoại Hổ tang Long... Đặc biệt là Hoa gia người muốn phá lệ cẩn thận."

"Gia gia yên tâm, ta biết nói."

Lúc này, một cái dung mạo xinh đẹp Thiếu Nữ đột nhiên chui ra, yêu kiều cười nói: "Gia gia, ngươi cứ yên tâm đi! Có ta ở đây, không ai dám khi dễ linh đệ."

Lão gia tử bị thiếu nữ chọc cười, "Tốt, gia gia yên tâm, Lộ Nhi ngươi làm tỷ tỷ, nhưng phải chiều cổ kỹ lưỡng linh mà!"

Thiếu nữ này đúng vậy Tàn lộ, cũng là Tàn Linh đường tỷ, lần này cùng một chỗ cùng Tàn Linh tiến về kinh đô, nói lên người đường tỷ này, Tàn Linh vẫn còn có chút hảo cảm, bởi vì Tàn lộ trước đó đối Tàn Linh rất tốt, khắp nơi để bảo toàn Tàn Linh.

Tần Thiên con mắt đỏ ngầu, có chút không bỏ, mười mấy năm qua hai huynh đệ hai bên cùng ủng hộ, chưa bao giờ tách ra qua, hôm nay liền muốn phân biệt Tần Thiên tâm lý rất cảm giác khó chịu, cảm thấy mình giống như bỗng nhiên đã mất đi cái gì, là đau lòng như vậy.

Tần Linh sờ lấy Tần Thiên cái đầu nhỏ, "Tiểu Thiên không cần khổ sở, đại ca lại không phải sẽ không trở về, chờ có thời gian đại ca sẽ trở lại gặp ngươi, nhớ kỹ đại ca nói lời, ở nhà phải cố gắng Tu luyện biết không?"

"Ta đã biết đại ca, ngươi cũng phải bảo trọng!" Tần Thiên yên lặng chảy xuống nước mắt.

Tần vừa đi tới, tràn đầy ý cười, "Đại ca, trước đó ta không phục ngươi, nhưng bây giờ ta phục, ngươi xứng làm ta Tần Cương đại ca, một đời một thế đại ca..."

Tần Linh cười nói: "Ngươi cũng giống như vậy, ở nhà thật tốt Tu luyện, chờ lúc nào tiến vào thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, ta liền mang các ngươi tiến vào một cái thế giới khác." Kỳ thực Tần Linh đối với Tương Lai đã sớm có một số ý nghĩ, Tần Linh biết mình sẽ đối mặt với lấy cái gì, cái kia chính là một đầu tràn ngập long đong cùng Bất Quy đường. Đồng thời Tần Linh cũng biết mình đã không phải là một cái người phạm bình thường. Mà đối với người nhà, Tần Linh dự định đem bọn hắn đều dẫn lên Tu Tiên Lộ, cứ việc con đường này nguy cơ trùng trùng.

Ngàn năm Phạm Trần Nhất Niệm qua, im lặng quay đầu thân thành không.

Đây là Tần Linh không nguyện ý nhìn thấy, Tần Linh không muốn trăm năm, ngàn năm về sau, bên cạnh người từng cái rời hắn mà đi, chỉ còn lại có hắn lẻ loi một mình. Vậy tu luyện còn để làm gì?

"Đại ca yên tâm, ta sẽ cố gắng, ngươi cũng chờ xem thường ta, ta thế nhưng là cái thiên tài." Tần Cương cười nói.

Tần Linh xuất phát, mang theo Tần gia đám người chúc phúc bước ra Tần gia, bước ra Thái Bạch Sơn, đi ra Tần Linh.

Trước khi đến kinh đô trên đường, Tần Linh nhớ tới lão gia tử đã nói, cha mẹ mất tích có thể cùng Hoa gia có quan hệ."Hoa gia? Cha, mẹ hôn các ngươi có khỏe không? Bất hiếu hài nhi tới tìm các ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10 : Tam giới chấn động

Tần Linh không biết là đang hấn tiến về kinh đô thời điểm, bởi vì hấn trước đó một số cử động, để tam giới đều sôi trào, Tiên Phật chấn kinh.

Tinh không vô tận chỗ sâu, cửu thiên chi thượng, Tiên Giới lâm vào sôi trào khắp chốn, các đại năng nhao nhao đi ra Động Phủ, nhìn lấy cái kia đầy trời Hà Quang, Thụy Khí bùng bùng, đây là có Linh Bảo xuất thế hiện tượng. Trong lòng mọi người đều dần hiện ra cùng một cái ý nghĩ, có Linh Bảo xuất thế, mà còn chờ cấp không thấp, có thể là Tiên Thiên Linh Bảo, Chúng Tiên Phật tranh nhau chen lẫn hướng phía cái kia Hà Quang mà đi.

Liền ngay cả cái kia trong Bát Cảnh Cung vị kia, cũng hướng phía Hạ Giới nhìn một chút. Kết động ngón tay, chỉ là Thiên Cơ hoàn toàn mông lung, khó mà bắt. Sau đó gọi tới một lão giả râu bạc trắng, "Ngươi Hạ Giới đi xem một chút chuyện gì xảy ra?"

"Vâng, sư phụ." Lão giả râu bạc trắng cung kính nói nói.

Côn Lôn Sơn chi đỉnh, Hà Quang vạn trượng, Tiên Vụ mông lung, bình an bên trong tràn đầy thần bí. Một tòa khí thế rộng rãi cung điện, trên viết: Ngọc Hư nguyên lai đây là trong truyền thuyết Ngọc Hư Cung.

Ngọc Hư Cung bên trong, một nam tử trung niên hai mắt khẽ nhếch, bắn ra vạn trượng Kim Quang, sau nửa ngày, bình an bị đánh phá, lần lượt từng bóng người nối đuôi nhau mà vào.

Đồng Hải Chi Cục, mệnh mông vô tận, bình tĩnh mặt biển như là một mặt cự đại tấm gương, trong biển một chỗ, Tiên Vụ trùng điệp, Thụy Quang tốt tươi, một tòa Tiên Đảo tại trong mông lung ẩn hiện, đảo bên trên một người dáng dấp tuấn đạt thanh niên mở ra cái kia nhiều năm chưa trọn hai mắt, ngược đầu nhìn lên hư không, suy tư một hồi, sau đó lần nữa khép lại, không có động tĩnh.

Cửu Trọng Thiên phía trên, một tòa khí thế rộng rãi, điều lan Ngọc Trụ trong đại điện, một tràn ngập uy nghiêm nam tử trung niên chính chăm chú nhìn một mặt phong cách cổ xưa, tinh xảo bảo kính, bảo kính phía trên Tiên Quang thần vụ như có như không, một hồi mông lung không rõ, một hồi hoa văn có thể thấy được.

Nam Tử bên cạnh đứng đầy một cái đầu mang Kim Phượng trăm, người khoác Tiên Bào Mỹ Phụ Nhân, Mỹ Phụ Nhân hai mắt liên tiếp chớp động, chiếc miệng khẽ nhếch, linh hoạt kỳ ảo mà không thiếu thanh âm uy nghiêm vang lên, "Bệ Hạ, nhưng tra tìm đến bảo vật hạ lạc?" Nguyên lai hai người này chính là Thiên Đình Chúa tể, thống lĩnh tam giới Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Vương Mẫu Nương Nương.

Ngọc Đế lắc đầu, "Không biết người nào che giấu Thiên Cơ, liền ngay cả Hạo Thiên Kinh cũng vô dụng, ngay cả bảo vật tại chỗ nào, là không có cái gì tra ra, thật sự là đáng giận!" Hạo Thiên Kinh lại tên Côn Lôn Kinh, Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng dò xét thế gian vạn vật, bên trên thông 33 Trọng Thiên, cho tới Cửu U Chi Địa. Chỉ cần tại tam giới phạm vi bên trong, liền chạy không thoát Hạo Thiên Kinh truy tung. Từ Đạo Tổ đem ban cho Ngọc Hoàng Đại Đế về sau, Ngọc Hoàng Đại Đế liền đem nó đổi tên là Hạo Thiên.

Vương Mẫu nhỏ giọng nói ra: "Ngoại trừ bên trên mấy vị kia, còn ai vào đây?"

Ngọc Đế ánh mắt kiên định bên trong hiện lên có một tia tàn nhẫn, "Món bảo vật này, ta tình thế bắt buộc, vô luận là ai cũng ngăn cản không được! Ai như ngăn ta, ta liền để hắc Thần Từ Đạo Tiêu..."

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự Bảo Tự, Phật Tổ Như Lai đang vì Chúng Phật kẻ Phật Kinh, chỉ gặp 3000 Chư Phật, 500 La Hán, tám Kim Cương, bốn Bồ Tát, như si như say. Biểu lộ không giống nhau, có mặt ủ mày chau, có thông suốt đón ngộ vui mừng nường mảy...

Đột nhiên, Phật âm thanh đình chỉ. Chúng Phật đều từ trong nhập định tỉnh lại, chỉ gặp Như Lai ngậm miệng không nói, cau mày. Chúng Phật không rõ ràng cho lắm, nghĩ thầm canh giờ còn chưa tới à? Nên biết Như Lai giảng kinh thế nhưng là ba ngàn năm một lần, một lần trăm năm, bây giờ vẫn chưa tới mười năm, làm sao lại đột nhiên đình chỉ.

Quan Âm cũng mở hai mắt ra, chỉ gặp Chúng Phật đều nhìn về phía mình, trong lòng khó tránh khỏi có chút tức giận, nhưng vẫn là tiến lên hỏi: "Ngã Phật Như Lai, chuyện gì quấy nhiễu?"

Như Lai nhíu mày, đối Chúng Phật nói: "Vô sự, các ngươi yên lặng chờ một lát." Nói Như Lai liền biến mất không thấy gì nữa.

Giờ phút này, Như Lai đã đi tới Phật Mẫu Chuẩn Đề Đạo Tràng. Chuẩn Đề gặp như đi đến đến, liền đã biết lúc nào tới ý, nói: "Việc này ta đã sáng tỏ." Như Lai hỏi: "Phải làm như thế nào?" "Vì ta Phật Môn chi vật."

Như Lai sau khi đi, Chúng Phật liền bắt đầu nhỏ giọng giao lưu.

Chỉ gặp một cái kim quang chói mắt con khi tam hạ lưỡng hạ liền nhảy đến một vị tướng mạo tú mỹ, trắng nõn thấu chỉ toàn tuổi trẻ hòa thượng trước mặt, "Sư phụ, Như Lai chắc là gặp được vấn đề khó khăn gì. Bằng không thì cũng sẽ không ngay cả trải qua đều không niệm, tuy nhiên vừa vặn, ta Lão Tôn đã sớm nghe phiền!"

Tuổi trẻ hòa thượng, nhẹ cau mày, "Ngộ Không, đừng muốn hồ ngôn loạn ngữ. Ngã Phật Như Lai chính là tam giới đệ nhất nhân, thần thông quảng đại, lại như thế nào gặp được nan đề."

Tôn Ngộ Không gặp này, cũng chỉ đành ngậm miệng không nói. Nhưng trong lòng nghĩ đến Như Lai nhất định là gặp được phiền phức, ta Lão Tôn còn chưa bao giờ từng thấy như là như thế qua đây? Nếu là Bát Giới tại liên tốt, có thể tìm hắc trò chuyện, giải buồn.

Đang Tôn Ngộ Không cảm thán sau khi, Như Lai xuất hiện tại Liên Tọa phía trên, Chúng Phật gặp Như Lai trở về, trong chốc lát an tĩnh lại. Chỉ gặp Như Lai ngồi ngay ngắn Liên Hoa bên trên, ánh mắt nhìn chăm chú Chúng Phật, sau đó nói ra: "Lần này giảng kinh thuyết pháp tạm thời đình chỉ, các ngươi trăm năm về sau lại đến." Tiếp lấy lại nói ra: "Quan Âm Tôn Giả, Chiến Đàn Công Đức Phật, Đầu Chiến Thắng Phật lưu lại."

Đội Chúng Phật tán đi, Quan Âm nói: "Ngã Phật Như Lai, lưu lại chúng ta cần làm chuyện gì?"

Như Lai nói: "Nay giữa thiên địa có Linh Bảo Hiện Thế, làm sao Thiên Cơ khó dò, tối nghĩa không rõ. Các ngươi nhưng lúc trước hướng Đông Phương, điều tra một phen."

"Cẩn tuân Pháp Chi." Ba người Phụng Chi mà đi. Tôn Ngộ Không hưng phấn luân phiên mấy cái bồ nhào, giây lát biến mất không thấy gì nữa.

Bắc Câu Lô Châu, chính là Địa Tiên Giới Tứ Đại Bộ Châu một trong, nơi đây hoàn cảnh ác liệt, Độc Trùng khắp nơi trên đất, chướng khí tràn ngập. Đây châu người tốt bao nhiêu Sát Sinh, Tham Lam thành Tinh, yêu ma đông đảo. Quả thật Yêu Vật Nhạc Viên. Nhưng giờ phút này Bắc Câu Lô Châu này Đại Vương Giả, lại tụ tập một đường, thương thảo cái gì. Sau đó liền gặp đông đảo yêu ma từ Bắc Câu Lô Châu đi ra, biến ảo thành hình người, tiến về Địa Tiên Giới các nơi.

Một cái đen như mực trong sơn động truyền ra trận trận phần nộ, Nhất Âm lạnh thanh niên Nộ Khí Trùng Thiên ôm trong ngực yêu dị nữ tử, đối trước người một đám Tiểu Yêu nói: "Đáng giận! Nhanh đi tra cho ta, đến tột cùng là ai cầm đi Bản Công Tử bảo vật, Bản Công Tử vô luận như thế nào cũng

phải cảm lại thứ thuộc về chính mình!"

Lúc này Tàn Linh lại không biết bởi vì hấn cho tam giới mang đến Cự đại biến hóa. Hiện tại tu chân giới cùng Tiên Giới đã thổi lên một cổ Tầm Bảo nóng. Mọi người điên cuồng như vậy tìm kiếm, liền ngay cả những cấm địa kia cùng Thần Bí Chi Xử đều có người đi Tầm Bảo, nhưng có thể đi ra ngoài lại lác đác không có mấy.

Tại mọi người điên đi dạo tìm kiếm dưới, chưa nói xong thực sự có người phát hiện Linh Bảo, nhưng tùy theo mà đến lại là tranh đấu không nghỉ, ra tay đánh nhau cùng chém giết, đây là từ Phật Giáo Đông Độ đến nay, bình tĩnh mấy trăm năm Tiên Giới lần nữa rung chuyển bất an.

Tu Chân Giới, nào đó bí ẩn Quần Sơn bên trong, cây cối Phồn Thịnh, cỏ thụ che trời, Lục Ngọc trùng điệp; Kỳ Phong quái thạch, tạp mà bất loạn, xếp đặt có thứ tự. Ở giữa rừng cây, Thụy Diệu song minh, Bì Dục Song Phi; Kỳ Phong trước, Hồ Bảo nằm một mình, hiển lộ rõ ràng bá khí. Ngọn núi lúc nghe Cẩm Kê minh, hang đá mỗi Quan Vân thú nhập. Trong rừng có thọ hươu Linh Hồ, trên cây có Linh Cẩm Huyền Hạc. Cỏ ngọc kỳ hoa không tạ, thanh tùng thúy bách Trường Xuân. Thọ Đào thường kết quả, Thủy Trúc mỗi lưu mây. Thật sự là một chỗ Nhân Gian Tiên Cảnh, Động Thiên Phúc Địa.

Đột nhiên phương xa không trung có hai đạo quang mang cấp tốc xẹt qua, nhanh để cho người ta nhìn không rõ ràng. Cũng may hai chùm sáng từ từ chậm lại, nhìn kỹ nguyên lai là hai người. Một nam một nữ, chỉ gặp bọn họ ăn mặc trường bào màu xanh, đạp ở một thanh kiếm bên trên, Phi Kiếm diệu diệu phát quang, như là tuyệt thế Kiếm Tiên, chỉ nghe tên nam tử kia nói ra: "Sur Tỹ, sư phụ nói có bảo vật xuất thế, phái chúng ta đi ra ngoài tìm tìm bảo vật, cũng không nói bảo vật ở nơi nào. Cái này để cho chúng ta như thế nào tìm kiếm?"

"Tìm kiếm bảo vật muốn nhìn cơ duyên, như nếu chúng ta cùng bảo vật hữu duyên, đến lúc đó tự sẽ tìm được. Hiện tại chúng ta đi trước Thế Tục Giới tìm hiểu một chút tình huống." Nữ tử mỉm cười như hoa.

Nam Tử nghe xong muốn đi Thế Tục Giới, lập tức về mặt đau khổ, phàn nàn nói: "Sur Tỹ, chúng ta lần này cần ở thế tục giới ngốc bao lâu a? Thế Tục Giới Ô Trọc không chịu nổi, Linh khí mờ nhạt, thừa thối, không có lợi cho tu luyện..."

Nữ tử nói ra: "Thế Tục Giới xác thực bất lợi cho chúng ta tu luyện, nhưng vẫn còn có chút chỗ tốt. Làm người tại hồng trần bên trong mà tu luyện một phen sau liền sẽ cảm nhận được Nhân Thế Gian Ái Hận Tình Cừ, chua ngọt đau khổ. Như thế có lợi cho cùng cổ chúng ta đạo tâm, tăng lên cảnh giới của chúng ta. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người không thể trầm luân tại cái kia cuộn cuộn hồng trần bên trong." Nữ tử tiếp lấy lại nói ra: "Mặc Dương sư đệ, biết Chương Giáo vì cái gì phái người đi ra không?"

Mặc Dương lắc đầu, "Tuy nhiên người là ba chúng ta tiêu phái thiên tài, ngăn ngại không đến trăm năm liền ngưng Kết Kim Đan. Nhưng càng là như thế, cảnh giới của người liền sẽ càng chưa vững chắc, như quả mạnh hơn thêm tu luyện cho dễ tẩu hỏa nhập ma."

Mặc Dương nghe xong cảm thấy rất có đạo lý, nhỏ giọng tự nói: "Khó trách ta gần nhất tu luyện, luôn luôn cảm giác rất bức bối, cảm thấy không yên ổn, nguyên lai là chuyện như vậy a, nguyên lai đây mới là sư phụ dụng ý a!"

"Đi thôi, chúng ta đi trước kinh đô tìm hiểu một chút tình huống." Nữ tử nói. Kinh đô, Hoa Hạ thù phủ chỗ, từ xưa phồn hoa giàu có.

Nguyên lai hai người này là Hoa Hạ Tu Chân Giới Tam Tiêu phái đệ tử, nữ tử tên là Đoan Mộc Yên, là Tam Tiêu phái đệ tử Lâm Thanh chân nhân đồ đệ, mà tên kia gọi Mặc Dương Nam Tử thì là Tam Tiêu phái Chương Giáo ứng cạn Thu chân nhân đệ tử.

Hoa Hạ Tu Chân Giới chủ yếu thể lực có thể chia làm Nhất Môn Tam Tông bốn phái, Nhất Môn chỉ là Phật Môn; Tam Tông theo thứ tự là Dược Tông, Huyết Hà tông, Khí Tông; bốn phái chỉ là Côn Lôn Phái, Thục Sơn Phái, Tam Tiêu phái cùng Thanh Thành Phái. Đương nhiên còn có một số môn phái khác.

Đoan Mộc Yên nói ra: "Chương Giáo Chân Nhân nói lần này môn phái khác cũng sẽ phái người, muốn chúng ta hành sự cẩn thận."

Mặc Dương nói ra: "Sur Tỹ, vậy nhanh lên đi! Đừng để Thục Sơn, Côn Lôn những người kia vượt lên trước." Nói liền gặp Mặc Dương hóa thành một đạo lưu quang phi nhanh đi xa. Đoan Mộc Yên cũng đi theo thật sát.

Giờ phút này Tu Chân Giới Các Đại Môn Phái đều chiếm được tin tức, có bảo vật xuất thế, nhao nhao phái môn hạ đệ tử tiến về Thế Tục Giới, mục tiêu trực chỉ kinh đô. Tin tưởng qua không được bao lâu, kinh đô liền sẽ náo nhiệt lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: : Mới tới kinh đô

Đi qua nửa tháng lận lộn đường xa, một đoàn người rốt cục đi vào kinh đô, Hoa Hạ thủ phủ chỗ.

Cự đại Thành Trì nằm ngang ở trước mặt mọi người, phảng phất đang kể lấy nó tang thương cùng Lịch Sử, cho người ta một loại đè nén đồng thời lại dẫn một cỗ hi vọng.

Tần Lộ cười hi hi chạy đến Tần Linh trước mặt, "Thế nào? Kinh đô có phải hay không rất rộng rãi hùng tráng a?" Đây cũng không phải là Tần Lộ lần đầu tiên tới kinh đô, cho nên giờ phút này cũng liền không có cảm giác gì.

Nhưng Tần Linh liền không giống nhau, đây là lần thứ nhất đi ra Thái Bạch Sơn, tuy nhiên trên đường đi cũng nhìn được to lớn Thành Trì, nhưng cùng kinh đô cùng so sánh, thiếu chút hứa nặng nề cùng bao la.

Tần Linh cười nói: "Rất hùng tráng, quả nhiên không hổ là kinh đô."

Tần Lộ Như một trận Thanh Phong giống như chạy đến phía trước, quay đầu nói: "Mau mau a Tần Linh đệ đệ, kinh đô nhưng thật là tốt chơi, ta hồi lâu đều không có thống thống khoái khoái chơi, hôm nay nhất định phải thật tốt tận hưởng. Nhanh lên, tỷ tỷ dẫn ngươi đi thật tốt dạo chơi, sau đó chúng ta lại đi tìm đại ca."

Tần Danh sớm đã đi tới kinh đô, bởi vì Tần gia tại kinh đều có không ít sản nghiệp, bây giờ đều giao cho Tần Danh quản lý.

Nghe được Tần Lộ xưng hô mình Tần Linh đệ đệ, Tần Linh một trận ác hàn, bắt đầu dĩ cười. Tuy nhiên dạng này cách gọi không sai, nhưng Tần Linh luôn cảm giác có chút không được tự nhiên, tốt như chính mình vẫn là một đứa bé, nhưng lại không thể làm gì.

Tần Linh mỉm cười lác đầu đi theo, vừa tiến vào Thành Trì, từng tiếng tường hòa huyền ảo tràn ngập tại kinh đô trên không, trên đường phố dòng người cuộn cuộn, rao hàng lấy nối liền không dứt, không chỗ không hiện lộ rõ ràng kinh đô phồn hoa.

Tần Lộ lôi kéo Tần Linh trong đám người xuyên toa, tuy nhiên không biết Tần Lộ muốn làm gì, nhưng nhìn nàng cái kia dáng vẻ cao hứng Tần Linh cũng không đành lòng quét sự hăng hái của nàng, Tần Linh vốn định đi vào kinh đô sau lập tức liền đi kinh đô Vũ Học Viện báo cáo.

Kinh đô Vũ Học Viện, Hoa Hạ nổi tiếng học phủ, đã có ngàn năm lịch sử. Hoa Hạ Thượng Võ, cho nên toàn bộ Hoa Hạ đại địa bên trên có rất nhiều dạng này Vũ Học Viện, nhưng nổi tiếng nhất có ba chỗ, kinh đô Vũ Học Viện chính là một cái trong số đó.

Tần Linh mới tới kinh đô, cho nên Tần lão gia tử liền đem Tần Linh an bài tại kinh đô Vũ Học Viện, vừa vặn Tần Linh cái tuổi này cũng là học tập giai đoạn, còn có một loại dụng ý đứng vậy che giấu tai mắt người, Tần Linh nếu muốn âm thầm điều tra cha mẹ tin tức, cái thân phận này là che chở tốt nhất.

Tần Lộ lôi kéo Tần Linh hấp tấp tại trên đường cái chạy trước, chỉ chốc lát, Tần Lộ dừng bước, ở một tòa quán rượu trước.

Tần Lộ tiện tay lau trán một cái bên trên đổ mồ hôi, chỉ quán rượu nói: "Đi, Tần Linh đệ đệ, trước dẫn ngươi đi ăn chút ăn ngon, sau đó chúng ta lại đi dạo." Nói Tần Lộ liền đem Tần Linh kéo vào quán rượu. "Tiểu Nhị Ca, nhanh đem bọn ngươi nơi này thứ ăn ngon nhất toàn bộ bung lên, hôm nay đệ đệ ta mới tới kinh đô, ta muốn thật tốt vì hân bày tiệc mời khách."

Tần Linh có thể khẳng định, mình vị này đường tỷ nhất định thường xuyên đến nơi này, bằng không cũng sẽ không quen thuộc như vậy.

Trong tiệm tiểu nhị, mặt mũi tràn đầy mỉm cười tiến lên đón, "Tần tiểu thư, ngài mau mời. . ."

Điểm Tiểu Nhị đem hai người tới một cái gần cửa sổ hộ vị trí, Tần Lộ đối Điểm Tiểu Nhị nói: "Ngươi nhưng nhìn kỹ, hân là đệ đệ ta, cũng là ta Tần gia người, biết không?"

Điểm Tiểu Nhị ở một bên dùng sức gật đầu, "Tiểu nhân đã biết Tần tiểu thư, nếu như về sau Tần công tử quang lâm Bản Điểm, tiểu nhân nhất định không dám thất lễ!"

Tần Lộ hài lòng cười cười, "Ừm, ngươi nhanh đi đem bọn ngươi tốt nhất toàn bộ bung lên. . ."

Điểm Tiểu Nhị vội vàng cười nói: "Được rồi! Tần tiểu thư, Tần công tử các ngươi xin chờ một chút! Lập tức tới ngay."

Tần Lộ tựa hồ còn đắm chìm trong sự hưng phấn, tại thao thao bất tuyệt vì Tần Linh nói kinh đô chơi vui địa phương cùng chuyện thú vị, Tần Linh ở một bên nghe, ngẫu nhiên đưa ánh mắt về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ một hoa phục thanh niên đang chửi ầm lên, "Ngươi cái này đồ không có mắt, dám đụng Bản Công Tử, ta nhìn ngươi là không muốn sống, ngươi tới! Đánh cho ta, hung hăng đánh. . ."

"Công tử tha mạng a! Tiểu Lão Đầu không phải cố ý, không phải cố ý. . ." Hoa phục thanh niên trước người quỳ một tóc trắng xóa lão đầu, một thân quần áo mủi phần cũ nát, nằm sắp đang không ngừng cho thanh niên đập lấy đầu.

Hoa phục thanh niên đối Vu lão đầu cầu khẩn không chút phật lòng, trong mắt tràn đầy chán ghét, "Ngươi cái này điều dân, xem ở ngươi như thể thành tâm phân thượng, Bản Công Tử liền tha ngươi, tuy nhiên ngươi làm bản Bản Công Tử quần áo, nên biết Bản Công Tử bộ y phục này nhưng giá trị thiên kim, ngươi nói đi làm sao bây giờ?" Thanh niên trong mắt lóe lên một tia trời tức.

Tiểu Lão Đầu nghe xong, sắc mặt trở nên càng thêm thảm bại trắng, bận bịu đập đầu nói: "Công tử đây là muốn Tiểu Lão Đầu mệnh a! Tiểu Lão Đầu

không có nhiều tiền như vậy a?"

Hoa phục thanh niên cười, cười rất thâm độc, "Không có đúng không! Vậy bản công tử cũng thương mà không giúp được gì, các người còn đứng ngây đó làm gì, đánh cho ta, đánh tới Bản Công Tử hải lòng mới thôi!" Thanh niên đột nhiên đối bên cạnh hắn mấy cái Thanh Y Gã sai vật rống nói.

Chúng Thanh Y Gã sai vật gặp thanh niên nổi giận, nào dám có nửa phần lãnh đạm, lập tức cùng nhau tiến lên, quơ nắm đấm hướng phía Tiểu Lão Đầu đập tới.

Giờ phút này, bốn phía sớm đã bu đầy người, chỉ trừ, đối Tiểu Lão Đầu tràn đầy đồng tình, nhưng lại không một người dám lên trước, bởi vì bọn hắn biết nói, mình nếu là tiến lên, không chỉ có vu sự vô bổ, mà lại mình chỉ sợ cũng sẽ nhận liên lụy.

Trước mắt cái này hoa phục thanh niên có thật nhiều người đều biết, nói lên hắn tại kinh đô thế nhưng là hung danh Viễn Dương, người người tránh không kịp, nào dám đi lên đụng a! Thanh niên tên là Lư Dã, chính là kinh đô Hào Môn Thế Gia Lư gia gia chủ Lư Thạch An Nhị Công Tử, bởi vì Lư Dã mẹ qua đời sớm, cho nên Lư Thạch An đối với mình cái này Nhị Nhi Tử mười phần yêu chiều, mà Lư An thạch bản thân là một cái tiên thiên Tam Trọng cường giả, cho nên kinh đều không người nào nguyện ý vì chút chuyện nhỏ này đắc tội một người tiên thiên cường giả.

Chúng Tiểu tư mặt lộ vẻ hung tướng, đem Tiểu Lão Đầu vây vào giữa, Tiểu Lão Đầu co quắp tại mặt đất, vẫn không ngừng cầu khẩn.

Bốn phía mọi người tại nhỏ giọng thì thầm, "Ai, cái này tạo cái gì nghiệt a? Lần này Trần lão đầu chết chắc!" Trong đám người có người nhận biết Tiểu Lão Đầu, không khỏi đồng tình nói.

Bốn phía người nhao nhao gật đầu, "Đúng vậy a! Hắn đụng ai không tốt? Làm sao hết lần này tới lần khác đụng vào tên sát tinh này!"

Một cái lão phụ nhân nhỏ giọng nói ra: "Ta nhìn thấy, không phải Trần lão đầu đụng hắn, mà là hắn trên đường hoành hành đánh thắng, đụng ngã Trần lão đầu. . ."

Lão phụ nhân bên cạnh một cái Tiểu Nương Tử người vội vàng che lão phụ nhân miệng, "Người nhỏ giọng một chút, nếu để cho hắn nghe thấy liền xong rồi!" Lão phụ nhân cũng ý thức được mình không nên nói câu nói này, kinh hoảng ẩn vào đám người không thấy.

Đang Chúng Tiểu tư động thủ thời khắc, bỗng nhiên một tiếng bao hàm phẫn nộ, nhưng lại mười phần thanh âm dễ nghe tại mọi người bên tai vang lên, nghe xong liền biết là nữ tử âm thanh.

Đám người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy người tới một bộ áo trắng, eo như lư hoàn làm, cái kia tinh xảo khuôn mặt, để đám người ngạt thở, Uyển Như trong tiên cảnh đi ra Tiên Tử. Tuy nhiên nữ tử là một bộ vẻ giận dữ, nhưng tia không ảnh hưởng chút nào đám người đối với Mỹ đích phán đoán. Tại mọi người nhìn lại, lúc này càng có một phong vị khác.

Nữ tử thấy mọi người nhìn mình chằm chằm, hừ lạnh một tiếng đem mọi người bừng tỉnh, nhìn thấy nữ tử cái kia ánh mắt lạnh như băng, bốn phía về sau nhao nhao cúi đầu xuống, không dám cùng nữ tử đối mặt.

Hoa phục thanh niên đi qua ngăn ngui thất thần về sau, hai con ngươi chỗ sâu hiện lên một trần trụi chiếm hữu dục, nhưng rất nhanh liền bị che giấu, bởi vì thanh niên biết nói, trước mắt nữ tử này không phải mình có khả năng nghĩ, bởi vì nàng là hắn.

Thanh niên ổn định lại nội tâm ba động, mỉm cười đi tới, "Ta tưởng là ai chứ? Nguyên lai là chúng ta Lạc tiên tử! Không nghĩ tới hôm nay còn có thể đụng tới Lạc tiên tử, trách không được ta hôm nay mí mắt trái luôn luôn không ngừng nháy! Nguyên lai là đi ra ngoài gặp quý nhân a!"

Nữ tử không có cho Lư Dã sắc mặt tốt, vẻ giận dữ vẫn như cũ không giảm, "Lư Dã, ngươi đừng muốn nói sang chuyện khác, ta hỏi ngươi, ngươi vì cái gì lại làm đường phố hành hung, khi dễ người khác!"

Lư Dã nhìn Tiểu Lão Đầu một chút, lại đem ánh mắt đầu hướng bốn phía, "Ta khi dễ người khác? Ta khi dễ người nào, ta làm sao không biết? Các ngươi nói một chút ta Lư Dã khi dễ Nhỏ yếu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: : Phiền phức tìm tới cửa

Bốn phía người vây quanh nhao nhao cúi đầu xuống, không dám ứng thanh.

"Công tử nơi nào sẽ khi dễ người khác, chẳng qua là lão đầu này đập vào công tử, ngược lại đem mình đụng ngã xuống đất, chúng ta là theo công tử phân phó đến đỡ lão đầu này lên." Bên trong một cái Gã sai vật hai mắt quay tít một vòng, lập tức nói.

Luru Dã cười to, xem ra đối Gã sai vật trả lời rất hài lòng, "Lạc tiên tử ngươi có nghe hay không, ta Luru Dã làm sao lại khi dễ Nhỏ yếu đâu, ta đây là tại giúp người làm niềm vui! Ngươi nói có đúng hay không a lão tiên sinh?"

Tiểu Lão Đầu gấp vội vàng nói: "Đúng, đúng, là Tiểu Lão Đầu đập vào công tử, công tử không chỉ có không so đo, hơn nữa còn hảo tâm trợ giúp Tiểu Lão Nhi, vị tiên tử này hiểu lầm!"

Xuất hiện hí kịch tính như vậy một màn, tất cả mọi người cảm thấy có chút khó mà tiếp nhận, làm sao lão nhân này còn giúp cái này sát tinh nói chuyện. Nhưng người thông tuệ lập tức minh bạch trong đó mánh khéo, tuy nhiên lần này có người vì lão đầu chủ trì chính nghĩa, nhưng lần tiếp theo đâu, như quả sau đó Luru Dã trả thù, như vậy chờ đợi lão đầu chính là càng thêm điên cuồng trả thù. Từ điểm đó đó có thể thấy được cái này Tiểu Lão Đầu vẫn là rất tinh minh.

Tần Linh có chút hăng hái đánh giá, lúc đầu Tần Linh muốn ra tay, thế nhưng là thấy có người xuất thủ về sau, Tần Linh liền ôm sống chết mặc bây tâm thái. Từ nữ tử áo trắng vừa xuất hiện, Tần Linh liền nhìn ra cái kia hoa phục thanh niên giống như đối nữ tử có kiêng kỵ, cho nên liền không có xuất thủ chuẩn bị.

Nữ tử áo trắng hừ lạnh một tiếng, nói: "Luru Dã, nếu là lại để cho ta nhìn thấy ngươi khi dễ Nhỏ yếu, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi, hi vọng ngươi tự giải quyết cho tốt." Sau khi nói xong, nữ tử áo trắng thân hình phiêu động, lưu lại trận trận mùi thơm ngát, biến mất tại trước mắt mọi người.

Nữ tử áo trắng sau khi đi, Tiểu Lão Đầu còn nom nớp lo sợ nằm rạp trên mặt đất, không dám nhúc nhích.

Chúng Tiểu tử không nên làm thế nào cho phải, có phải hay không muốn tiếp tục, "Thiếu gia, chúng ta còn muốn đánh nữa hay không?"

Luru Dã một mặt nộ khí, gào thét nói: "Đánh cái gì đánh? Khó ngươi vừa rồi mù sao? Lão già kia lần này coi như số ngươi gặp may, nếu là lần sau lại để cho ta đụng phải, sau nếu ngươi hần là biết! Chúng ta đi!" Nữ tử sau khi đi, Luru Dã nộ khí kèm nén không được nữa, toàn diện bộc phát, bốn phía người giải tán lập tức, chạy so cái gì cũng nhanh, bởi vì vì mọi người tâm lý đều rõ ràng hiện tại ai trêu chọc Luru Dã, ai không may.

Tần Linh đem ánh mắt thu hồi, Tần Lộ vẫn như cũ tràn đầy phấn khởi nói, có thể nói nói lấy, Tần Lộ đột nhiên yên tĩnh trở lại, ngay cả sắc mặt đều trở nên khó coi.

Tần Linh quay đầu hướng sau lưng nhìn lại, nhìn thấy một cái phách lối thân ảnh.

Tần Linh cười, trong lúc vui vẻ mang theo một tia nghiền ngẫm. Từ Tần Lộ trên mặt Tần Linh đó có thể thấy được đường tử Tần Lộ lúc này đột nhiên trở mặt chính là bởi vì người này.

Mà sau lưng người kia tựa hồ cũng nhìn thấy Tần Lộ, Cương Cương Hoàn mặt lộ vẻ dửng dưng, chưa nguôi con tức trên mặt lập tức Xuân Phong Vô Hạn, cười cái kia Xán Lạn.

Người này liền là vừa vặn Tần Linh tại ngoài cửa sổ nhìn thấy Luru Dã, Tần Linh không nghĩ tới hần cũng tới. Tuy nhiên xem ra tựa hồ hai người nhận biết, Tần Linh nhìn một chút Tần Lộ, sau đó nhìn thoáng qua Luru Dã.

Tần Lộ đằng một chút đứng lên, đối Tần Linh nói: "Chúng ta đi, nhìn thấy liền ngán!" Nói xong chán ghét nhìn thoáng qua người tới.

Nhưng mà có ít người lại không ý thức được điểm này, dù là người cho hần lại sắc mặt khó coi, hần cũng sẽ giống kẹo da trâu một chút dính lên, muốn bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, Luru Dã chính là người như vậy.

Luru Dã đầy mặt xuân quang lao đến, một bộ cười hi hi bộ dáng, cùng vừa rồi hoàn toàn tương như hai người, nếu không phải Tần Linh vừa mới nhìn rõ hần khi nhục Nhỏ yếu, thật đúng là sẽ bị hần lừa qua đi.

Luru Dã vọt tới Tần Lộ trước người, hung hăng cười nói: "Tiểu Lộ, trùng hợp như vậy a! Ngươi chừng nào thì hồi Kinh Đô, làm sao không cho ta biết một tiếng? Ta xong đi tiếp ngươi a!"

Tần Lộ gương mặt băng lãnh, thanh âm bên trong lộ ra băng lãnh cùng phiến chán, "Luru Dã tránh ra cho ta! Hảo Cầu không chặn!"

Luru Dã tựa hồ không có nghe được Tần Lộ, ý cười không giảm xông tới, "Tiểu Lộ, đừng như vậy, ngươi hần là biết tâm ý của ta đối với ngươi, chừng quý! Mau đem ngươi cái này đồ tốt nhất mang lên!" Luru Dã lại đối một bên Điểm Tiểu Nhị gọi nói.

Điểm Tiểu Nhị tựa hồ cười càng vui vẻ hơn, "Được rồi Luru công tử! Ngài chờ một lát, tiểu nhân đi luôn." Điểm Tiểu Nhị chạy nhanh như làn khói.

Tần Lộ nổi giận, một đôi đại mi thật chặt ngưng cùng một chỗ, "Luru Dã, chúng ta rất quen biết sao? Tiểu Lộ cũng là ngươi có thể gọi sao? Không nhường nữa mở, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Luru Dã giống như đối với cái này vẫn không thêm để ý, "Tốt, tốt. Ta không để ngươi Tiểu Lộ, ngươi đừng nóng giận, đừng nóng giận. . . Lộ Nhi, ngươi chừng nào thì đến kinh đô, ta làm sao không biết?"

Tần Lộ hai mắt cơ hồ muốn lóe ra lửa đến, Luru Dã bắt đắc dĩ nàng là biết đến, cho nên cũng không muốn ở đây dây dưa với hắn, giữ chặt Tần Linh tay nói: "Chúng ta đi!"

Nhìn liền Tần Lộ thật chặt giữ chặt Tần Linh tay, Luru Dã nổi giận, nụ cười trên mặt trong chớp mắt đã mất đi tung tích, khoe miệng không khỏi co quắp mấy lần, "Tiểu tử, ngươi như không muốn chết, tốt nhất đuổi mau buông ra nàng, sau đó biến mất ở trước mặt ta, từ đó đừng để ta lại nhìn thấy ngươi, không phải vậy ta để ngươi không gặp được ngày mai thái dương!"

Tần Lộ vẫn như cũ lôi kéo Tần Linh, "Không cần để ý hắn!"

Luru Dã gấp đuổi theo, "Muốn đi! Hôm nay không đem lời nói rõ ràng ra, ai cũng đừng hòng đi!" Ngoài tiệm mấy cái Thanh Y Gã sai vật ngăn cản đường đi của hai người.

"Luru Dã, ngươi muốn làm gì? Chuyện của ta còn chưa tới phiên ngươi đến khoa tay múa chân!"

Luru Dã đuổi theo, cười hi hi đi đến Tần Linh trước mặt, đôi mắt chỗ sâu ẩn giấu đi vô tận Nộ Hỏa, "Không muốn làm gì? Đúng vậy muốn cùng vị tiểu huynh đệ này kết giao bằng hữu."

Tần Lộ chỗ nào không biết Luru Dã dụng ý, lập tức nói ra: "Luru Dã, ngươi vẫn là hết hy vọng đi! Ta sẽ không thích ngươi, hắn đúng vậy người ta thích!" Sau khi nói xong, Tần Lộ còn kéo lên Tần Linh cánh tay dựa sát vào nhau đi lên, xem ra tựa hồ là thật.

Luru Dã khó mà bình tĩnh, nhìn lấy mong nhớ ngày đêm người cùng nam nhân khác như thể thân mật, trong lòng Nộ Hỏa khó mà khống chế, lộ ra hân lúc đầu diện mục, "Tiểu tử ta chẳng cần biết ngươi là ai? Cũng không muốn biết? Nhưng có một chút ngươi phải suy nghĩ kỹ, đừng đến ta Luru Dã Nữ Nhân, ngươi sẽ chết rất thê thảm, thức thời liền mau rút ra khỏi kinh đô, cố gắng ta có thể tha cho ngươi một mạng, không phải vậy ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!"

Luru Dã bên cạnh mấy cái Thanh Y Gã sai vật, trong lúc vui vẻ mang theo tàn nhẫn, từ từ hướng phía Tần Linh đi tới.

Đối với Luru Dã, Tần Lộ giờ phút này đã không thèm để ý, Tần Lộ bỗng nhiên cười, nụ cười thân nhiên chảy qua Tần Lộ gương mặt, "Luru Dã, ngươi muốn làm gì? Hắn không biết võ công, ngươi nếu là dám động hắn, ta sẽ không bỏ qua ngươi."

Tần Linh đã biết Tần Lộ đang có ý đồ gì, đây là phải tự làm tám tấc a! Tuy nhiên Tần Linh cũng rất tình nguyện.

Luru Dã người này tại Tần Linh xem ra đúng vậy một cái Thế Gia hoàn khổ, cả ngày chơi bời lêu lổng, ngoại trừ ức hiếp Nhỏ yếu, hiếp yếu sợ mạnh, hiểu thắng hiểu chiến bên ngoài không còn gì khác, mà lại tại Luru Dã đôi mắt chỗ sâu, Tần Linh nhìn thấy một tia âm sắc thâm lam, tuy nhiên giấu giếm rất sâu, nhưng Tần Linh vẫn là có phát giác. Mà hắn thâm lam đối tượng không thể nghi ngờ đúng vậy Tần Lộ, cho nên Tần Linh định cho hắn một số giáo huấn.

Nghe được Tần Linh không biết võ công, Luru Dã cười hi hi đi đến Tần Linh trước người, đưa tay nhẹ nhàng khoác lên Tần Linh trên vai, vỗ vỗ, cười nói: "Tiểu tử, ngươi rất tốt! Thế nào muốn hay không đi theo Bán Công Tử, Bán Công Tử có thể truyền thụ cho ngươi võ học cao thâm, đến lúc đó dạng gì Nữ Nhân tìm không thấy?"

Tần Linh chậm rãi đem Luru Dã tay từ trên vai của mình gạt rơi, cười nói: "Đáng tiếc, ta đối Võ Công cũng không có hứng thú, ngươi nếu thật muốn truyền thụ võ học cao thâm, ta nhìn mấy vị này nhân huynh cũng không tệ." Tần Linh chỉ chỉ bên cạnh mấy vị Gã sai vật.

Mấy cái Gã sai vật gặp Tần Linh nâng lên mình, không không hưng phấn, nhìn trừng trừng lấy Luru Dã, ánh mắt bên trong tràn đầy chờ mong, còn tưởng rằng Luru Dã thật muốn truyền thụ võ học. Tại Hoa Hạ, một bản võ học cao thâm đối với người bình thường mà nói, có lớn vô cùng sức hấp dẫn, đặc biệt là giống những cái kia Đại Thế Gia người hầu, Gã sai vật. . . Bọn hắn Nhập Thế người sử dụng nô tì bọn không phải liền là muốn một ngày nào đó trở nên nổi bật sao?

Luru Dã cười lạnh, ánh mắt bên trong Sát Ý không chút nào che giấu, "Hảo Tiểu Tử! Bán Công Tử hảo ý khuyên bảo, ngươi lại không biết tốt xấu, ngươi tin hay không Bán Công Tử hiện tại liền bảo ngươi Huyết Tiên Ngũ Bộ!"

Tần Linh biết đối phó loại người này chỉ có một loại biện pháp, cái kia chính là mạnh hơn hắn cứng rắn, cường thế hơn, trên khí thế muốn tuyệt đối áp chế. Chỉ có dạng này mới có thể để hắn có chỗ thu liễm, không còn dám có ý đồ xấu gì.

Tần Linh nụ cười ngừng lại mất, ánh mắt như điện, lạnh lùng nói ra: "Thừa dịp ta không có nổi giận trước đó, ngươi tốt nhất từ trước mắt ta biến mất, không sau đó quả khó liệu!"

Luru Dã bị bất thành linh ánh mắt giạt này mình, cái này ánh mắt sắc bén để hắn bỗng nhiên có một tia sợ hãi, nhưng lại nghĩ tới một cái không biết võ công tiểu tử, có gì phải sợ, lập tức lại khôi phục trấn định, khuôn mặt dữ tợn, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, "Tiểu tử! Ngươi cái này là muốn chết!"

Chương 13: : Xuất thủ giáo huấn

Tần Lộ lập tức ngăn tại Tần Lĩnh trước người, Tú trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt và ý cười, sau đó hơi có vẻ hốt hoảng nói ra: "Luru Dã, ngươi có cái gì hướng về phía ta tới, chuyện không liên quan tới hần!"

Nhìn Tần Lộ khẩn trương như vậy Tần Lĩnh, Luru Dã trở nên càng tức giận hơn, bắp thịt trên mặt mày có lẽ đã vận vận, "Tiểu tử, ngươi có dũng khí! Các ngươi bọn này cầu nô tài còn đứng ngây đó làm gì! Mù à, không nhìn thấy Bản Công Tử bị khi phụ sao?"

Luru Dã nổi giận, Chúng Tiểu tử nào dám lãnh đạm nửa phần, lập tức đem Tần Lĩnh bao bọc vây quanh. 【 92KS. ）

Luru Dã cười lạnh nói: "Tiểu tử, nếu là ngươi hiện tại quỳ xuống đi cầu ta, ta có thể cân nhắc thả ngươi một con đường sống, không phải vậy Bản Công Tử để ngươi sống không bằng chết!"

Tần Lĩnh nhìn thoáng qua tức giận Luru Dã, ung dung nói ra: "Xem ra không cho ngươi một điểm nhan sắc nhìn một cái, ngươi là sẽ không hết hi vọng!"

Tần Lĩnh một câu nói kia vừa ra khỏi miệng, Luru Dã lập tức giận nói: "Đánh cho ta! Hung hăng đánh, tuy nhiên không nên đánh chết rồi, Bản Công Tử phải từ từ bào chế hần!"

Chúng Tiểu tử cùng nhau tiến lên, Luru Dã lời nói bọn hần chỗ nào mình bạch, đây cũng không phải là lần đầu tiên, từng liên có cái không biết sống chết tiểu bạch kiêu đắc tội công tử, sau cùng bị công tử mang về phủ thượng, sinh sinh hành hạ nửa tháng tra tấn mà chết. . . Nghĩ đến đây Chúng Tiểu tử liên hần ý nổi lên bốn phía, nhưng ánh mắt bên trong lại không có một chút đồng tình thương hại, ngược lại là tàn nhẫn, cười gian, hung thần ác sát.

Tần Lộ ngăn tại Tần Lĩnh trước mặt, cho Tần Lĩnh một ánh mắt, đối Luru Dã nói ra: "Luru Dã, ngươi khi dễ người bình thường có gì tài ba? Ngươi nếu dám động đến hần một cọng tóc gáy, ta là sẽ không bỏ qua ngươi!"

Luru Dã ra hiệu một chút liền muốn động thủ Chúng Tiểu tử, "Lộ Nhi, ngươi mau tránh ra! Tiểu tử này có cái gì tốt, ta không tin ngươi sẽ coi trọng hần! Tiểu tử, có bản lĩnh không cần trốn Nữ Nhân phía sau, Bản Công Tử muốn đích thân chiêu cố ngươi."

Tần Lĩnh cười nói: "Ngươi xác định ngươi muốn đích thân động thủ?"

Tần Lộ không biết lúc nào vọt đến một bên, cười hi hi nhìn lấy Tần Lĩnh, tựa hồ tuyệt không vì Tần Lĩnh lo lắng. Tần Lộ thế nhưng là biết Tần Lĩnh hiện tại là cao thủ, ngay cả Hậu Thiên Ngũ Trọng Tần Cương cũng không là đối thủ, chớ nói chi là chỉ có Hậu Thiên Tứ Trọng Luru Dã.

Luru Dã cười lạnh, ánh mắt bên trong tràn đầy trêu tức, "Tiểu tử, có phải hay không sợ, tuy nhiên đã chậm, ngươi đã chọc giận Bản Công Tử, không cho ngươi một chút giáo huấn, Bản Công Tử như thế nào nuốt xuống trong lòng ác khí!"

"Luru công tử, bớt giận! Bớt giận a! Tiểu điểm còn tại làm lấy sinh ý, mời Luru công tử chớ nổi giận hơn! Bể cửa hàng Tiểu Bản mua bán, thật sự là không thương nổi a!" Lúc này, một cái bụng phệ nam tử trung niên vội vã chạy tới, gắt gao níu lại Luru Dã.

Đột nhiên lao ra Trung Niên Nhân để đám người sợ ngây người, Tần Lĩnh vốn định xuất thủ.

Luru Dã một tay lấy nam tử trung niên tay đánh rơi, "Cút ngay, ngươi thì tính là cái gì, dám quản Bản Công Tử nhân sự, tin hay không Bản Công Tử một lời lửa đưa ngươi cái này tiệm nát đốt đi!" Luru Dã Nộ Hóa chính vương, chửi ầm lên nói.

Gặp Luru Dã mây may không nể mặt mũi, trung niên cũng thu hồi nộ cười, lạnh lùng nói ra: "Luru công tử là không nể mặt ta rồi?"

Còn chưa chờ Luru Dã nói chuyện, một cái Gã sai vặt nói: "Ngươi là ai, thiếu gia của chúng ta vì sao phải cho ngươi mặt mũi, cũng không cảm tấm gương chiếu chiếu. . . Không nhường nữa mở, ngay cả ngươi một khối đánh!"

Nam tử trung niên tựa hồ không sợ chút nào, "Luru công tử cần phải hiểu rõ, nếu để cho Luru lão gia biết nói, chỉ sợ Luru công tử nhưng không có quả ngon để ăn!"

Luru Dã thân thể chấn động, nhìn chòng chọc vào nam tử trung niên, "Ngươi có ý tứ gì?"

Nam tử trung niên chậm rãi nói ra: "Không có ý gì, liền là muốn Luru công tử biết nói, tại kinh đô Luru gia cũng không phải là một tay che trời, có thật nhiều còn là các ngươi Luru gia không chọc nổi!"

Kinh đô Ngọa Hổ tang Long, Luru Dã nên cũng biết, nói không chừng ven đường tùy tiện một tên ăn mày đứng vậy Tuyệt Đỉnh Cao Thủ. Tại kinh đô trà trộn lâu như vậy, Luru Dã sớm đã đem hết thảy biết rõ, người nào là mình không đắc tội nổi, người nào là có, Luru Dã đều nhất nhất nhớ ở buồng tim.

Nhưng căn này quán rượu tại Lưu Dã trong trí nhớ tựa hồ không có gì, nhưng bây giờ Lưu Dã do dự, dù là đối phương nói là giả, Lưu Dã cũng không dám đi bóc lên cái kia hiểm, nếu là căn này quán rượu thật sự có, mà lại Lưu gia còn không thể trèo vào, cái kia sau quả liền không khỏi không Lưu Dã đi suy nghĩ.

Lưu Dã trầm mặc, tự hỏi trong đó lợi hại.

Sau nửa ngày, Lưu Dã chán ghét nhìn thoáng qua nam tử trung niên, sau đó đối Tần Linh nói: "Tiểu tử, ngươi nếu là có loại liền cùng Bản Công Tử đi ra, Bản Công Tử nhất định phải lột da của ngươi ra!"

Tần Linh nhún vai, đối Tần Lộ cười nói: "Đã một ít người không biết sống chết, vậy ta liền tránh ra biết nói, có ít người là hán không chọc nổi!"

"Tiểu tử! Ngươi muốn chết!" Lúc đầu hướng nam tử trung niên yếu thế, liền đã để Lưu Dã cảm giác rất mất mặt, chung quanh nhiều người nhìn như vậy. Bây giờ bị Tần Linh đề cập, không thể nghĩ ngờ là đổ dầu vào lửa, sôi trào.

Lưu Dã đã muốn động thủ, nhưng cuối cùng vẫn là cố nén, tức giận chỉ Tần Linh, "Tiểu tử, ngươi nhất định phải chết! Hôm nay ai cũng không thể nào cứu được ngươi!" Dứt lời, còn hung hăng trợn mắt nhìn một chút Tần Lộ, xem ra Lưu Dã là thật nổi giận, hán chưa từng như thế qua.

Lưu Dã đi ra quán rượu về sau, lạnh lùng đối bên cạnh Chúng Tiểu tử nói: "Một hồi tiểu tử kia sau khi ra ngoài, cho ta hung hăng đánh, đánh cho đến chết. . ."

Chúng Tiểu tử cười nói: "Yên tâm đi thiếu gia, ngài trước bớt giận, tiểu tử kia liền giao cho chúng ta, ngài liền đợi đến xem kịch vui đi!"

Trong tiệm, Tần Linh cùng Tần Lộ còn chưa đi ra, Tần Linh đối nam tử trung niên xin lỗi cười cười, "Cho chương quỹ thêm phiền toái!"

Nam tử trung niên sớm đã từ Điểm Tiểu Nhị cái kia bên trong biết được Tần Linh thân phận, "Tần công tử khách khí, Tần công tử không cần lo lắng cứ việc tại trong tiệm chính là, lượng cái kia Lưu Dã cũng không dám ở đây nháo sự!"

Tần Linh ôm quyền nói: "Đa tạ chương quỹ hảo ý, chỉ là một cái Lưu Dã ta còn chưa tại để vào mắt, như thế tại hạ liền không cáo từ."

Tần Linh sau khi đi, nam tử trung niên lập tức khí tức biến đổi, bốn phía cái bàn không ngừng lắc lư, "Khó ta nhìn lắm, ta rõ ràng tại vị này công tử nhà họ Tần trên thân cảm giác không thấy nửa điểm vô gia khí tức a? Đây là có chuyện gì?" Mang theo hiếu kỳ, nam tử trung niên cũng đi theo, hán muốn xem thử xem vị này Tần gia thiếu niên đến tột cùng muốn như thế nào giải quyết dưới mắt nguy cơ.

Tần Linh cùng Tần Lộ từ quán rượu đi ra, lúc này Lưu Dã đã sớm chờ ở trên đường cái, bốn phía lui tới người gặp Lưu Dã bọn người hung thần ác sát đứng tại trên đường phố, chỗ nào còn không biết chuyện gì xảy ra, vị này Lưu gia công tử lại phải nổi giận, không biết lần này là ai lại phải xui xẻo. Bốn phía người thở dài nói.

Lưu Dã gặp Tần Linh cùng Tần Lộ vừa nói vừa cười, lạnh lùng nói ra: "Một đôi cậu nam nữ, một hồi có các người tốt nhìn thời điểm!" Giờ phút này Lưu Dã đã đối Tần Lộ triệt để mất kiên trì, lộ ra lúc đầu diện mục.

Tần Lộ nghe được Lưu Dã chửi rủa, trên mặt lập tức âm trầm, "Lưu Dã, ngươi nói thêm câu nữa thử một chút, có tin ta hay không xé nát miệng của ngươi!"

Lưu Dã không cam lòng yếu thế nói: "Tần Lộ, ngươi là cho thể diện mà không cần, Bản Công Tử truy cầu ngươi lâu như vậy, ngươi chẳng những cho tới bây giờ a có cho ta sắc mặt tốt, mà lại vậy mà ở ngay trước mặt ta cùng tiểu tử này anh anh em em, hôm nay các người một cái cũng đừng hòng đi!"

Gặp Lưu Dã nói càng ngày càng không biên giới, Tần Linh sắc mặt phát lạnh, "Đến chết không đổi!" Thân hình lập tức lóe lên, xuất hiện tại Lưu Dã trước mặt.

Ba! Một cái vang dội cái tát tại mọi người bên tai quanh quẩn, bốn phía vô cùng an tĩnh, lộ ra đặc biệt vang dội.

Lưu Dã không dám tin nhìn lấy Tần Linh, lấy tay bưng bít lấy sung đỏ mặt, gào thét phá vỡ ngàn yên tĩnh, "Giết hán! Giết hán cho ta!" Lưu Dã trong mắt cơ hồ muốn phun ra lửa, ra sức gào thét nói.

Bốn phía người sợ ngây người, không chỉ có vì cái này vang dội một bàn tay, càng thêm trước mắt cái này tuấn lãng thanh niên là ai? Làm sao dám đối Lưu Dã động thủ, tại kinh đô ai không biết Lưu Dã hung danh, phạm là cùng hán đối nghịch sau cùng đều không có kết cục tốt.

Chúng Tiểu tử cùng nhau tiến lên, Lưu Dã bị đánh, trong lòng bọn họ so với ai khác đều rõ ràng sau quả, nếu là không tận lực, nói không chừng mình cũng phải không may, cho nên Chúng Tiểu tử xuất thủ không có một tia mập mờ, toàn bộ sử xuất mình tất cả chiêu số hướng Tần Linh chào hỏi.

Tần Linh giống như cười mà không phải cười nhìn Lưu Dã một chút, "Chỉ bằng bọn hán, ngươi cũng quá tin tưởng bọn họ!" Sau khi nói xong, Tần Linh thân hình bạo động, đạo hư ảnh tại Chúng Tiểu tử bên cạnh hiện lên, sau đó bốn phía người liền nghe từng tiếng kêu rên, Chúng Tiểu tử tất cả đều ngã trên mặt đất, thống khổ rên rỉ.

Lưu Dã sợ ngây người, giật mình nhìn lấy Tần Linh, "Ngươi? Ngươi biết võ công?"

Tần Linh từng bước một hướng đi Lưu Dã, "Ta không nói ta không biết võ công. . ." Tần Linh tràn ngập ý cười, trong lúc vui vẻ có một cổ trêu tức.

Lưu Dã nhìn thoáng qua ngã trên mặt đất Chúng Tiểu tử, "Coi như biết võ công lại có thể thế nào, khó ta há sợ người sao? Cha ta là Lưu Thạch An. . ." Lưu Dã không sợ tiến lên đón, nhưng vẫn là có mấy phần chột dạ, Tàn Linh vừa mới trong nháy mắt đánh ngã đám người, Lưu Dã cũng được, nhưng tuyệt đối không có Tàn Linh nhanh như vậy, nhẹ nhàng như vậy hải lòng. Giờ phút này Lưu Dã biết mình đoán sai Tàn Linh. Mà Lưu Dã đem đây hết thảy tất cả thuộc về tại Tàn Lộ, cho rằng đây là Tàn Lộ cho mình đặt bẫy. Lưu Dã oán độc nhìn thoáng qua Tàn Lộ.

Gặp Lưu Dã mất lộ hung quang, Tàn Linh lập tức hàn ý tăng nhiều, "Đến chết không đòi đồ vật!" Dứt lời, Tàn Linh thân hình đột nhiên trong mắt mọi người đã mất đi tung tích, lưu lại từng chuỗi Hư Ảnh, mà khi lúc xuất hiện lần nữa, Tàn Linh đã xuất hiện tại Lưu Dã trước người.

Lưu Dã thất kinh, Cực Tốc lui lại, nhưng thủy chung thoát khỏi không xong cái bóng mờ kia, rốt cục Lưu Dã bị buộc đến một cái góc, không đường thối lui.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: : Đáng giá kết giao

Cách nơi này không xa một tòa khác trên lầu, mấy cái thanh niên gần cửa sổ mà ngồi, trò chuyện với nhau chính vui mừng, cử chỉ ở giữa lộ ra một loại vô hình khí chất, để cho người ta xem xét đúng vậy đến mấy người tất nhiên bất phàm, nói không chừng liền là nhà nào công tử thiếu gia. [Kẹo bông giòn]

Bên trong một cái thanh y nam tử vừa vận nhìn thấy Tàn Linh đánh Lưu Dã cái tát một màn này, trong mắt tràn đầy chấn kinh, thanh y nam tử khiếp sợ không phải Tàn Linh đánh Lưu Dã, mà là Tàn Linh đang xuất thủ một khắc này, thanh y nam tử vậy mà không có thấy rõ Tàn Linh là như thế nào xuất thủ, điều này có thể không cho hắn chấn kinh, nên biết thanh y nam tử thế nhưng là một vị Hậu Thiên Bát Trọng cao thủ a!

Mấy người còn lại gặp thanh y nam tử chăm chú nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, trong lúc nhất thời lòng hiếu kỳ đều bị câu lên, "Tứ Thanh huynh đang nhìn cái gì, nhập thần như vậy, chẳng lẽ ngoài cửa sổ có nhà ai Tiên Tử đi qua. . ." Một thanh niên áo trắng cười nói."Rất đúng, rất đúng! Tứ Thanh huynh trông thấy Tiên Tử cũng không thông báo chúng ta một tiếng, thật sự là quá không có suy nghĩ! Bởi vì cái gọi là yêu diệu thực nữ, quân tử hảo cầu!" Một cái khác nho nhã thanh niên phụ họa theo đuôi.

Một tiếng nhẹ nhàng chi âm vang lên, bao hàm u oán, "Mấy vị nói để tiểu nữ từ làm sao chịu nổi! Khó tiểu nữ từ liền không đẹp sao? Không phải Tiên Tử sao? Tứ Thanh huynh vậy mà không biết trân quý người trước mắt. . ." Một người mặc Hóa Hồng Tì Tru trường bào nữ tử u oán nói nói, cặp mắt kia linh lung câu người hai mắt nhất thời Thủy Khí mông lung, để cho người ta thương tiếc Vô Hạn. Còn có cái kia rung động lòng người hồn phách thân thể tại trường bào phía dưới miêu tả sinh động, khiến nổi lòng người bành trướng, nhiệt huyết sôi trào. Nhưng ba người cũng không dám nhìn thẳng, chỉ có thể dùng khóe mắt quét nhìn thỉnh thoảng nhắm vào một lượng mắt, tựa hồ sợ hãi bị hồng y nữ tử phát hiện.

Trong bốn người này thanh niên áo trắng là Vô Đương Mộ Liên Phong, thanh y nam tử là Cổ Vô Thế Gia Ngô gia Ngô Tử Thanh, nho nhã thanh niên là kinh đô Hào Môn Thế Gia Khổng gia Khổng Dung, mà hồng y nữ tử thì là Cổ Vô Thế Gia Tư Mã gia Tư Mã Yên Nhi, bốn người hẹn nhau ở đây.

Nho nhã thanh niên cười nói: "Tư Mã tiên tử nói rất đúng, chúng ta trước mắt liền có một vị Tiên Tử, Tứ Thanh huynh cũng không nên được cái này mất cái khác a! Ha-Ha. . ."

Thanh y nam tử gặp bên cạnh mấy người càng nói càng kích động, lại liếc mắt nhìn trước mắt hồng y nữ tử, liền tranh thủ ánh mắt dời, giải thích nói: "Tư Mã tiên tử hiểu lầm, nơi nào có cái gì Tiên Tử, tại hạ chỉ là trông thấy một kiện chuyện rất thú vị thôi!"

Thanh niên áo trắng nói: "Ồ? Sự tình gì có thể làm cho Tứ Thanh huynh nhìn như thế nhập thần?"

Thanh y nam tử cười nói: "Lưu Dã người này chắc hẳn các vị đều biết a?"

"Lưu Dã? Người kia là ai? Làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?" Thanh niên áo trắng ngẫm nghĩ rất lâu, cũng không nghĩ tới Lưu Dã là nhân vật thế nào.

Chỉ nghe nho nhã thanh niên nói: "Mộ Liên huynh không biết Lưu Dã cũng hợp tình hợp lý, dù sao Mộ Liên huynh là lần đầu tiên đến kinh đô, đối kinh đô còn không phải rất quen thuộc."

Nho nhã thanh niên tiếp tục nói: "Nói lên cái này Lưu Dã hẳn nhưng là kinh đô một đại hại, cả ngày tại kinh đô làm xằng làm bậy, hoành hành bá đạo, lăng nhục người khác, vừa nhắc tới đến đã cảm thấy mười phần đáng hận! Nếu không phải gia phụ không cho ta gây Lưu gia, ta đã sớm xuất thủ giáo huấn người này."

Thanh niên áo trắng nói: "Đã như vậy vì cái gì kinh đô không có người trông trị cùng hần?"

Nhỏ nhả thanh niên cười khổ nói: "Hần sở dĩ có thể tại kinh đô hoành hành, hoàn toàn là bởi vì hần cha Lư Thạch An. . ."

Mộ Liên Phong nghĩ nghĩ nói: "Cái này Lư Thạch An giống như ở đâu nghe nói qua, tuy nhiên trong lúc nhất thời nghĩ không ra!"

Tư Mã Yên Nhi yêu kiều cười như hoa, đứng dậy đi tới trước cửa sổ, Doanh Doanh một nắm vòng eo tại mấy người trước mắt đóng đưa, mấy người lên nhìn thoáng qua, liền không dám nhìn nữa, "Mộ Liên huynh đương nhiên nghe nói qua, bởi vì Lư Thạch An thế nhưng là một vị tiên thiên Tam Trọng cường giả."

Mộ Liên Phong gật gật đầu, "Trải qua Tư Mã Yên Nhi kiểu nói này, lập tức nhớ tới Lư Thạch An là người nơi nào, như thế nói đến người này hoàn toàn là ý vào Lư Thạch An uy phong, tại kinh đô hoành hành bá đạo!"

Khổng Dung dao động trong tay Quạt giấy, chậm rãi nói: "Không sai, bằng không Lư Dã cũng sẽ không tại kinh đô phách lối lâu như vậy!"

Ngô Từ Thanh mang theo vài phần ý cười, nói: "Bất quá bây giờ không đồng dạng, Lư Dã tựa hồ gặp đối thủ, cũng không nên nói là đối thủ, mà là chọn phải cao nhân!"

Mấy người toàn bộ đứng dậy, đi vào phía trước cửa sổ, xuất hiện tại mấy trong mắt người chính là mặt đất nằm ngang một đồng người, rất rõ ràng những người này là Lư Dã thủ hạ, mà Lư Dã chính thất kinh, từng bước lui lại, bị dồn đến một cái góc.

Ngô Từ Thanh nhú mày, nhìn chằm chằm thiếu niên kia, "Người này là ai? Vì sao chưa bao giờ thấy qua, mà lại người này vừa mới là như thế nào xuất thủ, ta vậy mà không có thấy rõ!"

Mấy người có chút giật mình nhìn thoáng qua Ngô Từ Thanh, Khổng Dung khép lại Quạt giấy, nói: "Từ Thanh huynh không có nhìn lầm đi! Lấy thực lực của người vậy mà không có thấy rõ hần là như thế nào xuất thủ?"

Ngô Từ Thanh nói khẳng định nói: "Không có nhìn lầm, ta chẳng qua là cảm thấy thấy hoa mắt, người này liền đã đến Lư Dã bên cạnh, tốc độ kia quả thực là nhanh như thiểm điện."

Khổng Dung hỏi: "Mộ Liên huynh nhưng nhận biết người này?"

Mộ Liên Phong nhìn chằm chằm Tần Linh nhìn hồi lâu, chậm rãi lắc đầu, sau đó nói ra: "Đã chứ vị cũng không nhận ra, như vậy thì nói rõ người này cùng ta cũng như thế đều là lần đầu tiên tới kinh đô."

Đám người gật đầu, cảm thấy Mộ Liên Phong nói rất có lý, đây cũng là giải thích chứng người nghi ngờ trong lòng, vì cái gì người này dám giáo huấn Lư Dã, xem ra hần còn không biết Lư gia tại kinh đô thế lực. Đồng thời trong lòng mọi người đối Tần Linh sinh ra một loại hảo cảm, như thế một cái ghét ác như cừu thiếu niên anh hiệp đáng gia kết giao.

Lúc này, đứng ở một bên Tư Mã Yên Nhi bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, nàng nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, vừa mới nàng đã cảm thấy đạo thân ảnh kia có chút mặt chín, bây giờ nhìn thấy mặt mũi của đối phương, Tư Mã Yên Nhi càng chắc chắn.

Tư Mã Yên Nhi chậm rãi nói ra: "Tiểu nữ tử nói không chừng nhận biết người kia?"

Khổng Dung lập tức nói: "Tư Mã tiên tử nhận biết người này?"

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Người này ta ngược lại không biết, bất quá hần bên cạnh vị kia xinh đẹp cô nương ta biết." Dứt lời, Tư Mã Yên Nhi đưa ánh mắt về phía Ngô Từ Thanh, ý tứ không cần nói cũng biết.

Đối với Tư Mã Yên Nhi trò đùa, Ngô Từ Thanh chỉ là tùy ý cười cười, "Tư Mã tiên tử biết nữ tử kia là ai?"

Tư Mã mẹ nhưng nhìn lấy mấy người, nói: "Nàng thế nhưng là hảo hữu của ta, chứ vị khả năng không biết nàng, nhưng nàng có một vị đại ca, chắc hẳn chứ vị nhất định nhận biết."

"Là ai?" Khổng Dung nói.

Tư Mã Yên Nhi tiếp tục nói: "Tần Danh, cái tên này chứ vị không xa lạ gì a?"

Mấy người trong đầu đồng thời hiện ra một bóng người, nhưng cũng nương theo lấy thở dài một tiếng.

Mộ Liên Phong giật mình nói ra: "Nguyên lai hần là Tần gia người, trách không được không sợ Lư gia!"

Tư Mã Yên Nhi nhưng bao hàm thâm ý nhìn một chút Ngô Từ Thanh, "Vậy cũng không nhất định, nói không chừng hần là ta Tiểu Ty Muội Tiểu Tinh Lang nha! Một ít người có phải hay không thất vọng rồi?"

Khổng Dung mấy người bèn nhìn nhau cười, ánh mắt tề tụ Ngô Từ Thanh. Ngô Từ Thanh bị đám người nhìn chằm chằm, đặc biệt là Tư Mã Yên Nhi ánh mắt kia, để Ngô Từ Thanh cảm thấy mười phần khó chịu, "Mấy vị nhìn ta là dụng ý gì, ta thật sự không biết nàng, mà lại ta vừa rồi cũng không phải đang

nhìn nàng."

Mộ Liên Phong cười to, "Tử Thanh huynh cũng không cần phủ nhận, giải thích đúng vậy che giấu, mọi người cùng là Nam Nhân, chúng ta có thể hiểu được! Có phải hay không a Không huynh?"

Không Dung tay cầm quạt giấy, "Thực Sắc Tĩnh Dã! Bởi vì cái gọi là yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu! Truy cầu mỹ hảo là nhân loại thiên tính, chúng ta là không biết cười lời nói Tử Thanh huynh, ngược lại ủng hộ Tử Thanh huynh!"

Tư Mã Yên Nhi cũng ý cười liên tục, "Đàn ông các ngươi không có một cái tốt! Ta một hồi cần phải để cho ta tiểu thư kia muội cách các ngươi xa một chút!"

Một bên khác, Lưu Dã tại Tần Lĩnh cường thế phía dưới dọa đến ngồi xổm ở nơi hẻo lánh, không dám có bất kỳ động đậy, nơi nào còn có trước đó ngang ngược can rờ, bởi vì vừa rồi trong nháy mắt Lưu Dã cảm nhận được một cỗ mãnh liệt Sát Ý, cỗ này Sát Ý trong nháy mắt đem Lưu Dã đánh tan, không có một tia lòng phản kháng, "Đừng có giết ta, cha ta là Lưu Thạch An, ngươi nếu là dám đụng đến ta, cha ta là sẽ không bỏ qua ngươi. . ."

Tần Lộ đi tới nói: "Cha hử là Lưu gia gia chủ, một vị tiên thiên Tam Trọng cường giả, đồng thời Lưu gia còn có hai vị Tiên Thiên Cường Giả, giáo huấn một chút coi như xong!" Tần Lĩnh ngẫm hiểu, biết đường tỷ ý tứ, Tần Lộ là sợ bởi vậy đắc tội Lưu gia, mà làm Tần gia rước lấy không cần thiết địch nhân.

Tần Lĩnh nói: "Đường tỷ yên tâm, ta từ có chừng mực! Sẽ không đa thương tính mạng hử." Tần Lĩnh từng bước một hướng phía Lưu Dã đi qua, mỗi một bước tựa như một thanh thiết chùy trùng điệp đập nện tại Lưu Dã trái tim, sát ý lạnh như băng tại Lưu Dã trái tim can quấy, "Đừng có giết ta, đừng có giết ta. . ." Lưu Dã co lại trong góc, trong miệng không ngừng nhắc tới, hai mắt sớm đã đã mất đi vốn có sắc thái.

Tần Lĩnh đi đến Lưu Dã trước người, bỗng nhiên ngửi được một cỗ hôi thối, nhìn xuống dưới liền biết chuyện gì xảy ra, Tần Lĩnh cong người trở lại Tần Lộ bên cạnh, "Đi thôi! Hử thực đã đạt được vốn có giáo huấn, đời này cũng sẽ không quên!"

Tần Lộ xa xa nhìn thoáng qua, "Hử sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?"

Tần Lĩnh cười nói: "Sẽ không, hử chẳng qua là kinh hãi quá độ, có chút thất thần thôi, chỉ cần dùng sức cho hử hai bàn tay liền sẽ tốt." Dứt lời, Tần Lĩnh còn nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất kêu rên Chúng Tiểu tư.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: : Tư Mã Yên Nhi

Tần Lĩnh, Tần Lộ sau khi đi. Lưu Dã vẫn núp ở góc tường không nhúc nhích, xem ra đúng như Tần Lĩnh nói, mất hồn.

Gặp Tần Lĩnh rồi đi, Chúng Tiểu tư vội vàng đình chỉ rên rỉ từ dưới đất bò dậy, khắp khễnh chạy hướng Lưu Dã, Chúng Tiểu tư đem Lưu Dã đỡ dậy, chỗ nào còn nhớ được trận kia trận buồn nôn hôi thối, bọn hử biết nếu là Nhị Công Tử có cái gì tốt xấu, như vậy bọn hử cũng sẽ không có kết cục tốt. "Thiếu gia! Thiếu gia, ngài tỉnh, tiểu tử kia đã bị chúng ta đánh chạy. . ." Một cái Gã sai vật dùng sức lắc lư Lưu Dã, nhưng Lưu Dã không có nửa điểm phản ứng.

Lại một Gã sai vật nói: "Ta nhìn thiếu gia là thất thần hồn, khó ngươi vừa rồi không nghe thấy người kia nói sao? Muốn dùng sức đánh thiếu gia hai bàn tay, thiếu gia mới có thể tỉnh táo lại."

"Muốn đánh ngươi đánh, nếu để cho thiếu gia biết nói, hử sẽ giết ta! Dù sao thiếu gia bình thường đối ngươi rất tốt, ngươi đánh sẽ không có chuyện gì. . ."

Người kia do dự một hồi, sau đó khẽ cắn môi, ba! Ba! Hai tiếng giòn vang. Chúng Tiểu tư khẩn trương nhìn lấy Lưu Dã, mà cái kia người xuất thủ đã bắt đầu run run.

Thời gian dần trôi qua Lưu Dã tròn mắt chỗ sâu có từng tia ánh sáng màu, khôi phục Thanh Minh. Lưu Dã theo bản năng sờ lên còn nóng bỏng mặt, tức giận trừng mắt mấy người, ngay sau đó cúi đầu xem xét, lại nhìn chung quanh một chút người phản ứng. Lưu Dã cái nào còn không biết chuyện gì xảy ra. "A. . . Ta muốn giết ngươi!" Một tiếng kinh thiên động địa hồng quang quanh quẩn tại kinh đô trên không.

Tức giận gào thét truyền đến Tần Lộ trong tai, "Tần Lĩnh đệ đệ, ngươi vừa mới đối với hử làm cái gì? Hử giống như rất phần nộ?"

Tần Lĩnh cười cười, "Ta nhưng cái gì cũng không làm!" Sau đó Tần Lĩnh lại tại Tần Lộ bên tai nhỏ giọng nói vài câu.

Chi gặp Tần Lộ gương mặt đỏ bừng, nhất thời yêu kiều cười nói: "Tần Linh đệ đệ không nghĩ tới người hư hỏng như vậy, trước kia làm sao không có phát hiện đâu?"

Tần Lĩnh đành chịu lắt đầu, ánh mắt lại bị cách đó không xa mấy bóng người hấp dẫn, Tần Lĩnh gặp những người kia Tuấn lang phi phạm, một thân khí tức ngưng mà không phát, rõ ràng là võ giả, mà lại tu vi không yếu, chắc hẳn là lịch bất phạm.

"Tốt cảm giác bén nhảy, cách xa nhau xa như vậy, đều có thể phát hiện chúng ta, ta càng ngày càng đối với người này cảm thấy hứng thú!" Mộ Liên Phong nhìn qua Tần Linh, ánh mắt không chút nào né tránh, ánh mắt hai người tai hờ không gặp nhau.

Tần Lĩnh cười nhạt một tiếng, mà Mộ Liên Phong lại như bị sét đánh, Mộ Liên Phong có thể cảm nhận được cái kia bình tĩnh như nước trong ánh mắt bao hàm thâm bất khả trắc.

Mấy người gặp Mộ Liên Phong bô dáng như thế, vội vàng hỏi: "Mộ Liên huynh người thế nào?"

Mộ Liên Phong đối Tần Linh đáp lại mỉm cười, mới chậm rãi nói ra: "Người này thực lực chỉ sợ tại trên ta, ta không kịp vậy!"

[illegible]

Mấy người đều nhìn ra thanh niên kia niên kỷ nhất định không lớn, mà trẻ tuổi như vậy cường giả mấy người chưa từng nghe nói qua. Mà lại mấy người từ nhân vì mình đã là thiên tài, nhưng bây giờ cảm thấy tại cái này trước mặt thiếu niên xưng thiên tài cũng uống công.

Tại gần ngai giặt mình về sau, Khổng Dung tiếp theo cười to nói: "Ha-Ha. . . Như này thiếu niên anh hùng ta Khổng Dung nhất định phải kết bạn một phen."

Mô Liên Phong nói: "Tư Mã tiên tử vì tai sao không gọi người vị bằng hữu nào lên ngồi một chút?"

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Đây là tự nhiên, tiểu nữ tử cũng rất muốn kết bạn một chút cái kia thiếu niên anh tuấn!"

Ngô Tử Thanh trêu ghẹo nói: "Ha-Ha. . . Xem ra Tư Mã tiên tử đã động tâm, Không huynh nghĩ như thế nào?"

Không Dung vào chỗ, bưng lên một ly trà, nhỏ uống một hớp, mới chậm chậm nói ra: "Tư Thanh huynh nói không sai, Tư Mã tiên tử tất nhiên là coi trọng cái gia thiếu niên anh tuấn, như thế vừa vãn! Thiếu niên về Tư Mã tiên tử, cô nương kia đúng vậy Tư Thanh huynh. . ."

Tư Mã Yên nhưng sắc mặt đỏ bừng, chậm rãi đi đến Khổng Dung bên cạnh, bắm vào Khổng Dung bên tai, thở khí như lan, "Tốt xấu Khổng huynh cũng là Người đọc sách, làm sao như thế, như thế không biết xấu hổ. . . Tiểu nữ từ đi mời ta vị tiểu thư kia muối, một hồi các người nhưng không muốn nói như thế nữa. " sau khi nói xong, Tư Mã Yên Nhi nhẹ lướt đi, lưu lại đi lâu Ám Hương.

Không Dung liên tục gật đầu, khắp khuôn mặt là không tự nhiên, "Là cực, là cực!"

Mộ Liên Phong cùng Ngô Tử Thanh ở một bên cười ha ha, "Ha-Ha. . . Không huynh hoàn hồn, Không huynh hiện tại biết ta vì cái gì không dám chọc ma nữ này đi!"

Không Dung đỏ mặt, "Như thế giai nhân, nài sao như thế! Nhìn không thấu, không thấu. . ."

Tần Linh cùng Tần Lộ chậm rãi đi tại dòng người không ngừng trên đường phố, Tần Lộ lộ ra một tia áy náy mỉm cười, "Tần Linh đệ đệ, sự tình vừa rồi tỷ tỷ cũng là không có cách, mới có thể nhắc lên người, người sẽ không xảy ra tỷ tỷ khí a?"

Tần Lĩnh cười nói: "Sẽ không, đột nhiên toát ra tỷ tỷ như thế một cái mỹ lệ. . . Ta cao hứng còn không kịp đâu!"

Tần Lộ không nghĩ tới Tần Linh lại đột nhiên toát ra một câu nói như vậy, sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, "Tốt! Ngay cả tỷ tỷ trò đùa cũng dám mở, nói cái gì cũng phải thật tốt giáo huấn người một chút!" Dứt lời, Tần Linh liền muốn đưa tay nắm chặt Tần Linh lỗ tai.

Tần Linh tựa hồ đã sớm chuẩn bị, thân hình lóe lên, xông vào dày đặc trong dòng người biến mất không thấy gì nữa, Tần Lộ cũng không dám yếu thế, lập tức đuổi theo. "Hào Tiểu Tử, còn dám chạy! Ngươi đứng lại đó cho ta! Gia gia để ngươi tại kinh đô hết thấy đều nghe ta!" Tần Lộ gấp, đuổi hồi lâu, sững sờ đuổi không kịp Tần Linh.

Tần Linh trông thấy Tần Lộ đã thở hồng hộc, lập tức dừng bước, mà Tần Lộ trong mắt lóe lên một giao hoạt và ánh mắt, một chút liền vọt tới Tần Linh trước mặt, gắt gao bắt lấy Tần Linh. "Hử, hử! Có thể tính bắt lại người, lần này xem người chạy chỗ nào?" Tần Lộ lộ ra nụ cười chiến thắng.

Tần Linh cười nói: "Đường tử, người nhìn người kia có phải hay không tìm người?" Tần Linh bỗng nhiên chỉ cách đó không xa một cái hồ y nữ tử nói nói.

Tần Lộ nhìn lại, nhưng bởi vì quá nhiều người, hồi lâu cũng không có phát hiện Tần Lĩnh nói người ở đâu, "Tần Lĩnh đệ đệ, người cũng không già thực a! Có phải hay không đang gạt tỷ tỷ."

Tần Lĩnh bắt đầu đi cười cười, "Ta làm sao lại lừa ngươi? Nàng hiện tại đang hướng chúng ta đi đến đâu!"

Tần Lộ hướng phía trước nhìn lại, nhưng mà tay lại một mực bắt lấy Tần Lĩnh không có buông ra, không vui rất nhanh Tần Lộ liền tin tưởng Tần Lĩnh nói là sự thật.

Trước mắt xuất hiện một vị thân mặc trường bào mỹ lệ nữ tử, trong đám người là dễ thấy như vậy. Tần Lộ lập tức buông lỏng ra Tần Lĩnh, chạy tới, "Yên Nhi tỷ tỷ, sao ngươi lại tới đây?"

Tư Mã Yên Nhi tiến lên giữ chặt Tần Lộ tay, nói: "Ồ phía trước cùng mấy người bằng hữu trông thấy ngươi tại cái này, cho nên mới tới." Nói chuyện đồng thời, Tư Mã Yên Nhi ánh mắt nhưng thủy chung chưa rời đi Tần Lĩnh, một đôi mắt đẹp bên trong tràn ngập tò mò.

Tần Lộ nhãn quang liên tiếp chớp động, tại Tư Mã Yên Nhi bên tai nhỏ giọng nói ra: "Yên Nhi tỷ tỷ có phải hay không ưa thích hắn a? Có muốn hay không ta đem giới thiệu cho ngươi biết?"

Tư Mã Yên Nhi lập tức cười nói: "Lộ Nhi lúc nào hào phóng như vậy, khó ngươi không thích hắn sao? Vừa mới tỷ tỷ còn nhìn thấy các ngươi tại trên đường cái mười phần thân mật. . ." Tư Mã Yên Nhi lộ ra tiếc hận thần sắc, không biết Đạo Chân, vẫn là làm cho Tần Lộ nhìn.

"Tỷ tỷ nếu là thật sự ưa thích, cứ việc đi thôi? Ta là Không ý kiến. . ." Sau khi nói xong, Tần Lộ cười nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi, nhưng ở Tư Mã Yên Nhi xem ra, Tần Lộ lấy nụ cười quý dị bên trong nhất định ẩn giấu đi cái gì.

Tư Mã Yên Nhi nói: "Đã Lộ Nhi muốn cho, vậy tỷ tỷ liền không chối từ a?"

Tần Lộ lời kéo Tư Mã Yên Nhi đi vào Tần Lĩnh trước người, "Tần Lĩnh đệ đệ, mau tới đây, tỷ tỷ giới thiệu một vị đại mỹ nữ ngươi biết!"

Tần Lĩnh sờ lên cái mũi, cười đi tới, "Yên Nhi tỷ tỷ, vị này là đệ đệ ta, Tần Lĩnh. Ngươi nhưng phải nắm chặt nha! Giống đệ đệ ta anh tuấn như vậy bắt phạm người thế nhưng là có rất nhiều người nhìn chăm chăm nha!"

Tư Mã Yên Nhi tựa hồ còn chưa tin Tần Lộ nói, lần nữa hỏi: "Hắn thật là đệ đệ ngươi sao? Tại sao ta cảm giác các ngươi tuyệt không giống, Lộ Nhi, ngươi không phải là đang gạt ta a?"

Tần Lộ nhanh nhanh Tư Mã Yên Nhi một cái liếc mắt, "Là tỷ đệ liên nhất định phải rất giống chứ? Lại nói chúng ta là đường tỷ đệ, không phải chị em ruột."

Nghe Tần Lộ giải thích Tư Mã Yên Nhi mới bán tín bán nghi gật gù đầu.

Tần Lĩnh ở một bên nhìn lấy hai người ở một bên xì xào bàn tán, biết mình bị hai người không nhìn. Tuy nhiên hai người tiếng nói rất nhỏ, nhưng lấy Tần Lĩnh thực lực bây giờ, hết thảy đều giống như ghé vào lỗ tai hắn, lời của hai người, Tần Lĩnh đều nhất nhất nghe vào trong tai.

Đội hai người sau khi nói xong, Tần Lĩnh đi đến Tư Mã Yên Nhi trước người, nói: "Ngươi tốt, Tần gia Tần Lĩnh."

Tư Mã Yên Nhi cũng cười nói: "Tần Lĩnh đệ đệ, tỷ tỷ là Tư Mã Yên Nhi, ngươi về sau có thể gọi ta Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi thấy thế nào?" Tư Mã Yên Nhi một đôi mắt đẹp bên trong tràn đầy hỏa nhiệt, tràn đầy chờ mong, căn bản làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Tần Lĩnh cười cười, làm sao cảm giác mình giống như bị lừa gạt.

Tần Lĩnh còn chưa trả lời, Tần Lộ nói chuyện, "Yên Nhi tỷ tỷ cũng đừng lừa hắn, ta cái này đệ đệ là lần đầu tiên đi xa nhà, cho nên đột nhiên nhìn thấy Yên Nhi tỷ tỷ dạng này đẹp như tiên nữ đại mỹ nữ trong lúc nhất thời kinh trụ!"

Tư Mã Yên Nhi mỉm cười nhìn Tần Lĩnh một chút, đối Tần Lộ nói: "Đi thôi Lộ Nhi! Giới thiệu mấy người bằng hữu cho ngươi biết."

"Bằng hữu gì a? Ta còn muốn đưa đệ đệ ta đi kinh đô Vũ Học Viện đâu?"

Tư Mã Yên Nhi nói: "Không sao, một hồi chúng ta cùng một chỗ tiễn hắn đi, Tần Lĩnh đệ đệ, ngươi không có ý kiến chứ?" Tư Mã Yên Nhi quay đầu lại, cười hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: : Kết bạn

Tần Linh về lấy mỉm cười, "Không có vấn đề, mới tới kinh đô, ta cũng muốn nhiều nhận biết mấy người bằng hữu, đến lúc đó còn cần Tư Mã cô nương thay dẫn tiến mới tốt!"

Tư Mã Yên Nhi không hề nghĩ ngợi, nói thẳng nói: "Không có vấn đề, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một cái yêu cầu nha!"

"Yêu cầu gì?" Tần Linh không nghĩ tới Tư Mã Yên Nhi còn có như thế vừa ra, tuy nhiên Tần Linh cũng không thêm để ý. 【 92KS. ）

Tần Lộ ở một bên lệch ra cái đầu, "Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi sẽ không phải? Yên Nhi tỷ tỷ ngươi thật lợi hại nha!" Tần Lộ gương mặt tà tiếu, để cho người ta xem xét liền biết trong nội tâm nàng suy nghĩ cái gì.

Tư Mã Yên Nhi then thùng gõ một cái Tần Lộ cái đầu nhỏ, nói: "Ngươi cái này cái đầu nhỏ bên trong suốt ngày đều đang suy nghĩ gì đấy?"

Có lẽ là sợ Tần Linh hiểu lầm, Tư Mã Yên Nhi lập tức giải thích nói: "Yêu cầu của ta rất đơn giản, đã Tần Linh đệ đệ không chịu gọi ta Yên Nhi tỷ tỷ, vậy thì gọi ta Yên Nhi như thế nào? Trước mặt người khác ngươi có thể xưng hô ta Tư Mã cô nương, tại tự mình ngươi phải gọi ta Yên Nhi, thế nào?"

Tần Lộ ở một bên tự nói nói, " xong, xong, Yên Nhi tỷ tỷ động xuân tâm, lần này không biết bao nhiêu thanh niên tài tuấn phải thương tâm. Tần Linh đệ đệ, tỷ tỷ ủng hộ ngươi mau đem Yên Nhi tỷ tỷ lấy về nhà, nói như vậy Yên Nhi tỷ tỷ liền phải hô tỷ tỷ của ta. . ." Tần Lộ ở một bên dùng sức vỗ tay.

Nghe được Tần Lộ, Tần Linh mặt xạm lại, chỉ có thể cười một cái.

Tư Mã Yên Nhi tựa hồ đối với Tần Lộ lời nói cũng không thêm để ý, mà là nhìn chăm chăm Tần Linh, giống như Tần Linh trả lời đối nàng rất trọng yếu giống như.

Tần Linh gặp Tư Mã Yên Nhi vẫn nhìn mình chăm chăm, Tần Linh biết mình không đáp ứng là không thể nào, nói không chừng sẽ còn đưa ra như thế nào điều kiện, vội vàng nói: "Có thể."

Gặp Tần Linh đáp ứng, Tư Mã Yên Nhi giống như nhẹ nhàng thở ra, liền ngay cả chính nàng cũng không biết mình tại sao lại như thế để ý cái này, "Vậy chúng ta nói xong, đi! Ta hiện tại liền giới thiệu mấy cái cho ngươi biết, bọn hắn hiện tại chỉ sợ đã đợi không kịp muốn gặp ngươi."

Trên tửu lâu, Mộ Liên Phong bọn người đợi đã lâu cũng không thấy Tư Mã Yên Nhi trở về.

Khổng Dung có chút gấp, "Ai! Làm sao còn chưa tới, Tư Mã tiên tử sẽ không ở trên đùa chúng ta a?"

Ngô Tử Thanh cũng âm thầm gật đầu, "Tư Mã tiên tử là có tiếng ma nữ, như thế tác phong cũng không kỳ quái. Khổng huynh liền không nên tức giận, đã người kia xuất hiện tại kinh đô, chúng ta sớm muộn sẽ nhận biết."

"Là ai đang nói tiểu nữ tử nói xấu, thật sự là quá đau đớn tiểu nữ tử tâm. ." Tư Mã Yên Nhi thanh âm oán bỗng nhiên ở ngoài cửa vang lên, tại Tư Mã Yên Nhi vừa đi đến cửa bên ngoài, chỉ nghe thấy mấy người nghị luận.

Mộ Liên Phong bọn người nghe được Tư Mã Yên Nhi âm thanh, tất cả đều đứng dậy đón lấy, Mộ Liên Phong sáng khoái cười nói: "Tư Mã tiên tử chớ nên hiểu lầm, chúng ta chẳng qua là chỉ đùa một chút thôi, nào dám thật oán trách Tư Mã tiên tử."

Tư Mã Yên Nhi thân ảnh xuất hiện tại ba người trước mắt, đồng thời xuất hiện còn có Tần Linh cùng Tần Lộ.

Tư Mã Yên Nhi vẫn u oán nói ra: "Người đã cho các ngươi mang đến, chính các ngươi nhìn lấy xử lý đi!"

Ba người nhìn nhau cười một tiếng, Tư Mã Yên Nhi nói như thế, liền cho thấy Tư Mã Yên Nhi cũng không phải là giận thật à, hẳn là chỉ là trò đùa mà thôi.

Khổng Dung đi đến Tần Linh trước người, trong tay Quạt giấy chậm rãi lay động, "Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao! Tại hạ Khổng Dung, không biết Huỳnh Đài là?"

Tần Linh có chút hăng hái đánh giá trước mắt cái này ôn tồn lễ độ thanh niên, "Tại hạ Tần Linh."

"Nguyên lai là Tần huynh, vừa mới Tần huynh làm ra thật sự là đại khoái nhân tâm a! Chúng ta từng cái nhìn ở trong mắt, cho nên muốn cùng Tần huynh người thiếu niên này anh hảo kết bạn một phen, cho nên mạo muội mời Tần huynh đến đây còn mời chớ trách!"

Tần Linh cười nói: "Chỗ nào, chỗ nào, có thể nhận biết chư vị là Tần mỗ vinh hạnh!"

Khổng Dung tiếp tục nói: "Tần huynh ta đến vì ngươi dẫn tiến, vị này là Võ Đang Sơn Mộ Liên Phong, Mộ huynh. [Kẹo bông gòn] vị này là Ngô gia Ngô Tử Thanh, Tử Thanh huynh."

Tần Linh đi đến trước người hai người, chấp tay nói: "Tần Linh gặp qua Mộ Liên huynh, gặp qua Tử Thanh huynh."

Ngô Tử Thanh cười to, vỗ Tần Linh đầu vai, nói: "Tần huynh quá khách khí, hôm nay gặp mặt từ nay về sau chúng ta sẽ là bằng hữu, cho nên giữa bằng hữu không cần nhiều như vậy lễ nghi phiền phức, chỉ cần một thống khoái."

Khổng Dung tiếp lấy nói: "Là cực, là cực!"

Mộ Liên Phong nói: "Tần huynh cái này là lần đầu tiên đến kinh đô?"

Tần Linh nói: "Không sai, chính là lần đầu tiên, cho nên còn có thật nhiều không hiểu rõ chỗ, còn cần các vị nhắc nhở một chút."

Ngô Tử Thanh chỉ chỉ Khổng Dung, "Tần huynh đây coi như là hỏi đúng người, Khổng huynh chính là kinh đô sinh trưởng ở địa phương này, kinh đô tình trạng hẳn rõ ràng nhất, Tần huynh nếu là có cái gì không rõ ràng địa phương trực tiếp hỏi hẳn là được."

Khổng Dung lung lay trong tay Quạt giấy, "Tần huynh muốn biết cái gì cứ việc xin hỏi."

Tần Linh suy nghĩ sau khi, nói: "Ta muốn biết kinh đô đều có nào thế lực, quan hệ giữa bọn họ lại là như thế nào?" Tần Linh hỏi này mục đích chủ yếu đúng vậy muốn biết đạo hữu quan Hoa gia hết thầy, nhưng lại không thể hỏi quá mức rõ ràng, như thế rất cho dễ để người hoài nghi, cứ việc Tần gia cùng Hoa gia có cừ oán sớm đã truyền ra, nhưng Tần Linh cảm thấy vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Khổng Dung không chút nghĩ ngợi nói ra: "Muốn nói kinh đô thế lực, chỉ sợ trong lúc nhất thời rất khó nói rõ ràng, nhưng Tần huynh chỉ cần nhớ kỹ kinh đô kì thực là từ ba Đại Thế Gia chương không, theo thứ tự là Hoa gia, Bạch gia cùng Ngọc gia."

Tục truyền nghe cái này ba Đại Thế Gia phía sau còn có một cỗ lực lượng thần bí trong bóng tối ủng hộ, cụ thể là cỗ cái gì lực lượng không người biết được. Mà lại cái này ba Đại Thế Gia mặt ngoài tuy nhiên bình an vô sự, nhưng sau lưng lại là Minh tranh Âm đấu, đều muốn đem đối phương nuốt vào. Ngoài ra còn có một số nó thế lực của hẳn đều là bám vào cái này ba Đại Thế Gia phía dưới, Tần Linh về sau liền sẽ từ từ hiểu rõ.

Tuy nhiên Khổng Dung nói rất đơn giản, nhưng trên cơ bản đã xem kinh đô tình huống toàn bộ khái quát, Tần Linh đã trên cơ bản đạt được hẳn tin tức muốn biết, "Đa tạ Khổng huynh giải hoặc."

Lúc này chỉ gặp Mộ Liên Phong lấy ra vài hũ mỹ tửu đi tới, "Lần đầu cùng Tần huynh gặp mặt, hôm nay vô luận như thế nào cũng phải uống thật sáng khoái, chư vị cảm thấy thế nào?"

Ngô Tử Thanh vội vàng tiếp nhận một cái vò rượu, xông vào mũi thuần hương chạm mặt tới, tán thưởng nói: "Hào tửu! Hôm nay không say không về!"

Khổng Dung cũng biến thành cuồng dã, "Rất đúng, rất đúng, đêm nay có rượu hôm nay say, không quản ngày mai sầu giải quyết! Tần huynh cũng không nên chối từ!"

Tần Lộ tựa hồ có chút lo lắng, đi đến Tần Linh bên cạnh, "Tần Linh đệ đệ, ngươi biết uống rượu sao? Ngươi uống bất quá bọn hắn, Yên Nhi tỷ tỷ có thể nói bọn hắn là một đám tửu quỷ, uống rất trâu!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Không sao, hôm nay có thể cùng mấy vị quen biết là Tần mỗ vinh hạnh, uống chút rượu cũng không có gì to tát!"

Gặp Tần Linh không nghe khuyên bảo, Tần Lộ thở phì phò trở lại Tư Mã Yên Nhi bên người, "Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi quá xấu rồi, tại sao mình không đi nói, ngược lại để cho ta đi nói, ta liền biết Tần Linh đệ đệ sẽ không nghe ta."

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Ngươi là tỷ tỷ của hắn, hắn cái gì không nghe ngươi a!"

Tần Lộ cảm khái nói: "Ta cũng chính là lớn hơn hắn 2 tuổi, còn lại cũng không bằng hắn, ta cái này đệ đệ a! Chớ nhìn hắn tuổi không lớn lắm, nhưng rất có chủ kiến. . ." Tần Lộ bất tri bất giác đem Tần Linh một số qua lại nói cho Tư Mã Yên Nhi nhưng.

Nhưng khi Tần Lộ sau khi nói xong, mới đột nhiên ý thức được mình nói lỡ miệng, "Yên Nhi tỷ tỷ, ta nói với ngươi những này, ngươi nhưng đừng nói cho hắn a, không phải vậy hắn nếu là đã biết sẽ giận ta."

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không nói. Mà lại ngươi cũng không có nói với ta cái gì. . ." Hai người ở một bên thấp giọng thì thầm, thỉnh thoảng truyền ra từng đợt yêu kiều cười.

Bốn người từ vô kỵ đạn liều mạng rượu, ai cũng không chịu thua, đều muốn đem đối phương rót nằm xuống. Lúc đầu ba người thương lượng xong, muốn đem Tần Linh trước đánh ngã, nhưng sau cùng ba người bị kịch phát hiện, uống rượu một vò lại một vò, mà Tần Linh tựa như người không việc gì, ngược lại ba người đã có mấy phần say.

Tần Linh đem sau cùng một ngụm rượu uống xong, nhìn lấy ba cái nằm sấp trên bàn nằm ngáy o o ba người, cười nhạt một tiếng, ba người dụng ý hẳn sao lại không biết, nhưng Tần Linh lại ai đến cũng không có cự tuyệt, sau cùng Tần Linh cũng không biết mình đến tột cùng uống bao nhiêu.

Tần Lộ cùng Tư Mã Yên Nhi đi tới, Tần Lộ không thể tưởng tượng nổi nhìn trước mắt tràng diện, Tư Mã Yên Nhi cũng lộ ra nghi hoặc, "Tần Linh đệ đệ, bọn hắn toàn uống say?"

"Cái kia còn là giả, may mắn ta còn có chút tửu lượng, không phải vậy thật đúng là bị ba người này rót nằm xuống không thể!" Tần Linh biết nếu không phải là mình tu vi so ba người bọn họ cao, hiện tại ngã xuống chính là mình.

Vô giả uống rượu, không chỉ có thể thể hiện ra một người từ lượng, càng quan trọng hơn một điểm đúng vậy có thể thể hiện ra một cá nhân thực lực cùng tu vi, Từ Mã Yên Nhi hiện tại rốt cục tin tưởng Tần Linh tu vi khả năng thật đã vượt qua Tiên Thiên.

Tần Lộ lời kéo Tần Linh cánh tay, nói: "Tần Linh đệ đệ, ngươi quá lợi hại, ta trước kia làm sao không biết ngươi như thế có thể uống a?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: : Kinh đô Vũ Học Viện

Từ Mã Yên Nhi đánh giá cái này trước mắt để hấn suy nghĩ không thấu thiếu niên, Tần Lộ vừa mới một phen để Từ Mã Yên Nhi cảm thấy mình đối Tần Linh dù sao cũng hơi hiểu rõ, nhưng Từ Mã Yên Nhi hiện tại vẫn cảm giác đến Tần Linh tựa như hoàn toàn mờ mịt, nhìn như gần ngay trước mắt, nhưng lại Chi Xích Thiên Nhai, căn bản thấy không rõ đối phương, phảng phất như có tầng một sương mù cách trở.

Tần Lộ đá văng trên đất bình rượu, nói: "Đi thôi, chúng ta đi kinh đô Vũ Học Viện."

Tần Linh chỉ chỉ mê man ba người, Từ Mã Yên Nhi nói: "Không cần lo lắng, chúng ta đi về sau, tự có người sẽ đến đưa bọn hấn trở về."

Kinh đô Vũ Học Viện, Hoa Hạ nổi tiếng nhất ba tòa Vũ Học Viện một trong, mặt khác hai cái Vũ Học Viện theo thứ tự là Trung Nguyên Vũ Học Viện cùng Giang Nam Vũ Học Viện, hai cái này Vũ Học Viện sức ảnh hưởng không kém chút nào kinh đô Vũ Học Viện, cái này ba Đại Học Viện là vô số người tập võ tha thiết ước mơ tiến vào địa phương, bởi vì nơi này đại biểu cho thực lực cùng vinh diệu.

Ba người rời đi quán rượu, liền hướng phía Vũ Học Viện phương hướng đi đến, trên đường đi Tần Lộ cùng Từ Mã Yên Nhi vì Tần Linh giới thiệu kinh đô hết thảy, Tần Linh đều nhất nhất nhớ ở trong lòng.

Có thể đi lấy đi tới Tần Linh liền phát hiện bốn phía càng ngày càng yên tĩnh, tựa hồ đi ra kinh đô thành, khó kinh đô Vũ Học Viện không tại kinh đô? Tần Linh tối tự suy đoán.

Lúc này, Từ Mã Yên Nhi đột nhiên nói ra: "Kinh đô Vũ Học Viện cũng không tại kinh đô nội thành, mà là tại cách kinh đô ngoài mười dặm thủ trên núi."

Tần Linh nhẹ gật đầu biểu thị đã biết được, theo rời kinh đô Vũ Học Viện càng ngày càng gần, người đi trên đường từ từ nhiều hơn, có thật nhiều như Tần Linh lớn thanh niên.

Tần Linh đưa mắt nhìn lại, phát hiện những này thanh niên tu vi phần lớn vào ngày kia Nhất Trọng đến Ngũ Trọng trái phải, Lục Trọng cũng rất ít gặp.

"Ngươi có phải hay không cảm thấy rất kỳ quái, vì cái gì những người này tu vi đều không phải là rất mạnh." Thông tuệ Từ Mã Yên Nhi lập tức phát giác được Tần Linh nghi hoặc.

Tần Linh đầu tiên là sững sờ, sau đó nói: "Không sai, ta phát hiện những người này tu vi tựa hồ tất cả đều tập trung ở Hậu Thiên Tứ Trọng trái phải, cái này là vì sao?"

Tần Lộ bỗng nhiên nói ra: "Bởi vì bọn hấn còn không thể xem như kinh đô Vũ Học Viện chân chính Đệ Tử, chỉ là Ngoại Môn Đệ Tử."

"Ngoại Môn Đệ Tử? Cái này là vì sao?" Tần Linh không biết là có ý gì, mà cái gì lại là Ngoại Môn Đệ Tử.

Từ Mã Yên Nhi giải thích nói: "Vũ Học Viện thuộc bốn phân môn cùng Ngoại Môn, chỉ có Nội Môn mới có thể xem như Vũ Học Viện đệ tử chân chính, mà Ngoại Môn những người kia phần lớn là mộ danh mà đến, nhưng thực lực của bọn hấn không có đạt tới yêu cầu, cho nên chỉ có thể trước ở ngoại môn đợi, cố gắng thông qua Tu luyện, đến Hậu Thiên Lục Trọng mới có cơ hội tiến nhập nội môn."

Tần Linh bỗng nhiên nghĩ đến mình đến đây Vũ Học Viện, không biết có cần hay không trắc thí loại hình cái gì, "Tới chỗ này mỗi người đều muốn trắc thí sau mới có thể tiến nhập Vũ Học Viện sao?"

"Không sai, ở chỗ này không có người có thể nhờ vào nhân tình mà thoát, chẳng cần biết ngươi là ai? Bọn hấn đều sẽ đối xử như nhau, khó ngươi đối chính ngươi không có có lòng tin sao? Ta thế nhưng là coi trọng ngươi nha! Quên nói cho ngươi ta cũng là kinh đô Vũ Học Viện, hơn nữa còn là Nội Môn Đệ Tử!" Từ Mã Yên Nhi nét mặt vui cười, cặp kia lửa nóng hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm Tần Linh.

Tần Linh ngăn chặn nội tâm cái kia cổ dị dạng ba động, "Muốn thế nào trắc thí?"

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Kỳ thực muốn tiến nhập nội môn rất cho dễ, chỉ cần ngươi đi đem đứng tại nội môn lối vào cái kia hai cái Thủ Môn Nhân đánh bại, tự nhiên là sẽ trở thành Nội Môn Đệ Tử."

"Chỉ đơn giản như vậy?" Tần Linh cảm giác tựa hồ có chút đơn giản.

Tư Mã Yên Nhi không khỏi hồi tưởng lại lúc trước mình vào nội môn lúc gian nan, nhưng bây giờ lại bị người nói đơn giản như vậy, như là người khác Tư Mã Yên Nhi nói không chừng đã sớm xuất thủ dạy dỗ, cũng cho rằng đối phương là không biết trời cao đất rộng, nhưng câu nói này từ Tần Linh miệng bên trong nói ra liền không đồng dạng.

Tư Mã Yên Nhi nói thầm nói: "Ngươi cho rằng cũng giống như ngươi a?"

Tần Lộ dắt lấy Tư Mã Yên Nhi nói: "Tốt, các ngươi hai cái đừng nói nữa, nhanh Nội Môn đi! Tần Linh đệ đệ ngươi cũng đừng làm cho tỷ tỷ ta thất vọng nha! Tỷ tỷ nhưng cũng là Nội Môn Đệ Tử. . ."

Tần Linh giờ phút này rốt cục biết Tần Lộ vì sao là một bộ Tiểu Ma Nữ bộ dáng, nguyên nhân chính là nàng bên cạnh còn có một cái Đại Ma Nữ, Vật Di Loại Tử, Nhân Di Quần Phân, không phải là không có đạo lý. Tần Linh không khỏi hướng phía Tư Mã Yên Nhi nhìn lại, muốn nhìn một chút Tư Mã Yên Nhi đến tột cùng là cái hạng người gì, mà trùng hợp Tư Mã Yên Nhi cũng hướng Tần Linh xem ra, ánh mắt hai người gặp nhau, Tư Mã Yên Nhi tựa hồ đối với Tần Linh ánh mắt không có một tia né tránh, ngược lại còn mang theo một loại trêu chọc, Tần Linh sờ lên cái mũi, cười nói: "Vậy chúng ta liền đi đi thôi!"

Ba người sau khi đi, cách đó không xa mấy cái Ngoại Môn Đệ Tử tựa hồ nhận biết ba người, một người trong đó nói: "Vừa mới người kia có phải hay không Hòa Tiên Tử sao?"

"Không sai, chính là nàng, ta thấy rất rõ ràng, nàng sao lại tới đây, mà lại tựa như là bồi tiếp một người nam tử tới. Xem ra quan hệ giữa bọn họ giống như không tầm thường!"

"Đi, chúng ta cùng đi lên xem một chút. . ."

Kinh đô Vũ Học Viện rất lớn, tối thiểu nhất cho Tần Linh là cảm giác như vậy, ba người đi đại khái gần một khắc đồng hồ mới đi đến Nội Môn chỗ, xuất hiện tại Tần Linh trước mắt là một tòa khí thế rộng rãi đại môn, trước cổng chính hai tôn uy vũ Thạch Sư Tử, mà trước cửa thì đứng đấy hai cái thanh niên. "Đồng huynh, ngươi hôm nay thu hoạch không nhỏ sao?" Thanh niên áo tím hâm mộ nói.

Thanh niên áo xám toét miệng, khiêm tốn nói: "Chỗ nào? Chỗ nào? Văn huynh ngươi cũng đừng che giấu, ngươi hôm nay cũng thu hoạch tương đối khá a!"

Thanh niên áo tím cười mở cười nói: "Ha-Ha. . . Nhìn tới vẫn là không thể gạt được Đồng huynh a?"

Nguyên lai kinh đô Vũ Học Viện có một hạng quy định, cái kia chính là phạm là muốn vào nội môn đệ tử tử, nhất định phải đem hôm đó phụ trách thủ hộ Nội Môn đại môn hai vị sư huynh bên trong một vị đánh bại, mới có liền sẽ tiến nhập nội môn.

Mà những cái kia thủ hộ Nội Môn Nội Môn Đệ Tử mỗi đánh bại một cái trước tới khiêu chiến người liền sẽ nhận được vốn có Điểm Công Hiến, nếu là thất bại liền sẽ khấu trừ tương ứng Điểm Công Hiến. Mà Điểm Công Hiến nhiều ít trực tiếp quan hệ đến có thể hay không tiếp xúc đến càng võ học cao thâm, Điểm Công Hiến càng cao tương ứng quyền lợi cũng càng lớn, có thể đọc qua điển tịch cũng lấy được tài nguyên tu luyện cũng càng nhiều. Cho nên tại nội môn bên trong Điểm Công Hiến cơ hồ thì tương đương với một cái chìa khóa, một thanh có thể mở ra Võ Học Bảo Khố chìa khóa.

Cho nên cái này thủ hộ đại môn cái này nhẹ nhõm tự tại sống, tại nội môn bên trong rất nổi tiếng, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người cướp nhận nhiệm vụ này.

Theo Tần Linh đám người đến, thanh niên áo tím cùng thanh niên áo xám cũng chú ý tới, nhưng khi nhìn thấy Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ về sau, sắc mặt hai người trong nháy mắt biến hóa.

"Tư Mã sư tỷ! Tần sư tỷ!" Hai người mười phần cung kính đi tới, đối Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ nói.

Tư Mã Yên Nhi nói: "Vị này là Tần Linh, nhưng là các ngươi Tần sư tỷ em trai, hôm nay là đến vào nội môn."

"A!" Hai người không nghĩ tới Tư Mã Yên Nhi sẽ nói trực tiếp như vậy, chẳng lẽ là muốn để dưới tay mình lưu tình sao? Nhưng làm như vậy nếu là bị phát hiện, cái kia liền xong rồi, hai người là vô luận như thế nào cũng không dám.

Gặp hai người bộ dáng như thế, Tư Mã Yên Nhi chỗ nào không biết hai người làm sẽ ý tứ của mình, "Các ngươi hai cái một hồi cùng tiến lên, không cần thủ hạ lưu tình."

"A. . ." Hai người triệt để hồ đồ rồi, không biết Tư Mã Yên Nhi rốt cuộc là ý gì.

Tần Lộ không kiên nhẫn nói: "A cái gì a! Lại không để thủ hạ các ngươi lưu tình, đệ đệ ta thế nhưng là rất lợi hại, liền các ngươi hai cái chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn."

Thanh niên áo tím nói: "Tần sư tỷ nói đùa, lệnh đệ tuổi chưa qua 20, coi như lợi hại hơn nữa cũng tuyệt đối không phải chúng ta hai người đối thủ, chỉ cần một người là đủ!"

Tư Mã Yên Nhi mang theo vài phần tã tiểu, "Người xác định các người một người liền có thể sao? Cũng đừng trách ta không có nhắc nhở các người."

Thanh niên áo xám nói: "Tư Mã sư tỷ yên tâm, chúng ta tự do phân tặc!"

Tư Mã Yên Nhi gặp hai người không đồng ý đồng loạt ra tay, cũng liền từ bỏ. Tư Mã Yên Nhi vốn muốn cho hai người đồng loạt ra tay, dò xét tra một chút Tần Linh tu vi đến cùng tại cấp bậc kia, bây giờ đành phải thôi.

Thanh niên áo tím đi đến Tần Linh trước người, "Tại hạ văn uyển, vi sự đệ này cũng nên cẩn thận, một hồi ta thể nhưng là sẽ không lưu thủ. . ."

Nghe mấy người đối thoại, Tần Linh lúc này mới rõ ràng nguyên tới khiêu chiến Nội Môn chỉ cần đánh bại một người là được, cũng không phải là giống Tư Mã Yên Nhi nói như vậy, đánh bại hai người. Giờ phút này Tần Linh chỗ nào không biết Tư Mã Yên Nhi dụng ý, nhưng Tần Linh không có làm sao để ý.

Tần Linh đánh giá trước mắt người thanh niên áo tím này, phát hiện tu vi của hắn tại Hậu Thiên Thất Trọng trái phải, "Tại hạ Tần Linh, gặp qua Văn sư huynh."

Thanh niên áo tím cười to, Tần Linh từ vừa mới bắt đầu liền không nói chuyện, hắn vốn cho rằng Tần Linh là một cái Thế Gia hoặc Đại Phái người, cư cao tự ngạo, khinh thường nói chuyện cùng bọn họ, nhưng bây giờ Tần Linh một tiếng này ân cần thăm hỏi, để thanh niên áo tím đối Tần Linh hảo cảm tăng nhiều. "Ha-Ha! Tần sư đệ khách khí, một hồi Tần sư đệ cứ việc toàn lực xuất thủ, ta thể nhưng là sẽ không lưu thủ. . ."

Tuy nhiên Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ đều nói thiếu niên trước mắt này rất lợi hại, nhưng thanh niên áo tím cũng không có để ở trong lòng, tới nơi này người, cái nào không nói mình lợi hại, đến sau cùng không phải là đều thất bại sao?

Tần Linh cười cười, biết đối phương cũng không phải là khinh thường, mà là một loại thiện ý nhắc nhở, "Đa tạ Văn sư huynh chỉ điểm, tại hạ tự nhiên rõ."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: : Nội Môn

Giờ phút này, những cái kia lần theo Tư Mã Yên Nhi mà đến Ngoại Môn Đệ Tử rồi rít vây quanh, liền ngay cả rất nhiều nhận được tin tức Nội Môn Đệ Tử cũng chính đang lục tục chạy đến.

Tư Mã Yên Nhi cái tên này tại kinh đô Vũ Học Viện có thể nói là không ai không biết không người không hay, nhưng cùng lúc đám người đối với danh tự này vừa thương vừa sợ, yêu là Tư Mã Yên Nhi cái kia dung nhan tuyệt thế, Uyển Như Tiên Tử lâm trần. Sợ chính là Tư Mã Yên Nhi trên người có một loại vô tận dụ hoặc chi lực, không có người nào có thể chống cự, hết lần này tới lần khác Tư Mã Yên Nhi thực lực kỳ cao, không có người biết nàng đến tột cùng thực lực, lúc này Tư Mã Yên Nhi Uyển Như một cái mỹ mạo cùng trí tuệ cùng tồn tại ma nữ, không biết có bao nhiêu thiếu niên anh hào tại Tư Mã Yên Nhi trước mặt thua trận, nhưng càng như vậy, Tư Mã Yên Nhi liền càng bị người chú ý.

Bốn phía đến đây đám người nghị luận không ngừng, phần lớn là vây quanh Tần Linh thân phận, nên biết Tư Mã Yên Nhi nhưng chưa từng có cùng bất kỳ một cái nào Nam Tử đơn độc xuất hiện qua, lần nào không phải có đông đảo người theo đuổi đi theo, "Thiếu niên này là ai? Sao có thể để Tư Mã tiên tử tự mình cùng đi, mà lại người nhìn ngay cả Tần Lộ tiểu ma nữ này cũng tại, ta cho tới bây giờ ta không có nhìn thấy các nàng hai cùng nhau hầu ở một cái nam nhân bên người. . ."

"Các người mau nhìn, Tư Mã tiên tử nhìn người kia ánh mắt, tại sao ta cảm giác giống như có chút không giống a?" Một cái Lam Y mập mạp nói nói.

Lập tức có người phản bác, nói: "Có thể có cái gì không giống nhau, ta nhìn rất bình thường a?" Bốn phía người nhao nhao dùng ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm mập mạp.

Cái kia mập mạp ngượng ngùng ngậm miệng lại, lúc này mới biết mình nói sai, liền xem như thật cũng không thể nói, nếu là lại nói như vậy chỉ sợ sẽ khiêu khích nhiều người tức giận, không thể thiện.

Một chỗ khác, mấy cái hoa phục thanh niên lẳng lặng đứng ở chỗ đó, bọn hắn bốn phía không ai, mỗi khi có người nhìn gặp bọn họ lúc, đều sẽ xa xa tránh đi bọn họ, giống như thấy cái gì đáng sợ sự vật. [liên thích đọc sách]

"Lư Dã, ngươi nói thế nhưng là người này." Một cái vóc người thon dài, bề ngoài tuấn lãng thanh niên nhàn nhạt nói nói.

Lư Dã một đôi mắt nhìn chòng chọc vào Tần Linh, ánh mắt bên trong Sát Ý không có chút nào che giấu, "Không tệ, chính là cái này tiểu tử, còn có Tần Lộ cái kia Tiểu Tiệp Nhân, ta nhất định phải giết bọn hắn! Để bọn hắn sống không bằng chết!"

Thanh niên quay đầu nhìn lấy Lư Dã nói: "Muốn giết bọn hắn, bọn hắn thế nhưng là Tần gia người, ngươi khó liền không sợ Tần gia trả thù sao? Lão gia tử nhà ngươi dám cùng Tần gia là địch sao?"

Lư Dã hừ lạnh một tiếng, "Cha ta đã sớm đối Tần gia có ý kiến, chính dễ dàng thừa dịp cơ hội lần này để cha ta cùng Hoa gia liên hợp, cùng một chỗ diệt trừ Tần gia."

Thanh niên cười to, "Tốt! Như nếu ngươi có thể thuyết phục cha ngươi cùng Hoa gia liên hợp, như vậy Hoa thiếu gia nhất định sẽ rất cao hứng, đến lúc đó Hoa thiếu gia sẽ vì ngươi làm chủ."

"Phùng huynh cứ việc yên tâm tốt, liền chờ tin tức tốt của ta!" Lư Dã khoe miệng lộ ra từng tia tàn nhẫn mỉm cười.

Thanh niên áo tím nhìn bốn phía người vây quanh càng ngày càng nhiều, liền đối với Tần Linh nói ra: "Tần sư đệ, ngươi xuất thủ trước đi!"

Tần Linh cũng không có ra vẻ chối từ, giờ phút này nếu là chối từ, chỉ sợ tại mọi người nhìn lại là không biết trời cao đất rộng, Tần Linh cũng không muốn trở thành tiêu điểm của mọi người, hắn chỉ muốn mau sớm tìm hiểu ra cha mẹ tin tức.

Tần Linh nói: "Như thế Văn sư huynh coi chừng, Tần mỗ muốn xuất thủ." Dứt lời, Tần Linh liền biến thành một đạo tàn ảnh, hướng phía thanh niên áo tím công tới.

Thanh niên áo tím giờ phút này đã ẩn ẩn đoán được Tần Linh thân phận, họ Tần, cùng Tần Lộ cùng một chỗ, để cho người ta rất nhanh liền có thể suy đoán ra Tần Linh chính là Tần gia người.

Cho nên thanh niên áo tím vẫn là có ý định thủ hạ chưa chút chỗ trống, tối thiểu nhất không thể để cho Tần Linh thua quá khó nhìn, không phải vậy không chỉ có sẽ đắc tội Tần Lộ, mà lại ngay cả Tư Mã Yên Nhi cũng đắc tội, thanh niên áo tím đã nhìn ra Tư Mã Yên Nhi tựa hồ đối với mất thiếu niên này rất để ý, vì về sau có thể khá hơn một chút, thanh niên áo tím là vô luận như thế nào cũng sẽ không để Tần Linh bại quá nhanh.

Thanh niên áo tím đã quyết định chủ ý, thế nhưng là khi Tần Linh xuất thủ về sau, thanh niên áo tím quá sợ hãi, nhìn trước mắt một đạo tàn ảnh, thanh niên áo tím lúc này mới tin tưởng Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ nói không phải giả, thiếu niên này thật rất cường đại.

Giật mình đồng thời, thanh niên áo tím cũng đang nhanh chóng lui lại, nhưng thanh niên áo tím bị ai phát hiện, Tần Linh tốc độ không phải bình thường nhanh, liền như là một đạo thiểm điện, giờ phút này đã đến trước chân.

"Các ngươi nói ai sẽ thắng?" Có người hỏi.

Lập tức có người tiếp nói: "Còn không rõ ràng lắm, thiếu niên kia tốc độ mặc dù nhanh như thiểm điện, nhưng không biết thực lực của hắn thế nào?"

Tránh cũng không thể tránh, thanh niên áo tím cấp tốc xuất thủ, không có có chần chờ chút nào. Song chương từ trước ngực quét ngang mà ra, một cỗ cường đại khí lực lăng tự thân trước hướng bốn phía khuếch tán.

Bốn phía đám người sợ hãi thán phục, "Bà Văn Chương! Đây là Bà Văn Chương!" Đặc biệt là Ngoại Môn Đệ Tử sợ hãi thán phục sau khi càng nhiều hơn chính là hâm mộ, chỉ gặp thanh niên áo tím trước ngực bỗng nhiên trở nên bắt đầu mơ hồ, Thủy Khí tràn ngập, mây mù lượn lờ, tựa hồ thật có tầng một mây giống như.

Phong khởi vân dừng, tràn ngập Thủy Khí, hướng phía Tần Linh điên cuồng dũng mãnh lao tới, Tần Linh có thể cảm nhận được Thủy Khí Trung Uẩn Hàm lấy một cỗ mạnh mẽ lực đạo.

Tần Linh cũng nhanh chóng xuất thủ, một cái Bôn Lôi thủ trong nháy mắt nơi tay chương ngưng tụ, từng tia từng tia thiểm điện tại trong lòng bàn tay ngưng tụ, ẩn chứa một cỗ cường đại uy năng.

Giờ phút này bốn phía người sớm đã liên đới đến Tần Linh xuất thủ, đám người muốn thông qua Tần Linh thi triển võ học đến phỏng đoán Tần Linh thân phận, cho nên Bôn Lôi thủ một khi thi triển, liền bị người nhận ra, "Bôn Lôi thủ! Thái Bạch Sơn Tần gia Bôn Lôi thủ!"

Nhưng cũng có người cũng không hiểu biết, "Bôn Lôi thủ? Cái gì võ học? Làm sao chưa từng nghe nói qua? Rất lợi hại phải không?"

Đối với người này vấn đề, bên cạnh Ma Y người tựa hồ cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, Tần gia Bôn Lôi thủ, ai không biết?" Huynh Đài không biết cái này Bôn Lôi thủ?"

Người kia tựa hồ cũng ý thức được mình cô lậu quả văn, cười khan hai tiếng, "Không sai, là tại hạ cô lậu quả văn. . ."

"Nhắc tới Bôn Lôi thủ a! Thế nhưng là Nhất Môn rất cường đại võ học, nghe nói luyện chế đại thành, có thể triệu hoán ra Thiên Lôi, đương nhiên đây chỉ là nghe đồn, Huynh Đài không cần coi là thật, nhưng cái này cũng hoàn toàn nói rõ Bôn Lôi thủ chỗ lợi hại. Tuy nhiên triệu hoán không ra Thiên Lôi, nhưng lại có thể luyện được một Lôi Điện Chi Lực, ngươi nhìn tay của người kia bên trên, có phải hay không có điện quang nhảy lên?"

Người kia lập tức hướng phía Tần Linh hai tay nhìn lại, quả nhiên thấy được một đạo lôi điện, thoáng như từng đầu Ngân Xà tại Tần Linh trong bàn tay tới lui.

Đay Y Thanh Niên hâm mộ nhìn qua Tần Linh, nói: "Lần này cái kia Nội Môn sư huynh nguy hiểm, nói không chừng hẳn sẽ bại."

Người kia lại nói: "Nội Môn sư huynh không phải là đối thủ sao?"

Đay Y Thanh Niên nói: "Ta xem thiếu niên kia tu vi không yếu, mà lại Thân Pháp nhanh như thiểm điện, càng có Bôn Lôi thủ tương trợ. Cực kỳ trọng yếu một điểm chính là, Bôn Lôi thủ là Bài Văn Chương khắc tinh. . ."

Đay Y Thanh Niên nói không sai, Bôn Lôi thủ là Bài Văn Chương khắc tinh, tại Tần Linh sử xuất Bôn Lôi thủ về sau, thanh niên áo tím sắc mặt đại biến, khó mà bình tĩnh.

Nhưng giờ phút này đã tới không kịp thay chiêu, thanh niên áo tím chỉ có thể kiên trì ngênh đón, chỉ hy vọng Tần Linh tu vi không nên quá cao, như vậy thì sẽ không có vấn đề gì.

Thanh niên áo tím đã bắt đầu có chút hối hận, hối hận mình tại mơ hồ biết Tần Linh thân phận về sau, nên nghĩ đến Bôn Lôi thủ cái này một Tần gia Tuyệt Kỹ, như vậy thanh niên áo tím liền sẽ không dùng Bài Văn Chương.

Tần Linh trong lòng bàn tay tia tia Lôi Điện chỉ lực xuy xuy rung động, bốn phía người chớ không kinh hãi, người này càng đem Bôn Lôi thủ Tu luyện đến trình độ như vậy, người này là Tần gia người nào? Làm sao chưa từng nghe nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: : Vào nội môn

Thanh niên áo tím cười khổ, Tần Linh công kích đã đi tới trước người, Bôn Lôi thủ bên trong ẩn chứa uy lực, thanh niên áo tím đã ần ần cảm thấy, không phải mình chỗ có thể chống đỡ, thất bại là tất nhiên, thất bại nguyên nhân cũng không phải là Bôn Lôi thủ là Bài Văn Chương khắc tinh, mà là thiếu niên trước mắt này quá cường đại. thanh niên áo tím giờ phút này mới có khắc sâu nhận biết.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, Thủy Khí tỏ khắp, tựa như một tiếng sấm nổ, tiếng vọng tại mọi người bên tai, thật lâu không thôi.

Đạp! Đạp! Đạp! Thanh niên áo tím liên tục lui lại ba bước giẫm ổn định thân hình, sắc mặt có chút tái nhợt, mặc dù hơi nhỏ thất lạc, nhưng thanh niên áo tím rất nhanh liền điều chỉnh tới, biết là đối phương hạ thủ lưu tình, "Ta thua, đa tạ Tần huynh thủ hạ lưu tình, Tần huynh quả nhiên ghê gớm! Trách không được Tư Mã tiên tử vừa ý như thế Tần huynh, vừa mới ngược lại là tại hạ có chút cuồng vọng, vạn mong Tần huynh đừng nên trách!"

Giờ phút này thanh niên áo tím đã đem Tần Linh cùng mình đặt ở cùng một cái độ cao, không còn lấy sư huynh tự cho mình là. Tần Linh vào nội môn là chuyện tất nhiên, mà lại thực lực cường đại như thế, lại là Tần gia người, cùng Tần Linh tạo mối quan hệ là không thể tốt hơn.

Tần Linh đồng dạng cười nói: "Là Văn sư huynh đa tạ, Tần mỗ mới may mắn chiến thắng!"

Bốn phía người tựa hồ còn chưa kịp phản ứng, tuy nhiên biết Bôn Lôi thủ là Bài Văn Chương khắc tinh, nhưng cái này cũng kết thúc quá nhanh đi! Một chiêu bị thua! Chẳng lẽ là có ý. Như thế kết quả đám người không thể không bắt đầu hoài nghi.

Chung quanh người khe khẽ bàn luận nói: "Làm sao nhanh như vậy, một chiêu liền bại! Sẽ không phải là Nội Môn sư huynh cố ý a?"

"Đây cũng quá rõ ràng a? Liền xem như cố ý, cũng không nên như thế a?"

Vậy xem Ngoại Môn Đệ Tử càng nói càng kích động, muốn cùng với chính mình nhiều lần khiêu chiến chưa qua, mà người này vậy mà như thế nhẹ nhõm liền tiến nhập nội môn, rất rõ ràng là thủ môn sư huynh cố ý nhường, có chút không công bằng.

Thanh niên áo tím nhìn lấy bốn phía kích động đám người, chỗ nào không biết là bởi vì cái gì, đối Tần Linh cười khổ một tiếng, sau đó lớn tiếng quát nói: "Làm sao các ngươi có phải hay không cảm thấy ta là cố ý! Nói cho các ngươi biết, trận chiến này quả thật là ta thua rồi, nếu là chư vị còn có cái gì nghi

vấn, hoặc là lời không phục có thể đi vạch trần ta. Nhưng sau cùng nếu là kết quả vẫn là như thế, vậy cũng đừng trách ta cái này làm sư huynh không khách khí!"

Thanh niên áo tím một phen, để kích động đám người yên tĩnh trở lại, đám người nhao nhao suy tư, chẳng lẽ là mình hiểu lầm, thiếu niên này thật rất cường đại.

Lúc này, đây Y Thanh Niên đi tới, "Văn huynh, vừa rồi ngươi là thật sự xuất toàn lực sao?"

Thanh niên áo tím không có trực tiếp trả lời, mà là nói ra: "Đồng huynh cho là thế nào! Ta còn không có lá gan lớn như vậy dám làm việc thiên tư, lại nói ta cùng người này cũng là hôm nay mới nhận biết, có cái kia tất yếu vì mà hấn tự hủy tương lai sao?"

Đây Y Thanh Niên ngẫm lại cảm thấy cũng thế, nghĩ rõ ràng về sau, đây Y Thanh Niên nụ cười lập tức nở rộ, cười ha hả đi đến Tần Linh trước người, "Tại hạ đồng song, chúc mừng Tần huynh tiến nhập nội môn, từ nay về sau ngươi ta cũng coi như đồng môn sư huynh đệ, về sau còn mời Tần huynh nhiều hơn trông nom mới là!"

Tần Linh cũng vẻ mặt vui cười đón lấy, "Đồng huynh nói đùa, sau đó Tần mỗ còn cần Đồng huynh chỉ điểm nhiều hơn mới là."

Tần Lộ đi lên trước, một thanh niú lại Tần Linh, "Đi Tần Linh đệ đệ, đừng nói nữa, chúng ta bây giờ đi vào đi!"

Tần Linh đối hai có người nói: "Như thế tại hạ liền cáo từ trước. . ."

"Tần huynh đi thông thả, hai vị Sư Tỷ cũng xin đi thông thả!" Hai người hơi cúi đầu, cung kính đối Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ nói nói.

Một chỗ khác, Lưu Dã oán độc nhìn lấy ba người biến mất phương hướng, hận hận nói ra: "Phùng huynh nhưng từng nhìn ra tiểu tử kia thực lực?"

Thanh niên nhú mày, "Chưa từng nhìn ra, hấn cho ta cảm giác có khi giống một người bình thường, thường thường không có gì lạ. Nhưng có khi nhưng lại giống đại hải ẩn chứa một cỗ cường đại, người này không đơn giản a! Chỉ có chờ hoa ít sau khi đến, lại tính toán sau."

Đi vào cái kia phiến đại môn, Tần Linh phát hiện bên trong có một phen đặc biệt Thiên Địa, cùng bên ngoài có một trời một vực, cầu nhỏ nước chảy, cỏ thụ gốc cây. . . Đơn giản như cùng một cái Thế Ngoại Đào Nguyên, tuyệt không giống một cái tạp vũ chi địa.

Tư Mã Yên Nhi gỡ một chút trên trán mái tóc, đuôi kíp phía trước Tần Linh, cùng Tần Linh sóng vai mà đi, "Có phải hay không cảm giác nơi này rất đẹp, cùng trong tưởng tượng của ngươi hoàn toàn không giống?"

Tư Mã Yên Nhi thở khí như lan, trần trần mùi thơm vờn quanh Tần Linh quanh thân, Tần Linh lấy lại bình tĩnh, "Không sai, cái này bên trong căn bản cũng không giống một cái Võ Học Thánh Địa, càng giống một cái ẩn cư chỗ."

Chạy đến phía trước Tần Lộ bỗng nhiên cong người trở về, cười nói: "Tần Linh đệ đệ, ngươi khó không có phát hiện cái gì không?" Tần Lộ ý cười Vô Hạn, tựa hồ tại có ý khảo nghiệm Tần Linh.

Tần Linh đưa mắt nhìn lại, một phen nhìn đến sau chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Tần Lộ đắc ý nhìn lấy Tần Linh, "Khánh khách. . . Ta liền biết ngươi là không phát hiện được, lúc ấy ta tiến vào nơi này lúc cũng không có phát hiện nơi này Huyền Bí."

Tư Mã Yên Nhi nhắc nhở nói: "Ngươi cùng nhau đi tới khó không có phát hiện có một chuyện rất đặc biệt sao?"

"Ngươi nói thế nhưng là trên đường đi không có một người gặp phải?" Tần Linh lúc này mới nhớ tới, cái này cùng nhau đi tới vậy mà không có một người gặp được, mà lại tuy nhiên nơi này cảnh sắc thoải mái, nhưng Tần Linh luôn cảm giác lộ ra một cỗ thần bí, để cho người ta rất khó cảm thấy.

"Vậy ngươi biết vì cái gì trên đường đi chúng ta không có một người gặp được sao?" Tần Lộ một mặt vui cười nhìn lấy Tần Linh.

Tần Linh lần nữa nhìn về phương xa, đồng thời Tần Linh chậm rãi thả thả ra thần thức, hấn ngược lại muốn nhìn một chút nơi này đến tột cùng có thể có bí mật gì, Thần Thức như là một trương cự đại Ngư Vĩ hướng về bốn phía khuếch tán mà đi. Rất nhanh Phương Viên nằm trong phạm vi tầm thước hết thấy tất cả đều rõ ràng hiện lên ở Tần Linh trước mắt, liền ngay cả trên đất một ngọn cây cỏ đều không có bỏ sót.

Giờ phút này hiện ra tại Tần Linh trước mắt là một bộ địa đồ, Tần Linh nhìn xuống mà nhìn, lập tức phát hiện một chút không bình thường chỗ, cái kia chính là hết thấy trước mắt nhìn như lộn xộn, nhưng kì thực vô cùng có quy luật, bình thường người rất khó phát hiện. Một phen nhìn chăm chú về sau, Tần Linh đã biết nguyên nhân.

Khi Tần Linh đang muốn chuẩn bị thu hồi Thần Thức thời điểm, chợt phát hiện cách đó không xa giữa hồ phía trên có một tòa rất nhỏ đảo hoang, ở trên đảo có một cái mười phần độc đáo Tiểu Mộc Ốc, có lẽ là lòng hiếu kỳ tác quái, Tần Linh Thần Thức từ từ kéo dài đưa tới.

Nhưng mà một màn trước mắt để Tần Linh cảm thấy huyết mạch sôi sục, tim đập rộn lên, dù hấn nỗ lực giữ vững bình tĩnh, cũng khó có thể bình phục nội tâm gọn sóng, từng tầng từng tầng gọn sóng nhộn nhạo lên.

Một bộ tuyết trắng ** hiện ra ở Tần Linh trước mắt, Tần Linh nhìn một cái không sót gì. Đo miên phần thơm Ngọc Cơ mát. Thướt tha Sơ Thĩ tơ trắng váy. Phượng thước cắt thành tinh huyết sắc, ly liêm hun thấu xạ tề hương. Nước đình u chỗ nâng hà Thương.

Đạo thân ảnh kia liền như là một đóa sen ra khỏi nước hoa, cao nhã mà thánh khiết, để cho người ta khó lên khinh nhờn chi tâm.

Giờ phút này trong nhà gỗ nữ tử đôi mi thanh tú hơi cuốn lên, vội vàng đem quần áo mặc, tựa hồ có cảm giác, nữ tử đem trong phòng cẩn thận nhìn một lần, thẳng đến không có phát hiện cái gì lúc này mới đem lông mày giãn ra.

Tần Linh Tương Thần biết thu hồi, giờ phút này trong đầu của hắn toàn bộ bị cổ kia tuyết trắng chiếm cứ, đồng thời Tần Linh còn nhận ra cái kia trong nhà gỗ nữ tử, liền là trước kia Tần Linh tại trên lầu nhìn thấy cái kia muốn đổi Lưu Dã xuất thủ nữ tử áo trắng. Tần Linh không nghĩ tới nàng cũng tại cái này, mà lại không nghĩ tới lần nữa thấy được nàng lại là lấy loại phương thức này.

Tần Lộ gặp Tần Linh nhìn chằm chằm phương xa ngẩn người, lần theo Tần Linh ánh mắt nhìn, Tần Lộ cũng mơ hồ thấy được một cái Tiểu Mộc Ốc, "Uy! Tần Linh đệ đệ, ngươi nhìn cái gì đấy? Nơi đó lại không có mỹ nữ, bên cạnh ngươi ngược lại là có hai vị, ngươi làm sao không nhìn?"

Tư Mã Yên Nhi cũng nhìn thoáng qua Tiểu Đào, song trong mắt lóe lên một tia khó mà cảm thấy dị dạng, "Ngươi có phải hay không có phát hiện gì?"

Tần Linh đem trong nội tâm đạo thân ảnh kia ẩn không trong lòng ngọn nguồn, chậm chậm nói ra: "Nếu như ta đoán không lầm, nơi này hẳn là bị bố trí một cái đại trận, chúng ta bây giờ hẳn là ngay tại đại trận bên trong, mà trận này đặc điểm lớn nhất đúng vậy chỉ có thể nhập, không thể ra, cho nên chúng ta trên đường đi mới không có nhìn gặp người nào. Không biết ta nói có đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: : Hai nữ gặp nhau

Tần Lộ trưởng thành miệng nhỏ, đầy mắt chấn kinh, "A! Ngươi làm sao nhìn ra được? Dùng biện pháp gì? Mau nói, mau nói!" Tần Lộ có chút không phục, lúc trước nàng thế nhưng là suy nghĩ một ngày, cũng không có phát hiện nơi này Huyền Bí. Không nghĩ tới chính mình cái này đệ đệ vậy mà trong thời gian ngắn như vậy liền phát hiện.

"Cũng không có gì đặc biệt Phương Pháp, ta là đoán mò." Tần Linh mở ra hai tay nói, cười khở.

Tần Lộ hiển nhiên không tin, "Đoán mò, ngươi cho ta ngốc đúng hay không? Cái này nếu có thể đoán mới là lạ?"

Lúc này Tư Mã Yên Nhi đột nhiên nói ra: "Thật đúng là đừng nói trước kia thật là có cá nhân là đoán được!"

"Cái gì! Thật là có a?" Tần Lộ bán tín bán nghi.

Tư Mã Yên Nhi nói: "Đương nhiên, nơi này khắp nơi tràn đầy một Chung Thần bí, chỉ cần thoáng đối với trận pháp có hiểu một chút người, đều không khó đoán ra."

Tần Linh đối Tư Mã Yên Nhi hợp thời giải vây, ném lấy mỉm cười cảm kích. Tư Mã Yên Nhi một đôi mắt đẹp bên trong tràn đầy hồi thẩm chi ý, giống như đang nói ta vì ngươi giải vây, ngươi muốn như thế nào cảm tạ ta?

Tần Linh không biết nên trả lời như thế nào, đành phải ở một bên giả vờ ngây ngốc, giả bộ như xem không hiểu.

Tức giận đến Tư Mã Yên Nhi hung hăng trợn mắt nhìn Tần Linh một chút, liền không nói thêm gì nữa.

Lúc này, cách đó không xa trên mặt hồ truyền đến từng tiếng róc rách tiếng nước chảy.

Ba người chú mắt mà trông, một chiếc thuyền nhỏ đung đung đưa đưa ở trên mặt hồ chậm rãi động, một tịnh lệ thân ảnh xuất hiện tại ba người trước mắt, thân ảnh quỳnh nhưng độc lập, không có một tia khói lửa chi khí, Uyển Như Lăng Ba Tiên Tử, mà đến.

Tần Lộ cơ hồ nhìn ngây dại, không khỏi tán thưởng, "Oa! Thật đẹp a! Tần Linh đệ đệ, ta phát hiện ta thích nàng, nên làm cái gì? Nếu không ngươi đem nàng và Yên Nhi tỷ tỷ cùng một chỗ lấy về nhà, dạng này ta liền có thể Thiên Thiên thấy được nàng, cũng có thể để Yên Nhi tỷ tỷ gọi ta một tiếng tỷ tỷ. ."

Nghe được Tần Lộ, Tần Linh mặt không khỏi rung động mấy cái, "Không cần nói mò, cẩn thận để cho người khác nghe thấy!"

Tần Lộ cười hi hi nói ra: "Ha ha, nghe thấy sợ cái gì, người nhìn Yên Nhi tỷ tỷ đều Không ý kiến, đừng được tiện nghi còn khoe mẽ, tỷ tỷ đây chính là vì muốn tốt cho người! Tần Linh đệ đệ có phải hay không cũng cảm thấy nàng rất đẹp a? Thích nàng, muốn hay không tỷ tỷ giới thiệu cho người biết a? Vị này mỹ lệ tỷ tỷ, ta thế nhưng là nhận biết!"

Mà giờ khắc này Tư Mã Yên Nhi lại lạ thường yên tĩnh, nàng một mực lẳng lẳng nhìn trên mặt hồ cái kia tuyệt thế thân ảnh, không biết suy nghĩ cái gì. ()

Nếu như nói trên mặt hồ đạo thân ảnh kia như cùng một đoá trắng noãn Như Tuyết khoáng thế Tuyết Liên, như vậy Tư Mã Yên Nhi tựa như thật sâu cảm nhận được Tần Linh đệ đệ cảm thấy nàng rất đẹp a? Thích nàng, muốn hay không tỷ tỷ giới thiệu cho người biết a? Vị này mỹ lệ tỷ tỷ, ta thế nhưng là nhận biết!"

Hai nữ đồng thời có được thể gian ít có dung nhan tuyệt mỹ cùng uyển chuyển đáng người, nhưng là hoàn toàn khác biệt hai người.

Tại Tư Mã Yên Nhi nhìn chăm chăm đạo thân ảnh kia lúc, đạo thân ảnh kia tựa hồ cũng cảm nhận được Tư Mã Yên Nhi ánh mắt, hai đạo ánh mắt trong hư không gặp nhau, đụng vào nhau.

Tần Lộ nhìn xem Tư Mã Yên Nhi, sau đó lại nhìn xem đạo thân ảnh kia, nhất thời giống như minh bạch cái gì, "Xong, xong, các nàng sẽ không đánh đứng lên đi?" Tần Lộ lo lắng vạn phần.

Tần Linh nghi hoặc một câu, "Đánh nhau, các nàng có thù sao?"

Tần Linh câu nói này đưa tới Tần Lộ một cái liếc mắt, "Không có thù liền không thể đánh nhau sao? Nữ tử đánh nhau chỗ nào cần gì lý do, có khi chỉ cần nhìn đối phương không vừa mắt liền sẽ ra tay đánh nhau, chớ nói chỉ là hai cái đẹp như vậy nữ tử, các nàng nhất định cũng sẽ không Phục Khí đối phương, tự nhiên mà vậy liền sẽ muốn độ sức một phen."

Tần Linh nói khẳng định nói: "Cái này người yên tâm, các nàng là sẽ không đánh lên." Tuy nhiên bạch y nữ tử kia Tần Linh không phải hiểu rất rõ, nhưng Tư Mã Yên Nhi đi qua thời gian ngắn như vậy ở chung, Tần Linh biết nàng không phải người như vậy.

Tần Lộ tựa hồ còn đang lo lắng, bỗng nhiên Tần Lộ lại kêu to một tiếng, "Ai da! Hồng, Tần Linh đệ đệ, người nói như quả hai người bọn họ đánh nhau, ta nên giúp ai cho phải đâu? Một bên là Yên Nhi tỷ tỷ, một bên là Lạc Hinh. . . Hai cái ta đều ưa thích, người nói ta nên làm cái gì?"

Tần Linh thật bị chính mình cái này đường tỷ đánh bại, không biết nàng cái này cái đầu nhỏ bên trong đến tột cùng chứa là cái gì.

Tần Lộ ở một bên nhỏ giọng thăm thì một hồi, bỗng nhiên nghĩ đến một cái chủ ý tuyệt diệu, liền cười to lên, "Khanh khách. . . Tần Linh đệ đệ, người mau nói hai người này người càng ưa thích ai, người ưa thích ai, ta liền giúp ai? Người nhìn cái chủ ý này thế nào?"

Tại Tần Lộ lo lắng cái vấn đề này thời điểm, trên mặt hồ đạo thân ảnh kia đã đi tới bên bờ.

Hai cái thể gian ít có tuyệt mỹ nữ tử ở đây gặp nhau, bầu không khí lộ ra có chút khác thường khẩn trương, hai người đều lẳng lẳng nhìn đối phương.

Tần Linh đột nhiên nhìn thấy cô gái mặc áo trắng này, trong đầu đột nhiên lại hiển hiện cái kia một hình ảnh, luôn luôn vung đi không được, bị hù Tần Linh ngay cả vội cúi đầu, không dám nhìn nữa. Mà một màn này vừa lúc rơi vào Tư Mã Yên Nhi trong mắt, từ Lạc Hinh xuất hiện một khắc này, Tư Mã Yên Nhi tuy nhiên cùng nữ tử áo trắng nhìn chăm chú, nhưng luôn luôn theo bản năng quan sát Tần Linh phản ứng.

"Lạc Hinh!" Tư Mã Yên Nhi nét mặt vui cười, trước tiên mở miệng, thanh âm không linh vang lên.

Bạch y nữ tử kia cũng chiếc miệng hé mở, "Tư Mã Yên Nhi!"

Nữ tử áo trắng đã lên bờ, Tần Lộ vội vàng chạy tới, không còn suy nghĩ cái kia để cho nàng vấn đề đau đầu. Tần Lộ chạy đến nữ tử áo trắng bên người, "Ta biết người, người là Lạc Hinh tỷ tỷ, Lạc Hinh tỷ tỷ người đẹp quá a! Cùng Yên Nhi tỷ tỷ đẹp!"

Nữ tử áo trắng bình tĩnh trên mặt lộ ra mỉm cười, "Người cũng rất xinh đẹp a!"

"Lạc Hinh tỷ tỷ, ta gọi Tần Lộ, vị này là đệ đệ ta Tần Linh." Tần Lộ chỉ Tần Linh nói.

Gặp Tần Lộ nói đến mình, Tần Linh đành phải tiến lên, "Tại hạ Tần Linh, gặp qua Lạc cô nương."

"Tần sư đệ, không cần đa lễ. Vừa mới Tần sư đệ ngay ở chỗ này sao?" Lạc Hinh đột nhiên hỏi nói, Tần Linh vừa mới một vẻ bối rối cũng đã rơi vào Lạc Hinh trong mắt.

Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ nhao nhao nhìn qua Lạc Hinh, không biết Lạc Hinh làm sao lại vô cớ hỏi vấn đề này, mà lại hỏi thế nào Tần Linh. Khó hai người trước đó liền nhận biết. Tư Mã Yên Nhi nhìn Tần Linh vài lần, ánh mắt bên trong tựa hồ có chất vấn chi ý, cảm thấy giữa hai người tựa hồ có cái gì.

"Đúng vậy a Lạc Hinh tỷ tỷ, chúng ta vừa rồi ngay tại cái này, chúng ta chính đang khảo nghiệm Tần Linh đệ đệ phải chăng phát hiện nơi đây bí mật chứ!" Tần Lộ vượt lên trước nói.

Lạc Hinh lại nói: "Cái kia vừa mới nhưng từng trông thấy phải chăng có người từ nhỏ đào đi ra?"

Tần Lộ nghĩ nghĩ, nói: "Không, nơi này ngoại trừ ba người chúng ta bên ngoài, không có một người, thế nào Lạc Hinh tỷ tỷ?"

Tần Linh trầm mặc, đến một lần có lẽ là có tật giật mình, thứ hai đứng vậy sợ hãi thán phục Lạc Hinh vậy mà như thế cảnh giác, vậy mà có thể cảm nhận được mình thần thức nhìn trộm, giống như hồ đã bắt đầu hoài nghi mình.

"Không có gì, chỉ là tùy tiện hỏi một chút, ngược lại là Tần sư đệ, không biết có thể phát hiện nơi đây bí mật?" Lạc Hinh xảo diệu đem Đề Tài chuyển dời đến Tần Linh trên thân.

Tần Linh nói ra: "Đề Lạc cô nương chê cười, tại hạ chỉ là đoán lung tung, không nghĩ tới thật đúng là đề tại hạ đoán đúng rồi."

Lúc này, Tư Mã Yên Nhi đột nhiên mở miệng, "Linh đệ đệ, chúng ta cần phải đi, người còn muốn đi Nội Môn đăng ký một chút mới được!" Vừa nói chuyện, Tư Mã Yên Nhi còn hung hăng trợn mắt nhìn Tần Linh một chút.

"Đúng a! Ta đều quên, Lạc Hinh tỷ tỷ, chúng ta muốn đi, chờ có thời gian, ta lại tới tìm người." Tần Lộ tựa hồ đối với Lạc Hinh có chút không bỏ, kỳ thực tại kinh đô Vũ Học Viện bên trong, Tần Lộ đã sớm nghe nói Lạc Hinh Đại Danh, chỉ bất quá một mực không có gặp, hôm nay có thể gặp được gặp Lạc Hinh, vẫn là đề Tần Lộ rất kích động.

Lạc Hinh mỉm cười, "Đã Lộ Nhi muội muội có việc, vậy thì đi làm việc đi! Ta cũng nên đi. . ."

Tần Linh cũng nói: "Lạc cô nương, như thế chúng ta liền cáo từ trước."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: : Lạc Hinh mời

Lạc Hinh không nói gì, mà là chăm chú nhìn chăm chăm Tần Linh, tựa hồ còn đối sự tình vừa rồi có hoài nghi, muốn từ Tần Linh trên mặt nhìn ra cái gì, dù sao kẻ bên này chỉ có Tần Linh một người nam tử.

Mà Tần Linh sớm đã không có trước đó bối rối, trở nên thông dong trấn định, tại trên mặt hấn cùng thần sắc ở giữa nhìn không ra bất kỳ dị dạng.

Tần Linh đối với Lạc Hinh nhìn chăm chú thản nhiên đối mặt, cười nói: "Lạc cô nương còn có chuyện gì sao "

Lạc Hinh thu hồi ánh mắt, chậm rãi nói ra: "Ngày mai khu trong nội môn có một trận cờ nhỏ luận bàn tỷ thí, không biết Tần sư đệ có hứng thú hay không tham gia "

Tần Linh biết Lạc Hinh muốn làm gì, không thể không cảm thán nàng này quả nhiên là kiên nhẫn, cho tới bây giờ còn đang hoài nghi mình, Tần Linh biết nếu là mình không đi, tất nhiên sẽ để cho nàng càng thêm hoài nghi, "Vừa lúc ở hạ sơ vào nội môn, có thể nhiều kết bạn mấy người bằng hữu là không thể tốt hơn, như thế nào bỏ lỡ đến lúc đó mong rằng Lạc cô nương thay dẫn tiến mới tốt!"

"Cái kia sư tỷ liền lặng chờ Tần sư đệ đến!" Dứt lời, Lạc Hinh nhẹ lướt đi.

Lạc Hinh sau khi đi, Tư Mã Yên Nhi một đôi tú mục hơi nước mông lung, bao hàm u oán, "Tần Linh đệ đệ, người quá đau đớn tỷ tỷ tâm, tỷ tỷ toàn tâm toàn ý đối người, nhưng người lại ngay trước tỷ tỷ mặt cùng khác nữ tử mất đi mảy lại. . ."

Tần Lộ cũng nhìn lấy Tần Linh, ở một bên khanh khách cười trộm.

Tần Linh tuy nhiên sớm đã đối Tư Mã Yên Nhi tính cách có chút hiểu rõ, nhưng đối mặt như thế trần trụi đùa giỡn, Tần Linh vẫn còn có chút thẹn thùng, nhưng Tần Linh rất nhanh liền khôi phục trấn định, "Yên Nhi không nên tức giận, ta làm sao lại thế vừa mới chẳng qua là ứng phó một chút thôi, kỳ thực ta thích nhất vẫn là chúng ta nhà Yên Nhi!"

Những lời này nói ra miệng về sau, Tần Linh đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, cái này là mình nói sao làm sao cảm giác giống như vậy Tư Mã Yên Nhi từ.

Tần Lộ trừng lớn hai mắt, nàng sợ ngây người, cảm giác những lời này không giống như là từ Tần Linh trong miệng nói ra được, tuy nhiên Tần Lộ rất nhanh liền từ trong lúc khiếp sợ hoàn hồn, đối Tần Linh giơ ngón tay cái lên, ý tứ rất rõ ràng, tỷ tỷ bội phục! Ngay cả Yên Nhi tỷ tỷ cái này Đại Ma Nữ cũng dám đùa giỡn, cho tới bây giờ chỉ có nàng đùa giỡn người khác phần, còn chưa bao giờ thấy qua có người dám như thế đối nàng.

Nghe được Tần Linh lời nói về sau, Tư Mã Yên Nhi cũng là cả kinh, nhất thời sắc mặt đỏ như ánh bình minh, "Tốt! Thậm chí ngay cả tỷ tỷ trò đùa cũng

dám mở!" Dứt lời, Tư Mã Yên Nhi liền phiêu nhiên mà tới, đi vào Tần Linh bên cạnh.

Giờ phút này Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Linh cơ hồ mặt dán mặt, tuy nhiên Tam Thốn, giữa hai người tràn ngập một cỗ mập mờ. Tần Linh lập tức ngửi thấy một cỗ mùi thơm, tuy nhiên không biết là cái gì tản ra mùi thơm, nhưng Tần Linh cảm thấy còn thật là tốt nghe."Yên Nhi, đây là cái gì mùi thơm, tựa hồ không tệ" Tần Linh hướng phía Tư Mã Yên Nhi cổ trắng noãn ngửi tới.

Tư Mã Yên Nhi phi tốc lui lại, diễm giện nhìn lấy Tần Linh, nàng vừa mới nhưng rõ ràng nhất cảm nhận được một cỗ Nam Tử Khí Tức đập vào mặt. Như lại không lui lại, Tư Mã Yên Nhi không biết Tần Linh sẽ làm ra chuyện gì tới.

Tần Lộ đã vui không được, cười lên ha ha, nàng chưa từng gặp qua Tư Mã Yên Nhi chật vật như thế qua, "Thế nào Yên Nhi tỷ tỷ, ta cái này đệ đệ không tệ a có phải hay không Tâm Động "

Tư Mã Yên Nhi trừng mắt liếc Tần Lộ, sau đó chậm rãi hướng đi Tần Linh, "Tần Linh đệ đệ thật là nghịch ngợm, ngay cả tỷ tỷ tiện nghi cũng muốn chiếm. Nếu là đệ đệ thật ưa thích tỷ tỷ, cái kia đêm mai tỷ tỷ liền chờ người ở đây, người thấy thế nào "

Tư Mã Yên Nhi trong lời nói tràn đầy vô số dụ hoặc, để cho người ta mơ màng vô hạn. Ban đêm có mỹ nữ làm bạn là bất kỳ người đàn ông nào cũng cự không dứt được, chớ nói chi là Tư Mã Yên Nhi dạng này một cái ít có tuyệt thế nữ tử.

Hoa tiền nguyệt hạ, mỹ nhân tiếp khách, quả nhiên là vô số Nam Nhân tha thiết ước mơ sự tình. Nếu để cho kinh đô võ học viện còn lại người biết lời nói, chỉ sợ Tần Linh từ đó vĩnh viễn không ngày yên tĩnh, mỗi người một ngụm nước miếng liền có thể đem Tần Linh bao phủ.

Tần Linh cười nói: "Đáng tiếc, ngày mai ta đã ứng Lạc cô nương chỉ mời. . ."

Tư Mã Yên Nhi hơi cúi đầu, túm cục sụp xuống, "Ai! Nhìn tới vẫn là tỷ tỷ mị lực không đủ a, người vậy mà vì nàng mà cô phụ tỷ tỷ. . ."

Tần Lộ đã cười đến bụng đều căng gân, lau một chút khóe mắt chưa khô nước mắt, đối hai có người nói: "Tốt, các người hai cái đừng ở chỗ này buồn nôn, ta nghe đều nổi da gà. . ."

Tư Mã Yên Nhi có chút tức giận trừng trừng Tần Lộ, thân hình lóe lên, liền bay tới Tần Lộ bên người, "Lộ mà muội muội, vừa mới những lời này có phải hay không là người dạy hấn nói "

Tần Lộ liền vội vàng lắc đầu, "Làm sao a! Ta làm sao lại dạy hấn những này đâu lại nói ta thủy chung là đứng tại Yên Nhi tỷ tỷ người bên này, sao lại trợ giúp người khác khi để Yên Nhi tỷ tỷ đâu mặc dù hấn là đệ đệ ta, ta cũng sẽ không." Tần Lộ một bộ vô tội, đáng vẻ đáng yêu.

Tư Mã Yên Nhi điểm một cái Tần Lộ cái trán, "Tốt a! Ta liền tin tưởng người lần này, thời gian cũng không sớm, chúng ta nắm chặt thời gian đi vào đi!"

"Yên Nhi tỷ tỷ người bao lâu không có tới nơi này" Tần Lộ đột nhiên hỏi nói.

Tư Mã Yên Nhi nghĩ một lát, mới chậm rãi nói ra: "Tỷ tỷ cũng không nhớ rõ, dù sao tới nơi này cũng không có ý gì, nếu không phải lần này cần bồi Tần Linh đệ đệ, ta mới sẽ không đến đâu Tần Linh đệ đệ, người nói người phải làm sao cảm tạ ta" Tư Mã Yên Nhi lại khôi phục bản tính, bắt đầu trêu chọc Tần Linh.

Tần Linh cũng sớm thành thói quen Tư Mã Yên Nhi đùa giỡn, không có trước đó cái kia loại bối rối, ngược lại bắt đầu Phản Kích, "Yên Nhi muốn ta phải làm sao cảm tạ a "

Tần Lộ ở một bên, rất nhiều e sợ cho thiên hạ bất loạn ý tứ, "Ai da! Yên Nhi tỷ tỷ ta cái này đệ đệ rốt cục khai khiếu, người nếu là không xuất ra người chân chính mị lực, chỉ sợ không được, bằng không ngày mai hấn liền bị Lạc Hinh tỷ tỷ đoạt đi, đến lúc đó người cũng đừng hối hận nha!"

Tần Linh hỏi: "Trở thành Nội Môn Đệ Tử , có thể không ở nơi này sao "

Tần Lộ lúc này mới nhớ tới liên quan tới Nội Môn một số đều còn không có nói cho Tần Linh, "Không cần, chỉ cần người trong thời gian nhất định trở về khảo hạch chính là, chỉ muốn khảo hạch thông qua, là không ai nói cái gì, nhưng nếu là bất quá, cái kia như quả lại muốn đi ra ngoài, chỉ sợ liền không có như vậy dễ dàng. . ."

"Khảo hạch cái gì khảo hạch "

Tần Lộ cười nói: "Vấn đề này, người vẫn là hỏi Yên Nhi tỷ tỷ đi! Nàng sẽ nói cho người biết."

Chỉ nghe Tư Mã Yên Nhi âm thanh nhẹ nhàng vang lên, "Nội Môn đối với chúng ta tự do hạn chế rất nhỏ, chỉ cần mỗi lần khảo hạch thông qua, liền hết thấy vô sự. Khảo hạch đúng vậy võ học viện tại mỗi trong một thời gian ngắn, đối tất cả Nội Môn Đệ Tử tiến hành khảo hạch, sẽ có người đặc biệt đối mỗi cái tiềm lực của con người cùng thực lực tiến hành dự đoán, sau đó bọn hấn sẽ vì mỗi người chế định ra một cái tiêu chuẩn, phạm là lần sau tu vi không có đạt tới yêu cầu của bọn hấn, vậy thì phiền toái, tại lần sau trước khảo hạch, trong khoảng thời gian này là không ra được Nội Môn, chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi tại nội môn bên trong Tu Luyện, thẳng đến lần sau khảo hạch thông qua. . ."

"Không nghĩ tới trong nội môn còn có quy định như vậy." Tần Linh biết Đạo Võ học viện mục đích làm như vậy, đây là đang đốc thúc mỗi người nỗ lực Tu Luyện, không phải vậy không ra được Nội Môn ngược lại là tiếp theo, mà là mất mặt quá mức rồi. Tiến vào võ học viện cái nào không phải tại võ học bên trên có thiên phú, hoặc là người chăm chỉ, đều có mình cao ngạo, tất nhiên sẽ không tình nguyện rơi vào người khác đằng sau, bị người nhạo báng.

Tư Mã Yên Nhi trông thấy Tần Linh cúi đầu suy tư, liền nói ra: "Đệ đệ không cần lo lắng, tỷ tỷ coi trọng ngươi nha!"

Trên đường đi vừa nói vừa cười, ba người ở trong rừng nhanh chóng xuyên toa, rất nhanh ba người liền đi tới Nội Môn chân chính chỗ, giờ phút này xuất hiện tại Tần Linh trước mắt là từng mảnh từng mảnh công trình kiến trúc, chột nhìn qua, liền cho người ta một loại khó tả cảm giác, tựa hồ những kiến trúc này đều là sống, Tần Linh biết nơi này cũng có trận pháp tồn tại. Đồng thời trong lòng nổi hứng tò mò, không có nghĩ tới đây cũng có người hiểu Trận Pháp Chi Đạo, mà lại từ trước mắt những trận pháp đến xem, bảy trận người đối với trận pháp có khá cao tạo nghệ.

Tần Lộ đẩy Tần Linh, "Đi thôi! Chúng ta đi báo cái nói, sau đó sẽ có người đối thực lực của ngươi cùng Tiềm Lực tiến hành trắc thí, sau đó sẽ đề cho ngươi tiến vào tạng chọn lựa hai quyền võ học."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: : Mỹ lệ hiểu lầm

Theo ba người xuất hiện tại nội môn bên trong, lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt, đặc biệt là ba người khí mạo bất phàm, muốn không chú ý cũng khó khăn, chứ nói chi là trong đó còn có một cái Tuyệt Thể Giai Nhân Tư Mã Yên Nhi. (Kẹo bông gòn)

Bình thường những người này muốn gặp bên trên một chút Tư Mã Yên Nhi cũng khó khăn, chỉ có tại mỗi lần khảo hạch thời điểm, mới có thể xa xa nhìn lên một cái, bọn hắn không nghĩ tới hôm nay vậy mà xuất hiện kỳ tích, Tư Mã Yên Nhi xuất hiện. . .

Rất nhanh Tư Mã Yên Nhi xuất hiện tại nội môn tin tức, không đến chỉ trong chốc lát liền truyền khắp Nội Môn, cơ hồ sở hữu Nội Môn Đệ Tử đều từ tuần qua, mặc kệ là không có tu luyện, vẫn là đang tu luyện, toàn bộ hướng nơi đây chạy đến, muốn nhìn một chút cái tin đồn này bên trong Tiên Tử.

Tư Mã Yên Nhi cùng Lạc Hình tại khu trong nội môn có "Nước Hòa Tiên Tử" danh xưng, cốt bởi Tư Mã Yên Nhi Nhiệt Tình như Hỏa, để cho người ta khó mà ngăn cản nó mị lực, cái này một ma nữ tính cách. Mà Lạc Hình nhưng thủy chung một bức không có chút rung động nào, cho người cảm giác tựa như một hồ bình tĩnh hồ nước, yên tĩnh tường hòa, để cho người ta mười phần hướng tới, nhưng thủy chung khó mà tới gần. Tuy nhiên hai người bọn họ rất ít hiện thân Nội Môn, nhưng tên của các nàng lại thường xuyên treo ở mỗi người bên miệng, thân ảnh sớm đã khắc ở mỗi cái nội tâm của người chỗ sâu.

"Mau nhìn! Cái kia chính là Hòa Tiên Tử, Tư Mã Yên Nhi! Quả nhiên như trong truyền thuyết, nàng này không hổ Tiên Tử danh xưng!" Nội Môn chúng nhân tranh nhau quan vọng, phát biểu cùng với chính mình cảm khái.

Tần Lộ nhìn qua bốn phía người, đối Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Yên Nhi tỷ tỷ mị lực thật to lớn, người nhìn nhiều người như vậy đều là đến xem Yên Nhi tỷ tỷ, ta thật hâm mộ a!"

Tư Mã Yên Nhi sắc mặt bình tĩnh, cũng không có thường nhân cái kia một loại đắc ý, mà là cười nhạt một tiếng nói: "Ta xem bọn hắn toàn là hướng về phía Lộ mà muội muội tới, Lộ mà muội muội đáng yêu như thế, nhất định có rất nhiều người ưa thích a "

Lúc này trong đám người lại có người nói: "Hòa Tiên Tử bên người nữ tử kia ta ngược lại nhận biết, bên cạnh nam tử kia là ai làm sao ta chưa thấy qua" "Đúng a ta nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua Hòa Tiên Tử cùng cái nào người nam tử đơn độc đi cùng một chỗ, các người nói sẽ không lại. . ." Một người nhỏ giọng nói.

Người kia còn không có đem câu nói kế tiếp còn chưa nói ra miệng, lập tức có người phản bác nói: "Không biết chứ nói lung tung, Hòa Tiên Tử làm sao lại coi trọng hắn, tuy nhiên tiểu tử này chỉ sợ cuộc sống sau này không dễ chịu lắm, nếu để cho hắn biết nói, tiểu tử này sau cùng chỉ sợ liền sẽ ngoan ngoãn rút ra khỏi Nội Môn. . ."

"Không sai, không sai, người kia cũng sẽ không cho phép tiểu tử này cùng Hòa Tiên Tử đi gần như vậy! Hắc hắc. . . Lần này chúng ta lại nhìn thật là nhiệt, chỉ hy vọng tiểu tử này không phải một cái túi bao, như thế liền không tinh thái, các người nói có đúng hay không "

Một cái gầy gò giống khi thanh niên cười nói: "Sớm ngay ở chỗ này ngốc chán ngấy, đến điểm kích thích cũng không thể tốt hơn, một hồi chúng ta liền phóng ra tin tức, nói tiểu tử kia là Hòa Tiên Tử. . . Đến lúc đó liền có trò hay để nhìn!"

"Ha-Ha. . . Chú ý này hay! Tuy nhiên nhất định phải làm đến bí ẩn, Ngàn vạn không có thể làm cho người kia biết được, tuy nhiên chúng ta không sợ hắn, nhưng vẫn là bớt chút phiền toái tốt, chúng ta chỉ cần chờ lấy xem kịch vui là được rồi."

Tần Linh còn không biết mình vừa tiến nhập nội môn liền đã bị người nhớ thương, cái này có thể nói là tai bay vạ gió, nếu là Tần Linh biết đây hết thảy đều

nguồn gốc từ Tư Mã Yên Nhi, Tàn Linh chỉ sợ sẽ lập tức ở cách xa xa, Tàn Linh cũng không muốn như thế gây cho người chú ý, nhưng bây giờ tựa hồ không phải chuyện như vậy.

Tàn Linh cũng ý thức được tình huống này, nhưng đã chậm, nhìn lấy bốn phía người đối với mình chỉ trỏ, Tàn Linh lập tức có chút hối hận để Tư Mã Yên Nhi cùng mình cùng đi Nội Môn.

Tư Mã Yên Nhi cùng Tàn Linh sống vai mà đi, cũng không biết là vô tình hay là cố ý, Tư Mã Yên Nhi liên tiếp tại Tàn Linh bên tai nhỏ giọng thì thầm, một cử động kia, càng làm cho bốn phía người điên cuồng.

Tất cả mọi người không dám tin vào hai mắt của mình, Hòa Tiên Tử lúc nào cùng một người nam tử như thế thân mật qua, liền ngay cả vị kia truy cầu Hòa Tiên Tử đến nay, cũng không có a! Tiểu tử này đến cùng là ai Hòa Tiên Tử sẽ không thật thích tiểu tử này a nếu quả như thật là, vị kia lừa gạt chỉ sợ không người có thể thừa nhận được, tiểu tử này chết chắc.

Nhưng mà vừa đúng lúc này, có Nội Môn Đệ Tử từ bên ngoài trở về, mang về một tin tức, Hòa Tiên Tử bên cạnh nam tử kia không là người khác, mà là Tàn Lộ em trai Tàn Linh. Lần này Tàn Linh thân phận rất nhanh liền bị chúng nhân biết được, truyền khắp Nội Môn.

"Ha-Ha. . . Tàn Linh, có gan khí, ta thích, không nghĩ tới hần vậy mà như thế gan lớn, thậm chí ngay cả Hòa Tiên Tử chủ ý cũng dám đánh, lần này ta ngược lại muốn xem xem sắc mặt của hần có phải hay không sẽ đổi xanh!" Một cái uy vũ cao lớn thanh niên lúc nghe về sau, cười to nói.

Cứ như vậy, Tàn Linh vừa tới võ học viện, tên của hần liền truyền khắp toàn bộ võ học viện, mặc kệ là Nội Môn vẫn là Ngoại Môn, đều biết có một người như thế cùng Hòa Tiên Tử rất thân mật, tựa hồ đạt được Hòa Tiên Tử ưu ái, hần đúng vậy Tàn Linh, Thái Bạch Sơn Tàn gia người.

Mà hết thấy này Tàn Linh còn không biết, giờ phút này Tàn Linh đang cùng Tư Mã Yên Nhi cùng Tàn Lộ tiến đến báo nói.

Tàn Lộ đối Tàn Linh cười nói: "Tàn Linh đệ đệ, ngươi về sau cũng nên cẩn thận, Yên Nhi tỷ tỷ người theo đuổi cũng không ít đâu, chỉ sợ ngươi về sau có chiếu cố. . ."

Ba người rất nhanh liền đi tới một cái cổ kính viện lạc, trong viện lộ ra mười phần yên tĩnh, Tàn Linh nhìn thấy trong viện có hai cái lão già chính đang đánh cờ.

Tàn Lộ như một làn khói liền chạy đi vào, "An gia gia, Lý gia gia, ta tới thăm đám các người tới. . ."

Lưỡng Lão người không ngẩng đầu, liền đồng thời cười to nói: "Có phải hay không Tiểu Lộ mà tới, làm sao gần như vậy thời gian không gặp, ngươi liền nghĩ tới chúng ta, ta nhìn không giống a."

Tàn Lộ khanh khách một tiếng, "Làm sao đâu ta thật là muốn hai vị gia gia. . ."

"Ngươi cái tiểu nha đầu này a! Ta còn không biết ngươi, quý tinh quý linh, nếu là không có việc gì a ngươi mới sẽ không đến xem chúng ta hai cái này Tao Lão Đầu Tử đâu."

Tàn Lộ cười cười xấu hổ, "Xem ra cái gì cũng không gạt được An gia gia!"

Lão già nhìn chăm chăm bàn cờ, cười nói: "Ngươi a, ta nhìn ngươi lớn lên, còn không biết ngươi điểm tiểu tâm tư kia, còn có ai cùng ngươi cùng đi, ta nhưng cảm nhận được ba người khí tức."

Tư Mã Yên Nhi đi lên trước, cung kính nói ra: "Tư Mã Yên Nhi, gặp qua hai vị tiền bối!"

Lúc này, hai cái lão già mới chậm rãi ngẩng đầu, "Nguyên lai là Yên Nhi a! Ngươi nhưng hồi lâu không đến xem chúng ta, tại sao lại trở nên như thế xa lạ, ngươi liền cùng Lộ mà nha đầu gọi chúng ta gia gia là được."

Tư Mã Yên Nhi giờ phút này giống như hoàn toàn biến thành người khác giống như, hoàn toàn không có cái kia loại nở rộ mỹ lực, ngược lại trở nên nội liễm, hàm súc, tựa như một cái khuê nữ tiểu thư.

Tàn Linh kỳ quái nhìn mấy lần Tư Mã Yên Nhi, thầm nghĩ cái này cũng biến đổi quá nhanh đi, vừa mới vẫn là một cái đề cho người ta suy nghĩ không thấu mà nữ, làm sao hiện tại thành một cái nhu nhu nhược nhược tiểu cô nương.

Tư Mã Yên Nhi cười một tiếng, đúng như một thế gia tiểu thư, yếu ớt nói ra: "An gia gia, Lý gia gia. . ."

Lưỡng Lão người vuốt râu mà cười, "Vị tiểu hữu này chắc hẳn đúng vậy Tàn Linh a ân, không tệ, không tệ, tuổi còn nhỏ liền có như thế liền có tu vi như thế, coi là thật khó được, hi vọng ngươi không cần vì vậy mà kiêu ngạo tự mãn, nên biết Võ Học Chi Đạo, mãi mãi không kết thúc, còn cần các ngươi những người tuổi trẻ này tiến đến thăm dò. . ."

Tàn Linh cung kính nói ra: "Tiền bối dạy phải, văn bối ôn hòa ghi nhớ trong lòng!"

Lưỡng Lão người tựa hồ đối với Tàn Linh rất hài lòng, âm thầm gật đầu, "Gia gia ngươi đã cùng chúng ta chào hỏi, mà ngươi cũng thông qua được trắc thí, hiện tại ngươi chính là ta kính đồ võ trong học viện trong môn một thành viên, hi vọng ngươi không để cho chúng ta thất vọng."

"Tiền bối yên tâm, văn bối tự nhiên nỗ lực Tu Luyện!"

"Ừm, ngươi cũng không cần tiền bồi xưng hô chúng ta, ngươi liền cùng Lộ mà nha đầu cùng Yên Nhi, gọi chúng ta gia gia liền có thể."

Tần Linh nói: "Tần Linh gặp qua hai vị lão gia tử."

Một lão giả cười nói: "Tiểu tử ngươi đến một lần chúng ta võ học viện liền ai ai cũng biết, ngay cả chúng ta đều nghe nói, chỉ sợ về sau khiêu chiến của ngươi người sẽ có không ít, tuy nhiên đây cũng là một loại may mắn, đối với ngươi mà nói khả năng càng là một loại động lực. . ."

Giờ phút này, Tần Linh chỗ nào còn không biết hai người ý tứ a, liền ngay cả Tần Lộ cũng nhận không được ở một bên cười trộm, một hồi nhìn xem Tần Linh, một hồi nhìn xem Tư Mã Yên Nhi.

"Lão gia tử, ta cùng Tư Mã cô nương không phải ngài tưởng tượng như thế. . ."

Hai lão gia tử cười nói: "Yên tâm, chúng ta cũng không có có ý trách ngươi, lại nói người khác cô nương gia nhà đều không nói gì thêm, ngươi gấp giải thích cái gì a"

Tần Linh nhìn thoáng qua Tư Mã Yên Nhi, không biết nàng đến tột cùng là có ý gì. Tần Linh nhưng sẽ không cho là Tư Mã Yên Nhi thật thích chính mình.

Giờ phút này, Tư Mã Yên Nhi bình tĩnh dị thường, "Hai vị gia gia xin yên tâm, Yên Nhi biết nên làm như thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: : Người chọn đầu tiên chiến

Lưỡng Lão người chậm rãi gật đầu, sau đó đối Tần Linh nói: "Một hồi liền để Yên Nhi mang theo ngươi đi tang đi! Đi chọn lựa hai quyền võ học, nghe gia gia ngươi giảng ngươi đã là Hậu Thiên Cửu Trọng Điện Phong tu vi, ta hi vọng ngươi có thể mau sớm đột phá tiên thiên, chỉ có dạng này mới có thể để cho đừng người tin phục, ngươi có biết nói".

Tần Linh nói: "Lão gia tử nói đúng lắm, Tần Linh ôn hòa nỗ lực Tu Luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá tiên thiên. < S. Đẹp mắt Online >" Tần Linh giờ phút này đã biết Tần lão gia tử che giấu tu vi của mình, tuy nhiên dạng này cũng tốt, tối thiểu nhất có thể giảm ít một chút chú ý.

Từ hai vị lão gia tử nơi đó sau khi ra ngoài, Tư Mã Yên Nhi lạ thường trầm mặc, tựa như đang tự hỏi cái gì, Tần Linh gặp nàng như thế, cũng không có tiến lên hỏi thăm, mà là yên lặng dò xét bốn phía hết thảy.

"Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi đang suy nghĩ gì đấy nhập thần như vậy" Tần Lộ đột nhiên hỏi nói.

Tư Mã Yên Nhi cười cười, "Không có gì chỉ là bỗng nhiên nghĩ đến một vài vấn đề."

Sau khi nói xong, Tư Mã Yên Nhi liền đuổi kịp đi ở phía trước Tần Linh, "Ngươi cần phải bao lâu mới có thể đột phá tiên thiên" Tư Mã Yên Nhi tựa hồ lộ ra rất ngưng trọng.

Tần Linh nhìn chằm chằm Tư Mã Yên Nhi nhìn một hồi, mới hỏi: "Ngươi hỏi cái này để làm gì"

Tư Mã Yên Nhi khí tức trong nháy mắt phát sinh cải biến, đưa tay khoác lên Tần Linh trên vai, cả người cơ hồ dán vào, "Tỷ tỷ quan tâm ngươi còn không được a, nhanh nói cho tỷ tỷ, ngươi đến cùng cần phải bao lâu mới có thể đột phá, nếu là ngươi chịu nói cho tỷ tỷ, tỷ tỷ nói không chừng liền cho ngươi một cái ngạc nhiên. . ."

Tần Lộ cười xấu xa nói: "Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi lại tại dụ hoặc đệ đệ ta, ai! Ta đáng thương đệ đệ a!"

Nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi cả người đều kéo đi lên, Tần Linh cũng không e dè, đang muốn đưa tay ôm hướng Tư Mã Yên Nhi thất lưng.

Tư Mã Yên Nhi phi thân lui lại, lưu lại di lưu dư hương, hơi chút tức giận nói: "Ngươi vẫn là như thế không thành thật, không Hành tỷ tỷ về sau Yếu Ly ngươi xa một chút, không phải vậy tiện nghi không được đầy đủ bị ngươi chiếm. . ." Tư Mã Yên Nhi dùng tay nhỏ vỗ nhẹ ở ngực, điện giận nhìn lấy Tần Linh.

Gặp Tư Mã Yên Nhi rời đi, Tần Linh cười nói: "Lại nếu dám dụ hoặc ta, ta liền sẽ không khách khí, sau nếu ngươi biết đến. . ."

"Tốt! Tốt! Đệ đệ phát uy, tỷ tỷ ủng hộ người." Tần Lộ cười to nói.

Một phen hí cười về sau, Tư Mã Yên Nhi khôi phục bình tĩnh, lộ ra tương đối thận trọng, "Người mau nói cho ta biết, người cần phải bao lâu mới có thể đột phá tiên thiên?" Tư Mã Yên Nhi lần nữa hỏi vấn đề này.

Tần Lộ giống như bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, "Yên Nhi tỷ tỷ, người sẽ không phải muốn cho Tần Linh đệ đệ. . ."

Tư Mã Yên Nhi nói: "Không phải ta có muốn hay không vấn đề, mà là hiện tại Tần Linh đệ đệ thực đã không có đường lui, hấn khả năng thực đã đã biết. Người cho là hấn sẽ như thế nào "

Tần Lộ sắc mặt lập tức khó nhìn lên, "Gặp! Nếu là hấn xuất thủ Tần Linh đệ đệ nhất định không phải đối thủ của hấn, nên làm cái gì Yên Nhi tỷ tỷ người nhanh nghĩ một chút biện pháp a "

Tần Linh ở một bên đã nghe được đại khái, hóa ra mình lại trở thành người khác tầm mọc, mà lại lần này đối phương khả năng không yếu, nếu không Tần Lộ cùng Tư Mã Yên Nhi cũng sẽ không như vậy khẩn trương. "Tần Linh đệ đệ, chúng ta có đại phiền toái. . ."

Tần Linh cười nói: "Có phải hay không ta thành người nào đó tầm mọc, mà đối phương lại thập phần cường đại các người lo lắng ta đâu không lại."

"Tần Linh đệ đệ, người không nên trách Yên Nhi tỷ tỷ. Yên Nhi tỷ tỷ rõ ràng không thích hấn, nhưng hấn luôn luôn dây dưa Yên Nhi tỷ tỷ, phàm là cùng Yên Nhi tỷ tỷ đi được gần Nam tử, người kia đều sẽ ra tay. . ."

Giờ phút này Tư Mã Yên Nhi phẫn mà không nói gì, từ vừa mới Tần Linh trong lời nói, Tư Mã Yên Nhi nghe được một tia trách cứ vị đạo, nàng đồng thời cũng biết sai tại chính mình.

Nghe Tần Lộ, Tần Linh đưa mắt nhìn sang Tư Mã Yên Nhi, "Là thế này phải không "

Tư Mã Yên Nhi cười cười, nhưng đôi mắt chỗ sâu có một loại khó mà che dấu cô đơn, "Nếu là Tần Linh đệ đệ không muốn giúp tỷ tỷ, tỷ tỷ có thể tự mình đi nói với hấn, nói người cùng ta không có chút nào quan hệ, dạng này hấn liền sẽ không làm khó người. . ."

Tần Linh ở trong lòng xem thường, nếu là người nói chưa dứt lời, chỉ cần nói chuyện, chỉ sợ phiền phức tới càng nhanh. Nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi cái kia điểm đậm đáng yêu bộ dáng, Tần Linh cũng không biết trong mắt nàng cô đơn rốt cuộc là thật là giả, tuy nhiên những này hiện tại thực đã không trọng yếu, trọng yếu là Tần Linh biết mình đã bị người cho ghi nhớ, hết thấy đều đã thành kết cục đã định. Phiền phức sẽ tới rất nhanh.

Tần Linh đối Tư Mã Yên Nhi nói: "Tốt, chuyện này người có thể không cần lo lắng, coi như không đột phá nổi tiên thiên, ta cũng không sợ."

Tần Lộ tựa hồ còn có chút lo lắng, "Tần Linh đệ đệ, người nói là sự thật sao người có thể đánh bại hấn, hấn nhưng là Tiên Thiên cường giả!"

Tần Linh nghi hoặc: "Trong miệng các người cái kia hấn đến cùng là ai các người tựa hồ đối với hấn rất kiêng kỵ."

"Người cũng không biết hấn là ai, người còn dám nói người không sợ hấn!"

Tần Linh không muốn trong vấn đề này dây dưa tiếp, "Không nói cái này, chúng ta vẫn là đi giấu đi!"

Tư Mã Yên Nhi ý vị thâm trường nhìn Tần Linh một chút, trong mắt một màn kia cô đơn chậm rãi tiêu tán, thay vào đó là một khó mà cảm thấy ý cười.

Rất nhanh Tần Linh tiến nhập giấu, vì không lộ vẻ đặc biệt, Tần Linh tại giấu bên trong tùy ý chọn hai quyển, liền ra giấu. Những này võ học đã sớm đối với hấn vô dụng.

Đi ra giấu về sau, Tần Lộ lập tức chạy tới, "Nhanh cho ta xem một chút người chọn là cái gì võ học "

Tần Linh tiện tay đem hai quyển võ học đã đánh qua, Tần Lộ đem hai quyển võ học cầm vào tay xem xét, trên mặt sầu lo lại sâu tăng một, "Tần Linh đệ đệ, người làm sao chọn, cái này hai quyển võ học căn bản vô dụng!"

Trông thấy Tần Lộ thật sâu lo lắng, Tần Linh nói: "Không sao, dù sao ta cũng không có tính toán luyện phía trên này Võ Công."

"Cái gì! Người không có ý định luyện. Vậy sao người có thể là đối thủ của hấn!"

Tần Linh bất đắc dĩ nhìn một chút Tần Lộ, "Người cứ yên tâm đi! Có ta Tần gia Bôn Lôi thủ là đủ!"

Tần Lộ bản còn muốn nói điều gì, nhưng lúc này cách đó không xa đi tới mấy người, Tần Lộ nhìn thoáng qua về sau, lập tức chạy đến Tư Mã Yên Nhi bên cạnh, "Yên Nhi tỷ tỷ, hấn làm sao tới nhanh như vậy, lần này nên làm cái gì "

Tư Mã Yên Nhi nhìn về phía trước đi tới mấy bóng người, nói: "Lộ mà yên tâm, hấn cũng không có tới, mà lại coi như tới, thì phải làm thế nào đây, khó hấn còn dám ở ngay trước mặt ta xuất thủ không thành, ta ngược lại muốn nhìn một chút hấn có hay không là gan này" Tư Mã Yên Nhi đột nhiên bộc phát ra một cỗ cường đại uy thế, ma nữ thực lực chân chính hiển hiện.

Tần Linh quay đầu lại nhìn một chút, kỳ thực Tần Linh đã sớm biết Tư Mã Yên Nhi thực lực, tiên thiên Tứ Trọng. Chỉ bất quá không có vạch trần mà

thời.

Tư Mã Yên Nhi khí thế cường đại hướng về bốn phía khuếch tán mà đi, mấy cái kia khí thế hung hung mà đến thanh niên, cũng bị cỗ khí thế này chỗ chân, trong lúc nhất thời lảng tại chỗ nào. Nhưng trong đó vẫn là có một tên thanh niên mặc áo lam hiện lên một chút do dự về sau, còn tiếp tục hướng Tần Linh đi tới.

Tư Mã Yên Nhi thấy đối phương, vẫn không thối lui. Sắc mặt trong nháy mắt băng lãnh, hàn ý Tiêu Tiêu, như Thu Phong túc sát, bốn phía tràn ngập như có như không Sát Ý.

Thanh niên mặc áo lam kia đã ngừng lại Cước Bộ, cuối cùng vẫn không có tiến lên, thanh niên mặc áo lam một mực tránh né Tư Mã Yên Nhi ánh mắt, đem ánh mắt đặt ở Tần Linh trên thân, "Người chính là Tần Linh" thanh niên mặc áo lam mở miệng nói.

Tần Linh nhìn lấy thanh niên mặc áo lam cái kia phần hận biểu lộ, cười cười, sau đó nói ra: "Không sai, ta chính là. Người có chuyện gì chúng ta tựa hồ không biết a "

Thanh niên mặc áo lam dùng khoe mắt quét nhìn phui một chút Tư Mã Yên Nhi, gặp Tư Mã Yên Nhi không có dị trạng, lúc này mới lấy dũng khí, nói: "Ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu là người chọc người không nên dây vào người, hôm nay ta đến đây đúng vậy khiêu chiến người, nghe nói người tại vào nội môn thời điểm, chỉ dùng một chiêu liền đem Văn Đào tên phế vật kia đánh bại, ta muốn nhìn người một chút đến tốt cùng có hay không trong truyền thuyết mạnh như vậy, vẫn là Văn Đào làm việc thiên tư "

"Người muốn khiêu chiến ta" Tần Linh bình tĩnh nói nhìn lấy thanh niên mặc áo lam

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: : Ứng chiến

Thanh niên mặc áo lam mặt lộ vẻ mừng rỡ, hấn bản lo lắng Tần Linh sẽ không ứng chiến, nhưng bây giờ xem ra, hấn cảm thấy Tần Linh cũng không gì hơn cái này. [Kẹo bông gòn] "Không sai, ta muốn khiêu chiến người! Khó người không dám ứng chiến sao hoặc là người tiến nhập nội môn căn bản chính là Văn Đào cố ý. . ." Sau khi nói xong, thanh niên mặc áo lam lại liếc mắt nhìn Tư Mã Yên Nhi.

Đối mặt thanh niên mặc áo lam khích tướng, Tần Linh trí chỉ cười một tiếng, "Người cũng không cần kích ta, người như muốn khiêu chiến ta cũng không phải là không thể được, chỉ cần người đáp ứng ta một cái điều kiện, ta liền tiếp nhận khiêu chiến của người."

Thanh niên mặc áo lam sững sốt một chút, nhưng cuối cùng vẫn là hỏi: "Điều kiện gì "

Tần Linh chậm rãi nói ra: "Điều kiện của ta đúng vậy người như muốn khiêu chiến ta, vậy thì đường đường chính chính khiêu chiến."

Thanh niên mặc áo lam giống như còn chưa rõ Tần Linh là có ý gì, "Tần Linh, người đến cùng có ý tứ gì không phải cho ta làm trò bí hiểm!"

"Ta ý tứ rất đơn giản, muốn khiêu chiến ta có thể, hướng ta hạ Khiêu Chiến Thư, ta muốn đề võ học viện tất cả mọi người biết chuyện này. . ." Tần Linh gần từng chữ nói nói, trong lời nói tràn đầy một cỗ tự tin cùng hào khí.

Thanh niên mặc áo lam đại hỉ, căn bản không có suy nghĩ Tần Linh đây rốt cuộc là dụng ý gì, vội vàng tiếp nói: "Tốt! Ta đáp ứng, người chờ, ta chẳng mấy chốc sẽ hướng người hạ Khiêu Chiến Thư, đến lúc đó hi vọng người không nên hối hận mới tốt. . ."

Thanh niên mặc áo lam đi, mang theo kích động rồi đi, hấn thấy Tần Linh cử động lần này không thể nghi ngờ là vô cùng ngu xuẩn, thanh niên vốn định xem ở Tư Mã Yên Nhi trên mặt mũi, cho Tần Linh lưu mấy phần mặt mũi, nhưng bây giờ đã Tần Linh đưa ra, thanh niên mặc áo lam cũng không còn gì phải lo lắng.

Thanh niên mặc áo lam sau khi đi, Tần Lộ vội vã chạy đến Tần Linh bên người, "Tần Linh đệ đệ, người muốn làm gì người muốn làm lấy tất cả mọi người mặt cùng hấn tỷ thí sao "

"Có gì không thể ta chính là ở trước mặt tất cả mọi người đánh bại hấn, để bọn hấn biết muốn khiêu chiến ta Tần Linh, tìm ta gây phiền phức, nhất định phải xuất ra nhất định thực lực, không phải vậy đừng trách ta vô tình."

Tần Lộ tiếp tục nói: "Người thật có nắm chắc không vừa mới thực lực của người kia cũng không thấp, ta gặp qua hấn, hấn tán dương an, là người kia

trung thực tùy từng, tu vi đã là Hậu Thiên Cửu Trọng Điện Phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đi vào tiên thiên."

Tần Linh bắt đầu dĩ cười cười, "Người làm sao còn chưa tin ta, Hậu Thiên Cửu Trọng Điện Phong ta còn không để vào mắt, đến lúc đó người xem kịch vui là được rồi."

Gặp Tần Linh lòng tin hoàn toàn, Tần Lộ đi đến Tư Mã Yên Nhi bên cạnh, "Yên Nhi tỷ tỷ, người tin tưởng Tần Linh đệ đệ sao hẳn thật có thể đánh bại hắc sao "

Tư Mã Yên Nhi mắt không chớp nhìn chăm chăm Tần Linh, "Ta tin tưởng. . ."

Tần Lộ nghe xong, nhỏ giọng nói thầm nói: "Tính toán không đi lo lắng những này phiền lòng sự tình, hết thấy có Yên Nhi tỷ tỷ tại ta thì sợ gì, có phải hay không Yên Nhi tỷ tỷ. . ."

Tư Mã Yên Nhi cười một tiếng, đối Tần Linh nói: "Người thật dự định giúp tỷ tỷ chuyện này sao "

Tần Linh nói: "Bây giờ nói những này đã vô dụng, ta hiện tại liền muốn biết một vấn đề, người cùng ta đến kinh đô võ học viện là không phải đã sớm kế hoạch tốt" Tần Linh đột nhiên cảm giác được mình càng ngày càng nhìn không thấu trước mắt cái này mị lực vô hạn mỹ lệ nữ tử. Có đôi khi cũng không biết nàng câu nào thật, câu nào giả.

Tư Mã Yên Nhi chân đạp Liên Hoa bước, chậm rãi đi đến Tần Linh trước người, "Khanh khách. . . Tần Linh đệ đệ quả nhiên đủ thông minh, vấn đề này người vẫn là từ từ suy nghĩ đi, tỷ tỷ là sẽ không nói cho người, dù sao người đã là tỷ tỷ người, muốn chạy cũng chạy không được!"

Tần Linh ngược ngừng cười một tiếng, làm sao cảm giác mình lại bị đùa giỡn. Một trận hương thơm phiêu tán, mềm mại sợi tóc từ Tần Linh khuôn mặt phát qua, Tư Mã Yên Nhi giống như như tinh linh từ Tần Linh bên cạnh thổi qua.

Tần Linh từ khi tiến nhập nội môn một khắc này, tên của hắn liền bị tất cả mọi người mà biết được, nguyên nhân đúng vậy hắn đạt được Hóa Tiên Từ Tư Mã Yên Nhi ưu ái, mà bây giờ trong nội môn lại truyền ra một cái oanh động chúng nhân tin tức, cái kia chính là Tuyệt An hướng Tần Linh phát khởi khiêu chiến, hơn nữa còn hạ Khiêu Chiến Thư, nghe nói Tần Linh đã ứng chiến.

Nội Môn sôi trào, toàn bộ kinh đô võ học viện cũng sôi trào, Tần Linh người thế nào tiến Nội Môn liền dám tiếp nhận Tuyệt An khiêu chiến, cái kia Tuyệt An thực lực thế nhưng là mười phần mạnh mẽ, Tần Linh muốn làm gì khó hẳn thật cho là hắn là Tuyệt An đối thủ sao

Nhưng rất nhanh liền có người biết được hết thấy, Tuyệt An chính là người kia tùy tùng, Tuyệt An khiêu chiến Tần Linh, có lẽ đúng vậy người kia chủ ý, Tần Linh coi như không dám ứng chiến cũng không còn cách nào khác, ai bảo hắn cùng Hóa Tiên Từ cùng đi tới, nhất định bị giáo huấn.

Đến tận đây mọi người mới biết được hết thấy, nguyên lai đây hết thấy đều là người kia an bài, Tần Linh lần này xong, đã gây nên người kia chú ý, chỉ sợ ngày sau thời gian sẽ không tốt hơn, cho dù có Hóa Tiên Từ che chở cũng không được, cuối cùng kết quả chỉ có thể là xám xịt rồi đi võ học viện, chúng nhân giống như hồ đã thấy Tần Linh kết cục cuối cùng.

Đối với những cái kia lâu dài tại nội môn bên trong người tu luyện tới nói, không thể nghi ngờ là một kiện mười phần khô khan sự tình, nhưng bây giờ lại khác, nguyên bản buồn tẻ, nhàm chán sinh hoạt, giờ phút này đột nhiên trở nên bao hàm kích tình, bởi vì sắp có một trận tỷ thí triển khai, mà cả chuyện nguyên nhân gây ra chính là Hóa Tiên Từ Tư Mã Yên Nhi.

Khu trong nội môn có một cái chuyên môn dùng để tỷ thí Luận Võ Đài, giờ phút này cách bắt đầu thời gian còn sớm, nhưng đã là người đông nghìn nghịt, khắp nơi đều là người người nhốn nháo, vô cùng náo nhiệt.

Đám đông bên trong có một đám người rất là dễ thấy, bởi vì bọn hắn đều mặc lấy giống nhau phục sức, mà lại từng cái khí tức không yếu, có tu vi nhất định. Người cầm đầu là một vị cao lớn uy vũ thanh niên, chợt nhìn qua toàn thân cao thấp tựa hồ tràn đầy lực lượng. Để cho người ta không dám coi nhẹ.

Uy vũ thanh niên bên cạnh một người nói ra: "Đại ca, lần này không biết người kia lại là biểu tình gì ta nhưng nghe nói Tư Mã Yên Nhi tựa hồ đối với cái kia Tần Linh rất đặc biệt. . ."

Uy vũ thanh niên hướng về trong đám người nhìn lướt qua, mới chậm rãi nói ra: "Tư Mã Yên Nhi đến cùng đối Tần Linh thế nào chúng ta không cần để ý, ta để người hỏi thăm sự tình có kết quả sao "

Người kia cười nói: "Đại ca yên tâm, ta đã sớm đánh tra rõ ràng. Kỳ thực cái này Tần Linh vẫn là có mấy phần tu vi, ta tự mình đi hỏi Văn Đào tiểu tử này, theo hắn nói Tần Linh thực lực rất mạnh, nhưng cụ thể tu vi hắn lại nói không nên lời, tuy nhiên tiểu tử kia dự đoán nói Tần Linh khả năng đã đi vào tiên thiên."

Uy vũ thanh niên ý vị thâm tàng cười cười, "Đi vào tiên thiên tốt! Tốt! Nếu thật sự là như thế, vậy lần này không phải hắn để ở trên trời tự mình xuất thủ, không phải vậy hắn liền phải tái rồi, Ha-Ha. . . Hi vọng cái này Tần Linh đừng để ta thất vọng mới tốt!"

Mọi người tại dưới đài nghị luận âm ỉ, các tự suy đoán lần này tỷ thí kết quả, rất hiển nhiên có thật nhiều người cũng không coi trọng Tần Linh, cho rằng Tần Linh có thể tiến nhập nội môn liền tồn tại rất lớn nghi vấn, làm sao có thể là sắp đi vào tiên thiên Tuyệt An đối thủ.

Theo luận vô thời gian tới gần, Luận Võ Trường bên trên người càng ngày càng nhiều, bởi vì tỷ thí là tại nội môn bên trong tiến hành, cái này nhưng để những cái kia Ngoại Môn Đệ Tử gấp đến đỏ mắt, cơ hồ đều muốn xông vào Nội Môn, nhưng ở cảm nhận được trước cửa cái kia hai khí tức cường đại về sau, đành phải ngoan ngoãn ở bên trong bên ngoài bên ngoài chờ lấy trận đấu kết quả, mà không thể tận mắt nhìn thấy.

"Mau nhìn! Tuyệt An xuất hiện nhìn!" Trong đám người bỗng nhiên có người hô lớn một tiếng, lập tức ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn, chỉ gặp ngoài trăm thước đi tới một đoàn người, chúng nhân không có phát hiện người kia tồn tại, tựa hồ có chút thất vọng, tuy nhiên ngẫm lại cũng thế, Tần Linh còn không đáng đến người kia tự mình hiện thân.

Theo Tuyệt An xuất hiện, chúng nhân biết nói, cái kia Tần Linh hẳn là chẳng mấy chốc sẽ hiện thân. Tuy nhiên không biết Hỏa Tiên Tử lửa sẽ không tới, chúng nhân suy đoán. Kỳ thực có rất nhiều người đều là hướng về phía cái này tới, trong lòng bọn họ này trận đấu kết cục đã định, Tần Linh tất bại. Căn bản không có cái gì điểm đặc sắc, chỉ có Tư Mã Yên Nhi mới là bọn hắn chuyển này lớn nhất mục đích.

Tại mọi người chờ đợi bên trong, nơi xa rốt cục xuất hiện bốn bóng người, mắt sắc người lập tức đoán ra trong đó thân phận ba người, "Hỏa Tiên Tử tới. . ."

Theo người này một tiếng la hét, chúng nhân khó mà bình tĩnh, nhìn chòng chọc vào phương xa bốn bóng người kia.

Tần Linh xuất hiện, Hỏa Tiên Tử Tư Mã Yên Nhi cũng đi theo bên cạnh hắn, khó nghe đồn là thật trong lòng mọi người bỗng nhiên đồng thời toát ra dạng này một cái ý nghĩ.

"Không đúng, còn có một người tại bọn họ bên cạnh, người kia là ai giống như cũng là một nữ tử!" Chúng nhân phát hiện Tần Linh bên cạnh ngoại trừ Tư Mã Yên Nhi, Tần Lộ bên ngoài, lại còn có một người, từ xa nhìn lại người kia vậy mà cùng Tư Mã Yên Nhi có so sánh. Theo khoảng cách càng ngày càng gần, chúng nhân hai mắt thời gian dần trôi qua trừng lớn lên, "Làm sao có thể như thế nào là nàng nàng làm sao cũng tới "

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: : Một chiêu bại địch

Theo Tần Linh mà đến đạo thân ảnh kia đẹp đến làm người ta nín thở, kinh động như gặp thiên nhân, nàng cùng Tư Mã Yên Nhi có tuyệt thế chi tư, khuynh quốc chi dung. Mọi người đã nhận ra là ai, nhưng trong lúc nhất thời vậy mà đều không có chậm qua thân, không biết nàng làm sao cũng cùng Tần Linh cùng đi tới, khó các nàng trước đó liền nhận biết.

Thẳng đến Tần Linh bốn người đi đến chúng nhân trước người, mọi người mới dần dần tỉnh táo lại, nhìn lên trước mắt hai Đạo Cực cổ dụ hoặc thân ảnh, chúng nhân lần nữa lâm vào kinh diễm trong lúc si ngốc, bọn hắn chưa từng gặp qua hai nữ đồng thời xuất hiện qua, một nước một hỏa thực khó cùng tồn tại, cũng có người từng liên tưởng qua hai nữ gặp nhau trắng cảnh, nhưng bây giờ cái này xuất hiện phương thức là chúng nhân bất ngờ, đồng thời hầu ở một người nam tử bên cạnh, cái này Tần Linh đến tột cùng có năng lực gì có thể làm cho hai nữ đồng thời hiện thân

Tần Linh nhìn lấy bốn phía người kinh ngạc đến ngây người hình dạng, nơi nào sẽ không biết là nguyên nhân gì. Tần Linh vốn là tại cùng Tư Mã Yên Nhi cùng Tần Lộ trước khi đến Luận Võ Trường trên đường, nhưng ai có thể tưởng đến trên nửa đường bỗng nhiên gặp Lạc Hình, Lạc Hình cũng nghe nói Tần Linh cùng Tuyệt An tỷ thí tin tức, cứ như vậy Lạc Hình cũng cùng đi qua.

"Cái này! Đây không phải Thủy Tiên Tử Lạc hình sao nàng làm sao cũng xuất hiện, hơn nữa còn cùng Tần Linh, Tư Mã Yên Nhi cùng một chỗ "

"Cái này! Cái này ta cũng không biết, Tần Linh không phải hôm nay mới tiến nhập nội môn sao làm sao có thể nhận biết Thủy Tiên từ trừ phi bọn hắn trước đó liền nhận biết." Có người suy đoán nói.

Tuyệt An trông thấy Tần Linh xuất hiện, lại liếc mắt nhìn Tần Linh bên cạnh hai bóng người, trong đôi mắt ngoại trừ trong nháy mắt hâm mộ, còn lại phía dưới tất cả đều là ghen ghét.

"Tần Linh, không nghĩ tới ngươi thật đúng là dám đến, đã như vậy, vậy thì không cần nói nhảm nhiều lời, liền để tuyệt nào đó đến lãnh giáo một chút ngươi cao chiêu, nhìn xem ngươi đến tột cùng có năng lực gì! Có thể tiến nhập nội môn" Tuyệt An ý tứ đã rất rõ ràng, ý tứ đúng vậy Tần Linh không phải dựa vào bản lĩnh thật sự tiến nhập nội môn.

Nhìn lấy Tuyệt An tâm kia tức giận mặt, Tần Linh cười, "Có năng lực gì ngươi một hồi liền sẽ biết được, ta sẽ để cho ngươi biết cái gì là giết gà dọa khỉ! Ta nhưng không có nhiều thời gian như vậy cùng các ngươi trêu đùa!"

Nghe được Tần Linh đem mình so Thành Hầu Tử, lại là coi thường như vậy mình, Tuyệt An giận dữ, "Tần Linh ngươi đừng ngông cuồng hơn, hôm nay ta liền để ngươi biết người nào là người không đắc tội nổi! Ngươi sẽ vì ngươi hôm nay làm ra cùng nói tới nỗ lực vốn có đại giới!"

Hai người đều là thả người nhảy lên xuất hiện tại đài luận võ bên trên, Tuyết An tựa như một thanh Đồng Chuy mảnh liệt nện trên mặt đất, dẫn tới chúng nhân vô tay gọi tốt, "Cái này Tuyết An Thiên Cân Trụ quả nhiên lợi hại, một cước này chỉ sợ thật sự có Thiên Cân chi lực, nếu là đá chúng ta trên thân, vậy còn không thương đứt gân xương "

"Ai nói không phải đâu bằng không hẳn cũng sẽ không thâm thụ để ở trên trời coi trọng! Cái này Tàn Linh sắp xong rồi, người nói hẳn chắc tội ai không tốt, hết lần này tới lần khác chắc tội hẳn không chọc nổi người."

Đối với Tuyết An mạnh hữu lực rơi xuống đất thanh âm, trái lại Tàn Linh Khước Uyển như trôi nổi ở giữa không trung lơ lửng ngỗng, cử trọng nhược khinh, chậm rãi rơi xuống đất, không có một tia vang động, thậm chí có rất nhiều người cũng không có nhìn thấy Tàn Linh là như thế nào rơi xuống đất.

Một cái an tĩnh xó xỉnh bên trong, uy vũ thanh niên nhân quang tựa như điện, chăm chú nhìn chăm chăm Tàn Linh, từ Tàn Linh đứng dậy thẳng đến rơi xuống đất một khắc này thanh niên ánh mắt liền từ đầu đến cuối không có rời đi, sau nửa ngày, thanh niên mới thật sâu cảm khái nói: "Cái này Tàn Linh quả nhiên không đơn giản, xem ra hẳn thật khả năng đã đi vào tiên thiên!"

Uy vũ thanh niên bên cạnh một hơi có vẻ gầy yếu người trẻ tuổi, nói: "Cái này Tàn Linh chính là Tàn gia người, làm sao chúng ta trước đó cho tới bây giờ chưa nghe nói qua người này cũng không biết Tàn gia còn có như thế một cái anh hùng thiếu niên!"

Uy vũ thanh niên nhíu mày nói: "Cái này cũng không cần thiết để ý, cái nào Thế Gia sẽ không ẩn tàng chút gì, Tàn Linh trước đó thanh danh không hiển hách cũng không cần ngạc nhiên! Trọng yếu là Tàn Linh đã có thể uy hiếp được hẳn để ở trên trời, ta nhìn hẳn lần này cần như thế nào để ở trên trời về có tới không "

Gầy yếu người trẻ tuổi nói: "Còn không có, tuy nhiên hẳn là liền sẽ tại mấy ngày nay trở về."

Uy vũ thanh niên chậm rãi gật đầu, "Sau trận chiến này, Tàn Linh nhất định nổi danh kinh đô, đến lúc đó người đi giúp ta ước thấy người này, nhân vật như vậy ta Uất Trì cung có thể nào bỏ lỡ!"

"Được rồi, ta hiểu rồi. Tuy nhiên nếu là hẳn không đến nên làm cái gì "

Uy vũ thanh niên nhìn một chút cái kia tam đạo tịnh lệ thân ảnh, trong mắt lóe lên một tia khó được nhu hòa, nhưng rất nhanh liền biến mất không còn tâm tích, "Nếu là Tàn Linh không đến, vậy người cứ như vậy nói cho hẳn biết, hẳn nhất định sẽ tới. . ." Uy vũ thanh niên tại gầy yếu người trẻ tuổi bên tai nhỏ giọng nói vài câu.

Gầy yếu người trẻ tuổi chậm rãi gật đầu, "Ừm, lần này Tàn Linh chỉ sợ sẽ có phiền toái càng lớn. . ."

Uy vũ thanh niên cười nói: "Như thế há không tốt hơn, dù sao hai người kia ta đều thấy ngứa mắt, có Tàn Linh thay ta xuất một chút ác khí, là không thể tốt hơn, ta ngược lại muốn nhìn một chút đến lúc đó hai người bọn họ mặt có thể hay không lục, Ha-Ha. . ." Sau khi nói xong, uy vũ thanh niên một trận cười mở cười to, xem bộ dáng là thật rất vui vẻ.

Gầy yếu người trẻ tuổi hướng phía cái kia hai tuyệt thế thân ảnh nhìn lại, thâm nghĩ cái này Tàn Linh đến tốt cùng có gì mị lực, vậy mà dẫn tới hai nữ đồng thời xuất hiện, lần này chỉ sợ kinh đô võ học viện muốn náo nhiệt, kinh đô có lẽ sẽ không quá bình.

Tuyết An một đôi Hồ Nhân nhìn chòng chọc vào Tàn Linh, trong mắt lửa giận không chút nào che giấu, "Tàn Linh tiếp chiêu đi! Nhìn ta như thế nào giáo huấn người!"

Tuyết An cường thế xuất thủ, thả người nhảy lên, đáp xuống, mười ngón đại trượng, như kim câu xích sắt, cả người tựa như một cái bay lượn Bức Kích Thương Ưng, tấn mãnh hướng về Tàn Linh đánh tới.

Theo Tuyết An xuất thủ, mọi người dưới đài không khỏi từng tiếng kinh hô, bởi vì bọn hắn nhận ra Tuyết An chỗ làm võ học, chính là kinh đô võ trong học viện « Thương Ưng đánh huyệt », uy lực mười phần cường đại, không nghĩ tới Tuyết An vậy mà tu luyện tới trình độ như vậy, nhuệ khí ngưng tụ không tan, tụ tập tại mười ngón phía trên, có mặc kim phá thạch uy năng, để cho người ta không dám trực tiếp Kỳ Phong.

Tàn Linh không có bất kỳ cái gì dị động, chỉ là lẳng lặng đứng ở chỗ đó, mang theo một tia đề cho người ta không rõ ý nghĩa mỉm cười.

Giờ phút này Tuyết An mấy có lẽ đã công Tàn Linh trước người.

Mọi người dưới đài gặp Tàn Linh còn chưa xuất thủ, chỉ là ngờ ngạc đứng ở nơi đó, có người chế giễu liên tục, "Cái kia Tàn Linh sẽ không bị sợ choáng váng đi!"

"Ta nhìn tám chín phần mười là bị Tuyết An chán nhiếp rồi! Đổi lại là ta, ta tuyệt đối sẽ lập tức nhận thua, nếu là bị Tuyết An đánh trúng, chỉ sợ sẽ trọng thương, chưa có 1 tháng khôi phục thương thế là không tốt đẹp được. . ."

Theo chúng nhân không ngừng nghị luận, tại dưới đài Tàn Lộ lòng nóng như lửa đốt, "Yên Nhi tỷ tỷ, Tàn Linh đệ đệ làm sao vậy, làm sao còn không xuất thủ "

Tư Mã Yên Nhi chân mày hơi nhíu lại, giờ phút này trong lòng cũng có như vậy từng tia lo lắng, gặp Tàn Lộ vội vã như thế bộ dáng, Tư Mã Yên Nhi nói: "Không cần lo lắng, đã Tàn Linh đệ đệ nói không có vấn đề, như vậy thì không có vấn đề, bây giờ không phải là còn chưa tới sau cùng sao "

Một bên Lạc Hinh tựa hồ cũng không có chút nào lo lắng, khoe miệng hơi giương lên, trôi lên nụ cười thản nhiên, tựa hồ minh bạch cái gì.

Tư Mã Yên Nhi vừa vận nhìn thấy một màn này, coi là Lạc Hinh đang cười nhạo Tần Linh, sắc mặt phát lạnh, "Ngươi cười cái gì "

Lạc Hinh sắc mặt bình tĩnh, đối với Tư Mã Yên Nhi tức giận, cũng không thêm đề ý, "Không có gì, chẳng qua là phát hiện một số chuyện thú vị mà thôi. ."

"Sự tình gì" Tư Mã Yên Nhi tiếp tục hỏi.

Lạc Hinh nói: "Ngươi khó không có phát hiện Tần Linh sư đệ chỗ biểu hiện ra thông dong cùng trấn định là một loại xây dựng ở sự tự tin mạnh mẽ phía trên bình tĩnh, Tần Linh sư đệ sở dĩ còn không có xuất thủ, là bởi vì hắn căn bản cũng không có đem đối thủ nhìn ở trong mắt."

Nghe Lạc Hinh một phen, Tư Mã Yên Nhi lại lần nữa nhìn lại, phát hiện Tần Linh đúng như Lạc Hinh nói, giờ phút này Tần Linh không phải là bị chấn nhiếp rồi, mà là căn bản cũng không thêm vì đó, đó là một loại khinh bỉ không coi ra gì.

Tuyệt An tựa hồ không có phát hiện điểm này, giờ phút này hắn ngược lại là có vẻ hơi nhỏ thất vọng, như thế cho dễ liền đánh bại Tần Linh không phải ước nguyện của hắn, hắn phải từ từ đem Tần Linh đánh bại, sau đó lại hung hăng nhục nhã một phen, đây mới là hắn muốn kết quả. Tuy nhiên Tuyệt An trông thấy Tần Linh đều bị mình sợ choáng váng, cũng không thể tránh được, chỉ có thể thầm mắng Tần Linh quá vô dụng.

Tuyệt An đã nhào đến Tần Linh Tần Linh trước người, một đôi Thiết Trảo cách Tần Linh cũng bất quá Tam Thốn có thừa, Tuyệt An cười đắc ý, "Tần Linh, ngươi cũng không gì hơn cái này, Ha-Ha. . ."

Tần Linh vẫn như cũ không động, trên mặt lộ ra mỉm cười thần nhiên, "Lúc này đắc ý, không khỏi sớm chút. . ." Nói Tần Linh tay phải nhẹ nhàng vung lên, lưu lại đạo hư ảnh.

Tuyệt An điên cuồng gào thét, "Hiện tại vừa muốn phản kích, muộn!"

Nhưng Tuyệt An còn chưa dứt lời dưới, trước mắt liền xuất hiện xòe tay ra chưởng, tuy nhiên nhìn như thường thường không có gì lạ, không có chút nào lực đạo, nhưng trong đó bao hàm uy lực, để Tuyệt An quá sợ hãi, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Tần Linh, "Ngươi. . . Ngươi làm sao có thể "

"Vì cái gì không có khả năng ta nói qua ta hôm nay chính là muốn giết gà dọa khỉ, mà ngươi thích hợp nhất khi một con kia gà!"

Tại Tuyệt An Thiết Trảo còn chưa đánh trúng Tần Linh thời điểm, Tần Linh đã Nhất Chưởng đánh vào Tuyệt An trên ngực.

Bành!

Tuyệt An đang kinh hãi bên trong té bay ra ngoài, trùng điệp rơi xuống tại đài luận vô bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: : Chấn nhiếp

Từ Tần Linh xuất thủ đến Tuyệt An từ giữa không trung rơi xuống, không qua trong điện quang hỏa thạch, chúng nhân căn bản cũng không có minh bạch chuyện gì xảy ra, đã nhìn thấy Tuyệt An bị thua, bị Tần Linh Nhất Chưởng đánh xuống.

Tĩnh, đêm yên tĩnh giống nhau.

Không ai nói chuyện, toàn đều há to miệng, nhìn lấy một màn bất khả tư nghị này, Tuyệt An bại, bại là như vậy triệt để cùng dứt khoát , có thể nói Tần Linh căn bản không có cho hắn một điểm hoàn thủ cơ hội.

Tần Linh không đề ý đến ngã xuống đất Tuyệt An, mà là đem ánh mắt bén nhọn quét về phía chúng nhân, chậm rãi nói ra: "Tần mỗ hôm nay mới tiến nhập nội môn, tự hỏi không có có đắc tội qua bất luận kẻ nào, nhưng người này lại ác ý đối Tần mỗ khởi xướng khiêu chiến, xuất thủ càng tàn nhẫn, nếu không phải Tần mỗ còn có mấy phần thủ đoạn bảo mệnh, chỉ sợ hôm nay ngã xuống đúng vậy Tần mỗ, Tần mỗ mặc dù không muốn gây chuyện, nhưng cũng không phải mặc người khi nhục hạng người, như lại có người đối Tần mỗ trong lòng còn có ác ý, đừng trách Tần mỗ xuất thủ vô tình!"

Tần Linh lời nói tựa như Hồng Chung bên tai, thật lâu không thôi, tiếng vọng tại mọi người bên tai. Chấn nhiếp chúng nhân.

Tần Linh đây là đang thị uy vẫn là tại hướng người kia khiêu chiến Tần Linh lời nói vừa nói ra khỏi miệng, mọi người dưới đài trong nháy mắt sôi trào, tràng diện càng hùng vĩ, nhao nhao suy đoán Tần Linh đây là ý gì. Là trước mặt mọi người hướng người kia tuyên chiến sao

Còn có đúng vậy Tần Linh thực lực làm sao ngay cả Hậu Thiên Cửu Trọng Điền Phong Tuyệt An cũng không là đối thủ, mà lại Tuyệt An vẫn là một chiêu liền bị Tần Linh đánh bại, là như vậy tùy ý cùng nhẹ nhõm, giống như Tần Linh căn bản cũng không có sử xuất toàn lực.

Nhìn thoáng qua sôi trào đám người, Tần Linh biết mục đích của mình đã đạt thành, tối thiểu nhất đoạn thời gian gần nhất bên trong, Tần Linh sẽ rất hài lòng, không cần lo lắng có phiền toái nữa đến cửa. Còn Tuyệt An sau lưng người kia, Tần Linh từ đầu đến cuối cũng không có để ở trong lòng, không đến trả tốt, nếu là dám đến, Tần Linh không ngại đem người kia cũng thu thập.

Tần Linh đi xuống Luận Võ Đài, từ đánh bại Tuyệt An một khắc này bắt đầu, Tần Linh liền không có nhìn qua hắn một chút, đáng thương Tuyệt An trên mặt đất gãy dựa muốn đứng lên, nói hai câu ngoan ngoãn, nhưng Tần Linh đã không nhìn hắn, để hắn hận nghiến răng, mắt thấy Tần Linh liền muốn Tiêu Thất trong đám người, Tuyệt An gầm thét, "Tần Linh, ngươi chờ, ngươi không nên đắc ý! Ngươi sẽ vì ngươi hôm nay làm ra trả giá thật lớn! Hắn là sẽ không bỏ qua ngươi!"

Nhưng mà Tần Linh tựa như không có nghe thấy, từ đầu đến cuối không có quay đầu lại nhìn Tuyệt An một chút.

"Ha-Ha. . . Tần Linh quả nhiên đủ kinh, một chiêu liền đem Tuyệt An tiêu từ kia đánh bại! Xem ra tu vi của hắn xác thực đã đến tiên thiên, tựa hồ không thể so với ta yếu a!" Vũ Uy thanh niên trong góc cất tiếng cười to, so Tần Linh người trong cuộc này còn cao hứng hơn.

Tần Linh đi xuống Luận Võ Đài, Tần Lộ lập tức vọt tới, "Tốt! Tần Linh đệ đệ, tu vi của ngươi cao như vậy, lại dám gạt chúng ta, làm hại ta vì ngươi lo lắng!"

Tư Mã Yên Nhi cũng phụ họa theo đuôi, "Đúng đấy, ngươi có tu vi như thế lại còn giấu diếm"

Lạc Hình cũng nhẹ nói: "Chúc mừng Tần Linh sư đệ chiến thắng!"

Tần Linh nhìn cùng với chính mình bốn người đã bị chúng nhân vây vào giữa, đôi ba có người nói: "Tốt, chúng ta vẫn là nắm chặt thời gian rồi đi nơi này đi! Bằng không liền bị khi khi nhìn!"

Tam nữ hướng bốn phía nhìn một chút, lập tức gật đầu, các nàng cũng không có phát hiện mình bên cạnh vậy mà bỗng nhiên nhiều người như vậy, lại không rời đi, chỉ sợ liền phiền toái.

Tư Mã Yên Nhi thấy mọi người liên tục không ngừng hướng mình vọt tới, sắc mặt trong nháy mắt băng lãnh, một đôi trong đôi mắt đẹp tản ra băng lãnh, "Tất cả đứng lại cho ta! Ai như còn dám hướng phía trước nửa bước, nhưng đừng trách ta không khách khí!"

Ma nữ lời nói vẫn là rất hữu dụng, dù sao Tư Mã Yên Nhi hung ác kinh cùng mỹ mạo của nàng nổi danh, không người nào dám đi sờ lông mày của nàng. Như thế chỉ là tìm chỗ ẩn.

Chúng nhân sinh sinh đã ngừng lại bước chân tiến tới, ngăn người, không dám vọng động, lúc này Lạc Hình phiêu nhiên mà tới, nhẹ nói: "Chư vị sư huynh xin nhường một chút, ta phải đi. . ."

Chúng nhân nghe xong lập tức tâm hoa怒放, không khỏi nhao nhao triệt thoái phía sau, một đầu thông đạo xuất hiện tại bốn người trước mặt, Lạc Hình cười nhạt một tiếng, "Đa tạ các vị sư huynh!"

Chúng nhân cùng kêu lên, liền hô, "Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn! Thủy Tiên từ khách khí!"

Tư Mã Yên Nhi tựa hồ có chút sinh khí, ánh mắt lạnh lùng hướng trong đám người quét qua, chúng nhân lập tức im miệng, không còn dám nhiều lời, sợ vì vậy mà đắc tội Tư Mã Yên Nhi, kỳ thực trong lòng mọi người có một cái tận dưới đáy đáy, cái kia chính là không phải vạn bất đắc dĩ thì nhưng đắc tội Lạc Hình, cũng tuyệt đối không thể đắc tội Tư Mã Yên Nhi.

Đắc tội Thủy Tiên Từ Lạc hình có lẽ sẽ không có chuyện gì, nhưng nếu đắc tội Hóa Tiên Từ Tư Mã Yên Nhi, cái kia liền không nói được rồi.

Tần Linh nhìn hai nữ một chút, thầm nghĩ vẫn là mỹ nữ lực lượng lớn.

Tần Lộ cười hắc hắc, "Hi hi, chúng ta đi thôi! Ngươi xem bọn hắn nhìn hai vị tỷ tỷ đều thấy choáng!"

Tần Linh bốn người rời đi, chúng nhân lần nữa lâm vào sôi trào, không ai từng nghĩ tới kết quả sẽ là như thế này, Tần Linh vậy mà như thế cường đại, đây chẳng phải là nói Tần Linh đã là Tiên Thiên cường giả chúng nhân lúc này mới nhớ tới Tần Linh tại tiến nhập nội môn thời điểm một chiêu đánh bại Văn Đào sự tình, xem ra đó cũng là thật.

Lần này có trò hay để nhìn, Tần Linh biểu hiện càng cường đại, như vậy vị kia liền nhất định càng bất an, hai người sớm muộn sẽ có một trận chiến, đến lúc đó nhất định sẽ rất đặc sắc, có người giống như có lẽ đã dự liệu được hai người gặp nhau kịch liệt va chạm.

Tần Linh mang theo ba người đi ra Nội Môn, rõ ràng tại tiếp tục ngốc tại khu trong nội môn, chỉ sợ sẽ không thanh tịnh, cho nên Tần Linh suy đi nghĩ lại, vẫn là ra ngoài tạm lánh một chút danh tiếng cho thỏa đáng.

Nhưng Tần Linh không biết là giờ phút này Nội Môn bên ngoài, cũng là bị người vây chặt như nêm cối, đến đây chờ đợi tin tức Ngoại Môn Đệ Tử đã sớm đem Nội Môn bao bọc vây quanh, chờ đợi Nội Môn Đệ Tử thả ra tin tức, thế nhưng là chúng nhân đợi đã lâu cũng không có trông thấy một bóng người đi ra. "Chuyện gì xảy ra làm sao còn không có kết quả a sẽ không còn chưa có bắt đầu a đều đã qua nửa canh giờ. . ." Một cái thiếu niên mặc áo vàng đã đợi đến không kiên nhẫn được nữa, thở phì phò la hét âm ỉ nói.

Thiếu niên mặc áo vàng bên cạnh đứng đầy một người, người kia cười nói: "Không nên gấp, thời gian càng lâu, vậy đã nói rõ càng đặc sắc, dạng này mới càng có ý tứ."

Thanh niên mặc áo vàng không phục nói: "Lại không nhìn thấy, tình thái đi nữa lại có thể thế nào, ta chỉ muốn mau sớm biết kết quả, cái kia Tần Linh đến cùng là thật hay không có bản lĩnh vẫn là dựa vào quan hệ tiến nhập nội môn "

Kẹt kẹt. . .

Cửa lớn từ từ mở ra, ngoài cửa chúng nhân gấp này nhao nhao đại hỉ, rốt cuộc đã đợi được tin tức, chúng nhân đuổi cổ.

Trước hết nhất đi ra Tần Lộ, khi Tần Lộ đi ra cửa lớn một khắc này, nàng sợ ngây người, nhìn lên trước mắt đen ngịt một mảnh, tựa như một cái bị kính sợ bị hù nai con, lập tức lui trở về, tay nhỏ dùng sức vỗ ở ngực, "Ai da! Làm ta sợ muốn chết, làm ta sợ muốn chết! Ngoài cửa làm sao nhiều người như vậy, đơn giản so Nội Môn người còn nhiều hơn, lần này chúng ta làm như thế nào ra ngoài a "

Tần Linh vốn cho rằng Tần Lộ lại đang quấy rối, Thần Thức trong nháy mắt phóng thích, hiện lên ở Tần Linh trước mắt là người đông nghìn nghịt, chỉ sợ không xuông Thiên Nhân, "Nói không sai, bên ngoài bây giờ khắp nơi đều là người, nếu muốn nhanh nhanh rời đi nơi này chỉ sợ rất khó, lại nói còn có các người hai cái. . . Chỉ sợ sẽ gây nên rối loạn!" Tần Linh nhìn thoáng qua Lạc Hình cùng Tư Mã Yên Nhi.

Tư Mã Yên Nhi hiểu kỳ nhìn một chút Tần Linh, tuy nhiên không biết Tần Linh vì cái gì nói như vậy, nhưng vẫn là nói ra: "Vậy người nói nên làm cái gì "

Lạc Hình cũng ôn nhu nói ra: "Hết thảy đều nghe Tần sư đệ."

Tần Linh Đối Nội môn không chín, bản trông cậy vào hai nữ có thể giúp đỡ một điểm bận bịu, nhưng bây giờ hai nữ cái nào có một chút hỗ trợ ý tứ, muốn Tần Lộ hỗ trợ, Tần Linh căn bản không có trông cậy vào, bất đắc dĩ Tần Linh cười khổ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: : Một màn kia ngưng ngừng

Tam nữ chỉ gặp Tần đứng ở nơi đó nghĩ một lát, chỉ nghe thấy Tần Linh nói ra: "Đi thôi! Ta biết một chỗ có thể rời đi nơi này. . ." Dứt lời Tần Linh liền mang theo tam nữ lại quay trở về.

Tần Lộ đi theo Tần Linh sau lưng, gấp lại hướng về nội môn đi đến, một lúc sau, Tần Lộ rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi: "Tần Linh đệ đệ, người muốn mạng bọn ta đi cái nào a con đường này thế nhưng là thông hướng Nội Môn "

Tần Linh tựa hồ đã sớm ngờ tới Tần Lộ sẽ nhịn không được đặt câu hỏi, "Không cần phải gấp, một hồi người liền sẽ rõ ràng."

Tư Mã Yên Nhi lập tức nói ra: "Tần Linh đệ đệ còn muốn giữ bí mật a làm sao hiện tại không nói "

Tần Linh cười cười, "Cũng không có cái gì tốt bảo mật, chẳng qua là ta trùng hợp biết một cái bí ẩn thông đạo, chúng ta có thể từ nơi đó ra ngoài."

Tần Lộ tự lẩm bẩm, "Thông đạo cái gì thông đạo nơi này chẳng lẽ còn có thông đạo sao ta làm sao không biết nói ".

Tần Linh không có trả lời Tần Lộ vấn đề này, mà là nói ra: "Một hồi các người theo sát tại đằng sau ta, không phải vậy liền sẽ bị vây ở trong trận pháp."

Tam nữ gặp Tần Linh thận trọng như thế, nhao nhao gật đầu, liền ngay cả Tư Mã Yên Nhi cũng an phận không ít.

Bốn người vòng qua cái kia một tòa Tiểu Hồ, tiến nhập Tiểu Hồ một bên khác trong rừng rậm, sau khi tiến vào, bốn người trước mắt lập tức đen kịt một màu, Tần Lộ càng là một tiếng kêu sợ hãi, "A! Làm sao đen, Tần Linh đệ đệ làm sao đột nhiên đen, ta sợ bóng tối. . ." Tần Lộ thất kinh.

Tư Mã Yên Nhi khẽ nhíu mày, thực lực của nàng muốn so Tần Lộ muốn cao một chút, cho nên trước mắt còn không đến mức đen kịt một màu, nhưng

cũng là đen sì, chỉ có thể mộng lung nhìn thấy mơ hồ bóng người.

Lạc Hình tựa hồ cũng không thể so với Tư Mã Yên Nhi mạnh đến mức nào, lẳng lặng đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

Tần Linh giảng ba người phản ứng từng cái nhìn ở trong mắt, trông thấy Tần Lộ là thật sợ hãi, liền nói ra: "Mọi người không cần lo lắng, lẫn nhau ở giữa lời kéo tay, đi theo ta đi là có thể."

Trong bóng tối, ba người nghe được Tần Linh cùng nói vậy, lập tức trong bóng đêm lục lọi, rất nhanh tam nữ liền kéo ở cùng nhau, Tần Linh nhìn cũng chưa từng nhìn, kéo cách mình gần nhất một người, lập tức hướng về trong rừng đi đến, theo càng lúc càng thâm nhập, bốn phía càng thêm đen nhánh, giờ phút này Lạc Hình cùng Tư Mã Yên Nhi cái gì cũng không nhìn thấy, cùng Tần Lộ, trước mắt một vùng tăm tối.

Trong bóng tối bốn người ai cũng không nói gì, Tần Linh nhất tâm nhìn về phía trước, căn bản không có chú ý sau lưng ba người.

Tần Linh sau lưng tam nữ, mỗi người có tâm tư riêng, thuộc về Lạc Hình nhất là nhất là bất an, cùng nói bất an, ngưng ngưng càng thêm xác thực, chỉ gặp Lạc Hình sắc mặt đỏ bừng, một đôi Thiên Thiên mảnh tay bị Tần Linh nắm trong tay, Lạc Hình có thể cảm nhận được từ Tần Linh trên tay truyền đến nhiệt độ, đây là Lạc Hình đã lớn như vậy, lần thứ nhất cùng Nam tử như thế tiếp xúc thân mật.

Tư Mã Yên Nhi tại hai nữ trung gian, nàng có thể cảm nhận được bên cạnh người tuyệt đối không phải Tần Linh, như vậy bị Tần Linh lôi kéo người kia là ai đâu là Lạc Hình vẫn là Lộ mà Tư Mã Yên Nhi nỗ lực muốn đem người trước mắt thấy rõ ràng, nhưng trước mắt vẫn như cũ thoáng như đêm tối, cái gì cũng không nhìn thấy.

Tần Lộ tại ba người sau lưng, tuy nhiên Tần Lộ có chút sợ tối, nhưng bây giờ lại ở nơi đó một mực vụng trộm cười không ngừng, nàng tuy nhiên cũng không biết ba người ai phía trước, ai ở phía sau, nhưng tóm lại có một người là cùng Tần Linh lôi kéo, như vậy cái này như vậy đủ rồi, mặc kệ là Tư Mã Yên Nhi, vẫn là Lạc Hình, Tần Lộ đều không thêm đề ý. [Kẹo bông giòn]

Tư Mã Yên Nhi tuy nhiên rất muốn biết nói, nhưng thủy chung không có mở miệng. Bỗng nhiên, Tư Mã Yên Nhi sắc mặt trong nháy mắt hồng nhuận, đột nhiên ý thức được tại sao mình muốn đề ý những này, lập tức ném trừ tạp niệm trong lòng, không còn dám tiếp tục dây dưa vấn đề này.

Tần Linh vẫn như cũ vui đầu tiến lên, không có chút nào chú ý sau lưng tam nữ động tĩnh.

Cứ như vậy bốn người tại yên tĩnh mà tràn ngập một loại nói không rõ ràng bầu không khí bên trong đi gần nửa khắc đồng hồ, Tần Linh âm thanh Từ A tam nữ vang lên bên tai, "Sắp đến, các người chuẩn bị sẵn sàng! Một hồi nhớ kỹ trước không cần mở hai mắt ra."

Trong bóng tối, tam nữ nhìn thấy phía trước có một tia sáng, nhưng đột nhiên một mảnh liệt chương mắt cường quang đánh tới, Tần Linh một tiếng liền quát, "Nhắm mắt!"

Tam nữ nghe xong, nào dám lãnh đạm, lập tức hai mắt nhắm lại.

Sau nửa ngày, Tần Linh chậm rãi nói ra: "Tốt, có thể mở ra."

Khi ba người chậm rãi mở hai mắt ra về sau, lúc này mới phát hiện mình vậy mà tại một cái sơn cốc bên trong.

Trong sơn cốc, Khê Thủy róc rách, chim hót hoa nở, điệp Phi phong múa, như là Tiên Cảnh.

Tần Lộ hướng phía Tần Linh nhìn thật sâu một chút, sau đó phi bổn ra ngoài, kêu to nói: "Oa! Thật đẹp a! Ta làm sao không biết trong học viện còn có xinh đẹp như vậy một chỗ "

Tư Mã Yên Nhi tha có thâm ý nhìn thoáng qua Tần Linh, nhìn Tần Linh không hiểu thấu, không biết Tư Mã Yên Nhi loại ánh mắt này là có ý gì.

Mà một bên Lạc Hình lại là hết sức rõ ràng, nhưng vì không cho Tư Mã Yên Nhi phát hiện cái gì, Lạc Hình mặt mỉm cười hướng phía Tần Lộ đi đến, "Lộ mà sư muội nói không sai, nơi đây xác thực mười phần mỹ lệ. . ."

Tư Mã Yên Nhi gặp Lạc Hình cũng rời đi, tựa hồ cảm thấy mình một người ở tại Tần Linh bên cạnh có chút không ổn, cũng phiêu nhiên mà đi, nhưng lúc gần đi, lại ngoái nhìn cười một tiếng, "Tần Linh đệ đệ, vừa rồi bắt tay có phải hay không rất dễ chịu a "

Tần Linh rõ ràng sùng sốt một chút, chờ phản ứng lại thời điểm, Tư Mã Yên Nhi đã đi xa. Tần Linh chỉ có thể cười một tiếng chi, thầm nghĩ ma nữ này luôn luôn đang thỉnh thoảng trêu chọc mình, tuy nhiên Tần Linh biết đây là ma nữ bản tính, nhưng Tần Linh lại muốn cho ma nữ một lần giáo huấn nho nhỏ, tối thiểu nhất để cho nàng đối với mình trong lòng còn có mấy phần kiêng kỵ, không còn dám tùy ý cùng mình nói đùa, không phải vậy Tần Linh còn thật lo lắng, một ngày nào đó mình sẽ không ngăn cản được ma nữ dụ hoặc.

Tần Linh đuổi kịp ba người, Tư Mã Yên Nhi thân hình lóe lên, phiêu nhiên mà tới, yêu kiều cười nói: "Tần Linh đệ đệ, ngươi làm sao biết nơi này có ra niệng a hơn nữa còn có thể mang chúng ta đi ra cái kia đen như mực rừng cây cùng sơn động "

"Có thể không trả lời sao" Tần Linh sờ lên cái mũi.

Tư Mã Yên Nhi trong mắt lóe lên vẻ đắc ý, "Có thể, nhưng ngươi nhất định phải trả lời ta một vấn đề khác."

Tần Linh nói: "Vấn đề gì, ngươi hỏi đi "

Chỉ gặp Tư Mã Yên Nhi tràn đầy ý cười, cái này ý cười để Tần Linh cảm thấy mình nhưng có thể mắc lừa, mà một bên Lạc Hình tựa hồ cũng ý thức được cái gì, vừa mới bình phục nội tâm, lần nữa có ba động.

Tư Mã Yên Nhi chậm rãi nói ra: "Vừa rồi trong son động cảm giác thế nào, có phải hay không rất hưởng thụ muốn hay không một lần nữa, tỷ tỷ có thể thỏa mãn người nguyện vọng này."

Tư Mã Yên Nhi câu nói này vừa nói ra khỏi miệng, Lạc Hình thân thể mềm mại chấn động, sắc mặt trong nháy mắt biến sắc.

Tần Lộ thì là ở một bên che miệng cười trộm, tựa hồ không dám cười ra tiếng. Một hồi nhìn xem cái này, một hồi nhìn xem cái kia.

Tần Linh liền biết Tư Mã Yên Nhi không sẽ hỏi ra cái gì tốt vấn đề đến, trông thấy Lạc Hình cái kia một điểm kiêu chát chát, Tần Linh đối Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Tốt! Đã tỷ tỷ đồng ý, vậy ta cũng không để chối từ. . ." Dứt lời, Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt Tiêu Thất, khi xuất hiện lúc, Tần Linh đã xuất hiện tại Tư Mã Yên Nhi bên cạnh.

Còn tại đắc ý Tư Mã Yên Nhi nơi nào sẽ ngờ tới Tần Linh sẽ có như thế chủ động, mà lại Tư Mã Yên Nhi cũng đồng thời chú ý mật thiết lấy Lạc Hình biến hóa, thẳng đến bên cạnh bỗng nhiên thêm ra một bóng người, để Tư Mã Yên Nhi đột nhiên giật mình, khi thấy rõ là Tần Linh về sau, Tư Mã Yên Nhi một tiếng yêu kiều cười, "Tần Linh đệ đệ, người muốn làm gì "

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Người nói ta muốn làm gì, vừa mới không còn nói muốn thỏa mãn ta nguyện vọng này sao" dứt lời Tần Linh liền đưa tay hướng phía Tư Mã Yên Nhi chớp tới.

Tư Mã Yên Nhi rất là ngượng ngùng, vội vàng lui lại, đồng thời nói ra: "Tần Linh đệ đệ tại sao không đi tìm Lạc tiên tử hoàn thành người điều tâm nguyện này, tỷ tỷ tiện nghi người còn chiếm ít sao "

Tần Linh tiếp tục nói: "Đã không ít, vậy tỷ tỷ vì sao còn để ý lần này đâu "

Tư Mã Yên Nhi dừng bước, tựa hồ biết mình không có Tần Linh Tốc Độ nhanh, ngược lại thoải mái đứng ở nơi đó, "Tần Linh đệ đệ thật là sát Phỉ tỷ tỷ một phen khổ tâm, tỷ tỷ đây là đang vì người sáng tạo cơ hội, người cũng nhìn không ra sao "

Nghe được Tư Mã Yên Nhi như thế trần trụi nói ra, Lạc Hình lộ ra cực không tự nhiên, sắc mặt càng thêm đỏ thắm, rất là mê người!

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: : Không đơn giản

Một màn kia mê người ngượng ngùng là cực kỳ ngắn ngủi, Lạc Hình trong nháy mắt liền minh bạch đây là Tư Mã Yên Nhi cố ý nói cho mình nghe, tuy nhiên không biết Tư Mã Yên Nhi là dụng ý gì, nhưng Lạc Hình cũng mặc kệ những thứ này.

Lạc Hình trong nháy mắt khôi phục như lúc ban đầu, sắc mặt bình tĩnh, lại cũng nhìn không ra nửa phần ngượng ngùng chi tình, Lạc Hình tức giận nhìn chăm chăm Tư Mã Yên Nhi, "Tư Mã tiên tử chớ có hồ ngôn loạn ngữ. . ."

Nhìn lấy Lạc Hình có chút tức giận nhìn cùng với chính mình, Tư Mã Yên Nhi tiếp tục cười nói: "Lạc Hình muội muội chớ có thẹn thùng mới là, tiểu nữ từ nhìn Lạc Hình muội muội cùng Tần Linh đệ đệ trai tài gái sắc, chính là tuyệt phối, vừa rồi trong son động Tần Linh đệ đệ thế nhưng là rất hưởng thụ nha!"

Lạc Hình sắc mặt dần dần băng lạnh lên, lạnh lùng nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi, "Tư Mã tiên tử lại như mở này trò đùa, đừng trách Lạc Hình vô lễ!"

Tư Mã Yên Nhi cũng không cam chịu yếu thế, giãy dụa mềm mại vòng eo, "Tần Linh đệ đệ, người nhìn Hình nhi muội muội tức giận! Còn không mau đi an ủi một chút! Đây chính là một cái cơ hội khó được nha!" Tư Mã Yên Nhi một đôi tràn ngập dụ hoặc hai mắt dùng sức hướng phía Tần Linh chớp động.

Tần Linh ở một bên lẳng lặng nhìn hai nữ Đấu Chủy, lúc này Tần Lộ chạy chậm đến đi vào Tần Linh bên cạnh, cười hi hi nói: "Tần Linh đệ đệ, ta nói đi các nàng nhất định sẽ đánh nhau, hiện tại người thấy thế nào người nghĩ kỹ một hồi chúng ta muốn giúp ai sao" Tần Lộ không ngừng yêu kiều cười.

Tần Linh mang theo tức giận nhìn thoáng qua Tần Lộ, tiếp theo cười nói: "Nếu là các nàng thật đánh nhau, ta ai cũng không giúp, người không cảm thấy nhìn hai cái mỹ nữ đánh nhau là một kiện rất cảnh đẹp ý vui sự tình sao "

Tần Lộ đầu tiên là ngậy ra một lúc, rõ ràng bị Tần Linh lời nói cho kinh đảo, sau đó trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra một chuỗi cười xấu xa, "Tần Linh đệ đệ, ngươi biến thành xấu nha! Sao có thể tà ác như thế. . . Bất quá ta ưa thích, ta cũng muốn nhìn một chút Yên Nhi tỷ tỷ và Lạc Hinh tỷ tỷ đến cùng ai lợi hại "

Tư Mã Yên Nhi gặp Tần Lộ cùng Tần Linh vừa nói vừa cười, đặc biệt là trông thấy Tần Lộ cái kia từng tia cười xấu xa, liền biết hai người nhất định không có hảo ý, phiêu nhiên mà tới, "Tần Linh đệ đệ làm sao còn đi a! Chớ có Lạc Hinh muội muội sốt ruột chờ!"

"Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi biết vừa rồi Tần Linh đệ đệ nói cái gì sao hắn nói hắn muốn nhìn Yên Nhi tỷ tỷ và Lạc Hinh tỷ tỷ đánh nhau, nói trắng diện nhất định rất mê người!" Gặp Tư Mã Yên Nhi đi tới, Tần Lộ lập tức chạy tới, đem lời nói mới rồi thêm mắm thêm muối nói một phen.

Tư Mã Yên Nhi nghe xong, trong đôi mắt đẹp tràn đầy nghi hoặc, mới đầu tựa hồ cũng không tin đây là Tần Linh nói, nhưng lại nghĩ đến nghĩ, cảm thấy Tần Linh sớm đã không có trước đó cái kia loại bắt đầu thấy ngượng ngùng cùng non nớt.

Tư Mã Yên Nhi trong nháy mắt trở nên phong tình vô hạn, "Khánh khách. . . Không nghĩ tới cái này không chỉ trong chốc lát, Tần Linh đệ đệ liền trở nên hư hỏng như vậy, Tần Linh đệ đệ có phải thật vậy hay không muốn nhìn a nếu không tỷ tỷ liền cùng Hinh nhi muội muội vất vả một chút thỏa mãn nguyện vọng của ngươi, ngươi thấy thế nào "

Nghe được Tần Lộ đem hết thấy đều nói ra, Tần Linh cái kia hận a! Quả nhiên là duy tiểu nữ tử khó nuôi vậy! Tần Linh trừng mắt liếc Tần Lộ, tiếp lấy đối Tư Mã Yên Nhi nói: "Đừng nghe nàng nói mò, ta cũng không phải ý tứ kia!"

Gặp Tần Linh phủ nhận, Tần Lộ lập tức Phản Kích nói: "Tần Linh đệ đệ, ngươi cũng không nên chơi xỏ lá nha! Vừa mới ngươi thế nhưng là cùng ta chính miệng nói. . ."

Trông thấy Tư Mã Yên Nhi cái kia không tên ý cười, Tần Linh biết nói cái gì cũng là vô dụng, đành phải đổi chủ đề, nói: "Chúng ta cũng đừng ở chỗ này, nếu để cho người phát hiện liền phiền toái, mau chóng rời đi đi!" Nói, Tần Linh liền bước nhanh mà rời đi.

Gặp Tần Linh không nói hai lời liền đi, Tần Lộ cười càng vui mừng, "Yên Nhi tỷ tỷ, Lạc Hinh tỷ tỷ ta nói không sai chứ! Tần Linh đệ đệ chốt dạ!"

Tần Linh đi ra không xa, nghe thấy được Tần Lộ lời nói về sau, một cái lão đảo. Thăm nghĩ về sau tuyệt đối không thể đối cái tiểu nha đầu này nói cái gì, không phải vậy tất cả đều tiến vào Tư Mã Yên Nhi trong tai.

Lạc Hinh bình tĩnh như nước, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Tư Mã Yên Nhi, mà hậu thân ảnh động, hướng về Tần Linh rời đi phương hướng mà đi.

Tư Mã Yên Nhi ngừng nụ cười trên mặt, "Lộ, chúng ta cũng đi thôi!"

Bốn người đi ra khỏi sơn cốc, Tần Lộ hỏi: "Chúng ta tiếp xuống đi cái nào a "

Tần Linh nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nghĩ đến mình tới hiện tại ngay cả một cái chỗ đặt chân cũng không có, võ học viện tạm thời là trở về không được, phải nắm chắc thời gian tìm một cái đặt chân chi địa, không phải vậy liền nên ngủ đầu đường.

Tần Linh đối ba người nói ra: "Ta phải đi trước tìm một cái chỗ ở! Không biết hai vị ý muốn đi nơi nào" Tần Linh nhìn một chút Lạc Hinh cùng Tư Mã Yên Nhi.

Lạc Hinh nói ra: "Hinh nhi còn có việc, liền cáo từ trước, Tần sư đệ không nên quên ngày mai ước định. . ."

Tần Linh nói: "Tự nhiên không dám quên, Lạc sư tỷ yên tâm chính là, ngày mai Tần mỗ nhất định sẽ đến."

Lạc Hinh đi, phiêu nhiên mà đi, lưu lại nhàn nhạt dư hương, để cho người ta mê say.

Tư Mã Yên Nhi nhìn qua cái kia Đạo Tiêu mất thân ảnh, sau đó đối Tần Linh nói: "Tần Linh đệ đệ liền không nên nhìn, người cũng đã đi, vừa rồi tỷ tỷ vì ngươi phí hết nhiều ý nghĩ như vậy, ngươi cũng không biết cảm tạ người ta, xem ra Tần Linh trong lòng đệ đệ một chút cũng không có tỷ tỷ, tỷ tỷ thật là Thương Tâm. . ."

Đối mặt Tư Mã Yên Nhi lần nữa đùa giỡn, Tần Linh thông dong cười một tiếng, chậm rãi hướng đi Tư Mã Yên Nhi, "Yên Nhi muốn ta làm sao cảm tạ a

"Cái này mấy người tỷ tỷ nghĩ kỹ về sau, liền sẽ nói cho ngươi biết. . ." Tư Mã Yên Nhi âm thanh từ từ đi xa, thân ảnh trở nên càng thêm mơ hồ, nhìn lấy cái này để người đau đầu ma nữ, Tần Linh cười cười.

Hai nữ lần lượt rời đi, Tần Linh hưng hăng tròn mắt nhìn một chút Tần Lộ, tựa hồ còn đang vì sự tình vừa rồi sinh khí.

Tần Lộ cười khanh khách một tiếng, "Tần Linh đệ đệ không nên tức giận nha tỷ tỷ cái này nhưng cũng là vì tốt cho ngươi, ngươi nếu là có thể đem Yên Nhi tỷ tỷ và Lạc Hinh tỷ tỷ đều lấy về nhà, gia gia đã biết nhất định sẽ rất cao hứng. . ."

Nhìn lấy Tần Lộ cái kia thao thao bất tuyệt thần sắc, Tần Linh biết mình như không kịp ngăn cản nữa, chỉ sợ còn sẽ nói ra cái gì nói chuyện không đâu lời nói đến, "Đường tỷ suy nghĩ nhiều, ta cùng hai người bọn họ chỉ là quân tử chi giao, cũng không có khác. . ."

Tần Lộ ung dung nói ra: "Có đúng không Tần Linh đệ đệ ngươi dám nói ngươi không thích Yên Nhi tỷ tỷ và Lạc Hinh tỷ tỷ sao "

Tần Linh không có trả lời, sự vật tốt đẹp ai không thích, cảnh đẹp ý vui, nhưng đây chỉ là một loại đơn thuần thường thức mà thôi, Tần Linh sẽ không tự luyện cho rằng sơ lần gặp gỡ, hai nữ liền đối với mình tình cảm ngấm sinh."Tốt, không nói những thứ này, chúng ta vẫn là trước tìm một cái đặt chân chi địa đi!"

Gặp Tần Linh không xa nhiều lời, Tần Lộ nói lời đến khoe miệng lại nuốt trở vào, tiếp theo đến: "Không cần vì cái lo lắng này, trước khi đến gia gia đã sắp xếp xong xuôi, một hồi ta liền dẫn ngươi đi, thuận tiện đi gặp một lần đại ca, nếu để cho hắn biết nói chúng ta đến kinh đô còn không đi gặp hắn, hắn lại nên nói ta!"

Tần gia làm Hoa Hạ cô Vũ thế gia, tại kinh đều vẫn có một ít sản nghiệp, Hoa gia cùng Bạch gia giao hảo, tại kinh đô tuy có Hoa gia chèn ép, nhưng có Bạch gia ở một bên giúp đỡ lấy, tình huống cũng không phải là rất tồi tệ. Bây giờ kinh đô sản nghiệp đều giao vào Tần Danh trong tay, từ sau trận chiến ấy, Tần Danh cái này Tần gia cấp tốc quét khỏi Thiên Tài Thiếu Niên liền triệt để biến mất tại trước mắt mọi người. Vô số người vì đó tiếc hận.

Kinh đô một chỗ, một tòa U Tinh trong sân, ba đạo thân ảnh lẳng lặng ngồi tại trong sân, Nhất Hồ trà mới, tản ra trận trận mùi thơm ngát.

Tần Lộ bùng lên một chén đặt ở chóp mũi người gửi, "Thơm quá a! Đại ca đây là cái gì trà a làm sao thơm như vậy, chỉ riêng người một chút liền cảm thấy một loại thoải mái dễ chịu, có loại phiêu phiêu dục tiên cảm giác!"

Tần Danh thả tại chén trà trong tay, "Đây là ta từ Bạch gia Bạch Triển Đường trong tay đoạt xuống, tổng cộng cũng liền tám lượng. Cụ thể là cái gì trà ta cũng không rõ ràng lắm"

Tần Linh bùng lên trà này chén nhìn thoáng qua, lập tức liền biết đây là cái gì, Linh Trà. Đây chỉ là một loại phổ phổ thông thông Linh Thảo, cũng không phải là trân quý cỡ nào, nhưng đối với Thế Tục Giới bên trong chưa từng có hưởng qua vật này người đến nói, xác thực tương đối mới mẻ. Giống cái này loại phổ thông Linh Thảo Hồng Hoang trong dãy núi chỗ nào cũng có.

Tần Linh không nghĩ tới Thế Tục Giới cũng sẽ có loại vật này, tuy nhiên rất phổ thông, nhưng Tần Linh biết cái này bên trong Linh Thảo Thế Tục Giới là không thể nào có, xem ra Thế Tục Giới cũng không đơn giản a Tần Linh tựa hồ thấy được khác một phương thế giới Ảnh Từ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương hai mươi chín : Tần Danh

Tần Danh nhìn lấy Tần Linh, nói: "Thế nào mới tới kinh đô đã quen thuộc chưa "

Tần Linh uống một ngụm Trà xanh, chậm chậm nói ra: "Vẫn được, đã đi kinh đô học viện trình diện. . ."

Tần Danh âm thầm gật đầu, "Ừm, các người tại kinh đô võ học viện sự tình ta đã nghe nói, người làm rất tốt, chúng ta Tần gia mặc dù không tính là chân chính đại gia tộc, nhưng chúng ta Tần gia nam nhi cũng không thua ở bất luận kẻ nào, cũng không cần e ngại bất luận kẻ nào, nhưng minh bạch "

"Đại ca nói đúng lắm, Tần Linh tự nhiên minh bạch những đạo lý này, sẽ không cho Tần gia mất mặt."

Tần Danh cười nói: "Người, ta rất rõ ràng, mặc dù có chút tuổi trẻ, nhưng gặp chuyện trầm ổn, biết nặng nhẹ, đại ca rất yên tâm, cho nên ta cũng không phải rất lo lắng cái gì, ngược lại là ta cái này nghịch ngợm muội muội nhất làm cho người đau đầu, người ở cùng với nàng lúc, muốn quản một chút, không cần bởi vì nàng lớn hơn người, là người đường tỷ liền không có ý tứ mở miệng"

Tần Lộ ở một bên kìm nén miệng, "Đại ca, người nói cái gì nha! Ta rất ngoan có được hay không, chỗ nào giống như người nói vậy không tin người hỏi Tần Linh đệ đệ!"

Tần Danh cười cười, "Người cái gì tính tình, khó ta cái này làm đại ca còn không rõ ràng lắm sao "

Tần Linh ở một bên lẳng lặng nhìn, trên mặt có treo ý cười, nhưng cùng lúc trong lòng có một nỗi nghi hoặc, sự nghi ngờ này tại Tần Linh trong lòng đã thời gian rất lâu.

Tần Linh một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng bị Tần Danh nhìn ở trong mắt, "Người nếu là đối kinh đô có nghi vấn gì có thể hỏi ta."

Tần Linh từ từ nói nói: "Đại ca, tu vi của người" kỳ thực Tần Linh đã sớm nhìn ra Tần Danh không có một chút tu vi, Tần Linh nhưng nhớ kỹ tại Tần trong

nhà Tàn Danh thế nhưng là một cái Luyện Võ Kỳ Tài, Tàn Linh cũng một mực đem Tàn Danh xem như tấm gương, nhưng bây giờ Tàn Linh lại tại Tàn Danh trên thân không cảm giác được nửa điểm võ giả khí tức, ban đầu ở Tàn gia thời điểm, Tàn Linh liền đã phát hiện, cũng biết lúc ấy mình bị Hoa Phong đá thương, vì cái gì Tàn Danh trong tay còn sẽ có Khí Huyết Đan. (Kẹo bông gòn) nhưng lúc đó đây hết thấy chưa kịp hỏi, hôm nay gặp nhau, Tàn Linh áp chế không nổi nội tâm nghi hoặc.

Tàn Linh câu nói này vừa nói ra miệng, Tàn Lộ liền ở một bên lắc đầu, ngay cả liên tiếp nháy mắt, ra hiệu Tàn Linh không nên hỏi.

Tàn Danh cười khò một tiếng, trong mắt có một cổ cô đơn cùng không cam lòng, nhưng càng nhiều hơn chính là oán hận, "Bị người đã nhìn ra, đây đã là chuyện quá khứ, ta cũng không muốn nhắc lại, chờ về sau sẽ nói cho người biết đi!"

Gặp Tàn Danh không muốn nhiều lời, Tàn Linh cũng không dễ hỏi lại.

Một lúc sau, Tàn Danh khôi phục như lúc ban đầu, đối Tàn Linh nói ra: "Người vừa tới kinh đô, đối kinh đô rất nhiều tình huống còn không phải rất quen thuộc, mấy ngày nay liền để Lộ mà trước mang người tại kinh đô đi một vòng, làm quen một chút hoàn cảnh."

Tàn Lộ dùng sức gật đầu, cười nói: "Đại ca người cứ yên tâm, việc này bao tại trên người của ta, ta nhất định sẽ làm cho Tàn Linh đệ đệ trong thời gian ngắn nhất quen thuộc kinh đô hết thấy."

Tàn Danh tiếp tục nói: "Đế ở trên trời người này ta cũng đã được nghe nói, người này là Tây Bắc Đế gia người, tuổi còn trẻ, nghe nói tu vi đã đạt tiên thiên Tứ Trọng, gặp gỡ hần lúc, người cẩn thận một chút, người này hữu dũng hữu mưu, tại kinh đô võ học viện có thể nói là được nhiều người ủng hộ. Người đắc tội hần, chỉ sợ về sau tại kinh đô võ học viện sẽ có chút phiền phức." Tàn Danh hơi nhủ mảy, nhắc nhở nói.

"Đại ca, người không cần lo lắng những thứ này, Tàn Linh đệ đệ Võ Công cao đâu! Hần mới sẽ không sợ sệt đế tại trời ạ! Có phải hay không a Tàn Linh đệ đệ" Tàn Lộ cười nói.

Tàn Linh không thể phủ nhận cười cười, "Đại ca yên tâm, ta từ sẽ cẩn thận là được."

Sắc trời dần dần đen lại, Tàn Linh cùng Tàn Lộ từ Tàn Danh nơi đó sau khi ra ngoài, liền đi Tàn gia tại kinh đô một tòa trạch viện. Đây cũng là Tàn Linh ngày sau tại kinh đô chỗ ở.

Trên đường Tàn Lộ vỗ ở ngực, thật dài thở dài một hơi, "Ai! Cuối cùng đi ra, mỗi lần tới đại ca nơi này hần luôn luôn muốn nói ta dừng lại, đơn giản so mẹ còn muốn dài. . ."

Tàn Linh chậm rãi lắc đầu, "Đây là quan tâm người, người còn không biết dừng!"

"Ta biết, cho nên ta cũng không nói thêm gì, sợ chọc hần không cao hứng, từ cái này một việc về sau, ta liền chưa từng gặp qua đại ca cười qua, ta biết đại ca một mực đem đau xót giấu ở trong lòng. . ." Tàn Lộ lộ ra nhàn nhạt ưu thương.

Tàn Linh nói: "Người nói là cái kia một việc sao" Tàn Linh biết Tàn Lộ muốn nói cho đúng là cái gì.

Tàn Lộ trong mắt lộ ra oán hận, hận hận nói ra: "Không sai, nếu không phải Hoa gia bỉ ổi, ta đại ca cũng sẽ không trở nên như thế, mất đi tu vi không nói, mà lại từ nay về sau càng không thể tu luyện, đây hết thấy đều là bởi vì Hoa gia. . ."

Tàn Linh lông mày chăm chú vặn ở cùng nhau, "Hoa gia, lại là Hoa gia." Tàn Linh nhớ tới đệ đệ Tàn Thiên cũng là bởi vì Hoa Phong mà đứt gân kinh mạch, cha mẹ mất tích cùng Hoa gia cũng thoát không khỏi liên quan, mà bây giờ Tàn gia lại có một người bởi vì Hoa gia mà không thể tập võ. . .

Tàn Linh chậm rãi mà hỏi: "Đại ca là bị Hoa gia người nào gây thương tích "

Tàn Lộ trong đầu bỗng nhiên nhiều hơn một bóng người, đối với đạo thân ảnh này Tàn Lộ hận không thể lập ngay lập tức đi đem xé nát, "Hoa gia hoa thiếu, hần là hoa đêm Đại con trai, cũng chính là Hoa Phong đại ca, ba năm trước đây Võ Thuật Đại Tái bên trên, hoa thiếu sử dụng âm mưu, đem đại ca trọng thương. . . Từ đó về sau đại ca không chỉ tu vi mất hết, mà lại kinh mạch toàn thân cũng từng khúc đều đoạn, căn bản không có biện pháp tập võ. . ."

"Hoa thiếu, Hoa Phong đại ca" Tàn Linh cho tới bây giờ cũng không có nghe nói người này, dù là tại mộ ngay cả phong mấy người miệng người bên trong cũng chưa từng nghe bọn hần nhắc qua.

Tàn Lộ hung hăng gật đầu, "Không sai đúng vậy hần, ta sớm muộn sẽ tìm hần vì đại ca báo thù!"

Tàn Linh tiếp tục nói: "Hần cũng tại kinh đô võ học viện sao "

"Không, từ khi hai năm trước ta liền chưa từng nhìn thấy hần, không biết hần đi nơi nào liền ngay cả trong kinh đô cũng không có người lại nghe qua tin tức của hần."

Tàn Linh rơi vào trầm tư, bỗng nhiên cảm giác được trong kinh đô tựa hồ còn có một cổ lực lượng thần bí, mà cổ lực lượng này đúng vậy Không Dung nói tới cái kia cổ khổng chế ba lớn gia tộc lực lượng, còn có ban này phổ thông Linh Thảo, đúng vậy Tàn Danh từ Bạch gia nhân trong tay thu hoạch được. Loại vật này tuy nhiên phổ thông, nhưng cũng tuyệt đối không phải Thể Tục Giới có khả năng có. Tàn Linh đem những này nghi hoặc áp chế ở ở sâu trong nội tâm, biết những này mình sớm muộn sẽ tra rõ ràng.

Tần Lĩnh an ủi nói: "Hoa gia đối ta Tần gia làm hết thầy, ta Tần gia đều sẽ từng cái hoàn trả, còn có đúng vậy đại ca tuy nhiên không thể tập võ, nhưng người cũng không cần quá lo lắng, ta sẽ trị liệu Hảo Đại Ca."

"Tần Lĩnh đệ đệ, người nói cái gì, người có thể chữa trị Hảo Đại Ca! Người sẽ không gạt ta a" Tần Lộ kinh ngạc nhìn Tần Lĩnh, bởi vì dưới cái nhìn của nàng, kinh mạch đứt từng khúc căn bản là không thể nào y trị tốt. Chợt nghe phía dưới, Tần Lộ thật sâu hoài nghi, không thể tin được.

Tần Lĩnh cười nói: "Người cứ yên tâm đi! Thiên Nhi không phải cũng là bị Hoa Phong đả thương kinh mạch, không thể tập võ sao ta đã lưu lại rất nhiều Linh Dược đối với hần tiến hành trị liệu, tin tưởng không bao lâu, hần liền sẽ tốt sẽ khá hơn."

"Cái gì! Thiên Nhi cũng bị đánh gãy kinh mạch" giờ phút này Tần Lộ lộ ra càng thêm giật mình, bởi vì nàng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua chuyện này.

Tần Thiên bị Hoa Phong trọng thương là mọi người đều biết sự tình, nhưng Tần Thiên kinh mạch bị thương, tại Tần gia người biết cũng không nhiều, bởi vì Tần lão gia tử cũng không muốn đem chuyện nào làm cho ai ai cũng biết, đối với Tần gia những người khác mà nói, có thể sẽ sinh ra phụ diện ảnh hưởng. Cho nên Tần gia có rất ít người biết chuyện này.

"Không sai, chuyện này bị lão gia tử giữ bí mật, bắt quá bây giờ đã không cần lo lắng."

Tần Lộ lần nữa hỏi: "Tần Lĩnh đệ đệ, người thật sự có biện pháp để đại ca tiếp tục tập võ sao "

Tần Lĩnh tự tin cười một tiếng, "Đương nhiên có thể, chờ qua một thời gian ngắn ta liền vì đại ca trị liệu."

"Thật sao thật sự là quá tốt!" Tần Lộ hoan hỉ nhảy cẫng, vừa mới bị thương thần sắc lập tức tan thành mây khói, nhưng đột nhiên Tần Lộ lại yên tĩnh trở lại, "Tần Lĩnh đệ đệ, người vừa rồi tại sao không có nói cho đại ca a! Nếu là đại ca biết nhất định sẽ rất cao hứng."

Tần Lĩnh giải thích nói: "Trong tay của ta rõ ràng tại không có trị liệu cần thiết Linh Dược, ta sợ đại ca không tin, cho nên ta liền muốn mấy người một lại chuẩn bị đầy đủ lại nói cho đại ca, đến lúc đó lại nói cũng không muộn."

Tần Lộ chậm rãi gật đầu, "Người nói không sai. . ."

Gặp Tần Lộ chậm rãi gật đầu, Tần Lĩnh cũng lâm vào một trận trong trầm tư, Tần Lĩnh bỗng nhiên nghĩ đến từ ngày đó từ Hồng Hoang trong dãy núi rời khỏi về sau, liền không còn có đi vào qua, cũng không biết Tiểu Thạch thế nào

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: : Học viện có quỷ

Chu Hiểu Hiểu tiến vào kinh đô võ học viện chưa tới nửa năm, mang theo loại loại huyền môn cùng hần mỗi người hâm mộ tiến nhập võ trong học viện môn, thế nhưng là đến võ học viện sau mới phát hiện võ cuộc sống trong học viện cũng không phải là nàng ước mơ như thế. < S. Đẹp mắt Online > [Kẹo bông gòn] mỗi ngày ngoại trừ khắc khổ tập võ bên ngoài, không có một chút thời gian đi làm sự tình khác, Chu Hiểu Hiểu nhớ đến mình đã hơn mấy tháng không có đi ra khỏi Nội Môn, lần này khảo hạch nếu là lại qua không được, Chu Hiểu Hiểu đều không dám nghĩ tiếp.

Đêm tối yên tĩnh, trong phòng những người còn lại đều đã nằm ngủ, Chu Hiểu Hiểu chậm rãi từ trên giường bò lên, nhẹ chân nhẹ tay. Sợ hãi đánh thức những người khác. Vì có thể tại lần sau trong khảo hạch thuận lợi thông qua, Chu Hiểu Hiểu gần một đoạn thời gian đến nay, khắc khổ Tu Luyện, không phân ngày đêm, cùng thường ngày, Chu Hiểu Hiểu cầm một bản võ học đi tới võ học viện một nơi yên tĩnh, bắt đầu tu luyện.

Song khi nàng đang cố gắng lúc tu luyện, bỗng nhiên cảm giác trước mắt có một đạo bạch ảnh chợt lóe lên, Chu Hiểu Hiểu ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn một chút nhìn, cái gì cũng không có phát hiện. Tưởng rằng hoa mắt, cũng không chút để ý, tiếp tục luyện võ.

Thế nhưng là sau một lát, Chu Hiểu Hiểu lại cảm thấy đến trước mắt của mình có bóng trắng lác lác, Chu Hiểu Hiểu vội vàng nhìn chung quanh, nhưng trước mắt vẫn như cũ là cái gì cũng không có, chẳng lẽ là ảo giác.

Chu Hiểu Hiểu hướng bốn phía nhìn một chút, bốn phía đen như mực, một bóng người cũng không có, giờ phút này Chu Hiểu Hiểu mới phát hiện bốn phía an tĩnh có chút đáng sợ, gió thổi có lay, vang sáo sạt, Chu Hiểu Hiểu hơi sợ, lập tức cảm lấy trên đất sáo. Khi một người sinh sinh sợ hãi lúc, trong lòng sẽ càng nghĩ càng sợ hãi. Giờ phút này Chu Hiểu Hiểu đã sinh ra hoảng sợ, vội vàng đứng dậy. Nhưng làm nàng vẫn chưa ra khỏi hai bước, đột nhiên, một bóng người bay tới trước mặt nàng.

"A!"

Chu Hiểu Hiểu hét rầm lên, một trương kinh khủng mặt xuất hiện tại trước mắt nàng, gương mặt kia hiện đầy tơ máu, ngay sau đó Chu Hiểu Hiểu chậm rãi ngã trên mặt đất, ngất đi, trên mặt còn lưu lại hoảng sợ. Đang ngủ say võ học viện đám người cũng không có bị cái này rít lên một tiếng đánh thức, nhưng vẫn là có người nghe thấy được, tức giận nói: "Có bệnh a, hơn nửa đêm quỷ gào gì. . ." Mọi việc như thế, đúng vậy không ai đi ra xem xét.

Tại Chu Hiểu Hiểu đứng dậy đi luyện võ thời điểm, cùng gian phòng Lưu Hân cũng không ngủ, nàng nhìn thấy Chu Hiểu Hiểu ra ngoài luyện võ, cũng không chút để ý, dù sao cái này cũng không phải lần đầu tiên.

Ước chừng ba canh giờ qua đi, Lưu Hân phát hiện Chu Hiểu Hiểu còn chưa trở về, bình thường lúc này Chu Hiểu Hiểu đã sớm trở về a khó luyện võ luyện được mê mẩn, cũng sẽ không a

Lưu Hân âm thầm lo lắng. Một khắc đồng hồ lại qua, y nguyên không thấy Chu Hiểu Hiểu thân ảnh, Lưu Hân cảm giác có chút không đúng. Đột nhiên ý thức được, vừa rồi tựa hồ nghe đến một tiếng kêu sợ hãi, khó vừa mới là Hiểu Hiểu thét lên, Lưu Hân vội vàng xuống giường, ra khỏi phòng, đi tới Chu Hiểu Hiểu bình thường luyện võ địa phương, vừa đi vừa hô to: "Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu, người ở đâu "

Thấy không có người đáp lại. Lưu Hân cảm nhận được từng tia lãnh ý, bốn phía đen sì cái gì cũng không nhìn thấy, Lưu Hân lấy dũng khí lại hướng phía trước đi vài bước, chợt thấy cách đó không xa có một thân ảnh nằm trên mặt đất, chính là Chu Hiểu Hiểu. Chỉ gặp nàng sắc mặt tái nhợt, không có một tia huyết sắc, có chút dọa người.

Lưu Hân vội vàng vọt tới, "Hiểu Hiểu, Hiểu Hiểu, người thế nào mau tỉnh lại. . ." Gặp Chu Hiểu Hiểu không có bất kỳ cái gì phản ứng, Lưu Hân lòng nóng như lửa đốt, không biết nên làm sao bây giờ. Vội vàng chạy trở về phòng, đánh thức gian phòng những người khác, "Mọi người mau tỉnh lại, tỉnh."

"Lưu Hân, người lớn kêu cái gì, làm sao còn chưa ngủ" bên trong căn phòng người phản nản một mảnh.

Lưu Hân vội vàng nói: "Hiểu Hiểu té bất tỉnh, các người mau tới đây hỗ trợ."

"Hiểu Hiểu, té bất tỉnh!" Người còn lại nhao nhao bừng tỉnh, tỉnh cả ngủ, vội vàng bò lên.

Khi Chu Hiểu Hiểu khi tỉnh lại, phát hiện mình nằm tại một cái trong căn phòng an tĩnh, trong đầu lập tức trở về nhớ tới đêm qua hình ảnh, nguyên bản liên tái nhợt Vô Sắc mặt, giờ phút này lộ ra càng thêm trắng bạch.

Lưu Hân chăm sóc một đêm, gặp Chu Hiểu Hiểu tỉnh lại, lập tức hỏi: "Hiểu Hiểu, người khá hơn chút nào không người đêm qua làm sao té xỉu, có phải hay không là người tu luyện quá nóng này "

"Quý. . . Có quý, ta gặp được quý, không được qua đây, không được qua đây. . ." Chu Hiểu Hiểu co quắp tại góc giường nom nớp lo sợ, toàn thân không ngừng phát run.

"Hiểu Hiểu, người thế nào, Hiểu Hiểu" Lưu Hân gặp Chu Hiểu Hiểu mất hồn mất vía, mà lại trong miệng không ngừng nhắc tới có quý. Trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm sao bây giờ

Trời vừa sáng, Lưu Hân liền gọi tới Lang Trung, "Tiên sinh, nàng thế nào, là bởi vì luyện công vội vàng xao động bố trí sao "

"Theo lão phu chẩn bệnh nàng là trên tinh thần nhận lấy mãnh liệt kích thích, cho nên mới sẽ xuất hiện rõ ràng tại tình huống như vậy, lão phu mở mấy phó trấn tĩnh dưỡng thần thuốc, trước muốn nàng tĩnh dưỡng mấy ngày. Còn có một chút chính là, người muốn đặc biệt chú ý, thân thể của nàng dị thường suy yếu, tựa hồ là Nguyên Khí đại thương, người phải cẩn thận chăm sóc, theo lý mà nói một võ giả Thân Thể không nên như vậy kém cỏi a! Đơn giản ngay cả Phổ Thông Nhân cũng không bằng, lão phu cũng không biết nàng là như thế nào tiến nhập nội môn chỉ sợ không có một năm tu dưỡng là khó mà phục hồi như cũ "

Lang Trung cho Chu Hiểu Hiểu uống xong một bộ Dược Thang về sau, liền rời đi. Chu Hiểu Hiểu cũng bởi vì Dược Thang tác dụng mà an tĩnh lại.

Võ học viện ban ngày nữ sinh gian phòng tựa như ẩm ỹ chợ bán thức ăn, các loại âm thanh đâm chọc vào màng nhĩ.

Lưu Hân từ sau khi trở lại phòng, ngã xuống giường. Một đêm chăm sóc thực sự để cho nàng mệt không được, gian phòng bên trong một người hỏi: "Hân Hân, Hiểu Hiểu thế nào, đã tỉnh lại sao "

Lưu Hân muốn nói lại thôi, "Tĩnh là đã tỉnh lại, bất quá. . ."

"Tuy nhiên cái gì "

Lưu Hân mang theo từng tia từng tia nghi vấn, "Tuy nhiên Lang Trung nói Hiểu Hiểu nhận lấy kinh hãi, phải tĩnh dưỡng mấy ngày mới có thể tốt, mà lại bác sĩ còn nói Hiểu Hiểu Thân Thể rất suy yếu. Ngay cả phổ thông người thân thể cũng không bằng, chỉ ít cần phải tĩnh dưỡng thời gian một năm"

"Kinh hãi, Hiểu Hiểu làm sao lại bị kinh sợ, nàng không phải là bởi vì luyện công quá nóng này mới té xỉu sao còn có thân thể nàng làm sao lại Nguyên Khí đại thương "

"Ta cũng không biết nàng đến cùng là thế nào, Hiểu Hiểu khi tỉnh lại, trong miệng không ngừng nói quý, có quý các người nói một chút đây là ý gì. Mà lại Hiểu Hiểu sắc mặt tốt tái nhợt, tựa như bệnh nặng mới khỏi. . ."

Một người nói ra: "Các người nói có phải hay không là Hiểu Hiểu đêm qua thấy được đồ không sạch sẽ, cho nên mới sẽ té xỉu."

"Người sẽ không tin tưởng thật sự có quý đi!" Mấy người lập tức cảm giác phía sau lạnh suru suru.

Rất nhanh Chu Hiểu Hiểu té xỉu chuyện này ngay tại nữ tử bên trong lan tràn ra, "Nghe nói không, đêm qua có người té bất tỉnh. . ."

"Thật ta sao không nghe nói, tuy nhiên đây cũng không phải là cái đại sự gì, có cái gì kỳ quái đâu" một cái so sánh tiểu nữ tử nói nói.

Nữ tử kia tiếp tục nói: "Có phải hay không cái đại sự gì, nhưng ta nghe nói người kia đêm qua ra ngoài luyện võ nhìn thấy quý, cho nên mới sẽ bị quý dọa ngất."

"Quý! Tại sao có thể có quý đâu đừng nói giỡn." Một nữ tử áo vàng trên ghẹo nói.

Thấy mọi người không tin, nữ tử kia lại nói: "Các người đêm qua, không có nghe được rít lên một tiếng sao đúng vậy người kia gọi tiếng." "Ta nghe được, ta nghe được, ta lúc ấy còn tưởng rằng là ai tại trò đùa quái đản đâu! Làm hại ta từ trong mộng bừng tỉnh."

Nữ tử kia tiếp tục nói: "Nếu như là bị bệnh hoặc là luyện võ dẫn đến làm sao lại thét lên đâu, nhất định là nhận lấy kinh hãi, nhìn thấy cái gì đồ vật. . ."

"Người đừng nói nữa, nói ta hiện tại cũng có chút sợ hãi, về sau ban đêm cũng không dám ra ngoài cửa."

Rất nhanh tin tức này liền truyền ra, nhưng phần lớn người cũng không tin Chu Hiểu Hiểu là bị quý dọa ngất. Thân là võ giả các nàng, sao sẽ tin tưởng những này Quý Thần Chi Thuyết, chỉ có cực ít một bộ phận người tin tưởng, từ đó cái này một bộ phận người cũng không dám lại nữa đêm ra ngoài đi lại.

Tạ Tiểu Mãn đã tại nội môn bên trong ngày người gần thời gian một năm, gần nhất liên quan tới sự kiện quý nhất tại võ học viện lưu truyền sôi sùng sục. Tạ Tiểu Mãn cũng nghe nói. Cho rằng đây chẳng qua là một số nhất gan người lấy cớ mà thôi.

Màn đêm buông xuống, kinh đô võ học viện lần nữa khôi phục bình an, ngủ đến nửa đêm tạ Tiểu Mãn đột nhiên bị thể nội gấp ý tỉnh lại, vuốt vuốt mông lưng hai mắt, ra khỏi phòng.

Có lẽ là còn chưa tỉnh ngủ, tạ Tiểu Mãn hai mắt nửa mở nửa khép, Thân Thể lão đạo. Khi sau khi đi ra khỏi phòng, chợt phát hiện cách đó không xa bên trong đứng đấy một cái cô gái mặc áo trắng, nữ tử tóc dài xoa vai, đưa lưng về phía tạ Tiểu Mãn. Tạ Tiểu Mãn lại dụi dụi con mắt, nhưng lại nhìn lúc, chẳng còn gì nữa. Khó còn chưa tỉnh ngủ, hoa mắt, tạ Tiểu Mãn nghĩ thầm.

Chờ giải quyết cái kia phản cấp bách về sau, tại tạ Tiểu Mãn đang muốn trở về thời khắc, đột nhiên cảm giác mình phía sau tựa hồ có người, tạ Tiểu Mãn từ từ quay đầu, cảm nhận được một cổ hàn ý lạnh lẽo, một trương kinh khủng mặt quý, thu vào tạ nhỏ trong mắt, đây không phải là thật, nhất định là ảo giác của mình, tạ Tiểu Mãn nỗ lực giữ vững bình tĩnh cho mình, nhưng lúc này nàng có bỗng nhiên cảm giác có một cái băng lãnh tay khoắc lên đầu vai của mình, không có một chút nhiệt độ, tựa như một cái tay của người chết, một cổ khí tức âm lãnh từ đầu vai truyền đến.

"A. . ." Rít lên một tiếng, đánh thức không ít trong lúc ngủ mơ người. "Chuyện gì xảy ra, lại có người thét lên, sẽ không lại có người té xỉu a" không ít gian phòng nhao nhao dậy lên đèn.

Ngày thứ hai nữ tử ở lại chỗ lại truyền ra gặp quý tin tức, tại học viện nhắc lên cự sóng gió lớn, quý quái mà nói lần nữa bị nhắc lên. Những cái kia trong lòng lúc đầu không tin quý, hiện tại cũng không nhận được hoài nghi, thật chẳng lẽ có quý.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: : Chiến ác quỷ

Bóng đêm giáng lâm, đêm tối từ từ bao phủ Đại Địa, trong bầu trời đêm treo một vòng viên nguyệt, sao lốm đốm đầy trời, nhu hòa Nguyệt Quang từ không trung vung xuống, trên mặt đất lẳng lặng cháy xuôi, cho an tĩnh đêm tối tăng thêm nấy phần Tinh Thú.

Tần Linh đứng tại dưới ánh trăng, ngóng nhìn chân trời, biết cái kia tinh không vô tận chỗ sâu mới là mình cuối cùng Chiến Trường, mà bây giờ muốn làm hết thảy đúng vậy tận khả năng nhanh tăng cao tu vi, vì chính mình, vì thân nhân Tần Linh đều nhất định muốn quyết chí tiến lên. Mà đang lúc Tần Linh muốn về phòng thời điểm, bỗng nhiên cảm nhận được một cổ thấu xương ý lạnh, tựa hồ là một cổ âm khí nồng nặc.

Tần Linh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp giữa không trung một đạo hắc ảnh thoắt qua, tốc độ rất nhanh, nếu không phải Tần Linh Thần Thức nhạy cảm, chỉ sợ thật đúng là không phát hiện được.

Cái này chẳng lẽ Quỷ Vật? Tần Linh có thể cảm nhận được cái kia nồng đậm âm khí chính là từ đạo thân ảnh kia thân bên trên tản ra, nhìn lấy hắc ảnh sắp đi xa, Tần Linh lập tức đột ngột từ mặt đất mọc lên, dưới chân lơ lửng một đóa màu xanh Liên Hoa, Thanh Quang mờ mờ lung lung, chậm rãi lưu chuyển, rất là Thần Dị.

Tần Linh theo hắc ảnh mà đi, hần ngược lại muốn nhìn một chút cái này là phương nào Yêu Vật? Đây cũng là Tần Linh lần thứ nhất trông thấy Truyền Thuyết Yêu Vật hoặc là quỷ quái, Tần Linh cũng tràn ngập tò mò.

Tần Linh đi theo hắc ảnh đằng sau, dùng Hỗn Độn sách đem tự thân khí tức ẩn tàng, nếu không dùng con mắt nhìn, là không phát hiện được Tần Linh, hắc ảnh tựa hồ rất cẩn thận, nhìn qua tựa hồ cũng không phải là Tại Thành bên trong loạn chuyển, tựa như là có mục đích tính đang dò xét lấy cái gì.

Mà ở một đoạn thời khắc, hắc ảnh bỗng nhiên ngừng lại, một đôi băng lãnh hai mắt tại một trận dò xét về sau, chậm rãi rơi xuống từ trên không.

Tần Linh cũng chậm chậm rơi xuống đất, không biết hắc ảnh đến cùng muốn làm gì, tuy nhiên tại Tần Linh quan sát bốn phía một cái về sau, Tần Linh giật mình phát hiện, hoàn cảnh bốn phía cho Tần Linh một loại cảm giác quen thuộc, đây không phải Vũ Học Viện sao? Tần Linh lúc này mới phát hiện mình vậy mà đi theo Yêu Vật đi tới Vũ Học Viện, cái này Yêu Vật làm sao chạy đến nơi đây? Nó muốn làm gì? Tần Linh không có hiện thân, mà là tiếp tục quan sát.

Trước đó Vũ Học Viện phát sinh hết thảy Tần Linh cũng không hiểu biết, Vũ Học Viện có quỷ nghe đồn Tần Linh cũng không biết, Tần Linh chỉ biết Đạo Nhân trước cái này còn không biết lại lịch Yêu Vật tất nhiên không phải vật gì tốt, Tần Linh cẩn thận đi theo hắc ảnh sau lưng, rất nhanh hắc ảnh liền ở một tòa bên hồ nhỏ ngừng lại.

Tần Linh chỗ nào sẽ không nhớ kỹ nơi đây, ở chỗ này Tần Linh gặp được đến nay khó mà quên được một màn, bây giờ nghĩ lại còn rõ mồn một trước mắt. Bỏ đi đáy lòng sinh sôi cái kia một tia lửa nóng tạp niệm, Tần Linh chăm chú nhìn chăm chăm đạo hắc ảnh kia.

Chỉ gặp đạo hắc ảnh kia ở bên hồ bồi hồi một hồi, mang theo cổ cổ âm khí, hướng phía giữa hồ hòn đảo nhỏ kia mà đi, Tần Linh theo sát phía sau.

Hắc ảnh lơ lửng tại phía trên đảo nhỏ, nồng đậm lẫn lộn âm khí từ hắc ảnh trên thân dâng lên mà ra, không đến chỉ trong chớp lát liền đem trên đảo nhỏ nhà gỗ bao quanh bao phủ. Giờ phút này nếu là từ xa mặt quan sát căn bản không phát hiện được nhà gỗ tồn tại, giống như có tầng một mê vụ che chắn.

Bỗng nhiên Tần Linh nghe được một tiếng khê kêu: "Bọn chuột nhất phương nào! Còn không hiện thân!" Tần Linh biết đây là Lạc Hình âm thanh, không nghĩ tới Lạc Hình liền cư trú ở này.

Trong nhà gỗ một bóng người phóng lên tận trời, như Tiên Tử lâm trần, bạch y tung bay.

Chỉ nghe một cái Âm Hàn âm thanh âm vang lên, "Cạc cạc... Vận khí không tệ, không nghĩ tới phát hiện một cái thực lực không tệ võ giả, có người tình khí về sau, ta cũng không cần lại e ngại ánh nắng, không cần ở tại trong bóng tối vô tận ..." Trong bóng đen truyền ra trận trận làm người ta sợ hãi quỷ tiểu.

Ngược đầu nhìn lên, chỉ gặp giữa không trung hắc khí lượn lờ, âm khí âm u, ảm ảm có thể thấy được một cái thân ảnh mơ hồ, Lạc Hình chỉ cảm thấy cái kia ánh mắt của bóng đen tràn ngập vô biên âm lãnh, căn bản cũng không giống người ánh mắt, Lạc Hình trong nháy mắt liền cảm nhận được Thấu Cốt âm lãnh, toàn thân Cầm không ngừng run rẩy, Lạc Hình cố nén hàn ý, "Người là ai? Là người hay quỷ?"

"Cạc cạc... Khó người bé con này còn không nhìn ra được sao?" Từng tiếng quỷ khiếu tại Lạc Hình bên tai vang lên.

Nồng đậm Hắc Vụ tán đi, Lạc Hình nhìn thấy một thân ảnh, tóc tai bù xù, tầm kia trắng bệch mặt, lộ ra âm lãnh ý cười, để cho người ta không rét mà run, Lạc Hình biết mình chỉ sợ thật gặp được quỷ.

Lạc Hình chậm rãi lui lại lấy, hướng phía bốn phía nhìn một chút, nhưng chợt phát hiện bốn phía một mảnh sương mù, căn bản cái gì cũng thấy không rõ.

Đạo thân ảnh kia tựa hồ nhìn ra Lạc Hình ý đồ, lại một trận quỷ tiểu: "Tiểu Nữ Oa, người vẫn là đừng trắng phí tâm tư, người là không trốn khỏi, vẫn là ngoan ngoãn phụng hiến ra người tình khí đi! Cố gắng ta một cao hứng liền sẽ tha cho người một mạng!"

"Người nói nhưng là thật?" Lạc Hình bỗng nhiên biến đến mức dị thường bình tĩnh.

Thân ảnh từng bước một trôi hướng Lạc Hình, quỷ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, "Đương nhiên, chỉ cần người không phản kháng, ta sẽ lưu người một mạng."

"Tốt, ta đáp ứng người!" Lạc Hình cầm thật chặt trường kiếm trong tay, tựa hồ đang đợi nữ quỷ cận thân.

Nữ quỷ thân ảnh lóe lên, một chút liền bay tới Lạc Hình trước người, tuy nhiên Lạc Hình sớm đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng vẫn còn có chút trở tay không kịp, vội vàng ở giữa Lạc Hình cấp tốc rút kiếm, hàn quang chợt hiện, sắc bén trường kiếm trong nháy mắt liền đem nữ quỷ đâm thủng ngực mà qua.

Nhưng mà nữ quỷ lại cười hắc hắc, "Tiểu Nữ Oa! Xem ra người còn không có nhận rõ đứng ở trước mặt người chính là ai? Người khó liền muốn bằng vào như thế một thanh sắt vụn giết ta sao?"

Gặp nữ quỷ một chút việc cũng không có, Lạc Hình quá sợ hãi, hoảng hốt lui lại, nhưng đột nhiên nữ quỷ phát ra từng đợt rít lên, Lạc Hình chỉ cảm thấy

trận trận mê muội, hết thấy trước mắt dần dần bắt đầu mơ hồ, sau đó liền ngã trên mặt đất.

Tuy nhiên nồng đậm âm khí có thể che chắn ánh mắt, nhưng đối Tần Linh mà nói tựa hồ không có bao nhiêu tác dụng, Tần Linh đem hết thảy đều thấy rõ, để Tần Linh bội phục là Lạc Hình tại nhìn thấy nữ quý về sau, không chỉ có thể bảo trì một phần ung dung trấn định, hơn nữa còn có thể cái khó ló cái khôn, đối nữ quý xuất thủ, tuy nhiên sau cùng thất bại, nhưng Tần Linh vẫn là từ đáy lòng khâm phục. Đây cũng không phải là bất luận kẻ nào đều có thể bình tĩnh đối mặt.

Nữ quý chậm rãi bay tới Lạc Hình bên cạnh, Tần Linh biết mình như lại không ra tay, chỉ sợ Lạc Hình liền gặp nguy hiểm.

Nữ quý đang chuẩn bị hút Lạc Hình tinh khí lúc, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ lực lượng cường đại chính hướng mình tới gần. Ngẩng đầu nhìn lên gặp một người chính hướng mình đi tới, mà trên người hân tán phát khí tức nói cho nữ quý nếu có được đến người này tinh khí, như vậy mình sẽ đột phá Quý Ảnh kỳ tiến vào quý hình kỳ. Không cần sợ hãi người đạo sĩ thú kia, rốt cuộc không cần trốn đông trốn tây. Nữ quý trong nháy mắt thật đắc ý, không nghĩ tới tới nay vận khí sẽ tốt như thế.

Tần Linh sợ hãi nữ quý sẽ đối với Lạc Hình hạ sát thủ, một tiếng quát chói tai: "Phượng nào Yêu Vật, dám can đảm dẫm thương người!"

Nữ quý dữ tợn cười nói: "Thật sự là trời cũng giúp ta! Trời cũng giúp ta! Tiểu tử ngươi là mình đem tinh khí dâng lên, vẫn là ta tự mình tới lấy? Mình dâng lên khả năng còn có một cái mạng nhỏ, nếu không để ngươi hồn bay phá tán, liền chuyển thế cơ hội đều không có." Quý Vật thét lên nói.

Tại nữ quý vừa nói chuyện, Tần Linh đã đang yên lặng quan sát lấy nàng, phát hiện nàng là một cái ở vào Quý Ảnh kỳ nữ quý. Quý Vật tu hành có thể chia làm Quý Hồn, Quý Ảnh, quý hình, quý mị, Quý Bình, quý tướng, Quý Vương... Còn dễ dàng ứng phó, Tần Linh đang nhìn ra nữ quý tu vi về sau, rất là yên tâm.

Nữ quý gặp Tần Linh không nhìn mình, lập tức gào thét nói: "Tiểu tử, ngươi cái này là muốn chết!" Nói liền hướng Tần Linh công kích mà đến. Tần Linh trước kia chưa từng gặp qua Quý Vật, không biết bọn hắn thủ đoạn, dự định trước quan sát một lát lại Phản Kích. Nữ quý đánh tới, Tần Linh cảm nhận được trận trận Âm Hàn, vội vàng lui lại.

Nữ quý còn tưởng rằng Tần Linh muốn chạy trốn, cuồng tiếu nói: "Tiểu tử, ngươi chạy không thoát, vẫn là ngoan ngoãn khỏi bị chút tội."

Tần Linh Phản Kích nói: "Yêu nghiệt có bản lĩnh mình đến!"

Nữ quý nghe xong giận không thể giải đáp, bản muốn an tĩnh giải quyết trước mắt tiểu tử này, để tránh động tĩnh quá lớn, đem người đạo sĩ thú kia đưa tới. Hiện tại xem ra là không được, hôm nay vô luận như thế nào cũng phải đem bắt được. Nữ quý Lãnh Lãnh nói: "Đây là ngươi tự tìm, xem ta U Minh Quý Trảo!"

Nữ quý song đầu ngón tay u quang trùng điệp, tán phát ra trận trận âm độc. Một đôi Quý Trảo nhanh như thiểm điện công hướng Tần Linh, Tần Linh chiến ý bộc phát, xách quyền mà lên. Một người một quý liền bắt đầu đại chiến, chỉ gặp nữ quý không ngừng huy động hai tay, vô số Quý Trảo thoát ảnh mà ra, thẳng hướng Tần Linh. Tần Linh nhanh chóng xuất quyền, hai tay lóe ra quang mang, gần thân Quý Trảo trực một kích phá.

Sau nửa ngày, nữ quý gặp công kích của mình Tần Linh toàn bộ đón lấy, đình chỉ công kích, âm lãnh hai mắt lấp lóe không ngừng. Tựa hồ tại chấn kinh Tần Linh một cái nho nhỏ võ giả vậy mà có thể ngăn cản nàng cường thế công kích.

Tần Linh gặp nữ quý không tiếp tục công kích cũng ngừng lại, nhìn thoáng qua nằm trên đất Lạc Hình, gặp nàng không việc gì, lúc này mới thoáng an tâm, song khi Tần Linh lại ngẩng đầu nhìn cái kia nữ quý lúc, đột nhiên phát hiện nữ quý thân ảnh chẳng biết lúc nào không thấy, Tần Linh lập tức phóng thích Thân Thức, mật thiết chú ý đến bốn phía động tĩnh.

Nữ quý giờ phút này đang Tần Linh sau lưng không đến ba mét địa phương, chỉ gặp nó hai tay hiện ra u quang, thận trọng tiếp cận Tần Linh.

Một khắc đồng hồ về sau, bốn phía không có một chút động tĩnh, Tần Linh chính buông lỏng cảnh giác trong nháy mắt, bỗng nhiên phía sau truyền đến từng con ón lạnh, một tràng tiếng xé gió truyền đến.

Tần Linh còn chưa tới đến vội xoay người lại, liền nghe đến phía sau truyền đến nữ quý đắc ý nụ cười quý quyết, "Cạc cạc... Mặc cho ngươi có mạnh đến đâu, cũng cuối cùng cái phạm nhân, chết tại ta Quý Ảnh vô tung dưới, cũng không oan. Ta muốn nuốt huyết nhục của ngươi..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: : Đạo sĩ Huyền Sơ

Mắt thấy Tần Linh liền muốn mất mạng Quý Trảo phía dưới, nữ quý mừng rỡ như điên, nhưng mà trong chớp lát Tần Linh biến mất không thấy gì nữa, cứ như vậy tại nữ quý trước mắt đã mất đi bóng dáng.

Tần Linh thân ảnh xuất hiện tại ba mét bên ngoài, nữ quý sợ ngây người, kinh ngạc nhìn Tần Linh, "Người đến cùng là ai, người không là võ giả... Võ giả làm sao lại thuần đi?"

Thuần đi, cái này thần thông cũng chỉ có Đại Thừa Kỳ trở lên Tu Chân Giả mới có thể Tu luyện, Tu luyện này thần thông sau có thể Thuần Gian Di Động trầm đắm. Tần Linh cười nhạt một tiếng, nói ra: "Thuần đi? Ta đây cũng không phải là thuần đi."

Tần Linh vừa mới chỗ làm thần thông gọi Không Gian Khiêu Dục, Tổ Vu Đế Giang Không Gian Thần Thông. Là Tần Linh gần nhất mới nắm giữ, lấy Tần Linh thực lực hôm nay mỗi lần nhiều lắm là có thể thi triển ba lần, mỗi Thứ Không Gian khiêu động khoảng cách chỉ có vài mét, đây đã là Tần Linh lớn nhất hạn độ. Tuy nhiên cái này đã đủ rồi.

Nữ quý đi qua ngẩn ngời kinh ngạc, lập tức hiểu được, người trước mắt này thi triển tuyệt đối không phải thuần đi, rất có thể là một hạng thần thông. "Tiểu tử, không nghĩ tới người cũng là tu sĩ, tuy nhiên đáng tiếc người gặp ta, ta nhìn người cái này thần thông người có thể thi triển mấy lần..."

Xác thực như là nữ quý nói như vậy, thi triển này thần thông rất phí pháp lực, Tần Linh nhiều lắm là còn có thể thi triển hai lần, nhưng hai lần qua đi nên làm cái gì.

Nữ quý gặp Tần Linh biểu lộ ngưng trọng, càng thêm xác định mình phỏng đoán, "Thế nào bị ta nói trúng đi, ta hiện tại có chút không kịp chờ đợi muốn hút chỉ riêng người tinh khí, nuốt tinh hồn, Tu Chân Giả huyết nhục ta còn không có hưởng dụng qua đây! Đến lúc đó chính là ta tìm người đạo sĩ thù kia lúc báo thù..."

Tần Linh kinh ngạc nữ quý vậy mà nhìn ra đây là một cái thần thông, xem ra nữ quý cũng không đơn giản, vậy mà biết được thần thông.

Nữ quý ở một bên đắc ý kêu gào, Tần Linh đột nhiên ý thức được mình không để ý đến một cái rất tin tức trọng yếu, cái kia chính là Quý Vật đều rất sợ hãi Dương Cương Chi Khí, tựa như này quý một mực nói mình không thể xuất hiện tại thái dương dưới đây, đã dạng này ta liền để người ném thử liệt hỏa đốt quý tư vị, Tần Linh trong lòng đã có chủ ý.

Nữ quý lần nữa biến mất thân hình, từ từ tiếp cận Tần Linh. Đối với cái này Tần Linh tự tin cười một tiếng. Khi nữ quý đang chuẩn bị lúc công kích, chỉ gặp Tần Linh toàn thân bắn ra từng tia từng tia ngọn lửa, trong nháy mắt Tần Linh liền biến thành một hỏa nhân, nhưng trên người quần áo cũng không thiêu đốt. Nóng rực nhiệt độ đập vào mặt, nữ quý dọa đến cuống quýt lui lại, tuy nhiên ở tại lui ra phía sau đồng thời, chỉ gặp nữ quý dưới chân cũng dấy lên hùng hực liệt hỏa, rất nhanh bốn phía một mảnh Hỏa Hồng, toàn bộ không gian đều dấy lên liệt hỏa, giờ phút này nữ quý không còn chỗ ẩn thân, bị hùng hực liệt hỏa vây quanh, bốn phía âm khí tại liệt hỏa nướng dưới, cũng dần dần tiêu tán, nữ quý tại trong liệt hỏa gãy dựa, toàn thân thỉnh thoảng bị liệt hỏa đốt bị thương, bốc lên ra trần trần khói xanh.

Nữ quý tại trong lửa kêu thảm, không ngừng chửi mắng, "Tiểu tử, người thật là giáo hoạt a!" Không ngừng gãy dựa, mắt thấy là phải hóa thành tro tàn.

Nữ quý đầy mắt cừu hận nhìn lấy Tần Linh, tựa hồ muốn Tần Linh đáng về án ở trong lòng. "Ta nhớ kỹ người, tiểu tử người chờ, thù này ta nhất định sẽ báo! Đến lúc đó ta muốn để người sống không bằng chết! Người chờ! Chờ lấy..." Nữ quý nói xong, chỉ thấy thân hình lập tức không thấy.

Tần Linh không nghĩ tới loại tình huống này nữ quý còn có thể thi triển thủ đoạn chạy trốn. Một phen về sau, Tần Linh mới chính thức vững tin nữ quý đã thoát đi.

Cái kia nữ quý cũng không nghĩ tới lần này gặp được nhân vật lợi hại như thế, suýt nữa mất mạng. Nữ quý sau cùng chạy trốn thi triển thủ đoạn là nữ quý tại nào đó trong di tích lấy được một cái thần thông "Đoạn Thiên nhai", này thần thông có thể trong nháy mắt trầm đắm, tuy nhiên thi triển này thần thông có một cái tai hại, cái kia chính là thương Nguyên Khí, tu vi sẽ đại giảm, cho nên không đến thời khắc nguy cơ nữ quý là sẽ không nhẹ dễ thi triển, lần này thật sự là bị Tần Linh ép không đường thối lui.

Giờ phút này nữ quý tu vi đã từ Quý Ảnh hậu kỳ rơi xuống Quý Hồn kỳ. Giờ phút này nữ quý trong lòng chỉ hận hai người, một cái đúng vậy Tần Linh, một cái khác là Thiên Sư Giáo cái đạo sĩ kia. "Đáng giận! Các người chờ lấy. Sớm muộn cũng có một ngày ta muốn đem bọn người ăn sống nuốt tươi!" Nữ quý trên không trung Cực Tốc chạy trốn, thỉnh thoảng quay đầu nhìn quanh, tựa hồ sợ hãi Tần Linh sẽ đuổi theo.

Nàng này quý nguyên bản tại một cái vắng vẻ chi địa tu hành, lấy hút nhân tinh khí đến tăng cao tu vi. Vốn định hoang vu như vậy địa phương, sẽ không có người tới quấy rầy. Tiếc rằng ngày nào đó một cái Đạo sĩ đột nhiên xuất hiện, nữ quý không địch lại, lại bắt đầu đào vong hành trình, tránh né Đạo sĩ truy sát.

Cái này một đuổi một chạy, nữ quý liền chạy đến kinh đô. Đến kinh đô về sau, vì mau chóng tăng cao tu vi, tìm đạo sĩ kia báo thù rửa hận, nữ quý tại kinh ẩn núp xuống tới.

Tại trong một lần ngẫu nhiên nữ quý đi tới Kinh Đô Võ Học Viện, nơi này đối nữ quý mà nói không thể nghi ngờ là một người tu luyện tuyệt hảo chi địa, võ giả không chỉ có thân thể so với người bình thường mạnh, mà lại huyết nhục cùng tinh khí trung gian kiếm lời ngâm Linh khí, tuy nhiên nữ quý cũng biết nơi này tuy tốt, nhưng cũng không dám thương tính mạng người, gây cho người chú ý. Cho nên nữ quý mỗi lần chỉ là hút tinh khí, cũng không dám dấn

thương tính mạng người. Chưa từng nghĩ vẫn là gặp nhân vật lợi hại, nữ quý trong lòng hồi hận không thôi. Hồi hận mình lo trước lo sau, nếu không bây giờ nói không chừng đã tu vi phóng đại.

Nữ quý đảo tảo về sau, Tần Linh cấp tốc đi vào Lạc Hình bên người, phát hiện Lạc Hình không ngại chỉ là hôn mê, lúc này mới yên tâm. Đang chuẩn bị ôm lấy Lạc Hình lúc, Tần Linh cảm thấy có người chính hướng nơi này chạy đến, tốc độ cực nhanh. Bên bờ ầm ầm truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập, Tần Linh ngẩng đầu nhìn lại, trông thấy một cái Đạo sĩ lướt sóng mà đến, còn có rất nhiều Vũ Học Viện người.

Tần Linh biết vừa rồi động tĩnh lớn như vậy nhất định hấp dẫn không ít người, vì không làm cho người chú ý, Tần Linh đem Lạc Hình sắp xếp cẩn thận về sau, lập tức đóng không mà lên, biến mất tại mênh mông trong đêm tối.

Tần Linh vừa đi một lát, một người mặc đạo bào, đầu đội Trâm cài, tay cầm Phát Trần tuổi trẻ Đạo sĩ xuất hiện, hắn đầu tiên đi vào Lạc Hình bên người, nhìn một chút Lạc Hình, gặp Lạc Hình vô sự. Liền bắt đầu quan sát đến trên đảo nhỏ mỗi một góc.

Lúc này một đám người cũng vội vàng chạy đến, từ trên thuyền nhỏ nhảy xuống, dẫn đầu là một người trung niên nam tử, người này là kinh đô ti bộ nha môn Hạ Cuồng, "Huyền Sơ đạo trưởng, thế nào? Thật sự có nữ quý quấy phá sao?" Cho tới bây giờ Triệu Cuồng vẫn có chút không tin có quý kiều nói này.

Nguyên lai lúc trước Huyền Sơ tìm tới Hạ Cuồng, nói hắn là Long Hồ Sơn Thiên Sư dạy đệ tử tử, chính đang truy tung một cái lệ quý, mà cái kia lệ quý rất có thể đã đi tới kinh đô, hy vọng có thể đạt được nha môn trợ giúp.

Mới đầu hạ vừa còn không tin Huyền Sơ nói tới quý quái mà nói, cho rằng Huyền Sơ là lường gạt, đang muốn xua đuổi Huyền Sơ lúc, hạ vừa liền tiếp vào một cái Mật Hàm, mật tín bên trên đề hắn thật tốt phối hợp Huyền Sơ. Hắn vội vàng đáp ứng, hắn chỉ biết cái kia phong mật tín là từ một cái rất thần bí tổ chức gửi tới.

Hạ vừa cũng là trong lúc lơ đãng nghe người khác từng nói qua cái này thần bí tổ chức, chỉ biết cái này Thần Bí Tổ Chức gọi Viêm Hoàng, quyền lợi cực lớn. Người bình thường căn bản không biết Hoa Hạ còn có dạng này một tổ chức, Huyền Sơ trước khi tới đây đã Hướng Viêm vàng nói rõ hết thảy, Viêm Hoàng đồng ý Huyền Sơ thỉnh cầu. Khi Huyền Sơ đi vào kinh đô về sau, liền đề hạ vừa mật thiết chú ý kinh đô hết thảy thương vong Sự Kiện, nhưng một mực không có cái gì phát hiện, thẳng đến Kinh Đô Võ Học Viện sự kiện quý nhất, Huyền Sơ nhận được tin tức mới tìm tới nơi này.

"Hạ đại nhân, nơi này có năng lưu lại khí tức, người nhìn bốn phía âm khí còn chưa hoàn toàn tiêu tán, Bản Đạo có thể khẳng định cái kia yêu nghiệt tới qua nơi này, tuy nhiên còn có một người khí tức ở đây xuất hiện qua. Mà lại cả hai còn phát sinh qua Chiến Đấu. Nữ tử này hẳn là bị hắn cứu." Huyền Sơ lúc này chính suy nghĩ đến cùng là người phương nào cùng cái kia nữ quý Chiến Đấu, mà lại tựa hồ cái kia nữ quý còn bại, bằng không trên đất nữ tử này cũng sẽ không bình yên vô sự. Còn có một chút đúng vậy người kia đạo hạnh không cạn.

Bây giờ Thế Tục Giới ứng đã không có tu sĩ, chẳng lẽ là cái nào môn phái đệ tử từ núi lịch luyện. Huyền Sơ đột nhiên nghĩ đến, một đoạn thời gian trước truyền ngôn Thế Tục Giới có Linh Bảo xuất thế, các tu chân môn phái lớn nhỏ điều động đệ tử xuống núi lịch lãm, nói là lịch luyện kì thực là Tầm Bảo. Nghĩ tới những thứ này Huyền Sơ nghĩ hoặc cũng liền giải khai, nhất định là nào đó môn phái đệ tử từ ngẫu nhiên đến tận đây, gặp nữ quý đã thương người, lúc này mới cùng nữ quý đánh đấu, kết quả đánh bại lệ quý, cứu nữ tử này.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: : Huyền Sơ vào học viện

Ngày thứ hai, khi Lạc Hình khi tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm tại một cái lả lẫm trong phòng. một cái nha dịch chờ đợi ở một bên gặp Lạc Hình tỉnh lại. Lập tức gọi tới Huyền Sơ cùng Hạ Cuồng, Lạc Hình gặp lại tới hai người, mà lại bên trong một cái người vẫn là cái Đạo sĩ, tựa hồ mình bạch chuyện gì xảy ra.

Huyền Sơ nói ra: "Lạc cô nương, Bản Đạo Huyền Sơ, muốn hỏi một câu tối hôm qua người nhìn thấy hết thảy." "Đạo trưởng là tới bắt quý sao?" Lạc Hình hỏi.

Huyền Sơ không có phủ nhận, "Không sai, hiện tại người có thể đem hết thảy đều nói cho Bản Đạo, vị này là ti bộ nha môn Hạ đại nhân, người không cần lo lắng, người bây giờ đã an toàn."

Lạc Hình hồi ức nói: "Tối hôm qua, ta trong phòng bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ âm lãnh, sau khi đi ra khỏi phòng, nhìn gặp được một cái mặc quần

áo, sắc mặt trắng bệch Nữ Nhân, nàng nói một chút kỳ quái lời nói, sau đó nàng liền phát ra kỳ quái gọi tiếng, ta liền té xỉu, về sau ta cũng không biết. Trước đó ta còn cầm nàng một kiếm, nhưng nàng lại không sợ tình."

Huyền Sơ lại hỏi: "Người còn có hay không nhìn thấy những người khác."

Lạc Hình nói: "Không, đạo trưởng ta đêm qua nhìn thấy cái kia nữ thật sự là quý sao?" Tuy nhiên Lạc Hình biết đêm qua thấy là chân thật, nhưng Lạc Hình tựa hồ vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận.

Huyền Sơ suy tư một lát, cảm thấy cũng không gạt được nàng, "Không sai, cái kia yêu nghiệt một cái hại vô số người lệ quý. Có rất nhiều người vô tội đều chết tại nàng dưới vuốt. Bản Đạo đứng vậy truy tìm nàng mà đến, tuy nhiên người coi như may mắn, bị cao nhân cứu. Không sau đó quả khó liệu..."

Lạc Hình nghe được Huyền Sơ nói như vậy, Lạc Hình trong lòng một trận hoảng sợ. Trong lòng suy nghĩ trên đời thật có quý a. Đã có quý, như vậy hẳn là có thần tiên đi!"Đạo trưởng, người nói ta bị cao nhân cứu, là cao nhân kia cứu ta, tiểu nữ tử còn không có cảm tạ hẳn! Còn có tên nữ quý đó đâu?"

Huyền Sơ đáp nói: "Cứu người người cao nhân kia Bản Đạo cũng không biết, tên nữ quý đó chắc hẳn đã bị cao nhân đánh bại, chạy trốn, người không cần lo lắng."

Lạc Hình như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, tiếp lấy Huyền Sơ nói ra: "Bản Đạo hi vọng Lạc cô nương có thể Bảo Thủ bí mật này, không cần đem gặp quý mà nói lan truyền ra ngoài, để tránh tạo thành khủng hoảng. Gây nên phiền toái không cần thiết."

Hạ vừa cũng mở miệng nói: "Chúng ta ti bộ nha môn cũng sẽ đối với ngoại giới công bố, đêm lần này Sự Kiện định tính làm một cái trò đùa quái đản hành vi, là có người ác ý đóng vai quý hù dọa mọi người. Hi vọng Lạc cô nương phối hợp."

"Được rồi, ta sẽ phối hợp ." Lạc Hình bình tĩnh nội tâm cuộn cuộn, hôm nay hết thảy đối với nàng mà nói, còn cần thời gian chậm rãi tiêu hóa mới được.

Huyền Sơ cùng hạ mới từ gian phòng đi ra, "Huyền Sơ đạo trưởng, tiếp xuống chúng ta nên làm cái gì?"

Huyền Sơ nói ra: "Mời Hạ đại nhân hiện tại lập tức thêm phái nhân thủ, mật thiết chú ý kinh đô hết thảy động tĩnh, Bản Đạo hoài nghi cái kia nữ quý còn giấu ở kinh đô, chưa từng rời đi."

Hạ vừa nói: "Được rồi, ta lập tức đi an bài." Nói xong cũng vội vàng mà đi.

Huyền Sơ gặp hạ vừa đi xa, trong lòng suy tư, bây giờ Tu Chân Giới Các Đại Môn Phái nhao nhao điều động đệ tử rời núi, chạy đến thế tục mà mục tiêu rất có thể đứng vậy kinh đô. từ đêm qua tình huống đó có thể thấy được, đã có Tu Chân Giả đi tới kinh đô. Sau này kinh đô hẳn là sẽ không bình tĩnh.

Mà bây giờ Huyền Sơ cũng bất chấp gì khác, hẳn chỉ muốn ứng mau chóng đem cái kia nữ quý tiêu diệt. Từ khi xuống núi, trên đường đi Huyền Sơ tiêu diệt vô số quý quái, thậm chí so Huyền Sơ yêu ma cường đại cũng hàng phục mấy cái, nhưng duy chỉ cái này nữ quý, mấy lần từ Huyền Sơ trên tay đào thoát, không chỉ có là bởi vì nó giảo hoạt, càng bởi vì nàng tầng tầng lớp lớp thủ đoạn càng làm cho Huyền Sơ mệt mỏi ứng đối.

Huyền Sơ cảm giác nàng này quý không giống còn lại Cô Hồn Dã Quý như thế, ngây thơ vô tri, chỉ biết hấp thu âm khí lớn mạnh bản thân. Nàng hẳn là có một bộ hoàn hảo Quý Tu công pháp. Huyền Sơ dự cảm đến nếu như lần này lại tìm không thấy nàng, như vậy lần tiếp theo nàng xuất hiện lúc sẽ trở nên càng thêm cường đại, mình khả năng đều không phải là nó đối thủ.

Huyền Sơ đang chuẩn bị chạy, đột nhiên phát hiện mình hiện tại không chỗ có thể đi, ứng trước tìm một cái chỗ đặt chân, cái kia nữ quý cũng không phải một sớm một chiều liền có thể tìm tới, Huyền Sơ tại kinh đô cũng không biết người nào, ngoại trừ cái kia Hạ đại nhân. Nghĩ đến hạ vừa Huyền Sơ lập tức hướng phía hắn đuổi theo.

Ti bộ trong nha môn Hạ Cương chính tự hỏi Huyền Sơ nói lời, chỉ vì Huyền Sơ để hắn hỗ trợ tìm một cái đặt chân chi địa. Tuy nhiên chuyện này nhìn như rất đơn giản, nhưng hạ vừa lại có một phen khác cân nhắc.

Một cái nha dịch gõ cửa tiến đến, "Đại nhân, Kinh Đô Võ Học Viện sự kiện văn văn kiện đã làm tốt."

Chỉ gặp nha dịch đưa lên một chồng Hồ Sơ, hạ vừa xem một lát, "Không tệ, làm rất tốt, lần này người liền không cần đi, Bản Đại Nhân muốn đích thân đưa qua."

Tên này nha dịch có chút không rõ ràng cho lắm, còn chưa bao giờ gặp hạ vừa tự mình đưa văn văn kiện. Liền xem như Kinh Đô Võ Học Viện cũng không cần như thế a! Nha dịch chỗ nào biết nói, hiện tại hạ vừa đã là mây đen tiêu tán, có loại Bát Khai Văn Vụ gặp nhật nguyệt cảm giác. Ngẩng đầu nhìn tại cái kia một bên Huyền Sơ, phát hiện Huyền Sơ rất trẻ trung, cũng liền hai mươi tuổi trái phải, chính dễ dàng.

Hạ vừa lập tức đi vào Huyền Sơ bên người, "Huyền Sơ đạo trưởng, ta đã nghĩ đến một chỗ, chỗ kia đạo trưởng nhất định sẽ hài lòng."

Hạ vừa mang theo Huyền Sơ đi tới Kinh Đô Võ Học Viện, "Đạo trưởng, trước ở chỗ này chờ một lát một lát, ta một hồi liền tới tìm người."

Huyền Sơ nhìn quanh trái phải, "Hạ đại nhân là muốn cho Bản Đạo..."

Hạ vừa cười nói: "Không sai, đạo trưởng tiến vào Kinh Đô Võ Học Viện là không còn gì tốt hơn, không chỉ có thể âm thầm điều tra nữ quý hạ lạc, hơn nữa còn có thể bảo hộ nơi này, nếu là nữ quý lại đến, Huyền Sơ đạo trưởng chính dễ dàng đem tiêu diệt."

Huyền Sơ chậm rãi gật đầu, cảm thấy hạ vừa nói rất đúng, không bài trừ cái kia nữ quý đi mà quay lại khả năng. Cứ như vậy Huyền Sơ trở thành Kinh Đô Võ Học Viện trong nội môn một viên.

Ngày thứ hai Kinh Đô Võ Học Viện liền công bố điều tra kết quả, tuy nhiên còn có rất nhiều nghi hoặc, nhưng cũng không có người lại đi truy đến cùng cái gì, tất cả mọi người nghe xong đều nhẹ nhàng thở ra, sau đó mãnh liệt yêu cầu nghiêm trị đóng vai quý người, nhất là mấy cái kia bị dọa ngất nữ sinh. Ti bộ nha môn hứa hẹn sẽ công chính xử lý chuyện này. Cái này mới thở bình thường tất cả mọi người tức giận tâm tình. Cứ như vậy Kinh Đô Võ Học Viện sự kiện quý nhất kết thúc, rất nhanh liền bị lãng quên trong góc.

Tần Linh thật sớm từ trong tu luyện tỉnh lại, đêm qua cùng nữ quý Chiến Đấu, Tần Linh thực lực có nho nhỏ tăng lên, để Tần Linh Tiểu Tiểu kích động nhúc nhích, duy nhất để Tần Linh cảm thấy tiếc nuối là nữ quý chạy mất.

Tần Linh khoan chân ngồi ở trên giường, còn chưa đứng dậy, ngoài cửa liền truyền đến đương đương tiếng đập cửa, "Tần Linh đệ đệ rời giường, nắng đã chiếu đến đất, người làm sao vẫn chưa chịu dậy, một hồi chúng ta còn muốn đi ra ngoài đâu!" Tần Lộ là âm thanh ở ngoài cửa vang lên.

Tần Linh từ trên giường bay lên, bay xuống ở trước cửa, từ từ mở ra cửa phòng, giả trang ra một bộ bộ đáng giận mình, "Người làm sao sớm như vậy?"

Tần Lộ lập tức liền vọt vào, "Cái này còn sớm, người nhanh rửa mặt rửa mặt, một hồi ta mang người ra ngoài quen thuộc kinh đô đi..."

Tần Linh cười nói: "Hôm qua không phải đã quen thuộc sao?"

"Kinh đô lớn biết bao là người không thể tưởng tượng, tốt không cần dài dòng, nhanh đi theo tỷ tỷ ta cùng đi ra, trừ phi người Liên Đại Ca lời nói đều không nghe ..." Tần Lộ một mặt ý cười nhìn lấy Tần Linh, * uy hiếp trắng trợn lấy.

Tần Linh khoát khoát tay, nói: "Dứt lời! Người muốn đi đâu?"

Tần Lộ lách ra cái đầu nghĩ nghĩ, cười nói: "Ta còn chưa nghĩ ra, dù sao người đi theo ta ra đi là được, người không phải còn đáp ứng Lạc Hình tỷ tỷ muốn đi tham gia một cái cỡ nhỏ tỷ thí sao?"

Tần Linh trực tiếp đi ra phía ngoài, "Vậy thì đi thôi! Còn chờ cái gì?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: : Gặp lại ba người

Tần Lộ cười hi hi đi theo, "Tần Linh đệ đệ người nhưng muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt nha! Lạc Hình tỷ tỷ người theo đuổi tuyệt không so Yên Nhi tỷ tỷ ít, cho nên người phải cẩn thận! Đặc biệt là trong đó còn có Hoa Phong cái kia bại hoại, hẳn nhất định sẽ tìm làm phiền người, đến lúc đó Tần Linh đệ đệ nhất định phải thật tốt giáo huấn hần một trận..."

Tần Linh thân thể chấn động, quay đầu nói: "Làm sao Lạc Hình thích Hoa Phong rồi?"

Tần Lộ lập tức chán ghét nói ra: "Lạc Hình tỷ tỷ mới sẽ không thích cái kia bại hoại đâu! Chẳng qua là hần một mực truy cầu Lạc Hình tỷ tỷ thôi, Lạc Hình tỷ tỷ nhưng chưa từng có đã cho hần sắc mặt tốt!"

"Hoa Phong hiện tại tu vi như thế nào?" Tần Linh nhớ kỹ trước đó Hoa Phong đến Tần gia khiêu chiến lúc, tu vi ít nhất là Hậu Thiên Bát Trọng trở lên. lúc ấy Tần Linh còn chưa Tu luyện, cho nên không biết Hoa Phong cụ thể tu vi.

Tần Lộ ở phía sau lắc đầu, "Ta cũng không biết, chỉ là nghe nói tu vi của hần rất cao, hần đã thật lâu không có xuất thủ, cho nên không người biết được, tuy nhiên cũng đã đột phá Tiên Thiên, bằng không cũng sẽ không ngay cả Lạc Hình tỷ tỷ đều nói nàng không phải Hoa Phong đối thủ."

Tần Linh giật mình nói: "Ngay cả Lạc Hình cũng không là đối thủ?"

Tần Lộ nói khẳng định nói: "Đúng vậy a! Đây chính là Lạc Hình tỷ tỷ chính miệng nói với ta."

Tần Linh biết Lạc Hình tu vi, nàng cùng Tư Mã Yên Nhi tu vi không kém nhiều, đều là tiên thiên Tam Trọng tu vi, mà Lạc Hình không phải Hoa Phong đối

thủ, như vậy Hoa Phong tu vì chí ít tại Tiên Thiên Tam Trọng phía trên.

Tần Lộ mang theo Tần Linh đi tại kinh đô trên đường cái, bởi vì sắc trời còn sớm, trên đường phố người cũng không phải rất nhiều, có vẻ hơi quạnh quẽ, nhưng một số Thương gia cũng đã thật sớm mở cửa.

Tần Lộ tràn đầy phấn khởi đi ở phía trước, "Tần Linh đệ đệ nếu không chúng ta đi trước tìm Yên Nhi tỷ tỷ?"

Tần Linh trong đầu đột nhiên hiện hiện một sắc sở nộ hoặc thân ảnh, nghĩ tới Tư Mã Yên Nhi cái kia tràn ngập dụ hoặc ánh mắt, Tần Linh cảm giác một trận hỏa nhiệt, lắc đầu nói: "Chút chuyện nhỏ này cũng không cần phiền phức nàng, chính chúng ta tại kinh đô đi một vòng là được, nếu là đem nàng gọi lên, chỉ sợ trên đường đi sẽ có phiền phức..."

Tần Lộ cũng ý thức được mình khiêm khuyết cân nhắc, nếu là Tư Mã Yên Nhi thật tới, như vậy nhất định sẽ hấp dẫn không ít người, đến lúc đó nói không chừng lại có người đến tìm phiền toái, có vẻ hơi nhỏ thất vọng, nhưng vẫn là nói ra: "Vậy được rồi!"

Nhưng mà không đợi Tần Linh cùng Tần Lộ vừa đi ra hai bước, phía trước liền đi đến bốn thân ảnh quen thuộc, Tần Linh xa xa liền đã nhận ra bốn người, Tần Linh không nghĩ tới sẽ đụng phải bọn họ.

Tần Lộ nhìn chằm chằm phía trước ba đạo thân ảnh nhìn rất lâu, vẫn không xác định nói ra: "Ba người kia có phải hay không Mộ Liên Phong bọn họ?"
Bọn họ làm sao cũng sớm như vậy liền đi ra rồi?"

Tần Linh nói: "Không sai, đúng là bọn họ."

Ba người tựa hồ cũng trông thấy Tần Linh hai người, bước chân lập tức nhanh thêm mấy phần, đợi bốn người đi đến Tần Linh trước người, Khổng Dung khép lại trong tay Quạt giấy, cười to nói: "Quả nhiên là trùng hợp đến cực điểm, chúng ta đang muốn trước đi tìm Tần huynh, không nghĩ tới lại ở đây gặp được Tần huynh..."

Tần Linh cười nói: "Ba vị đêm qua ngủ có ngon giấc không?"

Mộ Liên Phong đám người nhất thời đỏ mặt, chỗ nào không biết Tần Linh là có ý gì a, hôm qua ba người vốn định quá chén Tần Linh, có ai nghĩ được Tần Linh một người lại đem mình ba người toàn bộ rót nằm xuống, thật sự là xấu hổ đến cực điểm.

Mộ Liên Phong cười khan vài tiếng, "Tần huynh cũng không cần giấu cợt ta chờ, nếu là sớm biết Tần huynh như thế có thể uống, chúng ta quả quyết là không dám tìm Tần huynh..."

Ở một bên Ngô Tử Thanh cũng nói ra: "Hôm qua Tần huynh nhưng quá không hiền hậu, như thế có thể uống, vì sao còn nói là lần đầu tiên uống rượu, làm hại chúng ta hôm qua ngủ một ngày, thẳng đến sáng nay mới tỉnh lại, bỏ qua một trận Hảo Hỉ."

Khổng Dung lại bộp một tiếng mở ra quạt giấy, chậm rãi lay động, "Không sai, nghe nói Tần huynh hôm qua không chỉ có tiến vào Nội Môn, mà lại tại nội môn đại triển hùng phong, bây giờ ai không biết, ai không hiểu... Thật sự là để tiêu đệ bội phục đến cực điểm!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Ngược lại để mấy vị chê cười, như thế việc nhỏ không đáng giá được nhắc tới."

Mộ Liên Phong nói: "Tần huynh cũng không cần khiêm tốn, Tần huynh có thể một chiêu liền đánh bại Tuyệt An, vẹn vẹn thực lực này liền để cho chúng ta mặt cảm..."

Khổng Dung phụ họa nói: "Là cực, là cực, Tần huynh tu vi cao như thế, ta đợi chỉ có nhìn theo bóng lưng phần..."

"Mấy vị cũng không cần khen tại hạ, nói không chừng ngày nào Tần mỗ sẽ đắc ý vong hình!"

Lúc này, Tần Lộ mở miệng nói: "Ba người các người cái này là muốn đi đâu a? Sớm như vậy liền đi ra ngoài?"

"Chúng ta chính là vì Tần huynh mà đến, biết được Tần huynh tiến nhập nội môn, ba người chúng ta tất nhiên là cao hứng đến cực điểm, cho nên cái này trời còn chưa sáng, ba người chúng ta liền kết bạn mà đến, muốn cùng Tần huynh ăn mừng một phen." Khổng Dung nói.

Tần Lộ nhìn ba người một chút, chậm rãi nói ra: "Tần Linh đệ đệ cũng sẽ không lại cùng các người uống rượu, hôm nay ta muốn dẫn hắn làm quen một chút kinh đô, các người còn là mình uống đi thôi!"

Ba người gặp Tần Lộ hiểu lầm chính mình ý tứ, Ngô Tử Thanh vội vàng giải thích nói: "Tần cô nương hiểu lầm, ta đám ba người nơi nào còn dám tìm Tần huynh uống rượu a! Ta ba người chẳng qua là muốn mang lấy Tần huynh thưởng thức một chút kinh đô bay phong quang mà thôi, thực sự không còn dám cùng Tần huynh uống."

Tần Lộ trên mặt viết đầy không tin, "Các người nói nhưng là thật, thật chỉ là muốn mang Tần Linh đệ đệ đi lãnh hội kinh đô phong quang sao? Lấy bản cô nương nhìn không thấy đến a?"

Gặp Tần Lộ hoài nghi, Khổng Dung mau nói nói: "Tần cô nương chớ có suy nghĩ nhiều, ta đám ba người thật sự là ý này..."

Tần Lộ trên mặt hiện lên mỉm cười, "Ba người các người nếu là nếu không nói, ta liền đi đem Yên Nhi tỷ tỷ gọi tới, chắc hẳn nàng nhất định có thể hỏi ra cái gì..."

Nghe xong Tần Lộ nâng lên Tư Mã Yên Nhi, ba người lập tức ỉu xiu, vẻ mặt đau khổ, "Tần cô nương tuyệt đối không nên đem cái kia ma nữ... Tư Mã tiên từ gọi tới..."

Tần Lộ cười nói: "Có thể, nhưng các ngươi nhất định phải nói ra mục đích thực sự, ta nhưng không tin tưởng các ngươi là tìm đến Tần Linh đệ đệ nhìn kinh đô phong quang, ngươi coi bản cô nương ngốc đúng hay không?"

Ba người cho tới giờ khắc này mới phát hiện Tần Lộ đơn giản tuyệt không so Tư Mã Yên Nhi dễ đối phó, hiển nhiên một cái Tiểu Ma Nữ.

Tần Linh ở một bên nhiều hứng thú đánh giá bốn người, trông thấy Mộ Liên Phong ba người tại Tần Lộ trước mặt, ngoan ngoãn chịu thua, ám đạo còn tốt Tần Lộ là minh đường tử, nếu là Tần Lộ cùng Tư Mã Yên Nhi liên hợp lại đối phó mình, Tần Linh còn không biết mình có thể hay không chống cự.

Tuy nhiên ba người biết Tần Lộ vừa rồi nói tám chín phần mười là trò đùa, nhưng ba người vẫn là nói ra tìm Tần Linh mục đích, dù sao cũng không phải bí mật gì, nói ra cũng không có gì lớn.

Mộ Liên Phong nói: "Ta ba người đến đây tìm Tần huynh ngoại trừ là muốn cùng Tần huynh nhỏ uống tâm tình một phen bên ngoài, đúng vậy muốn mang Tần huynh tiến đến kết bạn mấy người bằng hữu, vừa vặn hôm nay có một cái cờ nhỏ tỷ thí luận bàn, chúng ta muốn cho Tần huynh tiến đến nhiều hơn kết bạn mấy người bằng hữu."

Tần Lộ nghe xong lập tức tinh thần tỉnh táo, "Cái gì tỷ thí? Mau nói, ta làm sao không biết?"

Khổng Dung giải thích nói: "Chẳng qua là mấy người bằng hữu trong lúc rảnh rỗi, muốn dùng cái này đến kết giao mấy người bằng hữu thôi..."

"A?" Tần Lộ bỗng nhiên nghĩ đến Lạc Hình cũng là tại hôm nay mời Tần Linh tham gia một cái cờ nhỏ tỷ thí, chẳng lẽ là cùng một cái, Tần Lộ không thể không hoài nghi.

Tần Lộ hỏi: "Đều có thứ gì người tham gia, là ai tổ chức a?"

Ngô Từ Thanh nói: "Người kia chắc hẳn Tần cô nương cũng nhận biết, hẳn đúng vậy Uất Trì Cung."

"Là hắn?" Tần Lộ trong đầu lập tức hiện ra một cái cao lớn uy vũ thân ảnh tới.

Khổng Dung nói: "Không sai, ta còn nghe nói Uất Trì Cung đã thả ra tin tức, muốn mời Tần huynh tiến đến, chúng ta chính là đến đây thông tri Tần huynh."

Tần Linh nghi hoặc: "Cái này Uất Trì Cung là?"

Khổng Dung nói: "Uất Trì Cung cũng là Nội Môn, Tần huynh vừa tới kinh đều chưa nghe nói qua cũng là bình thường, người này là Kawanaka Thế Gia Uất Trì gia người, niên kỷ tuy nhiên 20, yêu thích kết giao thiếu niên Anh Tài, tại kinh đô học viện cũng là được nhiều người ủng hộ người, nghe nói một thân tu vi đã là tiên thiên Tứ Trọng, Tần huynh có thể tới kết giao một phen."

Mộ Liên Phong nói tiếp đi nói: "Tần huynh khả năng còn không biết, này người đã tại nội môn bên trong truyền ra tin tức, ai nếu là sẽ cùng Tần huynh khó xử, đúng vậy cùng hắn khó xử, xem ra người này là muốn cùng Tần huynh kết giao a!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: : Tiến về

"Ta nghe nói người này cùng Đế Tại Thiên cùng Hoa Phong hai người không thể nào đối phó, xem ra cũng không phải không có lửa thì sao có khói, hẳn như thế cấp bách muốn cùng Tần Linh đệ đệ kết giao, một nhất định có mục đích khác." Tần Lộ nhíu mày suy tư một hồi, nói nói.

Tần Lộ câu nói này vừa nói ra khỏi miệng, Mộ Liên Phong ba người đều sợ ngây người, bọn hắn không nghĩ tới Tần Lộ có thể nghĩ sâu như vậy xa, Tần Linh tựa hồ không có bao nhiêu kinh ngạc, đứng nhìn Tần Lộ bình thường tùy tiện, nhưng kỳ thật lại là quý tính quý linh.

Khổng Dung hai đầu lông mày nhẹ nhàng nhảy lên, "Tần cô nương quả nhiên là một câu điểm tình người trong mộng, chúng ta tại sao không có nghĩ tới chứ? Uất Trì Cung giờ phút này kết giao Tần huynh mục đích lớn nhất cũng là bởi vì Tư Mã tiên tử cùng Lạc tiên tử nguyên nhân."

"Lạc Hinh, cái này lại cùng Lạc Hinh có quan hệ gì?" Muốn nói cùng Tư Mã Yên Nhi có quan hệ, Tần Linh ngược lại là biết nói, mình vô duyên vô cớ làm Tư Mã Yên Nhi tấm mộc, hiện tại đã đắc tội Đế Tại Thiên, nhưng tại sao lại cùng Lạc Hinh dính líu quan hệ, chẳng lẽ mình cũng thành Lạc Hinh tấm mộc?

"Khó Tần huynh không biết liên quan tới người cùng Tư Mã tiên tử cùng Lạc tiên tử ở giữa nghe đồn đã truyền khắp toàn bộ Kinh Đô Võ Học Viện thậm chí toàn bộ kinh đô." Ngô Tử Thanh nói.

"Thì tính sao?"

Khổng Dung hắng giọng một cái, nói: "Hiện tại tất cả mọi người tại truyền ngôn nói Tần huynh đồng thời đạt được Tư Mã tiên tử cùng Lạc tiên tử hai vị Tiên Tử ưu ái, mà hai vị Tiên Tử lại không có ra mặt làm sáng tỏ, hiện tại càng ngày càng nhiều người tin tưởng cái này một truyền ngôn, hai vị Tiên Tử đều có một cái thực lực cường đại người theo đuổi, Đế Tại Thiên cùng Hoa Phong. Vừa lúc hai người này cùng Uất Trì Cung quan hệ không thật là tốt, ta muốn đây chính là Uất Trì Cung kết giao Tần huynh mục đích thực sự chỗ."

"Đáng giận, xem ra cái này Uất Trì Cung cũng không phải vật gì tốt! Tần Linh đệ đệ chúng ta còn có đi hay không?" Tần Lộ chán ghét nói, hỏi đến Tần Linh ý kiến.

Tần Linh cười cười, "Nhận được hấn Uất Trì Cung để mắt, vì cái gì không đi, huống chi ta đã đáp ứng Lạc cô nương, há có thể thất tín với người."

"Lạc tiên tử mời Tần huynh?" Khổng Dung trừng lớn hai mắt, một bộ bộ đáng giận mình.

Tần Lộ ngẩng cao lên cái đầu nhỏ, nói ra: "Đó là đương nhiên, Lạc Hinh tỷ tỷ thế nhưng là rất ưa thích Tần Linh đệ đệ, có phải hay không a Tần Linh đệ đệ?"

Gặp Tần Lộ lại ở một bên ăn nói lung tung, Tần Linh lựa chọn không nhìn thẳng, đối ba người nói ra: "Ba vị chớ có nghe nàng nói vậy, Lạc cô nương cũng cùng ba vị, gặp tại hạ mới tới kinh đô, cho nên muốn giới thiệu mấy người bằng hữu cho tại hạ nhận biết."

Ba người nhìn nhau cười một tiếng, "Tần huynh liền không cần sốt ruột giải thích, chúng ta đồng đều có thể hiểu được, Tần huynh có thể đồng thời đạt được hai vị Tiên Tử lọt mắt xanh, chúng ta ở đây trước hết chúc mừng một phen, chờ ngày khác Tần huynh ôm mỹ nhân về, lại lớn lớn chúc mừng Tần huynh cũng không muộn!"

Khổng Dung vỗ tay nói ra: "Phật nói kiếp trước năm trăm lần ngoái nhìn, đối lấy kiếp này một lần gặp nhau, mà Tần huynh lúc này mới cùng hai vị Tiên Tử mới vừa quen, hai vị Tiên Tử liền đối với Tần huynh tình hữu độc chung, xem ra Tần huynh kiếp trước liền cùng hai vị Tiên Tử dây dưa không rõ, đây là kiếp trước nhân duyên, kiếp này nhất định... Các vị ta nói có đúng không?"

"Ha-Ha... Khổng huynh nói không sai." Ngô Tử Thanh cũng vỗ tay cười to.

Tần Linh xấu hổ, cũng không muốn đi giải thích cái gì, giống loại chuyện này là giải thích không rõ ràng, tựa như là nhảy vào Hoàng Hà, vô luận như thế nào tẩy, cũng là tẩy không rõ.

"Ba vị đã cũng muốn đi tham gia, vậy không bằng chúng ta cùng nhau tiến đến, không biết ba vị ý như thế nào?" Tần Linh nói.

Mộ Liên Phong nói: "Khó Tần huynh quên, ta ba người chính là vì chuyện này tới tìm Tần huynh, đã Tần huynh đáp ứng tiến về, đó là không thể tốt hơn."

Năm người kết bạn mà đi, trong lúc đó Tần Lộ lại đưa ra đem Tư Mã Yên Nhi gọi tới, nhưng lại bị đám người nhất trí phản đối. Khi Tần Lộ ở một bên mọc lên ngọt ngọt, nhìn lấy bốn người trên đường đi nói giỡn không ngừng, Tần Lộ càng thêm sinh khí, "Đáng giận! Các người chờ lấy, ta nhất định sẽ nói cho Yên Nhi tỷ tỷ, để cho nàng biết các người tại sau lưng nàng nói nàng nói xấu!"

Tần Lộ câu nói này bốn người không có nghe thấy, nếu như nghe thấy được không biết là biểu tình gì.

Năm người dừng vừa giữa trưa, đem kinh đô chủ yếu vài chỗ đều vòng vo một lần, đến tận đây Tần Linh mới tính đối kinh đô có bước đầu hiểu rõ.

Tiếp đó, ba người liền mang theo Tần Linh tiến về tụ hội chi địa, đây là một cái không chút nào thu hút quán rượu, khi Tần Linh đi sau khi đi vào, mới phát hiện từ lâu này bên ngoài mặc dù nhìn như đơn sơ, nhưng mà bên trong lại cực kỳ xa hoa, có thể nói là cao đoan, đại khí, cao cấp.

Tần Linh mấy người vừa xuất hiện, lập tức có người tiến lên đón, "O! Đây không phải Khổng đại thiếu gia sao? Người nhưng là có chút thời gian không có tới tiểu điểm!" Một cái thân hình thon dài Mỹ Phụ Nhân chậm rãi mà tới.

Khổng Dung cũng cười nghênh đón tiếp lấy, "Nhiều ngày không thấy, Lam chương quỹ vẫn là phong thái vẫn như cũ, ánh sáng chiếu rọi a!"

"Khanh khách... Khổng thiếu gia nói đùa, Tiểu Phụ Nhân chỗ nào xứng đáng a! Ngược lại là Khổng thiếu gia hồi lâu không ánh sáng lâm tiểu điểm, Tiểu Phụ Nhân còn tưởng rằng Khổng thiếu gia quên nơi này, quên ta đâu?" Mỹ Phụ Nhân một đôi móng lưng hai mắt tràn đầy u oán.

Giờ phút này Khổng Dung tựa hồ sớm đã không có Nho Nhã Chi Khí, phảng phất biến thành một người phong lưu lả lác Công Tử Ca, "Ha-Ha... Khổng

mổ coi như quên ai, cũng sẽ không quên Lam chương quỹ , cái này không Không mổ không phải đã tới sao?"

Mỹ Phụ Nhân giãy dựa tuyệt mỹ vòng eo, đi đến Không Dung bên cạnh, "Còn để người ta Lam chương quỹ, Nô gia không phải nói qua cho người sao? Người để người ta Lam nhi là có thể à..."

Tần Linh bọn người ở tại một bên lẳng lẳng nhìn, Tần Linh bắt đầu còn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng khi nhìn thấy Ngô Tử Thanh cùng Mộ Liên Phong trận kia trận cười xấu xa về sau, liền đột nhiên sáng tỏ. Xem ra cái này Không Dung cùng mỹ phụ nhân kia quan hệ trong đó có chút vi diệu.

Tại Mỹ Phụ Nhân một phen nói giỡn về sau, Không Dung rất nhanh lại khôi phục nho nhã, thư sinh chỉ khí dần dần hiển hiện, "Tốt, nhanh mang ta đi đi! Đừng để ta những người bạn này chê cười..." Không Dung xin lỗi hướng phía Tần Linh bọn người cười cười.

"Thật sự là một cái Phụ Tâm Nhân, Nô gia biết người căn bản cũng không phải là đến xem Nô gia ..." Mỹ Phụ Nhân tại nói xong câu đó về sau, liền trừng Không Dung một chút, sau đó chậm rãi hướng đi Tần Linh bọn người.

"Mấy vị khách quý mời cùng Tiểu Phụ Nhân tới." Mỹ Phụ Nhân chậm rãi đi đến mấy người phía trước, cái kia tuyệt mỹ đáng người tại mấy người trước mắt không ngừng lắc lư, để mấy trong lòng người sinh sôi mấy phần hòa nhiệt.

Tần Linh ngược lại là không có cảm giác gì, Mỹ Phụ Nhân tuy là khó gặp mỹ nhân, nhưng cùng Tư Mã Yên Nhi so ra còn kém rất nhiều, Tư Mã Yên Nhi dụ hoặc Tần Linh đều có thể ngăn cản, chớ nói chi là người mỹ phụ này .

Tần Lộ nhìn thoáng qua Tần Linh, phát hiện Tần Linh không có cái gì , trên mặt lộ khí lúc này mới dần dần tiêu tán, tuy nhiên Tần Lộ vẫn là không có tức giận đối với Mộ Liên Phong cùng Ngô Tử Thanh nói ra: "Có gì đáng xem, lại nhìn trông mắt đều không rút ra được!"

Mộ Liên Phong cùng Ngô Tử Thanh đột nhiên bình tĩnh, lập tức minh bạch vừa rồi thất thố, Mộ Liên Phong rất nhanh liền bình tĩnh lại, Ngô Tử Thanh ngược lại là lộ ra đồ mặt không thôi, tựa hồ có chút xấu hổ.

Tại Mỹ Phụ Nhân chỉ huy dưới, ba người đi tới một cái an tĩnh viện lạc, "Bốn vị khách quý xin mời ở đây làm sơ nghỉ ngơi. Tiểu Phụ Nhân liền cáo lui."

Mỹ Phụ Nhân sau khi đi, Tần Lộ tràn đầy nghi vấn, "Không Dung đâu? Hắn đi đâu? Còn có chúng ta không phải tới tham gia tụ hội sao? Làm sao đem chúng ta mang đến nơi này."

Ba người thần bí cười cười, Tần Linh cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Ngô Tử Thanh bỗng nhiên mở miệng, hắn không có trả lời Tần Lộ vấn đề thứ nhất, mà là nói thẳng nói: "Tần cô nương không nên nóng lòng, hiện tại vì thời gian còn sớm, có thật nhiều người còn chưa tới đến, chúng ta trước hơi vút bỏ hơi thở một lát."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: : Uất Trì Cung

Tần Lộ tại trong sân đi vòng vo một vòng mấy lúc sau, than thở nói ra: "Nếu là Yên Nhi tỷ tỷ tại liền tốt, không biết nàng sẽ tới hay không?"

Ngô Tử Thanh cảm lấy thị nữ đưa tới nước trà, nho nhỏ uống một ngụm, tán thưởng nói: "Trà ngon! Hai vị nếm thử trà này không tệ!"

Thấy không có người phản ứng mình, Tần Lộ thở phì phò nói ra: "Uy! Ba người các người có nghe hay không ta nói chuyện?"

Ngô Tử Thanh để chén trà trong tay xuống, "Theo ta được biết Tư Mã tiên tử giống như từ chối lần này mời, tuy nhiên Tần cô nương không cần lo lắng, tuy nhiên Tư Mã tiên tử không thể đến đây, nhưng Lạc tiên tử là nhất định sẽ đến..."

"Đúng a! Ta làm sao không nghĩ tới, Lạc Hình tỷ tỷ đã mời Tần Linh đệ đệ, như vậy nàng nhất định sẽ tới , ta hiện tại liền đi xem một chút Lạc Hình tỷ tỷ có tới không, cùng các người bạn này Đại Nam Nhân cùng một chỗ, một chút ý tứ cũng không có. " nói, Tần Lộ vội vã chạy ra ngoài.

Tần Lộ sau khi đi, ba người mới liền không có gì cố kỵ, bắt đầu mở ra Đề Tài.

Ngô Từ Thanh cảm thán một tiếng, "Khổng huynh thật sự là quá không có suy nghĩ, mình tiến nhập ôn nhu hương, lại đem chúng ta phơi ở chỗ này, thật sự là quá không đủ bằng hữu..."

Mộ Liên Phong nói ra: "Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Khổng huynh tự nhiên cũng không ngoại lệ, Từ Thanh huynh cũng không cần để ý..."

Tần Linh mặc dù không biết Khổng Dung cùng người mỹ phụ kia chân chính quan hệ, nhưng cũng có thể nhìn ra một chút đoan nghê, Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Không nghĩ tới Khổng huynh cũng có một vị Hồng Nhan Tri Kỷ, vì sao chưa từng nghe Khổng huynh nói đến qua?"

Ngô Từ Thanh thần bí cười nói: "Khổng huynh cũng không dám giống trống khua chiêng tuyên truyền, chuyện này cũng không có nhiều người biết nói. ()"

"Cái này là vì sao?"

Ngô Từ Thanh lại nói: "Tần huynh có chỗ không biết, tuy nhiên Khổng huynh cùng lam lam lưỡng tình tương duyệt, nhưng lam lam dù sao cũng là một cái quả phụ, giống ta mấy người thế gia như vậy hào môn, làm sao có thể lấy một cái quả phụ vào cửa, đây chẳng phải là làm cho người ta chế nhạo, cho nên Khổng huynh một mực không dám đem chuyện nào cáo tri Khổng lão gia tử, mà ta nghe nói gần nhất Khổng lão gia tử đang vì Khổng huynh tìm kiếm giai nhân, Khổng huynh chính tại vì thế khổ não không thôi."

Tần Linh chậm rãi gật đầu, "Không biết Khổng huynh có tính toán gì không?"

Mộ Liên Phong nói: "Khổng huynh có thể tính toán gì, ngoại trừ cùng Khổng lão gia tử ngã bài, không còn cách nào khác, bất quá ta nghe Khổng huynh nói lam lam tựa hồ cũng không nguyện ý Khổng huynh làm như thế, Khổng huynh nói nàng không muốn bởi vì chính nàng mà để Khổng huynh khó làm, mà lại nàng cũng không có chuẩn bị muốn gả nhập Khổng gia... Chỉ muốn làm Khổng huynh một người hồng nhan tri kỷ."

Ngô Từ Thanh hâm mộ nói ra: "Như một cái giai nhân lại bị Khổng huynh gặp được, còn như thế thông tình đạt lý, ta làm sao lại không có vận khí tốt như vậy đâu?"

Đang Ngô Từ Thanh oán trách đồng thời, viện lạc Ngoại Truyện đến một tiếng phóng khoáng thanh âm, "Tần huynh có đó không?"

Đối cái thanh âm này Tần Linh rất lạ, nghi ngờ đưa ánh mắt về phía ngoài viện, Tần Linh nhìn thấy một cái uy vũ cao lớn thanh niên đứng ở ngoài cửa.

Lúc này Ngô Từ Thanh cùng Mộ Liên Phong đứng dậy, Ngô Từ Thanh tại Tần Linh bên tai nhỏ giọng nói một câu, "Đây chính là Uất Trì Cung." Tiếp lấy Ngô Từ Thanh liền đi hướng ngoài viện, cười to nói: "Nguyên lai là Uất Trì Huỳnh tới, mau mời tiến!"

Uất Trì Cung bước vào trong viện, nhìn thấy ba người, "Nguyên lai Ngô huynh cùng Mộ Liên huynh cũng ở đây..." Sau cùng Uất Trì Cung đem ánh mắt lưu tại Tần Linh trên thân, "Chắc hẳn vị này đúng vậy Tần huynh rồi? Tần huynh trận chiến kia phong thái, ta thế nhưng là kỷ ức vẫn còn mới mẻ a!"

Tần Linh khoát tay cười, "Uất Trì Huỳnh nói đùa, tiểu đồ tiểu nháo mà thôi, ngày sau còn cần Uất Trì Huỳnh chỉ điểm nhiều hơn mới là..."

Uất Trì cười to, "Tần huynh quá khiêm nhường, Tần huynh thực lực chứ vị là rõ như ban ngày, chỉ giáo không dám nhận, nhưng Uất Mỗ nguyện ý cùng Tần huynh lẫn nhau luận bàn, cộng đồng tiến bộ. "

Mấy người nói chuyện đồng thời, ngoài cửa nghe tiếng mà đến không ít người, chủ yếu là Uất Trì Cung cái kia âm thanh vang dội, hấp dẫn không ít người đến đây, những người này toàn bộ đều là trước tới tham gia tụ hội, đã bao hàm kinh đô các Đại Thế Gia thiếu niên tuấn kiệt, cũng không thiếu một số các Đại Giáo Phái tinh anh đệ tử.

Tại Uất Trì Cung giới thiệu, Tần Linh từng cái tiến lên chào hỏi, đám người nhao nhao nhiệt tình cùng Tần Linh xưng huynh gọi đệ, khi biết Tần Linh là Thái Bạch Sơn Tần gia người về sau, đám người nhiệt tình tựa hồ lại cao mấy phần.

Uất Trì Cung nói: "Có thể kết bạn Tần huynh thiếu niên anh hào, thật sự là Uất Mỗ vinh hạnh, không biết Tần huynh nhưng nguyện giao Uất Mỗ người bạn này?"

Tuy nhiên trước đó Tần Linh cảm thấy Uất Trì Cung có lợi dụng mình chi ngại, đối Uất Trì Cung dù sao cũng hơi không ưa, nhưng bây giờ Tần Linh xem ra, Uất Trì Cung người này phóng khoáng bất phàm, quang minh lỗi lạc, tựa hồ trước đó là hiểu lầm hắn, Uất Trì Cung người này đáng giá tương giao.

"Uất Trì Huỳnh nói đùa, có thể kết giao Uất Trì nhân vật như vậy không phải là không Tần mỗ vinh hạnh, nhận được Uất Trì Huỳnh đề mắt, Uất Trì người bạn này Tần mỗ giao định..."

"Ha-Ha... Tần huynh đủ phóng khoáng, như thế từ nay về sau, Tần huynh chính là ta Uất Trì hảo huynh đệ."

"Ồ! Náo nhiệt như vậy a? Lúc này mới ra ngoài bao lớn sẽ, sao lại tới đây nhiều người như vậy?" Thanh âm của một nữ tử đột ngột ở ngoài cửa vang lên.

Đám người quay đầu nhìn lại, lâm vào kinh diễm bên trong, tuy nhiên người tới mỗi người đều biết, mà lại gặp qua, thấy mọi người mỗi lần nhìn thấy người này cũng không khỏi lâm vào ngẩn ngơ trong thất thần.

Nhìn gặp phản ứng của mọi người, Tần Linh liền biết là ai tới, hướng phía môn nhìn ra ngoài, chỉ gặp hai bóng người chậm chậm mà tới, "Tần Linh đệ đệ người nhìn ta cho người đem ai mang đến..." Tần Lộ tràn ngập ý cười nhìn lấy Tần Linh, không thêm đề ý chút nào bốn phía còn có như thế nhiều người ở đây.

Tần Lộ lời nói vừa nói ra khỏi miệng, Tần Lĩnh liền cảm thấy mình bị ngàn vạn ánh mắt bao vây, trong ánh mắt có hâm mộ, có ghen ghét...

Tần Lĩnh bắt đầu cười cười, đối Tần Lộ sau lưng đạo thân ảnh kia nói: "Lạc cô nương phải chăng không việc gì?" Nhưng mà Tần Lĩnh vừa nói ra câu nói này liền hối hận, đây không phải rõ ràng nói cho Lạc Hình tự mình biết đêm qua phát sinh sự tình sao? Tần Lĩnh không biết Lạc Hình phải chăng đem đêm qua sự tình cáo tri người khác.

Lạc Hình hai con ngươi chỗ sâu nghi chỉ riêng trùng điệp, "Tiểu nữ tử rất tốt, để Tần sư đệ phí tâm!"

Tần Lĩnh gặp Lạc Hình sắc mặt bình tĩnh, giống như không có cái gì cảm thấy, lúc này mới thoáng an tâm.

Uất Trì Cung đi tới, "Lạc tiên tử có thể tới, thật sự là cho Uất Mỗ thiên đại mặt mũi, Lạc tiên tử mau mời tiến!"

Lạc Hình chậm rãi đi đến Tần Lĩnh bên cạnh, đối Uất Trì Cung nói: "Uất Trì sư huynh mời, Lạc Hình há không dám đến, hi vọng tiểu nữ tử không có quấy rầy đến các vị nhâ húng!"

"Ồ đâu! Ổ đâu! Lạc tiên tử xuất hiện nhất định sẽ làm cho hôm nay tụ hội luận bàn càng thêm đặc sắc, chư vị Uất Mỗ nói có đúng không?" Uất Trì Cung đối đám người nói nói.

"Không sai, không sai, Lạc tiên tử có thể tới, chúng ta cao hứng còn không kịp đâu! Há có mất hứng mà nói!" Bốn phía người nhao nhao phụ họa nói.

"Người chính là Uất Trì Cung?" Tần Lộ kinh ngạc nhìn Uất Trì Cung, đột nhiên hỏi nói. Tuy nhiên Tần Lộ nhận biết Uất Trì Cung, nhưng trước đó chưa bao giờ có gặp nhau, đây cũng là Tần Lộ lần thứ nhất cùng Uất Trì Cung chạm mặt.

Uất Trì Cung nhìn trước mắt tiểu ma nữ này, trong lòng một trận kinh ngạc, Uất Trì Cung là nhận biết Tần Lộ, ở đây mỗi người cơ hồ đều biết, bởi vì phạm là nhận biết Tư Mã Yên Nhi đều sẽ biết nói, Tư Mã Yên Nhi bên cạnh có một cái Tiểu Ma Nữ, tuy nhiên mỗi lần Tần Lộ cùng Tư Mã Yên Nhi cùng lúc xuất hiện lúc, đều sẽ cho dễ bị người xem nhẹ, nhưng bây giờ Tư Mã Yên Nhi không tại, đám người lúc này mới phát hiện Tần Lộ tiểu ma nữ này vậy mà cũng tới.

Đám người nhao nhao suy đoán có phải hay không Tư Mã Yên Nhi cũng muốn tới, nhưng rất nhanh liền có Nhân Đạo ra, Tần Lộ cùng Tần Lĩnh đều là Tần gia người, nàng xuất hiện ở đây, hẳn là cùng Tần Lĩnh cùng đi.

"Chính là tại hạ, không biết Tần cô nương có cái gì chỉ giáo?"

Khóe miệng hiển hiện ý cười, Tần Lộ chất hỏi: "Vì cái gì chơi vui như vậy tụ hội, Yên Nhi tỷ tỷ sẽ không có tới, có phải hay không là người không có mời Yên Nhi tỷ tỷ a?"

"Tần cô nương hiểu lầm, tại hạ từng mời qua Tư Mã tiên tử, nhưng Tư Mã tiên tử nói nàng còn có chuyện quan trọng, cho nên Vô Hạ đến đây, tại hạ đối với cái này cũng rất là tiếc hận..." Uất Trì Cung giải thích nói.

"Uất Trì Huynh thành ý mời, tiểu nữ tử sao không dám đến đâu!" Đám người bên tai kinh hiện một tiếng thiên lại chi âm, trước cửa một thân ảnh màu đen phiêu nhiên rơi xuống, chậm rãi hướng đi đám người.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: : Tư Mã Yên Nhi nhắc nhở

Đám người quay đầu nhìn lại, lại một lần nữa phát hiện ánh mắt của mình không nhận mình không chế

Uất Trì Cung hào cười trận trận, "Ha-Ha... Tư Mã tiên tử có thể đại giá quang lâm quả thật Uất Mỗ vinh hạnh!"

Vừa nghe đến âm thanh quen thuộc kia, Tần Lộ không cần nhìn liền biết là ai tới, Tần Lộ hưng phấn chạy đến Tư Mã Yên Nhi bên cạnh, "Yên Nhi tỷ tỷ, ta còn tưởng rằng người không tới chứ? Bọn hắn đều nói người sẽ không tới..."

"Ta làm sao lại không đến đây. Tựa như Lộ Nhi muối muối nói như vậy, chơi vui như thế gặp nhau sao có thể ít ta Tư Mã Yên Nhi đâu!" Tư Mã Yên Nhi liếc nhìn đám người, ánh mắt tại Tần Linh trên thân dừng lại một giây, sau đó nhìn lấy Lạc Hình, "Người cứ nói đi Lạc Hình muối muối?"

"Tư Mã tiên tử có thể tới, Lạc Hình cũng thật cao hứng!" Lạc Hình không sợ đem ánh mắt nghênh đón tiếp lấy.

Đám người không có minh bạch chuyện gì xảy ra, liền phát hiện hai nữ tựa hồ so sánh khỏi kinh đến, lập tức toàn đều nhìn về Tần Linh, trong mắt đúng là ý cân nhắc.

Tần Linh ở một bên thành thoi uống trà, sừng sốt giả bộ như không nhìn thấy, "Trà ngon! Trà này quả coi như không tệ, Uất Trì Huynh không ngại cũng nhấp nhấp một chút." Tần Linh biết loại tình huống này biện pháp tốt nhất đúng vậy giả vờ ngây ngốc.

Không khí hiện trường có chút quỷ dị, hai nữ chính lẫn nhau nhìn chăm chú, có chút kiếm bạt nỗ trương vị đạo, mà Tần Linh lại ở một bên nhàn nhả thưởng thức trà thơm, nhìn cũng chưa từng nhìn một chút.

Giờ phút này Uất Trì Cung mới phát hiện mình đồng thời mời hai nữ rất có thể đúng vậy một sai lầm, gặp Tần Linh chào hỏi mình uống trà, Uất Trì Cung về mặt đau khổ, lúc này nơi nào còn có tâm tình uống trà a! Hắn thật sợ hai nữ sẽ ra tay đánh nhau.

Tần Lộ chạy đến Tần Linh bên cạnh, kéo Tần Linh, lo lắng nói ra: "Người nhanh khuyên nhủ Yên Nhi tỷ tỷ và Lạc Hình tỷ tỷ đi! Ta sợ các nàng thật sẽ đánh nhau!"

Tần Linh nhìn hai người một chút, "Vừa vặn hôm nay chư vị cũng là vì luận võ luận bàn mà đến, đã hai vị Tiên Tử có như thế nhã hứng vì bọn ta phao chuyên dẫn ngọc, đây chẳng phải là càng tốt hơn!"

"Ai! Xem ra Tần Linh đệ đệ tuyệt không quan Tâm tỷ tỷ, uống Phí tỷ tỷ đến đối người tốt như vậy!" Tư Mã Yên Nhi chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Tần Linh bên cạnh

Tần Lộ ở một bên cười nói: "Yên Nhi tỷ tỷ, Tần Linh đệ đệ không có mắc lừa, tuyệt không chơi vui!" Tiếp lấy Tần Lộ lại chạy đến Lạc Hình bên cạnh, "Lạc Hình tỷ tỷ người đừng nóng giận, vừa rồi Yên Nhi tỷ tỷ là cùng người đùa giỡn, người đừng coi là thật a!"

Lạc Hình nói: "Lộ Nhi muối muối không cần lo lắng, tỷ tỷ biết nói, không hề tức giận."

Uất Trì Cung gặp đây chỉ là một trò đùa, lúc này mới thêm chút an tâm, tiếp theo đối đám người nói ra: "Đã các vị đều đã đến đông đủ, như vậy hôm nay tỷ thí liền bắt đầu đi! Chư vị xin mời đi theo ta."

Uất Trì Cung mang theo mọi người đi tới một cái rộng lớn sân bãi, xem ra đây cũng không phải là lần đầu tiên, Tần Linh phát hiện mảnh này khoáng đạt Luận Võ Trường tựa hồ có chút thời gian.

Tư Mã Yên Nhi đi đến Tần Linh bên cạnh, "Tần Linh đệ đệ một hồi cần phải Thượng Thai xuất thủ?"

Tần Linh lắc đầu, "Ta chỉ là đến dự tham gia náo nhiệt, cũng không tính xuất thủ."

Tư Mã Yên Nhi cười nói: "Thật sao? Một hồi nếu là có người hướng đệ đệ người khiêu chiến làm sao bây giờ? Muốn hay không tỷ tỷ giúp người xuất thủ a?"

Tần Linh nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi cái kia không rõ hảo ý nụ cười, Tần Linh nhất thời bán hội cũng phân không ra thật giả, "Có ý tứ gì? Khó sẽ có người khiêu chiến ta?" Khó trước đó lập uy vẫn không có thể chán nhiếp những người kia? Tần Linh không khỏi tự hỏi Tư Mã Yên Nhi lời nói bên trong ý tứ.

"Tần Linh đệ đệ một hồi liền đã biết, đừng trách tỷ tỷ không có nhắc nhở người, người tới thực lực cũng không yếu nha! Nghe nói chỉ ít cũng tại Tiên Thiên phía trên, Tần Linh đệ đệ cũng đừng làm cho tỷ tỷ thất vọng, ta rất xem trọng người nha!" Tư Mã Yên Nhi sau khi nói xong, liền đã mất đi thân ảnh. Không có cho Tần Linh truy vấn cơ hội.

Tần Lộ đầy hiếu kỳ tại Tần Linh bên tai hỏi: "Vừa rồi Yên Nhi tỷ tỷ cùng người nói cái gì?"

"Không có gì, vừa rồi người là ở nơi nào gặp phải nàng? Ai ở cùng với nàng?" Tần Linh bỗng nhiên nghĩ đến Tần Lộ khả năng biết một chút cái gì.

"Liên ở bên ngoài a? Thế nào? Yên Nhi tỷ tỷ nhất định là vừa mới nói gì với người? Mau nói cho ta biết!" Tần Lộ kể tục truy vấn nói.

Tần Linh biết nếu là mình không nói, Tần Lộ sẽ một mực hỏi tới, vì có thể làm cho bên tai thanh tịnh một số, Tần Linh nói: "Cũng không có việc lớn gì, nói đúng là một hồi có thể sẽ có người khiêu chiến ta."

"Còn có người muốn khiêu chiến người! Ta làm sao không nghe nói, đây là Yên Nhi tỷ tỷ nói cho người sao?"

Tần Linh chậm rãi gật đầu, "Người không có nghe nàng nói qua sao?"

"Không, Yên Nhi tỷ tỷ cái gì cũng không có nói với ta, chẳng lẽ còn là Đế Tại Thiên bọn hắn người, không đúng! Ta nghe nói Đế Tại Thiên giờ phút này không tại kinh đô, Tuyệt An đã bị người đánh bại, rốt cuộc là người nào? Không được, ta muốn đi hỏi một chút Yên Nhi tỷ tỷ, nhìn xem rốt cuộc là ai còn dám khiêu chiến người?" Dứt lời, Tần Lộ chui vào đám người, biến mất không thấy gì nữa, tìm kiếm Tư Mã Yên Nhi đi.

Tần Linh nhìn thoáng qua Lạc Hinh, phát hiện giờ phút này Lạc Hinh bên cạnh vậy không ít người, mà Lạc Hinh tựa hồ có chút không yên lòng ứng phó đám người, nhìn thấy Tần Linh nhìn mình, Lạc Hinh mỉm cười, trong lúc vui vẻ phảng phất xen lẫn một tia áy náy.

Lúc này, bốn phía bốn người nhao nhao lớn tiếng khen hay, Tần Linh lúc này mới phát hiện tỷ thí đã bắt đầu, đã có người tại Luận Võ Trường bên trên luận bàn, Tần Linh vẫn còn đang suy tư lấy Tư Mã Yên Nhi, tuy nhiên lấy Tần Linh thực lực hôm nay không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, nhưng cái này cũng tỏ rõ trước đó một chiêu đánh bại Tuyệt An chấn nhiếp hiệu quả còn không phải rất lớn, còn không có để một ít người ý thức được.

Nếu quả thật như Tư Mã Yên Nhi nói, hôm nay còn dám có người ác ý khiêu chiến mình, như vậy Tần Linh không ngại lại một lần nữa lập uy, lần này Tần Linh dự định muốn càng triệt để hơn, muốn những cái kia tìm phiền toái người triệt để sợ hãi, không còn dám tùy tiện ra tay.

Ước chừng qua nửa chén trà nhỏ thời gian, chỉ thấy Tần Lộ một mặt thất vọng đi tới, "Yên Nhi tỷ tỷ cũng thật là, ngay cả ta cũng giữ bí mật, ta đến hỏi nàng, nàng cái gì cũng không nói, chỉ là để ta cho người biết, người kia chẳng mấy chốc sẽ tới, muốn người chuẩn bị sẵn sàng."

Tần Lộ lại tự lẩm bẩm, "Thật chẳng lẽ chính là Đế Tại Thiên, hẳn hoi Kinh Đô rồi?"

Tần Linh không có để ý Tần Lộ nói, lúc này Uất Trì Cung đi tới, "Vừa rồi mọi việc quán thân, chậm trễ Tần huynh, Tần huynh ngàn vạn chớ trách!"

Tần Linh nhẹ giọng cười một tiếng, "Uất Trì Huỳnh cứ việc đi làm việc, không cần để ý Tần mỗ."

Uất Trì Cung nói: "Tần huynh yên tâm, hết thấy đều đã an bài thỏa đáng, không cần ta lại ra mặt, ngược lại là Tần huynh gì không đi lên triển lộ một bản lĩnh? Cũng tốt để cho chúng ta lại vừa xem Tần huynh phong thái."

Nhìn lấy bốn phía ánh mắt mong đợi, Tần Linh cũng không dễ làm chúng chối từ, đành phải nói ra: "Nếu là Uất Trì Huỳnh có thể không tiếc chỉ giáo, Tần Linh vui lòng đã đến."

"Ha-Ha... Tốt! Tần huynh thật sáng khoái, như vậy Uất Mỗ liền cùng Tần huynh nhỏ luận bàn mấy lần, hi vọng Tần huynh có thể thủ hạ lưu tình, đừng cho Uất Mỗ thua quá khó nhìn liền tốt!"

Đám người nghe xong Tần Linh muốn cùng Uất Trì Cung luận bàn, kích tình trong nháy mắt bạo tăng gấp đôi, Tần Linh thực lực mọi người cũng không rõ ràng lắm, chỉ biết Hậu Thiên Cửu Trọng Điển Phong tuyệt gấm ở Tần Linh trong tay ngay cả một chiêu đều không đón lấy, liền bại.

Mà Uất Trì Cung thực lực mọi người ở đây cũng không phải hết sức rõ ràng, chỉ nhớ rõ một năm trước đó, Uất Trì Cung từng xuất thủ qua một lần, đối phương là một vị tiên thiên hai trọng cường giả, nhưng cùng Uất Trì Cung giao thủ không đến trăm chiêu, liền chủ động nhận thua. Từ đó về sau, liền chưa bao giờ gặp Uất Trì Cung xuất thủ qua.

Bốn phía người nhao nhao tự động cho Tần Linh cùng Uất Trì Cung tránh ra một con đường, hai người cùng nhau hướng đi Luận Võ Trường.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: : Tiểu đấu Uất Trì Cung

Tần Lộ đứng tại Tư Mã Yên Nhi bên cạnh thân kích động hô nói, "Tần Linh đệ đệ ủng hộ!"

Hai người đứng trên đài, đều lộ ra rất bình tĩnh, bốn phía người cũng dần dần an tĩnh lại, đang mong đợi hai người xuất thủ.

Tần Linh trước đó triển hiện ra bộ phận thực lực, để Uất Trì Cung không thể không cẩn thận, tại Uất Trì Cung trong lòng, Tần Linh khả năng một chút cũng so với mình không kém.

"Tần huynh, mời!" Uất Trì Cung chấp tay nói.

Tần Linh cũng hoàn lễ nói: "Uất Trì Huỳnh, mời!"

Đám người biết nói, tỷ thí sắp bắt đầu, mỗi người đều nín thở Ngưng Thần muốn nhìn một chút hai người đến tột cùng ai mạnh ai yếu, nhưng có trong lòng người tựa hồ sớm đã có đáp án, theo bọn hắn nghĩ, Tần Linh tuy mạnh, nhưng tuyệt đối không phải Uất Trì Cung đối thủ, cho nên Tần Linh chắc chắn thất

bại. Mà Tần Linh đến tốt cùng có thể tại Uất Trì Cung trong tay chống bao lâu, bọn hắn không được biết.

Tần Linh biết mình như muốn đánh bại Uất Trì Cung đó là dễ như trở bàn tay sự tình, chỉ cần vận dụng khí thế cũng đủ để đem Uất Trì Cung áp chế, nhưng Tần Linh lại không có tính toán làm như thế.

Uất Trì Cung gặp Tần Linh chậm chạp không xuất thủ, liền nói ra: "Đã Tần huynh muốn cho, cái kia Uất Mỗ cũng không già mồm, Tần huynh cẩn thận!"

"Uất Trì Huỳnh cứ việc xuất thủ là được..."

Uất Trì Cung sắc mặt trầm xuống, cả người bỗng nhiên ở giữa bạo động, liền như là một cỗ gió giật, một cỗ khí thế mãnh liệt chấn động mà ra, hướng bốn phía quét sạch đánh tới.

Tại cỗ khí thế cường này phía dưới, bốn phía người vây quanh nhao nhao lui lại, khó mà ngăn cản được cái này uy thế kinh người.

Ngay tại ngắn ngủi này vài giây đồng hồ ở giữa, Uất Trì Cung đã tới gần Tần Linh quanh thân, một đôi thiết quyền âm âm đánh tới hướng Tần Linh lòng ngực, "Tần huynh cẩn thận, đối mặt Tần huynh Uất Mỗ cũng không dám lưu thủ!"

"Uất Trì Huỳnh cứ việc toàn lực hành động, Tần mỗ tự hỏi còn có thể miễn cưỡng ứng phó."

"Ha-Ha... Tốt! Cái kia Tần huynh liền tiếp ta một quyền!" Uất Trì Cung thân ảnh nhất thời lại nhanh thêm mấy phần, Song Quyền phía trên ầm ầm có tiếng xé gió, uy lực của một quyền này không thể khinh thường.

Bốn phía người sợ hãi thán phục liên tục, "Cái này Uất Trì Cung quả nhiên lợi hại, chỉ sợ thực lực này không thua tiên thiên Tứ Trọng?"

"Không sai, Tần Linh không biết có thể hay không tiếp được cái này mạnh mẽ một chiêu?"

"Ta xem ra rất treo, Tần Linh thực lực cũng liền tại Tiên Thiên Nhất Trọng trái phải, chỗ nào có thể đỡ được tiên thiên Tứ Trọng cường giả Toàn Lực Nhất Kích!"

Từng tia ngân sắc tại Tần Linh trong lòng bàn tay nhảy vọt, đám người tựa hồ nghe đến xuy xuy tiếng vang.

"Thanh âm gì? Làm sao giống như là thêm điện?" Nói chuyện đồng thời, người kia còn ngẩng đầu nhìn một chút trời, phát hiện thiên không Bích Không vạn dặm, cái gì dị trạng cũng không có.

"Cái này đều không biết, người nhìn Tần Linh tay trong bàn tay đó là cái gì?" Người kia bên cạnh một người nhắc nhở nói.

Người kia ngưng mắt nhìn lại, phát hiện Tần Linh tay trong bàn tay lóe ra một đoàn hào quang màu bạc, tuy nhiên rất yếu ớt, nhưng lại có thể rõ ràng trông thấy, tựa như có từng đầu Ngân Xà tại lòng bàn tay tới lui, "Đó là?"

"Đây là Tần gia tuyệt học Bôn Lôi thủ, xem ra người không có nhìn qua Tần Linh tại Như Nội môn thời điểm xuất thủ, Tần Linh tại vào nội môn thời điểm, đúng vậy nương tựa theo một chiêu này liền đem thủ môn người đánh bại..."

Người kia bùng tỉnh đại ngộ, "Thì ra là thế, này quý đệ võ học lại là Bôn Lôi thủ, ta còn là lần đầu tiên gặp thần kỳ như vậy quý đệ võ học, vậy mà có thể tại trong lòng bàn tay ngưng tụ Lôi Điện!"

"Thế nào? Hâm mộ đi! Nếu không tại sao nói là Tần gia tuyệt học đâu? Hâm mộ cũng vô dụng!"

Mộ Liên Phong chăm chú nhìn chăm chăm hai người, một khắc cũng không có buông lỏng, "Từ Thanh huynh, người cho rằng hai người ai sẽ chiến thắng?"

Ngô Từ Thanh cũng cùng Mộ Liên Phong, thủy chung nhìn lấy hai người, Ngô Từ Thanh chậm chạp lắc đầu, "Không rõ ràng, Tần huynh thực lực cũng không chân chính hiện ra, mà Uất Trì Cung cũng có giữ lại..."

"Ha-Ha... Từ viết: Như thế việc quan trọng, ta không có bỏ qua a?" Không Dung chậm rãi điều động trong tay quạt giấy, đầy mặt xuân quang đi tới.

"Khổng huynh, người rốt cục bỏ được đi ra, ta cùng Từ Thanh huynh còn tưởng rằng người lâm vào ôn nhu hương bên trong khó mà tự kiềm chế ..." Mộ Liên Phong cười nói.

Khổng Dung vội vàng khoát tay, "Hai vị nói đùa, Khổng mỗ Đình Thiên Lập Địa một nam nhi, như thế nào nhi nữ tình trường! Nam nhi khi chí ở bốn phương!"

Ngô Từ Thanh mở miệng nói: "Hai vị chớ có bỏ lỡ đặc sắc một màn, Tần huynh nhưng chính tại đại triển thân thủ..."

Một đôi lóe ra Ngân Quang thủ chương xuất hiện tại Uất Trì Cung trước mắt, Uất Trì Cung đối với cái này có hiểu biết, biết đây là Bôn Lôi thủ, Tần gia tuyệt học, có uy năng lớn lao, đồng thời hắn cũng không nghĩ tới Tần Linh vậy mà có thể đem Bôn Lôi thủ luyện đến trình độ như vậy, cảm nhận được ầm chứa trong đó vô thượng uy lực, Uất Trì Cung trong nháy mắt ngưng trọng lên.

"Lộ Nhi muội muội, người biết Tần Linh đệ đệ thực lực chân thật sao? Vì cái gì tỷ tỷ luôn luôn cảm giác đây không phải hắn toàn bộ thực lực!" Tư Mã Yên Nhi nhìn chăm chăm Tần Linh nhìn một hồi, trong mắt tràn ngập nghi hoặc.

Tần Lộ cười nói: "Yên Nhi tỷ tỷ muốn biết sao? Trừ phi ngươi nói cho ta biết, đến tột cùng là ai còn dám hướng Tần Linh đệ đệ khiêu chiến, ta sẽ nói cho ngươi biết."

Tư Mã Yên Nhi nửa giận nửa cười, "Tốt! Ngươi vậy mà uy hiếp tỷ tỷ tới..."

"Ai bảo ngươi không nói cho ta biết chứ! Ta cam đoan ta sẽ không nói cho Tần Linh đệ đệ, Yên Nhi tỷ tỷ ngươi liền nói cho ta biết sao?" Gặp Tư Mã Yên Nhi vẫn không nói, Tần Lộ làm nũng.

"Tốt a! Tốt a! Ngươi mau buông tay, ta cho ngươi biết, ta đều bị ngươi dao động choáng. Ngươi mới ta vừa rồi tại đi vào trên đường nhìn thấy ai?" Tư Mã Yên Nhi không có trực tiếp nói thẳng, ngược lại hỏi.

Giờ phút này ánh mắt của mọi người tất cả đều tụ tập tại Tần Linh cùng Uất Trì Cung trên thân, hai người đã chiến đến đồng loạt, Nhất Chương một quyền ở giữa không trung ầm vang chạm vào nhau.

Bành!

Một tiếng âm thanh phá không, tại tất cả mọi người bên tai chột hiện.

Đám người chỉ gặp Uất Trì Cung liền tiếp lui về phía sau, thẳng tắp lui bốn bước mới đứng vững thân hình, Tần Linh cũng tại không ngừng lùi lại, lui bốn bước nữa mới ngừng lại được.

Tất cả mọi người sợ ngây người, đây là có chuyện gì? Xem như cân sức ngang tài sao? Làm sao có thể, Tần Linh thực lực làm sao mạnh như vậy, vậy mà có thể cùng Uất Trì Cung tương xứng.

"Tần huynh quả nhiên bất phàm, Uất Mỗ bội phục!" Uất Trì Cung sắc mặt mặc dù bình tĩnh, nhưng trong nội tâm lại sớm đã phiên giang đảo hải, bởi vì hắn đã ần ần cảm nhận được Tần Linh thực lực, tiên thiên Ngũ Trọng. Đây là Uất Trì Cung như thế nào cũng không nghĩ đến, tại dự tính của hắn bên trong, Tần Linh nhiều lắm là cùng mình tương đương, nhưng giờ khắc này, Uất Trì Cung phát hiện hắn sai.

"Uất Trì Huỳnh quả khen, nếu không phải Uất Trì Huỳnh thủ hạ lưu tình, nói không chừng hôm nay Tần mỗ liền phải thua..."

Uất Trì Cung biết đây là Tần Linh đang chủ động nhận thua, mặc dù không biết Tần Linh vì sao muốn làm như vậy, nhưng Uất Trì Cung cũng không có thuận cán liền treo lên trên, mà là nói ra: "Tần huynh quả khiêm tốn, là Tần huynh thủ hạ lưu tình mới là, Uất Mỗ mặc cảm a!"

"Chuyện gì xảy ra? Hai người bọn họ làm sao lẫn nhau nhận thua, đến cùng là người nào thắng?"

"Đó còn cần phải nói, đương nhiên là Uất Trì Cung thắng, ngươi không thấy được Uất Trì Cung chỉ lui bốn bước, mà Tần Linh lại là bốn bước nữa, không nên xem thường cái này nửa bước, cái này nửa bước đối với Tiên Thiên Cường Giả mà nói, nhưng lại có một trời một vực."

"Ai! Đáng tiếc, làm sao nhanh như vậy liền dừng tay, ta còn chưa có xem nghiệm đâu!"

"Chớ không biết đủ, hôm nay có thể nhìn thấy Uất Trì Cung xuất thủ cũng đã là rất khó được, giống bọn hắn loại cao thủ này, bình thường tại mấy chiêu ở giữa, liền có thể hiểu rõ đến thực lực của đối phương. Trừ phi là sinh tử giao nhau, nếu không thì sẽ không ra tay đánh nhau."

Đám người bên ngoài, Tần Lộ cùng Tư Mã Yên Nhi còn tại nhỏ giọng trò chuyện với nhau, "Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi thấy người kia!" Tần Lộ chột nghe xong Tư Mã Yên Nhi nâng lên hắn, sắc mặt lập tức trở nên hết sức khó coi, trong hai mắt tràn đầy phẫn nộ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: : Hoa Phong hiện

Tư Mã Yên Nhi nói: "Ừm, thấy được, hắn xoắn xuýt một đám người, hiện tại cũng sắp đến đi!"

Tần Lộ mặt lộ vẻ căm hận, "Rất tốt! Chỉ cần hắn dám đến, ta nhất định phải Tần Linh đệ đệ đánh cho hắn bò đầy đất, không phải vậy ta cũng không phải

là Tàn Lộ..."

"Người xác định Tàn Linh đệ đệ là đối thủ của hần sao?" Tư Mã Yên Nhi hỏi.

Tàn Lộ không hề nghĩ ngợi, nói ra: "Đương nhiên là, Yên Nhi tỷ tỷ khó vừa rồi không thấy sao? Ngay cả Uất Trì Cung đều không phải là Tàn Linh đệ đệ đối thủ, đánh bại hần Tàn Linh đệ đệ có thể."

Tư Mã Yên Nhi hướng phía trên traten hai người nhìn một chút, "Người nhìn nhìn lại là Tàn Linh đệ đệ thắng sao? Ta có vẻ giống như nghe được bọn hần nói Tàn Linh đệ đệ thua với Uất Trì Cung rồi?"

Tàn Lộ nhìn cũng không nhìn một chút, "Cái này cũng cái gì tốt nhìn, Tàn Linh đệ đệ bắt quá là dễ cho hần mà thôi..."

Tàn Linh cùng Uất Trì Cung cùng nhau đi xuống Luạn Vô Đài, Uất Trì Cung thoải mái cười đối chúng có người nói: "Chư vị tiếp tục..."

Tàn Lộ chạy đến Tàn Linh bên cạnh, trên mặt phần nộ còn không có tiêu tán, "Tàn Linh đệ đệ, một hồi người kia có thể muốn đến, người giúp ta thật tốt giáo huấn hần một trận..."

"Tàn cô nương người nói là ai muốn đến, nếu không tại hạ giúp người hả giận như thế nào?" Uất Trì Cung gặp Tàn Lộ tức giận bộ dáng, coi là Tàn Lộ ở đây bị khi dễ.

Tàn Lộ mang theo ánh mắt hoài nghi đánh giá Uất Trì Cung một phen, "Người? Ta nhìn không được, người tới nhưng tuyệt không so người yếu."

Nhìn lấy Tàn Lộ ánh mắt khinh thị, Uất Trì Cung không chỉ có không có tức giận, ngược lại cười nói: "Ồ? Cái kia Tàn cô nương nói một chút, đến cùng là ai thậm chí ngay cả Uất Mỗ cũng không là đối thủ?"

"Ta không muốn xách người nọ có tên chữ, tuy nhiên người kia là người tại khu trong nội môn ghét nhất một người, người biết là người nào a?"

Uất Trì Cung phảng phất nghĩ tới điều gì, "Tàn cô nương nói thế nhưng là..."

Nhưng mà còn chưa chờ Uất Trì Cung đem người nọ có tên chữ nói ra miệng, Tàn Lộ đã nhìn thấy ngoài trăm thước tới một đám người. "Không cần nói, cái kia người đã tới."

Tàn Linh sớm liền phát hiện đám người kia thân ảnh, một người trong đó thân ảnh Tàn Linh một chút liền nhận ra, đối với người này Tàn Linh thế nhưng là ký ức vẫn còn mới mẽ, đồng thời cũng biết Tàn Lộ muốn mình giáo huấn người là ai.

Uất Trì Cung cũng rất mau nhìn gặp người tới, trên mặt cũng xuất hiện một loại chán ghét, nhưng rất nhanh liền bị ý cười thay thế. "Tàn huynh nhưng nhận ra người này? Người này chính là kinh đô Hoa gia Hoa Phong."

Tàn Linh nhớ tới trước đó Hoa Phong một chương kia cùng Hoa Phong tại Tàn gia sở tác sở vi, thanh âm bên trong lộ ra băng lãnh, "Đâu chỉ nhận biết, tại hạ từng cùng hần còn giao thủ qua, hiện tại vẫn khắc trong tâm khảm, không dám quên!"

Uất Trì Cung từ Tàn Linh thanh âm bên trong nghe được băng lãnh, tựa hồ còn tạp kẹt lấy nhân nhạ sát ý, nhưng Uất Trì Cung cũng không có ăn nhiều kinh, bởi vì Tàn gia cùng Hoa gia không cùng là mọi người đều biết sự tình, Tàn Linh đối Hoa Phong có như thế hận ý cũng chẳng có gì lạ.

Tư Mã Yên Nhi giống như u linh xuất hiện tại Tàn Linh bên cạnh, cười hi hi nói ra: "Tàn Linh đệ đệ, người nhưng muốn chuẩn bị sẵn sàng nha! Một hồi cũng đừng làm cho nước của chúng ta Tiên Từ thất vọng nha!" Tư Mã Yên Nhi câu nói này mặc dù là đối Tàn Linh nói, nhưng ở traten mỗi người phảng phất đều nghe thấy được, nhân quang đồng loạt bắn đi qua.

Lạc Hình không nhanh không chậm hướng phía Tàn Linh đi tới, nàng cũng nghe đến Tư Mã Yên Nhi nói, nhưng nhìn qua giống như không chút nào để ý, thủy chung bình tĩnh như thường, đối đám đầu đi tới người kia thủy chung chưa nhìn một chút.

"Hoa Phong, hần tới..." Bốn phía người nhìn thoáng qua Hoa Phong, sau đó ánh mắt lần nữa tụ tập đến Tàn Linh cùng Lạc Hình trên thân.

Hoa Phong so sánh một năm trước đó một chút cũng không có biến, chỉ là cao rất nhiều, thần sắc vẫn như cũ là như vậy cao ngạo.

Uất Trì Cung sắc mặt rất khó coi, cuộc tỷ thí này tụ hội là hần phát khởi, mà hần cũng không có mời Hoa Phong, bây giờ Hoa Phong không mời mà tới, Uất Trì Cung cảm thấy mặt mũi mất hết, "Hoa Phong, người tới làm gì? Uất Mỗ giống như cũng không có mời người đi! Nơi này không chào đón người, người vẫn là rời đi cho thỏa đáng!"

Hoa Phong không để ý đến Uất Trì Cung, thẳng tắp đi đến Tàn Linh trước mặt, ánh mắt nhìn thẳng Tàn Linh, "Ta nếu là không nói gì! Người có thể làm gì ta? Khó ta Hoa Phong sẽ còn chảnh lại sợ người?"

Uất Trì Cung nổi giận, "Hoa Phong, người đây là đang khiêu chiến ta sao?"

"Uất Trì Cung đừng cho thể diện mà không cần, hôm nay ta đến chỉ có một cái mục đích, đó chính là hần! Người tốt nhất đừng xen vào việc của người khác! Tàn Linh, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt, người cái này Tàn gia phế phẩm, lúc trước nếu không phải ta thủ hạ lưu tình, cái mạng nhỏ của người sớm liền không có, làm sao một năm không thấy, lá gan tựa hồ lớn hơn, cũng dám xuất hiện tại kinh đô, có tin ta hay không hiện tại liền giết người!" Hoa Phong vênh vang đắc ý nhìn lấy Tàn Linh, trong hai mắt sát ý không chút nào che giấu, tràn trề.

Uất Trì Cung giận dữ, "Hoa Phong, đây là người tự tìm..." Uất Trì Cung khí thế đột nhiên bộc phát, hướng phía Hoa Phong bức tới, xem bộ dáng là muốn động thủ.

Tần Linh ngăn tại Uất Trì Cung trước người, nói: "Uất Trì Huỳnh không nên tức giận, người này là vì ta mà đến, vẫn là giao cho tại hạ xử lý..."

Tần Linh đánh giá một chút Hoa Phong, phát hiện Hoa Phong thực lực đã là tiên thiên ngũ trọng, trong lòng có chút hứa giật mình, "Hoa Phong, hơn một năm không thấy, người vẫn là như vậy không ai bì nổi, không biết người những này sự tự tin mạnh mẽ đến từ nơi đâu, là Hoa gia, vẫn là người cái kia tiên thiên Ngũ Trọng tu vi?"

"Cái gì? Hoa Phong tiên thiên ngũ trọng, thật, giả? Sẽ không đùa giỡn à? Hẳn tu luyện thể nào nhanh như vậy?" Nghe được Tần Linh lời nói về sau, đám người khó mà bình tĩnh.

Nghe được Tần Linh một thanh ra thực lực của mình, Hoa Phong rõ ràng giật mình, nhưng rất nhanh liền khôi phục trấn định, "Dựa vào cái gì? Chỉ bằng một năm trước ta giết người như ngắt chết một con kiến đơn giản như vậy, bây giờ ta vẫn như cũ giết người như giết chó, đừng tưởng rằng có thể đánh bại một hai cái phế phẩm, liền có thể cùng ta chống lại, sự cường đại của ta là người khó có thể tưởng tượng."

"Thật sao? Cần không biết thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, như thế không biết khiêm tốn cẩn thận một ngày nào đó lại bởi vậy mất mạng!" Tần Linh lộ ra sát cơ.

Hoa Phong cười ha ha, "Thật sao? Ý của người là người muốn giết ta, người có khả năng kia sao? Có thể giết ta Hoa Phong người đến nay còn chưa xuất thế, người Tần Linh trong mắt ta chẳng qua là một con giun dế, con kiến hôi làm sao có thể rung chuyển đại thụ, không biết lượng sức!"

Tần Lộ vừa thấy được Hoa Phong liền hận ý nổi lên bốn phía, "Tần Linh đệ đệ, còn cùng hắn dồng dài cái gì, trực tiếp giết được rồi, ta muốn vì ta đại ca báo thù! Hoa Phong người dám tiếp nhận ta Tần Linh đệ đệ khiêu chiến sao?"

"Muốn khiêu chiến ta? Thật sự là buồn cười, một cái thủ hạ Bại Tướng, ta không có hứng thú, cũng khinh thường xuất thủ, tuy nhiên nếu là người một lòng muốn chết, ta sẽ vui lòng công hiến sức lực!"

Lúc này Hoa Phong sau lưng đi ra một người, "Tần Linh, một năm trước nếu không phải Hoa đại ca thủ hạ lưu tình, người đã sớm chết, bây giờ vậy mà không biết có ơn lo đáp, ngược lại lấy Oán báo Ân, giống người loại tiểu nhân này căn bản không xứng sống trên đời, hôm nay ta sẽ vì Hoa đại ca xuất này ngụm ác khí, Tần Linh người dám ứng chiến sao?"

"Đáng giận! Người thì tính là cái gì, cũng xứng ta Tần Linh đệ đệ xuất thủ!" Tần Lộ vọt tới người kia trước người, cơ hồ liền muốn cùng người kia động thủ.

Tần Linh nhíu mày, "Đường tử, người lui ra! Người không phải người này đối thủ, giao để ta tới là được!" Tần Linh ánh mắt tựa như một thanh Lợi Dao thật sâu mà đâm vào đáy lòng của người nọ, người kia thân thể đột nhiên chấn động, không khỏi lui về sau một bước.

Uất Trì Cung đi ra, "Như thế việc nhỏ cũng không nhọc đến phiền Tần huynh, nếu là Tần huynh tin được tại hạ, như vậy người này cứ giao cho tại hạ xử lý là được."

"Uất Trì Cung, ta nói qua nơi này không có chuyện của người, nếu người lại không biết tốt xấu, cũng đừng trách ta không khách khí, ngay cả người một khối thu thập, các người Uất Trì gia cũng sẽ bởi vì người mà bị liên lụy."

Uất Trì Cung cười lạnh một tiếng, "Hoa Phong chó có đưa người Hoa gia nói có bao nhiêu lợi hại, ta Uất Trì gia cũng không sợ người Hoa gia, có cái chiêu số gì sử hết ra, ta Uất Trì gia tiếp lấy là được."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: : Hết sức căng thẳng

Hoa Phong toàn thân lộ ra băng lãnh, "Tốt! Rất tốt! Đã người muốn tìm cái chết, vậy ta liền thành toàn người, tuy nhiên trước đó, ta sẽ không để người nhẹ như vậy dễ chết đi, ta muốn người xem một chút, ta là như thế nào muốn người Uất Trì gia cửa nát nhà tan, đây chính là người xen vào việc của

người khác đại giới!"

Uất Trì Cung cười to, "Hoa Phong, chỉ sợ ngươi không có bản sự kia, ta Uất Trì gia chưa từng e ngại qua Hoa gia..."

"Trần Thanh, thay ta đi thật tốt giáo huấn người này, nhớ kỹ không cần đem hấn đánh chết!" Hoa Phong đối ban nãy người nói nói. 【 92K.S. ）

"Hoa thiếu gia yên tâm, ta sẽ lưu hấn một cái mạng nhỏ ." Thanh niên kia cười lạnh nhìn thoáng qua Uất Trì Cung, trong mắt lệ khí nồng đậm.

Uất Trì Cung nhận ra trước mắt cái này cười lạnh thanh niên, "Thật sự là có Kỳ Chủ tất có nó chó, Trần Thanh có tin ta hay không cắt ngang chân chó của ngươi?"

"Uất Trì Cung, ta khuyên ngươi vẫn là không cần cùng Hoa thiếu gia đối nghịch, Hoa thiếu gia cường đại không phải ngươi có thể tưởng tượng, nếu như ngươi chịu vì Hoa thiếu gia hiệu lực, ta có thể vì ngươi van nài, để đại ca tha cho ngươi một mạng, mà lại ngươi còn có thể học được Tuyệt Thể Công Pháp, ngươi là người thông minh hẳn là biết phải làm sao."

Uất Trì Cung cất tiếng cười to, "Ha-Ha, Trần Thanh ngươi có phải hay không choáng váng, hấn Hoa Phong có tài đức gì, muốn cho ta vì hấn hiệu lực, trừ phi mặt trời mọc từ hướng tây..."

"Uất Trì Cung, ngươi thật đúng là không thấy quan tài thì vẫn không đổ lệ, ta sẽ để cho ngươi tâm phục khẩu phục , đến lúc đó ngươi sẽ ngoan ngoãn quỳ gối Hoa đại ca trước mặt cầu hấn thu ngươi ..."

Uất Trì Cung sau lưng đi ra mấy người, "Đại ca, giống loại tiểu nhân này vật chỗ nào cần ngươi xuất thủ, giao cho chúng ta là được."

Uất Trì Cung vẻ mặt nghiêm túc, nhìn thật sâu một chút Trần Thanh, "Các ngươi lui ra đi! Các ngươi không phải Trần Thanh đối thủ..."

"Đại ca, không có nói đùa chó! Hấn Trần Thanh bất quá chỉ là một cái Hậu Thiên Bát Trọng, khó chúng ta còn không phải là đối thủ sao?"

Uất Trì Cung nói: "Hấn đã không phải là Hậu Thiên Bát Trọng , hấn hôm nay đã thay đổi, ngay cả ta cũng không cảm giác được người này thực lực..."

"Làm sao có thể? Mới mấy ngày không thấy, Trần Thanh sao lại thế... Đại ca ngươi sẽ không nhìn lầm a?"

Tần Linh chậm rãi mở miệng, "Hấn nói không có sai, người này các ngươi xác thực không phải là đối thủ, bởi vì hấn đã là tiên thiên Tứ Trọng ."

"Ta không tin! Thực lực của hấn làm sao tăng lên nhanh như vậy, trừ phi lúc trước hấn vẫn giấu kín tu vi?"

Cười lạnh thanh niên đi đến Luận Võ Trường, "Uất Trì Cung, ngươi chẳng lẽ không dám a?"

Uất Trì Cung lớn rít gào một tiếng, "Trò cười! Ta Uất Trì Cung sẽ sợ ngươi con chó này, hôm nay ta liền thay chủ nhân của ngươi thật tốt giáo huấn ngươi một chút!"

Bị người trước mặt mọi người mắng thành là chó, thanh niên giận dữ, Sát Tâm nổi lên, "Uất Trì Cung ngươi muốn chết!"

Tần Linh đối Uất Trì Cung nói: "Uất Trì bản không thể không có tất như thế, đây là đang hạ cùng Hoa Phong ở giữa ân oán."

Uất Trì Cung nói: "Tần huynh câu nói này liền nói sai , hấn Hoa Phong trước mặt mọi người nhục ta, nhục ta Uất Trì gia, khẩu khí này làm sao có thể không ra, như thế chẳng phải là bị người nhục báng, ngày khác ta còn có mặt mũi nào gặp ta Uất Trì gia đám người!"

Tần Linh biết vô luận mình lại nói cái gì cũng là vô dụng , đành phải nhắc nhở nói: "Uất Trì Huỳnh còn cần cẩn thận một chút, người này thực lực cũng không yếu tại Uất Trì Huỳnh người!"

"Đa tạ Tần huynh nhắc nhở, tại hạ từ sẽ cẩn thận, ngược lại là Hoa Phong liền giao cho Tần huynh , Tần huynh cần phải thật tốt giáo huấn hấn!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Cái này tự nhiên sẽ ."

Uất Trì Cung nhanh chân mà đi, hướng đi Luận Võ Trường.

Hoa Phong lạnh lùng nhìn lấy, "Tần Linh, không nghĩ tới một năm không thấy, ngươi cũng có chút khả năng chịu đựng, vậy mà có thể làm cho Uất Trì vì ngươi ra mặt, tuy nhiên ngươi không nên đắc ý, hấn Uất Trì Cung giống như ngươi trong mắt ta đều là con kiến hôi tồn tại, giết các ngươi so bóp chết một con kiến đều muốn đơn giản! Tần Linh cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi hôm nay quỳ xuống cho ta nhận lầm, sau này hiệu trung với ta, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tần Linh trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, "Hoa Phong, ngươi hôm nay tới đây đúng vậy cùng ta nói những lời nhảm nhí này sao?"

Hoa Phong nhìn Tần Linh sau lưng cái kia một bóng người, trong mắt để lộ ra điểm điểm nhu tình, "Tần Linh cơ hội đã cho ngươi, đã ngươi như thế không biết tốt xấu, vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Hoa Phong bỗng nhiên ở giữa bộc phát ra cường đại sát ý, thẳng bức Tần Linh mà đi.

"Hai vị đây là muốn ra tay đánh nhau sao?" Tur Mã Yên Nhi chẳng biết lúc nào xuất hiện tại hai người bên cạnh, nét mặt vui cười.

Hoa Phong tán đi cái kia cổ cường đại sát ý, đối Tur Mã Yên Nhi cười nói: "Nguyên lai là Tur Mã tiên tử, Hoa mã vừa mới không có lưu ý, Tur Mã tiên tử sẽ không trách cứ a?"

"Hoa sư đệ nói đùa, tiểu nữ tử sao dám trách cứ Hoa sư đệ, ngược lại là Hoa sư đệ không nên trách tội tiểu nữ tử xen vào việc của người khác liền tốt!"

Hoa Phong nói: "Khó Tur Mã tiên tử cũng muốn vì người nọ ra mặt, không biết hấn đến tột cùng có tài đức gì, có thể được đến Tur Mã tiên tử ưu ái."

"Cái này đều muốn Hoa sư đệ đã nhìn ra, không biết Hoa sư đệ có cho hay không tiểu nữ tử mặt mũi này?" Tur Mã Yên Nhi hai mắt linh động, chăm chú nhìn chăm chăm Hoa Phong

Tần Linh không biết Tur Mã Yên Nhi vì sao đột nhiên xuất hiện, mà còn nói ra như thế một đồng lớn lời nói.

Tần Lộ ở một bên lôi kéo Tur Mã Yên Nhi ống tay áo, "Yên Nhi tỷ tỷ, ngươi làm gì? Tần Linh đệ đệ không sợ hấn, ngươi không cần dạng này, ta còn muốn để Tần Linh đệ đệ thật tốt giáo huấn hấn đâu!"

Tur Mã Yên Nhi làm yên lòng kích động Tần Lộ, nói: "Lộ Nhi muội muội không nên hỏi nhiều, tỷ tỷ làm như vậy tự có dụng ý, rất nhanh ngươi liền sẽ rõ ràng."

Hoa Phong cười cười, "Tur Mã tiên tử nói nhưng là thật, Tur Mã tiên tử thật dự định vì người nọ cầu tình sao?"

"Khanh khách... Đương nhiên, Hoa sư đệ còn chưa nói đến tột cùng có cho hay không tiểu nữ tử mặt mũi này đâu?"

Hoa Phong nhìn Tần Linh sau lưng cái kia một bóng người, "Ha-Ha... Cho, đương nhiên cho, Tur Mã tiên tử mặt mũi ta có thể nào không cho đâu! Tần Linh hôm nay ta liền xem ở Tur Mã tiên tử trên mặt mũi tha cho ngươi một cái mạng, ta hi vọng ngươi về sau không nên xuất hiện ở trước mặt ta, không phải vậy cũng không có ngày hôm nay vận khí tốt như vậy, có Tur Mã tiên tử vì ngươi cầu tình!"

Tần Linh bình tĩnh nhìn Hoa Phong cái kia phách lối thần sắc, không có bất kỳ cái gì biểu hiện, bởi vì tại Tần Linh trong lòng Hoa Phong tựa như là một tên hề tồn tại, Tần Linh ép căn bản không hề đem Hoa Phong nhìn ở trong mắt. Thật giống như một con kiến ở trước mặt ngươi kêu gào.

Tần Linh vốn định hôm nay đã gặp phải Hoa Phong, liền cho hấn một cái giáo huấn nho nhỏ, nhưng bây giờ xem ra là không cần, cái này cũng đúng lúc theo Tần Linh ý, Tần Linh cũng không nghĩ là nhanh như thế liền bại lộ thực lực, nói như vậy chỉ sẽ khiến sự chú ý của người khác, về sau sẽ có nhiều bất tiện.

Trải qua Tur Mã Yên Nhi như thế nháo trò, đám người mong đợi sự tình không có phát sinh, lập tức đưa mắt nhìn sang Luận Vô Trường Uất Trì Cung cùng Trần Thanh hai người, dù sao đó cũng là một trận đặc sắc quyết đấu.

"Tần Linh, hôm nay chúng ta Hoa thiếu gia trước hết tha cho ngươi một cái mạng nhỏ, ngươi như biết điều, liền mau rút ra khỏi Nội Môn, rút ra khỏi kinh đô, không phải vậy ngươi sẽ biết tay!" Hoa Phong sau lưng đi ra nhất tinh gầy thanh niên, không ai bì nổi đối với Tần Linh hô nói.

Tần Lộ ở một bên trong hai mắt cơ hồ muốn phun ra lửa, "Quá ghê tởm, Yên Nhi tỷ tỷ ngươi mau thả nhìn ta, ta muốn tốt tốt giáo huấn một chút những này đáng chết hỗn đản! Tần Linh đệ đệ, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh thay ta giáo huấn một chút những này đáng giận hỗn đản! Ta Tần gia người không phải dễ khi dễ như vậy!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: : Uất Trì Cung thụ thương

Tần Linh đối Tần Lộ hiểu rất rõ, giờ phút này gặp Tần Lộ tức giận bộ dáng, liền nói ra: "Đường tỷ không cần tức giận, cũng không cần để ý, hiện tại còn không phải lúc báo thù, chờ đến thời cơ thích hợp, ta tất nhiên sẽ để bọn hấn đẹp mắt!"

Tần Lộ yên tĩnh trở lại, không còn la hét ầm ĩ lấy báo thù, "Tần Linh đệ đệ có phải hay không có kế hoạch gì?"

Tần Linh đưa mắt nhìn một hồi Hoa Phong bên cạnh người, "Hoa gia không có nhìn qua đơn giản như vậy, nếu như lúc này giáo huấn Hoa Phong, nếu là chọc giận Hoa gia đối ta Tần gia bất lợi, chờ ta đem Hoa gia hết thấy đánh tra rõ ràng sau này hãy nói đi!"

Hoa Phong lần nữa đi đến Tần Linh trước người, "Tần Linh, khuyên người một câu người tốt nhất cách một ít người xa một chút, không phải vậy đưa tới họa sát thân cũng đừng trách ta không có nhắc nhở người, đừng Cóc Ghè mà đòi ăn thịt Thiên Nga..."

Tư Mã Yên Nhi ôm Tần Linh tay cánh tay, "Hoa sư đệ cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem hấn nhìn lom lom, sẽ không để cho hấn trên hoa ghẹo nguyệt..."

Hoa Phong trong mắt lóe lên một tia oán độc, "Vậy là tốt rồi, có Tư Mã tiên tử câu nói này, Hoa mỗ an tâm." Hoa Phong vòng qua Tần Linh, từng bước một hướng phía đạo thân ảnh kia đi đến. Trên mặt không lạnh lùng đến đâu, có chỉ là nhu tình Vô Hạn, nhưng đôi mắt chỗ sâu lại ẩn giấu đi một loại trần trụi tham lam.

"Hình nhi, đã lâu không gặp, người gần nhất thế nào? Không có con ruồi quấy rối người đi?" Hoa Phong bỗng nhiên trở nên nhẹ giọng thì thầm, giống như sợ hù đến trước mắt giai nhân.

Lạc Hinh lạnh lùng như lúc ban đầu, "Xin tự trọng! Tiểu nữ từ tên gọi Lạc Hinh!"

Hoa Phong cười khan mấy lần, "Hình nhi cần gì phải đối ta lạnh lùng như vậy đâu? Khó người còn không biết tâm ý của ta đối với người sao?"

Lạc Hinh tĩnh như Chi Thủy, đôi mắt Hoa Phong như thế lời trực bạch không có nửa phần ba động, Lạc Hinh bước chân di động, như là chân đạp Liên Hoa, xuất hiện tại Tần Linh trước người, "Tần Linh sư đệ, đã nơi này đã không có chuyện gì, cái kia Hình nhi liền cáo từ, phiền phức Tần sư đệ cáo tri Uất Trì sư đệ một chút."

Tần Linh nói: "Lạc cô nương yên tâm, Tần mỗ chắc chắn thay chuyển đạt."

"Lạc Hinh tỷ tỷ người nhanh như vậy muốn đi à?" Tần Lộ lưu luyến không rời nói nói.

"Ừm, Lộ Nhi muội muội tỷ tỷ liền đi trước ..." Dư âm rải rác, phương tung khó tìm, Lạc Hinh nhẹ lướt đi.

Hoa Phong trên mặt Hồng Bạch tương kệp, nhìn qua cái kia Đạo Tiêu mắt thân ảnh, trong hai con người tràn đầy Bạch Lệ chi Khí.

Tần Lộ không có hảo ý hung hăng vỗ tay, "Khanh khách... Đây là Cóc Ghè mà đòi ăn thịt Thiên Nga, đáng tiếc a! Lạc Hinh tỷ tỷ mới sẽ không coi trọng người cái này tên đại bại hoại đâu! Người vẫn là tỉnh lại đi!"

"Tiểu Tiệp Nhân người nói cái gì?" Hoa Phong thân hình bạo động, một chút liền lách mình đến Tần Lộ bên cạnh, sát khí thánh thót.

Mà giờ khắc này Tần Linh lại sớm đã đoạt trước một bước, xuất hiện tại Tần Lộ bên cạnh, không ai nhìn thấy hấn là như thế nào xuất hiện.

Tần Lộ bị hai người bỗng nhiên cận thân, giật nảy mình, vội vàng lên đến Tư Mã Yên Nhi phía sau.

Hoa Phong không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy ngăn tại trước người mình Tần Linh, thật lâu không nói, "Tần Linh, hôm nay ta đã đáp ứng Tư Mã tiên tử tha cho người một cái mạng, người đừng được một tác lại muốn tiến một thước!"

Tần Linh lạnh giọng nói: "Đó là người sự tình, nếu như người dám đối nàng động thủ, ta không ngại hôm nay trừ bỏ người!"

Cảm nhận được Tần Linh lưu lộ ra ngoài sát ý, Hoa Phong cười lạnh trợn trợn, "Rất tốt! Ta nhìn người còn có thể phách lối bao lâu, đi nói cho Trần Thanh, nếu như hấn lại không giải quyết được Uất Trì Cung cũng không cần trở về ." Hoa Phong đối bên cạnh người nổi giận gầm lên một tiếng.

Luận Vô Trường bên trên Uất Trì Cung cùng Trần Thanh giờ phút này chính đại đánh nhau, nhìn thấy cái này đặc sắc quyết đấu, bốn phía người không ngừng lớn tiếng khen hay, bọn hấn thế nhưng là thật lâu đẹp a cùng thấy qua như thế đặc sắc quyết đấu.

Nhưng mà lớn tiếng khen hay sau khi, trong lòng mọi người tràn ngập một nỗi nghi hoặc, cái kia chính là Trần Thanh lúc nào trở nên cường đại như vậy, hấn bắt tài là Hậu Thiên Bát Trọng tu vì sao? Làm sao mấy ngày không thấy liền có thể cùng Uất Trì Cung tương xứng.

"Trần Thanh, mau mau! Thiếu gia tức giận!" Dưới đài Hoa gia người đối Trần Thanh hô nói.

Trần Thanh quay đầu nhìn thoáng qua Hoa Phong, nhìn thấy Hoa Phong cái kia ánh mắt lạnh như băng, thân hình trong nháy mắt nhanh thêm mấy phần, trong tay uy lực cũng lớn hơn rất nhiều.

Vốn là có chút cật lực Uất Trì Cung lập tức liền cảm nhận được áp lực lớn lao, hấn không nghĩ tới Trần Thanh vậy mà trở nên cường đại như vậy, tuyệt không thua với mình, thậm chí giờ phút này còn mạnh hơn chính mình thịnh mấy phần.

Tần Linh đem hết thấy để ở trong mắt, có chút lo lắng nói ra: "Uất Trì Huyễn có thể muốn bại!"

Tần Lộ cũng nhìn thấy trên đài Uất Trì Cung chính liên tục bại lui, bị Trần Thanh chế trụ."Đáng giận! Cái này Trần Thanh lúc nào trở nên lợi hại như vậy, ngay cả Uất Trì Cung cũng không là đối thủ rồi?"

Tần Linh nhẹ nhàng cau mày, "Người này thực lực so Uất Trì Huynh mạnh hơn mấy phần, nhưng ta coi khí tức lưu động kịch liệt, tựa hồ là vừa mới tăng lên không bao lâu, Cảnh Giới rất không ổn định."

Tư Mã Yên Nhi trong đôi mắt đẹp cũng là nghi hoặc trùng điệp, "Các người nhìn Hoa Phong sau lưng người kia, ta làm sao từ trên người hắn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt." Tư Mã Yên Nhi chỉ chỉ Hoa Phong sau lưng một nam tử trung niên, Nam Tử lưng hùm vai gấu, lẳng lặng đứng tại Hoa Phong sau lưng, xem ra tựa hồ là bảo hộ Hoa Phong.

Tần Linh sớm đã phát hiện sự tồn tại của người nọ, khi Hoa Phong xuất hiện một khắc này, Tần Linh liền từ trên người người nọ cảm nhận được Tu Luyện Giả khí tức, đây là một cái tu sĩ, Tần Linh trong nháy mắt có suy đoán, cho nên Tần Linh cũng không có đối Hoa Phong xuất thủ, tại sự tình còn không có biết rõ ràng trước đó, Tần Linh không muốn đánh cỏ động rắn.

Tần Lộ nhìn thoáng qua, "Yên Nhi tỷ tỷ người kia rất lợi hại phải không? Tại sao ta cảm giác không đến?"

Tư Mã Yên Nhi tranh thủ thời gian thu hồi ánh mắt, bởi vì nàng phát hiện người kia tựa hồ có phát giác, "Rất lợi hại! Nơi này tất cả mọi người cộng lại cũng không nhất định là đối thủ của người này, cho nên ta mới khuyên Tần Linh đệ đệ đừng xuất thủ, nếu là chọc giận người này, chỉ sợ sau quả khó liệu."

Ngay tại mấy người nói chuyện đồng thời, Luận Võ Trường bên trên Uất Trì Cung đã bị buộc đến Luận Võ Đài biên giới chi địa, mắt thấy là phải từ đài luận võ bên trên đến rơi xuống.

Trần Thanh giấu cọt trợn trợn, "Thế nào Uất Trì Cung? Có phải hay không cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, chỉ cần người chịu vì Hoa thiếu gia hiệu lực, người đồng dạng sẽ có được ta thực lực như vậy."

Uất Trì Cung chửi ầm lên, "Phì! Liền người cái này công phu mèo quào, Bản Đại Gia còn chúm mắt, đừng muốn phí lời nhiều lời, xem chiêu!"

"Minh ngoan bắt linh! Xem ra không cho người một điểm nhan sắc nhìn một cái, người không còn không biết sự lợi hại của ta!" Trần Thanh đám ra một quyền, quyền như Lưu Tinh, hung mãnh tàn nhẫn.

Tần Linh gặp thân này hình nhất động, liền hướng phía hai người chạy như bay, Tần Linh biết một quyền này Uất Trì Cung tất nhiên không có sức chống cự.

Bành!

Hai người như là hai khóa tinh cầu đụng va vào nhau, một cỗ mạnh mẽ khí lăng từ giữa hai người khuếch tán ra tới.

Uất Trì Cung rút lui bay ra, khoe miệng lưu lại từng tia đỏ tươi, Tần Linh mặc dù đã sớm chuẩn bị, nhưng vẫn là đã chậm một bước. Uất Trì Cung bị Trần Thanh cường đại Quyền Kính đánh bay. Nhưng mà còn chưa chờ Uất Trì Cung đứng vững bước chân, một bóng người mang theo sắc bén chi khí đánh tới, "Uất Trì Cung, đã người không biết tốt xấu như thế, vậy ta liền để người biết cùng Hoa thiếu gia đối nghịch hạ tràng!"

Trần Thanh lần nữa giết tới, mà Uất Trì Cung giờ phút này đã không có sức hoàn thủ, chỉ có thể tro mắt nhìn Trần Thanh cái kia cười tàn nhẫn ý.

Uất Trì Cung cảm nhận được Trần Thanh uy lực của một quyền này, chỉ sợ nặng một quyền này, coi như không chết cũng phải trọng thương.

Tần Lộ gấp, "Tần Linh đệ đệ, người mau ra tay, không phải vậy Uất Trì đại ca liền nguy hiểm!" Khi Tần Lộ nhìn về phía bên cạnh thân lúc, lúc này mới phát hiện Tần Linh sớm đã không tại.

Đang lúc Uất Trì Cung nhắm mắt thời điểm, bên tai bỗng nhiên vang lên một tiếng băng lãnh, "Người như còn dám thương hắn, ta sẽ để cho người sống không bằng chết!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: : Bắt đầu thấy Huyền Sơ

Trần Thanh vốn định Tương Uất Trì trọng thương, đắc ý nhìn lấy Uất Trì Cung cái kia bất lực thần sắc, nhưng bỗng nhiên ở giữa, một cỗ lãnh liệt nội tâm sát ý đem Trần Thanh bao phủ, Trần Thanh có thể cảm nhận được trong đó kinh thiên sát ý, tại cổ này sát ý phía dưới, Trần Thanh phát hiện mình vậy mà

không có nửa phần sức chống cự, biết mình nếu là lại có nửa phần dị động, chỉ sợ đối phương thật sẽ thống hạ sát thủ.

Một cao và độc thân ảnh xuất hiện tại hai trong mắt người, "Tần huynh!" Trốn qua một kiếp Uất Trì Cung cuồng hi.

Mà đã giết tới Uất Trì Cung trước người Trần Thanh lại ngạnh sinh sinh dừng bước, không dám lên trước.

Tần Linh lạnh lùng nhìn lấy một chút Trần Thanh, đem Uất Trì Cung từ dưới đất đỡ dậy, "Một mối Uất Trì Huỳnh thụ thương, là Tần mỗ trách nhiệm, mong rằng Uất Trì Huỳnh không cần như vậy trách tội mới tốt!"

Uất Trì Cung sáng khoái cười nói: "Tần huynh chớ có nói như thế, đây hết thấy cùng Tần huynh không quan hệ, Uất Mỗ còn muốn cảm tạ Tần huynh cứu giúp chỉ ân đâu!"

Hoa Phong tại dưới đài lẳng lặng nhìn, đối sau lưng trung niên nam tử kia nói: "Người này thực lực như thế nào? Vì sao ta thấy chung quan sát không ra?"

Nam tử trung niên mắt sáng như đuốc, trong hai mắt bắn ra một vệt kim quang, hướng về Tần Linh quét ngang mà đi, sau nửa ngày, nam tử trung niên chậm rãi nói ra: "Người này thực lực tiên thiên Ngũ Trọng."

Hoa Phong lần nữa hỏi: "Người này một năm trước đó thế nhưng là cái không biết võ học phệ nhân, người xác định không có nhìn lầm?"

"Người không tin lời nói của ta?" Nam tử trung niên trầm giọng hỏi.

"Không phải, chỉ là có chút kỳ quái thôi, một cá nhân thực lực làm sao lại trong thời gian ngắn như vậy tăng lên nhanh như vậy, khó hán cùng người ở đó cũng có lui tới?"

Nam tử trung niên lần nữa giảng ánh mắt nhìn về phía Tần Linh, tại một phen nhìn chăm chú về sau, lần nữa nói ra: "Ta không có ở trên người hán cảm nhận được nửa điểm Tu luyện dấu vết, hán chẳng qua là một cái võ giả bình thường."

Trần Thanh thấp thòm đi đến Hoa núi bên người, "Hoa thiếu gia, ta thất thủ, mời Hoa thiếu gia trách phạt!"

Hoa Phong mặt âm trầm, "Nói một chút đây là có chuyện gì? Người sau cùng vì sao dừng tay?"

"Hoa thiếu gia, cái kia Tần Linh không đơn giản, vừa mới hán chỉ nương tựa theo khí thế liên ép tới ta không thể động dậy, cho nên ta mới có thể thất thủ, không có thể giúp Hoa thiếu gia giáo huấn Uất Trì Cung! Mời Hoa thiếu gia thứ tội!"

Hoa Phong lửa giận ngút trời, "Đồ vô dụng, đối phương còn chưa xuất thủ liền đã sợ đến người không dám nhúc nhích, muốn người còn để làm gì!" Hoa Phong một chương võ ra, mạnh mẽ Chương Kính khắc ở Trần Thanh ở ngực.

Trần Thanh sinh sinh đã nhận lấy Hoa Phong một chương này, quỳ rạp xuống đất, "Hoa thiếu gia bớt giận, thuộc hạ cái này đi giết Uất Trì Cung vì Hoa thiếu gia xuất khí."

Hoa Phong nhìn phía xa Tần Linh cùng Uất Trì Cung hai người, trên mặt lộ ra một vòng thần bí ý cười, "Tốt, người không cần đi, chỉ bằng người còn không giết được bọn hán hai cái, lại nói ta hôm nay cũng không có đem bọn hán thế nào? Hiện tại còn không phải lúc, hết thấy còn phải đợi đại ca cùng lão gia tử sau khi xuất quan lại nói."

Hoa Phong đi, tràn ngập ý cười rời đi, "Tần Linh nếu để ta gặp lại người, sau nếu người biết nói, đến lúc đó ta xem ai còn có thể cứu người?"

Tần Lộ hận hận nhìn lấy Hoa Phong bóng lưng rời đi, "Hừ! Thần khí cái gì, một ngày nào đó Tần Linh đệ đệ sẽ để cho các người đẹp mắt!"

Tần Linh đem Uất Trì Cung đỡ xuống Luạn Võ Đài, xuất ra một cái Khí Huyết Đan, "Uất Trì Huỳnh nhanh ăn vào viên thuốc này."

Uất Trì Cung cũng không có chối từ, nhưng khi đem Khí Huyết Đan nắm bắt tới tay về sau, giật nảy cả mình, "Tần huynh đây là Khí Huyết Đan?"

"Không sai, chính là Khí Huyết Đan."

Uất Trì Cung lập tức chối từ nói: "Không thể, tuyệt đối không thể, trân quý như thế đan dược, Uất Mỗ thực sự không dám nhận thụ, Tần huynh vẫn là thu hồi, cái này một chút vết thương nhỏ cũng không có gì đáng ngại, không thể lãng phí cái này trân quý Linh Dược."

"Uất Trì Huỳnh cũng không cần chối từ, đan dược này cũng không phải cái gì trân quý đồ vật, Tần mỗ nơi này còn có mấy khóa, lại nói Uất Trì Huỳnh thương thế kia cùng Tần mỗ cũng có mấy phần quan hệ..."

Lúc này, Tần Lộ cũng đi tới, gặp Uất Trì Cung chối từ, cũng khuyên nói ra: "Uất Trì đại ca cũng không nên từ chối, người là bởi vì chúng ta mới có thể thụ thương, cái này một viên thuốc tính không được cái gì."

Chỗ ngực lần nữa ần ần làm đau, Uất Trì Cung sau cùng cũng không có chối từ, ăn vào Khí Huyết Đan.

Nửa chén trà nhỏ thời gian về sau, đau đớn biến mất, Uất Trì Cung lớn thán, "Khí Huyết Đan quả nhiên không hổ là linh dược chữa thương, Uất Mỗ cảm giác thương giống như có lẽ đã toàn tốt, mà lại thực lực có chỗ tiến..."

Tần Lộ không chút nào khiêm tốn nói ra: "Đó là dĩ nhiên, đây chính là chúng ta Tần gia Linh Dược, hiệu quả đương nhiên được ."

Tư Mã Yên Nhi phảng phất đang suy tư sự tình gì, "Các người vừa rồi có ai phát hiện Hoa Phong thực lực? Tại sao ta cảm giác Hoa Phong giống như so trước đó cường đại hơn nhiều, các người có loại cảm giác này sao?"

Uất Trì Cung hồi tưởng lại vừa rồi hết thảy, từ từ nói nói: "Không sai, ta cũng có loại cảm giác này, vừa rồi tại Hoa Phong tán phát khí thể bên trong, ta ta cảm giác không phải là đối thủ của hần."

Ngô Tử Thanh cùng Không Dung cũng đi tới, ba người bao hàm áy náy, "Tần huynh chớ trách! Vừa rồi cái gì cũng không có giúp đỡ, chúng ta thực sự sám thẹn! Đều không mặt tới gặp Tần huynh!"

Tần Linh cười bỏ qua, "Ba vị rất không cần phải như thế, đây là Tần gia cùng Hoa gia ở giữa ân oán, ba vị căn bản không cần áy náy!" Tần Linh biết ba người phía sau đại biểu cho cái gì, nếu như ba người cũng cùng Hoa Phong phát sinh xung đột lời nói, chỉ sợ Hoa Hạ muốn loạn . Đây cũng là ba người không có đứng ra nguyên nhân.

Không Dung tay phật Quạt giấy, "Tần huynh càng là như thế chúng ta càng là sám thẹn, cần không biết giữa bằng hữu coi trọng nhất một cái nghĩa tự, chúng ta vừa mới không năng lực Tần huynh trợ uy, thật sự là thẹn đối với bằng hữu hai chữ!"

Tư Mã Yên Nhi Yên Nhiên ý cười tràn ngập tại tinh xảo trên khuôn mặt, "Ba vị liền không cần như thế thẹn thùng , tiểu nữ tử vừa rồi không phải cũng là không có giúp Tần Linh đệ đệ cái gì không? Có phải hay không a Tần Linh đệ đệ? Tuy nhiên Tần Linh đệ đệ bản lãnh lớn đâu, chỉ là một Hoa Phong Tần Linh đệ đệ căn bản cũng không có nhìn ở trong mắt."

Đi qua Tư Mã Yên Nhi phen này vui đùa ảm ỉ, Không Dung ba người mới dần dần thoải mái.

Vì làm dịu bầu không khí, Tần Linh nói đùa nói: "Vừa mới Không huynh đi đâu? Cũng không nói bên trên một tiếng?"

"Đúng a? Người vừa rồi đi đâu, làm sao không nói một tiếng liền biến mất, có phải hay không đi làm chuyện xấu xa gì rồi?" Tần Lộ lúc này mới nhớ tới vừa rồi Không Dung biến mất một đoạn thời gian.

Gặp Tần Linh bọn người cười nhìn cùng với chính mình, Không Dung mặt không đỏ tìm không đáp nói ra: "Cái gọi là người ấy tại nước một phương, vừa rồi Không mỗ đi gặp người ấy đi, các vị đối đáp án này có thể hài lòng?"

"Tốt! Người cái này gặp sắc Vong Nghĩa Không Dung, vậy mà công ta nhóm đi vụng trộm hẹn hò đi... Mau nói cái kia người ấy là ai? Ta biết sao?" Tần Lộ không buông tha nói.

Không Dung vội vàng nhỏ giọng tại Tần Lộ bên tai nói ra: "Tần cô nương chớ còn lớn tiếng hơn, người kia Tần cô nương gặp qua."

"Ta gặp qua, ta làm sao không biết, mau nói là ai?" Tần Lộ tựa hồ đối với loại chuyện này tương đối cảm thấy hứng thú.

Không Dung lắc đầu, "Tần cô nương chớ trách! Không mỗ hiện tại còn không thể nói , chờ đến thời cơ thích hợp, Không mỗ tự nhiên cái thứ nhất nói cho Tần cô nương."

Tần Lộ biết loại chuyện này cũng không tiện hỏi nhiều, "Đây chính là người nói, bản cô nương liền đợi đến người nói cho bản cô nương ngày đó."

Chính tại mọi người cất tiếng cười to thời điểm, vừa đến thân ảnh xuất hiện, Lạc Hinh đi mà quay lại, đồng thời đám người nhìn thấy Lạc Hinh bên cạnh còn đi theo một người, chỉ gặp người kia thân mặc đạo bào, trong tay nắm lấy một thanh Phất Trần.

"Lạc Hinh tỷ tỷ người tại sao lại trở về rồi?" Tần Lộ lập tức liền chạy vội tới Lạc Hinh bên cạnh, lung lay Lạc Hinh cánh tay hỏi, nhắm trúng bốn phía người cái kia ghen ghét a! Hận không thể đem Tần Lộ đổi thành mình.

Lạc Hinh Niêm Hoa cười một tiếng, bình tĩnh nói ra: "Trên đường gặp một người bạn, bởi vì hần mới tới kinh đô, đối kinh đều không phải là rất quen thuộc, cũng không có bằng hữu gì, cho nên ta đem hần mang đến cho các vị nhận thức một chút..."

Đám người nhao nhao đánh giá Lạc Hinh sau lưng tên kia nam tử trẻ tuổi, luôn cảm giác tên nam tử này mặc dù phổ phổ thông thông, nhưng trên trán một cỗ khí khái hào hùng, luôn luôn không tự chủ để cho người ta đối với hần có ấn tượng tốt.

"Lạc tiên tử xin yên tâm, Lạc tiên tử bằng hữu chính là chúng ta bằng hữu..."Đám người nhao nhao phụ họa nói.

"Như thế Hinh nhi liền đa tạ các vị!"

Tần Lộ thoải mái đi tới, "Người chính là Lạc Hinh tỷ tỷ bằng hữu? Ta gọi Tần Lộ, người tên gì a Tiểu Đạo Sĩ?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thường Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: : Huyền Sơ chấn kinh

Nghe được Tần Lộ lời nói về sau, Tần Linh ở một bên như muốn ngã xuống đất, bởi vì Tần Linh phát hiện người tới, cũng nhận ra thân phận của hắn, người này chính là Tần Linh đêm đó cứu Lạc Hình lúc, tại Vũ Học Viện nhìn thấy cái đạo sĩ kia.

Theo Tần Linh quan sát, trước mắt người tiểu đạo sĩ này tu vi không yếu, chỉ ít cũng là Kim Đan trung kỳ tu sĩ, mà Tần Lộ vậy mà gọi đối phương Tiểu Đạo Sĩ, Tần Linh đoán chừng đối phương chỉ ít cũng có Bách Tuế đi!

"Huyền Sơ gặp qua Tần cô nương! Gặp qua các vị đạo hữu!" Huyền Sơ đối đàm người chấp tay nói, trong lòng đồng thời cũng cảm giác khó chịu, bị một cái tiểu cô nương gọi Tiểu Đạo Sĩ, Huyền Sơ mau nói ra tên của mình. Không muốn để Tần Lộ lại Tiểu Đạo Sĩ, Tiểu Đạo Sĩ kêu.

Tần Lộ cười nói: "Nguyên lai người người tiểu đạo sĩ này gọi Huyền Sơ à? Người là cái nào cái đạo quan?" Tần Lộ lại bắt đầu nhìn nàng Bát Quái, bắt lấy Huyền Sơ hỏi không ngừng.

Tần Lộ liên tiếp truy vấn, Huyền Sơ đã chống đỡ không được, Tần Linh đi tới, "Tốt, người liền không nên làm khó Huyền Sơ đạo trưởng, tại hạ Tần Linh, gặp qua Huyền Sơ đạo trưởng!"

Nhìn lấy nam tử trước mắt, Huyền Sơ luôn có một loại cảm giác, cảm giác người thiếu niên trước mắt này có một loại mộng lung, giống như bị tăng một mề vạ che chắn, khi Huyền Sơ lần nữa xem kỹ lúc, hết thấy lại là rõ ràng như thế, thiếu niên rất phổ thông, không có chỗ đặc biệt gì. Chẳng lẽ là mình nhìn lầm, Huyền Sơ không khỏi thật sâu hoài nghi có phải là hay không ảo giác của mình.

Tán đi nội tâm nghi hoặc, "Tần đạo hữu khách khí, về sau còn mời Tần đạo hữu chỉ giáo nhiều hơn mới là!"

Tần Linh chấp tay, nói: "Không biết Huyền Sơ đạo trưởng ở đâu tòa Đạo Quan tu hành?"

Huyền Sơ huy động trong tay trắng hào Phát Trần, nói ra: "Bản Đạo sư tông Long Hồ Sơn..."

Tần Linh trong hai con ngươi hiển hiện một đạo tinh quang, "Nguyên lai đạo trưởng là Thiên Sư Giáo cao đồ, hạnh ngộ! Hạnh ngộ!" Long Hồ Sơn Tần Linh thế nhưng là như sấm bên tai, trong đó nổi danh nhất thuộc về Long Hồ Sơn Chương Giáo Trương Đạo Lăng.

Đám người gật đầu, Long Hồ Sơn Thiên Sư dạy bọn họ nghe nói qua, một cái rất nhỏ Đạo Quan, không thể nào có danh tiếng, bình thường thường thường có thể thấy được Long Hồ Sơn Đạo sĩ xuống núi vì người chết tổ pháp sự. Đám người chỗ nào biết được Huyền Sơ nói tới Long Hồ Sơn cùng bọn hắn suy nghĩ toà kia Long Hồ Sơn căn bản cũng không phải là cùng một cái, Thế Tục Giới Long Hồ Sơn chẳng qua là Thiên Sư Giáo ở thế tục giới thiết lập một cái Tiểu Tiểu đặt chân chi địa mà thôi.

Tại Hoa Hạ, Đạo Quan vẫn là có thật nhiều, ở trong nổi danh nhất đúng vậy Võ Đang, Nga Mi các loại.

"Ha-Ha... Huyền Sơ đạo hữu, nơi này nhưng có người giống như người đều là Đạo sĩ, bất quá ta nhìn hẳn đạo sĩ này không có người chính tông..." Không Dung vỗ Mộ Liên Phong đầu vai, cười to nói.

Mộ Liên Phong đi tới Huyền Sơ bên cạnh, thật sâu chấp tay, "Đạo hữu Vạn Phúc! Bản Đạo Võ Đang Mộ Liên Phong."

Huyền Sơ chăm chú nhìn chăm chăm Mộ Liên Phong nhìn một hồi, tiếp theo cười nói: "Mộ đạo hữu khách khí, tiểu đạo không dám đương nổi!"

Rất nhanh Huyền Sơ liền cùng Tần Linh bọn người quen biết, Uyển Như nhiều năm không thấy Lão Bằng Hữu, trò chuyện với nhau thật vui.

Lạc Hình bước nhẹ chậm dao động, đi đến Tần Linh bên cạnh thân, nhẹ nói nói: "Tần sư đệ vừa rồi sự tình bởi vì Sư Tỷ mà lên, còn mời Tần sư đệ không nên trách tội!"

"Việc này cùng Lạc sư tỷ không quan hệ, Lạc sư tỷ không cần vì vậy mà tự trách, Hoa gia cùng ta Tần gia làm có cừ oán, coi như không có Lạc sư tỷ chuyện này, ta cùng Hoa gia ở giữa cũng là Thủy Hỏa khó chứa..."

Lạc Hình đối Tần gia cùng Hoa gia ở giữa ân oán hoặc nhiều hoặc ít có chút hiểu rõ, gặp Tần Linh nói như thế, liền không lại dây dưa cùng vấn đề này, lại nói ra: "Tần sư đệ ngày sau phải cẩn thận Hoa gia, Hoa gia cũng không có mặt ngoài đơn giản như vậy."

Tần Linh nói: "Đa tạ Lạc sư tỷ nhắc nhở, Tần Linh từ sẽ cẩn thận..." Tần Linh biết nói, Lạc Hình nhất định cũng phát hiện cái gì.

Tư Mã Yên Nhi ở một bên trừng mắt to nhìn chăm chăm Huyền Sơ hồi lâu, "Huyền Sơ đạo hữu là như thế nào cùng chúng ta Lạc tiên tử nhận biết đó a? Tiểu nữ từ đối cái này cảm thấy rất hứng thú, không biết Huyền Sơ đạo hữu có thể hay không nói cho Yên Nhi đâu?"

Tư Mã Yên Nhi một tiếng này kiều gáy gáy đây này nông mềm giọng không biết hòa tan bao nhiêu người, những cái kia chưa rời đi thanh niên tài tử ăn nhón mắt không chớp nhìn lấy Tư Mã Yên Nhi, khó mà ngăn cản cái này vô biên dụ hoặc.

Huyền Sơ cười cười, "Bản Đạo cùng Lạc đạo hữu là Tại Học Viện quen biết, chỉ vì Bản Đạo hôm qua mới tới học viện, đối học viện còn không phải hết sức quen thuộc, vừa lúc gặp Lạc đạo hữu, cho nên Bản Đạo liền để Lạc đạo hữu vì Bản Đạo chỉ điểm một phen..."

Tại Huyền Sơ trả lời thời điểm, Tư Mã Yên Nhi chăm chú nhìn Huyền Sơ, giống như muốn từ trên mặt hắn nhìn ra cái gì giống như, nhưng Huyền Sơ lại là mười phần bình tĩnh, hai mắt Thanh Minh, không có một tia dị dạng.

Trông thấy Tư Mã Yên Nhi không công mà lui, Tần Linh cười, cười rất vui vẻ, lần thứ nhất trông thấy Tư Mã Yên Nhi kinh ngạc.

"Tần Linh đệ đệ ngươi cười cái gì? Có phải hay không là ngươi biết cái gì?" Tư Mã Yên Nhi hồ nghi mà hỏi.

Tần Linh nói: "Ta chỗ nào biết biết cái gì? Ta chỉ là đang cười, mị lực của ngươi giống như hấp dẫn không được Huyền Sơ đạo trưởng."

Tư Mã Yên Nhi nhìn một chút Huyền Sơ, tại Tần Linh bên tai nhỏ giọng nói ra: "Cái này Huyền Sơ giống như không có đơn giản như vậy, không biết Tần Linh đệ đệ có phát hiện hay không, hắn tuyệt đối không phải một cái bình thường Đạo sĩ."

Tần Linh hơi kinh ngạc, không biết Tư Mã Yên Nhi phát hiện cái gì, "Làm sao mà biết?"

Tư Mã Yên Nhi nhẹ nhàng thì thầm, "Đây chỉ là tỷ tỷ cảm giác của ta mà thôi, còn có Tần Linh đệ đệ ngươi, ta cũng cảm giác ngươi thật không đơn giản, nhanh nói cho tỷ tỷ, ngươi có phải hay không có bí mật gì?"

"Bí mật? Bí mật của ta Yên Nhi không đều biết không? Yên Nhi còn muốn biết gì nữa?" Tần Linh.

Tư Mã Yên Nhi tròn nhìn Tần Linh một chút, liền không nói thêm gì nữa, biết hỏi cũng là hỏi không, Tần Linh sớm đã không giống ngày xưa.

Tư Mã Yên Nhi cùng Lạc Hình rời đi về sau, đám người dần dần tán đi, "Uất Trì Huynh, Tần mỗ trước hết cáo từ, đa tạ Uất Trì Huynh hôm nay xuất thủ tương trợ, Tần Linh ghi nhớ trong lòng!"

Uất Trì Cung ngửa mặt cười to, "Tần huynh không cần nhắc lại việc này, cái này cùng Tần huynh không quan hệ, Uất Mỗ đã sớm nhìn cái kia Hoa Phong không vừa mắt, hôm nay coi như không có Tần huynh, ta cùng Hoa Phong tiểu nhi ở giữa cũng khó tránh khỏi có một trận chiến, chỉ tiếc hôm nay Uất Mỗ tài nghệ không bằng người, ngược lại để Tần huynh cứu giúp, thật sự là sám thẹn!"

Một phen từ biệt về sau, Tần Linh bọn người đi ra Luận Võ Trường, Khổng Dung mấy người cũng từng cái rời đi, giờ phút này Tần Linh bên cạnh chỉ còn lại Tần Lộ cùng Huyền Sơ.

Tần Linh nhìn lấy Huyền Sơ nói: "Không biết Huyền Sơ đạo hữu ý muốn đi nơi nào, nếu là vô sự, Tần mỗ có một số việc muốn hướng Huyền Sơ đạo hữu lĩnh giáo một phen."

Tần Linh khí tức thay đổi, một hùng hậu pháp lực thấu thể mà ra, tràn ngập tại Tần Linh quanh thân.

Đột nhiên xuất hiện biến hóa để Huyền Sơ quá sợ hãi, "Tần huynh ngươi? Ngươi làm sao?" Huyền Sơ cảm nhận được Tần Linh cường đại, tựa hồ tuyệt không yếu tại hắn, nhưng mới rồi Tần Linh thế nhưng là giống như một người bình thường. Nhưng bây giờ Huyền Sơ phát hiện chính hắn vậy mà nhìn không thấu Tần Linh, cảm giác Tần Linh trên thân lộ ra một loại thâm thúy, khí tức thần bí. Nguyên lai tưởng rằng Tần Linh là người bình thường, hiện tại mới phát hiện mình sai.

Tần Linh cười nói: "Không biết Huyền Sơ đạo hữu nhưng có thời gian vui lòng chỉ giáo?"

Huyền Sơ lập tức khôi phục trấn định, "Tần đạo hữu mời, Bản Đạo làm sao dám không tuân lời, Tần đạo hữu mời?"

Tần Lộ ở một bên nhìn lấy hai người mặc danh kỳ diệu nói, tâm tư thông tuệ năng, lập tức biết Tần Linh có chuyện quan trọng muốn cùng Huyền Sơ trò chuyện với nhau, "Tần Linh đệ đệ, ta đi trước, đi tìm Lạc Hình tỷ tỷ chơi..." Nói xong, Tần Lộ liền biến mất tại đám người.

Giờ phút này Huyền Sơ biết Tần Linh cũng là tu chân giả, mà lại Cảnh Giới còn cao hơn hắn. Trẻ tuổi như vậy cao thủ, đến tột cùng là cái nào môn phái đệ tử? Làm sao chưa từng nghe nói qua. Huyền Sơ khổ sở suy nghĩ lấy.

Tần Linh cố ý tiết lộ khí tức, chính là vì để Huyền Sơ phát hiện mình cũng là tu sĩ. Tần Linh biết mình sớm muộn sẽ tiến vào Tu Chân Giới, nhưng là hiện tại Tần Linh đối Tu Chân Giới tình huống không rõ ràng lắm, liền cần một người vì Tần Linh giới thiệu tình huống, mà người này đúng vậy Huyền Sơ. Tần Linh cảm thấy Huyền Sơ rất không tệ, là một cái có thể thâm giao bằng hữu.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vô Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: : Tu Chân Giới

Huyền Sơ nhìn qua Tần Linh, thật lâu mới nói: "Không nghĩ tới Tần huynh cũng là cùng loại người, Tần huynh giấu diếm Bản Đạo thật đáng a! Không biết Tần huynh là cái nào môn phái tuấn kiệt?"

Tần Linh cười nói: "Huyền Sơ huynh quá khen, tuấn kiệt chưa nói tới, ta chỉ là một cái nhỏ tiểu tán tu, Vô Môn Vô Phái, ngược lại để Huyền Sơ đạo hữu chê cười."

Huyền Sơ nghe Tần Linh nói hấn Vô Môn Vô Phái, liền nói: "Không biết Tần huynh nhưng hạ mình nhập ta Thiên Sư Giáo?" Huyền Sơ nói ra câu nói này về sau, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, không biết mình như thế nào sẽ như thế.

Tần Linh biết Đạo Huyền sơ những lời này là mười phần có thành ý, nhưng vẫn là từ chối nhã nhặn nói: "Nhận được Huyền Sơ đạo hữu đề mắt, chỉ là tại hạ nhân tản đã lâu, chịu không nổi những cái kia khuôn sáo, mong rằng Huyền Sơ đạo hữu thứ lỗi."

Gặp Tần Linh cự tuyệt, Huyền Sơ thở dài nói: "Như thế liền đáng tiếc. Nếu như ngày nào Tần huynh muốn gia nhập môn phái, Thiên Sư Giáo thời khắc vì Tần huynh rộng mở đại môn."

Kỳ thực tại Tần Linh trong lòng đã sớm có một cái ý nghĩ, Tần Linh muốn khai tông lập phái, chỉ có dạng này đem đi tới Tiên Giới mới có thể đứng ở chân, mới có thể cùng Mạn Thiên Thần Phật lượn vòng, "Nhiều chút Huyền Sơ đạo hữu ý đẹp, coi như tại hạ không gia nhập Quý Phái. Nhưng lại không ảnh hưởng được hai người chúng ta quan hệ, chúng ta vẫn là bằng hữu."

"Đúng, Tần đạo hữu nói không sai, là Bản Đạo quá mức chấp nhất, nhìn thấy Tần đạo hữu nhân tài như vậy, cũng tránh không được Tâm Động, nhìn Tần đạo hữu thông cảm."

"Ồ đâu! Đây là Huyền Sơ huynh đối Tần mỗ nâng đỡ." Tần Linh cười nhạt một tiếng.

Lúc này, Huyền Sơ chợt nhớ tới đêm đó tình hình, "Tần huynh, không biết đêm đó tại Vũ Học Viện bên trong, cùng cái kia lệ quỷ đánh nhau có phải hay không là Tần huynh?"

Tần Linh không có phủ nhận, "Không sai, là tại hạ."

Huyền Sơ rất muốn biết tình huống lúc đó, đặc biệt là nữ quỷ hướng đi, "Không biết sau cùng, kết quả như gì? Cái kia nữ quỷ..."

Tần Linh nhớ tới tình hình lúc đó, nói ra: "Cái kia nữ quỷ thủ đoạn rất nhiều, tại hạ cũng là suýt nữa không địch lại, tuy nhiên sau cùng cái kia nữ quỷ vẫn là bị Tần mỗ đánh bại, đang chuẩn bị diệt trừ nàng lúc, không biết nàng thi triển loại thủ đoạn nào, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa, trọng thương mà chạy."

"Tần huynh nói là cái kia nữ quỷ bị người trọng thương." Huyền Sơ giật mình không nhỏ, nữ quỷ thực lực không yếu, mà lại thủ đoạn rất nhiều, mà Tần Linh vậy mà có thể đem trọng thương.

Tần Linh khẽ gật đầu, Huyền Sơ hiện tại mười phần vững tin cái kia nữ quỷ, bây giờ còn tại kinh đô, "Huyền Sơ huynh là vì cái kia nữ quỷ mà đến sao?"

Huyền Sơ cười khò một tiếng, "Không dối gạt Tần huynh, Bản Đạo chính là vì truy yêu nghiệt này mới đuổi tới kinh đô, thay vào đó yêu nghiệt quá giáo hoạt, Bản Đạo một mực không có thể đem nó chém giết, lần này vô luận như thế nào cũng không thể lại để cho nàng từ Bản Đạo trong tay đào thoát, không phải vậy không biết lại có bao nhiêu người muốn vô tội mất mạng!"

"Huyền Sơ huynh nếu là có làm được cái gì Tần mỗ địa phương, mời cứ mở miệng, nói thế nào nữ quỷ cũng là từ Tần mỗ trong tay chạy trốn, Tần mỗ cũng có trách nhiệm đem diệt sát!"

"Bản Đạo ở đây trước cảm ơn Tần huynh, nếu là ngày khác thật phát hiện cái kia yêu nghiệt, nói không chừng thật đúng là cần Tần huynh làm Viện Thủ." Huyền Sơ không có cự tuyệt Tần Linh, cùng nữ quỷ đánh qua nhiều lần giao về sau, Huyền Sơ mình bạch bằng vào mình một cái lực lượng sợ khó mà đem nữ quỷ hàng phục.

Đem nữ quỷ sự tình dứt bỏ, Huyền Sơ lúc này mới nhớ tới Tần Linh tựa hồ còn có chuyện gì muốn hỏi mình, "Tần huynh có phải là có chuyện gì hay không muốn hỏi tiểu đạo?"

"Xác thực có việc muốn hướng Huyền Sơ huynh thỉnh giáo, chỉ vì Tàn mỗ một mực độc tự tu luyện, cho nên đối chuyện của các người không rõ ràng lắm, còn mời Huyền Sơ huynh cáo tri."

Nhìn lấy Tàn Linh một mặt vô tri bệ đáng, Huyền Sơ biết Tàn Linh muốn hỏi cái gì, "Xem ra Tàn huynh quả nhiên là một chỗ vô tri a! Như thế tiểu đạo liền vì Tàn huynh nói một câu."

"Huyền Sơ huynh thỉnh giảng!"

Huyền Sơ chậm rãi nói ra: "Chắc hẳn Tàn huynh hẳn là biết chúng ta tu sĩ Tu luyện, nạp giữa thiên địa Linh khí cùng bản thân, cần hùng hậu Linh khí ủng hộ, mà Thế Tục Giới bên trong Linh khí lại mỏng manh không chịu nổi, tràn đầy Hỗn Trọc Chi Khí, căn bản bất lợi cho chúng ta Tu luyện, cho nên từ mấy trăm năm trước chúng ta người tu đạo liền nhao nhao sau khi rời đi Thế Tục Giới, đi đến Tu Chân Giới."

"Tu Chân Giới?" Tàn Linh còn là lần đầu tiên nghe nói Tu Chân Giới.

"Không sai, Tu Chân Giới. Nói lên Tu Chân Giới Bần Đạo cũng không biết là chuyện gì xảy ra? Chỉ biết Hoa Hạ tại mấy trăm năm trước là không có Tu Chân Giới, Tu Chân Giới cụ thể là thế nào xuất hiện, Bần Đạo cũng không biết." Huyền Sơ giải thích nói.

"Huyền Sơ huynh mời tiếp tục..."

Huyền Sơ tiếp tục nói: "Phía dưới Bần Đạo liền vì Tàn huynh nói một chút Tu Chân Giới, Tu Chân Giới ở vào Hoa Hạ phía chính bắc danh sơn đại xuyên bên trong, bị tầng một Kết Giới bao phủ, tương đương với một cái Tiểu Thế Giới, phổ thông căn bản không phát hiện được."

"Bởi vì tại tu chân giới cùng Thế Tục Giới ở giữa không chỉ có tầng Kết Giới, hơn nữa còn có rất nhiều trận pháp. Người bình thường căn bản là đi không gần được, coi như tới gần tầng này Kết Giới, cũng không tiến vào được Tu Chân Giới, chỉ có Tu Chân Giả mới có thể ra nhập. Tương truyền tầng này Kết Giới là một vị Đại Thần Thông giả bố trí, dị thường kiên cố, liền xem như có tiên nhân thực lực, cũng khó có thể đánh vỡ. Bình thường trong Tu Chân giới Tu Chân Giả rất ít đi ra Tu Chân Giới. Bởi vì Thế Tục Giới bên trong Linh khí không chỉ có mỏng manh, mà lại vẫn đục, bất lợi cho chúng ta tu sĩ Tu luyện. Cho nên Tu Chân Giả ngoại trừ có nhiệm vụ bên ngoài, có rất ít Tu Chân Giả xuất hiện ở thế tục giới."

Nghe Huyền Sơ những lời này về sau, Tàn Linh mới tính đối Tu Chân Giới có một chút xui giải.

Chỉ nghe Huyền Sơ lần nữa nói ra: "Bây giờ Tu Chân Giới chủ yếu có thể chia làm Nhất Môn Tam Tông bốn phái, Nhất Môn chỉ là Phật Môn; Tam Tông theo thứ tự là Dược Tông, Huyết Hà Tông, Khí Tông; bốn phái chỉ là Côn Lôn Phái, Thục Sơn Phái, Tam Tiêu Phái cùng Thanh Thành Phái. Đương nhiên còn có một số môn phái, cũng không nhắc lại, bất quá ta Thiên Sư Giáo tuy nhiên không ở bên trong, nhưng cũng là không thể để cho người ta khinh thường, tại tu chân giới vẫn là có phân lượng."

"Phật Môn chắc hẳn Tàn huynh cũng biết nói, liền là một đám hòa thượng. Tuy nhiên Tàn huynh nhưng không nên coi thường bọn hắn, bọn hắn miệng nở hoa sen, điệu ngữ liên châu, để cho người ta khó lòng phòng bị, từng ngành sinh sinh bằng tướng này một vị Ma Đầu hàng phục."

"Ngàn năm trước Tu Chân Giới ra một cái Đại Ma Đầu, Ma Đầu chỗ đến máu chảy thành sông, khắp nơi trên đất xác chết trôi. Không ít môn phái bởi vậy đều diệt vong. Đang tất cả mọi người chuẩn bị liên thủ Diệt Ma thời điểm, đột nhiên tới một vị hòa thượng, hòa thượng kia thỉnh cầu đám người cho hắn thời gian một ngày, đem này Ma Đầu hàng phục, đám người gặp Ma Đầu bị nhốt, dù sao cũng chạy không được, sẽ đồng ý. Kết quả hòa thượng kia ngay tại Ma Đầu ngoài ba trượng niệm lên Phật Kinh, đám người cười to, nghĩ thầm cứ như vậy liền có thể hàng phục Ma Đầu. Đây cũng quá trò đùa đi!"

"Nhưng mà một ngày sau đó, mọi người không khỏi sợ hãi thán phục. Nguyên bản lệ khí mọc lan tràn, Ma Diễm tăng cao Ma Đầu đột nhiên thay đổi, biến thành một vị mặt mũi hiền lành lão giả đầu trọc, về sau ma đầu kia liền tiến vào Phật Môn, bây giờ đã trở thành Phật Môn trưởng lão. Cho nên nói tuyệt đối không nên bị bọn hắn để mắt tới, bằng không cả đời liền muốn cùng Thanh Đăng Cổ Phật làm bạn."

Huyền Sơ tiếp tục nói: "Tam Tông theo thứ tự là chỉ Dược Tông, Huyết Hà Tông, Khí Tông. Dược Tông liền là một đám Luyện Đan gia hỏa, bọn hắn tại tu chân giới rất có địa vị, bình thường người là sẽ không đắc tội bọn hắn, bởi vì ai cũng không dám nói mình không có cái Tam Tai hai họa cùng Tu luyện không cần đan dược. Mỗi ngày tiến về Dược Tông mua thuốc người nhiều vô số kể, đắc tội bọn hắn cũng chẳng khác nào tự hủy Tu Chân Lộ, cho nên tại gặp được bọn hắn về sau, cắt không thể đắc tội bọn hắn, tốt nhất có thể cùng giao hảo."

"Huyết Hà Tông, nói đến Huyết Hà Tông liền muốn trước tiên nói một chút bọn hắn sở tu công pháp 《Huyết Hà Kinh》, tương truyền công pháp này là Thượng Cổ lưu truyền xuống. Quả thực là quý dị vô cùng, để cho người ta khó lòng phòng bị. Tu luyện công pháp này người, nhưng tu luyện ra một đầu Huyết Hà, Huyết Hà Kịch Độc vô cùng, không chỉ có thể ăn mòn chúng ta tu sĩ huyết nhục, ngay cả Nguyên Thần đều có thể Hủ Hóa, càng quý dị chính là trong huyết hà ẩn chứa 36500 cái Huyết Tích Tử, mà mỗi cái Huyết Tích Tử tựa như Tu Luyện Giả phân thân, chỉ cần Huyết Hà bắt diệt, bọn hắn liền không chết! Cho nên nếu như cùng Huyết Hà Tông người lên xung đột, cắt không thể để Huyết Tích Tử cận thân, an toàn nhất phòng ngự đứng vậy bảo vệ tốt quanh thân. Bởi vì rất khó cam đoan đem 36500 cái Huyết Tích Tử toàn bộ tiêu diệt, cho nên nói trong Tu Chân giới có rất ít người nguyện ý cùng bọn hắn lên xung đột. Nhưng nếu là thật đánh nhau, vậy thì nhất định phải đem 36500 cái Huyết Tích Tử toàn bộ tiêu diệt, không thể để lộ rơi một cái."

"Khí Tông, không cần Bần Đạo nói Tàn huynh hẳn là cũng có thể nghĩ đến, bọn hắn là luyện chế Pháp Khí, pháp bảo, trong Tu Chân giới có nhiều hơn một nửa Pháp Khí, pháp bảo đều là xuất từ Khí Tông. Bọn hắn cùng Dược Tông, tại tu chân giới rất có địa vị."

"Sau cùng chỉ còn lại bốn phái, trong đó Côn Lôn Phái, Thục Sơn Phái, Tam Tiêu Phái, cái này ba môn phái là truyền thừa đã lâu môn phái, cụ thể là bao lâu ta cũng không biết, bọn hắn nội tình thâm hậu, thực lực cường đại, không thể nhẹ dễ trêu chọc. Tam Phái thực lực tương đương, nhưng Tam Phái ở giữa thường thường có tranh đấu, mặc dù không thể nói là đối thủ một mất một còn, nhưng nếu như Tam Phái người gặp nhau, nhất định khó tránh khỏi lên tranh đấu. Tuy nhiên không biết vì cái gì, nhưng trải qua thời gian dài cũng tập mãi thành thói quen. Mấy người Tàn huynh tiến vào Tu Chân Giới sau

liền sẽ phát hiện."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: : Thạch Viên gặp nạn

"Không biết Tu Chân Giới chính thể thực lực thế nào?" Tần Linh lại hỏi.

"Liên Bàn Đạo biết đến tình huống tới nói, trước mắt Tu Chân Giới cao nhất tu vi là Tấn Tiên, Độ Kiếp Kỳ cao thủ chỉ sợ không thua trăm người, Hợp Thể Kỳ kia liền càng nhiều... Phần lớn vì Kim Đan Kỳ."

Tần Linh nhủ mầy không nói, hẳn không nghĩ tới Tu Chân Giới thực lực vậy mà như thể cường đại. Lấy hẳn thực lực trước mắt tại tu chân giới bên trong mặc dù không thể nói quá kém, nhưng so Tần Linh cường đại chỗ nào cũng có, Tần Linh cảm nhận được một trận nguy cơ.

Gặp Tần Linh nhủ mầy, Huyền Sơ nói: "Tần huynh không cần lo lắng, lấy Tần huynh tu vi tới nói, tại tu chân giới vẫn còn rất cao, bình thường tới nói, tu vi tại Kim Đan Kỳ trở lên tu sĩ đều tại khổ tu, rất ít tại tu chân giới đi lại."

Tiếp xuống một khắc đồng hồ bên trong, Huyền Sơ lại vì Tần Linh kỹ càng giới thiệu Tu Chân Giới một số tình huống, đến tận đây Tần Linh cuối cùng đối Tu Chân Giới có đại khái hiểu rõ.

Đang cáo biệt Huyền Sơ về sau, Tần Linh trở lại chỗ ở, phát hiện Tần Lộ không tại, Tần Linh biết nàng nhất định còn tại Lạc Hình cái kia, còn chưa trở về.

Tần Linh tiến nhập Hỗn Độn trong sách, lần nữa đi vào lần thứ nhất gặp phải Thạch Viên địa phương, không có phát hiện Thạch Viên tung tích. Nơi đây vốn là Hồng Hoàng Phong Lang địa bàn, chắc hẳn Thạch Viên hiện tại nhất định tại chính hắn trên địa bàn, Tần Linh nghĩ đến.

Tần Linh ở trong rừng nhanh chóng xuyên toa, hướng phía Thạch Viên vị trí mà đi. Vì phiền toái không cần thiết, Tần Linh đem khí tức của mình toàn bộ phóng thích, trên đường đi chìm bay thú chạy tại cảm giác được Tần Linh khí tức sau cuống quýt chạy trốn, mạnh lớn một chút Yêu Thú thì là nom nớp lo sợ trốn ở trong sào huyết, không dám thò đầu ra, may mà trên đường đi không có cái gì yêu thú cường đại. Tần Linh rất thuận lợi đã đến Thạch Viên địa bàn.

Tần Linh nhảy lên cây bưng, đang chuẩn bị xem xét mình phải chăng đi nhầm phương hướng, đột nhiên phía trước truyền đến vang động, chỉ gặp trên mặt đất vô số Yêu Thú kinh hoàng hướng phía Tần Linh phương hướng chạy tới, có Yêu Thú rất người kinh hoàng đâm vào cổ thụ bên trên. Còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, Tần Linh cũng cảm giác phía trước truyền đến năng lượng to lớn ba động.

Vô số cổ thụ che trời ngã trên mặt đất, giống như bị nhân sinh sinh bẻ gãy. Rung động thật sâu Tần Linh, ai có như thế lớn lực lượng, liền xem như mình Cổ Vu chi thân cũng không thể có như thế Lực Phá Hoại. Không phải là Tiểu Thạch a? Tần Linh nghĩ đến. Trong rừng một mảnh hỗn độn, trong không khí còn tràn ngập đại chiến khí tức.

Tiếp tục tiến lên, rất nhanh nghe được cách đó không xa truyền đến trận trận tiếng rống giận dữ, đây là Thạch Viên âm thanh. Tần Linh lập tức tăng thêm tốc độ tiến lên, khi lúc chạy đến Tần Linh bị tình cảnh trước mắt chấn kinh.

Chỉ gặp Thạch Viên toàn thân cao thấp hiện đầy vết thương, trên người lông tóc đã bị máu tươi nhuộm đến biến sắc, tựa như một cái Huyết Viên, Thạch Viên thế nhưng là Hồng Hoàng Thạch Viên, tuy nhiên còn vị thành niên, nhưng thân thể của hắn cường độ hẳn là sẽ không như thế yếu ớt, phải cùng mình Cổ Vu chi thân không sai biệt lắm. Là yêu thú nào vậy mà như thế lợi hại. Ngay cả cường đại như thế Tiểu Thạch cũng không là đối thủ, Tần Linh kinh tặc.

Đưa mắt nhìn lại chỉ gặp Thạch Viên đứng đối diện một cái gấu đen to lớn, phảng phất tựa như một tòa núi nhỏ. Hắc Hùng tình huống rất nhiều, trên thân tuy nhiên cũng có miệng vết thương, nhưng lại không có ảnh hưởng gì. Mà lúc này Thạch Viên lại tràn ngập nguy hiểm, vết thương trên người còn tại chảy máu.

Tần Linh tại cách đó không xa cẩn thận quan sát đến, phát hiện cả hai đang khấn trương trong lúc giằng co, không có chú ý động tĩnh chung quanh. Tần Linh biết giờ phút này còn chưa thích hợp hiện thân, đến một lần Tần Linh khả năng không phải này Hắc Hùng đối thủ, thứ hai coi như hiện thân cũng chưa chắc có thể thay đổi bây giờ cục diện. Vì kế hoạch hôm nay chỉ có thu liễm khí tức, chậm rãi tới gần Hắc Hùng, chờ đợi thời cơ.

Hắc Hùng lẳng lặng mà nhìn xem Thạch Viên, tựa như nhìn lấy con mồi của mình. Từ từ hướng Thạch Viên đi tới, Thạch Viên gặp Hắc Hùng nhanh chân đạp đến, không để ý thương thế cũng nhanh chân đi hướng Hắc Hùng. Hắc Hùng giờ lên cao cao nỏ cái kia dày đặc Hùng Chương hướng Thạch Viên vỗ tới, Thạch Viên cũng vung hai nắm đấm nghênh đón tiếp lấy.

"Phanh" Quyền Chương gặp nhau, Thạch Viên không khỏi lui về sau một bước, vết thương lần nữa vỡ tan, máu tươi không ngừng chảy xuống. Hắc Hùng nhìn thấy hưng phấn rống kêu lên, tựa hồ tại chúc mừng mình sắp đến Thắng Lợi.

Thạch Viên gặp Hắc Hùng đắc ý ở giữa, bỗng nhiên bạo động, cấp tốc vọt đến Hắc Hùng trước người, một quyền đánh vào Hắc Hùng trên ánh mắt, Hắc Hùng bị đau, gằm thét trần trụi, một chương vỗ tại Thạch Viên trên vai, Thạch Viên chịu đựng kịch liệt đau nhức phi tốc lui lại. Hắc Hùng tức giận quơ song chương, quanh thân cây cối nhao nhao bẻ gãy, chỉ gặp nó mất phải lúc này đã sung đỏ, mặc dù không có thực chất tính thương tổn, lại nghiêm trọng ảnh hưởng tâm mắt của nó.

Thạch Viên bùng bít lấy tay phải cánh tay nhanh chóng lùi về phía sau, chỉ chốc lát tức giận Hắc Hùng yên tĩnh trở lại. Nhìn thấy đứng tại cách đó không xa Thạch Viên. Hết lớn một tiếng lần nữa chạy về phía Thạch Viên, Thạch Viên cũng nâng lên Hữu Chương, chuẩn bị nghênh kích.

Cơ hội tới, Tần Linh nhanh chóng từ ngọn cây nhảy xuống, lách mình đến Hắc Hùng sau lưng. Trong quá trình này chỉ gặp Tần Linh trong tay ngưng tụ ra một đám lửa hình trường đao, Liệt Diễm cuộn cuộn, Hỏa Trường đao mang theo mạnh mẽ uy thế hướng Hắc Hùng bổ tới.

Hắc Hùng lúc này đã phát giác, một cỗ nóng rực tại sau lưng khuếch tán, nhưng còn chưa tới phải gấp quay đầu. Liền cảm thấy phía sau truyền đến hỏa nhiệt như vậy đau đớn. Chỉ gặp từ nó vai đến phần lưng có một dải mấy chục cm vết thương, máu tươi chính liên tục không ngừng ra bên ngoài bốc lên, ăn ăn còn phả ra khói xanh, có một cỗ thịt nướng vị đạo.

"Rống..." Hắc Hùng ngửa mặt lên trời tru lên, không biết là phần nộ, vẫn là đau đớn.

Tần Linh vốn cho rằng một đao kia là có thể giải quyết rồi Hắc Hùng, không muốn Hắc Hùng lợi hại như thế. Vén vén đã thương Hắc Hùng mà thôi, Hắc Hùng quái từ từ xoay người. Trông thấy tại sau lưng mình đánh lên Tần Linh, lúc này cũng không lo được Thạch Viên, song mất đồ bùng hướng đi Tần Linh. Thế phải đem trước mắt người này xé thành mảnh nhỏ.

Thạch Viên coi là lại tới một con yêu thú, khi Hắc Hùng xoay người trong nháy mắt đó. Thạch Viên phát hiện người tới là Tần Linh.

Tần Linh gặp Hắc Hùng song mất đồ bùng, biết Hắc Hùng đã triệt để phần nộ. Đối Thạch Viên truyền âm nói: "Tiểu Thạch, người thế nào?"

Thạch Viên đại hi nói: "Đại ca, sao người lại tới đây?"

"Ta biết người gặp nguy hiểm, cho nên liền lập tức tới ngay cứu người đã đến. Người tại sao cùng cái này Hắc Hùng quái đánh nhau?"

Thạch Viên oán hận nhìn lấy Hắc Hùng nói: "Có một ngày cái này Bồn Hùng bị một đám Phệ Kim phong đuổi tới lãnh địa của ta bên trên, Phệ Kim phong lui bước về sau, nó lại không đi, muốn chiếm lĩnh ta địa phương. Ta liền cùng nó bắt đầu đại chiến."

Hắc Hùng điên cuồng hướng Tần Linh chạy tới, Tần Linh nói: "Không nói trước những thứ này, người rời đi trước cái này, ta sau đó liền đến."

Thạch Viên nói: "Ta đi, đại ca người làm sao bây giờ?"

"Yên tâm, ta sẽ vứt bỏ cái này đại gia hỏa. Người đi mau, đợi chút nữa ta sẽ tới tìm người." Tần Linh gặp Thạch Viên không trả lời, không có đi ý tứ, lập tức lớn tiếng nói ra: "Tiểu Thạch người đi mau, nếu người không đi, chúng ta ai cũng đi không được, yên tâm, cái này Hắc Hùng ta có biện pháp đối phó nó."

Thạch Viên muốn chỉ chốc lát, "Tốt a, ta đi trước, đại ca người phải cẩn thận chút, cái này đại gia hỏa thật là lợi hại."

Trông thấy Thạch Viên biến mất giữa khu rừng, Tần Linh lúc này mới yên tâm, hiện tại có thể bỏ cái này đại gia hỏa thật tốt chơi đùa. Hắc Hùng cũng trông thấy Thạch Viên rời đi, nhưng nó cũng không để ý tới, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, xem ra Tần Linh đánh lên đã để nó sâu sâu ghi hận.

Đi vào Tần Linh trước người, đưa ra dự kiến Hắc Hùng cũng không có lập tức công kích Tần Linh, Tần Linh cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đột nhiên chỉ gặp Hắc Hùng mở ra miệng lớn.

Chỉ gặp Hắc Hùng trong miệng liên tục không ngừng phun ra nồng đậm Hắc Vụ, rất nhanh trong vòng trăm thước liền đều bị khói đen che phủ, lâm vào hắc ám. Hắc Hùng trong mắt dần hiện ra một tia đắc ý hào quang.

Trong sương mù cái gì cũng nhìn không thấy, Tần Linh lập tức đề cao cảnh giác, khi thử nghiệm dùng thần thức lúc, Tần Linh kinh hãi, đây là cái gì mê vụ có thể ngăn cách Thần Thức, quỷ dị như vậy.

Tần Linh tại Hắc Vụ bên trong tiến lên, thế nhưng là đi hồi lâu cũng không có đi ra khỏi Hắc Vụ, vì phòng ngừa Hắc Hùng quái đánh lên, một đóa màu xanh bốn cánh Liên Hoa xuất hiện tại Tần Linh quanh thân, đem Tần Linh hộ ở trung ương.

Hắc Hùng vốn cho rằng phóng xuất ra này thần thông, nhất định có thể đem người này bắt được. Tại nhìn thấy Thanh Liên về sau, Hắc Hùng không nghĩ tới người trước mắt còn có như thế bảo vật. Nếu như mình có thể có được bảo vật này, như vậy mình rốt cuộc không cần sợ hãi đám kia đáng giận Phệ Kim ngọn núi.

Hắc Hùng hưng phấn, lần nữa từ trong miệng thốt ra một cỗ nồng vụ, này Vụ cùng lần trước hơi có khác biệt, chỉ gặp Vụ hiện lên thổ hoàng sắc, giống như là một bồi đất vàng, cỗ này nồng vụ vừa dung nhập Hắc Vụ bên trong, chỉ thấy Hắc Vụ bên trong nổi lên từng đợt Ác Phong, cát bay đá chạy, phủ thiên cái địa, Phong như Lợi Nhận, cát đá tại Ác Phong bên trong mãnh liệt lẫn lộn, mà giờ khắc này mê vụ bên ngoài thật là bình tĩnh như thường.

Tần Linh chính phòng bị Hắc Hùng công kích, đột nhiên cảm thấy trong sương mù thổi lên đại phong. Chỉ cảm thấy có vật thể đang không ngừng va chạm Liên Hoa, Thanh Liên một trận chấp chôn, tán nát ra một thanh sắc quang mang.

Lúc này Tần Linh cũng không biết như thế nào mới có thể đi ra mê vụ, chiếu tình hình như thế, cũng không phải biện pháp, Tần Linh đang suy tư đối sách, Hắc Hùng ở bên ngoài nhìn lấy bên trong hết thấy, gặp cái kia đoá màu xanh Liên Hoa đã lúc sáng lúc tối, Hắc Hùng lộ ra một vòng nhân tính ý cười, lớn chủy liệt khai.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: : Bính Hỏa thần lôi

Tần Linh Cực Tốc tự hỏi phá địch kế sách, Tần Linh sẽ thần thông cũng cứ như vậy mấy loại, có cái gì thần thông có thể phá này quỷ dị mê vụ đâu? Tần Linh tại thức hải bên trong không ngừng, không biết phải chăng là có thần thông như vậy.

Tần Linh mở ra một Ánh Sáng, hiển hiện trước mắt là Thời Gian Thần Thông, chính là Tổ Vu Chúc Cửu Âm thần thông. Tần Linh quả quyết từ bỏ, một là bởi vì thời gian Huyền Bí, lấy Tần Linh thực lực trước mắt còn không thể nào hiểu được, hai là hiện tại như thế ngắn ngủi thời gian cũng không có khả năng rất nhanh nắm giữ Thời Gian Thần Thông.

Tần Linh lần nữa mở ra một điểm sáng, Tần Linh nghe được tiếng sấm cuộn cuộn, nhìn thấy sấm sét vang dội, thức hải bên trong hiện ra này thần thông giới thiệu, gọi lôi chi thuật, Tổ Vu Cường Lương thần thông, Tu luyện đến cảnh giới tối cao có thể triệu hoán đến Hỗn Độn Thần Lôi. Hỗn Độn Thần Lôi chính là Vạn Lôi đứng đầu, có Hủy Thiệt Diệt Địa uy năng, liền xem như thánh nhân gặp được lúc cũng phải cẩn thận ứng đối. Đồng thời lôi cũng là trong thiên hạ hết thấy âm u, Tà Ác Lực Lượng khắc tinh. Mà trước mắt này quỷ dị Hắc Vụ, lôi hẳn là có thể khắc chế, Tần Linh ôm thử một lần ý nghĩ.

Tần Linh lúc này quyết định Tu luyện này thần thông, tâm thần yên lặng, không còn quan tâm động tĩnh bên ngoài, Thanh Liên chấp chôn, tán ra thanh sắc quang mang, đem Tần Linh hộ ở trong đó.

Hắc Hùng ở bên ngoài nhìn thật lâu, luôn cảm thấy Liên Hoa đã lúc sáng lúc tối, kiên trì không được bao lâu, nhưng là thời gian một nén nhang đã qua, cái kia đoá màu xanh Liên Hoa vẫn như cũ tán ra ánh sáng màu xanh.

Hắc Hùng suy nghĩ hồi lâu, quyết định lại tăng cường công kích, chỉ gặp Hắc Hùng lại một lần nữa hé miệng, trong miệng từ từ bay ra một khóa hạt châu màu vàng, hạt châu tán ra hào quang màu vàng đất, mười phần bát phần, rất là Thần Dị, không biết là bảo bối gì.

Hạt châu lên tới giữa không trung, phóng xuất ra chói mắt quýt hào quang màu vàng, quang mang chiếu vào trong sương mù, trong nháy mắt trong sương mù Ác Phong trở nên càng thêm hung mãnh, vô số cự đại hòn đá trống rỗng xuất hiện, như ngọn núi Đại Tiểu a, điên cuồng hướng phía màu xanh Liên Hoa đánh tới, không đến nửa khắc Thanh Liên liền lung lay sắp đổ, quang mang âm đạm, cơ hồ liền muốn phai mờ.

Khi Tần Linh từ trong tu luyện khi tỉnh lại, liền phát hiện Thanh Liên đã nhanh duy trì không được, Quang Hoa cơ hồ hoàn toàn âm đạm xuống, không có màu sắc, đang muốn tiêu tán, Tần Linh vội vàng đưa vào cú pháp lực.

Hắc Hùng chính cao hứng lấy, mắt thấy Thanh Liên liền muốn chống đỡ không nổi, nhưng đột nhiên ở giữa, mãnh liệt gặp Thanh Liên khôi phục như lúc ban đầu, Hắc Hùng vội vàng thôi động Thần Châu, chỉ gặp hạt châu tán ra quang mang cường thịnh hơn, tựa như mặt nước gợn sóng, từng vòng từng vòng tán ra, trong nháy mắt, trong sương mù bay Cuồng Phong càng thêm bất đầu cuồng bạo.

Đi qua ngắn ngủi linh ngộ về sau, Tần Linh đã từng bước nắm giữ gọi Lôi Thần thông, ở giữa Tần Linh hai tay đang không ngừng nhanh chóng biến đổi tư thế, lúc này không trung chính phát sinh biến hóa kinh người, lúc đầu vạn dặm không mây không trung, đột nhiên mây đen quay cuồng, che khuất bầu trời, sắc trời lập tức tối xuống.

Hắc Hùng ngẩng đầu nhìn Đỉnh Đầu, không biết xảy ra chuyện gì, không đợi nó nghĩ rõ ràng, một đạo sấm sét âm vang rơi xuống, đánh vào bên cạnh trên cây cối. Trượng thô Cổ Mộc trong nháy mắt trở nên cháy đen.

Ngay sau đó một đạo sấm sét rơi xuống, đánh vào mê vụ bên trên, mê vụ dần dần tiêu tán, hóa thành hư vô, Tần Linh mở hai mắt ra, hiện lên vẻ mỉm cười, hai tay lập tức lại nhanh thêm mấy phần.

Đáng thương Hắc Hùng lúc này bị thần lôi đánh khắp nơi tán loạn, trên thân có nhiều chỗ đã cháy đen, còn tại phả ra khói xanh. Hắc Hùng lo lắng ngẩng đầu nhìn viên kia lung lay sắp đổ Thần Châu, không để ý an nguy, vội vàng mở to miệng, Tương Thần châu hút vào trong bụng, lúc này hắn đã biết là trước mắt người này đang tác quái.

Lại nhìn mình thả ra mê vụ, Hắc Hùng đau lòng đều muốn chảy nước mắt, Tu luyện lâu như vậy mới luyện được Thần Tiên lạc đường, tại thiên lôi oanh kích dưới, giờ phút này đã rút nhỏ gần gấp đôi. Giờ khắc này Hắc Hùng đã không quan tâm phải chăng có thể bắt lấy Tần Linh, mà là hi vọng Thần Tiên lạc đường không nên bị sét đánh tán mới tốt, không để ý tới rất nhiều, Hắc Hùng vội vàng rống lớn nói: "Vậy ai? Mau mau dừng tay, không cần đánh nữa, ta đầu hàng..."

Tần Linh yên lặng tại huyền diệu bên trong, vô ngã vô vật, biểu thị lấy đối lời lý giải cùng nhận biết, không trung thần lôi uy lực dần dần trở nên càng thêm cường đại lên, càng thêm có Lực Phá Hoại.

Hắc Hùng nhìn lấy cái kia càng càng tiểu nhân mê vụ, trong lòng hối hận không thôi. Hắn cũng biết người trước mắt lúc này lâm vào trong một cảnh giới kỳ diệu, đi lên cất ngang cũng là không thể nào, bởi vì nó ngay cả Tần Linh quanh thân đều không gần được, vội vàng lui lại đến ngoài trăm thước, chỉ hy vọng khi trước mắt người này khi tỉnh lại, khổ luyện mê vụ Thần Tiên lạc đường còn có thể có chút, không đến mức bị thần lôi toàn bộ đánh tan.

Tần Linh tại thể ngộ lấy Lôi đạo, cảm ngộ Lôi Pháp, chỉ thấy bầu trời bên trong lôi cũng đang phát sinh lấy biến hóa. Đã có phổ thông phạm lôi hướng càng cao tầng thứ tiên hóa xu hướng. Tần Linh bởi vì sớm đã Tu luyện Hóa Hệ thần thông, cho nên đối lửa nhận biết càng sâu một điểm, chỉ gặp không trung đột nhiên xuất hiện từng đoàn từng đoàn Liệt Diễm, ánh lửa ngút trời, nóng rực vô biên.

Hắc Hùng ngược đầu nhìn lên hư không bao quanh liệt hỏa, cảm nhận được bên trong khủng bố Năng Lượng, biết đây cũng không phải là hán chỗ có thể chống đỡ, may mắn mình đã nhảy ra lôi khu, bằng không nguy đã, tuy nhiên nhìn lại đoàn kia mê vụ, Hắc Hùng đau lòng nói thầm một tiếng, "Xong! Thần của ta Vụ!"

Đạo Thần lôi mang theo vô biên Liệt Diễm Cực Tốc rơi xuống đất, bộc phát ra đĩnh tai nhức óc oanh minh, từng cái Cự Khanh xuất hiện tại Tần Linh chung quanh. Sau một hồi lâu, tiếng sấm dần dần hơi thở, Tần Linh chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt là một mảnh hỗn độn, khiếp sợ không thôi.

Chỉ gặp trong phạm vi trăm thước cổ thụ ngã xuống đất một mảnh, biến thành tro tàn, đen nhánh đại địa bên trên khói đen bốc lên, xem xét liền biết là bị sét đánh tạo thành. Hồi tưởng lại vừa mới lĩnh ngộ, Tần Linh biết mình nhân họa đắc phúc không chỉ có thần thông luyện thành, hơn nữa còn triệu hồi ra Bình Hòa thần lôi.

Tần Linh ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Hắc Hùng, gặp Hắc Hùng đang cái kia bồi hồi, Tần Linh nhớ đến giống như vừa rồi tại lúc tu luyện, có người tại nói chuyện với mình, chẳng lẽ là cái này Hắc Hùng cũng hoặc mình nghe lầm.

Tần Linh trong lúc đang suy tư, Hắc Hùng thăm dò tính chậm rãi hướng đi Tần Linh. Đột nhiên mở miệng nói: "Vậy ai? Có thể hay không đem Thần Tiên lạc đường đưa ta."

Tần Linh gặp Hắc Hùng miệng ra nhân ngôn, phi thường giật mình, "Người biết nói chuyện? Làm sao có thể?" Tần Linh biết Yêu Thú tại tu luyện lúc, chỉ có tu vi đến Nguyên Anh Kỳ mới có thể miệng nói tiếng người, mà Hắc Hùng tu vi vẫn chưa tới Nguyên Anh Kỳ làm sao có thể đủ nói chuyện.

"Thời gian trước từng nuốt một viên thuốc, cho nên có thể ngôn ngữ. Người có thể trước đem cái này mê vụ đưa ta sao?" Vì Thần Tiên lạc đường, Hắc Hùng không có giấu diếm, nói cho Tần Linh nguyên nhân.

Tần Linh nhìn qua trước người không đến một phương lớn nhỏ mê vụ, biết Hắc Hùng trong miệng Thần Tiên lạc đường hẳn là cái này đoàn mê vụ, nói ra: "Có thể trả lại người, tuy nhiên có điều kiện, người trả lời trước ta mấy vấn đề. Ta lại đem nó trả lại cho người."

"Người muốn biết cái gì?" Hắc Hùng cảnh giác nhìn lấy Tần Linh.

"Người là từ đâu tới, tại sao phải công kích Tiểu Thạch?"

Hắc Hùng nói: "Ta vốn là ngoài vạn dặm Hắc Hùng, chỉ vì ăn trộm Phệ Kim phong mật hoa, cho nên bị Chúng nó theo đuổi không bỏ. Cái này mới lại tới đây, nhìn ở đây Yêu Thú không phải rất cường đại, cho nên liền muốn chiếm lĩnh nơi đây."

Tần Linh cảm thấy mê vụ rất là quý dị, nếu là bình thường người tiến vào bên trong, nhất định chạy không thoát, vừa rồi Tần Linh nếu không phải lĩnh ngộ Lôi Pháp, chỉ sợ giờ phút này đã bị bắt, "Cái này mê vụ là cái gì, người thật giống như rất quan tâm nó?"

Hắc Hùng tiếp tục nói: "Trăm năm trước, ta xâm nhập một cái Yêu Tộc tiên bối Động Phủ, phát hiện một Bản Công Pháp, một bình đan dược và một kiện bảo vật. Mà cái này mê vụ chính là ta chiếu công pháp tu luyện ra được." Nói lên cái kia Động Phủ, vốn là Hồng hoang thời kỳ một Yêu Tộc Đại Thánh Động Phủ, khi đó chính vào Vu Yêu Đại Chiến, này yêu bị Yêu Đế gấp triệu vội vàng mà đi, về sau cũng không có trở lại nữa.

Tần Linh không thể không cảm thán cái này Hắc Hùng lại có như thế kỳ ngộ, đồng thời nghĩ đến mình không phải cũng là giống như hắn, mới cho tới bây giờ cấp độ à. Tần Linh nói ra: "Mê vụ trả lại người có thể, nhưng từ nay về sau người muốn đi theo ta, như thế nào?" Tần Linh chờ đợi Hắc Hùng trả lời.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: : Hàng phục Hắc Hùng

Hắc Hùng chính đang suy tư, nghĩ đến Tần Linh cái kia tăng tăng lớp lớp thủ đoạn, còn có cái kia đáng sợ thần lôi. [siêu rất dễ nhìn tiểu thuyết] tâm muốn cùng hắn có lẽ là cái lựa chọn tốt, trọng yếu nhất vẫn là Thần Tiên lạc đường còn tại Tần Linh trong tay, Hắc Hùng không có lựa chọn nào khác. "Có thể."

Gặp Hắc Hùng đáp ứng, Tần Linh cười nói: "Tốt, mê vụ ngươi lấy đi." Có thể thu phục như thế một cái tiềm lực vô hạn Yêu Thú, Tần Linh vẫn còn có chút kích động, tuy nhiên Hắc Hùng thời khắc này tu vi không cao lắm, nhưng Tần Linh tin tưởng Hắc Hùng tại tương lai không lâu nhất định thành tựu không thấp.

Hắc Hùng ba bước hai bước liền chạy tới trong hắc vụ, lập tức mở ra miệng lớn, liền tranh thủ cái kia một đoàn mê vụ thu vào trong bụng.

Gặp Hắc Hùng đã đem mê vụ thu đến trong bụng, Tần Linh lúc này mới hỏi: "Ngươi có danh tự sao?"

"Hắc Hùng." Dem mê vụ thu hồi về sau, Hắc Hùng viên kia nổi lòng lo lắng rốt cục rơi xuống, thuận miệng nói nói.

"Hắc Hùng, ta về sau liền bảo ngươi Tiểu Hắc ." Mặc kệ Hắc Hùng có đồng ý hay không, Tần Linh nói tiếp đi nói: "Tiểu Hắc, ngươi nói ngươi đạt được một kiện bảo vật, có thể lấy ra để ta kiến thức một chút sao?"

Hắc Hùng nghe xong, vội vàng lui lại, trong lòng rất là hối hận, vừa rồi nhất tâm gấp làm sao đem cái này cũng nói ra.

Trông thấy Hắc Hùng cái kia khẩn trương thần sắc, Tần Linh cười nói: "Yên tâm, ta đối với ngươi cái kia bảo vật không có hứng thú, chỉ là muốn nhìn xem là bảo vật gì mà thôi." Ngươi ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Hắc Hùng cực không tình nguyện hé miệng, một khóa hạt châu màu vàng đất từ Hắc Hùng trong miệng chậm chạp bay ra, Hắc Hùng không bỏ được đem hạt châu giao cho Tần Linh trong tay.

Tần Linh đem hạt châu cầm trong tay, cảm nhận được hạt châu truyền đến một cỗ nặng nề, bao la khí tức, này hạt châu là một khóa phẩm cấp không thấp Thổ Tinh Linh Bảo, hẳn là Hậu Thiên Linh Bảo Thổ Linh Châu. Tần Linh khiếp sợ đồng thời, thầm than Hắc Hùng có như thế khí vận

Tần Linh phát hiện này hạt châu còn chưa bị Hắc Hùng hoàn toàn luyện hóa, Hắc Hùng khẩn trương nhìn qua Tần Linh, chỉ hy vọng Tần Linh đối nó không có hứng thú, sau nửa ngày, Tần Linh đem hạt châu đưa cho Hắc Hùng nói ra: "Ngươi ngược lại là hảo vận nói, cái này bảo vật rất không tệ." Hắc Hùng tiếp nhận hạt châu, lập tức nuốt vào trong bụng.

Tần Linh nói tiếp đi nói: "Ngươi nói cái kia loại đan dược còn gì nữa không?"

Đối với đan dược Hắc Hùng không có nửa phần chán chờ, lập tức nói ra: "Còn có một khóa."

"Cho ta đi, dù sao ngươi cũng không cần đến ."

Hắc Hùng ở trên người sờ soạng nửa ngày, không biết từ nơi nào xuất ra một cái bình ngọc đi ra, chỉ gặp trên bình ngọc khắc lấy Hóa Ngữ Đan ba chữ, nhìn tới đây chính là để Hắc Hùng luyện hóa trong cổ Hoàn Hết đan dược, nếu như Tiểu Thạch ăn viên thuốc này, hẳn là cũng có thể nói chuyện, Tần Linh nghĩ đến . Bình thường Yêu Thú nếu muốn miệng nói tiếng người, chỉ có thực lực đạt tới Nguyên Anh Kỳ, luyện hóa trong cổ cái kia một căn Hoàn Hết Cốt mới có thể.

"Tiểu Hắc, ngươi vết thương trên người không có việc gì a?" Tần Linh cái này mới nhìn rõ Hắc Hùng trên thân vết thương chồng chất, hẳn là bị thần lôi bổ thương .

Hắc Hùng vỗ ở ngực, "Không có việc gì, ta da dày thịt béo. Cái kia một chút vết thương nhỏ không quan trọng." Đối với Tần Linh quan tâm, Hắc Hùng vẫn rất cao hứng.

Tần Linh nhìn một chút Hắc Hùng cái kia biến thái thân thể, "Vậy là tốt rồi, chúng ta đi thôi, đi tìm Tiểu Thạch." Nói liền mang theo Hắc Hùng hướng phía Thạch Viên rời đi phương hướng mà đi.

Thạch Viên vừa đi ra không bao xa, chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến trận trận tiếng sấm, thiên không Ồ Văn bao phủ, Thạch Viên liền lập tức đi trở về, thế nhưng là đi chưa được mấy bước, liền bởi vì mất máu quá nhiều mà ngã xuống đất ngất đi.

Khi Tàn Linh mang theo Hắc Hùng phát hiện Thạch Viên lúc, đã có Yêu Thú ở một bên thăm dò. Tàn Linh thảm than may mắn kịp thời, không phải vậy Thạch Viên liền bị đám yêu thú phân mà ăn chỉ.

Tàn Linh quay đầu hướng sau lưng Hắc Hùng nói ra: "Đều là người làm chuyện tốt."

Hắc Hùng vô tội nói ra: "Không thể trách ta, ta cũng không biết hắn như thế không trải qua đánh."

Tàn Linh hiểu a: "Người cho rằng hắn giống như người may mắn, có được công pháp và pháp bảo. Nếu như Tiểu Thạch cũng có công pháp, chưa chắc sẽ thua người."

Hắc Hùng cảm thấy Tàn Linh nói không sai, như mình không phải xâm nhập Động Phủ, như vậy mình khả năng vẫn là một cái nhỏ nhỏ Hắc Hùng.

Nhắc lên công pháp, mình không liền có thể cấp cho Tiểu Thạch tìm một bộ công pháp sao? Tàn Linh lập tức nghĩ đến.

Không lâu sau đó, Thạch Viên tỉnh lại. Nhưng lại trông thấy Hắc Hùng cũng đứng ở một bên, sắc mặt đại biến, Tàn Linh biết Thạch Viên ý nghĩ, lập tức giải thích nói: "Tiểu Thạch không cần lo lắng, Tiểu Hắc đã quy hàng ta ..."

Tàn Linh xuất ra Hóa Ngữ Đan, nói: "Tiểu Thạch, đây là Hóa Ngữ Đan, là nhò đen đưa cho người. Ăn thuốc này sau người liền có thể giống như chúng ta nói chuyện."

Thạch Viên kích động đem đan dược ăn vào, hai mắt từ đầu đến cuối không có rời đi Hắc Hùng. Tàn Linh chờ đợi Thạch Viên mở miệng. Hắc Hùng cũng đang mong đợi, dù sao đây là hắn cho.

Thạch Viên khàn trương bên trong có lấy chờ mong, một đoạn thời khắc hắn đột nhiên cảm nhận được một loại biến hóa, chậm rãi mở to miệng nói: "Đại... Đại ca..." Lần thứ nhất nói chuyện, Thạch Viên vẫn có chút khàn trương.

"Tốt, hiện tại Tiểu Thạch người cũng có thể nói chuyện. Về sau liền thuận tiện." Tàn Linh nói.

Tàn Linh lại nói: "Tiểu Hắc, hiện tại Tiểu Thạch có thương tích trong người, trong khoảng thời gian này người liền chiếu cố hắn, ta còn có việc phải đi trước. Nhớ kỹ không cho phép khi dễ Tiểu Thạch."

"Yên tâm, ta sẽ không ý mạnh hiếp yếu." Hắc Hùng cam đoan nói.

"Đại Hắc Hùng, người nói ai yếu đâu?" Thạch Viên không muốn, Hắc Hùng rõ ràng đang nói hắn yếu.

Tàn Linh lại đối Thạch Viên nói: "Tiểu Thạch, người trước chữa khỏi vết thương, Tiểu Hắc sẽ chiếu cố người, chờ ta lần sau đến thời điểm, ta sẽ mang cho người đến một bộ công pháp."

Thạch Viên kích động vạn phần, "Đại ca người không cần lo lắng cho ta, cái này một chút vết thương nhỏ, chẳng mấy chốc sẽ tốt, đại ca người nói công pháp là thật sao?"

"Ừm, ta sẽ vì người tìm một bộ tốt công pháp." Tàn Linh gật đầu nói.

Hắc Hùng ở một bên xem thường, người cái kia là chút thương nhỏ à, mạng nhỏ đều nhanh không có. Tuy nhiên để Hắc Hùng không nghĩ tới chính là Thạch Viên thương thật là rất nhanh liền tốt, không có qua mấy ngày Thạch Viên liền luôn lên nhảy xuống. Hắc Hùng lớn thần thật sự là biến thái.

Thạch Viên thương lành về sau, tìm Hắc Hùng đánh nhau, Hắc Hùng không có cách nào cũng chỉ đành bởi Thạch Viên đánh mấy lần, nhưng Hắc Hùng không có ra nặng tay, khắp nơi để cho Thạch Viên. Thạch Viên cũng phát giác được điểm này, từ từ đối hắc gấu cũng hết giận, cả hai quan hệ dần dần trở nên khá hơn.

Tàn Linh ra Hồn Động sách, phát hiện Tàn Lộ sớm đã trở về, giờ phút này Tàn Lộ đã đi tới Tàn Linh ngoài cửa, đang muốn gõ cửa. Một tiếng cọt kẹt môn từ từ mở ra, Tàn Lộ có vẻ hơi ngoài ý muốn, "Tàn Linh đệ đệ, người vừa rồi đang làm gì, làm sao ta gõ cửa lâu như vậy người cũng không ra? Nếu không phải ở bên trong làm chuyện xấu xa gì a? Vẫn là trong phòng có người?" Tàn Lộ một cái lắc mình liền vọt vào.

"A? Không đúng? Làm sao cái gì cũng không có, Tàn Linh đệ đệ người mau nói vừa rồi người trong phòng làm gì, vì cái gì ta gõ cái kia không có lâu người cũng không mở cửa? Có phải hay không Yên Nhi tỷ tỷ vừa rồi tại bên trong a?" Tàn Lộ cười hi hi hỏi.

Đối với cái này Tàn Linh lười đi giải thích, chỉ là tùy tiện nói một câu, "Vừa rồi tại Tu luyện, không có nghe thấy..."

Giờ phút này, kinh đô một tòa hào hoa xa xỉ trong lầu, truyền đến từng tiếng hành vi phóng túng, giọng điệu mềm mại, mấy cái hoa phục thanh niên trái ôm phải ấp, tốt không vui. Một người trong đó chính là Lưu Dã, mà tại Lưu Dã ngồi đối diện Hách Nhiên chính là Hoa Phong.

"Hoa thiếu gia, đến ta mời người một chén!" Lưu Dã cánh tay trái ôm trong ngực giai nhân, đứng đến, một thanh đem trong chén uống cạn, sớm đã không có ngày đó cái kia loại cuồng vọng.

Lưu Dã bên cạnh một thanh niên vỗ tay cười to, "Luu huynh tử lượng giỏi, đến! Ta vì Lưu huynh lại rót đầy!"

Chỉ nghe Hoa Phong nói: "Lưu huynh sự tình, ta cũng nghe nói, không nghĩ tới cái kia Tần Linh vậy mà như thế phách lối, vừa tới kinh đô liền dám cùng Lưu huynh đối nghịch!"

Nghe được Tần Linh tên, Lưu Dã sắc mặt lập tức đen lại, nghĩ đến hôm đó si nhục, trong mắt Nộ Hỏa trong nháy mắt dấy lên, "Hừ! Tần Linh tiểu nhi ta sớm muộn phải cho hắn đẹp mặt, để hắn như chó quý ở trước mặt ta!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: : Âm mưu

Hoa Phong cười thần bí, "Chỉ sợ Lưu huynh phải thất vọng, Tần Linh tựa hồ cũng không phải là dễ dàng đối phó như vậy, theo ta quan sát Tần Linh tu vi đã đi vào tiên thiên, không biết Lưu huynh muốn thế nào đối phó?"

Lưu Dã kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nói: "Cái gì! Tần Linh tiểu nhi đi vào tiên thiên? Làm sao có thể? Hoa thiếu gia không có nhìn lầm?"

Hoa Phong bên tay trái một thanh niên, khẽ nhíu mày, "Lưu Dã người đang hoài nghi Hoa thiếu gia lời nói sao? Hôm nay Hoa thiếu gia đã cùng Tần Linh thấy qua, khó Hoa thiếu gia sẽ nhìn lầm sao?"

Lưu Dã cũng ý thức được tự mình nói sai, vội vàng giải thích nói: "Hoa thiếu gia không nên hiểu lầm, ta không phải ý tứ kia, chỉ là có chút không thể tin được mà thôi..."

Nhìn thấy Lưu Dã trong mắt một màn kia ẩn tàng thất vọng, Hoa Phong cười nói: "Khó Lưu huynh như vậy dự định buông tha Tần Linh sao?"

Lưu Dã không cam lòng trên khuôn mặt lộ ra thống hận, "Buông tha hắn? Trừ phi ta chết. Không phải vậy ta cùng hắn sẽ sống chết không nghi! Tuy nhiên tu vi của người này cường đại, ta không phải là đối thủ. Còn mời Hoa thiếu gia vì ta chỉ điểm sai lầm, muốn thế nào đối phó người này, Lưu Dã vô cùng cảm kích!"

Hoa Phong không nói gì, bên cạnh một người khác lại nói: "Tần Linh mặc dù thực lực cường đại, nhưng mỗi người đều sẽ có nhược điểm của hắn, chỉ cần bắt được cái nhược điểm này, người cường đại cỡ nào cũng sẽ không chịu nổi một kích..."

"Hoa thiếu gia có ý tứ là..." Lưu Dã tựa hồ minh bạch cái gì, nhưng vẫn còn có chút mơ hồ.

"Một người cường đại cuối cùng là một người, nhưng bên cạnh hắn người đâu? Lưu huynh khó vẫn chưa rõ sao?"

Lưu Dã bừng tỉnh đại ngộ, nhãn tinh sáng lên, nhất thời cười gian nói: "Ha-Ha... Đa tạ Hoa thiếu gia chỉ điểm, Lưu Dã minh bạch, lần này ta muốn để Tần Linh chết không có chỗ chôn!" Lưu Dã trong đầu hiện hiện một bóng người, chỉ cần bắt được nhược điểm không lo Tần Linh không ngoan ngoãn nhận lấy cái chết!

"Đến! Ta lại kính Hoa thiếu gia một chén! Chỉ cần báo thù này, ta Lưu Dã từ nay về sau liền theo lệnh mà làm, hết thảy đều nghe Hoa thiếu gia, mong rằng đến lúc đó Hoa thiếu gia có thể thu hạ tiểu đệ!" Lưu Dã buông ra trong ngực Thiếu Nữ, hai tay nâng chén, nói.

Hoa Phong chậm rãi đứng lên, khoe miệng hơi giương lên, không nói gì, mà là đem trong tay rượu uống một hơi cạn sạch, Lưu Dã gấp sau đại hi, cũng ngóc đầu lên uống xong một miệng lớn.

Lưu Dã đi, mang theo cuồng vọng ý cười, say mềm rời đi.

"Hoa thiếu gia, Lưu Dã người này có thể tin được không? Người này ức hiếp Nhỏ yếu còn có thể, nhưng để hắn đi đối phó Tần Linh, chỉ sợ không được."

Hoa Phong nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, nhìn thoáng qua Lưu Dã rời đi phương hướng, "Ta cũng không có trông cậy vào hắn, ta chỉ là muốn để hắn chọc giận Tần Linh mà thôi, mà phía sau hắn người kia mới là ta mục đích thực sự chỗ."

"Hoa thiếu gia có ý tứ là Lưu Thạch An?"

Tần Linh đi đến gần gấu bên cạnh, "Người cái kia công pháp cũng là không yếu, tuy nhiên không phải Đỉnh Cấp Công Pháp, nhưng cũng không thể khinh thường.." Tần Linh cũng không muốn Hắc Hùng từ bỏ trước mắt công pháp, Tần Linh đối cái kia mê vụ thể nhưng là ký ức vẫn còn mới mẻ, Tần Linh biết này quý di công pháp ngày khác nhất định sẽ hiển lộ tài năng.

"Đại ca yên tâm, ta biết đến..."

Thạch Viên đạt được công pháp sau lập tức đi tu luyện. Mà Hắc Hùng cũng cảm giác thân mình rốt cục tự do, không cần lại bồi tiếp cái kia con khi, cũng một mình đi tu luyện, hắn cũng không muốn bị Thạch Viên siêu việt.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: : Huyền Sát

Lưu phủ, Lưu Dã trong phòng vừa đi vừa nghỉ, lộ ra có mấy phần lo lắng, đang đợi cái gì, chỉ chốc lát một cái Thanh Y Gã sai vật mặt mũi tràn đầy cười lấy lòng chạy tới. Lưu Dã vội vàng hỏi: "Thế nào? Có tiện nhân kia tin tức sao?"

Thanh Y Gã sai vật cười gian nói: "Thiếu gia yên tâm, chúng ta đã dò thăm tin tức của nàng, mà lại cũng biết nàng mỗi ngày động tĩnh. Tàn Linh cũng không có tại bên người nàng."

Lưu Dã nhẹ nhàng thở ra, cười nói: "Vậy là tốt rồi, lần này ta nhìn Tàn Linh còn không chết! Chúng ta cũng ra ngoài. Mang người đi một nơi."

Lưu Dã mang theo Thanh Y Gã sai vật tại kinh đô vòng vo một hồi, sau đó trở lại một cái Trà Quán, Trà Quán rất ít người, lộ ra rất yên tĩnh.

"Khách quan, người muốn uống chút gì không?" Điểm Tiểu Nhị đi tới, hỏi.

Lưu Dã đem Trà Quán nhìn lướt qua, đã tính trước nói ra: "Bản Thiếu Gia là đến nói chuyện làm ăn, lão bản của các người đâu? Để hắn đi ra gặp ta!"

Điểm Tiểu Nhị cười thần bí, "Khách quan người nói cái gì, tiểu nhân không rõ!"

Thanh Y Gã sai vật ở một bên bỗng nhiên kêu gào nói: "Cho người đi gọi người lão bản, người liền đi nhanh, còn đi lêu lổng cái gì, người một cái chạy đường có thể biết cái gì?"

Một ánh mắt bén nhọn bắn thẳng đến Gã sai vật mà đến, trong ánh mắt ẩn giấu đi băng lãnh, Lãnh Huyết, sát khí ngút trời. Thanh Y Gã sai vật bị cái này phệ nhân ánh mắt bị hù trường trường lui lại, giờ phút này Điểm Tiểu Nhị thay đổi hoàn toàn, phảng phất biến thành một người khác.

Lưu Dã hơi hơi kinh ngạc, tiếp lấy cười to, "Nơi này quả nhiên không đơn giản, xem ra ta không có tới sai chỗ, phiền phức Các Hạ thay dẫn tiến một chút, liền nói Lưu Dã trước tới bái phỏng!"

Điểm Tiểu Nhị tán đi quanh thân khí thế, đối Lưu Dã nói: "Lưu thiếu gia xin chờ một chút, ta đi bẩm báo!"

Điểm Tiểu Nhị nhìn chung quanh một chút, lộ ra rất cẩn thận, tại không có phát hiện dị thường về sau, mới vội vàng rời đi.

Một chén trà qua đi, Điểm Tiểu Nhị trở về, "Lưu thiếu gia mời đi theo ta, lão bản của chúng ta đồng ý gặp người. Người không có phận sự ngoại trừ!" Điểm Tiểu Nhị nhìn thoáng qua Thanh Y Gã sai vật.

Thanh Y Gã sai vật không khỏi lại lui lại một bước, tựa hồ đối với sự tình vừa rồi còn có chút kiêng kỵ, Lưu Dã quay đầu lại nói: "Người ngay tại bên ngoài chờ xem!"

Thanh Y Gã sai vật liền vội vàng gật đầu, "Vâng, thiếu gia!"

Xuyên qua tầng tầng đình viện, Điểm Tiểu Nhị đem Lưu Dã đưa đến một tòa mờ tối Tiểu Lâu trước, "Lưu thiếu gia mời đến, lão bản của chúng ta liền tại bên trong." Sau khi nói xong, Điểm Tiểu Nhị cũng không quay đầu lại rồi đi.

Lưu Dã đứng ở ngoài cửa nhìn hồi lâu, cũng không có tiến lên trước một bước, nói thật ra hắn có chút không dám tiến vào. Luôn cảm thấy trong tiểu lâu có một đôi mắt chính băng lãnh nhìn mình chăm chăm, để hắn rất không thoải mái.

"Khách quý lâm môn, vì sao ở ngoài cửa?" Trong tiểu lâu bỗng nhiên truyền ra một tiếng tang thương.

Lưu Dã bị giật nảy mình, đôi Tiểu Lâu hô nói: "Ngươi là Huyền Sát là lão bản sao? Ta là Lưu gia Lưu Dã, hôm nay tới đây muốn tìm ngươi đàm một cộc mua bán..."

Nửa ngày trong tiểu lâu mới lần nữa truyền xuất ra thanh âm, "Nguyên lai Lưu công tử, đã Lưu công tử muốn nói chuyện làm ăn, vậy thì mời tiến đi!" Một cánh cửa từ từ mở ra, trong tiểu lâu tối như mực, không có một chút ánh sáng.

Lưu Dã lấy hết dũng khí từng bước một hướng đi Tiểu Lâu, tiến vào Tiểu Lâu về sau, Lưu Dã trước mắt một vùng tăm tối, cái gì cũng nhìn không thấy. Bỗng nhiên bịch một tiếng, sau lưng cánh cửa kia đột nhiên từ động quan bên trên.

Lưu Dã lần nữa bị kinh hãi đến, toàn thân lạnh mồ hôi nhỏ giọt, "Ngươi ở đâu? Khó ngươi chính là như vậy nói chuyện làm ăn sao?"

Hô! Một tiếng Phong vang, một tia sáng bỗng nhiên dấy lên, đen nhánh Tiểu Lâu dần dần phát sáng lên, "Lưu công tử mời ngồi!"

Lưu Dã trước mắt thời gian dần trôi qua rõ ràng, ngồi đối diện một lưng gù lão giả, Lưu Dã thấy không rõ bộ dáng của đối phương, Lưu Dã cũng không chút để ý, đem bốn phía đánh giá một phen về sau, Lưu Dã nói: "Hôm nay tới đây ta muốn để cho các ngươi bắt một người, chỉ muốn các ngươi có thể bắt lấy nàng, giá tiền các ngươi tùy tiện mở!" Lưu Dã giờ phút này lộ ra hào khí tỏa ra.

Lão giả cười hắc hắc một tiếng, "Lão hủ biết Lưu gia khí đại tài thô, sẽ không để ý một điểm nhỏ tiền, nhưng Lưu công tử vẫn là đem người kia tư liệu cho lão hủ một phần, lão hủ cũng tốt ước định một chút phong hiểm."

Lưu Dã tiện tay ném cho lão giả một cái phong thư, "Đồ vật sớm liền chuẩn bị xong."

Lão giả kết quả phong thư, từ từ mở ra, ước chừng qua nửa khắc đồng hồ, lão đầu trong mắt lóe lên một chút ánh sáng, "Lưu công tử muốn bắt người này khả năng có hơi phiền toái, hơi không tốt, ta Huyền Sát liền sẽ chọc phiền phức, nên biết bọn hủ không phải dễ đối phó như vậy!"

"Cũng là bởi vì cái này Bản Thiếu Gia mới sẽ tìm được các ngươi Huyền Sát, Bản Thiếu Gia thế nhưng là nghe nói các ngươi Huyền Sát chỉ cần ra được giá tiền, không có không dám nhận tay sinh ý, sẽ không phải các ngươi sợ bọn hủ a? Nếu thật là dạng này, cái kia khi Bản Thiếu Gia không hề nói gì." Lưu Dã chăm chú nhìn chằm chằm lão giả.

"Ha-Ha... Lưu công tử không cần kích lão hủ, ta Huyền Sát làm sao sợ qua bất luận kẻ nào, cũng không có không dám nhận sinh ý, đã Lưu công tử xuất ra nổi giá tiền, cái kia tất cả đều dễ nói chuyện." Lão giả ngang mặt cười to.

Một khắc đồng hồ về sau, Lưu Dã từ tiểu lâu bên trong đi ra, trên mặt tràn ngập mỉm cười đắc ý, "Tần Linh ngươi chờ!"

Lưu Dã sau khi đi, trong tiểu lâu lại khôi phục hắc ám, có hai âm thanh bay ra, "Ngươi thật dự định tiếp nhận sao?"

"Vì sao không tiếp nhận, không phải liền là Tần gia một tiểu nha đầu sao? Còn không phải dễ như trở bàn tay, lại nói Tần gia đã không còn năm đó, bây giờ càng là đắc tội Hoa gia, ta Huyền Sát cũng không cần e ngại, chỉ cần làm bí ẩn, ai lại biết là chúng ta làm."

Tần Lộ mấy ngày nay thường thường tìm không thấy Tần Linh tung tích, thật giống như Tần Linh hư không tiêu thất, Tần Lộ còn lên lên cạy mở Tần Linh cửa phòng, thế nhưng là gian phòng bên trong một bóng người cũng không có. Về sau Tần Lộ liền từ bỏ, không còn Tần Hoa Tần Linh, mà là đi tìm Lạc Hình, tại Tần Linh biến mất trong mấy ngày này, Tần Lộ mỗi ngày đều sẽ đi Lạc Hình cái kia.

Hôm nay, Tần Lộ lại ra cửa, tiến về Vũ Học Viện, Tần Lộ không biết là tại nàng đi ra ngoài một khắc này liền có một đôi mắt gắt gao chăm chăm chiếm hữu nàng.

Một tòa an tĩnh trong lầu, Hoa Phong lăng lăng thường thức trong tay mỹ tửu, "Thế nào, gần nhất Lưu Dã có động tác gì không có?"

"Hoa thiếu gia yên tâm, dựa theo chúng ta đề điểm, Lưu Dã đã tìm được Huyền Sát, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có tin tức truyền tới."

Huyền nào trên đường cái, Tần Lộ vui sướng nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia, "Lạc Hình tỷ tỷ, ngươi nhanh tới xem một chút nha! Cái này thật xinh đẹp a!" Tần Lộ cầm lấy đủ mọi màu sắc Facebook, lung tung che đầy ở trên mặt.

"Lạc Hình tỷ tỷ, ngươi cũng mang cái trước, dạng này bọn hủ liền sẽ không nhìn loạn..." Tần Lộ cười hi hi nói nói.

Lúc này Chủ Quán cũng cười nói: "Hai vị cô nương nói không sai, hai vị cô nương như thế xinh đẹp, chỉ cần đeo nó lên liền sẽ không có Đẳng Đồ Từ quấy rối hai vị cô nương."

Lạc Hình nghĩ nghĩ, không có phản đối, liền mặc cho Tần Lộ đem Facebook đeo lên. Đeo lên Facebook về sau, Tần Lộ lộ ra càng thêm nhảy cẫng, Lạc Hình cũng dần dần sinh động, đây là Lạc Hình chưa bao giờ cảm nhận được qua, trước đó mỗi lần Lạc Hình đi ra ngoài không phải tiền hô hậu ủng, người nào không phải cung cung kính kính, nhưng ánh mắt chỗ sâu cái kia khó mà che giấu **, để Lạc Hình rất phiền chán, cho nên Lạc Hình rất ít đi ra ngoài.

Một cái yên lặng góc đường, hai bóng người nhìn chằm chằm hai người, lông mày chăm chú nhấn lại, "Làm sao bây giờ? Hiện tại ngươi có thể phân rõ ai là ai sao?"

Người kia bên cạnh một người khác lắc đầu, "Không phân rõ, hai người ăn mặc ... Làm sao bây giờ?"

"Tận dụng thời cơ, mắt rồi sẽ không trở lại, đem hai người bọn họ trước bắt lấy lại nói!" Người kia làm ra cấp tốc làm ra quyết định.

Tần Lộ rất vui vẻ, trông thấy Lạc Hình khỏe miệng hiển hiện ý cười, Tần Lộ kéo lại Lạc Hình Ngọc Tỉ, "Lạc Hình tỷ tỷ, người luôn luôn quay đầu nhìn cái gì nha?"

Lạc Hình vừa rồi rõ ràng cảm thấy có một đôi mắt tại nhìn mình chăm chăm, nhưng mỗi lần quay đầu chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, "Không có gì, chúng ta đi thôi!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: : Bị bắt

Hai người trên đường vừa đi vừa nghỉ, Lạc Hình thỉnh thoảng ngưng lông mày nhìn lại, cảm giác bị người dòm ngó càng ngày càng mãnh liệt, nhưng mỗi lần quay đầu, sau lưng hời hả đám người, rất khó phát hiện cái gì. Tần Lộ vẫn như cũ vui sướng chơi đùa lấy, Tần Lộ gầy trở về, lôi kéo Lạc Hình tay nói: "Lạc Hình tỷ tỷ, chúng ta đi ăn một chút gì đi! Ta đói rồi..." Tần Lộ vỗ vỗ bụng nói.

Lạc Hình uể uải nhưng cười một tiếng, "Đi thôi! Chúng ta liền đi phía trước tú lều kia..."

Hai người phía trước trăm mét chỗ vừa vặn có một quán rượu, lúc này đã nhanh đến buổi trưa, quán rượu trước môn đình nhợt nhạt, phi thường náo nhiệt.

Hai người tiến vào quán rượu về sau, tìm một cái vị trí gần cửa sổ, "Hai vị cô nương muốn dùng cái gì?" Điểm Tiểu Nhị hiếu kỳ đánh giá hai người một chút, trong mắt tràn ngập tò mò.

"Đem các người cái này món ngon nhất toàn bộ lấy tới..." Tần Lộ lớn tiếng nói nói.

Điểm Tiểu Nhị vui vẻ ra mặt, "Được rồi! Hai vị xin chờ một chút, một hồi tiểu nhân liền bưng lên..." Điểm Tiểu Nhị cao hứng rời đi.

Tại Điểm Tiểu Nhị rời đi về sau, Lạc Hình hướng phía ngoài cửa sổ nhìn một chút, lại quét mắt một chút toàn bộ quán rượu, vị trí này chính dễ dàng đem trong tú lều động tĩnh nhìn nhất thanh nhị sở, đây cũng là Lạc Hình tuyển vị trí này nguyên nhân.

Tần Lộ cũng theo Lạc Hình ánh mắt nhìn, "Lạc Hình tỷ tỷ người đến cùng đang nhìn cái gì a? Người có vẻ giống như có chút không quan tâm a?"

Lạc Hình nhỏ giọng nói ra: "Lộ Nhi muội muội, không cần đem mặt nạ lấy xuống, chúng ta giống như bị người theo dõi..." Lạc Hình suy đi nghĩ lại, cảm thấy vẫn là nói cho Tần Lộ tương đối tốt, nếu là thật sự có đột phát tình huống, cũng tốt có cái chuẩn bị.

"Cái gì? Có người theo dõi chúng ta, là ai? Ở đâu, ở đâu?" Tần Lộ lập tức nhảy dựng lên, trách trách hô hô trái xem phải xem.

Lạc Hình vội vàng ngăn lại nói: "Nhanh ngồi xuống, không nên bị bọn hán nhìn ra chúng ta đã phát hiện."

Tần Lộ lập tức ngồi xuống, trong nháy mắt yên tĩnh, nhỏ giọng mà hỏi: "Lạc Hình tỷ tỷ người phát hiện bọn hán sao? Là ai? Ở chỗ này sao?"

Lạc Hình khẽ lắc đầu, "Không biết, ta cũng không biết bọn hán là ai, luôn cảm giác có một đôi mắt đang giám thị chúng ta."

Tần Lộ cúi đầu lần nữa hướng bốn phía nhìn một chút, "Vậy làm sao bây giờ?"

Lạc Hình an ủi nói: "Không cần lo lắng, nơi này nhiều người như vậy, bọn hán coi như thật có ý đồ gì, cũng không dám động thủ, một hồi chúng ta liền mau mau rời đi, trở lại học viện."

"Hai vị khách quan cái này là của các người đồ ăn, mời chậm dùng!" Điểm Tiểu Nhị cười ha hả đi tới, trong tay bưng mấy bàn sắc hương vị đều đủ thức ăn, xem xét cũng làm người ta muốn ăn tăng nhiều.

Lạc Hình nhàn nhạt nhìn thoáng qua, mới đầu không chút để ý, thế nhưng là Điểm Tiểu Nhị tại đem đồ ăn bưng lên về sau, vẫn chưa rời đi, Lạc Hình lúc này mới đánh giá cẩn thận Điểm Tiểu Nhị, "Người không phải ban nãy người?" Lạc Hình nhìn chăm chăm Điểm Tiểu Nhị nói.

Điểm Tiểu Nhị song đồng chỗ sâu hiện lên một vẻ bối rối, nhưng rất nhanh trấn định, "Khách quan nói không sai, vừa rồi A Tam hẳn có việc, cho nên liền có tiểu nhân tới hầu hạ hai vị khách quan! Hai vị mời khách quan nhanh nhấm nhấp bốn điểm mỹ vị, bảo đảm hai vị hài lòng, nếu là mất lời nói liền mất vị đạo..."

Tần Lộ giờ phút này đã đã đợi không kịp, sớm đã bụng đói kêu vang nằng lập tức cầm lấy đĩa, về lên một khối thả trong cửa vào, mơ hồ không rõ tán thưởng nói: "Ăn ngon! Ăn ngon!"

Lạc Hinh căn bản chưa kịp ngăn cản, Tần Lộ cũng đã bắt đầu ăn được. "Ăn ngon không? Cảm giác thế nào?"

"Đơn giản ăn quá ngon, tỷ tỷ ngươi cũng nếm thử..." Tần Lộ cũng phát hiện Điểm Tiểu Nhị còn ở bên cạnh, Lạc Hinh hai chữ cũng liền cũng không nói ra miệng.

Lạc Hinh hồ nghi lần nữa nhìn một chút còn ở bên cạnh Điểm Tiểu Nhị, "Ngươi làm sao còn không đi xuống, nơi này đã không cần ngươi!" Lạc Hinh không vui nói nói.

"Tốt! Tốt! Hai vị mời khách quan chậm dùng, tiểu nhân cái này xuống dưới..." Điểm Tiểu Nhị mỉm cười chậm rãi rời đi.

Nhưng mà Điểm Tiểu Nhị còn chưa đi ra ba trượng, Tần Lộ bỗng nhiên cảm thấy một trận mãnh liệt buồn ngủ đột kích, hai mắt lập tức mê hoặc, "Lạc Hinh tỷ tỷ, ta làm sao đột nhiên muốn ngủ à? Không được, ta duy trì không được, ta muốn ngủ..."

Bịch một tiếng Tần Lộ liền ngã sấp trên bàn, Lạc Hinh kinh hãi, "Lộ Nhi ngươi thế nào, tỉnh..."

"Không cần hồ, nàng là tỉnh không đến ..." Mấy bóng người bỗng nhiên xuất hiện tại Lạc Hinh sau lưng, mà giờ khắc này rượu người trong lầu không biết lúc nào đều không thấy.

Lạc Hinh quay người, mặt như băng sương, "Các ngươi là ai, muốn làm gì? Các ngươi ở bên trong thả cái gì?"

Mấy người Hắc Y khỏa thân, che mặt che đầy, thấy không rõ tướng mạo, bên trong một cái người cầm đầu, nói: "Chúng ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu là có người ra giả muốn các ngươi, cho nên ngươi vẫn là không nên phản kháng, ngoan ngoãn theo chúng ta đi một chuyến, miễn cho da thịt nổi khổ. Còn nàng, chỉ là mê man mà thôi..."

Lạc Hinh vẻ mặt nghiêm túc, "Các ngươi là sát thủ? Là ai phái các ngươi tới?"

Hắc y nhân không có trả lời, "Muốn biết, liền theo chúng ta đi, ngươi chẳng mấy chốc sẽ biết câu trả lời."

Lạc Hinh hướng phía ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, phát hiện chẳng biết lúc nào phía trước cửa sổ nhiều hơn một bóng người, cái này khiến Lạc Hinh kinh hãi, có thể vô thanh vô tức xuất hiện, đồng thời có thể làm cho Lạc Hinh không có chút nào phát giác một nhất định có so Lạc Hinh thực lực cường đại.

Lạc Hinh nhìn một chút còn tại mê man Tần Lộ, Lạc Hinh biết giờ phút này nếu nàng phá vòng vây lời nói, nói không chừng còn có một tia cơ hội có thể chạy đi, nhưng Lạc Hinh là sẽ không làm như vậy. Không sẽ vứt bỏ Tần Lộ, một người tự mình rời đi.

"Ngươi là người thông minh, vẫn là ngoan ngoãn theo chúng ta đi, ngươi cho rằng chỉ bằng ngươi một cái lại là đối thủ của chúng ta sao?" Hắc y nhân tựa hồ cũng không tính động thủ, bắt đầu chiêu hàng.

Lạc Hinh chăm chú nhìn chăm chăm trước người mấy người, phát hiện trước mắt mấy người tu vi vậy mà một chút cũng so với mình không kém, còn có phía trước cửa sổ người thần bí kia tu vi càng là thần bí khó lường, Lạc Hinh biết chạy đi cơ hội mười phần xa vời, hơn nữa còn có một cái hôn mê Tần Lộ, liền khó hơn.

"Nói cho ta biết là ai phái các ngươi tới?" Lạc Hinh rất muốn biết đối phương đến tột cùng là ai.

Hắc y nhân nói: "Cái này chỉ sợ không thể trả lời, tuy nhiên tin tưởng ngươi rất nhanh cơ hội đã biết, cô nương liền xin theo chúng ta đi thôi!"

"Có thể không thể bỏ qua nàng?" Lạc Hinh coi là hắc y nhân là vì mình mà đến.

Hắc y nhân nói: "Ngươi cho là chúng ta biết sao?"

Hoa phủ, một tòa an tĩnh trong thư phòng, Hoa Phong đang lặng lẽ miêu tả viết sách vẽ, lúc này một cái người hầu vội vã chạy tới, đứng ở ngoài cửa cung kính nói ra: "Thiếu gia, Phùng bót đi."

Hoa Phong không có ngừng đầu, nửa ngày sau mới nói ra: "Trước dẫn hắn đi phòng khách, ta một hồi liền đi qua."

Hoa Phong tự lẩm bẩm nói: "Xem ra Lưu Dã đã động động thủ..."

Trong phòng khách, một thanh niên có vẻ hơi lo lắng, đi tới đi lui.

Hoa Phong đi vào phòng khách, cười nói: "Phùng An, có phải hay không Lưu Dã đã đắc thủ?"

Tên kia gọi Phùng An thanh niên nam tử gương cười vài tiếng, "Hoa thiếu gia, Luru Dã là đã động thủ, hiện tại đã bắt lấy Tần Lộ, tuy nhiên trừ một điểm nhỏ ngoài ý muốn."

Hoa Phong khẽ nhủ mày, "Chuyện gì xảy ra? Xảy ra điều gì ngoài ý muốn?"

Thanh niên bám vào Hoa Phong bên tai nhỏ giọng nói vài câu, Hoa Phong nghe xong, sắc mặt trong nháy mắt khó nhìn lên, "Luru Dã hẳn muốn làm gì? Ta nhìn hẳn cái này là muốn chết!"

"Hoa thiếu gia trước không nên tức giận, đây chỉ là cái ngoài ý muốn, Luru Dã cũng không nghĩ tới lại biến thành dạng này, hiện tại nàng còn tại Huyền Sát nơi đó, Luru Dã muốn hỏi một câu làm sao bây giờ?" Thanh niên giải thích nói.

"Cái gì làm sao bây giờ? Còn cần ta nói cho hẳn biết sao? Nói cho Luru Dã nàng nếu là thiếu đi một cọng tóc gáy, ta muốn hẳn Luru gia lập tức từ kinh đều biến mất." Hoa Phong rống nói.

Thanh niên nam tử nói: "Hoa thiếu gia lúc này nếu là thả nàng, chỉ sợ sẽ để lộ tin tức, nếu là bị Tần Linh biết được, cái kia kế hoạch của chúng ta chẳng phải là uổng phí?"

Hoa Phong thật sâu cau mày, "Vậy người nói nên làm cái gì?"

Thanh niên lần nữa tại Hoa Phong bên tai nhỏ giọng nói vài câu, Hoa Phong suy tư về sau, nói: "Tốt a! Liên theo lời người nói xử lý, nhớ kỹ Ngàn vạn không có thể làm cho nàng cảm thấy được cái gì..."

"Hoa thiếu gia yên tâm, nàng đem cái gì cũng sẽ không phát hiện..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: : Mậu Thổ Cự Tượng

Tần Linh đem 《Bát Cửu Huyền Công》 truyền cho Thạch Viên về sau, cũng không hề rời đi Hồn Độn sách, mà là tiến nhập Hồng Hoang Sơn Mạch chỗ sâu, tuy nhiên Hồn Độn sách chỉ bị Tần Linh luyện hóa một Đạo Cầm Chế, nhưng cái này đệ nhất Đạo Cầm Chế chỗ bao quát phạm vi cực kỳ rộng lớn, khoảng chừng mười mấy vạn dặm, Tần Linh còn chưa bao giờ xâm nhập qua Hồng Hoang Sơn Mạch, cho nên thừa cơ hội này Tần Linh muốn xâm nhập tìm hiểu một chút.

Tần Linh thu liễm khí tức, tại rộng lớn vô biên Mãng Lâm bên trong Cực Tốc tiến lên, nhanh chóng nhảy vọt, nhảy lên mười mấy mét, đảo mắt liền biến mất ở trước mắt. Trong lúc đó Tần Linh cảm nhận được mấy cỗ khí tức cường đại, đều bị Tần Linh từng cái né qua.

Tần Linh không có đi quấy nhiễu những này yêu thú cường đại, bởi vì mục đích của chuyến này cũng không phải là vì Chiến Đấu mà đến, Tần Linh muốn nhìn một chút cái này Hồng Hoang Sơn Mạch bên trong có bảo vật gì không, cái này nhưng là chân chính Thượng Cổ Hồng Hoang sơn mạch, mặc dù chỉ là một góc, nhưng trong đó bao hàm bảo vật nhất định không ít.

Một đường chạy như bay, Tần Linh nhìn thấy không ít Linh Hoa Tiên Thảo, có thể nói những này Tiên Thảo Linh Dược chỉ cần Tần Linh nuốt vào một khẩu, liền có thể tu vi phóng đại, nhưng Tần Linh đối với mấy cái này làm như không thấy, Tiên Dược tuy nhiên có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, nhưng Ngoại Vật chung quy là Ngoại Vật, cũng không bền chắc, sẽ cho sau này Tu luyện chôn xuống cực lớn tai họa ngầm.

Hồng Hoang Chi Sơ, giữa thiên địa Linh Vật khắp nơi đều có, những cái kia Đại Thần Thông giả cái nào không phải trong động khổ tu, khổ tu ngàn vạn năm mới thành chính quả, bọn hắn không phải dựa vào ăn Tiên Dược Linh Đan tăng cao tu vi, vậy chỉ có thể làm một cái phụ trợ thủ đoạn, cường giả chân chính là dựa vào chính mình từng bước một đi ra.

Theo tiến vào càng sâu, Yêu Thú cũng càng nhiều hơn, Tần Linh giữa khu rừng vừa đi vừa nghỉ, ngẫu nhiên gặp phải một hai con Yêu Thú, Tần Linh đều chọn tránh đi, nhưng vẫn là có Yêu Thú phát hiện Tần Linh tung tích, đây là một cái cự đại Mậu Thổ Cự Tượng, gần cao mười mét thân thể, giữa khu rừng cấp tốc hướng Tần Linh đuổi theo, một đôi mũi dài Kinh Thế Hài Tục, tượng thô Cổ Mộc bị trong nhảy mất rút lên, đánh tới hướng Tần Linh.

Đồng! Đồng! Đồng!

Đại Địa đang rung động, cây cối đang xoay xoay rung động, không ngừng lay động, Lạc Diệp nhao nhao, Tần Linh đột nhiên quay đầu, chột nhìn lại, Cự Tượng đã cách mình không đến trăm mét.

Tần Linh kinh hãi, Cự Tượng tốc độ cũng quá nhanh đi! Cần thận nhìn lại, chỉ gặp Cự Tượng bốn cái trên mặt bàn chân, có tầng một hào quang màu vàng đất, mỗi một lần Cự Tượng rơi xuống đất, quang mang liền sẽ phóng đại, Cự Tượng tốc độ cũng liền tăng tốc một điểm.

Ngang...

Cự Tượng tê mình, to gọi tiếng giữa khu rừng quanh quẩn, chỉ sợ ngoài trăm dặm đều có thể nghe đến.

Dưới chân Thanh Liên tỏa ra, Thanh Quang điểm điểm, Tần Linh lập cùng Thanh Liên phía trên, tốc độ đột nhiên tăng tốc, không đến một lát liền đã mất đi tung tích.

Ngang! Lại một tiếng tê mình, Tần Linh có thể nghe ra một tiếng này cùng trước một tiếng tê mình có sự bất đồng rất lớn, đến tột cùng là có ý gì Tần Linh cũng không biết, Tần Linh rất nhanh liền phát hiện mình lại có phiền toái, trên con đường phía trước đột nhiên xuất hiện mấy cỗ khí tức, đối Tần Linh hiện lên vây quanh chi thể, Tần Linh không khỏi thán mắng, nguyên lai ban nãy một tiếng tê mình là Cự Tượng đang thông tri yêu thú khác.

Mất thấy cái kia mấy cỗ khí tức cường đại càng ngày càng gần, Tần Linh đã lui không thể lui, lại không muốn ra đối sách, chỉ sợ thật muốn bị mấy con yêu thú cho bao vây, khi đó liền thật nguy hiểm.

Thanh Liên biến mất, Tần Linh đứng tại ngọn cây tự hỏi đối sách, trước sau đều có Yêu Thú, Tần Linh cũng không dám cùng cái này mấy con yêu thú ngạnh bỉnh, đó chẳng khác nào tự tìm đường chết, hiện tại chỉ có hai cái trái phải phương hướng có thể đào thoát vây quanh, Tần Linh hiện tại chính suy tư đi trái vẫn là phải.

Bên trái Tần Linh lúc trước liền phát giác có một cái yêu thú cường đại ẩn núp ở nơi đó, hiện tại nếu là lỡ mãng chạy tới, kinh động đến nó, tình huống khả năng trở nên càng hồng бет, bên phải tuy nhiên Tần Linh tạm thời còn không có cảm giác được dị thường, nhưng người nào biết phía trước có nguy hiểm gì đang đợi mình, Tần Linh suy đi nghĩ lại, sau cùng dứt khoát quyết định bên phải, tuy nhiên tiền đồ không biết, vẫn là có hi vọng.

Hạ quyết tâm về sau, Tần Linh thân hình trong nháy mắt từ ngọn cây biến mất, lưu lại rơi Diệp Phiền Phiền. Ngay tại Tần Linh rời đi không đến một lát thời gian, mấy to lớn thân ảnh xuất hiện, vậy mà toàn bộ đều là Mậu Thổ Cự Tượng.

Cự Tượng thấp giọng tê mình, giống như tại giữa lẫn nhau giao lưu, sau đó Cự Tượng nhóm tất cả đều hướng phía bên phải nhìn lại, đó là Tần Linh rời đi phương hướng. Có lẽ là không cam lòng Tần Linh cứ như vậy đào tẩu, mấy con Mậu Thổ Cự Tượng ngửa mặt lên trời huyết dài, tiếp theo một phương này trong khu rừng rậm rạp tượng mình không ngừng, liên tiếp, Tần Linh bị cái này sôi trào tượng mình giật nảy mình, đây là thế nào, Tần Linh thực sự không làm rõ ràng được cái kia mấy con Mậu Thổ Cự Tượng vì sao gắt gao truy cùng với chính mình không thả.

Tần Linh giữa khu rừng phi tốc tiến lên, lưu lại một đạo hư ảnh, nhưng dù cho dạng này, Tần Linh hành tung vẫn là bị trong rừng tượng bày phát hiện. Rất nhanh cái kia mấy con Cự Tượng liền đuổi sát theo.

Tần Linh thế nhưng là tức sôi ruột, rất muốn dừng lại đại chiến một trận, nhưng cuối cùng Tần Linh vẫn là lựa chọn tăng thêm tốc độ, nói cho cùng vẫn là tu vi quá thấp, nơi này Yêu Thú cũng không giống như bên ngoài sơn mạch như vậy Nhỏ yếu, từng cái tu vi cao thâm, lấy Tần Linh thực lực bây giờ căn bản cũng không phải là đối thủ. Một đám Dã Tượng liền có thể truy được bản thân khắp thế giới chạy, Tần Linh cảm thấy rất bất đắc dĩ, nhưng cùng lúc lại tràn đầy ý chí chiến đấu, như tu vi tăng lên, nhất định sẽ báo thù này.

Tần Linh dừng bước, nhìn lấy gần tại trước người mình một đám Mậu Thổ Cự Tượng, Tần Linh Nộ Hỏa trong nháy mắt dâng lên, lập tức xông vào tượng bày, triển khai giết chóc, cái này mấy con Mậu Thổ Cự Tượng ở đâu là Tần Linh đối thủ, không cần một lát, Tần Linh liền đem cái này mười mấy con Cự Tượng toàn bộ chém giết, ra trong lòng một ngụm ác khí.

Đáng chết! Làm sao nhanh như vậy, Tần Linh chém giết tượng bày về sau, còn chưa rời đi, liền cảm thấy sau lưng cách đó không xa trước đó cái kia mấy con Cự Tượng đã đuổi tới, Tần Linh thán mắng một tiếng, lập tức bay lên không trung, biến mất tại nguyên chỗ.

Huyết Tinh Chi Khí giữa khu rừng tràn ngập, mấy con Mậu Thổ Cự Tượng đuổi tới về sau, ngửa mặt lên trời gào thét, có phần nộ, có đau thương, Tần Linh cười lạnh một tiếng, hoàn toàn là các người tự tìm.

Một lúc lâu sau, Tần Linh vẫn là không thể vứt bỏ Mậu Thổ Cự Tượng, Tần Linh không biết Chúng nó là như thế nào truy tung mình, dù cho Tần Linh ẩn tàng toàn thân khí tức, cũng là vô dụng, đồng dạng sẽ bị phát hiện.

Tần Linh không biết là Mậu Thổ Cự Tượng còn có một cái năng lực, loại thiên phú này năng lực có thể nói là bẩm sinh, cái kia chính là Chúng nó có thể thông qua Đại Địa chấn động mà phát giác được địch nhân tồn tại, dù cho một mảnh Lạc Diệp rơi trên mặt đất, nhẹ như vậy hơi đến có thể sơ sót vang động, Chúng nó cũng có thể phát giác.

Tần Linh ở trong rừng phi nước đại, xuất hiện ở trước mắt chính là một cái sơn cốc, lộ ra rất yên tĩnh, Tần Linh tại sơn cốc trước dừng bước, không tiếp tục hướng phía trước đi, trong sơn cốc hết thấy đều là không biết, Tần Linh không dám tùy tiện đi vào, đang muốn lui trở về. Lúc này Mậu Thổ Cự Tượng đã đuổi tới, từng tiếng tiếng vang càng ngày càng gần, Đại Địa đang run rẩy, tựa như có một thanh Oanh Thiên Cự Chùy tại dùng sức gõ chạm đất mặt, năm cái Cự Tượng xuất hiện, thu vào Tần Linh trong mắt, mỗi một cái tu vi đều tại Kim Đan hậu kỳ. Tần Linh dùng sức nhíu mày.

"Người tiểu yêu này, dám giết ta hài nhi, ta muốn giết người vì hài nhi của ta nhóm đền mạng!" Một tức giận Thần Niệm truyền vào Tần Linh trong tai.

"Đại ca, còn cùng hán đông dài cái gì, đợi ta đi đem hán giã thành thịt nát." Một cái Cự Tượng liền muốn hướng phía Tần Linh chạy tới.

Tần Linh có thể nghe ra đây là Thần Niệm truyền âm, mấy con Cự Tượng còn chưa tới đạt Nguyên Anh Kỳ, cho nên còn không thể miệng nói tiếng người, chỉ có thể dùng thần niệm giao lưu.

"Nhị đệ, chớ có lỗ mãng, người xem một chút đây là địa phương nào, chúng ta không thể hành động thiếu suy nghĩ, nếu là gây nên sơn cốc dị biến, vậy chúng ta liền toàn xong. Mấy con Cự Tượng im ắng trao đổi.

Tần Linh quay đầu lại, hướng sau lưng sơn cốc nhìn lại, xem ra cái này mấy con Cự Tượng đối sơn cốc này giống như rất kiêng kỵ, tựa hồ bên trong có càng thêm yêu thú cường đại giống như . Tuy nhiên Tần Linh nhưng không cho là như vậy, nếu là có yêu thú cường đại, động tĩnh lớn như vậy trong cốc Yêu Thú sớm nên phát hiện, cái này mấy con Cự Tượng quả quyết không dám truy tới nơi này. Đã không có Yêu Thú, Tần Linh liền thả một nửa tâm.

Năm cái Cự Tượng từng bước ép sát, đem bốn phía toàn bộ phong kín, xem ra bọn hán là muốn đem Tần Linh bức đến trong sơn cốc đi, Tần Linh rất mau nhìn ra ý đồ của bọn hán, nhưng con đường phía trước bị ngăn cản, Tần Linh tuy có không cam lòng, nhưng vẫn là từng bước một hướng phía sơn cốc thối lui.

Tần Linh từng bước một lui vào trong cốc, năm cái Mậu Thổ tượng lập tức dừng bước, "Đại ca hán trốn tiến vào." Cự Tượng oán hận bất bình, thống hận hướng trong sơn cốc nhìn mấy lần, nhưng thủy chung không dám hướng về phía trước nửa bước.

"Tam Đệ không cần tức giận, tiểu yêu này chết chắc, tiến vào cốc này tuyệt đối không thể mạng sống!"

"Đại ca ta biết hán hán phải chết không nghi ngờ , đáng hận chính là không thể thân thủ giết chết hán, vì các con báo thù huyết hận!" Năm cái Cự Tượng tại ngoài sơn cốc đợi gần một canh giờ mới rời đi, theo bọn hán nghĩ Tần Linh đã táng thân trong cốc.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: : Một mực chân hỏa

Trong sơn cốc hoàn toàn tĩnh mịch, không có một tia tiếng vang, quý dị như vậy hoàn cảnh để Tần Linh không thể không phá lệ cẩn thận, mặc dù không có Yêu Thú, nhưng có thể làm cho Mậu Thổ Cự Tượng cũng không dám truy vào đến, tất nhiên có nó chỗ đáng sợ.

Trong sơn cốc lục úc sum suê, lộ ra sinh cơ Vô Hạn, nhưng kỳ quái là vậy mà không có một con yêu thú, thậm chí ngay cả một con chim trùng cũng không từng thấy đến. Hết thảy đều lộ ra quý dị như vậy.

Theo không ngừng xâm nhập, Tần Linh dần dần cảm nhận được một cỗ sóng nhiệt, đến sau cùng mỗi đi về phía trước ra một bước, nóng rực liền tăng mạnh một điểm, lòng bàn chân truyền đến từng đợt nóng rực nóng hổi, khó nơi này có lòng đất Dung Viêm? Tần Linh không khỏi hướng dưới chân nhìn lại, chỉ gặp dưới chân cỏ xanh ung dung, căn bản không giống có lòng đất Dung Viêm đáng sợ.

Tần Linh từng bước một đi về phía trước. Hơi nóng phả vào mặt đã để Tần Linh khó mà chịu đựng. Đây là có chuyện gì? Tần Linh dừng bước lại, không còn dám hướng phía trước đi. Đưa mắt nhìn bốn phía, bốn phía một mảnh Thúy Lục, cảnh lá rậm rạp, thụ Diệp Tùy Phong dập dềnh. Tần Linh vẫn là không có phát hiện bất cứ dị thường nào, không biết sóng nhiệt đến từ nơi nào? Khi Tần Linh lần nữa cúi đầu lúc, bỗng nhiên phát hiện dưới chân có một tia dị thường.

Tần Linh ngồi xổm người xuống đi, hết thảy trước mắt để hán giết nảy cả mình, dưới chân lục úc sum suê ở đâu là cỏ xanh a! Rõ ràng là sáng tối dập dềnh, Cực Tốc nhảy nhót hòa điểm.

Hòa điểm hiện lên lại xen lẫn từng tia, không nhìn kỹ thật đúng là nhìn không ra, Tần Linh lại hướng bốn phía nhìn lại, giờ phút này mới rốt cục thấy rõ, nguyên lai chung quanh một mảnh, vậy mà không phải chân thực cây cối, toàn bộ là từ hỏa điểm tạo thành, Tần Linh rốt cuộc minh bạch vì sao chỉ gặp rừng cây dập dềnh, lại nghe không đến bất luận cái gì âm thanh, cái kia rõ ràng là hỏa điểm tại im ắng nhảy lên. Đồng thời cũng rõ ràng nóng rực bắt nguồn từ nơi nào.

Hết thảy rốt cục sáng tỏ, đèn hoa rực rỡ, chói lọi nhiều màu, Tần Linh không khỏi nhìn qua cái này Cực Tốc khiêu động hỏa điểm, trong lòng không khỏi dâng lên một cái ý niệm trong đầu, tuy nhiên không biết ngọn lửa này là cái gì lửa, nhưng xem uy lực của nó rất là cường đại, nếu là dùng Không Hòa thần thông sẽ như thế nào đâu? Phải chăng có thể khống chế ngọn lửa này đâu?

Tần Linh lập tức xếp bằng ngồi dưới đất, một đoá sen xanh dâng lên, Tần Linh tựa như một cái nhập định Lão Hòa Thượng, toát ra trang nghiêm cùng thần thánh. (liễn yêu Khán Thư Vồng) thời động Khổng Hòa quyết, Tần Linh quanh thân xuất hiện từng tia hỏa diễm, hỏa diễm hiện lên, là phổ thông Phàm Hóa, rất yếu ớt, phảng phất chỉ cần một trận gió nhẹ liền có thể đem phật diệt.

Hỏa diễm xuất hiện một khắc này, bốn phía lập tức xuất hiện biến hóa rõ ràng, chỉ gặp từng đoá từng đoá tia lửa nhao nhao nhào về phía hỏa diễm. Hỏa diễm xuất hiện, giống như thực đã chọc giận Chúng nó, không đến một hơi thời gian, yếu ớt hỏa diễm đều bị tia lửa thôn phệ.

Tần Linh vẫn nhắm mắt đắm chìm trong tu luyện, cũng không hiểu biết đây hết thảy. Nhưng hẳn lại có thể cảm nhận được Khổng Hòa quyết tựa hồ không có một chút tác dụng, Tần Linh không cảm giác được nửa điểm hỏa diễm khí tức, quanh thân chỉ có Tinh Diễm hồng hỏa diễm phun trào.

Tần Linh lại một lần ném thử, lại một lần thất bại, mỗi lần thất bại đều đưa đến bốn phía hỏa diễm Cực Tốc hướng Tần Linh vọt tới, giờ phút này Tần Linh bốn phía thực đã hiện đầy nhiều đám, mà cái kia bị Tần Linh triệu hoán đi ra Phàm Hóa lại là càng ngày càng yếu, bây giờ co đầu rút cổ tại Tần Linh quanh thân một tác phạm vi bên trong, lúc nào cũng có thể bị tiêu diệt. Đối với cái này Tần Linh hoàn toàn không biết.

Hỏa diễm điên cuồng phun trào, nóng rực nhiệt độ cao để Tần Linh từ trong tu luyện tỉnh lại, khi Tần Linh mở hai mắt ra một khắc này, Tần Linh phát hiện tình thế tĩnh nghiêm trọng, nhìn qua bốn phía điên cuồng lẫn lộn Liệt Diễm cùng cái kia bám vào ở trên người cơ hồ muốn phai mờ ánh lửa, Tần Linh biết muốn đi ra hỏa diễm vây quanh chỉ có thể dựa vào nó.

Khổng Hòa quyết đột nhiên thôi động, Tần Linh toàn lực hành động, quanh thân ánh lửa một đẳng cao ba thước, Tần Linh tựa như một hỏa nhân, ở trong ngọn lửa Cực Tốc chạy nhanh, nhưng còn chưa đi ra mấy bước, Tần Linh liền sắc mặt đại biến, chỉ gặp cả cái sơn cốc bên trong hỏa diễm đột nhiên bạo động, bóng cây gấp lắc, hóa thành một nói, Lục Hỏa trùng điệp, toàn bộ hướng phía Tần Linh đánh tới, Hỏa Thế khó mà ngăn cản, lục quang bên trong tràn đầy sát cơ.

Tần Linh không dám thất lễ, quanh thân Hỏa Thế lần nữa tăng cường, trong vòng một trượng toàn bộ bị Tần Linh triệu hoán Phàm Hóa chiếm cứ, nhưng cái này một trạng thái, tiếp tục không đến mấy hơi liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Hỏa diễm cường thế mà đến, trong đó xen lẫn từng vết, rất khó để cho người ta phát hiện, đúng vậy cái này một vòng thể như chẻ tre tấn công vào Tần Linh quanh thân, Phàm Hóa khuynh khắc ở giữa bị thôn phệ không còn, bị thay thế.

Cho đến giờ phút này Tần Linh mới phát hiện trên da nóng rực, Tần Linh rất là giật mình, chỉ gặp hai tay da bị nê, vết máu loang lổ, hơn nữa còn tại tăng lên, giờ phút này hết thảy đều đã không còn kịp rồi bỏ cứu, hỏa diễm theo nhau mà đến, trong nháy mắt đem Tần Linh nuốt hết.

Ầm ầm.. Mặt đất rung động, trong sơn cốc lục quang trùng thiên, Hỏa Thế kinh người, một cỗ sóng nhiệt hướng cốc bên ngoài tán đi, tuần hướng bốn phương tám hướng. Sớm đã rời đi đã lâu Mậu Thổ Cự Tượng, nhao nhao quay đầu ngóng nhìn, trong mắt có hoảng sợ, có may mắn, "Đại ca, là Liệt Viêm cốc!"

"Làm sao Liệt Viêm cốc đột nhiên bạo động, không phải là cái kia Tiểu Yêu đưa tới a?"

"Rời khỏi nơi này trước lại nói nơi này không an toàn, mặc kệ là nguyên nhân gì đưa tới, hẳn đều không có sống sót khả năng." Mấy con Mậu Thổ Cự Tượng nhìn thật sâu một chút, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

Trong sơn cốc, lục quang trùng thiên, mơ hồ có thể thấy được lục quang bên trong có lấy một cỗ thiên không sắc lam, tựa hồ so kinh khủng hơn, cường đại. Không biết qua bao lâu, trong sơn cốc động tĩnh rốt cục bình tĩnh, hết thảy lại khôi phục tĩnh mịch, đèn hoa rực rỡ, im ắng nhảy lên, tựa hồ có một vòng giai điệu đang thao túng đây hết thảy, Tần Linh đã mất đi tung tích, trong sơn cốc đã không có thân ảnh của hắn, phảng phất căn bản không có tới qua.

Nóng rực, vô biên nóng rực, từng đợt thiêu đốt đâm nhói để Tần Linh từ trong hôn mê tỉnh lại, bốn phía một mảnh trống trải, trước mắt vẫn như cũ là màu xanh biếc dạt dào, nhưng cái này bởi màu xanh biếc bên trong nhưng lại có nói, tích chứa trong đó hỏa nhiệt ngời ỏi để Tần Linh kinh hãi.

Tần Linh rõ ràng nhớ kỹ đúng vậy cái này nhạ uy lực. Đúng vậy nó phá mình Khổng Hòa thần thông. Cuối cùng là cái gì lửa? Giương mắt nhìn lên nơi này đã không phải là trong sơn cốc, tại Tần Linh mở hai mắt ra một khắc này liền đã phát hiện.

Tần Linh hướng phía cái kia bơi chậm rãi đi đến, nhưng một cỗ nóng rực lại làm cho Tần Linh nửa bước khó đi, Khổng Hòa thần thông ở chỗ này đã hoàn toàn mất đi tác dụng, Tần Linh quanh thân ngay cả một tia ngọn lửa cũng không có. Chẳng lẽ muốn bị vây ở cái này? Lập tức Tần Linh khoanh chân ngồi xuống, một đoá sen xanh chấp chờ mà sinh, rơi xuống điểm điểm Thanh Quang.

Tần Linh lần nữa thôi động Khổng Hòa quyết, cứ như vậy lần lượt thất bại, lại lần lượt ném thử, Tần Linh cũng không biết đến tột cùng thất bại bao nhiêu lần, tại cái này lần lượt ném thử bên trong mặc dù không có lấy được Thành Công, nhưng lại lấy được tiến bộ không ít, không chỉ có Tần Linh Khổng Hòa thần thông càng thêm thuần chín, mà lại Tần Linh giống như có lẽ đã tìm được một chút cảm giác, rất mơ hồ, trong lúc nhất thời khó mà bắt lấy.

Không biết qua bao lâu, Khổng Hòa thần thông càng ngày càng nhân chín, Tần Linh lần nữa mở hai mắt ra, nhìn bàn tay tâm một vòng, trong lòng lộ ra một tia mừng rỡ, quả nhiên thành công.

Một đám sắc ánh lửa xen lẫn nhàn nhạt tại Tần Linh trong lòng bàn tay chậm rãi nhảy nhót, đã không có sát cơ, có chỉ là vô hạn hi vọng. Thời gian đang lặng lẽ trôi qua, khi Tần Linh quanh thân toàn bộ bị ánh lửa thay thế về sau, Tần Linh rốt cục biết đạo hỏa diễm cái nào loại phát hỏa.

Mộc Trung Hòa, nhạ hỏa diễm lại là Mộc Trung Hòa, mà những ngọn lửa này là một loại xen vào phổ thông hỏa diễm cùng Mộc Trung Hòa ở giữa một loại hỏa diễm, nói đơn giản hỏa diễm đúng vậy Phàm Hóa hướng Mộc Trung Hòa chuyển hóa lúc một loại hình thái, uy lực mạnh hơn phổ thông hỏa diễm,

yếu tại Mộc Trung Hòa.

Mộc Trung Hòa Tàn Linh hơi có nghe thấy, lần đầu tiên nghe nói Mộc Trung Hòa, hay là bởi vì Tam Vị Chân Hỏa nguyên nhân, Tam Vị Chân Hỏa sở dĩ xưng là Tam Vị Chân Hỏa, là bởi vì nó là từ ba loại hỏa điểm tạo thành, theo thứ tự là Mộc Trung Hòa, Thạch Trung Hòa cùng Không Trung Hòa.

Cái này ba loại hỏa điểm hình thành Tam Vị Chân Hỏa uy lực cực đại, liên liền tại Tinh Cương thiết cốt Tôn Hầu Tử nhìn thấy nó, đều muốn nhượng bộ lui binh, có thể nói ngọn lửa này là cùng Thái Dương Chân Hỏa, Nam Minh Ly Hỏa cùng một cấp bậc lửa, thế gian có rất ít sự vật có thể khắc chế nó.

Tuy nhiên trước mắt cái này không phải chân chính Tam Vị Chân Hỏa, chỉ là trong đó một mực, nhưng uy lực của nó vẫn không thể khinh thường.

Mười mấy ngày trôi qua, khi Tàn Linh từ không gian lúc đi ra, mới phát hiện đã qua lâu như vậy, tuy nhiên cũng may đã thành công, đây là nhất làm cho Tàn Linh hưng phấn, chỉ gặp Tàn Linh trong lòng bàn tay phía trên một đoàn nhạt ánh lửa vui sướng nhảy vọt, ẩn chứa cường đại cùng nóng rực.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: : Chạy trốn chưa thoả mãn

Căn phòng mờ tối bên trong, Tàn Lộ thời gian dần trôi qua tĩnh lại, mở ra mông lung hai mắt, Tàn Lộ dần dần nhớ tới mê man chuyện lúc trước đến, chậm rãi đứng dậy, thế nhưng là trên thân quả thực là không có một chút khí lực, chuyện gì xảy ra? Nơi này là địa phương nào? Tàn Lộ đánh giá cả phòng.

Liều mạng trên thân chỉ có lực đạo, Tàn Lộ chậm rãi từ trên giường bò lên, lưng la lưng lay đi tới cửa trước, nhưng lại phát hiện môn bị khóa lại, căn bản mở không ra.

Lạc Hinh tỷ tỷ đi đâu? Nơi này lại là địa phương nào? Tàn Lộ từ từ nhớ tới trước đó Lạc Hinh nói qua có người theo dõi, khó ta bị bắt rồi? Cái kia Lạc Hinh tỷ tỷ có phải hay không ư?

"Luu công tử, người chúng ta đã bắt lấy, hiện tại liền giao cho ngươi, còn lại phía dưới số dư còn lại là thời điểm thực hiện ..."

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến nói chuyện âm thanh, Tàn Lộ dùng hết chút sức lực cuối cùng trở về trên giường, hai mắt nhắm lại, nàng muốn nhìn một chút rốt cuộc là ai cũng dám bắt nàng.

"Ha-Ha... Dễ nói, dễ nói, ta lập tức để cho người ta đem số dư còn lại thanh toán tiền..." Từng tiếng đắc ý cuồng tiếu truyền đến Tàn Lộ trong tai.

Tàn Lộ nghe được một tiếng quen thuộc thanh âm, nhưng liền là nghĩ không ra là ai? Bỗng nhiên Tàn Lộ nghĩ đến trước đó có người hô một tiếng Luu công tử, "Luu công tử? Chẳng lẽ là hắn? Đáng giận! Thật là hắn?" Tàn Lộ đã biết là người nào, trên mặt Nộ Hỏa toàn diện bộc phát.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng bị mở ra, Tàn Lộ cảm giác được có hai bóng người đi tiến gian phòng, "Nàng làm sao còn bất tỉnh? Sẽ không có chuyện gì chứ?"

"Luu công tử yên tâm, nàng chỉ là mê man mà thôi, vì phiền toái không cần thiết, cho nên chúng ta mới ra hạ sách này, Luu công tử sẽ không đau lòng vì đi?"

Lưu Dã hận hận nhìn thoáng qua Tàn Lộ, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Đau lòng! Ha-Ha... Ngươi nói không sai, ta xác thực đau lòng..."

"Như thế người liền giao cho Luu công tử, nếu là xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, cùng ta Huyền Sát tái vô quan hệ!"

Lưu Dã cất tiếng cười to, "Cái này tự nhiên, người tới đem cái này Tiểu Tiệp Nhân mang về cho ta!" Lưu Dã bỗng nhiên đối ngoài cửa hét lớn một tiếng không nhiều lúc ngoài cửa liền xuất hiện một đám Thanh Y Già sai vặt, bọn sai vặt đem Tàn Lộ nhấc vào một cái trong kiệu.

Tàn Lộ không nhúc nhích nhắm hai mắt, không có bất kỳ cái gì dị thường, bởi vì Tàn Lộ biết coi như giờ phút này nổi lên cũng là uống công, cũng trốn không thoát, toàn thân cao thấp không có nửa điểm khí lực, ngay cả đi đều là cái vấn đề, chớ nói chi là động thủ.

Cổ kiệu lưng la lưng lay, khôi phục một chút khí lực Tàn Lộ chậm rãi mở hai mắt ra, len lén hướng phía bên ngoài liếc một cái, thế nhưng là bên ngoài lại đen kịt một màu căn bản cái gì cũng nhìn không thấy.

Tần Lộ suy tư một hồi, biết Đạo Nhân hạ là chạy trốn cơ hội tốt nhất, một hồi nếu là đến mục đích chỉ sợ không có một cơ hội nhỏ nhoi nào .

Tần Lộ đem cổ kiệu đánh giá một lần lại một lần, suy tư nên như thế nào chạy đi mới không bị phát hiện, thế nhưng là một trận sau khi kiểm tra, Tần Lộ phát hiện cổ kiệu rất kín, căn bản không có một tia cơ hội.

Thời gian đã cấp bách, nếu không lại hành động, Tần Lộ biết vậy thì thật sắp xong rồi, góp nhặt lấy lực lượng cuối cùng, Tần Lộ chuẩn bị đánh cược một lần.

Lưu Dã đi theo cổ kiệu đằng sau, thúc giục nói: "Nhanh lên! Nhanh lên!"

Một cái Thanh Y Gã sai vật tươi cười quyến rũ chạy tới, "Thiếu gia không cần lo lắng, nàng không phải ngủ mê sao? Nhất thời bán hội vẫn chưa tỉnh, coi như tỉnh lại cũng không trốn thoát được."

Lưu Dã trên mặt mang tàn nhẫn mỉm cười, "Bản Thiếu Gia không phải lo lắng cái này, mà là tại muốn thế nào mới có thể để cho Tần Linh ngoan ngoãn quỳ ở trước mặt ta, như chó quỳ ở trước mặt ta, ngươi biết không? Bản Thiếu Gia đều không thể chờ đợi!"

"Thiếu gia cái này còn không đơn giản, có nàng, Tần Linh còn không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ a , chờ thu thập Tần Linh, sau đó thiếu gia lại ở ngay trước mặt hắn..." Gã sai vật một mặt cười đậm đắng.

Nghe Gã sai vật lời nói về sau, Lưu Dã cất tiếng cười to, "Tốt! Tốt! Chú ý này hay, tiểu tử ngươi quả nhiên không phụ Bản Thiếu Gia Kỳ Vọng, sau khi trở về trùng điệp có thưởng!"

Đang Lưu Dã cuồng tiếu ở giữa, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên từ trong kiệu thoát ra, chui vào trong bóng tối.

"Thiếu gia không xong! Người kia chạy!"

Lưu Dã cũng vừa vặn nhìn thấy màn này, "Còn đứng ngây đó làm gì? Còn không mau truy..." Khiến trách Gã sai vật đồng thời, Lưu Dã cũng hướng phía Tần Lộ thoát đi phương hướng đuổi theo.

Tần Lộ nhảy một cái ra cổ kiệu liền hướng phía mờ tối đường đi bên trong chạy tới, muốn tiếp lấy bóng đêm tránh né lấy đuổi tới Lưu Dã bọn người.

Lưu Dã theo sát Tần Lộ sau lưng, "Tiểu Tien Nhân, ngươi là chạy không thoát , ngươi nếu là lại không dừng lại, một hồi mấy người Bản Thiếu Gia bắt được ngươi, ngươi sẽ biết tay!"

Tần Lộ để ý tới, vẫn như cũ liều mạng chạy trước, thế nhưng là chạy trước chạy trước Tần Lộ cảm giác vừa mới góp nhặt cái kia một chút khí lực đã sử dụng hết , hai chân liền giống bị trói lên hai khối cự thạch ngàn cân, khó mà xê dịch nửa phần. Hồng бет! Tần Lộ thảm mắng một tiếng, nhất định là Dược Hiệu còn không có tiêu tán, bây giờ một phen kịch liệt phi nước đại, thể nội còn sót lại Dược Tính bị kích phát. Một cổ khó mà kháng cự buồn ngủ lại lần nữa đánh tới, Tần Lộ nỗ lực để cho mình bảo trì thanh tỉnh.

"Ngươi chạy a! Tiểu Tien Nhân! Làm sao không chạy?" Giờ phút này Lưu Dã đã đuổi đi theo, trông thấy Tần Lộ lung lay muốn ngã, lập tức minh bạch chuyện gì xảy ra.

Tần Lộ tức giận nhìn lấy Lưu Dã, biết chạy trốn đã vô vọng, dứt khoát chửi ầm lên nói: "Lưu Dã ngươi cái Vô Si Tiểu Nhân, ngươi muốn làm gì? Đuổi mau thả ta. Không phải vậy ta Tần gia là sẽ không bỏ qua ngươi, ta nhất định sẽ làm cho Tần Linh đệ đệ giết ngươi!"

"Ha-Ha... Tần gia? Các ngươi Tần gia đều tự thân khó bảo toàn, ta còn gì phải sợ . Còn nói Tần Linh, tuy nhiên hắn thực lực cao cường, nhưng chỉ cần ngươi trong tay ta, ngươi cho là hắn dám đụng đến ta à, ta sẽ để cho hắn nhìn một trận Hảo Hí, đây chính là kết cục khi đắc tội ta, ta để hắn sống không bằng chết! Để ngươi dự tiên dự tử! Ha-Ha..." Lưu Dã càng nói càng kích động, trên mặt dữ tợn bốn vãi.

Tần Lộ khí nhẹn không được run, "Lưu Dã ngươi thật không biết xấu hổ! Ta nhất định sẽ giết ngươi!"

Lưu Dã từng bước một hướng phía Tần Lộ đi đến, "Giết ta! Ngươi cho rằng ngươi có thể giết được ta sao?" Lưu Dã chậm rãi đưa tay vươn hướng Tần Lộ, hí ngươi nói.

Tần Lộ sắc mặt đại biến, "Các ngươi muốn làm gì? Nói cho ngươi, ngươi đừng làm loạn a!"

Lưu Dã cười gian trá, "Ha-Ha... Thế nào? Hiện tại biết Bản Thiếu Gia lợi hại, ngươi cái Tiểu Tien Nhân, ngươi yên tâm, Bản Thiếu Gia hiện tại là sẽ không động tới ngươi , khi Tần Linh quỳ ở trước mặt ta một khắc này, ta sẽ để cho hắn nhìn một trận Hảo Hí, đây chính là kết cục khi đắc tội ta, ta để hắn sống không bằng chết! Để ngươi dự tiên dự tử! Ha-Ha..."

"Ngươi! Ngươi cái súc sinh! Ngươi chết không yên lành!" Tần Lộ thật có chút sợ.

Lưu Dã đắc ý nhìn lấy Tần Lộ, "Chửi giỏi lắm! Chửi giỏi lắm! Không biết đến lúc đó ngươi còn có thể mắng mắng không ra... Bản Thiếu Gia thế nhưng là rất chờ mong một khắc này đến! Ngươi tới đem cái này Tiểu Tien Nhân trói lại!"

Mấy người Gã sai vật vọt lên, đem Tần Lộ trói gô , áp lên cổ kiệu, ngay cả miệng cũng cho chặn lại.

Đối với Lạc Hinh cùng Tần Lộ mất tích, liên tiếp mấy ngày đều không có người cảm thấy, bởi vì hai người bình thường cũng rất ít xuất hiện tại khu trong nội môn, nhưng rất nhanh liền có người cảm thấy dị thường, người kia đúng vậy Tur Mã Yên Nhi, mới đầu Tur Mã Yên Nhi không chút để ý, thế nhưng là liên tiếp ba ngày Tần Lộ đều không có tìm đến nàng, Tur Mã Yên Nhi liền cảm thấy có chút kỳ hoặc.

Tur Mã Yên Nhi đi tới Tần Linh cùng Tần Lộ nơi ở, thế nhưng là bên trong căn bản không ai, Tur Mã Yên Nhi lại đi Nội Môn một chuyến, thế nhưng là không có người trông thấy Tần Linh cùng Tần Lộ, giờ khắc này Tur Mã Yên Nhi bỗng nhiên nghĩ đến Lạc Hinh, khi Tur Mã Yên Nhi đi vào giữa hồ phòng nhỏ lúc, trong phòng không có một ai, xem ra giống như có mấy ngày không người ở .

Sau đó Tur Mã Yên Nhi vừa tìm được Uất Trì Cung cùng Không Dung bọn người, bọn hán cũng là từ lần trước về sau, liền chưa từng gặp qua Tần Linh cùng Tần Lộ .

Uất Trì Cung nói: "Tur Mã tiên tử không cần lo lắng, Ta tin tưởng lấy Tần huynh tu vi sẽ không có nguy hiểm gì, ta sẽ cho người đi tìm hiểu tin tức... Chỉ cần Tần huynh còn tại kinh đô, ta liền nhất định có thể tìm tới hán!"

Tur Mã Yên Nhi nói: "Bản Tiên Tử mới sẽ không lo lắng hán đâu, ta là lo lắng Lộ Nhi muội muội..."

Uất Trì Cung mấy người cười cười, tiếp lấy mấy người liền tách ra, riêng phần mình phái người tại kinh đô tìm hiểu tin tức.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: : Dò xét

Sau một ngày, mấy người lần nữa gặp nhau, mỗi người đều mặt ủ mày chau.

Tur Mã Yên Nhi nhìn lấy vẻ mặt của mọi người liền đã biết kết quả, nhưng vẫn là hỏi: "Không tìm được bọn hán sao?"

Uất Trì Cung có chút không tự nhiên, trước đó hán vỗ ngực nói nhất định có thể tìm tới, nhưng hôm nay lại không có một chút manh mối, "Ta phái người tìm khắp kinh đô, thế nhưng là không có Tần huynh một chút tin tức, Tần huynh tựa như hư không tiêu thất ?"

"Ta cũng giống như vậy, không có đánh tìm được Tần huynh tung tích..." Không Dung mấy người cũng nói nói.

Tur Mã Yên Nhi lần nữa hỏi: "Vậy các ngươi có hay không thấy qua Lạc tiên tử?"

"Lạc tiên tử? Tur Mã tiên tử có ý tứ là Lạc tiên tử cũng không thấy ..." Uất Trì Cung ngẫm hiểu, lập tức minh bạch Tur Mã Yên Nhi ý tứ, trong ánh mắt lập tức nhiều hơn một phần ý cười.

Tur Mã Yên Nhi không nhìn ánh mắt của mọi người, "Không sai, Lạc Hinh Tiên Tử cũng mất tích..."

"Tần huynh thật sự là quá không có suy nghĩ, mình hoa tiền nguyệt hạ, làm bạn giai nhân lại để cho ta chờ ở chỗ này lo lắng cho hán..." Không Dung buồn bực nghiến mặt lại no bụng chứa ý cười nói nói.

Mộ Liên Phong nhẹ nhàng kéo một chút Không Dung, ra hiệu hán đừng nói nữa, chỉ chỉ Tur Mã Yên Nhi, Không Dung rút cổ một cái, lúc này mới ý thức được mình nói sai.

Mộ Liên Phong nói tiếp đi nói: "Tur Mã tiên tử cũng không cần phải lo lắng, cùng Tần huynh cùng đi ra còn có Tần cô nương, chắc hẳn ba người bọn họ nhất định có chuyện gì, rồi đi kinh đô, bằng không chúng ta cũng sẽ không tìm hiểu không đến..." Nói nói Mộ Liên Phong cũng mất âm thanh, bởi vì hán phát hiện vô luận như thế nào giải thích, Tần Linh cùng Lạc Hinh cùng một chỗ đều là sự thật, cứ việc còn có Tần Lộ, nhưng quan hệ giữa hai người thật sự là để cho người ta tràn đầy tưởng tượng.

Tur Mã Yên Nhi biết đạo chúng nhân ánh mắt kia là có ý gì, không thêm quan tâm nói ra: "Liên xem như hai người bọn họ bỏ trốn, Bản Tiên Tử cũng không quan trọng, tiểu nữ tử lo lắng là bọn hán thật rồi đi kinh đô đi phong lưu khoái hoạt sao? Các ngươi có biết không Lạc Hinh mất tích, trong kinh đô ai khản trương nhất?"

"Hoa Phong!" Mấy người trăm miệng một lời nói nói.

Tư Mã Yên Nhi nói tiếp nói: "Các ngươi có nghĩ tới không, bây giờ Lạc Hinh không thấy tung tích, nếu như ngươi là Hoa Phong ngươi sẽ làm sao?"

Khổng Dung không có suy tư, nói thẳng nói: "Đương nhiên là tìm..."

"Nhưng bây giờ Lạc Hinh đều đã mất tích mấy ngày, mà Hoa Phong không có một chút động tĩnh, các ngươi cảm thấy cái này bình thường sao?" Tư Mã Yên Nhi nhìn chăm chăm vào mấy người hỏi.

Mộ Liên Phong nói: "Tư Mã tiên tử có ý tứ là Lạc tiên tử mất tích cùng Hoa Phong có quan hệ?"

Tư Mã Yên Nhi khẽ gật đầu, "Rất có thể, tuy nhiên đây chỉ là suy đoán..."

Uất Trì Cung bỗng nhiên nói ra: "Nói như vậy Tần huynh mất tích cũng có thể là cùng Hoa Phong có quan hệ?"

"Tuy nhiên không biết ba người bọn họ là như thế nào mất tích, nhưng nhất định cùng Hoa Phong thoát không khỏi liên quan, trước đó các ngươi có phải hay không chỉ là tại kinh đô tìm hiểu Tần Linh tin tức, mà không có truy tra Lạc Hinh tin tức?" Tư Mã Yên Nhi hỏi.

Ngô Tử Thanh mở miệng nói: "Không sai, trước đó chúng ta chỉ là tìm kiếm Tần huynh hạ lạc, căn bản không có dò xét Lạc tiên tử tung tích."

Uất Trì Cung gấp Ngưng Song lông mày, chậm rãi nói ra: "Xem ra chúng ta cần cải biến phương hướng, nói không chừng sẽ có dấu vết để lại..."

"Không sai, lấy Tần huynh cùng Lạc tiên tử thực lực nếu muốn bất động thanh sắc bắt lấy bọn hắn gần như không có khả năng, huống chi Lạc tiên tử tại kinh đô có rất nhiều người nhận biết, nếu như chúng ta đi thăm dò tìm Lạc tiên tử hạ lạc nói không chừng sẽ có thu hoạch." Mộ Liên Phong nói.

Tư Mã Yên Nhi nhìn lấy chúng có người nói: "Như thế chúng ta lại tách ra hành động, toàn lực tra tìm Lạc tiên tử tung tích, Bản Tiên Tử ngược lại muốn xem xem hai người bọn hắn đến tột cùng đi đâu? Vẫn là đã tao ngộ bất trắc..."

Đám người tán đi, Tư Mã Yên Nhi có loại dự cảm, chuyện này nhất định cùng Hoa Phong thoát không khỏi liên quan.

Lưu phủ, hoàn toàn yên tĩnh, Lưu Dã thoải mái dễ chịu nằm tại dây leo trên mặt ghế, bên cạnh hai cái mỹ mạo kiều diễm thị nữ chính ôn nhu nắm vuốt vai, Lưu Dã gương mặt hưởng thụ, xem bộ dáng là hết sức thoải mái, "Các ngươi hai cái Tiểu Yêu Tinh thật sự là quá sẽ hầu hạ người, tối nay Tẩy Bạch điếm, Bản Thiếu Gia muốn để các ngươi hai cái biết Bản Thiếu Gia lợi hại!" Lưu Dã nắm mặt của hai người trừng một trận cười dâm dăng.

Hai tên thị nữ sắc mặt đỏ bừng, nhưng kiều diễm trong đôi mắt lại tràn đầy một loại chờ mong.

"Thiếu gia, tiểu nhân trở về ..." Một Thanh Y Gã sai vặt nhỏ chạy tới.

Lưu Dã từ ghế mây ngồi dậy, tiếp nhận thị nữ đưa tới mỹ tửu, nhỏ uống một hớp, mới chậm rãi nói ra: "Thế nào? Cái kia Tiểu Tiệp Nhân thế nào?"

"Thiếu gia yên tâm, nàng rất tốt!" Gã sai vặt lập tức đáp nói.

Lưu Dã tràn đầy đắc ý cười dâm dăng, nói tiếp nói: "Ta để cho các ngươi tiến đến thông tri Tần Linh tiểu nhi, các ngươi đi sao? Nếu là tuồng vui này thiếu đi hắn, cái kia liên không có ý gì..."

Gã sai vặt có vẻ hơi bất an, trộm trộm nhìn thoáng qua Lưu Dã, mới nhỏ giọng nói ra: "Thiếu gia, chúng ta người đi thông tri Tần Linh tiểu nhi, nhưng là ở đó căn bản không ai, Tần Linh không biết đi đâu?"

"Ngươi nói cái gì? Lập lại lần nữa?" Lưu Dã bỗng nhiên trở mặt, dữ tợn rống nói.

Gã sai vặt dọa đến co quắp ngã xuống đất, "Thiếu gia bớt giận, thiếu gia bớt giận, tiểu nhân đi luôn tìm, nhất định đem Tần Linh tiểu nhi đưa đến thiếu gia trước mặt..."

Lưu Dã một tay lấy trên mặt bàn bên trên bầu rượu tóm vào trong tay, mãnh liệt ực một hớp, quát tháo nói: "Nếu như tìm không thấy ngươi cũng không cần trở về..."

Lưu Dã mất lộ ra hung quang, "Tần Linh đừng tưởng rằng ngươi trốn đi, ta liền lấy ngươi không có cách, ta cũng không tin ngươi sẽ trơ mắt nhìn Tần Lộ thụ ta lăng nhục, chỉ cần ngươi dám đến, ta liền để ngươi chết! Chết!"

Hoa phủ, Hoa Phong đứng lẳng lặng, nhìn cách đó không xa cái kia một tràng Tiểu Lâu, đối người sau lưng hỏi: "Nàng thế nào?"

Hoa Phong đứng phía sau một thanh niên, thanh niên mặt không biểu tình, "Thiếu gia yên tâm, nàng rất tốt! Cũng rất yên tĩnh, không có chuyện gì."

"Nếu như nàng có gì cản, nhớ kỹ vô luận cái gì đều muốn thỏa mãn nàng, biết không?" Giờ phút này Hoa Phong trong mắt tràn đầy nhu tình.

Lại qua một ngày, Tư Mã Yên Nhi mấy người lần nữa tề tụ, Tư Mã Yên Nhi khai môn kiến sơn hỏi: "Thế nào? Có tin tức gì sao?"

Uất Trì Cung trước hết nhất nói ra: "Thăm dò được một chút tin tức là liên quan tới Lạc tiên tử cùng Tần cô nương, tuy nhiên cũng không có Tần huynh tin tức."

"Tin tức gì?"

Uất Trì Cung nói: "Mấy ngày trước đây từng có người trông thấy Lạc tiên tử cùng Tần cô nương tại kinh đô đạo phố, nhưng từ đó về sau liền không ai thấy qua hai người."

Tư Mã Yên Nhi nhíu mày, "Chỉ những thứ này sao?"

Khổng Dung khép lại trong tay Quạt giấy, nói: "Ta dò xét tin tức là hôm đó có người nhìn thấy Huyền Sát người, không biết giữa hai bên có liên hệ gì?"

"Huyền Sát?" Tư Mã Yên Nhi kinh hãi, Huyền Sát cái tổ chức này Tư Mã Yên Nhi hơi có nghe thấy, Tư Mã Yên Nhi biết cái này thần bí tổ chức là một sát thủ tổ chức, chỉ cần xuất ra nổi giá tiền, coi như là Tiên Thiên cường giả đối phương cũng có thể Thành Công chém giết.

Khổng Dung nói khẳng định nói: "Không sai, đúng vậy Huyền Sát, Huyền Sát ngày hôm đó từng bao xuống một gian tửu lâu, trong tửu lâu người bị bọn hắn toàn bộ khu chạy ra, trong đó có người nhận ra bọn hắn, cho nên ta mới có thể biết những thứ này."

Đám người trầm mặc, nếu quả như thật là Huyền Sát, mấy người đều biết chỉ sợ Tần Linh thật sự có nguy hiểm.

Ngô Tử Thanh nói: "Chư vị không cần lo lắng, khả năng đây chính là cái trùng hợp, đúng lúc Huyền Sát người ở nơi đó làm việc..."

Khổng Dung chậm chậm lắc đầu, "Đây không phải trùng hợp, bởi vì ta vị hảo hữu kia còn tại trong tửu lâu nhìn thấy hai cái thân ảnh, nhưng lúc đó hai người kia mang theo mặt nạ, cho nên không có thấy rõ hai người dung mạo, tuy nhiên có thể khẳng định là hai người chính là nữ tử, cùng Lạc tiên tử cùng Tần cô nương mười phần giống nhau..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: : Sơ hiện mảnh khoe

Đám người lần nữa trầm mặc, nếu như Khổng Dung nói là sự thật lời nói, như vậy thì không dễ lắm, Huyền Sát từ trước đến nay thần bí, muốn từ trong tay bọn họ cứu người gần như không có khả năng, nhất là cho mấy người khó hiểu chính là từ đầu đến cuối Tần Linh liền chưa từng xuất hiện, từ lấy được tin tức đó có thể thấy được Tần Linh cũng không có cùng Lạc Hình cùng Tần Lộ cùng một chỗ, không ai thấy qua hắn. 【 92KS. ）

"Ở đâu nhà quán rượu, chúng ta bây giờ đi qua..." Tư Mã Yên Nhi nói, đây hết thảy đều vẫn là suy đoán, vì có thể xác định cái kia thân phận của hai người, Tư Mã Yên Nhi quyết định tự mình đi quán rượu một chuyến.

Khổng Dung lập tức nói ra: "Tốt! Ta hiện tại liền mang mọi người đi qua."

Quán rượu vẫn như cũ môn đình nhếch nhếch, hôm đó phát sinh sự tình đã sớm bị người quên lãng, khi Tư Mã Yên Nhi bọn người đuổi tới về sau, Điểm Tiểu Nhị cười hi hi tiến lên đón, "Mấy vị khách quan mời vào bên trong, mời vào bên trong!"

Khổng Dung đi đến trước đối mặt với Điểm Tiểu Nhị nói: "Dem các ngươi chương quỹ tìm đến, đúng vậy Khổng mỗ tìm hắn."

Điểm Tiểu Nhị lúc này mới chú ý tới mấy người giống như cũng không là tới ăn cơm, càng giống là gây chuyện.

"Các ngươi là ai? Tìm chương quỹ làm gì?" Đi qua một lần kia Sự Kiện về sau, Điểm Tiểu Nhị tựa hồ có chút phản ứng quá kích, có chút sợ hãi nhìn lấy mấy người.

Khổng Dung trấn an nói: "Ngươi không cần phải sợ, chúng ta không là người xấu, chỉ là tìm các ngươi chương quỹ có chút việc, làm phiền Điểm Tiểu Nhị Ca thông báo một tiếng."

Điểm Tiểu Nhị nhìn chằm chằm mấy người nhìn hồi lâu, cảm thấy mấy người hình dáng bất phàm, càng quan trọng hơn là trong đó còn có một cái Tiên Tử, Điểm Tiểu Nhị chưa từng gặp qua như thế cô gái xinh đẹp, lúc này mới ý thức được mình khả năng hiểu lầm người ta.

"Mấy người xin chờ một chút, tiểu nhân đi luôn thông tri chương quỹ ..." Điểm Tiểu Nhị sau khi nói xong, liền vội vàng rời đi.

Chỉ chốc lát, Điểm Tiểu Nhị liền mang theo một người trung niên nam tử đi tới, nam tử trung niên xa xa đã nhìn thấy Tư Mã Yên Nhị bọn người, khi nhìn thấy Tư Mã Yên Nhị cùng Uất Trì Cung về sau, nam tử trung niên trên mặt tràn đầy hồ nghi, tựa hồ nhận ra hai người, không rõ hai người tìm hắn có chuyện gì.

Nam tử trung niên mỉm cười đi tới, "Nguyên lai là Uất Trì công tử cùng Tư Mã tiên tử đại giá quang lâm, tiểu điểm thật sự là bằng tất sinh huy a! Mời vị mời vào bên trong!" Nam tử trung niên đem mấy người tới một cái an tĩnh gian phòng.

Uất Trì Cung theo bản năng nói một câu, "Người biết ta?"

Nam tử trung niên cười to, "Uất Trì công tử Đại Danh kinh đô ai không biết a? Bỉ nhân từng có may mắn gặp qua Uất Trì công tử một mặt, cho nên nhận biết Uất Trì công tử cũng chẳng có gì lạ, ngược lại là Uất Trì công tử cùng Tư Mã tiên tử không biết tìm bỉ nhân có chuyện gì?"

Khổng Dung ở một bên cấp nhãn, tốt xấu là mình dẫn người tới, giờ có khỏe không chừng quỹ cơ hồ đem hắn không để ý đến, Khổng Dung nói: "Hôm nay chúng ta tìm đến chương quỹ chỉ muốn Hướng Chương Quỹ nghe ngóng một việc."

Nam tử trung niên ngưng cười ý, trở nên nghiêm túc lên, nói: "Các vị mời giảng, phạm là bỉ nhân biết được, hết thầy không có chỗ giấu diếm."

Uất Trì Cung nói: "Cũng không phải cái đại sự gì, chỉ là muốn hỏi một câu chương quỹ mấy ngày trước đây phát sinh sự tình, nghe nói nơi này từng lọt vào không rõ thân phận hắc y nhân tập kích, không là là thật hay không?"

Nam tử trung niên hiện lên một tia chấn kinh, thân thể rõ ràng chấn động một cái, "Uất Trì công tử muốn biết cái gì?"

"Ta muốn biết bọn hắn là ai, vì sự tình gì mà đến, mục đích lại là cái gì?" Uất Trì Cung hai mắt như đuốc, nhìn chăm chăm nam tử trung niên nói.

Nam tử trung niên rõ ràng có một tia kinh hoàng, nhưng rất nhanh liền khôi phục trấn định, "Uất Trì công tử nói đùa, bỉ nhân nơi nào sẽ biết bọn hắn là ai, chớ nói chi là mục đích của bọn hắn, hôm đó bỉ nhân bị bọn hắn đánh ngất xỉu, chỉ sau đó phát sinh hết thảy bỉ nhân càng không thể nào biết được..."

Uất Trì Cung nhíu mày, hắn biết nam tử trung niên không có nói thật, nhưng cũng không thể tránh được, cũng không thể nghiễm hình ép hỏi đi!

Tư Mã Yên Nhị đột nhiên hỏi: "Ta hỏi người, hôm đó các người trong tiệm nhưng từng tới hai tên cô gái xinh đẹp, một người trong đó người hắn là nhận biết, nàng đúng vậy Lạc tiên tử..."

Nam tử trung niên kinh hãi, "Lạc tiên tử! Làm sao... Làm sao có thể, hôm đó trong tiểu điểm cũng không có Lạc tiên tử, nếu là Lạc tiên tử quang lâm tiểu điểm, bỉ nhân như thế nào không biết?"

Khổng Dung lần nữa hỏi: "Vậy ta hỏi người, hôm đó người trong tiệm nhưng từng xuất hiện hai cái mang theo mặt nạ nữ tử?"

Nam tử trung niên nghĩ một lát, mới chậm rãi nói ra: "Không sai, kia Nhật Bản trong tiệm xác thực tới hai tên mang theo mặt nạ nữ tử, lúc ấy ta đã cảm thấy kỳ quái, cho nên nhớ kỹ tương đối rõ ràng."

Đám người mặt lộ vẻ ý cười, tiếp tục hỏi: "Vậy người có biết các nàng sau cùng đi đâu không?"

Nam tử trung niên lắc đầu liên tục, "Ta chỉ nhớ rõ tại hai vị kia nữ tử tiến vào tiểu điểm về sau, liền có một đám hắc y nhân vọt vào, đem ta đánh ngất xỉu, coi ta khi tỉnh lại, trong tiệm không có một ai... Chỗ nào sẽ còn biết các nàng?"

Mấy người rời đi quán rượu, Tư Mã Yên Nhị nói khẳng định nói: "Chương quỹ kia hắn là còn biết chút ít cái gì, hắn là đang sợ cho nên không có toàn bộ nói cho chúng ta biết, bất quá ta hiện tại có thể khẳng định, hai người kia rất có thể đúng vậy Lạc Hinh cùng Tần Lộ, mà Huyền Sát đối tượng chính là các nàng, hoặc là các nàng ở trong một cái nào đó."

"Tin tức của các nàng xem như đã biết, nhưng Tần huynh đâu? Chúng ta từ vừa mới bắt đầu liền không có hỏi thăm đến Tần huynh hạ lạc, các người nói Tần huynh có thể hay không đã bị Huyền Sát độc thủ?" Khổng Dung nhỏ giọng nói một câu.

Tư Mã Yên Nhị cau mày nói ra: "Việc cấp bách là tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp đem Lộ Nhi cùng Lạc Hinh từ Huyền Sát nơi đó cứu ra..."

Uất Trì Cung lại nói: "Tư Mã tiên tử khó quên Hoa Phong, Lạc tiên tử mất tích hẳn khả năng đã đã biết, nhưng bây giờ lại không có một chút động tĩnh, ở trong đó tất nhiên có ẩn tình... Rất có thể liền cùng hắn có quan hệ."

Khổng Dung ở một bên âm thầm gật đầu, "Không sai, Hoa Phong cùng Tần huynh nhưng là có phi thường sâu cừ oán, nếu như nói là hắn tìm Huyền Sát xuất thủ cũng không phải không không khả năng."

"Hiện tại không quản được nhiều như vậy, chúng ta chia binh hai đường, Uất Trì huynh liền dẫn người tiến đến dò xét Huyền Sát tin tức, tiểu nữ tử liền tự mình đi Hoa phủ đi một chuyến, nhìn xem Hoa Phong phản ứng, là có hay không chính là hắn trong bóng tối giờ trở?" Tư Mã Yên Nhị đối đám người nói.

Uất Trì Cung nói: "Tốt! Liền theo Tiên Tử nói, chúng ta chia ra hành động."

Lưu phu, Lưu Dã lặng lẽ đứng ở nơi đó, bốn phía bọn sai vật xa xa tránh đi, không dám tới gần.

Lưu Dã rất phần nộ, tí mĩ kế hoạch hết thấy, lúc đầu có thể hoàn mỹ trình diễn, nhưng bây giờ lại tìm không thấy Tần Lĩnh, cái này khiến hắn rất là tức giận, "Tìm! Hết thấy cho ta đi tìm, cho các ngươi thời gian một ngày, lại tìm không thấy Tần Lĩnh, ta liền giết các ngươi!" Lưu Dã gầm thét, sau lưng Chúng Tiểu tư tan tác như chim muông, rất nhanh kinh đô liền xuất hiện một đám Thanh Y Gã sai vật trong bóng tối tìm kiếm lấy Tần Lĩnh tung tích.

Căn phòng mờ tối bên trong, Tần Lộ khó mà động đậy một phân một hào, phần nộ nhìn trước mắt đạo thân ảnh kia, Tần Lộ chửi mắng nói: "Lưu Dã ngươi quỷ kế sẽ không được như ý, ta nhất định sẽ giết ngươi! Ngươi cái này Vô Si Tiểu Nhân!"

Lưu Dã chưa nguôi cơn tức trên mặt, dữ tợn bốn vãi, "Tiện nhân! Bản Thiếu Gia nhìn ngươi còn có thể gọi đến khi nào, chờ ta tìm được Tần Lĩnh tiểu nhi, Hảo Hí liền sẽ trình diễn. Ngươi chuẩn bị sẵn sàng sao? Ha-Ha..." Lưu Dã cười lớn đi ra khỏi phòng.

Tần Lộ trong mắt tràn đầy oán độc cùng căm hận, hận không thể lập ngay lập tức đi xé xác người này."Lưu Dã, ngươi chờ, ta sẽ để cho ngươi trả giá bằng máu!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: : Tần Lĩnh hiện thân

Hoa Phong nhất mảy ngày gần đây có thể nói là vui bên trong có lo, lo bên trong có vui, vui chính là người thương đang ở trước mắt, gần trong gang tấc, đưa tay liền có thể chạm đến. 【 92KS. ） lo chính là Hoa Phong giờ phút này không biết nên làm sao bây giờ? Rốt cuộc muốn như thế nào đối mặt giai nhân.

Hoa Phong không khỏi lại nghĩ tới Lưu Dã, "Cái này phế vật vô dụng! Ngần ấy việc nhỏ đều làm không xong!" Hoa Phong biết hiện tại mình nếu là hiện thân, chỉ sợ về sau ôm giai nhân về cơ hội sẽ triệt để bị tiêu diệt.

"Hoa thiếu gia thế nhưng là tại vì Lạc tiên tử sự tình mà lo lắng?" Hoa Phong đứng phía sau một hoa phục thanh niên, rõ ràng là cái kia tên là Phùng An thanh niên.

Hoa Phong cười khò, "Không sai, Lưu Dã tên phế vật kia, ta hận không thể giết được hắn!"

Thanh niên cười nhạt một tiếng, "Hoa thiếu gia không cần sầu lo, chỉ cần Hoa thiếu gia không đi gặp Lạc tiên tử, Lạc tiên tử là sẽ không biết chuyện này cùng Hoa thiếu gia có quan hệ, chỉ cần chờ Lưu Dã đem Tần Lĩnh giết về sau, Hoa thiếu gia lại phái người đem Lạc tiên tử đưa về Vũ Học Viện, dạng này liền thần không biết quỷ không hay, Lạc tiên tử cũng sẽ không hoài nghi đến Hoa thiếu gia trên đầu."

Hoa Phong nhìn qua cách đó không xa cái kia tràng Tú Lâu, chậm rãi gật đầu, "Bây giờ cũng chỉ có thể làm như vậy, nói cho Lưu Dã để miệng hắn kín điếm, nếu là việc này để lộ, vậy ngươi liền nói cho hắn biết, hắn Lưu gia sẽ triệt để từ kinh đô biến mất!"

Thanh niên nói: "Hoa thiếu gia yên tâm, việc này việc quan hệ hắn Lưu gia an nguy, Lưu Dã là không dám trò đùa. Ta đã đã cảnh cáo hắn!"

Hoa Phong thoáng giãn ra một thoáng sầu lo tâm tình, ôn hoà nhã nhặn mà hỏi: "Tần Lĩnh còn chưa có xuất hiện sao?"

"Không, ta cũng rất tò mò, ần nói Tần Lộ mất tích nhiều ngày như vậy, Tần Lĩnh cũng cần phải có phát giác, nhưng bây giờ Tần Lĩnh lại giống như là biến mất, nghe nói Từ Mã Yên Nhi mấy người cũng tại thăm dò Tần Lĩnh hạ lạc."

"Không cần để ý bọn hắn, ngươi chỉ cần tại bọn họ tìm tới Tần Lĩnh trước đó tìm tới hắn, lại đem tin tức kia nói cho hắn biết như vậy đủ rồi, còn lại phía dưới liền giao cho Lưu Dã đi làm là có thể..." Hoa Phong nói.

Thanh niên giống như có chút lo lắng, "Hoa thiếu gia, nếu như Lưu Dã thất bại..."

Hoa Phong cười lạnh, "Thất bại càng tốt hơn, đây chính là ta chỗ mong đợi, chỉ hy vọng Tần Lĩnh không cần rác rưởi như vậy, ngay cả một cái nho nhỏ Lưu Dã đều không đối phó được! Chỉ có Lưu Dã chết tại Tần Lĩnh trên tay tiếp xuống mới có thể càng đặc sắc!"

Tần Lĩnh mang theo một chút kích động từ Hỗn Độn trong sách rời khỏi, lần này có thể nói là thu hoạch cự đại. Không chỉ có Không Hòa thần thông càng thêm nhân chín, mà lại có thể ngưng luyện ra Mộc Trung Hòa, cái này một Kỳ Hòa.

Tần Linh không có đi tìm Mậu Thổ Cự Tượng báo thù, chỉ là giáo huấn nho nhỏ bọn hần một chút, lần này nếu không phải Mậu Thổ Cự Tượng, chỉ sợ Tần Linh liền muốn cùng một mực chân hóa bỏ lỡ cơ hội, nhất ẩm nhất trác (ý bảo số mệnh) tự có Thiên Định, Tần Linh không có đuổi tận giết tuyệt.

"Thiếu gia, Tư Mã tiên tử bên ngoài cầu kiến?" Hoa phủ hạ nhân bẩm báo nói.

Hoa Phong rõ ràng sững sờ, không biết Tư Mã Yên Nhi vì sao lúc này tìm đến mình, nàng không phải hần là đang tìm kiếm Tần Linh hoặc là Tần Lộ sao? Khó nàng phát hiện cái gì?

Hoa Phong ngăn chặn trong lòng loại loại nghi hoặc, nói ra: "Người mang Tư Mã tiên tử đi phòng khách, ta sau đó liền đến. "

"Phùng An người thấy thế nào? Tư Mã Yên Nhi lúc này tới tìm ta chỉ sợ mục đích không có đơn giản như vậy a? Khó bọn hần đã phát hiện?" Hoa Phong đối sau lưng thanh niên nam tử hỏi.

Thanh niên nam tử suy tư một lát, đáp nói: "Hoa thiếu gia yên tâm, vô luận Tư Mã Yên Nhi mang dạng gì mục đích, chỉ sợ nàng đều sẽ thất vọng mà về, Hoa thiếu gia chỉ cần gấp nàng một lần liền nhưng có biết nàng mục đích của chuyến này, sau đó lại tính toán sau..."

Hoa Phong cười ha hả xuất hiện tại Tư Mã Yên Nhi trước mặt, "Tư Mã tiên tử đại giá quan lâm hàn xá đây chính là lần đầu, không biết Tư Mã tiên tử có gì chỉ giáo?"

Tư Mã Yên Nhi cười như Xuân Phong, "Hoa sư đệ nói đùa, Yên Nhi nào dám a? Lần này mạo muội đến đây chỉ là trước tới bái phỏng một chút Hoa sư đệ mà thôi, không có ý khác."

"Ha-Ha... Đã Tư Mã tiên tử có như thế nhã hứng, cái kia Hoa mỗ liền bồi cùng Tư Mã tiên tử thưởng thức một chút ta Hoa phủ mỹ cảnh..." Hoa Phong cười to.

Tư Mã Yên Nhi cười một tiếng, "Cầu còn không được, vậy làm phiền Hoa sư đệ ..."

Mùi thơm xông vào mũi trong hoa viên, Tư Mã Yên Nhi một phen thưởng thức về sau, nhìn lấy cả vườn xuân sắc, tán thưởng nói: "Không nghĩ tới Hoa sư đệ còn có như thế một cái diệu dụng, tiểu nữ tử đều có chút không nở rồi đi..."

"Nếu là Tư Mã tiên tử ưa thích, Hoa phủ đại môn thời khắc vì Tư Mã tiên tử mở rộng ra, chỉ cần Tư Mã tiên tử muốn đến, Hoa Phong đều quét dọn giường chiếu mà đối đãi..."

Tư Mã Yên Nhi mừng rỡ như điên, "Hoa sư đệ đây chính là người nói nha!"

"Đương nhiên, Hoa mỗ sao dám lừa gạt Tư Mã tiên tử, Hoa phủ đại môn thời khắc vì Tiên Tử rộng mở..."

Tư Mã Yên Nhi trong hai mắt hiện lên một tia giao hoạt tà, "Hoa sư đệ như thế hào phóng hiếu khách, Yên Nhi cũng không thể đến không, lần tiếp theo lại đến lúc Yên Nhi sẽ cho Hoa sư đệ một kinh hi, tin tưởng Hoa sư đệ nhất định sẽ hài lòng."

"Cái kia Hoa mỗ liền chờ mong ngày đó đến..."

Tư Mã Yên Nhi lập tức lại nói ra: "Hoa sư đệ khó liền không muốn biết là cái gì kinh hi sao?"

Hoa Phong tựa hồ đã sớm ngờ tới Tư Mã Yên Nhi sẽ như thế hỏi, cho nên một bộ hiểu kỳ đáng vẻ, hỏi: "Cái kia không biết Tư Mã tiên tử có cái gì kinh hi muốn cho Hoa mỗ."

Tư Mã Yên Nhi nói: "Như thế cảnh đẹp Hoa sư đệ một người thưởng thức chẳng phải là thật là đáng tiếc, nếu như tiểu nữ tử đem Lạc tiên tử cũng kêu lên, Hoa sư đệ nghĩ như thế nào?"

Hoa Phong bất động thanh sắc, chậm rãi cười một tiếng, "Tư Mã tiên tử nếu quả thật có thể mời đến Lạc tiên tử, cái kia phần ân tình này, Hoa Phong chắc chắn sẽ ghi khắc..."

Tư Mã Yên Nhi vô tình hay cố ý nhìn chăm chú lên Hoa Phong phản ứng, thế nhưng là nàng thất vọng, từ Hoa Phong trên mặt Tư Mã Yên Nhi không có nhìn ra cái gì sơ hở. Hoa Phong mãi mãi cũng là một bộ ung dung mỉm cười, nhưng cũng chính là điểm này, để Tư Mã Yên Nhi sinh ra hoài nghi.

Tư Mã Yên Nhi mang theo hài lòng mỉm cười rồi đi Hoa phủ, giống như hồ đã được đến nàng muốn đáp án.

Tư Mã Yên Nhi sau khi đi, Hoa Phong ngưng đông lạnh ý cười, mặt trong nháy mắt âm trầm, Phùng An xuất hiện, "Hoa thiếu gia có biết Tư Mã Yên Nhi chuyến này dụng ý?"

Hoa Phong trầm mặc thật lâu mới chậm rãi nói: "Xem ra ta vẫn là coi thường bọn hần, không nghĩ tới bọn hần nhanh như vậy liền hoài nghi đến trên đầu ta tới, có phải hay không Lưu Dã chạy đi đâu lọt tin tức, bằng không bọn hần cũng sẽ không như thế nhanh liền phát hiện."

Phùng An cũng là cả kinh, "Điều đó không có khả năng, bọn hần làm sao có thể nhanh như vậy liền biết chuyện này cùng chúng ta có quan hệ?"

Ngay tại Tư Mã Yên Nhi từ Hoa phủ đi ra một khắc này, biến mất mấy ngày Tần Linh rốt cục hiện thân.

Gian phòng bên trong yên tĩnh như đã, Tần Linh thân ảnh đột nhiên xuất hiện, Tần Linh từ từ mở ra cửa phòng, đi ra khỏi phòng, giờ phút này chân trời lưu lại một vòng Tịch Dương, đem chân trời phủ lên đỏ như máu tươi.

Tần Linh không có phát hiện Tần Lộ thân ảnh, coi là Tần Lộ lại đi ra ngoài, cũng không chút để ý.

Tần Linh ngồi tại viện lạc thạch trên mặt ghế, nhìn về phía chân trời Tần Dương, bỗng nhiên cảm giác phòng trọ bốn phía có người nhìn trộm, số lượng còn không ít.

Khóe miệng lộ ra mỉm cười, bởi vì Tần Linh không chỉ có nhận ra người theo dõi, hơn nữa còn phát hiện lập tức mấy thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở ngoài cửa.

"Ai! Tư Mã tiên tử muốn ta chờ ở chỗ này tụ họp, cũng không biết nàng phải chăng dò thăm Tần huynh tin tức?" Ngoài cửa đi ra một tiếng thanh âm quen thuộc.

"Chúng ta vẫn là chờ Tư Mã tiên tử từ Hoa phủ sau khi trở về, làm tiếp thương nghị a?"

Đại môn bị chậm rãi đẩy ra, mấy thân ảnh quen thuộc thu vào Tần Linh trong mắt.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: : Biết được

Mấy người sợ ngây người, nhìn trước mắt thân ảnh quen thuộc, đám người gần như không dám tin, "Tần huynh, ngươi không có việc gì? Ngươi không có bị Huyền Sát phục kích sao?"

"Huyền Sát? Cái gì Huyền Sát? Có phải hay không chuyện gì xảy ra?" Nhìn lấy mấy người thần sắc, Tần Linh liền biết nhất định chuyện gì xảy ra.

Uất Trì Cung nói: "Tần huynh chẳng lẽ còn không biết sao? Tần cô nương cùng mấy ngày trước mất tích, cùng Tần cô nương cùng một chỗ mất tích còn có Lạc tiên tử, mấy ngày nay ta đều không có nhìn thấy Tần huynh, còn tưởng rằng Tần huynh cũng gặp độc thủ."

Nghe được tin tức này về sau, Tần Linh sắc mặt trong chớp mắt âm lãnh, giờ phút này Tần Linh biết vì cái gì bên ngoài có người thăm dò, Tần Linh tản ra mãnh liệt sát ý, "Là ai?"

Mấy người bị Tần Linh đột nhiên xuất hiện sát ý giết này mình, Uất Trì Cung nói: "Trước mắt còn không biết thủ phạm thật phía sau màn, nhưng hung thủ đã trên cơ bản có thể xác định, chính là sát thủ tổ chức Huyền Sát. Hẳn là bọn hắn ra tay, trước mắt còn không biết Tần cô nương cùng Lạc tiên tử ở nơi nào, an nguy như thế nào..."

Khổng Dung nói tiếp đi nói: "Tần huynh không nên gấp gáp, Tư Mã tiên tử giờ phút này đang Hoa phủ tìm hiểu tin tức, tin tưởng rất nhanh liền trở về, đến lúc đó chúng ta lại cùng nhau thương nghị đối sách."

Tần Linh ngăn chặn trong lòng Nộ Hỏa, "Hoa gia? Chẳng lẽ là Hoa Phong giờ trò quỷ?" Tần Linh vốn cho rằng là Lưu Dã đang trả thù hắn, nhưng chuyện bây giờ biến đến giống như có chút phức tạp.

Uất Trì Cung nói ra: "Trước mắt còn không rõ ràng lắm, chỉ là suy đoán, hết thảy chờ Tư Mã tiên tử sau khi trở về liền sẽ biết được."

Rất nhanh Tư Mã Yên Nhi liền xuất hiện ở trước mắt mọi người, khi Tư Mã Yên Nhi trông thấy Tần Linh một khắc này cùng mọi người lúc trước phản ứng, đi qua ngăn ngừa giết mình về sau, Tư Mã Yên Nhi yêu kiều cười nói: "Tần Linh đệ đệ, ngươi gần nhất đi cái nào Phong Lưu đi, để tỷ tỷ một trận lo lắng..."

Tần Linh đối Tư Mã Yên Nhi trêu chọc làm như không thấy, bình tĩnh nói ra: "Biết người sau lưng là ai chăng?"

Gặp Tần Linh một mặt nghiêm túc, Tư Mã Yên Nhi cũng biết bây giờ không phải là đùa giỡn thời điểm, lập tức nghiêm mặt nói: "Hoa Phong người này hi vọng một màu, để cho người ta rất khó phát giác được cái gì, bất quá hẳn có một cái nhược điểm lớn nhất đó chính là chúng ta Lạc tiên tử, coi ta nâng lên

Lạc Hinh lúc, Hoa Phong mặc dù mặt ngoài không có gì, nhưng ta vẫn là có loại cảm giác, chuyện này nhất định cùng Hoa Phong có quan hệ, cái kia Huyền Sát người khả năng đúng vậy hẳn mua chuộc . "

"Xem ra quả thật là hắn? Không biết mục đích hắn làm như vậy lại là cái gì?"

"Đó còn cần phải nói, Hoa Phong nhất định là nhờ vào đó trả thù Tần huynh..." Không Dung khinh bỉ nói nói.

Tần Linh nhìn rất bình tĩnh, nhưng mỗi người đều rõ ràng chỉ là bão táp khúc nhạc dạo, "Tại Hoa phủ nhưng từng trông thấy Lộ Nhi cùng Lạc cô nương?"

Tư Mã Yên Nhi nói: "Không, Hoa phủ Thủ Bị sâm nghiêm, ta căn bản không có cơ hội, mà lại Hoa Phong thời thời khắc khắc cùng ở một bên..."

Tần Linh nói: "Đã như vậy vậy ta tối nay liền đêm tối thăm dò Hoa phủ..."

"Cái gì! Tần huynh muốn đêm tối thăm dò Hoa phủ?" Uất Trì Cung mấy người người thất kinh, Tư Mã Yên Nhi cũng giật mình nhìn lấy Tần Linh.

"Không sai, việc này không dung trì hoãn, mỗi trì hoãn một điểm, các nàng liền nhiều một phần nguy hiểm..."

Uất Trì Cung lắc đầu liên tục, "Không được, Tần huynh không thể đi, Hoa phủ bên trong cao thủ đông đảo, Tần huynh tùy tiện tiến đến tất nhiên sẽ đánh rần động cỏ, không chỉ có sẽ không cứu ra các nàng, mà lại Tần huynh mình sẽ còn ở vào trong nguy hiểm..."

Không Dung cũng khuyên nói ra: "Uất Trì Huynh nói không sai, Tần huynh không thể hành sự lỗ mãng, hiện tại chúng ta còn không biết Tần cô nương cùng Lạc tiên tử phải chăng ngay tại Hoa phủ, còn cần bàn bạc kỹ hơn thì tốt hơn!"

"Các vị hảo ý, Tần mỗ tâm linh, nhưng Tần mỗ đã quyết định đi, các vị liền không cần khuyên nữa, chỉ là một cái Hoa phủ liền xem như Long Đàm Hồ Huyết, tại hạ cũng về nhưng không sợ..." Tần Linh đối đáp người nói.

Đám người đưa mắt nhìn sang Tư Mã Yên Nhi, hi vọng nàng có thể nói câu nào, nhưng Tư Mã Yên Nhi nhưng không có mở miệng.

Mấy người gặp Tần Linh đi ý mình quyết, biết nói thêm gì nữa cũng là vô dụng, Uất Trì Cung nói: "Đã Tần huynh quyết ý muốn đi, vậy liền để Uất Mỗ bồi tiếp Tần huynh cùng một chỗ tiến đến..."

"Đúng, là cực, là cực! Liền để cho chúng ta theo Tần huynh cùng một chỗ, chúng ta mặc dù bản lĩnh thấp, nhưng vì Tần huynh giải quyết một số tiểu lâu lâu vẫn là có thể." Không Dung phụ họa nói.

Tần Linh nói: "Các vị hảo ý, Tần Linh lòng dạ biết rõ, lần này đi Hoa phủ Tần mỗ chỉ là tìm hiểu một chút hư thực, các vị không cần khẩn trương như vậy, nếu như nhiều người lời nói ngược lại sẽ gây nên sự chú ý của đối phương, các vị yên tâm tâm, Tần mỗ là không sẽ cùng Hoa gia cứng đối cứng . "

Tư Mã Yên Nhi ở một bên nhìn chăm chăm Tần Linh nhìn một hồi, không biết suy nghĩ cái gì, chỉ nghe nàng nói ra: "Đã Tần Linh đệ đệ muốn một người tiến đến, vậy chúng ta liền ở đây chờ lấy Tần Linh đệ đệ Tin tức tốt..."

Giờ phút này sắc trời dần dần tối xuống, Tinh Không rải rác, Tần Linh đối chúng có người nói: "Các vị mời yên tâm, Tần mỗ đi vậy!"

Mấy người cứ như vậy nhìn lấy Tần Linh biến mất ở trong màn đêm, thẳng đến Tần Linh thân ảnh biến mất, mọi người mới thu hồi ánh mắt, Uất Trì Cung lập tức nói ra: "Tư Mã tiên tử làm sao không khuyên một chút Tần huynh, Tần huynh lần này đi dữ nhiều lành ít, chúng ta khó cứ như vậy trở mắt nhìn sao?"

Tư Mã Yên Nhi vẫn nhìn chăm chú Tần Linh rồi đi phương hướng nói: "Tính cách của hắn các vị khó còn không biết sao? Phàm là quyết định sự tình rất khó để hắn cải biến, mà lại Tần Linh đệ đệ tu vi cũng không thấp, các vị chớ còn coi khinh hơn hắn, nói không chừng hắn thật đúng là có thể đem Lộ Nhi cùng Lạc Hinh từ Hoa phủ cứu ra . "

Uất Trì Cung thần âm thanh nói: "Chỉ hy vọng Tần huynh chớ có xảy ra chuyện mới tốt!"

Tư Mã Yên Nhi lại hướng phía ngoài cửa nhìn mấy lần, trong mắt mang theo vài phần nghi hoặc, "Các người vừa mới tới thời điểm có phát hiện hay không ngoài cửa tựa hồ có người đang giám thị nơi này?"

"Chúng ta bị giám thị?" Không Dung đi tới cửa trước, hướng phía ngoài cửa nhìn mấy lần.

Tư Mã Yên Nhi nói: "Không phải chúng ta bị giám thị, mà là nơi này bị giám thị . "

Mộ Liên Phong hỏi: "Không huynh bọn hắn vẫn còn chứ? Nếu không ta đi bắt một cái trở về hỏi một chút, chắc hẳn bọn hắn nhất định cùng Lạc tiên tử mất tích có quan hệ."

Tư Mã Yên Nhi nói: "Như thế cũng tốt! Nói không chừng có thể từ bọn hắn trong miệng đạt được chút gì?"

Bóng đêm tối tăm, tại khoảng cách Tần Trạch không đến trăm mét trong góc, mấy bóng người chăm chú nhìn chăm chăm tiến vào Tần Trạch mỗi người.

Một Thanh Y Gã sai vặt nói: "Vừa mới vừa đi vào những người kia có phải hay không Uất Trì Cung bọn hắn?"

"Đúng, đúng vậy Uất Trì Cung bọn hần, ta gặp qua hần." Bên cạnh người lập tức nói nói.

"Thật sự là đáng giận! Tàn Linh tiểu nhi đến tốt cùng đi nơi nào? Hôm nay nếu là lại tìm không thấy hần, Lưu thiếu trách tội xuống, chúng ta coi như chịu không nổi..."

"Các ngươi vừa rồi có ai trông thấy Tàn trong nhà đi ra một người?" Cái kia Gã sai vật đối người đứng phía sau hỏi.

Mấy Gã sai vật lắc đầu, "Chỗ nào có người nào a? Ta chỉ thấy có người đi vào, căn bản cũng không có trông thấy có người đi ra qua, ngươi có phải hay không hoa mắt?"

Cái kia Gã sai vật gật đầu, cũng ám đạo có phải hay không bởi vì sắc trời tối tăm, tự mình nhìn sai, "Đều thấy rõ ràng, chỉ cần Tàn Linh vừa xuất hiện, liền đem này tin giao cho hần." Chỉ gặp cái kia Gã sai vật từ trong ngực xuất ra một cái son tốt phong thư.

"Các ngươi mới vừa nói cái gì lập lại lần nữa, còn có đem trong tay phong thư lấy tới!" Một thanh âm bỗng nhiên tại Chúng Tiểu tư sau lưng xuất hiện.

Chúng Tiểu tư rõ ràng không nghĩ tới sau lưng sẽ có người, "Ngươi là ai? Nói cho ngươi, ngươi có biết nói chúng ta là ai? Thức thời liền mau mau xéo đi!" Trong bóng tối Chúng Tiểu tư không có thấy rõ người tới diện mạo, nhưng nhiều năm qua tại kinh đô hoành hành bọn hần lập tức lộ ra diện mục chân thật.

"Muốn chết!" Một tiếng băng lãnh truyền vào trong tai mọi người, tiếp theo liền thấy Nhân Ảnh lắc lư, Chúng Tiểu tư kêu thảm nhao nhao ngã xuống đất.

Trong bóng đêm Hoa phủ đèn đuốc sáng trưng, lộ ra phá lệ bất mắt, Tàn Linh không có phí bao nhiêu lực khí đã tìm được Hoa phủ chỗ, Tàn Linh đứng tại hoa phủ bầu trời, đem Hoa phủ bên trong hết thảy thu hết vào mắt, bỗng nhiên Tàn Linh cảm nhận được một cỗ mật mờ ba động. Tàn Linh thần sắc dần dần ngưng trọng lên.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: : Đêm tối thăm dò Hoa phủ

Tàn Linh có thể cảm nhận được đây là người tu sĩ khí tức, khí tức kéo dài kéo dài, không nhanh không chậm, tu vi tất nhiên không yếu, xem ra Hoa gia quả nhiên không có đơn giản như vậy.

Hoa gia có tu sĩ, mặc dù để Tàn Linh có chút giật mình, nhưng Tàn Linh vẫn là chậm rãi rơi vào Hoa phủ, Tàn Linh vốn định dùng thần thức đem Hoa phủ quét ngang một lần, nếu như Tàn Lộ cùng Lạc Hình thật tại Hoa phủ, liền có thể rất nhanh phát hiện, nhưng hôm nay lại không được, vì để tránh cho kinh động Hoa phủ bên trong tu sĩ kia, Tàn Linh thu liễm toàn bộ khí tức. Như cùng một cái Âm Dạ Tinh Linh tại Hoa phủ bên trong xuyên toa.

Lưu phủ, Lưu Dã tức hồn hèn nhìn lấy dưới chân quỳ xuống một đám người, khí liền không đánh một chỗ đến, cơ hồ có giết người xúc động, "Một đám rác rưởi! Chút chuyện nhỏ này đều làm không xong, muốn các ngươi còn để làm gì!"

"Thiếu gia tha mạng a! Tha mạng! Chỉ đồ thừa người tới Võ Công quá cao, chúng tiểu nhân căn bản cũng không phải là đối thủ a!" Một đám Gã sai vật quỳ rạp trên đất, nơm nớp lo sợ nói nói.

Lưu Dã hai mắt bốc hỏa, "Hừ! Các ngươi coi là dạng này Bản Thiếu Gia liền sẽ dễ tha các ngươi sao?"

Chúng Tiểu tư nghe xong đều tâm can đều nứt, chỉ nghe có một người hoảng hốt bên trong vội vàng hô nói: "Thiếu gia ta biết người kia là ai? Hần đứng vậy Tàn Linh, chỉ có Tàn Linh mới sẽ làm như vậy..."

Chúng Tiểu tư vội vàng phụ họa, "Đúng... Thiếu gia, người kia đứng vậy Tàn Linh, ngươi cho lá thư này, đứng vậy bị hần cướp đi..."

Lưu Dã cười, cười rất âm hiểm, cười Chúng Tiểu tư trong lòng lạnh suu suu, "Bản Thiếu Gia lại lại tin các ngươi một lần, nếu như tối nay Tàn Linh không xuất hiện, sau nếu ngươi nhóm hần là rõ ràng!"

Lưu Dã mang theo vài phần cười âm thầm, xuất hiện lần nữa tại Tàn Lộ trước mặt, "Tiểu nữ nhân, kích động nhất nhân tâm thời khắc liền muốn tới, ngươi có phải hay không rất chờ mong a? Ngươi yên tâm Bản Thiếu Gia sẽ để cho ngươi chung thân khó quên..."

Tần Lộ cứ như vậy bình tĩnh nhìn Lưu Dã, không có biểu hiện ra vốn có phần nộ, rất bình tĩnh nói ra: "Lưu Dã, ngươi sẽ chết! Ta cam đoan! Ngươi vẫn là cố mà trân quý sau cùng mấy ngày thời gian đi!"

"Ngươi cái này Tiểu Tiệp Nhân đến giờ phút này ngươi còn mạnh miệng, ta nhìn ngươi có thể chống đỡ tới khi nào, nói thật cho ngươi biết, Tần Linh tiểu nhi đã xuất hiện, tối nay nếu là hắc ám đến, ta liền để hắc ám có đến mà không có về, chết không có chỗ chôn!" Lưu Dã bỗng nhiên cuồng hồng nói.

Tần Lộ từng đột cười lạnh, "Ngươi cái này tên hề phế phẩm, Tần Linh đệ đệ giết ngươi tựa như bóp chết một con rệp đơn giản như vậy, tối nay là tử kỳ của ngươi! Ta nhất định sẽ làm cho Tần Linh đệ đệ giết ngươi!"

"Tốt! Vậy bản thiếu gia liền đợi đến, nhìn xem Tần Linh tiểu nhi có dám giết ta hay không!"

Tần trong nhà, Tư Mã Yên Nhi nhìn trong tay phong thư, khi Mộ Liên Phong đem nội dung trong bức thư đọc lên về sau, đám người lửa giận ngút trời, "Lưu Dã thật là muốn chết! Lại dám đánh Tần huynh chủ ý, xem ra không cho hắc ám một điểm nhan sắc nhìn một cái, hắc ám liền không biết thu liễm..." Uất Trì Cung chửi ầm lên nói.

Ngô Từ Thanh lo lắng nói ra: "Xem ra chúng ta khả năng hiểu lầm Hoa Phong, chuyện này đi khả năng không có quan hệ gì với hắc ám, Tần huynh lần này đi chẳng phải là phí công một chuyến, nếu để cho Hoa gia người phát hiện kia liền càng không xong..."

Tư Mã Yên Nhi tựa hồ không đồng ý Ngô Từ Thanh nói, "Theo ta thấy, việc này mặc dù mặt ngoài cùng Hoa Phong không quan hệ, nhưng kì thực nhưng lại là có liên hệ chặt chẽ, nếu như nói là Lưu Dã thuê Huyền Sát lừa mang đi Tần Lộ, như vậy Lạc Hinh hiện tại lại ở nơi nào? Còn có vì sao trong thư không có nói tới Lạc Hinh, rất rõ ràng Lưu Dã đang tận lực lén gạt đi cái gì? Còn có coi ta nâng lên Lạc tiên tử lúc, Hoa Phong biến thành hiện ra dị thường, để cho người ta không thể không hoài nghi chuyện này cùng Hoa Phong có nào đó một loại liên hệ."

Uất Trì Cung nói: "Nhưng bây giờ Tần cô nương cũng không tại Hoa Phong trong tay, mà tại Lưu Dã trong tay, chúng ta phải nắm chặt thời gian đi thông tri Tần huynh mới tốt!"

Tư Mã Yên Nhi cũng nói ra: "Chúng ta chia binh hai đường, các ngươi tiến đến Lưu phủ, tìm Lưu Dã đòi người, ta đi tìm Tần Linh, sau đó sẽ cùng các ngươi hội hợp."

Dứt lời, mấy người liền chia ra hành động, vội vàng rời đi.

Tư Mã Yên Nhi tại mọi người rời đi về sau, từ trong ngực xuất ra một khối ngọc bội, Ngọc Bội tinh xảo đặc sắc, tỏa ra ánh sáng lung linh, tựa như là sống động dạng, Tư Mã Yên Nhi đưa mắt nhìn một hồi, đem Ngọc Bội thu vào trong lòng, biến mất tại trong bóng đêm đen nhánh.

Hoa phủ yên tĩnh, Tần Linh tựa như một cái linh hoạt Phi Điểu, tại Hoa phủ bên trong lúc ẩn lúc hiện, dò xét lấy hai nữ tung tích. Cũng tìm hura lâu một chút dấu vết đều không có phát hiện, Tần Linh biết tiếp tục như vậy chỉ sợ rất khó tìm đến, Hoa phủ gian phòng không dưới hơn trăm ở giữa, từng gian tìm kiếm có chút khả năng không lớn.

Suy tư sau một lát, Tần Linh liền hướng phía Hoa phủ đại sảnh bay đi.

Đại sảnh đèn đuốc sáng trưng, nhưng lại không có một bóng người, Tần Linh chờ đợi hồi lâu cũng không có trông thấy một người, đang chờ Tần Linh muốn rời khỏi lúc, một trận vỡ nát tiếng bước chân truyền vào Tần Linh trong tai.

Hai bóng người xuất hiện tại Tần Linh trong mắt, xem ra hẳn là Hoa phủ thị nữ, hai tên thị nữ trong tay bưng từng cái cái hộp nhỏ, bên trong không biết chứa là cái gì.

Tần Linh theo sát hai người đằng sau, hai nữ qua chính đường về sau, bắt đầu xì xào bàn tán.

"Không biết cái kia thêu trong lâu đến tốt cùng có người nào, thiếu gia muốn chúng ta cực kỳ chăm sóc, lại không để cho chúng ta bước vào nửa bước, ngay cả mỗi lần đưa cơm đều chỉ có thể thả tại cửa ra vào."

Một tên khác thị nữ nói ra: "Tốt, ngươi cũng không cần oán trách, nếu để cho thiếu gia nghe thấy, không thể thiếu dùng lại trách phạt..."

Tần Linh đem đối thoại của hai người một tia không lọt nghe vào trong tai, xuyên qua thật sâu hành lang gấp khúc, trùng điệp gác cổng, Tần Linh đi theo hai nữ đi tới một tràng Tú Lâu, Tần Linh âm thầm trở nên cẩn thận, bởi vì Tần Linh trước đó cảm ứng được cái kia một tia mị mị ba động ngay tại cái này dưới mặt tú lâu mặt.

Hai nữ thị nữ đem từng cái tinh xảo hộp gỗ đặt ở cổng, đối Tú Lâu nhẹ giọng nói: "Cô nương, ngài đồ ăn tới, mời chậm dùng! Các nô tì cáo lui!"

Hai thị nữ lui bước về sau, Tần Linh đứng trong góc lẳng lặng chờ đợi, trước mắt còn không biết thêu trong lâu là ai, Tần Linh cũng không dám tùy tiện đi vào. Tần Linh muốn nhìn một chút, một hồi thêu trong lâu sẽ có người nào xuất hiện.

Hai tên Đại Hán lẳng lặng đứng tại cửa ra vào, không nhúc nhích, tựa như hai tòa một loại pho tượng.

Ước chừng qua một thời gian uống cạn chung trà, môn từ từ mở ra, một tuyệt trần thân ảnh chậm chậm xuất hiện tại Tần Linh trong mắt, thấy rõ người kia về sau, Tần Linh lộ ra một tia mừng rỡ.

Thân ảnh biến mất về sau, Tần Linh cũng biến mất tại góc tường, khi lúc xuất hiện lần nữa, Tần Linh đã nhảy lên Tú Lâu, xuất hiện tại hai trên lầu.

Tần Linh cẩn thận đẩy ra lầu hai cửa sổ, lách mình tiến nhập Tú Lâu. Tú Lâu bên trong rất yên tĩnh, ngoại trừ rất nhỏ tiếng bước chân, không có bất kỳ cái gì tiếng vang, Tần Linh cứ như vậy đứng trong phòng, bởi vì Tần Linh phát hiện gian phòng này đúng lúc là cái khuê phòng, tiếng bước chân càng ngày càng gần, Tần Linh ý cười cũng càng ngày càng đậm.

Một tiếng cọt kẹt, đạo thân ảnh kia xuất hiện tại Tần Linh trước mắt, mà đạo thân ảnh kia cũng phát hiện Tần Linh tồn tại.

"Tần sư đệ! Sao ngươi lại tới đây, có phải hay không tới cứu Lộ Nhi?" Lạc Hinh có chút kích động, từ khi bị bắt về sau, Lạc Hinh vẫn ở chỗ này cái thêu trong lầu, căn bản không biết đối phương dụng ý, cũng không biết nơi này là địa phương nào.

Tần Linh nói: "Không nói trước những thứ này, Lộ Nhi đâu? Mau gọi nàng đi ra, ta mang các ngươi rời đi nơi này."

"Lộ Nhi muội muội không ở nơi này, Tần Linh sư đệ không biết sao?" Lạc Hinh bỗng nhiên nói nói.

Tần Linh rõ ràng sững sờ, "Không ở nơi này? Lạc sư tỷ không phải cùng nàng cùng nhau sao?"

"Ta cùng Tần Lộ muội muội bị bắt về sau, liền cùng nàng tách ra, ta bị mang đến nơi này, vẫn chưa từng gặp qua nàng? Tần Linh sư đệ nơi này là địa phương nào?" Lạc Hinh nói.

Tần Linh đột nhiên cảm giác được mình giống như đã bỏ sót cái gì, nhưng nhất thời bán hội lại nghĩ không ra, nghe thấy Lạc Hinh đặt câu hỏi, lúc này mới nói ra: "Nơi này là Hoa phủ."

Lạc Hinh thân thể mềm mại lắc lư một cái, "Tần sư đệ nói thật? Nơi này thật là Hoa phủ?" Lạc Hinh còn có chút không tin.

Tần Linh trùng điệp điểm một chút đầu, "Không sai, nơi đây chính là Hoa phủ. Không nói nhiều như vậy, ngươi trước ở chỗ này chờ một hồi, chờ ta tìm tới Lộ Nhi liền mang các ngươi cùng rời đi, nhớ kỹ ngàn vạn không thể hành động thiếu suy nghĩ!" Nói, Tần Linh liền nhảy ra cửa sổ, biến mất trong đêm tối.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: : Ông tổ nhà họ Hoa

Thăng đến Tần Linh thân ảnh biến mất. Lạc Hinh tựa hồ mới chậm rãi từ tỉnh ngộ lại, tiếp theo liền thấy Lạc Hinh cũng nhảy ra cửa sổ, nhưng còn chưa kịp nhảy ra, hai bóng người liền xuất hiện tại Lạc Hinh trước mặt, "Tiểu thư mời trở về đi!"

Lạc Hinh chấn kinh, khiếp sợ không phải hai người xuất hiện, bởi vì lúc trước Lạc Hinh cứ như vậy thử qua. Khiếp sợ là vì sao Tần Linh vừa ra tiến như thế hai về đều không có bị phát hiện, mà nàng lại nhanh như vậy liền bị phát hiện. Lạc Hinh biết hai người này vẫn luôn canh giữ ở Tú Lâu bốn phía, chỉ cần mình một có dị động, cũng chạy không thoát ánh mắt của bọn hắn, mà Tần sư đệ là làm được bằng cách nào đâu? Lạc Hinh nhủ lại đôi mi thanh tú.

Tần Linh tại Hoa phủ Cực Túc toát ra, cẩn thận khống chế thần trí của mình, trước người phòng trọ bị khế quét mà qua, bên trong hết thấy tự nhiên mà vậy rơi vào Tần Linh trong mắt.

Một phen Cực Túc về sau, Tần Linh vẫn không thể nào phát hiện Tần Lộ tung tích, ngược lại là nhìn thấy Hoa Phong thân ảnh, Tần Linh trông thấy Hoa Phong đang tu luyện, Tần Linh bản muốn tóm lấy Hoa Phong ép hỏi, thế nhưng là nghĩ nghĩ quyết định vẫn là trước không cần đánh rắn động cỏ, dù sao hiện tại Tần Lộ còn không có tin tức.

Từ Mã Yên Nhi đứng ở ngọn cây, nhìn qua phía trước thông lửa thông minh Hoa phủ, Từ Mã Yên Nhi biết nếu là muốn thân không biết quý không hay tiến vào Hoa phủ cơ hồ là không thể nào, chỉ sợ vẫn chưa đi gần liền sẽ bị phát hiện, Từ Mã Yên Nhi lần nữa đem trong ngực khối ngọc bội kia móc ra, Ngọc Bội tán ra một ánh sáng dịu dịu hoa, đem Từ Mã Yên Nhi bao phủ ở bên trong, không cần một lát, Từ Mã Yên Nhi thân ảnh liền phảng phát hư không tiêu thất, ngọn cây chỉ bên trên nơi nào còn có thân ảnh của nàng.

Tần Linh thất vọng, Tần phủ hơn trăm gian phòng cơ hồ đều bị Tần Linh từng cái tra toàn bộ, thế nhưng là Tần Linh vẫn không có phát hiện Tần Lộ thân ảnh, Tần Linh bắt đầu hoài nghi Tần Lộ có phải hay không tại Hoa phủ bên trong.

Tần Linh quay trở về Tú Lâu, đã tìm không thấy Tần Lộ, Tần Linh dự định trước đem Lạc Hinh cứu ra ngoài lại nói.

Tần Linh thân ảnh xuất hiện lần nữa tại phía trước cửa sổ, Lạc Hinh một mực liên canh giữ ở phía trước cửa sổ, nàng muốn nhìn một chút Tần Linh đến tột cùng là như thế nào tránh thoát người bên ngoài, thế nhưng là Lạc Hinh thất vọng, bởi vì Tần Linh là thoải mái đi đến, Lạc Hinh chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, "Tần Linh sư đệ khó không có trông thấy bên ngoài cao thủ thủ vệ sao?"

Tần Linh hướng phía ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, "Không có a? Ngoại trừ trước cửa có hai cái, chẳng lẽ còn có người khác sao?"

Lạc Hinh đi tới trước cửa sổ cũng hướng phía ngoài cửa sổ nhìn mấy lần, "Ừa sao không có ai vậy? Mới vừa rồi còn có hai người cao thủ đâu?" Lạc Hinh hồ nghi một hồi, không nói nữa.

Lạc Hinh không có phát hiện, tại nàng trên đỉnh đầu trần ngập tầng một mảng lung Thanh Quang, Thanh Quang điểm điểm, chậm rãi vung xuống.

Tại Tần Linh chỉ huy dưới, Lạc Hinh phi thân nhảy xuống Tú Lâu, hai người lập tức liền trốn vào trong bóng tối, "Tần Linh sư đệ, người làm như thế nào, bọn hắn tại sao không có phát hiện chúng ta?" Lạc Hinh tràn đầy nghi vấn cùng hiếu kỳ.

Tần Linh nói: "Nếu như ta nói ta là thần tiên, người tin không?"

Lạc Hinh khẽ vuốt cằm, "Tin! Vì cái gì không tin! Trên thế giới này ngay cả quỷ đều có, chắc hẳn thần tiên cũng tồn tại a?" Lạc Hinh ánh mắt phiêu hốt, tựa hồ nghĩ tới chuyện gì.

"Người gặp qua quý?" Tần Linh biết Lạc Hinh nói là có ý gì.

Lạc Hinh cười cười, ý thức được mình nói sai, "Chưa thấy qua, chẳng qua là tùy tiện nói một chút thôi! Tần sư đệ còn không có nói cho Sư Tỷ người là như thế nào lừa qua bọn hắn, sẽ không thật là thần tiên a?"

Tần Linh cười cười, "Ta ở đâu là cái gì thần tiên a? Chẳng qua là một số gạt người trò vật đã, không đáng giá nhắc tới! Ta hiện tại liền đưa Lạc sư tỷ ra ngoài, sau đó lại tiếp lấy tìm kiếm đường tỵ."

"Tần sư đệ mới vừa rồi không có tìm tới Lộ Nhi muội muội sao?" Lạc Hinh hỏi.

Tần Linh nói: "Không, ta vừa rồi cơ hồ đem Hoa phủ tìm khắp, cũng không có phát hiện đường tỵ tung tích, xem ra nàng cũng không có tại Hoa phủ bên trong."

Đang Tần Linh cùng Lạc Hinh nói chuyện đồng thời, yên tĩnh Hoa phủ bỗng nhiên náo nhiệt lên, chỉ một thoáng Tần Linh cảm nhận được một Đạo Thần niệm khẽ quét mà qua, Tần Linh thật sâu hướng phía Tú Lâu ngưng nhìn một cái, khó bị phát hiện sao?

"Nhanh! Nhanh đi thông tri thiếu gia liền nói lão tổ tông muốn gặp hắn!" Hoa người trong phủ nhao nhao hành động, vội vàng hướng phía Hoa Phong chạy chỗ đó đi.

Tần Linh trở lại đối Lạc Hinh nói: "Ta vẫn là trước đưa người ra ngoài đi! Nơi này không an toàn, chúng ta khả năng đã bị phát hiện rồi?" Tình thế khẩn cấp, Tần Linh cũng không lo được nhiều như vậy, trực tiếp ôm Lạc Hinh eo nhỏ nhấn đột ngột từ mặt đất mọc lên, trong nháy mắt bay ra Hoa phủ.

Lạc Hinh sắc mặt đỏ lên, nàng không nghĩ tới Tần Linh sẽ như thế, cái này nên Lạc Hinh lần thứ nhất cùng Nam Tử như thế tiếp xúc thân mật, lập tức cảm thấy thân thể mềm mại một trận rung động, liền giống bị dùng lửa đốt, tràn đầy hỏa nhiệt.

Tần Linh đem Lạc Hinh buông xuống, không có chú ý Lạc Hinh thời khắc này phản ứng, nói ra: "Người rồi đi trước đi! Nơi này nguy hiểm, ta còn muốn về đi xem một cái."

Tần Lộ không có tìm được, Lạc Hinh biết Tần Linh là sẽ không nhẹ dễ rồi đi, Lạc Hinh ngăn chặn vừa mới cái kia một trận hỏa nhiệt, bình tĩnh nói ra: "Tần sư đệ cẩn thận một chút, Hoa gia Cao Thủ như Vân, cắt không thể cùng bọn hắn xung đột trực tiếp..."

Tần Linh như cùng một con trùng thiên Văn Tước, nhảy lên thật cao, biến mất tại Lạc Hinh trước mắt, Lạc Hinh biết Hoa phủ là một cái Long Đàm Hồ Huyệt, tuy nhiên Tần Linh thực lực không yếu, hơn nữa còn có một điểm thần bí, nhưng Lạc Hinh vẫn là tràn đầy lo lắng.

Hoa Phong lúc đầu đang tu luyện, bỗng nhiên bị dọa người đánh thức, Hoa Phong sắc mặt phát lạnh, đang muốn quát tháo, lại nghe đến có người nói: "Thiếu gia bớt giận, là lão tổ tông muốn gặp thiếu gia!"

Hoa Phong Nộ Hỏa lập tức bình tức, hỏi: "Lão tổ có hay không nói là chuyện gì?"

Người kia lắc đầu, "Không, lão tổ chỉ nói để thiếu gia đuổi mau qua tới gặp hắn!"

"Tốt, người bây giờ liền mang ta tới đi!" Hoa Phong mang theo vài phần nghi hoặc nói.

Một cái mờ tối trong mật thất, mấy khóa dạ minh châu to bằng nắm tay tản ra ôn hòa quang mang, ám toán tới Mật Thất mang đến mấy phần sinh khí, sức sống.

Hoa Phong đi tại mờ tối trong thông đạo, bước chân nhanh như thiểm điện, bước ra một bước, thân hình lập tức xuất hiện tại mười mấy mét bên ngoài, nếu để cho người trông thấy chỉ sợ chắc chắn chấn kinh Đại Nha.

Hoa Phong tại một trước cửa đá dừng bước, cung kính đối thạch môn nói: "Lão tổ, ngài tìm ta?" Đối với lão tổ này, Hoa Phong cũng biết rất ít, chỉ biết hẳn là Hoa gia một vị lão tổ tông, cụ thể là cái nào bối phận, Hoa Phong không theo mà biết, còn có chính là cái này lão tổ thân thông quảng đại, đơn giản cùng trong thần thoại thần tiên không có gì khác biệt, vừa rồi Hoa Phong thi triển thần kỳ Thân Pháp, liền là đến từ lão tổ truyền lại.

Hoa Phong đã từng hỏi qua Hoa Dạ, thế nhưng là Hoa Dạ lại cũng không nói gì, nói chỉ là một câu, "Thời cơ còn chưa tới, nhiều biết vô ích!" "Là Phong Nhi sao?" Sau cửa đá truyền đến một tiếng kiện khang, thanh âm cao vút.

"Chính là Phong Nhi, không biết lão tổ cho gọi có chuyện gì quan trọng?" Hoa Phong hỏi.

Thạch môn về sau vang lên lần nữa, "Hoa phủ bên trong tới một người khách nhân, các người khó không có phát hiện sao?"

"Khách nhân? Khách nhân nào? Lão tổ có ý tứ là?" Hoa Phong bản còn tại buồn bực, nghĩ thầm Hoa phủ bên trong không người đến a, nhưng rất nhanh Hoa Phong liền nghĩ đến một loại khả năng, có người xâm nhập Hoa phủ, hơn nữa còn không có bị phát hiện.

Nghĩ rõ ràng về sau, Hoa Phong lập tức nói ra: "Là Phong Nhi thất trách, Phong Nhi cái này đi đem người kia cầm xuống, giao cho lão tổ xử lý."

"Người không cần đi, người đi cũng là tìm không thấy nàng, vẫn phải lão tổ tự mình đi mới được." Thạch môn từ từ mở ra, một người trung niên nam tử đi ra, Hoa Phong kinh ngạc đến ngây người nhìn trước mắt người, một bộ bộ đáng khiếp sợ.

Nam tử trung niên cười to, "Thế nào Phong Nhi, không biết lão tổ rồi?"

Hoa Phong còn tại trong lúc khiếp sợ, hẳn thực sự khó có thể tưởng tượng người trước mắt đúng vậy ông tổ nhà họ Hoa. "Không... Không phải..."

Nam tử trung niên phát tay áo cười một tiếng, "Đi, dẫn người đi chiếu cố hẳn..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: : Mỹ nhân ân

Tư Mã Yên Nhi cẩn thận tại Hoa phủ bên trong tìm kiếm lấy, cũng tìm hồi lâu cũng không có phát hiện Tàn Linh thân ảnh, càng không có tìm được Tàn Lộ cùng Lạc Hình thân ảnh, khó Tàn Linh đã đem các nàng cứu ra ngoài, Tư Mã Yên Nhi không khỏi hoài nghi. 【92KS.】

Tàn Linh lần nữa rơi vào Hoa phủ bên trong, lập tức liền cảm nhận được cái kia một mị mờ khí tức càng ngày càng gần, giống như chính đang hành động, đúng lúc này, một tiếng lớn rít gào tại Hoa phủ bên trong vang lên, "Các Hạ đã tới, vì sao không dám hiện thân gặp mặt, như thế giấu đầu lộ đuôi chỉ sợ có sai lầm các xuống thân phận."

Tàn Linh không khỏi hướng đạo thân ảnh kia nhìn lại, căn bản không có nghĩ đến mình nhanh như vậy liền bị phát hiện, không khỏi đâm đầu đi tới nam tử trung niên nhìn nhiều mấy lần.

Tàn Linh thân ảnh từ từ hiển hiện, giờ phút này nam tử trung niên cùng Hoa Phong đã đi tới Tàn Linh mấy trượng bên ngoài, Hoa Phong giật mình nhìn lấy đối diện thân ảnh, hẳn vừa rồi thế nhưng là rõ ràng trông thấy đối diện cũng không có người, nhưng giờ phút này chợt thêm ra một bóng người tới.

"Các hạ là ai? Vì sao muốn ban đêm xông vào ta Hoa phủ?" Nam tử trung niên lẳng lẳng nhìn chăm chăm Tàn Linh, chỉ cảm thấy người trước mắt tựa như một đoàn mê vụ, nhìn như gần ngay trước mắt, nhưng căn bản thấy không rõ đối phương dung mạo, chớ nói chỉ là tu vi của đối phương.

Tàn Linh nhiều hứng thú đánh giá nam tử trung niên, tuy nhiên không biết đối phương là người thế nào, nhưng tuyệt đối cùng Hoa gia có quan hệ lớn lao, "Ta là ai cũng không trọng yếu, trọng yếu là ta đã tới, người có thể làm gì?"

"Ha-Ha... Hào Tiểu Tử, người đủ cuồng! Lão phu giống người lớn như vậy lúc, cũng giống như người tuổi trẻ khinh cuồng, nhưng thật tình không biết Nhân Ngoại Hữu Nhân Thiên Ngoại Hữu Thiên, cuồng ngạo sẽ chỉ mang đến cho mình diệt vong!" Nam tử trung niên sát ý bộc phát, thực chất tính sát khí tựa như một thanh Lợi Dao hướng phía Tàn Linh trào lên mà đến.

Tư Mã Yên Nhi tại cách đó không xa lo lắng nhìn lấy, lòng nóng như lửa đốt, nàng giờ phút này đã biết trung niên nam tử kia là ai, tu sĩ. Trung niên nam tử kia là cái tu sĩ, cùng đưa mình Ngọc Bội tên kia Tiên Tử. 【 92KS. ）

Tư Mã Yên Nhi không khỏi hồi tưởng lại năm năm trước đó gặp phải một nữ tử, nữ tử kia Bạch Y Như Tuyết, như Tiên Nữ lâm trần, tại Tư Mã Yên Nhi xem ra nàng mới thật sự là Tiên Tử. Nữ tử kia cho Tư Mã Yên Nhi lưu lại một khối ngọc bội về sau, liền nhẹ lướt đi, cũng cáo tri Tư Mã Yên Nhi năm năm về sau, lại đến tìm Tư Mã Yên Nhi. Ngẫm lại hiện tại thời gian cũng cũng sắp đến.

Tư Mã Yên Nhi có thể khẳng định cái kia thấy không rõ diện mạo thanh niên chính là Tần Linh, bởi vì Tư Mã Yên Nhi nhớ kỹ Tần Linh mặc cái kia một thân quần áo, còn có Tần Linh âm thanh quen thuộc kia, để Tư Mã Yên Nhi càng thêm xác định, cái kia cùng nam tử trung niên giằng co chính là Tần Linh không thể nghi ngờ. Tư Mã Yên Nhi biết có thể là mình liên lụy Tần Linh, khi thấy nam tử trung niên hướng lấy chính mình sở tại phương hướng nhìn mấy lần về sau, Tư Mã Yên Nhi biết mình bị phát hiện.

Nam tử trung niên hóa thành một đạo hàn quang, trong nháy mắt liền xuất hiện Tần Linh trước mặt, "Người thiếu niên như thế ngông cuồng, liền để lão phu thay ngươi trưởng bối trong nhà bảo đảm bảo đảm..." Nam tử trung niên trong tay nhiều hơn một thanh lợi kiếm, kiếm quang lạnh như nước, tràn đầy sát cơ.

Lợi kiếm đã đến Tần Linh trước người, Tần Linh trên mặt lộ ra một tia khinh thường, tại nam tử trung niên xuất thủ một khắc này, Tần Linh đã cảm giác nam tử trung niên tu vi, Kim đan sơ kỳ.

Tại nam tử trung niên xuất thủ một khắc này, Tư Mã Yên Nhi khản trương, bởi vì nàng biết Tần Linh coi như lợi hại hơn nữa cũng không phải tu sĩ đối thủ, dưới tình thế cấp bách, Tư Mã Yên Nhi không nghĩ ngợi nhiều được, từ trong bóng tối lao đến.

Chỉ gặp một đạo lục chỉ riêng bạo phát, xuất hiện tại Tần Linh trước người, mà Tần Linh đang định xuất thủ, bỗng nhiên cảm thấy trước người tựa hồ nhiều một bóng người, bởi vì mắt thường căn bản nhìn không thấy Tư Mã Yên Nhi thân ảnh, chỉ có thể bằng vào Thần Thức cảm giác.

Nam tử trung niên công kích đã đến, lạnh kiếm nhanh như thiểm điện, đâm vào cái kia một đoàn lục trên ánh sáng, nam tử trung niên lộ ra tàn khốc mỉm cười, "Thật sự là không biết tự lượng sức mình!"

Cái này đột nhiên phát sinh hết thảy, để Tần Linh có chút trở tay không kịp, Tần Linh đâm ra một quyền, quyền như Lưu Tinh, mang theo tạt rít gào đánh phía nam tử trung niên.

Nam tử trung niên một kiếm đâm trúng lục quang về sau, ngăn ngai giật mình về sau, lập tức phi tốc lui lại, hẳn có thể cảm nhận được Tần Linh uy lực của một quyền này.

Lục quang chậm rãi tán đi, một bóng người xinh đẹp đổ vào Tần Linh trong ngực, thấy rõ trong ngực người dung mạo về sau, Tần Linh không dám tin vào hai mắt của mình.

Tư Mã Yên Nhi ngã xuống Tần Linh trong ngực, chỉ gặp nguyên bản treo ở Tư Mã Yên Nhi bên hông cái kia một khối ngọc bội giờ phút này đã biến thành bột mịn, Tư Mã Yên Nhi trước ngực một nhìn thấy mà giật mình vết thương, máu tươi đã nhuộm đỏ vạt áo.

"Yên Nhi, Yên Nhi!" Tần Linh nhìn qua ngược lại trong ngực giai nhân, trong nháy mắt một cổ ngay ngắn nghiêm nghị bắt đầu tràn ngập. Tần Linh không nghĩ tới Tư Mã Yên Nhi sẽ xuất hiện ở đây, càng không có nghĩ tới Tư Mã Yên Nhi vậy mà vì chính mình ngăn cản một kiếm. Khó nhất tiêu thụ Mỹ Nhân ân, Tần Linh không biết sau này nên như thế nào đối mặt Tư Mã Yên Nhi, nhưng hiển nhiên trước mắt không phải cần nhắc những chuyện này thời điểm.

"Tiểu tử ngươi không cần kêu, trướng lão phu một kiếm, chỉ sợ cách cái chết không xa, lúc đầu lão phu chỉ phát hiện cái nữ oa này, không nghĩ tới ta Hoa phủ bên trong còn ẩn giấu đi người... Hôm nay đã hiện thân, không nói ra mục đích của ngươi đến, vậy thì mơ tưởng đi ra Hoa phủ!"

Tư Mã Yên Nhi từ Tần Linh trong ngực biến mất, Tần Linh chậm rãi đứng lên, trong hai mắt sát khí ngang dọc, nộ khí khuấy động.

Hoa Phong giờ phút này đã sớm sợ ngây người, hẳn chưa từng gặp qua quý dị như vậy tràng cảnh, nhưng đập vào mắt một cổ mãnh liệt sát ý để hẳn từ kinh ngạc đến ngây người bên trong bùng nổ.

"Phong Nhi, mau lui lại xa một chút!" Nam tử trung niên mặt sắc mặt ngưng trọng, tại cảm nhận được Tần Linh cái kia cường đại sát ý về sau, nam tử trung niên biết mình người trước mắt chỉ sợ không kém mình chút nào.

"Các hạ là ai? Khó Các Hạ muốn cùng ta hoa gia là địch sao?" Nam tử trung niên bắt đầu có chút hối hận, căn bản không ngờ tới Tần Linh sẽ có thực lực như thế.

Tần Linh không để ý đến nam tử trung niên, một chưởng vỗ ra, chưởng thế động thiên, lực lượng mạnh mẽ tại Tần Linh trong lòng bàn tay lần lộn. Đây Chưởng Pháp tên là 《Phiên Thiên Chưởng》, là Bàn Cổ sáng tạo, chung 12 Thức, lấy Tần Linh thực lực hôm nay cũng khó khăn lắm học xong ba thức đầu. Hiện tại Tần Linh sử xuất một chưởng này chính là Đệ Tam Thức, tên kinh thiên.

Nam tử trung niên quá sợ hãi, chỉ gặp Đinh Đầu Phong Văn Biến Hóa, trong nháy mắt ngưng tụ ra Nhất Chưởng bàn tay khổng lồ, thủ chưởng che khuất bầu trời, tựa như một đóa che trời Ô Vân, hoành tại nam tử trung niên trên đỉnh đầu.

Cự Chưởng Cự Tốc rơi xuống, hướng phía nam tử trung niên ép đi, nam tử trung niên oán độc nhìn lấy Tần Linh một chút, quát to một tiếng, "Kiếm quang diệu Cửu Châu!" Trong nháy mắt, nam tử trung niên trường kiếm trong tay bắn ra chưởng mắt kiếm quang, như mang kiếm khí phóng lên tận trời,

hướng phía giữa không trung Cự Chương kích bắn đi.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn kéo dài không thôi, quanh quẩn tại hoa phủ bầu trời, thậm chí toàn bộ kinh đô đều nghe được bất thình lình một tiếng vang thật lớn, Cự Chương tiêu tán, hóa thành hư vô, Tần Linh đứng lẳng lặng, nhìn qua trước người quỳ rạp xuống đất thân ảnh, "Hôm nay trước hết tha cho người một mạng, nếu là nàng có cái gì ngoài ý muốn, sau quả người cũng biết, người nếu là dám chạy trốn, vậy ta liền để Hoa gia tất cả mọi người chôn cùng!"

Nam tử trung niên chặt vật đến cực điểm, tóc tai bù xù quỳ một chân trên đất, không ngừng ho ra máu, song đồng chỗ sâu bên trong có hồi hận, có không làm, càng nhiều là oán độc.

Tần Linh biến mất. Rồi đi Hoa gia, bởi vì Tần Linh biết như muốn giết nam tử trung niên chỉ sợ còn cần tốn nhiều sức lực, nhưng Tư Mã Yên Nhi trọng thương hôn mê, dùng không được nửa phần trì hoãn.

Tần Linh tại Hoa phủ ngoài trăm thước một cái góc tối bên trong phát hiện còn đang chờ đợi Lạc Hinh, Lạc Hinh trông thấy Tần Linh xuất hiện, vội vàng hỏi: "Tần sư đệ vừa rồi chuyện gì xảy ra? Vừa mới đó là? Người tìm tới Lộ Nhi muội muội sao?"

Tần Linh nói: "Không, đường tử khả năng thật không tại Hoa phủ, chúng ta vẫn là nắm chặt thời gian rồi đi nơi này..."

Trông thấy Tần Linh một mặt đáng vẻ lo lắng, Lạc Hinh cũng không nói thêm gì, thế nhưng là bỗng nhiên ở giữa Lạc Hinh cảm thấy mình lại bị Tần Linh cho ôm, đang muốn phản kháng thời điểm, Tần Linh lời nói bên tai bờ vang lên, "Không nên tức giận, sự tình ra khẩn cấp, nơi đây không nên ở lâu!"

Một cỗ nhiệt khí tại Lạc Hinh tai căn lẫn lộn, Lạc Hinh sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng. Tần Linh ôm Lạc Hinh trong bóng đêm Cự Tốc nhảy vọt, không đến nửa khắc đồng hồ đã đến Tần Trạch.

Tần Linh đem Lạc Hinh chậm rãi buông xuống, "Lạc sư tỷ không cần trách cứ, sự tình ra khẩn cấp, Tần Linh bất đắc dĩ như thế..."

Lạc Hinh trên mặt đỏ ửng còn chưa tiêu tán, "Tần sư đệ không cần như thế, Sư Tỷ biết Tần sư đệ là lo lắng Lộ Nhi muội muội an nguy..."

Giờ phút này, ngay tại kinh đô ngoài trăm dặm một tòa núi lớn chi đỉnh, một cái Bạch Y Thăng Tuyết, tóc dài phát phối bóng lưng đứng ở trên đỉnh núi, nhìn tình không vô tận, Nguyệt Quang nhu hòa rơi xuống, thân ảnh kia giống như Nguyệt Cung Tiên Tử, tuyệt thế độc lập.

Tuyệt đại cực kì người, u cư ở trên không cốc, eo ong gót ngọc, tay ngọc lựa ngà.

Bỗng nhiên nữ tử ngưng lỏng mây, xoay người lại, một đôi trong đôi mắt đẹp hàn quang bắn ra bốn phía, hướng phía kinh đô phương hướng nhìn lại, tràn ngập một cỗ uy nghiêm không thể kháng cự.

Nữ tử phiêu nhiên nhi khởi, chân ngọc Đạp Không, dưới chân dâng lên Đóa Đóa Bạch Vân, không đến một lát nữ tử liền đã đi tới giữa không trung, giờ phút này nữ tử dưới chân Bạch Vân Đóa Đóa, chậm rãi phiêu động, hướng phía kinh đô phương hướng cấp tốc mà đi.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: : Thẹn thùng liệu thương

Lúc này, trong sân lộ ra rất yên tĩnh, Uất Trì Cung bọn người còn chưa trở về, Tần Linh đi vào viện lạc về sau, đối Lạc Hinh nói ra: "Sư Tỷ, xin cứ tự nhiên..."

Lạc Hinh còn tưởng rằng Tần Linh muốn đi ra ngoài Tầm Hoa Tần lộ, liền nói ra: "Tần sư đệ là không phải muốn đi cứu Tần Lộ muội muội? Lạc Hinh mặc dù lực lượng ít ỏi, nhưng cũng muốn vì Lộ Nhi muội muội làm những gì."

Giờ phút này Tần Linh đã đi vào phòng bên trong, đem Tư Mã Yên Nhi từ Hỗn Độn trong sách ôm ra, lúc này Tư Mã Yên Nhi máu đã ngừng, nhưng bởi vì mất máu quá nhiều, còn có cái kia mảnh liệt chỉ cương kiếm khí tại thể nội vẫn có lưu lại, dẫn đến Tư Mã Yên Nhi đến nay hôn mê bất tỉnh.

Tần Linh từ Hỗn Độn trong sách hái mấy Chủng Linh Dược, nhưng hôm nay Tư Mã Yên Nhi bất tỉnh nhân sự, căn bản không có cách nào ăn vào Linh

Dược. Tàn Linh gặp khó khăn. Không biết nên như thế nào để Tư Mã Yên Nhi ăn vào Linh Dược.

Bỗng nhiên Tàn Linh nghĩ đến một cái biện pháp, nhưng biện pháp kia tốt tuy tốt, có một chút lúng túng là cần Tư Mã Yên Nhi không đến sơi vài mới có thể, việc này không nên chậm trễ, Tàn Linh không kịp quá nhiều suy nghĩ, đem Tư Mã Yên Nhi từ trên giường đỡ dậy. Đón chường dán tại Tư Mã Yên Nhi mềm mại lưng đẹp bên trên, một hùng hậu pháp lực thấu thể mà ra, liên tục không ngừng tràn vào Tư Mã Yên Nhi thể nội.

Tàn Linh bỗng nhiên nghĩ đến Tư Mã Yên Nhi thể nội kiếm khí khả năng còn chưa tiêu tán, cho nên dự định tại giúp Tư Mã Yên Nhi thanh trừ thể nội kiếm khí về sau, lại dùng Linh Dược trợ lấy trị liệu.

Bạch khí bốc lên, nửa khắc về sau Tàn Linh chậm rãi đứng lên, thở ra một hơi dài, đến tận đây Tư Mã Yên Nhi xem như thoát ly nguy hiểm, không có lo lắng tính mạng, Tàn Linh ra khỏi phòng, gặp Lạc Hình vẫn tại đứng nơi đó, lập tức biết mình vừa rồi nóng vội đưa nàng không để ý đến, "Lạc sư tỷ thứ lỗi! Sự tình khẩn cấp, lãnh đạm Sư Tỷ..."

Lạc Hình lan chất huệ tâm, giống như có lẽ đã phát giác cái gì, "Tàn Linh sư đệ, có phải hay không chuyện gì xảy ra? Là Lộ Nhi muội muội sao?"

"Không là, là Tư Mã cô nương, nàng hiện tại trọng thương hôn mê, một hồi còn cần Lạc sư tỷ giúp một điểm nhỏ bận bịu." Tàn Linh nói.

Lạc Hình ngơ ngác một chút, bỗng nhiên nghe tin bất ngờ tin tức này, có chút giật mình, "Tư Mã sư muội thụ thương rồi? Chuyện xảy ra khi nào?"

Tàn Linh nói: "Ngay tại vừa rồi, ta hiện tại đi vì Tư Mã cô nương chuẩn bị liệu thương chi vật, phiền phức Lạc sư tỷ đi vào chiếu nhìn một chút."

Lạc Hình đi vào phòng, chỉ gặp trên giường lẳng lẳng nằm một người, chính là Tư Mã Yên Nhi, Lạc Hình đi đến trước giường, chỉ gặp Tư Mã Yên Nhi sắc mặt tái nhợt, trước ngực vật áo có chút tổn hại, lộ ra một đỉnh bóng tuyết, Lạc Hình thấy được một vết thương sâu tới xương. Lạc Hình che miệng, không dám tin nhìn thấy trước mắt. Tư Mã Yên Nhi như thế nào thụ thương?

Tàn Linh giờ một cái cự đại thùng gỗ đi tiến gian phòng, trong thùng gỗ nhiệt khí sôi trào, hơi nước mờ mờ lung, một cỗ mùi thuốc phiêu tán ra, tại gian phòng tràn ngập, Tàn Linh đem thùng gỗ đặt ở bên giường, "Phiền phức Lạc sư tỷ đem Tư Mã cô nương ôm vào cái này trong thùng gỗ, tuy nhiên còn cần Lạc sư tỷ đem Tư Mã cô nương quần áo toàn bộ trừ bỏ, cái này trong thùng dược lực mới có thể phát huy đến lớn nhất hiệu quả.

Lạc Hình cắn chặt đôi môi, "Tàn sư đệ không phải muốn làm thế này sao?" Lạc Hình có chút thẹn thùng nhìn lấy Tàn Linh, nàng nhưng chưa từng có gặp được dạng này chuyện lúng túng, dù là đối phương cùng nàng giống nhau là tên nữ tử.

Tàn Linh nói: "Không sai, bây giờ Tư Mã cô nương hôn mê bất tỉnh, căn bản không thể ăn Linh Dược, cho nên chỉ có thông qua loại biện pháp này mới được..."

Lạc Hình nhìn thoáng qua trên giường Tư Mã Yên Nhi, nói: "Tốt a! Tàn sư đệ yên tâm, Sư Tỷ biết nên làm như thế nào ..."

Tàn Linh ra khỏi phòng, đóng cửa lại, ngồi ở trong đại sảnh, giờ phút này Tàn Linh căn bản không có tâm tư suy nghĩ tượng trong phòng cái kia hương diễm một màn, Tàn Linh bình tĩnh trở lại, bắt đầu suy tư Tàn Lộ hạ lạc, Tàn Lộ tất nhiên không tại Hoa phủ, giờ phút này Tàn Linh hết sức chắc chắn. Tàn Lộ là cùng Lạc Hình cùng một chỗ mất tích, cái kia Tàn Lộ đi nơi nào đâu?

Tàn Linh bỗng nhiên nghĩ đến trước đó thấy được Lưu phủ người tại bốn phía xuất hiện, chẳng lẽ còn cùng Lưu Dã có quan hệ. Tàn Linh càng nghĩ càng có khả năng này.

Giờ phút này ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến từng tiếng phản nộ, không thấy người, trước nghe Kỳ Thanh, nghe được thanh âm quen thuộc, Tàn Linh biết là ai tới.

"Đáng chết Lưu Dã cũng dám phủ nhận, Uất Trì Huynh người vì cái gì ngăn đón ta, chúng ta cùng một chỗ xâm nhập Lưu phủ, cũng không tin hấn Lưu Dã có thể đem chúng ta như thế nào?" Ngô Tử Thanh thanh âm tức giận ở ngoài cửa vang lên.

Uất Trì Cung nói: "Tư Thanh huynh không nên vọng động, Lưu gia mặc dù không tính là đại gia tộc nào, nhưng trong phủ vẫn là có Tiên Thiên Cường Giả trấn giữ, ta mấy người xông vào chỉ có thể thất bại mà về, căn bản cứu không ra Tàn cô nương, có khả năng chọc giận bọn hấn đối Tàn cô nương hạ sát thủ, nói như vậy, Tàn cô nương không cũng là bởi vì chúng ta lỗ mãng mà nhận liên lụy sao?"

"Vậy người nói nên làm cái gì?"

"Ta nhìn không bằng chờ một lát chúng ta chui vào Lưu phủ, đem Tàn cô nương bí mật cứu ra, chẳng phải là càng tốt hơn, coi như sau đó Lưu Dã biết cũng không thể tránh được?" Khổng Dung nói nói.

Nói chuyện đồng thời, mấy người thân ảnh cũng từng cái xuất hiện tại Tàn Linh trước mắt, mấy người cũng nhìn thấy Tàn Linh.

Khổng Dung vọt tới Tàn Linh trước mặt, "Tàn huynh, người trở về, Tư Mã tiên tử tìm tới người rồi?"

Tàn Linh gật đầu nói: "Ừm, nàng tìm tới ta, mà lại tại Hoa phủ bên trong còn cứu ra Lạc tiên tử, tuy nhiên xuất hiện một điểm nhỏ tình huống, Tư Mã cô nương thụ thương, hiện tại trong hôn mê."

"Tư Mã tiên tử thụ thương rồi?" Mấy người tựa hồ không tin.

Tần Linh hướng phía gian phòng nhìn thoáng qua, lại nói: "Không sai, tuy nhiên mọi người yên tâm, Tư Mã tiên tử không có nguy hiểm đến tính mạng, thương thế đã ổn định, năng hiện tại đang ở bên trong liệu thương..."

Nhìn lấy cửa phòng đóng chặt, Khổng Dung nói: "Đi, chúng ta vào xem?"

Thấy mọi người thật dự định đi vào, Tần Linh lập tức ngăn lại nói: "Hiện tại đi vào, chỉ sợ không tiện, có Lạc sư tỷ ở bên trong, chư vị không cần lo lắng!"

Uất Trì Cung bọn người dừng bước lại, Khổng Dung cười nói: "Tần huynh yên tâm, chúng ta chẳng qua là chỉ đùa một chút thôi, đã Tư Mã tiên tử không ngại, vậy bọn ta vẫn là thương lượng một chút như thế nào từ Lưu phủ bên trong cứu ra Tần cô nương a?"

Tần Linh bình tĩnh nhìn đám người, nói: "Các vị vừa mới nói ta đã đều nghe thấy được, chuyện này liên không phiền phức các vị, từ Tần Linh một người giải quyết là được!"

Mộ Liên Phong nói: "Tần huynh câu nói này là có ý gì? Tần cô nương không chỉ có là Tần huynh thân nhân, hơn nữa còn là chúng ta hảo hữu, bây giờ Tần cô nương gặp nguy hiểm, chúng ta làm làm hảo hữu há có thể khoanh tay đứng nhìn?"

"Chư vị hảo ý Tần Linh đều hiểu, ở đây Tần Linh trước hết thay mặt đường tỷ cảm tạ chư vị quan tâm cùng trợ giúp, nhưng Tần mỗ không hy vọng lại có người bởi vì việc này mà thụ thương, nói như vậy Tần mỗ liền khó từ tội lỗi ..." Tần Linh trịnh trọng nói.

Uất Trì Cung nói: "Tần huynh thật dự định một người tiến về sao?"

Tần Linh nói: "Không sai, một cái nho nhỏ Lưu phủ Tần mỗ tự nhiên không có để ở trong mắt, mà lại lần này Lưu Dã tiểu nhi vậy mà dám làm như thế, Tần mỗ định cho hắn một cái suốt đời dạy dỗ khó quên, Tần mỗ không muốn chư vị khó làm."

Đám người nghe Tần Linh một phen giải thích, đều trầm mặc, Uất Trì Cung nói: "Đã Tần huynh đã có chủ ý, vậy bọn ta cũng không nói thêm gì nữa, chỉ hy vọng Tần huynh có thể mau chóng cứu ra Tần cô nương."

Tần Linh đối chúng có người nói: "Tư Mã cô nương liền xin nhờ các vị chiếu khán một phen, chờ Tần mỗ đem đường tỷ cứu ra, Tần mỗ lại cảm tạ chư vị hết sức giúp đỡ!"

Khổng Dung nói: "Tần huynh chớ có khách khí nữa, nhanh đi! Chớ để Tần cô nương chờ lâu!"

Lạc Hình từ trong phòng đi ra, đã biết đám người vì nghĩ cách cứu viện nàng và Tần Lộ hao tổn không ít tâm tư, "Lạc Hình đa tạ chư vị cứu giúp chi ân!"

"Lạc tiên tử khách khí! Chúng ta sấm thẹn!" Đám người cùng kêu lên nói.

Gặp Lạc Hình từ gian phòng đi ra, Tần Linh liền biết Tư Mã Yên Nhi đã bị để vào Linh Dược tắm bên trong, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại, "Tư Mã cô nương làm phiền Lạc sư tỷ ..."

Lạc Hình nói: "Tần sư đệ xin yên tâm!"

Đang lúc Tần Linh chuẩn bị rời đi thời điểm, bỗng nhiên Tần Linh vang lên bên tai một tiếng băng lãnh, Tần Linh cảm nhận được mãnh liệt sát ý, "Tiểu tử! Yên Nhi có phải hay không là người thương?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: : Giết vào Lưu phủ

Tần Linh thân thể chấn động, phảng phất có một cỗ khí lạnh từ chân lên đến đầu, Tần Linh biết nói tới người thực lực rất cao, nếu muốn giết hắn chỉ sợ không cần tốn nhiều sức.

"Tần huynh, người thế nào?" Đám người gặp Tần Linh rõ ràng sững sờ, ánh mắt bên trong tràn đầy chấn kinh cùng ngưng trọng.

Tần Linh hướng phía nóc nhà nhìn thoáng qua, nói: "Không có việc gì, chư vị không cần lo lắng..."

Giữa bầu trời đêm đen kịt, một bóng người quỳnh nhưng độc lập, Tần Linh đang không mà lên, đi vào nữ tử trước người, chỉ gặp nữ tử lụa mỏng che mặt, dung nhan tuyệt thế như ẩn như hiện, Tần Linh trong mắt lóe lên một tia kinh diễm, "Không biết tiền bối là?"

Nữ tử lạnh lùng như cũ, "Ta là ai ngươi không cần biết nói, ta hỏi ngươi, Yên Nhi là thế nào thụ thương, tại sao ta cảm giác đến trong cơ thể nàng có lưu lại kiếm khí? Có phải hay không Thục Sơn Phái người?"

Tần Linh chấn kinh, người trước mắt căn bản cũng không có vì Tư Mã Yên Nhi chấn bệnh qua, liền có thể cảm nhận được Tư Mã Yên Nhi thể nội có còn sót lại kiếm khí, phần này thực lực để Tần Linh động dung.

"Tư Mã cô nương là vì văn bối ngăn cản một kiếm, lúc này mới thụ thương, về phần thương hấn người văn bối cũng không biết hấn có phải hay không Thục Sơn Phái người, tuy nhiên tiền bối không cần tức giận, thương nàng chỉ người đã được đến vốn có giáo huấn..." Cảm nhận được trận trận áp lực, Tần Linh lù lù không sợ, cùng nữ tử đối mặt, không có có khiếp đảm chút nào.

Nữ tử trong mắt từng có một tia kinh dị, "Đã thương Yên Nhi chi người đã được đến giáo huấn, vậy ta liền tạm thời tha cho hấn một lần, về phần ngươi, nếu không phải xem ở ngươi hao tâm tổn trí cứu Yên Nhi phân thượng, định không để tha ngươi! Yên Nhi ta mang đi..."

"Không biết tiền bối là Tư Mã cô nương người nào?" Tần Linh cũng sẽ không đem Tư Mã Yên Nhi tùy tiện liền cho một người xa lạ, dù là người này thực lực cường đại, Tần Linh khó mà chống lại.

Nữ tử sát khí tỏa ra, trong bầu trời đêm Hắc Vân lẩn lộn, cuồng phong gào thét, vô biên sát ý hướng phía Tần Linh tuôn ra mà đến, một đôi tràn ngập sát ý hai con ngươi nhìn chăm chăm Tần Linh, "Tiểu tử! Ngươi đây là đang chất hỏi ta chăng?"

Hai đạo ánh mắt trong đêm tối kịch liệt va chạm, Thái Sơn như vậy áp lực đặt ở Tần Linh trên vai, nhưng Tần Linh cũng không lui lại nửa bước.

Nửa khắc về sau, nữ tử trong mắt sát ý dần dần lui bước, "Tiểu tử, nếu không phải ta đưa cho Yên Nhi cái kia nhanh Ngọc Bội vì nàng ngăn lại một kiếm kia, chỉ sợ hiện tại ngươi đã là cái người chết, khó Yên Nhi không có nói cho ngươi, nàng có một cái sự phụ sao?"

Tần Linh bỗng nhiên nghĩ đến tại Tư Mã Yên Nhi ngăn tại trước người mình một khắc này, Tần Linh xác thực trông thấy Tư Mã Yên Nhi trên người cái kia một khối ngọc bội bắn ra một cỗ mạnh mẽ lực quang, về sau, Ngọc Bội liền biến thành bột mịn, cũng chính là cái này đạo lực chỉ riêng ngăn cản được một kiếm kia bảy tám phần uy lực, Tư Mã Yên Nhi lúc này mới may mắn thoát khỏi tại khó, không phải vậy nói không chừng thật hương tiêu ngọc vẫn.

Nghĩ rõ ràng hết thảy về sau, Tần Linh giật mình, "Nguyên lai tiền bối là Tư Mã cô nương sự phụ, văn bối Tần Linh xin ra mắt tiền bối, vừa rồi nhiều có đắc tội, mong rằng tiền bối thứ lỗi!"

Nữ tử không có nửa phân dị dạng, vẫn như cũ tràn đầy băng lãnh, còn ẩn ẩn có nhàn nhạt sát ý, đang nhìn Tần Linh vài lần về sau, thân hình trong nháy mắt biến mất.

Tần Linh không biết vì sao nữ tử vẫn đối với mình có sát ý. Gặp nữ tử biến mất, Tần Linh liền biết nữ tử đi nơi nào, Tần Linh cũng phi thân rơi xuống đất, xông vào phòng, thế nhưng là đi vào xem xét, gian phòng bên trong nơi nào còn có Tư Mã Yên Nhi, liền đối lấy cái kia thùng gỗ cũng biến mất không thấy gì nữa, chỉ có Lạc Hình trong phòng ngậy ngốc ngăn người, không biết suy nghĩ cái gì.

Lạc Hình trông thấy Tần Linh tiến đến, cuống quýt nói; "Tần sư đệ, vừa mới Tư Mã sư muội nàng, nàng bị..."

Tần Linh nói: "Lạc sư tỷ không nên gấp gáp, ta đã biết, Sư Tỷ yên tâm người kia không có ác ý, nàng là Tư Mã cô nương sự phụ, cố ý đến đây cứu Tư Mã cô nương..."

Đúng vào lúc này, Tần Linh bên tai vang lên lần nữa cái kia âm thanh băng lãnh, "Tiểu tử! Mặc kệ ngươi cùng Yên Nhi là quan hệ như thế nào, đừng tưởng rằng có một chút bản lĩnh liền có thể đánh Yên Nhi chủ ý, ngươi chỉ cần nhớ kỹ ngươi cùng Yên Nhi là người của hai thế giới..."

Cảm nhận được nữ tử trong giọng nói sát ý lâm nhiên, Tần Linh vốn còn muốn giải thích một chút, nhưng trong lòng ngạo khí cùng bất khuất lập tức xông lên đầu, thẳng tắp hướng phía bầu trời đêm nhìn lại.

Rên lên một tiếng, Tần Linh không khỏi ngược lại lùi lại mấy bước, khoe miệng chảy ra huyết hồng, "Tiểu tử! Thật sự cho rằng ta không dám giết ngươi sao?"

Uất Trì Cung bọn người toàn bộ vọt ra, gặp Tần Linh ho ra máu, cảm thấy kinh hãi, "Tần huynh thế nào? Chuyện gì xảy ra? Là ai đã thương ngươi?"

Cảm nhận được trong bầu trời đêm cái kia Đạo Khí hơi thở biến mất, Tần Linh biết nữ tử kia đi, trở lại đối chúng có người nói: "Ta không sao, chư vị không cần lo lắng! Chẳng qua là khí huyết sôi trào thôi, cũng không lo ngại!"

Gặp Tần Linh không muốn nhiều lời, đám người cũng không còn muốn hỏi, Khổng Dung nói: "Tần huynh, vừa mới Lạc tiên tử nói Tư Mã tiên tử bị sự phó của nàng mang đi, là thật sao? Vì sao chúng ta mới vừa rồi không có trông thấy." Khổng Dung nhớ rõ ràng mấy người trong đại sảnh, căn bản không ai tiến đến.

Vì bỏ đi đám người lo nghĩ, Tần Linh nói: "Người kia thật là Tư Mã tiên tử sự phụ không thể nghi ngờ, nàng tu vi cao thâm, Lai Vô Ảnh, Khử Vô Tung, chư vị không có phát hiện đúng là bình thường..."

Nghe Tần Linh một phen giải thích, đám người thoải mái, nhao nhao gật đầu, thăm than Tư Mã Yên Nhi có cái tốt sự phụ. Chỉ có Lạc Hình đôi mi thanh tú vẫn như cũ nhũn lại, một đôi mắt to thủy chung nhìn chằm chằm Tần Linh, giống như muốn từ Tần Linh trên mặt nhìn ra cái gì giống như .

Tần Linh cũng không biết nên giải thích như thế nào, dù sao hắn cùng Lạc Hình cũng không phải là hết sức hiểu rõ, chỉ là bằng hữu bình thường quan hệ, còn chưa tới cái kia loại không nói chuyện không nói cấp độ, Tần Linh không có đi nhìn Lạc Hình ánh mắt, tiếp theo đối chúng có người nói: "Tần mỗ liền có thể tiến về Lưu phủ cứu ra đường tử, chư vị liên kiên nhẫn chờ đợi Tần mỗ Tin tức tốt đi!"

"Tần huynh lần này đi còn cần cần thận!"

Tần Linh từ biệt đám người, thân ảnh biến mất tại mênh mông trong đêm tối.

Lưu phủ, Lưu Dã chính nổi trận lôi đình, mắng dưới chân một đám Gà sai vật, "Một đám rác rưởi! Các ngươi không phải nói Tần Linh lại ở tối nay xuất hiện sao? Người đâu? Hắn ở đâu?"

Lưu Dã nhất cước đem cách hắn gần nhất gà sai vật kia đá ra xa một trượng, cái kia Gà sai vật cứng rắn là sinh sinh nhện được, không có để cho đi ra. Chúng Tiểu tư nằm rạp trên mặt đất, không dám nói lời nào.

"Làm sao? Đều không nói lời nào, cam, các ngươi bình thường không phải đều rất có thể nói sao? Các ngươi ai có thể nói cho ta biết Tần Linh tiêu nhĩ đến tốt cùng ở đâu?" Lưu Dã cuồng hồng, trù tính nhiều ngày âm mưu vốn có thể hoàn mỹ hiện ra, nhưng bây giờ lại muốn chết từ trong trứng nước, để Lưu Dã làm sao có thể cam tâm

"Thiếu gia, không xong, không xong, hắn đánh tới ..." Một cái Gà sai vật hoảng hốt từ bên ngoài chạy vào, trên mặt tất cả đều là kinh hãi, quần áo phía trên vết máu loang lổ.

Lưu Dã cau mày, "Đồ vô dụng, nói rõ ràng, ai tới?"

"Ta tới, ngươi không phải đang tìm ta sao?" Tần Linh âm thanh bỗng nhiên tại Lưu Dã não hải vang lên, một bóng người chậm rãi từ trong đêm tối đi ra, xuất hiện tại Lưu Dã trước mắt.

Lưu Dã quá sợ hãi, nhưng rất nhanh liền khôi phục trấn định, một đôi huyết hồng trong hai mắt tràn đầy oán độc, "Ha-Ha... Tần Linh ngươi rốt cục xuất hiện, ngươi biết ta chờ đợi ngày này đợi bao lâu sao? Tối nay là tử kỳ của ngươi! Tốt thật thân làm gì, còn không mau đi đem cái kia Tiểu Tiệp Nhân dẫn tới, ta muốn hắn để nhìn tận mắt ta là như thế nào đùa bốn cái kia Tiểu Tiệp Nhân, đây chính là ngươi đắc tội ta đại giới!"

"Ngươi cái này là muốn chết!"

Lưu Dã cuồng tiếu, "Đúng! Không sai! Muốn chết thì phải làm thế nào đây, ngươi dám giết ta sao? Có cái kia Tiểu Tiệp Nhân vì ta chôn cùng, cho dù chết cũng có thể khoái hoạt! Ha-Ha..."

Tần Lộ bị mấy cái Gà sai vật ngốc đi qua, tại Tần Lộ trông thấy Tần Linh về sau, tâm tình thoáng chốc kích động lên, nhưng miệng lại bị nhét vào, không nói nên lời.

Tại Lưu Dã ra hiệu dưới, Gà sai vật đem Tần Lộ trong miệng vài cầm xuống, "Tần Linh đệ đệ, ngươi đi mau! Tỷ tỷ thật cao hứng ngươi có thể tới cứu tỷ tỷ, nhưng tỷ tỷ không hy vọng ngươi vì tỷ tỷ mà..." Tần Lộ khóc không thành tiếng, không thể nói thêm gì đi nữa.

Gặp Tần Lộ hoàn hảo vô sự, Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Đường tử yên tâm, ta chẳng mấy chốc sẽ mang ngươi rời đi nơi này, thứ ba trước còn cần vì đường tử đòi lại điểm lợi tức..." Tần Linh trên mặt lộ ra cười tàn nhẫn ý.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: : Cứu Tần Lộ

Lưu Dã tứ vô kỵ đạn cười lớn, "Tần Linh ngươi nhớ nàng chết sao? Ngươi động động thử một chút, có tin ta hay không lập tức liền giết cái này Tiểu Tiệp Nhân!" Lưu Dã từ trong ngực xuất ra một thanh hàn quang bắn ra bốn phía Đoàn Nhận, chống đỡ tại Tần Lộ cần cổ.

Tần Linh nhìn qua giống như không phải rất lo lắng, "Người thù nhìn một chút, nếu như nàng có cái gì ngoài ý muốn? Ta sẽ để cho người Lưu gia tất cả mọi người chôn cùng! Nhớ kỹ ta không phải tại nói đùa với người, ta là chăm chú!"

Lưu Dã bị Tần Linh bỗng nhiên biểu hiện ra cường thế trấn trụ, có chút sợ hãi nhìn lấy Tần Linh, cố gắng trấn định nói; "Tần Linh người đừng muốn ngông cuồng, hiện tại ta muốn người Tự Phế Vô Công, nếu như người không làm theo, vậy ta liền sẽ đem cái này Tiểu Tiệp Nhân quần áo từng kiện từng kiện lột bỏ, người tin hay không? Ta tin tưởng nơi này nhất định sẽ có người rất tình nguyện..."

Chúng Tiểu tư trong mắt đại mạo dân quang, cười dân.

Tần Linh sắc mặt lập tức phát lạnh, "Cho người thêm một cơ hội, sự kiên nhẫn của ta có hạn!"

Lưu Dã ngoảnh mặt làm ngơ, dữ tợn rống nói: "Tần Linh, đây là người bức ta!" Lưu Dã dùng Đoàn Nhận đem Tần Lộ áo khoác chậm rãi bóc lên, lộ ra trần trụi cười dâm dăng.

Tần Linh một tiếng gầm thét: "Người cái này là muốn chết!"

Nhìn lấy Tần Linh hướng mình vọt tới, Lưu Dã hoảng hốt lui lại mấy bước, bốn phía Chúng Tiểu tư cùng chạy tới Lưu gia chúng có người nói: "Còn đứng ngây đó làm gì? Giết hắn cho ta! Người này lên xông vào Lưu phủ, muốn đối Bản Công Tử mưu đồ làm loạn! Ai giết hắn, ta bẩm báo cha, sẽ trùng điệp có thưởng!"

Đám người huy kiếm mà tới, gặp Lưu gia đám người thẳng hướng Tần Linh, Lưu Dã đặc ý nhìn lấy Tần Linh, "Tần Linh tiểu nhi, người tốt tốt hưởng thụ đi! Ta sẽ để cho người nhìn một trận Hảo Hỉ!" Lưu Dã một mặt cười dâm dăng nhìn lấy Tần Lộ, dao găm trong tay lần nữa đâm hướng Tần Lộ Ngoại Y.

Tần Lộ liều mạng giãy dụa lấy, làm sao bị Lưu Dã gắt gao bắt, căn bản không thể động đậy, giờ phút này Tần Lộ rốt cục sợ hãi, cùng dạng này bị người lăng nhục, còn không bằng chết.

"Thế nào Tiểu Tiệp Nhân? Hiện tại biết sợ hãi, muộn! Yên tâm Bản Thiếu Gia sẽ rất ôn nhu..." Dao găm sắc bén nhẹ nhàng liền cắt đứt Tần Lộ Ngoại Y dây thắt lưng.

Hai mắt đầm lệ mông lung, Tần Lộ lẳng lặng đứng tại cái kia, không đang giãy dụa, giống như mất đi linh hồn, không nhúc nhích.

Tần Linh sát ý bạo tăng, hừ lạnh một tiếng, vô tận khí thế thấu thể mà ra, như là một cỗ vô hình khí lăng quét sạch bốn phương tám hướng, những cái kia thẳng hướng Tần Linh Lưu gia đám người, lập tức như gặp sét đánh, cảm thụ kinh thiên sát ý, trong lòng đều toát ra một cái ý niệm trong đầu, chỉ cần mình lại có nửa phần dị động, chỉ sợ liền sẽ đầu một nơi thân một nẻo.

Đám người đột nhiên dừng bước, kinh ngạc nhìn Tần Linh, trong mắt có loại không nói ra được sợ hãi, trọng thương mặc dù mê người Vô Hạn, nhưng cùng mạng nhỏ so ra, lại tính là cái gì.

Lưu Dã nhìn thấy mọi người bồi hồi không tiến lên, gầm thét nói: "Các người đang làm gì? Còn không đuổi mau giết hắn?"

Tại Lưu Dã tiếng rống giận dữ phía dưới, có người khắc chế sợ hãi của nội tâm, từng bước một hướng phía Tần Linh đi đến, "Tiểu tử! Đi chết đi!" Một thanh sáng loáng lợi kiếm hướng Tần Linh đâm tới.

Tần Linh nhìn cũng chưa từng nhìn người này, một tay phát lên, người kia liền bay ngang ra ngoài, ở giữa không trung lưu lại một vòng tàn đỏ, người kia bay ra mười mét bên ngoài, ngã xuống đất không một tiếng động.

Những cái kia đang muốn chuẩn bị động thủ người không không kinh hãi, sinh sinh dừng bước, chầm chậm lui lại.

Lưu Dã cũng bị Tần Linh vừa mới chỗ hiện ra thực lực sợ ngây người, vừa mới người kia Lưu Dã thế nhưng là rất rõ ràng tu vi của hắn, Hậu Thiên Cửu Trọng, Tần Linh chỉ là vung tay một cái, liền đem một cái Hậu Thiên Cửu Trọng cao thủ trọng thương, không biết sinh tử!

Tần Linh từng bước một hướng đi Lưu Dã, Lưu Dã thất kinh, gắt gao chộp tới Tần Lộ, "Người đừng lại! Còn dám tiến lên một bước, ta liền giết nàng!"

Tần Linh tại Lưu Dã trước mặt ba trượng chỗ ngừng lại, "Lưu Dã, thả nàng, ta tha cho người một mạng!" Tần Linh nhàn nhạt nói nói.

Gặp Tần Linh không dám lên trước, Lưu Dã lần nữa trấn định, vừa rồi tựa hồ quên trong tay mình còn có một cái thẻ đánh bạc, "Tha ta một mạng? Ha-Ha... Tần Linh người có phải hay không choáng váng, nàng hiện tại trong tay ta, người hẳn là quý xuống đi cầu ta tha cho nàng một mạng..."

Gặp Lưu Dã vẫn không biết tỉnh ngộ, Tần Linh cũng lười tại cùng hắn nói nhảm, thân hình trong nháy mắt từ biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lúc, Tần Linh đã xuất hiện tại Lưu Dã trước mặt.

Lưu Dã kinh hãi thất thố, dao găm trong tay theo bản năng hướng về Tần Lộ cái cổ ở giữa lần này đi.

Tần Linh sắc mặt âm lãnh, "Muốn chết!"

Lưu Dã một tiếng kêu rên, Đoàn Nhận bịch một tiếng rơi trên mặt đất, theo Đoàn Nhận cùng một chỗ trượt xuống còn có một cái đầm máu thủ chương, Lưu Dã quỳ một chân trên đất đau nhức khóc tê hào, thanh âm kia quả thực là kinh thiên động địa, "Tần Linh! Ta muốn giết người! Giết người!"

Đây hết thầy phát sinh bất quá là tại trong điện quang hỏa thạch, thẳng đến Luru Dã trên mặt đất thông khổ kêu rên, Luru gia còn thừa nhân tài thấy rõ chuyện gì xảy ra, gặp Luru Dã bị đoạn một tay chưởng, có người hướng phía Tàn Linh sát tướng tới.

Bởi vì bọn hắc biết Luru Dã thụ thương, nếu là Luru Thạch An truy cứu tới, bọn hắc cũng trốn không thoát khỏi trách nhiệm, nói không chừng sẽ còn Bị Trấn giết, vì có thể lập công chuộc tội, lập tức có không ít người phóng tới Tàn Linh.

Tàn Linh lạnh lùng nhìn lấy bốn phía vây quanh tới đám người, một chưởng vỗ ra, chưởng thế kinh thiên động địa, tại hùng hậu Chưởng Kính phía dưới, đám người tựa như lục bình không rễ, hướng về bốn phía phiêu đảng mà đi.

Tần Lộ sau khi thoát hiểm, liền thời gian dần trôi qua khôi phục lại, lần nữa khôi phục ngày xưa tính tình, không có sợ chút nào, ở một bên dùng sức vỗ tay nói: "Tàn Linh đệ đệ tốt, đánh bọn hắc cái hoa rơi nước chảy, hung hăng giáo huấn một chút bọn hắc, xem bọn hắc còn có dám khi phụ ta hay không?" Nói chuyện đồng thời, Tần Lộ còn nặng nề hướng phía dưới chân một người bị té xuống đất đá mấy cước, phát tiết nhiều ngày tới oán khí.

Luru Dã gấp bưng bát lấy đoạn chưởng chỗ, hai mắt như là người chết mắt một loại nhìn chăm chăm Tàn Linh, "Tàn Linh ngươi chờ, ta sẽ giết ngươi! Cha ta là sẽ không bỏ qua ngươi! Ta muốn để ngươi chết không có chỗ chôn!"

Tần Lộ không nói lời gì xông tới, đem Luru Dã đập ngã xuống đất, "Luru Dã, ta nói qua Tàn Linh đệ đệ sẽ đến cứu ta, hiện tại tin tưởng đi! Đây chính là ngươi lừa mang đi bản cô nương sau quả, như là dựa theo bản cô nương ý tứ, giết ngươi cũng tính tiện nghi ngươi, bắt quá ta Tàn Linh đệ đệ không muốn nhiều tạo Sát Nghiệt, trước hết tha cho ngươi một cái mạng chó, nếu như tái phạm lần nữa, ta nhất định giết ngươi!"

"Tiểu Tiện Nhân! Ngươi giết ta à! Ngươi dám không, nếu như giết ta, ngươi đồng dạng sẽ chết, liên đới lấy các ngươi Tần gia cũng giống vậy, cha ta là sẽ không bỏ qua các ngươi..."

Ba! Ba!

Hai tiếng giòn vang, Tàn Linh trực tiếp quật Luru Dã hai bàn tay, lạnh lùng nhìn lấy Luru Dã, "Có tin ta hay không hiện tại liền giết ngươi!"

Cảm nhận được Tàn Linh cái kia băng lãnh sát ý, Luru Dã ngoan ngoãn ngậm miệng lại, bởi vì hắc vừa rồi chân thực cảm nhận được, Tàn Linh khả năng thật dám giết hắc.

"Chúng ta đi thôi!" Tàn Linh nhàn nhạt nhìn thoáng qua Luru Dã, đối Tần Lộ nói.

Tần Lộ không biết là Tàn Linh vừa rồi không chỉ có chặt đứt Luru Dã một tay nắm, mà lại tại Luru Dã không có phát giác thời điểm, còn đem Luru Dã vô công phế đi, từ nay về sau Luru Dã đứng vậy một tên phế nhân.

Một đám Luru gia người gặp Tần Linh muốn muốn ly khai, trong lúc nhất thời muốn ngăn trở nhưng lại không dám tiến lên, Tàn Linh cường đại vừa rồi rõ như ban ngày, chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Linh rời đi.

Đang lúc Tàn Linh vừa đi đại môn một khắc này, từng tiếng to rõ, mang theo vô biên chán nản âm thanh tại Luru phủ bên trong quanh quẩn, "Hoàng khẩu tiểu nhi, đã thương con ta, xong ta Luru phủ, muốn cứ thế mà đi sao? Coi ta Luru phủ là địa phương nào?"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: : Luru An Thạch

Tàn Linh hướng phía đại môn nhìn lại, chỉ thấy ngoài cửa đi tới hai người, hai người đều là Ma Y khoác thân, Túc Hạ một đôi giày vải, lộ ra rất là mộc mạc.

Luru gia đám người gặp hai người xuất hiện, lập tức tựa như tìm được chỗ dựa, Luru Dã càng là đau nhức khóc, "Cha, giết bọn hắc! Giết bọn hắc! Bọn hắc đem hài nhi tay..."

Trong đó một người đàn ông tuổi trung niên nhìn thấy Luru Dã cái kia trụ lùi tay, thân hình bạo động, xuất hiện tại Luru Dã bên người, "Dã nhi, tay của ngươi thế nào?"

Lưu Dã lên tiếng lớn khóc, "Cha, tay của ta bị Tần Linh tiểu nhi chặt đứt, ngươi muốn vì hài nhi báo thù à? Không phải vậy hài nhi không cam tâm, nhất định phải giết hắn, còn có bên cạnh hắn cái kia Tiểu Tiện Nhân!"

Nam tử trung niên chậm rãi quay người, "Là ngươi thương Dã nhi?" Tần Linh biết người trước mắt là ai, Lưu gia gia chủ Lưu An Thạch.

Tần Lộ giễu cợt nói: "Dã nhi? Dã nhi? Lưu Dã ngươi không phải là dã loại à? Ngươi nhìn ngay cả cha ngươi đều để ngươi dã loại?"

"Tốt đầu răng tiểu nha đầu, không quản các ngươi là ai? Đã thương Dã nhi, các ngươi không trả giá đắt, mơ tưởng đi ra Lưu phủ, người tới! Đem hai người này bắt được, ta muốn tự tay chém xuống hai cánh tay của bọn hắn vì Dã nhi báo thù!" Lưu An Thạch đối đám người mệnh lệnh nói.

Lưu An Thạch mệnh mọi người nào dám không nghe, dù là Tần Linh là cái Sát Nhân Cuồng Ma, đám người cũng sẽ không chút do dự xông đi lên.

Tần Linh bình tĩnh nhìn Lưu An Thạch, "Ngươi vẫn là tự mình ra tay đi! Ngươi để bọn hắn xuất thủ sẽ chỉ đồ thêm mấy sợi vong hồn, nếu như ngươi quan tâm sinh tử của bọn hắn, ta không ngại giết bọn hắn!"

"Ha-Ha... Thật là cuồng vọng tiểu nhi, tốt! Đã ngươi như thế không biết trời cao đất rộng, vậy lão phu liền tự mình xuất thủ, giáo huấn ngươi một chút cái này hoàng khẩu tiểu nhi!" Lưu An Thạch ra hiệu đám người dừng lại, một thân một mình hướng về Tần Linh đi đến.

"Đại ca, không cần làm phiền ngươi xuất thủ, để cho ta tới chiêu cố hắn..." Cùng Lưu An Thạch một đường tới nam tử kia bỗng nhiên mở miệng nói.

Lưu An Thạch nhìn một chút còn tại chịu đựng thống khổ Lưu Dã, sau đó nói ra: "Đã nhị đệ có như thế nhà húng, cái kia cứ giao cho nhị đệ xuất thủ, nhị đệ nhớ lấy, không thể tổn thương tính mạng của hắn, ta chỉ cần hắn một tay một chân..."

"Đại ca, yên tâm, hết thảy liền giao cho ta! Ta sẽ vì hiền chất làm chủ." Nam Tử lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười hướng về Tần Linh đi đến, một bước Nhất Sát cơ, tựa hồ một chút cũng không có đem Tần Linh để ở trong mắt.

Gặp nam tử trung niên đánh tới, Tần Lộ nói: "Ngươi khó khăn không hỏi con của ngươi làm cái gì không? Như thế không phân tốt xấu, ủng hộ cho ngươi vẫn là Lưu gia gia chủ?"

"Miệng lưỡi bén nhọn tiểu nha đầu, ta Lưu mỗ làm việc còn chưa tới phiên ngươi đến khoa tay múa chân, mặc kệ con ta trước đó làm qua cái gì, ta chỉ biết các ngươi đã thương hắn, vậy sẽ phải trả giá đắt, giết người thì đền mạng, từ xưa không đổi đạo lý, khó ta muốn lão phu dạy các ngươi sao?"

Tần Linh cười lạnh một tiếng, "Giết người thì đền mạng, thật là lớn lý do, cái kia Tần mỗ liền muốn hỏi ngươi, con trai bảo bối của ngươi tại kinh đô làm xằng làm bậy, ức hiếp Nhỏ yếu, giày xéo nhân mạng, vậy cái này lại nên như thế nào?"

"Đại ca còn cùng bọn hắn đồng dài cái gì, để cho ta trực tiếp đem bọn hắn bắt giữ, xem bọn hắn còn có lời gì nói." Nam Tử một mặt hung tướng, huy quyền hướng phía Tần Linh đánh tới.

Tần Linh ra hiệu Tần Lộ lui sang một bên, giờ chuông đón lấy, Bôn Lôi thủ hiện lộ rõ ràng lớn lao uy lực, Ngân Xà tại trong lòng bàn tay ngưng tụ, xuy xuy rung động.

Nam Tử kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Tần Linh, "Tiểu tử, ngươi là ai? Làm sao lại Tần gia Bôn Lôi thủ?"

Tần Linh không có trả lời, Tần Lộ ở một bên chế giễu nói: "Làm sao? Ngươi cũng biết nói chúng ta Tần gia Bôn Lôi thủ?"

"Các ngươi là Tần gia người?" Nam Tử rõ ràng không nghĩ tới, nhưng giờ phút này đã xuất thủ, ngừng suy nghĩ tay đã không còn kịp rồi.

Lưu An Thạch trong mắt lóe lên một chút do dự, nhưng trông thấy Lưu Dã cái kia thần tình thống khổ về sau, Lưu An Thạch âm lãnh nói ra: "Là Tần gia thì phải làm thế nào đây, hôm nay không trả giá đắt, ai cũng đừng hòng rời đi! Nhị đệ giết bọn hắn!"

Nam Tử tựa hồ không nghĩ tới Lưu An Thạch sẽ làm ra quyết định như vậy, "Đại ca, ngươi quyết định?"

Lưu An Thạch quyết tuyệt nói ra: "Quyết định, hắn Tần gia người đã thương con ta, thù này làm sao có thể không báo!"

Nói chuyện đồng thời, trong tay nam tử uy lực lập tức lại mạnh mấy phần, xem ra Nam Tử thật muốn đem Tần Linh đánh chết ở quyền dưới.

Quyền Chuông gặp nhau, một cỗ khí lãng tử tán xem ra, hướng về bốn phía khuấy động.

Đạp! Đạp! Đạp! Rền lên một tiếng, Nam Tử khó có thể tin nhìn lấy Tần Linh, bỗng nhiên một ngụm máu tươi phun ra, "Ngươi! Ngươi..." Nam Tử căn bản không có ngờ tới Tần Linh có thực lực cường đại như vậy, thân vì tiên thiên Tứ Trọng cường giả hắn vậy mà không phải Tần Linh địch, cái này không khỏi nghe nói quá kinh người, Tần Linh mới bao nhiêu lớn.

Tần Linh lạnh lùng nói ra: "Không nghĩ tới có phải hay không, muốn muốn giết ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

Lưu An Thạch trấn an được Lưu Dã về sau, lập tức lách mình đến Nam Tử bên cạnh thân, "Nhị đệ! Ngươi thương có nặng hay không?"

"Đại ca yên tâm, một chút vết thương nhỏ, không có gì lớn, ngược lại là người này, tuổi còn trẻ, liền có tu vi cường đại như thế, vì sao trước đó chưa từng nghe nói qua Tần gia còn có như thế một thiếu niên?" Nam Tử thật sâu kiêng kỵ nhìn lấy Tần Linh.

Tần Lộ âm thầm buông xuống nỗi lòng lo lắng, trước đó trong lòng còn có chút lo lắng, nhưng bây giờ là triệt để an tâm, "Thế nào? Hiện tại biết ta Tần Lĩnh đệ đệ lợi hại đi! Nói thật cho ngươi biết, các ngươi một cái cũng không phải Tần Lĩnh đệ đệ đối thủ, thức thời liền để cho chúng ta rời đi, không phải vậy chúng ta liền không khách khí!"

Lưu An Thạch giống như cũng không có đem nam tử nghe vào, lại thêm Tần Lộ phen này giễu cợt, Lưu An Thạch nổi giận, đối Tần Lĩnh khinh thường nói ra: "Nhị đệ quá lo lắng, người này mạnh hơn cũng bất quá là một cái nữ tử vị can đích tiểu nhân, có thể mạnh đến mức nào, nhị đệ tạm lui ra sau, liền để ta tự mình xuất thủ giải quyết hắn."

Giờ phút này Tần Lĩnh thật nổi giận, mình khắp nơi lưu tình, nhưng đối phương lại không biết tiến thoái, được một tác lại muốn tiến một thước, "Thật cho là ta không dám giết các ngươi sao?" Một cỗ sát ý từ Tần Lĩnh trên thân khuếch tán ra đến, như là khô lạnh Bắc Phong, thổi nhập chứng nhân trong lòng.

"Cuồng vọng! Muốn giết lão phu, coi như Tần Đức lão nhi tới đây cũng không dám nói câu nói này."

Sát ý như đao, Tần Lĩnh Nộ Hòa sôi trào, đối phương nói năng lỗ mãng, Tần Lĩnh Sát Tâm nổi lên, "Lão tặc! Ngươi lặp lại lần nữa!"

"Tần Lĩnh tiểu nhi đừng ngông cuồng hơn, chờ lão phu đưa ngươi bắt giữ, nhìn xem ngươi là có hay không còn như vậy không biết trời cao đất rộng?" Lưu An Thạch cuồng bạo mà lên, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Tần Lĩnh chạy giết mà đi.

"Cha! Nhất định phải giết hắn, vì hài nhi báo thù!" Lưu Dã gặp cha xuất thủ, hoàn toàn yên tâm, xong quên hết rồi vừa rồi Tần Lĩnh một chiêu bại thương Ma Y Nam Tử sự tình.

Lưu Thạch An mặc dù không có đem Tần Lĩnh để ở trong mắt, nhưng hắn vẫn là nhiều hơn mấy phần cẩn thận, một đôi tay không linh động dị thường, lập loè, hướng phía Tần Lĩnh quanh thân yếu hại đánh tới, Tần Lĩnh đơn chương đón lấy, vẫn như cũ là sớm đã hòa thuận thanh Bôn Lôi thủ. Chương thế lôi động, như kinh lôi vút không, khắp nơi tràn ngập Lôi Điện khí tức.

"Tần Lĩnh tiểu nhi, hôm nay lão phu ngược lại muốn xem xem là ngươi Tần gia Bôn Lôi thủ lợi hại, vẫn là lão phu Thiết Sa chương lợi hại?" Chỉ gặp Lưu Thạch An song chương đã biến sắc, đen sì tựa như hai khối đốt đen Than củi, giống như có từng sợi khói đen bay ra.

Lưu Dã gặp này, tiếng cười càng đậm, "Ha-Ha... Tần Lĩnh ngươi nhất định phải chết, cha ta đã xem Thiết Sa chương luyện đến đại thành, mặc cho ngươi lợi hại hơn nữa cũng không phải là đối thủ..."

Một cái tiên thiên nặng cao thủ, đem Thiết Sa chương luyện đến đại thành, hắn thực lực đủ để tăng lên một cái cấp độ!"Lưu Dã, ngươi có phải muốn chết hay không a?" Tần Lộ một mặt cười xấu xa nhìn lấy Lưu Dã.

Lưu Dã hoảng hốt lui về sau mấy bước, đối cách đó không xa Ma Y Nam Tử hô nói: "Nhị thúc cứu ta!"

Ma Y Nam Tử chính nhìn chăm chú lên trên trận cục thế, nghe được Lưu Dã kêu cứu, Ma Y Nam Tử bất động thanh sắc nhìn một chút Tần Lộ, "Dã nhi đến đằng sau ta đến, năng nếu là dám động ngươi, nhị thúc cũng không tin năng có thể đem ngươi thế nào?"

Tuy nhiên vừa mới Ma Y Nam Tử bị Tần Lĩnh gây thương tích, nhưng cũng không phải là rất nghiêm trọng, tại Ma Y Nam Tử nhìn tới đối phó một tiểu nha đầu vẫn là dư sức có thừa. Nếu như năng dám đến, Nam Tử không ngại đem bắt.

Lưu Dã trốn ở phía sau nam tử, nhỏ giọng nói: "Nhị thúc, nhanh bắt lấy nàng! Chỉ cần có nàng nơi tay Tần Lĩnh tất không dám phản kháng, như vậy giết hắn dễ như trở bàn tay..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: : Chém giết

Ma Y Nam Tử cảm thấy nhất động, nhãn quang tinh thoả hướng phía Tần Lộ liếc qua đi, tựa hồ thật muốn đối Tần Lộ xuất thủ, tựa như là tại tìm cơ hội.

Cảm nhận được Ma Y Nam Tử ánh mắt tinh thoả hướng tự mình nhìn đến, Tần Lộ Linh Cơ nhất động, đối chính đang chiến đấu Tần Lĩnh hô nói: "Tần

Linh đệ đệ ngơoi nhanh lên a! Người này muốn ta mưu đồ làm loạn!"

Ma Y Nam Từ thấy sự tình bại lộ, dứt khoát không cò kị nữa, giang hai cánh tay liền hướng Tàn Lộ đánh tới, "Tiểu nha đầu ngược lại là rất thông minh, tuy nhiên ngơoi cho là hấn còn có thể lo lắng ngơoi sao? Chỉ cần bắt được ngơoi, mặc hấn có bản lĩnh lớn bằng trời, cũng phải ngoan ngoãn thụ năm, đảm nhiệm dựa vào chúng ta xâm lược!"

Tàn Lộ lớn tiếng quát lớn, "Các ngơoi tốt bi ỏi a!"

Ma Y Nam Từ cười to, "Vô Độc Bất Trọng Phu, như là đã cùng các ngơoi Tàn gia đối lập, cái kia cũng không có cái gì nhưng cò kị, chờ cảm xuống các ngơoi, Hoa gia bên kia nhất định sẽ rất cao hứng."

"Hừ! Nguyên lai các ngơoi muốn cùng Hoa gia liên hợp!" Tàn Lộ thở phì phò giận nói, đôi mắt Cực Tốc đánh tới Ma Y Nam Từ không có chút nào lo lắng.

Lưu Thạch An một bên cùng Tàn Linh đối chiến, một bên lưu ý lấy bốn phía động tĩnh, "Nhị đệ, còn đi theo cái Tiểu Tiệp Nhân đông dài cái gì? Nhanh bắt lấy nàng! Làm hại Dã nhi như thế liền có trách nhiệm của nàng..." ; Ma Y Nam Từ tự tin hơn gấp trăm lần, "Đại ca yên tâm, cái tiểu nha đầu này trốn không thoát lòng bàn tay của ta..."

Tàn Lộ hốt hoảng lui lại lấy, "Ta cho ngơoi biết a! Ngơoi nếu là dám động thủ với ta, Tàn Linh đệ đệ là sẽ không bỏ qua ngơoi, Lưu Dã đúng vậy ví dụ tốt nhất."

"Tiểu nha đầu đến hợp Cáo mượn oai Hổ, tuy nhiên lão phu không ăn cái kia một bộ..." Ma Y Nam Từ thân hình thoáng chốc lại nhanh thêm mấy phần, giờ phút này cách Tàn Lộ cũng chỉ có Nhất Trọng xa, mắt thấy Tàn Lộ liền bị Ma Y Nam Từ bắt lấy.

Tàn Lộ lui không thể lui, đối Tàn Linh lớn tiếng hô nói: "Tàn Linh đệ đệ, ngơoi lại không tới cứu ta, bọn hấn thật phải bắt được ta ..."

Tàn Lộ cũng không biết giờ phút này tại sao mình như thế đối Tàn Linh có lòng tin, tin tưởng Tàn Linh nhất định sẽ tới cứu mình, cũng nhất định sẽ đánh bại Lưu An Thạch. Kỳ thực đi qua nhiều ngày như vậy ở chung, Tàn Lộ tổng cảm giác đến người đệ đệ này của mình tràn đầy một cỗ thần bí, luôn luôn thình thoảng mang cho người ta kinh hi, giống như.

Tàn Linh lạnh lùng nhìn Lưu An Thạch một chút, cái nhìn này sát ý nồng đậm, tựa như một thanh Lợi Nhận thật sâu đâm vào Lưu Thạch An đáy lòng, Lưu An Thạch một trận kinh hãi, ở sâu trong nội tâm bỗng nhiên tỏ khắp lấy sợ hãi.

Đang lúc Lưu Thạch An âm thầm cảnh giác lúc, trước mắt Tàn Linh đột nhiên biến mất không thấy, tìm mắt nhìn đi, Lưu An Thạch đột nhiên quát to một tiếng, "Nhị đệ cẩn thận!"

Ma Y Nam Từ đang đắc ý ở giữa, lập tức liền muốn đem Tàn Lộ bắt, như vậy Tàn Linh còn không phải dễ như trở bàn tay, thế nhưng là một đoạn thời khắc một cỗ cho tới bây giờ không có cảm giác nguy cơ hiện đầy Ma Y Nam Từ toàn thân, hấn tựa hồ cảm nhận được Từ Vong triệu hoán. Chính muốn quay đầu thời điểm, trước mắt xuất hiện một bóng người, thân ảnh mang theo vô tận sát cơ im ắng mà tới.

"Ngơoi đã chọc giận ta!" Lời nói lạnh như băng tại Ma Y Nam Từ bên tai tiếng vọng.

Ma Y Nam Từ còn chưa làm ra bất kỳ phản ứng nào, liền cảm nhận được một cỗ vô biên nhói nhói đánh tới, ngay sau đó hết thấy trước mắt dần dần bắt đầu mơ hồ, bên tai cũng thoáng chốc an tĩnh rất nhiều, bóng tối vô tận từ từ đem Ma Y Nam Từ bao phủ.

"Nhị đệ!" Lưu An Thạch cuồng hồng trận trận, chạy vội tới Ma Y Nam Từ bên cạnh, tiếp nhận chậm rãi ngã xuống đất Ma Y Nam Từ, thế nhưng là chờ đợi hấn chỉ có im ắng đáp lại.

"Nhị đệ! Nhị đệ! Ngơoi tỉnh!" Lưu An Thạch cực kỳ bi thương, tựa hồ rất thương tâm.

Tàn Linh ngăn chặn trong nội tâm cái kia một tia đồng tình, bởi vì hấn biết nếu như không biết là thực lực mình cao thâm lời nói, chỉ sợ ngã xuống sẽ là chính hấn, mà lại ngay tiếp theo Tàn Lộ cũng sẽ nhận lắng nhục, đây là Tàn Linh tuyệt đối không cho phép phát sinh. Ở cái thế giới này, chỉ có thực lực mới là cực kỳ trọng yếu.

Lưu An Thạch hai mắt sung huyết, giống như đã tiếp nhận sự thực, trợn mắt trợn trợn, "Ngơoi vậy mà giết hấn, giết ta nhị đệ! Tàn Linh tiểu nhi lão phu muốn giết ngơoi, đưa ngơoi thiên đao vạn quả, vì ta nhị đệ báo thù! Còn có các ngơoi Tàn gia, lão phu muốn diệt ngơoi Tàn gia cả nhà!"

"Ngơoi lập lại lần nữa!" Sát khí lần nữa ngưng tụ, Tàn Linh không ngại đem Lưu An Thạch cũng một khối chém, phạm là đối Tàn gia có uy hiếp tồn tại, Tàn Linh tuyệt không nhân nhượng.

Lưu Dã ở một bên sững sờ nhìn lấy, không biết là ngây ngơoi, vẫn là bị sợ choáng váng, ánh mắt bên trong tựa hồ đã mất đi nào đó loại vốn có hào quang, trống rỗng.

Lưu An Thạch đã nổi giận, căn bản lạnh không an tĩnh được, đôi bàn tay mở mới bóc lên nhàn nhạt khói đen, "Dã nhi, đi mau! Hôm nay cho dù chết, lão phu cũng phải vì ngơoi nhị thúc báo thù!"

Lưu Dã giống như không có nghe được Lưu An Thạch, vẫn si ngốc ngơoi đứng ở nơi đó, Lưu An Thạch giờ phút này đã không để ý tới hấn, hấn đã giết tới Tàn Linh bên cạnh thân, đen nhánh thủ chương giờ lên cao cao, ẩn hướng Tàn Linh ở ngực.

Lưu An Thạch tại Tần Lĩnh trong mắt là cái có cũng được mà không có cũng không sao tồn tại, Tần Lĩnh chưa từng có đem hấn nhìn ở trong mắt, giờ phút này Tần Lĩnh chính đang suy tư muốn hay không chém giết Lưu An Thạch, nếu như đem Lưu An Thạch chém giết, như vậy thế tất sẽ khiến Hoa gia cảnh giác, đây là Tần Lĩnh không nguyên ý nhìn thấy, bởi vì Tần Lĩnh giống như từ Hoa gia tìm hiểu ra cha mẹ hạ lạc, không nghĩ tới sớm bộc lộ ra thực lực.

Tần Lĩnh phi thân lui lại, tránh qua, tránh né Lưu An Thạch cái này nổi giận một kích.

"Lưu Dã, ngươi bắt ta đường tỵ, muốn ra tay với ta, hôm nay một thù trả một thù, ta đoạn tay ngươi chưởng, từ đó nếu là ngươi còn dám đùa nghịch hoa chiêu gì, tuyệt không tha cho ngươi! Ngươi nhưng nghe rõ ràng?" Tần Lĩnh bỗng nhiên quát to một tiếng.

Sớm đã thất thần bao lâu Lưu Dã, bị Tần Lĩnh một tiếng này Hoàng Chung Đại Lữ (*Tiếng chuông vang vọng) như vậy âm thanh triệt để bình tĩnh, bên tai tựa hồ còn đang vang vọng lấy Tần Lĩnh, nhìn thấy Tần Lĩnh cái kia phệ nhân ánh mắt, Lưu Dã giờ phút này rốt cục sợ hãi, "Nghe rõ ràng, nghe rõ ràng, ngài yên tâm, ta cũng không dám nữa..."

"Dã nhi, ngươi đang nói cái gì, Tần Lĩnh tiểu nhi giết ngươi nhị thúc, ta Lưu gia cùng hấn thế bất lưỡng lập, ngươi sao có thể thấp như vậy dưới thân khí, ngươi muốn ta như thế nào đối mặt với ngươi dưới cửu tuyền nhị thúc, không được! Hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn chém giết Tần Lĩnh tiểu nhi, lấy cảm thấy an ủi ngươi nhị thúc trên trời có linh thiêng!"

Lưu An Thạch muốn muốn lại lần nữa ra tay, Lưu Dã bỗng nhiên lao đến, "Cha, ngươi khó vẫn chưa rõ sao? Nhị thúc đã chết, khó cha cũng muốn bước nhị thúc theo gót sao? Cái kia đề hải nhi về sau làm sao bây giờ? Đề cho ta Lưu phủ đám người làm sao bây giờ?"

Lưu An Thạch giận nói: "Khó ngươi nhị thúc thù liền không báo sao?"

"Báo! Đương nhiên muốn báo! Tuy nhiên không phải hiện tại, khó cha cho rằng hôm nay có thể giết được Tần Lĩnh sao? Cha coi như liều chết cũng chỉ có thể đem Tần Lĩnh trọng thương! Cùng dạng này còn không bằng tích sức lực lượng, chờ đợi ngày sau lại báo thù, đến lúc đó chúng ta cùng Hoa gia liên thủ, cùng nhau diệt Tần gia, chẳng phải là càng tốt hơn!"

Lưu An Thạch không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Lưu Dã, tựa hồ không thể tin được đây là từ Lưu Dã trong miệng lời nói ra, "Tốt, liền theo Dã nhi nói, hôm nay vì phụ liền thả bọn họ rời đi, chờ thời cơ thành thực, vì phụ nhất định phải cái thứ nhất chém giết Tần Lĩnh tiểu nhi, vì ngươi nhị thúc báo thù rửa hận!"

Hai người xì xào bàn tán, Tần Lĩnh mang theo nụ cười thần nhiên, đối Tần Lộ nói: "Chúng ta đi thôi!"

Trông thấy Tần Lĩnh muốn đi, Lưu gia đám người gắt gao thủ ở trước cửa, không có Lưu An Thạch mệnh lệnh, bọn hấn không dám bỏ mặc Tần Lĩnh rời đi, thế nhưng là ngay vào lúc này, Lưu gia đại môn bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Ngay sau đó mảnh gỗ vụn vẩy ra, kêu rên một mảnh, cách đại môn gần nhất Lưu gia đám người bị bay loạn mảnh gỗ vụn đâm trúng, máu tươi chảy ngang, rồi loạn một mảnh.

"Tần huynh, chúng ta tới giúp ngươi một tay!" Bên ngoài cửa chính truyền đến từng tiếng la hét, mấy thân ảnh quen thuộc vọt vào Hách Nhiên chính là Uất Trì Cung, Lạc Hình bọn người.

Uất Trì Cung cười to một tiếng đi đến Tần Lĩnh bên cạnh, "Tần huynh chúng ta hấn không có tới chậm a?"

Tần Lĩnh đôi mắt chỗ sâu hiện lên một tia dị dạng, tiếp theo cười nói: "Không, chừ vị tới đúng lúc!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: : Điều không phải là đèn đã cạn dầu

"Các ngươi là ai, cũng dám lên xông vào ta Lưu phủ, nếu như không cho lão phu một cái lý do, đừng trách lão phu không khách khí!" Lưu An Thạch đang lo oán khí không có vung, một mặt Nộ Hỏa nhìn lấy mấy người, chuẩn bị cầm mấy người bình phục nội tâm Nộ Hỏa cùng không cam lòng.

Lưu Dã tại kinh đô pha trộn, đối mặt người thế nhưng là rất rõ ràng, Lưu Dã lôi kéo Lưu An Thạch ống tay áo, nhỏ giọng nói: "Cha, bọn hắn theo thứ tự là Uất Trì gia Uất Trì Cung, Lạc gia Lạc Hình các loại, bọn hắn cũng đều là tìm đến Tàn Linh."

"Cái gì? Bọn hắn làm sao cùng Tàn Linh có lui tới, hơn nữa còn vì Tàn Linh xông ta Lưu phủ?" Lưu An Thạch chấn kinh, không ngờ rằng Tàn Linh vậy mà cùng những người này có tốt như vậy quan hệ.

Lưu Dã nói: "Cho nên nói hôm nay Tàn Linh không thể động, cha khó nghĩ đắc tội cái này mấy gia tộc lớn sao? Nếu thật là như thế, vậy ta Lưu gia chỉ sợ thật xoá tên..."

Uất Trì Cung nói: "Văn bối Uất Trì Cung gặp qua Lưu tiên bối!"

Biết được mấy người quan hệ về sau, Lưu An Thạch tâm lý rất cảm giác khó chịu, không để ý đến Uất Trì Cung, trực tiếp đối Tàn Linh nói: "Tàn Linh tiểu nhi, hôm nay lão phu nhìn tại trên mặt của bọn họ trước hết tha cho ngươi một cái mạng, nếu như tái phạm lần nữa, lão phu nhất định sẽ không tha ngươi!"

Tàn Linh cười nhạt một tiếng, "Như thế liền đa tạ Lưu tiên bối, văn bối cáo từ!"

Có Lưu An Thạch lên tiếng, Lưu gia đám người nhao nhao nhường đường, nhìn lấy Tàn Linh bọn người đi ra Lưu phủ, hôm nay cho bọn hắn rung động quá lớn, không chỉ có là bởi vì Tàn Linh cường đại, mà là Tàn Linh tại giết Nhị Lão Gia về sau, lão gia vậy mà tha hắn. Không ai biết đây là vì cái gì.

Tàn Linh bọn người rời đi về sau, Lưu An Thạch đối xử lạnh nhạt liếc nhìn đám người, "Chuyện hôm nay nếu ai nói ra một chữ, chết!"

Lưu An Thạch đem Ma Y Nam Tử từ dưới đất chậm rãi ôm lấy, bỗng nhiên nói: "Dã nhi, cùng ta tiến đến, nói cho ta biết đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, vì sao Tàn Linh sẽ xuất hiện tại ta Lưu phủ?" Chuyện cho tới bây giờ, Lưu An Thạch chợt phát hiện mình lại còn không biết chuyện nguyên nhân gây ra, nhị đệ cứ như vậy không minh bạch bị giết.

Lưu Dã cúi đầu, đi theo Lưu An Thạch sau lưng, không biết suy nghĩ cái gì.

Đem Ma Y Nam Tử thi thể sắp xếp cẩn thận về sau, Lưu An Thạch mặt không biểu tình, nhìn không ra hi vọng, chăm chú nhìn chăm chăm Lưu Dã, "Ngươi nói cho ta biết, vì cái gì Tàn Linh sẽ xuất hiện tại cái này? Còn có trước đó Tàn Linh nói ngươi bắt hắn đường tỳ lại là chuyện gì xảy ra?"

Lưu Dã biết sự tình ẩn không đối gạt được, dứt khoát liền đem hết thảy nói thẳng ra, ngay cả cùng Hoa Phong ở giữa nói chuyện với nhau cũng không có một tia bỏ sót nói ra.

"Cha không cần lo lắng, chờ chúng ta cùng Hoa gia liên hợp về sau, diệt hẳn Tàn gia còn không là một bữa ăn sáng, đến lúc đó chính là vì nhị thúc lúc báo thù." Lưu Dã lời thề son sắt nói.

Lưu An Thạch trầm mặc một lát, lần nữa hỏi: "Ngươi nói Hoa Phong từng cùng ngươi đàm luận qua Tàn Linh?"

Lưu Dã nói: "Không sai, tại một lần lúc uống rượu, ta cùng Hoa thiếu gia cho tới Tàn Linh, hắn còn nói chỉ cần chúng ta Lưu gia cùng hắn Hoa gia liên hợp, liền sẽ giúp ta đập đối phó Tàn Linh."

Lưu An Thạch hoài nghi nhìn lấy Lưu Dã, "Hắn thật đã nói như thế? Ngươi có phải hay không còn có cái gì gạt ta?"

Trông thấy Lưu An Thạch sắc mặt tối đen, Lưu Dã lập tức giải thích nói: "Cha, không có. Thật là Tàn Linh trước gây ta, để hài nhi tại kinh đô triệt để mất mặt mũi..."

"Ta hỏi không phải cái này? Ngươi nói cho ta biết, ngươi là làm sao bắt được Tàn Lộ, lấy ngươi cái kia công phu mèo quào, vì phụ không tin ngươi là nàng đối thủ, mà trong phủ nếu là có người xuất thủ, vì phụ tất nhiên biết được..."

Lưu Dã không hề nghĩ ngợi nói thẳng nói: "Nguyên lai cha muốn hỏi chính là cái này, hài nhi tự biết không phải cái kia Tiểu Tiệp Nhân đối thủ, cho nên liền mướn Huyền Sát người thay thế vì xuất thủ, lúc này mới đem cái kia Tiểu Tiệp Nhân bắt lấy!" Nói chuyện đồng thời, Lưu Dã trên mặt oán hận dần dần hiển hiện.

"Huyền Sát? Ngươi làm sao có thể biết Đạo Huyền sát? Đây cũng là Hoa Phong nói cho ngươi?" Lưu An Thạch giống như từ từ minh bạch cái gì.

Lưu Dã nói: "Không sai, là Phùng An phái người nói cho ta biết."

Lưu An Thạch lần nữa trầm mặc, lần này thời gian càng dài, Lưu Dã an tĩnh đứng ở một bên, không dám nói lời nào, thế nhưng là hồi lâu sau, Lưu Dã rốt cục vẫn là không nhịn được hỏi: "Cha, người thế nào? Có cái gì không đúng sao?"

Giờ phút này Lưu An Thạch phi thường muốn chửi ầm lên, thế nhưng là hắn là biết mình đứa con trai này, khó thành đại khí, liền xem như bán hắn đi, hắn sẽ còn giúp người khác kiếm tiền.

"Ngươi cái phế vật! Ngươi biết Hoa Phong tiểu nhi tại sao phải làm như vậy sao? Ngươi có nghĩ tới không, cứ như vậy đi tìm Tàn Linh phiền phức..." Lưu An Thạch có loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bất đắc dĩ. Hắn không thể Nhất Chương đi lên đập chết Lưu Dã.

Lưu Dã không biết Lưu An Thạch vì sao đột nhiên sẽ nổi giận lớn như vậy, "Cha, người thế nào? Có phải hay không còn đang vì nhị thúc từ thương tâm?"

Lưu An Thạch thống hận nói: "Ta làm sao nuôi cái người như thế xuẩn nhừ tử, người bị Hoa Phong lợi dụng, đến bây giờ người cũng không biết nói."

"Làm sao lại như vậy? Hoa thiếu gia làm sao lại lợi dụng ta, ta có cái gì đáng giá lợi dụng?" Lưu Dã không tin.

Lưu An Thạch tức không nhịn nổi, một bàn tay đánh vào Lưu Dã trên mặt, "Người là không có cái gì đáng giá lợi dụng, thế nhưng là vì phụ đâu? Ta toàn bộ Lưu gia đâu? Ta hỏi lại người, người nói Huyền Sát tại bắt đến Tần Lộ lúc, còn bắt được Lạc Hinh, thế nhưng là người vừa mới nhìn thấy cái gì? Khó người còn không rõ ràng làm sao?"

Lưu Dã lúc này mới nhớ tới, vừa mới cái kia một đám bên trong tựa hồ thật sự có Lạc Hinh, thế nhưng là Lưu Dã nhớ rõ ràng Lạc Hinh hiện tại hẳn là tại Hoa phủ a? Làm sao lại xuất hiện tại cái này?

"Cha, đây là vì cái gì?"

Giờ khắc này, Lưu An Thạch triệt để đối Lưu Dã đã mất đi hi vọng, cái này mình thương yêu nhất nhừ tử ngoại trừ sống phóng túng, cái gì cũng không biết, "Vì cái gì? Người nói vì cái gì? Hoa Phong tiểu nhừ tử dụng tâm hiểm ác, đây là đang lợi dụng Lưu gia chúng ta đối phó Tần gia, mà hẳn Hoa gia tốt từ đó mưu lợi bất chính..."

"Cha đây là sự thực sao? Hoa thiếu gia thật chỉ là đang lợi dụng ta?" Lưu Dã nói.

"Người cứ nói đi? Đơn giản như vậy kể sách người cũng nhìn không ra, người nói người còn có thể làm những thứ gì, thương hại người nhừ tử cứ như vậy bị bọn hắn hại chết. Lạc Hinh tại sao lại xuất hiện ở cái này? Tần Linh lại thế nào biết Tần Lộ tại ta Lưu phủ? Khó người vẫn chưa rõ sao? Đây đều là Hoa Phong tiểu nhừ tử mưu kế, mục đích đúng là muốn cho ta Lưu gia cùng Tần gia xung đột, người có biết nếu như hôm nay Tần Linh chết tại chúng ta Lưu phủ, sẽ có dạng gì sau quả?" Lưu An Thạch càng nghĩ càng nghĩ mà sợ.

Lưu Dã không nói thêm gì nữa, trong lòng sinh nghi, thăm nghĩ Tần Linh không phải thấy được lá thư này mới tới sao? Khó hẳn không nhìn thấy, thật là Hoa Phong quỷ kế, hẳn thả Lạc Hinh, sau đó Lạc Hinh đem tin tức nói cho Tần Linh.

Lưu Dã phịch một tiếng quỳ trên mặt đất, giống như dĩ nhiên mình bạch nhìn hết thấy, "Cha, đây hết thấy đều là hài nhi sai, là hài nhi hại chết nhừ tử, mời cha trách phạt, hài nhi cam nguyện bị phạt!"

Nhìn lấy Lưu Dã hoàn toàn tỉnh ngộ, Lưu An Thạch trong lòng một màn kia nhu tình xúc động, "Chuyện này cũng không thể chỉ trách người, chỉ trách Hoa Phong tiểu nhừ tử quá mức giáo hoạt, lại nói người cũng gây mất Nhất Chương, tin tưởng người nhừ tử dưới tuổi vàng có biết cũng sẽ tha thứ cho người!"

"Cha, cái kia nhừ tử thù chúng ta nên tìm ai báo?"

Lưu An Thạch hừ lạnh một tiếng, "Hoa gia cùng Tần gia đều không phải là vật gì tốt, đã Hoa Phong tiểu nhừ tử định ra như thế độc kế, cái kia vì phụ vì sao liền không thể dụng kế để hai nhà bọn họ lưỡng bại câu thương, để Hoa Phong tiểu nhừ tử cũng ném thứ bị lừa tư vị!" Lưu An Thạch trong lòng thời gian dần trôi qua hiện ra một cái kế hoạch hoàn mỹ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: : Hoa Phong lo lắng

Hoa phủ bên trong, Tần Linh thông dong rồi đi về sau, ông tổ nhà họ Hoa Hoa Phúc Hải giấy dựa từ dưới đất đứng lên, Hoa Phong từ kinh ngạc đến ngây người bên trong thanh tỉnh, vội vàng tiến lên đỡ lấy Hoa Phúc Hải, "Lão tổ, ngài thụ thương rồi?"

Hoa Phúc Hải hiển thị rõ âm độc nhìn lấy Tần Linh rồi đi phương hướng, "Phong Nhi không cần lo lắng, cái này một chút vết thương nhỏ, một hồi liền có thể khỏi hẳn, ngược lại là tu vi của người này tuyệt không so lão tổ yếu, người nhưng nhận biết người này?"

Hoa Phong lắc đầu, vừa rồi Hoa Phong nhìn Tần Linh vài lần, thế nhưng là chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh sương mù, căn bản thấy không rõ đối phương đáng đáp ra sao. "Phong Nhi, không nhìn thấy người kia tướng mạo, cho nên không biết."

Hoa Phúc Hải tự lẩm bẩm, "Chẳng lẽ là người bên kia, tính toán hiện tại thời gian cũng nhanh đến, bên kia người hẳn là sắp xuất hiện rồi đi! Xem ra chỉ có chờ người bên kia tới, mới có thể biết lai lịch của người này."

"Phong Nhi, người nói cho Hoa gia tất cả mọi người, gần một đoạn thời gian kinh đều có thể sẽ có chút không yên ổn, muốn mọi người cẩn thận một chút, không nên gây chuyện, hết thảy muốn chờ lão tổ ta trở lại hẳn nói!" Hoa Phúc Hải nhìn lấy bầu trời đêm, chậm rãi nói.

Hoa Phong nghe tin bất ngờ, "Lão tổ ngài muốn đi?"

Hoa Phúc Hải nói: "Phong Nhi người nhất định đối hôm nay ban đêm phát sinh hết thảy đều chấn kinh, rất ngạc nhiên đúng hay không? Mấy người lão tổ lần này trở về về sau, sẽ nói cho người biết! Người một người ở nhà muốn bảo vệ tốt đại ca người cùng cha người, bọn hắn còn đang bế quan, không thể để cho bất luận kẻ nào quấy rầy, không sau đó quả khó liệu, người nhưng mình bạch?"

"Lão tổ yên tâm, Phong Nhi biết nên làm như thế nào..."

Hoa Phúc Hải chẳng không mà lên, cứ như vậy tại Hoa Phong trước mặt chân đạp Phi Kiếm biến mất tại vô tận trong bầu trời đêm, dù là Hoa Phong có chuẩn bị vẫn tránh không được một phen chấn kinh, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu, thần kỳ như thế bản lĩnh, ta Hoa Phong nhất định phải nắm giữ.

Đang Hoa Phong nhìn lấy bầu trời đêm lâm vào đối Tượng Lai mỹ hảo ảo tưởng thời điểm, từng tiếng cấp bách cắt ngang Hoa Phong, "Nhị Thiếu Gia không xong! Không xong! Lạc tiên tử nàng không thấy..."

Hoa Phong cứ thế chỉ chốc lát, tiếp theo rồng to nói: "Người nói cái gì, lặp lại lần nữa?"

Người tới thận trọng nói ra: "Lạc tiên tử nàng, nàng không thấy..."

"Phế phẩm! Một đám rác rưởi! Nhiều người như vậy ngay cả cá nhân đều nhìn không được, còn đứng ngây đó làm gì, còn không nhanh tìm cho ta!" Hoa Phong gào thét nói, trong lòng lập tức có loại dự cảm xấu.

Một khắc đồng hồ về sau, Hoa phủ đám người cơ hồ đem Hoa phủ lật khắp cũng không thể phát hiện Lạc Hình tung tích, Hoa phủ một ống sự tình nhỏ giọng tại Hoa Phong bên người nói ra: "Nhị Thiếu Gia, Lạc Hình Tiên Tử có phải hay không đã rời đi Hoa phủ rồi?"

"Một đám đồ vô dụng, nhanh phái người ra đi tìm hiểu, nhìn xem Hình nhi tại kinh đô xuất hiện hay chưa?" Hoa Phong đối cả đám người rồng nói.

Tần Linh một đoàn người đi ra Lưu phủ về sau, Tần Lộ liền chạy tới Lạc Hình bên cạnh, hỏi: "Lạc Hình tỷ tỷ hôm đó chuyện gì xảy ra, ta chỉ nhớ rõ ta ăn ăn liền ngủ mất, cái kia trong thức ăn có phải hay không hạ dược rồi?"

Lạc Hình gật đầu nói: "Không sai, cái kia trong thức ăn xác thực hạ dược, nếu không phải người tham ăn, bọn hắn cũng người sẽ nhẹ như vậy dễ liền tóm lấy chúng ta..."

Tần Lộ đỏ mặt, có mấy phần không tự nhiên, "Lạc Hình tỷ tỷ người đừng nói nữa mà! Người ta không phải đói bụng lắm à, mới có thể như thế mà!"

Lạc Hình lộ ra mỉm cười mê người, "Ta làm sao lại trách người đâu! Cũng trách ta quá quá chủ quan, mới sẽ như thế..."

Tần Lộ cười hi hi kéo lại Lạc Hình tay cánh tay, nói: "Lạc Hình tỷ tỷ, người sau cùng bị mang đi nơi nào, ta làm sao khi tỉnh lại không nhìn thấy người a?"

Lạc Hình trầm mặc, phảng phất có chút khó mà mở miệng, cũng không thể nói bị Hoa Phong bắt đi a? Tuy nhiên trong thời gian này Lạc Hình tới bắt Hoa Phong mặt đều không có nhìn thấy, nhưng nếu nói như thế luôn cảm thấy có chút không tốt, cho dễ dễ cho người ta hiểu lầm.

Lúc này Tần Linh nói: "Tốt, không cần hỏi lung tung này kia, những này chờ sau này có thời gian sẽ nói cho người biết, Lạc sư tỷ cũng là mới vừa vận bị cứu ra..."

Tần Lộ mang theo vài phần ý cười, "Tần Linh đệ đệ nhanh như vậy liền đau lòng lên Lạc Hình tỷ tỷ, ngay cả tỷ tỷ cũng dám chống đối, ai! Lộ Nhi thật đáng thương a..."

Gặp Tần Lộ nhỏ đùa nghịch lên Tiểu Ma Nữ tính tình, Tần Linh bất đắc dĩ lắc đầu, "Lạc sư tỷ đừng nên trách! Nàng chính là cái này bộ dáng, không cần để vào trong lòng!"

Lạc Hình lúng túng cười hai tiếng, sắc mặt đỏ lên, "Lộ Nhi muội muội đáng yêu như thế, ta làm sao lại trách cứ nàng đâu!"

Đám người trở lại Tần Trạch về sau, Tần Linh đối Uất Trì Cung mấy người có người nói: "Mấy ngày nay đến đa tạ mấy vị toàn lực tương trợ, Tần Linh vô cùng cảm kích, ngày sau như có dùng đến Tần mỗ địa phương các vị mời cứ mở miệng, Tần mỗ định sẽ toàn lực giúp đỡ!"

"Ha-Ha... Có Tần huynh câu nói này, mấy ngày nay chúng ta cũng coi như không có uống phí bận rộn một trận..." Uất Trì Cung đùa giỡn nói.

Không Dung đứng đưa trong tay quạt giấy, "Là cực! Là cực! Tần huynh hứa hẹn thế nhưng là so sánh giá cả thiên kim, chúng ta chẳng phải là chiếm Tần huynh tiện nghi?"

Mấy người cười lớn rời đi, Lạc Hình cũng theo đám người cùng nhau rời đi, Tần Lộ thư thư phục phục ngồi trên ghế, "Tần Linh đệ đệ, mau nói người mấy ngày nay đến cùng đi nơi nào? Tại sao lâu như thế mới tới cứu ta, làm hại ta lo lắng hãi hùng vài ngày!"

Tần Lĩnh không còn gì để nói, hấn nhưng không có nhìn ra Tần Lộ nơi nào có một điểm sợ hãi đáng vẽ, tuy nhiên những lời này cũng chỉ có thể tại trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, Tần Lĩnh nhưng không dám nói ra khỏi miệng, không phải vậy mấy người tiểu ma nữ này phát uy, Tần Lĩnh có thể không lực chống đỡ.

"A? Tần Lĩnh đệ đệ ta tại sao không có trông thấy Yên Nhi tỷ tỷ a? Nàng làm sao không có tới a? Có phải hay không nàng không biết ta mất tích a?" Tần Lộ lúc này mới nhớ tới từ sau khi ra ngoài, liền không có trông thấy Tư Mã Yên Nhi, cũng không có người nghe người nhắc lên.

Tần Lĩnh trong đầu hiện ra cái kia không để ý an nguy vì hấn đỡ kiếm đạo thân ảnh kia, "Tư Mã cô nương đã bị sư phó của nàng đón đi, chỉ sợ ngày sau đường tỷ nếu muốn gặp nàng sẽ rất khó!"

"Chuyện gì xảy ra, Yên Nhi tỷ tỷ cũng xảy ra chuyện rồi?" Tần Lộ vội vàng hỏi.

Tần Lĩnh nói: "Không có nàng rất tốt, chỉ là bị một chút xú vết thương nhẹ, đã cơ bản khỏi hấn, ngay tại chúng ta tiến đến cứu người thời điểm, Tư Mã cô nương sư phụ chạy đến, đem Tư Mã cô nương mang đi."

Tần Lộ hồ nghi mà hỏi: "Yên Nhi tỷ tỷ có sư phụ rồi? Ta làm sao cũng không biết nói. Cái kia Yên Nhi tỷ tỷ nói nàng lúc nào trở về sao?"

Tần Lĩnh giải thích nói: "Không, muốn nhìn thấy nàng, ngày sau liền muốn thật tốt Tu luyện, nói không chừng còn có cơ hội..."

"Ai! Tần Lĩnh đệ đệ ngươi làm sao cùng gia gia a? Ta ghét nhất tu luyện, rất buồn tẻ! Có những thời giờ này còn không bằng đi chơi vui vẻ..." Tần Lộ biết trứ chủy nói nói.

Tần Lĩnh biết nếu muốn để Tần Lộ ổn định lại tâm thần thật tốt Tu luyện, không có như vậy cho dễ. Tần Lĩnh cười nói: "Nếu như đường tỷ không tốt tốt Tu luyện, chỉ sợ ngày sau là không gặp được Tư Mã cô nương, từ đó đường tỷ cùng nàng đứng vậy người của hai thế giới..."

Tần Lộ không hiểu Tần Lĩnh nói là có ý gì, "Tần Lĩnh đệ đệ, ngươi nói cái gì a? Cái gì người của hai thế giới?"

"Cái này mấy người đến thời cơ thích hợp liền sẽ nói cho ngươi biết, hiện tại đường tỷ chỉ cần thật tốt Tu luyện là được..."

Tần Lộ bỏ nhào vào Tần Lĩnh bên cạnh thân, cười nói: "Cái gì a? Còn đối tỷ tỷ giữ bí mật sao?"

Tần Lĩnh nói: "Hiện tại biết quá nhiều, đối đường tỷ không có chỗ tốt, đường tỷ ngươi không nên biết thì tốt hơn!"

"Hừ! Thật tốt Tu luyện liền tốt tốt Tu luyện, nếu như đến lúc đó Tần Lĩnh đệ đệ không cho ta một cái hài lòng đáp án, vậy ngươi liền thâm rồi, tỷ tỷ là sẽ không bỏ qua ngươi..." Gặp Tần Lĩnh chết sống không mở miệng, Tần Lộ rốt cục thỏa hiệp, hặn hặn nói nói.

Hoa Phong lo lắng tại Hoa phủ bên trong bồi hồi, trong lòng loạn thành một đoàn nha, không biết nên như thế nào cùng Lạc Hình giải thích, "Nhị Thiếu Gia, Nhị Thiếu Gia, tiểu nhân đã tìm hiểu đi ra ..."

"Mau nói, ngươi nhìn thấy Yên Nhi, ở nơi nào? Nàng có cái gì dị thường không có?" Hoa Phong một hơi đem lo âu trong lòng toàn bộ nói ra.

"Tiểu nhân gặp được Lạc tiên từ từ Tần Trạch bên trong đi ra, giống như cũng không có cái gì dị thường!"

"Tần Trạch, Tần Trạch là địa phương nào, ta làm sao không biết kinh đô còn có một chỗ như vậy?" Hoa Phong nghĩ một lát, thực sự nghĩ không ra kinh đô còn có gọi Tần Trạch địa phương.

Người kia thận trọng giải thích nói: "Thiếu gia, Tần Trạch đúng vậy Tần gia tại kinh đô một chỗ trạch viện, tiểu nhân nghe nói Tần Lĩnh hiện tại liền ở tại nơi này..." Giống như sợ Hoa Phong phát tựa như lửa.

Hoa Phong chợt nghe phía dưới, trên mặt nhan sắc trong nháy mắt biến hóa, "Tần Lĩnh! Lại là Tần Lĩnh! Không giết người này, khó bình trong nội tâm của ta nộ khí!" Hoa Phong bỗng nhiên bắn ra kinh thiên sát ý.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: : Nữ quỷ lại hiện ra

Vào đêm, Ngọc Thổ từ phía chân trời nháy ra, treo ở không. Hoa gia một mảnh đèn đuốc sáng trưng, nhưng giờ phút này lại có vẻ mường phần yên tĩnh. Tất cả mọi người đã chìm vào giấc ngủ, trong một cái phòng, Hoa Phong chậm rãi đứng dậy, ra khỏi phòng, hướng đi thư phòng.

Hoa Phong tại thư phòng ngồi chỉ chốc lát, không có phát hiện cái gì dị thường, chỉ gấp hần đi vào trước kệ sách. Đưa tay vươn vào giá sách bên trong, trong chốc lát giá sách rung động âm âm, chậm rãi di động, một cái đèn nhánh tinh mịch động khẩu xuất hiện. Trong động khẩu đen sì một mảnh, âm phong trập trập, thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng quái khiếu, để cho người ta nghe xong không rét mà run.

Hoa Phong tại trước động suy tư một lát, nhưng cuối cùng vẫn là cắn răng đi vào. Tuy nhiên Hoa Phong đã là Tiên Thiên Vũ Giả, nhưng giờ phút này Hoa Phong vẫn là cảm nhận được trập trập Âm Hàn. Tại mờ tối trong thông đạo đi gần nửa chén trà nhỏ thời gian, Hoa Phong rốt cục đi đến cuối con đường. Đi vào Mật Thất trước cửa, Hoa Phong chính do dự không tiến lúc, một cái Âm Hàn âm thanh âm vang lên: "Không phải để ngươi không nên quấy rầy ta sao? Khó ngại chán sống." Truyền ra trập trập phần nộ.

Hoa Phong cảm nhận được băng lãnh sát ý, vội vàng giải thích nói: "Tiền bối bớt giận, Hoa Phong cũng không muốn đã quấy rầy ngươi, nhưng là có việc gấp muốn nhờ, tiền bối thông quang đại chí có tiền bối có thể giúp ta, hi vọng tiền bối thành toàn." Hoa Phong mờ hồ đắm đuối, chờ đợi lấy động tĩnh bên trong.

Nửa ngày, bên trong rốt cục truyền đến một tiếng, "Nói đi, chuyện gì?"

Hoa Phong nói: "Tiền bối, ta muốn xin tiền bối giúp ta giết người, người này phải chết!"

"Ngươi muốn cho ta báo thù cho ngươi." Sau cửa đá nói nói.

Hoa Phong vội vàng nói: "Vâng, ta muốn xin tiền bối xuất thủ, lấy tiền bối thực lực chỉ cần nhắc nhắc tay, người kia hẳn phải chết không nghi ngờ! Mong rằng tiền bối thành toàn!"

Thanh âm bên trong lại vang lên: "Vì sao để cho ta xuất thủ, ngươi cái này Hoa phủ bên trong nhưng là có không ít cao thủ, nhìn ta đều thấy thêm... Có phải là bọn hắn hay không vô năng a?"

Hoa Phong lưỡng cuống, vội vàng nói: "Không phải, tiền bối hiểu lầm, không là bọn hắn vô năng, mà là thực lực của người kia không yếu, mà lại ta cũng không muốn khiến người khác biết hắn là chết tại ta Hoa gia trên tay, cho nên mới đến xin tiền bối xuất thủ..."

"Tuy nhiên đây là một chuyện nhỏ, nhưng trước mắt thương thế của ta còn chưa hoàn toàn khôi phục..."

Hoa Phong nghe xong đại hỉ, ngay cả vội vàng nói: "Tiền bối yên tâm, văn bối nhất định sẽ làm cho tiền bối mau chóng khôi phục thương thế..."

"Trước không cần vội vã tạ, ta giao phó ngươi sự tình, ngươi làm thế nào?"

Hoa Phong cảm nhận được từng tia áp lực, gấp vội vàng nói: "Tiền bối yên tâm, đang tiến hành, lập tức liền sẽ làm tốt."

"Nắm chặt thời gian, ta cho ngươi ba ngày thời gian, ba ngày sau đó, nếu là còn không có làm tốt, như vậy sau quả ngươi cũng biết, chỗ ở của ngươi nhiều cao thủ như vậy đầy đủ ta hoàn toàn khôi phục... Đừng để ta thất vọng."

Hoa Phong nói: "Tiền bối yên tâm, ba ngày sau đó nhất định làm tốt."

Khi Hoa Phong từ Mật Thất sau khi ra ngoài, cảm giác mình tựa như đã trải qua một trận đại chiến. Còn người kia chỗ lời nhấn nhủ sự kiện kia, Hoa Phong cũng đã giao cho tâm phúc đi công việc, Hoa Phong nghĩ tới đêm đó gặp phải này Yêu Vật trảng cánh, y nguyên một trận hoảng sợ.

Từ Hoa Phúc Hải rời đi về sau, Hoa Phong liền rất ít ra Hoa phủ, đêm đó Hoa Phong chính đang say ngủ, đột nhiên nghe phía bên ngoài từng đợt thét lên. Bắt đầu còn tưởng rằng là hạ nhân ồn ào, lớn tiếng hét lên mấy câu, nhưng huyền não cũng không có giảm nhỏ, ngược lại càng lúc càng lớn.

Hoa Phong nổi giận dưng dưng ra khỏi phòng, theo âm thanh đi vào huyền não chỗ, chỉ gặp một mơ hồ không rõ thân ảnh chính nắm lấy một người cổ, Hoa Phong nhận ra người kia đúng vậy hẳn phủ thượng một cái hạ nhân, Hoa Phong quá sợ hãi, chỉ gặp trong nháy mắt một cái người sống sờ sờ liền biến thành xác ướp. Đây là cái gì quái vật?

Hoa Phong liền tiếp lui về phía sau, sợ hãi quái vật phát hiện mình. Thế nhưng là không như mong muốn, vừa không đi ra một bước, quái vật kia đã đến Hoa Phong trước mặt. Giờ phút này Hoa Phong cảm thấy mình một điểm phản kháng lực lượng đều không có, chỉ nghe quái vật kia cười gian nói: "Cạc cạc... Rất tốt, không nghĩ tới lại gặp được một võ giả. Chỉ cần hút ngươi tinh khí, ta hẳn là có thể ổn định thương thế."

Hoa Phong nghe muốn hút mình tinh khí, lập tức nghĩ đến vừa mới người kia nhất định là bị trước mắt cái quái vật này hút sạch lập tức tinh khí, mới biến thành xác ướp, ngay cả vội vàng nói: "Tiền bối chờ một lát, ta có chuyện muốn nói..."

"Trước khi chết, có lời gì mau nói đi!"

Hoa Phong lấy dũng khí, "Muốn đến tiền bối nhất định là cùng người tranh đấu, mới có thể thụ thương?"

Quái vật nói: "Thì tính sao? Giết người còn không giống bóp chết một con kiến..."

"Tiền bối hiểu lầm, ta không phải ý tứ kia, ý của ta là khó tiền bối không sợ cừu gia đuổi tới sao? Như Nhục tiền bối giết ta, không chỉ có sẽ bại lộ tiền bối hành tung, mà lại cừu gia cũng sẽ truy tìm mà tới, đến lúc đó tiền bối như thế nào ngăn cản?"

Quái vật suy tư một hồi, "Không nghĩ tới người còn thật thông minh."

Có thể không thông minh sao? Đềo nhanh mắt mạng. Hoa Phong trong lòng khẩn trương nhìn lấy quái vật.

Hoa Phong lần nữa nói ra: "Như Nhục tiền bối thả ta, ta sẽ vì tiền bối cung cấp bí ẩn liệu thương chi địa. Mà lại tiền bối như có gì cần, ta cũng sẽ hết sức giúp đỡ. Không biết tiền bối cảm thấy thế nào?" Hoa Phong gặp quái vật kia chính suy tư, trong đầu lại tại bốn chôn, không biết cái quái vật này sẽ hay không nghe mình.

Một hồi về sau, chỉ nghe quái vật nói: "Người rất thông minh, nói không sai, ta không giết người, tuy nhiên người lời mới vừa nói hi vọng người có thể nhớ kỹ. Nếu không..." Chỉ thấy quái vật vung tay lên, ngoài mấy chục thước một ngọn núi giả, trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi.

Hoa Phong trong lòng khiếp sợ không thôi, biết Đạo Nhân trước cái này Yêu Vật cùng lão tổ, đều là cùng một loại người, dưới mắt chỉ có trước đêm này Yêu Vật ổn định, chờ lão tổ trở về lại tính toán sau, ngay cả vội vàng nói: "Tiền bối yên tâm, ta nhất định ghi nhớ!"

Tiếp lấy Hoa Phong liền đem quái vật đưa đến Mật Thất, "Bàn giao một sự kiện người đi làm, nếu là làm xong. Có chỗ tốt của người..."

"Tiền bối xin phân phó, liền xem như xông pha khói lửa, ta cũng nghĩa bất dung từ."

Quái vật nói: "Người về sau mỗi ba ngày tìm cho ta hai người đến, ta hữu dụng chỗ. Còn có một chút muốn nói nhất định phải là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, biết không?"

Hoa Phong nghe xong, trong đầu không khỏi hiện lên vừa mới hình ảnh, trong lòng liền một trận ác hàn.

"Làm sao có vấn đề sao?"

Hoa Phong nói: "Không có vấn đề, tiền bối xin yên tâm, ta nhất định làm theo."

Hoa Phong đi ra Mật Thất, nghĩ thầm cái này Yêu Vật thật sự là lợi hại. Không biết là lai lịch ra sao. Trước đêm nó ổn định, chờ lão tổ trở về đúng vậy từ kỳ của hắn.

Hoa Phong lại nghĩ tới yêu vật kia phân phó sự tình, trong lòng đã từ chú ý, bị tìm người tới đó là hẳn phải chết không nghi ngờ, mà trên đời này có như thế một loại người, cũng là Tất Từ Chi Nhân. Cái kia chính là trong ngục giam tử tù. Liền gọi tới tâm phúc. Lấy Hoa gia thực lực từ trong ngục giam làm ra mấy cái Tử Tù không khó lắm.

Này Yêu Vật chính là từ Tàn Linh trong tay chạy mất tên nữ quý đó, từ nữ Vũ Học Viện chạy ra về sau, trên đường đi thương thế không ngừng tăng thêm, nhu cầu cấp bách tìm địa phương liệu thương, tại kinh đô trốn trốn tránh tránh sau một thời gian ngắn, nữ quý đánh bậy đánh bạ đi tới Hoa phủ, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, liền lập tức bắt đầu giết chóc.

Vừa mới hút xong một người tinh khí, liền phát hiện Hoa Phong. Đang chuẩn bị động thủ lúc, bị Hoa Phong nói lời xúc động, cảm thấy Hoa Phong nói lời rất có đạo lý, nữ quý lo lắng Huyền Sơ cùng Tàn Linh sẽ đuổi theo, mà lại hiện tại nữ quý trọng thương mang theo, tu vi đại giảm, căn bản không phải hai người bọn họ người đối thủ.

Từ nay về sau cách mỗi ba ngày, chỉ thấy Hoa gia từ bên ngoài mang hai cái Người xa lạ tiến vào Hoa phủ, mà hai người từ trở ra liền rút cuộc không có đi ra qua, tình huống này bị Hoa gia một cái hạ nhân phát hiện, nhưng người này cũng không dám lộ ra, chỉ là có chút hiếu kỳ, vì cái gì trong khoảng thời gian này nhiều như vậy người từ tiến vào thiếu gia trong thư phòng, liền rút cuộc không có đi ra qua.

Ngày thứ hai, Hoa Phong nghe tâm phúc hồi báo, "Nhị Thiếu Gia, ngục bên vững bên kia nói, hiện tại đã không có người. Còn lại phía dưới đều là trọng yếu Tử Phạm, bọn hắn cũng không dám loạn động."

Hoa Phong trầm tư, hiện tại trọng yếu nhất chính là trước tiên đem yêu vật kia ổn định, mấy ngày nay yêu vật kia đã nổi giận, Hoa Phong không có cho người ta đưa qua, nếu như lại không lấy được người, Hoa phủ trên dưới liền gặp nguy hiểm. Nghe tâm phúc báo cáo về sau, Hoa Phong tự hỏi đối sách.

Tiếp lấy Hoa Phong trong lòng bụng bên tai nhỏ giọng nói, tâm phúc nghe xong có chút do dự, "Nhị Thiếu Gia, tốt như vậy sao? Nếu là bị người phát hiện, liền không dễ làm rồi?"

Hoa Phong không có nửa phần lo lắng nói ra: "Người chỉ cần cẩn thận làm việc, còn lại sự tình liền không cần phải để ý đến." Hoa Phong cảm thấy mình cũng là không có biện pháp, nhất thời bán hội cũng tìm không thấy người, chỉ có thể bí quá hoá liều, ra hạ sách này, không phải vậy Hoa phủ liền nguy hiểm.

Mấy ngày sau, nữ quý thương thế đã từ chuyển biến tốt. Cao hứng đối Hoa Phong nói ra: "Không tệ, người để cho ta rất hài lòng." Chỉ gặp nữ quý ném Hướng Hoa Phong một cái bình ngọc, nói: "Đồ vật bên trong là đưa cho người. Hi vọng người về sau đừng để ta thất vọng."

Hoa Phong nhặt lên trên đất Ngọc Bình đi ra Mật Thất, đi vào thư phòng thận trọng mở ra Ngọc Bình, một cỗ mùi thơm ngát bay ra, chỉ gặp trong bình

ngọc có hai hạt đan được, Hoa Phong đại hi, nghĩ thầm cái này Yêu Vật lại có như thể bảo vật. Cái này hai hạt đan được là Bồ Khí Đan, là Tu Chân Giả Chiến Đấu thường thường sử dụng, có thể khôi phục nhanh chóng thực lực. Hoa Phong mặc dù không biết, nhưng cái này xông vào mũi mũi thuốc là không làm được giả.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: : Huyền Sơ tìm đến

Trong đêm tối, Hoa Phong nhìn qua đêm đen như mực không, mặt lộ vẻ hung tợn, "Tần Linh lần này ta nhìn ngươi như thế nào trốn, ngươi nếu không chết! Ta có thể nào đạt được Hình nhi niềm vui!"

Thời gian lại khôi phục bình tĩnh, trải qua một đoạn thời gian mai danh ẩn tích về sau, Tần Linh lần nữa xuất hiện ở trước mắt mọi người, lạ thường đám người cũng không có bao nhiêu nhiệt tình.

Tần Lộ đi theo Tần Linh bên người, trên đường đi nói không ngừng, "Tần Linh đệ đệ, ngươi nhìn thiếu đi Yên Nhi tỷ tỷ, bọn hán cũng không nhận ra ngươi, nhìn tới vẫn là Yên Nhi tỷ tỷ mị lực lớn a!"

Tần Linh trong đầu hiện lên một bóng người, nghĩ đến bóng người xinh xắn kia không để ý an nguy ngăn tại trước người mình, Tần Linh thở dài một cái. Trong lúc đó, Tần Lộ không chỉ một lần hỏi qua Tư Mã Yên Nhi hướng đi, nhưng Tần Linh thủy chung cũng không có nói cho Tần Lộ, Tần Lộ bị khơi dậy lòng háo thắng, đoạn thời gian này đến nay, khổ tu không ngừng, tại Tần Linh trợ giúp dưới, thuận lợi đột phá Hậu Thiên Cửu Trọng. Cái này khiến Tần Lộ kích động rất lâu.

Tần Linh tại đoạn thời gian này bên trong, trừ tu luyện ra, còn dành thời gian đi Huyền Sát một chuyến, khi Tần Linh từ Huyền Sát đi ra lúc, Huyền Sát đã không còn tồn tại, từ đó liền như là biến mất, tại Hoa Hạ Sát Thủ Giới triệt để đã mất đi tung tích, không có người biết bọn hán đi nơi nào? Là bị cừu gia trả thù? Vẫn là đã tan rã? Thành một cái mê.

Tần Linh cùng Tần Linh tiến nhập Nội Môn, vừa vặn gặp được Uất Trì Cung cùng Khổng Dung bọn người, Uất Trì Cung cười lớn đi tới, "Tần huynh nhiều ngày không thấy, tại sao ta cảm giác Tần huynh càng ngày càng nhìn không thấu... Còn có Tần cô nương tựa hồ cũng có biến hóa..."

Tần Lộ ngẩng lên cái đầu nhỏ, "Đương nhiên, ta hiện tại thể nhưng là Hậu Thiên Cửu Trọng, ta nói với các ngươi đừng tưởng rằng Yên Nhi tỷ tỷ không có ở đây, các ngươi liền có thể khi dễ ta..."

Đám người cười to, "Tần cô nương nói gì vậy, chúng ta nào dám khi dễ Tần cô nương, chỉ cần Tần cô nương không cần trêu cợt chúng ta liền vạn hạnh!" Mộ Liên Phong nói.

Uất Trì Cung nói: "Lần này khảo hạch lập tức liền muốn bắt đầu, xem ra Tần huynh cùng Tần cô nương là không lo, chúng ta chỉ sợ còn cần nắm chặt thời gian khổ luyện, nếu là bất quá, vậy còn không cho Tần huynh mất mặt... Ngày sau chúng ta cũng không dám cùng Tần huynh tương giao!"

Khổng Dung vẻ mặt đau khổ, trong tay quạt giấy cũng không có mở ra, "Rất đúng! Rất đúng! Đáng thương tại hạ gần một đoạn thời gian không có cái gì tinh tiến, nếu là muốn thông qua khảo hạch khó a! Khó cùng lên trời! Tần huynh ngươi nhưng muốn giúp ta!"

Nhìn lấy Khổng Dung cái kia gương mặt khổ tương, Tần Linh cười nói: "Ta xem Khổng huynh tu vi giống như hồ đã đến bình cảnh, như muốn thông qua khổ tu đột phá còn cần một đoạn thời gian, nhưng nếu là khổ tu đồng thời tiến hành Linh Dược phụ trợ, hẳn là sẽ rất mau đánh phá cái này một bình cảnh."

Khổng Dung đại hi, soạt một tiếng liền đem trong tay Quạt giấy mở ra, "Tần huynh nói nhưng là thật?"

Tần Lộ vui vẻ nhìn lấy đám người, "Đương nhiên là sự thật, ta chính là tại Tần Linh đệ đệ trợ giúp hạ mới thuận lợi đột phá!"

"Tuy nhiên đáng tiếc, coi như thế cũng vô dụng a?" Khổng Dung hơi có vẻ thất vọng.

Khổng Dung mừng rỡ trên mặt dần dần trời lên vẻ thất vọng, tiếp tục nói: "Ai! Tần huynh có chỗ không biết, Linh Dược thứ này mười phần ngàn quý khó được, nhà ta lão gia tử là sẽ không lấy ra ..."

Tần Lộ bỗng nhiên nói: "Còn tưởng là người muốn nói gì đâu? Nguyên lai là cái này a, người không cần lo lắng, Linh Dược Tần Linh đệ đệ còn nhiều, rất nhiều, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu..."

Tần Linh ở một bên lưu chuyển mồ hôi lạnh, ám đạo cái tiểu nha đầu này làm sao cái gì cũng ra bên ngoài nói, Tần Linh nói: "Khổng huynh không cần lo lắng, Linh Dược tại hạ nơi này còn có một chút, Khổng huynh có thể cầm lấy đi dùng."

Khổng Dung bận bịu chối từ nói: "Như vậy sao được, không được, không được... Linh Dược quá mức quý giá, để Khổng Dung như thế nào dám tiếp nhận." Khổng Dung cũng không nghĩ tới Tần Linh sẽ đem Linh Dược đưa cho hắn dùng, dù sao Linh Dược tại mỗi gia tộc bên trong đều là rất trân quý, bình thường đều nắm giữ tại trong tay gia chủ, chỉ có vì gia tộc lập xuống đại công hoặc là trong gia tộc có người muốn tấn cấp tiên thiên lúc mới có thể xuất ra Linh Dược.

"Khổng huynh cũng không cần chối từ, Linh Dược chính là vật ngoài thân, vốn chính là lấy ra dùng, lại nói tại hạ cũng không cần đến, đưa cho Khổng huynh không có gì thích hợp bằng..."

Uất Trì Cung mấy người cũng nói: "Khổng huynh, Tần huynh nói không sai, đã Tần huynh không thiếu Linh Dược, cái kia Khổng huynh liền tiếp nhận đi! Chúng ta cùng Tần huynh bậc này quan hệ, cũng không cần khách khí! Lại nói võ lâm đại hội cũng nhanh tổ chức, Khổng huynh khó liền không muốn trước đó tăng cao tu vi sao?"

Thấy mọi người đều khuyên nói đến, Khổng Dung biết lại nếu là chối từ vậy thì lộ ra đối trá, đồng thời Khổng Dung cũng tâm động, "Như vậy đa tạ Tần huynh!"

Đám người nhìn nhau cười to, mặc dù có chút hâm mộ Khổng Dung, nhưng hoàn toàn không có lòng ghen tị, Khổng Dung có thể tăng cao tu vi, tất cả mọi người vì hắn cảm thấy cao hứng.

Một đoàn người tuy ít Tư Mã Yên Nhi, nhưng vẫn là rất làm cho người ta ghé mắt, vèn vẹn Uất Trì Cung, khu trong nội môn liền có thật nhiều người nhận biết.

"Tần huynh..." Tần Linh sau lưng truyền đến một tiếng dư thừa to rõ.

Tần Linh chợt nghe phía sau có người gọi mình, quay đầu trông thấy ngoài trăm thước đi tới một thân ảnh quen thuộc, thân ảnh không nhanh không chậm, phảng phất như mỗi một bước ở giữa đều ẩn chứa một cỗ huyền diệu, để cho người ta lòng dạ biết rõ, lại cũng không biết như thế nào hình dung.

"Là Huyền Sơ đạo hữu!" Tần Linh dừng bước, đứng tại chỗ.

Đám người cũng cười nhìn lấy Huyền Sơ, đối với người tiểu đạo sĩ này tất cả mọi người vẫn là có không nhỏ hảo cảm, nhao nhao chào hỏi. Đối với Huyền Sơ bước chân đến không có quá nhiều chú ý.

Huyền Sơ đối chúng có người nói: "Chư vị đạo hữu nhiều ngày không thấy, gần đây được chứ?"

Uất Trì Cung bọn người cười mở mồm mà cười cười, "Ha-Ha... Huyền Sơ đạo hữu nhiều ngày không thấy, phong thái càng hơn trước kia ..."

Tần Linh cũng cười nói: "Huyền Sơ huynh ở chỗ này nhưng từng thói quen?"

Huyền Sơ nhìn lấy bốn phía, nói ra: "Nơi này hoàn cảnh ưu mỹ, giống như Thế Ngoại Đào Nguyên, quả thực là một cái nơi đến tốt đẹp! Bản Đạo đều có chút bỏ không được rồi đi."

Khổng Dung cười nói ra: "Đó là tự nhiên, làm sao Huyền Sơ đạo hữu còn sẽ rời đi nơi này sao?"

"Đương nhiên, chờ nơi đây sự tình một, Bản Đạo liền sẽ rời đi kinh đô..."

Đám người tiến nhập nội môn về sau, liền riêng phần mình tách ra, Tần Linh cùng Huyền Sơ đi đến một cái góc không người, Tần Linh hỏi: "Huyền Sơ huynh gần đây nhưng phát hiện cái kia nữ quỷ tung tích?"

Huyền Sơ nhíu mày, "Bản Đạo chính là vì chuyện này tìm đến Tần huynh, cái kia yêu nghiệt vô cùng giáo hoạt, gần đây Bản Đạo tại kinh đô nhiều chỗ tới tra cũng không thể phát hiện cái kia yêu nghiệt tung tích, tuy nhiên Bản Đạo tại kinh đô ngược lại là phát hiện một kiện chuyện kỳ quái, không biết Tần huynh có nghe nói không?"

Tần Linh nói: "Không biết Huyền Sơ huynh nói ra sao sự tình?"

Huyền Sơ tiếp lấy nói: "Gần nhất kinh đô có không ít người mất tích, mà lại tất cả đều là trung niên Nam Tử, Bản Đạo vốn cho rằng là nữ quỷ quấy phá, thế nhưng là một phen dò xét xuống tới, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, không có phát hiện cái kia yêu nghiệt tung tích, cũng không có tra được người mất tích tung tích, thế nhưng là cái này mất tích người càng ngày càng nhiều, Bản Đạo phỏng đoán ở trong đó nhất định ẩn giấu đi cái gì không thể cho ai biết bí mật, nói không chừng liền cùng cái kia yêu nghiệt có quan hệ!"

Tần Linh nghĩ nghĩ, nói: "Huyền Sơ đạo hữu có ý tứ là có người tại giúp nữ quỷ, hơn nữa còn tại kinh đô vụng trộm bắt người, cung cấp nữ quỷ hút!"

"Bản Đạo lo lắng chính là cái này, nếu như chờ nữ quỷ giết hại càng nhiều người, như vậy nữ quỷ sẽ càng ngày càng lợi hại, chúng ta nói không chừng liền không phải là đối thủ, đến lúc đó sẽ có càng nhiều người vô tội thụ hại, Bản Đạo đối kinh đô còn không phải rất quen thuộc, hiểu rõ. Cho nên ta muốn

mời Tần huynh tại kinh đô thay tìm hiểu một chút, rốt cuộc là ai trong bóng tối trợ giúp nữ quý?"

Tần Linh trầm mặc một lát, nghĩ đến nữ quý cái kia tàn nhẫn thủ đoạn, trong lòng sát ý lập tức sôi trào, "Huỳnh Sơ huynh yên tâm, Tần mỗ tất nhiên sẽ không phụ Huỳnh Sơ huynh nhờ vả, điều tra thêm việc này..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: : Đưa tặng Linh Dược

Kinh đô đêm là náo nhiệt, Tần Trạch cũng là như thế, đám người từ trong môn sau khi đi ra, liền hẹn nhau cùng đi đến Tần Trạch, Huỳnh Sơ cùng Lạc Hinh cũng tại.

Mọi người tại trong sân, thưởng thức trong bầu trời đêm viên nguyệt, nói chuyện trời đất, lúc này Tần Linh từ trong phòng đi ra, trong tay cầm một cái hộp gỗ, Tần Linh đem hộp gỗ thấp đến Không Dung trước mặt, "Không huynh, ở trong đó Linh Dược người có thể khâu phục hoặc là tắm dùng, nhưng nhớ lấy khâu phục lúc, không thể toàn bộ ăn vào, muốn một ngày Nhất Diệp, không thể nhiều, không phải vậy tại hạ lo lắng, lấy Không huynh tu vi còn không chịu nổi."

Huỳnh Sơ kích động tiếp nhận hộp gỗ, "Đa tạ Tần huynh tặng thuốc, Không Dung sẽ làm ghi khắc!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Không sao, Không huynh cũng không cần để ở trong lòng, thứ này Tần mỗ còn có không ít."

Huỳnh Sơ cùng Lạc Hinh không biết hai người đang nói cái gì, những người khác tự nhiên nhất thanh nhị sở, Uất Trì Cung nghe được Linh Dược nếu là khâu phục, một lần Nhất Diệp, trong lòng liền tương đối hiếu kỳ, dạng gì Linh Dược ngay cả Không Dung đều chịu không được.

"Tần huynh có thể mở ra cái này hộp gỗ, cũng tốt để cho chúng ta nhìn xem ra sao Linh Dược, mà ngay cả Không huynh đều chịu không được?"

Tần Linh cười nói: "Đây là hỏi Không huynh đi! Thuốc hiện tại đã là Không huynh ."

Không Dung thấy mọi người tràn ngập tò mò, nói: "Chư vị đã muốn nhìn, vậy tại hạ liền mở ra cho mọi người nhìn xem, nói thật ra tại hạ cũng tương đối hiếu kỳ?"

Hộp gỗ bị từ từ mở ra, một cỗ mãnh liệt mùi thuốc lập tức liền phiêu tán ra, tràn ngập tại toàn bộ viện lạc, chúng người thất kinh, đây là cái gì Linh Dược, vền vền phần này mùi thuốc liền biết thuốc này bất phàm. Trong hộp gỗ lẳng lẳng nằm một gốc xanh biêng biếc tiểu thảo, trên cỏ nhỏ tựa hồ còn ngưng kết Lộ Châu, tựa như là vừa ngắt lấy không bao lâu.

"Đây là?" Đám người từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái này loại Linh Dược.

Dù là được chứng kiến rất nhiều linh dược Uất Trì Cung cũng chưa bao giờ thấy qua, "Uất Trì Huynh nhưng nhận biết đây là Hà Linh thuốc?" Mộ Liên Phong hỏi.

Uất Trì Cung lấy trong đầu Trí Nhỏ, không có nửa điểm ấn tượng, lập tức biết thuốc này mình chưa bao giờ thấy qua. Uất Trì Cung lắc đầu, nói ra: "Không biết, linh dược này dị hương xông vào mũi, chỉ sợ không thua ngàn năm!"

"Ngàn năm!" Không Dung kinh hãi, tay run run một chút, vậy làm sao có thể không cho hắn chấn kinh, ngàn năm Linh Dược hắn lại là lần đầu tiên trông thấy, bình thường liền xem như trong gia tộc được cái gì Linh Dược, nhiều nhất tuy nhiên hai ba trăm năm, 500 năm trở lên cũng rất ít gặp, chứ nói chi là một ngàn năm .

Uất Trì Cung nói: "Không sai, linh dược này có ít nhất ngàn năm Dược Tính.. Tần huynh không biết ta nói có đúng không?"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Uất Trì Huynh nói không sai, thuốc này quả thật có ngàn năm Dược Tính, cho nên ta mới có thể để Không huynh cẩn thận phục dụng..."

Huỳnh Sơ đứng ở một bên, tại ngửi được mùi thuốc về sau, Huỳnh Sơ trong mắt liền hiện lên một tia chấn kinh, nếu là ở trận ai kinh hãi nhất, không ai qua được Huỳnh Sơ , đám người không phải tu sĩ, căn bản không biết Đạo Nhân trước trán quý của linh dược này.

Huyền Sơ từ nhỏ ở Long Hồ Sơn lớn lên, mà Long Hồ Sơn Long Hồ đan tại tu chân giới rất là nổi danh, cho nên Huyền Sơ đối Linh Dược Tiên Thảo có chút cực sâu nhận biết cùng hiểu rõ, khi nhìn đến Không Dung trong tay viên kia Linh Dược về sau, Huyền Sơ cơ hồ muốn kêu to lên, Huyền Long cô! Cái này lại là Huyền Long cô! Làm sao có thể, Huyền Long cô sẽ không sớm đã tại ngàn năm trước diệt tuyệt sao? Tu Chân Giới làm sao có thể còn có Huyền Long cô.

Huyền Sơ bị thật sâu chấn kinh, đối Tần Linh xem đi xem lại, nhìn Tần Linh đều có chút không tự nhiên lại, "Huyền Sơ huynh nhận biết này Linh Dược?"

Huyền Sơ ngăn chặn trong nội tâm cái kia một phần chấn kinh, chậm rãi nói ra: "Không sai, linh dược này tên gọi Huyền Long cô, nếu là khẩu phục không chỉ có thể tăng cao tu vi, hơn nữa còn có cường thân kiện thể hiệu quả, ăn vào sau có thể chữa trị Bách Bệnh, Bách Bệnh Bất Xâm..." Thuốc này chỗ tốt Huyền Sơ còn có rất nhiều nói không nên lời, bởi vì vì mọi người không phải tu sĩ, Huyền Sơ biết nói cũng là vô ích.

Nghe được Huyền Sơ một phen sau khi giới thiệu, đám người lớn thán, không có đến cái này một khóa nho nhỏ Linh Dược lại có như thế kỳ hiệu.

Không Dung không biết nên làm gì bây giờ, thuốc này càng là trân quý, Không Dung liền càng cảm thấy không thể tiếp nhận, Tần Linh nhìn ra Không Dung khó xử, "Không huynh không cần như thế, thuốc này như là đã đưa cho Không huynh, Không huynh cứ yên tâm nhận lấy, vừa rồi Huyền Sơ huynh nói tới Tần mỗ tự nhiên biết nói, cho nên Không huynh không cần có cái gì lo lắng."

Lạc Hinh đã dần dần minh bạch chuyện gì xảy ra, lan chất huệ tâm năng, luôn cảm giác Huyền Sơ tựa hồ còn có điều giấu diếm, Lạc Hinh giờ phút này nhìn lấy Tần Linh cái kia tự tin thần sắc, trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới ngày đó tại vì Tư Mã Yên Nhi liệu thương lúc gặp phải sự tình, một cái bạch y tung bay Tiên Tử bỗng nhiên xuất hiện tại Lạc Hinh trước mặt, Tiên Tử cười một tiếng, Lạc Hinh liền bất tri bất giác nhìn ngây dại, Lạc Hinh trông thấy tiên tử kia tay áo vung tay lên, Tư Mã Yên Nhi liền biến mất không thấy gì nữa, chờ Lạc Hinh kịp phản ứng lúc, trong phòng chỉ để lại từng đợt mùi thơm ngát.

Tràng cảnh này tại Lạc Hinh trong đầu chiếu lại vô số lần, Lạc Hinh cho tới nay đều đoán không ra tiên tử kia thân phận, nhưng rất nhanh Lạc Hinh liền phảng phất như mình bạch cái gì, tự lẩm bẩm nói: "Người là tiên sao?" Lạc Hinh nhớ kỹ lúc trước đem đây hết thảy nói cho Tần Linh lúc, Tần Linh cũng không phải là rất giật mình, Lạc Hinh hiện tại đã bắt đầu hoài nghi Tần Linh có phải hay không cũng là thần tiên.

Tần Linh lui sang một bên, lúc này Tần Linh cảm nhận được Lạc Hinh ánh mắt, Tần Linh đối Lạc Hinh cười cười.

Sau cùng Không Dung đem Linh Dược xuất ra muốn đem Linh Dược chia cắt ra đến, mỗi người đều cho một phần, Tần Lộ lập tức ngăn lại nói: "Người ngọc a! Linh Dược nếu là hiện tại tách ra, Dược Hiệu sẽ xói mòn, người không cần lo lắng, Tần Linh đệ đệ không chỉ có vẹn vẹn cho một mình người, mỗi người cũng sẽ có."

Tần Linh cười nói: "Không sai, Tần mỗ nơi này Linh Dược còn có một số, cũng vì chư vị đều chuẩn bị một điểm, hi vọng chư vị không cần ghét bỏ liền tốt." Lúc này sớm đã xông vào trong phòng Tần Lộ ôm từng cái hộp gỗ đi ra.

Đám người không có chối từ, từng cái tiếp nhận.

Khi nhìn đến Huyền Long cô về sau, Huyền Sơ mang theo vài phần chờ mong mở ra trong tay hộp gỗ, thế nhưng là mở ra về sau mới phát hiện trong hộp gỗ lại còn có cái này một cái hộp ngọc, Huyền Sơ lập tức sáng tỏ, thuốc này khẳng định không thể so với Long Huyền cô kém, không phải vậy cũng sẽ không dùng Ngọc Hạp chứa.

Huyền Sơ chậm rãi đem Ngọc Hạp mở ra nhất cước, nhìn liếc qua một chút, Huyền Sơ sợ ngây người, lần nữa bị Tần Linh trấn trụ, đây là? Đây là? Huyền Sơ cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, lại đem Ngọc Hạp mở ra nhìn mấy lần, lúc này mới xác định hộp ngọc này bên trong Linh Dược chính là cái kia vị Linh Dược.

"Tần huynh lễ vật này thật sự là quá quý giá, Huyền Sơ nhận lấy thì ngại!" Giờ phút này Huyền Sơ cùng mọi người, lộ ra rất kích động.

Tần Lộ đặc ý nhìn lấy phản ứng của mọi người, trong lòng tràn đầy kiêu ngạo, vì chính mình có thể có thần kỳ như vậy một cái đệ đệ mà kiêu ngạo.

Tần Linh nói: "Tại hạ xem Huyền Sơ huynh tu vi tựa hồ cũng gặp phải bình cảnh, cho nên đặc biệt vì Huyền Sơ huynh chuẩn bị vật này, không biết Huyền Sơ huynh có thể hài lòng?"

"Không dối gạt Tần huynh, Bản Đạo xác thực gặp bình cảnh, tuy nhiên có Tần huynh vị này Linh Dược, Bản Đạo liền không cần lại khổ tu..."

Lạc Hinh tiếp nhận Tần Lộ đưa tới hộp gỗ, Tần Lộ tại Lạc Hinh bên cạnh cười nói: "Lạc Hinh tỷ tỷ đây chính là Tần Linh đệ đệ tự thân vì người chuẩn bị, người mau mở ra nhìn xem..."

Lạc Hinh sắc mặt đỏ lên, nổi giận trừng mắt liếc Tần Lộ, "Lộ Nhi muội muội không nên nói vậy, Tần Linh sư đệ không phải cho mỗi người đều chuẩn bị một phần sao?"

Tần Lộ lời không làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, vẫn như cũ cười nói: "Vậy làm sao giống nhau, Tần Linh đệ đệ thế nhưng là phí hết Đại Kính mới tìm được!"

Nghe thấy Tần Lộ lại ở một bên nói vậy, Tần Linh ngay cả vội vàng cắt đứt nói: "Không nên nói vậy, nếu là gây Lạc sư tỷ sinh khí, nhìn người làm sao bây giờ?" Tần Linh biết đây là Tần Lộ cố ý.

Tần Linh lời kéo Lạc Hinh tay nói: "Lạc Hinh tỷ tỷ mới sẽ không giận ta đâu! Có phải hay không a Lạc Hinh tỷ tỷ?"

Cuối cùng Lạc Hình cũng không có mở ra hộp gỗ, cứ việc Tàn Lộ ở một bên không ngừng muốn Lạc Hình mở ra, Lạc Hình vẫn là khắc chế nội tâm cái kia cổ xúc động.

Lạc Hình không biết mình làm sao vậy, tại sao lại có một loại chờ mong, thật giống như thê tử trong nhà chờ lấy ra ngoài trường phu trở về cái loại cảm giác này, Lạc Hình mê mang, không biết mình tại sao lại đột nhiên như thế.

Lẳng lẳng nhìn trong tay hộp gỗ khối xương ngựa người.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: : Lại dò xét Hoa phủ

Đêm đã khuya, trăng không rõ, điểm điểm ánh sáng treo ở trong màn đêm.

Trải qua mấy ngày nữa tới dò xét, Tàn Linh rất nhanh liền phát hiện một số manh mối.

Tàn Linh ẩn thân ở giữa bầu trời đêm đen kịt, nhìn chăm chú toàn bộ kinh đô, Phương Viên hơn mười dặm bên trong hết thấy đều nhất nhất hiện lên ở Tàn Linh trước mắt.

Bốn đạo bóng đen mượn bóng đêm đen kịt tại nóc phòng Trung Cực nhanh nhảy vọt, mỗi cá nhân trên người đều khiêng một cái bao tải, Tàn Linh ngưng mắt nhìn lại, khóe miệng phát qua vẻ mỉm cười, trong bao bố trang là người, Tàn Linh Thần Thức từ phía trên phát một cái mà qua.

Trải qua mấy ngày nữa chờ đợi rốt cục đợi đến các người, Tàn Linh phát hiện những người này rất là cẩn thận, thường thường đều là gây án một lần về sau, mấy ngày sau mới lại sẽ xuất hiện.

Tàn Linh đứng lẳng lẳng, hẳn không có xuất thủ, hẳn muốn nhìn một chút đến cùng những người này là thần thánh phương nào, cũng dám cùng nữ quý cầu kết với nhau làm việc xấu, xem mạng người như cỏ rác.

Bốn cái hắc y nhân rõ ràng là cao thủ, mỗi người đều khiêng một người, lại có thể Phi Diêm Tẩu Bích, tại nóc phòng nóc nhà ở giữa tới lui như bay, xem ra đối phương một nhất định có rất thế lực cường đại, bằng không thì cũng sẽ không bồi dưỡng được nhiều cao thủ như vậy tới.

Một khắc đồng hồ về sau, Tàn Linh gặp bốn người dần dần thả chậm lại bước chân, ở một tòa cự đại trước phủ đệ dừng bước, sau đó chỉ thấy bốn người vượt tường mà vào, không thấy tung tích.

Tàn Linh thân ảnh chậm rãi hiện lên ở phủ đệ trước cổng chính, liếc nhìn lại, thấy được hai cái quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn chữ lớn Hoa phủ.

Hoa phủ, nữ quý vậy mà tại Hoa phủ bên trong? Tàn Linh hoàn toàn không ngờ rằng, Hoa phủ bên trong không phải có một cái tu sĩ sao? Khó hai người cùng một giuộc, cầu kết với nhau làm việc xấu.

Tàn Linh lách mình tiến vào Hoa phủ, muốn tìm hiểu ngọn ngành, mà lại Tàn Linh cũng muốn như vậy điều tra một chút cha mẹ hạ lạc, lần trước tới lui vội vàng, không thể cẩn thận đem Hoa phủ tra rõ, lần này Tàn Linh muốn đem Hoa phủ đến cái úp sập.

Hoa phủ bên trong lẳng lẳng im ắng, vẫn như cũ là đèn đuốc sáng trưng, chỉ cần là quen thuộc kinh đô người đều biết đây là Hoa phủ.

Tiến vào Hoa phủ về sau, Tàn Linh còn cố ý hướng phía toà kia Tú Lâu phương hướng nhìn mấy lần, thế nhưng là lần này Tàn Linh cái gì cũng không có cảm nhận được. Tàn Linh không chút để ý, dù sao nếu là đối phương ẩn giấu đi khí tức, thu liễm khí tức cũng là rất khó phát hiện, trừ phi dùng thần thức quan sát, tuy nhiên Tàn Linh không có cái này loại dự định. Vạn nhất lại đem người kia kinh động, tới nay kế hoạch há không ngấm nước nóng.

Tàn Linh lẳng yên không tiếng động hướng đi đại sảnh, lúc này Tàn Linh nghe được tiếng nói chuyện, chính là từ trong chính sảnh truyền tới, Tàn Linh phi thân mà lên, xuất hiện tại đại sảnh cổng bên trái.

Trong chính sảnh bốn bóng người hai hai ngồi đối diện, phóng tầm mắt nhìn tới, Tàn Linh nhận ra trong đó ba người, trong đó hai người chính là Lưu An

Thạch cha con, hai người khác bên trong bên trong một cái là Hoa Phong, một cái khác Tần Linh không biết, tuy nhiên muốn đến hẳn là hoa người trong phủ.

Chỉ nghe Luru An Thạch nói ra: "Tần Linh tiểu nhi khi nhục con ta, hôm đó càng là mạnh sáng tạo ta Luru phủ, gãy mất con ta một tay, hoàn toàn không có đem lão phu, đem ta Luru gia để vào mắt, lão phu há có thể cùng hắn từ bỏ ý đồ!"

Hoa Phong mỉm cười, khoe miệng hiện lên một tia tươi cười đắc ý, "Cái kia không biết tối nay Luru tiền bối là?"

Luru An Thạch ở trong lòng thầm mắng, Hoa Phong tiểu nhi đừng muốn cùng lão phu giả bộ hồ đồ, lão phu ý đồ đến nơi sẽ không biết, hừ! Muốn cho lão phu giúp các người Hoa gia đối phó Tần gia, coi là lão phu là kẻ ngu sao? Lão phu sao lại để người mấy người Như Ý!

Luru An Thạch giận nói: "Đã Tần Linh tiểu nhi khinh người quá đáng, như vậy lão phu cũng không có cái gì thể diện tốt giăng, bọn hắn Tần gia là đối đãi ta như thế nào Luru gia, vậy ta Luru mỡ giống như số hoàn trả! Lão phu đêm khuya tới đây liền là muốn chúng ta hai nhà kết minh, chờ ngày khác cùng một chỗ diệt Tần gia, không biết Hoa thiếu gia hoặc là Hoa lão gia từ ý kiến là?"

Hoa Phong bất động thanh sắc, từ từ nói ra: "Gia phụ đang lúc bế quan, cho nên tạm thời không thể đi ra gặp Luru tiền bối, tuy nhiên tiền bối yên tâm! Hiện tại Hoa gia hết thảy sự vụ lớn nhỏ đều từ tại hạ quản lý, lời nói của ta cũng chính là gia phụ nói!"

Luru An Thạch lẳng lặng nhìn Hoa Phong, "Cái kia không biết Hoa thiếu gia có thể nguyên ý?" Ánh mắt bên trong tràn đầy Nộ Hỏa cùng chờ đợi, căn bản sẽ không để cho người ta hoài nghi thành ý của hắn.

Hoa Phong cười, cười rất vui vẻ, "Luru tiền bối có thể cùng ta Hoa gia liên hợp, là Hoa Phong tha thiết ước mơ sự tình, Hoa Phong sao lại không đồng ý..."

"Ha-Ha... Hoa thiếu gia quả nhiên là thống khoái người, như thế chúng ta hai nhà từ tối nay trở đi đứng vậy đồng minh, cũng là người một nhà..." Luru An Thạch cất tiếng cười to.

Luru Dĩ cũng ở một bên âm hiểm cười, trên mặt cái kia tươi cười đắc ý không biết đến tột cùng bao hàm cái gì.

Tần Linh đứng ở ngoài cửa đem mấy người lời nói nghe nhất thanh nhị sở, trên mặt tràn đầy một tia cười lạnh, Tần Linh biết Luru gia cha con chắc là sẽ không bỏ qua, tuy nhiên Tần Linh cũng không có đem hai người để ở trong lòng, khiêu lương tiểu sư tử tồn tại, căn bản không đáng đi vì bọn họ thương tâm, nếu như lần sau tại gặp phải, Tần Linh không ngại giết bọn hắn, sẽ không lại như lần trước chỉ là một cái đơn giản giáo huấn.

Tần Linh từ trước cửa biến mất, hướng phía Hoa phủ Nội Viện mà đi, không còn quan tâm mấy người, Tần Linh biết mấy người rốt cuộc nói không nên lời lời gì đến, đơn giản chính là muốn như thế nào đối phó mình mà thôi.

Xuyên qua trùng điệp đình viện, Tần Linh xuất hiện tại Hoa gia trong nội viện, nơi này là Hoa Phong đám người chỗ ở, Tần Linh tin tưởng nếu như Hoa gia có bí mật gì nhất định ẩn trốn ở chỗ này, nói không chừng cái kia nữ quý liền bị Hoa gia người an trí ở chỗ này, Tần Linh suy đoán nói. Bởi vì Tần Linh khi tiến vào nơi này sau rõ ràng cảm nhận được một cỗ trùng thiên oán khí, còn có trợn trợn âm phong.

Tần Linh đã phát hiện oán khí là từ cái nào gian phòng tán ra tới, tuy nhiên Tần Linh không có đi để ý tới, ngược lại hướng đi mặt khác hai cái gian phòng. Tần Linh dự định đem nữ quý sự tình trước thả một chút, thừa cơ hội này Tần Linh dự định tìm tìm một cái Hoa phủ bên trong phải chăng có cha mẹ tồn tại dấu vết để lại, dù sao đây đã là rất nhiều năm trước sự tình, kỷ thực Tần Linh cũng không có ôm nhiều hi vọng. Nhưng nếu như không đi tìm tìm một lần, Tần Linh không có cam lòng.

Tần Linh tiến nhập một cái phòng, xem bộ dáng là một cái thư phòng, tận trong khu vực quản lý một mảnh đen kịt, nhưng đối với Tần Linh tới nói không có ảnh hưởng gì, Tần Linh đem trong thư phòng hết thảy thu hết vào mắt.

Gian phòng bên trong, rất vắng vẻ, ngoại trừ một cái bàn đọc sách cùng giá sách bên ngoài cái gì cũng không có. Tần Linh một chút quét tới cái gì có giá trị mạnh mẽ cũng không có phát hiện, tuy nhiên Tần Linh ngược lại là phát hiện một cái thâm nghĩ, đang giá sách đằng sau. Tần Linh chậm rãi thôi động giá sách cơ quan, một cái đen như mực động khẩu xuất hiện tại Tần Linh trước mặt.

Tần Linh chậm rãi phóng thích Thần Thức, Thần Thức liền như là một tám vòng lớn, hướng về trong động kéo dài mà đi, rất nhanh liền đến Liễu Tẩn đầu, một thân ảnh xuất hiện tại Tần Linh trước mặt, là một thanh niên, Tần Linh không biết, tuy nhiên Tần Linh phát hiện người thanh niên này vậy mà cũng là một người tu sĩ, mà lại tu vi cũng không phải rất yếu, gần như sắp muốn ngưng Kết Kim Đan.

Khó người này đứng vậy Hoa Khuyết, Hoa Phong đại ca, Tần Linh chợt nhớ tới trước đó Tần Lộ nói qua, Hoa Phong còn có một cái đại ca, từ khi ba năm trước đây liền đã biến mất, không nghĩ tới hắn vậy mà tại nơi này bế quan tu luyện.

Tần Linh Tương Thần biết chậm rãi rời khỏi, không có ra tay với người nọ, rất nhanh liền đi ra gian phòng này, hướng phía gian phòng cách vách đi đến.

Trong nội viện yên tĩnh im ắng, yên tĩnh như chết, Tần Linh tiến nhập trong một phòng khác, rất nhanh Tần Linh liền phát hiện gian phòng này hẳn là Hoa Dạ thư phòng, đồng thời Tần Linh cũng tại một cái giá sách đằng sau phát hiện một cái đen như mực động khẩu, trong động ngồi xếp bằng một bóng người, Tần Linh đem sách phòng triệt để lật ra một lần, cũng là cái gì cũng không có phát hiện.

Tần Linh lẳng lặng đứng tại viện lạc bên trong, đã bỏ đi tìm kiếm cái cuối cùng gian phòng dự định, nếu như Tần Linh đoán không lầm, cái kia cái cuối cùng gian phòng hẳn là Hoa Phong, cũng chính là âm khí dày đặc nhất chi địa. Nữ quý hẳn là ở chỗ này.

Không có dò xét đến cùng cha mẹ có liên quan một điểm manh mối, Tàn Linh rất là không cam lòng, nơi này không, chẳng lẽ mình đoán sai, nếu như nói Hoa gia nhất bí mật trọng yếu muốn bảo tồn, địa phương nào an toàn nhất đâu? Tàn Linh bỗng nhiên nghĩ đến một chỗ. Có lẽ nơi đó sẽ có không tưởng tượng nổi thu hoạch. Nghĩ rõ ràng hết thảy về sau, Tàn Linh thân ảnh trong nháy mắt từ trong viện biến mất. Nhưng còn có một loại khả năng Tàn Linh khả năng không nghĩ tới, đồng thời cũng không dám suy nghĩ, cái kia chính là cha mẹ đã gặp nạn, đây cũng là Tàn Linh không có trực tiếp chất vấn Hoa gia người nguyên nhân, bởi vì Tàn Linh sợ nghe được tin tức này, vẫn ôm một chút hi vọng.

Trong mật thất, âm khí bốc lên, oán khí trùng thiên, nữ quỷ bỗng nhiên mở ra cái kia âm lãnh hai mắt hướng phía ngoài động ra, trong mắt có một loại nghi hoặc. Sau nửa ngày, âm khí dần dần bình tĩnh, nữ quỷ khép lại hai mắt, không có động tĩnh.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: : Cuối cùng cũng có manh mối

Tàn Linh trong nháy mắt liền xuất hiện ở một tòa trên tiểu lâu, Tiểu Lâu chính là Hoa Phong dùng để cầm tù Lạc Hinh địa phương, đồng thời cũng là ông tổ nhà họ Hoa Hoa Phúc Hải bề quan chỉ địa.

Tàn Linh suy đi nghĩ lại, quyết định vẫn là tới đây dò xét một phen, Tàn Linh đem toàn thân khí tức thu liễm, chậm rãi đi vào thềm trong lầu, vô thanh vô tức. Tại một phen tìm kiếm về sau, Tàn Linh phát hiện một cái cửa vào, chính là thông hướng dưới mặt tú lâu lối vào.

Tàn Linh lách mình tiến vào, trong thông đạo một mảnh đen kịt, Tàn Linh một bước Nhất Trọng, nhanh chóng tiến lên, ước chừng thời gian một chén trà công phu, Tàn Linh trước mắt dần dần có từng tia ánh sáng, rất là u ám.

Trên vách tường từng chiếc từng chiếc màu sắc cổ xưa ngọn đèn, sáng tối chập chờn toát ra, phảng phất như tùy thời dập tắt, Tàn Linh trong nháy mắt mà qua, kỳ quái là đèn vẫn như cũ như thế, không có một điểm dị động, ngay cả một tia gió nhẹ đều không có.

Xuất hiện tại Tàn Linh trước mắt là một cái cửa đá khổng lồ, hẳn là có Thiên Cân bên trong, nếu là người bình thường hoặc là võ giả, dù là tìm được, chi sợ cũng rất khó đem cái này thạch cửa mở ra.

Tàn Linh làm khó, thạch môn chặn đường nếu muốn thần không biết quỷ không hay đi vào, cơ hồ không có khả năng, còn nếu là mở ra thạch môn thế tất sẽ kinh động bên trong người. Tàn Linh đứng tại trước cửa đá suy tư một hồi, từng sợi Thần Thức cẩn thận phóng thích mà ra, xuyên qua thạch môn.

Thạch môn phía sau hết thảy rất nhanh liền hiện lên ở Tàn Linh trước mắt, để Tàn Linh không có nghĩ tới là, hẳn căn bản đẹp không có trông thấy thân ảnh của người nọ, nhưng Tàn Linh nhớ rõ ràng trung niên nam tử kia ngay ở chỗ này Tu luyện, làm sao hiện tại không thấy tung tích.

Tàn Linh không có có mơ tưởng, đây chính là một cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt, Tàn Linh song chương dán tại trên cửa đá, hùng hậu mạnh mẽ pháp lực tuôn trào ra, thạch môn ầm ầm rung động, ba hơi không đến, Tàn Linh liền mở ra thạch môn, tiến nhập cái này người tu luyện thất.

Tu Luyện Thất một chút nhìn xuyên, bên trong không có có đồ vật gì, chỉ có một cái án thư cùng một trương Bô đệm, Tàn Linh thất vọng, vốn cho rằng nơi này có thể tra được cái gì, trước mắt ngoại trừ băng lãnh Thạch Bích, cái gì cũng không có.

Tàn Linh hướng đi án thư, trên thư án có mấy cái hộp gỗ, Tàn Linh tiện tay mở ra một cái, gỗ hộp bên trong lẳng lẳng nằm một khối Ngọc Giản. Tàn Linh biết đây là tu sĩ sở dụng Ngọc Giản, bình thường giống loại ngọc này giản là dùng để ghi chép công pháp hoặc là một số tin tức trọng yếu, Tàn Linh nhìn chăm chú Ngọc Giản, phát hiện đây là một khối ghi chép công pháp Ngọc Giản, chỗ nhớ pháp quyết gọi « Thanh Phong Kiếm Quyết », đồng thời Tàn Linh cũng được biết cái này « Thanh Phong Kiếm Quyết » chính là Thục Sơn Phái kiếm pháp nhập môn.

Xem ra cái này Hoa gia cùng Thục Sơn Phái có liên hệ nào đó, trách không được trước đó Tư Mã Yên Nhi cái kia thần bí sư phụ nói Tư Mã Yên Nhi thể nội có Thục Sơn Phái kiếm khí, xem ra là thật.

Tiếp lấy Tàn Linh lại mở ra một khác mấy khối hộp gỗ, trong đó có hai cái trong hộp gỗ là Ngọc Giản, một cái khác lại là một gốc Linh Dược, tuy nhiên rất trân quý, nhưng Tàn Linh lại không để vào mắt.

Nhìn trong tay hai khối Ngọc Giản, Tàn Linh đem hi vọng cuối cùng toàn bộ đặt ở cái này hai khối Ngọc Giản phía trên, ở trong đến cùng có không có cha mẹ mất tích manh mối, Tàn Linh bức thiết muốn biết nói.

Nhưng rất nhanh Tần Linh thất vọng , còn lại phía dưới hai khối trong ngọc giản cũng không có cái gì, chẳng qua là ghi chép một chút phương diện tu luyện tâm thức thôi, Tần Linh cũng biết cha mẹ mặc dù là võ giả, nhưng còn không đến mức bị ghi chép đến nơi đây.

Khó cha cùng mẹ thật đã... Tần Linh không dám nghĩ thêm nữa, nếu quả như thật là như thế Tần Linh không ngại tới nay đại khai sát giới, báo thù cho cha mẹ.

Một cổ Thần Thức hướng về bốn phương tám hướng kéo dài mà đi, Tần Linh vẫn không cam tâm, muốn đem Thạch Thất lật cái úp sấp, tại một cổ thần thức liếc nhìn phía dưới, trong thạch thất địa phương hết thấy toàn bộ hiện ra ở Tần Linh trước mắt.

Lúc này trên thạch bích nào đó một chỗ đưa tới Tần Linh chú ý, đó là một cái rất nhỏ, rất bí ẩn hốc tối, nếu là không dụng thần biết, chỉ bằng mắt thường thật vô cùng khó phát hiện.

Tần Linh tựa như phát hiện Tần Đại Lục , thân hình lóe lên, liền xuất hiện tại thạch vách tường trước đó, hốc tối bị từ từ mở ra, bên trong là một cái nút, hẳn là một cái chốt mở loại hình đồ vật, thế nhưng là Tần Linh tại cái này căn bản không có phát hiện nơi nào còn có Thạch Thất a? Mang theo loại loại nghi hoặc, Tần Linh vận vẹo cái nút.

Trong nháy mắt, toàn bộ tràn ngập Thạch Thất ảm ảm thanh âm, đình tai nhức óc, chỉ gặp trên mặt đất một khối Thạch Bản chậm rãi di động. Thạch Thất phía dưới còn có Thạch Thất, đây là Tần Linh không có nghĩ tới.

Tần Linh nhảy xuống, thu vào Tần Linh trong mắt là một mảnh Quang Hoa, loá mắt chiếu rọi, đơn giản có thể dùng hoa mắt để hình dung, trong thạch thất toàn bộ là một số Linh Dược cùng một số Thần Thạch loại hình đồ vật, những vật này đối với Tu Chân Giả mà nói đều là vật khó được, Tần Linh có chút giật mình, không biết Hoa gia đến tột cùng ở nơi nào lấy tới nhiều như vậy Linh Vật, tuy nhiên Tần Linh có chút không đề vào mắt, nhưng Tần Linh không có khách khí, tay áo vung tay lên, Cuồng Cuồng Hoàn chồng chất như núi Linh Vật, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Tần Linh tại trong thạch thất đánh giá một vòng, giờ phút này Thạch Thất đã rỗng tuếch, không biết nếu là Hoa gia người phát hiện sẽ là dạng gì sắc mặt, nhưng tất cả những thứ này đều không phải là Tần Linh quan tâm, Tần Linh quan tâm sự tình chính là cha mẹ hạ lạc.

Khó bọn hắn thật đã... Giờ phút này Tần Linh đã triệt để thất vọng , sát ý như là nổi giận đại hải, ở trong lòng khuấy động lẫn lộn, gào thét Thiên Địa.

Đang lúc Tần Linh chuẩn bị đi ra Thạch Thất, muốn đi tìm Hoa Dạ hỏi cho ra nhẽ thời điểm, trên đất một trương ó vàng là giấy viết thư đã rơi vào Tần Linh trong mắt, Tần Linh trên bàn tay bỗng nhiên sinh ra một cổ Hấp Lực, giấy viết thư từ dưới đất phiêu nhiên nhi khởi, rơi vào Tần Linh trong tay.

Trên tờ giấy tuy là rải rác số tự, nhưng Tần Linh trên mặt cũng lộ ra vẻ mỉm cười, nhưng mà mỉm cười là ngán ngùi, một cổ kinh thiên sát ý từ Tần Linh trên thân ảm vang bộc phát. "Thục Sơn tiểu nhi, an dám như thế!"

Tần Linh thân ảnh từ trong thạch thất biến mất, Tần Linh lẳng lặng đứng tại hoa phủ bầu trời, giờ phút này hắn đã được đến cha mẹ tin tức, nhưng tình huống lại không thể lạc quan, đây đã là mười mấy năm trước mất tin , khả năng bọn hắn đã thân tử, cũng có thể là vẫn còn sống, tuy nhiên liền xem như vẫn còn sống, cũng là ăn bữa hôm lo bữa mai, tùy thời nguy hiểm đến tính mạng.

Bây giờ Tần cha Tần mẫu tin tức đã có, Tần Linh đã không có gì cố kỵ , đẩy hết thảy đều cùng Hoa gia thoát không khỏi liên quan, Hoa gia nhất định phải vì chuyện này nỗ lực vốn có đại giới, nhìn lấy Hoa phủ bên trong âm khí cuộn cuộn, oán khí trùng thiên, một tia cười lạnh xuất hiện tại Tần Linh khóe miệng. Giờ phút này Tần Linh trong lòng đã có chủ ý.

Tần Linh cứ như vậy lẳng lặng đứng lơ lửng trên không, tựa hồ đang chờ người nào, quả nhiên không đến một khắc đồng hồ, chân trời xuất hiện một tia sáng, một bóng người chậm rãi xuất hiện tại Tần Linh trước mắt.

Người tới cười nói: "Tần huynh như thế cấp bách, có phải hay không có phát hiện gì?"

Tần Linh nhìn lấy dưới chân Hoa phủ, nói: "Huyền Sơ đạo hữu nhìn xuống xem xét chẳng phải sẽ biết..."

Nguyên lai người tới chính là Huyền Sơ, hắn tại tiếp vào Tần Linh truyền tin sau liền ngựa không ngừng vó chạy tới, trong lòng đã có đại khái suy đoán tất nhiên cùng nữ quý có quan hệ.

Huyền Sơ thuận Tần Linh nhãn quang ngưng mắt nhìn lại, dưới chân hết thấy đề Huyền Sơ trong vui mừng mang theo chán kinh, vui mừng chính là cuộc này hạ âm khí trận trện, nữ quý tất nhiên ngay ở chỗ này. Khiếp sợ là bốn phía oán khí trùng thiên, tựa hồ có vô số oan hồn đang thét gào, cái kia nữ quý vậy mà giết hại nhiều như thế người, như vậy thực lực của nàng chẳng phải là?

Huyền Sơ nổi giận, "Khá lắm yêu nghiệt, vậy mà như thế ác độc, lần này tất nhiên đem chém giết, không sau đó quả khó liệu, không biết còn sẽ có bao nhiêu người vô tội chết thảm!" Huyền Sơ lên cơn giận dữ, trong lòng sát ý khó mà che giấu.

Tần Linh nói: "Huyền Sơ đạo hữu như muốn chém giết nàng này quý, còn cần cẩn thận cho thỏa đáng, nơi đây chính là kinh đô, mà nơi đây lại là kinh đô phồn hoa nhất chi địa, nếu là nữ quý Hung Tinh đại phát, không biết sẽ có bao nhiêu người gặp nạn..."

Chỉ gặp Huyền Sơ từ trong ngực xuất ra vài lần Tiểu Kỳ, từ nói nói: "Tần huynh yên tâm, Bản Đạo đã sớm chuẩn bị, có nó cũng không cần lo lắng cái kia yêu nghiệt lần nữa đào thoát đi giết hại những người khác, mà lại hai người chúng ta cũng có thể xuất ra công kích mạnh nhất, không cần lo lắng quấy nhiễu đến những người khác..."

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: : Huyền Sơ đã tìm đến

Cảm thấy Tiểu Kỳ bên trên truyền đến pháp lực ba động, Tàn Linh hỏi: "Huyền Sơ đạo hữu, đây là?"

"Đây là Trận Kỳ, Bản Đạo muốn ở chỗ này vài chỗ trận pháp, dạng này cái kia nữ quý liền chấp cánh khó thoát, mà lại ngoại nhân cũng không phát hiện được, cũng không cần phải lo lắng gây nên khủng hoảng..."

Trận pháp, Tàn Linh khi tiến vào Vũ Học Viện ngày đầu tiên liền đã từng gặp qua, nhưng đây chẳng qua là võ giả chỗ bố trí, Tàn Linh chỉ bằng Thần Thức liền có thể phá giải, nhưng tu sĩ chỗ bố trí trận pháp, liền bất đồng thật lớn, bên trong thiên biến vạn hóa, quý dị Vạn Thông, Thần Thức căn bản vô dụng, nếu như không chín thông Trận Pháp Chi Đạo, căn bản bắt lực phá giải, trừ phi lấy đại pháp lực trực tiếp phá đi.

Huyền Sơ tự tin nói ra: "Bản Đạo bày trận pháp này gọi Cửu Cung hư không trận, là Bản Đạo ngẫu nhiên lấy được. Trận pháp này chính là lấy Cửu Cung làm cơ sở, Bát Quái làm phụ, lại hợp với nó sinh ra hư huyền không gian, hỗ trợ lẫn nhau, có khó có thể dùng lường được uy lực. Không chỉ có thể vây khốn địch nhân, phòng ngừa nó đào thoát, mà lại bày trận người có thể phát động trận pháp thế công, liền xem như thực lực cao hơn bày trận người đối thủ cũng sẽ bị nhẹ dễ chém giết tại trong trận. Còn có một chút đúng vậy trận pháp này bố thành về sau, bên ngoài là khó mà cảm thấy, bọn hắn nhìn thấy cảnh tượng cùng nơi đây lúc đầu cảnh tượng sẽ giống như đúc..."

Thông qua Huyền Sơ miêu tả, Tàn Linh không nghĩ tới trận pháp còn có như thế lớn uy năng, trong nháy mắt liền đối với trận pháp sinh ra hiếu kỳ. Tàn Linh đã có dự định, về sau có thời gian nhất định thật tốt nghiên cứu.

Huyền Sơ thân ảnh tại hoa phủ bầu trời di chuyển nhanh chóng, không đến một khắc đồng hồ thời gian, trận pháp liền bố trí xong, Huyền Sơ đi đến Tàn Linh bên cạnh, nói: "Một hồi còn mời Tàn huynh giúp Bản Đạo lược trận, không biết yêu nghiệt này thực lực đề cao bao nhiêu, Bản Đạo ẩn ẩn lo lắng, bằng vào trận này khả năng còn trăm giết không được cái kia yêu nghiệt, đến lúc đó còn cần Tàn huynh xuất thủ tương trợ."

"Huyền Sơ đạo hữu xin yên tâm, Tàn mỗ tất nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, tuy nhiên trước đó còn có một chuyện muốn cáo tri Huyền Sơ đạo hữu." Tàn Linh dự định vẫn là đem chuyện nào nói cho Huyền Sơ cho thỏa đáng.

Huyền Sơ nói: "Tàn huynh thỉnh giảng!"

Tàn Linh đem trong tay một khối Ngọc Giản ném Huyền Sơ, nói: "Huyền Sơ đạo hữu có biết nơi đây chính là chỗ nào?"

Huyền Sơ sửng sốt một chút, chuyện này hắn còn thật không có suy nghĩ, hắn thấy âm thầm trợ giúp nữ quý, bất kể là ai đều chết không có gì đáng tiếc. "Tàn huynh có ý tứ gì?"

"Huyền Sơ huynh nhìn xem khối kia Ngọc Giản liền sẽ rõ ràng hết thảy!"

Huyền Sơ đánh giá ngọc trong tay giản, xuyên thấu qua Ngọc Giản Huyền Sơ nhìn thấy 《 Thanh Phong Kiếm Quyết 》, Huyền Sơ kinh hãi nói: "Đây là Thực Sơn Phái 《 Thanh Phong Kiếm Quyết 》 Tàn đạo hữu là ở nơi nào lấy được?" Huyền Sơ biết 《 Thanh Phong Kiếm Quyết 》 mặc dù không phải cao thâm kiếm quyết, nhưng làm Thực Sơn Phái nhập môn kiếm quyết, cũng là bí mật bất truyền.

Tàn Linh lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười, "Khó Đạo Huyền sơ huynh vẫn chưa rõ sao?"

Huyền Sơ hướng phía dưới chân Hoa phủ nhìn mấy lần, trong lòng đột nhiên hiểu được hết thảy, "Nơi này cùng Thực Sơn Phái có liên hệ!"

"Không sai, nơi này chính là Hoa gia chỗ, cùng Thực Sơn Phái có chút liên hệ nào đó, không biết Huyền Sơ huynh?" Tàn Linh ý tứ rất rõ ràng, đúng vậy muốn nói Huyền Sơ còn dám không dám ở nơi này động thủ.

Huyền Sơ như thế nào không biết Tàn Linh ý tứ, Huyền Sơ lạnh lùng nhìn lấy dưới chân Hoa phủ, nói: "Bất kể là ai? Chỉ cần cùng nữ quý cấu kết với nhau làm việc xấu đều chết không có gì đáng tiếc! Không biết Tàn huynh có nguyện ý hay không cùng Bản Đạo cùng một chỗ trăm yêu trừ ma?"

Tàn Linh cười to, "Tàn mỗ quả nhiên không có nhìn lầm Huyền Sơ huynh, như Huyền Sơ huynh mong muốn, Tàn mỗ tất nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!"

Giờ phút này Hoa Phong chính cao hứng đến cực điểm, Thành Công bốc lên Lưu gia cùng Tần gia mâu thuẫn, duy nhất tiếc nuối đúng vậy Tần Linh không có chém giết Lưu Dã. Tại đưa tiễn Lưu An Thạch cha con về sau, Hoa Phong trở về hậu viện, một cỗ âm khí nồng nặc lập tức đập vào mặt, Hoa Phong đột nhiên khẽ run rẩy, thầm mắng nói: "Đáng chết yêu nghiệt! Ngươi chờ, chờ lão tử trở về ngày chính là tử kỳ của ngươi!"

Hoa Phong thật sâu kiêng kỵ hướng phía thư phòng phương hướng nhìn mấy lần, liền rời đi Nội Viện, hướng phía Tú Lâu phương hướng đi đến. Hoa Phong là một khắc cũng không muốn ở chỗ này ở lâu. Đồng thời cũng thầm mắng Yêu Vật không giữ lời hứa, đã nói xong muốn đi giết Tần Linh, nhưng Yêu Vật chậm chạp không thấy động tĩnh. Lúc này Hoa Phong đã không còn trông cậy vào nữ quý. Chỉ hy vọng lão tử nhanh trở về, chém giết lệ quý, không phải vậy thật là nuôi hổ gây họa.

Tần Linh cùng Huyền Sơ từ bầu trời đêm rơi xuống, đi vào Hoa Phong thư phòng, tiến thư phòng Huyền Sơ cảm giác cùng lúc trước Tần Linh. Huyền Sơ thật sâu ngưng nhủ lại song mi, thầm nghĩ nữ quý này quả nhiên cường đại, đơn cái này lẫn lộn âm khí đã nói lên hết thấy.

Tần Linh đi vào giá sách bên cạnh, tay trái vươn vào giá sách góc trên bên phải nhẹ nhàng nhấn một cái.

Cạch! Cạch! Cạch!

Giá sách chậm rãi phía bên phải di động, rất nhanh một cái đen như mực động khẩu xuất hiện tại hai người trước mắt. Hai người thu liễm khí tức cẩn thận đi vào.

Trong động âm lãnh, ẩm ướt, thỉnh thoảng nổi lên trập trập âm phong, trập trập Hắc Phong gào thét mà qua, âm thanh tựa như lệ quý kêu rên, làm người ta kinh ngạc run rẩy. Hai người đồng đều cảm thấy một tia lạnh ý.

Giờ phút này nữ quý đang chuyên tâm Tu luyện, đối tình huống bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả. Còn không biết Đạo Huyền sơ cùng Tần Linh đã trải qua tìm tới nơi này, trong lòng chỉ muốn một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là nhanh chóng tăng cao tu vi, để tìm hai người báo thù.

Lúc này nữ quý đã đến thời khắc mấu chốt, như có thể đột phá, nữ quý liền sẽ tiến nhập quỹ hình hậu kỳ, thực lực liền sẽ phóng đại, chỉ gặp nữ quý toàn thân cao thấp bị nồng đậm âm khí vờn quanh, có địa phương âm khí thậm chí đã biến thành trạng thái Dịch. Một hít một thở ở giữa, đại lượng âm khí tuần ra nhập thể nội, tùy theo mà đến là khí tức không ngừng tăng cường.

Hai người đi không đến nửa chén trà nhỏ thời gian, liền đến đến một cái trước cửa đá, chạy tới đầu, Huyền Sơ cúi đầu xem xét, chỉ gặp trước cửa đá khắp nơi tán lạc vô số cỗ xác ướp, mỗi Cự Xác Ướp đều mặt lộ vẻ dữ tợn, phảng phất tại đau nhức tổ lấy sợ hãi trong lòng cùng oán hận... Nhìn thấy thảm trạng như vậy, hai người đều bộc phát ra lời đình chỉ nộ.

Tần Linh đầy ngập Nộ Hỏa, một quyền đánh vào trên cửa đá.

Ầm! Một tiếng vang thật lớn.

Gần ba mươi centimet dày thạch môn, trong khoảnh khắc tan rã, đá vụn đầy đất, mảnh đá tung bay.

Nữ quý đến thời khắc mấu chốt, đang chờ đột phá, đột nhiên bị bất thành linh một tiếng cự đại vang động bùng nổ, vô tận âm khí trong nháy mắt bạo động, nữ quý suýt nữa tẩu hỏa nhập ma, nữ quý tưởng rằng Hoa Phong tại nhiễu loạn, sát ý tỏa ra, đang muốn quát tháo, nhưng mắng lời đến khóe miệng bị sinh sinh nuốt trở vào, kinh hãi nhìn lấy thạch môn chỗ hai bóng người, "Ngươi... Các ngươi làm sao có thể tìm tới nơi này? Hoa Phong hẳn khó không muốn sống..."

Tần Linh lạnh lùng nhìn lấy nữ quý, "Hắn là không muốn sống, cũng dám trợ trụ vì nghiệt, chờ giải quyết ngươi, hắn cũng khó thoát khỏi cái chết!"

"Rất giật mình thật sao? Rất nhanh ngươi liền gặp được hắn. Không, ngươi ngay cả gặp hắn cơ hội cũng không có, Bản Đạo sẽ để cho ngươi Hồn Phi Phách Tán, ngay cả cơ hội đầu thai chuyển thế cũng không có..." Huyền Sơ giận nói, nghĩ tới bên ngoài cửa đá những cái kia vô tội chết oan người, Huyền Sơ sát ý sôi trào.

Nữ quý khôi phục trấn định, lạnh lùng nhìn lấy Tần Linh cùng Huyền Sơ, "Xử tiêu tử lại là ngươi, ta còn không có tìm ngươi báo thù, không nghĩ tới chính ngươi lại đưa tới cửa. Còn có ngươi, ngươi cái đạo sĩ thú, đuổi ta lâu như vậy, còn không chịu buông tay. Đã dạng này, hôm nay ta liền đưa các ngươi xuống Địa ngục, để cho các ngươi cùng nếm thử làm quỷ tư vị, cạc cạc..."

"Ngươi yêu nghiệt này, làm nhiều việc ác thương tổn vô tội. Vậy mà Tu luyện tà ác như thế công pháp, hôm nay Bản Đạo liền Thế Thiên Hành Đạo, diệt ngươi yêu nghiệt này!" Huyền Sơ trong tay nhiều hơn một thanh kiếm, bảo kiếm hàn quang bắn ra bốn phía, kiếm khí khuấy động.

Nữ quý trong lòng đang làm lấy suy nghĩ, đáng giận! Còn kém một bước liền có thể đột phá quỹ hình hậu kỳ, hai tên tiểu tử thú này sớm không tới, muộn không tới. Hết lần này tới lần khác lúc này tới. Tuy nhiên đã như vậy, ta trước hết đưa bọn hắn quy thiên, sau đó lại đột phá, trong nháy mắt nữ quý liền làm ra quyết định.

"Đạo sĩ thú! Bớt nói nhiều lời, đi chết đi!" Nữ quý hung tướng đại lộ, hướng phía Huyền Sơ đánh tới.

Quý Trảo mang trập trập âm phong gào thét mà tới, Huyền Sơ hét to: "Mời Tần huynh ở một bên giúp Bản Đạo lược trận, để Bản Đạo trước chiêu cô yêu nghiệt này, nhìn nàng có gì tiền bộ!"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: : Đấu nữ quỷ

Tần Linh lui đến một bên, nữ quỷ gặp Huyền Sơ một người hướng mình công tói, mừng rỡ trong lòng, như hai người cùng lên có thể sẽ phiền toái một chút. 【 92KS. ） nhưng bây giờ chỉ có Huyền Sơ một người, đây còn không phải là dễ như trò bàn tay. Nữ quỷ lạnh giọng nói: "Đạo sĩ thúi! Ngươi muốn chết như vậy! Vậy ta trước hết thành toàn ngươi, sau đó lại giải quyết tiêu tử kia!"

"Yêu nghiệt đừng muốn nói khoác mà không biết ngượng! Hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Huyền Sơ trong tay cái kia thanh bảo kiếm trong nháy mắt huy động, kiếm như Lưu Quang, tựa như tinh thần, cấp tốc đâm về phía nữ quỷ.

Giết!

Âm thanh đến kiếm đến, Kiếm Thế hung hăng, như điện như hồng, chớp mắt đã tới, xuất hiện tại nữ quỷ trước người.

"U Minh Quỷ Trảo!" Nữ quỷ gào thét, tóc đen tung bay, cũng không cam chịu yếu thế thét lên.

Keng! Keng! Keng! Kiếm trảo va chạm, bắn ra chầm nhỏ ánh lửa.

Đáng giận, yêu nghiệt này càng trở nên cường đại như thế, một phát vào tay Huyền Sơ liền cảm thấy nữ quỷ thực lực xưa đâu bằng nay, so trước đó cường đại mấy phần, "Yêu nghiệt xem kiếm!" Kiếm Thế không thay đổi, thừa thế đuổi theo.

"Cạc cạc... Đạo sĩ thúi ngươi liền chút năng lực ấy sao? Trước kia cái kia loại uy phong đi nơi nào? Ha-Ha..." Nữ quỷ cuồng tiếu, bốn phía âm khí một trận rung chuyển.

"Yêu nghiệt ngông cuồng! Kiếm diệu Cửu Châu!" Huyền Sơ một tiếng quát lên điên cuồng, trường kiếm trong tay bộc phát ra hào quang chói sáng, chỉ gặp Huyền Sơ trường kiếm trong tay đột nhiên từ một thanh hóa thành chín chuỗi, thành xếp theo hình tam giác sắp xếp, nhắm ngay nữ quỷ quanh thân yếu hại, một cỗ lực lượng cường đại hướng về nữ quỷ quét ngang mà đi.

Mau!

Ra lệnh một tiếng, kiếm phảng phát được trao cho sinh mệnh, đồng thời hướng về nữ quỷ kích bắn đi, kiếm khí bén nhọn mang theo sát cơ mãnh liệt, ở giữa không trung lưu lại từng chuỗi kiếm ảnh.

Nữ quỷ gặp thế tới hung mãnh, không dám ngạnh kháng, cấp tốc né tránh, nhưng kiếm giống sinh con mắt, ở phía sau theo đuổi không bỏ, càng ngày càng gần, mắt thấy là phải đâm trúng nữ quỷ áo chèn.

Cảm giác được phía sau hàn ý, nữ quỷ quyết định thật nhanh, Cuồng Nộ nói: "Đạo sĩ thúi, chớ cho rằng ta sợ ngươi, Quỷ Trảo tự hợp!"

Nữ quỷ lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt, cấp tốc trên không trung vung ra chín chín tám mươi một trảo. Trong thạch thất khắp nơi đều là trảo ảnh bay múa, âm phong gào thét, 81 cái trảo ảnh ngưng tụ ở giữa không trung, tản ra mãnh liệt hàn ý, bỗng nhiên trảo tập ảnh tụ, trong chốc lát, một cái diện mục dữ tợn quỷ thủ xuất hiện ở thạch thất bên trong, lạnh lùng nhìn lấy Huyền Sơ.

Huyền Sơ ngưng mắt nhìn lại, cảm thấy băng lãnh sát ý.

Một đôi mắt lạnh lẽo, nhìn chòng chọc vào Huyền Sơ, trong con ngươi phảng phát như ngưng tụ ngàn năm băng lãnh, "Cạc cạc... Đạo sĩ thúi, ngươi nhất định phải chết!" Quỷ Thủ Phát ra chói tai quái khiếu hướng Huyền Sơ bay đi.

"Yêu nghiệt đừng muốn đắc ý! Xem kiếm!" Chín thanh phi kiếm nghênh không mà lên, hướng phía quỷ thủ bổ ngang mà đi.

Kiểm Thủ tương đối, chín thanh phi kiếm ông ông tác hưởng, ở giữa không trung kịch liệt trên dưới nhảy lên. Bắn ra mãnh liệt chiến ý. Một kiếm khí bén nhọn tại thân kiếm bốn phía khuấy động, vận sức chờ phát động.

Quỷ thủ gào thét, khuôn mặt dữ tợn lộ ra phê nhàn hàn ý, dọa người quỷ khiếu âm thanh hướng bốn phía khuếch tán.

"Đạo sĩ thúi đi chết!" Nữ quỷ tóc tai bù xù, bộ dáng dữ tợn.

Kiểm khí chấn động, một cường quang bạo khởi, Phi Kiếm uy lực đại tăng, mang theo Vạn Quân Chi Thế trực chỉ lệ quý. "Yêu nghiệt, nhận lấy cái chết!"

Cảm giác được Phi Kiếm ẩn chứa uy lực, nữ quý giễu cợt nói, "Đạo sĩ thúi còn thật sự có tài, tuy nhiên chỉ bằng cái này! Còn không làm gì được ta! Ngươi liền chờ chết đi!"

Đi!" Quý thủ điên cuồng gào thét hướng phía Huyền Sơ đánh tới, âm phong trận trận.

Suru! Suru! Suru... Phi Kiếm cấp tốc mà qua, đồng thời chém về phía quý thủ.

Băng! Dữ tợn quý thủ so Phi Kiếm đâm trúng, trong khoảnh khắc tan rã tiêu tán, chạm vào nhau chỗ âm khí bức người, kiếm khí Loạn Vũ, chín thanh phi kiếm bây giờ cũng còn lại một thanh, ở giữa không trung lung lay sắp đổ.

Huyền Sơ lui một bước, nữ quý tóc tai bù xù, lạnh lùng nhìn lấy Huyền Sơ, "Đạo sĩ thúi, ta nói qua ngươi không làm gì được ta, hiện tại ngươi còn có thủ đoạn gì nữa tranh thủ thời gian xuất ra đi! Không phải vậy liền không có cơ hội, hắc hắc hắc..."

Mạnh mẽ Khí Lưu tại không gian thu hẹp bên trong mảnh liệt lẫn lộn, chỉ gặp Mật Thất bốn phía vách tường xuất hiện giống mạng nhện vết rạn, hơn nữa còn đang không ngừng mở rộng.

Oanh... Từng tiếng tiếng vang tại ba người bên tai quanh quẩn.

"Không tốt, muốn sụp!" Tần Linh hướng phía nhìn bốn phía, kinh nói.

"Đi!" Tần Linh cùng Huyền Sơ vội vàng hướng phía bên ngoài chạy tới, cũng không lo được nữ quý, nữ quý gặp này, cũng không dám ở lâu, cũng nhanh chóng hướng về động khẩu phóng đi, Tần Linh chú ý tới nữ quý theo sát tại phía sau mình, vẻ mỉm cười thoáng hiện. Một đoàn ánh sáng màu lửa đỏ mang xuất hiện Tần Linh trong lòng bàn tay, rất nhanh một cái lửa Quang Cầu tại Tần Linh trong lòng bàn tay lưu chuyển.

Tần Linh đem hỏa cầu ném sau lưng nữ quý, "Yêu nghiệt! Tiếp chiêu!"

Nữ quý nghe được, còn tưởng rằng Tần Linh muốn ra tay với nàng, nhưng còn chưa kịp đề phòng đã nhìn thấy một đám lửa đỏ hướng mình đánh tới.

"Bành!" Một tiếng vang thật lớn, như là một tiếng sét, kinh thiên động địa, toàn bộ Hoa phủ đều có thể cảm nhận được cỗ này mảnh liệt chấn động.

Trong lúc nhất thời, trong thông đạo cát bay đá chạy, đá lớn lẫn lộn.

"A..." Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn tại phía sau hai người vang lên.

Bành! Bành! Bành! Vô số đá lớn trượt xuống, đánh tới hướng nữ quý.

"Xú tiểu tử, ngươi chờ đó cho ta! Ta muốn lột da của ngươi ra!" Nữ quý ở trong đường hầm cuồng hồng nói, chỉ gặp nữ quý khí tức hỗn loạn, đầu bù đóng mặt, nguyên bản vờn quanh tại quanh thân âm khí yếu rất nhiều, có địa phương cơ hồ trong suốt. Mật đạo trong không khí còn lưu lại Lôi Hỏa khí tức.

Tần Linh quay đầu, sau lưng mật đạo đỏ sục không còn hình dáng, nơi nào còn có nữ quý thân ảnh.

Tần Linh cùng Huyền Sơ vừa chạy ra động khẩu, chỉ nghe thấy bên trong lần nữa truyền ra một trận tiếng oanh minh, mặt đất kịch liệt rung động.

Huyền Sơ cũng quay đầu nhìn qua sau lưng mật nói, "Tần huynh vừa mới làm cái gì? Bản Đạo rất muốn nghe thấy cái kia yêu nghiệt tiếng kêu thảm thiết."

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Cũng không có gì, chẳng qua là đưa nàng một khóa Bính Hỏa thần lôi..."

Huyền Sơ vỗ ngực một cái, "Bính Hỏa thần lôi! Còn tốt chạy nhanh, bằng không chúng ta cũng phải bị chôn sống!"

Huyền Sơ nhìn lấy bụi đất tung bay động khẩu, tiếp tục nói: "Nhìn ngươi yêu nghiệt này còn như thế nào phách lối! Nhìn ngươi như thế nào đi ra?"

Tần Linh nói: "Vẫn là cẩn thận một chút, nàng không có đơn giản như vậy." Tần Linh tin tưởng lấy nữ quý thực lực là sẽ không chết dễ dàng như vậy, một khóa Bính Hỏa thần lôi nhiều nhất có thể đánh cho trọng thương, căn bản giết không được nữ quý.

Lúc này, nguyên bản sớm đã bình tĩnh mật đạo, lần nữa truyền ra cự đại vang động, bụi mù cuộn cuộn.

"Không tốt, mau tránh ra, nàng muốn xuất đến rồi!" Tần Linh vội vàng đẩy ra Huyền Sơ.

Bành! Loạn thạch vẩy ra, một Quý Ảnh phá đất mà lên, tản ra hàn ý lạnh lẽo.

Hai người cấp tốc vọt đến một bên, nhìn qua giữa không trung cái kia băng lãnh thân ảnh.

"Đáng chết tiểu tử, ngươi cho rằng dạng này liền có thể vây khốn ta sao? Ta muốn ngươi chết!" Nữ quý điên cuồng gào thét, viên kia Bính Hỏa thần lôi mặc dù không có trọng thương nữ quý, nhưng lại cho nữ quý tạo thành bị thương không nhẹ, đối với Tần Linh đánh lên, nữ quý hận không thể sinh ăn thịt

hắn, phương giải mối hận trong lòng.

Nữ quý nhìn chòng chọc vào Tần Linh, hai con ngươi chỗ sâu hiện lên một tia lo lắng, sau nửa ngày, nữ quý hận hận nhìn Tần Linh một chút, đem ánh mắt âm lãnh chuyển hướng Huyền Sơ, "Đạo sĩ thú! ta muốn trước hết giết ngươi, rửa sạch nhục nhã! Sau đó lại giết cái kia đáng chết tiểu tử!" Âm khí ngập trời, mãnh liệt lẫn lộn, nữ quý khí thế đột nhiên tăng lên, hướng về Huyền Sơ từng bước một đi tới.

Tần Linh âm thầm đối Huyền Sơ nói: "Thế nào, có thể sao?"

Huyền Sơ cười nói: "Không có vấn đề, nếu như Bản Đạo thực sự không được, lại mời Tần huynh xuất thủ!"

Nộ Hỏa lửa giận ngút trời, nghĩ tới Huyền Sơ vô cùng vô tận truy sát, nữ quý liền hận nghiêng rằng, "Đạo sĩ thú! Ngươi ta ngày xưa không oán, ngày nay không thù, nhưng ngươi lại vẫn cứ cùng ta đối nghịch, hôm nay ta muốn ngươi gấp trăm lần hoàn lại! Đi chết đi!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: : Bại trận

Nữ quý tóc rối bù, ánh mắt bên trong lộ ra ác độc, vô biên âm khí hướng phía nữ quý hội tụ mà đi. ()

Huyền Sơ tay cầm Phi Kiếm, pháp lực trải rộng toàn thân, kiếm chỉ nữ quý. Uống nói: "Yêu nghiệt khẩu xuất cuồng ngôn! Xem kiếm!" Phi Kiếm hóa thành một hồng quang đâm về nữ quý, mặc dù là đơn giản đâm một cái, nhưng uy lực lại không thể khinh thường.

Kiểm như Tật Phong, phút chốc liền đến đến nữ quý trước người. Nhưng giờ phút này nữ quý không có quý làm ra bất kỳ phản ứng nào, chuyện gì xảy ra, yêu nghiệt này làm sao không tránh. Chẳng lẽ có âm mưu, cho dù có bây giờ cũng trốn không thoát một kiếm này. Huyền Sơ cấp tốc tự hỏi, không biết nữ quý có âm mưu gì.

Tần Linh nhìn lấy một màn trước mắt, một kiếm này nữ quý là hoàn toàn có năng lực tránh né, vì sao lại chậm chạp không thấy động tĩnh, đột nhiên Tần Linh trong đầu hiện ra từng cùng nữ quý chiến đấu một màn, Tần Linh sắc mặt đột biến, "Huyền Sơ đạo hữu, cẩn thận sau lưng!"

Mất thấy là phải đâm trúng nữ quý, coi như giết không chết, cũng có thể trọng thương. Huyền Sơ không rõ vì sao Tần Linh muốn hắn chú ý sau lưng, trong điện quang hóa thạch dung không được suy nghĩ, kiếm còn đang tiếp tục, Huyền Sơ không quay đầu lại.

"Yêu nghiệt! Lần này ngươi nhất định phải chết!" Huyền Sơ đại hỉ, nhưng mà tại thời khắc này Huyền Sơ cảm thấy có chút không đúng, tại sao không có một chút cảm giác, kiếm thật giống như đâm trong không khí, lại hướng nữ quý nhìn lại, trước mắt nơi nào có nữ quý thân ảnh, cái gì cũng không có, nữ quý đâu? Ta rõ ràng... Huyền Sơ sắc mặt đại biến.

Huyền Sơ bỗng nhiên nghĩ đến Tần Linh nhắc nhở để hắn chú ý sau lưng, khó nói... Huyền Sơ vội vàng xoay người, thế nhưng là đã lộ ra hơi trễ, lúc này nữ quý sớm đã xuất hiện tại Huyền Sơ sau lưng, móng vuốt đã tập đến Huyền Sơ hậu tâm.

Phía sau trận trận âm lãnh, trong khoảnh khắc Huyền Sơ đổ mồ hôi chảy ngang, phía sau truyền đến khí tức âm lãnh, để Huyền Sơ hối hận không thôi, hối hận không nên không nghe Tần Linh chỉ ngón.

Tần Linh nhắc nhở Huyền Sơ về sau, coi là Huyền Sơ sẽ chú ý, thế nhưng là tất cả chuyện tiếp theo, để Tần Linh cũng cảm thấy bất lực, nữ quý đã tập đến Huyền Sơ phía sau, hiện tại cứu viện đã không còn kịp rồi. (liên yêu Khán Thư Vong) nhưng Tần Linh vẫn là cấp tốc xuất thủ, hi vọng nữ quý có thể có kiêng kỵ.

Không kịp làm ra cái gì Phản Kích, Huyền Sơ lập tức triệu tập toàn thân pháp lực bảo vệ phía sau lưng.

"Cạc cạc..." Nữ quý tại Huyền Sơ phía sau đắc ý cười to, phảng phất là chế giễu, móng vuốt trùng điệp đập vào Huyền Sơ trên lưng.

Phốc!

Một ngụm máu tươi như là huyết tiễn phun ra, Huyền Sơ bay ngược, bịch một tiếng đụng vào vài mét bên ngoài trên vách tường.

Nữ quý muốn tiến lên xuất thủ lần nữa, nhưng Tần Linh đã giết tới. Nữ quý vội vàng trốn tránh, cũng không lo được Huyền Sơ chỉ có thể thâm hận Huyền Sơ mạng lớn. () không thể giết chết hẳn.

Tần Linh gấp bức lui nữ quý, lập tức đi vào Huyền Sơ bên người, đỡ dậy Huyền Sơ, "Thế nào Huyền Sơ huynh, thương có nặng hay không?"

Huyền Sơ gãy dựa từ dưới đất đứng lên, cười khổ nói: "Không có việc gì, còn chưa chết, chỉ đồ thừa Bần Đạo chủ quan không có nghe Tần huynh chỉ ngôn, bằng không cũng sẽ không rơi vào kết quả như vậy!"

Tuy nhiên nữ quý thực lực có rất lớn đề cao, nhưng Huyền Sơ trong lòng vẫn tiềm thức đem nữ quý xem như lúc trước tên nữ quý đó. Cái này mới tạo thành bây giờ cục diện. Huyền Sơ phề phề bị thương, đã không thể lại chiến đấu.

Huyền Sơ hồi hận nói: "Là Bần Đạo quá bất cẩn, không nghĩ tới yêu nghiệt này trở nên cường đại như thế. Tiếp đó, phải nhờ vào Tần huynh người ra tay..."

Nữ quý huyền lập giữa không trung, chế giễu nói: "Đạo sĩ thú, tư vị không tệ đi! Đây chỉ là ta hướng người lấy lợi tức, Hảo Hỉ còn ở phía sau, ta sẽ để cho người hồi hận, hồi hận người không nên dây vào ta..."

Tần Linh đối xử lạnh nhạt nhìn một chút kêu gào nữ quý, "Yên tâm đi, hôm nay yêu nghiệt này ta tất nhiên là sẽ không bỏ qua cho nàng."

"Xú tiểu tử, nói mạnh miệng cũng không sợ đau đầu lưỡi. Sẽ không bỏ qua ta? Người cho rằng ta còn là trước kia như thế mặc cho người xâm lược sao? Hôm nay ta cũng sẽ để người hồi hận xen vào việc của người khác. Hiện tại đến phiên người!"

Tần Linh cười lạnh, trong mắt đúng là khinh thường, "Sắp chết đến nơi còn không tự biết, thật sự là thật đáng buồn!"

Nữ quý giận dữ, ngập trời âm khí như lao nhanh Giang Hà, hướng phía Tần Linh cuốn tới, "Xú tiểu tử người muốn chết!"

Móng vuốt đánh tới, Tần Linh hai tay nắm tay, sát ý bạo phát. Mãnh liệt sát ý thẳng bức nữ quý mà đi.

Thật cường đại sát ý! Xem ra tiểu tử này đoạn này thời gian cũng có chỗ tiến bộ, tuy nhiên chỉ bằng cái này cũng muốn giết ta, đó là nói chuyện viễn vông. Trông thấy Tần Linh xuất thủ. Nữ quý âm thầm kinh hãi.

Trong nháy mắt, nữ quý liền đến đến Tần Linh trước người, Âm Hàn Quý Trảo hướng về Tần Linh tìm chớp tới.

Tần Linh nắm chắc Song Quyền, nhanh chóng xuất kích, quyền trảo chạm vào nhau. Chỉ gặp nữ quý mặt lộ vẻ kinh sợ, phi tốc lui lại.

Tay bên trên truyền đến trận trận nổi khổ riêng, để nữ quý rất là giật mình. Không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Tần Linh. Tiểu tử này làm sao đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, chẳng lẽ là lúc trước hắn che giấu tu vi. Không đúng, lần thứ nhất cùng tiểu tử này lúc giao thủ, ta quả thật cảm ứng được thực lực của hắn. Nhưng hôm nay vì sao trở nên lợi hại như thế, nữ quý cảnh giác nhìn lấy Tần Linh, tự hỏi.

Nữ quý đang nhíu mày suy tư, Tần Linh lại không quan tâm những chuyện đó, đã giết tới. Tinh thể cấp bách, chỉ gặp nữ quý trong nháy mắt, liền biến mất không thấy gì nữa.

Tần Linh lạnh nói: "Lại là một chiêu này, khó người quên liệt hỏa đốt quý mùi vị sao?"

Ngày xưa si nhục bị lần nữa đề cập, nữ quý hận không thể lập tức xé xác Tần Linh, nhưng lý trí lại nói cho nàng hiện tại không được, núp trong bóng tối nữ quý thầm mắng nói: "Đáng giận xú tiểu tử! Hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn người chết!"

Tần Linh cảm ứng đến bốn phía biến hóa, đột nhiên cảm thấy phía trước có một tia chấn động, tuy nhiên rất yếu ớt, nhưng không có đào thoát Tần Linh cảm giác. Tần Linh nhanh chóng xuất thủ, quyền ảnh tung bay, phút chốc liền đến.

"Bành!" Một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn vang lên, "Tiểu tử, ta là sẽ không bỏ qua người..." Thanh âm tức giận tại bốn phía quanh quẩn, nữ quý không thấy tung tích.

Nữ quý muốn chạy trốn, hai người cũng không truy kích, Huyền Sơ tự tin nói ra: "Sớm biết người sẽ như thế, yêu nghiệt hôm nay người là trốn không thoát ..."

Nữ quý bị Tần Linh một quyền trọng thương, cảm thấy kinh hãi, đã biết mình không phải người trước mắt đối thủ. Không trốn nữa chạy, chỉ sợ thật muốn bị chém giết.

Nữ quý cuống quýt bay lên bầu trời đêm, âm thầm may mắn còn tốt chạy nhanh. Đáng giận, lần này lại để tiểu tử kia ép chặt vật như thế, thù này không báo thì không vì quý! Nữ quý hận hận hướng phía dưới chân nhìn thoáng qua.

Àm!

Nữ quý vừa bay đến giữa không trung, liền bị bắn ngược trở về, tốt hướng phía trước có cái gì cách trở, bị đụng thối đién bát đảo, một hồi lâu mới tỉnh hồn lại. Đây là có chuyện gì, nữ quý lần nữa bay vọt, phịch một tiếng lại bị gây trở về, tuy nhiên đã có chuẩn bị, nhưng nữ quý vẫn là lui lại mấy trượng, mới đứng vững. Nữ quý phát hiện dị trạng, đuổi ra Quý Trảo hướng về phía trước tìm kiếm, rất nhanh liền phát hiện khác biệt. Nữ quý chưa từ bỏ ý định, lại tại nhiều chỗ thăm dò, nhưng kết quả vẫn là . Nữ quý hướng sau lưng nhìn thoáng qua, sắc mặt đại biến.

Hoa phủ bên trong phát sinh động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên kinh động đến Hoa phủ bên trong tất cả mọi người, Hoa Phong cũng không ngoại lệ, khi Hoa Phong đi tới lúc, vừa vận công thấy nữ quý thất kinh bay lên, giống như thấy cái gì đáng sợ sự vật, Hoa Phong lập tức nghĩ đến chẳng lẽ là lão tổ trở về rồi? Thế nhưng là trước mắt đột nhiên xuất hiện hai bóng người, đề Hoa Phong khó có thể tin.

Nhìn lấy nữ quý đáng vẻ chật vật, Huyền Sơ rất là há giận, "Đã sớm biết người yêu nghiệt này sẽ chạy trốn, thế nào hiện tại không chỗ có thể trốn a?"

Nữ quý hoảng sợ nhìn lấy hai người, "Người ở chỗ này làm cái gì?"

"Không có làm cái gì, chỉ là bày ra một trận pháp nhỏ." Huyền Sơ thật đắc ý.

Nữ quý giật mình nhìn lấy Huyền Sơ, "Trận pháp, người vậy mà hiểu được trận pháp?"

"Không tệ lắm! Người cũng biết trận pháp. Xem ra người yêu nghiệt này cũng không đơn giản a?" Huyền Sơ kinh ngạc nhìn lấy nữ quý, không có nghĩ đến cái này yêu nghiệt cũng biết trận pháp.

Nữ quý dần dần khôi phục tinh táo, "Liên xem như trận pháp lại có thể thế nào, nhìn ta không đem nó đánh vỡ!" Nữ quý vùng vẫy liên công kích trước người tăng kia mỏng manh, bảnh! Nữ quý lần nữa bị cự đại phản lực bắn bay, nữ quý công kích tựa như một khóa tiểu tử ném vào đại hải, không có tóe lên một đóa bọt nước. Nữ quý chưa từ bỏ ý định, vẫn tiếp tục phát động công kích mạnh nhất, thế nhưng là kết quả vẫn là .

Huyền Sơ cười to, "Đừng uổng phí sức lực, bằng người yêu nghiệt này là không đánh tan được. Trừ phi người là Xuất Khiếu Kỳ cường giả. Tuy nhiên hiển nhiên người không phải, vẫn là ngoan ngoãn chịu chết đi!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: : Hoa Khuyết chết

Tần Linh từ từ hướng phía nữ quý đi tới, giờ phút này nữ quý lòng nóng như lửa đốt. Làm sao bây giờ, mình không phải là đối thủ, khó hôm nay liền mất mạng như thế sao?

"Ta liều mạng với các người!" Gặp không thể trốn đi đâu được, nữ quý Hung Tính đại phát, muốn làm sau cùng liều chết đánh cược một lần.

Nhưng đứng vào lúc này, một bóng người xuất hiện, đó là một thanh niên, nhìn qua cùng Hoa Phong có mấy phần giống nhau, "Từ đâu tới bọn chuột nhắt! Cũng dám tại ta Hoa phủ giương oai!"

Nữ quý sợ ngây người! Huyền Sơ cũng nhìn lấy đạo thân ảnh kia nói không ra lời, Tần Linh cười lạnh, đã biết người tới là người nào, chính là Hoa Phong đại ca Hoa Khuyết. Khi đạo thân ảnh kia đi ra một khắc này, Hoa Phong liền đã phát hiện, thế nhưng là Hoa Phong lại núp trong bóng tối, không dám lên trước, hẳn biết mình nếu là tiến đến tất nhiên đã đi là không thể trở về, chết chắc! Chỉ có thể trở mặt nhìn, muốn hô lại không dám lên tiếng.

Nữ quý kinh ngạc đến ngây người nhìn trước mắt đạo thân ảnh này, vốn cho rằng lại là một cao thủ xuất hiện, nhưng mà cái kia thấy rõ người tới thực lực về sau, nữ quý cười, cười rất từ vô kỵ dạn, Tần Linh nàng không phải là đối thủ, nhưng trước mắt này thanh niên, nữ quý làm sao có thể không phải là đối thủ.

Nhanh chân mà đến thanh niên tựa hồ còn không rõ ràng lắm chuyện gì xảy ra, hẳn chỉ biết mình đang tu luyện, thế nhưng là một cổ mảnh liệt ba động đem hắn từ trong tu luyện bừng tỉnh, nhất thời giận dữ.

Thanh niên khí tức nữ quý rất quen thuộc, từng có bao nhiêu Thứ Nữ quý tựa như đối Hoa Khuyết xuất thủ, thế nhưng là lại nghĩ tới muốn tìm một cái bí ẩn chỗ tu luyện thực sự không dễ, cho nên cũng liền nhịn được, sợ hãi sẽ bị Huyền Sơ truy tìm mà tới, không có đối Hoa Khuyết động thủ, nhưng bây giờ đã không cần cố kỵ những thứ này.

Nữ quý tàn nhẫn cười một tiếng, hóa thành một trận âm phong hướng về Hoa Khuyết đánh tới. Nữ quý đã không đường có thể trốn, nhưng nếu là có thể đem người trước mắt thôn phệ, như vậy nữ quý tin tưởng có lẽ có thể liền đột phá này, có thể cùng Tần Linh liều mạng.

Hoa Khuyết gặp một đạo hắc ảnh hướng mình đánh tới, lập tức giận dữ, một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Bọn chuột nhắt muốn chết!"

Nữ quý không những không giận mà còn cười, "Cạc cạc... Tiểu Tiểu Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cũng dám ở trước mặt ta ngông cuồng, quả thực là quá buồn cười!"

Một cổ thấu xương băng lãnh đem Hoa Khuyết bao phủ, Hoa Khuyết chỉ cảm thấy chính mình phảng phất ngã tiến trong kẽ nứt băng tuyết, cái kia loại lạnh nhập đáy lòng lạnh, để Hoa Khuyết căn bản là không có cách chịu đựng.

Hoa Khuyết thần sắc lập tức biến, biết mình gặp phải cao thủ, sớm đã không có vừa mới kiêu ngạo chi tình, hoảng hốt lui lại lấy, đồng thời cũng thấy rõ nữ quý, càng kinh hãi hơn thất sắc, nhưng trong miệng lại vẫn đến: "Từ đâu tới yêu nghiệt? Thúc thời mau mau rời đi nơi đây, không phải vậy chắc chắn Hồn Tiêu Phách Tán!"

Nữ quý một trận âm hiểm cười, "Tiểu tử ngươi vẫn là chú ý tốt chính ngươi đi! Ngoan ngoan dâng ra huyết nhục của ngươi, ta có thể bảo đảm ngươi Linh Thức Bất Diệt..." Đang khi nói chuyện, nữ quý đã bỏ nhào vào Hoa Khuyết phụ cận, một đôi khô gầy Quý Trảo âm khí âm u, hướng phía Hoa Khuyết Đinh Đầu chụp tới.

Hoa Khuyết hoảng loạn rồi, nữ quý cường đại đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, căn bản không phải hắn chỗ có thể chống đỡ.

Tần Linh cùng Huyền Sơ lăng lăng nhìn đây hết thấy. Tại Huyền Sơ xem ra đây là bọn hắn gieo gió gặt bão, Nhân Quả Báo Ứng, nơi nào sẽ xuất thủ cứu giúp. Mà Tần Linh tự nhiên cũng sẽ không ra tay, Hoa Khuyết đúng vậy đoạn Tần Danh kinh mạch người, Tần gia người hận không thể giết chỉ cho thống khoái, nếu là Tần Lộ ở đây, nói không chừng sẽ còn vỗ tay khen hay.

Nguy cơ phía dưới, Hoa Khuyết hoảng hốt xuất thủ, thật sự là nữ quý tốc độ quá nhanh, không có cho hắn một điểm phản ứng thời gian.

Nữ quý đắc ý âm hiểm cười, tựa hồ đang phát tiết vừa mới bị Tần Linh đã thương oán khí, "Cạc cạc... Tiểu tử ngươi vẫn là không cần làm vô vị chống cự, ngoan ngoan để cho ta ăn đi! Có lẽ có thể ít chút thống khổ..."

Hoa Khuyết trong lúc bối rối, trong tay nhiều hơn một thanh phi kiếm, nhưng mà phi kiếm còn chưa đâm ra, nữ quý móng vuốt liền đã chế trụ Hoa Khuyết cổ tay, Hoa Khuyết sợ vỡ mật, trong hai mắt viết đầy kinh hãi.

"Tiểu tử, ta nói qua sự phản kháng của ngươi là vô dụng..." Sau khi nói xong, nữ quý quanh thân bỗng nhiên bị vô tận âm khí bao phủ, liên đới lấy Hoa Khuyết cũng đã mất đi tung tích, ngoại nhân căn bản thấy không rõ trong âm khí xảy ra chuyện gì. Nhưng tiếp xuống từng tiếng thống khổ gào thét lại làm cho người rừng mình.

Tần Linh khẽ nhíu mày, không biết làm như vậy đến cùng là đúng hay sai, mặc dù đối phương đáng chết, nhưng làm là như vậy không phải quá tàn nhẫn. Đang Tần Linh suy nghĩ ở giữa, gào thét dần dần yếu bớt, rất nhanh liền không có động tĩnh. Âm khí bên trong truyền đến nữ quý đắc ý cuồng tiếu.

Hoa Phong hai mắt huyết hồng, nhìn lấy đại ca Hoa Khuyết chết thảm tại trước mắt mình, Hoa Phong tâm tựa như có một cây đao tại từng đao cắt, cái loại cảm giác này để Hoa Phong cảm thấy ngạt thở.

Cùng Hoa Phong đồng dạng tâm tình còn có một người, hắn đúng vậy Hoa Dạ, đang lúc bế quan tu luyện hắn cũng bị bùng tỉnh. Khi hắn đi ra Mật Thất thời điểm, hắn liền phát hiện nữ quý cùng Tần Linh, Huyền Sơ, cảm giác được ba người tản ra khí tức cường đại, Hoa Dạ lập tức biến mất thân hình, không dám hiện thân. Thẳng đến Hoa Khuyết hiện thân, Hoa Dạ cũng núp trong bóng tối, trơ mắt nhìn Hoa Khuyết bị nữ quý thôn phệ. Hoa Dạ nước mắt tuôn đầy mặt, tim như bị đao cắt.

Khi Hoa Dạ chính muốn xông ra muốn xuất thủ cứu giúp lúc, vừa bước một bước, một cái tay cánh tay liền kéo hắn lại, "Cha, ngươi không thể đi, đại ca đã..."

Hoa Dạ nhìn lại, thấy là Hoa Phong, đầu tiên là kinh hi tiếp theo khóc thảm nói: "Phong Nhi, đại ca ngươi hắn... Khó vì phụ liền trơ mắt nhìn sao?"

Hoa Phong lạ thường bình tĩnh, nhưng một đôi mắt bên trong lại khó mà ẩn tàng cái kia bi thương và vô tận oán hận. "Cha, đại ca đã đi, ngài nén bi thương! Chúng ta còn muốn vì đại ca báo thù, hiện tại chúng ta không thể đi ra ngoài, chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ, hiện tại ra ngoài chỉ là chịu chết!" Hoa Phong chỗ nào biết lúc này bọn hắn đã sớm bị Tần Linh cùng nữ quý phát hiện.

Hoa Dạ dần dần tỉnh táo lại, "Phong Nhi, nhanh đi thông tri lão tổ, muốn lão tổ đem bọn hắn toàn bộ chém giết, vì thiếu mà báo thù!" Hoa Dạ đã tiếp nhận Hoa Khuyết thân tử, báo thù ** chiếm cứ toàn bộ trong lòng.

Hoa Phong nói: "Cha, lão tổ đã ở mấy ngày trước rồi đi... Bằng không lão tổ sớm đã đem bọn hắn chém giết!"

Hoa Dạ kinh hãi, "Cái gì? Lão tổ rồi đi? Cái này nên làm thế nào cho phải! Khó hôm nay ta Hoa gia liền muốn vong sao?"

Hoa Phong nói: "Cha không cần bi thương, chỉ cần ta Hoa gia còn có một người tại, Hoa gia liền sẽ không diệt vong, cha vì kế hoạch hôm nay là nhanh nơi này tìm đến lão tổ..."

Hoa Dạ liên tục gật đầu, "Đúng, mau mau rời đi nơi này, Phong Nhi chúng ta đi..." Dứt lời hai người lập tức hướng phía bên ngoài phủ chạy đi, không dám có một chút dừng lại.

Tần Linh thời khắc lưu ý lấy hai người động tĩnh, bây giờ gặp hai người muốn chạy, Tần Linh cũng lười đi quan, bởi vì không ai có thể từ nơi này ra ngoài, trừ phi Huyền Sơ rút lui trận, không phải vậy ai cũng đừng hòng đi ra Hoa phủ, lúc này Hoa phủ tựa như là một cái lồng giam.

Không để ý hai người, Tần Linh đem chú ý lực tập trung ở nữ quý trên thân, nữ quý tại thôn phệ Hoa Khuyết về sau, khí tức rõ ràng mạnh mẽ hơn không ít, mười mấy mét bên ngoài, từng đoàn từng đoàn âm khí kịch liệt lẫn lộn, tản ra Phệ Tâm Hủ Cốt hàn ý.

Huyền Sơ cảm thấy kinh hãi, có chút lo lắng nhìn lấy cái kia bốc lên âm khí, "Tần huynh, nữ quý này xem ra mạnh mẽ hơn không ít! Tần huynh một hồi còn cần cẩn thận một chút!"

Tần Linh ứng thanh nói: "Huyền Sơ đạo hữu xin yên tâm, nữ quý đây là vùng vẫy giãy chết, hôm nay vô luận như thế nào Tần mỗ cũng sẽ không để hấn lại từ Tần mỗ trong tay đào thoát..."

Đây cũng không phải Tần Linh nói mạnh miệng, nữ quý tuy nhiên có chỗ tăng cường, nhưng đây chỉ là mặt ngoài hiện tượng, cướp bóc người khác huyết nhục tu vi, như thể âm độc Phương Pháp tuy nhiên thấy hiệu quả rất nhanh, thế nhưng là tai hoạ ngầm cũng không nhỏ, bởi vì tại huyết nhục cùng tinh khí bên trong ẩn chứa bị lược đoạt người vô biên oán khí, lệ khí cùng không cam lòng, cần muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian cùng tinh lực đi luyện hóa những này phản diện lực lượng, trong thời gian ngắn như vậy, nữ quý cũng không có khả năng đem máu thịt bên trong ẩn chứa oán độc cùng nguyên rửa loại trừ.

Tần Linh đương nhiên sẽ không sợ hãi như thể một cái miệng cộp gan thỏ lệ quý, tại Tần Linh trong mắt lúc này nữ quý đúng vậy một cái Con Cộp Giấy, đâm một cái là rách, một điểm liền đứt.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: : Đáng thương nữ quý

"Cạc cạc..." Từng tiếng thê thảm quý khiếu quanh quẩn tại hoa phủ bầu trời, không biết nữ quý đến cùng là khóc vẫn là cười, nhưng cái này làm người ta sợ hãi tiếng cười vẫn là để người cảm thấy rất không thoải mái.

Lẫn lộn âm khí đột nhiên đình chỉ, nồng đậm âm khí hóa thành một dòng sông dài, nữ quý tựa như Cự Kinh hút nước, không cần một lát bốn phía âm khí liền đều bị nữ quý hút vào trong bụng, nữ quý trong mắt hoàn toàn lạnh lẽo, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn Tần Linh cùng Huyền Sơ hai người.

Nữ quý bỗng nhiên như thế biểu hiện khác thường để Tần Linh vì đó sửng sốt, để Huyền Sơ cũng cảm thấy khó hiểu, ẩn lý thuyết giờ phút này nữ quý không phải là tìm Tần Linh cùng Huyền Sơ lúc báo thù sao? Mà làm gì lại chậm chạp không chịu ra tay, chỉ là lẳng lẳng nhìn hai người, trong mắt vẫn có lấy vô pháp ẩn tàng sát ý cùng hận ý.

Không biết nữ quý có âm mưu gì, Huyền Sơ tại Tần Linh bên tai nhỏ giọng nói ra: "Nữ quý quý kẻ đa đoan, Tần huynh không cần trì hoãn nhanh chém giết yêu nghiệt này, để tránh đêm dài lắm mộng!"

Cùng nữ quý đánh qua nhiều lần giao nói, Huyền Sơ đối nữ quý vẫn hơi hiểu biết, nữ quý thời khắc này khác thường, nhất định là đang nổi lên cái gì, nếu là không nhanh đem chém giết, Huyền Sơ lo lắng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Tần Linh một mực chăm chú nhìn chăm chăm nữ quý, muốn nhìn một chút nữ quý đến cùng đang chơi hoa dạng gì, thế nhưng là sau nửa ngày, nữ quý vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì, Tần Linh Linh Cơ nhất động, đột nhiên nghĩ tới điều gì. Khóe miệng lộ ra mỉm cười thân nhiên, đối Huyền Sơ nói: "Huyền Sơ đạo hữu không cần phải lo lắng, nữ quý giờ phút này là tự thân khó đảm bảo! Có lẽ căn bản cũng không cần chờ ta ra tay."

Huyền Sơ khó hiểu nhìn lấy nữ quý, "Tần huynh có phải hay không phát hiện cái gì?"

Tần Linh nhìn lấy nữ quý chậm rãi mà nói, tuyệt không lo lắng bị nữ quý nghe thấy, "Không biết Huyền Sơ huynh có phát hiện hay không, yêu nghiệt này giờ phút này không phải có âm mưu gì, mà là pháp lực đi xóa, có tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm..."

"Tần huynh nói thật? Yêu nghiệt này thật là tẩu hỏa nhập ma sao?" Huyền Sơ không thể tin được, cho là mình nghe lầm.

Tần Linh cười nhìn lấy nữ quý, "Yêu nghiệt, ta nói có đúng không?"

Đáng thương nữ quý giờ phút này nơi nào có thời gian trả lời Tần Linh lời nói a! Tại thôn phệ Hoa Khuyết về sau, nữ quý lúc đầu thật đắc ý, muốn như vậy tìm Tần Linh cùng Huyền Sơ báo thù, thế nhưng là rất nhanh nữ quý liền cảm nhận được thể nội dị thường, một tàn hồn bỗng nhiên xuất hiện tại nữ

quý trong thức hải, điên cuồng hướng phía nữ quý cắn xé. 【 92KS. ）

Nữ quý kinh hãi thất thố, trong kinh hoảng, vốn là không tính ổn định pháp lực bỗng nhiên đi xóa, bắt đầu bạo động. Nữ quý cực lực áp chế, nhưng lúc này, thức hải bên trong cái kia tàn hồn lại càng thêm điên cuồng lên, rất nhiều thôn phệ nữ quý Linh Thức ý đồ, nữ quý bị ai, cứ như vậy một bên chống cự tàn hồn, một bên áp chế thể nội bạo động pháp lực. Chỗ nào còn nhớ được Tàn Linh cùng Huyền Sơ a! Chỉ cần Tàn Linh giờ phút này không tìm đến nữ quý phiền phức, nữ quý liền cảm ơn trời đất.

Nữ quý hồi hận vạn phần, hồi hận mình không có phát giác được cái này tàn hồn tồn tại, nguyên lai tại nữ quý thôn phệ Hoa Khuyết thời điểm, vì có thể đem tu vi xách cao hơn, nữ quý đem Hoa Khuyết hồn phách cũng nuốt vào trong bụng, cũng cùng cùng huyết nhục một khối luyện hóa, nhưng nữ quý vẫn còn có chút chủ quan, cũng không có đem Hoa Khuyết hồn phách hoàn toàn luyện hóa, liền bỏ mặc, cấp bách muốn đi tìm Tàn Linh báo thù rửa hận.

Thức hải bên trong, nữ quý ngửa mặt lên trời thét dài, muốn đem Hoa Khuyết mau chóng từ thức hải bên trong đuổi ra ngoài, "Xú tiểu tử! Ngươi lại không rút ra khỏi thân thể của ta, ta liền muốn ngươi từng tận Cửu U nổi khổ, đem hồn phách của ngươi cả ngày lẫn đêm dùng Minh Hỏa thiêu đốt, để ngươi biết ném thù cái gì là mãi mãi không kết thúc thống khổ!"

Nhưng hiển nhiên Hoa Khuyết cũng không bán nạng cái này sở sách, "Ha-Ha... Yêu nghiệt hiện đang hồi hận đi! Nói cho ngươi dù sao ta đã chết, ta thì sợ gì, ta muốn báo thù! Báo thù!" Tức giận gào thét tại nữ quý thức hải bên trong tiếng vọng.

Nữ quý gấp, Hoa Khuyết cái này tàn hồn nạng là một chút biện pháp cũng không có, nếu là ở bình thường, nói không chừng còn có thể chậm rãi đem giam cầm, luyện hóa, nhưng bây giờ tình thế nguy cấp, thể nội pháp lực càng ngày càng mất khống chế, làm không tốt liền có bạo thể khả năng, "Tiểu tử, nhanh dừng tay, không phải vậy ngươi ta đều phải chết!"

Hoa Khuyết ngoảnh mặt làm ngơ, vẫn như cũ điên cuồng hướng phía nữ quý Linh Thức đánh tới, mỗi va chạm một chút, nữ quý Linh Thức phòng hộ liền âm đạm một điểm, khả năng không bao lâu, nữ quý Linh Thức liền sẽ trần trụi bại lộ tại Hoa Khuyết tàn hồn trước mắt.

Nữ quý nhanh chóng suy tư đối sách, Tàn Linh cùng Huyền Sơ phản ứng cũng bị nữ quý từng cái để ở trong mắt, may mắn Tàn Linh không có xuất thủ, không phải vậy chờ đợi nữ quý đó là một con đường chết.

Lúc này, hai bóng người xuất hiện tại nữ quý trong mắt, nữ quý bỗng nhiên nghĩ đến một ý kiến, "Xú tiểu tử, ngươi nhanh dừng tay, không phải vậy ta liền giết hai người kia!"

Xuyên thấu qua nữ quý hai mắt, Hoa Khuyết nhìn thấy hai thân ảnh quen thuộc, tuy nhiên Hoa Khuyết hồn phách có chút tàn khuyết, không phải rất hoàn chỉnh, nhưng cái này hai thân ảnh quen thuộc, Hoa Khuyết vẫn có thể một chút nhận ra, "Cha! Nhị đệ..." Thức hải bên trong, Hoa Khuyết tàn hồn đình chỉ đối nữ quý công kích, lẳng lặng nhìn hai người.

Gặp Hoa Khuyết không tại công kích, nữ quý tới tới nhẹ nhàng thở ra, giờ phút này rốt cục bắt lấy Hoa Khuyết nhược điểm, nữ quý rất là an tâm, không còn lo lắng Hoa Khuyết dám hành động thiếu suy nghĩ. Vì càng thêm để Hoa Khuyết hết hy vọng, nữ quý nói: "Ngươi khả năng còn không biết nói! Nơi này đã bị bố trí một cái trận pháp, bất kỳ người nào đi vào không được, cho nên ngươi cũng đừng dự định để bọn hắn từ nơi này chạy đi... Chỉ cần ngươi bắt loạn đến, ta sẽ không thương tổn bọn hắn!"

"Trận pháp... Nơi này tại sao có thể có trận pháp?" Một cái nghi vấn xuất hiện tại nữ quý trong óc.

Có lẽ là nữ quý sợ hãi Hoa Khuyết sẽ làm loạn, lập tức giải thích nói: "Cái này liền muốn hỏi bọn hắn, là bọn hắn ở chỗ này bày ra trận pháp..."

"Bọn họ là ai?"

Nữ quý âm độc nhìn lấy Tàn Linh cùng Huyền Sơ, "Bọn hắn là một đám tự cho là đúng tu sĩ, hôm nay các ngươi Hoa phủ chỗ tao ngộ hết thấy, hai người này chính là kẻ cầm đầu, ta bất quá là vì tự vệ mà thôi! Tiểu tử ngươi vẫn là an tâm đi thôi! Ta thề! Ta nhất định sẽ giết bọn hắn báo thù cho ngươi!" Cứ việc đã biết Hoa Khuyết nhược điểm, nhưng đối với cái này không chừng nhân tố, nữ quý một khắc cũng không muốn để Hoa Khuyết ở lâu.

Sau nửa ngày, Hoa Khuyết âm thanh mới tại nữ quý trong đầu vang lên, "Có thể, tuy nhiên trước đó, ta muốn có mấy lời muốn cùng bọn hắn nói..."

Nữ quý do dự rất lâu, sau cùng vẫn đồng ý, "Có thể, bất quá thời gian không nhiều lắm, hai người kia khả năng muốn động thủ." Không có Hoa Khuyết nhiễu loạn, giờ phút này nữ quý thể nội bạo động pháp lực bị thời gian dần trôi qua áp chế xuống, chỉ phải chờ một hồi nữa, nữ quý tin tưởng mình một cái ý niệm trong đầu liền có thể để Hoa Khuyết triệt để tan thành mây khói.

Hoa Phong cùng Hoa Dạ hoảng hốt hướng phía bên ngoài phủ phóng đi, còn chưa vọt tới cao cao tường vây bên cạnh, hai người liền cao cao vọt lên, thế nhưng là chờ đợi kết quả để bọn hắn cùng lúc trước nữ quý, hai người đồng thời đâm vào trận pháp phía trên, hoa mắt vầng đầu từ trên cao rơi xuống, Hoa Dạ khó mà giữ vững bình tĩnh, "Chuyện gì xảy ra Phong Nhi?"

Hoa Phong thật sâu ngưng tụ lại lòng mảy, "Cha, chúng ta khả năng không ra được, nơi này khả năng bị bọn hắn bày ra trận pháp."

Hoa Dạ hướng phía Tàn Linh cùng Huyền Sơ nhìn lại, "Phong Nhi bọn họ là ai? Còn có cái kia giết chết đại ca ngươi là ai?" Hoa Dạ đến bây giờ vẫn không biết Tàn Linh ba người thân phận.

"Giết chết đại ca là một cái lệ quý, hai người kia một người trong đó chính là Tàn gia Tàn Linh, khó cha quên sao?" Hoa Phong gắt gao khắc chế trong lòng Nộ Hỏa, không dám phát tác, hắn biết giờ phút này nếu là cùng ba người xung đột không khác muốn chết.

Hoa Dạ nhìn lại, thời gian dần trôi qua hồi tưởng lại Tàn Linh đến, nhưng hần làm sao cũng không tin dạng này một cái mấy năm trước Hoàn Vô Pháp tập võ phế phẩm, làm sao bỗng nhiên trở nên cường đại như vậy . Đúng! Nhất định là như vậy! Hoa Dạ đột nhiên nghĩ đến Tàn Linh trở nên cường đại một nguyên nhân đó chính là hần tại Tu Tiên. Đáng chết! Tàn gia lúc nào cùng bên kia cũng có lui tới?

"Phong Nhi, chúng ta nên làm cái gì?" Hoa Dạ không có thời gian lại đi suy nghĩ những này, dưới mắt chạy ra nơi này trọng yếu nhất.

Hoa Phong tuy có không cam lòng, nhưng lại không có một điểm biện pháp nào, tay chậm rãi vào lòng, một trương màu vàng Lá Bùa xuất hiện tại Hoa Phong trong tay.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: : Nữ quỷ diệt

Hoa Phong lắc đầu, "Trừ phi đại trận này bị phá ra, không phải vậy ai cũng ra không được!" Hoa Phong biết ngay cả nữ quỷ đều không đánh tan được đại trận này, đối với hần như vậy mà nói, thì càng không khả năng , giờ khắc này Hoa Phong mười phần khát vọng lực lượng, khát vọng có được lực lượng cường đại, nếu mà có được cỗ lực lượng này Hoa gia cũng sẽ không bị lớn như thế kiếp, đại ca cũng sẽ không chết thảm! Còn có Tàn Linh cái kia không nhìn ánh mắt, đơn giản so giết Hoa Phong còn khó chịu hơn.

Tàn Linh cùng Huyền Sơ muốn chờ nữ quỷ tẩu hỏa nhập ma, thế nhưng là đợi đã lâu cũng không thấy nữ quỷ có gì dị trạng. Ngược lại thời gian dần trôi qua chuyển biến tốt đẹp .

"Tàn huynh, nhìn tới vẫn là cần người xuất thủ a! Yêu nghiệt này vậy mà tới đỉnh..." Huyền Sơ không thể tưởng tượng nổi nói.

Mà ngay một khắc này, nữ quỷ hồi lâu bất động thân hình, bỗng nhiên bạo động, trong nháy mắt liền biến mất không thấy gì nữa. Huyền Sơ gầm thét: "Không tốt! Yêu nghiệt muốn chạy trốn!"

Tàn Linh bất vì sở động, cười nhạt một tiếng, "Huyền Sơ huynh khó quên người bố trí xuống Cửu Cung hư không trận? Tàn mỗ ngược lại là đối với cái này trận tràn đầy lòng tin."

Huyền Sơ cảm giác mình vẫn là quá khản trương, sợ nữ quỷ sẽ lần nữa đào thoát, vậy mà quên việc này, "Bản Đạo thật sự là hồ đồ rồi, vậy mà quên việc này..." Huyền Sơ lúng túng cười ha ha.

Hoa Dạ đang cùng Hoa Phong thương nghị đối sách, đột nhiên nữ quỷ hướng mình phương hướng đánh tới, Hoa Dạ sợ hãi thành họa, liên tiếp lui về phía sau, "Phong cẩn thận! Cái kia yêu nghiệt tới..."

Hoa Phong đột nhiên quay đầu, chỉ gặp nữ quỷ đã đến bên cạnh, tránh cũng không thể tránh, đang muốn nhắm mắt đợi chết, thế nhưng là nửa ngày cũng không có động tĩnh. Một tiếng Âm Hồn tại Hoa Phong bên tai vang lên, "Nhiệm vụ không cần sợ, ta là đại ca!"

Hoa Dạ sát ý nồng đậm, chửi mắng nói: "Yêu nghiệt đừng muốn lừa gạt lão phu, muốn giết cứ giết! Không cần nói nhảm nhiều như vậy!"

"Cha, ta thật là thiếu con a! Ta bây giờ đang ở nữ quỷ này thức hải bên trong, cha, hài nhi muốn đi , ngài phải bảo trọng! Nhất định phải vì hài nhi báo thù, không phải vậy hài nhi chết không nhắm mắt!" Nữ quỷ đem Hoa Khuyết lời nói một vừa nói ra khỏi miệng.

Hoa Dạ hai mắt đầm lệ đỏ bừng, "Thật là thiếu mà sao? Người yên tâm đi thôi, cha nhất định sẽ báo thù cho người ..."

Nữ quỷ đang nói ra những lời này về sau, càng ngày càng cảm giác không đúng vị, làm sao cảm giác tốt như chính mình cũng bị bao quát ở bên trong, "Tiểu tử, ta cho người biết, người nhưng đừng làm loạn, cửu nhân của người là bọn hần. 【 92KS. 】" nữ quỷ chỉ chính chậm rãi tới Tàn Linh cùng Huyền Sơ.

"Các người đều đáng chết! Như không phải là các người ta như thế nào chết! Ta muốn báo thù! Báo thù!" Hoa Khuyết tàn hồn tại nữ quỷ thức hải bên trong đột nhiên bạo động, phiên giang đảo hải, rất nhiều đồng quy vu tận xu thế, bất kể sinh tử hướng về nữ quỷ Linh Thức đánh tới.

Nữ quỷ giận dữ, "Tiểu tử người cái này là muốn chết! Người cho rằng người còn có thể uy hiếp được ta sao?"

"Vậy thì thử một chút?" Hoa Khuyết tựa hồ sớm có dự mưu, cũng không lo lắng nữ quý uy hiếp.

Nữ quý kinh hoàng, sắc mặt đại biến, thét lên nói: "Ngươi muốn làm gì?" Phảng phất như đã dự liệu được Hoa Khuyết muốn làm gì.

Nghênh đón nữ quý chính là vô biên nhói nhói, nữ quý hoảng sợ lấy kêu to, "Không! Ngươi không thể làm như thế..." Nhưng mà lời kế tiếp còn cũng không nói ra miệng, nữ quý âm thanh liền im bất mà dừng, một cỗ cường bạo khí thế từ nữ quý trên thân chấn động mà ra, hướng về bốn phương tám hướng Tịch Quyển Nhi đi, nữ quý thân ảnh vậy mà hướng phía đại trận vọt tới.

Oanh...

Một tiếng nổ vang rung trời, thanh thế to lớn, toàn bộ kinh đô đều có thể cảm nhận được dưới chân Đại Địa mãnh liệt chấn động, không rõ chân tướng người nhao nhao đi ra khỏi nhà, tìm kiếm đến tột cùng.

Đây hết thảy phát sinh quá đột ngột, Tàn Linh cùng Huyền Sơ căn bản không có dự liệu được, bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới nữ quý lại đột nhiên như thế. Tại bạo tạc trong nháy mắt, hai người hoảng hốt lui lại, nhưng vẫn là bị lấn lộn khí lăng quét trúng, Huyền Sơ một ngụm máu tươi dâng lên mà ra, thân sắc uế oải, hiển nhiên bị thương không nhẹ. Tàn Linh có Thanh Liên thủ hộ, chỉ là khí huyết sôi trào mà thôi, cũng không lo ngại.

Tàn Linh đỡ lấy Huyền Sơ, "Huyền Sơ huynh nhưng có trở ngại?"

Huyền Sơ khoát khoát tay, ra hiệu mình vô sự, ngồi xếp bằng trên mặt đất, từ trong ngực xuất ra một cái bình ngọc, đổ ra một khóa kim quang lóng lánh, mùi thuốc xông vào mũi đan được đưa trong cửa vào. Long Hồ đan, Huyền Sơ chỗ phục chính là Thiên Sư Giáo nổi danh Linh Đan Long Hồ đan.

Ước qua nửa khắc đồng hồ, Huyền Sơ chậm rãi đứng dậy, chấp tay nói: "Làm phiền Tàn huynh ở đây thủ hộ, Bản Đạo vô cùng cảm kích!"

"Huyền Sơ đạo hữu khách khí!"

Nhìn qua dưới chân một vùng phế tích, Huyền Sơ vang lên vừa rồi tràng cảnh, "Tàn huynh có biết vừa rồi là chuyện gì xảy ra?" Huyền Sơ nhớ rõ ràng nữ quý đã từ tàu hỏa nhập ma dấu hiệu bên trong đi ra, làm sao bỗng nhiên liền tự bạo.

Tàn Linh cũng nhớ lại tình cảnh mới vừa rồi, đem nghi ngờ trong lòng nói ra, "Không biết Đạo Huyền sơ huynh vừa mới có nghe thấy không, nữ quý đối Hoa Dạ nói cái kia lời nói? Còn có nữ quý tại tự bạo trước chỗ biểu hiện ra hoảng sợ, căn bản cũng không giống bởi vì tàu hỏa nhập ma mà Bạo Thê!"

"Không sai, Bản Đạo cũng cho là như vậy, nhưng bất kể nói thế nào cái kia yêu nghiệt đã thân tử, truy cứu cái này đã mất đi ý nghĩa..."

Tàn Linh đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp toàn bộ Hoa phủ đã đầy rẫy thương di, có địa phương thậm chí đã bị san bằng thành đất bằng. Tàn Linh nhìn chung quanh vài lần, không có phát hiện Hoa Phong cùng Hoa Dạ thi thể, cho là bọn họ tại bạo tạc bên trong thịt nát xương tan. Lấy tu vi của bọn hắn, muốn sống sót cơ hồ không có khả năng.

Huyền Sơ đem đã ngã trái ngã phải Trận Kỳ thu hồi, cảm thán nói: "Nữ quý này tu vi khi thật lợi hại, thậm chí ngay cả Bản Đạo Cửu Cung hư không trận đều bị nàng phá!"

Tàn Linh khẽ nhíu mày, "Vẫn là mau chóng rời đi nơi này, hẳn là chẳng mấy chốc sẽ có người đến..." Tàn Linh phát giác dưới bóng đêm, một đạo nhân ảnh toàn bộ hướng phía Hoa phủ mà đến.

Huyền Sơ giật mình, "Không sai, không có Cửu Cung hư không trận bao phủ, Hoa phủ sẽ bại lộ tại tất cả mọi người trước mắt, chúng ta vẫn là rời đi cho thỏa đáng."

Đang lúc Tàn Linh cùng Huyền Sơ rời đi Hoa phủ thời điểm, Huyền Sơ bỗng nhiên ồ lên một tiếng. Huyền Sơ tại nữ quý tự bạo chỗ, phát hiện một cái phong cách cổ xưa cái hộp đen nhánh, hộp khắc lấy Trùng Ngư Điều Thủ, xem xét đã biết là kiện cổ vật. Nhưng không biết là loại tài liệu nào chế, hộp bằng lãnh cứng rắn, Hồn Viên Nhất Thể, Huyền Sơ dò xét hồi lâu, cũng không có phát hiện hộp như thế nào mở ra.

Huyền Sơ trần ngực tò mò, "Có ý tứ! Bản Đạo ngược lại muốn nhìn ngươi một chút đến tột cùng là cái thứ gì?"

Tàn Linh nhìn thoáng qua, không có để ý, "Đi thôi, đi ra ngoài trước lại nói, cái này về sau lại nghiên cứu."

Tàn Linh cùng Huyền Sơ rời đi về sau không lâu, tại một chỗ bức tường đổ về sau, hai thân ảnh chật vật chậm rãi hiển hiện, hai người tóc tai bù xù, sắc mặt trắng bệch, lại thêm trong hai mắt cái kia vô tận oán độc, tựa như từ Địa Ngục bò ra tới ác quỷ.

Hoa Dạ chăm chú nhìn Tàn Linh rời đi phương hướng, "Tàn Linh tiểu nhi, thù này không báo, thế không làm người! Lão phu muốn ngươi Tàn gia chó gà không tha!"

Hoa Phong lộ ra rất bình tĩnh, "Cha vẫn là nhanh triệu tập ta Hoa gia còn thừa người, sau đó đi tìm lão tổ, muốn lão tổ vì đại ca, vì Hoa gia người đã chết báo thù!"

Lần theo động tĩnh mà đến đám người xuất hiện ở Hoa phủ bốn phía, hết thảy trước mắt để bọn hắn trợn mắt hốc mồm, chỉ gặp ngày xưa khí phái xa hoa Hoa phủ, bây giờ cơ hồ thành một vùng phế tích, chỉ còn lại có vài tòa lẻ loi trơ trọi đình viện.

Chuyện gì xảy ra? Hoa gia xảy ra chuyện gì? Hoa gia người đâu? Tại sao không có nhìn thấy một cái. Kinh đều cơ hồ Sở Hữu thế lực đều xuất hiện,

những cái kia cùng Hoa gia giao hảo , lập tức phái người tiến nhập tàn phá Hoa phủ tìm hiểu tin tức, mà những cái kia cùng Hoa gia có cừ oán , thì là lộ ra từng đợt ý cười.

Uất Trì Cung mấy người cũng xuất hiện, nhìn lên trước mắt đồ nát thê lương, mấy người cũng bị rung động thật sâu , đây là cái gì lực lượng? Lại có như thế Lực Phá Hoại? Bỗng nhiên Uất Trì Cung trong lòng hiện lên một bóng người, Uất Trì Cung cũng không biết vì cái gì mình sẽ nghĩ tới hắn.

Khổng Dung vẫn như cũ quạt giấy nơi tay, tràn đầy ý cười, "Chư vị nói cái này là ai làm, thật sự là hay lắm! Hay lắm a!"

Mộ Liên Phong cuộn tròn lấy lông mi, phảng phất như có cự đại nghi hoặc, "Cái này nhìn không giống như là chúng ta võ giả có thể có Lực Phá Hoại?"

"Cái kia Mộ huynh có ý tứ là?" Ngô Tử Thanh thuận miệng hỏi một câu.

Mộ Liên Phong nghĩ một lát, chậm rãi nói ra: "Không biết các vị nghe chưa từng nghe qua nói tu sĩ?"

"Tu sĩ?" Đám người ngưng lông mày, nhưng duy chỉ Uất Trì Cung trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, tựa hồ biết cái gì.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: : Thần bí cổ hộp

Khổng Dung khép lại trong tay quạt giấy, nói ". Tu sĩ? Cái gì là tu sĩ? Làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?"

Phản ứng của mọi người phảng phất tại Mộ Liên Phong trong dự liệu, chỉ nghe Mộ Liên Phong nói: "Đối với cái này tại hạ cũng là biết rất ít, chỉ biết Đạo Tu sĩ chính là là một đám có được Đại Thần Thông người, bọn hắn có thể phiên giang đảo hải, khu Tinh Trục Nguyệt, hô phong hoán vũ... Có kéo dài thọ mệnh..."

Khổng Dung cười nói: "Mộ huynh nói không phải là thần tiên a?"

Gặp Khổng Dung tựa hồ không tin, Mộ Liên Phong cũng không có vì vậy mà tức giận, ngược lại cười nói: "Có lẽ đi! Giống bọn hắn này loại nhân vật, ở tại chúng ta trong mắt xác thực cùng thần tiên không khác!"

"Mộ huynh sẽ không thật tin tưởng nơi này chính là trong miệng người những cái được gọi là tu sĩ Phá Hư a?"

Mộ Liên Phong nói: "Chẳng lẽ còn có tốt hơn giải thích sao? Như thế lực tàn phá kinh khủng căn bản không phải chúng ta võ giả có khả năng tạo thành?"

Khổng Dung đưa mắt nhìn sang Uất Trì Cung, muốn nghe xem hắn nói thế nào, "Thần quỷ mà nói, từ xưa cũng có, làm sao có thể coi là thật! Không biết Uất Trì huynh thấy thế nào?"

Uất Trì Cung nói: "Mộ huynh nói cũng không không khả năng, to lớn như vậy Phá Hư, không là võ giả có thể tạo thành, khả năng đúng như Mộ huynh nói..."

Khổng Dung giật mình, há to miệng, "Uất Trì huynh không phải là đang nhìn trò đùa đi! Người cũng tin tưởng trên thế giới này có thần tiên?"

Mộ Liên Phong gặp Khổng Dung vẫn không tin, liền đi tới Khổng Dung bên cạnh nhỏ giọng nói vài câu, chỉ gặp Khổng Dung biểu lộ trong nháy mắt có biến hóa rõ ràng, một mặt khiếp sợ nhìn lấy Mộ Liên Phong, "Mộ huynh nói nhưng là thật, Trương Chân Nhân còn tại thế?"

Mộ Liên Phong âm thầm gật đầu, Khổng Dung ngờ ngác nhìn chăm chăm Mộ Liên Phong, "Làm sao có thể?"

Ngô Tử Thanh cùng Uất Trì Cung không biết hai người đang nói cái gì, Ngô Tử Thanh nghi hỏi: "Trương Chân Nhân là ai?"

Khổng Dung lập tức khôi phục như lúc ban đầu, cười nói: "Tử Thanh huynh làm sao ngay cả Trương Chân Nhân cũng không biết ? Không thể nào?"

Uất Trì Cung cúi đầu trầm tư, chậm rãi nói, "Trương Chân Nhân có phải là Trương Tam Phong chân nhân?"

Mộ Liên Phong cùng Không Dung cười không nói, nhưng Ngô Tử Thanh biểu lộ cùng lúc trước Không Dung giống như đúc, trong miệng cơ hồ có thể nhét vào một quả trứng gà.

Tần Linh cùng Huyền Sơ trở về tới Tần Trạch, trên đường đi Huyền Sơ không ngừng thưởng thức trong tay hộp, trong miệng nhắc tới không ngừng, bởi vì Huyền Sơ phát hiện mình vô luận như thế nào cũng tìm không thấy hộp mở miệng ở đâu, chớ nói chi là mở ra.

Huyền Sơ bắt đầu đi từ bỏ, đem hộp đưa cho Tần Linh, "Tần huynh nhìn xem cuối cùng là vật gì?"

Gặp Huyền Sơ vẫn không có đem cái này nhỏ nhỏ hộp mở ra, Tần Linh cũng nhỏ nhỏ kinh ngạc một chút, hiếu kỳ đem hộp tiếp nhận trong tay, vào tay hoàn toàn lạnh lẽo, cho Tần Linh cảm giác đơn giản so âm khí còn lạnh hơn mấy phần.

Hộp phẳng phát hồn viên thiên thành, không có một tia khe hở, một mặt bên trên khắc rõ hoa cỏ trùng chim, mặt khác khắc lấy một nhân vật, Tần Linh có thể thấy rõ ràng người kia đầu đội vương miện, ngồi nghiêm chỉnh. Không biết là thần thánh phương nào, Tần Linh vừa đi vừa về xoay chuyển nhìn một lần, cũng nhíu mày.

Huyền Sơ tiến đến phụ cận, "Tần huynh nhưng nhận biết thứ này?"

Tần Linh lắc đầu, "Vật này bất phàm, tất nhiên không phải vật thể tục, tuy nhiên cái hộp này không biết là vật gì tạo thành, vậy mà cứng rắn so Kim Thạch, không có mở ra chỉ pháp chỉ sợ khó mà mở ra!"

Huyền Sơ lại đem hộp cầm vào tay, không phục nói: "Bản Đạo cũng không tin, Bản Đạo ngay cả một cái nhỏ nhỏ hộp đều không làm gì được." Chỉ gặp Huyền Sơ xuất ra Phi Kiếm, kiếm quang lóe lên, liên hướng về hộp bỏ tới.

Keng!

Hỏa Tâm bắn ra bốn phía, một cỗ cường đại lực lượng bắn ngược, cơ hồ đem Huyền Sơ phi kiếm trong tay bắn bay.

Huyền Sơ vội vàng cầm lấy hộp, đánh giá nửa ngày cũng không có tại hộp bên trên phát hiện một điểm dấu vết, ngay cả cái dấu ấn cũng không có, "Làm sao có thể, thứ này làm sao như thể cứng rắn, Bản Đạo đây chính là một món pháp bảo a, vậy mà cũng không làm gì được!"

Tu sĩ sở dụng Vũ Khí có thể chia làm Linh Bảo, pháp bảo, Pháp Khí. Mà Linh Bảo lại có thể chia làm Hồn Độn Linh Bảo, Tiên Thiên Linh Bảo, Hậu Thiên Linh Bảo cùng Phổ Thông Linh Bảo.

Hồn Độn Linh Bảo là chỉ tại thiên địa chưa mở trước đó, trong hồn độn hình thành bảo vật, giống Bàn Cổ Bàn Cổ búa, Hồn Độn Thanh Liên mấy người đều là Hồn Độn Linh Bảo, mà Tần Linh Hồn Độn sách cũng là một kiện Hồn Độn Linh Bảo.

Tiên Thiên Linh Bảo thì là lúc thiên địa sơ khai giữa thiên địa luồng thứ nhất Tiên Thiên Thần chỉ riêng hình thành, Hậu Thiên Linh Bảo là Hậu Thiên tạo thành hoặc là người vì luyện chế, Phổ Thông Linh Bảo cũng cũng giống như thế. Còn pháp bảo, muốn so Linh Bảo thấp một đẳng cấp, mà Pháp Khí thì là so pháp bảo lại thấp một cấp dừng. Hiện tại trong Tu Chân giới tu sĩ sử dụng đại bộ phận đều là Pháp Khí, chỉ có một ít Đại Môn Phái đệ tử hoặc là những cái kia có thực lực tu sĩ mới có thể có được pháp bảo.

Tiếp đó, Huyền Sơ thử qua chừng bỏ, quyền nện... Phàm là có thể làm, Huyền Sơ đều nhất nhất thử qua, thế nhưng là hộp xác nhận không có một chút phản ứng.

Huyền Sơ thờ phỉ phò ngồi ở một bên, lần này hẳn là triệt để từ bỏ, đối Tần Linh nói: "Cái hộp này Bản Đạo xem như không thể ra sức, chờ mong Tần huynh có thể đem mở ra, nhìn xem bên trong đến cùng có vật gì tốt?"

Tần Linh lần nữa đem hộp cầm vào tay, cẩn thận quan sát, Huyền Sơ vừa mới làm hết thấy Tần Linh đều nhìn ở trong mắt, trong lòng cũng khó tránh khỏi có chút giật mình, "Cái hộp này hẳn là cái kia nữ quý chi vật a?" Tần Linh đột nhiên hỏi.

"Hẳn là không sai, chính là cái kia yêu nghiệt đề lại..." Huyền Sơ nhưng không tin Hoa gia có thể có cái này loại thần bí đồ vật, nếu như có, vậy còn không đã sớm tại Thục Sơn Phái trong tay.

Tần Linh thoải mái, cái hộp này tại vừa rồi nữ quý tự bạo bên trong liên còn chưa bị hủy hỏng, như vậy nó trình độ cứng cáp có thể nghĩ. Tuyệt đối không phải phổ thông thủ đoạn liên có thể mở ra.

Tần Linh không biết cái kia nữ quý đánh không có mở ra cái này hộp, nếu là không có mở ra cũng là hợp tình lý, nhưng nếu là nữ quý mở ra, cái kia như thế nào mở ra đây này? Tần Linh suy tư một hồi, không có đầu mối, dứt khoát không suy nghĩ thêm những vấn đề này, trực tiếp động thủ.

Bằng bạc pháp lực thông qua bàn tay chậm rãi hướng về hộp hội tụ mà đi, Tần Linh giật mình phát hiện hộp vậy mà có thể hấp thu pháp lực, lần nữa đưa vào một cỗ, lại bị hấp thu, thế nhưng là hộp vẫn không có biến hóa. Đây là có chuyện gì? Vì sao hộp có thể hấp thu pháp lực, lại không có biến hóa, Tần Linh không hiểu, suy tư huyền bí trong đó.

Huyền Sơ một mực cũng không có chớp mắt, lúc nào cũng nhìn lấy Tần Linh, trông thấy Tần Linh lộ ra mừng rỡ, coi là Tần Linh muốn mở ra, thế nhưng là rất nhanh lại gặp Tần Linh nhíu mày không nói, "Thế nào Tần huynh? Có thể mở ra sao?"

Tần Linh nói: "Không được, mở không ra, tuy nhiên tại hạ phát hiện một cái kỳ quái chỗ, đúng vậy nó có thể hấp thu pháp lực. Vô luận bao nhiêu, cái hộp này đều có thể hút vào..."

Huyền Sơ lập tức đem hộp cầm vào tay rút vào pháp lực, theo đại lượng pháp lực xói mòn, Huyền Sơ buông xuống hộp, không còn dám thâm nhập, Huyền Sơ đã thâm nhập gần ba phần pháp lực, "Bản Đạo rút vào nhiều như vậy pháp lực làm sao một điểm động tĩnh cũng không có, chẳng lẽ là không đủ sao? Lại hoặc là Phương Pháp không đúng."

Tần Linh nói: "Phương Pháp có lẽ là đúng, cũng không phải pháp lực không đủ. Huyền Sơ đạo hữu ngấm lại cái kia nữ quỷ muốn mở ra cái hộp này, nàng sẽ làm sao?"

Huyền Sơ nói: "Nàng có thể mở ra cái này hộp Bản Đạo không tin, tuy nhiên nếu là cái kia yêu nghiệt thật có thể mở ra hẳn là cũng sẽ đưa vào cú pháp lực." .

Tần Linh đã suy nghĩ minh bạch cái gì, "Cái kia pháp lực của nàng là?"

Huyền Sơ chợt tỉnh ngộ: "Đúng a, cái kia yêu nghiệt là Quý Tu, đưa vào pháp lực là âm khí." Nghĩ thông suốt hết thảy, Huyền Sơ lại chán nản nói: "Coi như biết thì phải làm thế nào đây, vẫn là mở không ra, chúng ta không phải Quý Tu, làm sao có thể mở ra..."

Tần Linh cũng bị làm khó , Huyền Sơ nói không sai, coi như biết thì phải làm thế nào đây, không có Chí Âm âm khí căn bản mở không ra cái này thần bí hộp.

Cũng không biết cái hộp này là cái gì luyện chế mà thành, Tần Linh lại nhìn hồi lâu, bỗng nhiên trong lòng toát ra một cái ý nghĩ, không biết có hữu dụng hay không.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: : Ngoài ý muốn chi đến

Tần Linh đối Huyền Sơ nói: "Tại hạ vẫn còn có một cái biện pháp có thể thử một lần, nhưng có thể sẽ hủy cái này hộp hoặc là trong hộp đồ vật, không biết Huyền Sơ đạo hữu có ý tứ là?" Dù sao đây là Huyền Sơ phát hiện , Tần Linh cũng không dễ tiện tự làm chủ, nếu là nửa đường hư hao, vậy cũng không tốt.

Huyền Sơ hiện tại chỉ muốn biết trong hộp đến cùng có cái gì, nơi nào sẽ quan tâm hộp, chỉ cần có thể mở ra, vô luận biện pháp gì Huyền Sơ đều sẽ Không ý kiến , "Tần huynh mời buông tay hành động, không cần có bất kì cổ kị gì, coi như hủy nó cũng vô sự..."

Tần Linh đem hộp cầm vào tay, trái phải lật xem về sau, liền đem hộp nằm thẳng ở lòng bàn tay. Thời gian dần qua trong lòng bàn tay toát ra một đám nhạt hỏa diễm.

Nếu là có người ở đây, nhất định sẽ sợ hãi thần phục thật xinh đẹp hỏa diễm, như thế nào là nhạt ? Khoảng cách gần như vậy quan sát, Huyền Sơ càng phát giác cái này loại lửa không đơn giản. Ẩn chứa trong đó uy lực đề Huyền Sơ đều cảm nhận được sợ hãi, Huyền Sơ bỗng nhiên toát ra một loại cảm giác, nếu là bị ngọn lửa này thân trên, chỉ sợ cách cái chết không xa.

Huyền Sơ vẫn là ức chế không nổi trong lòng hiếu kỳ, "Thật là kỳ lạ hỏa diễm? Tần huynh đây là?"

Tần Linh không có giấu diếm, nói ra: "Đây là Mộc Trung Hòa..."

Huyền Sơ đột nhiên nghĩ đến cái gì. Chẳng lẽ là trong truyền thuyết cái kia loại lửa. Thiên Sư Giáo truyền thừa đã lâu, biết rất nhiều Thượng Cổ Tân Bí, Huyền Sơ liền từng tại Thiên Sư Giáo trong Tàng Thư các thấy được có quan hệ Mộc Trung Hòa giới thiệu, trong sách ghi chép nói: "Mộc Trung Hòa, gỗ bên trong chi hòa, hòa sắc, không có nguồn gốc, chọn gỗ mà hơi thở, gập gỗ mà vào..."

Sau cùng Huyền Sơ lại nhìn thấy một đoạn ghi chép; "Mộc Trung Hòa chính là Tam Vị một trong, cùng Không Trung Hòa, Thạch Trung Hòa tịnh xưng Tam Vị, Tam Hòa gặp nhau, Hòa mà làm một là vì Tam Vị Chân Hòa..."

Nhìn lấy Tần Linh trong tay khiêu động hỏa diễm, Huyền Sơ hâm mộ nói: "Tần huynh coi là thật dễ Bản Đạo hâm mộ, lại có như thế Tiên Hòa, lần này phá hộp có hi vọng rồi. "

Tần Lĩnh kinh ngạc nhìn lấy Huyền Sơ, nói: "Huyền Sơ đạo hữu biết cái này Mộc Trung Hòa?"

Huyền Sơ nói: "Hồi có nghe thấy, không biết Tần huynh có biết không Tam Vị Chân Hòa?"

Tần Lĩnh giật mình nhìn lấy Huyền Sơ, không nghĩ tới Huyền Sơ còn biết Tam Vị Chân Hòa, cũng biết Huyền Sơ lời này là có ý gì, "Khả năng để Huyền Sơ huynh thất vọng, Tam Vị Chân Hòa tại hạ tuy biết nói, nhưng Tần mỗ tại sao có thể có cái kia loại Tiên Hòa đâu?"

Nghĩ đến Tam Vị Chân Hòa, Tần Lĩnh không khỏi nghĩ đến trong truyền thuyết Thái Thượng Lão Quân dùng vẩy dùng Tam Muội Chân Hòa luyện chế Tiên Đan, mà lại nghe nói cái kia con khi Hóa Nhân Kim Tinh cũng là dùng này lửa luyện thành. Bởi vậy có thể thấy được Tam Muội Chân Hòa chỗ lợi hại.

Huyền Sơ ngẫm lại cũng thế, người bình thường đạt được trong đó một loại cũng đã là thiên đại khí vận, sao dám đi muốn có toàn bộ đâu!

Hai người nói chuyện đồng thời, phong cách cổ xưa hộp đã có biến hóa rõ ràng, chỉ gặp hộp chậm rãi biến mềm, rất nhanh có bộ vị biến thành chất lỏng màu đen, mặc dù không biết vật chất màu đen là vật gì? Nhưng Tần Lĩnh vẫn là đem chất lỏng màu đen thu tập, tiếp tục nung khô.

Tần Lĩnh cẩn thận khống chế hỏa diễm, lo lắng đem trong hộp đồ vật hủy hoại, nửa khắc trung hậu hộp một mặt bị triệt để tan ra, chỉ gặp ba khối Ngọc Giản lẳng lẳng nằm tại trong hộp.

Huyền Sơ đại hỉ, "Vẫn là Mộc Trung Hòa lợi hại, nhanh như vậy liền đem cái hộp này phá vỡ ..."

Nhìn lấy ba khối Ngọc Giản, Huyền Sơ kích động nắm lên một khối, "Ngọc Giản, trong này sẽ không phải là Tu luyện pháp quyết a?"

Tần Lĩnh cũng tùy ý cầm lấy một khối, Thần Thức phóng thích mà ra, tiếp lấy đại lượng tin tức liền tràn vào Thức Hải. Tần Lĩnh tiến vào Thức Hải phát hiện, những tin tức này bao hàm nội dung toàn bộ là liên quan tới trận pháp.

Tần Lĩnh cuồng hỉ, thật sự là muốn cái gì thì cái đó, từ khi gặp qua trận pháp uy lực về sau, Tần Lĩnh liền muốn học tập trận pháp, dưới mắt chính là trong lửa tằng thân. Lần này Tần Lĩnh đã biết nữ quý vì sao lại đã biết trận pháp, xem ra nữ quý xác thực mở ra cái này hộp. Nàng công pháp tu luyện, hẳn là ngọc giản này bên trong ghi lại Quý Tu pháp quyết.

Tần Lĩnh hướng về Huyền Sơ nhìn lại, không biết hẳn Ngọc Giản bên trên ghi lại là cái gì. Chỉ chốc lát sau Huyền Sơ mở hai mắt ra, trên mặt tràn đầy kích động, xem xét liền biết nhất định phải đến vật gì tốt.

Tần Lĩnh đem ngọc giản trên tay đưa cho Huyền Sơ, Huyền Sơ cũng cũng giống như thế. Hai người nhìn nhau cười một tiếng, ăn ý mười phần.

Tần Lĩnh sửa sang lấy thức hải bên trong ở đây tràn vào tin tức, đã biết Huyền Sơ kích động nguyên nhân, nguyên lai cái này bên trong ngọc giản bao hàm chính là công pháp một loại, ngoại trừ một bộ Quý Tu công pháp bên ngoài, còn có một bộ tu chân công pháp và một số Thần Thông Pháp Thuật, trong đó có nữ quý thi triển qua Đoạn Thiên Nhai cái này một thần thông. Tuy nhiên những này đều đối Tần Lĩnh không nhiều lắm tác dụng. Chính lý xong về sau, Tần Lĩnh đưa ánh mắt nhìn về phía sau cùng một khối Ngọc Giản.

Huyền Sơ nói: "Tần huynh trước xem đi."

Tần Lĩnh nói: "Đây là Huyền Sơ đạo hữu chi vật, lẽ ra Huyền Sơ đạo hữu trước nhìn." Gặp Tần Lĩnh khẳng khẳng như thế, Huyền Sơ cầm ngọc giản lên.

Một lúc sau, Huyền Sơ mở hai mắt ra, lộ ra sơ trước đó càng thêm kích động, nói: "Đồ tốt... Quả nhiên là đồ tốt, không nghĩ tới yêu nghiệt này còn có cái này loại bảo bối tốt!" Huyền Sơ kích động nói không ra lời.

Huyền Sơ cười lớn đem Ngọc Giản đưa tới Tần Lĩnh trước mặt, "Tần huynh ngươi cũng nhìn xem..."

Tần Lĩnh thức hải bên trong xuất hiện một bản Kinh Truyền, bắt mắt chữ lớn ghi rõ cuốn sách này nội dung. Chỉ gặp Kinh Truyền trang đầu « đan Kinh » hai cái chữ cổ Hách Nhiên đang nhìn.

Tần Lĩnh không kịp chờ đợi lật ra xem xét, kinh thư bên trong không chỉ có liệt ra các loại đan dược, mà lại kỹ càng giới thiệu mỗi loại đan dược công hiệu hòa luyện chế cần thiết Tài Liệu, Phương Pháp mấy người hết thấy nội dung.

Tuy nhiên có rất nhiều đan dược danh xưng Tần Lĩnh nghe đều chưa từng nghe qua, nhưng Tần Lĩnh biết nhất định là vô cùng trân quý, bởi vì Tần Lĩnh tại một trang cuối cùng đột nhiên thấy được trong truyền thuyết đan dược Cửu Chuyển Kim Đan, đây không phải Thái Thượng Lão Quân độc môn bí phương sao? Làm sao lại xuất hiện ở đây, Tần Lĩnh chấn kinh, đồng thời nghĩ mãi không thông, nhưng dưới mắt Tần Lĩnh cũng không quản được nhiều như vậy.

Tra không lộ chút sơ hở, hai người liền đem ba khối Ngọc Giản thiêu, đồ tốt như vậy, tự nhiên không hy vọng rơi vào trong tay người khác, biện pháp tốt nhất đúng vậy để Ngọc Giản biến mất.

Hoa phủ, phát sinh chuyện lớn như vậy, tự nhiên kinh động đến kinh đô tư pháp nha môn, tuy nhiên Huyền Sơ sớm đã cùng hạ vừa bắt chuyện qua, hạ vừa cũng biết gần đây mất tích án kiện cùng Hoa gia có quan hệ, lập tức đem Hoa gia bao quanh ổn định, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào. Tại hạ vừa dẫn người đuổi tới về sau, tại Hoa phủ còn sót lại mấy Tọa Đình Viện bên trong còn phát hiện không ít Người sống sót, nhưng những người này đại bộ phận đều là Hoa gia hạ nhân, tựa hồ đã sớm bị sợ choáng váng, hỏi gì cũng không biết.

Uất Trì Cung bọn người còn tại Hoa phủ bên ngoài, chỉ nghe Không Dung nói: "Kỳ quá thay! Quái vậy! Làm sao không thấy Hoa gia nhân vật chủ yếu? Hoa Phong cùng Hoa Dạ đâu? Tại sao không có nhìn gặp bọn họ xuất hiện, sẽ không chết ở bên trong a?"

Vừa rồi mấy người tới thời điểm, nhìn thấy tàn phá Hoa phủ bên trong mấy bóng người phóng lên tận trời. Hẳn là Hoa gia những cái kia may mắn còn sống sót cao thủ, nhưng những người này cũng không có Hoa gia nhân vật chủ yếu.

Uất Trì Cung nói: "Chưa chắc, lấy Hoa Dạ lão hồ ly kia tính tình, như muốn giết chết hẳn chỉ sợ không có dễ dàng như vậy, tuy nhiên cũng không không khả năng, nếu quả như thật là bọn hắn xuất thủ, cái kia Hoa Dạ chỉ sợ Hữu Tử Vô Sinh, dù là hẳn lại giáo hoạt!"

"Cái này Hoa gia lúc nào đắc tội bọn hắn?"

Đám người lắc đầu, chỉ nghe Không Dung cảm khái nói: "Thật muốn nhìn một chút những tu sĩ kia phong thái, Dữ Thiên Địa Đồng Thọ, đó là cờ nào để cho người ta hướng tới a? Không biết bọn hắn có thu hay không đồ đệ..."

Mấy người cười to, "Ha-Ha... Xem ra Không huynh tâm động, làm sao Không huynh cũng muốn đắc đạo Thăng Thiên sao?"

Không Dung ngó nhìn hư không, "Đạt được Phi Thăng ai không nghĩ, làm sao không cửa a! Cũng không biết bọn hắn ở nơi nào?"

Mộ Liên Phong nói: "Không huynh liền đừng nghĩ, bọn hắn lơ lửng không có định, thường thường đều là Lai Khứ Vô Tung, chúng ta căn bản không thể nào biết được, trừ phi bọn hắn tự nguyện xuất hiện tại trước mặt người..."

Tại một phen khái thán về sau, Không Dung bỗng nhiên nói ra: "Phát sinh chuyện lớn như vậy, chỉ sợ toàn bộ kinh đô đều đã biết, làm sao không thấy Tàn huynh?"

Mấy người lúc này mới phát hiện, sự tình qua lâu như vậy, xác thực không có trông thấy Tàn Linh xuất hiện, án lý thuyết Tàn gia cùng Hoa gia quan hệ, Tàn Linh hẳn là sẽ xuất hiện a!

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: : Luận Thần Tiên

Mấy người chỗ nào biết nói, đây hết thảy đúng vậy bởi vì Tàn Linh mà tạo thành, Tàn Linh sớm đã rời đi, chỗ nào còn sẽ xuất hiện ở đây. [77n T. COM Thiên Thiên tiểu thuyết](liên yêu Khán Thư Vồng)

Không Dung đối mấy có người nói: "Không bằng chúng ta đi tìm Tàn huynh, đem tin tức này nói cho Tàn huynh, chắc hẳn Tàn huynh nghe xong hẳn là sẽ rất cao hứng, nói không chừng sẽ lấy thêm ra vài cộng Linh Dược cũng khó nói?"

"Ha-Ha... Ta nói Không huynh làm sao quan tâm như vậy Tàn huynh đâu, nguyên lai là tại nhớ thương Tàn huynh Linh Dược a!" Uất Trì Cung cười to.

Không Dung vẻ mặt đau khổ, "Mấy ngày trước Tàn huynh đưa cho ta Linh Dược, không biết thế nào bị lão đầu tử nhà ta phát hiện, kết quả không nói các người cũng cần phải đã biết, Linh Dược bị lão đầu tử tịch thu, hẳn một chút cũng không cho ta lưu a!" Không Dung nắm ngực dậm chân, cơ hồ muốn điên, gương mặt đau lòng.

Mấy người cười ha ha, Ngô Tử Thanh cười nói: "Không huynh quả nhiên là không phụ hiền hiếu tên, có vật gì tốt đều quên không được Không lão gia tử, quả thật chúng ta mẫu mực!"

Không Dung cho Ngô Tử Thanh một cái liếc mắt, không nhìn đám người ý cười, hướng thẳng đến Tàn Trạch mà đi.

Tàn trong nhà, Tàn Linh đang nghiên cứu Trận Pháp Chi Đạo, Huyền Sơ cũng ở một bên, Tàn Linh gặp được cái gì không hiểu chỗ, Huyền Sơ đều sẽ từng cái vì đó giải hoặc.

Huyền Sơ cười nói: "Tàn huynh quả nhiên là Tuyệt Thế Kỳ Tài, không nghĩ tới như thế ngắn ngủn chưa tới một canh giờ, Tàn huynh liền đối với trận pháp có sâu như vậy kiến giải, chỉ sợ không ra mấy ngày, Tàn huynh Trận Pháp Chi Đạo liền sẽ vượt qua Bản Đạo ..." Huyền Sơ kinh hãi, tựa như nhìn quái vật nhìn lấy Tàn Linh, hẳn thực sự không nghĩ tới Tàn Linh tại trận pháp phương diện thiên phú cao như thế, nên biết Đạo Học tập trận pháp, không chỉ cần

phải siêu cường Trí Nhớ, hơn nữa còn phải có thần thức cường đại, đầu óc tinh táo...

Mà những này hoàn toàn là Tàn Linh chỗ có được, Tàn Linh có đã gặp qua là không quên được năng lực, Tu luyện 《Đại Đạo Hóa sen》, để Tàn Linh có được vượt qua thường nhân Thần Thức.

"Đạo hữu quá khen! Đây hết thầy vẫn là đạo hữu lỗi dạy tốt!"

Huyền Sơ vội vàng khoát tay, "Tần huynh không cần quá khiêm tốn, Bản Đạo chỉ là hơi chỉ điểm một hai, chỉ đạo chưa nói tới..."

"Tần huynh, có đó không? Uất Trì Cung tới chơi!"

Bên ngoài đình viện truyền đến Uất Trì Cung mấy thanh âm của người, Huyền Sơ cười nói: "Xem ra mấy vị này đạo hữu là tìm đến Tần huynh, nhất định là bởi vì hoa gia sự tình!" Huyền Sơ nói ra chính mình suy đoán.

Uất Trì Cung mấy người nói đuổi nhau mà vào, trông thấy Huyền Sơ cũng tại, đám người cười to nói: "Ha-Ha... Không nghĩ tới Huyền Sơ đạo hữu cũng tại!"

Huyền Sơ nói: "Bản Đạo cũng là vừa vặn đến, có một ít tình muốn thỉnh giáo Tần đạo hữu..."

Không Dung ngồi xuống, lập tức nói ra: "Tần huynh có biết không vừa mới chuyện gì xảy ra?"

Tàn Linh một bộ vô tri đáng vẽ, nghi hỏi: "Sự tình gì? Không huynh nói nhưng là vừa vặn cái kia một trận mãnh liệt chấn động?"

"Không sai, liền là chuyện này, xem ra Tần huynh còn không biết a?"

Tàn Linh nhìn thoáng qua Huyền Sơ, tiếp theo cười nói: "Xác thực không biết, còn mời Không huynh cáo tri!"

Ngô Tử Thanh ở một bên trên ghế nói: "Không huynh, ngươi còn bán cái gì cái nút a! Chúng ta cũng không phải không biết, ngươi vẫn là nhanh nói cho Tần huynh đi! Không phải vậy linh dược của ngươi phải đẹp..."

Không Dung tiếp tục nói: "Ban nãy một tiếng vang thật lớn cùng Hoa gia có quan hệ, Tần huynh không biết bây giờ Hoa gia đã xong, toàn bộ Hoa gia cơ hồ đều bị san bằng thành đất bằng, Hoa Dạ cùng Hoa Phong mấy người cũng chẳng biết đi đâu, khả năng đã chết, cũng không biết là ai làm, thật sự là đại khoái nhân tâm, tuy nhiên vừa mới chúng ta suy đoán có thể là tu sĩ làm, Tần huynh nghe nói qua tu sĩ sao?"

Tàn Linh trong mắt lóe lên một kinh ngạc, "Tu sĩ? Không huynh từ chỗ nào biết đến?"

Không Dung giật mình nhìn lấy Tàn Linh, gặp Tàn Linh giống như không có một chút bộ dáng giật mình, "Đây là Mộ huynh nói, Tần huynh có thể hỏi một chút Mộ huynh..."

Mộ Liên Phong không chần chờ chút nào, nói thẳng nói: "Không biết Tần huynh có biết ta phái Võ Đang Người sáng lập, ta Võ Đang Tổ Sư Trương Chân Nhân?"

Nhắc lên Võ Đang, Hoa Hạ không người không giờ ngón tay cái lên đây là một cái duy nhất có thể cùng Thiếu Lâm sánh vai môn phái, nam có Võ Đang, bắc có Thiếu Lâm. Đây chính là mọi người đối Võ Đang tôn sùng.

Trương truyền phái Võ Đang là Nguyên mặt Minh sơ một vị tên là Trương Tam Phong người sáng lập, nói lên Trương Tam Phong bây giờ càng là không ai không biết không người không hay, lúc ấy Thế Nhân đều là gọi hắn là Lão Thần Tiên, sống hơn hai trăm tuổi mà chưa chết, nhưng là sau cùng không biết tung tích. Có người nói hắn chết, cũng có người nói hắn thành tiên, lưu lại loại loại Truyền Thuyết.

Tàn Linh gật đầu, Trương Tam Phong tên Tàn Linh tự nhiên nghe nói qua, "Mộ huynh nói đùa? Quý Phái Trương Chân Nhân tại hạ tự nhiên nghe nói qua, không biết cái này cùng Trương Chân Nhân có quan hệ gì?"

Mộ Liên Phong hồi ức nói: "Tại hạ khi còn bé, gặp qua Tổ Sư..." Mộ Liên Phong trong đầu dần dần hiện ra một bóng người mờ ảo, thân ảnh tóc trắng bông bênh, siêu nhiên tại ngoại vật.

Tuy nhiên Uất Trì Cung đám người đã biết nói, nhưng lại một lần nữa nghe nói vẫn không khỏi chấn kinh, Trương Tam Phong chỗ niên đại cách hiện tại chỉ ít cũng có năm trăm năm, nếu như bây giờ Trương Tam Phong còn sống, đây chẳng phải là nói Trương Tam Phong chỉ ít đã 500 tuổi. 500 tuổi khái niệm gì, mấy người không dám tưởng tượng, hiện tại Tiên Thiên kỳ võ giả thọ mệnh tối đa cũng liền 150 tuổi trái phải. Coi như siêu việt tiên thiên, đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất cũng sẽ không vượt qua 300 tuổi.

Tàn Linh khi còn bé đã từng nghe nói qua liên quan tới Trương Tam Phong cuối cùng đi hướng vấn đề, có người nói Trương Tam Phong chết rồi, cũng có người nói Trương Tam Phong thành tiên...

Bây giờ nghe được Mộ Liên Phong nói ra, Tàn Linh biết Trương Tam Phong nhất định là trở thành tu sĩ.

Mộ Liên Phong tiếp tục nói: "Cho nên tại hạ mới mới phỏng đoán Hoa phủ lớn như vậy Phá Hư nhất định là tu sĩ tạo thành, chúng ta võ giả căn bản không có cái năng lực kia..."

Huyền Sơ lắng lắng nghe, trong lòng cũng đang suy tư Trương Tâm Phong là người phương nào? Nếu như đối phương là cái tu sĩ, như vậy rất có thể sẽ đi Tu Chân Giới, thế nhưng là Huyền Sơ lại không có bất kỳ cái gì ấn tượng, căn bản chưa nghe nói qua người này.

Uất Trì Cung nói: "Chư vị cũng không cần nói những này hư vô phiêu miêu sự tình, mặc kệ như thế nào, Hoa gia xem như xong, chư vị vẫn là ngẫm lại sắp đến võ lâm đại hội đi! Đến lúc đó nếu là bị người đá xuống đài, cái kia mặt mũi coi như mất hết..."

Khổng Dung thờ dài, "Uất Trì Huynh thật sự là hết chuyện để nói, lần này luận võ chỉ sợ tại hạ sắp xong rồi, đối mặt các người Khổng mỗ chỉ có nhận thua phần..."

Tần Linh cũng biết Đạo Võ thuật trận đấu nhanh muốn bắt đầu, trong bất tri bất giác Tần Linh đã đi tới kinh đô nhanh thời gian một năm, tính toán thời gian cũng nên trở về một chuyến, không biết lão gia từ cùng đệ đệ bọn hắn thế nào, Tần Linh rơi vào trầm tư.

Uất Trì Cung đối Tần Linh nói: "Không biết lần này Tần huynh có phải hay không cũng tham gia?"

"Không sai, lần này Tần mỗ chính là đại biểu Tần gia xuất chiến..."

Khổng Dung ngửa mặt lên trời thờ dài, "Xong, lần này quán quân chư vị liền đừng nghĩ, nhất định là Tần huynh..."

Uất Trì Cung cũng vỗ tay mà cười, "Không sai, lấy Tần huynh thực lực tất nhiên có thể đoạt được đệ nhất!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, không có nói tiếp, Tần Linh biết mình nếu thật muốn cảm đệ nhất, là chuyện dễ như trở bàn tay, nhưng Tần Linh giờ phút này còn không có nghĩ kỹ muốn hay không cái này thứ nhất, bởi vì Tần Linh căn bản không quan tâm cái này, cái này đòi thứ nhất Tần Linh một điểm sức hấp dẫn cũng không có.

Đám người đàm tiếu chính vui mừng, ngoài cửa đi tới hai tịnh lệ thân ảnh, Tần Lộ cùng Lạc Hinh cùng nhau mà đến, Tần Lộ người chưa tới, âm thanh liền đã truyền đến trong tai mọi người, "Xem ra các vị thật cao hứng a! Các người mới vừa rồi là không phải đang đàm luận võ lâm đại hội a?"

Đám người nhao nhao cùng Tần Lộ, Lạc Hinh chào hỏi, "Nguyên lai là Tần cô nương trở về..."

"Làm sao bản cô nương trở về, khó các người không cao hứng, không hoan nghênh phải không?" Tần Lộ đánh giá đám người, cười nói.

Đám người lác đác liên tục, "Chỗ nào, Tần cô nương nói đùa..."

Tần Lộ hài lòng gật đầu, vội vàng chạy đến Tần Linh trước mặt, "Tần Linh đệ đệ, người mới ta vừa mới nhìn rõ cái gì? Thật sự là quá đại khoái nhân tâm!"

Đám người cười nhìn Tần Lộ, đã biết Tần Lộ muốn nói chuyện nào.

Gặp Tần Linh cười không đáp, Tần Lộ lập tức biết được Tần Linh đã biết, Tần Lộ đưa mắt nhìn sang đám người, "Nhất định là các người nói cho Tần Linh đệ đệ đúng hay không?"

Chúng người không lời, càng ngày càng phát giác Tần Lộ có Tiểu Ma Nữ tiềm chất, có khi đơn giản so Tư Mã Yên Nhi còn Tiểu Ma Nữ, còn khó dây hơn.

Tần Lộ hung hăng trợn mắt nhìn đám người một chút, tiếp tục nói: "Tần Linh đệ đệ, vừa rồi đại ca phái người mà nói muốn chúng ta mấy ngày sau liền trở về Thái Bạch Sơn..."

Uất Trì Cung bọn người gặp này, nói: "Tần huynh như thế sẽ không quấy rầy, chúng ta như vậy cáo từ... Võ Đang gặp!"

Đội mấy người sau khi đi, Tần Lộ lôi kéo Lạc Hinh, cười hi hi nói ra: "Tần Linh đệ đệ còn phải nói cho người một tin tức tốt, lần này về Thái Bạch Sơn Lạc Hinh tỷ tỷ sẽ cùng chúng ta cùng một chỗ..." Tần Lộ mắt to chớp chớp, đối Tần Linh không ngừng chớp mắt, không thèm để ý chút nào bên cạnh Lạc Hinh cùng còn chưa rời đi Huyền Sơ.

Lạc Hinh nhan sắc hơi phiếm hồng, giải thích nói: "Gia phụ đang Thái Bạch Sơn làm khách, sở dĩ phải cùng Tần sư đệ đồng hành, đến lúc đó khả năng có thể trả muốn phiền phức Tần sư đệ..." Lạc Hinh cũng không biết vì cái gì mỗi lần Tần Lộ đùa kiểu này, đáy lòng cuối cùng sẽ nổi lên vòng vòng gợn sóng.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: : Trị liệu Tàn Danh

Tần Linh sùng sốt một chút Thần, đang nghe Lạc Hình sau khi giải thích, nói ra: "Lạc sư tỷ có thể quang lâm ta Tần gia, Tần Linh hoan nghênh đã đến, nói gì phiền phức!"

Tần Lộ lệch ra cái đầu, nhìn lấy hai người, cười nói: "Các người hai cái thật là, đều quen thuộc như vậy, còn một cái Tần sư đệ, một cái Lạc sư tỷ kêu, các người không chê phiền phức, ta đều nghe không được tự nhiên..."

Tần Linh không biết Tần Lộ lại tại đánh ý định quỷ quái gì, trái lại Lạc Hình đang nghe Tần Lộ lời nói về sau, có vẻ hơi thẹn thùng, sau nửa ngày chỉ nghe Lạc Hình nhẹ nói nói: "Lộ Nhi muội muội nói không sai, nếu như Tần sư đệ không chê, liền gọi ta Hình nhi tốt..."

Tần Lộ giật mình nhìn lấy Lạc Hình, giống như không thể tin được lời này là Lạc Hình nói, Tần Lộ lập tức cao hứng vỗ tay, "Đúng! Đúng! Tần Linh đệ đệ về sau liền gọi Lạc Hình tỷ tỷ Hình nhi, dạng này lộ ra thân cận nhiều..."

Tần Linh cười nhìn thoáng qua Tần Lộ, trong lúc vui vẻ có một tia cười khở, Tần Linh biết Tần Lộ đang có ý đồ gì, thế nhưng là giờ phút này Tần Linh trong lòng thế mà nổi lên một bóng người khác...

Ba ngày sau, Tần Linh đem Vũ Học Viện bên trong mọi chuyện đều xử trí thỏa đáng, liền đi Tần Danh nơi đó, ngày mai Tần Linh liền muốn về Thái Bạch Sơn, tuy nhiên trước đó Tần Linh dự định trước đem Tần Danh kinh mạch trị liệu tốt. 【 92KS. ）

Tần Lộ gương mặt hưng phấn, "Tần Linh đệ đệ, người thật sự có nắm chắc trị Hảo Đại Ca sao?"

Đọc theo con đường này Tần Lộ cũng không biết hỏi bao nhiêu lần, mới đầu Tần Linh sẽ còn gật đầu nói phải, nhưng bây giờ Tần Linh ngay cả đề ý tới đều không thêm đề ý, thật sự là Tần Lộ hỏi thăm không dứt.

Tần Lộ gặp Tần Linh không đề ý tới mình, lập tức gấp, "Tần Linh đệ đệ, người ngược lại là mau nói chuyện a! Người đến cùng có biện pháp nào không a? Người nếu là nếu không nói, tỷ tỷ nhưng phải tức giận..." Tần Lộ lăm băm cái miệng nhỏ nhắn, thờ phỉ phỏ nhìn lấy Tần Linh, xem ra nếu là Tần Linh nếu không nói, chỉ sợ Tần Lộ sẽ động thủ.

Tần Linh bắt đầu đi lắc đầu, "Ta không phải đã nói qua sao? Đường tỷ người cứ yên tâm, ta cam đoan đem đại ca trị liệu tốt, cái này tổng được rồi!"

Tần Lộ hài lòng gật đầu, "Đây chính là người nói, nếu là người trị không hết đại ca, xem ta như thế nào thu thập người!" Nói chuyện đồng thời, Tần Lộ còn thị uy tính cuốn lên tay áo đầu, tại Tần Linh trước mặt huy động nắm tay nhỏ.

Khi Tần Linh cùng Tần Lộ tìm tới Tần Danh lúc, Tần Danh vừa vặn đang muốn đi tìm kiếm hai người, gặp hai người đến đây, Tần Danh nói: "Các người tới đúng lúc, ngày mai các người liền phải trở về, những vật này liền từ các người giúp ta mang về giao cái lão gia tử!" Tần Danh lấy ra một đồng lớn đồ vật, xem ra hẳn là Bồ Phẩm loại hình một số.

"Đại ca, người không theo chúng ta cùng một chỗ trở về?" Tần Lộ hơi có vẻ thất vọng.

Tần Danh cười nói: "Không được, gần một đoạn thời gian bận quá thoát thân không ra, chắc hẳn các người cũng cần phải biết hoa gia sự tình, hiện tại Hoa gia tại kinh đô thực lực như rắn không đầu, giờ phút này chính là chèn ép hẳn nhóm thời cơ tốt nhất..."

Tần Lộ chẳng hề đề ý nói ra: "Cái này có cái gì tốt lo lắng, Hoa gia những cái kia đại bại hoại đã đều đã chết, thu thập những cái kia Tiểu Ngư Tiểu Hà đại ca còn không phải dễ như trở bàn tay!"

Tần Danh chậm rãi lắc đầu, lông mày sâu nhăn, "Không có người tương tượng đơn giản như vậy, Hoa gia cha con sống không thấy người, chết không thấy xác, mà lại kinh đô những cái kia Hoa gia thực lực dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, chống cự càng mãnh liệt, cho nên ta lo lắng bọn hắn cũng chưa chết, mà là trốn đi..."

Nghe được cái này Tần Lộ hét to một tiếng, "Cái gì? Bọn hắn còn chưa có chết, làm sao có thể? Hoa gia đều thành như thế, bọn hắn làm sao có thể còn có thể sống sót? Trừ phi bọn hắn là thần tiên!"

Tần Linh chợt nghe phía dưới, cũng không phải rất tin tưởng, nữ quý tự bạo cũng không phải đùa giỡn, liền ngay cả Huyền Sơ đều bị chấn thương, chớ nói chi là Hoa Dạ cùng Hoa Phong, bọn hắn lúc ấy cách gần như vậy, tuyệt không sống sót khả năng.

Thế nhưng là một cái nghi vấn xuất hiện tại Tần Linh trong óc, tựa như Tần Danh nói nếu như Hoa gia cha con thật đã chết, như vậy theo lý mà nói trong kinh đô hoa nhà thế lực đã sụp đổ, thế nhưng là vì cái gì còn muốn chống cự đâu? Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Khó bọn hắn thật không chết! Tần Linh càng nghĩ càng có khả năng này, Hoa gia cũng có thể nói là Tu luyện nhất tộc, mặc dù không có công khai, nhưng Tần Linh phát hiện hoa trong nhà ngoại trừ Hoa Phong bên ngoài, Hoa Dạ, Hoa Khuyết đều có Tu luyện, còn có cái kia cái nam tử trung niên, khó bọn hắn liền không có một cái nào thủ đoạn bảo mệnh, phạm là tu sĩ hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có mình thủ đoạn bảo mệnh, đó là không đến sinh mệnh nhận uy hiếp thời điểm sẽ không nhẹ để sử dụng.

Nhìn đến còn đánh giá thấp bọn hán, giờ phút này Tần Lĩnh đã trên cơ bản vững tin Hoa Phong bọn người còn sống, cũng không có tại nữ quý tự bạo bên trong chết đi, cũng nghĩ thông suốt nữ quý tại tự bạo trước biểu hiện khác thường, đó là nữ quý cố ý, muốn dùng cái này phá đại trận, mặc dù bây giờ Tần Lĩnh còn không biết nữ quý vì cái gì làm như vậy, nhưng Tần Lĩnh có thể khẳng định là ở trong đó một nhất định có ẩn tình.

Tần Danh nói tiếp đi nói: "Không nói những thứ này, bọn hán đến tột cùng chết hay không chẳng mấy chốc sẽ biết nói, Võ Thuật Đại Tái liền muốn bắt đầu, nếu như bọn hán thật không chết, bọn hán nhất định sẽ xuất hiện!"

"Đại ca, ngươi thật bỏ cùng chúng ta cùng một chỗ trở về sao?" Tần Lộ biết Tần Danh không quay về nguyên nhân thực sự cũng không phải là cái này.

Tần Danh thần nhiên nói: "Có thời gian ta lại trở về..."

Tần Lộ hướng Tần Lĩnh chớp mắt, ra hiệu Tần Lĩnh có thể nói, Tần Lĩnh tại nghĩ rõ ràng hết thảy về sau, cũng không có quên lần này tới mục đích chủ yếu.

Tần Lĩnh đối Tần Danh nói: "Không biết đại ca có thể để ta xem một chút đại ca thương thế?"

Tần Danh buồn bực, thương thế? Minh không có có thụ thương a? Từ đâu tới thương thế?

"Đại ca, Tần Lĩnh đệ đệ nói chính là kinh mạch của ngươi..." Tần Lộ bỗng nhiên mở miệng, nhắc nhở nói.

Tần Danh sắc mặt rất nhanh liền khó nhìn lên, nhưng vẫn là miễn cưỡng cười nói: "Ngươi làm sao bỗng nhiên quan tâm cái này, khó ngươi có biện pháp trị Hảo Đại Ca sao?"

Tần Lộ lập tức cười nói: "Đại ca ngươi nói đúng, Tần Lĩnh đệ đệ thật là có biện pháp chữa cho tốt kinh mạch của ngươi, Thiên Nhi đệ đệ đúng vậy Tần Lĩnh đệ đệ trị tốt."

Tần Danh giật mình nhìn lấy Tần Lĩnh, Tần Thiên kinh mạch đứt gãy chuyện này, Tần Danh hoặc nhiều hoặc ít cũng biết một chút, "Cái gì, Thiên Nhi bị ngươi chữa khỏi..."

Chuyện này Tần Lĩnh cũng là vừa vặn biết được, lão gia tử gửi thư nói cho Tần Lĩnh, Tần Thiên kinh mạch đã khôi phục như lúc ban đầu, mà đến càng hơn trước kia, tu vi càng là phóng đại, đã nhanh đột phá Tiên Thiên, đây cũng là dẫn đến Tần Danh không thể tập võ nguyên nhân thực sự, bởi vậy liền ngay cả Tần lão gia tử tu vi cũng là tiến rất xa.

Tần Lĩnh nói: "Đại ca yên tâm, ta sẽ đem kinh mạch của ngươi trị tốt!"

Tần Danh chậm rãi đem vụn tay ra, hai tay vậy mà không nhận được run rẩy, tin tức này đối với Tần Danh mà nói, không thể nghi ngờ là một cái sét đánh ngang tai, thoáng như là giống như nằm mơ, Tần Danh rất hoài nghi sự chân thật của nó.

Tần Lĩnh hai ngón tay nhẹ nhàng khoắc lên Tần Danh trên cổ tay, xuyên thấu qua Tần Danh cổ tay, Tần Lĩnh đem Tần Danh thể nội hết thảy nhìn rõ ràng, liền ngay cả Tần Danh thể nội những cái kia thật nhỏ mạch máu đều thấy rõ.

Đi qua một phen kiểm tra, Tần Lĩnh phát hiện Tần Danh kinh mạch trong cơ thể cùng sở hữu ba khu xuất hiện đứt gãy, trong đó hai nơi tại trên hai tay, một chỗ khác tới gần Khí Hải Đan Điền, cách Đan Điền chỉ có Tam Thốn. Đây cũng là dẫn đến Tần Danh không thể tập võ nguyên nhân thực sự, bởi vậy không khó coi ra lúc ấy Hoa Khuyết ác độc, Tần Lĩnh cơ hồ có thể khẳng định Hoa Khuyết là muốn Tần Danh mệnh, nhưng lại bị Tần Danh tránh qua, tránh né một kích trí mạng này.

Tần Lộ vội vã cuống cuống nhìn qua Tần Lĩnh, "Thế nào Tần Lĩnh đệ đệ, có thể sao?"

"Không có vấn đề, tuy nhiên tình huống có chút hòng bết, nhưng có thể trị liệu tốt!"

Tần Lộ hưng phấn kêu to, "A! Thật sự là quá tốt, đại ca về sau lại có thể tập võ..."

Tần Danh cũng kích động dị thường, mong đợi nhìn lấy Tần Lĩnh, từ khi kinh mạch gãy mất về sau, trở thành một tên phế nhân, cái này tại Cổ Vô Thế Gia bên trong là một cái sỉ nhục. Nhưng ngày hôm nay Tần Lĩnh để hắn thấy được hi vọng. Tần Danh liền không có giống hôm nay cao hứng như vậy qua.

Tần Lộ gấp vội vàng nói: "Tần Lĩnh đệ đệ, ngươi nhanh vì đại ca trị liệu a! Ta đều đã đợi không kịp."

Tần Lĩnh nhìn lấy Tần Lộ, nói: "Chữa trị thời điểm, không thể để cho ngoại nhân quấy rầy, cần an tĩnh tuyệt đối..."

Tần Lộ vỗ bộ ngực nói: "Tần Lĩnh đệ đệ yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói chuyện, nhất định yên tĩnh."

Tần Lĩnh thần bí cười nói: "Đường tỷ ngươi vững tin ngươi thật không rời đi, tại trị liệu quá trình bên trong, ta nhưng là muốn coi sạch đại ca quần áo..."

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: : Truyền pháp

Tần Lộ nghe xong, lập tức lớn xướng hổ, "Tốt! Người dám trêu đùa tỷ tỷ, người chờ , chờ người trị liệu Hảo Đại Ca sau người sẽ biết tay!" Tần Lộ như một làn khói liền chạy ra ngoài.

Tần Danh cười cười, "Cần muốn đại ca làm cái gì?"

Tần Linh sắc mặt bình tĩnh, biểu lộ có chút nghiêm túc lên, nhìn lấy Tần Danh nói: "Đại ca cái gì cũng không cần làm, chỉ cần khoanh chân ngồi xuống, rộng mở tâm thần liền tốt."

Dựa theo Tần Linh chỉ thị, Tần Danh ngồi xếp bằng trên giường, chậm rãi hai mắt nhắm lại , chờ đợi lấy Tần Linh trị liệu.

Chưa cho tốt Tần Danh đối với Tần Linh tới nói không phải việc khó gì, chỉ cần tại Hồng Hoang Sơn Mạch bên trong ngắt lấy vài cọng Linh Dược là được, nhưng giờ phút này Tần Linh nhưng lại có một phen khác dự định.

Tần Linh dự định truyền Tần Danh Tu Luyện Chi Pháp, trước đó khả năng Tần Linh không sẽ như thế, bởi vì Tần Linh trong tay công pháp điểm xuất phát cao, như muốn tu luyện thực lực nhất định phải đến thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới mới có thể, nhưng bây giờ thì khác, Tần Linh trong tay có một khác một bộ tu luyện công pháp, công pháp này tên là 《 Cứu Thiên Quyết 》 chính là thần bí hộp cái kia một bộ, Tần Linh dự định đem bộ này pháp quyết truyền cho Tần Danh, không chỉ có thể Tri Dũ Tần Linh kinh mạch, cũng có thể tăng cường Tần gia thực lực. Bộ công pháp kia Tần Linh đã đại khái nhìn một lần, cảm thấy vẫn là một bộ không tệ công pháp.

Nhưng trước đó, Tần Linh nhất định phải đem Tần Danh vùng đan điền cái kia đứt gãy kinh mạch tực lên, Tần Linh ngồi tại Tần Danh phía sau, đôi bàn tay phía trên nhấp nhô hùng hậu pháp lực, Tần Linh đưa bàn tay dán tại Tần Danh phía sau, một cỗ pháp lực liên tục không ngừng tuôn hướng Tần Danh.

Tần Danh lập tức cảm nhận được một cỗ cường đại nhiệt lực tại thể nội lẫn lộn, đặc biệt là Đan Điền phụ cận, càng là khô nóng vô cùng.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, chỉ gặp Tần Danh toàn thân huyết hồng, tựa như một cái bị nướng chín Đại Bàng Giải, Tần Linh âm thanh bỗng nhiên ở sau lưng vang lên, "Gấp Ngưng Tâm Thần, không thể Phân Thần!"

Tần Danh lập tức độ cao tập trung lại, thế nhưng là đột nhiên Tần Danh cảm nhận được một cỗ nhói nhói, loại đau này cơ hồ khiến hắn ngất đi, "Tĩnh lại!" Quát to một tiếng tại Tần Danh bên tai chọt vang, Tần Danh lúc này mới dần dần khôi phục Thanh Minh, không có ngất đi.

Tần Danh từ nhói nhói bên trong chậm rãi tỉnh lại, cảm thấy trong óc giống như nhiều thứ gì, thẳng đến tất cả cảm giác đau biến mất, Tần Danh mới nhìn rõ trong óc nhiều cái gì.

Cái kia từng đoạn tối nghĩa mà tràn ngập huyền diệu vẫn tự rõ ràng hiện lên ở Tần Danh trước mắt, Tần Danh trừng lớn hai mắt, chần sory nói không ra lời, "Đây là, đây là..." Tần Danh từ từ đưa mắt nhìn sang Tần Linh, hi vọng có thể từ cái kia đạt được đáp án.

Tần Danh phản ứng tại Tần Linh trong dự liệu, tin tưởng bất luận kẻ nào đều sẽ như thế, Tần Linh cười nói: "Đại ca không phải kinh ngạc, nghe ta nói..."

Chỉ gặp Tần Linh trong lòng bàn tay phía trên, sinh ra một đóa hoa diễm, hóa diễm im ắng nhảy lên, Tần Linh nói: "Đại ca có thể cảm thụ một chút."

Tần Danh đem ngón tay chậm rãi vờn hướng Tần Linh, thế nhưng là còn không có tới gần, Tần Danh liền cảm nhận được một cỗ vô biên nóng rực, Tần Danh liền tranh thủ tay lui về, không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Tần Linh, "Đây là có chuyện gì? Đây là sự thực sao?"

"Không sai, đây là sự thực, bởi vì ta là một người tu sĩ..."

Tần Danh thất thần niệm nói: "Tu sĩ? Cái gì là tu sĩ?"

Tần Linh giải thích nói: "Tu sĩ, đơn giản tới nói đúng vậy Tu Tiên Giả, là một đám cùng trời tranh mệnh người, bọn hắn có lớn lao thần thông, có thể phiên giang đảo hải, Bàn Sơn kháng ngọn núi..."

Đi qua Tần Linh một phen giải thích, Tần Danh tựa hồ minh bạch , tiên? Thật , giả? Trên thế giới này thật sự có thần tiên sao? Đây chính là trong truyền thuyết có thể tu tiên pháp quyết. Tần Danh khó có thể tin, nhưng Tần Linh triển hiện ra thủ đoạn lại chân thực phát sinh ở trước mắt, không phải do Tần Danh không tin.

Đây hết thấy phát sinh vẫn là quá đột ngột, Tần Danh tại trở nên thất thần về sau, dần dần khôi phục trấn định, hỏi: "Lão gia từ biết chuyện này sao?"

Tần Linh nói: "Trước mắt còn không biết, bắt quá ta dự định lần này sau khi trở về, liền sẽ nói cho hấn biết..."

"Ừm, người có thủ đoạn như thế, quả nhiên là ta Tần gia một chuyện may lớn, lão gia tử biết tất nhiên sẽ cao hứng. Còn có đúng vậy Tu luyện công pháp này thật có thể Trường Sinh sao?" Tần Danh lần nữa hỏi.

Tần Linh biết Tần Danh trong lúc nhất thời vẫn là khó mà tiếp nhận, cười nói: "Có thể, mấy chục năm về sau, đại ca thì sẽ biết..."

"Tại sao phải mấy người mấy chục năm về sau?" Tần Danh nghĩ mãi mà không rõ, cảm giác thời khắc này nào hải một mảnh bột nhào.

"Bởi vì khi đó đại ca sẽ còn là bộ dáng như thế, chỉ muốn đại ca nỗ lực Tu luyện..." Tần Linh không nói thêm gì nữa, để Tần Danh từ từ tiêu hóa cái này đột nhiên hết thấy.

Mấy người Tần Danh nghĩ rõ ràng triệt để tiếp nhận hết thấy về sau, Tần Linh mới nói ra: "Đại ca đã không cùng chúng ta cùng một chỗ trở về, cái kia tại kinh đều vẫn là cẩn thận một chút, ta lo lắng Hoa Phong bọn người tựa như đại ca nói như vậy, cũng chưa chết! Mà lại Hoa gia cũng có tu sĩ, ta lo lắng bọn hấn sẽ trả thù!"

Tần Danh kinh hãi, "Hoa gia cũng có tu sĩ? Đây là sự thực? Làm sao người biết?"

Tần Linh hơi khẽ cau mày, "Ừm, là thật. Bởi vì Hoa gia đúng vậy bởi vì ta mà biến thành bây giờ bộ dáng, cho nên ta mới có thể lo lắng bọn hấn trả thù..."

Lần này Tần Danh càng thêm giật mình, "Vậy cũng là người làm ..." Nghĩ đến Hoa phủ cái kia đầy rẫy thương di hình ảnh, Tần Danh liền dâng lên một cỗ khí lạnh, luôn cảm giác cái kia không phải sức người chỗ có thể làm được.

Tần Linh từ gian phòng lui đi ra, đứng tại ngoài phòng chờ đợi đã lâu Tần Lộ lập tức tiến lên đón, vội vàng nói: "Thế nào? Y xong chưa? Đại ca đâu?" Dứt lời Tần Lộ liền nóng nảy hướng về gian phòng đi đến.

"Không cần đi nhìn, đại ca đã tốt, hiện tại đang tĩnh dưỡng, không thể quấy rầy!" Tần Danh ở đâu là tại tĩnh dưỡng a, giờ phút này Tần Danh chính trong phòng Tu luyện, tại biết được hết thấy về sau, Tần Danh liền không kịp chờ đợi tu luyện.

Ly biệt thời khắc, luôn luôn tránh không được một phen thương cảm. Nhưng kinh đô ngoài thành lại bay lá tả tơi từng đợt vui cười, "Chư vị xin dừng bước!" Tần Linh quay đầu về đám người nói.

Uất Trì Cung bọn người ngừng bước chân, chỉ nghe Không Dung nói: "Tống Quân Thiên Lý. Chung tu nhất biệt! Tần huynh đi đường bình an!"

Tần Lộ chạy đến Không Dung trước mặt, "Không Phu Tử, người có biết nói chuyện hay không, cái gì gọi là đi đường bình an, biết đến là tại tặng người, không biết còn tưởng rằng người là tại đưa hồn đâu? Uống cho người vẫn là cái Người đọc sách..."

Đám người cười to, Không Dung cũng ý thức được chính mình nói không ổn, "Đúng! Đúng! Là tại hạ nói sai, Tần cô nương chớ trách! Tại hạ chúc Tần cô nương thuận buồm xuôi gió..."

"Cái này còn tạm được..."

Tần Linh chấp tay nói: "Chư vị mời trở về đi! Tần mỗ cáo từ!"

Uất Trì Cung mấy người hoàn lễ, nói: "Tần huynh, Huyền Sơ đạo hữu, Lạc tiên tử, Tần cô nương một đường trân trọng! Chờ đến ngày Vô Đang lại tụ họp!"

Nhìn lấy mấy người đi xa thân ảnh, Uất Trì Cung nói: "Chúng ta cũng nên trở về chuẩn bị một phen..."

Không Dung còn kinh ngạc nhìn Tần Linh biến mất thân ảnh, mang theo vài phần hâm mộ nói ra: "Thật là quái quá thay! Quái Tai! Cũng không biết Tần huynh đến tốt cùng có cái gì mị lực, Tư Mã tiên tử vừa mới rời đi, cái này Lạc tiên tử liền đến, thật sự là tiện sát Tần huynh a!"

Ngô Từ Thanh mang theo vài phần ý cười, nói: "Làm sao? Không huynh hâm mộ, ta nhìn Không huynh không bằng cũng lại tìm một người hồng nhan tri kỉ há không đẹp quá thay!"

Không Dung lắc đầu liên tục, "Không thể! Không thể!"

Đón Triều Dương Thần Lộ Tần Linh bọn người bước lên đường về, tại nữ quỷ Tru Diệt về sau, Huyền Sơ tại kinh đô cũng không có việc gì, lúc nghe Luận Vô Đại Hội về sau, liền muốn cùng Tần Linh cùng nhau đi xem một chút.

Trên đường đi Tần Lộ lôi kéo Lạc Hình nói đông nói tây, hoàn toàn đem Tần Linh cùng Huyền Sơ quên, Tần Linh cũng rơi vào cái tự tại, cùng Huyền Sơ tâm tình...

Đi qua gần nửa tháng lộ trình, một đoàn người rốt cục đi tới Thái Bạch bên trên, nhìn qua cái kia kéo dài núi non chập chùng, đứng thẳng vào trong mây Thái Bạch bên trên, Tần Lộ kêu to nói: "Thật đẹp a! Rốt cục về đến rồi!"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: : Trở về nhà

Huyền Sơ tán thưởng nói: "Quả nhiên là chỗ tốt, nhân kiệt địa linh..."

Tần Lộ ngẩng cao lên đầu, kiêu ngạo lộ rõ trên mặt, "Đúng thế, tính người có ánh mắt... Lạc Hinh tỷ tỷ thế nào? Nơi này xinh đẹp a?" "Ừm, nơi này rất đẹp..." Lạc Hinh giống như suy nghĩ cái gì, tùy tiện trả lời một câu.

Một đoàn người cuối cùng đã tới Tần gia trước cổng chính, trước cửa thủ môn người đột nhiên nhìn thấy Tần Linh cùng Tần Lộ, lập tức chạy tới, "Là Tần Linh thiếu gia cùng Tần Lộ tiểu thư trở về , tiểu nhân đi luôn thông tri lão gia..." Nói liền vội vàng chạy vào trong nội viện.

Tần Linh nói: "Đi, chúng ta cũng đi vào." Dứt lời, đám người đi theo Tần Linh đi vào.

Giờ phút này mấy tâm tình của người ta khác nhau rất lớn, Tần Linh cùng Tần Lộ là cao hứng nhìn lấy quen thuộc hết thấy, Huyền Sơ vẫn như cũ bình bình đạm đạm, không có một chút câu nệ, dạng gì cảnh tượng hoành tráng chưa thấy qua, hiếu kỳ đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Mà Lạc Hinh tựa hồ trở nên so vừa rồi còn không quan tâm, tuy nhiên mặt ngoài dị thường bình tĩnh, nhưng trong nội tâm lại hoàn toàn không phải chuyện như vậy, liền ngay cả chính nàng cũng không biết cái này loại dị dạng bắt nguồn từ nơi nào?

Tần Lộ kéo lại Lạc Hinh tay cánh tay, tràn đầy ý cười, "Lạc Hinh tỷ, người sẽ không khản trương a?"

Lạc Hinh thần sắc dừng lại, xuất hiện từng tia bối rối, rất nhanh liền bị ẩn tàng, "Khản trương? Lộ Nhi muội muội nhìn lầm , tỷ tỷ làm sao lại khản trương đâu?"

Tần Lộ không buông tha, vẫn như cũ không có hảo ý cười, "Thật sao? Ta nhìn Lạc Hinh tỷ tỷ nhất định là khản trương, có phải hay không có một loại muốn gặp gia trưởng cảm giác a?"

Nghe được Tần Lộ Như này trần trụi ngôn ngữ, Lạc Hinh sắc mặt phạch một cái liền đỏ lên, mang theo vài phần nổi giận trùng mắt Tần Lộ, "Lộ Nhi muội muội, chớ có nói đùa, ta cùng Tần Linh sư đệ không có cái gì ..."

Tần Lộ cũng biết có chừng có mực, nếu là qua, liền sẽ đưa đến phản diện hiệu quả, "Lạc Hinh tỷ tỷ không nên tức giận, ta nói giỡn thôi, chúng ta chạy nhanh đi! Lạc bá phụ bọn hắn cũng nhất định đang chờ tỷ tỷ..."

Rất nhanh bốn người liền đi tới Nội Đường, giờ phút này Nội Đường đến không ít người, đang nghe Tần Linh sau khi trở về, tất cả đều chạy tới, Tần Linh tại kinh đô làm hết thấy, Tần gia con cháu thế nhưng là có nghe thấy , một bên khiếp sợ đồng thời, cũng tràn đầy kiêu ngạo, giờ phút này đám người nhìn qua Tần Linh trong ánh mắt chỉ có bội phục cùng hâm mộ.

Tần Đức cao hứng nhìn lấy bốn người, Tần Thiên gặp Tần Linh trở về, kích động đi đến Tần Linh bên người, đánh giá Tần Linh, nói ra: "Đại ca người trở về ..."

Tần Thiên tiến lên ôm chặt lấy Tần Linh, hai mắt phiếm hồng, hai huynh đệ cảm tình ngay tại cái này im ắng ôm một cái ở bên trong lấy được toàn diện thuyết minh.

Tần Lộ cười ha hả đi đến Tần Linh phía sau, "Tiểu Thiên, làm sao khóc nhè , tỷ tỷ không phải nhớ kỹ người xưa nay không khóc sao?"

Tần Thiên phản bác nói: "Ai nói ta khóc, ta đây là kích động!"

Tần Linh từng bước một đi đến Tần Đức trước người, cung kính nói: "Lão gia tử ta về đến rồi!"

Lão gia tử vui vẻ ra mặt, nội tâm kích động không thể so với bất luận kẻ nào nhỏ, "Các người một đường chạy về, chắc hẳn cũng mệt mỏi, có chuyện gì ngày mai lại nói, hiện tại đi nghỉ trước."

Một người trung niên nam tử thu vào Tần Linh trong mắt, Nam Tử lưng hùm vai gấu, cao lớn uy vũ, Tần Linh có thể khẳng định nhất định không phải Tần gia người, Tần Linh lập tức liền tưởng đến một người, Lạc Bá Thiên, cũng chính là Lạc Hinh cha, chủ nhà họ Lạc.

Tần Linh đi đến Lạc Bá Thiên trước người, "Chắc hẳn vị này đúng vậy Lạc bá phụ, vẫn bồi Tần Linh gặp qua Lạc bá phụ!"

Lạc Bá Thiên nhìn chằm chằm Tần Linh nhìn một hồi lâu, sau đó hào sảng cười ha hả, trong mắt có loại không nói ra được hài lòng, "Ha-Ha... Người chính là Tần Linh, quả nhiên là thiếu niên anh hùng, lão gia tử thật sự là có một đứa cháu ngoan a!"

Tần Đức tựa hồ quên hướng Tần Linh giới thiệu Lạc Bá Thiên, bây giờ gặp Tần Linh chủ động tiến lên chào hỏi, lúc này mới nhớ tới, "Lạc hiền chất quá khen, chắc hẳn vị này đúng vậy Lạc nha đầu ..." Tần Đức mang theo một loại không tên ý cười nhìn lấy Lạc Bá Thiên bên cạnh Lạc Hinh.

Lạc Bá Thiên cười nói: "Chính là, Hinh nhi nhanh gặp qua Tần lão gia tử!"

Lạc Hinh chậm rãi thi lễ, "Hinh nhi gặp qua Tần gia gia! Tần gia gia mạnh khỏe!"

Tần Đức lại càng hài lòng liên tục gật đầu, "Ha-Ha... Tốt! Tốt! Lạc hiền chất thật sự là sinh một nữ nhi tốt!"

Tần Linh ở một bên cười nhìn lấy, luôn cảm thấy lão gia tử cùng Lạc Bá Thiên ở giữa giống như có bí mật gì, hai người chưa hề nói, Tần Linh cũng không có đến hỏi.

Lúc này, Tần Linh mới nhớ tới Huyền Sơ. Liền tranh thủ Huyền Sơ kéo đến trước người, "Gia gia, vị này là Long Hồ Sơn Huyền Sơ, là tôn nhi hảo hữu, lần này muốn cùng ta cùng nhau đi Vô Đang Sơn!"

Huyền Sơ tay cầm Phát Trần, chấp tay nói: "Bản Đạo Huyền Sơ, gặp qua Tần lão gia tử, gặp qua Lạc thí chủ!"

"Huyền Sơ đạo trưởng không cần đa lễ, đã đạo trưởng là linh mà hảo hữu, cái kia lại tới đây, liền đừng làm như người xa lạ! Có gì cần cứ mở miệng!"

Tần Lộ lập tức vọt tới Tần Đức trước mặt, ôm lấy Tần Đức cánh tay hung hăng lay động, có chút oán trách nói ra: "Gia gia, ta về đến như vậy lâu, người đều không để ý ta! Có phải hay không quên ta đi a?"

Tần Đức sờ lấy khoe miệng sợi râu, cười to nói: "Người cái tiểu nha đầu này, một hồi đến liền muốn đem gia gia dao động tan ra thành từng mảnh sao? Người xem một chút Lạc nha đầu, nào giống người? Nhìn sau này ai còn dám cưới người!"

Tần Lộ hiện ra bạch nhãn nói: "Không cưới vừa vặn! Ta còn không muốn gả đâu!"

"Nha đầu này, cả ngày không có chính hành, Lạc hiền chất không cần bị chê cười a! Từ nhỏ bị lão phu làm hư!" Mặc dù nói như vậy, nhưng Tần trong mắt khó mà che giấu cái kia nồng đậm yêu chiều chi tình.

Tại một phen huyền não về sau, Tần Linh mang theo Huyền Sơ đi hướng hậu viện, mà Lạc Hinh thì bị Tần Lộ không biết đưa đến địa phương nào đi.

Tần Thiên đi theo Tần Linh sau lưng, tâm tình kích động còn chưa biến mất, "Đại ca, kinh mạch của ta đã tốt, hiện tại có thể tập võ, mà lại tu vi của ta đã sắp đột phá Tiên Thiên..."

Tần Linh cười nói: "Rất tốt, người không để cho đại ca thất vọng, cắt không thể vì vậy mà tự cao tự đại, cần biết Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên..."

Tiếp lấy Tần Linh lại hỏi: "Làm sao không thấy Tần Cương?" Tần Linh phát hiện, về đến như vậy lâu, một mực cũng không có trông thấy Tần Cương thân ảnh.

Tần Thiên nói: "Ta còn tưởng rằng đại ca đem hắc quên nữa nha, từ khi hắc cùng đại ca luận võ thua về sau, vẫn cần tu khổ luyện, lúc này hẳn là còn ở hậu sơn Tu luyện, đại ca có thể đi nhìn xem."

Tần Thiên tiếp tục nói: "Đại ca, nghe nói Hoa Phong hắc chết, có phải thật vậy hay không?"

Tần Linh vì đó dừng sờ, "Người nghe ai nói?"

Tần Thiên nói: "Bên ngoài bây giờ đều nói như vậy, nói Hoa gia bị người thần bí Đồ Lục, Hoa gia người đều chết sạch..."

Tần Linh than nhẹ một tiếng, "Khả năng đi!"

Sau trên núi, một bóng người chính lau mồ hôi như Vũ, một chiều một thức ở giữa hiện lộ rõ ràng lớn lao uy lực, thiếu niên tư thế oai hùng bùng bùng phấn chấn, tràn đầy một cỗ cương nghị.

Thẳng đến Tần Linh ba người tới trước mắt hắc, hắc mới phát hiện, khi nhìn rõ Tần Linh về sau, kinh bên trong mừng vui, nhảy nẩy cái liền đến đến Tần Linh trước người, "Tần đại ca, người trở về lúc nào?"

Tần Linh hài lòng gật đầu, "Về về không lâu, người rất tốt! Không có khiến ta thất vọng!" Tần Linh phát hiện, Tần Cương lúc này tu vi sớm đã phá tiên thiên, đã là một cái tiên thiên Nhị Trọng cao thủ, cái này khiến Tần Linh rất là giật mình, thậm chí Tần Cương quả nhiên không phụ Tần gia Tiểu Thiên Tài danh xưng.

Tần Cương có chút tiếc nuối nói ra: "Đáng tiếc còn chưa tới thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, cô phụ đại ca Kỳ Vọng!"

Tần Linh nhớ tới trước đó đối Tần Cương nói, chỉ cần đến thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, liền sẽ cho Tần Cương một kinh hi, trên thực tế tại Tần Linh đến kinh đô về sau, mới phát hiện võ giả muốn đột phá thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới là đến cỡ nào khó, Hoa Hạ võ lâm đã mấy trăm năm không có võ giả có thể tới cảnh giới này, Tần Linh trước đó sở dĩ có thể đột phá, hoàn toàn là bởi vì Bàn Cổ Tinh Huyết nguyên nhân.

"Người không cần tự coi nhẹ mình, người đã làm rất tốt, xa xa nằm ngoài dự đoán của ta!"

Tần Cương nói: "Vụ đại ca trước đó nói coi như sao?"

Tần Linh cười nói: "Tĩnh, đương nhiên tĩnh! Mấy người lần này luận võ về sau, liền sẽ nói cho người biết ..."

Kỳ thực tại Tần Cương tâm lý, tuy nhiên đối Tần Linh rất là Phục Khí, nhưng cái này cũng không hề đại biểu Tần Cương như vậy chịu thua, vừa mới tại nhìn thấy Tần Linh một khắc này, Tần Cương kinh ngạc vạn phần, vốn cho là mình đột phá tiên thiên Nhị Trọng, hẳn là có thể đuổi kịp Tần Linh bước chân, nhưng bây giờ Tần Cương phát hiện mình sai, lắm to, giờ phút này hẳn không cảm giác được Tần Linh nửa điểm khí tức, cái này đủ để chứng minh hết thảy. Cho nên Tần Cương rất chờ mong Tần Linh nói tới cái kia một kinh hi, vậy cũng hứa cái kia chính là gặp phải Tần Linh bước chân biện pháp duy nhất.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: : Phệ Kim mật ong

Tần Cương hưng phấn khó mà áp chế, "Đại ca nói nhưng là thật?"

Tần Linh gật đầu, nhìn đi xa cái kia Thủy Lục sơn phong, "Thật, về sau nói không chừng liền cần người đến bảo hộ Tần gia ..." Tần Linh đã có dự định, dự định lần so tài này về sau, liền sẽ tiến về Tu Chân Giới, nhưng sự tình sẽ dựa theo Tần Linh dự đoán như thế sao?

Huyền Sơ ở nửa đường bên trên liền từ biệt Tần Linh, chui vào Tần Linh Sơn Mạch chỗ sâu, nói là cảm ứng Thiên Đạo đi, Tần Linh đối với cái này cười bỏ qua. trở lại chỗ ở của mình, Tần Linh đi tiến gian phòng, phát hiện gian phòng không nhuộm bụi trần, nhất định là có người thường thường quét dọn duyên cớ, mà hẳn đúng vậy Tần Thiên, liên quan tới cha mẹ tin tức, Tần Linh không có ý định nói cho Tần Thiên, như thế sẽ chỉ đối Tần Thiên có hại vô ích, Tần Linh dự định tại đi luận võ trước đó, đem tin tức này nói cho lão gia tử.

Mà bây giờ Tần Linh còn có chuyện trọng yếu hơn muốn đi làm, đi qua một năm lắng đọng cùng củng cố, Tần Linh tu vi ngày càng tinh tiến, giờ phút này Tần Linh bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ rực rạch, đó là sắp đột phá điền báo, nhưng còn cần một cái kíp nổ, mới có thể Thành Công đột phá.

Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt tại gian phòng biến mất, xuất hiện ở Hồng Hoang Sơn Mạch, Tần Linh không có trông thấy Hắc Hùng cùng Thạch Viên thân ảnh, Tần Linh biết hai người nhất định tại tu luyện.

Tần Linh tìm được Hắc Hùng, Hắc Hùng từ trong tu luyện tỉnh lại, "Đại ca, sao người lại tới đây?"

Tần Linh hỏi: "Tiểu Thạch đâu?"

Hắc Hùng hướng phía vô tận rừng rậm nhìn mấy lần, nói: "Hắn là đang tìm yêu thú khác đánh nhau!" Nghĩ đến đây Hắc Hùng liền cảm thấy một trận hoảng sợ, thầm than cái kia con khỉ là tốt Chiến Cuồng người.

Từ khi đạt được Tần Linh truyền thụ cho công pháp về sau, Thạch Viên mỗi ngày đều sẽ tìm Hắc Hùng luận bàn, mới đầu Hắc Hùng sẽ còn cùng hắn qua mấy chiêu, thế nhưng là dần dần, Hắc Hùng liền phát hiện Thạch Viên càng chiến càng mạnh, tu vi càng ngày càng mạnh, Hắc Hùng kinh hãi, tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ không cần hồi lâu liền bị Thạch Viên siêu việt.

Từ đó Hắc Hùng liền có ý tránh đi Thạch Viên, cũng bắt đầu một trận khổ tu. Thạch Viên tựa hồ cũng biết nói, cho nên từ đó về sau cũng rất ít tìm Hắc Hùng, tuy nhiên lần này nhưng khổ mệnh này Mãng Lâm bên trong nó yêu thú của hắn, mỗi ngày đều sẽ bị một cái đáng giận con khỉ đánh cho mình đầy thương tích, dẫn đến hiện tại trong phạm vi mấy ngàn dặm Yêu Thú vừa cảm thụ đến con khỉ khí tức liền xa xa bỏ chạy.

Tần Linh nói: "Tiểu Hắc, cái này bốn phía có cái gì yêu thú lợi hại sao?"

Hắc Hùng nói: "Có, đại ca hỏi cái này để làm gì?" Hắc Hùng đối cái này trong phạm vi mấy vạn dặm Yêu Thú thế nhưng là biết quá tường tận.

Tần Linh cười nói: "Muốn đánh nhau phải không, tìm người luyện tay một chút, đều có nào Yêu Thú? Nói nghe một chút..."

Hắc Hùng không còn gì để nói, tiếp lấy nói: "Đồng Phương hai vạn dặm có một cái khổng lồ Bạch Hổ, là Kim Đan hậu kỳ tu vi, phương nam ngàn dặm ngoài có một cái Kim Sí Đại Bằng Diểu, Kim Đan trung kỳ tu vi, phương bắc bên ngoài vạn dặm có Phệ Kim phong, Phong Vương là kim đan tiền kỳ tu vi..."

Nghe Hắc Hùng giới thiệu xong về sau, Tần Linh trong lòng suy tư muốn lựa chọn cái nào. Bạch Hổ, Kim Đan hậu kỳ, lấy Tần Linh thực lực còn không phải là đối thủ, không làm cân nhắc. Mà kim điều nặc dù là Kim Đan trung kỳ, nhưng tốc độ cực nhanh, không phải Tần Linh cần có đối thủ, sau cùng chỉ còn lại có Phệ Kim phong.

Tần Linh hoài nghi nhìn lấy Hắc Hùng, Phệ Kim phong không phải liền là đem Hắc Hùng truy tới đây sao? Hắc Hùng bận bịu giải thích nói: "Kề bên này liền mấy cái này lợi hại nhất, còn lại ta đều không hứng thú..."

"Cái này Phệ Kim phong đúng vậy lần trước truy ngươi những cái kia đi."

Hắc Hùng đại hắc kiếm, trong chớp mắt đỏ lên, "Không phải ta đánh không lại Chúng nó, mà là Phệ Kim phong quá nhiều, lấy nhiều khi ít! Đồng thời bị Phệ Kim phong ngủ đông qua đi, kỳ đau vô cùng, Lão Hùng ta sợ nhất đau." Hắc Hùng giống như minh bạch cái gì, "Đại ca khó lựa chọn Phệ Kim phong..."

Tần Linh nói: "Làm sao ngươi bị ngủ đông sợ?"

"Nào có, ta sẽ sợ bọn họ! Bọn hắn chỉ bắt quá ý vào nhiều mà thôi, nếu là từng bước từng bước đến, Lão Hùng ta sẽ sợ bọn họ." Hắc Hùng lớn tiếng nói.

"Đã không sợ, vậy chúng ta liền đi gặp bọn họ một chút, nhìn xem có phải là thật hay không giống như ngươi nói vậy lợi hại."

Hắc Hùng cao hứng vỗ Hùng Chương, "Tốt, tốt, chúng ta liền đi cái kia, ta còn có chút thật hoài niệm những cái kia ngon miệng mật ong, rất lâu không có nếm đến, có chút thèm..."

Tần Linh đối Hắc Hùng nói: "Đi, ngươi ở phía trước trên mặt đường." Nói hai người liền biến mất giữa khu rừng. Tần Linh vốn cho rằng giống Hắc Hùng dạng này Thể Trọng, tốc độ hẳn là sẽ không rất nhanh. Nhưng là hiện tại Tần Linh phát hiện mình sai, chỉ gặp Hắc Hùng thân thể khổng lồ linh hoạt ở trong rừng xuyên toa, tựa như một cái bển nhảy con khỉ. Khó trách có thể bị Phệ Kim phong trọn vẹn đuổi vạn dặm, đều không đuổi kịp.

Rất nhanh hai người đã đến Phệ Kim phong lãnh địa, tốc độ cũng chậm chậm chậm lại. Hắc Hùng ngừng lại, nói ra: "Đợi chút nữa muốn thu liễm khí tức, không thể để cho bọn hắn phát hiện, bọn hắn rất nhạy cảm, bằng không còn chưa tới chỗ, liền bị bọn hắn đuổi theo chạy."

Trong nháy mắt Tần Linh liền khí tức hoàn toàn không có, hai người thận trọng giữa khu rừng phi tốc tiến lên. Không bao lâu, Hắc Hùng lại nói: "Đại ca, sắp đến, đợi chút nữa ngươi trước không nên vội vã đi Chiến Đấu, chờ ta đi trước trộm điểm mật ong về sau, cũng không muộn."

Tần Linh nói: "Tốt, ta cùng đi với ngươi nhìn xem, Tần Linh cũng muốn đi xem nhìn một mực để Hắc Hùng khó mà quên được Phệ Kim mật ong đến tốt cùng có cái gì mị lực!"

Tần Linh đi theo Hắc Hùng đi vào Phệ Kim phong sào huyết, Tần Linh cảm thấy có phải hay không đến lộn chỗ, cái này không phải ong mật sào huyết a, căn bản chính là tầng tòa căn phòng, chính mình cũng có thể đi vào. Có lớn như vậy ong mật tổ sao?"Tiểu Hắc, ngươi xác định ngươi không có lầm."

Hắc Hùng nói: "Không sai a, đúng vậy cái này, nơi này ta đã tới không chỉ một lần..."

"Làm sao có lớn như vậy Tổ Ong?" Tần Linh hỏi.

"Chờ đại ca nhìn thấy Phệ Kim phong, liền sẽ không cảm thấy cái này Tổ Ong lớn."

Hắc Hùng trái phải quan sát một hồi, lộ ra xe nhẹ đường quen, "Còn tốt, đại bộ phận Phệ Kim phong đều đi ra, chỉ có Tiểu Bộ Phân thủ vệ Tổ Ong."

Tần Linh nói: "Ngươi làm sao biết Phệ Kim phong đều đi ra."

"Mỗi ngày thời khắc này, Phệ Kim phong đều sẽ ra ngoài hút mật. Chỉ để lại chút ít tại trong sào huyết. Bằng không ta cũng không dám ở thời điểm này đến trộm mật."

Ông! Ông! Ông! Từng đợt tiếng oanh minh truyền đến.

Hắc Hùng liền tranh thủ đầu co lại đến phía sau cây, chỉ giữa không trung cái kia mấy to lớn thân ảnh, nói: "Nhìn, cái kia chính là Phệ Kim phong."

Tần Linh chỉ gặp cách đó không xa giữa không trung bay tới mấy chục cái gần dài một mét khổng lồ ong mật. Hiện tại Tần Linh thật không cảm thấy Tổ Ong lớn.

Tần Linh hỏi: "Nó đang đi tuần sao?"

Hắc Hùng nói: "Không sai, không có cách một khắc đồng hồ bọn hán liền sẽ tuần tra một lần..."

Khi từng cái Phệ Kim phong bay đi về sau, Hắc Hùng lập tức lấy tốc độ nhanh nhất hướng phía Tổ Ong chạy đi, "Hiện tại nhanh tiến vào Tổ Ong, một hồi cái kia Phệ Kim phong lại sẽ trở lại." Tần Linh cũng theo sát mà lên.

Hai người thuận lợi tiến nhập Tổ Ong, tiến vào Tổ Ong về sau, Hắc Hùng liền lần theo mật hương từng bước một hướng phía bên trong đi đến, theo không ngừng vuron vào, mật hương cũng càng ngày càng đậm, Hắc Hùng giờ phút này đã thêm nước bọt chảy ngang.

Tần Linh cũng bị cái này thẩm người phệ phủ hương khí chỗ say mê. Chỉ chốc lát bọn hán liền đi tới mục đích, trước mắt một ao ao mật ong, phương mùi thơm khắp nơi, mùi thơm nức mũi.

Hắc Hùng không nói hai lời một đầu liền vào mật trong ao, miệng lớn nuốt. Thật sự là Bạo Liễm Thiên Vật, mật ong cũng không phải như thế uống pháp. Tần Linh lắc đầu, đi vào mật khác một mật bên cạnh ao.

Tần Linh trước người liền xuất hiện hơn trăm bình ngọc, bình ngọc này lúc đầu dự định về sau dùng để chở đan dược, nhưng bây giờ lại không có vật gì khác có thể dùng, chỉ có thể như thế.

Tần Linh một bình một bình đem Sở Hữu Ngọc Bình toàn bộ đổ đầy, phát hiện cái này mật ao không có thay đổi gì. Lại quay người nhìn về phía Hắc Hùng, phát hiện hán cái kia mật ao mật đã thiếu đi một phần ba. Cái này Tiểu Hắc cũng không sợ bị chống đỡ, Tần Linh cười thầm.

Tần Linh thu hồi trước người Ngọc Bình, "Tiểu Hắc, ngươi uống xong chưa."

Hắc Hùng ngẩng đầu nói: "Còn không có đâu, lần này ta muốn uống cái đủ, không phải vậy uống đến lần này." Nói xong lại vui đầu vào mật ao. Tần Linh không tại đi để ý tới hán, bắt đầu Từ Tế Quan xem xét lên Tổ Ong tới.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: : Đại chiến Phong Vương

Tần Linh hướng Tổ Ong bên trong đi một khoảng cách, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ kim khí tức, nồng đậm mà mãnh liệt, tản ra sắc bén khí tức bá đạo. Tần Linh nhanh chóng hướng phía trước lại đi vài bước, chỉ thấy phía trước góc rẽ mặt đất kim quang chói mắt, dị thường loá mắt.

Đến gần xem xét, chỉ gặp trên mặt đất chất đồng đại lượng to như nắm tay khối kim khí. Tần Linh tiện tay từ dưới đất nhặt lên một khối, từ mảnh quan sát, chỉ chốc lát trong lòng liền lật lên kinh đào hải lãng. Tần Linh đã nhận ra cái này là vật gì. Đây đều là Canh Kim? Tần Linh lại từ dưới đất tùy tiện nhặt lên một khối. Kết quả, những này toàn bộ đều là Canh Kim. Tần Linh bị kinh đến.

Tần Linh liền tranh thủ đang uống mật Hắc Hùng kéo đi qua, "Tiểu Hắc, ta phát hiện bảo bối, ngươi nhìn đây là cái gì." Tần Linh đem một khối Canh Kim cầm tới Hắc Hùng trước mặt.

Hắc Hùng cực không tình nguyện sờ soạng khoe miệng lưu lại mật, nói ra: "Nơi này có thể có bảo bối gì, ngoại trừ những cái kia mật..."

Tần Linh dẫn Hắc Hùng đi tới nơi này khắp nơi trên đất kim sáng lóng lánh địa phương, Hắc Hùng tức thì bị tránh lung lay mắt. Hắc Hùng từ dưới đất nắm lên một khối, nhìn kỹ nửa ngày sau ập a ập ứng nói ra: "Những này sẽ không đều là Canh Kim đi!"

Tần Linh cười nói nói "Ngươi cứ nói đi?"

Hắc Hùng kích động nói ra: "Nhiều như vậy Canh Kim, ta trước kia làm sao không có phát hiện."

"Ngươi trước kia chỉ lo trộm mật, đâu còn sẽ chú ý vật gì khác."

Phệ Kim phong là một loại có thể thôn phệ bất luận cái gì kim loại phong loại, từ Hồng Hoang về sau liền đã tuyệt tích. Phệ Kim phong có một cái thần kỳ thiên phú, cái kia chính là tại thôn phệ kim loại về sau, sẽ lần nữa thông qua nước bọt bài tiết đi ra, nhưng bài tiết đi ra đã không phải là lúc đầu kim loại, mà thành Canh Kim.

Canh Kim là luyện chế pháp bảo nhất tài liệu tốt, một khối ngón cái kích cỡ tương đương Canh Kim liền có thể đem Pháp Khí, pháp bảo tăng lên một cái cấp bậc. cho nên Hồng Hoàng Thời Đại các tu sĩ vì đề cao mình pháp bảo phẩm cấp, nhao nhao tìm kiếm Phệ Kim phong. Đây cũng là dẫn đến Phệ Kim phong tuyệt tích một trong những nguyên nhân.

Tần Linh nói: "Những này Canh Kim nhất định là Phệ Kim phong bài tiết sản phẩm."

Hắc Hùng toét miệng kêu to, "Ha-Ha... Lần này pháp bảo của ta có chỗ dựa rồi!"

Ông! Ông! Ông!

Tần Linh chợt phát sinh cảnh giác, "Tiểu Hắc, ngươi nghe được cái gì âm thanh không có?"

Hắc Hùng cũng nghe đến, mà lại đối cái thanh âm này hết sức quen thuộc, gấp vội vàng nói: "Không tốt, bị phát hiện, nhất định là vừa rồi đắc ý vong hình, mới bị phát hiện. 【 92KS. 】" Hắc Hùng hối hận vạn phần.

Tần Linh trấn định như thường, "Bị phát hiện không phải vừa vặn, chính dễ dàng cùng Phong Vương Chiến Đấu một phen, đừng quên ta tới đây mục đích!"

Hắc Hùng đối trên mặt đất Canh Kim nói ra: "Những này Canh Kim làm sao bây giờ?" Tần Linh nói: "Yên tâm, ta từ có biện pháp." Hắc Hùng chỉ gặp Tần Linh vung tay lên, trên đất Canh Kim liền toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Phệ Kim phong cũng toàn bộ đuổi tới, khi Phệ Kim phong nhìn thấy Hắc Hùng lúc, lập tức nhận ra hấn, trong lòng đại hận lại là cái này Hắc Hùng, thật sự là rất đáng hận, không có cái gì thương lượng liền hướng Hắc Hùng công kích mà đi. Hắc Hùng cũng nắm chặt Hùng Chưởng, đại chiến hết sức căng thẳng.

Nhưng lại tại Hắc Hùng liền muốn xuất thủ thời khắc, Hắc Hùng phát hiện công hướng mình Phệ Kim phong toàn bộ bay trở về, Hắc Hùng mừng, đã làm tốt xuất thủ hấn không biết chuyện gì xảy ra.

Tần Linh gặp đối diện Phệ Kim phong nhao nhao nhượng bộ, tiếp lấy một cái gần ba mét lớn Phệ Kim phong ra hiện tại bọn hấn trước mặt, cái này lớn Phệ Kim phong nhìn chòng chọc vào Tần Linh cùng Hắc Hùng, một đôi Thiết Sí ở sau lưng ông ông tác hưởng. Hắc Hùng nhỏ giọng nói: "Đại ca cẩn thận, cái này đúng vậy Phong Vương."

Chỉ chớp lát, Tần Linh bên tai bên trong vang lên một thanh âm "Ngoại lai giả, ngươi là ai, vì cái gì xâm nhập gia viên của chúng ta, ngươi cái này Hắc Hùng quái không nghĩ tới ngươi còn dám tới! Khó quên lần trước dạy dỗ sao? Thật sự cho rằng chúng ta là dễ khi dễ phải không?"

Tần Linh nói: "Chúng ta vô ý mạo phạm, chỉ là tới lấy một chút xúi mạt."

Phong Vương giận nói: "Một chút xúi, đó là một chút xúi sao?"

Tần Linh không khỏi hướng phía mặt ao nhìn lại, chỉ gặp Hắc Hùng đã uống cái kia mặt ao cơ hồ thấy đáy. Tần Linh lại nhìn phía Hắc Hùng, Hắc Hùng lúng túng gãi gãi đầu, nói: "Ta cũng là rất lâu không có hưởng qua, cho nên cũng uống nhiều hơn một điểm. Phong Vương ngươi sẽ không hẹp hòi sao như vậy!"

Phong Vương giận dữ mắng mỏ, "Đó là của ta các con tân tân khổ khổ hái về mặt hoa, lại bị các ngươi như thế chà đạp, Bản vương muốn để cho các ngươi trả giá đất, các con, cho Bản vương bắt bọn hấn lại." Nói liền chỉ huy Phệ Kim phong hướng Tần Linh công kích mà đến.

Tần Linh tự tin nói ra: "Bằng Chúng nó là bất không được ta, sẽ chỉ làm Chúng nó hi sinh vô ích."

Phong Vương chần chờ một chút, cảm giác được Tần Linh trên người tán phát ra khí tức, ra hiệu bốn phía Phệ Kim phong lui ra, "Đừng ngông cuồng hơn, Bản vương đến chiếu cố ngươi."

"Không bằng, chúng ta tới tỷ thí một trận như thế nào?" Tần Linh nói tiếp nói.

Phong Vương lẳng lặng nhìn Tần Linh, "Làm sao so pháp?"

Tần Linh đáp nói: "Ngươi ta giao đấu, nếu ngươi thắng, như vậy hai người chúng ta mặc cho ngươi xử trí; nếu ta thắng, như vậy ngươi để cho chúng ta rời đi, như thế nào?"

Phong Vương suy tư sau khi, hung hăng trợn mắt nhìn một chút Hắc Hùng, nói: "Tốt, Bản vương đáp ứng!"

Tần Linh tiếp tục nói: "Đã như vậy, như vậy thì ra ngoài tỷ thí, nơi này quá mức nhỏ hẹp. Nếu là không cẩn thận mở ra nơi này cũng không tốt."

"Hi vọng các ngươi không cần đùa nghịch hoa dạng gì?" Bốn phía chỉ sợ không xuống vạn con Phệ Kim phong, đem hai người bao bọc vây quanh, chỉ cần hai người hơi có dị động, cái này vạn con Phệ Kim phong liền sẽ vây công mà lên.

Hắc Hùng một trận hoảng sợ, cái này vạn con Phệ Kim phong nếu là đủ lên, chỉ sợ mạng nhỏ thật khả năng khó giữ được! Tần Linh cùng Hắc Hùng đi theo Phong Vương đi vào một khối đất trống trải, Hắc Hùng nhìn hướng bốn phía, thấy mình chung quanh đều là Phệ Kim phong, coi như muốn chạy

cũng không đường nhưng chạy. Tuy nhiên Hắc Hùng cũng không lo lắng, hấn tin tưởng Tàn Linh nhất định sẽ đánh bại Phong Vương .

Tàn Linh không có quá nhiều nói nhảm, trực tiếp đối Phong Vương nói: "Bắt đầu đi."

Phong Vương lơ lửng giữa không trung, "Vậy thì tới đi! Các con lui xa một chút!" Bốn phía Phệ Kim phong xa xa thối lui. Phong Vương bay đến Tàn Linh trước người ba mét chỗ ngừng lại, cùng Tàn Linh lẫn nhau mắt mà xem, trong mắt tràn ngập vô cùng chiến ý.

Phong Vương động, nhưng Tàn Linh nhanh hơn hấn một bước. Mấy đạo hàn quang từ Phong Vương phản đuôi đột nhiên thoáng hiện. Chỉ gặp Tàn Linh vị trí cũ bên trên, Hách Nhiên nhiều mấy căn sáng loáng Độc Châm, còn trên mặt đất run rẩy không ngừng.

Tàn Linh không nghĩ tới Phong Vương Độc Châm tốc độ lại nhanh như vậy, như nếu không phải là mình đoạt trước một bước, như vậy hiện tại mình liền sẽ bị Độc Châm đâm trúng. Tàn Linh quay đầu nhìn một chút trước đó vị trí.

Phong Vương gặp Tàn Linh tránh thoát mình Phong Vĩ Châm, hơi kinh ngạc, Phong Vương Độc Châm tại dĩ vãng trong chiến đấu thế nhưng là mọi việc đều thuận lợi, chưa từng có bị người tránh đi qua, lúc này Phong Vương đã không dám khinh thường trước mắt người này .

Phong Vương kích động cánh tại Tàn Linh trước mặt lắc lư, một đoạn thời khắc, Phong Vương tựa như rời dây cung Cung Tiễn, lấy hấn tốc độ nhanh nhất bay về phía Tàn Linh.

Tàn Linh chân phải giẫm một cái mặt đất, vọt lên, ở giữa không trung cùng Phong Vương chính diện gặp nhau. Chỉ gặp Phong Vương sáu đầu trắng kiện Cự Trảo hướng Tàn Linh chộp tới, đối mặt sáu cái Cự Trảo đánh tới, Tàn Linh mặt không đổi sắc, nhanh chóng xuất thủ.

Tự chương thành quyền, Song Quyền cùng Cự Trảo va chạm.

Phanh, phanh, phanh...

Tàn Linh đều không biết mình ra bao nhiêu quyền, rốt cục ngăn cản được cái kia sáu cái Cự Trảo xâm nhập. Trờ xuống mặt đất, ngẩng đầu nhìn về phía vẫn giữa không trung bay múa Phong Vương.

Phong Vương nhìn xuống Tàn Linh, bỗng nhiên chỉ gặp Tàn Linh chậm rãi dâng lên, Tàn Linh dưới chân sinh ra một tòa Thanh Sắc Liên Thai, Phong Vương trong mắt lóe lên một tia chấn kinh.

Hắc Hùng cũng không nhịn được vỗ tay, "Không nghĩ tới đại ca Liên Thai còn có thể ngự không phi hành. Thật là một cái bảo bối tốt!"

Tàn Linh phi thẳng tới cùng Phong Vương cùng một độ cao, ngưỡng vọng Phong Vương, "Chiến Đấu mới chính thức bắt đầu."

Tàn Linh hướng Phong Vương vọt tới, Phong Vương cũng không cam chịu yếu thế, kích động lấy cái kia cự đại lại mỏng như cánh tấm cánh công hướng Tàn Linh.

Song Quyền như chùy, Thanh Quang ẩn hiện, Tàn Linh như là cấp tốc trượt Lưu Tinh, nhanh như điện chớp, nhanh như thiểm điện, ầm ầm xen lẫn tiếng xé gió.

Còn chưa cận thân, Phong Vương liền cảm thấy mạnh mẽ Quyền Ý đánh tới, trong điện quang hóa thạch, chỉ gặp Phong Vương sáu cái Cự Trảo đồng thời toàn lực huy động, trong chớp lát, vô số trảo ảnh thoáng hiện tại Phong Vương quanh thân, mơ hồ còn có thể nhìn thấy bên trong hàn quang chớp động.

Bành, bành, bành... Uyển Như không trung vang lên vô số sấm rền, một cỗ mạnh mẽ khí lãng hướng bốn phía khuếch tán, vây quanh ở xung quanh Phệ Kim phong tựa như mưa rơi xuống.

Hết thấy bình tức về sau, chỉ gặp Phong Vương sáu cái Cự Trảo bên trong đều cầm lấy một căn bén nhọn phong mang Độc Châm. Phong Vương không nghĩ tới Tàn Linh quyền pháp lại lợi hại như vậy. Vậy mà bách hấn sử xuất châm trảo Như Ảnh cái này nhất tuyệt chiêu, mới ngăn cản được cái kia mạnh mẽ Song Quyền.

Tàn Linh gặp này, cũng không kinh ngạc, có thể trở thành Phong Vương, tất nhiên có nó siêu nhiên tại người thủ đoạn, nếu là như thế cho dễ bị mình đánh bại, vậy thì không phải là Phong Vương .

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: : Phong Vương Ất Chủ Bài

Chiến ý bộc phát, Tần Linh lần nữa tung người mà lên, Phong Vương sáu cái Cự Trảo không ngừng vũ động, hiện ra hàn quang sáu cái Độc Châm đồng thời đâm về Tần Linh, mắt sáng như đuốc, Tần Linh Song Quyền cấp tốc xuất kích, như Tật Phong, như bốn lời.

Chỉ gặp sáu cái Cự Trảo phân biệt công hướng Tần Linh toàn thân các nơi, một cái Cự Trảo mang Độc Châm đánh tới đâm về Tần Linh đầu.

Tần Linh nghiêng đầu né qua, biến quyền vì chưởng, hướng Độc Châm chop tới. Phong Vương gặp Tần Linh muốn đoạt nó châm, lập tức vung trảo đánh tới. Mắt thấy là phải Thành Công, chỉ gặp còn lại năm cái Cự Trảo đồng thời hướng Tần Linh đánh tới, Tần Linh lập tức nghiêng người đến phải, đi vào Phong Vương phía bên phải.

Phong Vương cũng cấp tốc quay người, sáu cái Cự Trảo lần nữa không hẹn mà cùng công tới, Tần Linh xách quyền thẳng lên, cùng trảo chạm vào nhau. Oanh, oanh, oanh... Phát ra như kinh lôi tiếng vang, Phong Vương Cự Trảo như Kim Thạch cứng rắn.

Tần Linh Hóa quyền thành chưởng, Chưởng Ảnh bay tán loạn, chưởng chưởng rơi đến độc châm kia phía trên, keng! Keng! Bang thanh tản lên, Độc Châm y nguyên như lúc ban đầu, hoàn hảo không chút tổn hại, vậy mà không có một tia hư hao.

Tần Linh trầm nghĩ, thật sự là biến thái, mình Nhất Chưởng không chỉ có thể đem cứng rắn như sắt nham thạch hóa thành phấn tiết, liền xem như cứng rắn nhất kim loại, cũng có thể lưu lại dấu ấn, không nghĩ tới đối phương Độc Châm vậy mà không có một chút phản ứng.

Phong Vương cười to nói: "Vô dụng, tuy nhiên ngươi Quyền Chưởng uy lực mạnh mẽ, nhưng vẫn không thể cùng ta so sánh. Ngươi nhất định phải thua, kẻ xông vào, vẫn là nhận thua đi!"

Tần Linh khí định thần nhàn nói ra: "Vậy nhưng chưa hẳn. Hiện tại tự hạ định luận chỉ sợ vì thời gian còn sớm."

Tần Linh trong tay từ từ hiển hiện một mối lửa trường đao, đao dài Cửu Xích năm tấc, thân đao như Loan Nguyệt, cũng thỉnh thoảng lóe ra hỏa diễm. Bởi vì Tần Linh tương đối yêu quý Quan Công Thanh Long Yên Nguyệt Đao, cho nên Tần Linh trong tay mới có thể xuất hiện như thế trường đao, lại gọi nó Viêm Long Loan Nguyệt Đao, Tần Linh nghĩ thầm nói.

Phong Vương không thể tin nói: "Chỉ bằng trong tay ngươi đao?"

"Đao này tên Viêm Long Loan Nguyệt, nhìn ta như thế nào dùng nó bại ngươi." Ngay sau đó Tần Linh hai tay cầm đao, nhảy vọt đến không trung, thuận thế đánh xuống. Một đao kia mang theo Lôi Đình Chi Thế, có vạn quân không thể đỡ chi uy. Trong lúc nhất thời Phong Vương cảm nhận được áp lực thật lớn, nhưng Phong Vương cũng tựa hồ đã sớm chuẩn bị, ung dung không vội nghiêng đón tiếp lấy.

Đao cùng châm va chạm, phát ra liên tiếp keng keng vang vọng, Phong Vương bị chấn liên tiếp lui về phía sau, Tần Linh cũng đồ lui mà quay về. Phong Vương nhìn về phía mình Độc Châm, chỉ thấy phía trên đã có chút tổn hại, rất rõ ràng là đao ngăn bố trí. Phong Vương rất là giật mình, độc châm này thế nhưng là bị ngưng luyện trăm năm, có thể nói là không thể phá vỡ, bây giờ lại bị người trước mắt trường đao trong tay phá. Thanh trường đao kia là vật gì, lại lợi hại như thế.

Tần Linh gặp Phong Vương giật mình thần sắc liền biết mình công kích hữu hiệu, rèn sắt khi còn nóng. Tần Linh lần nữa nâng đao, bổ về phía Phong Vương.

Phong Vương vung vẩy Độc Châm Phán Kích mà tới. Một tiếng thanh thủy đứt gãy tiếng vang lên, Phong Vương Cự Trảo trúng độc châm ứng thanh mà đứt. Chỉ gặp Tần Linh trong tay trường đao dư thế không giảm, đứng hạm mà đến, Phong Vương không còn kịp suy tư nữa, còn lại năm cái Cự Trảo nhao nhao nghiêng đón tiếp lấy, chỉ nghe răng rắc một tiếng liên tiếp vang lên, Phong Vương còn lại năm căn Độc Châm cũng toàn bộ đứt gãy.

Phong Vương cuống quýt lui lại, ném đi đoạn châm, tức giận công hướng Tần Linh, Tần Linh trong tay Viêm Long Loan Nguyệt cũng chỉ hướng Phong Vương, đôi mắt đêm không hết Cự Trảo, Tần Linh lần nữa nhanh chóng xuất đao, đao đao Như Ảnh. Nhanh để cho người ta nhìn không rõ ràng, chỉ có thể nhìn thấy vô số trảo ảnh cùng Đao Ảnh không ngừng biến mất, lại không ngừng xuất hiện.

Hắc Hùng ở một bên nhìn ăn no thỏa mãn, giật mình cùng Tần Linh tu vi Chí Cường đồng thời, cũng thầm nghĩ mình nếu là tiến lên, chỉ sợ sẽ bại rất thảm, nếu như không cần cái kia mê vụ, căn bản không phải Phong Vương đối thủ.

Nhưng mà một đoạn thời khắc Phong Vương đột nhiên nhanh chóng lui về phía sau. Khó có thể tin nhìn lấy Tần Linh, chỉ gặp thứ sáu chỉ Cự Trảo bên trên đều có vết thương, còn phả ra khói xanh, nghiêm trọng địa phương càng là chảy ra Vô Sắc chất lỏng, xuy xuy rung động. Nếu như nói Tần Linh đoạn Kỳ Độc châm để hấn giật mình, như vậy bây giờ lại thương nó Cự Trảo để hấn chấn kinh. Phong Vương không thể không lần nữa nhìn về phía Tần Linh trường đao trong tay.

Tần Linh trong lòng cũng vô cùng so sánh chấn kinh, cái này Phong Vương là như thế nào đem tự thân luyện thành cứng rắn như thế. Như nếu không phải là mình sử dụng nhất muội chân hòa, chỉ sợ còn không phá nổi nó phòng ngự.

Tần Linh không biết Phệ Kim phong là một loại có thể thôn phệ bất luận cái gì kim loại phong loại, mà lại có thể bài tiết Canh Kim loại bảo vật này. Như

vậy Kỳ Thẻ bên trong tất nhiên sẽ lưu lại, tích lũy tháng ngày cho nên mới sáng tạo ra cứng rắn như thể thể phách , bình thường công kích căn bản đối Phong Vương vô hiệu.

Phong Vương cúi đầu nhìn một chút trên người mình vết thương, ngẩng đầu hỏi: "Người đao kia chính là vật gì luyện, có thể làm tổn thương ta!"

"Đao này vì liệt hỏa chỗ ngưng, đồng thời trong đó chứa một mực chân hòa."

Phong Vương nghe xong, lớn thán nói: "Nghĩ không ra người lại có thần thông như thế." Tiếp lấy Phong Vương lại nói: "Tuy nhiên như muốn dùng cái này thắng ta, chỉ sợ còn chưa đủ!" Phong Vương đột nhiên tuôn ra một cỗ khí tức càng mạnh mẽ hơn.

Hắc Hùng ở một bên nhìn nhìn không chuyển mắt, ám đạo đại ca so trước kia càng cường đại , bây giờ coi như không cần cái kia thần lôi, mình cũng không phải đại ca đối thủ.

Hắc Hùng đối Phong Vương hô nói: "Người có thủ đoạn gì tranh thủ thời gian xuất ra, bằng không liền không có cơ hội ."

Phong Vương cũng chiến ý tiêu thăng, "Tốt, liền để cho các người kiến thức một chút ta sau cùng thủ đoạn, nếu như người có thể chống đỡ được, liền thả các người An Nhiên rời đi, nếu là ngăn cản không nổi, sống hay chết liền nhìn vận khí của người."

Tần Linh không biết Phong Vương sau cùng thủ đoạn là cái gì, nhưng gặp Phong Vương giờ phút này tin tưởng như vậy, tất nhiên có uy lực cường đại, xem ra phải cẩn thận ứng đối. Tần Linh không dám thất lễ.

Tần Linh chính suy nghĩ ở giữa, Phong Vương quanh thân kim quang đại tác, Tần Linh ngẩng đầu nhìn lại. Chỉ gặp Phong Vương bốn phía Kim Quang đâm dẽ cho người ta không mở ra được hai mắt. Đột nhiên Kim Quang yếu bớt, Tần Linh âm thầm nâng cao tinh thần.

Kim Quang yếu bớt về sau, Phong Vương thân thể bốn phía hiện ra từng dãy, lít nha lít nhít điểm sáng màu vàng óng. Tần Linh mơ hồ cảm thấy Ánh Sáng có một loại khí tức quen thuộc, đang muốn suy nghĩ là vật gì lúc. Chỉ thấy Phong Vương Song Sí đình chỉ kích động, cứ như vậy lập ở giữa không trung.

Bỗng nhiên Phong Vương hét lớn một tiếng, nó quanh thân điểm sáng màu vàng óng như mưa giông nhanh chóng bắn về phía Tần Linh, khi điểm sáng màu vàng óng cận thân lúc, Tần Linh mới biết vì sao mình sẽ cảm thấy vật này cho mình cảm giác quen thuộc, nguyên lai những này điểm sáng màu vàng óng đúng là Canh Kim biến thành, bây giờ những này điểm sáng màu vàng óng hóa thành từng thanh từng thanh thật nhỏ Canh Kim Chi Kiếm, cuồng bạo như Vũ...

Không kịp làm bất luận cái gì suy nghĩ, Tần Linh muốn lách mình tránh né, nhưng nhiều như vậy Canh Kim Chi Kiếm phủ thiên cái địa đánh tới, là né tránh không được . Không cần một lát, chung quanh cây cối nhao nhao bẻ gãy, bị quét ngang không còn, gặp trốn tránh không thể tránh mở, Tần Linh lập tức múa động trong tay Viêm Long Loan Nguyệt, trong khoảnh khắc ngay tại Tần Linh trước người hình thành một cái đao vòng, cấp tốc mà đến Canh Kim Chi Kiếm nhao nhao bắn tại đao vòng bên trên, bạo phát ra trận trận tiếng xèo xèo.

Thế nhưng là đối mặt nhiều như vậy Canh Kim Chi Kiếm, đao vòng cũng không toàn bộ đem ngăn cản, vẫn có không ít Canh Kim Chi Kiếm xuyên qua đao vòng bắn về phía Tần Linh. Tần Linh biết Canh Kim Chi Kiếm lợi hại, nhưng vẫn là vượt qua dự liệu của hắn.

Giờ phút này Tần Linh toàn thân không ít địa phương đều bị Canh Kim Chi Kiếm bắn trúng, tuy có đao vòng cách trở giảm bớt Canh Kim Chi Kiếm uy lực, nhưng vẫn là cho Tần Linh mang đến thương tổn cực lớn, chỉ gặp Tần Linh trên người quần áo sớm đã phá nát, một đạo vết thương xuất hiện tại toàn thân các nơi, nghiêm trọng chỗ xuất hiện lớn chừng ngón cái vết thương, chính không ngừng chảy máu tươi.

Càng làm cho Tần Linh lo lắng chính là, Canh Kim Chi Kiếm mang theo Canh Kim Chi Khí tiến nhập Tần Linh kinh mạch, ở trong kinh mạch trắng trợn phá hư. Tần Linh không thể không Phân Thần hóa giải trong kinh mạch Canh Kim Chi Khí.

Hắc Hùng giờ phút này lo lắng vạn phần, hắn không nghĩ tới Phong Vương sau cùng thủ đoạn sẽ lợi hại như thế, Liên Đại Ca đều bị thương thành dạng này. Hắc Hùng vội vàng hô to nói: "Đại ca, nhanh phóng thích thần lôi..."

Tần Linh sau khi nghe được, cũng không còn đi hóa giải thể nội Canh Kim Chi Khí, thể nội Canh Kim Chi Khí nhất thời nửa khắc cũng hóa giải không hết, còn không bằng lại nhanh muốn ra biện pháp ứng đối cục diện trước mắt. Tạm thời chỉ có thể trước đem nó áp chế. Nghe tới Hắc Hùng đề cho mình thi triển Lôi Pháp lúc, Tần Linh cấp tốc Thi Triển Thần thông, không biết Bình Hòa thần lôi phải chăng có thể khắc chế Canh Kim Chi Khí.

Mang theo nghi vấn, không trung kinh lôi nổ vang. Phong Vương không khỏi nhìn hướng lên bầu trời, đã thấy vô số Hòa Lôi rơi xuống, hướng tới mình. Cảm nhận được Hòa Lôi bên trong tích chứa khủng bố Năng Lượng, Phong Vương lập tức thay đổi phương hướng, vô số Canh Kim Chi Kiếm liền hướng phía thiên không gấp bắn đi.

Ầm ầm..

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Chương 88: : Đột phá

Vô số Bính Hỏa thần lôi ở giữa không trung nổ tung, cũng nương theo lấy vô số Canh Kim Chi Kiếm tan rã. Phong Vương thấy mình Canh Kim Chi Kiếm ngăn cản được cái kia Hòa Lôi, chính phải buông lỏng cảnh giác lúc, đã thấy không trung Hòa Lôi cách mình càng ngày càng gần, đây là có chuyện gì? Phong Vương vội vã nói.

Từ Tế Quan xem xét liền sẽ phát hiện, tuy nhiên Bính Hỏa thần lôi cũng phát sinh nổ tung, bị Canh Kim Chi Kiếm ngăn cản, nhưng cũng không phải là Canh Kim Chi Kiếm cùng Bính Hỏa thần lôi đụng một cái tức nổ, mà là một khóa Bính Hỏa thần lôi đang tan rã số Canh Kim Chi Kiếm về sau mới nổ tung. Cho nên theo Canh Kim Chi Kiếm tan rã càng nhiều, Bính Hỏa thần lôi cách Phong Vương cũng liền càng gần.

Phong Vương khủng hoảng, lập tức toàn lực thi triển, tiếp lấy lại một đợt Canh Kim Chi Kiếm gấp bắn đi, nhưng là cũng không ngăn cản Bính Hỏa thần lôi bước chân tiến tới, chính muốn lần nữa thi triển lúc, Bính Hỏa thần lôi đã đi tới trước người, Phong Vương vội vàng tránh né, làm sao Bính Hỏa thần lôi quá nhiều mà lại giống mọc thêm con mắt, Phong Vương cũng không mau né tới. Liên tiếp tiếng nổ mạnh vang lên, tia lửa văng khắp nơi, đình tại nhưc óc.

Tần Linh thấy như thế nhiều Bính Hỏa thần lôi tại Phong Vương quanh thân nổ tung, cũng liền đình chỉ động tác. Hắc Hùng ở một bên ghen hờn nhìn trần trời, không chỉ có là sợ hãi thần phục Tần Linh Hòa Lôi uy lực so trước đó càng thêm cường đại, mà lại kinh ngạc Phong Vương càng hợp ngăn cản, tuy nhiên sau cùng thất bại. Nhưng hắn vẫn là bội phục Phong Vương.

Phiến hơi thở về sau, hết thảy tan hết. Rốt cục có thể thấy rõ Phong Vương lúc này trạng thái. Chỉ gặp Phong Vương giờ phút này toàn thân cháy đen vô cùng, Song Sí đều ra hiện khác biệt trình độ tàn khuyết, trong đó trái cánh nghiêm trọng nhất, bị tạc rơi hai phần ba. Phần đuôi càng là có một cái to bằng miệng chén vết thương. Sáu cái Cự Trảo cũng gãy mất ba cái, phần lưng càng là vết thương chồng chất. Tuy nhiên có thể tại Bính Hỏa thần lôi hạ sống tiếp được cũng là kỳ tích.

Phịch một tiếng, Phong Vương từ giữa không trung rơi xuống, trên mặt đất ném ra một cái hố to(liền yêu Khán Thư Vồng) Tần Linh chậm rãi rơi xuống đất, rơi xuống đất một khắc này, dưới chân Liên Thai cũng biến mất không thấy gì nữa. Chậm rãi hướng đi Phong Vương.

Lúc này chung quanh Phệ Kim phong nhao nhao tiến lên, ngăn tại Phong Vương trước người. Sợ hãi Tần Linh hội thương tổn Phong Vương. Nhưng là rất nhanh Phệ Kim phong nhóm liền nhao nhao nhượng bộ, Tần Linh đi vào Phong Vương trước mặt. Nói ra: "Người không sợ ta giết người."

Phong Vương hư nhược nói ra: "Không sợ, nếu như người muốn giết Bản vương đã sớm động thủ, cần gì phải chờ tới bây giờ."

"Hiện tại chúng ta có thể rời đi a?"

Phong Vương nói: "Có thể, tuy nhiên Bản vương muốn biết nói, cái kia Hòa Lôi đến tột cùng là vật gì, vì sao ngay cả Bản vương Canh Kim Chi Kiếm cũng không là đối thủ."

Tần Linh nói: "Cái kia Hòa Lôi chính là Bính Hỏa thần lôi."

Phong Vương tự giễu nói: "Như thế nói đến, Bản vương Canh Kim Chi Kiếm vừa lúc bị người Bính Hỏa thần lôi khắc chế. Như thế thua cũng không oan."

Tần Linh cùng Hắc Hùng vừa đi ra Phệ Kim phong lãnh địa, Tần Linh liền cảm giác mình đến đột phá biên giới, mà lại trong cơ thể mình còn có một bộ phận Canh Kim Chi Khí chưa hóa giải, tuy nhiên giờ phút này bị áp chế, nhưng theo Tần Linh chuẩn bị đột phá, cái này một bộ phận Canh Kim Chi Khí hiện tại dị thường sinh động."Tiểu Hắc, ta muốn ở chỗ này tĩnh tu một lát."

"Đại ca một mực Tu luyện đi, ta tại bốn phía vì đại ca thù hộ."

Tần Linh khoanh chân cùng, Tâm Thần Hợp Nhất. Cảm thấy được thể nội Canh Kim Chi Khí hình như có bộc phát chi thế, Tần Linh cũng bất chấp, bởi vì đang sắp đột phá, lúc này lại điều động pháp lực áp chế, chỉ có chờ sau khi đột phá lại hóa giải. Tần Linh không biết hắn làm như vậy nguy hiểm cỡ nào, hơi không cẩn thận liền sẽ Thân Tử Đạo Tiêu.

Hắc Hùng tại cách đó không xa quan sát đến động tĩnh chung quanh, một phen dò xét về sau, không có phát hiện cái gì dị thường. Hắc Hùng quay người nhìn về phía Tần Linh, phát giác Tần Linh quanh thân khí tức chợt mạnh chợt yếu, biến ảo chớp chớp.

Như thế kéo dài gần hai canh giờ. Bỗng nhiên Hắc Hùng từ Tần Linh trên thân cảm thấy một cỗ áp lực, đây là một loại Cảnh Giới bên trên áp chế, chỉ có khi đối phương so cảnh giới của người cao lúc, mới có thể xuất hiện loại tình huống này.

Hắc Hùng biết Tần Linh đột phá, đang muốn hướng đi Tần Linh lúc, Tần Linh mở hai mắt ra, "Tiểu Hắc, không được qua đây." Sau đó lại nhắm mắt lại.

Đại ca không phải đã đột phá sao? Hiện tại là chuyện gì xảy ra, Hắc Hùng không biết Tần Linh chuyện gì xảy ra.

Tần Linh vốn định sau khi đột phá, lại đi hóa giải thể nội còn lại Canh Kim Chi Khí. Nhưng đang chuyên tâm đột phá thời điểm, thể nội Canh Kim Chi Khí đã áp chế không nổi, bạo phát. Mất đi áp chế Canh Kim Chi Khí tựa như ngựa hoang mất cương, tại Tần Linh thể nội mạnh mẽ đâm tới, như là một dòng lũ lớn, Tần Linh vội vàng thay đổi pháp lực áp chế, nhưng là bây giờ Tần Linh thể nội pháp lực đã toàn bộ dùng để đột phá, cũng không có dư thừa.

Chỉ gặp Tần Linh toàn thân các nơi thỉnh thoảng có một vết kim quang, từ Tần Linh thể nội lóe ra, cũng nương theo lấy huyết tiễn bay ra. Rất nhanh Tần Linh y phục liền bị nhuộm đỏ, Hắc Hùng ở một bên lo lắng vạn phần, cũng không biết nên như thế nào trợ giúp Tần Linh.

Đối mặt cục diện như vậy, Tần Linh giờ phút này cũng là không có biện pháp, chỉ có thể mặc cho Canh Kim Chi Khí tại thể nội tứ ngược. Tần Linh đang đánh cược, cược mình tại Canh Kim Chi Khí đến Tâm Mạch trước đó đột phá, chỉ cần Canh Kim Chi Khí còn chưa xuyên qua Tâm Mạch, như vậy thì không chết được.

Mất thấy Canh Kim Chi Khí ly tâm bản càng ngày càng gần, Tần Linh cũng tại đem hết toàn lực đột phá.

Đột nhiên, Tần Linh trên thân bắn ra một cỗ cường đại khí tức, Phương Viên vội dậm bên trong chim muông phải sợ hãi, nhao nhao rời ỏ. Đúng vậy giờ khắc này, chỉ gặp Tần Linh đột nhiên mở hai mắt ra, quanh thân khí tức từng bước tăng lên, rất nhanh Tần Linh khí tức ổn ổn định ở Cổ Vũ hậu kỳ. Rốt cục đột phá. Thức hải bên trong Thanh Liên cũng có bốn cánh biến thành sáu cánh, Thanh Quang rạng rỡ, tản ra nhu hòa ánh sáng màu xanh.

Sau khi đột phá, Tần Linh cảm thấy pháp lực dồi dào, toàn thân tràn đầy lực lượng, là thời điểm giải quyết nó. Giờ phút này Canh Kim Chi Khí gần như sắp muốn đến Tần Linh trái tim.

Lúc này Tần Linh lại gặp Hắc Hùng hướng mình đi tới, Tần Linh lần nữa nói ra: "Tiểu Hắc, không được qua đây."

Gặp Hắc Hùng đi xa, Tần Linh lập tức điều động pháp lực, chặn lại Canh Kim Chi Khí. Còn kém như vậy một chút khoảng cách, Tâm Mạch liền có thể bị xò xuyên, Tần Linh âm thầm may mắn.

Tần Linh chậm rãi thúc giục bị pháp lực tăng tăng bao quanh Canh Kim Chi Khí, rất nhanh một đoàn trứng gà kích cỡ tương đương chùm sáng xuất hiện tại Tần Linh trong tay, chùm sáng bên trong một Canh Kim Chi Khí trái đột phải đụng. Tần Linh nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng giải quyết thể nội tai họa ngầm.

Tần Linh quan sát đến chùm sáng nội bộ Canh Kim Chi Khí, bỗng nhiên Tần Linh nghĩ đến mình Lôi Pháp thần thông bên trong, có một loại lôi gọi Canh Kim Thần Lôi, là một loại cùng Bình Hỏa thần lôi cùng cấp bậc lôi, không biết cái này Canh Kim Chi Khí cùng cái này Canh Kim Thần Lôi có liên lạc hay không.

Có lẽ là kẻ tài cao gan cũng lớn, Tần Linh từ chùm sáng bên trong phóng xuất ra một Canh Kim Chi Khí, lập tức liền lấy tay tiếp được. Cái này Canh Kim Chi Khí liền lại về tới Tần Linh kinh mạch bên trong, Tần Linh không để ý kinh mạch truyền đến đau đớn, ổn định lại tâm thần từ từ thể ngộ lấy Canh Kim Chi Khí.

Hắc Hùng ở một bên quan vọng, không biết Tần Linh giờ khắc này ở làm gì, không phải đã đột phá sao? Hắc Hùng nghĩ mãi không thông, đang chuẩn bị tìm nghĩ ngơi sẽ, chỉ nghe đột nhiên không trung vang lên từng đợt oanh minh thanh âm. Hắc Hùng vội vàng đứng lên, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời.

Chỉ gặp Tần Linh Đỉnh Đầu cái kia một khoảng trời chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo kim sắc quang mang. Hắc Hùng có thể cảm giác ra kim sắc quang mang chỗ tản ra khí tức cùng Phong Vương Canh Kim Chi Khí, đại ca lúc nào cũng sẽ Canh Kim Chi Kiếm. Hắc Hùng tự nói nói.

Tần Linh vẫn yên lặng tại cảm ngộ bên trong, cũng không biết lúc này tình hình.

Hắc Hùng hết sức chăm chú nhìn chăm chú không trung đạo kim quang, chỉ gặp Kim Quang chậm rãi thu nhỏ, toàn bộ hóa thành từng hạt điểm sáng màu vàng óng, nhưng uy lực của nó lại là chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Nửa canh giờ trôi qua, có lẽ là Hắc Hùng nhìn mệt mỏi, cho nên hần cúi đầu xuống, hướng Tần Linh nhìn lại. Tần Linh vẫn như cũ như lão tăng không nhúc nhích.

Hắc Hùng lần nữa ngẩng đầu hướng không trung nhìn nhin một chút, đã thấy không trung điểm sáng màu vàng óng đang tụ tập, vội vàng tập trung tinh thần ngắm nhìn. Chỉ chốc lát Sở Hữu Ánh Sáng toàn bộ biến mất, xuất hiện là từng khỏa hạt châu màu vàng óng, trên không trung không ngừng nhảy vọt. Hắc Hùng gặp này liền tiếp lui về phía sau, cái này không sẽ lại là lôi đi! Trong lòng chấn kinh nói.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Chương 89: : Tiểu Chiến con khỉ

Tần Linh tỉnh lại, ngược đầu nhìn lên giữa không trung hạt châu, vui sướng khó mà nói nên lời, đây chính là cùng Bỉnh Hóa thân lõi cổ có một dạng uy lực Canh Kim Thần Lôi. (liên yêu Khán Thư Vong) () quả nhiên bất phàm, sau này mình lại nhiều một loại khắc địch chế thắng thù đoạn, Tần Linh mừng rỡ nói.

Tần Linh đối cách đó không xa Hắc Hùng nói: "Tiểu Hắc, tới, ta muốn phóng thích Canh Kim Thần Lôi. Ngươi xem một chút uy lực của nó như thế nào?"

Hắc Hùng thế mới biết nguyên lai không trung chính là Canh Kim Thần Lôi. Hắc Hùng nào dám có nửa phần dừng lại, cuống quýt chạy vội tới Tần Linh bên người.

Oanh... Trận trện tiếng vang kinh thiên động địa, kinh động đến vô số Yêu Thú, nổ tung chỗ một mảnh hỗn độn, toàn bộ mặt đất quả thực là bị oanh đi xuống nẩy trượng sâu, Hắc Hùng trợn mắt hốc mồm, nghĩ thầm nếu là mình ở chỗ này, vậy nhất định sẽ cái xác không hồn. Đồng thời lại nghĩ tới đại ca càng ngày càng lợi hại, mình cần gấp rút tu luyện. Không phải vậy liền sẽ theo không kịp đại ca bước chân. Hắc Hùng thâm hạ quyết tâm.

Thiên không khôi phục Thanh Minh, phong khinh vân đạm, Tần Linh chậm rãi từ dưới đất đứng lên, tâm tình thật tốt, "Thế nào? Cái này Canh Kim Thần Lôi uy lực như thế nào?"

"Đại ca đây không phải biết rõ còn cố hỏi sao? Lợi hại như thế thần lõi, chỉ sợ không ai tại thần lõi phía dưới may mắn thoát khỏi!"

Tần Linh cười to, "Đi, chúng ta cũng cần phải trở về, đi xem một chút Tiểu Thạch..."

Khi Tần Linh cùng Hắc Hùng tìm tới Thạch Viên thời điểm, Thạch Viên đang cùng một cái khổng lồ cá sấu Chiến Đấu, chỉ gặp cự ngạc mở ra huyết bồn đại khẩu, hướng về Thạch Viên tấp tới, như là thiết chùy phân đuôi, cũng hoành ít mà tới, trái lại Thạch Viên nhảy lên thật cao, như là một tòa núi cao từ trên trời giáng xuống, rơi vào cự ngạc trên lưng, đem cự ngạc đè lại, Song Quyền đập mạnh...

Tần Linh cùng Hắc Hùng ở một bên nhìn lấy, Hắc Hùng khiếp sợ đồng thời, cũng mang theo vài phần hâm mộ, "Đại ca công pháp này thật sự là lợi hại, cái con khỉ này vốn là đao thương bất nhập, từ khi Tu luyện đại ca cho công pháp về sau, cái con khỉ này da lại biến tăng thêm mấy phần, bình thường công kích đối với hắn căn bản vô dụng..."

Tần Linh âm thầm gật đầu, Thạch Viên tiến bộ vượt quá dự liệu của hắn, không nghĩ tới trong thời gian ngắn như vậy, Thạch Viên tu vi liền đã đến Kim Đan sơ kỳ đỉnh phong, chẳng mấy chốc sẽ đột phá Kim Đan trung kỳ.

Hắc Hùng đối Thạch Viên hô to nói: "Con khỉ, còn không mau dừng tay, chỉ biết khi dễ Nhỏ yếu, ngươi xem ai đến rồi!"

Thạch Viên đánh thẳng lên hưng, căn bản không có chú ý tới Tần Linh đến, đột nhiên nghe được Hắc Hùng la lên, Thạch Viên động tác trong tay vẫn không ngừng lại, "Hắc Hùng, sao ngươi lại tới đây, không phải là tới tìm ta so tài à?"

Hắc Hùng một tiếng chửi mắng, "Ngươi cái này đáng chết con khỉ, không có gặp đại ca tới rồi sao? Còn không nhanh dừng tay!"

Thạch Viên đột nhiên quay đầu, nhìn thấy Tần Linh về sau, lập tức từ cự ngạc trên thân nhảy lên, mấy cái vừa đi vừa về đã đến Tần Linh trước người, "Đại ca, sao ngươi lại tới đây?"

Cách đó không xa cái kia cự ngạc, chuông đồng lớn trong ánh mắt hiện lên một chút sợ hãi, gặp Thạch Viên cái này Sát Thần rồi đi, như được đại xá, không nói hai lời liền chui được ngoài trăm thước đầm ở dưới đáy, không còn thò đầu ra.

Tần Linh nói: "Vừa mới cùng Tiểu Hắc cùng đi ra làm chuyện, cho nên liền tới xem một chút, ngươi rất không tệ! Trong thời gian ngắn như vậy liền có như thế lớn tiến bộ!"

Thạch Viên ngượng ngùng cười một tiếng, "Cái này đều là đại ca cho công pháp lợi hại! Ta thích gấp! Không giống một ít người Tu luyện lâu như vậy, còn dậm chân tại chỗ!"

Hắc Hùng mặt đen lên, trừng con khỉ vài lần, nói: "Đại ca, ngươi nhìn cái con khỉ này cái đuôi đều vênh lên trời, ngươi hẳn là xuất thủ, để hắn biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! Không phải vậy hắn sẽ kiêu ngạo không biết Đông Nam Tây Bắc!"

Tần Linh cũng rất muốn tự mình thử nghiệm một chút 《Bát Cửu Huyền Công》 uy lực, mà Thạch Viên lại gương mặt hưng phấn, Tần Linh không khỏi than thở quả nhiên cùng cái kia giống như con khỉ là cái không chịu ngồi yên chủ.

Thạch Viên tuy nhiên biết Tần Linh rất lợi hại, nhưng đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, Thạch Viên không được biết, bây giờ bị Hắc Hùng đề nghị, nói thật Thạch Viên tâm động, nhưng lại sợ Tần Linh sẽ tức giận, trong lúc nhất thời ngẩn người, không biết nên mở miệng như thế nào.

Tần Linh đem hết thầy thu vào trong mắt, "Như thế cũng tốt! Liền để ta xem một chút trong khoảng thời gian này Tiểu Thạch tiến bộ lớn bao nhiêu?"

Thạch Viên hưng phấn vuốt dày đặc ở ngực, "Đại ca nhất định sẽ giết này cả mình!"

Hắc Hùng nhếch miệng cười một tiếng, lui sang một bên, đối Thạch Viên nói: "Ta nói con khi, một hồi ngươi nhưng đừng có gấp nhận thua a! Nhất định phải chống đỡ!"

Thạch Viên hừ một tiếng, "Ngươi cái này gấu chó đi một bên, không ở nơi này ảnh hưởng ta!"

Hắc Hùng vẫn như cũ ý cười không giảm, "Tốt! Lão Hùng ta liền đi một bên, nhìn xem ngươi cái con khi này có thể chống đỡ đến khi nào?"

Thạch Viên chiến ý tràn đầy nhìn lấy Tần Linh, "Đại ca, ngươi cũng nên cẩn thận! Ta muốn xuất thủ!"

Tần Linh cười nhạt một tiếng, "Ngươi ra tay đi! Không cần có bất kì cố kỵ gì!"

"Cái con khi này thật đúng là dài khả năng, ha ha... Lão Hùng ta đến muốn nhìn một chút cái con khi này bị sét đánh biểu lộ, nhất định sẽ rất đặc sắc!"
Hắc Hùng ở một bên tự lẩm bẩm, tràn đầy chờ mong.

Một cỗ cuồng bạo khí tức từ Thạch Viên Thân bên trên khuếch tán ra đến, Thạch Viên găm lên giận dữ, nhanh chân hướng phía Tần Linh mà đến, một đôi thiết quyền mang theo vạn cân chi lực, có mờ núi phá đá chi uy, âm âm đánh tới hướng Tần Linh.

Đối mặt chiến ý trùng thiên Thạch Viên, Tần Linh không có bất kỳ cái gì khinh thị, cũng cấp tốc xuất thủ, một đạo lôi điện tụ tập tại Tần Linh lòng bàn tay, hóa thành một đoàn hào quang chói sáng.

Oanh...

Tần Linh một chương vỡ tại thạch vụn trên nắm tay, bỗng cảm giác một cỗ cường đại lực đạo bài sơn đảo hải hướng mình vọt tới, Tần Linh hiện lên một vẻ kinh ngạc, nhìn tới vẫn là xem thường Thạch Viên.

Một quyền này Thạch Viên thể nhưng là sử xuất gần tám điểm lực, vốn cho rằng coi như Tần Linh có thể đón lấy, nhưng cũng sẽ không dễ dàng như vậy, nhưng bây giờ hết thấy trước mắt đề Thạch Viên chấn kinh, Tần Linh không chỉ có vững vàng đón đỡ lấy một quyền này, mà lại phảng phất rất nhẹ nhàng giống như , không có một điểm dây dưa dài dòng liền đem một quyền này hóa giải.

Thạch Viên quát to một tiếng, "Tốt! Đại ca quả nhiên lợi hại! Dạng này mới càng có ý tứ!"

Giờ phút này Thạch Viên khí tức so với vừa rồi cường hãn hơn mấy phần, xem ra Thạch Viên muốn xuất toàn lực.

Hắc Hùng hí mắt nhỏ, như cũ một bộ ý cười, "Hắc hắc... Cái con khi này cũng không yếu sao? Tuy nhiên bại cục đã định, đại ca cường đại ngươi chẳng mấy chốc sẽ có chỗ trải nghiệm..."

Hai người tay không, ngươi một quyền ta Nhất Chương, Tần Linh không có sử dụng bất luận cái gì thần thông Tiên Thuật, chỉ bằng vào nhục thể lực lượng cùng Thạch Viên chống đỡ. Không có chút nào rơi xuống hạ phong, ần ần còn đề ép Thạch Viên.

Nói thật ra Thạch Viên ** cường đại, Hắc Hùng thể nhưng là nhất thanh nhị sở, nhưng Tần Linh bây giờ chỗ hiện ra nhục thể lực lượng vậy mà tuyệt không so Thạch Viên yếu, đây là Hắc Hùng căn bản không có nghĩ đến.

Đối với cái này Thạch Viên cũng là tràn đầy chấn kinh, giờ phút này trong lòng của hắn lật lên kinh đào hải lãng, Tần Linh ** cường đại thật sự là để Thạch Viên không dám tin, Thạch Viên nhục thể lực lượng vốn là rất cường đại, tại tu luyện 《Bát Cửu Huyền Công》 về sau, lực lượng càng là tăng lên gấp đôi, bây giờ gặp Tần Linh mấy may so với mình không kém, Thạch Viên chỗ nào còn có thể bình tĩnh.

Trăm chiêu về sau, hai người riêng phần mình bay ngược, Tần Linh hài lòng nhìn lấy Thạch Viên, nói: "Tiểu Thạch quả nhiên mạnh mẽ hơn không ít..."

Thạch Viên vẻ mặt đau khổ, "Đại ca ngươi đây không phải quá đã kích người sao? Ngươi tại sao có thể cường đại như vậy, đến tột cùng là tu luyện thể nào?" Thạch Viên tại tu luyện 《Bát Cửu Huyền Công》 về sau, đối 《Bát Cửu Huyền Công》 cũng hiểu chút đỉnh, biết đây là thánh nhân truyền xuống công pháp, là một bộ có thể Nhục Thân Thành Thánh, chuyên tu Luyện Nhục Thân Đỉnh Cấp Công Pháp. Nhưng bây giờ Thạch Viên vậy mà ở phương diện này chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Tần Linh nói: "Không cần nhụt chí, ngươi cái kia 《Bát Cửu Huyền Công》 là một bộ đỉnh cấp công pháp, chỉ bất quá ngươi ngày tháng tu luyện ngắn ngủi, cho nên hiệu quả còn không phải rất rõ ràng, chờ ngươi tu luyện tới Đệ Tam Chuyển về sau, liền sẽ phát hiện công pháp này cường đại..." Tần Linh thể nhưng là nhớ kỹ, cái kia danh xưng Thiên Đình Đệ Nhất Chiến Thân Dương Tiễn đúng vậy bằng vào công pháp này xông ra hiển hách uy danh. Mà Dương Tiễn cũng chỉ bất quá mới tu luyện đến Đệ Tứ Chuyển. Đủ thấy công pháp này chỗ cường đại.

Hắc Hùng cười xấu xa lấy đi tới, "Con khi, ngươi làm sao không đánh, sẽ không như thế nhanh liền nhận thua a?"

"Nhận thua thì phải làm thế nào đây? Bại bởi đại ca rất bình thường, làm sao khó ngươi cũng muốn thử xem?" Thạch Viên cười nói.

Hắc Hùng nói: "Ta thì không cần, ta cũng không muốn một ít người không biết trời cao đất rộng..." Phong Thủy Luân Lưu Chuyển, hiện tại đến lượt Hắc Hùng cất tiếng cười to.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: : Nghe tin bất ngờ

Thạch Viên hận đến nghiến răng, nhưng lại không thể làm gì, ai bảo trước đó đã cười nhạo Hắc Hùng đâu! Thạch Viên trong lòng cũng hết sức rõ ràng, tuy nhiên đoạn thời gian này tiền bộ của mình rất lớn, nhưng còn không phải Hắc Hùng đối thủ. Giờ phút này nếu là tìm Hắc Hùng đơn thuần tìm tai vạ.

Tần Linh cười nhìn lấy đây hết thấy, tuy nhiên Hắc Hùng cùng Thạch Viên có khi có chút Tiểu Ma Sát, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng tình cảm giữa hai người.

Tần Linh đối Hắc Hùng cùng Thạch Viên nói ra: "Tiểu Hắc, Tiểu Thạch. Các ngươi muốn chăm chỉ tu luyện, chờ các ngươi sau khi biến hóa. Ta liền mang các ngươi ra đi gặp thế giới bên ngoài..."

"Cái gì, thế giới bên ngoài?" Hắc Hùng cùng Thạch Viên đồng thời kinh ngạc mà hỏi.

Hắc Hùng giật mình là bởi vì hắn biết hiện tại cái không gian này là tại một cái Linh Bảo bên trong, cũng không phải thật sự là thế giới. Hắn là từ trường bối cái kia nghe được, nói tại Hồng hoang thời kỳ, một cái bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, đem từng mảnh từng mảnh Hồng Hoàng Đại Địa thu đi. Mà Hồng Hoàng đam yêu thú còn chưa làm ra phản ứng, liền người đã ở bên trong không gian này.

Từ nay về sau bên trong không gian này Yêu Thú không một cái có thể đột phá ra này không gian, liền xem như trong không gian Chuẩn Thánh Đại Yêu cũng giống như vậy. Mà bây giờ nghe Tần Linh nói có thể đi ra cái không gian này, Hắc Hùng làm sao không kích động. Mà Thạch Viên kinh hãi là cái gì là thế giới bên ngoài. Hắn căn bản cái gì cũng không biết nói.

Hắc Hùng kích động nhìn lấy Tần Linh, "Đại ca, ngươi thật sự có thể đi ra nơi này?"

Tần Linh nghe xong, bình tĩnh đại ngộ, nói ra: "Khó trách các ngươi sẽ như thế giật mình, ta còn chưa nói cho các ngươi biết lai lịch của ta."

Thạch Viên phảng phất đối cái này cảm thấy rất hứng thú, lập tức hỏi: "Vậy đại ca ngươi là..."

Chỉ nghe Tần Linh nói: "Hiện tại chúng ta chỗ không gian là tại một cái không gian Linh Bảo bên trong, cái này Linh Bảo gọi Hỗn Độn sách..."

Hắc Hùng minh bạch hết thấy. "Như thế nói đến, đại ca có thể tùy ý ra vào."

"Không sai, ta có thể tùy thời xuất nhập. Không bị hạn chế. Mà lại trong này hết thấy như đạt được ta cho phép, cũng có thể đi ra phiến thiên địa này."

Thạch Viên hưng phấn nhảy dựng lên, "Đại ca, thế giới bên ngoài đặc sắc sao? Ta hiện tại liền muốn đi ra ngoài..."

"Đặc sắc vạn phần, tuy nhiên các ngươi như muốn đi ra ngoài, vẫn phải Hóa thành nhân loại mới có thể. Chỗ lấy các ngươi muốn chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa hình. Đến lúc đó chúng ta cộng đồng tung hoành thiên hạ."

Hắc Hùng cùng Thạch Viên kích động liên tục gật đầu, "Đại ca yên tâm! Ta nhất định thật tốt Tu luyện, tranh thủ sớm ngày hóa hình!"

Nói như vậy, Yêu Thú nếu muốn hóa hình thấp nhất cũng cần thành tựu Địa Tiên Đạo Quả mới có thể, càng là sau này càng là gian nan, nhưng một khi hóa hình Thành Công, thực lực kia cũng liền càng cường đại, giống Hắc Hùng cùng Thạch Viên cái này loại thân có Hồng Hoàng huyết mạch cường đại yêu thú, nếu muốn hóa hình đó là càng thêm khó.

Tần Linh từ Hồng Hoàng Sơn Mạch rời khỏi về sau, phát hiện sắc trời đã sáng rõ, từng đợt sương mù chìm gáy lộ ra mùi phần êm tai, tiem một ngày mới sắp bắt đầu, Tần Linh ra khỏi phòng, hướng về lão gia tử chỗ ở đi đến.

Tần Đức chính ở trong viện luyện võ, Tần Linh đứng ở một bên, không có quấy nhiễu, ước chừng sau nửa canh giờ, Tần Đức chậm rãi thu công, gặp Tần Linh đứng ở một bên, cảm thấy kinh hãi, "Linh mà đến đây lúc nào? Gia gia đều không có phát giác, xem ra linh mà tu vi ngày càng cao thâm a! Tìm đến gia gia có chuyện gì không?"

"Có kiện sự tình muốn theo gia gia nói một chút..."

Tần Đức chậm rãi đi đến trong sân bên cạnh cái bàn đá, ngồi xuống nói: "Sự tình gì? Là liên quan tới hoa gia sự tình sao?"

Gặp lão gia tử một câu nói ra, Tần Linh cũng không biết rất giật mình, "Không sai, là cùng bọn hắn có chút quan hệ, tuy nhiên còn có một chuyện là liên quan tới cha, mẹ..."

Tần Đức đang một chút liền đứng lên, lộ ra mười phần kích động, "Có tin tức của bọn họ, bọn hắn ở đâu? Còn sống... Còn sống sao?" Tần Đức càng nói thanh âm càng nhỏ.

Tần Linh đỡ lấy Tần Đức, ánh mắt sắc bén bên trong tràn ngập một cỗ sát ý, tiếp theo vừa mềm mềm rất nhiều, "Cha, mẹ rất có thể ngay tại Thục Sơn, khả năng còn tại, cũng có thể là đã... Tuy nhiên gia gia yên tâm, ta sẽ mau chóng tra ra hết thảy, cứu ra bọn hắn. Nếu như bọn hắn thật đã bị người độc thủ, như vậy ta sẽ để bọn hắn nợ máu trả bằng máu!"

Một cỗ cuồng đại khí thế bên trong Tần Linh trên thân khuếch tán mà ra, lẫn lộn ngấm lấy cuồng đại sát ý, trực tiếp đem Tần Đức từ trong bi thương bừng tỉnh, "Linh, người... Người làm sao?" Tần Đức giật mình nhìn lấy Tần Linh, lúc này Tần Linh mang đến cho hắn một cảm giác tựa như là một tòa cao vút trong mây Sơn Nhạc.

Hết thảy bình tĩnh lại, Tần Linh thu khí thế bên trong, "Gia gia, không nên nóng lòng, tiếp xuống chính là ta phải nói cho người, chuyện này cùng Hoa gia thoát không khỏi liên quan..."

"Hoa gia, thật chính là bọn hắn ra tay?"

Tần Linh sắc mặt khó coi, mang theo vài phần băng lãnh nói ra: "Không sai, đúng là bọn họ ra tay, bất quá bọn hắn cũng không phải thật sự là người chủ trì, đối cha, mẹ hạ thủ một người khác hoàn toàn! Là bọn hắn để Hoa gia ra tay."

"Không phải Hoa gia? Đó là ai? Là còn có người nào năng lực sai sử Hoa gia?" Tần Đức không thể tin được, cuồng đại Hoa gia phía sau lại còn có một thế lực, cái này cũng thật là đáng sợ.

Tần Linh gần từng chữ nói ra: "Là Thục Sơn Phái, là bọn hắn sai sử Hoa gia bắt đi cha, mẹ!"

"Thục Sơn Phái? Cái này là môn phái nào, vì sao gia gia cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?"

Tần Linh nói: "Gia gia một hồi không phải kinh sợ, ta sẽ từng cái nói cho gia gia..." Dứt lời chỉ gặp Tần Linh dưới chân bỗng nhiên dâng lên một đóa sen xanh Liên Hoa, Thanh Liên chấp chôn, rạng rỡ phát quang, loang lổ Thanh Quang như tinh thần tô điểm ở giữa...

Tần Đức lại một lần nữa đột nhiên đứng lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn trước mắt một màn này, "Linh, đây là? Chẳng lẽ là..." Tần Đức tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Không biết gia gia khả năng nghe nói qua tu sĩ?"

Tần Đức từ từ nói: "Tu sĩ? Trong thiên địa này thật sự có tu sĩ, nguyên lai đây không phải Truyền Thuyết, linh nhân huynh cũng vậy sao?"

"Tựa như gia gia, ta hiện tại đúng vậy một người tu sĩ, mà Thục Sơn Phái đúng vậy trong Tu Chân giới một môn phái, gia gia chưa nghe nói qua cũng rất bình thường."

Tần Đức nghĩ một lát, nói: "Vậy những thứ này cùng cha mẹ người có quan hệ gì, Thục Sơn Phái vì sao muốn bắt đi bọn hắn?"

Tần Linh cũng cảm thấy thật kỳ quái, ẩn lý thuyết cha mẹ chính là võ giả bình thường, căn bản cùng Thục Sơn Phái không có bất kỳ cái gì xung đột lợi ích, vì sao Thục Sơn Phái muốn phí hết tâm tư bắt đi cha mẹ đâu? Điểm này Tần Linh đến bây giờ cũng nghĩ không thông.

"Nguyên do trong đó tôn nhi cũng không rõ ràng lắm, tuy nhiên gia gia yên tâm, ta sẽ rất nhanh tra rõ ràng. Tuy nhiên trước đó còn có một chuyện muốn nói cho gia gia, cái kia chính là Hoa phủ bị hủy một chuyện cùng tôn nhi có quan hệ, mà ta lo lắng nhất đúng vậy Hoa Dạ bọn người cũng chưa chết đi, ta sợ bọn họ sẽ trước đến báo thù ta Tần gia..."

Tần Đức nói: "Bọn họ đích xác không có chết, gia gia đã được đến tin tức, có người trông thấy Hoa Dạ mấy người một đám Hoa gia cao thủ đang đi tiến về Võ Đang trên đường!"

"Gia gia nói nhưng là thật? Tin tức này có thể tin được không?" Tần Linh kinh hãi, giật mình không phải Hoa Phong bọn người còn sống, mà là bọn hắn lại còn dám như thế ngênh ngang xuất hiện, khó liên không sợ mình hạ sát thủ sao? Sự tình ra khác thường tất có yêu, đã bọn hắn dám giống trông khua chiêng xuất hiện, liền nhất định không sợ mình tiến đến tập sát, xem ra bọn hắn là tìm được chỗ dựa.

Tần Đức nói: "Không sai được, hiện tại tin tức này đã truyền khắp, tuy nhiên linh mà không cần phải lo lắng, Hoa gia thật muốn đuổi đối ta Tần gia xuất thủ, chúng ta cũng không sợ hãi!"

Tần Linh nói: "Xem ra gia gia còn không biết, bây giờ Hoa gia tính ra đã có hai vị tu sĩ, còn không tính trước đó chết đi Hoa Khuyết..."

Tần Đức lại một lần nữa sợ ngây người, "Hoa gia cũng có tu sĩ, là Hoa Dạ sao? Không nghĩ tới hắn Hoa gia ẩn giấu quá kỹ!" Tần Đức cảm nhận được một trận hoảng sợ. Nếu là Hoa gia thật đối Tần gia xuất thủ, chỉ sợ Tần gia không có chút nào sức hoàn thủ, vài phút bị diệt.

"Nếu ta đoán không lầm, Hoa gia hẳn là Thực Sơn Phái ở thế tục giới một cái điểm dừng chân, thì tương đương với một cái đại ngôn nhân loại hình tồn tại..."

Nghe được Tần Linh nhiều lần nâng lên Thực Sơn Phái, Tần Đức hỏi: "Cái này Thực Sơn Phái rất cường đại sao? Còn có người nói Thế Tục Giới lại là chuyện gì xảy ra?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vô Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: : Lạc Hình muốn hỏi

Tiếp xuống Tần Linh liền đem hết thầy đều cáo tri Tần Đức, Tần Đức nghe xong thật lâu không nói, ngưng cau mày, "Thực sơn này phái tuy nhiên không phải rất cường đại, nhưng linh mà một mình người có thể đấu qua được bọn hắn sao? Gia gia cũng không giúp đỡ được cái gì!"

Tần Linh cũng không có đem Thực Sơn Phái thực lực chân chính nói cho lão gia tử, vì không cho lão gia tử lo lắng, Tần Linh chỉ nói Thực Sơn Phái là một cái Mật Lưu môn phái tu chân, không đáng giá nhắc tới, đồng thời Tần Linh cũng biết lão gia tử đang lo lắng cái gì, lo lắng cho mình một người người không phải Thực Sơn Phái đối thủ, "Gia gia yên tâm, Thực sơn này phái mèo con hai ba con, lấy tôn nhi tu vì rất nhanh liền có thể cứu ra cha, mẹ, tôn nhi lo lắng duy nhất chính là ta Tần gia..."

Tần Đức hừ lạnh một tiếng, "Thực Sơn cảm đi cha mẹ người, sớm đã liền cùng ta Tần gia kết xuống Đại Cừu, linh mà cứ việc buông tay đi làm, gia gia tuy nhiên không giúp đỡ được cái gì, nhưng gia gia ủng hộ người, Tần gia cũng ủng hộ người!"

"Gia gia yên tâm, ta nhất định sẽ cứu ra cha, mẹ, tuy nhiên trước đó trước đem Tu Luyện Chi Pháp truyền thụ cho gia gia!"

Tu luyện thành tiên, có được Tiên Nhân thủ đoạn cùng vô tận sinh mệnh, thử hỏi ai không nghĩ, Tần Đức cũng không ngoại lệ, Tần Đức lập tức kích động lên, "Linh mà thật dự định truyền gia gia Tu Luyện Chi Pháp, linh mà sư phụ của người..."

Tần Đức mặc dù là giờ phút này biết Đạo Tu sĩ tồn tại, nhưng cũng biết tu luyện công pháp chỗ trân quý, bình thường là tuyệt đối sẽ không nhẹ dễ truyền thụ cho, tựa như các Đại Thế Gia Võ Học Công Pháp.

Nhìn ra Tần Đức lo lắng, Tần Linh không khỏi cảm động lão gia tử đối với mình quan tâm, lúc này vẫn vì chính mình suy nghĩ, "Gia gia không cần phải lo lắng, công pháp này là chính ta đoạt được, có thể đủ tất cả quyền xử lý!"

Gặp Tần Linh nói như thế, Tần Đức cũng không lại nói cái gì, "Linh, là hiện tại liền muốn truyền thụ sao?"

Tần Linh gật đầu nói phải, "Gia gia còn cần tìm một cái an tĩnh gian phòng."

Lão gia tử mang theo Tần Linh hướng đi thư phòng, ước chừng qua nửa canh giờ trái phải, Tần Linh cùng Tần Đức đồng thời từ gian phòng đi ra, "Gia gia còn cần đem ngọc giản này giữ gìn kỹ!" Nguyên lai Tần Linh tại đem pháp quyết truyền cho Tần Đức về sau, liền đem pháp quyết khắc lục tại một khối Ngọc Giản phía trên, giao cho Tần Đức, về sau nếu là truyền thụ Tần gia những người còn lại, cũng không cần Tần Linh lại ra tay truyền thụ. 【 92KS. ）

Tần Linh cáo tri Tần Đức, phạm là lúc sau trong gia tộc thành viên, thực lực đến tiên thiên Ngũ Trọng trở lên liền có thể truyền thụ. Tần Linh đây là đang vì Tần gia tích súc thực lực, đáng tiếc thời gian không nhiều lắm, Luận Võ Đại Tái sắp bắt đầu, Tần Linh có dự cảm, lần này cùng Hoa gia chạm mặt tất nhiên sẽ có một trận long tranh hổ đấu.

Vì có thể làm cho Tần gia đám người thực lực lại cao một chút, Tần Linh lại từ Hồng Hoàng Sơn Mạch bên trong khai thác rất nhiều Linh Dược, để mà phụ trợ Tần gia đám người Tu luyện.

Thái Bạch Sơn làm Tần Linh Chủ Phong, cao vút trong mây, đỉnh núi một mảnh trắng xóa, tụ mắt nhìn đi, có thể mơ hồ trông thấy đỉnh núi đứng đầy một người, Tần Thiên vội vã chạy đến Tần Linh bên cạnh, "Đại ca, người mau nhìn! Vậy có phải hay không có người?" Tần Thiên hưng phấn chỉ cái kia cùng Văn Tề bình sơn phong.

Tần Linh tụ mắt nhìn đi, một bóng người rõ ràng đập vào mắt bên trong, Tần Linh lắc đầu cười một tiếng, "Thiên Nhi, người nhìn lầm, đó bất quá là một khối đá mà thôi, nơi nào sẽ là cá nhân? Có ai có thể bò cao như vậy?"

Tần Thiên từ từ gạt đầu, cảm thấy Tần Linh nói cũng đúng, có ai có thể bò cao như vậy, mà lại Tần Thiên trước đó đã nhìn hồi lâu, phát hiện người kia vẫn luôn vô dụng động đậy, xem ra thật chính là mình nhìn lầm, không chừng thật là một khối đá mà thôi.

Tần Thiên sau khi đi, Tần Linh đối trên đỉnh núi đạo thân ảnh kia cười nhạt một tiếng, sau đó liền chậm rãi hướng phía hậu sơn đi đến, sau trên núi Tần Linh chậm rãi tiến lên, tại xác định bốn phía không người về sau, Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt biến mất, sau ba hơi thở, nếu là Tần Thiên lại nhìn, liền sẽ phát hiện đạo thân ảnh kia bên cạnh lại tăng thêm một bóng người."

"Huyền Sơ huynh ngược lại là thật có nhả hứng! Mấy ngày nay có nhiều lãnh đạm, mong rằng Huyền Sơ huynh chớ trách!" Tần Linh mấy ngày nay xác thực tương đối bận rộn, mỗi ngày đều sẽ có Tần gia người đến thăm Tần Linh.

Huyền Sơ không quay đầu lại, nhìn qua xa xa chân trời, chậm chậm nói: "Tần huynh có biết như thế nào Thiên Đạo? Chúng ta tu sĩ đau khổ truy tìm Thiên Đạo đến cùng là vật gì? Bản Đạo mấy ngày gần đây có chút đồn ngộ, nhưng lại có rất nhiều không hiểu cùng mê hoặc, muốn mời Tần huynh chỉ điểm một hai..."

Tần Linh không nghĩ tới Huyền Sơ sẽ hỏi ra dạng này một phen đến, để Tần Linh sửng sốt một chút, sau đó Tần Linh cũng không nhịn được suy nghĩ đến cùng như thế nào Thiên Đạo, tựa hồ có một thanh âm tại Tần Linh đáy lòng vang lên, "Thiên Đạo, ngang dọc Lục Giới, mọi việc đều có Duyên Pháp. Phàm nhân giữa xem Thương Thiên, Vô Minh nhật nguyệt lặn hơi thở, Bốn Mùa thay đổi, U Minh ở giữa, vạn vật đã theo nhân duyên, Hằng Đại người thì làm Thiên Đạo. Cao người ức chi, Hạ giả nâng chi, có thừa người tồn hại chi, không đủ người bỏ chi..."

Huyền Sơ có chút hiểu được, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, Tần Linh giật mình cùng mình lúc nào đối với Thiên Đạo có sâu như vậy quen biết, vậy mà có thể nói ra như thế giàu có thâm ý diệu ngữ.

Trông thấy Huyền Sơ đồn ngộ, Tần Linh lặng lẽ thối lui, đây đối với Huyền Sơ mà nói là cái cơ duyên to lớn, đồn ngộ, là bao nhiêu tu sĩ nghĩ cũng không dám nghĩ.

Tần Linh từ dưới đỉnh núi đến về sau, là ở phía sau núi đi đạo, lúc này bỗng nhiên nhìn thấy Tần Lộ cùng Lạc Hinh hai người, mà hai người cũng nhìn thấy Tần Linh, Tần Lộ lôi kéo Lạc Hinh vội vã chạy tới, "Tần Linh đệ đệ ngươi cũng ở nơi đây à? Trách không được vừa mới ta cùng Lạc Hinh tỷ tỷ đi tìm ngươi, ngươi không tại."

Lạc Hinh sắc mặt bình tĩnh, vẫn như cũ là bạch y tung bay, đối Tần Linh hơi gạt đầu một cái, cũng coi như bắt chuyện qua.

Tần Lộ sau khi nói xong, liền ở một bên lệch ra cái đầu, một hồi nhìn xem Tần Linh, một hồi lại nhìn xem Lạc Hinh, bộ dáng kia xem xét liền biết tại chuẩn không có chuyện gì tốt. Quả nhiên chỉ chớp lát, Tần Lộ liền cười ha ha đối hai người nói ra: "Tần Linh đệ đệ, Hinh nhi tỷ tỷ các ngươi trước chậm rãi trò chuyện, ta chợt nhớ tới ta còn có một chuyện không có làm..." Dứt lời Tần Lộ co cẳng liền chạy, tốc độ kia đơn giản còn nhanh hơn thỏ, một hồi liền không còn hình bóng.

"Hinh nhi..."

"Tần sư đệ..."

Hai người đồng thời mở miệng, nhưng lại đồng thời dừng lại, tựa như là ước hẹn trước.

Lạc Hinh có một tia không tự nhiên, tiếp lấy nói: "Vẫn là Tần sư đệ trước tiên nói..."

"Không biết Hinh nhi ở chỗ này nhưng có cái gì không quen?" Tần Linh hỏi.

Lạc Hinh song mi nhàu động, lần đầu tiên nghe Tần Linh gọi mình Hinh nhi, dù là Lạc Hinh Tâm như chỉ thủy, không có chút rung động nào, giờ phút này cũng không tránh khỏi không tạo nên tầng một nói không rõ gọn sóng, từng vòng từng vòng đụng chạm lấy Lạc Hinh đáy lòng.

Lạc Hinh dừng một chút, Uyển Như thanh âm không linh vang lên, "Tần sư đệ yên tâm không có cái gì không quen, Lộ Nhi muội muội đem hết thầy đều an bài thỏa đáng, cùng trong nhà không có gì khác biệt."

Tần Linh nói: "Vậy là tốt rồi, nếu như Hinh nhi có gì cản cứ việc cùng đường tỷ nói..."

Một trận yên tĩnh, hai người đồng thời trầm mặc, Tần Linh ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp Lạc Hinh lẳng lặng ngắm nhìn xa xa sơn phong, thời khắc này Lạc Hinh thật tựa như một cái tuyệt thế Tiên Tử, y nguyên một mình, chỉ có thể đứng xa nhìn, không thể tới gần.

Hai người liền đứng như vậy, Uyển Như một đôi khoáng thế giai nhân, thời gian uống cạn nửa chén trà đi qua, Tần Linh mở miệng, "Hinh nhi vừa rồi muốn nói cái gì?"

"Trên đời này thật sự có Thần Tiên sao?" Lạc Hinh bỗng nhiên đưa ánh mắt về phía Tần Linh, chăm chú nhìn chăm chăm Tần Linh, phảng phất như muốn từ Tần Linh trong mắt hoặc là trên mặt nhìn ra cái gì.

Tần Linh biết Lạc Hinh nghi ngờ trong lòng, Lạc Hinh gặp qua nữ quỷ, cũng đã gặp Tư Mã Yên Nhi cái kia thần bí sư phụ, cái này loại loại hết thảy, để Lạc Hinh với cái thế giới này lại có nhận thức mới, thế giới này còn không có ai biết một mặt.

Mà tại Lạc Hinh xem ra, Tần Linh nhất định biết được ở trong đó hết thảy, bởi vì Tần Linh chỗ biểu hiện cường đại cùng thần bí cũng nói rõ điểm này,

mấy ngày nay Lạc Hinh tại Tàn gia nghe nói không ít liên quan tới Tàn Linh sự tình, cũng biết Tàn Linh tập võ tuy nhiên hai năm, liền có cao thâm như vậy tu vi, cái này đủ để chứng minh hết thảy, không phải một cái luyện võ thiên tài liền có thể che giấu.

"Vũ trụ mệnh mông, Chư Thiên Tinh Thần, vạn vật sinh linh, chúng ta chẳng qua là trong đó nhỏ nhỏ một viên. Sâu trong vũ trụ có chúng ta không biết rất nhiều bí mật, không biết Lạc sư tỷ đối ta câu trả lời này có hài lòng hay không?"

Lạc Hinh thân thể mềm mại rõ ràng run lên, trong lòng phiến giang đảo hải, trong lòng áp chế nhiều ngày hết thảy ùn ùn kéo đến, "Hinh nhi đã đã biết, đa tạ Tàn sư đệ chỉ điểm!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: : Xảy ra chuyện gì

Lạc Hinh đi, lưu lại Tàn Linh một người độc lữ Quần Sơn, nhìn qua cái kia dần dần từng bước đi đến viễn chuyển đáng người, Tàn Linh luôn cảm thấy Lạc Hinh còn giống như có chuyện không nói, bây giờ người đã đi xa, Tàn Linh chỉ có thể coi như thôi.

Lạc Hinh vừa đi sau không bao lâu, Tàn Lộ liền xuất hiện, lúc đầu nụ cười Xán Lạn nâng tại không có phát hiện Lạc Hinh thân ảnh về sau, lập tức thờ phỉ phò chạy đến Tàn Linh bên cạnh, khẽ kêu nói: "Tàn Linh đệ đệ, Hinh nhi tỷ tỷ đâu? Người không phải cùng nàng tại một khối sao?"

Tàn Linh gặp Tàn Lộ có chút tức giận vị đạo, cũng không biết Tàn Lộ là vì cái gì, cười nói: "Thế nào? Ai chọc người tức giận, Hinh nhi không tại, nàng đã xuống núi..."

Tàn Lộ bỗng nhiên sinh ra một loại chỉ tiếc rèn sắt không thành thép cảm giác, nhìn chăm chăm Tàn Linh nhìn hồi lâu, sau cùng chán nản thở dài một hơi, "Ai! Đệ tỷ tỷ nói như thế nào đây! Cơ hội tốt như vậy người cũng không có nắm chắc ở! Hinh nhi tỷ tỷ đều nói cho người sao?"

Tàn Linh buồn bực nói: "Cơ hội gì? Đường tỷ tại sao không nói rõ ràng chút... Còn có Hinh nhi muốn nói với ta cái gì?" Trong hai mắt tràn đầy nghi hoặc, Tàn Linh căn bản cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Tàn Lộ nói: "Bây giờ nói những này đã chậm, ta đi tìm Hinh nhi tỷ tỷ đi, cùng người thật sự là không có cách nào hàn huyên!" Tàn Lộ chạy chậm đến hướng phía dưới núi chạy tới, rất nhanh liền biến mất tại Tàn Linh trước mắt.

Trong mắt lộ ra Thanh Minh, Tàn Linh nhìn qua Tàn Lộ biến mất phương hướng, khóe miệng giờ lên một nụ cười khổ, Tàn Lộ ý tứ Tàn Linh nơi nào sẽ không rõ, thế nhưng là Tàn Linh lại giả bộ hồ đồ, bởi vì mỗi khi đối mặt Lạc Hinh lúc, Tàn Linh chỗ sâu trong óc đều sẽ hiển hiện một bóng người. Tàn Linh môn tự vẫn lòng, chẳng lẽ mình thật thích nàng sao? Tàn Linh không biết nên trả lời như thế nào.

Khi Tàn Linh từ trên núi xuống tới lúc, đã tới gần buổi trưa, Tàn gia đám người tụ tập một đường, vui cười không ngừng, Tàn lão gia từ gặp Tàn Linh trở về, lập tức kéo qua Tàn Linh, nói: "Linh, nhanh mau tới đây, liền chờ người một người..."

Tàn Linh bị lão gia tử theo tại chỗ ngồi bên trên, mà cùng Tàn Linh liền nhau đứng vậy Lạc Hinh, lúc này Lạc Hinh sắc mặt băng lãnh, không có một tia ba động, tại nàng cái kia tinh xảo băng lãnh trên mặt nhìn không ra bất kỳ đồ vật.

Tàn Linh phảng phất cảm nhận được một tia băng lãnh, một loại tránh xa người ngàn dặm lạnh lùng, Tàn Linh không biết Lạc Hinh tại sao lại như thế, trước đó không còn rất tốt, trước sau tương phản to lớn như thế, mà trong thời gian này tuy nhiên một canh giờ mà thôi, thực sự để cho người ta khó mà nắm lấy.

Tàn Đức đầy mặt vinh quang, Lạc Bá Thiên cũng là ý cười sâu nồng, Tàn Linh lại nhìn một chút bốn phía người, phát hiện mỗi người đều dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn cùng với chính mình, Tàn Linh không khỏi hướng thân bên trên nhìn một chút, cũng không có phát hiện cái gì không ổn.

Một bên khác Tàn Lộ, nhỏ giọng nói ra: "Tàn Linh đệ đệ không cần nhìn, người không có mặc sai y phục, bọn hắn không phải đang cười cái này..."

Tàn Linh nhìn thoáng qua Tàn Thiên cùng Tàn Cuồng, phát hiện hai người cũng giống như vậy, cười không nói, nếu như không phải có lão gia tử tại chỗ, chỉ sợ hai người sẽ từ vô kỵ đạn cười ha ha, Tàn Linh lờ hai người một cái, dọa đến hai người ngay cả vội cúi đầu, nhưng trong mắt ý cười không chút nào tán.

Tần Linh cũng nhỏ giọng mà hỏi: "Vậy các người vì sao vô cớ bật cười?"

Tần Lộ ra vẻ thâm trầm nói ra: "Chúng ta cười là bởi vì chúng ta gặp được cao hứng sự tình, cho nên mới sẽ cười..."

"Cái gì cao hứng sự tình, nói nghe một chút! Để cho ta cũng cao hứng một chút!" Tần Linh mỉm cười, trên mặt tràn đầy nụ cười, người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Tần Linh hiện tại có chuyện nhờ cùng Tần Lộ, nào dám lộ ra một tia không vui.

Tần Lộ tựa hồ tại rơi Tần Linh khẩu vị, chậm rãi nói ra: "Muốn biết a? Người đi hỏi Hình nhi tỷ tỷ, nói đến chuyện này còn cùng Hình nhi tỷ tỷ có quan hệ rất lớn..." Tần Lộ đối Lạc Hình chớp thật to hai mắt, thế nhưng là Lạc Hình lại xem như không nghe, căn bản không có một tia đáp lại.

Tần Lộ lập tức kiêu giận nói: "Tần Linh đệ đệ đều tại người, hiện tại Hình nhi tỷ tỷ tức giận, ngay cả ta đều không để ý, người còn không mau đi đem Hình nhi tỷ tỷ hồng cao hứng, nếu như người có thể để cho Hình nhi tỷ tỷ cười, ta liền hết thấy đều nói cho người..."

Tần Linh liếc một cái bên trái Lạc Hình, lập tức cảm giác thấy lạnh cả người, nếu muốn để thời khắc này Lạc Hình cười, Tần Linh biết cái này so với lên trời còn khó hơn, Lạc Hình tính cách Tần Linh nhiều ít vẫn là có một chút hiểu rõ, Lạc Hình là một cái ngoại Lãn nội Nhiệt người, nhưng là cái này loại nóng cũng không phải là đối bất cứ người nào, nếu là ở trước đó, Tần Linh khả năng còn có mấy phần chắc chắn, nhưng bây giờ Tần Linh cảm giác không thấy một tia hi vọng, cho nên Tần Linh quả quyết từ bỏ, không hỏi nữa Tần Lộ lấy cái vấn đề.

Lúc này, ngồi tại Thủ Tịch Tần Đức cuối cùng mở miệng, "Linh, người trước kính người Lạc bá phụ một chén, sau này chúng ta đúng vậy người một nhà..."

Tần Linh không hề nghĩ ngợi, trực tiếp bung lên trước người chén rượu, đối Lạc Bá Thiên nói: "Văn bối trước hết kính Lạc bá phụ một chén, chúc Lạc bá phụ vạn sự hài lòng..."

Lạc Bá Thiên lộ ra thật cao hứng, cất tiếng cười to, "Ha-Ha... Tần hiền chất không cần phải khách khí, từ đó người ta chính là người một nhà..."

Tần Linh không có đem câu nói này để ở trong lòng, trước đó Tần Linh liền nghe nói Lạc Bá Thiên đến Tần gia mục đích, một mặt là vì báỉ Tà lão gia tử, một mặt khác là Tần Lạc hai nhà liên hợp, tại Tần Linh xem ra, hai nhà liên hợp tự nhiên là sẽ người một nhà.

Tần Lộ tiến đến Tần Linh bên tai, "Tần Linh đệ đệ chúc mừng... Chúc mừng a!" Nụ cười kia đơn giản để Tần Linh không rét mà run, luôn cảm thấy Tần Lộ lấy trong tươi cười có một tia âm mưu.

"Đường tỷ có ý tứ gì? Ta làm sao không rõ, ta có cái gì tốt chúc mừng?" Tần Linh gặp bốn phía người đều tràn ngập ý cười, duy chỉ mình cùng Lạc Hình không có.

Tần Linh nhìn xem Lạc Hình, lại nhìn mọi người một cái, đột nhiên tựa hồ mình bạch cái gì, nhưng vẫn có chút không tin, lão gia tử không phải là đang nói đùa chứ?

Nhưng mà không đợi Tần Linh mở miệng muốn hỏi, Lạc Hình đột nhiên đứng lên, "Ta không đồng ý..." Một tiếng thanh âm thanh thúy lộ ra phá lệ vang dội, mỗi người đều rõ ràng nghe thấy.

Tĩnh, Mộng một loại yên tĩnh, giờ khắc này tất cả mọi người ý cười, đều ngưng kết ở trên mặt, dừng lại tại thời khắc này.

Lão gia tử cũng là không hiểu nhìn lấy Lạc Hình, sau đó đưa ánh mắt về phía Tần Linh, tựa hồ muốn từ Tần Linh nơi này tìm tới nguyên nhân, Lạc Bá Thiên sắc mặt đỏ lên, tiếp theo một vẻ tức giận bắt đầu ở trên mặt khuếch tán, "Hình nhi, người đang nói bậy bạ gì đó, từ xưa cha mẹ chỉ mệnh Mỗi giới chi ngôn, người khó ngay cả cha lời nói cũng không nghe..."

Lạc Hình rất bình tĩnh, phảng phất đây hết thấy đều không có quan hệ gì với nàng, đối mặt đám người không hiểu cùng cha trách cứ, Lạc Hình không hề nói gì, lưu cho đám người một đi xa thân ảnh cùng một sợi nhàn nhạt mùi thơm

Tần Đức sắc mặt dần dần ngưng trọng, nhìn ra được lão gia tử là không cao hứng, "Linh mà chuyện gì xảy ra? Người cùng Lạc nha đầu ở giữa xảy ra chuyện gì?"

Giờ phút này coi như chưa hề nói, Tần Linh cũng biết đã xảy ra chuyện gì, có vẻ như mình vừa mới bị người cho đập, nhìn lấy lão gia tử cái kia giận dữ thần sắc, Tần Linh cảm thấy oan uổng có vẻ như mình mới là người bị hại.

Lạc Bá Thiên đứng lên, nói: "Lão gia tử xin yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ cho lão gia tử một cái công đạo..."

Tại Lạc Hình đi ra một khắc này, Tần Lộ liền ở một bên lo lắng sưng, vội vàng lôi kéo Tần Linh nói: "Tần Linh đệ đệ, người còn đứng ngây đó làm gì, còn không mau đuổi theo Lạc Hình tỷ tỷ..."

Nhìn lấy đám người mong đợi ánh mắt, còn có lão gia tử ánh mắt, Tần Linh biết nếu là mình không đi, chỉ sợ sẽ gây nên nhiều người tức giận, cho nên Tần Linh không nói lời nào, hướng thẳng đến Lạc Hình rồi đi phương hướng đuổi theo.

Tần Linh sau khi đi, Tần Đức từ từ đưa mắt nhìn sang Tần Lộ, "Lộ Nhi, người có biết đây là có chuyện gì?"

Tần Lộ cái đầu nhỏ co rút lại, vội vàng cười nói: "Ta cũng không biết, ta cũng đi tìm Hình nhi tỷ tỷ..." Nói xong chẳng hề hướng ra ngoài chạy tới.

Nắng gắt như lửa, từng tiếng ve kêu quanh quẩn tại toàn bộ trong núi rừng, phảng phất như nói thời khắc này nóng bức, Tàn Linh lần theo Lạc Hình dấu vết lưu lại, đuổi theo.

Rất nhanh đạo thân ảnh quen thuộc kia tiến nhập Tàn Linh trong mắt, Tàn Linh phiền muộn, không biết mình nên nói gì, chẳng lẽ là đi an ủi sao? Có vẻ như hẳn là được an ủi chính là mình đi! Đối với cái này Tàn Linh chỉ có một trận cười khổ, hướng phía đạo thân ảnh kia từng bước một đi đến.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: : Tiến về Võ Đang

Tàn Linh đến, Lạc Hình không có có phản ứng gì, lạnh lùng như cũ nhập cho nên, thậm chí nhìn cũng không nhìn Tàn Linh một chút.

Tàn Linh đi vào Lạc Hình bên cạnh thân, nhìn lấy cái kia không biết vui buồn khuôn mặt, trong lúc nhất thời không biết nên mở miệng như thế nào, "Hình nhi, chuyện này chuyện ta trước cũng không biết nói..."

"Tốt, Tàn sư đệ đừng nói nữa, ta không có trách cứ Tàn sư đệ ý tứ, còn mời Tàn sư đệ về sau gọi ta là sư tỷ đi! Để tránh làm cho người ta hiểu lầm! Đối Tàn sư đệ không tốt!"

Tàn Linh muốn nói cái gì, mấy lần muốn mở miệng, nhưng cuối cùng vẫn từ bỏ, "Lạc sư tỷ yên tâm, chuyện này ta sẽ không để cho Lạc sư tỷ khó làm, ta sẽ đi thuyết phục lão gia từ cùng Lạc bá phụ..."

"Vậy làm phiền Tàn sư đệ..." Lạnh lùng như Vũ, Lạc Hình không nói nữa, Tàn Linh cũng trầm mặc.

"Hình nhi tỷ tỷ, nguyên lai ngại tại cái này a!" Tàn Lộ đỏ mồm hôi lâm ly chạy tới, đối Tàn Linh lấy mắt ra dấu mấy cái, nhưng Tàn Linh lại làm như không thấy, không có gì biểu thị, gấp Tàn Lộ thẳng dặm chân.

Tàn Lộ giữ chặt Lạc Hình hai tay, nói: "Hình nhi tỷ tỷ ta nhóm mau đi trở về đi! Gia gia cùng Lạc bá phụ bọn hắn đều gấp..."

Lạc Hình ngẩng nhìn phương xa sơn phong, chậm rãi nói: "Không được, ta muốn ở chỗ này giải sầu một chút, Lộ Nhi muội muội ngại đi nói cho Tàn gia gia cùng cha ta gọi không cần lo lắng, ta không sao!"

Đang khuyên nói không quá tình huống dưới, Tàn Lộ chỉ có thể từ bỏ, không cam lòng hướng về dưới núi đi đến, mà Tàn Linh cũng theo đó cùng một chỗ, "Tàn Linh đệ đệ, ngại đến tốt cùng đối Hình nhi tỷ tỷ làm cái gì, vì cái gì nàng có thể như vậy, nhanh nói có đúng hay không ngại khi dễ Hình nhi tỷ tỷ?"

Vì kết thúc Tàn Lộ trong lòng ý nghĩ kia, Tàn Linh nói thẳng nói: "Ta cùng Lạc sư tỷ ở giữa là không thể nào, đường tỷ liền không cần vì thể thương tâm..."

"Giữa các ngại đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, vì sao đột nhiên Hình nhi tỷ tỷ biến hóa lớn như vậy?" Tại kinh đô thời điểm, Tàn Lộ luôn luôn cảm thấy giữa hai người tựa hồ có một loại vi diệu, mà lần này Lạc Bá Thiên đến Tàn gia, càng làm cho Tàn Lộ đối chuyện kia vững tin không nghi ngờ, nhưng hôm nay cục diện thực sự để cho nàng khó có thể lý giải được, vì sao trước đó đối Tàn Linh đệ đệ có một tia hảo cảm Lạc Hình, đột nhiên trở nên như thế mạch phát lên, cho người ta một loại vô pháp đến gần cảm giác.

Mấy ngày bên trong, Tàn gia đều mười phần bình tĩnh, từ từ ngày đó Lạc Hình phản đối về sau, Tàn gia đám người cũng không biết cuối cùng kết quả là cái gì, nhưng đều có thể ẩn ẩn nhìn ra, chuyện kia đã coi như thôi, cũng không ai lại nói, Tàn Linh cũng hướng lão gia từ cùng Lạc Bá Thiên giải thích việc này, nói mình đã có người trong lòng, chỉ có thể cô phụ Lạc sư tỷ một phen tâm ý, đối với cái này Lạc Bá Thiên cảm thấy đáng tiếc, mà lão gia từ tại tiếc hận đồng thời cũng ở bên گوش sách nghe Tàn Linh trong miệng cái kia người trong lòng đến cùng là ai?

Tàn Đức hỏi thăm đối tượng không thể nghi ngờ đúng vậy Tàn Lộ, Tàn Lộ vô duyên vô cớ bị lão gia từ gọi Đạo Thư phòng, vốn cho rằng có cái đại sự gì, nhưng lúc nghe về sau, như thả phụ trọng, cười ha hả nói ra: "Tàn Linh đệ đệ nói hẳn có người trong lòng, là ai? Ta làm sao không biết a?"

Tàn Đức đối với Tàn Lộ trả lời, rõ ràng cảm thái độ hoài nghi, "Ngươi không biết, ngại không phải tại kinh đô từ trước đến nay lĩnh mà tại một khối sao? Hẳn bình thường cùng người nào tiếp xúc, khó ngại đây đều không biết sao?"

Tần Lộ nghe xong cảm thấy rất có đạo lý, "Gia gia nói cũng đúng, hãy cho ta ngâm lại..." Kỳ thực không cần ngâm, Tần Lộ trong đầu lập tức nổi lên một bóng người, "Chẳng lẽ là nàng? Làm sao có thể? Thật chẳng lẽ chính là nàng? Tần Linh đệ đệ thích nàng, trời ạ! Cái này?" Tần Lộ đơn giản không thể tin được chính mình suy đoán.

Trông thấy Tần Lộ nhỏ giọng nói thầm, Tần Đức cũng bị khơi gợi lên hứng thú, "Người biết? Nhanh nói cho gia gia, người kia đến cùng là ai?"

Tần Lộ cười nói: "Tần Linh đệ đệ, tại kinh đô xác thực còn nhận biết một người đâu, tuy nhiên người này bây giờ không có ở đây kinh đô, cụ thể ở nơi nào ta cũng không biết, tuy nhiên Tần Linh đệ đệ khả năng biết nói..."

"Ta không hỏi nàng ở đâu? Ta chỉ muốn biết nàng là nhà nào cô nương, vậy mà có thể làm cho linh mà quan tâm!"

Tần Lộ nghịch ngợm phun ra Tú lười, "Nàng gọi Tư Mã Yên Nhi, là Tư Mã gia, gia gia hẳn nghe nói qua a?"

Tư Mã Yên Nhi cái tên này, Tần Đức chợt nghe phía dưới, xác thực rất quen thuộc, tựa hồ tại chỗ nào nghe nói qua, rất nhanh Tần Đức liền có ấn tượng, Tần Đức mỉm cười vuốt khóe miệng râu bạc trắng, "Nghe nói qua, nàng này giống như rất nổi danh, mà lại nàng là Tư Mã Vô Danh lão hồ ly kia tôn nữ, ta như thế nào không biết? Nguyên lai linh mà ưa thích người là nàng!" Tần Đức lộ ra một vòng thần bí ý cười.

Chuyện này rất nhanh liền bị đám người quên lãng, bởi vì còn có một cái so cái này chuyện trọng yếu hơn sắp xảy ra, võ lâm đại hội, cái này vô số võ giả chờ đợi đã lâu Đại Hội, rốt cục liền muốn tới.

Tần gia đám người cũng không ngoại lệ, đối với lần này Đại Hội, Tần Đức lộ ra phá lệ coi trọng, bởi vì cái này không chỉ có thể khích lệ Tần gia thiếu niên, mà lại đối Tần gia mọi người tới giảng cũng là một cái ma luyện. Nếu là ở trước đó Tần Đức khả năng còn hi vọng Tần Linh có thể đoạt giải quán quân, thế nhưng là từ khi biết được tu sĩ tồn tại, mà lại đạt được Tu Luyện Chi Pháp về sau, Tần Đức nhãn giới cũng theo thay đổi, không còn cực hạn tại cái này nhỏ nhỏ một cái võ lâm đại hội. Đương nhiên Tần Linh nếu là cảm xuống quán quân, Tần Đức cũng sẽ không có ý kiến.

Mặc dù không có Tần Linh cùng Lạc Hinh ở giữa cái tầng quan hệ này, Tần gia cùng Lạc gia vẫn liên minh ở cùng nhau, Tần Đức rất là cao hứng, nhất là tại Lạc Bá Thiên biết được Hoa Dạ cùng Hoa Phong mấy người Hoa gia một đám cao thủ còn sống lúc, vẫn thủy chung như một, không có đổi ý.

Tần gia Luận Võ Trường bên trên, tình kỳ pháp phối, tiếng người huyền ảo, bởi vì hôm nay đúng vậy tiến về Võ Đang, tham gia võ lâm ngày đại hội, trên mặt của mỗi người đều tràn đầy kích động cùng nhiệt huyết, cho dù là những cái kia vô pháp tiến về cũng không ngoại lệ.

Tần Đức một phen kháng khái kịch liệt phân trần về sau, Tần gia chúng thiếu niên liền như bị điên, ngao ngao trực khiếu.

Tần Lộ cũng kích động chạy đến Tần Linh bên cạnh, vỗ Tần Linh bả vai, nói: "Tần Linh đệ đệ, ta xem trọng người nha! Nghe nói Hoa gia người còn chưa chết hết, lần này người cần phải thay tỷ tỷ thật tốt giáo huấn bọn họ một trận! Để bọn họ biết ta Tần gia không phải dễ khi dễ như vậy! Đáng tiếc đại ca còn tại kinh đô, không phải vậy nhất định phải làm cho đại ca nhìn xem chúng ta là như thế nào giáo huấn Hoa gia!"

Tần gia ngoài cửa lớn, Tần Đức nói: "Người tất cả đến đông đủ chưa?"

Tần Thư nói: "Đều đến đông đủ, cha."

Tần Đức nhìn mọi người một cái, phát hiện Tần Linh đám người thân ảnh, nói ra: "Đã đến đông đủ, vậy thì xuất phát." Tiếp lấy một đoàn người liền trùng trùng điệp điệp hướng phía Võ Đang Sơn mà đi.

Tần gia lần này đội hình có thể nói là chưa từng có cường đại, không chỉ có Tần Linh, còn có Tần Cương, Tần Thiên mấy người một đám Tần gia thiếu niên cùng Lạc gia mấy người một số cao thủ, trong đó nhất là làm cho người khó có thể tưởng tượng đúng vậy Tần Cương cùng Tần Thiên, Tần Cương trước đó sớm đã tấn cấp tiên thiên, mà Tần Thiên là nhất mấy ngày gần đây mới đột phá, để Lạc Bá Thiên cùng Lạc gia các cao thủ kinh ngạc lại một chỗ, đồng thời cũng thăm than một bước này không có đi sai.

Nhắc lên Võ Đang, Hoa Hạ không ai không biết, đây là một cái duy nhất có thể cùng Thiếu Lâm sánh vai môn phái, nam có Võ Đang, bắc có Thiếu Lâm. Đây chính là mọi người đối Võ Đang tôn sùng.

Nói lên Võ Đang, lại không thể không nâng lên một người khác, cái kia chính là trước đó Võ Đang Mộ Liên Phong nói tới Trương Chân Nhân, Võ Đang Người sáng lập Trương Tam Phong, Đệ nhất Võ Học Tông Sư.

Mặc dù nhưng đã qua đi mấy trăm năm, nhưng uy danh vẫn như cũ bị người lan truyền, bây giờ không ai không biết không người không hay, lúc ấy Thế Nhân đều là gọi hắn là Lão Thần Tiên, sống hơn hai trăm tuổi mà chưa chết, nhưng là sau cùng không biết tung tích. Có người nói hắn chết, cũng có người nói hắn thành tiên, lưu lại loại loại Truyền Thuyết.

Tuy nhiên sau cùng Trương Tam Phong không biết tung tích, nhưng hắn lưu lại võ học lại truyền tới, nổi danh nhất thuộc về Thái Cực Quyền, Thái Cực Kiếm cùng Âm Dương Vô Cực công. Lúc này mới sáng tạo ra bây giờ Võ Đang.

Ở đây đồng thời Hoa Hạ lớn môn phái nhỏ nhỏ tất cả đều hướng phía Võ Đang tụ đến, một trận thịnh hội sắp kéo ra.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: : Hoa gia hiện thân

Kinh đô một chỗ một tòa an tĩnh trong sân, một thanh niên nam tử lẳng lặng đứng tại cái kia, thần sắc ở giữa tựa hồ có chút lo lắng, giống như đang chờ người nào, quả nhiên chỉ chớp lát, trong một cái phòng đi ra một cái răng trắng tinh đôi mắt sáng, da thịt Trắng Tuyết nữ tử áo trắng.

Thanh niên gặp nữ tử đi ra, lo lắng có chỗ thư giãn, "Sur Tỷ, người xem chúng ta đều tại kinh đô ngốc lâu như vậy, cũng không có cái gì phát hiện, có phải hay không sự phụ nói bảo tàng không ở nơi này a? Nếu không chúng ta đi nơi khác tìm xem?"

Nữ tử nở nụ cười xinh đẹp, "Làm sao nhanh như vậy liền ở nơi này phiền, Mặc Dương sư đệ có phải hay không cũng muốn đi xem kia là cái gì vô lâm đại hội a?"

Nguyên lai hai người này bắt đầu từ Tu Chân Giới đi vào Thế Tục Giới Đoan Mộc Yên cùng Mặc Dương hai người, bọn hắn từ khi đi vào kinh đô về sau, vẫn tại cái kia loại nghe ngóng có quan hệ bảo vật sự tình, thế nhưng là không có một chút tin tức. Không phải sao, sớm đã không nhìn được Mặc Dương lúc nghe Thế Tục Giới sẽ có một trận vô lâm đại hội, liền muốn đi đụng tham gia nào nhiệt.

Mặc Dương xấu hổ cười một tiếng, "Sur Tỷ đều đã biết, xem ra cái gì cũng không gạt được Sur Tỷ, Sur Tỷ chúng ta liền đi xem một chút, nói không chừng còn có thể nghe ngóng đến bảo vật hạ lạc đâu?"

"Tốt a! Vậy chúng ta liền đi xem một chút, người nơi đâu nhiều, nói không chừng thật sẽ có tin tức gì!"

Mặc Dương kích động nhảy dựng lên, "Sur Tỷ đáp ứng, thật sự là quá tốt, đợi ở chỗ này nữa ta thật muốn điên rồi!"

"Bất quá chúng ta không thể như thế lỗ mãng tiến đến, còn cần chuẩn bị một phen mới được..." Chỉ nghe Đoan Mộc Yên nói nói.

Tần Linh một đoàn người trên đường vừa nói vừa cười, không có cảm thấy chút nào áp lực. Lúc này Tần Đức đi vào Tần Linh bên cạnh nói ra: "Linh, người qua đây ta có chuyện nói cho người một chút."

Tần Linh đi theo Tần Đức đi vào một bên, Tần Đức nói: "Linh, người bây giờ là một người tu sĩ, lần này đi tham gia trận đấu ôn đoạt thứ nhất, nhất định là không chút huyền niệm. Nhưng là lần này Hoa gia đã dám tham gia trận đấu, như vậy bọn hắn trước đó nhất định làm xong đầy đủ chuẩn bị, tuy nhiên ta không biết là bài tẩy của bọn hắn là cái gì, nhưng linh mà nhất định phải cẩn thận mới được, nhất là bọn hắn đã biết người là tu sĩ, lấy Hoa Dạ tiểu nhi cá tính, lần này nhất định sẽ tùy thời trả thù ta Tần gia!"

"Lão gia tử yên tâm, ta sẽ chú ý! Vô luận Hoa gia có âm mưu gì, ta cũng sẽ không để bọn hắn được như ý..." Tần Linh thủy chung tin tưởng, tại thực lực cường đại trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là một đám ô hợp, không đáng giá nhắc tới, lấy tuyệt đối lực lượng quét ngang.

Cùng lão gia tử trao đổi ý kiến về sau, Tần Linh đã tìm được Huyền Sơ, từ từ ngày đó Huyền Sơ một khi đồn ngộ về sau, tu vi của hắn tăng vọt, thực lực trực tiếp kéo lên đến Kim Đan trung kỳ.

"Huyền Sơ huynh, có một chuyện còn muốn nhờ Huyền Sơ huynh!"

"Tần huynh xin đừng! Phàm là Bàn Đạo có thể làm đến, nhất định sẽ không chối từ!"

Tần Linh nói: "Chắc hẳn Huyền Sơ huynh cũng có thể là nghe nói, hôm đó Hoa gia Hoa Dạ đám người cũng không có ở nữ quỷ tự bạo bên trong chết đi, lần này Hoa gia xuất hiện tại vô lâm đại hội bên trên, tại hạ lo lắng bọn hắn sẽ trả thù, cho nên còn mời Huyền Sơ huynh đối tại hạ người nhà trông nom một hai, không đến mức bị người độc thủ."

Huyền Sơ chấp tay nói: "Tần huynh yên tâm, như thế việc nhỏ liền bao tại Bàn Đạo trên thân, Bàn Đạo nhất định sẽ bảo vệ Tần gia đám người không bị thương tổn!"

Không có mấy ngày nữa đám người liền đến đến Võ Đang Sơn địa giới, trên đường người càng ngày càng nhiều, Tần Lộ vui vẻ reo hò, "Tần Linh đệ đệ, những người này đều là đến tham gia trận đấu sao?"

"Ừm, bọn họ đều là đến tranh tài..."

Lúc này cách đó không xa đi tới một đại hán, chỉ nghe Đại Hán nói: "Nghe nói không, lần trước quán quân Hoa gia Hoa Khuyết năm nay không có đến

tham gia trận đấu, bất quá ta nghe nói Hoa Phong tới, hơn nữa còn nghe nói hắn đã tiến vào Tiên Thiên, nói không chừng năm nay quán quân lại là hắn Hoa gia ..."

Đại Hán bên cạnh có một lão giả, lão giả sờ lấy dài ba tấc cần, trong hai mắt thỉnh thoảng nổi lên một đạo tinh quang, "Cái này nhưng không nhất định, năm nay người dự thi bên trong tiến vào tiên thiên nhưng không phải hắn một người..."

Đại Hán vì đó sững sờ, tiếp theo nói: "Há, vậy còn có người nào, ta làm sao không nghe nói. "

Lão giả đắc ý nói ra: "Muốn nói năm nay tham gia trận đấu người cùng tu vì có thể nói Vô Tiền Tuyệt Hậu, bọn hắn theo thứ tự là Thiếu Lâm cảm giác không, Vô Đang Mộ Liên Phong cùng Hoa Sơn Lãnh Huyền, Uất Trì gia Uất Trì Cung, Không gia không tan, những người này đều là đoạt giải nhất đứng đầu nhân vật, còn có Tần gia Tần Cương một thiếu niên tuổi đôi mươi liền tấn cấp tiên thiên, nhưng là yêu nghiệt tồn tại!"

Đại Hán kinh nói: "Làm sao sẽ nhiều như thế!"

Lão giả nói: "Những người này đều là Thiên Tài Nhân Vật, cho nên tranh tài năm nay lại là từ trước tới nay đặc sắc nhất. Lão đầu ta thế nhưng là rất chờ mong!"

Đại Hán thán liên tục gật đầu, "Không sai, nhiều như vậy Thiên Tài Nhân Vật tụ tập cùng một chỗ, nhất định sẽ có trận đại chiến, đến lúc đó ai mạnh ai yếu so sánh liền biết."

Lão giả lại nói: "Điều này không khỏi làm ta nhớ tới lần trước trận đấu kia, thật là khiến Nhân Nạn quên, nếu như Tần gia Tần Danh không có bị Hoa Khuyết cắt ngang kinh mạch, nhất định cũng là Tiên Thiên a?"

Đại Hán nói: "Ai nói không phải đâu, đáng tiếc, đáng tiếc..."

Lão giả nhìn lên trước mắt sơn phong, nói: "Tranh thủ thời gian đi nhanh đi, thừa dịp trước khi trời tối tìm một chỗ nghỉ chân, ngày mai liền có thể đến Vô Đang Sơn." Hai người vội vàng rời đi.

"Hi hi, Tần Cương đệ đệ, bọn hắn nói nhưng có người nha! Người tên yêu nghiệt này, ta làm sao nhìn không ra?" Tần Lộ nhìn từ trên xuống dưới Tần Cương.

Tần Cương sắc mặt xiết chặt, đuổi vội vàng nói: "Tỷ tỷ nói đùa, bọn hắn đó là nói mò ..."

Tần Linh cũng đối với chúng có người nói: "Đi thôi, chúng ta cũng nắm chặt thời gian tìm một chỗ nghỉ ngơi."

Nhưng mà một đoàn người vừa đi không bao lâu, nơi xa liền đi tới một đám người, trùng trùng điệp điệp. Bên đường người nhao nhao né tránh, chỉ trỏ, "Nhìn, cái kia chính là Hoa gia người, bọn hắn làm sao mới đến? A? Các người mau nhìn Hoa Dạ bên cạnh bốn người kia là ai? Làm sao từ trước tới nay chưa từng gặp qua?" "Nghe nói bọn hắn Hoa gia bị người thần bí công kích, Hoa phủ đều bị san bằng thành đất bằng, Hoa gia cao thủ tử thương vô số, xem ra truyền ngôn không thể tin hết a!" Cảm nhận được mấy cỗ khí tức cường đại về sau, người kia nhỏ giọng nói nói.

"Cha, chúng ta đã đến Vô Đang Sơn phạm vi, ngày mai liền có thể đến Vô Đang." Hoa Phong ánh mắt bén nhọn hướng bốn phía quét ngang mà đi.

Hoa Dạ nói: "Chúng ta liền ở đây tìm một chỗ nghỉ ngơi, ngày mai lại cử động thân."

Hoa Khuyết đi đến một bên cạnh trung niên nam tử, Hách Nhiên chính là đêm đó cùng Tần Linh chiến đấu người kia, "Lão tổ, lần này Tần gia cái kia Tần Linh cũng sẽ tham gia trận đấu, đúng vậy hắn hủy đi ta Hoa gia, giết chết ta đại ca, đến lúc đó còn mời lão tổ xuất thủ vì ta đại ca báo thù!"

Hoa Phúc Hải nói: "Ừm, lão tổ cũng nghe nói, lấy người tu vi hiện tại căn bản không phải là đối thủ của hắn, tuy nhiên Phong Nhi yên tâm, hắn hủy ta Hoa gia, giết đại ca người, thù này lão tổ nhất định sẽ đòi lại! Bất quá dưới mắt vẫn là trận đấu quan trọng, không thể thắng lợi dễ dàng vọng động, chờ trận đấu qua đi lại triệt để đem hắn Tần gia giải quyết."

"Là lão tổ, Phong Nhi biết nói..." Hoa Phong cung kính nói nói.

Hoa Phúc Hải đi đến ba người trẻ tuổi bên cạnh, lộ ra mười phần cung kính, "Ba vị sư huynh, bây giờ sắc trời đã tối, không bằng liền ở đây trước nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại cử động thân, không biết ba vị sư huynh ý kiến là?"

Một cái gánh vác trường kiếm thanh niên nói: "Hết thấy bằng Hoa sư đệ làm chủ, không cần để ý chúng ta!" Người thanh niên này ần ần là người cầm đầu, đối với thanh niên lời nói, một tên khác thanh niên cũng nhao nhao gật đầu.

Nhưng trong đó một vị lại tràn ngập không kiên nhẫn, "Thật là vô dụng phạm nhân, điểm ấy đường còn cần nghỉ ngơi, muốn ta nói tới nay đi suốt đêm đến kia là cái gì Vô Đang há không tốt hơn!"

Thanh niên cầm đầu, nói: "Phương sư đệ đừng nói nữa, liền theo Hoa sư đệ nói..." Thanh niên lời nói không được xía vào, cái kia phát nào tào thanh niên hận hận trừng mắt liếc Hoa Phúc Hải không lại nói cái gì.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: : Đám người lộn xộn đến

Ngày thứ hai, chỉ gặp tiến về Võ Đang Sơn người trở nên càng thêm nhiều hơn, theo trận đầu ngày tới gần, các nơi người dự thi cũng nhao nhao đến, Võ Đang Sơn đã kín người hết chỗ. Toàn bộ chân núi đều là Nhân Ảnh nhón nhào.

Tần Linh bọn người giờ phút này cũng đi tới dưới chân núi Võ Đang, Tần Lộ nhìn trước mắt trông không đến Chung Diễm bậc thang, có chút nhụt chí, "Gia gia, làm sao cao như vậy a, cứ như vậy từng bước một đi lên sao? Cái nào phải đi tới khi nào. Mà lại coi như đi lên cũng sẽ mệt mỏi gần chết..." Tần Lộ lắc đầu liên tục.

Cách bọn họ cách đó không xa một người có lẽ nghe được Tần Lộ, xem thường nhìn một chút Tần Lộ, tiếp theo liền thấy hần khiêu khích nhìn thoáng qua Tần Linh mấy người cả đám, hướng phía bậc thang đi đến.

Bị người cười nhạo, Tần Lộ nổi giận, tựa như một cái nổi giận Tiểu Lão Hồ, "Thần khí cái gì? Ta nhìn ngươi có năng lực gì, có bản lĩnh liền một hơi đi lên!"

Người kia đi lên bậc cấp một khắc này cả người khí thế lập tức phát sinh biến hóa, chỉ gặp hần bước đi như bay, tại trên bậc thang nhanh chóng tiến lên, như gấm trên đất bằng. Rất nhanh liền biến mất tại mọi người trước mắt.

Gặp tình hình này, Tần Lộ đỏ lên mặt, không biết nên nói cái gì, Cương Cương Hoàn chế giễu người ta tới, "Tần Linh đệ đệ, hần là làm sao làm được, làm sao nhanh như vậy a? Khó hần là Tiên Thiên cường giả?"

Tần Đức trong lúc vui vẻ mang theo vài phần trách cứ ý vị, "Đề người bình thường luyện thật giỏi võ, người còn ngại gia gia đông dài, làm sao hiện tại gặp..."

Tần Lộ tiếp tục hỏi: "Tần Linh đệ đệ, mau nói muốn tới ngọn nguồn như thế nào mới có thể làm đến cái kia dạng?"

Tần Linh bị Tần Lộ lay động đầu lĩnh đều choáng , "Tốt không cần lung lay, ta cho ngươi biết, chỉ cần đem thể nội pháp lực vận hành đến song trên đùi là có thể..."

Tần Lộ hoài nghi nhìn lấy Tần Linh, nói: "Thật ? Chỉ đơn giản như vậy?"

"Không tin, ngươi có thể thử nhìn một chút."

Tiếp theo liền thấy Tần Lộ từng bước một liền hướng phía bậc thang chạy tới, đi vào trước bậc thang, Tần Lộ dựa theo Tần Lộ chỉ thị, đem pháp lực vận hành tại hai chân, rất nhanh Tiểu Tần lộ đã cảm thấy hai chân không chỉ có trở nên nhẹ nhàng, mà lại càng thêm có lực.

Tần Lộ trực giác mà lên, như ma nữ hàng thế, như gió như sương, không cần một lát liền leo lên mấy trăm cấp. Khi Tần Lộ lại quay đầu lúc, phát hiện mình đã đi xa như vậy, mà lại không có cảm giác gì, lập tức hưng phấn lớn tiếng hô nói: "Lạc Hình tỷ tỷ, người mau lên đây a! Thật tốt đơn giản a!"

Lạc Hình phiêu nhiên mà lên, áo trắng phiêu nhiên, như Tiên Nữ lâm trần, như thơ như họa, nhìn bốn phía người si ngốc , nhao nhao nghe ngóng trước mắt cái này tuyệt thế Tiên Tử đến cùng là ai? Trên đường đi Lạc Hình ngoại trừ cùng Tần Lộ nói chuyện với nhau vài câu bên ngoài, ai cũng không để ý đến, không hề tại kinh đều có Thủy Tiên tử danh xưng, Tần Linh cuối cùng cảm nhận được, có mấy lần Tần Linh muốn lên trước, nhưng đều đã ngừng lại bước chân. 【 92KS. ） nói bên miệng, cũng sinh sinh nuốt trở vào.

"Chúng ta cũng lên đi!" Tần Linh cũng đi tới, đám người cũng nhao nhao đuổi theo. Mấy canh giờ sau, Tần Linh bọn người rốt cục đến đỉnh núi.

Trên đỉnh núi, là một quảng trường khổng lồ, Thanh Nham vách tường thạch, tiếng người huyền ảo, giờ phút này đã hội tụ không ít người, phi thường náo nhiệt. Tần Linh một đoàn người vừa đi lên đỉnh núi, đối diện liền đi tới một cái đầu mang tóc trắng, thân mặc đạo bào Tiểu Đạo Sĩ, "Không biết chư vị là?" Tiểu Đạo Sĩ mang theo vài phần nghi hoặc nhìn Tần Linh một đoàn người, cốt bởi Huyền Sơ cũng là Đạo sĩ, để Tiểu Đạo Sĩ có chút ngoài ý muốn.

"Vô Lượng Thiên Tôn, đạo hữu Vạn Phúc!" Tiểu Đạo Sĩ thật sâu đối với Huyền Sơ chấp tay nói.

Huyền Sơ chấp tay hoàn lễ, "Đạo hữu khách khí!"

Tần Linh đưa lên thiệp mời, Tiểu Đạo Sĩ nhìn về sau, nói: "Chư vị đạo hữu mời cùng tiểu đạo đến đây."

Tiểu Đạo Sĩ mang theo Tàn Linh bốn người xuyên qua trùng điệp viện lạc, đi tới một cái tương đối U Tĩnh đình viện."Chư vị đạo hữu nơi này chính là vì các vị chuẩn bị gian phòng."

Đám người gặp hoàn cảnh bốn phía Thanh U, mà lại mỗi cái viện lạc đều là độc lập, lẫn nhau đều sẽ không ảnh hưởng đối phương, trong lòng đều so sánh hài lòng.

Tiểu Đạo Sĩ lại nói ra: "Các vị đạo hữu xa mà đến, xin mời làm sơ nghỉ ngơi, tiểu đạo trở về bẩm chương môn, chư vị nếu là có gì cần, mời nói cho tiểu đạo."

Tàn Linh chấp tay, hoàn lễ nói: "Đạo trưởng khách khí, xin cứ tự nhiên."

Tiểu Đạo Sĩ sau khi đi, Tàn Đức nói với mọi người nói: "Đều đều tự tìm gian phòng nghỉ ngơi đi!"

"Linh, ngươi sửa sang một chút, một hồi đi với ta bái phỏng Vô Đương Chương Môn người." Tàn Đức nói.

"Được rồi, gia gia."

Vô Đương đón khách trong đại sảnh, phái Vô Đương chương môn Trì Trọng chính cùng chủ nhà họ Tư Mã Tư Mã Vô Địch tự thoai, lúc này Tiểu Đạo Sĩ đi đến, nói ra: "Bẩm chương môn, Tàn gia chi người đã đến."

Một tiên phong đạo cốt trung niên Đạo sĩ nói: "Há, Tàn gia người đã tới?"

"Đúng vậy, chương môn, đệ tử đã đem bọn hấn đưa đến khách phòng."

"Ừm, ta đã biết, ngươi đi xuống trước đi." Đợi Tiểu Đạo Sĩ sau khi đi, Trì Trọng đối bên cạnh người nói ra: "Tư Mã huynh, Tàn gia lão gia tử đã đến đến, tin tưởng không lâu sau liền sẽ trước chỗ này, nếu không hai người chúng ta ra ngoài đón lấy, ngươi xem coi thế nào?"

Một thân lấy bố y nam tử trung niên mỉm cười nói: "Chính có ý đó." Dứt lời, hai người liền đứng dậy tiến về lớn trước cửa phòng.

Lúc này ngoài cửa truyền đến một tiếng sáng khoái tiếng cười, "Sao dám làm phiền hai vị tự mình đón lấy, không dám nhận, không dám nhận..." Vừa dứt lời, Tàn Đức cùng Tàn Hân, Tàn Linh ba người liền xuất hiện ở trước cửa.

Trong đại sảnh, Tàn Linh trông thấy một cái Thanh Phong Đạo Cốt Trung Niên Nhân, chắc hẳn đúng vậy phái Vô Đương chương môn Trì Trọng, lại nhìn một người khác, toàn thân lộ ra một cỗ lãng lợi, dũng cảm tiến tới khí tức, hẳn nhiên nhất định là Thục Đô Tư Mã gia Tư Mã Vô Địch, tương truyền Tư Mã gia tuyệt học 《Thập Tam Kiếm》 là một loại sắc bén sắc bén, không để đường rút lui kiếm pháp.

Cho nên tại học tập loại kiếm pháp này lúc, sẽ mang theo một loại không sợ cường địch, dũng cảm tiến tới tinh thần. Mà trùng hợp Tàn Linh liền từ Tư Mã Vô Địch trên thân thấy được loại tinh thần này. Xem ra Tư Mã Vô Địch đã đem kiếm pháp này luyện mức lô hỏa thuần thanh. Đồng thời Tàn Linh cũng biết người trước mắt chính là Tư Mã Yên Nhi cha.

Bốn người người tiến vào đại sảnh, Trì Trọng cười to nói: "Tàn lão gia tử, nhiều ngày không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a!"

"Đa tạ ao chương môn quí niệm. Lão hủ thanh này thể cốt coi như cứng rắn." Đợi bốn người nhập tọa, Tàn Đức tiếp tục nói: "Không nghĩ tới, ti Mã hiền chất lại tới trước một bước."

"Chỗ nào, ta cũng là hôm qua mới đến."

Ba người ôn chuyện một phen về sau, Tàn Đức chỉ Tàn Linh nói: "Vị này là tôn nhi của ta Tàn Linh, lĩnh mà nhanh gặp qua hai vị tiền bối."

Tàn Linh đứng dậy chấp tay nói: "Tàn Linh gặp qua hai vị tiền bối."

Trì Trọng cùng Tư Mã Vô Địch cùng kêu lên nói ra: "Không cần đa lễ." Lúc này hai người lại đưa ánh mắt về phía Tàn Linh bên cạnh thân Huyền Sơ, Huyền Sơ cũng theo Tàn Linh cùng nhau đi tới đại sảnh, "Không biết vị đạo hữu này là?" Trì Trọng nhìn qua Huyền Sơ hỏi.

"Bản Đạo Huyền Sơ, gặp qua đạo hữu!"

Trì Trọng tại Huyền Sơ trên thân cái gì cũng không có cảm nhận được, phảng phất một cái người tầm thường, nhưng là Trì Trọng lại có một loại cảm giác, cảm giác trước mắt người này tựa như một tòa núi lớn, hoàn ở trước mặt mình, cái kia loại nặng nề cùng bao la là làm cho không người nào có thể hình dung.

Tàn Linh chào về sau, đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực tuôn ra hướng mình, Tàn Linh biết là có người tại thăm dò thực lực của mình. Tàn Linh lập tức phóng xuất ra một điểm khí tức, vền vền Hậu Thiên Cửu Trọng thủy chuẩn. Rất nhanh cỗ lực lượng này liền biến mất không thấy gì nữa, tiếp lấy liền nghe đến Tư Mã Vô Địch nói ra: "Lệnh tôn tuấn tú lịch sự, tuổi còn trẻ liền có tu vi như thế, quả nhiên là thiếu niên tuấn kiệt, không nghĩ tới lão gia tử còn có một vị như thế ưu tú tôn nhi, thật sự là thật đáng mừng a!"

Tàn Đức vinh quang đầy mặt: "Ti Mã hiền chất quá khen..."

Ngưu Vô Định dò xét Tần Linh, cũng muốn nhìn một chút cái này tại kinh đô cùng Tư Mã Yên Nhi có chỗ lui tới người trẻ tuổi có năng lực gì.

Mọi người ở đây trong lúc nói cười, một cái Tiểu Đạo Sĩ đi đến, nói ra: "Khởi bẩm chương môn, Thiếu lâm tự trí rộng lớn sư đến."

Thả lỏng trong lòng đầu loại loại nghi hoặc, Trì Trọng đối Huyền Sơ áy náy cười một tiếng, đối chúng có người nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta liền đi nghênh đón đi!"

Tần Linh cũng đi theo mọi người đi tới trước cổng chính, nhìn thấy phía trước đi tới một đám hòa thượng. Cảm đầu là một vị từ mặt mày thiện Lão Hòa Thượng.

Chúng hòa thượng rất nhanh liền đi đến trước mặt, Trì Trọng tiến lên một bước nói: "Trí rộng lớn sư xa mà đến, một đường vất vả! Mời theo Bàn Đạo đến trong điện làm sơ nghỉ ngơi."

"A di đà phật, làm phiền chư vị đi ra ngoài đón lấy, lão nạp không dám nhận!" Lão Hòa Thượng thấp giọng nói.

Đi vào trong sảnh, Trì Trọng lại nói: "Trí rộng lớn sư luôn luôn được chứ?"

Trí xa thu về hai tay nói: "A di đà phật, đa tạ ao chương môn nhớ mong, bản tăng hết thấy mạnh khỏe." Tiếp lấy Tần Đức, Tư Mã Vô Định mấy người cũng hướng trí rộng lớn sư vấn an.

Lúc này Tần Linh chú ý tới trí xa đại sư đứng sau lưng một cái diện mục tuấn lãng Tiểu Hòa Thượng, phát hiện hắn đã đến Tiên Thiên Cảnh Giới. Như vậy cái này Tiểu Hòa Thượng nhất định là cảm giác rõ ràng. Tần Linh đang trên đường tới liền đã nghe nói mấy cái đoạt giải quán quân đứng đầu nhân vật, trong đó có Thiếu lâm tự cảm giác không, đứng vậy trước mắt cái này Tiểu Hòa Thượng.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: : Lại tụ họp

Người bên trong đại sảnh càng ngày càng nhiều, trong lúc đó Lạc Bá Thiên mang theo Lạc thanh, Lạc Hinh cũng lại tới đây, Tần Linh dò xét một chút Lạc thanh, đồng thời Lạc thanh cũng đang quan sát Tần Linh. 【 92KS. 】 hai người ánh mắt sắc bén trên không trung gặp nhau, một lát sau, Tần Linh mỉm cười gật đầu ý chào một cái, Lạc thanh cũng nhẹ gật đầu. Lạc Bá Thiên tại vừa quan sát Lạc thanh biến hóa. Biết hắn đang cùng Tần Linh tại phân cao thấp, bây giờ kết quả xem ra, con của mình Lạc thanh bại, đồng thời cũng một trận tiếc hận.

Theo Các Đại Môn Phái cùng Thế Gia đến, tham gia trận đấu các phương đã cơ bản đến đông đủ. Lúc này có người bẩm báo, Hoa gia người tới.

Nghe được lúc này, đại sảnh hoàn toàn yên tĩnh, Hoa gia phát sinh sự tình ở đây mỗi người đều nghe nói. Vốn cho rằng Hoa gia sẽ không đến đây, thế nhưng là Hoa gia vẫn là tới, bởi vì lần trước quán quân bị Hoa gia Hoa Khuyết đoạt đi. Đám người đưa mắt nhìn sang thân đức mấy người Tần gia một đám đám người.

Một trận tiếng cuồng tiếu truyền vào đại sảnh, đám người nhao nhao nhủ mảy. Chỉ gặp Hoa Dạ cười lớn đi vào đại sảnh, "Không có ý tứ các vị, trên đường có một chút sự tình trì hoãn một lát, để các vị đợi lâu."

Lập tức liền có người phụ họa nói: "Không ngại sự tình, không ngại sự tình, Hoa huynh tới cũng không tính là muộn."

Sau khi nói xong, Hoa Dạ hướng phía Tần Đức bọn người nhìn mấy lần, sau cùng đem ánh mắt đứng ở Tần Linh trên thân, hoa đêm đã nhận ra, người trước mắt này đúng vậy dẫn đến Hoa gia bị hủy kẻ cầm đầu, cũng là để Hoa gia mất hết mặt mũi người. "Chắc hẳn vị này đúng vậy Tần hiền chất đi! Ha-Ha... Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, hi vọng Tần hiền chất có thể như thế một đường đi tới..."

Tần Đức cau mày, cơ hồ muốn vịn nước chảy đến, đang muốn lới ra, Tần Linh cười cười, "Đa tạ nhắc nhở, Tần mỗ tự nhiên nhớ kỹ, không nhọc ngài hao tâm tổn trí..."

Bầu không khí có chút ngưng trọng, tràn đầy mùi thuốc súng, mọi người ở đây nhao nhao hoà giải, Trì Trọng cười nói: "Hoa huynh một đường ở xa tới, chắc hẳn nhất định mệt nhọc, người tới mang Hoa gia trước mọi người đi chỗ ở nghỉ ngơi..."

Hoa Dạ cũng nhìn thấy Tần Đức, cười đi tới, nói ra: "Tần lão gia từ gần đây được chứ?"

Tần Đức nói: "Ta rất khỏe, không nhọc hao tâm tổn trí. không biết Hoa phủ gần nhất thế nào? Nghe nói các người Hoa gia gặp đại kiếp, hiện tại có phải hay không ngay cả chỗ đặt chân cũng không có!"

Hoa Dạ hiện lên một tia âm độc, nói: "Ta rất khỏe, có không có chỗ đặt chân cũng không nhọc đến Tần lão gia từ hao tâm tổn trí, ta hôm qua còn đang suy tư không biết các người Tần gia lần này có người hay không đến tham gia trận đấu, bây giờ xem ra các người Tần gia vẫn là có người sao! Bất quá lần này người cứ yên tâm, nếu như người Tần gia người gặp lại ta Hoa gia, ta sẽ để cho bọn họ thủ hạ lưu tình, sẽ không lại xuất hiện lần trước tình huống, Ha-Ha..."

Hoa Dạ sau khi nói xong, liền bước nhanh mà rời đi, Hoa Phong đi theo Hoa Dạ sau lưng, từ đầu đến cuối một câu cũng không có nói, nhưng Tần Linh cảm thấy nồng đậm sát ý.

Hoa Phong tại Tần Linh bên người dừng lại một giây, cảm hận nhìn lấy Tần Linh, nhỏ giọng nói ra: "Người chờ! Từ kỳ của người cũng nhanh đến, các người Tần gia đem sẽ bị tiêu diệt! Hoang tàn!"

Tần Linh nói: "Ta chờ, hi vọng người đừng để ta thất vọng, lại như lần trước hoảng hốt mà chạy..."

Hoa gia cha con sau khi đi, Trì Trọng nói: "Chư vị, thời gian không còn sớm, các vị đạo hữu xin mời đi về nghỉ ngơi đi, ngày mai trận đấu liền muốn chính thức bắt đầu, hi vọng các vị có thể ở trong trận đấu lấy được tên hay lần."

"Nhận ao chương môn cát ngôn, chúng ta trước hết cáo từ!" Có người đáp lại nói, tiếp lấy đám người nhao nhao rời đi.

Tần Đức đối Tần Linh nói nói: "Chúng ta cũng đi thôi."

Tần Linh vừa đi ra đại điện, liền nghe được có người la lên, quay đầu nhìn lại, mấy thân ảnh quen thuộc đập vào mắt bên trong, đại điện góc rẽ đứng đầy mấy cái thân ảnh quen thuộc.

"Gia gia, người cùng Tam thúc đi về trước đi! Ta đi gặp mấy người bằng hữu."

Tần Đức cũng nhìn thấy mấy người, không nói thêm gì, liền cùng Tần Thư cùng nhau rời đi.

"Ha-Ha... Tần huynh, người thế nhưng là tới chậm! Chúng ta đều đã đến mấy ngày, cũng không thấy Tần huynh đến đây, hôm nay nói cái gì Tần huynh cũng cần phải tự phạt ba chén, còn có Huyền Sơ đạo hữu, cũng ứng cùng nhau bị phạt!" Không Dung vẫn y bộ dạng cũ, ăn mặc một bộ Thanh Sam, trong tay quạt giấy chưa bao giờ rời tay, một bộ Văn Nhân Nhã Sĩ bộ dáng.

Tần Lộ không biết lúc nào cũng xuất hiện tại Tần Linh sau lưng, tùy hành còn có Lạc Hình, "Các người nói cái gì đó, vui vẻ như vậy!"

Mộ Liên Phong cười to nói: "Lạc tiên tử cùng Tần cô nương tới thật đúng lúc, chúng ta đang muốn đi Tiểu Tự một chút, Bản Đạo đang muốn phái người đi tìm các người, đã hai tương lai, vậy còn chờ gì..."

Tại từng đợt huyền ảo bên trong, Mộ Liên Phong mang theo mấy người đi tới một chỗ sơn cốc u tĩnh, trong sơn cốc cầu nhỏ nước chảy, Kỳ Phong loan đình, một tòa đơn giản mà không mất đơn sơ đình tọa lạc tại giữa sườn núi.

Uất Trì Cung lớn thán, "Nơi đây thật sự là một chỗ tốt, cốc sâu U Tĩnh, điều ngũ Hoàng Hương, đúng là chúng ta tu luyện tốt nhất nơi chốn..."

Trong đình tựa hồ sớm đã chuẩn bị xong hết thảy, đợi đám người vào chỗ, Không Dung liền ồn ào nói: "Tần huynh cùng Huyền Sơ đạo hữu còn mời tự phạt ba chén!"

Tần Linh cười nhìn lấy Không Dung, "Làm sao Không huynh còn muốn cùng ta đụng rượu sao?"

Không Dung vội vàng dùng sức lắc đầu, "Không, không! Tại hạ nào dám còn cùng Tần huynh so a! Tần huynh liền bỏ qua tiểu đệ đi! Hôm nay Không muốn cùng Huyền Sơ đạo hữu uống cái tận hứng, không biết Huyền Sơ đạo hữu phải chăng phụng bồi?"

Huyền Sơ giờ lên trước người chén rượu, cũng bị đám người cảm nhiễm, cười to nói: "Ha-Ha... Đã Không Đạo Hữu có như thế nhả hứng, Huyền Sơ sao dám chối từ, ổn thỏa phụng bồi tới cùng!"

Đám người một trận phụ họa, Tần Linh đối Không Dung giơ ngón tay cái lên, ý tứ rất rõ ràng, người mạnh! Cũng dám tìm Huyền Sơ, Tần Linh phảng phất đã thấy sau cùng kết quả, Không Dung ngã trên mặt đất, bất tỉnh nhân sự, mà Huyền Sơ cùng một người không có chuyện gì.

Trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Tần Linh cùng Huyền Sơ uống trước ba chén, sau đó Không Dung liền bắt đầu liên tiếp tìm Huyền Sơ làm lên chén đến, Huyền Sơ không có chối từ, từng cái tiếp nhận, mà cuối cùng kết quả là không đến nửa canh giờ, Không Dung liền bắt đầu ngã trái ngã phải.

Giờ phút này đám người lại nhìn Huyền Sơ ánh mắt liền thay đổi, Mộ Liên Phong nói: "Huyền Sơ đạo hữu đây là thần tàng bất lộ a! Lần này chúng ta xem như lắm, tuy nhiên hồi hận nhất chỉ sợ là Không huynh, không biết chờ hân tình lại, lại là biểu tình gì, Ha-Ha..."

Đám người cười to, Huyền Sơ nói: "Bình thường cũng không có gì yêu thích, liền là ưa thích nhỏ uống mấy chén, hôm nay có Không Đạo Hữu liều mình tương bồi, Bản Đạo rất tận hứng..."

Khổng Dung giống như tỉnh không phải tỉnh, giống như say không phải say, mê ly ngẩng đầu, nhìn qua đám người, "Huyền Sơ huynh, đến, chúng ta lại uống, không say không về!" Dứt lời Khổng Dung lại cầm lấy chén rượu trên bàn.

Tần Linh ngồi tại Khổng Dung bên cạnh thân, đem Khổng Dung chén rượu trong tay đoạt lấy, "Xem ra Khổng huynh đã say..."

Lúc này, đi tới mấy cái Tiểu Đạo Sĩ, "Mộ sư huynh!"

Mộ Liên Phong đối mấy cái Tiểu Đạo Sĩ nói: "Các người đem cái này người nhắc trở về phòng nghỉ ngơi."

Tần Linh vội vàng ngăn lại nói: "Mộ Liên huynh trước không cần như thế nóng vội, chờ một hồi, Khổng huynh tự sẽ tỉnh lại, Tần mỗ có chút ít đồ chơi, mời các vị nhấm nháp một phen."

Chỉ gặp Tần Linh từ trong ngực xuất ra mấy bình ngọc, bày tại trên mặt bàn, mỗi người trước mặt một bình, Tần Lộ nắm lên Ngọc Bình đánh giá một lần, "Tần Linh đệ đệ, bình ngọc này ngược lại là rất tinh xảo, người còn gì nữa không? Trong bình trang lại là cái gì?"

Nghe được Tần Lộ muốn hỏi, Tần Linh bỗng nhiên có loại lấy gùi bỏ ngọc cảm giác, "Người mở ra chẳng phải sẽ biết."

Tần Lộ thận trọng mở ra Ngọc Bình, không biết là bởi vì sợ hư hại Ngọc Bình, vẫn là lo lắng trong bình ngọc đồ vật, tóm lại Tần Lộ động tác rất nhỏ, rất chậm, phá lệ cẩn thận.

Ngọc Bình bị từ từ mở ra, một cổ để cho người ta thêm nhỏ dài mùi thơm ngát phiêu tán ra, như hoa mùi thơm, như mật thơm ngọt, cái kia vị đạo để cho người ta đầu não đột nhiên thanh tỉnh, vừa mới còn có mấy phần men say mấy người, lập tức thanh tỉnh.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: : Luận võ bắt đầu

Mấy người kinh ngạc không ai qua được cái này kỳ lạ mùi thơm, cùng cái kia có thể khiến người ta thanh tỉnh công hiệu, mà Huyền Sơ lại có không đồng dạng cảm thụ, Thần Thức rục rịch, Huyền Sơ cảm nhận được khó mà miêu tả Thư Sướng, Huyền Sơ khiếp sợ nhìn lấy Tần Linh.

Tần Linh cười nói: "Vật này chính là một loại mật ong, đối với chúng ta Tu luyện người có lợi ích to lớn, các vị cũng không nên khách khí!"

Mấy người nhao nhao mở ra trước mắt Ngọc Bình, đem rượu rượu trong ly ngã xuống, cẩn thận đem mật ong đổ vào chén rượu bên trong, Uất Trì Cung nhỏ hộp một cái, lập tức cảm thấy toàn thân Thư Sướng, một cổ nhiệt lực tại nơi bụng sinh ra, mạnh mẽ mà không mất ôn hòa, Uất Trì Cung vội vàng vận công luyện hóa.

Mấy người còn lại chẳng lẽ như thế, Tần Lộ tại Tần Linh bên tai nhỏ giọng mà hỏi: "Đây quả thật là mật ong sao? Ta làm sao không biết người có, là ở nơi nào lấy được?"

Tần Linh tại Tần Lộ bên tai nhỏ giọng nói: "Cái này trước mắt còn không thể nói cho người..."

Tần Lộ vốn cho rằng Tần Linh tiến đến nàng bên tai sẽ nói cho nàng biết, không nghĩ tới chờ đến lại là câu nói này, Tần Lộ tức giận đến nghiến răng, trừng Tần Linh một chút, một thanh liên đem trong chén Phệ Kim mật ong toàn bộ uống.

Gặp Tần Lộ uống một hộp nhiều như vậy, Tần Linh cười, Tần Lộ gặp này, kiểu giận nói: "Người còn cười..." Tần Lộ âm thanh im bất mà dừng, sắc mặt trong nháy mắt phát hồng.

Tần Linh chậm rãi nói ra: "Quên nói, cái này Phệ Kim mật ong mặc dù ôn hòa, nhưng một lần không nên uống quá nhiều, đường tỷ lập tức uống nhiều như vậy liền không sợ chóng đờ sao?"

Tần Lộ vội vàng điều động nội lực trong cơ thể, luyện hóa bỗng nhiên thêm ra như thế một cái lực lượng cường đại, đối với Tần Linh lời nói, Tần Lộ chỉ có thể giương mắt nhìn.

Đám người nhao nhao nhắm mắt, ngoại trừ Huyền Sơ, Tàn Linh bên ngoài, chỉ còn sót Không Dung, giờ phút này Không Dung còn nằm sấp trên bàn, Lạc Hinh cũng uống một hớp nhỏ, lúc này cũng tại vận công.

Tàn Linh đem Không Dung đỡ dậy, đầu ngón tay bên trên ngưng tụ một giọt Phệ Kim mật ong, bị tằm một Thủy Châu bao vây lấy, chợt vỗ Không Dung phía sau lưng, đột nhiên lực đạo đè Không Dung đột nhiên há miệng, Tàn Linh thừa này liền đầu ngón tay giọt kia Phệ Kim mật ong bắn vào Không Dung trong miệng.

Không đến nửa khắc Công Phu, Không Dung liền mơ màng tỉnh lại, trước mắt phản ứng của mọi người để hấn giật nảy cả mình, có thể nhìn ra đám người đang vận công, Không Dung chỉ có thể nhỏ giọng mà hỏi: "Tần huynh, đây là có chuyện gì? Ta mới vừa rồi là không phải uống say, mọi người đây là?"

"Không huynh có thể uống tận hứng?" Tàn Linh không có trả lời Không Dung, mà là phản hỏi.

Không Dung dùng sức lay động một cái đầu, "Tần huynh cũng không cần giữu cột, Huyền Sơ đạo hữu cũng quá không hiền hậu, rõ ràng như vậy có thể uống, lại không nói cho tại hạ, Không mỡ cả đời Anh Danh cứ như vậy hủy!"

Huyền Sơ cười mà im ắng, "Không Đạo Hữu liền không nên tức giận, Tần huynh có đồ tốt muốn đưa cùng Không huynh."

Không Dung nghe xong, lập tức tinh thần tỉnh táo, "Vật gì tốt? Có phải hay không Linh Dược?"

"Đúng, không sai, đúng vậy Linh Dược, mà lại linh dược này còn có thể giải rượu, từ nay về sau Không Đạo Hữu liền Thiên Bôi Bất Tụy ..."

Không Dung đại hỉ, "Thật? Có tốt như vậy Linh Dược, ở đâu?"

Huyền Sơ chỉ chỉ Không Dung trước người Ngọc Bình, "Linh Dược ngay tại trong bình ngọc, Không Đạo Hữu có thể ném thử, vừa mới Không Đạo Hữu sờ dĩ có thể tỉnh lại, cũng là bởi vì Không Đạo Hữu uống cái này."

Không Dung cầm lấy trên bàn Ngọc Bình, vội vàng mở ra, một cổ thuần hương lập tức để Không Dung say mê.

Tàn Linh thấy mọi người đều tại vận công, tin tưởng đám người sau khi tỉnh lại thực lực hẳn là sẽ có chỗ tiến, "Huyền Sơ huynh vì sao không ném thử?"

Huyền Sơ nói: "Như thế Thần Vật, Bản Đạo không nỡ lãng phí, chờ Bản Đạo đến cần dùng thời điểm, tự nhiên sẽ dùng."

Một lúc lâu sau, đám người nhao nhao tỉnh lại, trên mặt biểu lộ đầy đủ nói rõ bọn hấn tâm tình vào giờ khắc này, Uất Trì Cung nói: "Không nghĩ tới Tần huynh còn có thần kỳ như thế chỉ vật, chúng ta nhận lấy thì ngại a!"

"Uất Trì Huynh nói đùa, điểm ấy đồ chơi nhỏ Tần mỡ còn có một số, cũng không phải là vật trân quý gì, chứ vị cũng không cần như thế ..."

Không Dung cũng tỉnh lại, "Tần huynh nói không sai, ta mấy người quan hệ, làm gì để ý những này, đã Tần huynh muốn đưa, nào có chối từ lý lẽ, bởi vì cái gọi là có qua có lại không chính là cái đạo lý này..." Không Dung lại bắt đầu trích dẫn kinh điển.

Ngô Từ Thanh ngay cả vội vàng cắt đứt nói: "Không huynh nói không sai, có qua có lại, không biết Không huynh có bảo bối gì lấy ra để cho chúng ta nhìn xem nhân giới, hoặc là đưa cho Tần huynh?"

Không Dung bó tay rồi, "Cái này, cái này, Không mỡ tạm thời tình hình kinh tế căng thẳng, chờ cái nào ngày Không mỡ bị những cái kia thần bí Tiên Nhân nhìn trúng, thu làm đệ tử, Không mỡ nhất định sẽ vì các vị dâng lên các loại Linh Đan Diệu Dược ..."

Tàn Lộ liếc một cái Không Dung, "Liền ngươi, còn muốn để Tiên Nhân thu làm đệ tử, bản cô nương nhìn ngươi là không có hy vọng..."

Ngô Từ Thanh vỗ tay cười to, học Không Dung lời nói, "Là cực! Là cực! Tàn cô nương nói không sai!"

Một trận cười vang về sau, đám người tán đi, tại lúc gần đi, Uất Trì Cung đem Tàn Lộ kéo đến một bên, "Tàn cô nương, Tần huynh cùng Lạc tiên từ ở giữa chuyện gì xảy ra, vì sao tại hạ cảm giác giữa bọn hấn giống như có chút xa lánh?"

Tàn Lộ giật mình nhìn lấy Uất Trì Cung, không nghĩ tới hấn như thế cẩn thận, "Ngươi làm sao nhìn ra được, ngươi sẽ không đối Hinh nhi tỷ tỷ có ý tứ kia a?" Tàn Lộ lập tức cảnh giác lên, tại Tàn Lộ tâm lý Lạc Hinh đã sớm là Đệ Muội không có hai nhân tuyến, từ Từ Mã Yên Nhi biến mất về sau, Tàn Lộ vẫn Lập Chí tại tác hợp Tàn Linh cùng Lạc Hinh.

"Tàn cô nương chớ nên hiểu lầm, tại hạ như thế nào đối Lạc tiên từ có cái kia tâm tư, quân tử không đoạt người chỗ tốt, tại hạ đó có thể thấy được Tần huynh cùng Lạc tiên từ chính là Thiên Chiếu thiết một đôi, Uất Mỗ chỉ là hiểu kỳ, hôm nay cảm giác hai người quá dị thôi!"

Tàn Lộ buông lỏng cảnh giác, "Ngươi nói không sai, Tàn Linh đệ đệ cùng Hinh nhi tỷ tỷ ở giữa có chút hiểu lầm, bất quá ta tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ tiêu mất!"

"Tại hạ có thể giúp được việc gấp cái gì sao? Tần huynh đối đãi với ta như thế các loại, tại hạ nếu không lại vì Tần huynh làm chút gì, tại hạ luôn cảm giác xin lỗi Tần huynh!"

"Tính ngươi còn có chút lương tâm, tuy nhiên chuyện này ngươi không cần lo, Hinh nhi tỷ tỷ tính tình ta rất rõ ràng, nếu để cho nàng biết cái kia ngược lại

sẽ biến khéo thành vụng..."

Uất Trì Cung ngẫm lại cũng thế, cảm tình loại vật này, ngoại nhân là chưa hề nhúng tay vào. Bởi vì cái gọi là Thanh Quan khó gây việc nhà, chính là cái này lý.

Một vòng Hà Quang xuất hiện tại Võ Đang Sơn đỉnh núi, đem Võ Đang Sơn chiếu rọi huy hoàng khắp chốn, lộ ra phá lệ mỹ lệ. Tàn Linh lẳng lặng đứng ở trên đỉnh núi, nhìn qua cái kia triều khí phồn thịnh Triều Dương, lâm vào một trận trong trầm tư.

"Đại ca, nguyên lai người tại cái này à? Gia gia liền muốn mang bọn ta đi Luận Võ Trường, đại ca có đi hay không?" Tàn Thiên chạy chậm đến tới, nói nói.

Tàn Linh từ trong trầm tư rời khỏi, trong mắt tỏ khắp lấy kiên định, "Đi thôi! Cái kia liền đi qua nhìn một chút."

Khi Tàn Linh đi vào Sân Thi Đấu lúc, nơi này đã là tiếng người huyền ảo, Nhân Ảnh lác lác, có người thậm chí đã nhảy đến trên đài tỷ thí với nhau. Tàn Linh gặp rộng lớn trống không mặt đất, có hai mươi cái dulong đá lớn lũy thế topic, mỗi cái trên bình đài đều dán trình tự bài.

Tàn Thiên một trận sợ hãi thán phục, "Thật nhiều người a! Đại ca những người này đều là đến tranh tài sao?"

"Không phải, chỉ có một phần nhỏ là tham gia trận đấu, còn lại đều là đến xem so tài." Tàn Linh trong đám người nhìn thấy Hoa Phong, gặp hẳn bị một đám người quay chung quanh ở giữa, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Tàn Linh mang theo Tàn Thiên ở đây dạo qua một vòng về sau, chỉ thấy Trì Trọng cùng Các Đại Môn Phái chương môn, các Đại Thế Gia gia chủ xuất hiện tại chủ trên đài. Đợi đám người nhập tọa về sau, Trì Trọng âm thanh vang dội vang lên, "Chư vị yên tĩnh! Luận Võ Đại Tái sắp bắt đầu, hiện tại bắt đầu tuyên bố quy tắc tranh tài. Thứ nhất, Song Phương tại trong quá trình trận đấu, chỉ cần đem đối thủ đánh xuống topic coi như chiến thắng, hoặc là đối thủ chủ động nhận thua. Thứ hai, lần này trận đấu không thể gây thương tổn mạng người, nếu có kẻ vi phạm đem vĩnh cửu hủy bỏ tư cách tranh tài. Nó chỗ môn phái đem Cẩm thi đấu ba năm..." Trì Trọng tuyên bố xong về sau, lần nữa hỏi: "Chư vị đều nghe rõ ràng sao?"

"Nghe rõ ràng." Dưới đài đám người hô to nói.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: : Lạc Hình chiến Như Tuyệt

"Hiện tại ta tuyên bố trận đấu chính thức bắt đầu, hiện tại bắt đầu rút thăm. Bởi vì lần này trận đấu người có trăm lẻ một người, cho nên sẽ có một người bị luân không trực tiếp tiến vào vòng thứ hai tỷ thí."

Tin tức này vừa ra, dưới đài người dự thi lập tức kích động không thôi, đều hi vọng mình có thể rút đến cái kia tờ trống ký, trực tiếp tấn cấp. Không chỉ có thể bảo tồn Thể Lực, mà lại trực tiếp tấn cấp.

Hoa Phong mấy người một đám Hoa gia cao thủ khinh bỉ nhìn qua đám người, chỉ có kẻ yếu mới sẽ đề ý, cường giả là không cần đầu cơ trực lợi.

Người dự thi từng cái đi đến đài, rút qua thăm về sau, biểu lộ cùng lúc trước muốn rõ ràng khác biệt. Có vì không có rút đến trống không ký mà thất vọng, có chính phỏng đoán đối thủ của mình sẽ là ai mà suy tư, có thì là mặt không biểu tình, từ trên mặt của hắn nhìn không ra bất kỳ đồ vật.

Tàn Linh bên cạnh vị này đứng vậy như thế, Tàn Linh gặp cô gái này toàn thân lộ ra một loại lạnh như băng khí tức, cùng Lạc Hình có thể liều một trận, ở chung quanh nàng người cũng cảm nhận được từng tia từng tia ý lạnh, trong lòng đều thờ dài nói, như thế giai nhân, thật sự là đáng tiếc.

Tàn Linh hiếu kỳ nhìn nhiều mấy lần, có lẽ là cảm nhận được Tàn Linh ánh mắt, nữ hài chán ghét nhìn thoáng qua Tàn Linh, liền xoay người rời đi. Có vẻ như mình bị người khinh bỉ, Tàn Linh cười khổ.

Đám người rút qua thăm về sau, đều đưa mắt nhìn sang người khác, không biết là người phương nào rút đến trống không ký, đều muốn biết là người nào có vận may kia, có thể rút trúng.

Bỗng nhiên trong đám người bộc phát ra một trận tiếng mừng như điên, "Ta rút được, ta rút được..." Không cần phải nói đám người cũng biết trống không ký bị trước mắt tiểu tử này rút được, thật sự là đi vận rủi.

Trì Trọng nhẹ vuốt vuốt chòm râu, nói: "Tốt, đã mọi người đã bốc thăm xong, như vậy hiện tại lộ ra các người số thứ tự, sẽ có người cáo tri các người riêng phần mình đối thủ."

Uất Trì Cung, Khổng Dung bọn người nhao nhao đi tới, Ngô Từ Thanh lo lắng nói: "Chúng ta tốt nhất đừng trận đầu liền đối đầu, nếu là gặp gỡ Tàn huynh, vậy còn không đến ngoan ngoãn nhận thua a!"

"Không sai, nếu là gặp gỡ Tàn huynh cùng Uất Trì Huỳnh ta sẽ trực tiếp nhận thua... Không sẽ động thủ !" Khổng Dung cười nói.

Thiếu Lâm cảm giác khổ đối chiến Thanh Thành gỗ càn, Lạc gia Lạc Hinh đối chiến Nga Mi Như Tuyết... Hoa gia Hoa Phong đối chiến Vô Đang Phương Minh... Tàn gia Tàn Linh đối chiến Hoa Sơn Tả Nghiêu...

Tại một trận tuyên đọc về sau, tất cả mọi người biết được đối thủ của mình là ai, theo tuyên bố kết thúc, Luận Võ Đại Tái rốt cục bắt đầu.

Tàn Linh nghe được đối thủ của mình là Hoa Sơn Tả Nghiêu, người này Tàn Linh chưa nghe nói qua, không biết là ai.

Giờ phút này, phái Hoa Sơn bên kia cũng tương tự thảo luận, chỉ nghe một cái phái Hoa Sơn đệ tử đối một thanh niên áo xám nói ra: "Tả Sư Huỳnh, Tàn Linh là ai? Làm sao cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?"

Thanh niên áo xám nghĩ một lát, nói: "Không biết, chưa nghe nói qua."

"Lãnh sư tỷ người nghe nói qua sao?"

"Không có." Băng lãnh âm thanh âm vang lên, bốn phía nhiệt độ giống như bỗng nhiên hàng mấy phần, một tịnh lệ thân ảnh thu vào trong mắt mọi người, như băng tuyết rơi vừa sen ngạo ngễ độc lập, tản ra băng cùng lạnh.

Trận đầu mở màn, thứ một vòng đầu tổng cộng chia làm năm trận đấu. Buổi sáng hai trận, buổi chiều ba trận, mỗi trận đấu có 20 tên tuyển thủ tham gia, thắng được mười tên tuyển thủ có thể vào vòng tiếp theo trận đấu. Tàn Linh trận đầu là tại hạ buổi trưa tiến hành.

"Đại ca, người chừng nào thì trận đấu?" Tàn Thiên cùng Tàn Cương cùng nhau mà đến, biểu hiện ra kích động, xem ra bọn hắn đối thủ cũng không phải là rất cường đại, mà lại hai người đều đi vào tiên thiên, tiến vào trận chung kết là khẳng định, chỉ cần không gặp được giống Tàn Linh, Uất Trì Cung cao thủ như vậy, liền có thể một đường quét ngang.

Tàn Linh nói: "Buổi chiều tiến hành, các người lúc nào?"

Tàn Cương nói: "Chúng ta đều là trận thứ hai, đại ca, Uất Trì đại ca cùng Lạc Hinh tỷ tỷ đã bắt đầu, không bằng chúng ta đi xem bọn họ một chút đi!"

Trong lúc rảnh rỗi, Tàn Linh cảm thấy cái chủ ý này không tệ, đi xem một chút cũng không sao. Tại Tàn Cương chỉ huy hạ Tàn Linh đi tới một Luận Võ Đài dưới, trông thấy Lạc Hinh đã đứng tại đài luận võ bên trên, mà đối thủ của nàng cũng chính đi tới.

Lạc Hinh đối thủ là Nga Mi Phái Như Tuyết, lúc này Tàn Linh nghe được dưới đài có người khe khẽ bàn luận nói: "Cũng không biết trận đấu này ai sẽ thắng?"

Một có người nói: "Đó còn cần phải nói, đương nhiên là Nga Mi Phái Như Tuyết."

Một người khác nói: "Người vì cái gì khẳng định như vậy nàng sẽ thắng, Lạc Hinh Tiên Tử thể nhưng là thực lực Vô Song, không chỉ có dung nhan tuyệt thế, mà lại tu vi cũng mười phần cường hãn, tại Kinh Đô Vô Học Viện thể nhưng là mười phần nổi danh, khó chứ vị không biết được sao?"

"Ta đương nhiên đã biết, nhưng tại hạ nghe nói Như Tuyết đã đem Nga Mi Phái trấn phái kiếm pháp 《Đoạn Tình kiếm》 luyện đến Đệ Ngũ Tầng, mà lại Như Tuyết bản thân cũng là có tiên thiên Tam Trọng thực lực, cho nên coi như nàng dụng phải tiên thiên Ngũ Trọng cũng có thể giữ cho không bị bại."

"Nghe người kiểu nói này, xem ra Như Tuyết thắng khả năng so sánh lớn, nhưng tại hạ vẫn là cho rằng Lạc tiên tử sẽ thắng..."

"Không nói, không nói, trận đấu muốn bắt đầu, ai thắng ai thua lập tức liền thấy rõ ràng..."

Bạch y tung bay, một bóng người xinh đẹp từ trên trời giáng xuống, bay xuống tại đài luận võ bên trên, Như Tuyết xuất hiện nghênh đón một mảnh reo hò hò hét, hai người đều là áo trắng bay múa, tuy nhiên Như Tuyết không có Lạc Hinh cái kia loại dung nhan tuyệt thế, nhưng cũng là một cái xinh đẹp chiếu rọi nữ tử, đám người hết sức kích động, như thế hai vị giai nhân Kích Chiến, có thể nào bỏ lỡ.

"Hai vị đều chuẩn bị xong chưa?" Trên ghế trọng tài có người hỏi. Hai người đồng thời gật đầu ra hiệu có thể bắt đầu.

Theo trọng tài tuyên bố trận đấu bắt đầu, dưới đài quan sát tranh tài người đều trừng lớn hai mắt, sợ sẽ bỏ lỡ tranh tài bất luận cái gì chi tiết, bỏ lỡ đặc sắc trong nháy mắt.

Lạc Hinh đang yên lặng đánh giá đối thủ trước mắt, Lạc Hinh đã sớm nghe nói Nga Mi Phái kiếm pháp cương nhu hòa hợp, đã có Thiếu Lâm cương mãnh, lại không thiếu Vô Đang nhu hòa. Có thể nói là tập hợp hai nhà chi trường, không thể coi thường. Mà Như Tuyết đã đem Nga Mi Phái trấn phái kiếm pháp 《Đoạn Tình kiếm》 luyện đến Đệ Ngũ Tầng, Lạc Hinh cũng có nghe thấy, cho nên Lạc Hinh không dám chậm trễ chút nào.

Chỉ gặp Như Tuyết từ từ đẩy ra kiếm trong tay, quá ánh sáng mặt trời chiếu ở trên thân kiếm, người ở dưới đài trông thấy một đạo thanh quang xuất hiện ở Như Tuyết trong tay.

Lạc Hình động, nàng chân đạp Mai Hoa bước, thăm dò tính hướng Như Tuyết phát động công kích. Thân tùy ảnh động, song chưởng như điện. Hướng về Như Tuyết trước ngực vỗ tới.

Hàn quang thoảng hiện, chỉ gặp Như Tuyết trường kiếm trong tay hóa thành một đạo thanh quang, hướng Lạc Hình hai cổ tay mà đi, kiếm như Xuân Phong ôn nhu, nhưng Lạc Hình lại cảm nhận được trong đó ẩn chứa lực đạo. Lạc Hình biết mình sẽ không nhẹ dễ kiếm tay, quyết định thật nhanh, rút lui chưởng rút lui.

Nàng này quả nhiên khó đối phó, cùng Quá Cường mới ngăn ngai giao thủ, Lạc Hình liền đã biết tiếp xuống có một trận ác chiến.

Cùng lúc đó Như Tuyết cũng biết Lạc Hình thực lực là tại Tiên Thiên Tam Trọng trái phải. Trong lòng thoảng yên ổn, còn tốt không có vượt qua nàng mong muốn. Tuy nhiên muốn thủ thắng chỉ sợ không có như vậy cho dễ. Trong lòng hai người đều đối với đối phương có đại khái hiểu rõ. Tiếp xuống liền muốn nhìn riêng phần mình bản sự.

Nhẹ nhàng như liễu, vô số thân ảnh xuất hiện tại Lạc Hình bốn phía, Như Tuyết sử xuất Nga Mi Phái Kinh Công Thân Pháp, cấp tốc vừa đi vừa về cùng Lạc Hình bốn phía, tìm kiếm Lạc Hình sơ hở, chờ đợi cơ hội xuất thủ.

Lạc Hình chỉ có thể nhìn thấy liên tiếp thân ảnh ở trước mắt lác lác, nhưng không nhìn thấy Như Tuyết chân chính chỗ. Tại một phen tìm kiếm chưa quả về sau, Lạc Hình chủ động xuất kích, một chưởng vỗ hướng trước người.

Như Tuyết Kiến cơ, lập tức liền sử xuất 《Đoạn Tình kiếm》chiêu thứ nhất đoạn tương tư. Đoạn tương tư, tương tư đoạn. Một kiếm này bao hàm lấy đôi tình nhân Tư Niệm, nhưng lại không thể không rung rung huy kiếm chặt đứt Tình Ti khó gây chỉ tình. Sắc bén Thanh Phong toát ra nhàn nhạt ưu thương cùng không bỏ, làm cho lòng người thương tâm đoạn.

Lạc Hình gặp này, lập tức đổi công làm thủ, đối mặt Như Tuyết đoạn tương tư, Lạc Hình cũng từ đó cảm nhận được từng tia từng tia bi thương, hồi tưởng lại sự đau lòng của chính mình sự tình. Đột nhiên Lạc Hình bừng tỉnh, thật là lợi hại kiếm pháp, lại có thể người trong lúc bất tri bất giác câu từ bản thân hồi ức.

Tần Lĩnh tại dưới đài nhìn lấy hai nữ, trong lòng cũng có như vậy một vẻ kinh ngạc, kinh ngạc tại Như Tuyết đoạn tương tư như thế Kỳ Dị.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: : Lạc Hình thắng

Như Tuyết nhìn thấy Lạc Hình lâm vào trầm tư, biết Lạc Hình nhất định là bị mình đoạn tương tư khơi gợi lên chuyện thương tâm, nhưng mà Như Tuyết còn chưa kịp mừng rỡ, đã thấy Lạc Hình ngừng đầu nhìn mình, trong mắt một mảnh Thanh Minh, làm sao nhanh như vậy liền thanh tỉnh. 【 92KS. ） Như Tuyết giật mình nhìn lấy Lạc Hình.

Giờ phút này đã không kịp thu kiếm, kiếm đúng hạn mà tới, đâm về Lạc Hình ở ngực, Lạc Hình nhắc chưởng nghênh kích. Chân đạp Bát Bộ, nghiêng người né qua trường kiếm, đơn chưởng công hướng Như Tuyết.

Như Tuyết kiếm trong tay đột nhiên cải biến phương hướng, hướng Lạc Hình hoành vẩy mà đến. Nếu như Lạc Hình không né tránh, như vậy Như Tuyết liền sẽ trúng chưởng. Nhưng là Lạc Hình mình cũng sẽ bị Như Tuyết kiếm trong tay gây thương tích. Trong chốc lát, Lạc Hình liền làm ra quyết định, chân đạp Mai Hoa, lần nữa rút lui mà quay về.

Hai lần giao thủ, Song Phương ai cũng không có chiếm được tiên cơ, giờ phút này dưới đài tất cả mọi người ăn no thỏa mãn, như thể đặc sắc trận đấu, để cho người ta nhìn nhiệt huyết sôi trào. Mà lại đã có Luận Võ Đài đã kết thúc trận đấu, hiện tại có rất nhiều người xem đều hướng nơi này vọt tới.

"Thật sự là quá đặc sắc, không nghĩ tới Lạc tiên tử lợi hại như vậy!" Đám người nghị luận âm ỉ.

Lạc Hình cảm thấy mình còn là coi thường Như Tuyết, mặc dù mình so cảnh giới của nàng hơi cao, nhưng Như Tuyết lại dựa vào nàng cái kia sắc bén kiếm pháp cùng mình lực lượng ngang nhau. Cứ tiếp như thế cũng không phải biện pháp, bây giờ chỉ có thể sử dụng một chiêu kia . Vốn định làm làm sau

cùng Át Chủ Bài, tại thời khắc mấu chốt lại lộ ra . Không muốn hiện tại liền muốn sử dụng, xem ra đến đây tranh tài không có một cái nào là kẻ yếu. Trong chớp mắt, Lạc Hình liền làm ra quyết định.

Nghĩ xong về sau, Lạc Hình ngưng lỏng mày mà xem, "Hiện tại nên ta xuất thủ..." Lạc Hình vận công tại song chưởng, uống nói: "Tiếp ta một chiêu Lạc Phong."

Lạc Hình vừa mới nói xong, dưới đài liền có người kinh nói: "Lạc Thiên chưởng, đây là Lạc gia võ học gia truyền. Nay võ học dị thường lợi hại, chỉ sợ Nga Mi Phái phải thua!"

Đôi mắt Lạc Hình song chưởng, Như Tuyết âm thầm cảnh giác. Bỗng nhiên, một cỗ mạnh có lực Cuồng Phong trông rồng xuất hiện, hướng Như Tuyết quét ngang mà đi, Như Tuyết vội vàng huy kiếm sử xuất đoạn trường tư.

Một tiếng kinh bạo tiếng vang lên, dưới đài có người bị kinh hãi kêu to một tiếng. Tại sao có thể có uy lực như thế. Gặp công kích của mình bị chống đỡ được, Lạc Hình âm thầm nhủ mày. Như Tuyết thực lực đã ngoài dự liệu của nàng.

Tiếp lấy Lạc Hình lại phân biệt sử xuất hoa rơi Lạc Tuyết hai chiêu, người ở dưới đài loáng thoáng cảm thấy mình thấy được điều linh hoa rơi cùng Phiêu Linh bông tuyết. Điểm này trên đài Như Tuyết cảm thụ rõ ràng nhất. Đôi mắt cường đại như thể chiêu số, Như Tuyết cũng không dám thất lễ, sử xuất chia lìa sâu cùng đoạn tắc ruột, lúc này mới hóa giải mất hai chưởng uy lực.

"Tiếp đó, một chiêu phân thắng thua. Đây cũng là ta chưa bao giờ tại trước mặt người khác hiện ra một chiêu. Nếu như người có thể đón lấy, cái kia liền coi như ta thua..." Chiến Đấu đến bây giờ, Lạc Hình cũng định liều mạng.

Tần Lộ tại dưới đài gặp Lạc Hình sử xuất Lạc Thiên chưởng trước ba chưởng, vẫn chưa lấy được Thắng Lợi, trong lòng ảm ảm lo lắng, không biết Lạc Hình muốn thế nào thủ thắng, bởi vì theo nàng biết, Lạc Hình cũng liền học được ba chiêu đầu, phía sau còn chưa học được.

Tần Thiên nhìn ra Tần Lộ sầu lo, nói ra: "Đường tử không cần lo lắng, Lạc Hình tử nhất định sẽ thủ thắng!"

Dưới đài đám người nghe thấy Lạc Hình muốn sử xuất một chiêu cuối cùng , toàn trường đều yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều tụ tập đến nơi này, trên sân chính những cái kia chưởng môn cũng đều quảng tới chú ý ánh mắt.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe Lạc Hình một tiếng khẽ kêu: "Lạc Nguyệt!"

Chiêu này một sử xuất, giạt mình nhất hợp lý thuộc Lạc Bá Thiên, bởi vì hắn còn không biết Lạc Hình khi nào học được chiêu này, đã từng không thấy Lạc Hình sử xuất qua.

Tần Lộ cũng kinh ngạc nhìn Lạc Hình, chỉ gặp đài luận võ bên trên giống như dâng lên một vầng minh nguyệt, quang mang nhàn nhạt chiếu sáng bốn phía, người ở dưới đài chỉ cảm thấy quang mang loá mắt, thấy không rõ trên đài hết thảy. Có thể thấy rõ ràng chỉ có những cái kia Chưởng Môn Nhân, cùng thực lực tại Tiên Thiên trở lên người, chúng chưởng môn đều âm thầm nói, Lạc gia Lạc Thiên chưởng quả nhiên danh bất hư truyền. Tần Linh cũng thấy rõ ràng hết thảy. Hắn cũng không nghĩ tới Lạc Hình nhà Lạc Thiên chưởng lại có uy lực như thế. Hoàn toàn không kém hơn tu chân pháp quyết.

Ánh trắng như nước, sáng ngời thấu triệt, lại bao hàm sát cơ. Như Tuyết không dám chậm trễ chút nào, cũng đem Đoạn Tình kiếm một chiêu lợi hại nhất đoạn phương hồn huy kiếm chém ra, cường đại mà sắc bén.

Bành!

Cường đại đối bình âm thanh, để dưới đài tất cả mọi người cảm thấy một trận ù tai, lại nhìn trên đài, Lạc Hình cùng Như Tuyết riêng phần mình lẳng lặng đứng vững. Cũng không biết là ai chiến thắng, dưới đài có người nói.

Sau một lát, chỉ nghe Như Tuyết mở miệng nói: "Ta thua... Lạc tiên tử quả nhiên danh bất hư truyền, Như Tuyết thua tâm phục khẩu phục!"

Có người không rõ, làm sao Như Tuyết liền thua, nàng không phải là thật tốt đứng trên đài sao? Nga Mi Phái đệ tử là ý tưởng giống nhau.

Lúc này một trọng tài đi tới, tuyên bố nói: "Bản trận đấu, Lạc gia Lạc Hình thắng!"

Tuy nhiên không biết Như Tuyết tại sao lại nhận thua, nhưng dưới đài tất cả mọi người vẫn là cho phép tiếng vỗ tay nhiệt liệt, như thể đặc sắc trận đấu không phải tùy tiện liền có thể nhìn thấy .

"Đa tạ!" Lạc Hình bình tĩnh như thường, nhưng nếu Tử Tế Quan xem xét, liền có thể phát hiện Lạc Hình tim đập trùng không ngừng, khí tức có chút gấp rút.

Mà giờ khắc này Như Tuyết lại cảm nhận được ở ngực đau đớn khó nhịn, nàng biết nếu như vừa rồi Lạc Hình ra lại Nhất Chưởng, như vậy nàng đem bất lực ngăn cản. Giờ phút này nàng đã bị thương không nhẹ.

Có lẽ là nhìn ra Như Tuyết dị dạng, Lạc Hình đi đến Như Tuyết bên người hỏi: "Người không sao chứ?" Tuy nhiên cùng Như Tuyết là đối thủ, nhưng Lạc Hình vẫn là tiến lên quan tâm là hỏi, Như Tuyết cho Lạc Hình cảm giác cũng không tệ lắm.

Phốc!

Như Tuyết đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, tung tóe nôn tại Lạc Hình trên thân, mọi người dưới đài giờ khắc này mới hiểu được vì sao Như Tuyết sẽ chủ động nhận thua, nguyên lai nàng sớm đã bị thương. Nga Mi Phải chúng đệ tử gặp này, vội vàng vọt lên, "Sur Tỷ người thế nào, người thương có nặng hay không?"

Lạc Hình nói: "Các người không được ầm ĩ, các người Sur Tỷ không có gì đáng ngại, chỉ cần tĩnh dưỡng mấy ngày liền có thể khôi phục."

Một cái tiểu nữ hài nỏ giận đùng đùng nhìn lấy Lạc Hình, nói: "Đều là người đem Sur Tỷ đã thương, đều tại người..."

"Tiểu Tử, đừng nói nữa, không trách Lạc tiên tử. Là Sur Tỷ tài nghệ không bằng người, chẳng trách người khác. Đây cũng là trong quá trình trận đấu không thể tránh khỏi. Huống hồ ta hiện tại cũng không phải thương rất nặng, nghỉ ngơi mấy ngày liền sẽ tốt."

Cái kia gọi Tiểu Tử nữ hài hung tợn nhìn chăm chăm Lạc Hình, "Đã Như Tuyết sư tỷ vì người nói chuyện, ta liền bỏ qua người..." Như Tuyết bị Nga Mi đệ tử đỡ lấy đi xuống đài.

Tần Lộ đi đến Lạc Hình bên người nói ra: "Hình nhi tỷ tỷ người thật lợi hại. Người chừng nào thì học được một chiêu kia. Đều không có nói cho ta biết!"

"Học được không bao lâu, vốn định giữ làm vòng thứ hai dùng lại ra. Không nghĩ tới vòng thứ nhất liền gặp được đối thủ mạnh mẽ." Lạc Hình khẽ nhún mày, vòng thứ nhất liền gặp gỡ mạnh mẽ như vậy đối thủ, thật sự là không có dự liệu được.

Tần Lộ cười nói: "Không có chuyện gì Hình nhi tỷ tỷ, Ta tin tưởng người tại vòng thứ hai cũng sẽ chiến thắng..."

Tần Linh đi tới, "Chúc mừng Lạc sư tỷ, lấy được Thắng Lợi!"

Lạc Hình bình tĩnh nhìn Tần Linh, "Hi vọng Tần sư đệ không để cho chúng ta thất vọng!"

Đòi một cái mặt lạnh, Tần Linh bắt đầu dĩ cười cười.

Lạc Hình đi ra về sau, Tần Lộ cười hì hì nhìn lấy Tần Linh, "Tần Linh đệ đệ, người còn phải cố gắng nha! Xem ra Hình nhi tỷ tỷ còn đang tức giận đâu! , người yên tâm, ta nhất định sẽ vì người nói tốt!" Tần Lộ vỗ Tần Linh đầu vai, lời thề son sắt nói nói.

Nhìn qua Lạc Hình thân ảnh biến mất trong đám người, Tần Linh chỉ có thờ dài một tiếng, chuyện cho tới bây giờ Tần Linh như thế nào không biết Lạc Hình phát sinh lớn như vậy biến hóa nguyên nhân, nhưng Tần Linh không cho được Lạc Hình bất luận cái gì hứa hẹn, mà lại Tần Linh trong lòng đã có một người thân ảnh, Tần Linh biết nếu như hân thật làm như vậy, sẽ đối với Lạc Hình không công bằng.

Theo Lạc Hình cùng Như Tuyết trận đấu kết thúc, buổi sáng trận đấu rất nhanh liền kết thúc, còn có không ít người vẫn đang bàn luận Lạc Hình cùng Như Tuyết trận đấu kia.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: : Nhẹ nhõm chiến thắng

Mà mặt khác, như là đám người dự đoán như thế, Thiếu Lâm cảm giác không, Võ Đang Mộ Liên Phong, Hoa gia Hoa Phong cùng Hoa Sơn Lãnh Huyền đều lấy được Thắng Lợi, thuận lợi tấn cấp. Bọn họ đều là rất nhẹ nhàng liền chiến thắng đối thủ, tuy nhiên không có gì xem chút, nhưng cái này báo trước hậu thiên trận đấu sẽ càng thêm đặc sắc, mọi người không khỏi chờ mong mấy người này gặp nhau, thiên tài đối thiên tài đối bính, nhất định chói lọi như hoa, buổi chiều trận đấu rất nhanh lại bắt đầu, Tần Linh là buổi chiều trận thứ hai, cho nên bây giờ cách trận đấu còn có chút thời gian. Tần Linh không có đi nhìn trận đấu thứ nhất, khi hân đi vào trận đấu hiện trường lúc, liền nghe nói lên một trận đấu không có gì đặc sắc địa phương.

Chỉ nghe có người nói nói: "Hi vọng trận này sẽ không để cho chúng ta thất vọng..."

Một lúc lâu sau, trận đấu bắt đầu, Tần Linh từng bước một đi đến Luận Võ Đài, lặng lẽ chờ lấy đối thủ đến.

Một cái thanh niên mặc áo xanh bay vọt trên đài, "Hoa Sơn Tả Nghiêu mời Tần huynh chi giáo!" Vừa dứt lời, Tả Nghiêu liền đối với Tần Linh xuất thủ, không có cho Tần Linh bất kỳ chuẩn bị gì thời gian.

Tần Lộ tại dưới đài thờ phi phò nhìn lấy Tả Nghiêu, "Tức chết ta rồi, người này thật vô sỉ, vậy mà đánh lên Tần Linh đệ đệ..."

Nhìn thấy Tần Lộ cái kia muốn giết người ánh mắt, Uất Trì Cung bọn người cười không nói, theo bọn hắn nghĩ, Tần Linh đã sớm thắng cục đã định, vô luận đối thủ cường đại cỡ nào.

Tuy nói Tả Nghiêu đột nhiên xuất thủ, nhưng hắn nhưng không có chiếm được chút tiện nghi nào, Tần Linh hắn chưa nghe nói qua, hắn vốn định nhanh chóng giải quyết Tần Linh, nhưng tại một phen sau khi giao thủ, Tả Nghiêu ý thức được mình sai. Tần Linh không có đơn giản như vậy, muốn trong thời gian ngắn đánh bại Tần Linh tuyệt đối không thể.

Tả Nghiêu đột nhiên xuất thủ, Tần Linh không có bất kỳ cái gì bối rối, thong dong ứng đối. Tần Linh phát hiện Tả Nghiêu thực lực tại Hậu Thiên Cửu Trọng trái phải, vì không quá qua cùng gây cho người chú ý, Tần Linh tính toán đợi khác Luận Võ Đài kết thúc không sai biệt lắm lúc lại ra tay. Cho nên hiện tại dưới đài người xem, chỉ nhìn thấy Hoa Sơn Tả Nghiêu đang không ngừng công kích Tần Linh, mà nhưng không thấy Tần Linh Phản Kích.

Công lâu vô hiệu, Tả Nghiêu gặp chiêu số của mình, mỗi lần đều có thể bị Tần Linh xảo diệu né tránh. Tả Nghiêu mĩa mai nói: "Khó Tần huynh sẽ chỉ né tránh sao?" Lúc này người ở dưới đài cũng đi theo ồn ào.

Tần Linh thấy thế, biết mình như lại không ra tay, chỉ sợ thật sẽ khiến sự chú ý của người khác. "Vậy ta liền bồi Tả huynh qua mấy chiêu."

"Người?" Gặp Tần Linh như thế xem thường mình, Tả Nghiêu nhìn hằm hằm Tần Linh, nén giận huy kiếm đâm về Tần Linh.

Tần Linh gặp chiêu phá chiêu, trong nháy mắt, Tả Nghiêu đã xuất kiếm mấy chục lần, nhưng lại bị Tần Linh xảo diệu hóa giải. Mọi người dưới đài lớn tiếng khen hay, hô to đã nghiền.

Tả Nghiêu càng đánh càng kinh hãi, tại mình bén nhọn như vậy tiến công phía dưới, Tần Linh còn có thể duy trì bình tĩnh như thế, mà lại ung dung không vội liền tan rã mình tiến công. Tả Nghiêu càng phát giác Tần Linh thâm bất khả trắc. Có lẽ Tần Linh sẽ là lần so tài này quán quân. Tả Nghiêu trong lòng bỗng nhiên toát ra ý nghĩ này, chính hắn cũng không biết đây là có chuyện gì, làm sao lại xuất hiện loại ý nghĩ này.

Lúc này, Tần Linh chú ý tới đã có mấy cái Luận Võ Đài đã kết thúc luận võ. Hiện tại cũng là lúc này rồi, Tần Linh nói: "Tả huynh công kích lâu như vậy, hiện tại đổi ta." Nghe được Tần Linh muốn chủ động tiến công, đám người trợn to hai mắt, Tả Nghiêu trong nháy mắt đề cao cảnh giác.

"Người thua!" Đám người còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra lúc, chỉ thấy Tần Linh xuất hiện ở bên Tả Nghiêu trước người, thủ chương cách Tả Nghiêu ở ngực chỉ có một tấc khoảng cách. Tả Nghiêu cũng không có lấy lại tinh thần, hắn chỉ nghe được Tần Linh muốn tiến công, nhưng trong chớp mắt Tần Linh đã đi tới trước chân.

Mặt đối mặt tình hình trước mắt, Tả Nghiêu sắc mặt một trận thanh, lúc thì trắng, sau cùng chán nản, "Ta thua." Trong lòng tràn đầy không cam lòng, còn có rất nhiều thủ đoạn không có sử xuất, cứ như vậy bại, thật sự là rất biệt khuất.

"A! Tần Linh đệ đệ chiến thắng!" Tần Lộ cùng Tần Thiên chờ ở dưới đài reo hò.

Không Dung bọn người vốn còn muốn nhìn xem Tần Linh đại triển thân thủ đâu! Nhưng bây giờ cứ như vậy kết thúc, ngoài người đám người dự kiến, "Tần huynh thật đúng là lợi hại, tốc độ này!" Không Dung bất đắc dĩ lắc đầu, hắn biết nếu là mình đụng tới, cũng sẽ cùng Tả Nghiêu.

Trên đài hội nghị, các vị chương môn người nhìn ta, ta nhìn người, bởi vì bọn hắn cũng không có trông thấy Tần Linh là như thế nào đi ra đến Tả Nghiêu bên người, Nga Mi Phái chương môn Trưởng Xuân Chân Nhân sắc mặt có chút không tự nhiên môn hạ của chính mình đệ tử bị người một chiêu hàng phục, đặt ở ai trên thân cũng sẽ cảm thấy không có mặt mũi.

"Tần lão gia tử quả nhiên là có cái tốt tôn nhi, giấu diếm chúng ta thật đáng a!" Có người đùa giỡn nói nói.

Tần Đức trên mặt vinh quang đầy mặt, cười đối đám người tán dương, không hề nói gì, bởi vì lão gia tử cho rằng Tần Linh gánh chịu nổi những này tán dương.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, có người nói đến Tần Linh tốc độ, quả nhiên là nhanh chóng vô cùng. Để cho người ta ngay cả thời gian phản ứng đều không có, chỉ một chiêu liền đánh bại đối thủ. Quả nhiên là tranh thủ thời gian lưu loát. Cũng có người nói Tần Linh là dựa vào lấy tốc độ thủ thắng. Đồng thời cũng chờ mong Tần Linh vòng thứ hai biểu hiện. Liên một ngày như vậy trận đấu kết thúc, Uất Trì Cung bọn người thuận lợi tấn cấp, không có gặp được cái gì đối thủ lợi hại.

Đi qua một ngày kịch liệt so đấu, bây giờ đã còn lại 51 tên người dự thi. Ngày mai sẽ triển khai ba trận kịch liệt trận đấu, cuối cùng sẽ còn lại sáu người, sáu người này sẽ tại ngày thứ ba tiến hành quán quân tranh đoạt chiến.

Đêm đã khuya, Vô Đương Sơn ban đêm rất yên tĩnh, một ngày kịch liệt so đấu, đám người sớm đã sớm nằm ngủ, vì ngày mai Chiến Đấu làm lấy chuẩn bị. Tần Linh lẳng lặng đứng tại trong sân, cảm nhận được mấy cỗ khí tức cường đại, loại khí tức này tuyệt đối không là võ giả có thể có được, mà giờ khắc này, Tần Linh còn rõ ràng cảm nhận được một cỗ Thần Thức từ trên người chính mình khẽ quét mà qua.

Huyền Sơ từ nóc phòng nhảy xuống, "Tần huynh có phải hay không phát hiện?"

Tần Linh hướng phía mấy cỗ khí tức kia ngó nhìn một hồi, phát giác trong đó có mấy Đạo Khí hơi thở một chút cũng so với mình không kém, "Đây là tu sĩ khí tức, không biết Huyền Sơ đạo hữu có biết là ai?"

"Tôi mấy vị bằng hữu, đúng lúc giới thiệu Tàn huynh nhận thức một chút..." Huyền Sơ cười thần bí.

Huyền Sơ đề nghị, Tàn Linh tự nhiên câu còn không được, tuy nhiên Tàn Linh không biết vì sao lại có tu sĩ xuất hiện ở đây, nhưng giờ phút này kết giao những người này, đối Tàn Linh hữu ích vô hại, chớ nói chi là Huyền Sơ bằng hữu. Tàn Linh tự nhiên là muốn kết bạn một phen, vì bước kế tiếp làm chuẩn bị.

Giờ phút này, cách Tàn Linh cùng Huyền Sơ mấy trăm mét bên ngoài một cái an tĩnh viện lạc bên trong, hai bóng người cũng giống vậy đứng ở trong viện, chỉ nghe một người trong đó nói: "Sur Tỷ, ta có vẻ giống như cảm nhận được Huyền Sơ huynh khí tức rồi?"

Nguyên lai hai người này chính là từ kinh đô chạy tới Đoan Mộc Yên cùng Mặc Dương hai người, lúc này bọn hắn đã đến Võ Đang, cũng cùng Bạch gia lấy được liên hệ, toà này viện lạc đứng vậy Bạch gia đưa ra đến tặng cho hai người.

Hai người xuất hiện để Bạch gia cũng giật mình không nhỏ, nhưng kèm theo lại là vô tận mừng rỡ, bọn hắn biết điều này có ý vị gì, nếu là Bạch gia có thể có con cháu tiến vào nơi đó, vậy đối với Bạch gia mà nói chính là đẳng thiên tiến hành.

Ngay tại Đoan Mộc Yên phóng thích Thần Thức, muốn dò xét một phen thời khắc, hai đạo bóng đen nhảy lên hiện, xuất hiện tại trong sân, Mặc Dương như lâm đại địch, quát to một tiếng, "Người nào?" Hai bóng người tốc độ thực sự quá nhanh, còn không đợi Mặc Dương kịp phản ứng, liền đã đến trước người, Mặc Dương giương mắt nhìn lên chỉ có thể nhìn thấy hoàn toàn mơ hồ, căn bản thấy không rõ đối phương là ai. Khí thế bén nhọn trong nháy mắt bạo phát, hướng phía hai bóng người điên cuồng dũng mãnh lao tới.

Mặc Dương kinh hãi, như thế uy thế cường đại, đối phương vậy mà vô sự, Mặc Dương chính muốn xuất thủ thời khắc, chợt nghe một tiếng thanh âm quen thuộc, "Làm sao Mặc Dương huynh ngay cả Bản Đạo cũng không nhận ra?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: : Tam Tiêu Phái hiện

Mặc Dương mặt lộ vẻ nghi hoặc, tiếp theo cười to, "Ha-Ha... Ta tưởng là ai chứ? Nguyên lai là Huyền Sơ huynh, đã sớm nghe nói Huyền Sơ huynh đến Thế Tục Giới, không nghĩ tới Huyền Sơ huynh cũng đến nơi này..."

Huyền Sơ cũng cười to nói: "Mặc Dương đạo hữu nhiều ngày không thấy phong thái vẫn như cũ a! Bản Đạo gặp qua bung Mộc đạo hữu!"

Đoan Mộc Yên cười một tiếng, khẽ gật đầu, sau đó đưa ánh mắt về phía Huyền Sơ sau lưng đạo thân ảnh kia.

Huyền Sơ cười cười, "Đến, Bản Đạo vì hai vị giới thiệu một cái tuần tài, vị này là Tàn huynh, là Bản Đạo ở thế tục giới kết bạn, hai vị đạo hữu nhưng không nên coi thường Tàn huynh, đừng nhìn Tàn huynh giống người bình thường, kì thực ngay cả Bản Đạo cũng không là đối thủ!"

Đoan Mộc Yên cùng Mặc Dương trong mắt lóe lên một tia chấn kinh, Huyền Sơ thực lực bọn hắn rất rõ ràng, cùng bọn hắn không kém bao nhiêu, mà lại bây giờ càng thêm giật mình bọn hắn phát hiện Huyền Sơ tu vi tăng lên, tựa hồ là vừa đột phá không bao lâu, chỉ có như vậy Huyền Sơ còn nói người trước mắt mình không phải là đối thủ, đây chẳng phải là nói trước mắt người thanh niên này thực lực cơ hồ có thể có thể so với Nguyên Anh Kỳ!

"Hai vị đạo hữu chớ có tin vào Huyền Sơ đạo hữu chi ngôn, tại hạ thực lực, là Huyền Sơ huynh quá khen!" Tàn Linh giải thích nói.

"Ha-Ha... Bất kể nói thế nào, đã Huyền Sơ huynh tôn sùng như vậy Tàn huynh, như vậy Tàn huynh liền nhất định có chỗ hơn người, Tàn huynh khả năng còn không biết, Huyền Sơ đạo hữu thế nhưng là rất ít tán dương người..."

Một phen huyền não về sau, Tàn Linh cùng giữa hai người dần dần quen thuộc, cũng biết hai người là Tu Chân Giới lừng lẫy nổi danh Đại Giáo Tam Tiêu Phái cao đồ, mà khi Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên nghe nói Tàn Linh là một người tu hành lúc, càng thêm giật mình, đối Tàn Linh bội phục không thôi.

"Huyền Sơ đạo hữu có biết Thực Sơn Phái cùng Côn Lôn Phái người cũng đã đến, Ta tin tưởng không dùng đến ngày mai, có lẽ Tu Chân Giới các cái thế lực đều sẽ tới đây, đến lúc đó Phong Vân Tế Hội, tất nhiên không thể thiếu một phen tranh đấu..."

Nhìn lấy Mặc Dương nóng lòng muốn thử bộ dáng, Tàn Linh liền biết đây là một cái hiếu chiến người, đồng thời trong lòng cũng dâng lên một điểm nghi

hoặc, làm sao Tu Chân Giới tu sĩ đều chạy tới nơi này? Tàn Linh nhưng không tin một cái nhỏ nhỏ võ lâm đại hội khả năng hấp dẫn ánh mắt của bọn hắn, bọn hắn tới đây hẳn là còn mục đích gì khác.

Cái kia đến tột cùng là nguyên nhân gì đâu? Một trận suy nghĩ về sau, Tàn Linh thực sự là nghĩ không ra cái mục đích gì, "Không biết hai vị đạo hữu tới đây cần làm chuyện gì? Tàn mỗ có thể hay không giúp được một tay?"

"Ừm? Tàn huynh chẳng lẽ không biết sao? Thế Tục Giới có bảo vật xuất thế lớn như vậy một việc, Tàn huynh khó liền không có nghe nói?" Mặc Dương nghi hoặc nhìn Tàn Linh.

"Bảo vật? Bảo vật gì?" Tàn Linh còn tại buồn bực, hắn xác thực không có nghe nói có bảo vật gì xuất thế.

Mặc Dương càng thêm không hiểu, kinh ngạc nhìn qua Tàn Linh, "Linh Bảo a? Tàn huynh tại cái này Thế Tục Giới bên trong thật chẳng lẽ không có nghe nói sao? Theo lý thuyết không nên a? Linh Bảo xuất thế động tĩnh lớn như vậy Tu Chân Giới đều xuất hiện dị tượng, Thế Tục Giới hẳn là càng thêm rõ ràng mới đúng?"

Gặp Tàn Linh một mặt mờ mịt, Huyền Sơ nói ra: "Mặc Dương Huynh cũng không cần dây dưa cái vấn đề này, nói không chừng lúc ấy Tàn huynh đang khổ tu cũng khó nói nơi nào sẽ nhìn thấy cái kia Dị Tượng a?"

Mặc Dương thao thao bất tuyệt nói, "Tàn huynh là không có trông thấy cái kia đầy trời Hà Quang, chói lọi vô cùng, để cho người ta xem xét liền biết là tốt bảo vật, ai! Đáng tiếc a, đến bây giờ một chút tin tức cũng không có, ta hoài nghi có phải hay không đã để người đắc thủ?"

Hà Quang vạn trượng, Tàn Linh âm thầm hồi tưởng đến cảnh tượng này, đột nhiên Tàn Linh giống như minh bạch cái gì, khó cái kia bảo vật đúng vậy? Tàn Linh hồi tưởng lại Bàn Cổ từng nói qua một câu, "Vừa rồi người mở ra Linh Thư một khắc này đã bị tiết lộ khí tức, may mắn ta đã che đậy Thiên Cơ. Bằng không tùy tiện tới một người đều có thể bóp chết ngươi."

Mặc Dương gặp Tàn Linh bộ dáng như thế, hỏi: "Tàn đạo hữu nghĩ gì thế, nhập thần như vậy?"

Tàn Linh bừng tỉnh, "Không có gì, Mặc Dương Huynh nói tiếp đi."

Mặc Dương tiếp tục nói: "Đơn giản một câu, chúng ta đều là tới tìm bảo ."

Võ Đang Sơn tụ tập Thế Tục Giới cơ hồ tất cả thế lực, như vậy như nghĩ ra được một tia tin tức cũng cần phải sẽ rất cho dễ, cho nên chúng ta liền đến nơi đây, còn lại tu sĩ cũng cần phải sẽ nghĩ tới chỗ này, kế tiếp còn sẽ có càng nhiều Tu Chân Giả đi vào kinh đô, bây giờ Thực Sơn Kiếm Phái cùng Côn Lôn Phái đã tới, tin tưởng qua không được mấy ngày còn sẽ có người tới .

Tiếp đó, mấy người nói chuyện trời đất, Tàn Linh lại hướng hai người thỉnh giáo rất nhiều Tu Chân Giới sự tình, Mặc Dương cũng là thẳng thắn, chỉ cần là Tàn Linh cảm thấy hứng thú, hắn đều một mạch nói cho Tàn Linh.

Tàn Linh vô tình hay cố ý hỏi vài câu liên quan tới Thực Sơn Phái sự tình, mấy người cũng không có để ý, "Hắn Thực Sơn Phái tuy nhiên thế lớn, nhưng ta Tam Tiêu Phái cũng không phải dễ trêu, thật như đánh nhau, hươu chết vào tay ai còn chưa từng có biết? Tàn huynh về sau nếu là đắc tội bọn hắn, đều có thể đến ta Tam Tiêu, lượng bọn hắn cũng không thể tránh được!"

Bốn người đàm rất nhiều, đến tận đây Tàn Linh đối với cái kia xa lạ Tu Chân Giới xem như có rõ ràng nhận biết. Cũng biết Thực Sơn Phái cường đại, nếu muốn thăm dò ra cha mẹ hạ lạc chỉ sợ không dễ, tuy nhiên liền xem như Long Đàm Hồ Huyết, Tàn Linh cũng sẽ xông vào một lần.

Trên núi Võ Đang, bóng đêm đen nhánh, bỗng nhiên một bóng người từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên núi Võ Đang, tản ra uy thế cường đại, ngay tại lúc đó ngoài ngàn mét bầu trời đêm, một đạo lưu Tinh xẹt qua chân trời, hướng phía Võ Đang Sơn mà đến.

Hôm sau, ngày thứ hai trận đấu bắt đầu, Võ Đang Sơn một cái Đạo sĩ đi đến chủ đài, "Đi qua hôm qua một phen kịch liệt đặc sắc so đấu, hôm nay còn có 51 tên người dự thi. Hiện tại liền bắt đầu tiến hành rút thăm quyết định chư vị riêng phần mình đối thủ."

Còn cùng hôm qua, Tàn Linh đi lên trước tùy tiện nắm lên một cái, lúc này một thanh âm vang lên, "Quên nói cho các ngươi biết, một vòng này còn sẽ có người không cần tham gia trận đấu, trực tiếp tiến vào vòng tiếp theo."

"Cái gì! Còn có người không cần trận đấu, trực tiếp tấn cấp!" Đám người giật mình đồng thời, cũng tràn đầy một vẻ vui mừng cùng khát vọng, khát vọng mình có thể rút trúng, bởi vì bây giờ còn lại phía dưới cái này năm mươi một người không có một cái nào là dễ đối phó, nếu như vận khí không tốt, khả năng liền sẽ gặp phải một cái đối thủ cường đại.

Đám người kích động nhìn trong tay Hào Mã, đều hi vọng mình có thể luân không, trực tiếp tấn cấp.

Tàn Linh đối với cái này cũng không thêm để ý, tùy ý mở ra Hào Mã, bên trên trống rỗng, cái gì cũng không có, Tàn Linh cười cười, không nghĩ tới một vòng này sẽ là mình. Khi Tàn Linh cáo tri trống không ký bị hắn rút đến lúc, đám người có hăm mộ, có xem thường.

Hoa Khuyết tại cách đó không xa ác độc nhìn lấy Tàn Linh, "Ngươi tốt nhất đừng rơi trong tay ta..."

Gặp Tàn Linh rút trúng trống không ký, Khổng Dung cơ hồ muốn điên, "Không có thiên lý a! Tàn huynh coi như không rút trúng trống không ký, bằng Tàn huynh thực lực cũng có thể tấn cấp, đây không phải lãng phí một cách vô ích sao? Nếu để cho ta tốt biết bao nhiêu!"

Uất Trì Cung an ủi đập sợ Khổng Dung bả vai, "Khổng huynh, vẫn là trước hết nghĩ muốn một vòng này đối thủ là ai a?"

Khổng Dung nhìn trong tay ký bài, sắc mặt từ từ thay đổi, hết sức khó coi, phảng phất như tràn đầy tuyệt vọng, "Xong, xong... Lần này thật xong, ta chỉ sợ sống không qua một vòng này ..."

Mọi người thấy Khổng Dung thần tình kia không có một chút mờ ý đùa giỡn, tất cả đều vì đi qua, đám người cùng cùng Khổng Dung, trên mặt lập tức phát sinh biến hóa rõ ràng, mấy người vỗ Khổng Dung bả vai, "Khổng Dung, tự cầu phúc đi! Gặp được người này quả thật Khổng huynh Vận Đạo không tốt! Ta nhìn Khổng huynh vẫn là trực tiếp nhận thua được, tránh khỏi đi lên mất mặt..." Ngô Tử Thanh ở một bên cười trên nỗi đau của người khác, cất tiếng cười to.

Ưu thích tham gia náo nhiệt Tần Lộ lập tức chạy tới, "Ta xem một chút, ta xem một chút..." Khi Tần Lộ sau khi thấy, kêu to một tiếng, "Ai da! Như thế nào là hần? Hần làm sao cũng tới, làm sao trước đó không nhìn thấy hần?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: : Cường hãn Lạc Hình

Trận đấu lập tức liền muốn bắt đầu, lần này Lạc Hình đối thủ là Cửu Hoa Sơn độ không. Tần Linh không có rời đi, mà là bồi tiếp Tần Lộ ở một bên quan sát Lạc Hình trận đấu.

Trận đấu này, Lạc Hình hẳn là sẽ không như vậy cho dễ liền có thể thắng lợi, Tần Linh phát hiện Cửu Hoa Sơn độ không cũng là tiên thiên Tứ Trọng, cùng Lạc Hình Cảnh Giới tương đương. Mà lại cái sau đã biết Lạc Hình Át Chủ Bài. Trái lại Lạc Hình, nàng còn không hiểu rõ độ không, không biết độ trống không thực lực cùng thủ đoạn. Bỗng nhiên thêm ra nhiều như vậy Tiên Thiên Cường Giả, Tần Linh cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, có chút không bình thường.

Đài luận võ bên trên, "Hôm qua, Tiểu Tăng nhìn Lạc tiên tử trận đấu, Lạc tiên tử biểu hiện thật là làm cho Tiểu Tăng bội phục. Nhất là Lạc tiên tử cái kia sau cùng Nhất Chương, đến bây giờ Tiểu Tăng vẫn ký ức vẫn còn mới mẻ."

Lạc Hình bình tĩnh như nước, lặng lẽ nhìn độ không, không nói lời nào.

Gặp Lạc Hình không đáp, độ không đôi mắt chỗ sâu hiện lên vẻ tức giận, "Tiểu Tăng ngựa ngơ, muốn cùng Lạc tiên tử luận bàn một phen, đúng vậy thua ở Lạc tiên tử dưới lòng bàn tay, cũng là không hối hận, tốt mời Lạc tiên tử vui lòng chỉ giáo!"

Trận đấu bắt đầu, theo ra lệnh một tiếng, mỗi cái đài luận võ bên trên cũng bắt đầu kịch liệt so đấu. Trên đài người vây quanh từng đợt lớn tiếng khen hay, càng làm cho dự thi người càng thêm điên cuồng lên, trong tay uy lực lập tức mạnh mẽ mấy phần.

Lạc Hình vốn định thăm dò một chút độ không, nhưng là độ không không cho nàng cơ hội này. Chỉ gặp độ không toàn lực hướng phía Lạc Hình chạy tới. Một đôi tay không hiện ra hào quang màu vàng óng.

Lạc Hình không cam lòng yếu thế, hàn ý ngang dọc, phiêu nhiên mà lên, rất nhanh hai người gặp nhau, một cổ mạnh mẽ khí lăng tứ tán ra, một bên hỏa nhiệt, một bên băng lãnh, cách gần đó hoảng hốt lui lại, sợ bị tràn ra khí thế gây thương tích.

Hai người lấy nhanh đánh nhanh, không ngừng công kích lẫn nhau lấy, trong thời gian thật ngắn hai người đã giao thủ trăm lần. Người ở dưới đài nhìn thấy hai người lấy như thế tốc độ nhanh giao thủ, Chiêu Thức đều nhìn không phải rất rõ ràng. Chỉ có thể nghe thấy Quyền Cước đụng nhau âm thanh.

Bành!

Hai người Tứ Chương tương đối, trong nháy mắt liền riêng phần mình tách ra, đều rút lui ba bước. Mọi người dưới đài tựa hồ so hai người còn khăn trương, không dám phát ra một điểm tiếng vang.

Hai người đều không ngừng thở dốc, sau một lát, độ không chấp tay trước ngực, "A di đà phật, Lạc tiên tử, cứ tiếp như thế hai người chúng ta cũng phân không ra thắng bại, không bằng riêng phần mình đều cảm ra tuyệt chiêu của chính mình một chiêu định thắng thua như thế nào?"

Lạc Hình Lãnh Lãnh nói: "Phụng bồi tới cùng!"

Sau khi nói xong, chỉ thấy độ không hai tay phát sinh biến hóa, biến thành kim hoàng sắc, dị thường loá mắt, giống như bị tăng một Hoàng Kim bao khóa.

Lúc này dưới đài bỗng nhiên có người kinh hô một tiếng, "Đại Từ Đại Bi chương." Không nghĩ tới gặp được trong truyền thuyết Đại Từ Đại Bi chương. Đây chính là một bộ uy lực thập phần cường đại Chương Pháp. Hoàn toàn có thể cùng Lạc Thiên chương cùng so sánh. Độ không vừa ra tay, liền bị người nhìn ra chiêu số.

"Đã như vậy, Lạc tiên tử xin mời tiếp Tiểu Tăng một chiêu từ Thế Nhân" chỉ gặp độ trống không hai tay từ trước ngực đẩy ra, một cái kim sắc Chương Ảnh rời khỏi tay, hướng về Lạc Hinh vỗ tới.

Lạc Hinh một tiếng khẽ kêu: "Lạc Phong!" Đôi tay nhỏ cũng đẩy về phía trước ra, một cỗ cường đại khí tức hướng phía bàn tay màu vàng óng phóng đi. Oanh!

Một cỗ mạnh mẽ Khí Lưu hướng bốn phía khuếch tán, thổi trên mặt mọi người đau nhức. Hai người chỗ làm cùng là Chương Pháp, đến cùng ai càng mạnh hơn một chút, đám người nghị luận ầm ĩ.

Thấy mình chiêu số bị đón lấy, độ không càng đánh càng hăng, "Đón thêm Tiểu Tăng ba chương, đệ nhất chương buồn chúng sinh, đệ nhị chương từ vạn vật, thứ ba chương buồn thế gian."

Độ không quyết tâm, liên tục phát ra ba chương, Nhất Chương so Nhất Chương cường đại, Nhất Chương so Nhất Chương hung mãnh, ba cái cự đại kim sắc Chương Ảnh cấp tốc công hướng Lạc Hinh.

Đối mặt khí thế hung hung Chương Ảnh. Lạc Hinh không dám chần chờ, lập tức cũng vung ra ba chương, "Hoa rơi" "Lạc Tuyết" "Lạc Nguyệt", ba chương một khi đánh ra, Lạc Hinh gấp bộn bộn ngẩng đầu nhìn lại, nàng cũng không biết phải chăng là có thể ngăn cản được.

Lực lượng cường đại trên đài ba động, dưới đài bên trong người vội vàng lui lại, đều biết lần này uy lực, bị chấn thương là chuyện nhỏ, tại trước mặt nhiều người như vậy mất mặt đây chính là gánh không nổi.

Đám người vừa rời khỏi mấy bước, hai cỗ lực lượng liền gặp nhau cùng một chỗ.

Ầm ầm..

Loại cảm giác này tựa như động đất, có một loại thanh thế to lớn cảm giác. Một cơn gió lớn trống rỗng xuất hiện, quét sạch tứ phương, chờ hết thấy bình tĩnh về sau, hai người vẫn như cũ đứng trên đài, nhưng sắc mặt hai người đều hơi có vẻ tái nhợt.

"Lạc Thiên chương quả nhiên lợi hại, vậy mà có thể cùng Đại Từ Đại Bi chương cùng so sánh. Tuy nhiên tiếp xuống không biết Lạc thí chủ ứng đối ra sao. Theo Tiểu Tăng biết Lạc Thiên chương cùng sở hữu Bát Thức, mà Lạc tiên tử chỉ học được Tiền Tứ chiêu. Tiểu Tăng bây giờ còn có một chiêu Đại Từ Đại Bi chương không có sử xuất." Đang khi nói chuyện, độ không ẩn có một tia mừng rỡ, Thắng Lợi đang ở trước mắt.

"Người liền chắc chắn như thế ta không có thủ đoạn sao?"

"Há, đã như vậy, vậy thì càng tốt! Không phải vậy Tiểu Tăng cũng thắng mà không võ." Độ không không có đem Lạc Hinh câu nói này để ở trong lòng, hẳn thấy Lạc Hinh không phải là đối thủ của mình, coi như còn có thủ đoạn cũng không tiếp nổi mình sau cùng Nhất Chương.

Chỉ nghe độ không Cao Thanh nói: "Bi Thiên Mẫn Nhân!" Một đoàn kim sắc quang mang tụ tập tại độ không giữa song chương, Uyển Như Đại Nhật Đông Thăng, một chương này đánh ra về sau, tất cả mọi người cảm thấy thắng bại đã phân, Lạc Hinh không có cường đại hơn chiêu số có thể ngăn cản độ trống không Bi Thiên Mẫn Nhân, Lạc Hinh là bại định. Đây là tất cả mọi người ý nghĩ. Liền ngay cả Tần Linh cũng lo lắng nhìn lấy Lạc Hinh. Không biết nàng đem ứng phó như thế nào.

"Nguy rồi! Cái này độ không làm sao cường đại như vậy, Hinh nhi tỷ tỷ đánh không lại nó làm sao bây giờ? Tần Linh đệ đệ ngươi mau ra tay, không phải vậy Hinh nhi tỷ tỷ liền phải bị thương rồi?"

Tần Lộ tại dưới đài lòng nóng như lửa đốt, sợ hãi Lạc Hinh sẽ thụ thương, Tần Linh đang muốn âm thầm chuẩn bị thời điểm, bỗng nhiên phát giác Lạc Hinh khí tức thay đổi, khí thể đột nhiên cường đại mấy phần, Tần Linh cười nhạo một tiếng, "Yên tâm đi, Hinh nhi sẽ không có chuyện gì..."

Giờ khắc này đám người chăm chú nhìn chằm chằm Lạc Hinh, chỉ gặp Lạc Hinh khí thể đang phát sinh biến hóa này, giữa song chương, khí tức lẫn lộn, "Lạc Nhật!" Lực lượng cường đại từ Lạc Hinh song chương phát ra, tựa như không trung thái dương, đồng dạng tán ra quang mang chói mắt.

Hai ngày tranh chấp, Quang Diệu Thiên Địa, đám người gặp này, lần nữa lui lại, nhưng lần này cũng chưa từng xuất hiện dĩ vãng tiếng nổ mạnh.

Chỉ gặp cái kia bàn tay màu vàng óng, từ từ xuất hiện vết rạn, tiếp theo từng khúc tan rã tiêu tán. Mọi người dưới đài kinh hô, độ không còn chưa hiểu xảy ra chuyện gì lúc, đã nhìn thấy chiêu thức của mình bị phá, bỗng nhiên độ trống ruột sinh cảnh giác, một cỗ cường tráng mạnh mẽ khí tức đánh tới, giờ phút này trốn tránh đã không còn kịp rồi, mắt thấy là phải trọng thương dưới một chương này, lúc này một cái càng cường đại hơn thủ chương từ trên trời giáng xuống, cùng cỗ lực lượng này chạm vào nhau.

Đợi hết thấy tiêu tán về sau, chỉ gặp đài luận võ bên trên nhiều hơn một người. Là một cái hòa ái Lão Hòa Thượng, Lão Hòa Thượng nói: "Lần tranh tài này chúng ta Cửu Hoa Sơn thua."

Nguyên lai ban này Nhất Chương, là cái này Lão Hòa Thượng đánh ra. Nếu không độ không liền sẽ không chết cũng bị thương, sau quả nghiêm trọng, dưới tình thế cấp bách, cũng không nghĩ ngợi nhiều được, vội vàng xuất thủ. Độ không lúc này mới lấy lại tinh thần, hồi tưởng lại vừa rồi tình hình, trong lòng nghĩ mà sợ. Tàn Linh sớm liền phát hiện Lão Hòa Thượng cử động, tại phát giác Lão Hòa Thượng chỉ là xuất thủ cứu người lúc, Tàn Linh cái này mới không có xuất thủ, không phải vậy Tàn Linh làm sao có thể nhìn lấy Lạc Hình bị khi phụ.

Đội trọng tài tuyên bố kết quả về sau, Tàn Lộ hoan hỉ nhảy cẫng, vỗ chương, "Không nghĩ tới Hình nhi lợi hại như vậy, ngay cả độ không cũng không là đối thủ!"

Lạc Bá Thiên lúc này cao hứng vạn phần, chúng chương môn quảng tới ánh mắt hâm mộ, để hân hận mũi tăng nhiều. Đồng thời cũng kinh ngạc vạn phần, không muốn Lạc Hình ngay cả Lạc Nhật một chiêu này cũng học xong. Thật không hổ là nữ nhi của mình.

Buổi sáng trận đấu rất nhanh liền kết thúc, đám người sợ hãi thần phục Lạc Hình thực lực đồng thời, khác tên của một người cũng bị đám người treo ở bên miệng. Đế Tại Thiên.

Khi Lạc Hình sau khi cuộc tranh tài kết thúc, Tàn Lộ lôi kéo Tàn Linh cùng Lạc Hình, nói là nhìn Không Dung trận đấu, thế nhưng là đi tới đó lúc, trận đấu đã kết thúc, Không Dung sớm đã liền thua ở Đế Tại Thiên thủ hạ.

Tàn Lộ một trận chế nhạo, nói Không Dung không nên bại nhanh như vậy, ngay cả một khắc đồng hồ đều không có chống đến, dù sao cũng là tên Tiên Thiên Cao Thủ, mặc dù chỉ là Nhất Trọng Thiên, nhưng cũng cần phải chịu đựng được một khắc đồng hồ đi!

Đối với cái này Không Dung chỉ có thể đáp lại cười khò, không phải hân hận không được, mà là đối phương quá lợi hại, cường đại để Không Dung không có một tia sức phản kháng, tại Đế Tại Thiên phóng thích quanh thân khí thế về sau, Không Dung cơ hồ không có lòng phản kháng. Vốn là còn một trận chiến quyết tâm Không Dung trong nháy mắt liền bị cái này hùng hậu khí thế đánh.

Không Dung cũng cảm thấy mất mặt quá mức rồi, "Tần huynh còn cần cẩn thận, Đế Tại Thiên rất mạnh, chỉ sợ đã Thiên Nhân Hợp Nhất ..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: : Lạc Hình nguy cơ

Tàn Lộ đối với cái này hồn nhiên không tin, cho rằng đây là Không Dung vì chính mình tìm lấy cớ, "Tàn Linh đệ đệ không cần người nghe hân , coi như cái kia Đế Tại Thiên lợi hại hơn nữa, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của người, tỷ tỷ tin tưởng người, nhất định có thể đánh bại tất cả mọi người, đoạt được quán quân!"

Đế Tại Thiên, Tàn Linh từ tiến vào Vũ Học Viện vẫn nghe nói đại danh của hân, trước đó tại kinh đô lúc, Tàn Linh không có nhìn thấy, Đế Tại Thiên khi đó không tại kinh đô, sau đó Tư Mã Yên Nhi lại bị nàng cái kia thần bí sư phụ tiếp đi, đám người cũng liền từ từ quên chuyện này, thật không nghĩ đến lại ở chỗ này gặp gỡ Đế Tại Thiên.

Lạc Hình tựa hồ những này không để ý, chỉ là hướng về phía đám người nói một câu, liền rời đi, kỳ thực tại Lạc Hình trong lòng vô luận Đế Tại Thiên cường đại cỡ nào, Lạc Hình cũng biết Đạo Căn vốn không dùng mình lo lắng, hân không phải là Tàn Linh đối thủ. Tiên phạm khác nhau, vẹn vẹn đầu này hồng câu, Đế Tại Thiên Tự Vô Pháp vượt qua.

Một chỗ khác, Hoa Phong từ lâu kết thúc trận đấu, Hoa Phong bên cạnh đi theo một cái đeo kiếm thanh niên, Hoa Phong tại trước mặt người này tất cung tất kính, ánh mắt chỗ sâu nhưng lại có vô tận phiền chán.

Thanh niên chăm chú nhìn cái kia đi xa thân ảnh, trong mắt lóe lên một trận tinh quang, "Nữ tử kia là ai? Ta muốn biết toàn bộ của nàng tin tức, người có thể làm được đến sao?"

Hoa Phong cũng nhìn thấy đạo thân ảnh kia, khi nhìn đến thanh niên thần tình kia về sau, Hoa Phong trong nháy mắt phát lên một cỗ kinh thiên sát ý, Hoa Phong nhìn chăm chăm thanh niên, tiếp theo cung kính nói ra: "Có thể, ngài yên tâm, ta cái này phái người đi nghe ngóng!" Cúi đầu Hoa Phong, trong mắt tinh lóng lánh, khóe miệng hiện lên ý cười, nụ cười kia để cho người ta hãi hoảng.

Bây giờ lưu lại nhân số còn thừa lại hai mươi sáu người, trong đó Tàn Thiên cùng Không Dung, Ngô Từ Thanh bởi vì bên trên một vòng gặp tương đối đối thủ lợi hại, cho nên ba người đều là bại hạ trận. Uất Trì Cung, Mộ Liên Phong, Lạc Hình mấy người đều thành công tấn cấp vòng tiếp theo.

Một vòng này không có trống không ký, đem toàn bộ tham gia. Buổi chiều trận đấu chia làm hai vòng. Vòng thứ nhất đào thải Thập Tam người, vòng thứ hai đào thải sáu người. Còn lại phía dưới bảy người sẽ tại ngày mai lại tiến hành tỷ thí.

Tần Linh lần này đối thủ là Thiếu lâm tự cảm giác khổ, mà Lạc Hinh đối thủ lại là Hoa Phong, đây là Lạc Hinh không có nghĩ tới, cũng may Lạc Hinh đã có một điểm chuẩn bị tâm lý, cho nên tại đối mặt Hoa Phong lúc, Lạc Hinh không có gì dị thường, lộ ra phá lệ tỉnh táo. Hoa Phong lại là có chút hoảng hốt, không biết suy nghĩ cái gì.

Tần Linh nhìn lấy đối diện Tiểu Hòa Thượng, phát hiện hắn đã là tiên thiên Nhất Trọng. Tần Linh phóng xuất ra thả ra khí tức trên thân, rất nhanh liền có người cảm thấy được Tần Linh thực lực.

Hoa Phong bên cạnh cái kia đeo kiếm thanh niên chăm chú nhìn chăm chăm Tần Linh một hồi, sắc mặt âm trầm, đối Hoa Phong chất hỏi: "Ngươi không nói hắn là cái tu sĩ sao? Làm sao hiện tại thực lực của hắn thấp như vậy! Một cái chỉ là Tiên Thiên Vũ Giả, tại trong miệng ngươi liền thành tu sĩ!"

Hoa Phong cũng bị Tần Linh cái này chân chân thật thật khí thế cho sợ ngây người, bởi vì Tần Linh giờ phút này chỗ tiết lộ ra ngoài khí tức, rõ ràng đúng vậy một cái tiên thiên Tam Trọng võ giả chỗ có khí thế, không có một điểm hư giả.

Đối mặt thanh niên cái kia ánh mắt sắc bén, Hoa Phong như Thái Sơn Áp Đình khó chịu, một cỗ chó Đại Uy Áp bao phủ tại Hoa Phong trong lòng, Hoa Phong cực lực chống cự lại, nhưng không có nửa phần tác dụng. "Con kiến hôi đồ vật, bằng ngươi còn muốn chống cự, lần này trước hết buông tha ngươi, như lại dám lừa gạt chúng ta, sau quả ngươi cũng biết..." Thanh niên lộ ra một tia sát ý.

Hoa Phong ngay cả vội cúi đầu, "Hoa Phong không dám..."

Gặp Hoa Phong nom nớp lo sợ, thanh niên chán ghét nhìn thoáng qua, "Ta để ngươi hỏi thăm sự tình thế nào, có kết quả sao?"

Hoa Phong gương mặt sợ hãi, "Tra được, nàng này tên là Lạc Hinh, chính là Giang Nam Lạc gia người..."

Thanh niên đang nghe Hoa Phong một phen ngắn gọn giới thiệu qua, cười dâm đãng trợn trợn, "Nói như vậy, nàng này cùng Tu Chân Giới cũng không liên hệ? Ha-Ha... Thật sự là trời cũng giúp ta! Như thế thể chất đều có thể bị ta độn phải! Chuyện này ngươi không có nói cho người khác biết a?"

Hoa Phong một bộ lo lắng sợ hãi dáng vẻ, vội vàng lắc đầu.

Thanh niên cuồng tiếu, "Vậy là tốt rồi, như là chuyện này thành, không thể thiếu chỗ tốt của ngươi, coi như tiến vào Thục Sơn cũng không phải việc khó gì, chỉ cần ngươi nghe ta... Nhớ kỹ chuyện này liền xem như sư huynh của ta bọn hắn cũng không thể sẽ nói, biết không?"

"Ngài yên tâm, Hoa Phong nhất định theo lệnh mà làm!"

Đài luận võ bên trên, cảm giác khổ từ Tần Linh trên thân cảm thấy một tia áp lực, lập tức liền biết Tần Linh Cảnh Giới cũng tại Tiên Thiên phía trên, tựa hồ là tiên thiên Tam Trọng, cảm giác khổ âm thầm đề cao cảnh giác, bây giờ có thể đi tới đây không có một cái nào kẻ yếu, cảm giác khổ không dám có bất kỳ khinh thường nào, dù là đối phương thanh danh không hiển hách.

Hoa Phong đầy bụng oán hận nhìn lấy Tần Linh, tuy nhiên không biết Tần Linh vì sao có Tiên Thiên Cường Giả khí tức, nhưng ở Hoa Phong xem ra, Tần Linh đúng vậy một vị tu sĩ. Tần Linh mặc kệ ngươi đùa nghịch cái gì quý kẻ, lần này đều tại kiếp khó thoát, ta muốn ngươi chết!

Trận đấu bắt đầu, lần này Tần Linh vẫn như cũ là hái dùng tới một lần chiến thuật, nương tựa theo tốc độ cùng cảm giác khổ triển đấu hồi lâu, ở tại dư đài luận võ bên trên không sai biệt lắm kết thúc lúc, Tần Linh đột nhiên phát lực, cũng không lâu lắm cảm giác khổ liền thua trận. Nhắm trúng người ở dưới đài thôn thức không thôi. Nhao nhao ồ ào Tần Linh không có sử xuất toàn bộ thực lực.

Một bên khác, Lạc Hinh vừa lên đài liền sử xuất mạnh nhất một chiêu Lạc Nhật, Hoa Phong cũng không nghĩ tới Lạc Hinh vừa lên đến liền sẽ như thế, Hoa Phong hoảng hốt ứng đối, nhưng cuối cùng vẫn là bị Hoa Phong mạnh mẽ đỡ lấy.

Gặp tuyệt chiêu của chính mình bị đón lấy, Lạc Hinh không tiếp tục ra chiêu, mà là đi đến trọng tài trước trực tiếp nhận thua. Hoa Phong kinh ngạc đến ngây người lấy nhìn lấy cái kia phiêu nhiên mà đi thân ảnh, mà đám người nhao nhao tán dương Lạc Hinh cử chỉ sáng suốt, người sáng suốt đều đó có thể thấy được Lạc Hinh tuyệt đối không phải Hoa Phong đối thủ, cùng đau khổ tranh đấu, rơi vào cái thất bại, còn không bằng chủ động nhận thua.

Này vòng sau cuộc tranh tài, còn thừa lại mười ba người, lại có một vòng tỷ thí, hôm nay trận đấu liền sẽ toàn bộ kết thúc. Đến lúc đó, bảy mạnh liền sẽ sinh ra.

Cái này trong một vòng đấu Tần Cương rất không may gặp được Uất Trì Cung, kết quả có thể nghĩ, tại một phen kịch liệt quyết đấu về sau, Tần Cương bại dưới, tuy nhiên Tần Cương không có chút nào nhụt chí, ngược lại tràn đầy phấn khởi hướng Uất Trì Cung thỉnh giáo. Uất Trì Cung tại đối đầu Tần Cương một khắc này tràn đầy chán kinh, hắn không có tưởng đến Tần Cương vậy mà cũng đi tới một vòng này, mà lại tu vi vậy mà như thế mạnh. Nếu không phải tự mình cảm nhận được Tần Cương thực lực, Uất Trì Cung căn bản cũng không tin tưởng. Uất Trì Cung không khỏi thầm nghĩ nói, Tần gia người quả nhiên một cái so một cái đồ biến thái.

Nghỉ ngơi sau một canh giờ, buổi chiều vòng thứ hai trận đấu liền muốn bắt đầu. Còn sót lại Thập Tam người theo thứ tự tiến lên rút thăm, quyết định đối thủ. Cái này trong mười ba người, Tần Linh chỉ nhận biết mấy người mà thôi, trong đó Uất Trì Cung, Mộ Liên Phong cũng không cần nói, Hoa Phong liền càng không cần nhắc tới, về phần cách đó không xa một cái khí thế Vô Song tuấn kiệt thanh niên, Tần Linh đã từ Uất Trì Cung miệng bên trong biết được cái kia chính là Đế Tại Thiên.

Tựa hồ cảm nhận được Tàn Linh ánh mắt, Đế Tại Thiên đối Tàn Linh mỉm cười, Tàn Linh còn lấy mỉm cười.

Tàn Linh phát hiện còn lại phía dưới trong mười ba người, đều là Tiên Thiên cường giả, mà lại trong đó có mấy người Tàn Linh trên người bọn hắn cảm nhận được một cỗ mật mờ khí tức. Khí tức kia tuyệt đối không phải Tiên Thiên Vũ Giả có thể có được, theo Tàn Linh phỏng đoán có thể là một loại bí pháp, có thể trong nháy mắt đề cao thực lực.

Tại mọi người chờ đợi bên trong, buổi chiều trận đấu rốt cục bắt đầu, Tàn Linh không khỏi cảm giác thần vận khí của mình tốt như vậy, liên tục hai lần đều rút đến trống không ký, một vòng này Tàn Linh lần nữa dẫn đầu tấn công, trở thành bảy mạnh một trong. Kỳ thực là Tàn Linh đùa nghịch một chút thủ đoạn nhỏ, tuy nhiên Mộc Bài tại một cái bịt kín trong rừng, nhưng Tàn Linh nếu muốn nhìn, là một chút khó khăn cũng không có.

Hoa Phong đối thủ là Lôi Kính, nhìn thấy Tàn Linh lần nữa luân không, Hoa Phong thầm mắng, thật sự là gặp vận may, vậy mà hai lần đều bị hắn rút đến. Nhìn lại mình một chút này vòng đối thủ, là cùng vị tiên thiên Lôi Kính. Hoa Phong cũng không thể không chuẩn bị sẵn sàng.

Mộ Liên Phong đối mặt Đế Tại Thiên, Uất Trì Cung thì là cùng phật môn một cái khác tuyển thủ dự thi gặp nhau, cảm giác không. Cuộc thi đấu này trước đó đúng vậy đoạt giải quán quân đứng đầu người, Uất Trì Cung không nghĩ tới gặp được hắn, Uất Trì Cung trước đó nhìn qua cảm giác trống không trận đấu, cảm giác người này thực lực cường đại, mình khả năng không phải là đối thủ.

Luận Võ Đài dưới, Tàn gia đám người vui mừng khôn xiết, Tàn Linh lần nữa không cần trận đấu trực tiếp tấn công, để đám người kích động không thôi, không chỉ có thể trực tiếp tấn công, hơn nữa còn có thể tiết kiệm Thể Lực, vì trận tiếp theo làm chuẩn bị.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: : Bảy mạnh sinh ra

Không Dung tại dưới đài lo lắng nhìn qua Mộ Liên Phong, một bộ tiếc hận bộ dáng, "Ai! Lần này Mộ huynh cũng phải hạ đi theo chúng ta, gặp gỡ hắn, Mộ huynh vận khí cũng quá kém..."

Tàn Lộ hung hăng trừng mắt Không Dung, "Người không cần nói mò, còn không bắt đầu người liền biết Mộ đại ca thất bại a? Người có còn hay không là bạn tốt của hắn?"

Không Dung bị Tàn Lộ trừng không dám nói tiếp nữa, hắn có biết trước mất tiểu ma nữ này nếu là phát khởi giận tới, cái kia nhưng rất khó lường, cho nên Không Dung cuối cùng vẫn là lựa chọn im miệng, không nói thêm gì nữa.

Tàn Lộ chỉ trận cái trước áo trắng buộc tóc thanh niên cùng một cái thanh niên mặc áo lam, nói: "Hai người kia các người quen biết sao? Làm sao cảm giác giống như ở đâu gặp qua?"

Đám người nhìn lại, chỉ gặp hai cái trái phải đài luận võ bên trên các trạm lấy một thanh niên, Ngô Tử Thanh lắc đầu, biểu thị không biết. Không Dung thì là tràn đầy phấn khởi nhìn lấy Tàn Lộ, ý kia là ta biết, người hỏi ta, thế nhưng là Tàn Lộ lại lựa chọn không nhìn. ()

"Hình nhi tỷ tỷ, người biết bọn họ sao? Bọn hắn giống như cũng là kinh đô, ta hẳn là tại Vũ Học Viện gặp qua hai người kia, nhưng làm sao lại là nghĩ không ra đến đâu?" Tàn Lộ nhìn chăm chăm hai người nhìn hồi lâu, trong đầu chỉ có một điểm mơ hồ ấn tượng, căn bản nghĩ không ra cái gì.

Lạc Hình cũng nhìn hai người một hồi, sau nửa ngày mới chậm rãi nói ra: "Hai người này là Vũ Học Viện đệ tử không sai, nhưng hai rất ít người xuất hiện tại Vũ Học Viện, Lộ Nhi không biết cũng bình thường, bọn hắn hẳn là Bạch gia Bạch Triển Đường cùng Ngọc gia Ngọc Khôn.

"Là bọn hắn! Không nghĩ tới bọn hắn cũng tới tham gia cuộc thi đấu này rồi?" Đối với kinh đô Bạch gia cùng Ngọc gia, Tàn Lộ hoặc nhiều hoặc ít vẫn là biết một số, bởi vì kinh đô bá chủ thực sự đúng vậy Hoa gia, Bạch gia cùng Ngọc gia. Trong đó Tàn gia liền cùng Bạch gia có một số quan hệ.

Không Dung vội vàng nói ra: "Hai người này từ trước thần bí, rất ít Tại Học Viện xuất hiện, mỗi lần là khảo hạch lúc mới xuất hiện, liền liền tại kinh đô cũng có rất ít người nghe nói qua bọn hắn. Thực lực của bọn hắn đến tột cùng như thế nào không có bao nhiêu người biết nói, lần này bọn hắn đều đến tham gia trận đấu, không biết là vì cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì Hoa gia nguyên nhân sao?"

Tàn Linh hướng phía đám người đi tới, Không Dung hâm mộ nói: "Tàn huynh vận khí thật sự là tốt không lời nói, nếu là ta cũng có thể có Tàn huynh vận

khí tốt như vậy, có lẽ giờ phút này còn có thể liều một phen..."

"Tần Linh đệ đệ, không cần để ý hấn, ngươi xem một chút hai người kia ngươi biết sao?" Tần Lộ lại chỉ Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn nói.

Bạch Triển Đường người này Tần Linh ngược lại là nhận biết, bởi vì đêm qua Tần Linh liền cùng người này từng có vừa đối mặt. Còn Ngọc Khôn, Tần Linh mặc dù không biết, nhưng nhìn lấy ngọc trong nhà ẩn tàng mấy Đạo Khí hơi thở, Tần Linh cũng biết đây là kinh đô Ngọc gia người.

Bạch gia ngồi vào bên trong, Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên nhỏ giọng trò chuyện với nhau, "Sur Tỷ, ngươi nhìn ra Tần huynh tu vi sao?"

Đoan Mộc Yên đôi mi thanh tú cau lại, xem xét về mặt này, Mặc Dương liền biết Đoan Mộc Yên là không biết, "Khó Tần huynh thật là Nguyên Anh Kỳ cường giả, cái kia cái này cũng nghe nói quá kinh người đi! Huyền Sơ huynh không phải nói Tần huynh Tu luyện không đến bao lâu sao? Hơn nữa còn là ở thể tục giới Tu luyện, đơn giản so với chúng ta Tu Chân Giới thiên tài còn muốn lợi hại hơn!"

Đoan Mộc Yên tâm tư tựa hồ cũng không tại cái này, nàng ngược lại hướng phía đám người chung quanh ngó nhìn mà đi, lông mày nhíu lại, hơi có vẻ lo lắng, "Mặc Dương sư đệ, khó không có phát hiện hôm nay có chút đặc biệt sao?"

Mặc Dương nhìn chăm chú lên trên đài luận võ, trong miệng nói ra: "Sur Tỷ nói có đúng không là hôm nay đến rất nhiều tu sĩ?"

"Sur đệ phát hiện?" Đoan Mộc Yên gặp Mặc Dương nhìn cũng chưa từng nhìn, liền một thanh nói ra, có chút giật mình. Đoan Mộc Yên mình thế nhưng là dò xét hồi lâu mới phát hiện những cái kia ẩn tàng trong đám người tu sĩ.

Mặc Dương thu hồi ánh mắt, hướng về bên cạnh Ngọc gia nhìn lại, "Phát hiện, tuy nhiên bọn hấn ẩn tàng vô cùng tốt, nhưng vẫn là lộ ra một chút sơ hở, chúng ta sát vách hấn là Côn Lôn Phái đệ tử tử, không biết bọn hấn lần này phái chính là ai? Cái này đáng tiếc người trước mắt này ta không biết, hấn là chỉ là một cái tìm hiểu tin tức người, chân chính người còn chưa xuất hiện."

Cùng lúc đó, trên đài luận võ cũng chính như hỏa như đồ đang tiến hành, quả nhiên như Không Dung nói như vậy, Đế Tại Thiên vô cùng cường đại, Mộ Liên Phong căn bản liền không phải là đối thủ của hấn, từ vừa mới bắt đầu ở vào hạ phong, liền bị Đế Tại Thiên áp chế. Mà Đế Tại Thiên chỉ là gặp chiêu phá chiêu, căn bản cũng không có chủ động tiến công, nếu không Mộ Liên Phong chỉ sợ sớm đã bại.

Tần Linh nhìn một hồi, phát hiện Đế Tại Thiên thực lực thật tại Thiên Nhân Hợp Nhất trái phải, mà lại Tần bên trong còn từ trên người hấn cảm nhận được một tia tu sĩ vi đạo, đó là tu sĩ đặc hữu sóng pháp lực, tuy nhiên rất yếu ớt, không thể trốn qua Tần Linh cảm giác, xem ra Đế Tại Thiên cũng là một người tu sĩ, tuy nhiên thời gian tu luyện hấn là rất ngắn, Cảnh Giới còn không phải rất vững chắc, hấn giờ phút này chính là đang mượn Mộ Liên Phong chỉ thủ luyện tập đâu! Đợi đến Đế Tại Thiên Đế Tại Thiên Cảnh Giới vững chắc thời điểm, đúng vậy Mộ Liên Phong bị thua thời điểm.

Mộ Liên Phong giống như cũng phát hiện điểm này, mà giờ khắc này lại nhìn thấy Tần Linh cái kia thần bí mỉm cười, Mộ Liên Phong càng thêm vững tin mình phỏng đoán.

Vì người khác làm áo cưới, Mộ Liên Phong mới không có ngu như vậy, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, Mộ Liên Phong vội vàng lui lại, xuất hiện tại Đế Tại Thiên ba mét bên ngoài, sau đó đi thẳng tới trước sân khấu, trực tiếp nhận thua, không có nửa phần chần chờ.

Đế Tại Thiên tùy theo sững sờ, sau đó hướng phía Tần Linh phương hướng nhìn mấy lần, liền đi xuống đài.

Bốn phía đám người một trận tiếc hận, một trận đại chiến cứ như vậy không bệnh mà chết, thực sự để cho người ta rất đáng tiếc.

Mộ Liên Phong không có chút nào bị thua cảm giác, ngược lại cười to nói: "Đề chư vị thất vọng, Mộ mỗ tài nghệ không bằng người, vẫn thua!"

Không Dung thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, "Mộ huynh không cần phải nói những lời nói buồn bã như thế, không là chúng ta không được, mà là đối phương quá mạnh, chúng ta chỉ là nhất thời không phải là đối thủ, cũng không có nghĩa là tương lai! Ta tin tưởng một ngày nào đó nếu là ta có thể được đến những tu sĩ kia lột mất xanh, nhất định sẽ đánh Đế tại Thiên Thượng thiên không đường, xuống đất không cửa!"

"Làm sao Không huynh còn bán khoán chuyện này đâu? Ta nói cho ngươi đây đều là hư vô phiêu miểu sự tình, không thể coi là thật!" Ngô Tử Thanh cười nói.

Uất Trì Cung cũng đi tới, "Chư vị khả năng còn không biết, mấy ngày nay Không huynh thế nhưng là cơ hồ đem Vô Đương Sơn tìm một lần, liền vì tìm kiếm Mộ huynh trong miệng Trương Chân Nhân, không biết Không huynh nhưng có thu hoạch hoặc là phát hiện cái gì thần tiên không có?"

Gặp Uất Trì Cung bóc mình nội tình, Không Dung phản bác nói: "Uất Trì Huynh không phải tại trận đấu sao? Làm sao nhanh như vậy liền kết thúc, sẽ không phải cùng Mộ huynh thua a?"

Nhìn lấy đám người hồi thẩm ánh mắt, Uất Trì Cung mặt không đỏ, tim không nhảy, "Làm sao tại hạ thua trận, chư vị rất giật mình sao?"

Không Dung hắc hắc cười không ngừng, "Nào chỉ là giật mình a? Quả thực là không thể tin được, là ai có lớn như vậy khả năng chịu đựng thậm chí ngay cả Uất Trì Huynh cũng không là đối thủ? Ta rất muốn quen biết một chút."

"Không huynh thật muốn quen biết, Ta tin tưởng người kia nhất định sẽ rất tình nguyện, Không huynh học thức uyên bác, người kia nhất định vui lòng cùng Không huynh cộng đồng nghiên cứu thảo luận Phật Pháp, tu tập Vô Thượng Đại Đạo, nên biết Đạo Học tập Phật Môn cũng có thể thành Tiên, Không huynh vì sao không đi thử một lần?"

Khổng Dung một mặt tiếc hận, "Tại hạ ngược lại là muốn đi, nếu quả như thật đi, nhà ta lão gia tử còn không cùng ta liều mạng, ngấm lại thôi được rồi, cơ hội này liền để cho chư vị tốt..."

Đang mấy người nói chuyện ở giữa, mấy người còn lại so đầu cơ bản đã kết thúc, cái này một lần thành công tấn cấp có Đế Tại Thiên, Bạch Triển Đường, Ngọc Khôn, Hoa Phong, cảm giác không, Nga Mi lạnh lẽo, cái cuối cùng đứng vậy Tần Linh, bảy mệnh sinh ra.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, có người vì Mộ Liên Phong cảm thấy đáng tiếc, nếu không phải đụng phải Đế Tại Thiên, cùng là tiên thiên Mộ Liên Phong nhất định sẽ trở thành bảy mệnh một trong. Mà Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn biểu hiện cũng làm cho người cảm thấy rất hài lòng, tuy nhiên hai người có rất ít người nhận biết, nhưng hai người lại thể hiện ra thực lực cường đại. Nhất cử Dương Danh, tại mọi người nghe nói hai người đến từ Bạch gia cùng Ngọc gia về sau, càng là giờ ngón tay cái lên.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: : Bể Hàn giai nhân

Một đêm này Tần Linh chẳng hề làm gì, hắn đang suy tư sau này đường nên đi như thế nào, cùng Thực Sơn đi đến mặt đối lập là chuyện sớm hay muộn, đối với mình Tần Linh đến không có bao nhiêu lo lắng. Tần Linh lo lắng nhất đứng vậy Tần gia đám người an nguy, Tần Linh sợ hãi Thực Sơn sẽ ra tay với bọn họ, Tần Linh khả năng còn không biết tại tu chân giới có một đầu thiết luật cái kia tức là tu sĩ không thể đối phạm nhân xuất thủ. Tuy nhiên coi như biết lại có thể thế nào, khó đầu này quy định bất thành văn liền thật có thể để Thực Sơn kiêng kỵ sao? Đáp án là phủ định.

Còn có một cái để Tần Linh lo lắng là bây giờ Thế Tục Giới xuất hiện nhiều tu sĩ như vậy, toàn bộ là vì Linh Bảo mà đến, Tần Linh biết một lần kia bởi vì hắn vô ý, tiết lộ bảo vật khí tức, nếu là có người tra ra cái gì, nhất định sẽ đem tiêu diệt chỉ hướng Tần gia, bởi vì cái kia đầy trời Hà Quang đứng vậy từ Thái Bạch Sơn phát ra. Tần Linh nhất định phải trước đó muốn một cái sách lược vẹn toàn, cam đoan Tần gia đám người an nguy.

Tiệm một ngày mới lại đem bắt đầu, nhu hòa ánh nắng từ đông phương dâng lên. An tĩnh Vô Đương Sơn lại náo nhiệt lên, hôm nay là giải thi đấu ngày cuối cùng, cũng là tranh đoạt quán quân một ngày, đồng thời cũng là đám người mong đợi nhất thời khắc.

Tần Linh thật sớm liền bị Tần Lộ bọn người náo loạn lên, bảo hôm nay là sau cùng trận đấu nhất định rất đặc sắc, cho nên muốn tìm một chỗ tốt. Nếu như đi đã chậm, liền bị người khác vượt lên trước.

Tần Thiên hưng phấn nói, "Đại ca đoạt giải nhất là chuyện dễ như trở bàn tay. Lần này nhất định phải thật tốt giáo huấn cái kia Hoa Phong!"

"Yên tâm đi, ta nhất định sẽ giáo huấn hắn, đồng thời đem bọn hắn đều đánh ngã." Tần Linh sờ lấy Tần Thiên đầu lĩnh, kiên định nói.

Tần Linh đám người đi tới sân bãi về sau, phát hiện đã tụ tập không ít người, Tần Lộ vội vàng dắt Tần Linh đi tới một cái vị trí có lợi, Tần Lộ vỗ ở ngực, cười hi hi còn tốt tới sớm, bằng không liền không có chỗ ngồi trống.

Kim Ô chậm rãi dâng lên treo giữa không trung, hào không keo kiệt phóng thích ra nhiệt tình của nó. Có lẽ là nhiệt tình qua thịnh, có người lúc này đã không thể kháng cự, nhao nhao dùng mồ hôi phản hồi. Lại nhìn Tần Cương bọn người giống nhau thường ngày, mà lại trên thân còn tản mát ra Thanh Lương chi ý, cái này khiến người chung quanh kinh ngạc không thôi. Đồng đều muốn đây là cái gì Vô Công, còn có thể giải nhiệt.

Không bao lâu Trì Trọng mấy người các đại phái chương môn đi ra, ánh mắt của mọi người nhao nhao tập trung lại, đã không ai lại chú ý Tần Cương bọn hắn.

"Trải qua hai ngày nữa đặc sắc tỷ thí về sau, lần này trận đấu cũng chuẩn bị kết thúc. Hôm nay đứng vậy sau cùng so đấu, Thắng giả chính là lần này quán quân, không chỉ có sẽ thu hoạch được phần thưởng phong phú, mà lại đệ nhất danh chỗ môn phái cũng sẽ nhận được tương ứng vinh dự."

Quần tình kích động, người ở dưới đài đều muốn mình môn phái chiến thắng, không có môn phái người ở phía trên cũng hi vọng cùng mình môn phái giao hảo chiến thắng. Tóm lại, dưới đài âm ỉ khắp chốn, chứng thuyết phân vân, nhao nhao suy đoán quán quân thuộc về.

"Mọi người im lặng, hiện tại trận đấu liền muốn bắt đầu, hiện tại mời còn lại phía dưới bảy vị tuyển thủ lên đài." Trì Trọng sau khi nói xong, người ở dưới đài lập tức an tĩnh lại.

Tần Linh bảy người đi đến đài, một vòng này sẽ có sáu người tiến hành hai hai quyết đấu, mà còn lại phía dưới cái kia một người đem sẽ trực tiếp tiến vào

vòng tiếp theo. Có lẽ sẽ có người cảm thấy không công bằng, hiện tại nhiều một trận so đấu liền nhiều một phần tiêu hao. Muốn lấy được đệ nhất danh có khi không đơn giản dựa vào là thực lực, vận khí cũng rất trọng yếu. Cho nên nói vận khí cũng là thực lực một bộ phận.

Hiện tại ngoại trừ Tàn Linh bên ngoài, sáu trái tim con người bên trong đều hy vọng có thể rút đến trống không ký, dù sao thiếu một trận so đấu, liền nhiều hơn một phần thành công bảo hộ, cách quán quân liền sẽ gần hơn một bước, dĩ dật đãi lao mới là tốt nhất Phương Pháp.

Tàn Linh lần này thật không có lại đi cầm khối kia trống không Mộc Bài, tùy tiện bắt một cái, chậm rãi mở ra trong tay Mộc Bài, Tàn Linh nhìn thấy đối thủ của mình là nàng, cái kia lãnh nhược băng sương thân ảnh lại hiện lên ở trước mắt, Tàn Linh không nghĩ tới mình sẽ lần nữa đụng phải người của phái Hoa Sơn.

Còn lại sáu người có thất vọng, cũng có không thêm đề ý, nhưng Hoa Phong trên mặt cũng lộ ra dị dạng nụ cười, thật sự là trời cũng giúp ta! Trận này không cần tỷ thí trực tiếp tấn công, có thể mức độ lớn nhất bảo tồn Thể Lực. Hoa Phong đặc ý nhìn lấy còn lại sáu người, sau cùng đưa ánh mắt về phía Tàn Linh, cái kia trong mắt sát ý không che giấu chút nào. Dưới đài Hoa gia người thì là một trận hoan hỉ.

"Đáng giận! Cái này tên đại bại hoại làm sao rút đến trống không ký!" Tàn Lộ thờ phỉ phò nói nói, hận đến nghiêng răng.

Trận đấu bắt đầu, sáu người hai hai đi vào đài luận võ bên trên, dưới đài phái Hoa Sơn đệ tử gặp lại là Tàn Linh, đều phần hận, Tả Nghiêu đứng vậy thua ở Tàn Linh trên tay, Hoa Sơn đệ tử nhao nhao hô to nói: "Hàn Ngôn Sư Tỷ, thật tốt giáo huấn hần, đánh ngã hần..." Tóm lại cái gì cũng nói.

Một phái Hoa Sơn đệ tử nói ra: "Lần này Hàn Ngôn Sư Tỷ thắng chắc, Tàn Linh chắc chắn thất bại!"

Tả Nghiêu ở một bên lại nói ra: "Không nhất định."

Tên đệ tử kia nghe xong, không hiểu nhìn lấy Tả Nghiêu, "Vì cái gì, cái kia Tàn Linh bắt quá là tiên thiên Tam Trọng, mà Hàn Ngôn Sư Tỷ là tiên thiên bốn Cảnh Giới, muốn đánh bại hần còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay!"

"Tựa như nói không sai, nhưng ta luôn cảm giác Tàn Linh không có đơn giản như vậy." Giờ phút này Tả Nghiêu hồi tưởng lại cùng Tàn Linh tỷ thí tràng cảnh, càng phát giác Tàn Linh không đơn giản.

Tên đệ tử kia lại nói: "Tốt sư huynh, người cũng không cần dài người khác chí khí, diệt uy phong mình. Trận đấu bắt đầu, để cho chúng ta nhìn xem Sư Tỷ là như thế nào đánh bại Tàn Linh."

Băng lãnh khí tức trên đài lan tràn ra, thấy đối phương chậm chạp không xuất thủ, Tàn Linh cũng không tiện công kích, ai làm cho đối phương là cô gái còn có Lạc Nhạn chỉ tư đâu, tuy nhiên có chút lạnh.

Hàn Ngôn phát hiện Tàn Linh lại mắt không chớp nhìn cùng với chính mình, Hàn Ngôn rất tức giận, khuôn mặt phát lạnh, lập tức cầm trong tay lợi kiếm đâm về Tàn Linh. Đám người gặp Tàn Linh tại nguyên chỗ không nhúc nhích, nghĩ thầm sẽ không phải ngốc hã! Hàn Ngôn cũng không rõ ràng chuyện gì xảy ra, vì cái gì hần không tránh, mắt thấy Kiếm Thứ liền muốn trúng Tàn Linh.

Không nghĩ tới trận đấu này nhanh như vậy liền xong rồi. Đám người giống như hồ đã thấy kết cục. Nhưng khi một hơi về sau đám người lại nhìn về phía trên đài lúc, phát hiện Tàn Linh lông tóc không hao tổn xuất hiện tại Hàn Ngôn bên trái. Đây là có chuyện gì, rõ ràng trông thấy hần bị đâm trúng, làm sao hiện tại không có thụ thương. Kỳ thực mọi người thấy bắt quá là Tàn Linh tàn ảnh, khi Hàn Ngôn kiếm đến lúc, Tàn Linh sớm đã không ở vị trí này.

Hàn Ngôn cũng là tại Kiếm Thứ bên trong Tàn Linh một khắc này, mới phát hiện đó là Tàn Linh Hư Ảnh. Tốc độ thật nhanh, lại có cao minh như thế Khinh Công, Hàn Ngôn âm thầm nói.

Một kích vô hiệu, Hàn Ngôn lập tức lại đối Tàn Linh triển khai mới công kích. Gặp Tàn Linh luôn luôn lấy Khinh Công tránh né công kích của mình, Hàn Ngôn cũng vận khí cùng dưới chân, chỉ gặp nàng chân ảnh như chồng, như trong gió phiêu đảng Liễu Như, nhu hòa trên đài di động tới. Lưu lại xuyên xuyên thân ảnh.

Kích động Hoa Sơn đệ tử kêu to: "Mau nhìn, Lãnh sư tỷ Khinh Công lại lợi hại như thế, Liễu Như luyện đến nguyên địa sinh ảnh Cảnh Giới. Lần này Tàn Linh liền không chỗ có thể trốn nhìn a?"

Vận dụng Khinh Công sau Hàn Ngôn, rốt cục có thể đuổi kịp Tàn Linh thân ảnh. Hàn Ngôn lần nữa huy kiếm mà lên, nhưng là mỗi lần muốn đâm trúng Tàn Linh lúc, Tàn Linh luôn luôn có thể xảo diệu né tránh, giống như Tàn Linh có thể đoán trước tiên tri. Khó thở Hàn Ngôn Lãnh Lãnh nói: "Có bản lĩnh người đừng chạy."

Tàn Linh nghĩ lại cũng đứng, lại không thật tốt đánh một trận, thật là có điểm không thể nào nói nổi, tuy nhiên lo lắng cho mình sẽ ra tay quá nặng, nhưng cẩn thận một chút vẫn là có thể khống chế, Tàn Linh lập tức phong tỏa toàn thân pháp lực, lại đem tu vi của mình áp chế đến tiên thiên Tam Trọng. Lần này hần là có thể, hần là sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Tàn Linh dừng lại cấp tốc bước chân, nói ra: "Như thế Tàn mỗ liền cùng Tiên Từ chiến một trận."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thương Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: : Không tưởng tượng được kết quả

Đám người thấy hai người không còn người truy ta đuổi, đều an tĩnh lại. Đám người sớm đã liên nhìn không kiên nhẫn được nữa. Gặp hai người muốn xuất thật chiêu toàn bộ tập trung tinh thần nhìn chăm chú. Sợ sẽ bỏ lỡ cái gì, bởi vì Tần Linh tự so thì đầu đến nay, chân chính cơ hội xuất thủ rất ít, thường thường đều là một chiêu bại địch, tuy nhiên Tần Linh thực lực mọi người đã biết được, nhưng Tần Linh thủ đoạn chân chính nhưng không ai biết nói.

Gặp Tần Linh dừng bước lại, Hàn Ngôn cũng lẳng lẳng đứng ở ba trượng bên ngoài, một cổ khó tả băng lãnh tràn ngập tại nàng bốn phía.

Tần Linh từ từ phóng xuất ra khí tức, lúc này mọi người đối Tần Linh thực lực có rõ ràng hơn nhận biết, tiên thiên Tam Trọng là đám người nhất trí ý nghĩ.

Hắn thật là tiên thiên Tam Trọng, khó ta hôm đó xem lầm người? Sẽ không, tuyệt đối sẽ không, hắn nhất định là che giấu tu vi, Hoa Phong một mạch nhìn chăm chăm Tần Linh, ánh mắt kia gần làm cho người ta miên man bất định.

Một tiếng khẽ kêu, nương theo lấy từng tia từng tia băng lãnh, "Xem kiếm!"

Mỹ nhân như ngọc kiếm như hồng, mọi người dưới đài không hẹn mà cùng toát ra ý nghĩ như vậy, nhìn mỹ nữ luận võ cũng là một loại hưởng thụ, tuy nhiên mỹ nữ có chút lạnh, nhưng tia không ảnh hưởng chút nào đám người nhiệt tình.

Lợi kiếm đánh tới, Tần Linh cấp tốc nắm tay, nắm đấm nhanh như thiểm điện, Quyền Kiếm va chạm.

Keng! Keng! Keng!

Từng đợt sắt thép va chạm truyền vào trong tai mọi người, không chỉ có như thế, đám người còn gặp có một tia tia lửa thoáng hiện.

Cái này còn là người sao? Tay không tiếp kiếm, mà lại không thương tổn mấy may, có người thậm chí nói tục, "Móa, dạng này cũng được, đây là cái gì Vô Công? Không phải là Thiếu lâm tự Kim Chung Tráo, Thiết Bồ Sam a?"

Bên cạnh một người thật giống như biết cái gì, đặc ý nói ra: "Các người đây cũng không biết đi!"

"Khó Các Hạ biết?"

Người kia thần khí nhìn lấy đám người, "Đó là đương nhiên."

"Mau nói, không nên bán quan tử." Người chung quanh nhao nhao trách móc nói.

Người kia sợ khiêu khích nhiều người tức giận, vội vàng bật thốt lên: "Đây là Tần gia tuyệt học 《Đoán Thể Thập Tam Thức》, này tuyệt học nếu là đại thành liền có thể đao thương bất nhập, cùng Thiếu lâm tự Kim Chung Tráo có liều mạng, khó chứ vị không có nghe nói sao?"

"Tần gia 《Đoán Thể Thập Tam Thức》 thật sự có lợi hại như vậy?" Có người hoài nghi nói.

Kỳ thực cái này cùng 《Đoán Thể Thập Tam Thức》 một chút quan hệ cũng không có, chủ yếu là bởi vì Tần Linh thân thể đi qua Bàn Cổ Tinh Huyết cải tạo cùng 《tổ Kinh》 bộ công pháp kia biến thái, đây là một bộ chuyên Luyện Nhục thân công pháp. Cho nên Tần Linh bây giờ thân thể có thể đạt tới mạnh như vậy độ, không sợ đao kiếm bình thường.

Lại nhìn trên trận, Hàn Ngôn chỉ cảm thấy Tần Linh Song Quyền liên như sắt thép cứng rắn vô cùng, vô luận như thế nào công kích đều đối Tần Linh lông tóc không tổn hao gì. Cái này nhưng sâu chết dưới trận phái Hoa Sơn đệ tử, nhao nhao khổ tư đối sách.

Trong nháy mắt, hai người đấu mấy trăm chiêu, dưới đài nhìn như si như say. Nhao nhao vì trận này tình diệu trận đấu lớn tiếng khen hay.

Công lâu không quả, luôn luôn tinh tảo Hàn Ngôn cũng âm thầm bối rối, đã lâu như vậy vẫn bắt không được Tần Linh, trong lòng ần ần cảm thấy không lành. Trong lòng hung ác, thâm nghĩ nói, chỉ có như thế. Thành bại ở đây nhất cử.

Tần Linh gặp Lãnh Huyền lúc này tư thế, biết nàng muốn xuất tuyệt chiêu.

Lãnh Huyền nhanh chóng vận khí, khí đi quanh thân, ngưng ở trên thân kiếm, giờ phút này nàng tức giận như treo cầu vồng, toàn thân khí thế đến đỉnh phong. Người Như Ảnh kiếm như gió, tựa hồ không phải người chỉ huy kiếm, mà là kiếm kéo theo lấy người.

Ảnh tùy chạy bằng khí, chấp chôn bất định, kiếm Chí Nhân đến. Tất cả mọi người bị cái này đặc sắc tuyệt luân một kiếm chấn kinh, liền ngay cả trên sàn chính chúng chương môn cũng đều sợ hãi thán phục một kiếm này phong thái, một kiếm Kinh Hồng cũng không gì hơn cái này đi.

Tần Lĩnh không nghĩ tới Hàn Ngôn kiếm pháp sẽ lợi hại như thế, vậy mà đạt đến lấy kiếm Ngự Nhân cấp độ, đợi một thời gian tất nhiên sẽ thành làm một đời kiếm pháp mọi người.

Trong lòng mọi người đều vì Tần Lĩnh cảm thấy tiếc hận, tuy nhiên Tần Lĩnh phòng ngự kinh người, nhưng ở cái này kinh điểm một dưới thân kiếm sợ rằng sẽ sụp đổ. Có thể bại dưới một kiếm này, Tần Lĩnh thua cũng không oan.

Người ở chỗ này cũng chỉ có Tần Lĩnh thân cận nhân tài biết nói, một kiếm này mặc dù lợi hại, lại không làm khó được Tần Lĩnh.

Mọi người ở đây đồng đều cảm giác Tần Lĩnh bị thua thời khắc, chỉ gặp Tần Lĩnh nắm chắc Song Quyền chậm rãi buông ra, Hóa quyền vì chương. Thăng nghênh mà lên, khi kiếm đến trước người lúc, Tần Lĩnh lần nữa chiêu thức biến đổi, Hóa chương vì chỉ. Tại Kiếm Thử đến Tần Lĩnh trước ngực một sát na kia ở giữa, kiếm dừng vắng người.

Bang..

Một tiếng thanh thủy đứt gãy âm thanh truyền vào trong tai mọi người, một bức hình ảnh không thể tưởng tượng xuất hiện tại mọi người trước mắt, Tần Lĩnh hai ngón kẹp lấy Đoạn Kiếm, trực chỉ Hàn Ngôn Cổ Họng. Mà Hàn Ngôn trường kiếm trong tay chẳng biết lúc nào hóa thành hai đoạn. Mà đối thành một đoạn làm sao lại quý dị xuất hiện tại Tần Lĩnh trong tay.

Liền ngay cả những cái kia chương môn cũng không thấy rõ Tần Lĩnh là làm được bằng cách nào, bọn hắn lại phát hiện hiện tại Tần Lĩnh chỗ để lộ ra khí tức lại là tiên thiên khí tức không thể nghi ngờ, chuyện gì xảy ra? Chúng chương môn nhao nhao không hiểu, làm sao mình ngay cả một cái tiên thiên Tam Trọng võ giả động tác đều thấy không rõ rồi?

Hàn Ngôn cảm thấy trong cổ băng lãnh, đó là mũi kiếm tàn ra khí tức. Minh bại, mà lại là như vậy triệt để, không có một tia khả năng cứu vãn.

Phái Hoa Sơn đám người không tin tưởng vào hai mắt của mình, Hàn Ngôn Sư Tỷ làm sao lại bại đâu, nhưng sự thật liền bày ở trước mắt, từ không thể không tin. Quay đầu suy nghĩ, Tần Lĩnh làm sao lại có thực lực như thế, hắn không phải chỉ có tiên thiên Tam Trọng sao? Nhưng hắn bây giờ lại không bị thương chút nào chiến thắng Hàn Ngôn Sư Tỷ cái kia Chí Cường một kiếm. Một kiếm này liền xem như tiên thiên Tứ Trọng cường giả cũng rất khó đón lấy, chớ nói chi là giống Tần Lĩnh nhẹ nhàng như vậy.

"Người thua."

"Đúng vậy, ta thua rồi." Hàn Ngôn Lĩnh Lĩnh nói.

Khi tuyên bố Tần Lĩnh Thắng Lợi về sau, nguyên bản tiếng kim rơi cũng có thể nghe được hiện trường lập tức trở nên tiếng người huyên náo, tựa như đầu đường tập hợp thành phố.

Hàn Ngôn đều không biết mình là như thế nào xuống đài, hồi tưởng lại lúc trước luyện thành một kiếm này mừng rỡ, liền ngay cả sư phụ cũng nói lần này quán quân trừ nàng ra không còn có thể là ai khác, bây giờ xem ra là cỡ nào buồn cười. Cần biết Nhân Ngoại Hữu Nhân, Sơn Ngoại Hữu Sơn. Sau đó, sư phó của nàng nói cho nàng, nếu như không gặp được Tần Lĩnh, như vậy lần này quán quân liền phi thường có thể là nàng. Đáng tiếc là gặp Tần Lĩnh.

Đang nghỉ ngơi thời gian một chén trà công phu về sau, trận thứ hai trận đấu lại lập tức phải bắt đầu, đám người còn tại dư vị tình cảnh vừa này. Bây giờ trên trận chỉ còn lại có Tần Lĩnh, Đế Tại Thiên, Bạch Triển Đường, Ngọc Khôn cùng Hoa Phong.

Làm người ta giật mình chính là ở trên một trận bên trong Ngọc Khôn vậy mà cùng Bạch Triển Đường chiếm thành ngang tay, hai người bọn họ người này cũng không thể làm gì được người kia, lần này liền phiền toái, vốn nên là bốn người tiến hành hai hai quyết đấu, những này còn lại năm người, thật đúng là đem chúng chương môn làm khó, không biết nên như thế nào tỷ thí, mà cảm giác không thì thua ở Đế Tại Thiên trên tay.

Cuối cùng đi qua một phen thương nghị, muốn năm người đồng thời tại một cái đài luận võ bên trên hỗn chiến, ai trước bị đánh hạ Luận Võ Đài ai thua.

Nghe được như thế một cái so pháp, có người cười, nếu như năm người này ở trong có người liên hợp lại cùng nhau cộng đồng đối một cái nào đó xuất thủ, chỉ sợ người kia mạnh hơn cũng sẽ thất bại mà về.

Đám người cũng rất muốn biết một vòng này sẽ là ai cùng ai quyết đấu. Mặc dù là hỗn chiến, nhưng năm người ở giữa liền thật sẽ từng người tự chiến sao? Chỉ sợ sẽ không? Tần Lĩnh cùng Hoa Phong ở giữa cừu oán cũng không cần nói, còn có Đế Tại Thiên, đám người phát hiện giờ phút này Đế Tại Thiên nhìn Tần Lĩnh ánh mắt bên trong tràn đầy chiến ý, rất rõ ràng Đế Tại Thiên nhắm vào Tần Lĩnh, khó Đạo Đế Tại Thiên muốn cùng Hoa Phong liên hợp đối phó Tần Lĩnh? Cơ hồ tất cả mọi người đồng thời toát ra ý nghĩ này.

Không Dung bọn người đứng tại dưới đài, gặp tình hình này cơ hồ liền muốn chửi ầm lên, "Nếu như Đế Tại Thiên thật cùng Hoa Phong liên hợp đối phó Tần huynh, vậy thì thật là làm cho người ta coi thường!"

Uất Trì Cung không có đám người cái kia loại lo lắng, ngược lại cười nói: "Các người yên tâm, Đế Tại Thiên là không sẽ cùng Hoa Phong liên hợp, bởi vì hắn không phải người như vậy, Đế Tại Thiên rất cao ngạo, là khinh thường như thế ..."

Hoa Phong tràn ngập đắc ý đi đến Luận Võ Đài, quét bốn người một chút, sau cùng đem ánh mắt dừng lại tại Đế Tại Thiên trên thân, "Đế huynh, không bằng người ta liên thủ, cộng đồng giải quyết người này, làm tiếp thương nghị như thế nào?"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: : Đế Tại Thiên khiêu chiến

Đám người đều đang đợi lấy , chờ đợi lấy Đế Tại Thiên trả lời, nếu như Đế Tại Thiên đồng ý, như vậy Tần Linh liền bại định, đám người không tin Tần Linh có thể đánh được hai người liên thủ, dù là Tần Linh lợi hại hơn nữa. ()

Đế Tại Thiên chính nhìn chăm chú lên Tần Linh, đối với Hoa Phong đề nghị, Đế Tại Thiên trực tiếp từ chối, không có một tia do dự, Hoa Phong tự đòi cái không có đi, bỗng cảm giác rất mất mặt, càng là nghe thấy có người tại dưới đài vui cười, Hoa Phong mặt âm trầm cơ hồ có thể vụn nước chảy tới.

Về phần Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn, Hoa Phong cũng lười tìm bọn hắn , bởi vì giờ khắc này hai người đã đấu, tia không quan tâm chút nào ba người, xem ra hai người này bên trên một trận đã bình ổn cục kết thúc, không ai phục ai, lần này nhất định phải tranh cái cao thấp.

Trên trận trạng thái đã dần dần minh lãng, Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn quyết đấu, Tần Linh cùng Đế Tại Thiên, mà Hoa Phong phát hiện mình vậy mà không có đối thủ, tuy nhiên Hoa Phong có thể mượn cơ hội này dĩ dật đãi lao, nhưng giờ khắc này ở Hoa Phong xem ra lại giống như là cái vô cùng nhục nhã, đài luận võ bên trên không người để ý tới, dưới đài nhiều người nhìn như vậy, Hoa Phong cảm giác mình tựa như tên hề , không người hỏi thăm.

Đế Tại Thiên cùng Tần Linh lẫn nhau nhìn chăm chú, một cổ khó tả khí thế tràn ngập tại giữa hai người, hai người giống như có lẽ đã giao thủ, đang so đấu.

Sau nửa ngày, Đế Tại Thiên cất tiếng cười to, "Tại kinh đô lúc, liền nghe thấy Tần huynh Đại Danh, đều nói Tần huynh anh hùng tuổi nhỏ, hôm nay gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền, Đế nào đó bội phục!"

Tần Linh nhưng không tin, Đế Tại Thiên sẽ bội phục mình, bởi vì Tần Linh tại Đế tại thiên nhãn bên trong thấy được khinh thường cùng không nhìn, tựa như trông thấy một con kiến ánh mắt như vậy, Tần Linh biết Đạo Đế Tại Thiên tại sao lại như thế, Đế Tại Thiên là cái tu sĩ, tu sĩ là sẽ không đem một cái vô gia bình thường để ở trong mắt.

Tần Linh cười một tiếng, "Đế huynh nói đùa, lấy Tần mỗ nhỏ nhỏ thực lực sao có thể vào được Đế huynh mắt, nếu không phải nhà mình lão gia tử muốn Tần mỗ thua cũng phải thua thể diện, chỉ sợ Tần mỗ đã sớm nhận thua..."

Đế Tại Thiên không thể phủ nhận cười cười, ánh mắt bên trong có một loại tài trí hơn người thần sắc, "Tần huynh quá khiêm nhường, Tần huynh thực lực mạnh mẽ, bằng không Yên Nhi cũng sẽ không đối Tần huynh nhìn với con mắt khác, hôm nay liền muốn Đế nào đó lãnh giáo một chút Tần huynh cao chiêu, hi vọng Tần huynh có thể vui lòng chỉ giáo, chớ để tại hạ thất vọng mới tốt!"

Hai người nói nhiều như vậy, Đế Tại Thiên rốt cục nói đến chính đề lên, Đế Tại Thiên tuyển chọn Tần Linh cũng là bởi vì Tư Mã Yên Nhi nguyên nhân, cứ việc lúc ấy Đế Tại Thiên không tại kinh đô, nhưng kinh đô hết thấy hắn đều rõ như lòng bàn tay, biết Tư Mã Yên Nhi cùng một cái tên là Tần Linh thiếu niên đi rất gần, rất gần, khi Đế Tại Thiên nghe được tin tức này về sau, phần nộ có thể nghĩ, nếu không phải chuyện quan trọng mang theo, thực sự thoát thân không ra, chỉ sợ Đế Tại Thiên sẽ lập tức giết hồi Kinh Đô.

Sẽ không hiện tại tốt, Tư Mã Yên Nhi rời đi kinh đô, Đế Tại Thiên cũng nghe nói, đồng thời cũng biết Tư Mã Yên Nhi hướng đi, hiện tại Đế Tại Thiên nhìn lấy Tần Linh tuy nhiên còn có từng tia phần nộ, nhưng Nộ Hỏa sớm đã dập tắt, bởi vì Tần Linh từ nay về sau cùng Tư Mã Yên Nhi là không thể nào gặp lại , tiên phạm vĩnh cách, Đế Tại Thiên không tin đến lúc đó Tư Mã Yên Nhi sẽ còn ưu ái Tần Linh.

Giờ khắc này Đế Tại Thiên chỉ muốn thoáng giáo huấn một chút Tần Linh, để Tần Linh nhận rõ sự thật, biết người nào là hắn không thể tương tượng , không thể tới gần , càng là một đời một thế cũng khó có thể đụng chạm đến .

Nhất Chương đánh tới, chương phong hô hô, Đế Tại Thiên xuất thủ, "Tần huynh cẩn thận! Tại hạ cũng sẽ không hạ thủ lưu tình..."

Tần Linh cũng không nói thêm gì, đã Đế Tại Thiên muốn chiến, vậy thì bởi hắn chiến lại có thể thế nào, tuy nhiên tại chiến trước đó, Tần Linh cũng không muốn để cho người ta biết hắn là tu sĩ, đặc biệt là Hoa Phong còn ở bên cạnh nhìn chăm chăm, Tần Linh cũng không phải lo lắng Hoa Phong, mà là đứng tại dưới đài cái kia đeo kiếm thanh niên, hoặc nhiều hoặc ít để Tần Linh có chút kiêng kỵ.

Tần Linh thu liễm khí tức, chỉ phóng xuất ra tiên thiên Tam Trọng khí thể, khí thể kia tuy nhiên cường đại, nhưng ở mọi người dưới đài xem ra, Tần Linh tuyệt đối không phải Đế Tại Thiên đối thủ, bởi vì lúc trước liền ngay cả tiên thiên Tứ Trọng cảm giác không đều thua ở Đế Tại Thiên trên tay, chớ nói chi là Tần Linh cái này tiên thiên Tam Trọng, Tần Linh bại cục đã định, đây là tất cả mọi người ý nghĩ, hai người thực lực cách xa, nhất định không có cái gì đặc sắc có thể nói, thậm chí đã có người dời đi ánh mắt, chuyển hướng một chỗ khác Bạch Triền Đường cùng Ngọc Khôn, hai người này giờ phút này đều hết sức đặc sắc, không ít người đều đang quát màu, liền ngay cả rất nhiều chương môn cũng âm thầm gật đầu.

Hùng hậu Chương Kính đã tập đến Tần Linh trước người, Tần Linh cấp tốc xuất thủ, Tần Linh vẫn lấy Tần gia Bôn Lôi thủ chống đỡ, đôi bàn tay ở giữa tựa hồ có từng đầu ngân sắc tới lui, để cho người ta hô to không tin.

Uất Trì Cung bọn người ở tại dưới đài lớn thán, "Tần huynh Bôn Lôi thủ thật sự là càng ngày càng nhân quen, đã đại thành, uy lực này quả nhiên không tầm thường, không biết Đế Tại Thiên có thể hay không tiếp được?"

Cùng mọi người khác biệt chính là, mấy người lo lắng không phải Tần Linh có thể tại Đế Tại Thiên trên tay chèo chống mấy chiêu, mà là tại phỏng đoán Đế Tại Thiên có thể tại Tần Linh thủ hạ đi mấy chiêu, liền sẽ thua trận.

Hai chục dãy vô cùng Chương Kính trên không trung gặp nhau, kết quả cũng không phải là đám người tưởng tượng như thế, Tần Linh thổ huyết rút lui, mà là Đế Tại Thiên tái nhọt nghiêm mặt lao đảo lui về sau mấy bước, mới đứng vững thân hình, trái lại Tần Linh lại giống như là người không việc gì, lộ ra phong khinh vân đạm, ung dung không vội.

Đế Tại Thiên sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, vốn cho rằng Tần Linh chỉ là một cái Tiểu Tiểu tiên thiên Tam Trọng võ giả, nhưng hiện tại xem ra, Đế Tại Thiên phát hiện mình sai, Tần Linh nhất định là che giấu tu vi, bằng không không có khả năng bức lui mình, nhẹ nhõm tiếp nhận mình Nhất Chương.

Mọi người dưới đài đối với cái này một kết quả rất khó tiếp nhận, thực sự không nghĩ ra Tần Linh làm sao có thể bức lui Đế Tại Thiên, khó Tần Linh giả heo ăn thịt hổ, trên thực tế thực lực của hắn cũng không chỉ là tiên thiên Tam Trọng.

Trong đám người nghị luận không ngừng, trong đó có một ít tại kinh đều gặp Tần Linh Vũ Học Viện đệ tử, nhao nhao bắt đầu cao đàm khoát luận, "Chư vị khả năng không biết, trên thực tế Tần Linh thực lực căn bản cũng không phải là tiên thiên Tam Trọng, tại Kinh Đô Võ Học Viện lúc, tại hạ thế nhưng là tận mắt nhìn thấy hắn cùng Uất Trì Cung tỷ thí, các người đoán kết quả thế nào, tiên thiên Tứ Trọng Uất Trì Cung đều không có thể cầm Tần Linh thế nào? Về sau hai người bởi vậy quen biết, lấy Uất Trì Cung nhân quang, bình thường người hắn sao lại kết giao?"

Bốn phía người nghe được những lời này về sau, nhao nhao có chút hiểu được gật đầu, dần dần minh bạch Tần Linh khả năng thật che giấu thực lực, cũng không phải là hắn chỗ hiện ra tiên thiên Tam Trọng.

Cái này Tần gia làm sao bỗng nhiên toát ra nhiều như vậy Thanh Niên Cao Thủ, đám người lúc này mới nhớ tới, trước đó Tần gia liền có hai người lấy không đến tuổi đôi mươi liền tấn cấp tiên thiên, tại trận đấu này bên trong bộc lộ tài năng, bị không ít người nhớ kỹ, dưới mắt Tần Linh thực lực lại trở nên thần bí, để đám người sợ hãi thán phục Tần gia thật sự là quá cường đại, mấy người thiếu niên này nếu là trưởng thành, cái kia sau này Tần gia chẳng phải là sẽ càng thêm cường đại.

"A? Có ý tứ, vậy mà che giấu tu vi, vậy mà để cho ta nhìn lầm..." Giờ phút này dưới đài không ít tu sĩ đều đối Tần Linh cảm giác lên hứng thú đến, trước đó đám người thế nhưng là rõ ràng dò xét qua Tần Linh tu vi, thật là tiên thiên Tam Trọng không thể nghi ngờ, nhưng bây giờ Tần Linh lại ở ngay dưới mắt bọn họ lộ ra viễn siêu tiên thiên Tam Trọng thực lực, làm sao có thể để bọn họ không sợ hãi.

Thực Sơn Phái người thanh niên kia lặng lẽ đứng tại dưới đài, trong mắt dâng lên một cỗ sát ý, "Liền xem như che giấu tu vi lại có thể thế nào, con kiến hôi thủy chung là con kiến hôi, không tạo nên được sóng gió lớn, vô luận lần này hoa gia sự tình cùng người có quan hệ hay không, người cũng tại kiếp khó thoát!" Thanh niên im ắng tự nói lấy.

Tần Linh chính trên đài, bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ sát ý, lần theo nơi phát ra, Tần Linh phát hiện thanh niên, ánh mắt phát lạnh, một cỗ khí thể bén nhọn phô thiên cái địa hướng phía thanh niên dũng mãnh lao tới, mà Tần Linh vẫn như cái Phô Thông Vô Giả đứng trên đài.

Tam Tiêu Phái Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên cũng ẩn nấp trong đám người, Mặc Dương nhìn qua trên đài Tần Linh, hàm mộ nói: "Tần huynh cái này ẩn giấu thực lực thủ đoạn thật sự là quá kỳ diệu, ngay cả ta mấy người đều cảm ứng không ra!"

Đột nhiên xuất hiện một cỗ kinh thiên uy thế để thanh niên sắc mặt đột biến, trên lưng trường kiếm bỗng nhiên lác lác, kiếm quang lóe lên, liền xuất hiện tại thanh niên trên tay, thanh niên như lâm đại địch, cảnh giác nhìn lấy bốn phía, hắn thực sự không biết cái này một cỗ cường đại khí tức đến từ nơi đâu, giống như đối với mình có một cỗ địch ý, thanh niên đầu tiên đưa ánh mắt về phía Tần Linh, tràn ngập sát ý.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: : Không biết tự lượng sức mình

Thanh niên rất nhanh liền phủ định , Tần Linh hoàn toàn không giống, không có một chút cao nhân tư thái, thanh niên đưa mắt nhìn sang chỗ hắc, rất nhanh liền trong đám người phát hiện không ít tu sĩ, thế nhưng là dưới mắt cái kia người đã ẩn tàng, thanh niên cũng không xác định ban này cô uy áp là ai phát ra .

Hoa Phong đứng trên đài, lúc đầu không biết nên như thế nào hắc, tại Tần Linh hiển lộ ra thực lực cường đại sau. Lập tức nghĩ đến lập tức một ý kiến, Tần Linh, người không phải ẩn giấu tu vi sao? Vậy ta liền nhìn xem người còn có thể ẩn tàng đến khi nào? Hoa Phong trong nháy mắt vọt lên, giống như một cái chụp mồi Hùng Ưng, hướng về Tần Linh đánh tới.

Hoa Phong đột nhiên xuất thủ, là đám người không có dự liệu được , đám người vốn cho là Hoa Phong sẽ không dám xông đến, ngồi thu Ngư Ông Chi Lợi, nhưng bây giờ Hoa Phong xuất thủ, để trên đài trở nên càng thêm hỗn loạn .

Đế Tại Thiên cũng không nghĩ tới tại mình cự tuyệt liên thủ về sau, Hoa Phong lại còn xuất thủ, Đế Tại Thiên nổi giận, đối với Hoa Phong làm rồi, Đế Tại Thiên trợn mắt nhìn, "Hoa Phong, ngươi muốn làm gì? Đây là ta cùng hắc ở giữa độ sức, ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là bớt lo chuyện người? Không phải vậy đừng trách ta không khách khí!"

Hoa Phong không cam lòng yếu thế, Phản Kích nói: "Không khách khí! Đế Tại Thiên chó cho rằng ta Hoa Phong sẽ sợ ngươi, ta đối Tần Linh xuất thủ làm người chuyện gì? Ngươi như cảm thấy thắng mà không võ đều có thể lui sang một bên..."

Đang khi nói chuyện, Hoa Phong đã nhào tới Tần Linh sau lưng, một đôi phiếm hồng thủ chương đồ đến trong suốt, tựa như nung đỏ khối sắt, tản ra nóng rực khí tức, cách Tần Linh áo chèn cũng bắt quá Tam Thốn có thừa, nếu như bị đánh lên Nhất Chương, sợ rằng sẽ dữ nhiều lành ít.

Hoa Phong một chương này cơ hồ binh kính toàn lực, không có lưu một tia chỗ trống, tràn đầy sát ý, Hoa Phong đứng vậy muốn dùng cái này bức ra Tần Linh toàn bộ thực lực, tuy nhiên Hoa Phong không biết là hắc ý nghĩ này thật sự là có chút ý nghĩ hảo huyền , bằng hắc còn chưa đủ lấy để Tần Linh ra đem hết toàn lực, dù là tăng thêm Đế Tại Thiên cũng không được. [77n T. COM Thiên Thiên tiểu thuyết]

Tần Linh cảm thấy một cỗ nóng rực từ phía sau lưng đánh tới, chỗ nào không biết là Hoa Phong ở sau lưng đánh lên, Hoa Phong thực lực so sánh với trước có tăng lên rất nhiều, Tần Linh biết cái này nhất định là mấy cái kia tu sĩ ra tay, vì không lộ ra chân ngựa, Tần Linh không có đi đón đỡ Hoa Phong một chương này, mà là nương tựa theo tốc độ, cấp tốc né tránh ra tới.

Đế Tại Thiên lửa giận ngút trời, đang cùng Tần Linh đánh nhau hắc bị Hoa Phong làm rồi, cái kia Nộ Hòa khó mà dập tắt, nhưng mà Đế Tại Thiên lại không thể làm gì, hắc đối Hoa Phong không có một điểm biện pháp nào, hắc biết Hoa gia , là không thể nhẹ dễ trêu chọc , đồng thời cũng khinh thường cùng Hoa Phong liên thủ đối kháng Tần Linh, cho nên giờ phút này Đế Tại Thiên liền lẳng lặng đứng trên đài, nhìn lấy bốn người tranh đấu, không còn dự định xuất thủ.

Nhất Chương vỗ huyệt, Hoa Phong mãnh liệt thế không giảm, lần nữa xuất chương, hướng phía Tần Linh truy kích mà đi, trong miệng oán độc uống nói: "Tần Linh, ngươi cho rằng ngươi ẩn giấu tu vi vì liền có thể tránh thoát một kiếp này sao? Nói thật cho ngươi biết, ngày tận thế của ngươi sắp đến, còn có các ngươi Tần gia, cũng đem hủy hoại chỉ trong chốc lát, triệt để diệt vong, ta muốn các ngươi Tần gia tất cả mọi người chết, không chừa mảnh giáp, Ha-Ha..."

Tần Linh ánh mắt bên trong tràn đầy một cỗ băng lãnh, "Ngươi cái này là muốn chết!"

Nộ Hòa đột ngột Thiên Địa, Hoa Phong cảm nhận được một cỗ thấu xương băng lãnh, cái này loại băng lãnh để hắc ngạt thở, trên thân vậy mà tụ tập không đến một chút khí lực, Hoa Phong kinh hãi, phát hiện mình khó mà động đậy, mà giờ khắc này Tần Linh chính từng bước một hướng mình đi tới, "Ngươi muốn làm gì?" Hoa Phong khó mà lại giữ vững bình tĩnh, hắc thật sợ hãi, sợ hãi Tần Linh sẽ đối với hắc hạ sát thủ.

Mà giờ khắc này mọi người dưới đài nhìn thấy lại là một cái khác cảnh tượng, Hoa Phong tại công hướng Tần Linh thời điểm, không biết nguyên nhân gì chợt ngưng bất động , ngóc tại đó, mà trên mặt lại là một trận kinh hãi.

"Cái này Hoa Phong không phải là ngốc hử? Tại sao bất động?" Đám người các tự suy đoán lấy, không biết Hoa Phong đang làm gì.

Tần Thiên bọn người giải hạn nhìn lấy Hoa Phong, "Hừ! Dám cùng đại ca động thủ, thật là muốn chết! Lần này nhất định phải thật tốt giáo huấn ngươi!"

Tại Hoa Phong trong kinh hãi, Tần Linh đứng hạn mà tới, Nhất Chương khắc ở Hoa Phong trên ngực, Hoa Phong như là như điều đứt dây, té bay ra ngoài, một thanh Nghịch Huyết từ không trung lóe ra, Hoa Phong sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

Ngồi tại trên đài hội nghị Hoa Dạ nhảy lên, tản ra uy thế cường đại, "Phong Nhi!" Hoa Dạ lòng nóng như lửa đốt, hắc tuy nhiên cũng biết Tần Linh là cái tu sĩ, nhưng hắc tin tưởng Tần Linh là không dám như thế giống trống khua chiêng ra tay độc ác, mà lại bên cạnh còn có ba vị cao nhân, Hoa Dạ tràn đầy lòng tin, Tần Linh không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mà giờ khắc này hắc thất sách, cũng đánh giá thấp Tần Linh .

Hoa Phong như là rơi xuống đất Thu Diệp, giữa không trung phiêu phiêu đờ đờ, Hoa Dạ xuất hiện, một thanh liền đem Hoa Phong tiếp được, "Phong Nhi, Phong Nhi..." Nhưng Hoa Phong lại không nhúc nhích, giống như chết .

Hoa Dạ một tiếng đau nhức giận, trong hai con ngươi tàn mạt ra nồng đậm sát ý, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, vốn là chết mất một đứa con Hoa Dạ, bây giờ thực sự khó mà tiếp nhận Hoa Phong lại xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, "Tần Linh tiểu nhi, ngươi tốt độc tâm! Hôm nay không giết ngươi, lão phu như thế nào xứng đáng Phong Nhi!" Dứt lời, Hoa Dạ muốn muốn xuất thủ.

"Ai da! Nguy rồi! Hoa Dạ lão thất phu muốn đối Tần Linh đệ đệ xuất thủ, làm sao bây giờ?" Tần Lộ tại dưới đài lòng nóng như lửa đốt, sợ hãi Tần Linh không phải Hoa Dạ đối thủ, ăn thiệt thòi.

Huyền Sơ chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Tần Lộ bên cạnh, "Chư vị không cần lo lắng, người này không phải Tần huynh đối thủ!"

Tần Linh biết mình xuất thủ nặng nhẹ, hấn nhưng không có hạ sát thủ, chẳng qua là xuất thủ nặng chút, dẫn đến Hoa Phong trọng thương hôn mê, Hoa Dạ bởi vì tình thế cấp bách, cũng chưa kịp xem xét, "Yên tâm, hấn không chết được!"

Dần dần tỉnh táo Hoa Dạ, lập tức dò xét một chút Hoa Phong khí tức, phát hiện Hoa Phong khí tức vẫn còn tồn tại, cái này mới an tâm, bất quá trong mắt Nộ Hỏa cũng không tiêu tán, Tần Linh trọng thương Hoa Phong bút trường này, Hoa Dạ nhưng không có ý định cứ như vậy nhẹ dễ bỏ qua đi. Dưới mắt nhất khẩn cấp vẫn là trị liệu Hoa Phong, Hoa Dạ là sẽ không để cho chính mình cái này nhi tử lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Hoa Dạ thống hận nhìn lấy Tần Linh, trong mắt tràn ngập sát ý, một cỗ Thần Niệm truyền vào Tần Linh trong tai, "Tần Linh tiểu nhi ngươi chờ! Các ngươi Tần gia Mặt Nhật sắp đến! Đến lúc đó ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn..."

Hoa Dạ ôm Hoa Phong ả vào đám người, xuất hiện tại một cái đeo kiếm thanh niên trước mặt, mười phần cung kính nói ra: "Sầm Sư Thúc, mong rằng Sầm Sư Thúc có thể xuất thủ cứu cứu Phong Nhi!" Hoa Dạ mong đợi nhìn lấy một thanh niên trước mặt, tuy nhiên thanh niên rất trẻ trung, nhưng Hoa Dạ lại mơ hồ biết thanh niên chỉ sợ đã có trên trăm tuổi, hồ một tiếng Sư Thúc cũng hợp tình hợp lý, bởi vì ông tổ nhà họ Hoa Hoa Phúc Hải cùng thanh niên chính là sư gọi nhau huynh đệ.

Đeo kiếm thanh niên trong mắt lộ ra vô tận chán ghét, nhưng vẫn là từ trong ngực móc ra một cái bình ngọc tinh xảo, tiện tay ném cho Hoa Dạ, "Cái này cho hấn ăn một hạt, ngày mai liền sẽ chuyển biến tốt đẹp!"

Hoa Dạ đại hỉ, mặt mũi tràn đầy kích động, hưng phấn tiếp nhận Ngọc Bình, "Đa tạ Sầm Sư Thúc, đa tạ Sầm Sư Thúc..." Một trận miễn cưỡng vui cười cảm tạ về sau, Hoa Dạ không kịp chờ đợi mở ra Ngọc Bình, từ đó đổ ra một hạt đan dược, cho Hoa Phong ăn vào.

Hoa Phong ăn vào thuốc về sau, đeo kiếm thanh niên nói: "Nói cho ta nghe một chút đi người này tình huống, các ngươi trước đó nói cái kia xâm nhập người Hoa gia tu sĩ thật là người này sao?"

Hoa Dạ đem Hoa Phong sắp xếp cẩn thận về sau, thống hận dư quang thỉnh thoảng liếc về phía đài luận võ bên trên Tần Linh, "Hoa Dạ không dám giấu diếm, hôm đó hủy ta Hoa gia đúng vậy người này, cùng hấn Nhất Hành còn có một thanh niên Đạo sĩ, chỉ là không biết đạo sĩ kia đi nơi nào?"

Thanh niên lần nữa đem ánh mắt tụ tập tại Tần Linh trên thân, trong hai con ngươi kim quang lóng lánh, tựa hồ muốn đem Tần Linh nhìn cái thông thấu, Tần Linh cảm nhận được thanh niên dò xét, khỏe miệng hiển hiện mỉm cười, võ giả khí tức không chút do dự phóng thích mà ra, không có một tia giữ lại, triệt triệt để để hiện ra ở thanh niên trong mắt.

Thanh niên trong mắt Tần Linh giờ phút này thật là thông thấu vô cùng, thanh niên từ từ nhướng mày, hấn phát hiện Tần Linh thật không có một chút tu luyện dấu vết, căn bản chính là một cái phổ phổ thông thông võ giả, ngược lại là trên đài Đế Tại Thiên bọn người để thanh niên đã nhận ra tu sĩ có khí tức, trái lại Tần Linh để cho người ta rất khó tin tưởng hấn là một cái tu sĩ.

Chẳng lẽ là bọn hấn tại lừa gạt mình, thanh niên không khỏi nhìn Hoa Dạ vài lần, giờ phút này Hoa Dạ chính trọn mắt trừng trừng nhìn chăm chú Tần Linh, căn bản không có chú ý tới thanh niên ánh mắt.

Một chén trà về sau, thanh niên không còn nhìn chăm chú Tần Linh, nhàn nhạt nói một câu, "Tốt, ta đã biết, chúng ta đi thôi! Chuyện này ta cùng sư huynh sẽ vì ngươi làm chủ, tuy nhiên trước đó, chúng ta giao phó ngươi sự tình, ngươi làm được thế nào, phải chăng đạt được tin tức hữu dụng?"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: : Thiên Nhân Hợp Nhất

"Sur Thúc xin yên tâm, mấy ngày gần đây đang phái người điều tra, đồng thời cũng hướng nó Dư Chương Môn tìm hiểu, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!"

Thanh niên hơi không kiên nhẫn, giống như đối với cái này cũng không hài lòng. "Nắm chặt thời gian, hiện tại càng ngày càng nhiều tu sĩ tụ tập đến Thế Tục Giới, đến lúc đó nếu là người càng nhiều, coi như tìm được cũng phải phí một phen khí lực mới có thể đến tay, đây là ta cùng sư huynh không nguyện ý nhất nhìn thấy tình huống, ngươi hiểu chưa?"

Hoa Dạ cung kính cúi đầu, trong miệng liên tục nói: "Hoa Dạ minh bạch, sấm Sur Thúc xin yên tâm, ta nhất định nắm chặt thời gian, sớm ngày là sư thúc tra được bảo vật hạ lạc."

Từ Hoa Phong xuất thủ đến Hoa Phong bị Tần Linh Nhất Chương đánh xuống đài, trong lúc này thời gian rất ngắn, không đến mấy hơi mà thôi, cái này một kết quả để đám người hoảng sợ, cái này Tần Linh thật sự là quá cường đại.

Đế Tại Thiên cũng cau mày, tuy nhiên hẳn đã đến võ giả Thiên Nhân Hợp Nhất Cảnh Giới, nhưng nếu muốn như thế thư giãn thích ý đánh bại Hoa Phong, Đế Tại Thiên tự hỏi làm không được, nhưng trước mắt Tần Linh lại làm được, cái này làm sao không để Đế Tại Thiên khó hiểu, khó Tần Linh thực lực không chỉ chừng này, hẳn còn có điều giấu giếm.

Đế Tại Thiên nghĩ một lát, liền không suy nghĩ thêm nữa, hôm nay cùng Tần Linh một trận chiến là không thể tránh được, Đế Tại Thiên biết mình khả năng thật gặp gỡ đối thủ, cứ việc vừa rồi có Hoa Phong làm rồi, nhưng bây giờ hết thấy lại khôi phục, trong nháy mắt, Đế Tại Thiên tràn ngập trùng thiên chiến ý, bây giờ đã không phải giáo huấn một chút Tần Linh đơn giản như vậy, mà là tranh cao thấp một hồi.

"Tần huynh quả nhiên thân tàng bất lộ, Đế nào đó lại phải lại lần nữa xem kỹ Tần huynh ..."

Dưới đài, Tần Lộ bọn người gặp Hoa Dạ thối lui, không có xuất thủ, nhao nhao cảm thấy kỳ quái, ẩn lý thuyết, lấy trước mắt hai nhà khản trương quan hệ, Tần Linh trọng thương Hoa Phong, Hoa Dạ là không sẽ như thế nhẹ dễ bỏ qua, nhưng bây giờ Hoa Dạ thật làm như vậy, là nhường nhịn, vẫn là có âm mưu khác, rất đáng được người suy tư.

Uất Trì Cung xuyên thấu qua tầng tầng Nhân Ảnh, nhìn thấy Hoa Dạ cung kính đứng tại một thanh niên trước mặt, cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, đường đường chủ nhà họ Hoa chưa từng đối với người như thế tất cung tất kính, hơn nữa còn là một cái niên kỷ không lớn thanh niên.

"Không biết chư vị nhìn không nhìn thấy, vừa mới Hoa Dạ đối một thanh niên rất là cung kính!"

Tần Lộ trừng hai mắt, trong đám người dò xét một phen, ngoại trừ đen ngịt bóng người, nhưng cái gì cũng không có phát hiện, "Ngươi sẽ không nhìn lầm, Hoa Dạ lão đầu kia sẽ đối với người tất cung tất kính, hơn nữa còn là một thanh niên!" Tần Lộ rõ ràng không tin, liền ngay cả Không Dung mấy người cũng không tin.

Uất Trì Cung lại lần nữa hướng thanh niên kia nhìn lại, thế nhưng là lần này Uất Trì Cung lại thấy được một cái băng lãnh, tràn ngập sát ý con người, cái kia trong con người tựa hồ ngưng kết ngàn năm hàn ý, Uất Trì Cung cảm nhận được một cỗ từ đầu đến chân âm lãnh, tựa như Xích Thân đặt trong kẽ nứt băng tuyết.

Uất Trì Cung dừng một chút, vội vàng chuyển di ánh mắt, không còn dám đi xem, đám người phát hiện Uất Trì Cung khác thường, liền vội hỏi nói: "Uất Trì huynh, chuyện gì xảy ra, làm sao sắc mặt của ngươi bỗng nhiên như thế tái nhợt?"

Uất Trì Cung không có trả lời đám người nghi hoặc, mà là lại lần nữa hướng phía cái hướng kia ngóng nhìn, nhưng giờ phút này nơi đó trống tuếch, người thanh niên kia đã biến mất.

"Uất Trì huynh, Uất Trì huynh..." Không Dung gặp Uất Trì Cung đứng ở nơi đó một người ngẩn người, không biết suy nghĩ cái gì, đi đến Uất Trì Cung bên cạnh, dùng sức lắc lư Uất Trì Cung mấy lần.

Uất Trì Cung như ở trong mộng mới tỉnh, trong đầu tất cả đều là cái kia con người băng lãnh, đáy lòng vẫn lưu lại một chút sợ, "Các vị nhất định rất kỳ quái vừa rồi vì sao ta sẽ như thế?"

"Chuyện gì xảy ra?" Không Dung lập tức hỏi.

"Vừa mới nhìn thấy một người, đứng vậy để Hoa Dạ một mực cung kính người thanh niên kia, hẳn thứ một ánh mắt liền để ta cảm nhận được khí tức từ vọng, ta dám vững tin, người này tu vi nhất định phi thường cao thâm, chỉ sợ ta trong tay hẳn đi tuy nhiên một chiêu!"

Không Dung kinh ngạc nhìn qua Uất Trì Cung, cười nói: "Uất Trì huynh không phải là nói đùa sao! Một chiêu! Vậy bọn ta gặp gỡ chẳng phải là thật muốn bị ánh mắt của hắn giết chết!"

Thấy mọi người không tin mình nói, Uất Trì Cung chỉ có thể cười khổ, "Người này không biết là người phương nào? Trẻ tuổi như vậy liền có tu vi như thế, vì sao ta cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, chẳng lẽ là Hoa gia mời tới hậu viện?"

Huyền Sơ ở một bên nghe mấy người nói chuyện, tại Uất Trì Cung nói đến người thanh niên kia lúc, Huyền Sơ đã nhìn thấy người thanh niên kia, tuy nhiên chỉ là một cái bóng lưng, nhưng chính là cái này bóng lưng, Huyền Sơ cũng nhận ra người tới là ai? Là hắn? Không nghĩ tới lần này Thực Sơn Phải lại phải hắn xuống núi.

Huyền Sơ nghĩ một lát, quyết định vẫn là nhắc nhở mấy người một chút, "Mấy vị mấy ngày nay vẫn là cẩn thận một chút, Vô Đương Sơn gần nhất có thể sẽ

không quá bình tĩnh, vừa rồi Uất Trì đạo hữu nâng lên người kia, tốt nhất không nên đi trêu chọc, người kia phệ giết thành tính, nếu là chọc tới hắn, chứ vì liền nguy hiểm!"

"Ừm? Huyền Sơ đạo hữu cũng nhìn thấy người kia, hơn nữa còn nhận biết?" Uất Trì Cung giật mình không nhỏ, không nghĩ đến Huyền Sơ sẽ nhận biết vừa rồi an thanh niên.

Khổng Dung tràn ngập tò mò, hắn vừa rồi cái gì cũng không có nhìn thấy, "Huyền Sơ đạo hữu có thể nói cho ta biết chờ người kia là ai chẳng? Vì sao không thể đi trêu chọc?"

"Hiện tại biết đối với các ngươi không có chỗ tốt, chỉ làm cho các ngươi đưa tới họa sát thân, nhớ lấy nếu là gặp gỡ ban này người nhất định phải xa xa né tránh, không phải vậy liền phiền toái!" Huyền Sơ nhắc nhở lần nữa lấy mấy người.

Chỉ thấy Huyền Sơ ngưng trọng như thế, mấy người chậm rãi gật đầu, không tại hỏi thăm, trong lòng lại quán quanh lấy rất nhiều nghi vấn, bắt quá dưới mắt đã vô pháp muốn những thứ này, đài luận vô bên trên Tần Lĩnh cùng Đế tại trời đã chiến đến cùng một chỗ.

Mọi người dưới đài từng đợt reo hò, Tần Lĩnh giờ phút này chỗ hiện ra thực lực thế nhưng là để đám người mở rộng tầm mắt, 《Bôn Lôi thủ》cái này một Tần gia tuyệt học tại Tần Lĩnh tay ở bên trong lấy được hoàn mỹ thể hiện, mà Tần Lĩnh chỗ để lộ ra Cảnh Giới, để đám người giật nảy cả mình, Tần Lĩnh giờ phút này triển hiện ra Cảnh Giới đã không phải là tiên thiên Tam Trọng, mà là võ giả tha thiết ước mơ Thiên Nhân Hợp Nhất Cảnh Giới. Trước đó có một cái Đế Tại Thiên liền đã rất dễ cho người ta chấn kinh, bây giờ lại toát ra một cái Tần Lĩnh, hai cái thiên nhân hợp nhất cao thủ, mà lại đều là như thế tuổi trẻ, cái này khiến những cái kia người đời trước làm sao chịu nổi a!

"Ha-Ha... Tần lão gia tử thật sự là có phúc lớn a! Có như thế một cái kinh diễm tuyệt mới Tôn Tử, thật sự là tiện sát chúng ta!"

Tần Đức ý cười nồng đậm, đối với đám người tán thưởng, mấy ngày gần đây hắn đã nghe lỗ tai đều nhanh ra kén, "Đế lão đệ ngươi cũng không cần khiêm tốn, khiến cho tôn nhi không phải cũng là nhân trung long phượng sao? Ta nhìn sớm muộn sẽ Nhất Phi Trùng Thiên!"

Ở đây chúng chương môn nhóm nhao nhao lộ ra một bộ suy tư đáng vẻ, nhao nhao đang suy tư sau này muốn thế nào cùng Tần gia giữ gìn mối quan hệ, một cái trẻ tuổi như vậy thiên nhân hợp nhất cường giả, thành tựu tương lai nhất định bất khả hạn lượng.

Uất Trì Cung mấy người một mực đã cảm thấy Tần Lĩnh thực lực rất mạnh, nhưng đến tốt cùng mạnh bao nhiêu lại không thể nào biết được, bởi vì bọn hắn không ai có thể làm cho Tần Lĩnh ra đem hết toàn lực, nhưng hiện tại bọn hắn lại thấy được, tại cảm nhận được Tần Lĩnh cái kia vô tận uy thế về sau, mấy người tròn căng trong mắt to tràn đầy chấn kinh.

Khổng Dung một bộ đau đến không muốn sống bộ dáng, ngửa mặt lên trời thở dài nói: "Thật sự là người so với người làm người ta tức chết! Tần huynh làm sao biến thái như vậy? Thiên Nhân Hợp Nhất a? Hắn làm sao có thể đạt tới cảnh giới này, mấy trăm năm qua đã có rất ít người có thể tấn cấp Thiên Nhân Hợp Nhất?"

Tần Lộ trên mặt mang mỉm cười đắc ý, đây cũng là nàng lần thứ nhất biết Tần Lĩnh Cảnh Giới, quả thật làm cho nàng giật nảy cả mình, sau đó liền bắt đầu phân chấn, đang nghe Khổng Dung lời nói về sau, Tần Lộ có chút không vui, "Khổng Phu Tử, người có ý tứ gì a? Cái kia Đế Tại Thiên không phải cũng là Thiên Nhân Hợp Nhất sao? Làm sao Tần Lĩnh đệ đệ đến trong miệng người liền thành không có khả năng đâu?"

Nhìn lấy Tần Lộ cái kia gấp hồ hồ ánh mắt, Khổng Dung vội vàng giải thích nói: "Ta chỗ nào ý tứ kia, chỉ là cảm khái một chút Tần huynh Kinh Tài Tuyệt Diễm mà thôi, Tần cô nương không nên hiểu lầm!"

Đám người không biết là Tần Lĩnh tu vi nào chỉ là Thiên Nhân Hợp Nhất, nếu là toàn bộ triển lộ, chỉ sợ ở đây không có mấy người là Tần Lĩnh đối thủ, bao quát những cái kia ẩn tàng trong đám người tu sĩ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: : Côn Lôn

Đài luận vô bên trên Đế Tại Thiên bộc phát ra mãnh liệt chiến ý, tại Tần Lĩnh cũng hiện ra thiên nhân hợp nhất thực lực về sau, Đế Tại Thiên chiến ý Bảo Tát, giờ phút này hắn đã sớm đem Tần Lĩnh nhìn thẳng vào. Trong lòng cái kia một tia không vui đã tán đi, chỉ để lại vô tận chiến ý.

Đế Tại Thiên vốn cho rằng lần này tại Luận Võ Đại Hội bên trên quét ngang tất cả mọi người, mà bây giờ còn chưa tới trận chung kết liền gặp được đối thủ mạnh mẽ, để Đế Tại Thiên giết mình đồng thời, cũng tràn đầy mừng rỡ. Thiên kim khó cầu, nhưng một cái mệnh hữu lực đối thủ càng khó gặp hơn.

Hai người tại đài luận võ bên trên Đại Khai Đại Hợp, một chiêu một thức ở giữa tản ra lớn lao uy lực, dưới đài mọi người thấy đến như si như say, liền ngay cả những cái kia các đại phái chương môn cũng toàn đều yên tĩnh trở lại, lẳng lặng nhìn hai người so đấu, đây chính là bọn hắn từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất quan sát thiên nhân hợp nhất cường giả đại chiến, loại cơ hội này chỉ sợ cả một đời chỉ có thể gặp được lần này, không ai nguyện ý bỏ lỡ cái này ngàn năm một thuở cơ hội tốt.

Mọi người dưới đài tập trung tinh thần, nhưng có người lại đối với cái này khịt mũi coi thường, cảm giác cái này loại Chiến Đấu tựa như tiểu hài tử đánh giá nhất dạng, căn bản nhập không được pháp nhãn của bọn họ. Những người này đứng vậy ẩn tàng trong đám người những tu sĩ kia, bọn hắn đối với cái này hoàn toàn không làm sao có hứng nổi.

Cao Không Chi Trung, hai bóng người lẳng lặng lơ lửng ở nơi đó, giấu ở một mảnh Bạch Vân về sau.

Hai người người mặc đạo bào màu xanh, nhìn qua rất là mộc mạc, nhưng quanh thân ở giữa lại tràn ngập một cỗ khó mà nói rõ khí chất, cái kia loại khí chất để cho người ta xem xét liền biết hai người bất phàm, tuyệt đối không phải người bình thường có khả năng có .

Chỉ nghe bên trong một cái gầy một số thanh niên nói: "Quy sư huynh, mấy ngày nay chúng ta người nhưng từng dò xét đến tin tức gì? Bây giờ Thế Tục Giới tu sĩ càng ngày càng nhiều, nếu là lại tìm không thấy bảo vật hạ lạc, cái kia liền có chút phiền phức!"

Một cái khác thanh niên nam tử nhìn chăm chú dưới chân Tàn Linh cùng Đế Tại Thiên Chiến Đấu, không nói gì, ước qua thời gian đốt một nén hương, thanh niên nam tử mới thu hồi ánh mắt, "Xông Hư sư đệ không cần lo lắng, bảo vật hạ lạc lại như vậy cho dễ lấy được, chúng ta không có tin tức, người khác cũng nhất định không, chúng ta chỉ cần lẳng lặng chờ đợi, tin tưởng rất nhanh chẳng mấy chốc sẽ có , người nhìn có người thế nhưng là so với chúng ta còn gấp!"

Gầy yếu thanh niên hướng phía dưới chân nhìn lại, nhìn thấy ba đạo thân ảnh, cái này ba đạo thân ảnh đối với hắn mà nói, rất là quen thuộc, gầy yếu thanh niên trên trán từ từ ngưng tụ lại từng tia nội khí, "Sư huynh! Là Thực Sơn Phái cầu kết bọn hắn, không nghĩ tới Thực Sơn Phái lại phái bọn hắn xuống núi!"

Thanh niên nam tử ưu nhã cười một tiếng, trên mặt không có bất kỳ cái gì dị dạng, tiếp tục nói: "Sư đệ, nhìn nhìn lại bên kia, có phải hay không phát hiện người quen?"

Gầy yếu thanh niên thanh niên ánh mắt trong đám người lấy, rất nhanh mặt khác hai cái mặt mũi quen thuộc đập vào mắt bên trong, "Là bọn hắn? Tam Tiêu Phái cũng xuất hiện! Sư huynh lần này chỉ sợ coi như tìm tới bảo vật hạ lạc, cũng sẽ không nhẹ dễ kiếm tay!"

"Không sao cả! Lần này Tu Chân Giới cơ hồ toàn thể xuất động, đi vào Thế Tục Giới tu sĩ đâu chỉ bọn hắn, đến lúc đó một phen tranh đấu, bảo vật rơi xuống tay người nào vẫn là cái không biết, chúng ta chỉ cần chờ đợi liền có thể, để bọn hắn đi trước náo, chúng ta chờ đợi thời cơ tốt nhất, tranh thủ một kích thành công!"

Tàn Linh tuy nhiên đang cùng Đế Tại Thiên đại chiến say sưa, nhưng hết thảy chung quanh đều không có trốn qua cảm giác của hắn, liền ngay cả trên bầu trời hai đạo thân ảnh kia, Tàn Linh cũng có phát giác.

Đế Tại Thiên đối với cái này hồn nhiên không biết, một tiếng gầm điên cuồng, "Tốt! Tàn huynh quả nhiên không để cho tại hạ thất vọng, thống khoái! Rất lâu đều không có gặp được Tàn huynh đối thủ như vậy! Sau ngày hôm nay, nhất định phải cùng Tàn huynh uống một phen!"

Tàn Linh cũng hào khí bừng lại phát, cảm giác Đế Tại Thiên này người cũng không tệ lắm, đáng giá kết giao, bởi vì đến bây giờ Đế Tại Thiên cũng không có sử dụng thủ đoạn của tu sĩ, chỉ nương tựa theo võ giả thủ đoạn cùng Tàn Linh tranh đấu, "Tốt! Đế huynh người bạn này Tàn mỗ giao định!"

Một chỗ khác, Hoa Dạ mười phần cung kính đi tại ba cái đeo kiếm thanh niên sau lưng, ba cái thanh niên ăn nói có ý tứ, trên mặt hoàn toàn lạnh lẽo, tựa như dưới ánh mặt trời Băng Khôi.

"Sư huynh người kia đứng vậy Hoa sư đệ trong miệng hắn, bất quá ta cảm thấy người này không giống, hắn đứng vậy một cái nho nhỏ võ giả làm sao có thể có lớn như vậy Lực Phá Hoại, Hoa gia ta đã đi xem qua, căn bản không phải hắn một cái nhỏ tiểu võ giả có thể tạo thành."

Tuấn đặt thanh niên hướng phía Tàn Linh nhìn sang, trong mắt mang theo một tia nghiền ngẫm, "Võ giả Thiên Nhân Hợp Nhất, thật sự là có ý tứ, ta nhớ được Thế Tục Giới đã rất ít có thể có võ giả đột phá đến cảnh giới này! Không nghĩ tới lần này thấy một lần vẫn là hai cái."

"Sư huynh, người kia mặc dù chỉ là võ giả, nhưng khá là quái dị, trước đó hắn triển lộ đi ra thực lực chỉ là tiên thiên Tam Trọng, nhưng bây giờ lại là thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, ta trước đó dò xét qua hắn, căn bản không có phát hiện hắn còn ẩn giấu tu vi?"

Tuấn đặt thanh niên cười nhạt một tiếng: "Sầm sư đệ có ý tứ là hắn tránh thoát thần trí của người dò xét?"

"Không sai, cho nên ta mới sẽ cảm thấy kỳ quái, một cái nho nhỏ võ giả làm sao có thể tránh thoát ta dò xét đâu? Sư huynh phát hiện cái gì?"

Tuấn đặt thanh niên lần nữa hướng Tàn Linh nhìn lại, trong mắt tuy có nghi hoặc, vẫn là chậm rãi nói ra: "Sư đệ quá lo lắng, người này xác thực là võ giả không thể nghi ngờ, có thể tránh thoát sư đệ dò xét, nhất định là nắm giữ có thể ẩn tàng khí tức bí pháp, không có gì lạ!"

Hoa Dạ ở một bên còn muốn nói điều gì, thế nhưng là còn chưa mở miệng, tuấn đặt thanh niên liền nói: "Người không cần giải thích cái gì, người này nhất định không phải trong miệng người tu sĩ kia, tuy nhiên đã người nói người này là Tàn gia người, như vậy người yên tâm, vô luận hắn có phải hay không

hung thủ, hẳn đều sẽ hộ tống Tần gia cứ thế biến mất..."

Hoa Dạ nghe nói đại hi, "Đa tạ ba vị Sư Thúc! Hoa Dạ ổn thỏa vì ba vị Sư Thúc đi theo làm tùy tùng, vì Thục Sơn lớn mạnh tận chính mình sức mọn!"

Tuần dật thanh niên khẽ vuốt cằm, "Trận này Đại Hội người liên không cần để ý, nắm chặt thời gian tìm kiếm món đồ kia mới là chuyện quan trọng!"

Hoa Dạ cung kính nói ra: "Ba vị Sư Thúc yên tâm, Hoa Dạ cái này tự mình trước đi tìm hiểu, nhất định sẽ tìm tới bảo vật hạ lạc !"

"Sư huynh, ta vừa mới phát hiện Tam Tiêu Phái người, bọn hắn tới là Đoan Mộc Yên cùng Mặc Dương."

Tuần dật thanh niên hướng phía hư không ngẩng nhìn, khóe miệng hiển hiện một tia nụ cười như có như không, "Thế Tục Giới thật lâu đều không có náo nhiệt như vậy, lần này bảo vật chúng ta Thục Sơn Phái tình thế bất buộc, vô luận là dù ai cũng không cách nào ngăn cản, phạm là những người cản đường giết không tha!" Kinh thiên sát ý, trực trùng vân tiêu, hướng phía không trung hai đạo thân ảnh kia nhào đem mà đi.

Trong hư không gầy yếu thanh niên hừ lạnh một tiếng, tức giận hướng phía dưới chân nhìn lại, "Cái này cấu kết thật sự là quá không coi ai ra gì, thật sự cho rằng không ai chế được hắn sao?" Gầy yếu thanh niên bắn ra một cỗ uy thế, đem cái này một cỗ sát ý tách ra.

Gầy yếu thanh niên thanh niên nam tử bên người không những không giận mà còn cười, "Sư đệ không cần tức giận, cái này cấu kết vốn là cường thế, rất là cao ngạo, tại tu chân giới liên đã đắc tội không ít người, lần này hắn dám một mình hiện thân ở chỗ này, chỉ sợ gặp nguy hiểm, chỉ sợ bảo vật không có tìm được, ngược lại đem mệnh nhét vào nơi này cũng khó nói!"

"Ý của sư huynh là sẽ có người ra tay với bọn họ?" Gầy yếu thanh niên giật mình mà hỏi.

Thanh niên nam tử khuấy động bên cạnh thân trắng nõn như bông vải Bạch Vân, cười thần bí, "Sư đệ không cần bận tâm, ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi, cái này trăm năm qua, Thục Sơn Phái tại tu chân giới ra tay đánh nhau, diệt trừ đối lập, không biết âm thầm đắc tội bao nhiêu người, ta muốn những người kia là sẽ không bỏ qua dạng này một cái ngàn năm một thuở cơ hội tốt !"

Tại Hoa Dạ đi ra một khắc này, Tần Linh liền đã lưu ý đến, Tần Linh chỉ là dùng khóe mắt quét nhìn nhìn lướt qua ba cái đeo kiếm thanh niên, biết ba người này đúng vậy Mặc Dương bọn hắn trong miệng Thục Sơn Phái người. Tần Linh không có đi dò xét thực lực của bọn hắn, bởi vì một người trong đó có thực lực không yếu, Tần Linh không muốn đánh cỏ động rắn, gây nên chú ý của bọn hắn.

Đài luận võ bên trên hai người người tới ta đi, mọi người thấy ăn no thỏa mãn, Tần Linh biết mình là sẽ không khiến cho bất luận kẻ nào hoài nghi, bởi vì Hồn Độn sách có nghịch thiên công năng, vẹn vẹn ăn nặc khí tức cái này một hạng, liền xem như hiện tại một cái thánh nhân đi đến Tần Linh trước mặt, cũng sẽ cho rằng Tần Linh là cái thiên nhân hợp nhất võ giả, mà không phải tu sĩ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: : Nhận thua?

Luận Võ Đài dưới, Mặc Dương không hiểu nhìn lấy Tần Linh, hẳn không biết lấy Tần Linh tu vi cao như vậy vì cái gì còn muốn tham gia phạm nhân luận võ, hơn nữa còn cùng một cái vừa mới tu luyện tu sĩ đầu lâu như vậy. Khó dạng này chơi rất vui sao? Mặc Dương cũng phát hiện Đế Tại Thiên trên người Tu luyện dấu vết, hẳn là vừa mới bắt đầu Tu luyện không bao lâu.

"Sư Tỷ cái này Tần gia giống như cùng chúng ta Tam Tiêu Phái có chút liên hệ?" Mặc Dương bỗng nhiên đối Đoan Mộc Yên nói.

Đoan Mộc Yên nghe xong ngẩn người, trong nháy mắt lại khôi phục như lúc ban đầu, "Cái gì liên hệ, ta làm sao không biết ?"

"Ta cũng là vừa mới nghe nói, Sư Tỷ khả năng không biết Tần gia cùng Bạch gia giao hảo, mà Bạch gia lại phụ thuộc ba chúng ta tiêu phái, cứ như vậy chẳng phải là nói Tần gia liền cùng ta Tam Tiêu Phái có quan hệ sao? Mà lại ta còn hỏi thăm ra Tần gia cùng Hoa gia có thù, kể từ đó lần này Thục Sơn Phái cấu kết bọn người khả năng liền sẽ vì Hoa gia ra mặt, ta sợ bọn họ sẽ đối với Tần huynh bất lợi?"

Mặc Dương một phen phân tích thật to ngoài Đoan Mộc Yên đoán trước, chỉ nghe Đoan Mộc Yên; "Sư đệ không cần lo lắng, Thế Tục Giới bên trong chúng ta tu sĩ là không thể vô duyên vô cớ đối phạm nhân xuất thủ, không phải vậy liền sẽ chọc phiền phức! Ta tin tưởng cấu kết bọn người hẳn là biết những này, sẽ có chỗ cớ kị!"

"Chỉ hi vọng bọn họ sẽ như thế, không phải vậy ta sẽ không khoanh tay đứng nhìn..."

Giờ phút này, Tần Lĩnh đã cùng Đế Tại Thiên đại chiến gần nửa canh giờ, thế nhưng là hai người ai cũng không thể làm gì được ai, Tần Lĩnh cũng không có tính toán đem Đế Tại Thiên đánh bại, dạng này kết quả ngược lại thật là tốt.

Mà một bên khác Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn cũng giống như vậy, hai người vẫn như cũ khó phân thắng bại, thực lực của hai người bọn họ đều đã tiếp cận tiên thiên Thất Trọng, có thể nói nếu như không tính Tần Lĩnh cùng Đế Tại Thiên hai người, tu vi của bọn hắn tại thế hệ trẻ tuổi bên trong xem như cao nhất. Mà bọn hắn cũng ngừng lại, đồng thời nhìn về phía Tần Lĩnh cùng Đế Tại Thiên.

"Không biết hai vị có thể giúp ta mấy người một vấn đề nhỏ?" Bạch Triển Đường bỗng nhiên mở miệng hỏi ý kiến hỏi.

Đế Tại Thiên tâm tình cực kỳ sáng khoái, đây là hắn hồi lâu đến nay thống khoái nhất một lần, cười to nói: "Bạch huynh có chuyện gì cứ việc nói tới, ta cùng Tần huynh nếu là có thể giúp một tay nhất định sẽ không chối từ, không biết Tần huynh có ý tứ là?"

Tần Lĩnh đối Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn hơi gật đầu một cái, "Bạch huynh thỉnh giảng!"

Chỉ nghe Ngọc Khôn nói: "Tại hạ cùng với Bạch huynh muốn tranh cao thấp một hồi, nhưng khổ đấu đến nay vẫn phân không ra thắng bại, cho nên chúng ta liền nghĩ đến một cái tuyệt diệu biện pháp, vừa rồi hai vị đại chiến tại hạ cũng nhìn thấy, hai vị thực lực Ngọc mỗi mặc cảm, bội phục đến cực điểm! Cho nên tại hạ muốn mời hai vị đến vì ta hai người phân ra cường nhược!"

"Ngọc huynh có ý tứ là?" Đế Tại Thiên còn là có chút không rõ.

"Tại hạ muốn cho hai vị xuất thủ, cùng chúng ta một người trong đó so đấu, chỉ cần ta cùng Bạch huynh ai tại hai vị thủ hạ chèo chống thời gian càng lâu, liền coi như người đó thắng, không biết hai vị có thể nguyện ý? Ngọc Khôn cảm tạ!"

Tần Lĩnh không nghĩ tới hai người xảy ra như thế một ý kiến, ám đạo hai người này lòng háo thắng cũng quá mạnh đi! Khó nhất định phải phân ra cái người mạnh ta yếu sao?

Dưới đài đám người gặp bốn người đồng thời dừng tay, không biết chuyện gì xảy ra, khiến cho nguyên bản tiếng kim rơi cũng có thể nghe được Luận Võ Trường bỗng nhiên ồn ào, đám người căn bản nghe không rõ bốn người trên đài nói cái gì.

"Cái này Bạch gia tiểu tử cũng không tệ, ta thích, chờ Thế Tục Giới sự tình một, liền mang về, Sư Tỷ ngươi cảm thấy thế nào?" Mặc Dương mang theo vài phần thưởng thức, nhìn lấy Bạch Triển Đường.

Đoan Mộc Yên hiển nhiên đối Bạch Triển Đường cũng rất hài lòng, "Chuyện này sư đệ tự mình nhìn lấy xử lý là được!"

"Cái kia Ngọc gia tiểu tử cũng là một mầm mống tốt, tuy nhiên đáng tiếc, hắn là Côn Lôn người, không phải vậy ta nhất định đem hắn cũng mang về, tin tưởng sư phụ nhất định sẽ rất cao hứng!" Mặc Dương lại tiếc hận nhìn lấy Ngọc Khôn, trong mắt đều là không bỏ.

Bỗng nhiên cười to một tiếng tại Mặc Dương bên tai vang lên, "Mặc Dương nói không sai, hắn là ta Côn Lôn người, lại có thể nào đi theo Mặc Dương Huỳnh đi Tam Tiêu đâu? Nếu để cho người biết nói, đây chẳng phải là làm trò cười cho người khác!"

Nghe được thanh âm này về sau, Mặc Dương không cần nhìn liền biết là ai tới, "Ta đến coi là Quy huynh ở phía trên không nguyện ý xuống, làm sao Quy huynh đang sợ, sợ hãi ta sẽ đào các ngươi Côn Lôn chân tướng!"

"Ha-Ha... Mặc Dương Huỳnh nói đùa, gặp qua Đoan Mộc tiên tử... Ta có cái gì tốt sợ hãi, chỉ cần Mặc Dương Huỳnh có thể làm cho kẻ này cam tâm tình nguyện cùng Mặc Dương Huỳnh đi, tại hạ tuyệt không ngăn trở!" Một thanh niên Nam Tử bỗng nhiên xuất hiện tại Mặc Dương bên cạnh thân, mà bốn phía người lại không có một chút phản ứng, giống như đối cái này đột nhiên người xuất hiện không có một tia phát giác.

Mặc Dương đứng lên, đối thanh niên nam tử cười nói: "Không nghĩ tới lần này Côn Lôn lại phái Quy huynh xuống núi, xem ra các ngươi Côn Lôn đối món bảo vật này là tình thế bất buộc a?"

"Mặc Dương Huỳnh nói những này chỉ sợ vì thời gian còn sớm, khó Mặc Dương Huỳnh không có trông thấy Thục Sơn Phái người sao? Bọn hắn thế nhưng là từ cầu kết chỉ huy Quan Trạch cùng Sầm Thu Lương Nhân Tổ thành, lấy ba người bọn họ thực lực, chỉ sợ không ai sẽ là bọn hắn đối thủ!" Thanh niên nam tử hơi khẽ cau mày, giống như thật đang vì việc này hao tổn tâm trí.

Đài luận võ bên trên Tần Lĩnh cùng Đế Tại Thiên đồng ý hai người thỉnh cầu, Tần Lĩnh cùng Bạch Triển Đường so đấu, mà Đế Tại Thiên liền cùng Ngọc Khôn. Đám người không rõ ràng cho lắm, gặp bốn người dừng tay về sau, không nhiều lắm một hồi, bốn người liền có động tác mới, cái kia chính là Tần Lĩnh đối mặt Bạch Triển Đường, Đế Tại Thiên đối mặt Ngọc Khôn.

"A? Đây là có chuyện gì? Làm sao hai người bọn họ đánh nhau, khó Bạch Triển Đường cùng Ngọc Khôn đã phân ra được thắng bại, không đúng! Cũng không có nhìn gặp hai người bọn họ trong đó bất kỳ một cái nào thua a?" Đám người nhao nhao suy đoán, không rõ tại sao lại đột nhiên như thế, tuy nhiên đại đa số người là không thêm đề ý những này, trận đấu này bản thân liền là hỗn chiến, ai đối đầu ai cũng không kỳ quái. Chỉ cần có đặc sắc quyết đấu, vô luận ai cùng ai chiến đều như thế.

Bạch Triển Đường một cùng Tần Lĩnh đưa trước tay, liền cảm nhận được áp lực lớn lao, biết mình không phải Tần Lĩnh đối thủ, cũng biết vì sao cái kia hai cái Tu Chân Giới Sư giả sẽ đối với Tần Lĩnh coi trọng như thế. Một bên Đế Tại Thiên cùng Ngọc Khôn cũng chiến đến cùng một chỗ.

Đã muốn thay hai người phân ra thắng bại, như vậy Tần Linh cũng không có cái gì tốt giữ lại, thiên nhân hợp nhất khí thể tản mát ra, song chưởng hùng hồn, Bôn Lôi thủ hiện lộ rõ ràng lớn lao uy lực, không đến một hồi Bạch Triền Đường liền dấu hiệu thất bại cái này tiếp cái khác, khí tức hỗn loạn, mà Ngọc Khôn cùng Đế Tại Thiên Chiến Đấu cũng nhanh sắp đến hồi kết thúc, chỉ gặp Ngọc Khôn mồ hôi đầm đìa, không ngừng lui lại lấy, hoàn toàn là bị Đế Tại Thiên đè lên đánh, không có một điểm sức hoàn thủ.

Bạch Triền Đường cười khổ trận trận, giờ phút này đã không để ý tới đi xem Ngọc Khôn, bởi vì Tần Linh công kích càng ngày càng mãnh liệt, Bạch Triền Đường không dám mảy may phân tâm.

Trên đài hội nghị, các Đại Chương Môn xi xào bàn tán, có người âm thầm gật đầu, có người trầm mặc không nói, "Cái này thiên nhân hợp nhất võ giả quả nhiên cường hãn, Tiên Thiên Vũ Giả dưới tay bọn họ vậy mà không có một chút sức phản kháng, xem ra chúng ta đường còn xa vậy!"

Sau một nén nhang, Bạch Triền Đường đã bị Tần Linh bức đến trong góc, lại như lui về sau một bước, vậy thì rơi xuống Luận Võ Đài, Bạch Triền Đường khăn trương, binh kính toàn lực, một chưởng vỗ ra, thả người vọt lên.

Tần Linh như thế nào không biết Bạch Triền Đường ý đồ, Tần Linh không có lưu tình, hồi hợt liền hóa giải một chưởng này, xuất hiện ở Bạch Triền Đường trước người, Nhất Chương khác ở Bạch Triền Đường ở ngực.

Bạch Triền Đường chỉ cảm thấy trên ngực truyền đến một cỗ cường đại lực đạo, cái kia lực đạo để hắn trở tay không kịp, căn bản không có chống cự khả năng, Bạch Triền Đường té bay ra ngoài, cách Luận Võ Đài càng ngày càng xa, hắn biết mình bại, tuy nhiên nhưng không có nửa phần uể oải, bởi vì mục đích của hắn cũng không phải là cùng Tần Linh tỷ thí, mà là cùng Ngọc Khôn.

Quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Ngọc Khôn giờ phút này cũng cùng hắn đồng dạng, bị Đế Tại Thiên nỗ xuống Luận Võ Đài.

Trận đấu kết thúc, hai người đều là trong cùng một lúc bị đánh hạ Luận Võ Đài, bởi vậy có thể thấy được thực lực của hai người xác thực tương đương, không phân sán sán nhau, cân sức ngang tài.

Ngọc Khôn cùng Bạch Triền Đường lại làm lại nhảy lên Luận Võ Đài, giờ phút này như là dựa theo tranh tài quy định, hai người bọn họ đã bị loại, chỉ còn lại Tần Linh cùng Đế Tại Thiên hai người.

Bạch Triền Đường bái tạ nói: "Đa tạ Tần huynh cùng Đế huynh chỉ giáo, tại hạ được ích lợi không nhỏ, xem ra ta cùng Ngọc huynh nếu muốn phân ra cái thắng bại là rất khó, không bằng ba năm về sau, ta cùng Ngọc huynh làm tiếp giao đấu, không biết Ngọc huynh ý như thế nào?"

"Ngọc Khôn tự nhiên phụng bồi tới cùng!"

Hai người lui ra Luận Võ Đài, hiện tại đài luận võ bên trên chỉ còn lại Tần Linh cùng Đế Tại Thiên hai người, mọi người dưới đài châu đầu ghé tai, thực lực của hai người tất cả mọi người có hiểu biết, vừa rồi một phen đại chiến đã chứng minh hai người thể lực ngang nhau, người này cũng không thể làm gì được người kia? Bây giờ còn muốn làm hạ thấp đi sao?

"Tần huynh phải chăng còn muốn tái chiến?" Đế Tại Thiên chiến ý không giảm, tựa hồ còn muốn cùng Tần Linh tái chiến.

Tần Linh cũng không muốn lãng phí thời gian nữa, dưới mắt còn có chuyện trọng yếu hơn chờ đợi hắn đi làm, "Không được, Đế huynh thực lực mạnh mẽ, tái chiến tiếp, Tần mỗ bại định, cho nên cuộc tỷ thí này Tần mỗ nhận thua!"

"Cái gì! Tần Linh nhận thua?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: : Mê người mất

Mọi người ở đây đều nghe được, cảm giác có chút khó tin, Tần Linh làm sao nhận thua, nên biết nếu là hắn cùng Đế Tại Thiên tiếp tục đánh, khả năng liền sẽ thắng, cảm tới quán quân, nhưng bây giờ Tần Linh không hề nghĩ ngợi trực tiếp nhận thua, đây là vì cái gì? Đám người rất muốn biết nguyên nhân.

Đế Tại Thiên hiển nhiên cũng không nghĩ tới Tần Linh sẽ trực tiếp nhận thua, dưới mắt đã đến một bước này, quán quân có thể đụng tay đến, thế nhưng là

Tần Linh lại không chút do dự từ bỏ, thông qua trước đó giao thủ, Đế Tại Thiên biết Tần Linh thực lực một chút cũng so với mình không kém, nếu là tái chiến tiếp, Đế Tại Thiên tâm lý hết sức rõ ràng mình có thể sẽ thua.

"Tần huynh, người? Không được, Tần huynh có thể nào nhận thua, nếu là nhận thua lẽ ra phải do Đế nào đó nhận thua, Tần huynh đoạt giải nhất, Đế nào đó tâm phục khẩu phục!" Đế Tại Thiên vội vàng khuyên can nói.

Tần Linh đối với cái này quán quân cũng không phải là mười phần coi trọng, hắn thấy mình một cái tu sĩ vốn cũng không nên tham gia trận đấu này, thắng mà không võ, coi như đạt được quán quân lại có thể thế nào? Không có ý nghĩa gì có thể nói. Mà lại dưới mắt cũng không thể quá làm náo động.

"Ai da! Tần Linh đệ đệ sao có thể nhận thua? Quán quân lập tức liền muốn tới tay, không được, ta muốn đi ngăn cản hắn, sao có thể nhận thua đâu!" Tần Lộ nghĩ mãi mà không rõ lập tức liền muốn tới tay quán quân vì sao muốn chấp tay nhường cho người.

"Tần cô nương tốt nhất vẫn là đừng đi cho thỏa đáng, Tần huynh làm như thế một nhất định có tính toán của hắn, Tần cô nương coi như đi, chỉ sợ cũng vô dụng!" Huyền Sơ bỗng nhiên nói nói.

Tần Lộ vừa phóng ra bước chân, đột nhiên ngừng lại, Tần Lộ biết Tần Linh cá tính, cảm thấy Huyền Sơ nói rất hợp lý, coi như mình hiện tại tiến đến, cũng là phí công, mà lại Tần Lộ lại hướng phía Chủ Tịch Thái bên trên nhìn một chút, gặp Tần Đức vẫn không chút hoang mang ngồi ở chỗ đó, tựa hồ đối với Tần Linh nhận thua không có phản ứng chút nào, chuyện gì xảy ra? Gia gia làm sao cũng không khuyên một chút Tần Linh đệ đệ, khó Đạo Gia gia cũng đồng ý?

Tần Lộ đem ánh mắt hoài nghi chuyển tới Huyền Sơ trên thân, đã Huyền Sơ nói như vậy, khó người tiểu đạo sĩ này biết cái gì, "Uy! Huyền Sơ Tiểu Đạo Sĩ, người nói một chút Tần Linh đệ đệ tại sao phải nhận thua, khó hắn không phải cái kia Đế Tại Thiên đối thủ sao?"

Huyền Sơ mặc dù nói như vậy, nhưng hắn cũng không biết Tần Linh dạng này mục đích, nghe thấy Tần Lộ muốn hỏi, Huyền Sơ cũng không biết nên trả lời như thế nào, có lẽ là sợ hãi bị Tần Lộ quăn lên, Huyền Sơ vội vã nói một câu, "Tần cô nương nếu muốn biết một hồi mấy người Tần huynh sau khi xuống tới, tự hành đến hỏi liền có thể!" Dứt lời, Huyền Sơ liền biến mất trong đám người, lúc gần đi, còn một thanh niu lại bên cạnh Mộ Liên Phong.

Đám người đối với Tần Linh chủ động nhận thua nghị luận âm ỉ, giờ phút này Hoa Phong xuất hiện trong đám người, tinh thần sáng láng, tại ăn vào Sầm Thu đan dược về sau, Hoa Phong thương thế rất nhanh liền khôi phục, giờ phút này nơi nào còn có một điểm thụ thương đáng về.

Hoa Phúc Hải cũng cùng Hoa Phong cùng đi đến cầu kết ba người sau lưng, khi Hoa Phong trông thấy Tần Linh về sau, trong mắt sát ý trong nháy mắt sôi trào, nghĩ đến vừa mới khuất nhục, Hoa Phong hận không thể đem Tần Linh tháo thành tám khối.

Hoa Phúc Hải dè dặt lại Hoa Phong đầu vai, "Phong Nhi không nên vọng động, người hiện tại không phải là đối thủ của hắn, mối thù của người lão tổ sẽ thay người báo, hiện tại việc cấp bách là trước trợ ba vị sư huynh tra được bảo vật hạ lạc!"

Hoa Phong hướng phía cầu kết ba người nhìn một cái, cung kính nói: "Hoa Phong lỗ mãng, mời ba vị Sư Thúc không nên trách tội, Hoa Phong chắc chắn lấy đại cục làm trọng, sẽ không chậm trễ ba vị Sư Thúc đại sự!"

Cầu kết tán thưởng nhìn thoáng qua Hoa Phong, "Người rất tốt, đại trọng phụ cô được dẫn được, một chút xíu ngăn trở đáng là gì, chỉ cần còn có mệnh tại, hết thảy đều là đáng giá, người có biết?"

"Hoa Phong minh bạch, Đa Tạ Sư Thúc dạy bảo! Hoa Phong ổn thỏa ghi nhớ trong lòng!"

Cầu kết cười nói: "Người trẻ tuổi này ngược lại là lấy lên được, thả xuống được, biết rõ không phải là đối thủ, lập tức từ bỏ, quả thật trí giả gây nên!" Cùng người khác vô giả khác biệt chính là, cầu kết mấy người một đám tu sĩ khác không cho rằng Tần Linh sẽ thắng, bởi vì Tần Linh mặc dù cũng là thiên nhân hợp nhất Cảnh Giới, nhưng lại không phải tu sĩ, mà Đế Tại Thiên liền không giống nhau, tuy nhiên Đế Tại Thiên ngày tháng tu luyện ngăn người, dù sao cũng là cái tu sĩ, nếu là Tần Linh cùng Đế Tại Thiên một mực như thế tiếp tục tranh đấu, sớm muộn sẽ bại, căn bản không có thắng khả năng.

"Sư huynh cái kia cá nhân tu luyện công pháp tựa hồ là Cửu Nghi Sơn công pháp, chúng ta muốn hay không?" Nói chuyện đồng thời, Sầm Thu đưa tay đặt ở giữa cổ họng, ý kia lại rõ ràng bất quá, muốn giết Đế Tại Thiên.

Cầu kết sắc mặt phát lạnh, "Sầm sư đệ chớ có quên mục đích của chúng ta chuyến này, không thể phức tạp, một cái nho nhỏ Cửu Nghi Sơn khi nào không thể diệt, nhưng nếu là bảo vật bị người đoạt trước, vậy chúng ta có mặt mũi nào lại về Thục Sơn?"

Sầm Thu cúi đầu nói: "Sư huynh dạy phải, là sư đệ lỗ mãng!"

Cầu kết sắc mặt dần dần hòa hoãn, đối Hoa Phúc Hải nói: "Hoa sư đệ người cái này hậu bối rất không tệ, rất có thiên phú tu luyện, rất tốt! Người trước tiên có thể để hắn tu luyện chúng ta Thục Sơn Phái nhập môn kiểm quyết..." Cầu kết lại nhìn mấy lần Hoa Phong, trong mắt đều là vẻ hài lòng.

Hoa Phúc Hải nghe ngóng đại hì, "Đa tạ sư huynh, Phong Nhi còn không đuổi mau cảm ơn Sư Thúc!"

Hoa Phong tựa hồ còn minh bạch chuyện gì xảy ra, vẫn ngờ ngác đứng ở nơi đó, đang nghe Hoa Phúc Hải la lên về sau, mới lấy lại tinh thần, vội vàng bái tạ nói: "Hoa Phong đa tạ ba vị Sư Thúc!"

Ba người sau khi đi, Hoa Phúc Hải tựa hồ còn tại kích động lấy, Hoa gia mặc dù phụ thuộc Thục Sơn, nhưng nhưng lại có một hạ quy định, cái kia chính là Tu Luyện Chi Pháp, mỗi đời bên trong chỉ có thể truyền thụ một người, không có Thục Sơn cho phép không thể một mình truyền thụ.

Bởi vì lúc trước truyền thụ cho là Hoa Khuyết, mà Hoa Khuyết cũng đã bỏ mình, thế hệ này bên trong chỉ còn lại có Hoa Phong một người, nếu như Tu Luyện Chi Pháp không thể truyền xuống, như vậy thì mang ý nghĩa Hoa gia suy vong, lấy cái gì đi cùng Bạch gia cùng Ngọc gia đấu, nhưng chính là như vậy Hoa Phúc Hải cũng không dám một mình truyền thụ.

Bây giờ nghe được câu kết lời nói, có thể đem Tu Luyện Chi Pháp truyền thụ cho Hoa Phong, để Hoa Phúc Hải làm sao không kích động, mà lại Hoa Phúc Hải còn nghe ra một cái khác tầng ý tứ, cái kia chính là nếu như Hoa Phong có năng khiếu đó, liền có thể bái nhập Thực Sơn Phái, nguyện vọng này là Hoa gia mấy đời chính là mấy chục đời người mộng tưởng, không nghĩ tới hôm nay liền muốn thực hiện.

Hoa Phong lấy lại tinh thần, giống như cũng mình bạch cái gì, "Lão tổ có phải hay không ta cũng có thể tu luyện, Tu luyện Tiên Pháp rồi?"

Hoa Phúc Hải cười to, "Phong Nhi nói không sai, ngươi đã có thể Tu luyện Tiên Pháp, một lúc sau, ngươi đến phòng ta ta sẽ đem Tiên Pháp truyền thụ cho ngươi!"

Lúc này, Sầm Thu không biết buồn vui đi tới, Hoa Phúc Hải thu liễm ý cười, cung kính nói ra: "Sầm sư huynh, ngươi còn có cái gì phân phó?"

Sầm Thu âm lãnh trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, "Sư huynh tìm Hoa sư đệ có việc thương nghị, còn mời Hoa sư đệ nhanh tiến đến, đừng cho sư huynh sốt ruột chờ!"

"Tốt, ta cái này tiến đến!" Dứt lời, Hoa Phúc Hải liền vội vàng rời đi.

Hoa Phúc Hải sau khi đi, Sầm Thu trong nháy mắt khôi phục âm lãnh, "Ta giao phó ngươi sự tình, ngươi a có nói cho người khác biết a?"

Hoa Phong cúi đầu, cung kính vạn phần, "Sư Thúc yên tâm, không có nói cho bất luận kẻ nào!"

Đài luận võ bên trên, bởi vì Tần Lĩnh trước hết nhất đưa ra nhận thua, tuy nhiên Đế Tại Thiên sau đó cũng nhận thua, nhưng đi qua một phen thương nghị, cuối cùng phán định cuộc tỷ thí này người thắng trận là Đế Tại Thiên.

Trận đấu này quán quân tới nhẹ nhàng như vậy, thực sự để cho người ta không nghĩ tới, Đế Tại Thiên vẫn có chút không tự nhiên, đối với Tần Lĩnh bỗng nhiên nhận thua, Đế Tại Thiên vẫn còn có chút khó mà tiếp nhận, cho là mình cái này quán quân có tiếng không có miếng, nhưng kết quả đã ra tới, hiện tại nói cái gì đều đã chậm.

"Ai! Tần huynh thật là làm cho Đế nào đó xấu hổ vô cùng a! Đế nào đó thực sự không dám đương nổi!"

Tần Lĩnh cũng biết mình nhận thua, sẽ để cho Đế Tại Thiên có loại bị người thương hại cảm giác, chỉ gặp Tần Lĩnh bám vào Đế Tại Thiên bên tai nhỏ giọng nói vài câu, ngay sau đó Đế Tại Thiên liền mặt lộ vẻ kinh hãi, sau đó chán kinh, tiếp theo cười to, "Ha-Ha... Tần huynh thật là khiến người ta ngoài ý muốn, tuy nhiên đã Tần huynh có ý tưởng như vậy, vậy cái này quán quân Đế nào đó liền từ chối thì bất kính!"

Tần Lĩnh từ đài luận võ bên trên đi xuống, sớm đã chờ không nổi Tần Lộ, lập tức chạy vội tới Tần Lĩnh trước mặt, "Tần Lĩnh đệ đệ ngươi làm sao nhận thua, cái kia Đế Tại Thiên căn bản liền không phải là đối thủ của ngươi a?"

Tần Cương cùng Tần Cương mấy người một đám Tần gia con cháu cũng nghị hoặc nhìn Tần Lĩnh, muốn nghe xem Tần Lĩnh giải thích, nếu là có thể đạt được cái này quán quân, như vậy Tần gia nhất định có thể lấy được đến vô cùng vinh diệu.

Tần Lĩnh biết bây giờ không phải là giải thích chuyện này thời điểm, "Tốt, chuyện này ta từ có chừng mực, các ngươi cũng không cần hỏi nữa, hiện tại ta còn có chuyện quan trọng..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: : Âm mưu

Tần Lĩnh vội vã rời đi, hướng phía Chủ Tịch Thái Tần Đức đi đến, sau đó trong ánh mắt chăm chú của mọi người Tần Lĩnh cùng Tần Đức song song rời đi luận võ hiện trường.

Võ Đang Sơn một cái an tĩnh trong đình viện, Tần Lĩnh cùng Tần lão gia tử còn có Huyền Sơ ba người ngồi trong phòng, Tần Lĩnh cau mày, tựa hồ tại lo

âu cái gì, "Gia gia, sự tình khẩn cấp, ta liền nói ngắn gọn."

Tần Đức vẫn là đệ nhất gặp Tần Linh thận trọng như thế bộ dáng, "Linh mà có phải hay không chuyện gì xảy ra rồi?"

Tần Linh khẽ gật đầu, "Thực Sơn Phái người đã tới, hiện tại đang cùng Hoa gia người cùng một chỗ, ta lo lắng bọn hán Hoa gia sẽ đối với chúng ta xuất thủ, ta từng tại trên người một người cảm nhận được một cỗ sát ý, xem ra bọn hán là thật muốn đối ta Tần gia xuất thủ!"

Tần Đức thật sâu nhíu mày, "Linh mà nói nhưng là thật, bọn hán thật muốn đối với chúng ta xuất thủ?"

"Tuy nhiên gia gia cũng không cần lo lắng, chỉ cần bọn hán dám đến, ta liền muốn bọn hán có đến mà không có về!" Tần Linh mặt lộ sát cơ, Tần gia có thể nói là hán một cái nghịch lân, phạm là đụng vào nghịch lân người hán phải chết!

Tần Đức mới bắt đầu Tu luyện không bao lâu, đối Tu Chân Giới sự tình hoàn toàn chưa quen thuộc, "Linh, người nói làm sao bây giờ? Gia gia tất cả nghe theo người."

Tần Linh ý nghĩ là Luận Võ Đại Tái đã kết thúc, nếu như Hoa gia thật muốn đối Tần gia xuất thủ, như vậy tại trở về trên đường không thể nghi ngờ là tốt nhất động thủ thời cơ. Cho nên Tần Linh dự định để Tần Đức bọn người đi trước, mà chính hán lưu lại hấp dẫn Hoa gia chú ý của mọi người, đặc biệt là ba cái kia tu sĩ, Tần Linh định sẽ không để cho bọn hán rời đi, không phải vậy Tần gia liền nguy rồi!

Tần Linh lại đối Huyền Sơ nói: "Trong lúc này còn cần Huyền Sơ đạo hữu nhiều quan tâm mới là, Tần Linh vô cùng cảm kích!" Tần Linh tin tưởng nếu như bọn hán thật cảm thấy được cái gì, như vậy mục tiêu của bọn hán tuyệt đối là mình.

Huyền Sơ đứng lên, vội vàng đỡ lấy Tần Linh, "Tần huynh nói gì vậy, điểm ấy chuyện nhỏ chẳng qua là tiện tay mà thôi mà thôi, Tần huynh xin yên tâm, chỉ cần Bản Đạo tại, liền sẽ không để một người ngoài ý muốn nổi lên!"

Đi qua ba ngày kịch liệt so đấu, cuối cùng Đế gia Đế Tại Thiên chiến thắng, Tần gia Tần Linh hạng hai, hạng ba là Bạch gia Bạch Triền Đường cùng Ngọc gia Ngọc Khôn. Đến tận đây, võ thuật trận đấu toàn bộ kết thúc, trong lúc đó võ thuật trong trận đấu cũng hiện ra không ít cường giả thanh niên, Tần gia Tần Cương, Tần Thiên, Lạc gia Lạc thanh mấy người bị người chỗ biết rõ.

Đêm đã khuya, người chưa ngủ. Tần Linh, Tần Đức cùng Lạc Bá Thiên bọn người ở tại cùng nhau thương nghị trở về công việc, cuối cùng ba người thương định sáng sớm ngày mai liền lên đường trở về.

"Trận đấu đã kết thúc, ngày mai chúng ta liền lên đường trở về. Tuy nhiên tại trên đường trở về chúng ta phải cẩn thận Hoa gia, bọn hán có thể sẽ có động tác!" Tần Đức nhắc nhở lấy đám người.

"Không sai, Hoa Dạ âm hiểm xảo trá, chúng ta không thể không phòng!" Lạc Bá Thiên gật đầu nói.

Hoa gia ở lại viện lạc bên trong, hoàn toàn yên tĩnh, bỗng nhiên một cái hắc ảnh từ không trung im ắng thổi qua, Hoa Phong đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua đạo hắc ảnh kia đi xa, trong mắt có sát ý, có âm hiểm cười, tràn đầy các loại tâm tình, "Nếu là ta không lấy được, như vậy còn không bằng hủy đi, Hình nhi người yên tâm ta sẽ báo thù cho người!"

Ngày mai liền muốn lên đường trở về, Lạc Hình lẳng lặng ngồi tại trước gương ngắm người, nhìn qua trong gương cái kia dung nhan tuyệt thế, Lạc Hình trên mặt lộ ra một loại kiên quyết, tựa hồ tại tiếp theo loại quyết tâm

Kẹt kẹt...

Một tiếng tiếng động rất nhỏ, để Lạc Hình bỗng nhiên sinh ra cảnh giác, đang muốn quay đầu ngắm nhìn, đột nhiên phát hiện mình vậy mà không động được, trên vai phảng phất như có một tòa vạn cân Cự Sơn đè ép, "Ai? Người nào? Đi ra cho ta!"

Lạc Hình không có một vẻ bối rối, tại gặp qua nữ quý cùng Tiên Tử về sau, Lạc Hình đã sớm biết hết thảy, biết mình hiện tại đối mặt là ai, thông qua trước người tấm gương, Lạc Hình trông thấy một bóng người, là một cái đeo kiếm Nam Tử, Nam Tử một mặt cười xấu xa, ánh mắt bên trong tràn ngập để cho thần sắc chán ghét.

"Các hạ là ai? Lấy Các Hạ thân phận, vì sao muốn khó xử ta cái này một cái nho nhỏ phạm nhân?"

Đeo kiếm Nam Tử trong mắt Kim Quang lóe lên, mang theo kinh ngạc nói ra: "Người biết Ta là ai?"

"Có thể vô thanh vô tức xuất hiện tại ta bên cạnh, bất động thanh sắc liền để ta không có lực phản kháng ngoại trừ tu sĩ, ta muốn không có người nào nữa!" Lạc Hình nhìn thấy thanh niên nam tử khuôn mặt, cũng nhận ra đeo kiếm Nam Tử chính là hôm đó cùng Hoa Phong đứng chung một chỗ người kia.

Thanh niên giật mình cười một tiếng, "Có ý tứ! Không nghĩ tới người còn biết Đạo Tu sĩ? Vậy người nói một chút Ta là ai?"

Lạc Hình lúc này đang toàn lực chống lại lấy, tuy nhiên lại không có một chút hiệu quả, vẫn như cũ khó động đây may, thanh niên cười đắc ý nói: "Người vẫn là không cần vùng vẫy, đã biết ta là tu sĩ, cái kia nên biết Đạo Tu sĩ lực lượng căn bản chính là các người những này nhỏ tiểu võ giả không thể chống đối."

"Người muốn làm gì? Tiểu nữ tử cùng giữa các người cũng không qua lại? Không biết Các Hạ cái này là ý gì?" Lạc Hình đành chỉ giãy dụa, lẳng lặng nhìn trong gương đạo thân ảnh kia.

Đeo kiếm Nam Tử đi từ từ đến Lạc Hinh trước người, cùng Lạc Hinh mặt đối mặt, một mặt cười đậm đặng. "Vấn đề này hỏi rất hay, ta muốn làm gì khó người còn không biết sao?" Nam Tử chậm rãi đưa ngón trỏ ra, bốc lên Lạc Hinh hàm dưới, "Sách! Sách! Đây là một cái hoàn mỹ thể chất, ta đều có chút không nổi!"

"Lấy ra tay bản thủ của ngươi, ngươi muốn như thế nào?" Lạc Hinh lóe cuống, giờ phút này không có một chút sức phản kháng. Khó cứ như vậy mặc người vũ nhục sao?

Đeo kiếm Nam Tử vây quanh Lạc Hinh đánh giá hồi lâu, "Ngươi yên tâm, ta hiện tại là sẽ không động tới ngươi, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn phối hợp ta, ta sẽ không thương tổn ngươi, hiện tại ngươi trước ngủ một hồi đi! Mấy người khi tỉnh lại, ngươi liền sẽ biết mục đích của ta!"

Đeo kiếm Nam Tử tại Lạc Hinh cái ót nhẹ nhàng phát một cái, Lạc Hinh liền chậm rãi ngã xuống đất, rơi vào Nam Tử trong ngực.

Đêm, vẫn như cũ yên tĩnh im ắng, Lạc Hinh gian phòng cửa sổ không gió mà bay, ánh trăng nhàn nhạt vung roi trên mặt đất, đáng tiếc không người thưởng thức.

Sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên, luôn luôn để cho người ta rất cảm thấy thân thiết, càng dễ chịu. Đương đương quang xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tiến gian phòng lúc, ngủ say đám người nhao nhao rời giường, Tần gia tất cả mọi người đã chuẩn bị thỏa đáng, tùy thời có thể lấy xuất phát.

"Lão tổ, vừa mới phái đi giám thị Tần gia người truyền đến tin tức, nói Tần Đức mang theo một bộ phận người đã rời đi trước." Hoa Dạ vội vã nói nói.

Hoa Phúc Hải cười tàn nhẫn lấy, "Vô sự, hắn Tần Đức tiểu nhi coi là dạng này liền có thể chạy sao? Cần không biết trốn được lần đầu tiên, tránh không khỏi 15, ta nếu là muốn giết hắn, coi như hắn trốn đến chân trời góc biển, cũng là vô dụng! Ngươi trước đừng đi quản bọn họ, ba vị sư huynh lời nhắc nhở sự tình làm được thế nào?"

Hoa Dạ kích động nói ra: "Đã có một ít mặt mày, ta đang muốn đi hướng ba vị Sư Thúc bẩm báo."

Hoa Phúc Hải trầm tư một chút, "Ngươi thì không nên đi, ngươi đem nghe được tin tức nói cho Phong Nhi, để hắn đi, sau này ta Hoa gia vẫn là muốn dựa vào hắn có thể cường thịnh, ngươi mình bạch lão tổ ý tứ sao?"

Hoa Phúc Hải tâm tư, Hoa Dạ rất nhanh liền hiểu được, hắn là muốn cho Hoa Phong cùng cấu kết ba người nhiều hơn ở chung, mục đích không cần nói cũng biết, đối với Hoa Phong về sau sẽ có vô cùng trợ giúp.

Giờ phút này, Hoa Phong đứng lúc đi tới, tại Hoa Phúc Hải dẫn dò dưới, Hoa Phong hiểu được hết thảy, "Phong Nhi, lần này vì phụ nghe được tin tức là, có người tại Tần Lĩnh Sơn Mạch bên trong nhìn thấy Dị Tượng, ngươi chỉ cần đem tin tức này chi tiết nói cho bọn hắn là được, nhớ kỹ cất không thể nhiều lời, nói nhiều tất nói hớ!"

Hoa Phong chợt nghe phía dưới, trong lòng lập tức sinh ra một kế, đang nghe được Hoa Dạ dẫn dò, Hoa Phong lập tức nói: "Cha yên tâm, ta biết nên làm như thế nào."

Hoa Phong từ Hoa Phúc Hải chạy đi đâu ra về sau, trong lòng cái kia kế sách càng ngày càng rõ ràng, khoe miệng hiển hiện một trận âm hiểm cười, "Tần Lĩnh người nhất định phải chết!"

Rất nhanh Hoa Phong liền đi tới cấu kết ba người ở gian phòng, "Ba vị Sư Thúc, vừa mới nhận được tin tức, bảo vật hạ lạc đã có một ít mặt mày ..."

Sưu...

Một bóng người giống như một tia chớp, xuất hiện tại Hoa Phong trước mặt, "Mau nói, là tin tức gì?" Cấu kết bên cạnh thân một cái thanh niên áo trắng phút chốc mà động.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: : Lạc Hinh mất tích

Hoa Phong xuyên thấu qua một tia hầm mộ, khi nào mình cũng có thể như thế, "Chúng ta người thăm dò được, có người tại Tàn Linh Sơn Mạch Thái Bạch Sơn phụ cận nhìn thấy Dị Tượng, theo hần miêu tả nói hôm đó Thái Bạch Sơn phụ cận bỗng nhiên sinh ra một vạn trượng Hà Quang, bay thẳng Cửu Tiêu, tựa như là Tiên Quang!"

Cầu kết trong hai con người tinh quang chớp động, "Người nói nhưng là thật? Lúc ấy thật là cái này loại Dị Tượng sao?"

"Đúng vậy, Hoa Phong không dám giấu diếm!"

Thanh niên áo trắng đại hỉ, "Sur huynh, xem ra thật là bảo vật không thể nghi ngờ, ngày đó chúng ta tại tu chân giới nhìn thấy không phải cũng là cái này loại Dị Tượng sao? Như thế nói đến bảo vật hần là ngay tại Thái Bạch Sơn phụ cận."

Cầu kết giống như cũng tin tưởng Hoa Phong nói, chậm rãi gật đầu, "Chuyện này còn có người khác biết sao?"

Hoa Phong phảng phất sớm đã ngờ tới cầu kết sẽ như thế hỏi, "Sur Thúc yên tâm, chuyện này ngoại trừ ta biết bên ngoài, không có người thứ hai biết nói..." Một tia tàn nhẫn từ Hoa Phong trên mặt xẹt qua.

Cầu kết mười phần hài lòng, tán dương nói: "Người làm rất tốt, không có cô phụ ta đối kỳ vọng của người! Người yên tâm, chỉ cần chuyện này thành, người liền sẽ trở thành ta Thục Sơn Phái chính là đệ tử!"

"Đa Tạ Sur Thúc diu dắt, Hoa Phong khi là sư thúc công hiến sức lực!"

Cầu kết trở lại đối thanh niên áo trắng nói: "Ninh sư đệ, sầm sư đệ đâu? Làm sao không thấy người khác?"

"Sur huynh, đêm qua sầm sư đệ nói hần muốn đi làm một kiện chuyện quan trọng, liền rời đi, cho tới bây giờ cũng không trở về nữa, cụ thể đi nơi nào ta cũng không biết nói..."

Câu ngay cả hừ lạnh một tiếng, "Được rồi, đã sầm sư đệ không tại, vậy chúng ta liền cứ chờ một chút hần, một lúc lâu sau nếu là hần còn sẽ không đến, chúng ta liền đi trước..."

Hoa Phong thủy chung cúi đầu, khoe miệng hơi giương lên, ngay tại vừa rồi hần để cho người ta đi cho Tàn Linh đưa đi một kiện đồ vật, Hoa Phong tin tưởng thời khắc này Tàn Linh hần là tựa như kiến bò trên chảo nóng.

Trong sân, Tàn gia mọi người đã toàn bộ thu thập xong đồ vật, chờ đợi lấy Lạc gia người đến, chuẩn bị tùy thời xuất phát, thế nhưng là đợi đã lâu cũng không thấy Lạc gia người xuất hiện, đang lúc Tàn Đức muốn phái người tiến đến xem xét thời điểm, Lạc Bá Thiên hoảng hoảng trương trương chạy tới, đầu đầy mồ hôi hần lộ ra phá lệ lo nghĩ.

"Lạc hiền chất, chuyện gì xảy ra, vì gì hốt hoảng như vậy?"

"Tiểu nữ không thấy, hôm nay trước kia ta phát hiện tiểu nữ trong phòng không có một ai, mà lại cửa sổ vẫn là mở, vừa rồi ta muốn phái người tìm hỏi lâu, thế nhưng là không có tìm được! Ta lo lắng nàng có thể hay không xảy ra chuyện gì?"

"Lạc hiền chất không nên nóng lòng, Lạc nha đầu biết nặng nhẹ, mà lại thực lực không yếu, hần là sẽ không xảy ra chuyện gì, lão phu phỏng đoán Lạc nha đầu nhất định là gặp được cái gì việc gấp, cho nên mới sẽ không chào mà đi..."

Nghe được Tàn Đức một phen, Lạc Bá Thiên lòng khản trương, mới dễ hóa giải, "Hôm qua ta đã nói cho nàng, hôm nay sẽ rời đi Vô Đương Sơn, nàng có thể có chuyện gì gấp, không biết Tàn Lộ cháu gái có ở đó hay không, Hình nhi có phải hay không ở cùng với nàng?"

Tàn Lộ không biết cái gì chạy tới, "Không có a! Hình nhi tỷ tỷ không có đi cùng với ta, nếu không ta đi hỏi một chút Tàn Linh đệ đệ, nói không chừng hần biết nói..."

Tàn Linh đang đứng tại cách đó không xa, trong tay cầm một trang giấy, sắc mặt hết sức khó coi, tại nhìn thấy Tàn Lộ chạy tới lúc, trong tay tờ giấy kia phút chốc hóa thành tro tàn, theo gió phiêu tán.

"Tàn Linh đệ đệ, trong tay người vừa mới cầm là cái gì, để ta xem một chút, có phải hay không Hình nhi tỷ tỷ đưa cho người?" Tàn Lộ bỏ nhào vào Tàn Linh sau lưng, nắm lên Tàn Linh tay cánh tay, thế nhưng là Tàn Linh trên tay không có vật gì, "Không đúng? Ta vừa mới rõ ràng trông thấy có một trang giấy a?"

Tàn Linh lộ ra vẻ mỉm cười, "Đó là người nhìn nhìn lầm, trên tay của ta căn bản cái gì cũng không có, người đi nói cho Lạc bá phụ, liền nói Hình nhi chính cùng ta tại một khối, để hần không cần lo lắng, để bọn hần đi trước, Hình nhi sẽ cùng ta cùng nhau đi."

"Hi hi... Người rốt cục khai khiếu, mau nói người đem Hình nhi tỷ tỷ giấu cái nào, các người tới hôm qua không phải là... A? Tàn Linh đệ đệ người thật sự là quá lợi hại, nhanh như vậy liền cùng Hình nhi tỷ tỷ... Nếu là Yên Nhi tỷ tỷ trở về, ta nhìn người làm sao bây giờ?" Tàn Lộ vừa nói vừa cười, tại nhìn thấy Tàn Linh sắp trở mặt thời điểm, co cẳng liền chạy.

Tàn Lộ một đường vui cười chạy đến Tàn Đức trước mặt, "Gia gia, các người không cần lo lắng, Hình nhi tỷ tỷ cùng Tàn Linh đệ đệ cùng một chỗ, Tàn Linh đệ đệ còn nói Hình nhi tỷ tỷ sẽ ở cùng với hần, liền không cùng Lạc bá phụ cùng rời đi..."

Lạc Bá Thiên rốt cục an tâm, đồng thời cười to nói: "Ha-Ha... Tốt! Tốt! Chúng ta lúc này đi, không đi quấy rầy bọn hần..."

Tần Lộ thần bí tại Tần Đức bên tai cười nói: "Gia gia, người rất nhanh liền có thể ôm vào chất trai ..."

Tần Đức lập tức cười to, so Lạc Bá Thiên cười cao húng. Tần Linh tại cách đó không xa, nhìn lấy mấy người cười to, thở ra một hơi dài, ánh mắt nhìn về phía sau lưng cái kia cao vút trong mây sơn phong.

Tần Linh đem Huyền Sơ gọi lại, "Huyền Sơ huynh, hết thầy liền xin nhờ, sự tình khả năng có chút biến hóa, sẽ không người yên tâm, chờ chuyện nơi đây một, ta liền sẽ chạy đến!"

Huyền Sơ từ Tần Linh trong mắt nhìn ra một tia lo âu, "Có phải hay không chuyện gì xảy ra?"

Tần Linh nhẹ nhàng cười một tiếng: "Huyền Sơ huynh yên tâm, một chút phiền toái nhỏ mà thôi, tại hạ chẳng mấy chốc sẽ giải quyết."

Tần Linh mỉm cười đưa tiễn Tần Đức cùng Lạc Bá Thiên còn có Tần Lạc hai nhà đám người, lúc gần đi, Tần Đức cùng Lạc Bá Thiên nhìn lấy Tần Linh ánh mắt cũng không giống nhau, đặc biệt là Lạc Bá Thiên, ánh mắt kia đơn giản tựa như là đang nhìn con trai mình.

Tại Tần Đức bọn người biến mất nơi cuối đường một khắc này, Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt biến mất, phảng phất không có tồn tại qua, ngàn thước cao trong hư không, Tần Linh nhanh như điện chớp, hướng phía Võ Đang Sơn phía sau cái kia vô tận trong dãy núi bay đi.

Nguyên lai Hoa Phong phái người cho Tần Linh trên tờ giấy kia viết là Lạc Hình nguy cơ, Võ Đang quần sơn trong. Tần Linh không biết đây là ai đưa tới tin tức, nhưng nghe tới Lạc Bá Thiên lời nói về sau, Tần Linh biết tin tức này có thể là thật, Tần Linh không dám thất lễ, liền xem như giả cũng muốn đi một chuyến.

Tần Linh luôn cảm giác mình cô phụ Lạc Hình, trong lòng có một cỗ áy náy chi tình. Cho dù là quý kế của địch nhân, nguy cơ trùng trùng, cũng muốn đi tới một lần.

Tần Linh đứng yên ở trên không trung, ngắm nhìn dưới chân vô tận sơn lâm, Thần Thức thấu thể mà ra, như là từng vòng từng vòng sóng nước, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán, những nơi đi qua, hết thầy hết thầy đều thu vào Tần Linh trong mắt, liền ngay cả Địa Hạ tam xích Con Kiến đều hiện lên tại Tần Linh trước mắt.

Tần Linh tại hư không nhanh chóng tiến lên, dưới chân Thanh Liên Liên Thai, tản ra màu xanh vàng sáng, thế nhưng là một canh giờ trôi qua, Tần Linh không có một chút phát hiện, vô tận núi rừng bên trong cái gì cũng không có, trừ một chút dã thú, đáng tiếc nhiều như vậy dã thú, không có một cái nào mở ra linh trí, không phải vậy Tần Linh cũng có thể hỏi thăm bọn họ.

Cái này vô tận sơn mạch bằng vào Tần Linh một người dạng này chẳng có mục đích tìm xuống dưới, chỉ sợ thời gian không cho phép, Tần Linh phải dùng thời gian ngắn nhất tìm tới Lạc Hình, nhiều một phần chậm trễ, Lạc Hình liền nhiều một phần nguy hiểm.

Nghĩ tới đây Tần bên trong cái kia bỗng nhiên có một cái chủ ý tuyệt diệu, Tần Linh từ trên cao chậm rãi rơi xuống đất, tiến nhập che khuất bầu trời núi rừng bên trong, ngay tại Tần Linh rơi xuống đất một khắc này, một cái quái vật khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện tại Tần Linh bên cạnh, đè gãy vô số Lâm Mộc, tùy theo gầm lên giậm dừ vang lên, vang vọng sơn lâm, "Ai? Là ai? Nơi này là chỗ nào?"

"Tốt! Không muốn ngạc nhiên ..."

Cái kia quái vật khổng lồ nhìn lại, lập tức một tiếng hô to, "Đại ca, người làm sao tại cái này? Nơi này là chỗ nào?"

"Nơi này chính là Ngoại Giới, không nói trước những thứ này, người sẽ nói Thú Ngữ sao?"

"Thú Ngữ? Đại ca hỏi cái này để làm gì, ta bản thân liền là Yêu Thú, sao sẽ không Thú Ngữ, đại ca không phải là muốn học a?"

Tần Linh một bàn tay đập vào Thạch Viên trên đầu, "Chớ nói nhảm nhiều như vậy, hiện tại người nắm chắc thời gian triệu tập phụ cận Sở Hữu dã thú, để chúng nó tìm một chút chung quanh đây trong dãy núi phải chăng có người xuất hiện, nhanh!"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: : Truy tìm mà tới

Trông thấy Tần Linh cái kia ngưng trọng ánh mắt, Thạch Viên lập ngựa nghiêm chỉnh lại, ngựa mặt lên trời hét dài, một tiếng giống như gào không phải gào âm thanh từ Thạch Viên trong miệng phát ra, kéo dài không dứt.

Này âm thanh vừa ra, toàn bộ sơn lâm trong nháy mắt yên tĩnh, liền hô một tiếng chim gọi đều nghe không được, Phương Viên mười dặm chính là trong vòng trăm dặm đã thú tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, không dám có một tí xúc động đánh, nhưng một hơi về sau, những này đã thú tất cả đều lần theo âm thanh mà đến. Giống như là thủy triều, cuộn cuộn mà đến, yên tĩnh núi rừng bên trong lập tức gà bay chó chạy, vô cùng náo nhiệt.

Hết dài một tiếng về sau, Thạch Viên lúc này mới hỏi: "Đại ca chuyện gì xảy ra?"

"Một người bạn bị bắt, ngay tại cái này quần sơn trong, cho nên ta muốn thông qua những này đã thú, tìm tới tung tích của bọn hắn."

Thạch Viên vỗ bộ ngực, "Đại ca yên tâm, chút chuyện nhỏ này, một hồi liền có thể giải quyết, vô luận địch nhân lớn đến mức nào thần thông, đều chạy không khỏi ánh mắt của bọn nó, không chỗ ẩn trốn, bởi vì vì chúng nó ở khắp mọi nơi, có ai sẽ để ý cái này khắp núi đã thú đâu?"

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, Tần Linh trước mắt chiếm hết to to nhỏ nhỏ đã thú, trên bầu trời bay, mặt đất chạy, cái gì cần có đều có.

Thạch Viên bước ra một bước, Sở Hữu đã thú tất cả đều nom nớp lo sợ ngã sống xoài trên mặt đất, "Đại ca xem ta, ta cái này mệnh làm chúng nó."

Thạch Viên một trận quái khiếu, Tần Linh một câu cũng không có nghe hiểu, không biết hắn đang nói cái gì, nhưng rất nhanh Thạch Viên liền nói xong, tiếp theo liền thấy mấy ngàn đã thú lại giống như thủy triều tán đi, không đến mười hơi thời gian liền toàn bộ biến mất vô ảnh vô tung.

"Đại ca không cần lo lắng, chỉ cần hắn tại cái này bên trong dãy núi, liền chạy không được, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức."

Giờ phút này đang bên ngoài mấy chục dặm một cái sơn động bên trong, một cái đeo kiếm thanh niên con mắt bốc lên dâm quang nhìn chăm chăm nằm dưới đất giai nhân, "Ha-Ha... Hoàn mỹ như vậy thể chất lại bị ta gặp gỡ, chỉ cần hút nàng này Nguyên Âm chi khí, tu vi chỉ ít có thể lấy đột phá đến Nguyên Anh Trung Kỳ..."

Đang thanh niên đắc ý chi cực, chợt nghe ngoài động một trận ồn ào, thanh niên cau mày hướng đi ngoài động, nhìn thấy một con thỏ hoang từ trong rừng thoát ra, chui vào bụi cỏ biến mất không thấy gì nữa. 【92KS.】

Thanh niên quay người trở lại trong động, thanh niên không có nhìn thấy là ngay tại hắn xoay người một khắc này, cái kia con thỏ con bị giật mình lại đi mà trở về, ba bước hai bước liền nhảy đến động khẩu bên cạnh, hướng phía sơn động nhìn mấy lần, một đôi tràn ngập linh khí trong mắt to hiện lên một tia khác vị đạo.

Tần Linh còn tại chờ đợi lo lắng lắng, không biết Đạo Tiêu hơi thở là thật hay không, cũng không biết biện pháp này Tần Linh cũng không biết có hữu dụng hay không, có thể hay không tìm tới Lạc Hình, ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Thạch Viên bỗng nhiên nhảy dựng lên, "Đại ca, đã có tin tức, bọn hắn ngay tại bên ngoài năm mươi dặm trong một cái sơn động."

Thời gian khẩn cấp, Tần Linh cũng không có hỏi Thạch Viên là như thế nào biết đến, lập tức đằng không mà lên, mà Thạch Viên còn chưa kịp nói câu nào, liền biến mất không thấy gì nữa, bị Tần Linh thu nhập Hỗn Độn trong sách.

Hỗn Độn trong sách, thạch oán trách nói: "Đại ca thật là, đây không phải tá mà giết lừa sao? Đáng tiếc, thế giới bên ngoài còn chưa kịp nhìn kỹ, liền trở lại..."

Năm mươi dặm đối với Tần Linh tới nói, mấy hơi thở đã đến, Tần Linh thu liễm khí tức, chậm rãi hạ xuống. Rơi vào núi rừng bên trong, lần nữa đem Thạch Viên ôm đi ra, tại thạch vượn đi ra một khắc này, từ Tần Linh trên thân tràn ra một đạo quang hoa, đem Thạch Viên bao phủ, Tần Linh cũng không muốn bị đối phương phát hiện, để tránh đối Lạc Hình tạo thành không cần thiết thương tổn.

"Không cần ngươi nói chuyện, hiện tại ngươi nói cho, bọn hắn ở đâu ngọn núi bên trên." Tần Linh vô dụng Thần Thức, vì không làm cho đối phương phát giác, Tần Linh dự định trước đem Lạc Hình cứu ra sau đó lại tìm đối phương tính sổ sách.

Thạch Viên nhỏ giọng nói nhỏ, "Xem ta!"

Tần Linh nhìn lấy Thạch Viên ở nơi đó một trận chơi đùa, quả nhiên chỉ chốc lát, một cái Như Tuyết tiểu thỏ từ chạy tới, tuy nhiên cái này con thỏ nhỏ khi nhìn đến Thạch Viên về sau, tựa hồ có chút e ngại không tiến, không dám tới gần.

Thạch Viên bỗng cảm giác rất mất mặt, đang muốn đem con thỏ tóm vào trong tay lúc, Tần Linh bỗng nhiên mở miệng, "Có ý tứ, Tiểu Thạch vẫn là để ta đến hỏi đi!" Tần Linh từ thỏ trong mắt nhìn thấy một tia linh tính.

Tần Linh đi đến con thỏ trước mặt, ngồi xổm người xuống thân thể, "Ngươi không cần phải sợ, chúng ta là sẽ không tổn thương ngươi, ngươi trông thấy bọn hắn sao? Ở đâu? Ngươi ở phía trước mặt mang bọn ta đi!"

Con thỏ tựa hồ cũng không e ngại Tần Linh, cũng rất giống nghe hiểu Tần Linh, chỉ gặp cái này linh thỏ chạy đến Tần Linh phía trước, tại đi vài bước về sau, lại quay đầu nhìn một chút Tần Linh, ý kia là ngươi đi theo ta, ta dẫn ngươi đi.

Thạch Viên ồ lên một tiếng, "Hắc hắc, người tiểu gia hỏa này thật đúng là không tầm thường, còn thông nhân tính..."

Tần Linh mặc dù cũng kinh ngạc cái này tiểu thỏ tử như thế linh tính, nhưng hôm nay cũng không đoái hoài tới những thứ này, Lạc Hình ngay tại trong nguy hiểm, dung không được nửa phần trì hoãn.

Phảng phất như nhìn ra Tần Linh cấp bách, linh thỏ chạy rất nhanh, một Hư Ảnh từ dưới đất chọt lóe lên, Hư Ảnh về sau, Tần Linh cùng Thạch Viên nhanh chân vượt đi.

Trước sơn động, Tần Linh cùng Thạch Viên dừng bước, "Đại ca, bọn hán liền trong sơn động, chúng ta muốn hay không hiện tại liền vọt vào đi?" Thạch Viên nóng nảy muốn đi trong sơn động xong.

Trong sơn động tình huống Tần Linh còn không rõ ràng lắm, Tần Linh không dám hành động thiếu suy nghĩ, cúi đầu nhìn thoáng qua dưới chân tiểu thỏ tử, nhẹ giọng nói: "Người bây giờ tránh xa một chút, một hồi có thể sẽ gặp nguy hiểm..."

Linh thỏ mở to một đôi linh động mắt to, trong mắt tràn ngập tò mò, cứ như vậy nhìn lấy Tần Linh, đang nghe Tần Linh lời nói về sau, bóng trắng lóe lên, linh thỏ liền xông vào thật sâu trong bụi cỏ, lộ ra một cái đầu nhỏ đánh giá.

Thạch Viên cười nói: "Đại ca, cái vật nhỏ này không nỡ bỏ người, đã ý lại vào người..."

Tần Linh không có có tâm tư để ý tới Thạch Viên nói, song mi ngưng trọng, "Tiểu Thạch một hồi người đi hấp dẫn địch nhân chú ý lực, ta đi vào trước đem người cứu ra..."

Thạch Viên nghe xong có thể xuất thủ, lòng ngựa ngáy ghé góm, "Đại ca yên tâm, chút chuyện nhỏ này liền bao tại trên người của ta, ta cam đoan để bọn hán không rảnh quan tâm chuyện khác, đại ca cứ yên tâm tiến đi cứu người đi!"

Bao phủ tại thạch đầu tròn đỉnh cái kia một đạo quang hoa tán đi, trong khoảnh khắc một cỗ cường bạo, hung mãnh khí tức tản ra, quét sạch toàn bộ rừng rậm, trong lúc nhất thời trong rừng vô số dã thú tất cả đều nằm rạp trên mặt đất, con mắt đều là hoảng sợ.

Trong sơn động, Lạc Hình mơ màng tỉnh lại, trong mắt có một tia bối rối, tại phát hiện quần áo trên người hoàn hảo lúc, tối thờ phào nhẹ nhõm, từ từ trấn định lại, "Người đã tỉnh? Cảm giác thế nào? Hoàn cảnh nơi này không tệ a? Sơn Thanh Thủy Tú, ở chỗ này nhất định không người quấy rầy, chúng ta có thể thỏa thích muốn hưởng thụ một phen, Ha-Ha..." Thanh niên cất tiếng cười to, thật nhỏ trong hai mắt bắn ra dâm quang.

Lạc Hình lạnh lùng nhìn chằm chằm thanh niên, trong đôi mắt đẹp sát ý bốc lên, đang muốn xoay người mà lên, nhưng toàn thân cao thấp một trận bần rùn, vậy mà không có một chút khí lực, "Người đối ta làm cái gì?"

Thanh niên chậm rãi đi đến Lạc Hình bên cạnh, "Cũng không phải cái gì, chỉ bắt quá cho người ăn chút gì, trợ trợ hứng mà thôi, làm sao cảm thấy, có phải hay không cảm giác được toàn thân có một cỗ khô nóng, có loại muốn ngừng mà không được cảm giác, Ha-Ha..."

"Cầm thú, người chết không yên lành!" Nghe thanh niên kiểu nói này, Lạc Hình lúc này mới bỗng nhiên cảm giác được đáy lòng khô nóng vô cùng, cảm giác tựa như tại trên lửa nướng, mà lại Ý Thức đã bắt đầu có chút hoảng hốt. Lạc Hình biết thanh niên cho năng ăn cái gì, dưới mắt dao thót thịt cá, Lạc Hình không có một điểm biện pháp nào.

"Măng chửi đi! Cừ chửi rửa thỏa thích đi! Một hồi người nhưng không có cơ hội... Nói không chừng sẽ còn xin ta đây!" Thanh niên ngồi xổm ở Lạc Hình trước người, càn rỡ đánh giá trước mắt cái này uyển chuyển đáng người, trong lòng lập tức dâng lên một trận hỏa nhiệt.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: : Thời khắc nguy cấp

Thanh niên đứng lên, không còn đi xem Lạc Hình, hấn sợ mình ngăn cản không nổi cái này vô tận dụ hoặc, hiện tại còn không phải lúc, thanh niên ngăn chặn trong lòng đoàn kia lửa, "Người có phải hay không cho là ta tìm tới người là bởi vì nỷ nạo của người?"

Lạc Hình cực lực áp chế trong lòng đoàn kia lửa nóng lan tràn, nỗ lực để cho mình duy trì thanh tỉnh, Lãnh Lãnh nói: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

Thanh niên ngẩng nhìn ngoài động, trong mắt chợt phát sinh một tia nghi hoặc, chậm rãi nói: "Ta thừa nhận ngươi có dung nhan tuyệt thế, liền xem như tại tu chân giới cũng có thể xếp vào tên, nhưng ngươi cho rằng ta là cái kia loại gấp sắc khôi nghĩa sắc đồ sao?"

Lạc Hinh cắn chặt môi, khoe miệng chảy ra một vệt đỏ tươi, "Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng lời của ngươi nói sao?"

Thanh niên tựa hồ cũng không thêm đề ý Lạc Hinh tin tưởng hay không, "Thân thể của ngươi rất đặc biệt, đặc biệt gần như không tồn tại, ngươi biết không nếu là có thể đạt được ngươi Nguyên Âm, đủ để bù đắp được ta khổ tu trăm ngàn năm, ngươi nói tốt như vậy một cái cơ hội ta làm sao bỏ lỡ!"

Nhìn thấy Lạc Hinh nghi hoặc, thanh niên tiếp tục nói: "Thân thể của ngươi rất tinh khiết, tinh khiết tựa như một vũng thâm tàng lòng đất ngàn năm Thanh Tuyền, là như vậy khiến người ta say mê, ngươi là ngàn năm khó gặp thủy linh chi thể! Ngươi nhất định chưa nghe nói qua a? Bất quá bây giờ cái này hết thấy đều đã không trọng yếu, bởi vì rất nhanh ngươi liền sẽ biết cái gì là thủy linh thể..."

Lạc Hinh sức liều lấy lực lượng toàn thân để cho mình thanh tỉnh, thể nhưng là trong lòng đoàn kia liệt hỏa lại bùng nổ, Lạc Hinh căn bản bất lực ngăn cản, chỉ có thể tro mắt nhìn ý thức của mình bị một chút xú từng bước xâm chiếm.

Thanh niên nhìn qua Lạc Hinh trong mắt sinh sôi ** cùng cái kia mê ly làm cho không người nào có thể kháng cự ánh mắt, thanh niên biết Dược Hiệu đã đang có tác dụng, vĩnh không được bao lâu liền sẽ toàn diện bộc phát, "Ngươi không cần kháng cự, vẫn là ngoan ngoãn hưởng thụ đi! Bắn vào ngươi một chút như vậy tu vi, ngươi cho rằng ngươi có thể chống cự được này Hồi Xuân đan sao? Liền xem như Kim Đan Kỳ tu sĩ cũng khó có thể chống cự, huống chi ngươi một cái nhỏ nhỏ vô gia, từ bỏ đi!"

Trước mắt dần dần mờ hồ, Lạc Hinh nỗ lực để cho mình bảo trì sau cùng một phần thanh tỉnh, đã vô pháp tránh né, như vậy thì triệt để giải thoát đi! Lạc Hinh trong mắt nảy mầm tử chí, cho dù chết! Lạc Hinh cũng tuyệt không cho phép mình bị vũ nhục.

"Muốn chết! Rơi vào trong tay của ta, sinh tử liền từ ta chương khống, không có lệnh của ta ngươi muốn chết cũng khó khăn!" Thanh niên đã sớm chú ý tới Lạc Hinh phản ứng, một chỉ điểm tại Lạc Hinh đầu vai.

Lạc Hinh đã dùng hết sức cuối cùng về thanh tỉnh, nhìn thanh niên một chút, trong mắt một mảnh hư vô, không thấy buồn vui, chậm rãi ngã xuống.

Thanh niên đối Lạc Hinh một lần cuối cùng nhắm mắt làm ngơ, cất tiếng cười to, "Quả nhiên không hổ là ngàn năm khó gặp thủy linh chi thể..."

Đánh mất Ý Thức, Lạc Hinh hai tay không ngừng ở trên người thăm dò, xé rách lấy trên người quần áo, thanh niên đứng ở một bên mặt lộ vẻ cười đậm đang, tựa hồ chính đang thưởng thức hương diễm một màn.

Áo trắng trượt xuống, trắng nõn Như Tuyết vai nhìn một cái không sót gì hiện ra tại thanh niên trước mắt, thanh niên không đang áp chế trong lòng đoàn kia Dục Hỏa, Dục Hỏa trong nháy mắt sôi trào, từng bước một hướng về Lạc Hinh đi đến, hai tay chậm chậm vươn hướng Lạc Hinh...

Hả? Thanh niên hai tay ngừng tại trong giữa không trung, cách Lạc Hinh tuy nhiên một tấc, thanh niên lần nữa nghi ngờ hướng phía động nhìn ra ngoài, trong mắt có vẻ tức giận, nhưng mà bỗng nhiên ở giữa tức giận chuyển thành chán kinh, một cổ cuồng bạo mà khí tức cường đại tại ngoài động tràn ngập.

Thanh niên lập tức từ biến mất tại chỗ, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về ngoài động mà đi, ba hơi ở giữa thanh niên liền đi tới cửa động chỗ, trước mắt xuất hiện là một cái quái vật khổng lồ, thanh niên gấp cau mày vũ, trong mắt ngoại trừ chán kinh bên ngoài, còn có như vậy từng tia kinh hãi.

Thanh niên đang đánh giả một lúc sau, khôi phục trấn định, cái này Thế Tục Giới thật sự là càng ngày càng có ý tứ, thế mà còn có Yêu Thú, nhìn lấy Yêu Thú tu vi hẳn là tại Kim Đan Kỳ trái phải, nếu là có thể đem hắn hàng phục, mang về Thục Sơn... Nếu như Thạch Viên đề đã biết thanh niên ý nghĩ, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào, Thạch Viên phòng thích khí tức về sau, liền chăm chú nhìn chăm chăm động khẩu, gấp trong động đi ra một thanh niên, Thạch Viên gầm lên giận dữ, không nói hai lời, một đôi tay không từ trên trời giáng xuống, hướng phía thanh niên chộp tới.

Trên đỉnh đầu, Ô Vân ngập đầu, hắc ảnh bao phủ, thanh niên một tiếng quát chói tai: "Tốt yêu nghiệt! Vậy mà như thế can rờ, hôm nay tất nhiên không thể để ngươi sống nữa! Nhận lấy cái chết!" Chuyện tốt bị quấy rầy, thanh niên nộ khí có thể nghĩ.

Phía sau một trận ong ong thanh âm, cổng ở thanh niên phía sau lợi kiếm phóng lên tận trời, hàn quang thoáng hiện, một thanh sáng loáng lợi kiếm xuất hiện tại thanh niên trong tay.

Thanh niên kiểm chi Thương Khung, phi thân lên, hướng phía trên đỉnh đầu hắc ảnh đánh tới.

Thanh niên vừa xuất hiện, Tần Linh liền nhận ra người trước mắt này chính là cùng Hoa Phong cùng nhau người thanh niên kia, Thục Sơn Phái tu sĩ Sầm Thu. Tần Linh khắc chế mình sát ý, dưới mắt còn không phải tức giận thời điểm.

Tần Linh ra hiệu một chút Thạch Viên, có thể động thủ, theo Thạch Viên xuất thủ, tại thanh niên phi thân lên một khắc này, Tần Linh thân ảnh bỗng nhiên từ biến mất tại chỗ.

Trong động mười phần yên tĩnh, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện trong động, Tần Linh không xác định trong động phải chăng còn có địch nhân, tại một trận cân thận quan sát về sau, Tần Linh lúc này mới xác định, trong động không có địch nhân, mà lúc này một tiếng như có như không mê người thanh âm truyền vào Tần Linh trong tai.

Tần Linh lần theo âm thanh đi đến, đập vào mắt bên trong là trắng lóa như tuyết... Dù là Tần Linh cực lực áp chế, đáy lòng cũng không thể tránh khỏi nổi lên hỏa nhiệt, Tần Linh không khỏi lại hồi tưởng lại ban đầu ở học viện lúc trăng cảnh, mà dưới mắt cổ kia thân thể mềm mại lại không đến sợi vải hiện ra ở trước mắt mình.

Tần Lĩnh đi qua ngăn ngùi thất thần, lập tức đem áo ngoài của mình bỏ đi đắp lên Lạc Hình trên thân, trong mắt tinh táo dị thường, thay vào đó là lên con giận dữ, sát ý cuộn cuộn. Nhưng bây giờ Lạc Hình tình huống không thể lạc quan, Tần Lĩnh biết Lạc Hình nhất định bị cho ăn thuốc, cho nên mới sẽ như thế.

Tần Lĩnh ngồi xổm ở Lạc Hình trước người, tự hỏi đối sách, dưới mắt việc cấp bách đúng vậy để Lạc Hình tỉnh lại. Tần Lĩnh đem Lạc Hình từ dưới đất đỡ dậy, ngay tại Tần Lĩnh đỡ dậy Lạc Hình một khắc này, Lạc Hình liền như là bạch tuộc, cả người hoàn toàn dán tại Tần Lĩnh trên thân, mà che ở Lạc Hình trên người quần áo cũng trượt xuống.

Tần Lĩnh cảm nhận được một trận hỏa nhiệt, không chỉ có đến từ đáy lòng, cũng tới từ trong ngực thân thể mềm mại. Tần Lĩnh không thể trì hoãn, tay trong bàn tay, tò khắp lấy hùng hậu pháp lực, chậm rãi đặt tại Lạc Hình cái kia tế bạch kiêu nộn trên lưng. Nguyên lai Tần Lĩnh là muốn dùng pháp lực đem Lạc Hình thể nội được lực hóa đi.

Ngoài động, Thạch Viên đang cùng Sầm Thu Kích Chiến, hai người người tới ta đi, đã đại chiến mấy trăm lần hợp, thế nhưng là người này cũng không thể làm gì được người kia, "Tốt yêu nghiệt! Xem ra là ta xem thường người!"

Một kiếm khí bén nhọn mặc thạch đoạn gỗ, gào thét bắn về phía Thạch Viên, mà Thạch Viên một tiếng lớn rít gào, một đôi thiết quyền như là một thanh thiết chùy, nện trên mặt đất, trong nháy mắt, cả vùng đều đang rung động, loạn thạch vẩy ra, như Vũ kiếm khí bị bay mưa loạn thạch ngăn cản, đồng thời một đầu sâu đạt mấy trượng vết nứt xuất hiện tại Sầm Thu dưới chân.

Sầm Thu từ từ ngưng trọng lên, trong mắt nghi hoặc càng ngày càng sâu, Thạch Viên cường đại đã nằm ngoài dự đoán của hắn, hắn vốn cho rằng Thạch Viên là Thế Tục Giới một cái ngẫu nhiên đặc đạo Yêu Thú, nhưng bây giờ Sầm Thu lại không nghĩ như vậy, bởi vì Thạch Viên triển hiện ra thực lực tuyệt đối không phải một cái ngây thơ vô tri Yêu Thú, Thế Tục Giới Yêu Thú là không có thực lực cường đại như vậy cùng cao thâm như vậy công pháp.

Sầm Thu nhảy lên thật cao, nhảy đến ngọn cây, "Yêu nghiệt! Ngươi đến cùng là ai? Chẳng lẽ ngươi là Yêu Tộc?"

Trong Tu Chân giới không chỉ có tu sĩ, còn có Yêu Tộc, bây giờ trước mắt con yêu thú này chỗ hiện ra thực lực, tuyệt đối không phải một cái Phổ Thông Yêu Thú có khả năng có, Sầm Thu suy đoán trước mắt cái này lớn con khi nhất định là đến từ Tu Chân Giới Yêu Tộc.

Thạch Viên khoe miệng phát qua một chút ý cười, đối với Sầm Thu lời nói hào lờ đi, một quyền đánh phía Sầm Thu dưới chân đại thụ.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: : Sát ý

Nửa khắc đồng hồ đi qua, Tần Lĩnh trên bàn tay vẫn như cũ là pháp lực phun trào, thế nhưng là Lạc Hình tình huống không chỉ có không có làm dịu, mà lại vẫn còn tiếp tục chuyển biến xấu, da thịt tuyết trắng bên trên hiện ra mề người hồng nhuận phon phớt, một đôi mềm mại không xương đầu ngón tay, tại Tần Lĩnh trên thân lung tung xé rách lấy, một đạo thể hương bay vào Tần Lĩnh đáy lòng.

Tần Lĩnh thăm mắng, cuối cùng là cái gì Mê Dược, thậm chí ngay cả pháp lực đều khu trừ không ra, Tần Lĩnh biết tình huống dưới mắt dung không được nữa điểm trì hoãn, nhất định phải nhanh để Lạc Hình khôi phục thanh tỉnh, nhưng bây giờ Tần Lĩnh cũng thực sự nghĩ không ra biện pháp gì, đến hóa giải Lạc Hình thể nội được lực.

Nếu là Sầm Thu tiến đến, nhất định sẽ trò cười Tần Lĩnh vô tri, bởi vì Sầm Thu cho Lạc Hình ăn chính là một trồng thuốc tính cực mạnh Hồi Xuân Đan, nếu là ăn vào mới bắt đầu có lẽ có thể dùng pháp lực hóa giải, nhưng bây giờ đã chậm, được lực sớm đã hòa tan tại Lạc Hình trong máu, căn bản là không có cách dùng pháp lực hóa giải.

Tần Lĩnh hướng bên ngoài son động nhìn thoáng qua, chỉ nghe ngoài động tiếng âm âm không ngừng, Tần Lĩnh biết Thạch Viên cùng Sầm Thu chính tại đại chiến, nhất thời bán hội Sầm Thu là thoát thân không ra.

Tần Lĩnh thân ảnh từ trong son động biến mất, theo Tần Lĩnh cùng nhau biến mất còn có Lạc Hình, trong son động chỉ để lại một sợi mùi thơm, khi Tần Lĩnh thân ảnh lúc xuất hiện lần nữa, hắn đã đến Hỗn Độn trong sách, đem Lạc Hình quần áo sau khi mặc từ tế, Tần Lĩnh tìm được Hắc Hùng, chuyện cho tới bây giờ Tần Lĩnh là không còn cách nào khác, đương nhiên còn có cái cuối cùng Phương Pháp, tuy nhiên không đến cuối cùng Tần Lĩnh là sẽ không cân nhắc.

"Tiểu Hắc, có cái gì thuốc có thể giải Bách Độc ." Tần Linh tìm được Hắc Hùng, lo lắng mà hỏi.

Hắc Hùng không biết Tần Linh vì sao đột nhiên hỏi cái này, nhưng vẫn là nói ra: "Có một loại đan dược có thể giải trong thiên hạ bất luận cái gì một loại độc."

"Là đan dược gì?" Tần Linh gấp vội vàng nắm được Hắc Hùng tay cánh tay.

"Cửu Chuyển Kim Đan, Truyền Thuyết Thái Thượng Lão Quân Cửu Chuyển Kim Đan không chỉ có thể Giải Bách Độc. Coi như thân tử, chỉ phải gìn giữ Nhục Thân Bất Hủ, ăn này Tiên Đan có thể lập nưạ phục sinh. Mà lại này Tiên Đan có thể tăng cao tu vi, là ngàn vạn tu sĩ tha thiết ước mơ đan dược. Nhược Phàm người ăn được một khóa, liền có thể Lập Địa Thành Tiên. Tuy nhiên đến cùng là thật là giả ta cũng không biết, chỉ là tại một Bàn Cổ Tịch bên trên thấy qua..."

Tần Linh chợt nghe xong Cửu Chuyển Kim Đan, bỗng cảm giác vô vọng, tuy nhiên Tần Linh có Cửu Chuyển Kim Đan dược phương, nhưng Tần Linh lại sẽ không luyện chế đan dược, mà lại luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan Linh Dược Tần Linh cũng không có, Hắc Hùng những lời này tương đương nói vô ích.

Hắc Hùng ngồi xồm ở tráng kiện thân thể, đánh giá Lạc Hinh một phen, "Nhìn vị cô nương này triệu chứng, giờ phút này Độc Tổ đã rải toàn thân, chảy vào Tâm Mạch . Bình thường Linh Dược đã vô hiệu, ngoại trừ Cửu Chuyển Kim Đan. Như lại không trị liệu, sợ nguy hiểm đến tính mạng, đại ca vẫn là nhanh chóng nghĩ biện pháp, không phải vậy liền nguy hiểm..."

"Khó ngoại trừ Cửu Chuyển Kim Đan liền không còn cách nào khác sao?"

Hắc Hùng lắc đầu, "Nếu là trước thời gian một canh giờ có lẽ còn có, nhưng bây giờ ngoại trừ Cửu Chuyển Kim Đan bên ngoài, không còn cách nào khác.

Tần Linh biết Hắc Hùng từng xông vào một cái Yêu Thánh Động Phủ sao? Cửu Chuyển Kim Đan hẳn là từ nơi đó biết được , mà Hắc Hùng nói tới hết thấy có lẽ không sai. Muốn cứu Lạc Hinh có lẽ thật chỉ còn lại có một cái kia biện pháp.

"Có lẽ còn có một cái biện pháp, đại ca là đang do dự sao?" Hắc Hùng do dự hồi lâu vẫn là nói ra câu nói này.

Nhìn lấy Lạc Hinh cái kia thần tình thống khổ, Tần Linh biết không có thể lại trì hoãn , "Tiểu Hắc, có linh dược gì có thể tạm thời áp chế trong cơ thể nàng được lực?"

"Có, nhưng đại ca chỉ cần biết càng là áp chế, đến sau cùng lúc bộc phát càng là tấn mãnh, mà lại nhiều nhất có thể áp chế nửa canh giờ, nửa canh giờ qua đi, nếu là thể nội áp lực vẫn không chiếm được hóa giải, như vậy vị cô nương này liền sẽ hương tiêu ngọc vẫn! Đại ca chỉ cần nghĩ rõ ràng, hiện tại là giải độc thời cơ tốt nhất!" Hắc Hùng tuy nhiên không biết Tần Linh vì sao muốn áp chế được lực, nhưng Hắc Hùng có thể từ Tần Linh ánh mắt bên trong, nhìn ra Tần Linh đối ở trước mắt nữ tử này tình ý.

Tần Linh cúi đầu suy tư một lát, "Nửa canh giờ đầy đủ, Tiểu Hắc ngươi lập tức đem thuốc cho nàng ăn vào, ta đi giúp Tiểu Thạch, hẳn hiện tại đang cùng người Chiến Đấu, ta sợ hẳn không phải là đối thủ, rất nhanh ta liền sẽ trở về, thay ta chiếu cố tốt nàng!"

Cái kia con khi đang cùng người Chiến Đấu, Hắc Hùng lộ ra nghi hoặc, không đợi mở miệng muốn hỏi, Tần Linh thân ảnh liền biến mất không thấy gì nữa, Hắc Hùng nhìn thoáng qua Lạc Hinh, sau đó liền nhanh chân đi ra , không đến một hồi, Hắc Hùng liền trở về, đồng thời đen kịt gấu trên lòng bàn tay cảm vài cọng Linh Dược.

Tần Linh ra Hồn Động lời bạt, lập tức đi ra khỏi sơn động, mà giờ khắc này Thạch Viên cùng Sầm Thu vẫn đại chiến lấy, Thạch Viên không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, ần ần còn áp chế Sầm Thu. Tần Linh gấp này nhẹ nhàng thở ra, hẳn vốn cho rằng Thạch Viên khả năng không phải Sầm Thu đối thủ, nhưng hiện tại xem ra là mình quá lo lắng,

Chỉ gặp Thạch Viên quơ nắm đấm, hung hăng hướng phía Sầm Thu đập mạnh, mà Sầm Thu khả năng đã trải nghiệm qua Thạch Viên nắm đấm lợi hại, tót rồi bù, không dám cùng Thạch Viên cứng đối cứng, liên tục trốn tránh, từng mảnh từng mảnh cổ thụ chọc trời tại thạch vượn thiết quyền phía dưới hóa thành bột mịn.

Sầm Thu cảm giác mình rất biệt khuất, lúc đầu coi là trước mắt con khi này rất dễ đối phó, thế nhưng là hẳn phát hiện hẳn sai , không chỉ có khó đối phó, mà lại mườì phân khó chơi.

Sầm Thu phát hiện mình mọi việc đều thuận lợi kiếm khí, tựa hồ đối với trước mắt cái con khi này thương tổn không lớn, giống như da của hắn tựa như đúc bằng sắt , ngay cả kiếm khí đều mặc không thấu, còn có quyền kia đầu, Sầm Thu càng là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, tại một lần ngạnh hãn về sau, Sầm Thu hoảng hốt quay đầu, khoe miệng chảy ra một vệt đỏ tươi, ban nãy một quyền chỉ sợ không xuống Thiên Cầm.

Sầm Thu sợ hãi, trước mắt yêu thú này lai lịch bí ẩn, đơn giản tựa như một cái Chiến Đấu Cuồng, Sầm Thu có thể cảm giác ra Thạch Viên công pháp tu luyện mười phần cao thâm, tuyệt đối không phải Phổ Thông Yêu Thú có khả năng có, "Ngươi là ai? Vì sao muốn cùng ta Thục Sơn đối nghịch? Ngươi có biết Ta là ai?"

"Tiểu Thạch, không cần cố kỵ, hôm nay hẳn hẳn phải chết!"

Tần Linh âm thanh bỗng nhiên xuất hiện tại Sầm Thu phía sau, Sầm Thu không khỏi chấn động, bởi vì người tới có thể lặng yên không tiếng động ra hiện

tại hán phía sau, như vậy tu vi nhất định cao với mình.

Sầm Thu từ từ quay đầu, trên mặt tràn đầy kinh ngạc, "Là ngươi? Ngươi làm sao tại cái này?"

Tần Linh lạnh lùng nhìn lấy Sầm Thu, "Ta vì cái gì tại cái này? Cái này còn muốn hỏi ngươi rồi? Ngươi cái này không bằng heo chó đồ vật!" Vừa nghĩ tới Sầm Thu đối Lạc Hinh sờ tác sờ vi, Tần Linh liền sát ý sôi trào.

Sầm Thu giận dữ: "Ngươi dám mắng ta! Ngươi một cái người phạm nho nhỏ vậy mà đối ta như thế bất kính! Ngươi đây là đang muốn chết!"

Tần Linh tàn nhẫn cười một tiếng, "Xem ra đến bây giờ ngươi còn không có tỉnh ngộ, Tiểu Thạch giết hán!"

Thạch Viên cười toe toét miệng rộng, cuồng tiếu nói: "Được rồi! Rốt cục có thể buông tay ra, đại ca ngươi là không biết vừa rồi ta cũng không dám ra sao dùng sức, sợ đem hán đánh chết! Bất quá bây giờ tốt, rốt cục có thể thống thống khoái khoái đánh một trận, tiểu tử! Ngươi phải cẩn thận nha! Ta cũng sẽ không lưu tình..." Nói, Thạch Viên liền hướng phía Sầm Thu đánh tới.

Sầm Thu nghe xong Thạch Viên vừa mới căn bản là vô dụng đem hết toàn lực, cảm thấy càng là hoảng hốt, tuy nhiên tại nhìn thấy Tần Linh cách mình chỉ có ba trượng về sau, Sầm Thu phát qua một tia mỉm cười đắc ý.

Sầm Thu động, một đạo tàn ảnh tại hư không hiện lên, hướng phía Tần Linh đánh tới, Tần Linh cười lạnh một tiếng, cấp tốc xuất thủ, trong khoảnh khắc phong khởi vân dung, một đôi Cự Đại Chương Ẩn tại Tần Linh trước người ngưng kết, Phiên Thiên Chương, cái này một Vu Tộc Tuyệt Kỹ, bây giờ tại Tần Linh trên tay, hiện lộ rõ ràng uy lực to lớn.

Một cổ cường đại nguy cơ đánh tới, ý cười liền ngưng, Sầm Thu trên mặt cái kia một vòng mỉm cười đắc ý, trong nháy mắt biến mất, còn lại phía dưới chỉ có chấn kinh cùng kinh hoàng, "Ngươi? Làm sao có thể? Ngươi là tu sĩ..."

"Ta gì từng nói qua ta không phải tu sĩ?" Tần Linh trừng mắt mà chống đỡ, sát ý không giảm.

Thạch Viên gặp Tần Linh vừa ra tay, liền có uy thế như thế, lập tức gấp, tăng thêm tốc độ hướng phía Sầm Thu đánh tới, nhưng còn chưa tới phụ cận, Sầm Thu liền bị cái kia hùng hậu Chương Kinh đánh trúng, như cùng một mảnh Lạc Diệp, ở giữa không trung phiêu đảng...

"Đại ca, nói xong để cho ta xuất thủ, ngươi làm sao còn ra tay nặng như vậy? Ta vừa rồi đều không đã nghiên!"

"Yên tâm, hán còn chưa chết! Còn lại phía dưới liền giao cho ngươi, không cho phép để hán chạy!"

Thạch Viên mặc dù có chút tức nổi, nhưng dù sao cũng so chết mạnh, "Đại ca yên tâm, hán chạy không được!"

Sầm Thu kinh hãi nhìn chăm chăm Tần Linh, nghe đối thoại của hai người, Sầm Thu biết mình căn bản không phải hai người đối thủ, tuy nhiên Sầm Thu cũng sẽ không khoan tay chịu chết, chịu đựng trước ngực kịch liệt đau đớn, Sầm Thu giãy dụa lấy từ dưới đất đứng lên, đứng đứng đưa đưa nhảy lên Phi Kiếm, Cự Tốc giữa khu rừng xuyên toa, muốn chạy trốn.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: : Sầm Thu chết!

Gặp Sầm Thu muốn chạy trốn, Thạch Viên cái kia có thể để hán toại nguyện, vừa mới Thạch Viên còn tại Tần Linh trước mặt tự tin nói, sẽ không để cho Sầm Thu đào tẩu. Nếu là Sầm Thu đào tẩu, Thạch Viên mặt mũi còn để nơi nào, đặc biệt là nếu muốn Hắc Hùng đã biết, Thạch Viên biết đối phương nhất định sẽ nhờ vào đó cười nhạo mình.

"Hảo Tiểu Tử! Ở trước mặt ta còn muốn trốn! Ngươi vẫn là ngoan ngoãn trở về đi!"

Giờ phút này Sầm Thu đã trốn ra ngoài trăm thước, Thạch Viên tựa hồ không chút kinh hoàng, thân thể cao lớn chỉ một thoáng từ biến mất tại chỗ, quỷ dị xuất hiện tại Sầm Thu trước người.

Sầm Thu chính âm thầm may mắn trốn được một mạng, thầm nghĩ lần này sau khi trở về, tất nhiên tìm Tần Linh báo thù, chém giết Tần Linh. Chính may

nấn ở giữa, một đạo hắc ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Sầm Thu căn bản đến không kịp trốn tránh, đâm vào hắc ảnh phía trên. Vốn là trọng thương hắn, trên không trung chỗ nào còn có thể đứng được ổn, một đầu chìm vào trong rừng rậm.

Cái bóng đen này trông rỗng xuất hiện tại Sầm Thu trước người hắc ảnh tự nhiên là Thạch Viên, Thạch Viên chỉ như vậy tự tin, đó là bởi vì Tàn Linh trước đó truyền thụ hắn một môn thần thông, Chi Xích Thiên Nhai. Có môn thần thông này, Thạch Viên tràn đầy tự tin, là không ai có thể từ trong tay hắn chạy trốn.

Tàn Linh tại cách đó không xa âm thầm gạt đầu, này môn Chi Xích Thiên Nhai, thế nhưng là Đế Giang Đại Vu Độc Môn Thần Thông, lại khoảng cách xa cũng có thể một bước mà tới, phút chốc mà đạt, tuy nhiên trong một ý nghĩ. Tại phía xa thiên nhai, gần trong gang tấc chính là cái đạo lý này, này thần thông xa nhất nhưng một bước vượt qua hai mươi vạn dặm, có thể nói so con khỉ kia Cán Đầu Vân mạnh hơn nhiều.

Bây giờ môn thần thông này tại thạch vượn trong tay hiệu quả dần dần hiển hiện, lấy trước mắt Thạch Viên tu vi tới nói, Thạch Viên trình độ lớn nhất có thể trong nháy mắt năm trăm mét, nhưng cái này đã đủ rồi, đầy đủ đuổi kịp Sầm Thu.

Sầm Thu từ giữa không trung rơi xuống, rơi vào loạn trong rừng, đụng vào Thạch Viên cái kia cứng rắn trên thân thể, cơ hồ lần nữa để hắn ho ra máu, ở ngực từng trận đau nhức, Sầm Thu không dám may mắn dừng lại, lần này học thông minh, không còn Ngự Kiếm Phi Hành, mà là tại trong rừng Cực Tốc bay vọt, hắn lo lắng sẽ lần nữa đụng vào Thạch Viên.

"Tiểu tử! Ngươi vẫn là ngoan ngoãn chịu chết đi! Ngươi là trốn không thoát lòng bàn tay của ta !" Gặp Sầm Thu lại muốn chạy trốn chạy, Thạch Viên một cái nhay vọt liền chặn Sầm Thu đường đi.

Sầm Thu lẳng lặng đứng tại cái kia, trong mắt có từng tia kinh hoàng, ra vẻ trấn định nói: "Tàn Linh, ngươi thật dự định cùng ta Thục Sơn Phái là địch sao? Khó ngươi không sợ ta Thục Sơn Phái trả thù, Thục Sơn Phái cường đại ngươi hẳn là biết nói. Chỉ cần ngươi hôm nay thả ta, ta coi như làm chuyện gì cũng không có phát sinh!"

Tàn Linh cười to, "Thả ngươi! Ngươi cho rằng khả năng sao? Đừng cầm Thục Sơn làm ta sợ, ta sớm muộn sẽ giết đến tận Thục Sơn, tuy nhiên đáng tiếc ngươi sẽ chết không thấy được..."

Sầm Thu gặp Tàn Linh mềm không được cứng không xong, lập tức giận dữ, "Tàn Linh, ngươi nhưng nghĩ kỹ, chỉ cần ngươi hôm nay dám giết ta, như vậy ta dám cam đoan ngày mai đúng vậy ngươi Tàn gia bị tiêu diệt ngày, ai cũng không thể may mắn thoát khỏi!"

"Giết ngươi lại như thế nào? Hôm nay liền không có tính toán buông tha ngươi!" Tàn Linh trong đầu không khỏi nhớ tới sinh tử không biết cha mẹ cùng còn tại trong nguy hiểm Lạc Hinh.

Tàn Linh sát ý lần nữa ngưng tụ, "Tiểu Hắc, giết hắn!"

Thạch Viên đã sớm không kiên nhẫn được nữa, Sầm Thu hai lần ba phen muốn chạy trốn, đã chọc giận Thạch Viên, nghe thấy Tàn Linh lời nói về sau, Thạch Viên một đôi Cự Chương, lập tức từ trên trời giáng xuống, hướng phía Sầm Thu chụp tới.

Sầm Thu không biết Tàn Linh vì sao đối với mình lại như thế lớn sát ý, chẳng lẽ là bởi vì vừa rồi nữ tử kia, nhưng từ Tàn Linh trong lời nói tựa hồ cũng không hoàn toàn là.

Cự Chương từ trên trời giáng xuống, Sầm Thu thất kinh, liều mạng thân thể bị trọng thương cực lực trốn tránh, nhưng vẫn là bị Thạch Viên Chương Kính quét trúng, phiến bay xa mười mấy mét, rơi xuống tại một mảnh bụi gai bên trong, chỉ sợ lần này không chết, cũng không xê xích gì nhiều.

Thạch Viên há to miệng, cười không ngừng, "Lần này muốn chạy cũng chạy không được!" Thạch Viên tại bụi gai bên trong đem Sầm Thu ôm đi ra, nâng lên Tàn Linh trước mặt, "Đại ca, xử lý như thế nào, là hiện tại liền giết sao?"

"Người này phải chết! Không sau đó quả khó liệu!" Tàn Linh trước đó cũng nghe Huyền Sơ nhắc qua Sầm Thu người này, từ Huyền Sơ nơi đó giải được Sầm Thu người này phệ giết thành tính, hung ác ác độc, khoa trương ương ngạnh, tại tu chân giới bên trong là nổi tiếng xấu, nếu không phải có Thục Sơn Phái chỗ dựa, chỉ sợ Sầm Thu đã sớm đầu một nơi thân một nẻo, chỗ này có thể sống đến hôm nay.

Sầm Thu vốn định già chết, để trốn qua một kiếp này, nhưng hiện tại xem ra là không thể nào, cho tới giờ khắc này tại khoảng cách gần như vậy cảm thụ Tàn Linh sát ý về sau, Sầm Thu mới chính thức cảm thụ khí tức tử vong, lần thứ nhất cảm giác Tử Vong cách mình là như thế gần, đây là hắn năm mơ cũng không có nghĩ tới, Sầm Thu thật luống cuống, hắn còn không muốn chết!

"Đừng có giết ta! Đừng có giết ta! Vô luận ngươi muốn ta làm cái gì ta đều đáp ứng ngươi, chỉ hy vọng ngươi có thể lưu ta một mạng!" Sầm Thu bắt đầu khẩn cầu, trong mắt đều là bối rối, sinh tử lúc chỗ nào còn nhớ được nhiều như vậy.

"Muốn mạng sống cũng được, chỉ cần ngươi trả lời ta một vấn đề, ta có thể cân nhắc thả ngươi!"

Sầm Thu gặp mạng sống có hi vọng, lập tức hỏi: "Sự tình gì, chỉ cần là ta biết đến ta nhất định toàn nói cho ngươi!"

"Mười năm trước, các ngươi Thục Sơn Phái nhưng từng để Hoa gia bắt một đôi tuổi trẻ vợ chồng?" Tàn Linh vẫn là áp chế không nổi nội tâm tinh táo, hỏi vấn đề này.

Sầm Thu giật mình nhìn lấy Tàn Linh, tựa như nhìn lấy quái vật, lắp ba lắp bắp hỏi nói ra: "Ngươi... Ngươi... Ngươi làm sao biết ?"

Tần Linh hừ lạnh một tiếng, "Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, đã ngươi biết chuyện này, như vậy ta hỏi ngươi, đôi kia tuổi trẻ vợ chồng bây giờ đang nơi nào?"

Sầm Thu dựa vào lắc đầu, "Ta không biết, ta không biết, ngươi không nên hỏi ta! Coi như giết ta, ta cũng không biết !"

"Ngươi cho rằng ta không dám sao? Dù sao ta cũng không có ý định từ ngươi nơi này được cái gì? Tiểu Hắc động thủ! Câu hạ hấn Linh Thức, ta muốn từ đó biết ta muốn phải biết..." Sau khi nói xong, Tần Linh liền muốn quay người rời đi.

Sầm Thu gặp Tần Linh căn bản không có thả chính mình ý tứ, mà lại muốn mình hồn thức, linh hồn là người yếu ớt nhất vị trí, bình thường mà nói linh hồn nếu là lọt vào Ngoại Lực quấy nhiễu, Khinh giả hồn thức tán loạn, không còn tự mình. Kề nặng Hồn Tiêu Phách Tán, ngay cả chuyển thể đầu thai cơ hội cũng không có, cứ thế biến mất tại tam giới bên trong, "Tần Linh ngươi thật là ác độc độc! Ngươi không phải muốn biết tung tích của bọn hấn sao? Nói thật cho ngươi biết bọn hấn đã chết, sớm tại mười năm trước liền chết, tuy nhiên không biết bọn hấn là gì của ngươi, nhưng ta nghĩ ngươi hiện tại nhất định rất thống khổ đúng hay không? Ha-Ha..."

Ba! Thạch Viên một bàn tay đánh vào Sầm Thu trên mặt, "Tiểu tử! Ngươi đây là tìm tai vạ sao?" Thạch Viên một tát này không thể bảo là không nặng, đánh Sầm Thu máu tươi chảy ngang.

Sầm Thu biết hôm nay là tai kiếp khó thoát, Tần Linh cái kia cường đại sát ý, căn bản là bình tức không được, "Tần Linh, ngươi muốn giết ta, ta sẽ không cho ngươi cơ sẽ, ngươi chờ! Ta ở phía dưới chờ ngươi, còn có các ngươi toàn bộ Tần gia, có các ngươi vì ta chôn cùng, ta đáng giá!" Một cỗ cuồng bạo khí tức tỏa khắp tại Sầm Thu quanh thân.

Tần Linh sắc mặt đại biến, một tiếng la hét, "Không tốt! Tiểu Thạch mau tránh ra!"

Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt từ biến mất tại chỗ, xuất hiện tại Thạch Viên Thân bên cạnh, mà Thạch Viên đang nghe Tần Linh la hét về sau, lập tức đem xách trong tay Sầm Thu vứt bỏ.

Ầm ầm..

Thanh thế to lớn, thiên hôn địa ám, một đóa cự đại mây hình nấm bay lên, Phương Viên ngàn mét bên trong biến thành một phiến đất hoang vu.

Một khắc đồng hồ về sau, tan thành mây khói, lại lần nữa nhìn lại, chỉ gặp nguyên bản lục úc sum suê rừng rậm, giờ phút này đã biến thành một mảnh hư vô, một cái sâu đạt gần mười mét hố to xuất hiện ở trước mắt, mà Tần Linh cùng Thạch Viên sớm đã đã mất đi tung tích. Không biết đi nơi nào?

Một bóng người từ phía trên rơi xuống, người đến tóc trắng cần cần, người khoác một kiện tương đạo bào màu tím, mà lão giả dưới chân Hách Nhiên chính là ban này chỉ linh thờ, linh thờ rúc vào lão giả dưới chân, hiếu kỳ đánh giá hết thấy trước mắt, còn tại hố sâu trước hít hà.

Lão giả tại một trận dò xét về sau, thờ dài một tiếng, "Thật sự là nghiệp chương a! Đáng tiếc, đáng tiếc..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: : Bảo vật xuất hiện?

Bên ngoài mấy chục dặm, Vô Đương Sơn đỉnh núi, một trận núi dao động lắc, một số đang xuống núi chư các phái võ giả suýt nữa bị chấn xuống núi, tuy nhiên trước đến tham gia luận võ phần lớn đã rời đi, nhưng vẫn là có một phần nhỏ cũng không rời đi, bây giờ động tĩnh lớn như vậy liền như là phát sinh chấn động, chúng người thất kinh, nhao nhao quay đầu ngoái nhìn, muốn biết chuyện gì xảy ra.

Mà những cái kia sớm đã rời đi các phái đệ tử tại bên ngoài mười mấy dặm cũng cảm nhận được mặt đất rung động, nhao nhao suy đoán có phải hay không động đất, trải qua qua một đoạn thời gian Cự Tộc tiến lên, Tần gia đám người hôm nay đã sớm hạ Vô Đương Sơn, xuất hiện tại Vô Đương Sơn bên ngoài mười mấy dặm, Tần Đức cảm giác dưới chân Đại Địa một trận rung động, "Huyền Sơ đạo trưởng, có biết chuyện gì xảy ra, nhìn động tĩnh này tựa hồ là Vô Đương Sơn phương hướng..." Tần Linh còn tại Vô Đương Sơn, Tần Đức có chút bận tâm.

Huyền Sơ hướng phía Vô Đương Sơn phương hướng ngoái nhìn hồi lâu, mới nói ra: "Lão gia tử không cần lo lắng, lấy Tần huynh tu vi là không có nguy hiểm gì !"

"Sư phụ, đó là Võ Đang Sơn phương hướng!" Mộ Liên Phong bỗng nhiên xuất hiện tại Huyền Sơ sau lưng.

Huyền Sơ cười khỏ một tiếng, "Mộ sư đệ, ta đã nói với ngươi, đừng gọi ta sư phụ, chờ Mộ huynh bái nhập ta Thiên Sư Giáo, đứng vậy ngang hàng tương xứng, Mộ huynh vẫn là gọi ta sư huynh đi!"

Nguyên lai hôm đó luận võ về sau, Huyền Sơ liền mang theo Mộ Liên Phong tìm được phái Võ Đang Chương Giáo Trì Trọng, nói rõ mình ý đồ đến, muốn cho Mộ Liên Phong bái nhập Thiên Sư Giáo. Lúc ấy Trì Trọng nghe xong, suýt nữa cùng Huyền Sơ trở mặt, không nói trước Mộ Liên Phong là Võ Đang trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, vèn vèn Huyền Sơ như thế giống trống khua chiêng đào chân tường, cũng làm người ta cảm thấy quá phách lối, chớ nói chi là ngay trước Nhất Phái mặt của chương môn.

Võ Đang làm Hoa Hạ Đại Phái, chưa từng nhận qua khuất nhục như vậy, lúc ấy Trì Trọng mặt âm trầm cơ hồ có thể vận nước chảy đến, "Huyền Sơ đạo trưởng chớ có đùa kiểu này..."

Huyền Sơ mỉm cười, "Ao chương môn nhìn Bàn Đạo giống như là đang nói đùa sao? Bàn Đạo là chăm chú, không biết ao chương môn có thể bỏ những thứ yêu thích! Ao chương môn xin yên tâm, Bàn Đạo cũng không cầu mạnh hấn thoát ly Võ Đang, chỉ cần Mộ huynh chịu bái nhập ta Thiên Sư Giáo là được!"

"Người tới tiền khách!" Trì Trọng nhện xuống nô khí, không có xuất thủ, đối Huyền Sơ hạ lệnh trực khách.

Huyền Sơ vẫn trấn định như cũ như thường, bởi vì trong đại sảnh chỉ có Huyền Sơ, Trì Trọng cùng Mộ Liên Phong ba người, Huyền Sơ dự định lộ ra một số thủ đoạn, Huyền Sơ tin tưởng chỉ cần Trì Trọng sau khi xem, nhất định tuy nhiên phản đối với chuyện này. "Ao đạo hữu chậm đã! Mấy người ao đạo hữu nhìn Bàn Đạo một phen thủ đoạn thời điểm, lại xua đuổi tại hạ cũng không muộn!"

Trì Trọng trợn mắt nhìn, cảnh giác nhìn lấy Huyền Sơ, "Làm sao Huyền Sơ đạo hữu còn muốn động thủ hay sao?"

Mộ Liên Phong cũng coi là Huyền Sơ muốn động thủ, đang muốn tiến lên khuyên can, nhưng tại giây phút này, Huyền Sơ dưới chân bỗng nhiên trống rỗng xuất hiện một thanh phi kiếm, kiếm quang bắn ra bốn phía, lơ lửng tại Huyền Sơ dưới chân, mà Huyền Sơ nhìn lấy hai người tự tin cười một tiếng, ung dung không vội nhảy lên trên phi kiếm, ở đại sảnh giữa không trung là một trận phi nhanh.

Trì Trọng chỉ Huyền Sơ thật lâu không nói, trong mắt chấn kinh vô pháp che giấu, Mộ Liên Phong càng là trừng lớn hai mắt, "Ngươi! Ngươi... Ngươi là tu sĩ?"

Huyền Sơ nhảy xuống Phi Kiếm, "Không sai chính là tại hạ tu sĩ, không nghĩ tới ao đạo hữu cũng biết Đạo Tu sĩ?"

Trì Trọng làm Võ Đang Sơn chương môn, biết đến tự nhiên so với bình thường người nhiều một chút, mà Trì Trọng sở dĩ biết Đạo Tu sĩ, hay là bởi vì Võ Đang cái kia nhân vật truyền kỳ Trương Tam Phong.

Hơn mười năm trước, Trương Tam Phong từng hiện thân qua Võ Đang Sơn, lúc ấy toàn bộ Võ Đang hiện lên vẻ kinh sợ, mà Trì Trọng cũng trùng hợp biết nói, lúc ấy phái Võ Đang đòi trước chương môn thỉnh cầu Trương Tam Phong truyền xuống Tiên Pháp, lúc ấy Trương Tam Phong cũng đáp ứng, nói mấy năm sau đó sẽ trở về truyền xuống Tiên Pháp, nhưng hôm nay mười mấy năm trôi qua, Trương Tam Phong cái kia vừa đi, liền không tin tức.

Trì Trọng không có vừa rồi phần nộ, "Huyền Sơ... Thật dự định muốn Phong Nhi bái nhập Thiên Sư Giáo, mà không thoát ly Võ Đang Sơn?" Trong lúc nhất thời Trì Trọng cũng không biết nên xưng hô như thế nào Huyền Sơ, là hấn giải bình thường tu sĩ nhìn như rất trẻ trung, nhưng động thì đúng vậy trăm năm thậm chí ngàn năm lão yêu quái.

"Ao đạo hữu còn xưng hô Bàn Đạo Huyền Sơ đạo hữu là được, ao đạo hữu xin yên tâm, coi như Mộ huynh bái nhập ta Thiên Sư Giáo, hấn vẫn là ngươi Võ Đang đệ tử tử, chúng ta là sẽ không cưỡng cầu Mộ huynh thoát ly Võ Đang!"

Trì Trọng ngưng lông mày trầm tư một chút, "Có thể, nhưng ta muốn cùng phong mà đơn độc nói một chút..."

Sau nửa canh giờ, Trì Trọng cùng Mộ Liên Phong đồng thời đi ra, chỉ gặp Trì Trọng vẻ mặt tươi cười, trước đó Nộ Hòa đã sớm tan thành mây khói, "Vừa mới nhiều có đắc tội, mong rằng Huyền Sơ đạo hữu thứ lỗi!"

Huyền Sơ không có đi nghe lén Mộ Liên Phong cùng Trì Trọng nói cái gì, hấn thấy những này đều không trọng yếu, chỉ cần Mộ Liên Phong có thể trung với Thiên Sư Giáo là được, mà lại đi qua thời gian dài như vậy quan sát, Huyền Sơ mười phần khẳng định Mộ Liên Phong nhân phẩm, bằng không cũng sẽ không thay sư thu đồ.

Đồng dạng tại mấy chục dặm bên ngoài Hoa gia cả đám cũng nhao nhao quay đầu nhìn lại, Hoa Phong ý vị thâm trường nhìn thoáng qua, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, tuy nhiên hấn không biết chuyện gì xảy ra, nhưng hấn suy đoán tám chín phần mười là chuyện kia nguyên nhân, "Hi vọng các người không cần cố gắng của ta uống phí mới tốt!"

Hoa Dạ từ phía sau chạy tới, "Phong Nhi có biết chuyện gì xảy ra? Có phải hay không Võ Đang Sơn xảy ra chuyện gì?"

Hoa Phong thu hồi cái kia vẻ đắc ý, bình tĩnh nói ra: "Cha không cần để ý, dưới mắt nhất khẩn cấp chính là chạy tới Tàn Linh Sơn Mạch, tìm kiếm bảo vật quan trọng!"

Giờ phút này cấu kết cùng Ninh Tắc, Hoa Phúc Hải ba người sớm đã rời đi, bọn hấn đi đầu một bước đi Tàn Linh Sơn Mạch.

Lớn như thế chấn động, đối với mẫn cảm tu sĩ mà nói, tuyệt đối không phải chấn động đơn giản như vậy, có người từ đó phát giác một tia không giống nhau vị đạo.

Một tòa tháp bé ngọn núi bên trên, Mặc Dương thật chặt vận lấy hai mắt, nhìn về phía Vô Đang Sơn phương hướng, "Sur Tỷ? Chuyện gì xảy ra, làm sao cảm giác giống như có tu sĩ đang chiến đấu?"

Đoan Mộc Yên cũng vội vã nhìn thoáng qua, liền không tiếp tục để ý, "Sur đệ quá lo lắng, chẳng qua là phổ thông động mà thôi, chúng ta vẫn là nắm chặt thời gian tiến về Tần Linh Sơn Mạch, vừa rồi chúng ta đã được đến tin tức, Thực Sơn Phái cầu kết đám người đã tiến về Tần Linh Sơn Mạch đi, xem ra bọn hán nhất định là đạt được cái gì đáng tin tin tức, bảo vật khả năng ở nơi đó..."

"Thật sao? Sur Tỷ ngươi làm sao không nói sớm!" Mặc Dương đại hi, đi vào Thế Tục Giới nhiều ngày, dò xét bảo vật không quả. Hôm nay rốt cục nghe nói bảo vật tin tức, Mặc Dương như thế nào không kích động.

Cái này một tiếng chấn động kịch liệt, tuy nhiên để chúng tu sĩ cảm thấy mười phần không tầm thường, nhưng lại không ai tiến đến dò xét, bởi vì vì một tin tức đang khi bọn họ ở giữa lưu truyền ra đến, bảo vật xuất thế chỉ địa ngay tại Tần Linh Sơn Mạch. Hiện tại cơ hồ tất cả tu sĩ đều đang đuổi hướng Tần Linh Sơn Mạch, chỗ nào còn nhớ được cái này.

Hỗn Độn trong sách, Tần Linh vẫn lòng còn sợ hãi, cái này loại lo lắng cũng không phải tới từ mình, mà là đến từ Thạch Viên, "Tiểu Thạch, ngươi không có bị thương chứ?"

Tần Linh tại đem Thạch Viên thu hút Hỗn Độn sách một khắc này, Sầm Thu đã tự bạo, cho nên Tần Linh cũng không rõ ràng Thạch Viên là có bị thương hay không.

Thạch Viên toét miệng đứng ở một bên, trên mặt biểu lộ cực không tự nhiên, "Đại ca yên tâm, ta không sao. Chẳng qua là một chút vết thương nhỏ mà thôi..."

Tần Linh đi đến Thạch Viên phía sau xem xét, chỉ gặp Thạch Viên trên lưng máu thịt be bét, đầm máu một mảnh, không có một khối xong địa phương tốt, "Ngươi thụ thương!" Tần Linh chấn kinh.

Thạch Viên cười khan hai tiếng, "Đề đại ca chê cười, cái này một chút vết thương nhỏ không quan trọng, ta da dày, qua hai ngày liền sẽ tốt!"

Tần Linh cau mày, hán không nghĩ tới Sầm Thu tự bạo uy lực sẽ lớn như vậy, cùng lúc trước nữ quý so sánh quả thực là một trời một vực, không thể so sánh nổi.

Tần Linh biết là mình sơ suất, nếu như không phải mình trong lòng còn có vẻ bất nhẫn, nơi nào sẽ để Sầm Thu nắm lấy cơ hội tự bạo, cái này cũng cho Tần Linh sau này cảnh tỉnh.

"Đi, ta dẫn ngươi đi tìm Tiểu Hắc, để hán vì ngươi tìm chút Linh Dược liệu thương."

Thạch Viên vốn là không muốn đi, bởi vì hán không muốn để cho Hắc Hùng nhìn thấy mình thụ thương, nói như vậy sau này chẳng phải là thật mất mặt, lần thứ nhất giúp đại ca bận bịu liền làm thành dạng này, Thạch Viên giống như hồ đã thấy Hắc Hùng cái kia đen sì trên mặt vô tận ý cười.

"Nguy rồi đại ca! Con thỏ kia?" Thạch Viên bỗng nhiên nghĩ đến cái kia tràn ngập linh tính con thỏ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: : Trương Tam Phong

Tần Linh đã sớm đem con thỏ quên, giờ phút này còn có chuyện trọng yếu hơn chờ lấy Tần Linh đi làm, nửa canh giờ đã nhanh đến , thời gian khẩn cấp, nhiều tri hoãn một phần, Lạc Hình liền nhiều một phần nguy hiểm

Tần Linh một hồi tưởng lại cái kia tràn ngập linh tính con thỏ, đã cảm thấy có chút áy náy, con thỏ khả năng đã tại tự bạo bên trong chết đi, Tần Linh không tin nó có thể còn sống sót.

Dừng bước lại, Tần Linh đổi Thạch Viên nói: "Người đi trước tìm Tiểu Hắc, để hắn đem trên lưng người vết thương xử lý một chút, sau đó nói cho hắn biết chiều cô tốt Hình nhi, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về."

Tần Linh biến mất về sau, Thạch Viên phối hợp nói: "Không được, tuyệt đối không thể để cho cái kia Đại Bồn Hùng nhìn thấy bộ dáng của ta bây giờ, vẫn là trước đem trên lưng thương khôi phục lại nói..." Dứt lời, Thạch Viên liền ngồi xếp bằng trên mặt đất, liệu lên thương tới.

Tần Linh thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại cái rãnh to kia phía trên, cảnh tượng trước mắt để Tần Linh giật mình không nhỏ, lớn như vậy Lực Phá Hoại là Tần Linh không có dự liệu được, trách không được Tiểu Thạch sẽ thụ thương. Lúc ấy Thạch Viên mặc dù đem Sầm Thu ném ra ngoài, nhưng lại hơi trễ, nếu không phải Tần Linh kịp thời xuất hiện đem Thạch Viên thu hút Hỗn Độn trong sách, chỉ sợ Thạch Viên hiện tại dữ nhiều lành ít, coi như không chết, cũng phải lưu lại nửa cái mạng.

Trước mắt ngàn mét bên trong một mảnh hoang vu, thu vào Tần Linh trong mắt chỉ có trần trụi nhám thạch, còn có một cổ khói xanh, Tần Linh một hồi, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì, xem ra cái kia linh thể đã chết đi, tại bạo tạc bên trong tan thành mây khói. Tuy nhiên để Tần Linh kỳ quái là nơi này cách Võ Đang Sơn cũng bất quá mấy chục dặm, ẩn lý thuyết động tĩnh lớn như vậy, những tu sĩ kia hẳn là có thể cảm ứng được, tại sao lâu như thế đi qua, không có phát hiện một cái tu sĩ đến đây dò xét, đây là có chuyện gì?

Tần Linh chỗ nào biết giờ phút này cơ hồ tất cả tu sĩ đều chính trước khi đến Tần Linh Sơn Mạch, sự tình chính càng đối càng bị, đối Tần gia rất bất lợi, Tần gia ngay tại Tần Linh Thái Bạch Sơn dưới, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có tu sĩ tìm tới đó.

"Đạo hữu là đang tìm vật nhỏ này sao?" Một tiếng không nhẹ không nặng âm thanh bỗng nhiên tại Tần Linh phía sau vang lên.

Tần Linh toàn thân đột nhiên chấn động, lại có người vô thanh vô tức xuất hiện tại phía sau mình, mà lại mình vậy mà không có một chút cảm thấy, như là địch nhân, chỉ sợ sau quá khó liệu, Tần Linh một thân mồ hôi lạnh quay đầu lại.

Cả người khoác trương đạo bào màu tím, bên trên thêu Âm Dương Ngự, tay cầm Phát Trần, eo bên trong bội kiếm, béo vớ mây giày lão đạo đang cùng húc nhìn lấy Tần Linh, Uyển Như một cái Thế ngoại cao nhân.

Tần Linh biết lão đạo cũng không có ác ý, không phải vậy đã sớm xuất thủ, mà lại Tần Linh vậy mà phát hiện mình dò xét không ra lão giả thực lực, "Không phải tiền bối là?"

Lão đạo vuốt dài ba thước cần, "Lão đạo thực không dám đương nổi đạo hữu danh xưng, đạo hữu thực lực lão đạo từ đáy lòng bội phục! Người ta ngang hàng tương giao là được!"

Tần Linh mang mang chối từ, liền xưng "Không dám, không dám!"

Lão Đạo Sĩ tiếp tục nói: "Lão đạo Tục Gia họ Trương, Đạo Hào Tam Phong, ngược lại để đạo hữu chê cười!"

Tần Linh mới nghe qua còn cho là mình nghe lầm, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại nơi đây chính là cách Võ Đang Sơn không xa, có thể nói là Võ Đang hậu sơn, mà trước mắt cái này lão đạo tu vi lại cao thâm như vậy, thật chẳng lẽ đúng vậy người kia.

Tần Linh khắc chế trong lòng cái kia một tia chán kinh, "Tiền bối thế nhưng là Võ Đang Trương Tam Phong Trương Chân Nhân?"

Lão đạo vuốt râu cười to, "Ha-Ha... Không nghĩ tới mấy trăm năm qua đi, còn có người biết lão đạo, không sai, lão đạo chính là Võ Đang Trương Tam Phong, không biết đạo hữu ra sao phái cao đồ, tuổi còn nhỏ liền có tu vi như thế?"

"Tiền bối quá khen! Tại hạ tu vi nông cạn, độc từ tu hành, chỗ nào đáng giá tiền bối như thế tán dương! Vừa mới thế nhưng là tiền bối chỉ dẫn văn bối tới đây?" Tần Linh thấy được Trương Tam Phong dưới chân cái kia linh thể, lập tức đã biết mấu chốt trong đó.

"Không sai, chính là lão đạo, lão đạo nhìn đạo hữu truy tung mà đến, cũng không đành lòng nhìn lấy cái kia Nữ Oa thụ hại, trùng hợp đạo hữu vị bằng hữu nào kêu gọi bốn phía dã thú, cho nên liền để cái vật nhỏ này đem bọn người dẫn đi qua..."

Tần Linh thật sâu đối Trương Tam Phong chấp tay, "Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, Tần Linh cảm kích khôn cùng, cũng thay Hình nhi tạ Tạ tiền bối cứu giúp chi ân..."

"Cái kia Nữ Oa không có sao chứ? Thực Sơn Phái thật sự là càng ngày càng không tương nổi..." Trương Tam Phong tựa hồ lộ ra rất quan tâm Lạc Hình an nguy, đối với Thực Sơn Phái cũng có phần có ý kiến.

Tần Linh nghe xong, lập tức nghĩ đến Lạc Hình trên người được lực còn chưa hóa giải, giờ phút này chỉ còn lại không tới nửa khắc đồng hồ, không thể lại trì hoãn một giây, "Đa tạ tiền bối quan tâm, Hình nhi rất tốt, chẳng qua là tình huống không thể lạc quan..."

Trương Tam Phong gặp Tần Linh mặt lộ vẻ khó xử, biết Tần Linh khả năng gặp cái gì khó giải quyết vấn đề, "A! Đạo hữu không ngại nói cho lão đạo, lão đạo có lẽ có thể giúp bên trên cái gì?"

Tần Linh cũng không có cái gì giấu diếm, đem Lạc Hình tình huống như thật nói cho Trương Tam Phong, Trương Tam Phong nghe xong, nhắm mắt trầm tư một chút về sau, nói: "Tần đạo hữu nếu là tin tưởng lão đạo, không ngại đem vị cô nương kia mang đến để lão đạo thay chẩn bệnh một phen, có lẽ lão đạo có biện pháp?"

"Chân nhân nói nhưng là thật?" Tần Linh mừng rỡ vạn phần, tuy nhiên Tần Linh biết Lạc Hình tình ý, nhưng Tần Linh thực sự không muốn dưới loại tình

huống này cùng Lạc Hinh phát sinh quan hệ.

Trương Tam Phong chậm rãi gật đầu, "Gần trăm năm nay, lão đạo trong lúc rảnh rỗi, đối thư hoàng chi thuật hơi có nghiên cứu, có lẽ có thể hóa giải mất vị cô nương kia thể nội được lực!"

Trương Tam Phong lời nói Tần Linh không có chút nào hoài nghi, Trương Tam Phong có thể nói Đệ nhất kỳ nhân, không chỉ có khai sáng một cái võ học Lưu Phái, hơn nữa còn nương tựa theo võ học đưng chạm đến nói, bây giờ tu vi càng là thâm bất khả trắc, có lẽ thật sự có biện pháp, "Chân nhân xin chờ một chút, vẫn bởi cái này đi đem Hinh nhi mang đến để chân nhân chẩn bệnh..."

Tần Linh đã không lo được nhiều như vậy, tại Trương Tam Phong trước mặt trực tiếp biến mất.

Tại Tần Linh đột nhiên biến mất trong nháy mắt đó, Trương Tam Phong ung dung không vội trên mặt lộ ra một tia kinh sợ, bởi vì ngay tại vừa rồi Trương Tam Phong không có cảm nhận được bất kỳ sóng pháp lực, Tần Linh liền quý đi như vậy biến mất, tiếp theo cười nói: "Xem ra Tần tiểu hữu đúng vậy bằng này tránh thoát ban này một kiếp!"

Khi Tần Linh hiện thân Hồn Độn trong sách lúc, đi thẳng tới trong sơn động, nhìn thấy Hắc Hùng, về phần Thạch Viên thân ảnh, Tần Linh không có trông thấy, "Tiểu Hắc, Hinh nhi thể nào?"

Hắc Hùng gặp Tần Linh chạy về, lòng khẩn trương rốt cục yên tâm, nếu là Tần Linh lại không chạy về, Hắc Hùng thật không biết nên làm gì bây giờ? Có lẽ chỉ có thể trở mặt nhìn Lạc Hinh hương tiêu ngọc vẫn, "Tình huống không thể lạc quan, còn có không đến nửa giờ Dược Hiệu liền sẽ triệt để bộc phát, khi đó nếu muốn cứu chỉ sợ thân tiên cũng không thể ra sức... Cho nên nói đại ca vẫn là đuổi mau hạ quyết định đi! Thời gian không đợi người! Ta muốn sau đó vị cô nương này cũng sẽ không quai đại ca!"

"Thời gian còn kịp!" Nói Tần Linh liền ôm lấy Lạc Hinh, hướng phía động đi ra ngoài.

Hắc Hùng phiền muộn, ám đạo đại ca làm sao không ở nơi này, chẳng lẽ còn sợ ta Lão Hùng nhìn lên sao?"Đại ca, người đi đâu? Kỳ thực người không cần đi, ta đi bên ngoài cho người trông coi, cam đoan tại trong lúc này không người quấy rầy!"

"Tốt, chuyện còn lại người không cần phải để ý đến, ta từ có chừng mực, người đi tìm một chút Thạch Viên, hẳn giống như thụ thương, hái chút Linh Dược cho hắn liệu thương chỗ!" Hắc Hùng ý tứ, Tần Linh làm sao lại không rõ, bất quá thời gian khẩn cấp, Tần Linh cũng không có thời gian đi giải thích nhiều như vậy.

Nghe được Tần Linh nói Thạch Viên thụ thương, Hắc Hùng kinh ngạc vạn phần, "Con khi thụ thương!"

Tần Linh ôm Lạc Hinh biến mất trong sơn động, Hắc Hùng cười hắc hắc, "Có ý tứ, con khi vậy mà thụ thương, không được! Lão Hùng ta phải đi xem một chút..." Nói Hắc Hùng liền mang theo vô tận ý cười nhanh chân đi ra sơn động.

Tần Linh thân ảnh xuất hiện lần nữa tại Trương Tam Phong trước mặt, đồng thời trong ngực còn nhiều hơn một thân ảnh, Lạc Hinh ôm thật chặt Tần Linh, thỉnh thoảng còn tại Tần Linh trên thân vận vẹo, cảm giác kia cơ hồ khiến Tần Linh cầm giữ không được, ngăn chặn nội tâm dị dạng, Tần Linh đi vào Trương Tam Phong trước mặt.

Trương Tam Phong cũng biết tình huống nguy cấp, "Đạo hữu mời theo lão đạo đến đây, phía trước không xa đúng vậy lão đạo chỗ tu luyện..."

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: : Hóa giải được lực

Việc này không nên chậm trễ, hai người đừng không mà lên, rất nhanh hai người liền đi tới trước một hang núi, trong cái sơn động này cùng Sâm Thu lựa chọn cái sơn động kia ở giữa tuy nhiên gần mét, đây cũng là Trương Tam Phong có thể phát hiện Sâm Thu nguyên nhân.

Trong sơn động rất là ngắn gọn, ngoại trừ một cái giường đá cùng một cái Bò đệm, cũng không có cái gì, Tần Linh đem Lạc Hinh đặt ở trên giường đá, nhưng Lạc Hinh lại thật chặt bắt lấy Tần Linh, đảm nhiệm Tần Linh như thế nào đều gãy dựa không ra.

Trương Tam Phong để tay xuống bên trong Phát Trần, "Lão đạo quan sát vị cô nương này thể nội được lực sắp bạo phát, đạo hữu trước hết như vậy đi!

Đội lão đạo trước chấn bệnh một phen!"

Cứ như vậy Tần Linh ôm Lạc Hinh, Trương Tam Phong vì Lạc Hinh chấn bệnh, đối với cái này Tần Linh chỉ có thể cười khổ, Lạc Hinh tuy nhiên không có Ý Thức, nhưng lại cũng không yên tĩnh, một đôi mềm như không xương đầu ngón tay tại Tần Linh trên thân lung tung sờ lấy, làm Tần Linh mặt đỏ tới mang tai, có nỗi khổ không nói được a!

Tần Linh chăm chú nhìn chăm chăm Trương Tam Phong, chỉ gặp lông mày của hắn một hồi giãn ra, một hồi nhú chặt, Tần Linh cũng suy đoán không ra Trương Tam Phong đến cùng có biện pháp nào không, Lạc Hinh tại Tần Linh trong ngực càng ngày càng không an phận, được lực đã đến bạo phát biên giới, thật chẳng lẽ chỉ còn lại có một cái kia biện pháp sao?

Thật lâu Trương Tam Phong thờ dài một tiếng, Tần Linh vội vàng hỏi: "Chân nhân nhưng có biện pháp?"

Trương Tam Phong chậm rãi nói: "Cô nương này hẳn là bị người kia Uy hạ Hồi Xuân Đan, lúc đầu nếu là bình thường thuốc người lực đã sớm bộc phát, nhưng vị cô nương này thể chất có chút đặc cách, lão đạo cũng là vừa vận phát hiện, cũng chính là cái này thể chất đặc biệt, mới khiến cho cô nương này chống đỡ lâu như vậy, tuy nhiên chống càng lâu, thể nội chỗ góp nhặt được lực cũng càng sâu, lúc bộc phát cũng liền càng lợi hại! Bây giờ được lực đã chảy vào Tâm Mạch, mặc dù có chút phiền phức, nhưng vẫn là có thể thử một lần!"

Kỳ thực tại Sầm Thu đem Lạc Hinh mang tới đây một khắc này, Trương Tam Phong liền đã biết nói, Sầm Thu đối Lạc Hinh nói một phen Trương Tam Phong càng là không sót một chữ nghe vào trong tai, đang nghe Lạc Hinh chính là thủy linh chi thể về sau, Trương Tam Phong khiếp sợ không thôi, nhưng vẫn là có một vẻ hoài nghi.

Coi như Tần Linh không có đuổi theo, Trương Tam Phong cũng sẽ ra tay. [77n T. COM Thiên Thiên tiểu thuyết] tại Trương Tam Phong phát hiện Tần Linh cùng Thạch Viên truy tung mà tới lúc, Trương Tam Phong liền để hắn nuôi dưỡng một cái linh thổ tướng Tần Linh dẫn đi qua, thể nhưng là tất cả chuyện tiếp theo nằm ngoài dự đoán của hắn, Sầm Thu tự bạo càng là hắn không có nghĩ tới.

Thể chất đặc thù lực địa, Tần Linh không biết Lạc Hinh thể chất có cái gì đặc thù lực địa, mà dưới mắt Tần Linh cũng không lo được những này, Tần Linh chỉ muốn biết có hay không còn có còn lại biện pháp có thể hóa đi Lạc Hinh thể nội được lực, để nó thức tỉnh, "Chân nhân nhưng có biện pháp trị liệu?"

Trương Tam Phong suy tư một lát, tựa hồ thực sự rơi xuống nào đó loại quyết tâm, "Có, nhưng lão đạo còn cần đạo hữu ở một bên hiệp trợ."

Tần Linh nghe xong, đại hỉ nói: "Chân nhân xin cứ việc nói, Tần Linh ôn hòa toàn lực phối hợp!"

Rất nhanh Trương Tam Phong Cự bàn giao tại trị liệu quá trình bên trong Tần Linh cần làm, "Thật người yên tâm, vẫn bồi ôn hòa toàn lực ứng phó."

Trương Tam Phong từ trong ngực móc ra một cái bình ngọc tinh xảo, một khóa vàng óng ánh đan được lẳng lẳng nằm tại Trương Tam Phong trong lòng bàn tay phía trên, một cổ xông vào mũi mũi thuốc lập tức trong sơn động tán mát ra.

Tần Linh mặc dù không biết là gì Chứng Linh Dược, nhưng chỉ bằng cái này mê người mùi thuốc nhất định sẽ không kém. Tần Linh chỗ nào biết đan dược này, bây giờ Trương Tam Phong trên thân cũng chỉ còn lại hai khóa, bình thường Trương Tam Phong đều không nở phục dụng, bảo bồi vô cùng, không nghĩ tới hôm nay vậy mà lại xuất ra một khóa cứu chữa Lạc Hinh.

Đan dược tên là Hóa Âm đan, chính là Trương Tam Phong tự hành luyện chế đan dược, cũng chớ xem thường đan dược này, Trương Tam Phong thể nhưng là đối Luyện Đan có rất sâu tạo nghệ, Hóa Âm đan càng là Trương Tam Phong luyện chế đan dược bên trong trân quý nhất đan dược, viên thuốc này không chỉ có thể cấp tốc chữa trị thương thể, đem thân thể khôi phục lại trạng thái tốt nhất, trân quý nhất chính là viên thuốc này bên trong chứa một tia Chí Âm Chí Hàn chi khí, chính là mỗi ngày Ngọc Thổ Đông Thăng thời điểm, Trương Tam Phong từ một vòng Nguyệt Quang bên trong ngưng luyện ra được, mười phần trân quý.

Trương Tam Phong muốn nương tựa theo đan dược bên trong cái kia một tia Chí Âm Chí Hàn chi khí đem Lạc Hinh thể nội được lực luyện hóa, đương nhiên bằng một viên thuốc là vền vẹn không có đủ hay không, Trương Tam Phong còn có ý định khác, đan dược trong đó một cái trong đó phụ trợ, vì Trương Tam Phong bước kế tiếp lưu lại một chút thời gian làm chuẩn bị.

Trương Tam Phong khoanh chân ngồi tại Tần Linh đối diện, mà Lạc Hinh cả người dán thật chặt tại Tần Linh trên thân, đưa lưng về phía Trương Tam Phong, "Đạo hữu lưu ý, lão đạo muốn xuất thủ, trong quá trình này còn cần đạo hữu nhẫn nại, không phải vậy hiệu quả liền sẽ đại giảm!"

"Chân nhân xin yên tâm, tại hạ tuyệt sẽ không vận công chống cự!"

Nguyên trước khi đến Trương Tam Phong muốn Tần Linh phối hợp sự tình, cũng không phải cái gì khác sự tình, bởi vì Lạc Hinh cả người dán tại Tần Linh trên thân, cho nên Trương Tam Phong yêu cầu tại vì Lạc Hinh trị liệu lúc, Tần Linh không thể vận công chống cự.

Tần Linh không biết Trương Tam Phong vì sao nói như vậy, không phải vì Lạc Hinh Giải Độc sao? Làm sao để cho mình không cần vận công chống cự, mang theo vài phần nghi vấn, Trương Tam Phong đã bắt đầu.

Giờ khắc này Trương Tam Phong khí tức cả người đột nhiên biến hóa, một cỗ khí thể cường đại trong nháy mắt đảo qua Tần Linh, Tần Linh cảm nhận được trong đó cường đại, Tần Linh tối tự suy đoán, chỉ sợ Trương Tam Phong tu vi không thua Hợp Thể Kỳ tu sĩ.

Trương Tam Phong song chưởng dán thật chặt tại Lạc Hinh sau lưng, cách Lạc Hinh phía sau lưng chỉ có một tấc không đến, song chưởng bên trên một hoa quang dần dần hiển hiện, tràn vào Lạc Hinh thể nội.

Tần Linh sợ ngây người, kinh ngạc đến ngây người không phải Trương Tam Phong tu vi cường đại, mà là Trương Tam Phong giờ phút này chỗ hiện ra khí tức, khí tức của hắn quá quý dị, nếu không phải Trương Tam Phong đang ở trước mắt, Tần Linh nhất định sẽ cho rằng giờ phút này vì Lạc Hinh giải độc là hai người, bởi vì Tần Linh chân thực phát hiện giờ phút này Trương Tam Phong trên thân để lộ ra hai cỗ hoàn toàn khác biệt khí tức.

Đây là có chuyện gì? Tần Linh nghĩ mãi không thông, nên biết đối với tu sĩ mà nói, hân chỗ có khí tức chỉ có thể có một loại, tựa như trên người một người vị đạo . Nhưng bây giờ Tần Linh Hách Nhiên phát hiện mình thường thức bị lật đổ, Trương Tam Phong giờ phút này chỗ toát ra khí tức, đích thật là hai hoàn toàn khác biệt khí tức, phát lạnh nóng lên, nhất Âm nhất Dương.

Tần Linh cảm nhận được Trương Tam Phong tay phải tản mát ra một cỗ nóng rực, Chỉ Cương Chỉ Dương, mà tay trái lại là một mảnh Âm Hàn, Chỉ Âm Chỉ Hàn, đây là có chuyện gì? Như thế cực hạn, hai loại thông suốt tương phản khí tức vậy mà xuất hiện tại cùng một cái trên thân, làm sao có thể? Khó liên không phản phệ sao? Tần Linh khiếp sợ đồng thời, chăm chú nhìn chăm chăm Trương Tam Phong, nhưng Trương Tam Phong lại cùng người không việc gì , hai loại sức mạnh ở trên người hắn bình yên vô sự, mười phần bình hòa ở chung lấy.

Cho đến giờ phút này, Tần Linh mới đối Trương Tam Phong từ đáy lòng bội phục, không khỏi không cảm khái Trương Tam Phong không hổ là Đệ nhất kỳ nhân, Tần Linh đã có dự định , chờ Lạc Hinh thể nội được lực hóa giải về sau, nhất định phải hướng Trương Tam Phong lĩnh giáo một hai.

Theo hai loại sức mạnh tràn vào, Lạc Hinh trên mặt có một hơi hơi đau đớn, thân là võ giả nòng, lại có thể nào chịu được tu sĩ pháp lực. Thể nội đau đớn để Lạc Hinh bỗng nhiên có như vậy từng tia Ý Thức, nhưng mà không đợi Lạc Hinh lấy lại tinh thần, lại hôn mê đi.

Tần Linh không dám muốn hỏi, sợ hãi quấy rầy đến Trương Tam Phong, lúc này Lạc Hinh đã an tĩnh rất nhiều, không còn vận vẹo, hai tay cũng tự nhiên rũ xuống tại Tần Linh trên vai, giống như ngủ thiếp đi , Tần Linh gặp này liền biết đạo hữu hiệu quả, ám đạo Trương Tam Phong quả nhiên thần kỳ.

"Đạo hữu còn cần tĩnh chờ một lát, hiện tại chẳng qua là đem được lực áp chế mà thôi, tiếp xuống mới là hóa giải được lực này thời khắc! Đạo hữu phải có chuẩn bị sẵn sàng! Chớ có để cho nàng loạn động!" Trương Tam Phong bỗng nhiên mở hai mắt ra nói.

"Chân nhân buông tay hành động liền có thể, văn bối đã chuẩn bị kỹ càng!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: : Trương Tam Phong tâm tư

Trương Tam Phong lần nữa đem song chương dán tại cách Lạc Hinh phía sau lưng một tấc chỗ, nhất Âm nhất Dương hai loại thông suốt tương phản khí tức đột nhiên mà ra, so sánh với đến đây càng thêm tấn mãnh cùng mãnh liệt.

Tần Linh cảm nhận được một cỗ khó nhịn nóng rực cùng thấu xương Âm Hàn, cái này Diệt Hàn cũng nóng thật sự là để cho người ta khó mà chịu đựng, chớ nói chi là chưa bao giờ tu luyện qua Lạc Hinh, giờ phút này Lạc Hinh mặc dù ở vào trong hôn mê, nhưng nàng một đôi đôi mi thanh tú lại thật chặt cuộn tròn nhau, tựa hồ tại nhẫn thụ lấy thống khổ cực lớn.

Thời gian tại một chút xú trôi qua, chỉ gặp ba đỉnh đầu của người phía trên một mảnh hơi nước lượn lờ, Trương Tam Phong sắc mặt có chút tái nhợt, Lạc Hinh thì là mặt mũi tràn đầy thống khổ, mà Tần Linh tựa hồ cũng tại nhẫn thụ lấy cái gì. Cho tới giờ khắc này Tần Linh mới biết vì sao trước đó Trương Tam Phong muốn hắn chuẩn bị sẵn sàng, không cần vận công phản kháng, nguyên lai cái kia nhất Âm nhất Dương hai loại thông suốt tương phản lực lượng, vậy mà xuyên thấu qua Lạc Hinh, tác dụng đến Tần Linh trên thân.

Tần Linh tùy ý hai cỗ lực lượng tại thể nội tứ ngược, không có đi vận công chống cự, nếu là có người kiểm tra Tần Linh thân thể, chỉ sợ sẽ giật nảy cả mình, bởi vì Tần Linh giờ phút này nửa người bên trái nóng hổi như lửa, mà khác một bên lạnh lẽo thấu xương, tuy nhiên cũng may Tần Linh nhục thân mười phần cường đại, mặc dù có chút thống khổ, nhưng đối Tần Linh nhưng không có thực chất tính thương tổn, tựa hồ còn có một loại ngưng luyện nhục thân hiệu quả, phát hiện điểm này về sau, Tần Linh càng thêm đối cái kia hai cỗ lực lượng bỏ mặc không để ý, mặc bọn chúng tại thể nội xông ngang xông thẳng.

Như thế trước sau ước chừng một canh giờ, Trương Tam Phong chậm rãi đem song chương rút về, trên trán giọt giọt mồ hôi im ắng Tích Lạc, xem ra vừa rồi hết thảy để Trương Tam Phong tiêu hao rất lớn.

Lạc Hinh lẳng lẳng nằm tại Tần Linh trong ngực, liền như là ngủ thiếp đi , không có một chút động tĩnh.

Tần Linh gặp Trương Tam Phong sắc mặt tái nhợt, vội vàng đem Lạc Hinh an trí tại trên giường đá, tiến lên một bước nói: "Đa tạ Trương Chân Nhân xuất thủ tương trợ, Tần Linh vô cùng cảm kích!"

Tần Linh trên tay nhiều hơn mấy bình ngọc, "Đây là đang hạ một điểm tâm ý, còn mời chân nhân cười nạo! Vật này chính là một loại kỳ lạ mật ong, đối với chân nhân tiêu hao sẽ có chút trợ giúp!"

Trương Tam Phong vốn muốn chối từ, lúc nghe có thể khôi phục tự thân tiêu hao lúc, liền thân nhiên tiếp nhận, bởi vì Trương Tam Phong thể nội pháp lực thật tiêu hao rất lớn, liền ngay cả Thần Thức cũng tiêu hao rất lớn, "Già như vậy liền không từ chối!"

Trương Tam Phong tiếp nhận Ngọc Bình về sau, liền đem Ngọc Bình mở ra, một cổ mật hương mùi thơm ngát tản mát ra, Trương Tam Phong trong mắt có một tia ngạc nhiên.

Sau nửa ngày, Trương Tam Phong điều tức hoàn tất, sắc mặt đã khá nhiều, tinh thần cũng mạnh mẽ phần, "Đa tạ Tần đạo hữu Linh Dược!" Trương Tam Phong mang theo vài phần nghi hoặc nhìn Tần Linh, phát hiện Tần Linh cùng người không việc gì, ngoại trừ chảy một chút mồ hôi. Một chút việc cũng không có.

Tần Linh tâm tình thật tốt, "Đây là hắc là, tiền bối không tiếc hao tổn vì Hinh nhi liệu thương, hắc là vẫn bối nói cảm tạ mới là!"

Trương Tam Phong do dự một hồi, nói: "Không biết cô nương này cùng đạo hữu là quan hệ như thế nào? Theo lão đạo quan sát, cô nương này tựa hồ cũng không phải là tu sĩ!"

Tần Linh sững sốt một chút, sau đó nói ra: "Hinh nhi là vân bối hảo hữu! Nàng cũng không có Tu luyện, không biết tiền bối có gì chỉ giáo?"

Trương Tam Phong cười cười, "Kỳ thực lão đạo sở dĩ không tiêu hao phí Nguyên Khí thay vì cô nương này hóa giải dược lực là có tư tâm, nếu như không phải như vậy, lão đạo cũng rất không cần phải như thế đại phí khổ tâm vì nàng hóa giải thể nội dược lực, lão đạo tin tưởng coi như lão đạo không xuất thủ, nàng cũng sẽ không có chuyện gì!"

Tần Linh biết lão đạo nói là có ý gì, nếu như lần này Trương Tam Phong không có xuất thủ, Tần Linh nhất định sẽ dùng cái kia loại Phương Pháp, cũng là đơn giản nhất trực tiếp nhất Phương Pháp, Lạc Hinh cũng là không có việc gì, "Không biết tiền bối dụng ý là?"

Trương Tam Phong tiếp tục nói: "Không biết cô nương này phải chăng bá tử, lão đạo muốn nhận vị cô nương này làm đồ đệ..."

Lúc đầu Trương Tam Phong coi là Tần Linh cùng Lạc Hinh tại bạo tạc bên trong chết đi, còn lớn hơn vì đáng tiếc, hối hận mình không có nhanh chóng xuất thủ, mà bây giờ gặp Tần Linh bình yên vô sự, Trương Tam Phong tâm tư lần nữa sinh động, cho nên hắc mới có thể lập tức đưa ra trị liệu Lạc Hinh, bởi vì hắc suy đoán Tần Linh khả năng không có cách nào hóa giải Lạc Hinh thể nội dược lực, ngoại trừ cái kia một loại biện pháp, nhưng đã muốn nhận Lạc Hinh làm đồ đệ, Trương Tam Phong là không muốn Lạc Hinh nhanh như vậy liền mất đi Nguyên Âm chi khí, chuyện này đối với nàng sau này Tu luyện là cũng không có điểm nào hay.

"A! Chân nhân muốn thu Hinh nhi làm đồ đệ?" Tần Linh làm sao cũng không nghĩ tới Trương Tam Phong sẽ loại suy nghĩ này. Tần Linh trước đó cũng từng nghĩ tới truyền thụ một bộ công pháp cho Lạc Hinh, nhưng Tần Linh biết lấy Lạc Hinh tính tình, ở trước mặt cho nàng, nàng nhất định sẽ không tiếp nhận, cho nên một mực không có cơ hội, bây giờ nghe Trương Tam Phong muốn thu Lạc Hinh làm đồ đệ, Tần Linh trong lúc khiếp sợ tràn đầy kinh hi.

"Khó đạo hữu không đồng ý sao? Kỳ thực lão đạo cũng biết cô nương này là ngàn năm khó gặp Tu luyện Kỳ Tài, vô luận bá tử nhập ai môn hạ, thành tựu tương lai nhất định bất khả hạn lượng, bá tử nhập lão đạo môn hạ ngược lại là có chút ủy khuất nàng..."

Vì sợ Trương Tam Phong hiểu lầm, Tần Linh vội vàng giải thích nói: "Chân nhân hiểu lầm, vân bối không phải ý tứ kia, Hinh nhi có thể bá tử nhập chân nhân môn hạ là phúc khí của nàng, vân bối như thế nào không đồng ý đâu? Chỉ bất quá chuyện này còn cần mấy người Hinh nhi tình đến chính mình làm quyết định, vân bối cũng quyết định không được."

Trương Tam Phong cười to, "Không sao, chờ nàng tỉnh lại, lão đạo tự mình nói với nàng."

Tần Linh không chỉ một lần nghe Trương Tam Phong nói Lạc Hinh thể chất đặc thù lục địa, một mực không có minh bạch là chuyện gì xảy ra?"Tiền bối mới vừa nói Hinh nhi thể chất đặc thù lục địa, không biết là có ý gì?"

Trương Tam Phong kinh ngạc nhìn một chút Tần Linh, hắc vốn cho rằng Tần Linh biết được, nhưng trông thấy Tần Linh cái kia vẻ mặt mờ mịt, Trương Tam Phong biết Tần Linh khả năng thật không biết.

"Đạo hữu khả năng còn không biết, Hinh nhi cô nương thể chất chính là ngàn năm khó gặp thủy linh chi thể, đối với chúng ta tu sĩ mà nói, loại thể chất này không thể nghi ngờ là một loại cực tốt Tu luyện thể chất, tương lai Phi Thăng Tiên Giới là chuyện sớm hay muộn, mà lão đạo tu luyện pháp quyết vừa vận cùng Hinh nhi cô nương mười phần phù hợp, cho nên lão đạo mới lên ý định này. Còn có trước đó cái kia Thục Sơn Phái tu sĩ có lẽ đúng vậy phát hiện điểm này cho nên mới sẽ đối Hinh nhi cô nương mưu đồ làm loạn!"

Tần Linh âm thầm gật đầu, Lạc Hinh chính là ngàn năm vừa gặp thủy linh chi thể, đây là Tần Linh không có nghĩ tới, trách không được tại Tần Linh nhìn thấy Lạc Hinh lần đầu tiên lúc, đã cảm thấy Lạc Hinh khí chất như là bình tĩnh hồ nước, trong bình tĩnh ẩn chứa lực lượng.

Nghe được Trương Tam Phong nâng lên hắc tu luyện pháp quyết, Tần Linh hiểu kỳ lập tức liền bị câu lên, cái kia nhất Âm nhất Dương khí tức cho Tần Linh mang đến cực đại rung động cùng cảm thụ, đến bây giờ Tần Linh còn ký ức vẫn còn mới mẽ, nếu không phải là mình ** cường đại, chỉ sợ Tần Linh giờ phút này đã thụ thương, đây cũng là Trương Tam Phong khi nhìn đến Tần Linh cùng người không việc gì nghi ngờ nguyên nhân.

Tần Linh ức chế không nổi trong lòng hiếu kỳ, cuối cùng vẫn hỏi: "Không biết tiền bối tu luyện chính là loại công pháp nào, làm sao vẫn bối cảm thấy rất là thần kỳ? Có chút không thể tưởng tượng nổi!"

Trương Tam Phong trong lúc vui vẻ ần giấu đi một cổ kiêu ngạo cùng một tia khó mà cảm thấy thất lạc, "Thực không dám giấu giếm, lão đạo sở tu công pháp tên gọi 《 Âm Dương Vô Cực 》 chính là lão đạo tự sáng tạo, chỉ tiếc lão đạo cho tới bây giờ cũng chỉ sáng chế ba tầng trước, một hồi mấy người Hình nhi cô nương tỉnh lại, lão đạo sẽ đem đây hết thảy đều nói cho nàng biết, hết thảy bằng nàng tự nguyện, lão đạo là sẽ không cưỡng cầu !"

Trương Tam Phong công pháp không được đầy đủ, đây cũng là hấn tương đối khổ não, vừa mới cái kia một chút mất mát chính là do tại nguyên nhân này, hấn lo lắng lại bởi vậy mất đi một cái ngàn năm khó gặp lương tài.

Tần Linh trong lòng không thua gì động đất cấp 12, tự sáng tạo công pháp, hơn nữa còn bằng này tu luyện tới Hợp Thể Kỳ, đây là khái niệm gì, Tần Linh khó có thể tưởng tượng, nếu như đem công pháp của mình tùy tiện xuất ra một bộ, chỉ sợ Trương Tam Phong không đã sớm Phi Thăng Tiên Giới , Tần Linh bỗng nhiên toát ra dạng này một cái ý nghĩ.

Nếu như Tần Linh biết Trương Tam Phong tự sáng tạo công pháp hoàn toàn là hấn nương tựa theo Thế Tục Giới võ học mà đến, chắc hấn càng thêm giật mình.

Tần Linh kinh ngạc đến ngây người ngắm nhìn Trương Tam Phong, "Tiền bối thật sự là Đệ nhất kỳ nhân! Văn bối bội phục!"

Trương Tam Phong tự giễu cười một tiếng, "Ai! Làm cho đạo hữu chê cười, chỉ tiếc công pháp còn chưa hoàn thiện..."

Nhất làm cho Tần Linh cảm thấy hứng thú chính là 《 Âm Dương Vô Cực 》 bộ này pháp quyết vậy mà bao hàm hai loại khác biệt khí tức, Tần Linh rất muốn biết Trương Tam Phong là làm được bằng cách nào, càng muốn đem hơn 《 Âm Dương Vô Cực 》 mượn tới nhìn qua, nhưng Tần Linh biết cái này trên cơ bản không có hy vọng, tu sĩ công pháp là sẽ không tùy tiện truyền ra ngoài , chớ nói chi là đây là Trương Tam Phong tự sáng tạo, trong đó gian khổ cùng độ khó có thể nghĩ. Nói bên miệng lời nói Tần Linh lại nuốt trở về.

Gặp Tần Linh muốn nói lại thôi, Trương Tam Phong phảng phất như nhìn thấu Tần Linh tâm tư, Trương Tam Phong trong tay nhiều hơn một khối Ngọc Giản, "Đây là lão đạo sáng tạo 《 Âm Dương Vô Cực 》, còn mời Tần đạo hữu chỉ ra chỗ sai, lão đạo vẫn luôn là đóng cửa làm xe... Cho nên muốn cùng Tần đạo hữu nghiên cứu thảo luận một hai!"

Tần Linh coi như có ngọc, cũng biết Trương Tam Phong nhìn ra ý đồ của mình, đây bất quá là Trương Tam Phong thay mình nói, "Tiền bối nói đùa, văn bối không dám!" Tần Linh nhất cuối cùng vẫn là không nhận được cái kia cổ xúc động, đem Ngọc Giản nhận lấy.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: : Nhược Thủy trải qua

Xuyên thấu qua Thần Thức, 《 Âm Dương Vô Cực 》 hiện ra ở Tần Linh trước mắt, Tần Linh lập tức cảm giác mình giống như tiến nhập một cái thế giới thần kỳ, một bên trời nắng chang chang, một bên khác Bạch Tuyết bay múa, nhất Âm nhất Dương, phát lạnh nóng lên vậy mà như thể thần kỳ cùng tồn tại cùng một chỗ.

Tần Linh sau cùng giật mình phát hiện bộ công pháp kia Tu luyện đến sau cùng, vậy mà có thể ngưng luyện ra Âm Dương Nhị Khí, đây cũng quá nghịch thiên đi! Tần Linh hiện tại cũng có chút hoài nghi trước mắt chính là không phải Trương Tam Phong , hoặc là Trương Tam Phong căn bản chính là vị nào đại thần chuyển thế, bằng không sao sẽ lợi hại như thế, Tần Linh tin tưởng bộ công pháp kia nếu là có thể hoàn thiện, tuyệt đối là một bộ Nghịch Thiên pháp quyết, không thể so với trong đầu của mình những cái kia công pháp kém.

Sau nửa canh giờ, Tần Linh chậm rãi mở hai mắt ra, vừa mới Tần Linh xuyên thấu qua 《 Âm Dương Vô Cực 》, lâm vào một phen cảm ngộ bên trong, bây giờ tỉnh lại Tần Linh cảm giác mình được lợi rất nhiều, liền ngay tiếp theo tu vi cũng có một tia tiến.

Trương Tam Phong mỉm cười, "Đạo hữu thật sự là tốt phúc duyên!"

Tần Linh đứng dậy, đối Trương Tam Phong thật sâu bái tạ nói: "Đây hết thảy đều là tiền bối hậu ái cùng vô tư, tiền bối lòng dạ Tần Linh mặc cảm!" Nhìn 《 Âm Dương Vô Cực 》 về sau, Tần Linh đối với Trương Tam Phong kính ý lại tăng thêm mấy phần, có thể đem như thể nghịch thiên công pháp xuất ra

cùng mình nhìn, Tần Linh thực sự không biết nên như thế nào hồi báo!

Trương Tam Phong cười nhạt một tiếng, "Đạo hữu không cần băn khoăn, chúng ta tu sĩ vốn là nghịch thiên mà đi, ở trên con đường này càng hần là giúp đỡ lẫn nhau mới là..."

"Tiền bối nói đúng lắm, Tần Linh thụ giáo!" Tần Linh bỗng nhiên nghĩ đến bộ công pháp kia chỉ có ba tầng trước, mà như vậy ba tầng trước lại có thể tu luyện tới Độ Kiếp Kỳ.

Tần Linh không biết là nếu là công pháp hoàn thiện, Trương Tam Phong tu vi xa hoàn toàn không chỉ như thế, Trương Tam Phong trước đó tại tu chân giới Tu luyện, cùng trăm năm trước mới trở lại Võ Đang Sơn, sở dĩ từ Tu Chân Giới trở về là bởi vì Trương Tam Phong gặp bình cảnh, bởi vì công pháp chỉ sáng chế ba tầng trước, Trương Tam Phong đem tu vi áp chế, không còn tận lực Tu luyện, trở lại Thế Tục Giới một mặt là muốn không chế tu vi, một phương diện khác muốn tìm một chỗ an tĩnh sáng chế đến tiếp sau công pháp.

Thế nhưng là trăm năm đã qua, Trương Tam Phong vậy mà không có một chút tiến triển, Trương Tam Phong cũng biết loại chuyện này là không vội vàng được, trùng hợp lần này gặp được Lạc Hinh, Trương Tam Phong liền lên thu đồ đệ chi tâm.

Tần Linh thông qua thể ngộ 《 Âm Dương Vô Cực 》 về sau, biết bộ công pháp kia bao hàm chỉ âm chỉ dương Đặc Tính, trong âm sinh dương, dương bên trong giấu âm, Tần Linh nhìn ra Trương Tam Phong làm phức tạp, "Không biết tiền bối vì chuyện gì chỗ buồn bực! Là bởi vì lo lắng Hinh nhi sao?"

Trương Tam Phong nói: "Lão đạo không phải lo lắng cái này, hết thảy tùy ý, Thuận theo Tự Nhiên, lão đạo là lo lắng nếu là Hinh nhi cô nương thật báỉ lão đạo vì sư, lão đạo công pháp này là Vạn Bất Năng truyền thụ cho nàng, lão đạo bây giờ mặc dù tu luyện tới loại trình độ này, đã vô pháp quay đầu lại, ta cũng không muốn Hinh nhi bước lão đạo theo gót!"

"Tiền bối vì sao như thế nói, công pháp này thần kỳ như thế, khó tiền bối dự định từ bỏ sao?"

Trương Tam Phong trong mắt tràn ngập kiên định, "Từ bỏ? Lão đạo là sẽ không bỏ qua, nhưng đến tốt cùng có thể khi nào sáng chế đến tiếp sau công pháp lão đạo cũng không biết, Hinh nhi cô nương nếu là thật sự đi theo lão đạo chẳng phải là làm trễ nải nàng tiền đồ!"

Tần Linh tưởng tượng đúng là dạng này, một bộ công pháp sinh ra cái nào không phải trải qua trăm ngàn năm mới hoàn thành, "Tiền bối, có cái gì văn bối có thể làm sao?"

Trương Tam Phong mặt lộ vẻ khó xử, hần cũng biết coi như nói ra cũng có thể là vô dụng, bởi vì loại công pháp kia cũng ít khi thấy, cho dù có cũng bị Các Đại Môn Phái coi là bí mật bất truyền, như thế nào sẽ nhẹ dễ Kỳ Nhân, mà lại Trương Tam Phong hiểu rõ đến Tần Linh cùng mình vẫn là một cái Tán Tu, làm sao có thể có cái nào loại cao thâm công pháp.

Tần Linh bỗng nhiên nghĩ đến nếu muốn tự sáng tạo công pháp, như vậy nhất định phải là tại tiền nhân trên cơ sở, trong lòng chỉ cần có hơn ngàn bộ, thậm chí vạn bộ công pháp làm làm tham khảo cùng tham khảo mới có thể, một cái tu sĩ là không thể nào bỗng dưng tưởng tượng liền có thể tự sáng tạo công pháp, mà giờ khắc này Trương Tam Phong mặt lộ vẻ khó xử khó cũng là bởi vì cái này? Nếu thật là dạng này mình có lẽ có thể giúp bên trên một điểm bận bịu, Tần Linh giờ phút này đã đem Trương Tam Phong xem như một cái thật đáng kính trọng bối đến đôi đái.

Tần Linh biết Trương Tam Phong là sẽ không mở miệng, tựa như vừa rồi mình, tùy tiện mở miệng không chỉ có sẽ làm cho đối phương khó làm, cũng để cho mình xấu hổ. "Tiền bối có phải hay không cần công pháp làm làm tham khảo cùng xác minh?"

Trương Tam Phong cười cười, "Làm cho đạo hữu đã nhìn ra, không sai, lão đạo sở dĩ trăm năm qua không có chút nào tiến triển cũng là bởi vì lão đạo trong tay không loại công pháp kia, cho nên mới sẽ như thế!"

Tần Linh minh bạch Trương Tam Phong vì sao buồn rầu, "Tiền bối không cần lo lắng, công pháp văn bối nơi này có mấy bộ, nếu là tiền bối không chê, liền đưa cho tiền bối làm làm tham khảo, hi vọng tiền bối có thể sớm ngày sáng chế đến tiếp sau công pháp, văn bối cũng tốt đi theo dính chút ánh sáng." Tần Linh ý tứ rất rõ ràng nếu là Trương Tam Phong thật bằng này sáng chế đến tiếp sau công pháp, cũng cho mình một phần, bởi vì Tần Linh biết nếu là mình không nói như vậy, có lẽ Trương Tam Phong là sẽ không tiếp nhận, bởi vì Tần Linh tin tưởng tại Trương Tam Phong nhìn thấy mình cái này mấy bộ công pháp về sau, nhất định sẽ cự tuyệt.

"Không biết tiền bối cần gì dạng công pháp? Văn bối cũng đẹp mắt nhìn văn bối phải chăng có?"

Trương Tam Phong gặp Tần Linh muốn hỏi, cũng không có cái gì giấu diếm. Bởi vì hần thấy Tần Linh là không thể nào có, "Ha ha... Mặc kệ đạo hữu có hay không, lão đạo ở đây đa tạ! Lão đạo cần tham khảo công pháp chỉ cần chỉ dương hoặc là Chí Âm công pháp..."

Tần Linh tỉ mỉ nghĩ lại cũng là có chuyện như vậy, 《 Âm Dương Vô Cực 》 bản thân liền chỉ âm chỉ dương, làm như vậy tham khảo công pháp cũng nhất định phải là đồng loại công pháp mới có thể, không phải vậy vô dụng.

Tần Linh tại thức hải bên trong một hồi, phát hiện hai Bản Công Pháp, một bản 《 Nhược Thủy Kinh 》，một quyển khác gọi 《 Thất Diệu Ly Hòa quyết 》，Tần Linh không có tính toán đem hai bộ công pháp đều cho Trương Tam Phong, cái này hai bộ công pháp vô luận một bộ nào đều là Nghịch Thiên Công Pháp, người bình thường có thể được đến một bộ, cũng đã là thiên đại tạo hóa, nếu là Tần Linh xuất ra hai bộ đến, tuy nhiên Tần Linh không lo lắng Trương Tam Phong sẽ tiết lộ bí mật này, nhưng nhất định sẽ dẫn đến Trương Tam Phong đối thái độ mình chuyển biến, vô luận là ai gặp người xuất ra như thế hai bộ nghịch thiên công pháp đều sẽ tâm tồn nghi ngờ.

Nhưng đến tốt cùng lựa chọn một bộ nào Tần Linh nổi lên khó đến, tuy nhiên Tần Linh rất nhanh liền có chủ ý, Tần Linh nhìn thoáng qua vẫn còn đang hôn mê bên trong Lạc Hinh, Lạc Hinh chính là thủy linh chi thể, mà cái này một bộ 《 Nhược Thủy Kinh 》 không thể nghi ngờ là thích hợp nhất nàng tu

luyện, tựa như lượng thân là năng chế tạo , coi như Trương Tam Phong không có sáng chế đến tiếp sau công pháp, có công pháp này, Lạc Hinh Tu luyện cũng sẽ bằng sáng, căn bản không cần lo lắng.

Tần Linh đem 《Nhược Thủy Kinh》 khắc lục tại một khối Ngọc Giản phía trên, đưa tới Trương Tam Phong trước mặt, "Văn bối nơi này trùng hợp có như thế một bộ, hy vọng có thể giúp được việc tiên bối!"

Trương Tam Phong hồ nghi nhìn lấy Tần Linh, hần vốn là thuận miệng kiểu nói này, căn bản cũng không có trông cậy vào Tần Linh thật sự có dạng này công pháp, nhưng hôm nay nhìn thấy Tần Linh đưa tới trước mặt Ngọc Giản, Trương Tam Phong không còn bình tĩnh nữa, vẫn bình tĩnh đem Ngọc Giản nhận vào tay, nhưng trong nội tâm lại như là mệnh mông đại hải, trong sự kích động mang theo chờ mong! Đây là Trương Tam Phong tha thiết ước mơ công pháp.

Tần Linh lẳng lặng nhìn, hần căn bản không lo lắng Trương Tam Phong sẽ không hài lòng, về phần Trương Tam Phong sẽ có phản ứng như thế nào, cũng tại Tần Linh trong dự liệu, quả nhiên nửa giờ về sau, Trương Tam Phong chậm rãi mở hai mắt ra, song đồng chỗ sâu có chút vô biên kinh hi cùng kích động, cả người cơ hồ muốn nhảy dựng lên.

Trương Tam Phong hai tay cơ hồ run rẩy, "Đạo hữu để lão đạo như thế nào vì báo! Bộ này pháp quyết thật sự là quá trân quý, lão đạo nhận lấy thì ngại a!"

Tần Linh trấn định cười, "Chân nhân không cần nói như vậy, chân nhân có thể đem mình vất vả sáng tạo pháp quyết cho Tần mỗ quan sát, Tần mỗ có thể nào tàng tư đâu! Lại nói chân nhân đã muốn thu Hinh nhi làm đồ đệ, bộ công pháp kia liền xem như ta đưa cho Hinh nhi a, làm phiên tiên bối thay truyền thụ!"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: : Lạc Hinh báỉ sư

Trương Tam Phong cũng không phải cái kia loại hư ngụy người, không có chối từ, vui vẻ tiếp nhận, "Đạo hữu xin yên tâm, Nhược Hinh mà cô nương nguyện ý bái lão đạo vì sư, lão đạo nhất định dốc túi tương thụ!" Trương Tam Phong biết Tần Linh cùng Lạc Hinh quan hệ nhất định không phải bằng hữu bình thường đơn giản như vậy. Sống mấy trăm tuổi hần nếu là ngay cả điểm này đều nhìn không ra, cái kia cũng coi là sống vô dụng rồi.

Bởi vì Lạc Hinh còn chưa thức tỉnh, thời gian kế tiếp bên trong, Tần Linh cùng Trương Tam Phong đàm rất nhiều, bởi vì Tần Linh vẫn luôn là một thân một mình Tu luyện, cho nên trong tu luyện gặp phải vấn đề đều là một người suy nghĩ, căn bản không người thỉnh giáo, nhân cơ hội này, Tần Linh hướng Trương Tam Phong thỉnh giáo rất nhiều, phần lớn đều là Tần Linh trong lòng từ xưa đến nay nghi hoặc cùng không hiểu, ở chỗ này Tần Linh đạt được rất nhiều xác minh cùng lĩnh ngộ, tu vi cũng càng thêm vững chắc .

Sau hai canh giờ, Lạc Hinh tựa hồ có động tĩnh, mơ màng tỉnh lại. Mở ra cái kia mông lung hai mắt, Lạc Hinh nhìn thấy một cái tóc trắng đáng mảy râu Lão Đạo Sĩ chính mỉm cười nhìn mình, mà Tần Linh cũng đứng ở bên cạnh.

Lão Đạo Sĩ gặp Lạc Hinh tỉnh lại, mang theo vài phần ý cười, đối Tần Linh khẽ vuốt cằm về sau, liền đi ra ngoài.

Lạc Hinh đột nhiên trông thấy Tần Linh, lại bỗng nhiên nghĩ đến Sầm Thu cặp kia hiện ra dâm quang con mắt, Lạc Hinh sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, hai tay lập tức ở trên người sờ soạng mấy lần, Hách Nhiên phát hiện quần áo trên người có chút lộn xộn, giống như bị còi ra qua, trắng bệch bên trong mang theo vô cùng đau thương, dù là Lạc Hinh tự tác kiên cường, hai mắt cũng không chịu được phấp hờng, chỉ một thoáng mông lung một mảnh, thật sâu đầu tựa vào giữa hai chân, có lẽ sợ Tần Linh trông thấy nàng yếu đuối, lẳng lặng, không có một chút âm thanh, "Hinh nhi, người thế nào?" Tần Linh gặp Lạc Hinh im ắng nước nỏ, căn bản không biết xảy ra chuyện gì, không phải không sự tình sao? Làm sao thương tâm như vậy!

"Người ra ngoài đi! Ta muốn một người yên lặng một chút!" Lạc Hinh bỗng nhiên ngẩng đầu nói nói, hai mắt đỏ rưng rưng , vô tận đau thương, tựa hồ còn mang theo một tia từ chí.

Tần Linh bén nhảy phát giác được Lạc Hinh biến hóa, rất nhanh Tần Linh liền nghĩ mình bạch hết thấy, thăm nghĩ mình dần, vậy mà không nghĩ tới nguyên nhân này. 【 92KS. ）

"Hinh nhi không cần lo lắng, đã không sao, tên súc sinh kia đã chết! Hần không có đem người thế nào?"

Lạc Hinh chậm rãi đem đầu nâng lên, tựa hồ không tin, bởi vì nàng hiện tại đã vững tin quần áo trên người bị cởi ra qua, "Người không cần an ủi ta, người ra ngoài đi! Ta chỉ muốn yên lặng một chút!"

Gặp Lạc Hinh vẫn không tin, Tần Linh cũng không có biện pháp gì, tuy nhiên Tần Linh là sẽ không đi ra ngoài, tại Lạc Hinh trong mắt Tần Linh thấy được một tia giải thoát, Lạc Hinh có thể muốn làm chuyện điên rồ, Tần Linh quả quyết sẽ không rời đi.

Lạc Hinh lẳng lẳng ở nơi đó ngồi yên, thế nhưng là qua nửa ngày, vẫn không thấy Tần Linh rời đi, "Người tại sao còn chưa đi!" Lạc Hinh thoáng có chút kích động khẽ kêu nói.

"Hình nhi, người trước tỉnh táo lại, nghe ta nói! Người không có việc gì, tại tên súc sinh kia đứng trước người, ta đã giết chết hắn!"

An tĩnh Lạc Hinh bỗng nhiên kích động lên, "Ta không tin! Không tin! Người ra ngoài, ra ngoài!" Lạc Hinh bỗng nhiên lớn tiếng gào thét.

Nghe được động tĩnh Trương Tam Phong từ bên ngoài đi vào, "Lạc cô nương xin nghe lão đạo một lời, Tần đạo hữu nói không sai, người đến nay vẫn là Hoàn Bích Chi Thân, khó Tần cô nương mình không có cảm giác sao?"

Lạc Hinh kinh ngạc nhìn chăm chú lên Trương Tam Phong, "Người là ai? Nơi này là địa phương nào?"

Gặp Lạc Hinh dần dần bình tĩnh, Trương Tam Phong cười nói: "Lão đạo chính là Trương Tam Phong, không biết Lạc cô nương có thể nghe nói?"

Lạc Hinh không nhúc nhích nhìn lấy Trương Tam Phong, "Người là Trương Tam Phong? Cái kia Võ Đang Trương Chân Nhân?"

"Không sai, chính là lão đạo, nơi này là lão đạo chỗ tu luyện, lão đạo có thể nói cho Lạc cô nương, vừa rồi Tần đạo hữu nói tới xác thực làm thật, cái kia Thực Sơn tu sĩ cũng không có đem cô nương như thế nào? Nhờ có Tần đạo hữu kịp thời xuất hiện, mới cứu cô nương!" Trương Tam Phong thùy chung mỉm cười, để cho người ta chưa phát giác ở giữa cảm nhận được mấy phần thân thiết.

Lạc Hinh tuy nhiên đổi chuyện nam nữ biết đến không nhiều, nhưng cũng biết một chút như vậy, bây giờ nghe Trương Tam Phong nói tới, Lạc Hinh cái này mới phát giác trên thân ngoại trừ quần áo có chút lộn xộn bên ngoài, thân thể cũng không có cảm thấy khó chịu, chẳng lẽ mình thật không có bị..

Lạc Hinh lúc đầu muốn hỏi áo quần trên người mình là chuyện gì xảy ra, thế nhưng là ngại Trương Tam Phong ở một bên, Lạc Hinh cuối cùng vẫn không có mở miệng hỏi Tần Linh.

Biết mình không có bị Sầm Thu vũ nhục về sau, Lạc Hinh tâm tình dần dần bình tĩnh, trên mặt cũng lộ ra một tia đại kiếp về sau mỉm cười, "Người là thế nào biết ta bị bắt tới nơi này?"

"Có người đưa tới một phong thư, nói cho ta biết người gặp nguy hiểm... Tuy nhiên những này đều đã không trọng yếu, trọng yếu là Hình nhi người đã an toàn!" Tần Linh cũng từng nghĩ tới phong thư này đến tột cùng là ai tặng, nhưng một điểm đầu mối cũng không có.

Lạc Hinh cũng không có dây dưa nữa vấn đề này, mà là đem chú ý lực chuyển hướng Trương Tam Phong, Trương Tam Phong Đại Danh Lạc Hinh tự nhiên nghe nói qua, biết hẳn là phái Võ Đang Khai Sơn Thủy Tổ, mà bây giờ liền mất sinh sinh đứng ở trước mặt mình, đây chẳng phải là nói... Lạc Hinh rất nhanh liền hiểu cái gì.

Trương Tam Phong mỉm cười nhìn Lạc Hinh, trong mắt đều là hài lòng thần sắc, chỉ nghe Trương Tam Phong chậm rãi nói, "Không biết Lạc cô nương nhưng có sư môn?"

Lạc Hinh chợt nghe xong, căn bản không có minh bạch Trương Tam Phong là có ý gì, cũng không biết Trương Tam Phong như thế nào lại đột nhiên hỏi vấn đề này, nhưng gặp Trương Tam Phong cái kia hòa ái ý cười, cùng Tần Linh ở một bên hơi ra hiệu, "Hình nhi sở học đều là đến từ gia phụ, cho nên cũng không sư môn, không biết tiền bối vì sao hỏi cái này?"

Trương Tam Phong đã ngừng lại nụ cười trên mặt, bỗng nhiên trở nên nghiêm túc lên, "Không biết Hình nhi cô nương nhưng nguyện bái lão đạo vi sư?"

Lạc Hinh sợ ngầy người, sững sờ ngồi tại trên giường đá, chỉ cảm thấy trong đầu bỗng nhiên trống rỗng, cái gì cũng không thể suy tư, Lạc Hinh chăm chú nhìn chăm chăm Trương Tam Phong, sau đó lại nhìn một chút Tần Linh.

Tần Linh mỉm cười, "Hình nhi, chân nhân có ý tứ là muốn thu người làm đồ, ý của người là?"

Lạc Hinh nửa ngày mới tỉnh hồn lại, tin tức này đối nàng mà nói, thật sự là quá đột nhiên, căn bản ngay cả một điểm chuẩn bị cũng không có, từng có lúc, Lạc Hinh cũng mộng tưởng qua mình có thể giống cái kia Thần Bí Nữ Tử, hiện tại cơ hội này đang ở trước mắt, Lạc Hinh như thế nào bỏ lỡ, "Hình nhi nguyện ý, nguyện ý bái tiền bối vi sư!" Lạc Hinh từ trên giường đứng dậy, đi đến Trương Tam Phong trước mặt muốn quỳ xuống, đi bái sư lễ.

Trương Tam Phong cười ha ha, "Tốt! Tốt! Đồ nhi không cần như thế, sư phụ không quan tâm những hư lễ kia!" Trương Tam Phong nhẹ nhàng phát một cái, cơ hồ quỳ gối trên mặt đất Lạc Hinh cứ như vậy bị sinh sinh đã ngừng lại.

Lạc Hinh đứng dậy, trong mắt tràn ngập một cỗ kích động sắc thái, "Là sư phụ, đồ nhi minh bạch!"

Tiếp đó, Trương Tam Phong không e dè đem mình công pháp sự tình nói cho Lạc Hinh, hỏi Lạc Hinh phải chăng còn nguyện ý bái mình vi sư, Lạc Hinh không có có chần chờ chút nào, nói mình nguyện ý, đến tận đây Trương Tam Phong mới tính triệt để an tâm, có thể thu đến như thế một cái tư chất tuyệt hảo đồ đệ, để Trương Tam Phong rất là kích động.

Trương Tam Phong lấy ra « Nhược Thủy Kinh », không có nói cho Lạc Hình đây là Tàn Linh công pháp, cáo tri Lạc Hình phải cố gắng Tu luyện.

Nói lên « Nhược Thủy Kinh », đây chính là một bộ đỉnh cấp pháp quyết, liền xem như kê cao gối mà ngủ Cửu Thiên các thánh nhân gặp này, cũng sẽ cảm thấy hứng thú, bộ công pháp kia chính là Bàn Cổ tại Du Lịch Hỗn Độn thời điểm lấy được.

Tu luyện công pháp này tu sĩ có thể tại thể nội ngưng luyện ra 3000 Nhược Thủy, Nhược Thủy là trong thiên hạ ít có Kỳ Vật, lòng ngỗng tung bay không dậy nổi, hoa lau định ngọn nguồn chìm, tuy là thần tiên cũng khó sở tương truyền Âm Tào Địa Phủ đúng vậy bị một đầu Nhược Thủy Hà vòn quanh, thân quý khó sở, chỉ có thông qua Nại Hà Kiều mới có thể đi vào địa phủ.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: : Cầu kết chống đỡ Tàn

Xanh thăm chân trời, bao nhiêu Bạch Vân trên không trung vui đùa âm ỉ, Thúy Lục son phong ở giữa, chìm chóc tại vui sướng mình xướng lấy, hai bóng người lẳng lẳng đứng ở một ngọn núi phía trên.

Lạc Hình nhìn bầu trời phương xa, không biết suy nghĩ cái gì, "Phiên phức Tàn sư đệ sau khi trở về, nói cho ta biết cha, để hấn không cần lo lắng, liền nói ta rất tốt!"

"Người thật dự định không cùng ta cùng một chỗ trở về? Không chính miệng cùng Lạc bá phụ nói một tiếng?"

Lạc Hình Doanh Doanh cười một tiếng, "Không được, ta muốn đợi Tu luyện có thành tựu lại trở về..."

"Như thế cũng tốt, Lạc bá phụ ta sẽ chiều cố, người liền theo chân nhân Tu luyện, không cần lo lắng..."

Lại là một trận yên tĩnh, hai người cứ như vậy ngưng nhìn về phía chân trời, ai cũng không nói gì, Lạc Hình đột nhiên quay đầu, chăm chú nhìn chăm chăm Tàn Linh, sau nửa ngày mới hỏi: "Hôm qua y phục của ta là chuyện gì xảy ra?"

Tàn Linh vì đó sững sờ, nửa ngày mới tỉnh hồn lại, sắc mặt lập tức trở nên không tự nhiên lại, Lạc Hình không hỏi còn tốt, cái này hỏi một chút Tàn Linh trong đầu không tự chủ hiện ra cái kia kinh người dự hoặc. Bây giờ nghĩ lại, vẫn cảm giác đến một trận hòa nhiệt.

Lạc Hình chính mắt không chớp nhìn lấy Tàn Linh, Tàn Linh trên mặt cái kia một tia không tự nhiên, lập tức bị Lạc Hình bắt lấy, giờ khắc này Lạc Hình chỗ nào còn không biết mình bị Tàn Linh thấy hết, lập tức sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, "Người... Người cũng nhìn thấy?"

Tàn Linh không biết nên trả lời như thế nào, "Lúc ấy tình huống khẩn cấp, tuy nhiên người yên tâm, ta không có nhìn kỹ..."

"Người..." Lạc Hình từ xấu hổ đổi giận, hận đến nghiến răng, gặp Tàn Linh như thế lễ thẳng khí hùng, phảng phất như là hấn ăn phải cái lỗ vốn.

"Cũng không phải chưa có xem..." Tàn Linh lập tức lại nhỏ giọng nói một câu.

"Người nói cái gì?"

Tàn Linh lúc này mới ý thức được mình mới vừa nói lời miệng, vội vàng giải thích nói: "Không có gì, không có gì..." Ám đạo còn tốt không nghe rõ ràng.

Tàn Linh đi, Lạc Hình bị Trương Tam Phong thế hệ này kỳ nhân thu làm đệ tử, Tàn Linh rất yên tâm, thời gian đã qua gần hai ngày, Tàn Linh không còn dám tiếp tục trì hoãn, sợ hãi Tàn gia dám người sẽ gặp nguy hiểm, cho nên tại vội vã cáo biệt Trương Tam Phong về sau, Tàn Linh liền ngựa không ngừng vó hướng phía Thái Bạch Sơn mà đi.

Trên đỉnh núi, chỉ còn lại có Lạc Hình một người quỳnh nhưng độc lập, ngắm nhìn Tàn Linh cái kia đi xa thân ảnh, Lạc Hình trong mắt có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được thần sắc, một tiếng nhu hòa tại khe núi quanh quẩn, "Một ngày nào đó ta sẽ đuổi kịp cước bộ của người, để người tránh cũng không thể tránh..."

Bóng đêm như mực nhuộm đen nhánh, trong bầu trời đêm không có một chút ánh sáng, ngay cả một vì sao cũng không gặp được, Tàn Linh Sơn Mạch

càng là im ắng một mảnh, không biết tối nay vì sao dĩ vãng còn trùng kêu vang chim gáy, tối nay một hơi tiếng vang cũng không có, lộ ra phá lệ quý dị, tĩnh để cho người ta rùng mình.

Bỗng nhiên, phương xa đen như mực trong bầu trời đêm, có một vòng nhan sắc, ba đạo quang mang chính nhanh chóng hướng phía Tàn Linh Sơn Mạch mà đến, quang mang càng ngày càng gần, rất nhanh, tam đạo thân ảnh mờ hồ xuất hiện ở trước mắt.

Là ba cái tu sĩ, chỉ gặp ba người Ngự Kiếm mà đi, cái kia tam đạo hào quang chói sáng đúng là bọn họ dưới chân Phi Kiếm phát ra quang mang, ba đạo thân ảnh chậm rãi ngừng ở giữa không trung bên trong, ngắm nhìn dưới chân yên tĩnh im ắng sơn mạch.

"Hoa sư đệ, nơi này chính là trong miệng người nói Tàn Linh Sơn Mạch sao?" Tuy nhiên bóng đêm đen nhánh, nhưng tia không ảnh hưởng chút nào, hết thấy tất cả đều rõ ràng hiện lên ở bọn họ trước mắt.

Chỉ gặp một người trung niên nam tử nói: "Tựa như câu sư huynh, nơi này chính là Tàn Linh Sơn Mạch..." Nguyên lai ba người này đứng vậy đi đầu một bước cầu kết đám ba người, ba người ra Võ Đang về sau, liền một đường phi nhanh, cùng tối nay rút cục đi tới Tàn Linh Sơn Mạch.

Cầu kết cau mày, nhìn chằm chằm cái này mệnh mông, kéo dài nghìn dặm sơn mạch, rơi vào trầm tư.

Cầu kết bên cạnh thân Ninh Tắc nói: "Sư huynh, cái này Tàn Linh Sơn Mạch kéo dài mấy ngàn dặm, nếu như bảo vật thật ở chỗ này, cái kia nên như thế nào tìm kiếm, thời gian của chúng ta không nhiều, các đại phái không biết từ nơi nào đạt được tin tức, hiện tại tất cả đều hướng phía nơi đây tụ đến, chậm nhất ngày mai liền sẽ có người đến!"

Cầu kết tại một trận ngưng long mây suy tư về sau, long mây từ từ giãn ra, hai đầu long mây tựa hồ đối với Ninh Tắc lời nói không có chút nào lo lắng, "Trước mặt kệ bọn hắn từ nơi nào có được tin tức, đã bọn hắn đã biết được, vậy thì đang cùng ta ngoài ý muốn, Tàn Linh Sơn Mạch rộng lớn như vậy, đơn dựa vào chúng ta mấy người là khó mà tìm tới bảo vật hạ lạc, sao không như mượn nhờ người khác chỉ lực..."

"Ý của sư huynh là chúng ta để bọn hắn hỗ trợ tìm kiếm, sau đó ngồi mát ăn bát vàng, nương tựa theo chúng ta bốn người chỉ lực, có ai lại là đối thủ của chúng ta, đến lúc đó coi như bảo vật bị người khác đạt được, cái kia không vẫn là chúng ta sao?"

Cầu kết khoe miệng tràn đầy đắc ý thần sắc, "Ninh sư đệ nói không sai, sư huynh chính là ý tứ này! Tuy nhiên trước đó, chúng ta vẫn là tìm kiếm một phen..."

Hoa Phúc Hải trở lại hướng sau lưng nhìn mấy lần, "Sâm sư huynh chẳng biết tại sao còn chưa tới?"

Cầu kết cái này cũng mới nhớ tới, Sâm Thu tự tại Võ Đang Sơn một thân một mình sau khi rời đi, liền không có theo tới, bất quá hắn lại không có bao nhiêu lo lắng, cũng lại không chút nào cho rằng Sâm Thu sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, riêng lấy Sâm Thu thực lực mà nói, nếu muốn giết hắn cũng không phải dễ dàng như vậy, mà lại cầu kết tin tưởng vẫn chưa có người nào dám động đến bọn hắn Thực Sơn Phái người.

"Trước đừng đi quản hắn, đã chúng ta trước tới chỗ này, vậy trước tiên tìm kiếm một phen..." Dứt lời ba người liền nhảy xuống đám mây, im ắng rơi vào rậm rạp núi rừng bên trong, đã mất đi tung tích.

Giờ phút này, cách Võ Đang Sơn gần ở ngoài ngàn dặm, Tàn gia một đoàn người Chính Phi nhanh chạy nhanh lấy, Tàn Đức biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, không dám có nửa phần ngừng, sợ hãi Thực Sơn Phái mấy cái kia tu sĩ sẽ đối với Tàn gia xuất thủ.

Huyền Sơ một mực mười phần cẩn thận đề phòng tình huống chung quanh, lo lắng cầu kết bọn người sẽ xuất hiện, thế nhưng là đã gần hai ngày, cũng không thấy cầu kết đám người thân ảnh, Huyền Sơ không dám lơ đãng, lo lắng bọn hắn sẽ có âm mưu gì, cho nên thời khắc duy trì cảnh giác.

Mộ Liên Phong đi đến Huyền Sơ bên cạnh, "Sư huynh, Tàn huynh cũng là tu sĩ sao?"

Huyền Sơ hướng phía bốn phía dò xét một hồi, mới nói ra: "Không sai, Tàn huynh cũng là tên tu sĩ, các người trước đó có phải là không có phát giác?"

Mộ Liên Phong hồi tưởng lại trước đó cùng Tàn Linh tiếp xúc, tuy nhiên cảm thấy Tàn Linh có một cỗ thần bí, rất cảm giác cường đại, nhưng lại không chút nào hướng phía trên này nghĩ.

Mộ Liên Phong cười nói: "Tàn huynh cũng thật là, vậy mà gạt chúng ta, nếu để cho Khổng Dung tên kia biết mình hướng nghĩ mộ trông mong tu sĩ ngay tại bên cạnh mình, mà mình vậy mà không biết, hắc hắc là sẽ khóc đi!"

Huyền Sơ trong mắt có mấy phần tán thưởng, "Người này vị bằng hữu kia tư chất đều rất không tệ, nếu như tu luyện, hẳn là đều sẽ có thành tựu..."

"Cái kia vì Hà Sư Huynh không đem bọn hắn đều thu nhập sư môn? Dạng này chẳng phải là tốt hơn?" Mộ Liên Phong mang theo nghi hoặc hỏi.

"Ta nếu là thật sự đem bọn hắn dẫn vào Thiên Sư Giáo, chỉ sợ sẽ làm hại bọn hắn, tư chất của bọn hắn mặc dù không tệ, nhưng cũng không thích hợp ta Thiên Sư Giáo... Mọi người có mọi người Duyên Pháp..."

Đang nói, Huyền Sơ bỗng nhiên ngẩng đầu ngắm nhìn đi xa chân trời, sắc mặt thời gian dần trôi qua ngưng trọng lên, Mộ Liên Phong cũng ngẩng đầu nhìn lại, thế nhưng cái gì cũng nhìn không thấy, "Sư huynh, thế nào? Có phải là bọn hắn hay không tới?"

Huyền Sơ cũng không biết có phải hay không là cầu kết bọn người, chỉ là cảm giác được có tu sĩ đang theo chính mình cái này phương hướng mà đến, "Không xác định, người đi nói cho lão gia từ để mọi người cẩn thận một chút, ta đi xem một chút..." Nói Huyền Sơ liền đằng không mà lên, biến mất tại

Mộ Liên Phong trước mặt.

Mộ Liên Phong ngơ ngác nhìn Huyền Sơ biến mất ở trước mắt, mang theo vài phần hăm dọa, "Khi nào ta cũng có thể Ngự Kiếm Phi Hành liền tốt!"

Trong hư không, Huyền Sơ ngưng Không Nhi lập , chờ đợi lấy cái kia càng ngày càng gần khí tức, rất nhanh, hai bóng người liền xuất hiện tại Huyền Sơ trước mắt, theo khoảng cách càng ngày càng gần, Huyền Sơ cảm thấy một cổ quen thuộc, ngưng trọng lông mày trong nháy mắt giãn ra, nhìn lên trước mặt thân ảnh quen thuộc, Huyền Sơ cười to, "Hai vị đạo hữu đây là muốn đi nơi nào? Vì gì vội vàng như thế?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: : Tụ tập Tàn Linh

"Ha-Ha... Huyền Sơ huynh còn không biết sao? Bảo vật có tin tức, hiện tại cơ hồ tất cả tu sĩ đều chính chạy tới Tàn Linh Sơn Mạch, nghe nói cầu kết bọn hắn đã đi, cho nên chúng ta phải nắm chắc thời gian, tuyệt đối không thể để cho bảo vật rơi vào Thục Sơn Phái trong tay..." Mặc Dương hưng phấn nói. 【92KS.】)

Huyền Sơ minh bạch , trách không được không thấy cầu kết thân ảnh của bọn hắn, nguyên lai bọn hắn đi tìm bảo vật đi, Huyền Sơ âm thầm nhẹ nhàng thở ra, không còn lo lắng bọn hắn sẽ đối với Tàn gia bất lợi.

"Huyền Sơ huynh phải chăng cùng ta cùng nhau tiến đến?" Mặc Dương biết Thục Sơn Phái có bốn người, mà phía bên mình mới hai người, nếu là cùng Thục Sơn Phái lên xung đột, tuyệt đối không phải là cầu kết đám người đối thủ.

Tuy nhiên không cần lại lo lắng cầu kết bọn người sẽ đối với Tàn gia bất lợi, nhưng Huyền Sơ cũng không có ý định rời đi, "Tính toán Bàn Đạo thì không đi được, Bàn Đạo đã đáp ứng Tàn huynh, trước khi hắn trở lại, bảo vệ Tàn gia một đoàn người an nguy!"

Mặc Dương hướng phía dưới chân nhìn thoáng qua. "Ồ? Tàn huynh không có ở đây không? Ta còn muốn để hắn cùng nhau tiến đến đâu?"

"Mặc Dương huynh sợ là phải thất vọng, Tàn huynh có việc còn chưa trở về, cho nên liền nhờ tại hạ ở đây, vừa nghe Mặc Dương huynh nói bảo vật tại Tàn Linh Sơn Mạch xuất hiện?" Huyền Sơ đột nhiên hỏi nói.

"Không sai, ngay tại Tàn Linh Sơn Mạch, ta còn cảm thấy kỳ quái đâu? Làm sao cái này cùng Tàn huynh tên giống như đúc a? Ta lúc ấy còn tưởng rằng bảo vật ngay tại Tàn huynh trên tay đâu? Cái này ở trong không sẽ cùng Tàn huynh có liên hệ gì a?" Mặc Dương mười phần hiếu kỳ, luôn cảm thấy cái này cùng Tàn Linh tên giống nhau, không phải trùng hợp.

Huyền Sơ tâm tư nhất động, trong mơ hồ cảm thấy một trận nguy cơ, đây là lần nhiều năm qua cùng yêu ma chém giết sinh ra một loại trực giác, mỗi khi nguy cơ sắp tiến đến, Huyền Sơ đều sẽ có như vậy một tia dự cảm, không biết hôm nay tại sao lại cảm nhận được, hơn nữa còn mãnh liệt như thế, chẳng lẽ mình sẽ gặp nguy hiểm?

Loại nguy cơ này, để Huyền Sơ rất bất an, Huyền Sơ không biết nguy cơ bắt nguồn từ nơi nào, suy tư một hồi, thế nhưng là không có đầu mối.

Mặc Dương gặp Huyền Sơ bộ dáng như thế, còn tưởng rằng Huyền Sơ đang suy nghĩ muốn theo hắn cùng đi, "Huyền Sơ huynh thật không có ý định đi sao?"

Huyền Sơ lâu nghĩ không quả, liền không suy nghĩ vấn đề này nữa, nghe được Mặc Dương lần nữa tìm hỏi, Huyền Sơ biết hắn nhất định là làm sẽ tự mình , "Bàn Đạo không thể cô phụ Tàn huynh nhờ vả, Mặc Dương huynh trước hết được thôi! Mấy người Tàn huynh trở về, ta cùng Tàn huynh cùng giải quyết tới..."

"Như thế cũng tốt! Cái kia Huyền Sơ huynh, ta cùng Sư Tỷ liền đi trước một bước, tại Tàn Linh Sơn Mạch mấy người Huyền Sơ huynh cùng Tàn huynh!" Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên cáo biệt Huyền Sơ, lưu lại hai kiếm quang sáng chói, biến mất tại tầng tầng trong đám mây trắng.

Tàn Linh Sơn Mạch, Huyền Sơ nhỏ giọng thì thầm vài câu, Tàn huynh chẳng phải ở tại Tàn Linh Sơn Mạch, nguy rồi! Huyền Sơ phảng phất đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Tàn Đức đang thúc giục đám người tăng tốc bước chân, gặp Mộ Liên Phong vội vàng đi tới, "Mộ hiền chất, có phải hay không chuyện gì xảy ra?"

Đến tốt cùng xảy ra chuyện gì Mộ Liên Phong cũng không rõ ràng lắm, "Lão gia tử không cần quá khẩn trương, Huyền Sơ sư huynh đã trước đi tìm hiểu!"

Nghĩ rõ ràng về sau, Huyền Sơ cấp tốc từ hư không Phi Lạc, xuất hiện tại Tàn Đức bên cạnh thân, Tàn Đức gặp Huyền Sơ hiện thân, vội vàng hỏi: "Huyền Sơ đạo trưởng có phải là bọn hắc hay không tới?" Tàn Đức nói bọn hắc chính là Thục Sơn Phái cầu kết bọn người.

"Lão gia tử không cần lo lắng, chỉ là mấy người bằng hữu đi ngang qua, còn có đúng vậy lão gia tử cũng không cần lại lo lắng Thục Sơn Phái người đến đây trả thù gây chuyện..."

"Chỉ giáo cho? Có phải hay không lĩnh mà đã đánh bại bọn hắc?"

Huyền Sơ nói: "Chắc hẳn Tàn huynh không có gặp gặp bọn họ, hiện tại những cái kia người hắc là tại Tàn Linh Sơn Mạch. Lão gia tử, chỉ sợ chúng ta bây giờ không thể trở về đi?"

Huyền Sơ đem hết thảy đều nói cho Tàn Đức, Tàn Đức nghe xong, tựa hồ biến càng thêm lo lắng, "Như thế ta Tàn gia há không như chồng trứng sắp đổ, lúc nào cũng có thể bị tiêu diệt? Cái này nên làm thế nào cho phải?"

"Lão gia tử không cần lo lắng, đã Bàn Đạo thụ Tàn huynh nhờ, vậy thì nhất định sẽ không để cho Tàn gia bất cứ người nào bị thương tổn, cho nên hiện tại lão gia tử trước tìm một chỗ dàn xếp lại, đợi Bàn Đạo đi đem Tàn gia những người còn lại tiếp ra."

Tàn Đức trầm mặc một hồi, cũng chỉ có biện pháp này có thể thực hiện, "Như thế làm phiền đạo trưởng, tuy nhiên để cho tiện lý do, vẫn là từ lão hủ bồi đạo trưởng cùng nhau trở về."

Lần này Tàn gia trước tới tham gia võ thuật tranh tài cũng liền mấy cái như vậy người, rất nhiều Tàn gia con cháu còn tại Thái Bạch Sơn hạ Tàn phủ bên trong, Huyền Sơ lo lắng đến lúc đó nếu là chúng tu sĩ vì bảo vật mà ra tay đánh nhau, như vậy Thái Bạch Sơn hạ Tàn phủ có thể sẽ bị tai bay vạ gió, càng quan trọng hơn một điểm là Huyền Sơ lo lắng sẽ có chút có ý khác tu sĩ nhân cơ hội này, đối Tàn gia bất lợi.

Huyền Sơ vốn định mình một người tiến về, lấy tốc độ nhanh nhất đem Tàn gia đám người chuyển đi ra, mà bây giờ lão gia tử cũng muốn đi trước, Huyền Sơ phát giác mình không để ý đến cái gì, mình căn bản cũng không phải là người Tàn gia, dạng này lỗ mãng tiến đến, hơn nữa còn để bọn hắc rời đi Tàn phủ, chỉ sợ không ai sẽ nghe mình, lão gia tử tiến đến là không còn gì tốt hơn.

Một lúc lâu sau, Tàn Đức tìm được một cái đặt chân chi địa, sau đó lại đem chư nhiều chuyện bàn giao Tàn Thư, liền theo Huyền Sơ cùng một chỗ rời đi.

Trong hư không, Huyền Sơ Ngự Kiếm mà đi, Tàn Đức đứng tại Huyền Sơ sau lưng, bởi vì Tàn Đức Tu luyện cũng coi như Tiểu Hữu Sở Thành, Huyền Sơ cũng không có cảm giác như vậy có hết sức.

Tàn Đức tuy nhiên lo lắng, lo lắng Tàn gia đám người an nguy, nhưng vẫn là ép không được nội tâm kích động, dù sao đây là hắc lần thứ nhất bay lên hư không.

Như hòa Triều Dương đuổi bóng đêm, tình lại đại địa bên trên hết thảy, sáng sớm Tàn Linh Sơn Mạch lộ ra phá lệ náo nhiệt, từng cái chim chóc quanh quần trên không trung bay lượn, vô số dã thú ngao ngao kêu đi ra sào huyết.

Một góc che khuất bầu trời Cổ Mộc phía trên, ngòi xếp bằng ba đạo thân ảnh, là cầu kết đám ba người, đi qua một đêm, bọn hắc không có bất kỳ phát hiện nào, chỉ vì Thần Thức tiêu hao quá lớn, giờ phút này đang toàn lực khôi phục ở trong.

Nửa khắc về sau, cầu kết mở hai mắt ra, ngay sau đó Ninh Tắc cũng đứng dậy, sau cùng Hoa Phúc Hải cũng tỉnh lại. Cầu kết cau mày ngẫm nhìn, hôm nay có lẽ liền sẽ có còn lại tu sĩ đến, cho nên nhất định phải thừa dịp bọn hắc đến trước khi đến, đoạt trước một bước, "Ninh sư đệ, ngươi bây giờ lập tức trở về, đi xem một cái sâm sư đệ về có tới không, thuận tiện đem Hoa Phong mang tới, ta có việc hỏi hắc!"

Tàn Linh Sơn Mạch một chỗ khác ngọn núi bên trên, trong hư không hai bóng người dần dần hiển hiện, là Côn Lôn về rừng cùng Xung Hư hai người, "Sư huynh, nơi này hẳn là Tàn Linh Sơn Mạch, bảo vật ngay ở chỗ này? Tin tức có thể tin được không?"

Về rừng nhìn lướt qua dưới chân vô số sơn phong, "Có thể tin cậy được hay không cũng không trọng yếu, trọng yếu là bây giờ tất cả tu sĩ đều hướng nơi này chạy đến, mà lại Thục Sơn cầu kết từ lâu đến nơi này, chắc hẳn hắc hiện tại đang tìm a? Chúng ta chỉ cần theo sát cầu kết bọn người là được, coi như tin tức là giả thì thế nào?"

"Sư Tỷ, phía trước cái kia mệnh môn sơn mạch chắc hẳn đúng vậy Tàn Linh Sơn Mạch a? Rốt cục chạy tới, cũng không biết cầu kết bọn người có phải hay không đã tìm được bảo vật?" Mặc Dương rơi xuống đám mây, như cùng một mảnh như là lông ngỗng nhẹ bay nhẹ nhàng rơi vào một cái cây trên đỉnh, đánh giá bốn phía hết thảy.

Đoan Mộc Yên cũng chán kinh cùng Tàn Linh Sơn Mạch vậy mà như thế rộng lớn, coi như bảo vật thật ở trong đó, chỉ sợ muốn tìm được cũng phải phí chút Công Phu, sẽ không nhẹ như vậy dễ bị phát hiện, "Nơi đây kéo dài mấy ngàn dặm, rừng cây rậm rạp, dãy núi chồng lên, bảo vật nếu là thật sự ở nơi này, bọn hắc là sẽ không nhẹ dễ tìm tới..."

Mặc Dương phạm lên khó đến, bây giờ đến Tàn Linh Sơn Mạch, Mặc Dương lại không biết nên làm gì bây giờ, "Sư Tỷ, tiếp xuống chúng ta nên làm cái gì? Nơi này bát ngát như vậy, nếu là từng điểm từng điểm tìm kiếm cái kia phải tìm đến lúc nào a?"

Đoan Mộc Yên tựa hồ sớm đã tính trước kỹ càng, "Sư đệ không cần lo lắng, chúng ta tiếp xuống làm hai tay chuẩn bị, một là mấy người người của Bạch

gia đến đây, trợ giúp chúng ta tìm kiếm, một phương diện khác muốn thường xuyên lưu ý Thực Sơn Phái động tĩnh, đã bọn hán là cái thứ nhất đuổi chỗ này người, như vậy bọn hán lấy được tin tức hán là sẽ so với chúng ta nhiều, chúng ta đang tìm đồng thời, cũng có thể lưu ý bọn hán..."

Mặc Dương âm thầm gật đầu, "Sur Ty không hổ là Sur Ty, nghĩ như thế toàn diện, vậy chúng ta bây giờ liền đi tìm hiểu cấu kết tung tích của bọn hán, sau đó mấy người người của Bạch gia đến!"

Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên hóa thành một đạo lưu quang, biến mất tại mệnh môn Lâm Hải bên trong, liền tại bọn hán đi không lâu sau, lần lượt từng bóng người từ xa đi Cực Tốc mà đến, trốn vào từng tòa trong núi lớn không thấy tung tích.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: : Lưu gia cha con hoảng sợ

Từ cấu kết ba người đi trước một bước về sau, Hoa Dạ, Hoa Phong liền mang theo Hoa gia chư hơn cao thủ không ngừng ngày đêm đi đường, để cầu trong thời gian ngắn nhất đuổi tới Tần Lĩnh Sơn Mạch.

Phi nhanh trong đám người, hai bóng người nhỏ giọng nói nhỏ lấy, trong đó một thanh niên còn gãy mất một tay chương, chỉ nghe thanh niên tức giận bất bình nói ra: "Cha, khó nói chúng ta cứ như vậy đi theo đám bọn hán ngày ngày chạy sao? Cái này đều thời gian dài bao lâu, ngay cả nước bọt đều không cho người hát! Không được ta không còn khí lực , ta không đi!"

"Dã nhi, không thể hành động theo cảm tính, chớ có Hoa gia cha con trông thấy!"

Nguyên lai hai người này chính là Lưu gia cha con, từ khi đêm đó cùng Hoa gia liên hợp về sau, hai người liền đang mong đợi Hoa gia cùng Tần gia có thể khai chiến, tốt báo thù rửa hận! Trùng hợp đêm đó Hoa gia bị hủy, Lưu gia cha con không biết là nguyên nhân gì, nhưng vẫn là len lén cao hứng hồi lâu, hai người vốn cho rằng Hoa gia tất cả mọi người chết rồi, thế nhưng là có một ngày Lưu gia tới một người, để Lưu gia cha con tiến về Võ Đang Sơn. Người kia Lưu An Thạch nhận biết, chính là Hoa gia một vị Tiên Thiên Cao Thủ, đến tận đây Lưu An Thạch mới biết Hoa gia tuy nhiên bị hủy, nhưng Hoa gia lớn hơn cao thủ đồng đều chưa bỏ mình, mà là toàn bộ đi Võ Đang Sơn.

Hai người tới Võ Đang Sơn về sau, gặp được Hoa Phong cùng Hoa Dạ, Lưu An Thạch trong lòng có chút tâm thần bất định, đặc biệt là giải thi đấu bắt đầu về sau, Tần Lĩnh triển hiện ra thực lực, càng làm cho Lưu An Thạch bất an, bởi vì lúc trước hắn nhưng là làm cam đoan nói Tần Lĩnh thực lực không cao, nhưng bây giờ Tần Lĩnh thực lực mạnh mẽ như vậy, Renka phong cũng không là đối thủ, Lưu An Thạch lo lắng Hoa gia người sẽ giận chó đánh mèo mình. Tại nhìn thấy Hoa Phong về sau, Lưu Dã từ Hoa Phong nụ cười kia về sau, cảm nhận được mãnh liệt tức giận.

Nếu như nói lúc ấy Lưu An Thạch chính là tràn đầy bất an, như vậy hiện tại Lưu An Thạch xác thực một phen khác tâm tình, bởi vì hắn nhìn thấy một người, một người cơ hồ có thể dùng ánh mắt miểu sát hắn người.

Người kia Lưu An Thạch tuy nhiên không biết, nhưng từ Hoa Phong trong giọng nói, Lưu An Thạch có thể cảm giác được người này cùng Hoa gia có thiên ti vạn lĩ liên hệ. Tại cái kia trên thân người, Lưu An Thạch cảm nhận được áp lực lớn lao, cảm giác kia cơ hồ so giết hắn còn khó chịu hơn. Cho nên bây giờ nghe Lưu Dã muốn bộc phát bất mãn, Lưu An Thạch tranh thủ thời gian khuyên can.

Lưu Dã nổi giận dưng dưng nhìn chằm chằm phía trước hai đạo thân ảnh kia, "Cha, khó người tại sao phải sợ bọn hán hai cái, chẳng qua là chó nhà có tang thôi, dựa vào cái gì muốn chúng ta nghe bọn hán ! Lại nói hai nhà chúng ta là liên minh, không phải ta Lưu gia phụ thuộc hán Hoa gia!"

Gặp Lưu Dã càng nói càng không biên giới, Lưu An Thạch giận quát một tiếng, "Im ngay! Đừng muốn nói bậy! Người muốn đem ta Lưu gia đưa vào bị tiêu diệt sao?"

Lưu Dã không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy Lưu An Thạch, không biết vì cái gì Lưu An Thạch trước sau thái độ biến hóa lớn như vậy, "Cha, người đang sợ cái gì? Không bằng chúng ta bây giờ trở lại hồi Kinh Đô?"

"Đù rồi! Đồ không có chí tiến thủ! Còn dám nói nhiều một câu, có tin ta hay không cắt ngang chân chó của ngươi!" Lưu An Thạch bỗng nhiên nổi giận, một bàn tay đánh vào Lưu Dã trên mặt. Lưu Dã bị đánh cho hồ đồ, hắn chưa từng thấy qua cha phát lớn như vậy Nộ Hỏa, đang muốn mở miệng phản bác, sau lưng khoan thai vang lên một tiếng giống như cười mà không phải cười thanh âm, "Lưu bá phụ thật là lớn hỏa khí, là ai to gan như vậy, vậy mà gây Lưu bá phụ sinh khí?"

Lưu Dã đang nổi nóng, hẳn cũng là không sợ trời, không sợ đất chủ, từ khi biết được mình bị Hoa Phong lợi dụng về sau, đối Hoa Phong hận ý có thể nghĩ, "Hoa Phong, đây là nhà của chúng ta sự tình, còn chưa tới phiên người để ý tới!"

Lưu An Thạch ở một bên khí toàn thân phát run, "Người cái này Nghịch Tử! Im miệng cho ta! Hoa hiền chất đừng nên trách! Dã nhi từ khi bị Tần Linh tiểu nhi đoạn bàn tay về sau, tính tình khó tránh khỏi sẽ có chút kích động, hi vọng Hoa hiền chất không cần để ở trong lòng!"

Hoa Phong thủy chung mỉm cười, nụ cười kia giản thẳng khiến người ta cảm thấy có một cái khác loại vị đạo, đối với Lưu Dã mĩa mai, không có một chút tức giận, "Lưu bá phụ yên tâm, ta là sẽ không để ở trong lòng, ta tới đây đúng vậy nghĩ thông suốt biết bá phụ một tiếng, chuyện này mục đích của chúng ta là Tần Linh Sơn Mạch, lần này đi còn có hơn trăm dặm, hi vọng Lưu bá phụ có thể cẩn cẩn rằng kiên trì một hồi, chờ đến Tần Linh Sơn Mạch, Hoa Phong tất nhiên sẽ để chư vị nghỉ ngơi!"

"Hoa hiền chất yên tâm, chỉ là hơn trăm dặm, đối với chúng ta Tiên Thiên Vũ Giả mà nói tự nhiên không nói chơi, Hoa hiền chất còn có khác phân phó gì không?"

Hoa Phong cười lớn rồi đi, "Như thế tốt lắm, cái kia Hoa Phong sẽ không quấy rầy bá phụ huấn tử, Ha-Ha..."

"Hoa Phong, người..." Lưu Dã căm tức nhìn Hoa Phong bóng lưng, hận không thể bên trên đi giết hắn.

Thẳng đến Hoa Phong đi xa, Lưu An Thạch mới mở miệng nói: "Dã nhi, người chừng nào thì có thể không cho vi phụ quan tâm đâu? Khó người còn nhìn không ra, Hoa Phong tiểu nhi đây là tới cảnh cáo chúng ta sao? Chỉ sự chúng ta lại nếu có cái gì dị động, hẳn Hoa gia liền sẽ đối ta Lưu gia hạ sát thủ, khó người muốn cho Lưu gia chúng ta hủy hoại chỉ trong chốc lát sao?"

"Cha! Ta..." Lưu Dã trầm mặc, nhìn lấy Lưu An Thạch cái kia trên mặt vẻ u sầu, Lưu Dã không lên tiếng nữa.

Lưu An Thạch thật sâu thở dài, "Tốt, đừng nói nữa, vẫn là nắm chặt thời gian đi đường đi!"

Lưu Dã tâm lý cảm giác khó chịu, nhìn hư không, trong mắt mười phần cô đơn, mà tại lúc này một bóng người xuất hiện tại Lưu Dã trong mắt, Lưu Dã khiếp sợ miệng há hốc, tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng là thật lâu không nói.

"Cha! Cha! Người nhìn cái kia, vậy có phải hay không một người?" Lưu Dã dùng sức bóp mình một chút, lúc này mới vững tin mình không phải nằm mơ, lập tức đối bên cạnh Lưu An Thạch nói.

Lưu An Thạch ngẩng đầu nhìn lên, trong mắt chấn kinh không thể so với Lưu Dã yếu, nhưng thấy qua việc đời hắn, lộ ra muốn so Lưu Dã trấn định mấy phần, "Dã nhi chớ có Cao Thanh ồn ào!"

"Cha! Vừa mới đó là? Không phải là thần tiên trong truyền thuyết à? Trên thế giới này thật sự có thần tiên sao?" Lưu Dã rất là kích động, tựa như một cái không biết thế giới ra hiện tại hắn trước mắt.

Lưu An Thạch tự lẩm bẩm, "Không nghĩ tới thật sự có sự hiện hữu của bọn hắn, quả nhiên như trong truyền thuyết, bọn hắn có thể phi thiên độn địa..."

"Cha, bọn họ là ai? Người gặp qua bọn hắn sao?" Lưu Dã nghe được Lưu An Thạch tự nói.

Lưu An Thạch lắc lắc đầu, nỗ lực giữ vững bình tĩnh cho mình, "Bọn hắn là tu sĩ, mặc dù không phải thần tiên, nhưng ở chúng ta trong mắt người bình thường lại có như thần tiên không thể nghi ngờ, bọn hắn có thể phi thiên độn địa, Phi Thiên Độn Địa, tiến triển cực nhanh..."

"Tu sĩ? Cái gì là tu sĩ?" Lưu Dã đối với đây hết thảy cũng không biết hiểu, tiếp tục ngắm nhìn hư không, tựa hồ muốn lại nhìn một chút, tuy nhiên thật đúng là để hắn nhìn thấy, chỉ gặp trước đó đạo thân ảnh kia xuất hiện lần nữa trên không trung, Lưu Dã mắt không chớp nhìn chăm chăm, bỗng nhiên hắn thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, "Cha, người mau nhìn! Người kia có phải hay không Hoa Phong?"

Kỳ thực không cần Lưu Dã nói, Lưu An Thạch cũng đã thấy, trong lòng lập tức lật lên kinh đảo hải lăng, làm sao có thể? Khó Hoa Phong cũng là tu sĩ sao? Sẽ không! Tuyệt đối sẽ không! Hoa Phong nếu là tu sĩ tại Luận Vô Đại Tái lúc làm sao lại bại bởi Tần Linh.

Ngay tại Lưu An Thạch trong lúc suy tư, trong hư không hai bóng người đã biến mất vô ảnh vô tung, "Cha, cái kia Hoa Phong tiểu nhi làm sao... Hắn cũng là tu sĩ sao?" Lưu Dã kích động đều nói không rõ lời nói đến, bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác, cảm giác tu sĩ là cách mình như thế gần, nếu như mình cũng có thể như thế tốt biết bao nhiêu! Cái thanh âm này tại Lưu Dã trong đầu càng ngày càng vang. Từ từ trong ánh mắt sinh ra một cỗ kiên định, vô luận như thế nào cũng phải giống như bọn họ.

Vừa mới Lưu Dã nhìn thấy hai người kia chính là Hoa Phong cùng Ninh Tắc, Ninh Tắc dựa theo cấu kết phân phó tới đón Hoa Phong, cũng không có khiêng kỵ Hoa phủ người liên can, tại Ninh Tắc xem ra, coi như biết Đạo Tu sĩ thì phải làm thế nào đây, Hoa gia có không ít người nhìn thấy màn này, tại Hoa Phong sau khi đi, Hoa Dạ đặc ý quét mắt một chút đám người, không hề nói gì, chỉ là để đám người tiếp tục đi đường.

Hơn trăm dặm khoảng cách, thoáng qua liền đến, Hoa Phong từ trên phi kiếm nhảy xuống, đi đến cấu kết trước người, cung kính nói: "Hoa Phong gặp qua Sư Thúc..."

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: : Giành giật từng giây

Cầu kết không để ý đến Hoa Phong, mà là hỏi: "Ninh sư đệ, sấm sư đệ không cùng người cùng đi sao?"

"Sư huynh, ta cũng không có trông thấy sấm sư đệ, mà lại ta đã hỏi Hoa Phong, từ khi sấm sư đệ tại Võ Đang Sơn sau khi rời đi, liền chưa từng xuất hiện, không biết hắn hiện ở nơi nào?"

Cầu kết sắc mặt phát lạnh, Hoa Phong bọn người lập tức cảm nhận được một cỗ áp lực, tựa như một tòa núi lớn ép ở đầu vai, cơ hồ liền muốn ngạt thở, sau ba hơi thở, áp lực ngừng lại mất, cầu kết khôi phục bình thường, "Không cần đi quản hắn, tìm kiếm bảo vật quan trọng! Hoa Phong ta hỏi người, người nói bảo vật ngay tại Tần Lĩnh Sơn Mạch bên trong, vậy người có biết vị trí cụ thể, cái này Tần Lĩnh Sơn Mạch kéo dài nghìn dặm, nếu là không có còn lại manh mối, muốn tìm đến bảo vật rất khó! Mà lại thời gian của chúng ta cũng không nhiều, có thể tại tu sĩ khác phía trước tìm tới bảo vật tốt nhất!"

Hoa Phong đi lên trước, đôi mắt chỗ sâu có một tia dị dạng, "Sư Thúc khả năng không biết, cái này Tần Lĩnh Sơn Mạch tuy có ngàn dặm bao la, nhưng ta đã được đến tin tức, bảo vật ngay tại Thái Bạch Sơn một vùng, cho nên Sư Thúc cần bản không cần mù quáng đi tìm, chỉ cần đi tới Thái Bạch Sơn tìm tới hư thực, nói không chừng sẽ có thu hoạch..."

"Thái Bạch Sơn? Thái Bạch Sơn ở nơi nào? Người phía trước dẫn đường..."

Hoa Phong chỉ phượng xa một tòa cấm vào trong mây son phong, "Sư Thúc mời xem, cái kia chính là Thái Bạch Sơn, nó là Tần Lĩnh ngọn núi cao nhất!"

Cầu kết trong mắt bắn ra một đạo tinh mang, đằng không mà lên, "Ninh sư đệ, mang lên Hoa Phong, chúng ta đi!"

Ba đạo kiếm quang đột ngột từ mặt đất mọc lên, ngay tại cầu kết bọn người vừa mới rời đi một khắc này, chỗ rừng sâu đi ra mấy bóng người, nhìn lấy cầu kết biến mất phương hướng, cái này mấy bóng người cũng cấp tốc bay vọt lên. [siêu rất dễ nhìn tiểu thuyết]

Huyền Sơ mang theo Tần Đức một đường phi nhanh, không dám có chút dừng lại cùng nghỉ ngơi, trên đường đi Huyền Sơ nhìn thấy không ít tu sĩ, có rất nhiều vẫn là Huyền Sơ quen biết người, nhao nhao cùng Huyền Sơ chào hỏi, Huyền Sơ chỉ là gật đầu ra hiệu, liền Cực Tốc đi xa.

Huyền Sơ từ những này nhân khẩu bên trong biết được, cầu kết đám người đã đến Tần Lĩnh Sơn Mạch, thời gian càng ngày càng khẩn bách, Huyền Sơ hết sức rõ ràng cầu kết đám người bản tính, nếu để cho bọn hắn phát hiện Tần gia chỗ, tất nhiên sẽ hướng Tần gia hỏi thăm bảo vật hạ lạc, giả sử Tần gia người có người nói ra, chỉ sợ cầu kết sẽ sát nhân diệt khẩu, nếu là nói không nên lời, Huyền Sơ lo lắng cái kia Sấm Thu khả năng liền sẽ giận chó đánh mèo cùng Tần gia, sau quả đồng dạng khó mà đoán trước.

Trên đường đi phi nhanh cơ hồ khiến Huyền Sơ pháp lực hao tổn cực đại, tuy nhiên cũng may Thái Bạch Sơn đang ở trước mắt, xa xa nhìn lại, có thể mờ mờ trông thấy Tần phủ.

Vì không làm cho người khác chú ý, tại cách Tần phủ ngoài ngàn mét, Huyền Sơ liền rơi đến mặt đất, hai người tại rậm rạp trong rừng cấp tốc nhảy vọt, hướng phía Tần phủ mà đi.

Tần phủ lộ ra rất bình tĩnh, ẩn ẩn còn có thể nghe được từng tiếng gào to thanh âm, Tần Đức biết đó là Tần gia con cháu đang luyện võ. Nhìn lên trước mắt quen thuộc hết thảy, hôm nay liền muốn ly khai, Tần Đức bỗng nhiên sinh ra một cỗ không bỏ tới.

"Lão gia từ việc này không nên chậm trễ, còn mời nhanh triệu tập Tần gia đám người rời đi, không phải vậy liền không còn kịp rồi!" Huyền Sơ nhắc nhở nói.

Tần Đức đột nhiên tỉnh lại, nhanh chân hướng phía Tần phủ đi đến, Tần gia thủ vệ gặp Tần Đức trở về, liền vội vàng nghênh đón, "Lão gia ngài trở về rồi?"

Tần Đức đi thẳng vào vấn đề, không có cái gì thêm lời thừa thãi, "Tần phúc, người nhanh thông tri tất cả mọi người, liền nói ta có chuyện quan trọng thông tri, nhớ kỹ mặc kệ bọn hắn đang làm gì, muốn bọn hắn đều tới đây cho ta, dù là tại bế quan tu luyện!"

"Vâng, lão gia!" Tần phúc gặp Tần Đức ngưng trọng nghiêm túc khuôn mặt, không dám có nửa phần lãnh đạm.

Tần Đức cùng Huyền Sơ đi vào Tần phủ, trong đại sảnh chờ đợi Tần gia đám người đến. Nửa khắc đồng hồ về sau, Tần gia thành viên trọng yếu lần lượt đến, nhao nhao hỏi thăm Tần Đức xảy ra chuyện gì, vì sao như thế cấp bách.

Một khắc đồng hồ thời gian, Tần gia Sở Hữu thành viên mặc kệ là đang làm gì , tất cả đều tụ tập trong đại sảnh, trong đại sảnh huyền não rung trời, mười phần âm ỷ, cùng chợ bán thức ăn không có gì khác biệt.

Tần Đức một tiếng hét to, đại sảnh trong nháy mắt an tĩnh lại, "Hiện tại ta sợ tuyên bố một việc, ta hi vọng nói về sau, các người không nên hỏi vì cái gì, bởi vì là thời gian đã không nhiều lắm, làm theo lời ta bảo là được, nghe rõ chưa?"

Đám người gặp Tần Đức mặt âm trầm, liền biết mức độ nghiêm trọng của sự việc, nhao nhao nói: "Minh bạch!"

Tần Đức tiếp tục nói: "Phong nhi, hiện tại người tổ chức mọi người thu thập một chút, một lúc lâu sau tất cả mọi người rời đi Tần phủ!"

"Cha, phát sinh đến tốt cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao muốn rời đi?" Một người trung niên nam tử hỏi, người này chính là Tần Phong, Tần Linh Đại Bá.

"Nhanh đi! Khó ta lời mới vừa nói đều không có nghe sao? Một lúc lâu sau, toàn bộ theo ta rời đi, phạm là không hề rời đi , từ nay về sau không còn là ta Tần gia người, sống hay chết lại cho ta Tần gia không quan hệ!" Tần Đức biết trong lòng mọi người tràn đầy nghi vấn, nhưng bây giờ không phải là giải thích thời điểm, thời gian không cho phép, vì gây nên đám người coi trọng, Tần Đức không thể không ra hạ sách này.

Tần Phong cúi đầu, "Vâng, cha, ta cái này đi!"

Đám người thối lui về sau, Tần Đức đi đến trong sân, nhìn chăm chú hư không, nhẹ giọng nói: "Cũng không biết linh mà thế nào?"

"Lão gia tử không cần lo lắng, đã Thực Sơn người tại cái này Tần Linh Sơn Mạch bên trong, như vậy Tần huynh sẽ không có chuyện gì, giờ phút này hẳn là chính hướng trở về, nói không chừng chẳng mấy chốc sẽ trở về!"

Mấy ngày nay bốn ba để Tần Đức có chút không chịu đựng nổi, tuy nhiên cũng may mắn Tần Đức Tu luyện Tiểu Hữu Sở Thành, không phải vậy nói không chừng đã sớm một ngã .

Thái Bạch Sơn bên trên, bốn bóng người từ hư không Cực Tốc rơi xuống, "Sur Thúc, đây chính là Thái Bạch Sơn, lúc ấy bảo vật quang mang đúng vậy từ kẻ bên này phát ra ."

Cầu kết trái phải đem Thái Bạch Sơn nhìn hồi lâu, này chậm rãi nói ra: "Nơi đây có độc ép Quân Phong chi thế, tạo hóa Linh Tú, nội hàm phong vận, chính là hiếm có một khối Kỳ Phong, bảo vật ở đây xuất thế cũng không không khả năng..."

Ninh Tắc cũng đem bốn phía quan sát một trận, mặt lộ vẻ kích động, "Sur huynh, người ở đây khối hi hữu đến, bảo vật nếu là đã xuất thế, khả năng còn ở chỗ này, không bằng chúng ta trước đi tìm? Nói không chừng thật có thể tìm tới bảo vật!"

"Người ở hi hữu đến? Sur đệ nhìn xem đó là cái gì?"

Lần theo cầu kết ánh mắt nhìn, Ninh Tắc nhìn thấy từng mảnh từng mảnh cục gạch lục ngói, "Nơi này làm sao còn sẽ có người ở lại, nhìn bộ dạng này tựa hồ không phải người bình thường?"

Cầu kết thả người nhảy lên, liền trực tiếp từ Thái Bạch Sơn nhảy xuống, Ninh Tắc gặp này cũng đập vào Phi Kiếm, đáp xuống, Hoa Phúc Hải không có gấp lao xuống đi, mà là kinh Hoa Phong kéo lại một bên, "Phong Nhi, bảo vật thật ở chỗ này sao? Ta làm sao trước đó nghe nói bảo vật tại Tần Linh Sơn Mạch bên trong, cũng không có nói cụ thể ở đâu? Người tin tức này là lúc nào lấy được?"

"Lão tổ yên tâm, tin tức này thiên chân vạn xác, ta cũng là sau cùng mới biết..." Hoa Phong không có đem chân tướng nói cho Hoa Phúc Hải, chuyện này tự mình biết liền tốt.

Đối với Hoa Phong trả lời, Hoa Phúc Hải không hề nghi ngờ tin tưởng, "Tốt! Phong Nhi làm không tệ, chỉ cần lần này có thể tìm tới bảo vật, vậy ta Hoa gia liền có thể Nhất Phi Trùng Thiên, mà Phong Nhi cũng có thể thừa này bãi nhập Thực Sơn môn hạ, ta Hoa gia lo gì không thể!

Một canh giờ chẳng mấy chốc sẽ đến , giờ phút này Tần gia đám người lục tục trở về, mỗi người đều là bao lớn bao nhỏ cống, thậm chí còn có người ôm hòm gỗ lớn từ.

Tần Đức khẽ nhíu mày, thần sắc dần dần khó nhìn lên, "Nên ném tranh thủ thời gian ném đi! Chúng ta đây là đào mệnh, không phải đi du sơn ngoạn thủy!"

Đám người nhìn ta, ta nhìn người, sau đó rầm rầm một trận tiếng vang, tất cả đều không thôi vứt bỏ trên người một số Vật Phẩm, đồng thời cũng biết lão gia tử vì sao vội vã như vậy , nguyên lai là có người muốn giết tới Tần gia , Tần gia đám người nghĩ tới cái thứ nhất khả năng đúng vậy Hoa gia, chỉ có Hoa gia cùng Tần gia có không thể hóa giải cừ hận, chỉ có Hoa gia có thực lực kia.

Một canh giờ đã đến, Huyền Sơ ra hiệu lão gia tử có thể đi , Tần Đức quét mắt đám người, gặp người Tần gia viên cơ bản đã đến đông đủ, "Hiện tại cũng đi theo ta đi!"

"Chư vị vội vã như thế rời đi, cái này rất tốt gia viên hoang phế như thế há không đáng tiếc!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: : Ép hỏi

Đám người bên tai bỗng nhiên một tiếng quát nhẹ, mang theo chế cười cùng khinh thường, đám người nhìn quanh trái phải, thế nhưng là không có phát hiện bất luận kẻ nào, Huyền Sơ bán cùng ở sau lưng mọi người, nghe được một tiếng này về sau, sắc mặt đại biến, ngẩng đầu ngấm nhìn giữa không trung, thấy được thân ảnh quen thuộc, không nghĩ tới đối phương tới nhanh như vậy.

Tần Đức như lâm đại địch, cảnh giác đứng tại Tần gia đám người trước người, "Mọi người lui ra phía sau!" Tại không nhìn thấy người tới về sau, Tần Đức cũng đưa mắt nhìn sang giữa không trung.

Giữa không trung, bốn bóng người đứng lơ lửng trên không, dường như con kiến hôi nhìn lấy Tần gia đám người, Tần gia đám người gặp Tần Đức ngược đầu nhìn lên, cũng nhao nhao ngang đầu.

Xoạt! Tần gia người trong nháy mắt sôi trào, tựa như một giọt nước rơi vào nóng hổi trong chảo dầu, lớp ba lớp bốc vang lên không ngừng. Không trung vậy mà đứng đầy bốn người, bọn họ là ai? Là thần tiên sao?

Hoa Phúc Hải cùng Hoa Phong từ đám mây rơi xuống, chậm rãi đi đến Tần Đức trước mặt, "Tần Đức ngươi cái này là muốn đi đâu? Tốt như vậy tốt, lại muốn cả tộc di chuyển, sẽ không phải được cái gì bảo vật a? Muốn chuồn mất!"

Tần Đức trợn mắt nhìn, "Các hạ là ai? Vì sao muốn ngăn cản đường đi của ta?" Tần Đức không biết Hoa Phúc Hải, nhưng Hoa Phong lại là nhận ra.

Hoa Phúc Hải ung dung nói, "Lão phu là ai ngươi không xứng biết nói, lão phu hỏi ngươi, ngươi đây là muốn ý muốn như thế nào?"

Thấy đối phương kẻ đến không thiện, Tần Đức trong lòng biết bây giờ nghĩ đi cũng đi không được, "Đây là ta Tần gia công chuyện tình, cùng Các Hạ không quan hệ, ta cũng không cần thiết nói cho Các Hạ!"

Huyền Sơ xuất hiện tại Tần Đức bên cạnh, nhìn cũng không nhìn Hoa Phúc Hải, ánh mắt thủy chung đang câu liền thân bên trên, "Không nghĩ tới ở đây sẽ gặp phải câu huynh, làm sao câu huynh không phải đi Tầm Bảo đi sao? Làm sao còn có lòng dạ thanh thân tới đây?"

"Câu nào đó cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải Huyền Sơ huynh, câu mỗ là tại tầm bảo không sai, tuy nhiên câu nào đó nghe nói bảo vật ngay tại cái này Thái Bạch Sơn phụ cận, gặp này có người ở lại, cho nên liền muốn đến hỏi thăm một chút, chứ vị rất không cần phải khẩn trương! Chỉ cần trả lời mấy vấn đề liền có thể!" Câu kết thủy chung mỉm cười, nhưng nụ cười kia về sau ẩn giấu đi cái gì, không ai biết nói.

"Bảo vật? Bảo vật gì? Lão hủ cũng chưa nghe nói qua, còn mời mấy vị dời bước, chúng ta còn có việc gấp!"

Hoa Phúc Hải âm dương quái khí nói ra: "Việc gấp? Lão phu nhìn không thấy đến đi! Hôm nay nếu không nói ra bảo vật hạ lạc, ai cũng đừng hòng rời đi!"

Huyền Sơ cảm thấy khẩn trương, đối phương ba người, mà dựa vào bản thân lực lượng một người căn bản là không có cách chống lại, "Câu huynh đây là ý gì? Khó câu huynh muốn làm khó này một đám phàm nhân, nếu là muốn truyền đi, chỉ sợ sẽ đối câu huynh uy danh có hại!"

Câu kết bên cạnh thân Ninh Tắc bỗng nhiên nói: "Huyền Sơ đạo hữu, ngươi cùng những người này là quan hệ như thế nào? Chúng ta nhận được tin tức bảo vật liền xuất hiện chỗ này, mà giờ khắc này Huyền Sơ đạo hữu lại muốn dẫn lấy bọn hán vút bỏ nhà mà đi, cái này chỉ sợ có chút không hợp với lẽ thường a? Khó Đạo Bảo vật đã bị Huyền Sơ đạo hữu đoạt được?"

Thấy đối phương Y Y không buông tha, Huyền Sơ biết đối phương là nhất định phải chất vấn Tần gia người, nếu để cho Tần gia người rơi vào trong tay đối phương, Huyền Sơ không dám tưởng tượng lại là cái gì sau quả, Huyền Sơ nhỏ giọng đối Tần Đức nói: "Lão gia tử trước hết để cho mọi người trở về, ta ở chỗ này cùng bọn hán lộn vòng, tranh thủ trì hoãn đến Tần huynh trở về!"

Tần Đức cũng biết hiện tại nếu là cùng đối phương lên xung đột, cái kia là muốn chết! Liền dựa theo Huyền Sơ nói tới để Tần gia đám người trở về Tần phủ. 【 92KS. ）

"Đều cho lão phu dừng lại! Lão phu để cho các ngươi đi rồi sao? Ai nếu là dám lại đi một bước, đừng trách lão phu không khách khí!" Hoa Phúc Hải một tiếng quát chói tai, đơn chương hướng phía hư không vung lên, đứng ở Tần gia trước cổng chính mười mấy mét bên ngoài Thạch Sư Tử bỗng nhiên bạo liệt, hóa thành một đồng đá vụn.

Tần gia đám người gặp này, sững sờ kinh ngạc tại đó, không biết nên đi nên lưu!

Huyền Sơ cũng nổi giận, hét lớn nói: "Câu huynh người đây là ý gì? Khó người thực có can đảm đối bọn này phạm nhân xuất thủ sao? Đừng quên chúng ta Tu Chân Giới quy định!"

"Huyền Sơ huynh nói đùa, câu nào đó như thế nào đối bảy kiến cỏ này xuất thủ, bởi vì bọn hắn còn chưa xứng, ta chỉ là muốn hỏi một câu mấy người bọn hắn vấn đề, khó Đạo Huyền sơ huynh ngay cả cái này đều không cho sao? Hoặc là Huyền Sơ huynh đang lo lắng cái gì?"

"Người..."

Tần Đức tại Huyền Sơ bên tai nói vài câu, Huyền Sơ gật đầu bất đắc dĩ, tiếp theo liền thấy Tần Đức đi lên trước, "Không biết ba vị muốn hỏi cái gì? Nếu là lão hủ biết nhất định nói cho ba vị, ba vị xin cứ hỏi!"

Hoa Phong khi lấy được câu kết ra hiệu về sau, đi đến Tần gia trước mặt mọi người, bám vào Hoa Phúc Hải bên tai nói gì đó, sau khi nói xong, chỉ gặp Hoa Phúc Hải nhìn Tần Đức một chút, liền chậm rãi hướng đi Tần gia đám người, "Lão phu không phải hỏi người, lão phu muốn hỏi hắn!" Hoa Phúc Hải chỉ trong đám người một cái nhược quán thanh niên.

Thanh niên kia có vẻ hơi kinh hoảng, không khỏi lui về sau một bước, Tần Đức nhìn xuống trong lòng Nộ Hỏa, nhẹ giọng nói: "Mông nhi, không cần sợ hãi, người đi ra!" Thanh niên tên là Tần Mông, là Tần Linh Tam thúc Tần Thư nhi tử.

Vừa rồi hết thấy quá mức rung động, đến bây giờ thanh niên vẫn không biết Hoa Phúc Hải bọn người đến tột cùng là ai. "Vâng, gia gia!" Tần Mông làm sơ trấn định, đi vào Hoa Phúc Hải trước người, Hoa Phúc Hải hòa ái cười một tiếng, "Người trẻ tuổi không cần sợ hãi, lão phu là sẽ không đem người như thế nào, chỉ cần người thành thật trả lời vấn đề của ta!"

"Tiền bối xin cứ hỏi." Tần Mông không kiêu ngạo không tự ti, sớm đã khôi phục trấn định hắn, lộ ra rất là thông dong.

"Lão phu hỏi người, người nhưng từng tại Thái Bạch Sơn phụ cận nhìn thấy qua Hà Quang đầy trời, Thụy Khí bốc lên Dị Tượng?"

"Không, chưa bao giờ từng thấy..."

Hoa Phúc Hải trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, "Người trẻ tuổi cần phải biết lại trả lời, đằng sau ta hai vị kia tính khí cũng không quá tốt, nếu là trả lời bọn hắn không hài lòng, sau quả chỉ sợ sẽ có một chút hồng bét!"

"Các Hạ cái này là ý gì? Chúng ta đã trả lời Các Hạ vấn đề, khó Các Hạ còn không hài lòng sao?" Tần Đức đi lên trước, đưa tay liền muốn đi đem Tần Mông kéo về.

Ngay tại Tần Đức đưa tay một khắc này, Hoa Phúc Hải bỗng nhiên bạo động, đột nhiên đối Tần Đức xuất thủ, Nhất Chương đánh vào Tần Đức trước ngực, Tần Đức như bị sét đánh, bay ngược ba trượng trùng điệp ngã trên mặt đất.

"Gia gia..."

"Cha..."

Đây hết thấy quá đột nhiên, không ai từng nghĩ tới Hoa Phúc Hải lại đột nhiên xuất thủ, Tần gia đám người loạn thành một đoàn, vội vàng đem Tần Đức từ dưới đất đỡ dậy.

Hoa Phúc Hải đối đây hết thấy cũng không thêm để ý, vỗ vỗ tay nói: "Yên tâm, lão già này còn chưa chết!" Hoa Phúc Hải đem Tần Mông nắm trong tay, vô luận Tần Mông giãy giụa như thế nào đều thủy chung tránh thoát không xong.

Huyền Sơ tại cảm ứng được Hoa Phúc Hải xuất thủ một khắc này, muốn ra tay ngăn cản, nhưng đã chậm, Huyền Sơ thân hình lóe lên, liền xuất hiện tại Tần Đức bên người, "Lão gia tử, thương thế của người có nghiêm trọng không?"

Tần Đức che ngực, ho ra mấy ngụm máu về sau, bỗng cảm giác ở ngực tốt lên rất nhiều, "Huyền Sơ đạo trưởng không cần lo lắng, một chút vết thương nhỏ không có gì đáng ngại! Tần gia đám người nghe lệnh, toàn bộ trở về!"

Câu kết cùng Ninh Tắc bình tĩnh nhìn đây hết thấy, đối Hoa Phúc Hải xuất thủ không có chút nào ngoài ý muốn, giống như chính là bọn hắn thụ ý.

Chuyện cho tới bây giờ, Huyền Sơ đã áp chế không nổi trong lòng tức giận, "Câu kết người muốn khai chiến sao? Cái kia Bản Đạo liền phụng bồi tới cùng!"

Ninh Tắc từ câu kết bên cạnh đi ra, đi vào Hoa Phúc Hải bên cạnh, đem Tần Mông cầm trong tay, "Huyền Sơ, người đừng cho thể diện mà không cần, người hủy ta Thực Sơn ở thế tục giới cứ điểm chuyện này, chúng ta còn không có tìm người tính sổ sách, thức thời liền tranh thủ thời gian rời đi, không phải vậy đừng trách chúng ta không khách khí!"

Huyền Sơ gặp Ninh Tắc đem Tần Mông nắm trong tay, lập tức ý thức được không ổn, "Câu kết người muốn làm gì? Nói cho người nếu là dám làm loạn, Bản Đạo liền cùng người không chết không thôi!"

Ninh Tắc tràn đầy ý cười, khinh thường nói ra: "Huyền Sơ người ít hướng trên mặt mình thiếp vàng, người cho là chúng ta sẽ sợ người sao? Hôm nay nếu

là không nói ra bảo vật hạ lạc, sau quả người cũng biết! Huyền Sơ ta khuyên người một câu, nói cho bọn hán vẫn là ngoan ngoãn nói ra tình hình thực tế, miễn cho chịu khổ! Lại hoặc là nói bảo vật đã bị người đoạt được, người nếu không nghĩ bọn hán xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, vậy thì giao ra bảo vật, ta cam đoan bọn hán một cái điều sẽ không có việc gì!"

"Ninh Tắc đừng muốn ngấm máu phun người, Bàn Đạo đối người nói cái gì bảo vật không có chút nào hứng thú, Bàn Đạo ở đây chỉ là thụ nhò và của bằng hữu, bảo hộ Tần gia người an nguy thôi! Người như lại dám làm tổn thương bọn hán một người, Bàn Đạo quả quyết sẽ không ngồi yên không lý đến!"

Ninh Tắc không có đem Huyền Sơ lời nói để ở trong lòng, "Huyền Sơ người làm như ta không dám à.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: : Nguy cơ

Tần Mông bị Ninh Tắc nắm trong tay, Ninh Tắc thâm độc nhìn chăm chăm Tần Mông, trong mắt sát ý không có một chút che giấu, "Tiểu đồng tây, cho người thêm một cơ hội, không bằng thành thành thật thật trả lời, ta cam đoan người một chút việc cũng không có, nhưng nếu là người cho ta đùa nghịch cái gì tâm nhân, cũng đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!"

Ninh Tắc tiếp tục nói: "Ta hỏi người, người thật không có trông thấy trước đó Di Tượng sao? Hoặc là người biết ai ở chỗ này từng chiếm được bảo vật gì không có?"

"Các người thương gia gia của ta, người cho là ta sẽ nói cho các người biết sao? Coi như biết ta cũng sẽ không nói !" Tần Mông trợn lên giận dữ nhìn lấy Ninh Tắc, trong mắt không có nửa phần ý sợ hãi, nếu không phải bị Ninh Tắc bắt không thể động đây, chỉ sợ sẽ còn đối Ninh Tắc xuất thủ. [77n T. COM Thiên Thiên tiểu thuyết]

Ninh Tắc không những không giận mà còn cười, "Tiểu đồng tây, người cho rằng người không nói ta liền không có cách nào biết không? Ta chỗ này có một loại Phương Pháp, có thể biết trong lòng người hết thảy, nhưng chính là có một chút không tốt, cái kia chính là phạm là thử qua loại phương pháp này người, sau cùng đều choáng váng, người biết choáng váng là có ý gì sao? Đó chính là bọn họ không có linh hồn, liền như là một bộ cái xác không hồn, không có cảm tình, không có cảm giác... Cái gì cũng không có, chỉ còn lại một bộ khu xác..."

Huyền Sơ nổi giận, "Ninh Tắc mau thả hán!" Huyền Sơ xuất thủ, sự tình phát triển đến loại tình trạng này, nếu là lại không ra tay, Huyền Sơ tin tưởng Ninh Tắc khả năng thật sẽ làm như vậy.

Ninh Tắc phi tốc lui lại lấy, "Ta cũng vốn định thả hán, nhưng vật nhỏ này lại không biết tốt xấu, không phải bức ta! Ta có thể có biện pháp nào!"

Hoa Phúc Hải ngăn tại Huyền Sơ trước người, "Đạo trưởng vẫn là an tâm chờ vợ!"

Huyền Sơ nổi giận gầm lên một tiếng, "Cút ngay! Người là cái thá gì!"

Huyền Sơ nhục mạ triệt để đem Hoa Phúc Hải chọc giận, "Huyền Sơ, người hủy ta Hoa gia bút trưởng này hôm nay liền cùng người đến cái chấm dứt!"

"Hừ! Người Hoa gia tư tàng yêu nghiệt, giết hại nhân mạng, bút trưởng này Bàn Đạo còn chưa tìm các người tính! Hôm nay Bàn Đạo không muốn cùng người dây dưa, đuôi mau tránh ra! Không phải vậy Bàn Đạo liền muốn thay người đã chết đòi lại công đạo!" Hoa Phúc Hải đột nhiên chặn đường đi, để Huyền Sơ khản trương, tuy nhiên Hoa Phúc Hải tu vi không bằng Huyền Sơ, nhưng Huyền Sơ như muốn đánh bại Hoa Phúc Hải cũng không phải nhất thời bán hội liền có thể .

Mắt thấy Ninh Tắc liền muốn đối Tần Mông động thủ, Huyền Sơ lòng nóng như lửa đốt, cảm thấy mình cô phụ Tần Linh nhờ vả. Gặp Hoa Phúc Hải không có chút nào nhượng bộ ý tứ, Huyền Sơ toàn lực xuất thủ, không có một tia giữ lại.

Như mạng kiếm khí hội tụ tại Huyền Sơ quanh thân, khuấy động không ngừng, tản ra lớn lao uy lực, Hoa Phúc Hải cũng không cam chịu yếu thế, trong tay một thanh lợi kiếm ở trước ngực quét qua, chói mắt Kiếm Mang liền chấn động mà ra, thẳng hướng Huyền Sơ.

Ninh Tắc đem Tần Mông nhắc trong tay, quay đầu nhìn thoáng qua cầu kết, cầu kết khẽ gập đầu, Ninh Tắc khi lấy được cầu kết ra hiệu về sau, trên mặt lộ ra cười tàn nhẫn ý, "Tiểu đồng tây, đã người rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng trách không được người khác!"

Huyền Sơ bị ngăn cản, Tàn Đức biết Tàn trong nhà chỉ có mình có thể xuất thủ, những người còn lại căn bản không có một tia sức phản kháng, "Lão phu liều mạng với các ngươi!" Tàn Đức phóng tới Ninh Tắc.

"Không biết tự lượng sức mình!" Ninh Tắc nhìn cũng chưa từng nhìn, một chưởng vỗ ra, Tàn Đức lần nữa bị đánh bay mấy trượng, lần này Tàn Đức trên mặt đất vùng vẫy hồi lâu mới đứng lên, không ngừng ho ra máu!

Tàn gia mọi người cũng không có toàn bộ lui vào Tàn phủ, gặp Tàn Đức lần nữa bị người đã thương, đám người khó mà chịu đựng loại khuất nhục này, muốn ra tay vì Tàn Đức báo thù.

"Đều lui xuống cho ta! Các ngươi không phải là đối thủ của hắn!"

Tàn Phong nhìn chòng chọc vào Ninh Tắc cùng cấu kết, "Cha, liều mạng với bọn hắn! Bọn hắn khinh người quá đáng! Ta Tàn gia nam nhi há có thể uất ức như thế!"

"Đứng! Đứng! Liều mạng! Liều mạng..." Tàn gia đám người cùng cừ địch khải, mỗi người đều tản ra mãnh liệt tức giận.

"Loại kiến cỏ tầm thường, lại nhiều cũng là con kiến hôi, nhất cước liền có thể nhẹ dễ giẫm chết ngươi nhóm!"

Tàn Đức biết Đạo Nhân ba người trước toàn bộ là tu sĩ, coi như lại nhiều người cũng là vô dụng, căn bản không phải đối thủ, sẽ chỉ không công để Tàn gia người mất mạng, "Đều lui xuống cho ta! Đó là mệnh lệnh của ta!"

Tàn Đức mệnh lệnh Tàn gia đám người cũng không dám chống lại, nhưng khó cứ như vậy trở mặt nhìn Tàn Mông trong tay bọn hắn, bị bọn hắn tra tấn sao?

Ninh Tắc đưa tay chậm rãi đặt ở Tàn Mông trên đầu, Tàn Mông rất bình tĩnh, không có có sợ hãi, không có khiếp đảm, "Tiểu đông tây, ngược lại là có mấy phần cốt khí, bất quá ta cũng sẽ không lưu tình!"

"A..." Tàn Đức lần nữa bạo khởi, chịu đựng kịch liệt đau nhức, hướng phía Ninh Tắc vọt tới.

Ninh Tắc không có xuất thủ, mà là mang theo Tàn Mông phi tốc lui lại, giờ phút này hắn đang thi pháp, không thể phân tâm.

Hừ! Hừ lạnh một tiếng tại Tàn Đức bên tai lóe sáng, băng lãnh sát ý, để Tàn Đức như là rơi xuống địa ngục, cấu kết từng bước một đi tới, "Lại như mình ngoan bất lĩnh, chết!"

Chịu đựng cái kia như mang trong lòng sát ý, Tàn Đức không có dừng bước lại, thân là Tàn gia gia chủ hắn, làm sao có thể nhượng bộ, chớ nói chi là Tàn Mông vẫn là hắn tôn nhi.

Huyền Sơ khẩn trương, giờ phút này bị Hoa Phúc Hải cuốn lấy, thoát thân không ra, Tàn Đức cử động bị hắn toàn bộ nhìn ở trong mắt, "Lão gia tử mau trở lại, ngươi sẽ không đối thủ của hắn!"

Giờ phút này, Ninh Tắc đã đến thời khắc mấu chốt, Tàn Mông tựa hồ tại nhẫn thụ lấy vô biên nhói nhói, bờ môi đều bị hắn cắn nát, nhưng chính là không có thốt một tiếng, thời gian dần trôi qua Tàn Mông trong mắt đã mất đi hào quang.

Một khắc đồng hồ về sau, Ninh Tắc tiện tay đem Tàn Mông vứt trên mặt đất, "Su huynh đã tra được, bảo vật xác thực xuất hiện qua ở đây, tuy nhiên đến tột cùng bị ai đạt được, vật nhỏ này cũng không biết, ta trong ký ức của hắn không có tra được..."

Hết thầy đều đã đã chậm, Huyền Sơ nổi giận xung quan, "Ninh Tắc ngươi vậy mà thật như thế ác độc, đối một phạm nhân làm dùng thần thức, ngươi có biết dạng này sau quả!"

Ninh Tắc cười lớn mở ra hai tay, lơ đãng, "Biết thì phải làm thế nào đây, lưu hắn một cái mạng nhỏ đã coi như là xứng đáng hắn, đây hết thầy đều là hắn tự tìm..."

Giờ phút này cấu kết đã xuất thủ, nhưng hắn cũng không có đối Tàn Đức hạ sát thủ, đang nghe được Ninh Tắc một phen về sau, cấu kết tựa hồ lại thay đổi chủ ý, hắn muốn bắt sống Tàn Đức.

Tàn Mông đã bị như thế, Huyền Sơ sao lại lại trở mặt nhìn lấy Tàn Đức cũng bị độc thủ, một cường thế tấn mãnh kiếm khí gào thét mà ra, mang theo cường đại uy thế, thẳng hướng Hoa Phúc Hải.

Hoa Phúc Hải trong lòng biết không địch lại, lập tức thoái lui, Huyền Sơ bắt lấy cơ hội này, vượt qua Hoa Phúc Hải, trên không trung lưu lại đạo tàn ảnh, bay thẳng đến cấu kết đánh tới, "Lão gia tử mau tránh ra!"

Ngay tại Huyền Sơ muốn đến cấu kết bên cạnh thời điểm, một bóng người ngăn ở Huyền Sơ trước người, "Huyền Sơ, bằng ngươi một người là không đấu lại chúng ta, đừng uổng phí sức lực, ngươi nói nếu như các ngươi ngoan ngoãn hợp tác tốt bao nhiêu, nơi nào sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy! Thật là một đám không biết tốt xấu phạm nhân, thật đáng buồn a!"

"Ninh Tắc, chuyện cho tới bây giờ ngươi còn làm bộ làm tịch, hôm nay ngươi đối Tàn gia sỗ tác sỗ vi, ngày sau chắc chắn đạt được báo ứng, ngươi chờ! Ngay tận thế của ngươi không xa... Tàn huynh là sẽ không bỏ qua các ngươi!" Huyền Sơ biết sự tình phát triển đến một bước này, Tàn gia cùng Thực Sơn

Phái ở giữa đã là không chết không thôi, lấy Tần Linh tính cách là tuyệt đối sẽ không buông tha bọn hán trong đó bất kỳ người nào, Tần Linh thực lực Huyền Sơ thế nhưng là thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, Huyền Sơ đoán chừng liền xem như cấu kết cũng không nhất định là Tần Linh đối thủ.

Ninh Tắc cười to, "Ha-Ha... Huyền Sơ đảm nhiệm người hiện tại nói cái gì cũng vô dụng, bảo vật ta Thực Sơn tình thế bắt buộc, ai ngăn cản, ai chết! Người Huyền Sơ cũng không ngoại lệ! Đừng cho là chúng ta không dám giết người!"

Hoa Phong một mực an tĩnh đứng ở một bên mắt thấy hết thầy phát sinh, đang nghe Huyền Sơ một phen về sau, Hoa Phong không khỏi nhớ tới ngày đó Hoa phủ bị hủy tình hình, giờ phút này càng thêm xác định hôm đó hai người chính là Tần Linh cùng Huyền Sơ. Khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, Hoa Phong cảm giác được mười phần cao hứng.

Giờ phút này Tần Đức liền muốn rơi vào câu liền trong tay, Huyền Sơ chỉ có thể ở một bên lo lắng suông, không có một điểm biện pháp nào, nhưng mà vừa đúng lúc này, không trung xuất hiện hai bóng người. Đám người toàn bộ đình chỉ động tác.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: : Mặc Dương đến giúp

Huyền Sơ thấy rõ người tới về sau, đại hi, "Mặc Dương đạo hữu, bưng Mộc đạo hữu! Mau tới trợ Bản Đạo một chút sức lực, cấu kết, Ninh Tắc phát rõ vậy mà đối phạm nhân xuất thủ!"

Như thế thời khắc, Huyền Sơ cũng không nghĩ ngại nhiều được, trực tiếp đối Mặc Dương lớn tiếng hô nói.

Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên rơi xuống đám mây, Mặc Dương một mặt chán ghét nhìn chăm chú cấu kết bọn người, "Các người Thực Sơn Phái thật sự là càng sống càng trở về, làm sao hiện tại ngay cả phạm nhân đều xuất thủ! Thật thay các người cảm thấy bi ai, ta nhìn không bằng các người chuyển ném ta Tam Tiêu tốt, vừa vặn ta nơi đó còn thiếu mấy cái quét rác Gã sai vật, mấy người các người miễn cưỡng cũng tạm được!"

"Mặc Dương, người ít phách lối! Lại như khẩu xuất cuồng ngôn, đừng trách ta không khách khí!"

"Không khách khí! Người cho rằng ta sợ sao? Có bản lĩnh người không khách khí ta xem một chút!" Mặc Dương bước ra một bước, đi đến Ninh Tắc trước người.

Huyền Sơ thừa cơ hội này, xuất hiện tại Tần Đức trước người, đem Tần Đức kéo ra phía sau, "Lão gia tử người không sao chứ?"

Tần Đức cười thâm lấy, trong mắt phiếm hồng, "Huyền Sơ đạo hữu làm phiền người đi xem một chút Mông nhi hán thể nào, là lão hủ vô năng, không bảo vệ được hán!"

Tần gia mấy vị thành viên trọng yếu đi tiến lên, đỡ lấy trước đức, tất cả đều nhìn chòng chọc vào cấu kết bọn người.

Huyền Sơ đem Tần Mông ôm trở về, giờ phút này Tần Mông đã hôn mê, không biết sống hay chết, nhưng Huyền Sơ vừa rồi đã dò xét qua, Tần Mông có thể nói đã chết, hồn phách bị hao tổn, chỉ còn lại có cái này một bộ khu xác, "Ninh Tắc, người liền chờ chết đi! Tần huynh chẳng mấy chốc sẽ trở về, đến lúc đó đúng vậy người trả giá thật lớn thời điểm!"

Mặc Dương cũng nhìn thoáng qua Tần Mông, lập tức biết là chuyện gì xảy ra, "Các người Thực Sơn Phái quả nhiên toàn là một đám không bằng heo chó đồ vật, vậy mà đối một phạm nhân làm dùng thần thức!"

Cấu kết sắc mặt hết sức khó coi, còn kém một bước liền có thể đạt được bảo vật tin tức, lại sinh sinh bị Mặc Dương, Đoan Mộc Yến khời đến làm hỏng, "Mặc Dương, người lại như nói năng lỗ mồm, ta không ngại giết người!"

"Làm thế nào đều làm, còn sợ người khác nói sao?"

Mặc Dương ngồi xổm người xuống thân thể, cẩn thận dò xét một chút Tần Mông thương thế, sau nửa ngày, Mặc Dương đứng dậy, chậm rãi lắc đầu, "Đã không cứu nổi, cái này Thần Thức cho dù là chúng ta tu sĩ cũng sẽ thần hồn cỡ nứt, đừng nói hán một cái chưa Tu luyện người..."

Tần gia người tất cả đều không ra tiếng, trong mắt ẩn chứa vô tận bi thương cùng phẫn nộ, Tần Đức nước mắt tuôn đầy mặt, sớm đã bản thân bị trọng

thương hấn, đang nghe tin tức này về sau, ngắt đi.

"Cha..."

"Gia gia..."

Mặc Dương nhìn trước mắt Tần gia đám người, hấn không có nghĩ đến đây lại là Tần Linh nhà, "Huyền Sơ huynh, đã vậy hơn là Tần huynh nhà, vì sao không thấy Tần huynh?"

"Tần huynh có chuyện quan trọng mang theo, cho nên liền nhờ Bản Đạo tới đây để phòng hạng giá áo túi cơm đối Tần gia bất lợi, nhưng hôm nay Bản Đạo có phụ Tần huynh nhờ vả, chờ Tần huynh trở về, để Bản Đạo như thế nào đối mặt Tần huynh!"

Ninh Tắc không chỉ một lần nghe được Huyền Sơ nói đến Tần huynh, không biết Đạo Huyền sơ trong miệng Tần huynh là người nơi nào? Chẳng qua hiện nay đã không quản được nhiều như vậy, làm đã làm, Ninh Tắc không có một tia hối hận, "Mặc Dương, khó người muốn cùng ta Thục Sơn Phái đối nghịch sao? Nói thật cho người biết, hôm nay vô luận như thế nào người kia chúng ta cũng phải mang đi, xin khuyên một câu, tốt nhất đừng xen vào việc của người khác! Để tránh sai lầm!"

"Ha ha... Khẩu khí thật lớn, hôm nay chuyện này ta Tam Tiêu Phái quản định, người có thể làm khó dễ được ta?" Nói chuyện đồng thời, Mặc Dương trả về đầu nhìn thoáng qua Đoan Mộc Yên, hỏi thăm một chút ý kiến của nàng, chỉ gặp Đoan Mộc Yên khẽ vuốt cằm. Mặc Dương lực lượng thì càng đủ.

"Sư huynh, làm sao bây giờ? Xem ra Mặc Dương tiểu nhi là quyết tâm muốn cùng chúng ta đối nghịch, hiện tại bọn hấn ba người, ba người chúng ta, nếu quả như thật muốn hợp lại, liền coi như chúng ta thắng, cũng phải bỏ ra cái giá không nhỏ, dạng này chỉ sợ sẽ tiện nghi người khác!"

Cầu kết gấp như vậy, "Sâm sư đệ làm sao còn chưa tới, hấn đến tốt cùng đang làm gì, khó quên mục đích của chúng ta chuyến này sao?"

"Hoa Phong, ta hỏi người, người có biết người sâm Sư Thúc hướng đi?"

Hoa Phong cũng kính nói: "Bâm sư thúc, Hoa Phong không biết!" Kỳ thực Hoa Phong dưới đáy lòng đã có một chút xú suy đoán, Sâm Thu hiện tại chỉ sợ dữ nhiều lành ít, coi như không có chết tại Tần Linh trong tay, chỉ sợ cũng sẽ trọng thương, tuy nhiên Hoa Phong nguyện vọng lớn nhất đứng vậy Tần Linh cùng Sâm Thu có thể đồng quy vu tận, đây là Hoa Phong muốn nhìn nhất đến kết quả.

Ninh Tắc cũng mặt âm trầm, "Đáng chết! Nếu là sâm sư đệ ở đây, làm sao có thể để bọn hấn lớn lối như thế! Sư huynh, người nói làm sao bây giờ? Chúng ta đến cùng muốn hay không xuất thủ?"

Tần Linh rời đi Võ Đang Sơn về sau, liền một đường chạy như bay, không dám có nửa phần dừng lại, Tần Linh không biết đây có phải hay không là Thục Sơn đặc biệt vì chi, điều đi mình, tốt đối người nhà của mình xuất thủ.

Trên đường đi, Tần Linh đừng phải không ít tu sĩ, để Tần Linh cảm thấy kỳ quái là giờ phút này Sở Hữu tu sĩ phương hướng tựa như là Tần Linh Sơn Mạch, Tần Linh trên đường tùy tiện tìm một người hỏi: "Đạo hữu đây là muốn tiến về nơi nào?"

Người kia là một thanh niên Nam Tử, nhìn thấy Tần Linh về sau, vội phân cung kính, bởi vì hấn tại Tần Linh trên thân cảm nhận được một cỗ nhân nhật áp lực, "Tiền bối chẳng lẽ không biết sao? Hiện tại tất cả mọi người đang đuổi hướng Tần Linh Sơn Mạch, nghe nói bảo vật ở nơi đó, mà lại hiện tại Thục Sơn Phái này một ít Đại Phái sớm đã đến..."

Tần Linh nghe xong, nói thầm một tiếng không tốt! Tại vội vàng cảm ơn tên này thanh niên về sau, liền trong nháy mắt từ thanh niên trước mắt biến mất, biến thành một đạo thanh quang, thanh niên vốn còn muốn cùng Tần Linh bộ vài câu gần như, nhưng còn chưa mở miệng, Tần Linh liền từ trước mắt biến mất ngách, thanh niên há hốc miệng. "Cái này! Tiền bối này thực lực cũng quá cường đại! Chỉ sợ đã đến Nguyên Anh Kỳ a?"

Tần Linh biến thành một đạo lưu quang, từ không trung gào thét mà qua, nhắm trúng một số tu sĩ nhao nhao ghé mắt, nhao nhao suy đoán cái này là người phương nào, như thế cấp bách, chẳng lẽ lại cũng là muốn đi Tần Linh Sơn Mạch Đoạt Bảo.

Giờ phút này Tần gia đại môn trước đó, bầu không khí có chút ngưng trọng, ai cũng không nói gì, ai cũng biết tiếp xuống khả năng có một trận đại chiến, Tần Đức té xỉu, Tần trong nhà Tần Phong đứng dậy, tại Huyền Sơ dưới chỉ thị, Tần Phong đối chúng có người nói: "Tất cả mọi người cho ta đi vào!"

Tần gia đám người mặc dù không có cam lòng, nhưng cũng biết chiến đấu kế tiếp, bọn hấn là không chen tay được. Đám người đem Tần Đức cùng Tần Mông giờ lên đi vào, trước cửa chỉ còn lại có bảy người, Hoa Phong cũng xa xa tránh đi.

Đại chiến hết sức căng thẳng, ba cặp ba, Mặc Dương cười lớn, "Huyền Sơ huynh, một hồi cầu kết liền nhường cho ta được rồi, ta muốn đi lĩnh giáo một chút thủ đoạn của hấn, người xem coi thế nào?"

Huyền Sơ sớm nhất định cầu kết, như thế nào đem cầu kết nhường ra, mà lại Huyền Sơ biết nếu là Mặc Dương đối đầu cầu kết đó là một điểm phần thắng cũng không có, nếu là mình đi, còn có sức liều mạng, "Mặc Dương huynh, vẫn là đối phó Ninh Tắc đi! Người này đối Mặc Dương huynh giống như có phần có ý kiến, Mặc Dương huynh không bằng đi giáo huấn một chút!"

Ninh Tắc thấy đối phương ba người lại vào lúc này, còn thương lượng loại chuyện này, quả thực là không có đem bọn hấn để vào mắt, "Mặc Dương đừng muốn phách lối, nhìn ta như thế nào giáo huấn người!" Ninh Tắc lựa chọn Mặc Dương, lấy Hùng Ung như vậy tốc độ lao đến.

Huyền Sơ thân hình chớp động, một thanh lạnh kiếm hiện ra Thanh Quang đâm về cầu kết, mà Hoa Phúc Hải thì hướng phía Đoan Mộc Yên đánh tới.

Đại chiến triển khai, trong lúc nhất thời kiếm khí ngang dọc, Chưởng Kính bốc lên, một đạo quang hoa sáng lên, lại cấp tốc Yên Diệt, sáu người dưới chân từng khối gạch đá xanh đứt thành từng khúc, tại như mang kiếm khí hạ biến thành bột mịn.

Hoa Phong đứng tại năm trượng bên ngoài, nhưng hôm nay lại thối lui đến ngoài trăm thước, kinh khí cường đại để hấn không thể không lui lại.

Hỗn chiến bên trong truyền ra Mặc Dương từng tiếng cười to, "Ninh Tắc ngươi cũng không có gì đặc biệt sao? Ngoại trừ sẽ khi dễ những người phạm tục kia, ngươi cũng liên chút bản lãnh này, các ngươi Thực Sơn thật sự là Đệ nhất không bằng Đệ nhất, ta thật thay các ngươi Thực Sơn cảm thấy bị ai!"

Mặc Dương, tựa như một cây gai, thật sâu vào Ninh Tắc đáy lòng, Ninh Tắc nổi giận, "Mặc Dương, ngươi cái này là muốn chết! Hôm nay không giết ngươi thì không bỏ qua!"

Mặc Dương cười to, "Muốn giết ta, chỉ bằng ngươi Ninh Tắc còn kém một chút..."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: : Đại Nhật Chung

Kiếm khí tràn ngập, sát ý hóa hình, sáu người từ dưới đất chiến đến hư không, lại từ hư không giết vào rậm rạp sơn lâm, động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên kinh động đến tu sĩ khác.

Trong hư không, Côn Lôn Phái về rừng cùng Xung Hư xuất hiện, nhìn lấy trong rừng rậm đại chiến sáu người, trong lòng có một tia không hiểu, Xung Hư nhìn hồi lâu cũng không có thấy rõ vì sao sáu người này sẽ đánh nhau, nếu là Mặc Dương cùng cầu kết lên xung đột, không có người sẽ cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng bây giờ làm sao ngay cả Thiên Sư Giáo Huyền Sơ cũng đối Thực Sơn Phái xuất thủ.

"Sư huynh cái này là chuyện gì xảy ra? Làm sao Huyền Sơ cũng cùng Thực Sơn Phái đánh nhau, hơn nữa còn cùng Tam Tiêu Phái liên thủ, khó bọn hắn đã phát hiện bảo vật, giờ phút này chính tại tranh đoạt bảo vật?"

Về rừng cũng không biết nguyên nhân trong đó, thật chẳng lẽ là bởi vì bảo vật nguyên nhân, tuy nhiên coi như không phải chắc hẳn cũng cùng bảo vật thoát không khỏi liên quan, "Chúng ta trước tỉnh quan kỳ biến, nhìn xem rốt cục là chuyện gì xảy ra?"

Giờ phút này đã có không ít tu sĩ chạy đến nơi đây, gặp sáu người liều mạng, tất cả đều lẳng lặng nhìn, đồng thời suy đoán sáu người đại chiến nguyên nhân, có thể là bởi vì bảo vật quan hệ.

Bỗng nhiên một tiếng hét thảm vang lên, ngay sau đó một bóng người từ giữa không trung rơi xuống, biến mất tại trong rừng cây rậm rạp.

Hoa Phong một mực nhìn chăm chú lên giữa không trung sáu người đại chiến, đột nhiên gặp một người rơi xuống, Hoa Phong nhận ra người kia chính là Hoa Phúc Hải, một tiếng la hét, "Lão tổ!" Hoa Phong giữa khu rừng Cực Tốc phi nước đại.

Huyền Sơ vội vàng phui một chút, thấy là Đoan Mộc Yên đem Hoa Phúc Hải đánh rơi, bụng mừng rỡ, bây giờ đối phương liên thừa hai người, mà bên mình ba người, thắng bại đã phân, nhưng mà còn không có đợi Huyền Sơ tới kịp cao hứng, chỉ nghe thấy Đoan Mộc Yên một tiếng khê kêu, "Huyền Sơ đạo hữu cẩn thận!"

Nồng đậm nguy cơ tràn ngập tại Huyền Sơ trong lòng, ngay sau đó một cổ nhói nhói lan tràn tại Huyền Sơ ở ngực, Huyền Sơ không thể tin hướng về ở ngực nhìn lại, một thanh lợi kiếm thật sâu cắm ở trên lồng ngực.

"Huyền Sơ huynh!" Mặc Dương khản trương, muốn đi cứu viện, nhưng Ninh Tắc tựa như một khối thuốc cao, gắt gao dính trụ Mặc Dương, căn bản không phân thân nổi.

Cầu kết lạnh lùng Như Sương, "Động thủ với ta, còn dám Phán Thần! Thuận tủy tim chết!"

"Sư huynh, Huyền Sơ bại, cái này cầu kết tu vi lại tinh tiến mấy phần, chỉ sợ đã đến Kim Đan hậu kỳ a?" Xung Hư tựa hồ đối với cầu kết cũng có như vậy một chút chán ghét.

Về rừng đều đầu vào đây nói ra: "Nếu như Huyền Sơ không phân tâm, bị cấu kết nắm lấy cơ hội, có lẽ còn có thể ngăn cản một hồi, cũng không trở thành bại nhanh như vậy!"

Đoan Mộc Yên chớp mắt đã tới, một sợi tơ khăn gào thét lên đánh phía cấu kết, trong sáu người chỉ có Đoan Mộc Yên thực lực cùng câu ngay cả tiếp cận, bây giờ Đoan Mộc Yên đến giúp, cấu kết cũng không dám khinh thị, cấu kết phi tốc lui lại, đồng thời cắm vào Huyền Sơ trước ngực cái kia thanh lợi kiếm cũng bị rút ra.

Một đạo huyết tiễn, phun ra, nhuộm đỏ Huyền Sơ trước ngực vạt áo, Huyền Sơ sắc mặt tái nhợt lui về phía sau mấy bước, rất rõ ràng hấn thụ thương không nhẹ, trước ngực thương đối với Huyền Sơ mà nói không tính là gì, thế nhưng là cái kia tại thể nội càn quấy kiếm khí, để Huyền Sơ không dám khinh thường.

"Huyền Sơ huynh, thương thế như thế nào?" Đoan Mộc Yên bay xuống tại Huyền Sơ bên cạnh thân.

Huyền Sơ vừa muốn nói chuyện, đột nhiên một ngụm máu tươi dâng lên mà ra, "Bụng Mộc đạo hữu không cần lo lắng, chỉ là một chút vết thương nhỏ thôi, điều tức một lát liền tốt!" Đang khi nói chuyện, Huyền Sơ từ trong ngực móc ra một cái bình ngọc, đổ ra một hạt Kim Đan.

Bốn phía người gặp này, nhao nhao hâm mộ nói: "Long Hồ đan! Là Thiên Sư Giáo thánh dược chữa thương Long Hồ đan! Truyền Thuyết viên thuốc này có hiệu quả, dù là thụ lại thương nặng, ăn vào viên thuốc này cũng có thể khôi phục, liền xem như sinh mệnh thở hơi cuối cùng, sắp gặp tử vong, cũng có thể kéo lại một hơi!"

Đám người hâm mộ đồng thời, Huyền Sơ đã ăn vào Long Hồ đan, bắt đầu liệu thương.

Đoan Mộc Yên lẳng lặng đứng đang câu liền đối mặt, cùng cấu kết nhìn chăm chú, ánh mắt hai người trong hư không kịch liệt va chạm, Huyền Sơ quét mắt một chút bốn phía, Kiến Tu sĩ càng tụ càng nhiều, cấu kết biết không có thể tại lãng phí thời gian, nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh.

Một đạo quang hoa đang câu ngay cả lòng bàn tay lấp lóe, quang mang tán đi, lòng bàn tay xuất hiện là một thanh tinh xảo đặc sắc chuông, tuy nhiên rất nhỏ, nhưng lại tản mát ra một cỗ thần quang, Uyển Như một cái Tiểu Thái Dương loá mắt, để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Mắt sắc người lập tức một thanh nói ra kỳ lai lịch, "Đây không phải Đại Nhật Chung sao? Không nghĩ tới lại ở câu liền trong tay, lần này Đoan Mộc Yên gặp nguy hiểm."

Đám người nghị luận không ngừng, nếu như cấu kết không có Đại Nhật Chung, Đoan Mộc Yên có lẽ có thể tới phân cao thấp, nhưng bây giờ Đoan Mộc Yên chắc chắn thất bại.

Nói lên Đại Nhật Chung, không thể không nói một người khác, cái kia chính là cấu kết sư phụ Hàn Lâm chân nhân, cái này Đại Nhật Chung chính là Hàn Lâm từng sử dụng tới pháp bảo, cũng là bởi vì nó, Hàn Lâm tại tu chân giới có một cái nổi tiếng danh hào Đại Nhật chân nhân chuông này là một kiện trung phẩm Phòng Ngự Pháp Bảo, bên trên có khắc đại lượng Phòng Ngự Trận Pháp, không chỉ có thể Khống Nhân, cũng có thể dùng để chiến đấu, phòng hộ Vô Song, quả thực là một kiện bảo bối tốt.

Đại Nhật Chung lớn lên theo gió, đủ cao bằng một người mới dừng lại, quang mang bắn ra bốn phía, chiếu rọi Thiên Địa, bị cấu kết nắm trong tay, thần uy lâm liệt, thật là không uy phong.

Đoan Mộc Yên trong mắt có thật sâu kiêng kỵ, Đại Nhật Chung cái này Nhất Trung phẩm pháp bảo nàng đã từng nghe nói qua, cái này còn là lần đầu tiên gặp.

"Sư huynh, không nghĩ tới cái này cấu kết đem Đại Nhật Chung cũng mang đến, xem ra Thực Sơn lần này đến có chuẩn bị, chúng ta không thể không đề phòng!" Xung Hư hiển nhiên đối Đại Nhật Chung cũng có một loại kiêng kỵ.

Đoan Mộc Yên mười phần ngưng trọng, trong tay cái kia khăn lụa không biết tại khi nào biến mất, thay vào đó là một thanh bảo kiếm, bảo kiếm hàn quang bắn ra bốn phía, như một vũng Thu Thủy thấu triệt, tản ra phê nhân hàn ý, để cho người ta xem xét liền biết không phải là một thanh phổ thông bảo kiếm.

Cấu kết lạnh lùng nhìn chăm chăm Đoan Mộc Yên, tựa như một con rắn độc, cái kia ánh mắt lạnh như băng bên trong không có một tia thần thái, "Đoan Mộc Yên, ngươi như hiện tại thối lui, ta nhưng tha cho ngươi một cái mạng! Nếu không đừng trách ta vô tình!"

Đoan Mộc Yên lẳng không bay lên, mỗi bước ra một bước, dưới chân liền sẽ sinh ra một đóa Bạch Vân, mấy hơi ở giữa, liền xuất hiện đang câu liền thân trước, bảo kiếm trong tay hóa thành một Phi Hồng, Kiếm Mang trực trùng vân tiêu, lăng liệt kiếm khí trải rộng ra, hóa thành một thật nhỏ Kiếm Mang, bắn về phía cấu kết, như Bạch Hồng Quán Nhật.

Cấu kết sắc mặt biến đến càng thêm âm lãnh, Đại Nhật Chung che đẩy tại trên đỉnh đầu, một đạo quang hoa rủ xuống, Sở Hữu như mang kiếm khí toàn bộ bị ngăn cản ở ngoài.

"Đã sớm nghe nói, Tam Tiêu Phái bộ pháp thần kỳ, có thể Thuận Gian Di Động, để cho người ta căn bản là không có cách thấy rõ, hôm nay gặp mặt quả nhiên không phải tầm thường, còn có cái kia tuyệt diệu kiếm pháp càng làm cho người tâm trí hướng về..."

Giờ phút này cấu kết liền hướng mang một cái thật dày mai rùa, vô luận Đoan Mộc Yên kiếm pháp tinh diệu nữa, bộ pháp lại thần kỳ cũng là vô dụng, cấu kết vị nhưng bất động.

Mặc Dương đem hết thầy đồ ở trong mắt , tức giận đến chửi ầm lên, "Cầu kết có bản lĩnh người đứng đỉnh lấy người cái kia xác con rùa, đi ra cùng sư tỷ của ta một trận chiến!"

Cầu kết bằng lãnh trên mặt bỗng nhiên lộ ra vẻ mỉm cười, chỉ gặp nguyên bản gắn vào cầu kết trên đỉnh đầu Đại Nhật Chung, bỗng nhiên quang mang mãnh liệt, đám đám người căn bản không căng ra hai mắt, Đoan Mộc Yên cũng bị cái này quang mang mãnh liệt lung lay một chút hai mắt.

Ngay tại Đoan Mộc Yên khôi phục thị lực đồng thời, Đoan Mộc Yên bỗng nhiên cảm giác được trên đỉnh đầu, giống như là bị cái gì bao phủ , đang muốn ngẩng đầu nhìn lại, một cái bóng đen to lớn từ trên trời giáng xuống, Đoan Mộc Yên lâm vào một vùng tăm tối.

Àm ám..

Nổ vang, núi dao động Địa Hầm, bụi đất vấy ra, đội quang mang tán đi, đám người lại đưa mắt nhìn lại thời điểm, Đoan Mộc Yên đã mất đi tung tích, mà gắn vào cầu kết trên đỉnh đầu chiếc kia Đại Nhật Chung lại chẳng biết lúc nào rơi trên mặt đất.

Đây hết thầy phát sinh tuy nhiên thời gian trong nháy mắt, nhưng chính là trong thời gian ngắn như vậy, hết thầy đều phát sinh biến hóa.

Đoan Mộc Yên đi đâu? Đám người nhìn chung quanh một chút, không có phát hiện Đoan Mộc Yên thân ảnh, bỗng nhiên từng tiếng thanh thúy vang động truyền vào trong tai mọi người, che đầy trên mặt đất Đại Nhật Chung bỗng nhiên mãnh liệt run rẩy lên, thanh âm kia chính là từ bên trong này truyền ra.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: : Tàn Lĩnh trở về

Đoan Mộc Yên nên không lại ở chỗ này mặt a? Đám người giật mình phát hiện, cái này Đại Chung phía dưới rất có thể đúng vậy Đoan Mộc Yên.

Mặc Dương bỏ Ninh Tắc, găm thét không ngừng, "Cầu kết, sư tỷ của ta đâu? Người đem nàng thế nào?"

"Không có thế nào? Chẳng qua là để cho nàng yên tĩnh một hồi, Mặc Dương ta cho người thêm một cơ hội, nếu như người cứ thế mà đi, ta không chỉ có sẽ thả người, mà lại sư tỷ của người ta cũng sẽ thả nàng đi ra. Người cảm thấy như thế nào?"

Mặc Dương trầm mặc một hồi, chợt cười to, "Người cho là ta sẽ tin người sao? Không phải liền là một thanh phá chuông sao? Ta cũng không tin ta không phá nổi nó!" Mặc Dương roi xuống đất, trong tay nhiều hơn một thanh trường kiếm, trong nháy mắt, một cỗ cường đại như vậy kiếm khí bắn thẳng đến Đẩu Bò, bổ vào Đại Chung phía trên.

Một tiếng du dương chấn động tại mọi người bên tai, giống như Hồng Chung bên tai, thất truyền không ngừng, ngoại trừ tiếng vang bên ngoài, Đại Nhật Chung không có một chút dị dạng.

Mặc Dương sợ ngây người, cái này Đại Nhật Chung thật chẳng lẽ liền không phá nổi sao? Ta không tin? Mặc Dương xuất thủ lần nữa, thế nhưng là kết quả vẫn là , từng đợt tiếng chuông du dương quanh quẩn tại phiên thiên địa này ở giữa, âm thanh mặc trầm đậm.

Một bên Ninh Tắc tại nhìn thoáng qua cầu kết về sau, âm thầm hướng câu ngay cả gạt đầu một cái, liền chậm rãi lui đến một bên, âm thầm lại hướng về Tàn gia đi đến.

Huyền Sơ sớm đã tỉnh lại, cái kia lưu lại ở trong cơ thể hắc kiếm khí, đã bị hóa giải không sai biệt lắm, tuy nhiên tại liệu thương, nhưng vừa rồi phát sinh hết thầy, Huyền Sơ hết sức rõ ràng, bây giờ mờ hai mắt ra đã nhìn thấy Ninh Tắc muốn tiến về Tàn phủ, lập tức hét lớn, "Ninh Tắc, chỉ cần Bàn Đạo không chết, người liền mơ tưởng bước vào Tàn phủ nữa bước!"

"Huyền Sơ, chớ cho rằng ta không dám giết người! Lại như ngăn cản! Chết!" Cầu kết sát ý mọc lan tràn xuất hiện tại Huyền Sơ trước mặt, Nhất Chương khắc ở Huyền Sơ trên ngực.

Huyền Sơ không nghĩ tới cầu kết sẽ như thế không giữ thể diện da. Đánh lên mình, vốn là thụ thương hắc, làm sao có thể trải qua được cầu kết một chương này, Huyền Sơ từ giữa không trung rơi xuống.

Cầu kết đột nhiên xuất thủ, để đám người xông xáo, không ai từng nghĩ tới cầu kết vậy mà xuất thủ đánh lên Huyền Sơ, hơn nữa còn là bị thương Huyền

Sơ, cái này cũng quá vô sỉ đi! Có người âm thầm mắng nói.

Bên tai Phong hô hô rung động, Huyền Sơ cảm nhận được một trận bất lực, ám đạo mình vẫn là cô phụ Tần Lĩnh nhờ vả, đang chờ Huyền Sơ nhắm mắt thời khắc, một bóng người bỗng nhiên xuất hiện tại Huyền Sơ trước mắt, đem Huyền Sơ An Nhiên đón lấy, đặt ở trên mặt đất.

Huyền Sơ thấy rõ người tới, "Tần huynh, người rốt cuộc đã đến, Bần Đạo có phụ Tần huynh nhờ vả, thật sự là sám then! Lão gia tử hân..."

Tần Lĩnh khi biết chúng tu sĩ hội tụ Tần Lĩnh Sơn Mạch về sau, liền âm thầm lo lắng, khi đuổi tới Tần phủ ngoài trăm dặm lúc, Tần Lĩnh liền phát hiện Tần phủ vị trí chỗ ở sát khí ngút trời, một chồi lợi kiếm khí trực trùng vân tiêu, Tần Lĩnh liền biết mình lo lắng sự tình khả năng thật phát sinh.

Lập tức Tần Lĩnh tốc độ lại nhanh thêm mấy phần, khi Tần Lĩnh lúc chạy đến vừa vặn trông thấy cầu kết đôi Huyền Sơ xuất thủ, xuất thủ cứu giúp đã không kịp, Tần Lĩnh mãnh liệt bắn mà ra, đem Huyền Sơ đón lấy.

Tiếp đó, Tần Lĩnh từ Huyền Sơ miệng bên trong biết được lão gia tử trọng thương hôn mê, mà Tần Lĩnh đường đệ Tần Mông chỉ sợ đã không cứu, "Huyền Sơ huynh đối ta Tần gia đại ân, Tần Lĩnh suốt đời khó quên!" Tần Lĩnh biết nếu là không có Huyền Sơ, chỉ sợ ngay cả lão gia tử cũng sẽ bị độc thủ.

Trùng thiên sát ý bắn xông đầu phủ, cơ hồ muốn hóa hình, Tần Lĩnh đem Huyền Sơ sắp xếp cẩn thận về sau, chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng nhìn chăm chăm cầu kết, Ninh Tắc, "Thực Sơn Phái! Hôm nay người đối ta Tần gia sớ tác sớ vi, nhất định phải dùng máu hoàn lại!"

Đối mặt Tần Lĩnh mãnh liệt như thế sát ý, Ninh Tắc không khỏi lui về sau nửa bước, trong lòng hoảng sợ, hân nhớ kỹ Tần Lĩnh rõ ràng là một cái thiên nhân hợp nhất võ giả, nhưng hôm nay khí thế kia căn bản không phải một võ giả có khả năng có.

Cầu kết vừa mới có chỗ giãn ra lông mày, lần nữa căng cứng, hân tại Tần Lĩnh trên thân cảm nhận được một cỗ cường đại, may mắn so với mình không kém, âm âm còn phải mạnh hơn mấy phần.

"Các hạ là ai? Ta xin khuyên Các Hạ tốt nhất đừng xen vào việc của người khác, để tránh sai lầm! Ta Thực Sơn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!" Ninh Tắc ngăn chặn trong lòng một màn kia hoảng sợ, khôi phục trấn định, đằng đằng sát khí nhìn chăm chú Tần Lĩnh, chỉ sợ Tần Lĩnh chỉ cần nói nửa chữ không, Ninh Tắc liền sẽ không chút do dự chém giết Tần Lĩnh.

Tần Lĩnh cười lạnh một tiếng, "Thực Sơn Phái, khẩu khí thật lớn, khi nhục ta Tần gia, đánh giết người nhà của ta, lại còn để cho ta không cần xen vào việc của người khác, người thật cho là ta Tần gia là tốt như vậy khi nhục sao? Hôm nay các người ai cũng đừng hòng rời đi, chết!"

Nộ Hỏa bộc phát, Tần Lĩnh sát ý lần lên, Tần gia có thể nói là Tần Lĩnh quan tâm nhất tồn tại, là Tần Lĩnh nghịch lân, ngày hôm nay cầu kết bọn người không chỉ có chạm đến khối này nghịch lân, hơn nữa còn thật sâu nhắc lên, có thể nghĩ Tần Lĩnh đau đớn trong lòng. Thất phu giận dữ Huyết Tiên Ngũ Bộ, Tần Lĩnh giận dữ, quỷ thần khó buộc!

Tần Lĩnh xuất hiện để bốn phía tu sĩ cảm thấy thật bất ngờ, ai cũng không có đến đều lúc này, còn có người trôi lăn này Hồn Thủy, khó liền không biết chờ một lát, chờ bảo vật xuất hiện lại ra tay sao?

"Người kia là ai? Làm sao ta từ trên người hân cảm nhận được một loại kiêng kỵ? Cái này người thật giống như rất cường đại?"

"Hân là Tần Lĩnh, khó chứ vị không biết sao? Là Tần gia người, trước đó tại Võ Đang gặp qua..."

"Hân làm sao cũng xuất thủ, còn có tu vi của hân..."

Bốn phía tu sĩ nghị luận không ngừng, Tần Lĩnh xuất hiện để đám người tựa hồ hiểu được một điểm tin tức, cũng biết vì sao sáu người đại chiến, cái kia chính là cầu kết bọn người đối Tần gia xuất thủ, mà nhận lấy Huyền Sơ ngăn cản. Bây giờ Tần Lĩnh trở về, như thế nào như vậy bỏ qua!

Thực Sơn Phái đối Tần gia xuất thủ, cái này sao có thể? Cầu kết như thế nào đối những phạm nhân này xuất thủ, khó cùng bảo vật có quan hệ? Trong lòng mọi người đồng thời toát ra ý nghĩ này, chỉ có nguyên nhân này mới có thể nói đến thông, đáng giá Thực Sơn Phái không để ý ước thúc, đối phạm nhân xuất thủ.

Tại Tần Lĩnh hiện thân một khắc này, trong rừng rậm Hoa Phong đã trông thấy, Tần Lĩnh người rốt cục vẫn là tới, xem ra Sầm Thu phế vật kia cũng không có có thể giết người, tuy nhiên người tới thật đúng lúc, ta hôm nay liền để người nhìn tận mắt người Tần gia là như thế nào bị tiêu diệt, ta muốn giết sạch người Tần gia tất cả mọi người!

"Lão tổ, thương thế của người thế nào? Có nghiêm trọng không?"

Hoa Phúc Hải mở hai mắt ra, vừa mới bị Đoan Mộc Yên gây thương tích, Hoa Phúc Hải từ không trung rơi xuống, bây giờ một phen liệu thương về sau, Hoa Phúc Hải rõ ràng cảm giác tốt lên rất nhiều, không có gì đáng ngại!"Phong Nhi yên tâm! Lão tổ không có gì đáng ngại! Dưới mắt chính là lão tổ xuất thủ thời khắc!" Hoa Phúc Hải ngẩng đầu nhìn một cái giữa không trung, một chân giẫm một cái, như là mũi tên, phóng tới giữa không trung, xuất hiện đang câu liền thân bên cạnh.

Ninh Tắc lên tiếng cuồng tiếu, đây là lần đầu tiên nghe gặp có người đối với hân nói chết cái chữ này, hân không thể không bội phục Tần Lĩnh dũng khí, "Ta rất bội phục người vô tri, người biết khi người nói ra câu nói này sau quả sao? Cùng ta Thực Sơn đối nghịch, cái kia nhất định phải chết! Ai cũng không thể nào cứu được người!"

Trên mặt đất Mặc Dương, kiếm bỏ búa chặt, nhưng Đại Nhật Chung vẫn như cũ, thậm chí ngay cả chấn động nhẹ cũng không có, Mặc Dương thở hồng hộc, cuối cùng vẫn từ bỏ, phi thân đến Tàn Linh bên cạnh, "Tần huynh, người có thể tỉnh trở về, Thục Sơn tiểu nhi thực sự quá vô sỉ, vậy mà đối Tàn huynh người nhà xuất thủ, hơn nữa còn đem sự tử của ta cho khốn nạn!"

Tàn Linh lúc này mới phát hiện dưới chân một ngọn núi phía trên, đứng vững một thanh Đại Chung, "Mặc Dương Huỳnh yên tâm, Tần mỗ tất nhiên sẽ đem Đoan Mộc tiên tử cứu ra!"

Tàn Linh cùng Mặc Dương rơi vào Đại Nhật Chung bên cạnh, nói thế nào Đoan Mộc Yên cũng là bởi vì Tần gia mới bị vây ở cái này Đại Nhật Chung bên trong, về tình về lý Tần Linh đều hẳn là trước xuất thủ cứu giúp, Tần Linh cũng không cần chờ chút nào, dự định trước đem Đoan Mộc Yên cứu ra về sau, lại đòi lại nợ máu!

Đám người vốn cho rằng một trận đại chiến sắp bạo phát, thế nhưng là đợi đã lâu, đột nhiên trông thấy Tần Linh vậy mà bỏ cầu kết đám người đi tới Đại Nhật Chung bên cạnh, hẳn muốn làm gì? Khó muốn cứu Đoan Mộc Yên?

Khi biết được Tần Linh mục đích về sau, có người âm thầm gật đầu, cảm thấy Tần Linh rất không tệ, có Tình có Nghĩa, bình tĩnh tinh táo, cũng không có bị Nộ Hòa chỗ trái phải. Nhưng hẳn thật có thể cứu ra Đoan Mộc Yên sao? Nên biết đây chính là Đại Nhật Chung, ngay cả Mặc Dương cái kia kiếm pháp tinh diệu bị không công mà lui, Tần Linh bằng lại là cái gì? Cơ hồ tất cả mọi người không tin Tần Linh có thể cứu ra Đoan Mộc Yên, nhao nhao lắc đầu.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: : Phiên Thiên Chương

Cầu kết bọn người cười lạnh nhìn lấy đây hết thấy, không có bất kỳ cái gì ngăn cản, theo bọn hắn nghĩ, Tần Linh đây là không biết tự lượng sức mình, Đại Nhật Chung danh xưng phòng ngự Vô Song, há lại Tần Linh nói toạc liền có thể phá . 【 92KS. ）

"Sư huynh, cái này Tần Linh tu vi làm sao đột nhiên bạo tăng, hẳn không phải một võ giả sao?" Ninh Tắc đến bây giờ vẫn không tin người trước mắt này là Tần Linh, lúc này mới mấy ngày, trước sau chênh lệch cũng quá lớn a?

Hoa Phúc Hải một đôi cá chết như vậy con mắt, thủy chung nhìn chăm chăm Tần Linh, "Tần Linh tiểu nhi nhất định là che giấu tu vi, lừa qua chúng ta, bằng không Phong Nhi cũng sẽ không nói người này chính là hủy đi ta Hoa gia người!"

Cầu kết từ đầu đến cuối không có nói chuyện, lẳng lẳng nhìn Tần Linh, trong mắt có ngưng trọng, có xem thường, có nghi hoặc...

Bỗng nhiên, cầu kết nghĩ đến một việc, cái kia chính là Sầm Thu đến nay chưa về, mà lại một chút tin tức cũng không có, hẳn đến tột cùng đi nơi nào, mà Tần Linh xuất hiện vào lúc này, lúc trước hẳn làm sao không tại Tần gia, khó giữa hai bên có liên hệ gì.

Ngay tại cầu kết suy tư đồng thời, Tần Linh đã đem Đại Nhật Chung đánh giá một lần, từ Mặc Dương nơi đó Tần Linh biết được cái này Đại Nhật Chung là một kiện trung phẩm pháp bảo, có siêu cường phòng ngự, nếu muốn lấy man lực phá vỡ, chỉ sợ rất khó!

Tần Linh hiện đang lo lắng không phải cái này, mà là mình nếu là lấy man lực xuất thủ, Đại Nhật Chung bên trong Đoan Mộc Yên sẽ có hay không có ảnh hưởng, "Mặc Dương Huỳnh, ta như cường thế xuất thủ, Đoan Mộc tiên tử sẽ hay không chịu ảnh hưởng?"

Mặc Dương giống như cũng không để ý đến vấn đề này, lúc này bị Tần Linh hỏi, không biết nên trả lời như thế nào.

"Tần đạo hữu xuất thủ chính là, tiểu nữ tử sẽ cẩn thận!" Đoan Mộc Yên âm thanh bỗng nhiên từ chuông bên trong truyền ra.

Mặc Dương đại hi, trước đó một mực chỉ lo lắng Đoan Mộc Yên an nguy, không biết nó phải chăng có việc, "Sư Tỷ, người không có việc gì, thật sự là quá tốt! Người chờ a! Tần huynh cái này cứu người đi ra..."

Nghe Đoan Mộc Yên nói như thế, Tần Linh cũng cũng không có cái gì cố kỵ, chuẩn bị xuất thủ.

"Ha ha... Có ý tứ, cái này Tần Linh quả nhiên không tầm thường, xem ra lần này Thục Sơn muốn gặp được phiền toái, cầu kết chắc hẳn còn không biết bọn hắn đã chọc đại phiền toái, cái này Tần Linh tuyệt đối không phải dễ đối phó như vậy ..." Về rừng lẳng lẳng đứng trên hư không, trong mắt tràn đầy

hiếu kỳ, hẳn có một loại cảm giác, cảm giác Tần Linh có một cỗ thần bí, tuyệt đối không phải người bình thường.

Người bình thường nơi nào sẽ đang nghe Thực Sơn về sau, không chỉ có không có một tia sợ hãi, ngược lại sát khí đằng đằng, không chút nào đem cầu kết bọn hắn để vào mắt.

"Tần Linh muốn xuất thủ, cũng không biết hắn có thể hay không phá Đại Nhật Chung, nếu là phá, cái kia hắc hắc... Tu Chân Giới liền triệt để náo nhiệt, chắc hẳn cầu kết mặt sẽ lục a?"

"Đạo hữu đừng bảo là cười, cái này Đại Nhật Chung kiên cố dị thường, Tần Linh làm sao có thể làm đến..."

Bốn phía tu sĩ càng tụ càng nhiều, nhao nhao nghị luận Tần Linh phải chăng đánh vỡ Đại Nhật Chung cứu ra Đao Mộc Yên, cũng có người âm thầm hướng Tần phủ tiềm hành mà đi, câu ngay cả hừ lạnh một tiếng, người kia khắp cả người sinh mát, hoảng hốt ở giữa biển mắt giữa khu rừng.

Khí thế cường đại bộc phát, như lũ quét dòng chảy xiết, trào lên mà ra, Tần Linh nhanh chóng xuất thủ, "Đao Mộc tiên tử, cẩn thận! Tần mỗ muốn xuất thủ!" Tần Linh Nhất Chương khắc ở Đại Nhật Chung phía trên, Đại Nhật Chung một trận rung động không ngừng, oanh minh rung trời, kéo dài không dứt.

Tần Linh cái này vừa ra tay, lập tức để bốn phía tu sĩ nhao nhao kinh ngạc, bởi vì cái gọi là người trong nghề vừa ra tay, liền biết có hay không. Đám người biết mình còn là xem thường Tần Linh.

Mặc Dương ở một bên rất là kích động, một mặt là bởi vì Tần Linh chỗ hiện ra thực lực, mặc dù hẳn lúc trước đối Tần Linh thực lực đã có hiểu rõ, nhưng bây giờ vẫn là giật mình không nhỏ, một phương diện khác đúng vậy Tần Linh thực lực càng mạnh, như vậy có thể cứu ra Đao Mộc Yên khả năng lại càng lớn.

Giữa không trung cầu kết đám người đã không có trước đó khinh thường cùng lạnh lùng, Ninh Tắc càng là lộ ra thật sâu lo lắng, "Sur huynh, cái này Tần Linh hẳn thật có thể phá vỡ Đại Nhật Chung sao?" Giờ phút này Ninh Tắc cũng không thể không hoài nghi Tần Linh là có hay không có thể làm được.

Hoa Phúc Hải thì là vẫn khinh thường, thật nhỏ trong con ngươi tràn đầy cừu hận, "Ninh sư huynh yên tâm, Đại Nhật Chung chính là trung phẩm pháp bảo, Tần Linh lại thể nào lợi hại, cũng không có khả năng đối cứng trung phẩm pháp bảo, trừ phi hắn là Xuất Khiếu Kỳ tu sĩ..."

Nghe được Hoa Phúc Hải một phen về sau, Ninh Tắc mới biết là mình quá lo lắng, cảm thấy Hoa Phúc Hải nói không sai, Đại Nhật Chung chính là trung phẩm pháp bảo, Tần Linh há có thể phá vỡ.

Oanh...

Lại một tiếng vang thật lớn giữa khu rừng tiếng vọng, Tần Linh xuất thủ lần nữa, lần này Tần Linh triển hiện ra thực lực so vừa rồi đệ nhất chương càng cường đại hơn, cơ hồ đem Đại Nhật Chung nhấc lên.

Đại Nhật Chung không ngừng lấp lóe, bạo khởi một đạo quang mang, như Đại Nhật Hoàn Không, quang mang chiếu rọi Thiên Địa, lộ ra càng thêm kiên cố, chương mắt Kim Quang để đám người khó mà mở mắt.

Mặc Dương cũng đóng lại hai mắt, không dám nhìn nữa. Tần Linh hừ lạnh một tiếng, xuất thủ hai lần Tần Linh đã biết Đại Nhật Chung trình độ phòng ngự, biết nếu muốn phá vỡ Đại Nhật Chung không lấy ra chút thực lực là không được.

Người tỉnh minh liền sẽ phát hiện Tần Linh ra hai chương, cái này hai chương chỉ là Tần Linh Nhục Thân Lực Lượng, Tần Linh cũng không có sử dụng bất luận cái gì pháp quyết, Đại Nhật Chung liền rung động không thôi, đủ để chứng minh Tần Linh nhục thân cường đại, mà trước đó Mặc Dương thế nhưng là liên tục bỏ vài kiếm cũng không thấy Đại Nhật Chung có phản ứng gì.

Ninh Tắc gặp Tần Linh xuất liên tục hai chương, Đại Nhật Chung vẫn như cũ không tổn hao gì, lo lắng toàn bộ tiêu tán, "Ha-Ha... Tần Linh ngươi cho rằng ngươi là ai? Đại Nhật Chung ngươi là không phá nổi, ta khuyên ngươi một câu, nhanh thức thủ chịu trời, nói không chừng còn có thể lưu đến một mạng, bằng không thì chết!"

Tần Linh một chút quét tới, trong mắt tất cả đều là sát ý, để Ninh Tắc tâm đột nhiên hơi nhúc nhích một chút, theo bản năng lui về sau một bước, bỗng cảm giác rất mất mặt, "Sur huynh, chúng ta còn cùng hắn chơi cái gì, trước đem người này bắt lại nói, bốn phía tu sĩ càng ngày càng nhiều, chỉ sợ sẽ có chút phiền phức..."

Tần Linh lạnh nhìn Ninh Tắc một chút, tại Tần Linh trong mắt Ninh Tắc sớm đã là cái người chết, đã bị Tần Linh xếp vào danh sách phải giết bên trong, không tiếp tục để ý Ninh Tắc kêu gào, Tần Linh chuẩn bị xuất thủ lần nữa, "Mặc Dương huynh, một hồi cứu ra bụng Mộc đạo hữu về sau, có một chuyện còn cần xin nhờ Mặc Dương huynh..."

Mặc Dương gặp Tần Linh thận trọng như thế, cũng không dám khinh thường qua loa, "Tần huynh thỉnh giảng, Mặc Dương ôn hòa làm theo!"

Sát ý chứng hoành, Tần Linh không có che giấu đối cầu kết đám người sát ý, "Thực Sơn lần ta Tần gia, giết ta thân nhân, thù này sẽ làm dùng máu hoàn lại, tại trong lúc này còn mời Mặc Dương huynh cùng Đao Mộc tiên tử có thể thay tại hạ chiếu cố một chút Tần phủ những người còn lại, tại hạ lo lắng sẽ có người gây bất lợi cho bọn họ!"

"Tần huynh cứ yên tâm đi, chút chuyện nhỏ này bao tại Mặc Dương trên thân, ai nếu là dám động Tần phủ bên trong một người, kia chính là ta Tam Tiêu Phái địch nhân, tuy nhiên Tần huynh thật dự định một người đối phó bọn hắn sao? Mặc Dương mặc dù bản lĩnh thấp, nhưng cũng có thể trợ Tần huynh

một chút sức lực!"

Tần Linh có lấy tính toán của mình, hắn cũng không muốn Mặc Dương xuất thủ, bởi vì Tần phủ thật quá cần người trông nom, ai cũng không biết cái này bốn phía tu sĩ bên trong, phải chăng còn có người tại đánh Tần gia chủ ý, Tần Linh là sẽ không lại để Tần gia ở trong bất kỳ người nào bị thương tổn. "Nhiều chút Mặc huynh hảo ý, chuyện này vẫn là từ Tần mỗ tự mình xuất thủ mới có thể xứng đáng chết đi Tần gia người!"

Phong khởi vân dừng, Tần Linh quanh thân bỗng nhiên dâng lên một cỗ cường thế, lá cây lay động, không gió mà bay, Tần Linh khí tức tại thời khắc này đột nhiên cường đại vô số lần.

Tùng đoá từng đoá màu đen tầng mây ở giữa không trung hội tụ, tựa hồ đang nổi lên cái gì, chúng người thật giống như cảm nhận được một cỗ Thương Mãng mà khí tức cổ xưa, hết thảy liền phảng phất về tới xa xưa Thượng Cổ Thời Đại.

Cái này? Chuyện này cũng quá bất hợp lý đi! Đây là Tần Linh tạo thành sao? Hắn làm sao cường đại như vậy! Mà cái này lại là cái gì pháp quyết, bằng vào khí thế kia cũng làm người ta chùn bước, có một loại thật sâu kiêng kỵ.

Giờ này khắc này, đám người rốt cục tỉnh ngộ, trách không được Tần Linh dám một người cùng cấu kết khiêu chiến, nguyên lai hắn cũng không phải là giả, thực lực này tuyệt không so cấu kết yếu, nếu là hai người chém giết, ai thua thắng thua còn chưa nhất định.

Đám người ngấm nhìn hư không, suy đoán Tần Linh thi triển chính là cái gì thần thông pháp quyết, lại có động tĩnh lớn như vậy, Hắc Vân đang nhanh chóng hội tụ, từ từ một cái mờ hồ hình thức ban đầu xuất hiện ở trong hư không.

Đó là một cái bàn tay khổng lồ, tràn ngập một cỗ Cổ Lão, thể lương khí tức, Cự Chương che khuất bầu trời, chậm rãi rơi, càng thêm rõ ràng, ngay cả vân tay đều rõ mồn một trước mắt.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: : Cường hãn

Đám người kinh hãi, khó mà bình tĩnh, Cự Chương giống như Ô Vân ngập đầu, hoành treo hư không, bốn phía rõ ràng tới mấy phần, cách gần đó một số tu sĩ vội vàng lui lại, sợ hãi bị vô tội tác động đến, nếu là thụ thương cái kia không chỉ có oan uổng, mà lại mất mặt.

Mặc Dương lui đến đến Huyền Sơ bên cạnh thân, tựa hồ rất là kích động, gấp cấu kết bọn người mặt âm trầm, ý cười càng đậm, "Tần huynh thực lực quả nhiên như Huyền Sơ huynh nói như vậy, thâm bất khả trắc, lần này ta ngược lại muốn xem xem cấu kết còn như thế nào phách lối! Huyền Sơ huynh thương thế như thế nào? Ta chỗ này còn có một khóa Kim Vân đan, có lẽ đối Huyền Sơ huynh hữu dụng!"

Huyền Sơ tiếp nhận Kim Vân đan, ánh mắt lại từ đầu đến cuối không có rời đi Tần Linh, "Tần huynh thực lực lại tinh tiến, xem ra lần này cấu kết bọn người dữ nhiều lành ít!"

Nghe được Huyền Sơ nói như vậy, Mặc Dương sững sốt một chút, "Huyền Sơ huynh cũng cho rằng Tần huynh có thể đánh được cấu kết đám ba người, nếu là ba người liên thủ, Tần huynh thật có thể chống cự được không?"

Huyền Sơ cười nói: "Mặc Dương huynh không cần hoài nghi, đợi lát nữa liền sẽ thấy rõ ràng!"

Tại mọi người trong lúc khiếp sợ, cái kia treo tại trong hư không cự đại thủ chương, từ trên trời giáng xuống, Cự Tốc ép xuống, cứ việc cách xa nhau mấy trăm mét, tất cả mọi người vẫn là cảm nhận được một cỗ áp lực. Cấu kết ba người càng là phi tốc lui lại.

Đại Nhật Chung cũng có biến hóa rõ ràng, không chỉ so với trước đó nhỏ mấy phần, mà lại từng sợi Kim Quang tràn ra, tại chung thân Tam Thốn bên ngoài tạo thành một cái lồng ánh sáng màu vàng óng, đem Đại Nhật Chung một mực bao ở trong đó, mười phần Thần Dị.

Bang...

Một tiếng như kim loại tiếng va chạm, tại mỗi người bên tai vang trở lại, bàn tay khổng lồ đánh vào Đại Nhật Chung phía trên, tầng kia Kim Quang sắc màn ánh sáng tại Cự dưới lòng bàn tay, tựa như một lớp giấy, đâm một cái là rách, căn bản khó mà ngăn cản Cự Chương thần uy.

Đại Nhật Chung bản trên hạ thể, bỗng nhiên bắn ra vạn đạo quang mang, đâm vào chúng mắt người đau nhức, dọa đến đám người vội vàng nhắm mắt, Kim Quang tán đi, khi mọi người lại lần nữa nhìn lại thời điểm, chỉ gặp Đại Nhật Chung chuồng trên khuôn mặt hiện đầy vết rạn, giống như chỉ cần lại đến Nhất Trần Phong, liền có thể tan rã .

Lại hướng cầu kết nhìn lại, cầu kết sắc mặt tái nhợt, đôi mắt chỗ sâu ẩn giấu đi thật sâu chấn kinh, khóe miệng tựa hồ còn lưu lại một vòng đỏ tươi, Đại Nhật Chung cùng cầu kết ở giữa có liên hệ chặt chẽ, cầu kết bộ dáng như thế, để cho người ta tự nhiên mà vậy liên tưởng đến Đại Nhật Chung thật bị hao tổn, bằng không cầu kết cũng sẽ không như thế.

"Sur huynh..." Ninh Tắc hoảng hốt, vội vàng đỡ lấy cầu kết, hắn làm sao cũng không nghĩ tới Tần Linh vậy mà thật có thể phá vỡ Đại Nhật Chung, hơn nữa còn là Nhất Chương, đây chính là trung phẩm pháp bảo a! Một chương này nếu là đánh trên người mình, tuyệt không sống sót khả năng, Tần Linh cường đại để Ninh Tắc bỗng nhiên sinh ra một loại sợ hãi.

Một chương này về sau, Tần Linh tiến lên nhìn một chút, tựa hồ có chút không vừa ý, Tần Linh vốn cho rằng Phiền Thiên Chương Nhất Chương liền có thể phá vỡ Đại Nhật Chung, nhìn tới vẫn là khinh thường trung phẩm pháp bảo cường độ.

Việc này không nên chậm trễ, Tần Linh lần nữa đánh ra Nhất Chương, bởi vì Tần Linh phát hiện Đại Nhật Chung phía trên vết rạn vậy mà tại chậm chạp khép lại, chương thể động thiên, một chương này không có trước đó động tĩnh lớn như vậy, nhưng uy lực lại không kém chút nào trước đó một chương kia.

Bành...

Một tiếng vang thật lớn, một đoàn quang mang nổ tung, chói lọi nhiều màu, một kim sắc quang mang hướng về bốn phía bay ra, mà quang mang bên trong một bóng người xinh đẹp bay lên mà ra.

Mặc Dương một tiếng cuồng hô, "Sur Tỷ! Ngươi ra đến rồi!"

Đoan Mộc Yên nhanh nhẹn mà rơi, rơi xuống Tần Linh trước người, bái tạ nói: "Nhiều chút Tần đạo hữu ân cứu mạng! Gỗ khói vô cùng cảm kích!"

"Đoan Mộc tiên tử khách khí, hắn là Tần mỗ cảm giác Tạ tiên tử mới là, nếu không phải Tiên Tử xuất thủ tương trợ, chỉ sợ Tần phủ sớm đã hủy hoại chỉ trong chốc lát, Tiên Tử đối Tần gia đại ân, Tần gia sẽ nhớ kỹ trong lòng!"

Đoan Mộc Yên lui ra, tại Đại Nhật Chung bên trong Đoan Mộc Yên chỉ nghe thấy Tần Linh cùng Mặc Dương nói chuyện, biết Tần Linh đã đối cầu kết bọn người động sát tâm, Đoan Mộc Yên cũng không thể xuất thủ, nếu là ngăn cản cầu kết bọn người, Đoan Mộc Yên có lẽ sẽ không do dự, nhưng nếu là trợ Tần Linh chém giết cầu kết, Đoan Mộc Yên vẫn phải suy nghĩ một phen, bởi vì Đoan Mộc Yên phía sau là Tam Tiêu Phái, mà cầu kết phía sau là Thực Sơn, rút giây động rừng, Đoan Mộc Yên nhất định phải cân nhắc làm như thế sau quả. Đây cũng là cầu kết tại vậy khôn Đoan Mộc Yên về sau, không có hạ sát thủ nguyên nhân, hắn cũng có chỗ cố kỵ.

Đoan Mộc Yên hướng về Mặc Dương đi đến, Mặc Dương tiến lên đón, "Sur Tỷ ngươi không sao chứ?"

Đoan Mộc Yên cười nhạt một tiếng, tiếp theo tại Huyền Sơ bên tai cùng Mặc Dương bên tai nhỏ giọng nói vài câu, ba người liền lui vào đến Tần phủ bên trong.

Những cái kia kích xạ quang mang trong hư không chậm rãi hội tụ, không đến nửa khắc một thanh hoàn hảo Đại Nhật Chung liền xuất hiện đang câu ngay cả lòng bàn tay.

Cầu kết, Ninh Tắc ngưng trọng nhìn lấy Tần Linh, lúc này bọn hắn đã không rảnh bận tâm Huyền Sơ , Tần Linh cường đại đã nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Tần Linh từng bước mà lên, từng bước một hướng đi hư không, đứng tại ba người đối diện, "Hiện tại là các ngươi hoàn lại nợ máu thời điểm! Các ngươi là cùng tiến lên, vẫn là từng bước từng bước chết!"

Hoa Phúc Hải một tiếng gầm thét, "Tần Linh tiểu nhi ngươi không cần phách lối, ngươi cho rằng ngươi một người có thể đánh được ba người chúng ta sao? Quả thực là không biết trời cao đất rộng, trước hết để lão phu giáo huấn ngươi một chút!"

Tuy nhiên Tần Linh vừa rồi thể hiện ra siêu cường khí thế, nhưng Hoa Phúc Hải bất vi sở động, cho rằng Tần Linh chẳng qua là phô trương thanh thế mà thôi, tuyệt cao như thế cơ hội biểu hiện, Hoa Phúc Hải như thế nào bỏ lỡ.

Tần Linh lạnh lùng nhìn lấy Hoa Phúc Hải, Chí Cường sát khí, cấp tốc đem Hoa Phúc Hải bao phủ, "Đã ngươi nhanh như vậy liền muốn chết! Ta liền thành toàn ngươi!"

Hoa Phúc Hải run rẩy một chút, mắt lộ ra hung quang, "Hoàng khẩu tiểu nhi nói khoác mà không biết ngượng, nhìn lão phu như thế nào trăm ngươi?"

Lợi kiếm đột kích, trực chỉ Tần Linh ở ngực, xem ra Hoa Phúc Hải chém giết Tần Linh lòng tham kiên quyết, kiếm khí bén nhọn tại hư không kích xạ, Hoa Phúc Hải cười tàn nhẫn lấy, "Tần Linh tiểu nhi nạp mạng đi!"

Tần Linh thân ảnh bạo động, chỉ một thoáng liền ọt tại chỗ đã mất đi tung tích, Tần Linh cũng muốn nhanh chóng giải quyết ba người, bởi vì là thời gian kéo càng lâu đối Tần gia mà nói lại càng bất lợi, như thế sẽ có càng nhiều tu sĩ hội tụ ở đây, khó tránh khỏi trong đó không có cùng Thực Sơn Phái đánh lấy đồng dạng mất người.

Tần Linh thân ảnh trong nháy mắt biến mất, để Hoa Phúc Hải bỗng nhiên sinh ra một loại cảnh giác, vừa muốn quay đầu, liền cảm thấy phía sau sinh phong, khắp cả người thân lạnh, tùy theo mà đến đúng vậy từng đợt nhói nhói, cơ hồ khiến Hoa Phúc Hải tại chỗ hôn mê.

Tại mọi người không thể tưởng tượng nổi bên trong, Hoa Phúc Hải lần nữa từ không trung rơi xuống, một đầu chìm vào trong rừng rậm, đối với cái này có Nhân Đại cười, cười Hoa Phúc Hải quá vô dụng, vậy mà hai lần bị người đánh xuống, cũng có người nhú mày, trong lòng biết không phải Hoa Phúc Hải vô dụng, mà là Tần Linh quá cường đại, cường đại Hoa Phúc Hải không phải địch.

Ninh Tắc chấn kinh sau khi, ngẫm sinh tức giận, cảm thấy Hoa Phúc Hải mất đi Thục Sơn mặt mũi, "Đồ vô dụng!"

Tần Linh không có đi truy sát Hoa Phúc Hải, nếu muốn giết hẳn là vài phút sự tình, Tần Linh đem ánh mắt dừng lại tại Ninh Tắc cùng cấu kết trên thân, "Ai đến nhận lấy cái chết!"

Nhìn lấy Tần Linh cái kia tràn ngập ánh mắt khinh thị, Ninh Tắc tức giận trong lòng trong nháy mắt phun trào, "Tần Linh, đừng muốn can rờ! Ta đến trăm người!" Ninh Tắc nhanh chân bước ra, cùng Tần Linh xa xa tương đối.

"Rất tốt! Ngươi giết tộc nhân ta, hôm nay liền dùng mệnh của ngươi đền!"

"Một bầy kiến hôi đồ vật, chết cũng liền chết!" Ninh Tắc tràn đầy khinh thường, trong mắt hẳn phàm nhân cùng con kiến hôi là không có khác biệt.

Tần Linh điên cuồng gào thét, "Con kiến hôi! Ha-Ha... Ngươi đây là đang nói chính ngươi sao? Ngươi trong mắt ta sao lại không phải một con giun dế!"

Ninh Tắc Ngự Kiếm đánh tới, kiếm như cầu vồng, Tần Linh huy chương đánh xuống, thế như Cự Viên xuống núi, không thể ngăn cản, chương kiếm gặp nhau, chỉ nghe thấy một tiếng thanh thúy đoạn tiếng vang lên, Ninh Tắc không thể tin nhìn lấy phi kiếm trong tay, Phi Kiếm một phân thành hai, sinh sinh bị Tần Linh tay không chém đứt.

Ninh Tắc hoảng hốt, không kịp làm bất luận cái gì suy nghĩ, hoảng hốt rút lui. Tần Linh đắc thế không tha người, một chương vỗ ra, Ninh Tắc cuống quýt bên trong xuất thủ chống đỡ, một tiếng nứt xương truyền vào trong tai mọi người, một vòng đỏ tươi trên không trung xẹt qua chói lọi dấu vết, máu nhuộm hư không, Ninh Tắc bị oanh bay trăm mét, nếu không phải cấu kết kịp thời xuất thủ, chỉ sợ Ninh Tắc cũng sẽ cùng Hoa Phúc Hải, rơi xuống hư không.

Đám người lần nữa bị Tần Linh biểu hiện ra thực lực cho chấn kinh. Liên tiếp hai người đều tại Tần Linh trong tay một chiêu bại trận, cái này Tần Linh cũng quá cường đại a? Hẳn là như thế nào làm được, vậy mà tay không tiếp nhận Ninh Tắc Phi Kiếm, mà lại đem chém đứt, thân thể này cũng quá biến thái đi!

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: : Bát Quái kiếm trận

Câu liền xuất thủ đem Ninh Tắc cứu, cũng không có lập tức xuất thủ, lạnh lùng nhìn lấy Tần Linh, Tần Linh thực lực để hẳn không thể không thận trọng lên, "Tần Linh, ngươi thật muốn cùng ta Thục Sơn Phái đối nghịch sao? Ngươi nhưng từng nghĩ tới làm như thế sau quả?"

"Không cần cảm Thục Sơn Phái tới dọa ta, hôm nay các ngươi một cái cũng đừng hòng đi, giết người thì đền mạng, ngàn năm không đổi đạo lý, hôm nay ta muốn các ngươi nợ máu trả bằng máu!"

"Khẩu khí thật lớn, Tần Linh nếu là vừa mới ngươi thúc thủ chịu trời, có lẽ chúng ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, tha cho ngươi một mạng, bất quá bây giờ đã chậm, ngươi chính là chúng ta Thục Sơn Phái địch nhân, đối đãi địch nhân, chúng ta cho tới bây giờ đều là chém tận giết tuyệt! Ngươi liền chờ chết đi!" Ninh Tắc nhìn chòng chọc vào Tần Linh, cái kia hận ý cơ hồ năng điểm đầy lên tới. 【 92KS. ）

Tần Linh trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, trong con ngươi tình quang chớp liên tiếp, sát ý cuộn trào, "Xem ra vừa rồi ngươi còn không có dài giáo huấn, có lẽ chỉ có chết mới có thể để cho ngươi tỉnh ngộ!"

Ninh Tắc khí huyết sôi trào, bị Tần Linh khí tức hỗn loạn, lập tức lại phun ra một ngụm máu tươi, "Tần Linh, ngươi... Ngươi liền chờ chết đi! Sư huynh, đuổi mau giết người này, người này không nhìn ta Thục Sơn uy nghiêm, làm tổn thương ta Thục Sơn Đệ Tử, đáng chém!"

Câu liền hô một tiếng quát chói tai, "Im ngay!" Một tiếng này là hướng về phía Ninh Tắc nói, chuyện cho tới bây giờ, Tần Linh thực lực đã để câu kết nhìn thẳng vào , thậm chí còn có một số kiêng kỵ, bởi vì hắn biết Tần Linh thực lực tuyệt không yếu hơn mình, mình coi như là chiến thắng Tần Linh, vậy mình cũng sẽ bị thương, dạng này sẽ chỉ tiện người khác.

Ninh Tắc bị câu kết một tiếng này Lệ Hồng, rống mộng, không biết câu kết vì sao đột nhiên đối với mình nổi giận lớn như vậy.

Bốn phía tu sĩ một mảnh xôn xao, cũng không biết câu kết tại sao lại đột nhiên như thế , ẩn lý thuyết câu kết không phải là nổi giận xuất thủ, trấn áp Tần Linh sao? Làm sao hiện tại giống như trở nên khá là quái dị .

Không để ý đến đám người xôn xao, câu kết bình tĩnh nói ra: "Tần Linh, ta sấm Thu sư đệ mất tích có phải hay không cùng ngươi có liên quan hệ?"

Nghe được câu kết nâng lên Sấm Thu, Tần Linh quanh thân nhiệt độ, phút chốc lại rét lạnh mấy phần, "Hắn đáng chết! Chỉ tiếc không thể thân thủ trả hân! Tuy nhiên các ngươi là không gặp được hắn, hắn đã triệt để biến mất ..."

"Tần Linh, ngươi lặp lại lần nữa, ta sấm Thu sư đệ bị ngươi thế nào?" Ninh Tắc bình thường cùng Sấm Thu quan hệ rất tốt, bây giờ nghe được Sấm Thu xảy ra ngoài ý muốn, kích động phi thường.

Hoa...

Lần này bốn phía nổ tung nổi , Sấm Thu lại nhưng đã chết tại Tần Linh trong tay, làm sao có thể, trước đó tại sao không có một điểm phát giác, chẳng lẽ là lần kia Đại Chấn Động, có người bỗng nhiên nghĩ đến trước đó tại Võ Đang Sơn lúc, cảm giác được mặt đất một trận lay động kịch liệt, bởi vì lúc đương thời bảo vật tin tức, cũng không có một cái nào tu sĩ tiến đến dò xét, bây giờ muốn đến, nhất định là lần kia .

Trách không được không thấy Sấm Thu thân ảnh, nguyên lai hắn đã bị Tần Linh chém giết, đám người suy nghĩ mình bạch hết thầy. Đồng thời cũng bội phục Tần Linh dũng khí, cũng dám tại Thục Sơn Phái nhất đúng, thật sự là xuất thân Nghé Con không sợ cọp!

"Tần Linh, ngươi đến tốt cùng muốn như thế nào? Nếu là ngươi đến đây dùng tay, ngươi giết ta sấm Thu sư đệ sự tình, ta Thục Sơn Phái có thể không truy cứu, mà lại ta còn sẽ vì ngươi cầu tình, để ngươi bái nhập ta Thục Sơn Phái, ngươi cảm thấy thế nào?"

Nếu như nói vừa rồi Sấm Thu chết để đám người giật mình không thôi, như vậy câu kết câu nói này không thể nghi ngờ không cho trong lòng mọi người nổi lên thao thiên cự lãng, cái này câu kết đến cùng muốn làm gì? Hắn choáng váng sao? Không chỉ có không chém giết Tần Linh, hơn nữa còn mời chào hắn?

Ninh Tắc há to miệng, tựa như một cái bị người bóp lấy cổ con vịt, "Sư huynh, ngươi đang làm gì? Hắn là ta Thục Sơn Phái cừu nhân, ngươi có thể nào như thế? Khó ngươi không vì sấm sư đệ báo thù sao?"

Tần Linh cười lạnh liên tục, hắn sao lại không biết câu kết đang có ý đồ gì, chỉ cần mình đáp ứng, Thục Sơn không chỉ có thể không cần tốn nhiều sức đạt được bảo vật hạ lạc, mà còn chờ bảo vật vừa đến tay, mình còn không mặc cho bọn hắn xâm lược.

"Ngươi cho là ta biết sao? Ta nói qua nợ máu vẫn là dùng máu hoàn lại, cho dù là Thục Sơn thì phải làm thế nào đây, khó các ngươi Thục Sơn liền có thể tùy ý giết ta Tần gia người sao?"

Tần Linh phút chốc mà động, nhảy lên thật cao, Nhất Chương đánh xuống, cự đại Chương Ảnh từ trên trời giáng xuống, câu kết tựa hồ đã sớm chuẩn bị, hét lớn nói: "Mau tránh ra!" Đang câu liền thân sau ba mét Ninh Tắc cuống quýt tránh né.

Đối mặt uy lực cường đại như thế Nhất Chương, câu kết không còn kịp suy tư nữa, cấp tốc rút kiếm, một kiếm chém ra. Kiếm quang lóe lên một cái rồi biến mất, chiếu rọi son hà, bàng bạc kiếm khí nghênh chương mà lên.

"Bành!"

Mạnh hữu lực va chạm, tựa như Thập Nhị Cấp biến động, từng vòng từng vòng Khí Kinh hóa thành thực chất hóa khí lẳng xuất hiện tại hư không, bị đám người thu đến đầy mắt, những cái kia lúc đầu tại hư không tông ngắm nhìn các tu sĩ tại cảm nhận được mãnh liệt ba động về sau, hoảng hốt lui lại, trên mặt hiện đầy kinh hoàng.

Tần Linh bay vọt mà lên, đi vào câu kết bên người. Chương chương như sấm, tản ra không có thể phỏng đoán uy thế, đối câu kết khởi xướng mãnh liệt tấn công, đối mặt Tần Linh sắc bén công kích, câu kết liên tiếp lui về phía sau.

Lui đến một bên Ninh Tắc chợt phát hiện thân, "Sư huynh ta đến giúp ngươi một tay!" Nói liền một chương vô hướng Tần Linh, gặp Ninh Tắc đánh tới. Tần Linh nhanh chóng quay người, một chương vô ra. Ninh Tắc Tần Linh đã sớm muốn đem nó chém giết, một chương này Tần Linh toàn lực hành động, uy lực có thể nghĩ.

Chỉ gặp Ninh Tắc giống như điều đứt dây té bay ra ngoài, ở giữa không trung vùng xuống một đo tơi.

"Ầm!" Lần này Ninh Tắc không thể may mắn thoát khỏi, từ hư không ngã xuống đất, một trận bụi đất tung bay, trên mặt đất vùng vẫy mấy lần, liền không có động tĩnh.

"Sư đệ, ngươi thế nào, thương có nặng hay không?" Câu kết bỏ Tần Linh, từ hư không Phi Lạc, xuất hiện tại Ninh Tắc bên cạnh, lần này cùng câu kết xuống núi Sấm Thu đã chết, câu kết là không cho phép Ninh Tắc lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn .

Ninh Tắc tuy nặng thương, nhưng cũng chưa chết đi, tuy nhiên lại triệt để đã mất đi Chiến Đấu Lực, trong miệng không ngừng phun máu tươi, gãy dựa lấy muồn từ dưới đất đứng lên.

Hoa Phong tại xa xa nhìn qua, đánh đi! Đánh đi! Tốt nhất là đồng quy vu tận.

Cầu kết nhú chặt lồng mày, ngẩng đầu vừa vặn trông thấy cách đó không xa Hoa Phong, "Hoa Phong..." Sau cùng cầu kết gọi tới Hoa Phong.

Cầu kết gặp Ninh Tắc trọng thương thở hơi cuối cùng, giận nói: "Tần Linh dám thương sư đệ ta, đây là nguoi tự tìm!" Cầu kết nổi giận, Thục Sơn Phái đệ tử chưa từng bị dạng này khi nhục qua, trường kiếm trong tay trở nên lẫm lẫm, sát khí đằng đằng, "Nhận lấy cái chết!"

Cầu kết Ngự Kiếm mà đến, Phi Kiếm giống như như lưu tinh cấp tốc đâm về phía Tần Linh, Tần Linh ** song chưởng nghênh kích mà lên, cầu kết lạnh lùng cười nói: "Thật sự là thật quá ngu xuẩn, dám tay không tiếp ta Phi Kiếm, nguoi thật cho là nguoi là đúc bằng sắt sao?" Đang câu ngay cả trong dự đoán, Tần Linh song chưởng chắc chắn bị phi kiếm của mình chém đứt, thế nhưng là kết quả...

Phi Kiếm chém vào Tần Linh trên tay lúc, chỉ nghe thấy "Keng! Keng!" Âm thanh, tia lửa tung tóe.

"Cái này sao có thể, nhục thể của nguoi sao cường đại như thế!" Cầu kết không thể tin được nhìn thấy trước mắt, chưa từng gặp qua cường đại như vậy nhục thân, kinh ngạc đồng thời cầu kết cũng rõ ràng vừa rồi Tần Linh chém đứt Ninh Tắc Phi Kiếm cũng không phải ngẫu nhiên.

Phi Kiếm tại Tần Linh quanh thân vờn quanh, lưu lại xuyên xuyên kiếm ảnh. Sắc bén ngoan độc công kích đều bị Tần Linh từng cái ngăn lại. Cầu kết phi thân trốn xa, tựa hồ không còn dám tới gần Tần Linh, "Không nghĩ tới, nguoi lại có thể tay không tiếp phi kiếm của ta, ta thừa nhận nguoi rất mạnh, tuy nhiên tiếp xuống không biết nguoi còn có thể hay không tiếp được!" Cầu kết tràn ngập một cỗ tự tin.

Vờn quanh tại Tần Linh quanh thân Phi Kiếm, roi xuống câu liền trong tay, tràn đầy tự tin cầu kết, đột nhiên hét lớn một tiếng nói, "Bát Quái kiếm trận!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: : Kịch Chiến cầu kết

Chỉ gặp câu ngay cả phi kiếm trong tay đột nhiên một Hóa hai, hai Hóa bốn, trong chớp lát xuất hiện tính ra hàng trăm Phi Kiếm, Phi Kiếm thành ngũ hành bát quái sắp xếp, sát khí dày đặc, sáng loáng như là một ngân sắc mâm tròn treo ở cầu kết sau lưng.

Trên mặt đất Ninh Tắc hung tợn nói ra: "Sư huynh sử xuất Bát Quái kiếm trận, dạng này Tần Linh chết chắc!"

Cái này Tần Linh thật sự là không đơn giản, vậy mà khiến cho cầu kết sử xuất Bát Quái kiếm trận, hiện trường nguoi có nguoi từng chứng kiến cầu kết Bát Quái kiếm trận lợi hại, đến nay nhớ tới, vẫn có chút nghĩ mà sợ.

Tần Linh có thể cảm nhận được cầu kết phía sau Kiếm Trận phát ra um tùm kiếm ý, cùng ẩn chứa vô cùng uy lực, Tần Linh âm thầm cảnh giác, tự hỏi đối sách.

Từng tiếng gấp rít gào, Bát Quái kiếm trận phát động, đếm không hết Phi Kiếm cấp tốc bắn về phía Tần Linh, phô thiên cái địa, như là cá diếc sang sông, lít nha lít nhít, khắp nơi đều là kiếm ảnh cùng khuấy động kiếm khí, căn bản làm cho không nguoi nào có thể chống cự, mỗi một thanh phi kiếm bên trên ẩn chứa cực hạn kiếm khí, không thể khinh thường.

Tần Linh nhanh chóng xuất chưởng, Phiên Thiên Chưởng cường thế mà ra, chỉ gặp Chưởng Ảnh tung bay, trong nháy mắt, Tần Linh liền đã vỡ ra mấy trăm chưởng. Mỗi một chưởng đều mang theo hùng hậu Chưởng Kính, gào thét mà ra.

Chưởng kiếm gặp nhau, đưa ra dự kiến chính là hết thấy lộ ra là bình tĩnh như vậy, chỉ có phi kiếm gấp tiếng gào cùng Chưởng Kính bạo động âm thanh. Phi Kiếm không ngừng bị Chưởng Ảnh đánh bay, mà Chưởng Ảnh cũng đại lượng bị Phi Kiếm đâm rách, tiêu tán ở giữa không trung.

Cầu kết đứng lơ lửng trên không, hần đối với mình Bát Quái kiếm trận rất có lòng tin, "Kiếm trận của ta chính là Bát Quái kiếm trận, ẩn chứa ngũ hành bát quái ảo diệu, sinh sôi không ngừng, liên tục không ngừng, mặc cho nguoi có muồn vãn bản sự, cũng chỉ có thể toàn lực không ngừng tiếp ta Kiếm Trận, thẳng đến nguoi pháp lực hao hết, ẩn thân ở ta nơi này Kiếm Trận phía dưới, Ha-Ha..." Cầu kết không e dè nói ra Bát Quái kiếm trận Huyền Bí.

Tần Linh cũng ở trong tối nghĩ đối sách, đã tiếp nhận ngàn thanh phi kiếm, nhưng cầu kết phía sau kiếm không thấy chút nào ít. Ngũ hành bát quái thì phải làm thế nào đây, nhìn ta không phá người Kiếm Trận, Tần Linh khịt mũi coi thường, đã nghĩ đến đối sách.

Tần Linh trước người tung bay Chưởng Ảnh biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là từng khóa Tiểu Hòa Cầu, chợt nhìn đúng vậy phổ thông hòa cầu, nhưng trong đó lại ẩn chứa cường đại, cầu kết thấy thế lạ đến.

Một trăm khóa hòa cầu tại Tần Linh quanh thân lơ lửng, tản ra nóng rực, một giây sau một trăm khóa hòa cầu đồng thời bay ra, đụng vào kích xạ mà đến Phi Kiếm, oanh minh tiếng nổ mạnh, mãnh liệt khí lãng, trên không trung mãnh liệt cuộn cuộn lấy, đan xen..

Đột nhiên xuất hiện kịch liệt chấn động suýt nữa đem cầu kết từ giữa không trung đánh rơi xuống, cầu kết sắc mặt đại biến, vội vàng ổn định thân hình, tiếp tục thôi động Kiếm Trận. Nhưng mà lúc này, cầu kết đột nhiên quá sợ hãi, chẳng biết lúc nào, trước người đột nhiên xuất hiện mấy chục khóa hòa cầu, hóa cầu đã cận thân, đã tới trước người Nhất Trọng chỗ.

Cầu kết cuống quýt lui lại, cũng toàn lực phát động Kiếm Trận. Thế nhưng là đã không còn kịp rồi, mắt thấy hòa cầu bay tới, cầu kết cấp tốc né tránh, ngay cả sau lưng Kiếm Trận cũng không đoái hoài tới.

"Không tốt! Sư huynh Bát Quái kiếm trận!" Ninh Tắc một tiếng la hét, bởi vì quá kích động, khoe miệng lẫn nửa chảy ra từng tia huyết hồng.

Àm! Âm! Âm!

Mãnh liệt nổ tung, như bình mà sấm sét vang vọng Thái Bạch Sơn mỗi một góc.

Bát Quái kiếm trận trong nháy mắt tan rã tiêu tán, tại trong một mảnh biển lửa biến mất, cầu kết có vẻ hơi chật vật, tóc tai bù xù, khoe miệng còn có một tia máu tươi chảy ra, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, chỉ sợ hận không thể xé xác Tần Linh.

"Sư huynh, người thụ thương rồi?" Ninh Tắc chấn kinh, làm sao cũng không nghĩ tới cầu kết sẽ thụ thương.

Cầu kết trừng mắt giữa không trung Tần Linh, "Không có việc gì, một chút vết thương nhỏ. Là ta quá bất cẩn, không nghĩ tới Tần Linh còn có thủ đoạn như thế!"

Ninh Tắc nói: "Sư huynh, ban này hòa cầu làm sao lợi hại như vậy, ngay cả kiếm trận của người đều ngăn cản không nổi?"

"Ai nói đó là hòa cầu!" Một nói đến đây, cầu kết liền Nộ Khí Trùng Thiên, thậm hận Tần Linh giao hoạt.

Ninh Tắc nghi hoặc, "Đây không phải là phổ thông Hòa Cầu Thuật phát ra hòa cầu sao?"

Cầu kết thống hận nói: "Chúng ta đều bị tiểu tử kia lừa, bắt đầu ta cũng tưởng rằng hòa cầu, thế nhưng là khi hòa cầu cận thân lúc, mới phát hiện vậy căn bản không phải cái gì hòa cầu mà là Lôi Cầu! Thật sự là đáng giận!"

"Lôi Cầu!" Ninh Tắc kinh hãi, một bên Hoa Phong cũng sợ ngây người, bởi vì từ trước mắt bay cục thế đến xem, cầu kết ở vào hạ phong, nếu là cầu kết bại vong, Hoa Phong biết mình cũng đem không có tốt kết quả.

Cầu kết hồi tưởng lại vừa rồi trong nháy mắt, "Không sai, ta từ đó cảm nhận được cường đại Lôi Điện Chi Lực, tuyệt đối không phải phổ thông hòa cầu có thể sánh được."

Khó Tần Linh sẽ chiêu lôi chi thuật? Ba người không hẹn mà cùng nghĩ đến.

"Sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ? Tần Linh có thể sẽ Lôi Pháp, nhưng khó đối phó!" Ninh Tắc lo lắng nói.

Không đợi câu liền nói chuyện, một bên Hoa Phúc Hải nói: "Ninh sư huynh không cần lo lắng, sấm sư huynh còn có rất nhiều thủ đoạn không có sử xuất đâu! Đối phó chỉ là một cái Tần Linh tự nhiên không nói chơi..."

Cầu kết cũng tự tin nói: "Ta một chiêu này liền ngay cả Trác sư huynh cũng không dám xem thường, ta cũng không tin Tần Linh lợi hại hơn nữa, khó so Trác sư huynh còn lợi hại hơn!"

Trác Dặc Tịch, Thục Sơn Thiên Tài Nhân Vật, tuổi còn trẻ, thực lực mạnh mẽ. Tu luyện không đến trăm năm, một thân tu vi đã đột phá Nguyên Anh Kỳ, tại tu chân giới cũng có được hiển hách uy danh.

"Các người đều lui ra phía sau chút, ta muốn để hẳn biết sự lợi hại của ta!" Cầu kết nảy sinh ác độc, chuyện cho tới bây giờ lại không xuất ra tuyệt chiêu, chỉ sợ thật phải thua.

Cầu kết lạnh lùng nhìn chăm chú Tần Linh, "Tiếp đó, để người mở mang kiến thức một chút tuyệt chiêu của ta, hi vọng qua đi người còn sống."

Cầu kết trước người Phi Kiếm chấn động không ngừng, càng lúc càng kịch liệt, ông ông tác hưởng, mà cầu kết khí tức cả người cũng trong nháy mắt biến hóa, càng ngày càng yếu, sau đó đột nhiên cầu kết cả người biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại một thanh rung động Phi Kiếm.

Phi Kiếm chiếu rọi ra vạn đạo quang mang, sau ba hơi thở, chói lọi Quang Hoa tán đi, một thanh âm từ trong kiếm truyền ra Tần Linh tử kỳ của người đến

, Nhân Kiếm Hợp Nhất! Lúc này người đứng vậy kiếm, nhưng kiếm lại không phải người, chỉ có thể nói kiếm trở thành cấu kết một bộ phận, Cự Kiếm hoành không, uy phong凛冽, bảng bạc kiếm khí trong chớp mắt liền đem ngoài trăm thước rừng rậm quét ngang, vô số trượng thô Cổ Mộc ầm vang ngã xuống đất.

Huru!

Phi Kiếm Cự Tốc, cùng hư không ma sát xuy xuy vang, một gió lốc đột nhiên nổi lên, theo Phi Kiếm cùng nhau hướng phía Tàn Linh mà đến.

Tàn Linh sắc mặt biến hóa, một kiếm này cường đại vượt xa dự liệu của hắn, không thể đón đỡ, nhanh chóng làm ra quyết định, Tàn Linh vội vàng lui lại, không có một chút do dự.

Nhưng phi kiếm tốc độ nhanh vô cùng, căn bản không nhìn Tàn Linh tốc độ, rất nhanh liền đã đến Tàn Linh trước người, một cổ lạnh lùng kiếm ý trong nháy mắt đem Tàn Linh bao phủ, Tàn Linh biết mình bị khóa định, như lại không khai thác biện pháp, cái kia sau quả khó mà đoán trước. Dưới thế công ấy, Tàn Linh thân ảnh nhất thời biến mất, đã mất đi tung tích.

Ầm! Phi Kiếm đâm vào ngoài trăm thước một gốc Cự Mộc phía trên, đột nhiên ở giữa cao mấy chục mét Cổ Mộc sụp đổ, hóa thành một đồng gỗ vụn. Tàn Linh xuất hiện tại khác một bên, ám đạo nguy hiểm thật! Cường đại như thế đáng sợ công kích, Tàn Linh còn là lần đầu tiên gặp, không biết đây là cái gì pháp thuật, lợi hại như vậy.

Ninh Tắc ở một bên thật đắc ý, hắn thấy, Tàn Linh lần này thật là chết chắc, "Không nghĩ tới sư huynh Nhân Kiếm Hợp Nhất lại có uy lực như thế, chỉ sợ không kém gì Nguyên Anh sơ kỳ đỉnh phong cường giả một kích, liền ngay cả Trác sư huynh cũng không dám đón đỡ một chiêu này, lần này còn không chết!"

Phi Kiếm lần nữa giết tới, Tàn Linh một chương vỡ ra, cự đại Chương Ấn hoành ở trước ngực, nhưng mà cũng không có hiệu quả, Phi Kiếm chém chết Chương Ấn, uy thế không giảm, tiếp tục hướng Tàn Linh đánh tới.

Tàn Linh bắt đầu đi từng khóa Canh Kim Thần Lôi ngưng kết tại trong lòng bàn tay, Oanh Thiên lôi minh tại Tàn Linh sau lưng vang lên, kim sắc quang mang tứ tán ở trong hư không, nhưng Phi Kiếm lại giống như là có một đôi mắt, tất cả Canh Kim Thần Lôi đều bị nó từng cái tránh đi, tuy nhiên cũng may chậm lại phi kiếm tốc độ, cho Tàn Linh thắng được một tia suy nghĩ thời gian.

"Ninh sư huynh mau nhìn, cái kia Tàn Linh tiểu nhi đã bị câu sư huynh ép không chỗ chạy trốn!" Hoa Phúc Hải cười to nói.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: : Đại Địa chi bìa

Bây giờ bốn phía tụ tập rất nhiều tu sĩ, không nên bại lộ quá nhiều thủ đoạn, mà lại nơi này cách Tàn phủ tuy nhiên ngàn mét, Tàn Linh cũng không dám lớn diện tích thi triển Lôi Pháp thần thông, sợ sẽ làm bị thương đến Tàn gia người.

Cự Tốc trên không trung chạy vội, Tàn Linh chính suy nghĩ Phá Giải chi Pháp, không biết vị kia thần thông có thể hay không ngăn cản được phi kiếm này, Tàn Linh nghĩ đến một loại Phương Pháp, cái này thần thông cũng là Tàn Linh vừa học được không bao lâu, Tàn Linh còn chưa từng có trước mặt người khác thi triển qua. Trên không trung cấp tốc tránh né phi kiếm Tàn Linh, đột nhiên từ không trung bay xuống, đứng trên mặt đất, không nhúc nhích.

Phi Kiếm bay tới Tàn Linh ba trượng chỗ ngừng lại, "Người làm sao không trốn, có phải hay không dự định từ bỏ chống lại! Tuy nhiên đã chậm, Tàn Linh người nhất định phải chết!"

"Ha-Ha... Tàn Linh rốt cục phải chết! Sầm sư đệ thù cũng coi là báo!" Ninh Tắc cười to.

"Cái kia Tàn Linh có phải hay không bị sợ choáng váng, làm sao không nhúc nhích?"

Bốn phía tu sĩ không rõ ràng cho lắm, thật đúng là coi là Tàn Linh muốn từ bỏ chống lại, cảm thấy đáng tiếc, tuy nhiên cũng tại mọi người trong dự liệu, Tàn Linh tuy nhiên thể hiện ra thực lực siêu cường, nhưng phần lớn người vẫn là cho rằng Tàn Linh không phải cấu kết đối thủ, bây giờ từ bỏ chống lại cũng hợp tình hợp lý.

Tần Linh nín thở Tĩnh Tâm, toàn thân pháp lực điên cuồng chuyển động, chân đạp Đại Địa, Tần Linh cảm nhận được một cỗ bao la cùng rộng lớn, nặng nề, trang nghiêm khi tức sinh ra tại Tần Linh trong lòng, một cỗ liên tục không ngừng Thổ chi lực nhanh chóng hướng phía Tần Linh vọt tới.

Phi Kiếm vô tình, kiên quyết giết tới, xem ra cầu kết là muốn đem Tần Linh đẩy vào chỗ chết. Mọi người ở đây đồng đều coi là Tần Linh sẽ Thân Từ Đạo Tiêu thời điểm, Tần Linh trước người đột nhiên khí tức lẫn lộn, một cỗ thổ hoàng sắc hơi vù cấp tốc tràn ngập, một khối cự đại Thạch Bi xuất hiện tại Tần Linh trước người, Thạch Bi cao nhất trượng có thừa, phong cách cổ xưa tự nhiên, có loại không nói ra được dị diệu, to khắp lấy nặng nề, bao la cùng khí tức cổ xưa.

Đôi đột nhiên xuất hiện Thạch Bi, cầu kết hơi có vẻ kinh ngạc, nhưng vẫn tự tin nói ra: "Người cho rằng bằng cái này tảng đá vụn, liền có thể chặn đón ta sao? Người cũng quá coi thường ta!"

Kiểm khí khuấy động, sát ý lăng nhiên, chói mắt hàn quang cường thế mà đến.

Keng!

Cự Kiếm đứng ở phía trên bia đá, Thạch Bi rạn nứt, xuất hiện vết rạn, mắt thấy là phải nát giải.

"Ta nói qua, người tảng đá kia là ngăn không được ta." Trong phi kiếm truyền đến cầu kết đắc ý.

Nhưng đúng lúc này, mắt thấy lập tức liền muốn tan rã Thạch Bi đột nhiên lại trở nên hoàn hảo không chút tổn hại, tựa hồ so trước đó càng kiên cố hơn, càng thêm dày hơn nặng.

Đây là có chuyện gì, không phải đã phá sao? Vì sao hiện tại lại... Cự Kiếm im ắng rung động, nói nó không hiểu cùng nghi hoặc.

Ta không tin, Cự Kiếm ông ông tác hưởng, lần nữa bộc phát ra mãnh liệt kiếm ý, lại một lần va chạm kịch liệt, đóm lửa bắn tứ tung, mảnh đá vảy ra.

Keng!

Thạch Bi như là bàn thạch vị nhưng bất động, chưa từng xuất hiện lần trước rạn nứt hiện tượng, chỉ là rơi xuống mấy hạt mảnh đá, cầu kết lần nữa không công mà lui. Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tại sao ta cảm giác đến, trên tấm bia đá tán phát lực lượng càng ngày càng mạnh mẽ. Thạch Bi đến tốt cùng là vật gì, cường đại như thế một kích vậy mà hoàn toàn bị đón lấy. Cầu kết khó mà giữ vững bình tĩnh.

Tần Linh trước người đột nhiên xuất hiện một khối cự đại Thạch Bi, cũng làm cho bốn phía chúng tu sĩ giật mình không thôi, trách không được Tần Linh không né tránh, nguyên lai trong tay hắn có cái này loại Dị Bảo, cũng không biết tấm bia đá này là vật gì, vậy mà như thế cường hãn! Ngay cả cầu kết Nhân Kiếm Hợp Nhất đều không làm gì được. Đại bộ phận đều coi là Tần Linh trong tay Thạch Bi là một kiện Dị Bảo.

Tần Linh toàn lực thúc giục Thạch Bi, liên tục không ngừng Thổ chi lực từ Đại Địa truyền đến. Gặp cầu kết hai lần toàn lực công kích đều bị ngăn lại, Tần Linh cũng thoáng an tâm. Đây là Tần Linh mới nhất nắm giữ một loại thần thông, Đại Địa chi bia. Chính là Tổ Vu Hậu Thổ thần thông, phòng ngự Vô Song.

Không hổ là Đại Địa chi bia Phòng Ngự Chi Lực lại mạnh mẽ như thế, đáng tiếc lại chỉ có thể dùng để phòng ngự, không thể lấy ra công kích. Nếu là có thể dùng để Đạp Nhân... Tần Linh nghĩ đến một cái nổi tiếng pháp bảo cường hãn Phiên Thiên Ấn đây chính là Đạp Nhân chuyên nhất lựa chọn.

Mảnh đá bay loạn, đóm lửa bắn tứ tung, tại liên tục mấy lần toàn lực hành động về sau, cầu kết rốt cục vẫn là không cam lòng từ bỏ, đồng thời minh bạch cái này Thạch Bi là mình vô luận như thế nào cũng không đánh tan được .

Ninh Tắc đã mất đi ý cười, cầu kết thủ đoạn mạnh nhất cũng không thể chém giết Tần Linh, thà lại lần nữa kinh hoàng, "Đó là cái gì bảo vật, Liên sư huynh Nhân Kiếm Hợp Nhất đều chống đỡ cản lại?"

"Tần Linh, khó người liền biết trốn ở khối này tảng đá vụn đằng sau sao? Làm một con rùa đen rúc đầu sao?" Cầu kết chế giễu âm thanh âm vang lên, hắn đã không còn cách nào. Chỉ có thể dùng cái này đến đem Tần Linh kích tướng đi ra.

Tần Linh bất vì sở động, khoan thai nói ra: "Cổ bản linh người liền đến a!" Đôi mắt cầu kết giễu cợt, Tần Linh không để ý đến.

Keng! Keng! Keng! Cầu kết lại lần nữa ra tay, nhưng kết quả vẫn là , Đại Địa chi bia ngoại trừ lắc lư mấy lần căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, đơn giản so với bình thường pháp bảo thượng phẩm còn lợi hại hơn.

Cầu kết rốt cục từ bỏ, thân ảnh hiện ra, "Người liền co đầu rút cổ cả một đời đi!" Thế nhưng là vừa nói xong câu đó, cầu kết một tia cười lạnh, vô cùng gây nên tốc độ, trong chớp lát xuất hiện tại Tần Linh phía sau.

Mãnh liệt hàn ý từ phía sau truyền đến, giờ phút này thay đổi Thạch Bi đã là không còn kịp rồi, trong nháy mắt, Tần Linh sau lưng xuất hiện mấy chục khóa thần lôi.

Ầm ầm... Liên tiếp lôi tiếng vang lên, cầu kết bị ngăn cản cản một lát.

Nguy cấp ở giữa Tần Linh bất lấy này nháy mắt cơ hội, xoay người, trong tay bỗng nhiên ngưng tụ ra một thanh nhật trường kiếm, kiếm dài sáu thước Tam Thốn, Đóa Đóa hòa diễm thiểm được ở giữa, có một Chủng Yêu dị.

Lưỡng Kiếm gặp nhau, bắn ra như kim loại tiếng va đập, Phi Kiếm bị cản lại, không chút nào đến tiến lên. Hỏa diễm không ngừng lỏng lẻo Quang Hoa, quang mang càng ngày càng thịnh, chẳng biết lúc nào hỏa diễm bám vào tại bên trên cự kiếm.

Chính đang cất lực chống cự cầu kết giờ phút này hoàn toàn không có chú ý tới, từng đoá từng đoá to bằng móng tay ngọn lửa đang phi kiếm bên trên nhảy vọt không ngừng, mắt thấy là phải che kín thân kiếm.

Không tốt! Tâm thần ở giữa truyền đến một cổ đau đớn kịch liệt, cầu kết hoàn hồn, biến thành thân người, vội vàng lui lại. Tuy nhiên tránh đi hỏa diễm lần nữa xâm nhập, nhưng cầu kết trên thân đã bám vào Nhất Tinh Tinh Hỏa diễm, tuy nhiên cực ít, nhưng uy lực không thể xem thường.

Từng tiếng thê thảm quanh quần ở giữa không trung, cầu kết tại rậm rạp trong rừng mạnh mẽ đâm tới, nhưng mà để cho người ta ngạc nhiên là, cầu kết tại xông vào rừng rậm về sau, tiếng kêu thảm thiết dần dần nhỏ lại, sau nửa ngày, một bóng người từ trong rừng chật vật đi ra, chỉ gặp nó toàn thân quần áo thêm ra tổn hại, vết thương trên người càng là vô cùng thê thảm, chợt nhìn lại, đều cảm thấy buồn nôn. Cơ hồ nhận không ra người trước mắt đúng vậy cầu kết.

"Sớm biết dạng này ta cũng không cần tốn công tốn sức, trực tiếp dùng lửa không phải." Tần Linh nói như thể nhẹ nhõm, cầu kết Nộ Hỏa công tâm, phun ra một ngụm máu tươi.

Tần Linh thâm nghĩ cầu kết mạng lớn, nếu là ở nơi khác, chỉ sợ cầu kết sớm đã Hồn Tiêu Phách Tán, chỗ này có thể sống! Nhất muội chân hỏa gặp gỗ mà vào, cho nên cầu kết mới may mắn nhặt được một cái mạng, chắc hẳn còn không biết.

Ninh Tắc khẩn trương nói: "Sư huynh!"

Hoa Phúc Hải cũng cuống quýt từ dưới đất đứng lên, nói ra: "Sư huynh, bây giờ ngươi đều không phải là đối thủ của hắn, chúng ta nên làm cái gì?"

Cầu kết nỗ lực để cho mình bình tĩnh, nói: "Sợ cái gì, chúng ta là Thực Sơn Phái đệ tử, Tần Linh không dám làm gì được chúng ta, lại nói chúng ta là Kiếm Tu, lấy tốc độ của chúng ta, khó nói chúng ta muốn đi còn đi không được sao?"

Ninh Tắc cùng Hoa Phúc Hải trầm mặc, đi qua vừa rồi ngăn ngừa liệu thương, hai người đã ngăn chặn lại thương thế, Ngự Kiếm Phi Hành hẳn không có nhiều vấn đề lớn, nhưng hai người không cam lòng, Thực Sơn Phái đệ tử chưa từng nhận qua lớn như thế khuất nhục.

"Đại sư huynh nói rất đúng, chúng ta cái này trở về Thực Sơn, để Trác sư huynh cho chúng ta báo thù." Hoa Phúc Hải đồng ý nói.

"Việc này không thể nói cho sư môn, sư đệ chẳng lẽ còn chê chúng ta mất mặt rớt không đủ sao? Ba cái vậy mà đánh không lại một cái, mà lại cái kia Tần Linh vẫn chưa tới Nguyên Anh Kỳ, nói ra còn không bị người nhạo báng."

"Vậy chúng ta về Thực Sơn về sau, nên nói như thế nào?"

Hoa Phong đột nhiên mở miệng, "Sư Thúc, Hoa Phong có một kế."

Ninh Tắc khẩn trương, thúc giục nói: "Mau nói, mau nói..."

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: : Trảm Ninh Tắc

Rất nhanh Hoa Phong liền nói ra trong lòng kế sách, nghe Hoa Phong một phen về sau, Ninh Tắc cao hứng nói: "Tốt! Kế này rất hay! Cứ như vậy không chỉ có thể trả thù Tần Linh, mà lại chúng ta còn lập công lớn. Thật sự là một đầu diệu kế!"

Tần Linh gặp cầu kết ba người tại bí mật nói nhỏ, muốn đến ba người nhất định là đang mưu đồ cái gì, nhưng những này đều râu ria, bây giờ ba người đều là cá trong chậu, không chỗ có thể trốn, trảm giết bọn hắn dễ như trở bàn tay.

Tần Linh từ từ hướng phía ba người đi đến, gặp Tần Linh muốn mình đi tới, cầu kết hận hận nói ra: "Tần Linh, ngươi không nên đắc ý, tuy nhiên ta không phải đối thủ của ngươi. Tuy nhiên ngươi không nên cao hứng quá sớm, chờ ta về Thực Sơn về sau, ngươi liền đợi đến vô cùng vô tận trả thù đi! Còn có các ngươi Tần gia!"

"Đi!" Dứt lời, bốn bóng người liền trong nháy mắt lên không, ba người chân đạp Phi Kiếm cấp tốc mà đi, Hoa Phong cũng bị Hoa Phúc Hải mang theo.

Tần Linh trên mặt mỉm cười nhìn đây hết thấy, cũng không xuất thủ ngăn cản, trong bốn người ba người trọng thương, còn lại Hoa Phong một người còn chưa Tu luyện, Tần Linh đương nhiên sẽ không để vào mắt. "Muốn đi! Ngươi cho rằng ngươi nhóm có thể trốn được không?"

Chúng tu sợ ngại người, cấu kết vậy mà bại, mà lại bại như thế triệt để, vừa mới cơ hồ chết, không ai bì nổi Thục Sơn Đệ Tử hiện tại chính đang chạy trốn chết, nếu là nói ra, chỉ sợ không có người sẽ tin tưởng, tại tu chân giới bên trong Thục Sơn Phái đệ tử cái nào không phải đi ngang, bây giờ vậy mà chặt vật mà chạy, bị người đuổi giết.

Một bóng người từ không trung rơi xuống, Tần Linh xuất hiện tại bốn người trước mặt, nhất cước liền đem cấu kết từ giữa không trung đạp dưới, cấu kết không thể tin từ dưới đất bò dậy, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung, gấp tiếp theo liền thấy Hoa Phúc Hải cùng Ninh Tắc, cũng từ không trung rơi xuống, rơi mặt mũi bầm dập.

Ninh Tắc gánh cũng không lo được đau đớn trên người, "Su huynh, nên làm cái gì? Khó hôm nay chúng ta thật muốn chết tại cái này sao?"

Cấu kết mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tần Linh, "Tần Linh ngươi đến tốt cùng muốn thế nào? Mới sẽ bỏ qua chúng ta!"

"Rất đơn giản, hấn chết! Các ngươi nếu là hủy bỏ tu vi, có lẽ ta sẽ tha các ngươi một mạng." Tần Linh chỉ Ninh Tắc, Ninh Tắc trước đó ra tay giết hại Tần Mông, đã thương lão gia tử, chính là Tần Linh tất phải giết người.

Ninh Tắc gào thét, "Tần Linh ngươi đây là si tâm vọng tưởng!"

"Thật cho là chúng ta sợ ngươi sao?" Cấu kết đối xử lạnh nhạt nhìn qua Tần Linh.

Tần Linh cười lạnh, "Đã như vậy, cũng đừng trách ta không khách khí, là chính các ngươi muốn chết, trách không được ta!"

Đúng lúc này, Ninh Tắc bỗng nhiên rống to một tiếng, "Su huynh ngươi trước liệu thương, để ta ở lại cản hấn..." Dứt lời, Ninh Tắc Ngự Kiếm đánh tới, Tần Linh huy kiếm đánh xuống, thế như lũ quét. Ninh Tắc giờ kiếm tướng cân, chỉ nghe thấy một tiếng thanh thúy đoạn tiếng vang lên, Ninh Tắc phi kiếm trong tay lần nữa phân thành hai, đây là Ninh Tắc trong tay còn sót lại một thanh phi kiếm.

Không kịp làm bất luận cái gì suy nghĩ, Ninh Tắc vội vàng rút lui. Tần Linh đắc thế không tha người, một kiếm đâm ra, Ninh Tắc hoảng hốt xuất thủ chống đỡ, một tiếng nứt xương truyền lọt vào trong tai, một vòng đỏ tươi trên không trung xẹt qua chói lọi dấu vết, Ninh Tắc đổ vào cấu kết bên cạnh, bụng một cái lỗ máu chính không ngừng giữ lại máu tươi.

Hoa Phúc Hải vội vàng đỡ dậy Ninh Tắc, "Ninh sư huynh, Ninh sư huynh..." Nhưng Ninh Tắc chính là không có nửa điểm phản ứng, đã bỏ mình, Tần Linh vừa rồi một kiếm đâm xuyên đan điền của hấn, Kim Đan vỡ vụn, nhất muội chân hỏa thừa này tiến nhập thể nội, Ninh Tắc đã chết không thể chết lại. Liền ngay cả thần hồn đều bị nhất muội chân hỏa thiêu, đáng thương ngay cả một tia kêu thảm cũng không kịp phát ra.

Cấu kết sắc mặt Âm Hàn, Ninh Tắc đã chết hấn cũng không lo được nhiều như vậy, dưới mắt bảo mệnh cần gấp nhất, "Tần Linh, xem ra ngươi là quyết tâm muốn cùng chúng ta Thục Sơn Phái là địch, thật muốn đuổi tận giết tuyệt sao? Không vì mình lưu đầu đường lui!"

Tần Linh không thèm để ý, giết một người là giết, hai cái cũng là giết, Tần Linh không quan tâm lại nhiều Sát Nhất cái. Sát ý không giảm, Tần Linh từng bước một hướng phía ba người đi đến.

Cấu kết cái kia hấn a, thân là Thục Sơn Đệ Tử hấn, chưa từng chặt vật như thế qua, bị người đuổi giết lên trời không đường, xuống đất không cửa. Trông thấy bốn phía tu sĩ chế giễu, cấu kết sắc mặt tím không thể lại tím, dưới mắt mặc dù mất hết Thục Sơn mặt mũi, nhưng cũng không lo được nhiều như vậy, bảo mệnh quan trọng.

Đại Nhật Chung xuất hiện lần nữa đang câu ngay cả lòng bàn tay, cấp tốc biến lớn, đem cấu kết bao phủ. Cấu kết cũng không lo được Hoa Phong cùng Hoa Phúc Hải, trọng thương hấn cũng chỉ có thể bỏ qua hai người.

Hoa Phúc Hải cùng Hoa Phong hoảng hốt, bọn hấn cũng không nghĩ tới cấu kết sẽ vứt bỏ bọn hấn tại không để ý, Hoa Phong đã có một số hối hận, hấn không ngờ rằng Tần Linh sẽ cường đại như thế, hối hận trước đó dụng kế để Tần Linh giết Sầm Thu, bằng không hiện tại khả năng cũng không phải là cục diện này.

Hai người hoảng hốt lui lại lấy, sợ Tần Linh sẽ đối bọn hấn hạ sát thủ, mà Tần Linh nhìn cũng không nhìn bọn hấn, đi thẳng tới trốn ở Đại Nhật Chung bên trong cấu kết, "Ngươi cho rằng ngươi có thể tránh bao lâu, cái chuồng này ta có thể phá một lần, cũng liền có thể phá lần thứ hai, ngươi muốn vì ngươi sở tác sở vi nỗ lực vốn có đại giới."

Đại Nhật Chung bên trong, cấu kết thâm độc nói ra: "Tần Linh, ngươi đừng muốn nói khoác mà không biết ngượng, ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi cơ hội thứ hai sao? Ngươi chờ, ta Thục Sơn là sẽ không bỏ qua ngươi!"

Hoa Phong gặp Tần Linh không để ý đến mình, trong lòng bỗng nhiên thêm ra một loại phản nộ, Hoa Phong chán ghét cái này loại bị người không nhìn cảm giác, lực lượng, ta cần lực lượng. Hoa Phong dưới đáy lòng hò hét.

Hoa Phúc Hải như được đại xá, hấn nhưng không có Hoa Phong cái kia loại ý nghĩ, hấn thấy, Tần Linh không để ý tới mình, chính hợp ý hấn, "Phong Nhi, nhanh đi! Cái này Tần Linh tiểu nhi không phải dễ đối phó như vậy, xem ra chỉ có đợi thêm Thục Sơn người tới, mới có thể chém giết này tiểu nhi!"

Hoa Phong chậm chạp không chịu khởi hành, ngược lại hỏi: "Lão tổ, cha hiện tại bọn hấn tới nơi nào? Chỉ cần giờ phút này chúng ta dẫn người xông vào Tàn gia, bắt sống Tàn Đức lão nhi, Tàn Linh còn không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, mặc chúng ta xâm lược!"

Hoa Phúc Hải một trận lắc đầu, hấn nhưng là trông thấy cấu kết bọn người tiến vào Tàn phủ bên trong, chính mình cái này thời điểm tiến đến, chẳng phải là tự tìm đường chết!"Phong Nhi không thể, chỉ bằng hai người chúng ta sao là Huyền Sơ đối thủ của ba người!"

Hoa Phong trong lúc vui vẻ xen lẫn một loại âm mưu, "Thế nào lại là hai người, ta nhớ được lão tổ từng nói qua, ở thế tục giới bên trong tu sĩ là không thể đối phạm nhân xuất thủ..."

Hoa Phúc Hải không biết Hoa Phong có ý đồ gì, vẫn là gật đầu nói phải, "Không sai, nếu là chúng ta tu sĩ đối phạm nhân xuất thủ, liền sẽ có phiền phức... Phong Nhi có biện pháp nào?"

Hoa Phong cười thần bí, "Biện pháp là có một cái, nhưng cần cha bọn hấn đuổi tới mới được."

Hoa Phúc Hải hướng phía rậm rạp Lâm Hải nhìn mấy lần, "Việc này không nên chậm trễ, lão tổ cái này đi xem bọn họ một chút đến đâu rồi?"

Hoa Phúc Hải sau khi đi, Hoa Phong tránh ở một bên, thâm độc nhìn lấy ngoài trăm thước Tàn Linh, "Tàn Linh, lần này ta nhìn ngươi ứng đối ra sao, ngươi liền đợi đến bị chém giết đi!"

Đại Nhật Chung bên trong, cấu kết lộ ra rất tự tin, tuy nhiên trước đó Tàn Linh đã đánh vỡ qua một lần Đại Nhật Chung, nhưng cấu kết giờ phút này lại không có chút nào lo lắng, bởi vì lần này là hấn tự mình tại Đại Nhật Chung bên trong, lớn như vậy ngày chuồng phòng ngự lại sẽ cường đại mấy phần, có thể ngăn cản Tàn Linh nhất thời nửa khắc, cấu kết giờ khắc này ở mấy người, chờ những người kia đến, chỉ cần bọn hấn vừa đến, cấu kết tin tưởng mình liền sẽ được cứu.

Phiên Thiên Chuồng cường thế mà ra, chuồng lực hùng hậu thoát chuồng mà ra, ầm ầm nện ở Đại Nhật Chung bên trên, một tiếng du dương dâng mặc trầm đậm, song lần này Đại Nhật Chung nhưng không có hướng lên lần như thế xuất hiện vết rạn, chỉ là Kim Quang lóe tránh, lắc lư mấy lần.

Tàn Linh kinh dị một tiếng, Đại Nhật Chung phòng ngự vậy mà mạnh lên, "Có ý tứ! Trách không được ngươi còn dám trốn ở cái này trong mai rùa, nguyên lai là ý vào cái này, tuy nhiên ngươi cho là ta liền không có cách nào sao?" Tàn Linh cười lạnh.

Bốn phía chúng tu sĩ cười to sau khi, trong lòng nhao nhao suy đoán, bảo vật này hiện tại đến tột cùng ở nơi nào, có phải hay không ngay tại Tàn Linh trong tay, hoặc là tại Tàn phủ bên trong, nếu không phải như thế, cấu kết mấy người cũng không sẽ như thế không để ý tới Thế Tục Giới quy định, đối Tàn gia người xuất thủ, còn giống như thương tính mạng người.

Trong rừng rậm một trận ầm ỹ, tựa hồ đến không ít người, lúc này Hoa Phúc Hải thân ảnh xuất hiện, Hoa Phong từ trong rừng đi ra, "Lão tổ, có phải hay không cha bọn hấn đã đến?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: : Độc kế

Hoa Phúc Hải cuồng tiếu, "Không sai, đã tới!"

"Tốt! Lần này ta xem bọn hấn ứng đối ra sao? Tàn Linh, ta cũng không tin ngươi cũng dám đối phạm nhân xuất thủ, bắt quá ta ngược lại thật hi vọng ngươi có can đảm kia..."

Trong rừng rậm âm thanh càng lúc càng lớn, Hoa Phong lắng lắng cùng đợi, rất nhanh Hoa Dạ thân ảnh liền xuất hiện tại Hoa Phong trong mắt, "Cha! Các ngươi đã tới!"

Hoa Dạ đi theo phía sau gần trăm đạo thân ảnh, những người này toàn bộ đều là Hoa gia cao thủ, trong đó Lưu gia cha con cũng ở trong đó, lúc này, những vị cao thủ này nhóm tất cả đều sợ ngây người, khó mà bình tĩnh, dĩ vãng hết thấy tại thời khắc này toàn bộ bị phá vỡ, chỉ gặp trong hư không đứng vững lần lượt từng bóng người.

Lưu Dã ngảnh đầu, trong mắt tràn ngập hăm mộ, hỏa nhiệt cùng chấn kinh, "Cha, bọn họ đều là... Đều là tu sĩ!"

Lưu An Thạch cũng bị cảnh tượng trước mắt, sợ ngây người, từng có lúc tu sĩ một mực tồn tại ở trong truyền thuyết, nhưng bây giờ đột nhiên nhiều như vậy chân thực xuất hiện tại trước mắt mình, phần này chấn kinh, khó mà hình dung.

Hoa Phong nhìn lấy đám người phản ứng, tựa hồ đối với này rất hài lòng, đám người biểu hiện ra càng thêm hỏa nhiệt, như vậy đối với kẻ tiếp càng có lợi, "Chư vị đều an tĩnh tới trước, nghe Hoa Phong một lời!"

Chúng võ giả dần dần yên tĩnh, nhưng ánh mắt lại từ đầu đến cuối không có rời đi hư không, "Chắc hẳn chư vị đã biết bọn hã là ai, như là các vị đoán nghĩ như vậy, bọn hã là tu sĩ, có lật trời Triệt Địa chi năng, Phiên Thủ Vi Vân, Phúc Thủ Vi Vũ, cùng có vô tận sinh mệnh, ta muốn hỏi chư vị các người có muốn hay không giống bọn hã như thế, bao trùm cùng trên vạn người?"

Hoa Phong phen này không thể bảo là không tràn đầy dụ hoặc, tất cả võ giả trong nháy mắt liền bị nhen lửa kích tình, trong lòng bọn họ giờ phút này chỉ có một cái ý niệm trong đầu, vậy thì sẽ tự mình cũng phải Tu Tiên, trở thành tu sĩ...

Hoa Phong tiếp tục nói: "Hiện tại liền có một cái cơ hội bày ở chư vị trước mắt, chỉ cần chư vị ai có thể làm được, như vậy ta liền sẽ truyền thụ cho hã Tu Tiên chi pháp..."

Chúng võ giả dậm mặc kệ Hoa Phong nói thật hay giả, ở phía dưới gấp giọng hỏi: "Hoa thiếu gia cũng đừng roi chúng ta khẫu vị, mau nói đến tột cùng là chuyện gì, chúng ta cũng tốt nhanh làm..."

"Đúng! Đúng! Hoa thiếu gia mau nói..." Quần tình xúc động, nhiệt huyết sôi trào.

Hoa Phong cười nói: "Ta muốn các người làm sự tình vô cùng đơn giản, chỉ muốn các người ai có thể đi vào Tàn gia, bắt sống Tàn Đức hoặc là Tàn gia thành viên trọng yếu ở trong bất kỳ người nào, ta đều sẽ truyền thụ cho hã Tu Tiên chi pháp..."

"Hoa thiếu gia nói nhưng là thật, thật chỉ có đơn giản như vậy, không có gạt ta mấy người!"

"Quân Vô Hí Ngôn, ta Hoa Phong quả quyết sẽ không lừa gạt các vị, tuy nhiên ở chỗ này nhắc nhở chư vị một chút, cái kia Tàn Linh thế nhưng là một vị tu sĩ, tuy nhiên chư vị yên tâm, ở thế tục giới bên trong tu sĩ là không thể tùy ý đối chư vị xuất thủ, cho nên chư vị cứ yên tâm đi, không cần để ý tới Tàn Linh cảnh cáo, hã là không dám ra tay..."

Chúng võ giả nhìn lại, vừa vận công thấy Tàn Linh chính đang xuất thủ, cái kia bàn tay khổng lồ, để đám người một trận trong lòng run sợ, nếu là đập trên người mình, vậy tuyệt đối ngay cả cận cũng không còn, tuy nhiên mọi người đã không lo được nhiều như vậy, Tu Tiên là bọn hã giờ phút này duy nhất ý nghĩ, dù là tràn đầy nguy cơ, nhưng cũng đáng, ủng hộ vô tận sinh mệnh cùng cường đại thủ đoạn, người nào đều không chống cự không được cái này loại dụ hoặc.

Tại cái này loại vô pháp chống cự dụ hoặc phía dưới, rất nhanh liền có võ giả hành động, hướng phía ngoài ngàn mét Tàn phủ Cực Tốc chạy đi, Hoa Dạ đi đến Hoa Phong bên cạnh thân, "Phong Nhi, chuyện gì xảy ra? Cái kia ba vị đâu?"

Hoa Phong hướng phía Tàn Linh nhìn lại, lông mày thật sâu nhíu lại, "Ba vị? Bây giờ chỉ còn lại có một vị... Cha hôn chúng ta phải làm cho tốt thoát đi chuẩn bị, Tàn Linh cường đại đã nằm ngoài dự liệu của chúng ta..."

Tại Hoa Phong mê hoặc dưới, chúng võ giả ngao ngao hướng về Tàn phủ phóng đi, Lưu Dã cũng trong đám người, Lưu An Thạch tựa hồ thật là có chút do dự, hã nhưng là biết Hoa Phong là con tiểu hồ ly, tuyệt đối sẽ không có tốt như vậy tâm, thế nhưng là Lưu Dã không nghe khuyên ngăn, lo lắng Lưu Dã ngoài ý muốn nổi lên, Lưu An Thạch cũng theo sau.

Đột nhiên xuất hiện một đám võ giả, chúng Tu Sĩ Toàn Đô nhiều hứng thú nhìn lấy, trong đó sớm đã có người liền đối Tàn phủ tràn đầy hứng thú, tuy nhiên trở ngại Tàn Linh cường đại, một mực ần ần, không có dám ra tay, bây giờ gặp chúng võ giả hướng phía Tàn gia phóng đi, chính hợp ý nguyện của bọn hã.

Tàn Linh đang toàn lực nện Đại Nhật Chung, bây giờ đã ra khỏi ba chương, Tàn Linh tin tưởng, lại có hai chương Đại Nhật Chung tất phá, nhưng vừa đúng lúc này Tàn Linh ngưng lông mày nhìn lại, dưới chân mấy chục tên võ giả cầm trong tay lợi khí, chính hướng Tàn phủ phóng đi.

Oanh...

Một cái cự đại thủ chương từ trên trời giáng xuống, rơi vào chúng võ giả trước người, một cái ba mét sâu Chương Ấn rõ ràng hiện ra ở chúng võ giả trước mặt, đám người bị dọa mộng, trong tai chỉ còn lại có oanh minh thanh âm.

Tàn Linh đứng lơ lửng trên không, đứng ở trước mặt mọi người, những võ giả này Tàn Linh nhận biết, tất cả đều là Hoa gia một số cao thủ cùng Từ Trung người, Tàn Linh ánh mắt lạnh lùng quét ngang đám người, băng lãnh âm thanh tại mọi người bên tai tiếng vọng, "Lại như tiến lên một bước, chết!"

Chúng võ giả từ trong lúc khiếp sợ bừng tỉnh, trong mắt tràn ngập không phải sợ hãi, mà là càng thêm hỏa nhiệt, "Tàn Linh, người đuổi mau tránh ra, tuy nhiên chúng ta không phải là đối thủ của ngươi, nhưng ngươi cũng đừng quên, bọn người tu sĩ là không thể đối với chúng ta phạm nhân tùy ý xuất thủ, cho nên ngươi đe dọa đối với chúng ta là vô dụng..."

"Mọi người không cần sợ hãi, chúng ta xông vào Tàn phủ, chỉ cần bắt được Tàn gia người, liền có thể giống như bọn họ..." Trong đám người có Nhân Đại rống.

Chúng võ giả sôi trào, không để ý Tàn Linh cảnh cáo, nhao nhao hướng phía Tàn gia phóng đi.

Hoa Phong đứng tại cách đó không xa, lạnh lùng cười, hất ngược lại muốn nhìn một chút Tàn Linh muốn thế nào, mặc kệ Tàn Linh như thế nào, cũng sẽ không có cái gì tốt kết quả.

Hoa Phúc Hải đi đến Hoa Phong bên cạnh tán thưởng nói: "Phong Nhi quả nhiên đa mưu túc trí, lần này Tàn Linh tiểu nhi liền vô kế khả thi, nếu như xuất thủ, như vậy hẳn liền sẽ có vô cùng phiền phức, tự nhiên sẽ có người đến đây chém giết với hắn, như quả không ngoài tay, như vậy hẳn hôm nay cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Cách đó không xa trong hư không, về rừng hướng phía Hoa Phong bọn người xem ra, trong mắt tràn đầy nghi hoặc, Xung Hư hận hận nói ra: "Đây là những người nào? Làm sao tất cả đều chạy tới đây?"

"Nếu như đoán không lầm, những người này hẳn là cùng Thực Sơn Phái có quan hệ, bọn hắn muốn khiến cái này người xông vào Tàn gia..."

Xung Hư khinh thị nhìn lấy, "Chỉ bằng bọn hắn? Ta một bàn tay liền có thể giải quyết, chớ nói chi là Tàn Linh, bọn họ có phải hay không choáng váng..."

Về rừng cười lắc đầu, "Bọn hắn không có ngọc, mà lại rất thông minh, đây là một cái âm mưu, một cái không cách nào phá giải âm mưu... Vô luận Tàn Linh làm thế nào, đều sẽ rơi vào bọn hắn cái bẫy!"

"Âm mưu, ta không thấy như vậy? Ở trong đó có âm mưu gì?"

Về rừng tiếp tục nói: "Ồ thế tục giới bên trong, chúng ta tu sĩ là không thể đối phạm nhân xuất thủ, Tàn Linh nếu là tu sĩ, tự nhiên cũng không ngoại lệ, nếu như Tàn Linh giờ phút này xuất thủ, người nói sẽ như thế nào? Bây giờ Thế Tục Giới phát sinh động tĩnh lớn như vậy Chiến Đấu, chắc hẳn bọn hắn cũng cần phải có phát giác a? Cũng sắp đến..."

Xung Hư bưng tỉnh đại ngộ, "Há, ta hiểu được, bọn hắn muốn mượn đao giết người!"

Từ khi Huyền Sơ bọn hắn tiến vào Tàn phủ về sau, vẫn không có tin tức truyền ra, hiện tại Tàn Linh là sẽ không cho phép lúc này bất cứ người nào tiến vào Tàn phủ, không phải vậy hết thấy liền đều uống phí.

Tàn Linh thân ảnh lần nữa hiển hiện tại chúng võ giả trước mặt, lần này Tàn Linh không có có dư thừa nói nhảm, nhất cước đem cái kia xông lên phía trước nhất người võ giả kia đập bay gần mười mấy mét, người võ giả kia trên mặt đất vùng vẫy mấy lần, liền không có động tĩnh, "Ta nói qua, ai nếu là còn dám tiến về phía trước một bước, chết!" Tàn Linh sát ý凛凛, không có chút nào nương tay.

Chúng võ giả lẳng lặng nhìn Tàn Linh, không nghĩ tới hắn thật dám ra tay, vừa mới người kia phải chết a? Có người dần dần thanh tỉnh, sợ lên, bỗng nhiên nghĩ đến trước mắt đối mặt là một cái hô phong hoán vũ tu sĩ, nếu muốn giết mình tựa như cắt dưa chặt đồ ăn cho dễ. Có người khiếp đảm, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

Sau lưng Hoa Phúc Hải gấp này, lập tức uống nói: "Chư vị đừng sợ, Tàn Linh tiểu nhi tại lễ các người, hắn không dám giết các người, Tàn gia đang ở trước mắt, mọi người xông đi vào, liền có thể cùng lão phu, thành làm một cái cường đại tu sĩ..."

Hoa Phúc Hải, tựa như một tề Cường Tâm Châm, lần nữa đem mọi người kích tình nhóm lửa, vừa mới sinh sôi dưới đáy lòng cái kia một chút sợ hãi, lập tức tan thành mây khói.

Tàn Linh sắc mặt phát lạnh, ánh mắt bắn thẳng đến Hoa Phúc Hải, "Muốn chết!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: : Nghịch lân không thể vén

Sát ý phô thiên cái địa tuôn hướng Hoa Phúc Hải, bằng bạc mà tấn mãnh, Hoa Phúc Hải tựa như Cự Lăng bên trong một chiếc thuyền con, có tùy thời có thể lật nghiêng.

Tần Linh nổi giận xuất thủ, thân hình mấy cái thiểm được, liền xuất hiện tại Hoa Phúc Hải trước người, "Vốn muốn cho ngươi sống lâu một hồi, tuy nhiên đã ngươi muốn chết! Vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Hoa Phúc Hải hoảng sợ, thân hình Cực Tốc bay ngược, nhưng Tần Linh cái nào có thể để cho đào thoát, Phiên Thiên Chưởng cấp tốc ngưng kết, chưởng động thiên địa.

Phốc...

Phiên Thiên Chưởng thật sự khắc ở Hoa Phúc Hải trên lồng ngực, nếu là Tử Tế Quan xem xét liền sẽ phát hiện, Tần Linh tại xuất chưởng đồng thời, trong lòng bàn tay phía trên còn có mấy đám ngọn lửa nhấp nháy.

Hoa Phúc Hải bị Phiên Thiên Chưởng đánh trúng, kêu thảm trận trận, bị đánh bay gần trăm mét.

Tần Linh ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp lui về đến Tần gia đại môn trước đó, lúc này những cái kia võ giả đã có người nhân cơ hội này tiếp cận Tần phủ, mắt thấy là phải xông vào Tần gia.

Hoa Phúc Hải bị Tần Linh Nhất Chưởng đánh bay, Hoa Dạ vội vàng chạy tới, thế nhưng là giờ phút này Hoa Phúc Hải còn tại kêu thảm, tiếng kêu kia để cho người ta nghe đều cảm giác sợ hãi da gà.

Chỉ gặp Hoa Phúc Hải trên mặt đất điên cuồng giãy dụa lấy, hai tay nắm chắc ở ngực, tựa hồ đau đớn đến từ nơi đó, Hoa Dạ vội vàng đi lên trước đem Hoa Phúc Hải đỡ dậy, "Dạ nhi, mau giết lão tổ, mau giết ta..." Hoa Phúc Hải nỗ lực để cho mình duy trì sau cùng một phần thanh tỉnh, gất gao bắt lấy Hoa Dạ.

"Lão tổ, ngươi?" Hoa Dạ cứ thế tại nơi đó, cảnh tượng trước mắt để hắn thất thần, chỉ gặp Hoa Phúc Hải ở ngực một cái dấu bàn tay rành rành, cái kia Chưởng Ấn đem Hoa Phúc Hải lồng ngực đánh xuyên qua, mà lại giờ phút này Hoa Phúc Hải trên ngực, có mấy ngọn lửa đang nhảy nhót, hỏa diễm chỗ đến, hết thảy hóa thành hư vô. [siêu rất dễ nhìn tiểu thuyết] không đến chỉ trong chốc lát, Hoa Phúc Hải lồng ngực liền không sai biệt lắm bị thôn phệ trống không.

"Nhanh! Mau ra tay! Nhớ kỹ muốn vì lão tổ báo thù..." Như tên tâm liệt phế đần nhói, để Hoa Phúc Hải khó mà chịu đựng, còn không bằng chết thống khoái.

Hoa Dạ từ trong lúc khiếp sợ tỉnh lại, biết Hoa Phúc Hải đã không cứu nổi, giờ phút này Hoa Phúc Hải nửa người trên cơ hồ toàn đều biến mất, hỏa diễm đang hướng về đầu của hắn cùng bụng lan tràn.

Hoa Dạ cấp tốc rút kiếm, "Lão tổ ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ chém Tần Linh tiểu nhi, vì lão tổ báo thù!" Một đạo hàn quang xẹt qua, kêu thảm đình chỉ, còn lại một bộ im ắng thi thể cùng cái kia chậm rãi khiêu động hỏa diễm. Cũng không đến một lát, thi thể quý dị biến mất, ngay cả bụi đều không có còn lại.

Giữa không trung có người thấy được cái này, trừ khiếp sợ ra, nhao nhao suy đoán đến tốt cùng là cái gì hỏa diễm, vậy mà để một cái tu sĩ như thế, không có nửa điểm sức phản kháng, đám người bỗng nhiên nghĩ đến trước đó cầu kết giống như cũng là bị ngọn lửa này đốt thành trọng thương, suýt nữa mất mạng.

"Cha, Tần Linh tiểu nhi có thể sẽ không hề có kỳ xuất thủ, chúng ta vẫn là đi trước, không phải vậy hắn là sẽ không bỏ qua cho chúng ta !" Hoa Phong thuyết phục nói, chuyện cho tới bây giờ, Hoa Phong xem như đã nhìn ra, Tần Linh là không có cô kỵ, ai cũng ngăn cản không được.

Hoa Dạ ánh mắt oán độc từ đầu đến cuối không có rời đi Tần Linh, "Phong Nhi, ngươi đi đi! Vì phụ muốn vì lão tổ báo thù, là sẽ không rời đi, ngươi đi mau, chỉ cần ngươi còn sống, ta Hoa gia liền sẽ có hi vọng..."

Tần gia đại môn trước đó, Tần Linh lạnh lùng nhìn lấy đám người, "Đều rút cho ta, không phải vậy đừng trách ta không khách khí!" Tần Linh tại đem những cái kia sắp xông vào Tần gia mấy tên võ giả đánh bay về sau, lạnh lùng nhìn lấy đám người, sát khí ngập trời bao phủ tại trái tim của mỗi người.

Vừa rời Tần Linh trong nháy mắt chém giết Hoa Phúc Hải, bọn hắn thế nhưng là rõ ràng để ở trong mắt, còn có cái kia gào thét tru lên, càng để bọn hắn trong lòng còn có sợ hãi, giờ phút này Tần Linh lại dùng tuyệt đối cường thế đánh bay mấy người, còn lại võ giả lần nữa e ngại không tiến, bọn hắn tại suy nghĩ lấy, làm như vậy không đáng giá.

"Sợ cái gì? Liều mạng, hắn mới một người, chúng ta nhiều như vậy, hắn một chút cũng ngăn không được chúng ta nhiều người như vậy, Tần gia đang ở trước mắt, chỉ muốn xông vào đi, chúng ta liền cũng sẽ giống bọn hắn như thế..." Trong đám người có không ít Hoa gia Tử Trung Phần Tử.

Người kia dẫn đầu hướng về Tần gia vọt tới, chúng võ giả lần nữa bạo động, Tần gia đã tuy nhiên mấy bước xa, chỉ muốn xông vào Tần gia, bắt được Tần gia bên trong bất kỳ người nào, Tần Linh cũng không dám thối lui dễ dàng vọng động, đến lúc đó liền có Tu Tiên chi pháp, đám người giống như điên cuồng, không tiếp tục để ý Tần Linh, dù là Tần Linh lại một lần bạo lực xuất thủ, nhưng đám người lại làm như không thấy.

Tần Linh sát ý bộc phát, đã muốn chết, Tần Linh cũng không có điều kiêng kỵ gì, tại Tần Linh xem ra, đã cho bọn hắn nhiều lần cơ hội, đã không biết trân quý, cái kia đừng trách người khác.

Từng khóa kim sắc Lôi Cầu xuất hiện tại Tần Linh lòng bàn tay, Sở Hữu võ giả đều bị Tần Linh Thần Thức khóa chặt, trong khoảnh khắc, một đạo kim sắc từ Tần Linh lòng bàn tay rời tay bay ra.

Oanh...

Từng tiếng sấm vang xen lẫn từng tiếng kêu thảm, trong nháy mắt, Tần phủ bốn phía liền máu chảy thành sông, vô cùng huyết tính, có người còn chưa chết, trên mặt đất thống khổ tê hào lầy. Lúc này Tần Linh nhìn thấy hai thân ảnh quen thuộc, là Lưu gia cha con, giờ phút này bọn hắn chính co quắp tại góc tường, tựa hồ có chút mất hồn mất vía, bị vừa rồi giết chóc kinh hù dọa. Nôm nốp lo sợ nhìn lấy Tần Linh. Tần Linh không thèm để ý hai người.

Giải quyết chúng võ giả về sau, Tần Linh lần nữa đi vào Đại Nhật Chung bên cạnh, tuy nhiên Tần Linh vừa rồi tại ngăn cản chúng võ giả, nhưng tại thời khắc chú ý đến Đại Nhật Chung động tĩnh, chỉ cần cầu kết dám thò đầu ra, chỉ sợ liền lại nhận Tần Linh cường thế oanh sát.

Tần Linh diệt sát rất nhiều võ giả, bốn phía tu sĩ xôn xao, bọn hắn không thể bình tĩnh, có người kinh nói: "Cái này Tần Linh cũng quá cả gan làm loạn, vậy mà thật dám đối phạm nhân xuất thủ! Sát Tâm quá nặng! Ngày sau nếu là trưởng thành, tất nhiên sẽ cho Tu Chân Giới mang đến gió tanh mưa máu..."

Cũng có người phản bác nói: "Không xuất thủ có thể làm sao? Người khác đều giết tới cửa nhà, khó liền không thể Phản Kích sao? Phạm nhân thì phải làm thế nào đây, nếu là ta cũng giống vậy chém giết!"

"Sau ngày hôm nay, Tần Linh tên tắt truyền khắp Tu Chân Giới, tuy nhiên đáng tiếc, hắn nhất cuối cùng vẫn khó thoát khỏi cái chết, giết Thực Sơn Phái đệ tử tử, ai chẳng biết Thực Sơn Phái cực kỳ bao che khuyết điểm, người này tất nhiên sẽ nhận Thực Sơn Phái truy sát, mà lại hôm nay còn chém giết phạm nhân, những người kia như thế nào nhẹ dễ buông tha Tần Linh..."

Tần Linh đối phạm nhân xuất thủ tại chúng giữa các tu sĩ gây nên sóng to gió lớn, có người cười lạnh, "Tần Linh lần này phiền toái, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ có người đến tìm hắn để gây sự, những người kia cũng không phải dễ trêu..."

Đại Nhật Chung bên trong, cầu kết cất tiếng cười to, "Ha-Ha... Tần Linh ta không thể không bội phục dũng khí của ngươi, không chỉ có dám cùng ta Thực Sơn đối nghịch, hơn nữa còn dám ở đây tàn sát phạm nhân, nói cho ngươi, ngươi nhất định phải chết, chẳng mấy chốc sẽ có người đến đây trảm ngươi!"

"Sắp chết đến nơi còn không tự biết, trước đó ta trước chém ngươi!" Tần Linh ngang nhiên xuất thủ, phong khởi vân dưng, Nhất Chương bỏ vào Đại Nhật Chung bên trên, trong khoảnh khắc Đại Nhật Chung Quang Hoa lấp lóe, lay động kịch liệt, cơ hồ bị cự đại Chương Lực đánh bay.

Đại Nhật Chung bên trong, cầu kết đau khổ chống đỡ lấy, tuy nhiên có mấy phần đắc ý, nhưng vẫn là lo lắng, bởi vì hắn chờ đợi người đến bây giờ còn chưa hiện thân, nếu là lại không xuất hiện, cầu kết biết mình khả năng thật muốn chết ở nơi này, Đại Nhật Chung là chỉ chống đỡ không được bao lâu. Chẳng mấy chốc sẽ bị Tần Linh lần nữa phá vỡ.

Đại Nhật Chung lung lay sắp nát, Tần Linh đã xuất thủ hai lần, mắt thấy là phải phá Đại Nhật Chung, chém giết cầu kết, nhưng lúc này, bỗng nhiên một cỗ cường đại tràn ngập trong lòng mọi người, ngay cả Tần Linh cũng không ngoại lệ. "Ha-Ha... Bọn hắn tới, đến rồi! Tần Linh ngày tận thế của ngươi đến ..." Cầu kết tại Đại Nhật Chung bên trong điên cuồng gào thét, có sóng sót sau tai nạn vui sướng, cũng có Đại Cừ sắp đến báo thoải mái.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 142: : Viêm Hoàng

Chúng tu sĩ hoảng sợ, toàn bộ quay đầu ngóng nhìn, chỉ gặp không trung xuất hiện năm người, tam nam Nhị Nữ, cầm đầu là một cái thân mặc Cẩm Y Mãng Bào nam tử trung niên, hắn quét mắt đám người, trong mắt bắn ra dọa người tinh quang. Để cho người ta không dám nhìn thẳng.

Mọi người ở đây nhao nhao cảm nhận được áp lực cường đại, thậm chí có người từ trên phi kiếm rơi xuống. Tần Linh cũng cảm nhận được áp lực lớn lao, người tới rất mạnh, Tần Linh biết mình tuyệt đối không phải là đối thủ của người nọ.

Nam tử trung niên tại một phen dò xét về sau, đưa mắt nhìn sang Tần Linh, bao hàm sát ý, "Vừa rồi thế nhưng là ngươi ở đây giết chóc?"

Đối mặt nam tử trung niên hỏi thăm, Tần Linh đột nhiên cảm nhận được Sơn Nhạc gia thân như vậy áp lực, như Thái Sơn Áp Đình. Tần Linh toàn lực chống cự, nhưng tựa hồ tác dụng không lớn, trên trán nổi gân xanh, toàn thân như Vũ. Tần Linh cắn răng lạnh lùng nhìn lấy nam tử trung niên, cũng không trả lời.

Trung Niên Nhân trong mắt tràn ngập khinh thường, đó là một loại triệt để không nhìn, lạnh nói nói: "Vì sao không trả lời?"

Àm!

Tần Lĩnh hai chân hạ xuống, dưới chân nham thạch vỡ nát, người kia là ai, vền vền áp lực của hắn liền để cho mình không chịu nổi, không được đến nhanh nghĩ biện pháp, không phải vậy chỉ bằng áp lực này liền sẽ để mình bị thương. Tần Lĩnh lâm vào trong nguy cơ, nhanh chóng tự hỏi đối sách.

Bỗng nhiên, Tần Lĩnh nhưng phát lực, khí thế đột nhiên bạo tăng, quát lên một tiếng lớn, "Đúng thì thế nào?"

Nam tử trung niên lạnh lùng cười nói: "Rất tốt! Rất tốt! Tính khí đến không nhỏ, trách không được sát khí nặng như thế!" Nam tử trung niên nhìn chăm chăm Tần Lĩnh, đôi mắt chỗ sâu dừng động vô tận sát ý.

Đại Nhật Chung bên trong cầu kết tựa hồ phát giác được bên ngoài phát sinh hết thảy, Đại Nhật Chung bắn ra đạo quang mang, cầu kết từ chuông bên trong đi ra.

"Cầu kết ngươi cuối cùng từ trong mai rùa bò ra ngoài, chịu chết đi!" Tần Lĩnh bỗng nhiên xuất thủ, một chưởng vỗ hướng cầu kết, sát cơ cuộn cuộn.

Cầu kết lại không tránh không né, ý cười đầy mặt nhìn lấy Tần Lĩnh, giễu cợt nói: "Ngươi là giết ta không được, ngươi liền đợi đến ta Thục Sơn trả thù đi! Tuy nhiên ngươi hẳn là sống không cho đến lúc đó..."

Một tiếng hừ lạnh vang lên, "Ồ trước mặt ta, còn dám ra tay!" Chỉ gặp nam tử trung niên đơn chưởng vung lên.

Phốc!

Một ngụm máu tươi phun tung toé mà ra, Tần Lĩnh ngược lại bay mấy trượng, mới đứng vững thân hình, chỉ trong một chiêu nam tử trung niên liền trọng thương Tần Lĩnh. Không chỉ có Tần Lĩnh chấn kinh, bốn phía tu sĩ càng thêm kinh hãi, trung niên nam tử này thực lực cũng quá cường đại đi! Tần Lĩnh lại bị hắn vung tay lên liền đánh thành trọng thương.

Cầu kết càng thêm đắc ý, "Tần Lĩnh, ta nói qua ngươi là giết ta không được, Ha-Ha... Ha..."

Tần Lĩnh trợn lên giận dữ nhìn lấy nam tử trung niên, trong mắt lên cơn giận dữ, "Ngươi là người phương nào, vì sao xuất thủ làm tổn thương ta?"

Cầu kết cười to, "Ha-Ha... Tần Lĩnh khó ngươi thật không biết sao? Ta mới vừa nói qua, ngươi tùy ý đồ sát phạm nhân, sẽ có người tìm làm phiền ngươi, hiện tại bọn hắn tới." Cầu kết cung kính đi đến nam tử trung niên bên cạnh, "Thục Sơn Phái cầu kết xin ra mắt tiền bối!"

"Há, ngươi là Thục Sơn Phái. Sư phụ ngươi là ai?" Nam tử trung niên rõ ràng lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới cầu kết lại là Thục Sơn Phái người.

"Tựa như tiền bối. Văn bối chính là Thục Sơn Phái, Gia Sư tục danh văn bối không tiện đề cập, chỉ có thể nói Gia Sư họ Hàn, vì Thiên Ki Phong Phong Chủ..."

Nam tử trung niên trong mắt một đạo tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất, "Há, họ Hàn? Thế nhưng là Hàn Lâm chân nhân?"

Gặp nam tử trung niên nói ra sư phụ tục danh, cầu kết đại hỉ, tại nam tử trung niên trong mắt, cầu kết thấy được mấy phần hữu hảo, trong nháy mắt cầu kết liền minh bạch người trước mắt có khả năng cùng sư phụ của mình có chút giao tình, "Chính là Gia Sư."

Nam tử trung niên tựa hồ lâm vào hồi ức, "Không nghĩ tới, ngươi là đồ đệ của hắn. Thời gian trước ta chịu được qua chân nhân Eun-hye, không biết chân nhân được chứ?"

Cầu kết mừng rỡ như điên, "Gia Sư hết thảy mạnh khỏe, đa tạ tiền bối quái niệm."

Tiếp theo, nam tử trung niên lại hỏi: "Ngươi nói một chút đây là có chuyện gì?"

Năm người này xuất hiện, để bốn phía tu sĩ không ngừng suy đoán, rất nhanh liền có người nói ra năm người lai lịch.

Năm người này chính là là đến từ một cái gọi Viêm Hoàng Thần Bí Tổ Chức, có thể chia làm viêm bộ cùng vàng bộ. Mỗi bộ lại phân làm Thiên Tổ cùng Địa Tổ, mỗi tổ bên trong người là theo Thập Nhị Địa Chi cùng Nhị Thập Bát Tinh Tú đến mệnh danh.

Bọn hắn tồn tại cùng Thế Tục Giới bên trong, quan tại lai lịch của bọn hắn không người biết được, chỉ biết Viêm Hoàng nhiệm vụ chủ yếu đúng vậy giữ gìn Thế Tục Giới yên ổn, tiêu diệt hết thảy khả năng nguy hại Thế Tục Giới người hoặc vật. Trong đó có một đầu đúng vậy Cấm Lệnh liền là không cho phép tu sĩ ở thế tục giới Chiến Đấu, đối phạm nhân xuất thủ. Nếu là phát hiện; Kinh già, giam cầm trăm năm. Kẻ nặng, phế bỏ tu vi hoặc là trực tiếp chém giết. Mặc kệ là người phương nào.

Mà trước mắt cái này tu vi cao thâm nam tử trung niên chính là viêm bộ Thiên Tổ tổ trưởng Giác Mộc Giao, Phân Thần kỳ tu vi, phía sau hắn hai nam hai nữ là Kháng Kim Long, Vi Hóa Hồ, Phong Nhật Thỏ cùng Tâm Nguyệt Hồ, đều có Kim Đan hậu kỳ trái phải thực lực.

Cầu kết khó mà che giấu trong lòng sát ý, "Văn bối sư huynh đệ ba người từ sau khi xuống núi, vẫn tại kinh đô Hoa phủ, trùng hợp gặp gỡ Thế Tục Giới Luận Võ Đại Hội, liền cùng Hoa gia người cùng nhau tới đây, nhưng ai biết người này tại giải thi đấu về sau, tự đứng tàn sát tại hạ Sư Đệ, hơn nữa còn truy sát đến tận đây, đối với chúng ta ra tay đánh nhau. Sư đệ vì cứu ta, cũng gặp độc thủ của hắn, mà lại Hoa gia đám người cũng không thể may mắn thoát khỏi, tất cả đều chết tại trên tay của người này, hắn đúng vậy một ác ma, xin tiền bối vì văn bối làm chủ! Vì chết đi oan hồn báo thù!"

Giác Mộc Giao lạnh lùng như băng, "Người nói thế nhưng là tình hình thực tế?"

"Câu câu là thật, không dám lừa gạt tiền bối, vị này là Hoa phủ Hoa Phong, hẳn có thể làm chứng..." Cầu kết chỉ Hoa Phong nói.

Hoa Phong vội vàng tiến lên, lộ ra rất là bi phẫn, "Xin tiền bối vì vãn bối làm chủ, vì ta Hoa phủ trên dưới hơn mười đầu nhân mạng đòi lại công đạo, người này tàn nhẫn sát hại ta Hoa gia trên dưới một trăm người, tiền bối mời xem, đó chính là bọn họ thi thể, thương hại bọn hắn chết không nhắm mắt!"

Chung quanh người một mảnh xôn xao, nghe được cầu kết cùng Hoa Phong ngôn luận về sau, tất cả đều thầm mắng hai người thực sự vô sỉ chi cực, vậy mà điên đảo hắc bạch, tuy nhiên không người nào nguyện ý đứng ra, vì Tần Linh nói câu công đạo.

Bởi vì Tần Linh giết phạm nhân đã thành sự thật, vô luận như thế nào nguyên nhân, Viêm Hoàng đều sẽ không bỏ qua cho hắn, mà lại dám người cũng nhìn ra Giác Mộc Giao cùng Thục Sơn quan hệ không tầm thường, nhất định sẽ khuynh hướng Thục Sơn, coi như đứng ra cũng không nhất định hữu hiệu quả, hơn nữa còn cho dễ kiếm tội Thục Sơn, vì một cái Tần Linh cũng không đáng.

Giác Mộc Giao lạnh lùng nhìn lấy Tần Linh, "Xem ra là không thể để người sống nữa, không phải vậy không biết còn sẽ có bao nhiêu người chết tại người mà đầu kia trong tay..."

Cảm nhận được Giác Mộc Giao thực chất sát ý, Tần Linh Lãnh Lãnh nói: "Tiền bối liên tin tưởng hẳn như vậy nhóm nói, vì tại sao không hỏi một chút, bọn hắn làm qua cái gì?"

Giác Mộc Giao thanh âm lãnh khốc tại Tần Linh bên tai vang lên, "Cái này ta không cần hỏi, ta chỉ biết sự cố bởi vì người mà lên, người ở trước mặt ta còn dám ra tay đã thương người, hơn nữa còn tàn nhẫn sát hại mấy trăm người, người như tự phế tu vi, cùng ta trở về, ta có thể tha cho người một mạng, nếu không phải như vậy, sống hay chết, nhưng không phụ thuộc vào người rồi..."

"Ha-Ha... Ha..." Tần Linh cuồng tiếu, đã biết nam tử trung niên là ai, Tần Linh từng nghe Huyền Sơ nói qua, Thế Tục Giới có một Thần Bí Tổ Chức Viêm Hoàng, bọn hắn Đại Công Vô Tư, giữ gìn Thế Tục Giới yên ổn, nhưng hôm nay Tần Linh thất vọng, "Nguyên bản ta còn đối với các người ôm có hi vọng, nghĩ đến dám các người sẽ công bằng đối đãi chuyện này, nhưng là hiện tại xem ra, các người như thế không phân tốt xấu. Cũng là sợ mạnh lạng yếu chủ!"

Giác Mộc Giao giận dữ nói: "Đồ hỗn trướng, đến bây giờ vẫn không hối cải, tất nhiên không thể để người sống nữa, không phải vậy sớm muộn là kẻ gây họa!"

"Tiền bối chậm đã!" Huyền Sơ bỗng nhiên xuất hiện, gấp giọng hô nói.

"Huyền Sơ, khó người muốn ngăn cản không thành." Giác Mộc Giao tựa hồ nhận biết Huyền Sơ. Huyền Sơ một mực đang Thế Tục Giới trăm yêu trừ ma, cho nên cùng Viêm Hoàng người đánh qua mấy lần giao nói.

"Tiền bối, tại sự tình còn chưa điều tra rõ ràng trước đó, liền động thủ không khỏi quá qua loa đi!"

Mặc Dương cũng đồng ý nói: "Đúng đấy, chính là, cầu kết trước đối Tần huynh người nhà xuất thủ, tiền bối làm sao mặc kệ?"

Giác Mộc Giao một tiếng quát chói tai, "Ta Viêm Hoàng như thế nào làm việc còn chưa tới phiên các người đến khoa tay múa chân. Vĩ Hóa Hồ, Phòng Nhật Thỏ đem người này cầm xuống, nếu là gan dám phản kháng chết hay sống không cần lo!" Giác Mộc Giao chỉ Tần Linh nói.

"Ha-Ha... Tốt một cái chết hay sống không cần lo, ta xem như thấy rõ ràng khuôn mặt của các người! Ta có sợ gì!" Tần Linh băng lãnh âm thanh âm vang lên.

Gặp Giác Mộc Giao không nghe mình chỉ ngôn, quyết tâm muốn chém giết Tần Linh, Huyền Sơ cũng không thêm dè dặt, "Muốn động Tần huynh, nhất định phải qua Bản Đạo cửa này."

"Còn có ta!" Mặc Dương cũng đứng ra.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: : Bính Hỏa thần lôi khoe oai

Giác Mộc Giao quát to một tiếng, "Huyền Sơ, đừng cho là ta không dám động tới ngươi, tránh ra, không phải vậy đưa ngươi một khối cảm xúc!"

Mặc Dương quay đầu nhìn một chút Đoan Mộc Yên, gặp Đoan Mộc Yên cũng không trách cứ, trong lòng dửng dưng càng đầy, cùng Huyền Sơ đứng sóng vai.

Như thế thời khắc, nhìn thấy hai người vì chính mình đứng ra, Tần Linh có chút cảm động, đây mới là thật bằng hữu, "Đa tạ Huyền Sơ huynh, Mặc Dương huynh, Đoan Mộc tiên tử, còn mời hai vị lui ra phía sau, chuyện này từ ta tự mình xử lý."

"Bản Đạo cùng Tần huynh mới quen đã thân, bây giờ Tần huynh khó xử chúng ta há có thể khoanh tay đứng nhìn..."

"Huyền Sơ huynh yên tâm, ta từ có biện pháp. Bọn hần không làm gì được ta, hôm nay cầu kết phải chết, ai cũng cứu không được!" Tần Linh sát ý sôi trào, không sợ chút nào Giác Mộc Giao ở một bên.

Gặp Tần Linh kiên quyết như thế, Huyền Sơ cùng Mặc Dương bắt đầu đi thối lui, nhưng trong lòng dự định tại Tần Linh thời khắc nguy cơ, xuất thủ tương trợ.

Tần Linh chấp tay nói: "Tại hạ có một chuyện muốn xin nhờ ba vị..."

Huyền Sơ vội vàng đỡ dậy Tần Linh, "Tần huynh thỉnh giảng, Huyền Sơ nhất định làm theo."

Tần Linh trình trọng nói: "Trận chiến này hung hiểm khó liệu, nếu ta bất hạnh, hi vọng Huyền Sơ huynh cùng Mặc Dương khả năng giúp đỡ tại hạ chăm sóc một chút tại hạ người nhà, Tần mỗ lo lắng có người sẽ tìm bọn hần gây chuyện... Liền làm phiền hai vị!" Giác Mộc Giao cường đại để Tần Linh không thể không chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

"Tần huynh yên tâm, người nhà của ngươi có ta Tam Tiêu Phái che chở, ta cũng không tin có người gan dám làm tổn thương bọn hần." Mặc Dương Cao Thanh nói, ở đây cơ hồ tất cả mọi người tu sĩ đều nghe vào trong tai.

Huyền Sơ cũng nói: "Bản Đạo định sẽ dốc toàn lực bảo vệ bọn hần, Tần huynh xin yên tâm!"

Tần Linh lần nữa chấp tay, "Đa tạ ba vị, về sau như có cơ hội, ỏn thỏa nâng cốc ngôn hoan. Một hồi đánh nhau thời điểm Huyền Sơ huynh mấy người lui xa một chút..."

Tuy nhiên Huyền Sơ không biết Tần Linh tại sao lại để cho mình lui xa một chút, nhưng Huyền Sơ cùng Mặc Dương vẫn gật đầu.

Dứt lời, Tần Linh nhìn Giác Mộc Giao, "Tần mỗ liền ở đây, có bản lĩnh liền đến! Hôm nay cầu kết tất sát! Ai cũng không ngăn cản được!"

Giác Mộc Giao uống nói: "Minh ngoan bắt linh, lên!" Vì Hóa Hồ, Phòng Nhật Thỏ từ không trung rơi xuống, không nói hai lời liền hướng phía Tần Linh công tới.

Mặc Dương ở một bên hỏi: "Ngươi nói Tần huynh một người có thể đánh thắng được bọn họ sao?"

Huyền Sơ tràn đầy lo lắng, "Tần huynh trước đó liền cùng cầu kết ba người Chiến Đấu đã có tiêu hao, vừa rồi tức thì bị Giác Mộc Giao Nhất Chương đã thương, mà Vì Hóa Hồ, Phòng Nhật Thỏ cũng có được Kim Đan hậu kỳ đỉnh phong tiếp cận Nguyên anh kỳ thực lực, huống chi còn có Giác Mộc Giao ở một bên nhìn chăm chăm. Cục diện đối Tần huynh phi thường bất lợi."

Giác Mộc Giao có lẽ nghe được đối thoại của hai người, đối sau lưng Kháng Kim Long cùng Tâm Nguyệt Hồ nói: "Hai người các ngươi đi Huyền Sơ bên người, ngăn cản bọn hần xuất thủ cứu giúp."

Gặp hai người tới bên cạnh mình, không cần nghĩ liền biết Giác Mộc Giao là dụng ý gì, "Cái này Giác Mộc Giao quá âm hiểm, thua thiệt hần vẫn là Viêm Hoàng người, làm sao vô si như vậy thiên vị Thực Sơn!" Mặc Dương tức giận đến muốn mở miệng mắng to.

Hai người giết tới, Tần Linh âm thầm kinh hãi, từ Vì Hóa Hồ, Phòng Nhật Thỏ thân bên trên tán phát khí tức phán đoán, Tần Linh kết luận hai người sợ là không yếu hơn mình, mà một bên còn có Giác Mộc Giao không có xuất thủ, tình huống mười phần không ổn.

Hai người đi đến Tần Linh bên cạnh, lập tức xuất thủ, Vì Hóa Hồ công trái, Phòng Nhật Thỏ công phải. Tần Linh cấp tốc ứng đối, nhưng đối mặt hai người thiên y vô phòng phối hợp, Tần Linh vẫn là liên tục bại lui. Một là trước kia Chiến Đấu tiêu hao quá lớn, mà lại bị Giác Mộc Giao đánh Nhất Chương, đến bây giờ tim ở giữa vẫn ần ần làm đau. Hai là Vì Hóa Hồ cùng Phòng Nhật Thỏ hợp kích uy lực cơ hồ có Nguyên Anh Trung Kỳ uy lực.

Mặc Dương ở một bên mắng to, "Thật sự là không biết xấu hổ, lấy nhiều khi ít, hơn nữa còn là một cái bản thân bị trọng thương người..."

Một bên Kháng Kim Long cùng Tâm Nguyệt Hồ tức giận đến mặt đều tái rồi, nhưng lại không thể nào phản bác, Mặc Dương nói là sự thật. Kháng Kim Long cùng Tâm Nguyệt Hồ cũng đồng thời thầm nghĩ nói, hôm nay tổ trưởng làm sao vậy, vậy mà để Vì Hóa Hồ, Phòng Nhật Thỏ cùng một chỗ đối phó một cái trọng thương người, cái này quá không hợp hợp lẽ thường.

Tần Linh toàn lực xuất thủ, không ngừng ứng đối lấy hai người sắc bén công kích, đột nhiên Vì Hóa Hồ bộc phát mạnh mẽ, một quyền đánh vào Tần Linh

đầu vai. Huyền Sơ lòng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức xông đi lên.

Tần Linh lau lau máu trên khóe miệng. Đột nhiên phát lực, trong nháy mắt đánh ra mạnh mẽ hai chưởng, chưởng thế động thiên, tấn mãnh hướng phía Vĩ Hòa Hồ, Phòng Nhật Thổ đánh tới.

Vĩ Hòa Hồ, Phòng Nhật Thổ bay ngược, riêng phần mình sử xuất mình cường đại chiêu số, lúc này mới hóa giải mất cái này mạnh mẽ hai chưởng. Giờ phút này, Tần Linh đã thối lui đến mấy trượng bên ngoài. Hai tay chấp sau lưng chính âm thầm biến đổi thủ thế.

Giác Mộc Giao coi là Tần Linh muốn chạy trốn, "Ta khuyên ngươi đừng có ý niệm trốn chạy, bởi vì ngươi là chạy không thoát, ngoan ngoãn thụ nãi, có lẽ có thể lưu ngươi một mạng!"

Tần Linh không kiêu ngạo không tự ti, không hề sợ hãi, "Chạy? Ta tại sao phải chạy? Không giết cấu kết thế không bỏ qua! Tuy nhiên muốn cho ta thụ nãi, liền nhìn ngươi có hay không bản sự kia?"

Tất cả mọi người chưa chú ý tới, nguyên bản vạn dặm không mây hư không, giờ phút này đã là mây đen quay cuồng, Hắc Vân áp đỉnh. Thẳng đến sắc trời tối tăm, mọi người mới phát hiện. Nhưng đều tưởng rằng muốn tự nhiên chi biến.

Huyền Sơ ngẩng đầu quan sát hư không, đang buồn bực đây là thế nào, làm sao ngày này thay đổi bất thường, lúc này Huyền Sơ chợt nhớ tới Tần Linh nói qua một câu, để cho mình lui xa một chút. Không khỏi hướng Tần Linh nhìn lại, chỉ gặp Tần Linh hai tay phía sau.

Tần Linh như có như không hướng phía Huyền Sơ nhìn mấy lần, hướng Huyền Sơ hơi ra hiệu. Huyền Sơ lập tức quay người tại Mặc Dương bên tai Kinh Ngữ, sau đó chỉ thấy Huyền Sơ, Mặc Dương cùng Đoàn Mộc Yên ba người đang yên lặng lui lại, Kháng Kim Long cùng Tâm Nguyệt Hồ coi là ba người muốn đi cứu Tần Linh cùng cấp tốc đuổi theo. Trong lúc bất tri bất giác ba người đã lui đến mấy chục trượng bên ngoài, trong đó không thiếu một số cơ trí hạng người, có lẽ nhìn thấy Huyền Sơ cùng Tần Linh ở giữa tiểu động tác, cũng theo ba người lui lại.

Trong hư không đột nhiên vang lên trận trận sấm rền, đám người không khỏi ngẩng đầu, chỉ gặp không trung Hắc Vân cuộn cuộn, tựa hồ đang nổi lên lấy cái gì. Nhưng đồng đều không để ý, tưởng rằng trời muốn mưa.

Giác Mộc Giao cũng nhìn thoáng qua bầu trời đêm, hừ lạnh một tiếng, "Vĩ Hòa Hồ, Phòng Nhật Thổ mau đem người này bắt!"

Lúc này, Tần Linh bỗng nhiên đem phía sau hai tay về phần trước ngực, hoàn thành sau cùng một Thủ Ấn, phi tốc lui lại lại hét lớn một tiếng, "Lôi đến!"

"Ừm, chuyện gì xảy ra, ta vì sao có loại bất an!" Có tu sĩ rốt cục cảm thấy một tia không tầm thường, cảm giác không trung Vân Lôi có chút dị thường.

Bốn phía có người coi là Tần Linh điên rồi, trên trời lôi làm sao lại nghe hấn đây này, tuy nhiên có người nhưng không cho là như vậy, ngay tại Tần Linh lui lại thời điểm, hấn cũng gấp nhanh lui lại.

Ầm ầm... Oanh...

Vạn Lôi gào thét, cuộn cuộn mà đến, thiên không một mảnh Hỏa Hồng, vô số Hỏa Lôi từ trên trời giáng xuống, phút chốc liền đến, đám người ngửa đầu xem xét, tâm thần đều kinh, cảm thấy vô cùng uy lực to lớn, đám người hoảng hốt, vội vàng lui lại, thế nhưng là thi đã trễ, bởi vì lôi đã mất dưới.

Bành... Hỏa Lôi nổ tung, tia lửa văng khắp nơi, một cỗ sóng lửa điên cuồng cán quấy lấy.

Trong nháy mắt, Phương Viên trăm mét biến thành một mảnh Lôi Hải cùng biển lửa. Có người còn chưa hiểu là chuyện gì xảy ra, liền bị Lôi Hải thôn phệ. Trong chốc lát, vô số tiếng kêu thảm thiết truyền ra, may mắn trốn qua một kiếp tu sĩ, càng là kinh hồn táng đảm nhìn lấy đây hết thấy. Đây là cái gì Lôi Pháp, uy lực thật lớn như thế, là Tần Linh triệu hoán đến sao?

Từng tiếng mãnh liệt nổ tung vang vọng đất trời, đám người cảm nhận được dưới chân Đại Địa đang rung động, nhìn qua cái kia một cái biển lửa, đám người thật lâu vô pháp bình tĩnh.

"Tốt âm độc tiêu tử, chờ ta đi ra định đưa ngươi chém thành muôn mảnh!" Giác Mộc Giao tại trên lôi hải rồng giận gào thét, xem ra hấn tại cái này trên lôi hải cũng không chịu nổi.

Lui đến ra Mặc Dương sợ hãi thần phục liên tục, "Ta nói làm sao Tần huynh bình tĩnh như thế. Nguyên lai hấn có như thế thủ đoạn lợi hại!"

"Bụng Mộc đạo hữu, nhưng từng nhìn ra này lôi lai lịch?" Huyền Sơ đối Đoàn Mộc Yên nói, tại diệt sát nữ quý lúc, Huyền Sơ liền từng gặp cái này loại Hỏa Lôi, khi đó Huyền Sơ cũng không chút để ý, hôm nay lần nữa nhìn thấy, Huyền Sơ nhìn không được hiểu kỳ.

Đoàn Mộc Yên nói: "Liền ta biết, có một loại lôi cùng này lôi rất giống, không biết có phải hay không cái kia loại lôi, chính là Ngũ Hành Thần lôi bên trong Bình Hòa thần lôi."

Ngũ Hành Thần lôi chính là mang theo Bát Quái Ngũ Hành tính chất thần lôi, cùng sở hữu năm loại, theo thứ tự là Bình Hòa thần lôi, Mậu Thổ Thần Lôi, Canh Kim Thần Lôi, Quý Thủy Thần Lôi cùng Ất Mộc Thần Lôi.

"Giác Mộc Giao bị vây ở trong biển lôi, Tần huynh làm sao còn không mau đi, nếu như chờ Giác Mộc Giao thoát khỏi, cái kia sẽ trễ!" Mặc Dương lúc này mới nhớ tới, dưới mắt là rồi đi thời cơ tốt nhất, nếu là lại không rời đi, Tần Linh liền đỡ nhiều lạnh ít.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: : Giác Mộc Giao xuất thủ

Huyền Sơ bắt đầu dĩ thời dài một tiếng, hần đối Tần Linh dù sao cũng hơi hiểu rõ, "Không chém giết cấu kết, Tần huynh là sẽ không rời đi, một hồi ta chờ tìm cơ hội trợ Tần huynh một chút sức lực, ngăn chặn Giác Mộc Giao!"

Nửa khắc về sau, hư không khôi phục Thanh Minh, Bạch Vân Đóa Đóa, phong kinh vân đạm. [77n T. COM Thiên Thiên tiểu thuyết] tựa hồ vừa rồi cái gì cũng không có phát sinh. Nhưng nhìn lấy dưới chân chìm xuống Sơn Thể cùng cháy đen một mảnh Đại Địa, lượn lờ dâng lên khói đen, hóa thành bột phấn nam thạch. Không không biểu minh lấy vừa rồi hết thấy đều là thật.

Tần Linh mệt là ngồi dưới đất, âm thầm khôi phục, vừa mới triệu hoán Bính Hỏa thần lôi cơ hồ đem Tần Linh pháp lực tiêu hao hầu như không còn, bởi vì Tần Linh biết Giác Mộc Giao là sẽ không như vậy cho dễ đánh bại, cho nên Tần Linh cơ hồ đem hết toàn lực triệu hoán thần lôi, coi như không có thể đánh cho trọng thương, tối thiểu cũng phải hần không dễ chịu.

Huyền Sơ cùng Mặc Dương người vội vàng đi vào Tần Linh bên người, "Tần huynh, không có sao chứ!"

"Không sao, chỉ là một chút vết thương nhỏ." Tần Linh xóa đi khóe miệng máu tươi nói.

Mặc Dương lần nữa thuyết phục, "Tần huynh, người vẫn là nhân cơ hội này chạy nhanh đi! Không phải vậy thật không còn kịp rồi."

Tần Linh trong con người có phần nộ, có không cam lòng, "Mặc Dương huynh không cần nói nhiều, tối nay cấu kết hần phải chết!" Sát ý chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Mặc Dương xuất ra một bình đan dược, "Đây là Kim Vân đan, Tần huynh nhanh ăn vào, có thể trợ Tần huynh khôi phục thương thế!"

Tần Linh giờ phút này lo lắng nhất không phải mình, mà là Tần gia đám người an nguy, bây giờ Huyền Sơ ba người từ Tần phủ đi ra, Tần Linh biết Tần gia đám người hiện tại khả năng đã âm thầm rời đi nơi thị phi này, duy nhất lo lắng đã không có, Tần Linh nhất định phải vì Tần gia đòi lại công đạo.

Tần Linh đem Kim Vân đan ăn vào, dưới mắt hần hết sức rõ ràng, có thể đủ nhiều khôi phục một phần thực lực, chém giết cấu kết hi vọng liền đại nhất phân, cấu kết phải chăng chết tại cái này trong biển lôi, Tần Linh không thể nào biết được, chỉ có chờ đợi. ()

Chỉ gặp đen như mực trên mặt đất, khe rãnh ngang dọc, phá nát Pháp Khí, pháp bảo mảnh vỡ thừa thốt một chỗ. Thậm chí còn có ít kiện hoàn hảo pháp bảo tán rơi xuống đất, nhưng mọi người đồng đều không lên trước, bởi vì ai cũng không thể xác định cái nào món pháp bảo chủ nhân đã chết.

Một thanh tàn phá Đại Chung lẳng lẳng đứng vững tại trước mắt mọi người, đám người chấn kinh đây không phải Đại Nhật Chung sao? Làm sao bây giờ thành cái bộ dáng này, cùng một số phá miếu tàn chuông không có gì khác biệt, Quang Hoa không còn, phổ phổ thông thông, nắp mô, tựa như một đồng sắt vụn. Đám người biết Đại Nhật Chung xem như phế đi.

Mà tại Đại Chung bên cạnh, một tòa hào quang lờ lờ Đại Đỉnh, tản ra Thần Di, Bảo Quang bắn ra bốn phía, để cho người ta xem xét liền biết Đạo Đại đỉnh bất phàm, Đại Đỉnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, ba đạo thân ảnh xuất hiện ở trước mắt mọi người, rõ ràng là Giác Mộc Giao ba người.

Chiếc kia tàn phá Đại Chung bên trong, cấu kết cùng Hoa Phong chặt vật đi ra, giờ phút này hai người thần sắc uể oải, xem ra thụ thương không nhẹ, đặc biệt là Hoa Phong, tựa hồ nhận lấy rất lớn thương. Hai người đi ra về sau, phía sau bọn họ Đại Nhật Chung từng khúc đều nứt, hóa thành một đồng sắt vụn.

Giác Mộc Giao ngẩng đầu hướng phía bốn phía nhìn thoáng qua, trong mắt tuôn ra mãnh liệt sát ý, "Các người đều lui ra phía sau!" Dứt lời, ánh mắt liền chuyển hướng Tần Linh.

Một ánh mắt oán độc bắn về phía Tần Linh, trong ánh mắt bao hàm sát cơ mãnh liệt, Tần Linh chậm chậm từ dưới đất đứng lên, trong thời gian ngắn ngủi, thương thế đã khôi phục bảy tám phần, đối mặt cái kia nóng rực sát cơ, Tần Linh đối xử lạnh nhạt đối mặt.

Trông thấy Tần Linh cũng không có thừa cơ đào tẩu, Giác Mộc Giao Lãnh Lãnh nói: "Tính người thức thời không có đào tẩu, ta đã ở trên thân thể người lưu lại Thần Thức, coi như người chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng có thể tìm tới người, cũng đem thân thủ chém giết người!"

Tần Linh hồ hững, "Ta vì sao phải trốn, ta nói qua hôm nay cầu kết hẳn phải chết!"

Đổi mặt Tần Linh ngập trời sát ý, ngoài trăm thước cầu kết không khỏi lui lại một bước, trong lòng hàn ý tỏa ra, trong lòng đã sớm có một chút hối hận, không nên đổi Tần gia xuất thủ.

Giác Mộc Giao cười to nói: "Nê Bồ Tát sang sông tự thân khó đảm bảo, đến bây giờ còn muốn tại ta không coi vào đầu giết người. Không biết người bằng chính là cái gì?"

Lúc này, có Nhân Đại rống nói: "Tiền bối, còn cùng hắn đồng dài cái gì, đuổi mau giết hắn, sư đệ ta vừa mới liền chết ở trên tay hắn..." Có người oán hận nhìn lấy Tần Linh, ngay tại ban này một trận biến lửa cùng trên lời hải, có rất nhiều tu sĩ không tránh kịp, thân tổn hại tại trong biển khơi.

"Đúng, đuổi mau ra tay. Không phải vậy không biết còn sẽ có bao nhiêu người thảm chết ở trên tay hắn." Trong đám người tiếng kêu to liên tiếp, nhao nhao tuyên bố muốn vì đồng môn của mình báo thù.

"Thấy được chưa! Người đã khiêu khích nhiều người tức giận, nếu không đưa người bắt được, thật sự là khó lấy lắng lại mọi người Nộ Hỏa." Giác Mộc Giao cười lạnh, đây chính là hấn chỗ muốn nhìn thấy.

"Chính là bọn hắn toàn bên trên lại có thể thế nào?" Tần Linh sao lại không biết mục đích của những người này, đơn giản đúng vậy tìm cho mình một cái đường hoàng lý do thôi.

Đổi mặt Tần Linh khiêu khích, bốn phía một mảnh xôn xao, xen lẫn gầm thét, chửi rủa.

"Thật sự là cuồng vọng vô tri!" Giác Mộc Giao cười nói, Tần Linh càng là như thế, hấn càng cao hứng, càng có thể danh chính ngôn thuận chém giết Tần Linh, đến lúc đó cho dù có người hỏi cũng có lý có cứ.

Về rừng có chút hăng hái nhìn lấy Tần Linh, không biết hắn là thật vô tri, vẫn là tính trước kỹ càng, cái này nhiều tu sĩ cộng lại liền xem như mình cũng phải nhượng bộ lui binh, chớ nói chi là còn có một người Phân Thần Kỳ Giác Mộc Giao. Về rừng rất muốn biết Tần Linh ý vào là cái gì, hấn dựa vào cái gì có thể tại Giác Mộc Giao không coi vào đầu, chém giết cầu kết.

Giác Mộc Giao nhìn qua Huyền Sơ mấy người, "Huyền Sơ, chẳng lẽ còn muốn giúp lấy hắn sao? Người này vừa rồi thế nhưng là giết không ít người, khó các người muốn cùng toàn bộ Tu Chân Giới là địch sao?"

"Tiền bối Thận Ngôn, cái này cũng không thể chỉ trách Tần huynh, nếu là muốn truy cứu trách nhiệm, tiền bối cũng phải gánh chịu, nếu không phải tiền bối thiên vị cầu kết. Cũng để cho người ta công kích Tần huynh, những này cũng sẽ không phát sinh."

Giác Mộc Giao giận nói: "Miệng lưỡi bén nhọn, chuyện cho tới bây giờ, còn dám ngụy biện. Xem ra các người là giúp định hắn rồi?"

Mặc Dương nói: "Không sai, như thế đối đãi Tần huynh ta cái thứ nhất không phục."

Giác Mộc Giao giận tím mặt, đối sau lưng Vĩ Hòa Hồ bốn có người nói: "Các người đi ngăn trở ba người kia, Tần Linh liền giao cho ta, ta ngược lại muốn xem xem các người đến tột cùng có năng lực gì từ trên tay của ta cứu người!"

Cái gì? Giác Mộc Giao muốn đích thân xuất thủ đối phó Tần Linh, có giết mình, có không hiểu, có mê hoặc... Giác Mộc Giao thế nhưng là Phân Thần Kỳ tu sĩ, mà Tần Linh chỗ triển lộ Cảnh Giới chỉ có Kim Đan hậu kỳ, Tần Linh đối đầu Giác Mộc Giao kết quả chỉ có một cái, Tần Linh thất bại.

Nhìn lấy thẳng bức mà đến bốn người, Huyền Sơ mấy người cũng kinh hãi không thôi, Giác Mộc Giao làm sao lại tự mình xuất thủ, Tần huynh gặp nguy hiểm.

Mặc Dương tức giận bất bình, "Các người Viêm Hoàng liền sẽ lấy nhiều khi ít, ý mạnh hiếp yếu! Giác Mộc Giao người lấy lớn hiếp nhỏ!"

Tần Linh cũng không ngờ tới Giác Mộc Giao sẽ đích thân xuất thủ đối phó mình. Tuy nhiên cái này cũng đúng lúc, chỉ có dạng này mới có cơ hội giải quyết cầu kết.

Tần Linh lớn tiếng nói: "Giác Mộc Giao, đã người như thế không biết xấu hổ, vậy thì tới đi! Hôm nay ta sẽ để cho người nhìn ta là như thế nào chém giết cầu kết."

Giác Mộc Giao từng bước một hướng Tần Linh đi đến, tựa như núi cao áp lực phút chốc liền ép tới Tần Linh vô pháp động đậy, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Không được, tiếp tục như vậy nữa, ta ngay cả cơ hội xuất thủ đều không có, đến chiếm cứ chủ động, mới có một tia cơ hội. Tần Linh không nghĩ tới Giác Mộc Giao vừa ra tay, liền dùng Cảnh Giới áp chế mình.

Tần Linh quát to một tiếng, đánh ra Chí Cường Nhất Chương, chương thế lôi động, cường bạo khí tức tại trong lòng bàn tay bốc lên không thôi. Mọi người không có cái nào không đang nghĩ, nếu là mình đối đầu một chương này, chỉ sợ khó mà ngăn cản, trong chốc lát liền có thể lấy tính mạng mình. Cái này Tần Linh quả nhiên vẫn là rất mạnh, bằng không cũng không trở thành đem cầu kết đánh không có một tia sức hoàn thủ.

Giác Mộc Giao chẳng thèm ngó tới, chỉ gặp Giác Mộc Giao nhẹ nhàng vung ra một quyền, cái kia động như kinh thiên Nhất Chương liền không còn sót lại chút gì. Đám người lớn thân, thực lực cách xa to lớn như thế, Tần Linh thất bại.

Giác Mộc Giao trào phúng nói: "Người chỉ có chút năng lực ấy sao? Ta vẫn là quá đề cao người!" Mặc dù nói như thế, nhưng Giác Mộc Giao nhưng trong lòng sớm đã hiện nổi sóng, không nghĩ cái này Tần Linh mạnh mẽ như vậy. Nếu là một cái người cùng cảnh giới cùng này, liền sẽ không dễ dàng như thế. Coi như đem hết toàn lực, cũng không dám nói có thể ngăn trở một chương này.

Tần Linh gặp Giác Mộc Giao nhẹ nhõm hóa giải mất mình một kích, chấn kinh chợt lóe lên. Vẫn là Cảnh Giới chênh lệch quá cách xa, giống như là một cái vừa mới sẽ chạy tiểu hài tử đi đánh một cái tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng thanh niên, dù là tiểu hài tử dùng hết toàn bộ lực lượng cũng không có khả năng đối thanh niên tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Tần Linh nhìn thoáng qua Giác Mộc Giao sau lưng cầu kết cùng Hoa Phong, thầm nghĩ nói, đến nhanh ngắm đúng thời cơ động thủ, bằng không liền không có cơ hội. Tần Linh có thể cảm nhận được Giác Mộc Giao đã một mực khóa chặt lại mình, dù là mình có một chút điểm động tĩnh, hẳn liền sẽ ngay đầu tiên xuất thủ, trấn sát mình.

Giác Mộc Giao gặp Tần Linh cái kia tràn ngập sát ý hai mắt nhìn mình phía sau, biết Tần Linh có chủ ý gì. Lạnh hừ một tiếng nói: "Xem ra người vẫn là chưa từ bỏ ý định, đã như vậy ta liền để người triệt triệt để để gây mất suy nghĩ." Nói, Giác Mộc Giao liền hướng phía Tần Linh chậm rãi đánh ra một quyền, Quyền Ý che trời, như mang giống như cầu vòng. Giống như nước sông bàn cồn cồn mà đến, kinh thiên động địa.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: : Trọng thương

Tần Linh mặt sắc mặt ngưng trọng, biết rõ uy lực của một quyền này, nhưng đã là tránh cũng không thể tránh, chỉ có đón đầu mà lên, mới có cơ hội. Tần Linh cấp tốc Phản Kích. Nhưng làm sao thực lực chênh lệch quá lớn, phần hơi thở ở giữa, cường đại một quyền liền đã gần đến thân.

Phốc! Trong khoảnh khắc, Tần Linh ho ra máu không ngừng, phế phủ trọng thương, bị mạnh mẽ Quyền Kinh đánh bay, ngã xuống băng lãnh trên mặt đất.

"Tần huynh! Tần huynh!" Hai gấp rống chi tiếng vang lên. Huyền Sơ cùng Mặc Dương gấp đồ lên hai mắt, nhưng đều là bất lực. Hai người bị Vì Hòa Hổ bọn người cuốn lấy, vô pháp cứu viện, chỉ có thể trở mắt nhìn Tần Linh bị Giác Mộc Giao trọng thương, tuy nhiên coi như hai người trước tới cứu viện, chỉ sợ cũng không thay đổi được cái gì.

Tần Linh ngẩng đầu, chậm rãi đứng lên, ra hiệu bọn hắn không cần lo lắng. Tần Linh đang chờ đợi, chờ đợi lấy Giác Mộc Giao đi vào bên cạnh mình, chỉ có dạng này, mới có thể thừa dịp bất ngờ, tập sát cầu kết. Tần Linh âm thầm Tự Lực. Vừa rồi một quyền quả thật làm cho Tần Linh trọng thương, nhưng lúc này Tần Linh còn có Nhất Kích Chi Lực.

Giác Mộc Giao chậm rãi đi vào Tần Linh bên người, "Thế nào, tuyệt vọng rồi đi! Hiện tại chỉ bằng người cái này thân bị trọng thương, đã là tự thân khó đảm bảo. Càng không cần lo lắng người có thể lật không nổi bao nhiêu sóng gió tới."

Cầu kết cùng Hoa Phong gặp Tần Linh trọng thương ngã xuống đất, lo âu trong lòng rốt cục tiêu trừ. Riêng phần mình thở dài một hơi, bọn hắn cười, cười rất vui vẻ.

Tần Linh lau đi khóe miệng máu tươi, trong mắt tinh quang bạo phát, "Sợ là để người thất vọng!"

"Người có ý tứ gì?" Tần Linh hồ hững không nói. Giác Mộc Giao lập tức cảnh giác. Nhưng là thấy đến Tần Linh thân thể không ngừng run rẩy, trong miệng càng là thỉnh thoảng ho ra máu máu tươi lúc, lập tức thoải mái nói: "Phô trương thanh thế!" Giờ phút này đối Tần Linh tâm phòng bị hoàn toàn tiêu trừ, đây không phải Giác Mộc Giao tự cao tự đại, mà sự thật đúng vậy như thế, Tần Linh xác thực trọng thương, khó mà động đậy.

Tần Linh trong mắt lần nữa nhảy lên tinh quang, chờ đúng vậy giờ khắc này. Đột nhiên, Tần Linh thân hình tại Giác Mộc Giao trước mặt biến mất không thấy gì nữa, vô thanh vô tức.

Toàn trường lâm vào hoàn toàn yên tĩnh, liền ngay cả đánh thắng đấu Huyền Sơ mấy người cũng dừng tay, không thể tưởng tượng nổi nhìn lấy. Tất cả mọi người không có phát giác được Tần Linh là như thế nào biến mất. Liền ngay cả Giác Mộc Giao cũng là không có chút nào phát giác, không có cảm thấy một tia sóng pháp lực. Tần Linh đi đâu? Có phải hay không chạy trốn.

"Không tốt!" Giác Mộc Giao bỗng nhiên ý thức được cái gì, lập tức cấp tốc hướng phía cầu kết đánh tới, cũng lớn tiếng quát nói: "Mau tránh ra!"

Cầu kết nghe thấy Giác Mộc Giao hét to, mà cầu kết bản thân cũng cảm nhận được một tia hoảng hốt, vừa vận Tàn Linh quỹ dị biến mắt cầu kết nhìn ở trong mắt, nhớ tới trước đó Tàn Linh, "Hôm nay thì trăm cầu kết!"

Cầu kết hoảng hốt, đang muốn quay người, một cổ nhói nhói từ đan điền truyền đến, cầu ngay cả một tiếng hét thảm, không thể tin được nhìn lấy bụng của mình, chỉ gặp một thanh lợi kiếm mặc bụng mà qua, mà lại lợi kiếm bên trên nhảy lên tia lửa.

"Người... Người..." Cầu kết chỉ cảm thấy trước mắt càng ngày càng đen, Ý Thức càng ngày càng mơ hồ, mang theo cam lòng cùng kinh hãi ngã trên mặt đất.

Đồng! Cầu kết âm vang ngã xuống đất. Trong chốc lát, bị ánh lửa thôn phệ biến thành tro tàn.

Hoa Phong tựa hồ bị sợ vỡ mật, sắc mặt trắng bệch, không thể tin được. Nhìn qua Tàn Linh cặp kia phệ nhân hai mắt, Hoa Phong liền tiếp lui về phía sau. Quay người muốn chạy. Nhưng Tàn Linh cũng không định buông tha hắn, lợi kiếm liền ở sau lưng, nóng rực nhiệt độ để Hoa Phong cảm thấy Từ Vong vị đạo.

"Phong Nhi! Đi mau!"

Một bóng người ngăn tại Hoa Phong phía sau, lợi kiếm đứng hạn mà tới, đâm trúng đạo thân ảnh kia.

Hoa Phong quay đầu, trợn mắt giận quan, "Cha!" Nhưng mà Hoa Phong cũng không dám đụng vào Hoa Dạ, cái kia yêu dị hỏa điểm đã hiện đầy Hoa Dạ toàn thân.

Đây hết thảy không qua trong điện quang hỏa thạch, Giác Mộc Giao cấp tốc mà tới, thế nhưng là vẫn là đã chậm một bước, gặp cầu kết tại mình không coi vào đâu bị giết, Giác Mộc Giao triệt để nổi giận, đây là tát thẳng vào mặt, giờ phút này lại gặp Tàn Linh muốn giết Hoa Phong, tức giận trong lòng càng là như là ngập trời biến động, cuồng bạo dị thường. Lớn tiếng quát tháo nói: "Nhóc con ngươi dám!" Đây ngập Nộ Hỏa hóa thành trong tay lợi quyền, một quyền vung ra, thẳng bức Tàn Linh áo chèn.

Phía sau truyền đến kinh khủng Quyền Kính, kinh thiên sát ý. Nếu là không xoay người lại tránh né ngăn cản, sợ là sẽ phải lập tức bỏ mình. Gặp đã bị sợ mất mật Hoa Phong, Tàn Linh lập tức trở về kiểm quay người, né tránh cái này Chí Cường một quyền.

Giác Mộc Giao giận nói: "Người cho rằng ngươi có thể né tránh được sao?"

Đột nhiên ở giữa, Tàn Linh phát hiện mình khó động mây may, trên người áp lực như Thái Sơn Áp Đình, cả người xương cốt rung động đùng đùng, hỗn đản! Vậy mà dùng Cảnh Giới áp chế ta, Tàn Linh phẫn nộ.

Quyền đã gần kề thân, chớp mắt đã tới, Tàn Linh ngay cả trốn Hỗ Độn trong sách đều đã nhưng không kịp, bị Giác Mộc Giao áp chế, thể nội còn sót lại pháp lực một chút cũng điều động không ra.

Mặc Dương ở phía xa khẩn trương nói: "Tần huynh, tránh mau! Tránh mau!"

"Tần Linh sợ là dữ nhiều lành ít, Giác Mộc Giao đã đối với hắn thực hiện Cảnh Giới bên trên áp lực, cho nên Tần Linh mới có thể bước đi liên tục khó khăn, không thể động dậy." Đám người rất nhanh liền phát hiện hiện tượng này.

"Cái này Giác Mộc Giao đã vậy còn quá vô sỉ!" Mặc Dương thực sự nghĩ không ra Giác Mộc Giao làm một cái Phân Thần Kỳ cao thủ không chỉ có tự mình xuất thủ, hơn nữa còn dùng Cảnh Giới áp chế.

Tần Linh đem hết toàn lực chống cự cuộn cuộn mà đến áp lực, ngũ quan cơ hồ vận vẹo biến hình, từng ngụm từng ngụm ho ra máu, trước ngực vạt áo đã nhuộm đỏ.

Giác Mộc Giao Nộ Khí Trùng Thiên, cầu kết tại trước mắt mình bị trăm, Giác Mộc Giao cảm giác mình rất mất mặt, "Ta nói qua ngươi là tránh không xong!" Dứt lời, Tần Linh cảm giác toàn thân áp lực đột nhiên mất. Thế nhưng là trong nháy mắt này, cái kia Chí Cường một quyền đã tập bên trong Tần Linh.

Ầm! Mọi người thấy thanh sáng lóng lánh, tựa như là một đóa sen xanh xuất hiện tại Tần Linh quanh thân, nhưng còn chưa kịp nhìn kỹ, Thanh Quang lập tức mãnh liệt, sương mù mông lung, Thanh Quang vỡ vụn, Tần Linh bay ngược mà ra.

Tần Linh chỉ cảm thấy một trận đầu vầng mắt hoa, cơ hồ lâm vào hắc ám, ở ngực càng là giống nổ tung, một cái nắm đấm lớn động khẩu đang không ngừng chảy máu tươi, ần ần có thể thấy được trong lòng ngực một dính bông tuyết, ngay cả cánh tay trái cũng bị Quyền Kính đánh nát bấy. Nếu là Từ Tế Quan xem xét, định sẽ phát hiện Tần Linh vết thương đang tự động khép lại, tuy nhiên chậm chạp. Trận trận nhói nhói, không ngừng kích thích cái này Tần Linh thần kinh, cái này mới đưa đến Tần Linh không có ngất đi.

Hắn chết sao? Có người nghi ngờ. Có lẽ đã chết rồi đi, thương nặng như vậy còn không chết, vậy thì nghịch thiên. Ấy! Không đúng, hắn còn chưa có chết. Có người kinh hô nói, có người trông thấy Tần Linh ngón tay còn tại động.

Như thế Chí Cường một quyền cũng không giết được Tần Linh, không chỉ có bốn phía tu sĩ giật mình, liền ngay cả Giác Mộc Giao cũng thực chấn kinh không nhỏ, cái này nếu là đánh vào tu sĩ bình thường trên thân, vậy tuyệt đối không có sống sót khả năng, nhưng Tần Linh hiện tại mặc dù trọng thương, nhưng tựa hồ cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Giác Mộc Giao có thể kết luận Tần Linh dưới một quyền này hẳn phải chết không nghi ngờ, cũng không có ý định đi thăm dò nhìn Tần Linh là có hay không đã chết, hẳn đối với mình một quyền này vẫn là có lòng tin, thế nhưng là nghe gặp người chung quanh nghị luận âm ỉ, lại nghĩ tới Tần Linh biểu hiện ra loại loại, lo lắng chỉ tình lập tức hiển hiện, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, Giác Mộc Giao cuối cùng vẫn hướng Tần Linh đi đến, không phải vậy trong lòng khó có thể bình an.

Huyền Sơ cùng Mặc Dương gặp Tần Linh không rõ sống chết, hai người nổi giận, "Tần huynh, Tần huynh!" Chính muốn đi trước, thế nhưng là Vĩ Hòa Hồ lại ngăn tại trước mặt hai người, Huyền Sơ, Mặc Dương ôm hận xuất thủ, chiêu chiêu đều là liễu mạng Đả Pháp, bốn người người lần nữa chiến thành một đoàn.

Tần Linh ngã trên mặt đất, toàn thân không có một chút sức lực, liên thủ cánh tay cũng không đủ sức nhấc động. Điều động pháp lực, tuy nhiên lại không có chút nào có thể điều động. Toàn bộ đều là tại vừa rồi ngăn cản lúc tiêu hao hầu như không còn.

Tần Linh âm thầm may mắn, nếu không phải là mình kịp thời dùng Thanh Liên bảo vệ quanh thân, chỉ sợ hiện tại đã trở thành một cỗ thi thể, tuy nhiên coi như như thế cũng suýt nữa mất mạng. Một quyền kia thật sự là cường đại, khó đây chính là Phân Thần Kỳ tu sĩ thực lực. Mình không có một chút sức chống cự.

Đi qua ngăn ngại điều tức, Tần Linh đã khôi phục từng tia từng tia pháp lực. Lúc này, Giác Mộc Giao đi đến Tần Linh trước người, không thể tin, "Người quả nhiên còn chưa có chết!"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: : Bỏ chạy

Huyền Sơ mấy người nghe thấy Tần Linh còn chưa có chết, trong lòng tràn ngập vui sướng, nhưng lại lóe lên một cái rồi biến mất, bởi vì Giác Mộc Giao là sẽ không bỏ qua cho hắn. (liên yêu Khán Thư Vồng) Huyền Sơ khẩn trương, nếu muốn từ Giác Mộc Giao trong tay cứu ra Tần Linh, một chữ khó, căn bản không có nửa phần hi vọng.

Tần Linh tay trái chống đất, chậm rãi từ dưới đất đứng lên, vết thương trên người, để cho người ta nhìn nhìn thấy mà giật mình. Trong lòng mọi người không khỏi sợ hãi than Tần Linh thật sự là Mệnh Ngạnh, đều như vậy còn không chết.

"Người còn chưa chết, ta làm sao lại chết! Hôm nay ngươi thêm tại trên người ta hết thảy, ngày sau ta chắc chắn gấp trăm lần hoàn lại, ngươi chuẩn bị xong chưa?"

Giác Mộc Giao tràn ngập ngoan độc, "Đã như vậy, ta liền lại tiến ngươi một đoạn đường, ngươi đã không có cơ hội kia, Ha-Ha..." Dứt lời, Giác Mộc Giao xuất thủ lần nữa, muốn đẩy Tần Linh vào tử địa.

Trông thấy Giác Mộc Giao xuất thủ lần nữa, đám người tin tưởng, dưới một kích này Tần Linh đoạn không còn sống khả năng.

Giác Mộc Giao phảng phất đã nhìn thấy Tần Linh chết thảm tại dưới tay mình, trên mặt tràn đầy người thắng lợi biểu lộ. Thế nhưng là đột nhiên, biểu lộ ngưng kết, dừng lại tại đó.

Giác Mộc Giao cảm giác mình một quyền giống đánh trong không khí, mà Tần Linh lúc này đã Hách Nhiên biến mất. Hà? Giác Mộc Giao quay đầu nhìn về Hoa Phong nhìn lại.

Hoa Phong gấp sắp chết tại Giác Mộc Giao trên tay Tần Linh đột nhiên có biến mất không thấy gì nữa, lập tức hồi tưởng lại cấu kết từ vong tràng cảnh. Sắc mặt lập tức đại biến, nhanh chóng hướng Giác Mộc Giao chạy tới, cũng lớn tiếng hô nói: "Tiền bối, cứu ta!"

Giác Mộc Giao cũng coi là Tần Linh muốn giết Hoa Phong, cho nên cũng gấp nhanh chạy Hướng Hoa Phong, "Yên tâm, có ta ở đây, hẳn là không tổn thương được ngươi." Đồng thời, Giác Mộc Giao cũng đang không ngừng liếc nhìn bốn phía động tĩnh, tra tìm Tần Linh thân ảnh.

"Tần Linh, ngươi còn muốn lập lại chiêu cũ sao?" Giác Mộc Giao đối bốn phía rống nói, đối với Tần Linh quỷ dị biến mất Giác Mộc Giao rất giật mình, bởi vì hắn vừa rồi căn bản cũng không có cảm giác được Tần Linh là như thế nào biến mất, không có một chút sóng pháp lực.

Bỗng nhiên một băng lãnh, tràn ngập sát ý âm thanh ở trong núi vang lên, "Giác Mộc Giao hôm nay ngươi thiên vị Thục Sơn Phái, vì nịnh nọt Thục Sơn không phân tốt xấu muốn lấy tính mạng của ta, thù này không báo ta Tần Linh thế không bỏ qua. Ngươi liền chờ xem, một ngày nào đó, định đưa ngươi đánh chết dưới chướng..."

Trong rừng một mảnh yên lặng, Tần Linh âm thanh tựa hồ còn ở trong núi quanh quẩn, kích thích ở đây đám người, Tần Linh vậy mà trốn, mà lại là tại Giác Mộc Giao trong tay, một người Phân Thần Kỳ tu sĩ, cái này nếu là nói ra chỉ sợ không ai nguyện ý tin tưởng.

Giờ phút này, Giác Mộc Giao mặt đều tái rồi, hai mắt phỉếm hồng, thần tình kích động, thân thể run nhè nhẹ. Thần Thúc không ngừng vừa đi vừa về quét mắt mỗi một tác đất, ngay cả một bông hoa một cọng cỏ đều chưa thả qua.

Nhưng chính là không có phát hiện Tần Linh thân ảnh. Làm sao có thể? Đáng chết hẩn trốn đi nơi nào? Giác Mộc Giao trong lòng chán kinh vạn phần, Tần Linh khó đã không ở nơi này, thế nhưng là Phương Viên trong vòng mười dặm đều bị thần trí của mình bao trùm, nếu là Tần Linh xuất hiện, tất nhiên chạy không khỏi cảm giác của mình.

Không quả, Giác Mộc Giao sắc mặt thâm độc, trên mặt cơ hồ có thể vận nước chảy tới. Một bụng Nộ Hỏa không biết như thế nào phát tiết, một quyền đánh tới hướng bên người đá lớn, trong khoảnh khắc, đá lớn biến thành bột phấn, theo gió phiêu tán.

Ngay tại lúc Giác Mộc Giao cách đó không xa, một hạt bụi trôi nổi tại này, gió nhẹ lướt qua, hạt bụi theo gió nhảy múa, tan biến tại mênh mông trong núi.

Đám người rốt cục lấy lại tinh thần, Tần Linh đâu! Khó cứ như vậy biến mất sao? Liền thật trốn đi rồi sao? Hẩn là như thế nào chạy trốn, muốn từ một người Phân Thần Kỳ tu sĩ trong tay An Nhiên đào thoát, ở đây chỉ sợ không ai có thể làm được, trừ phi trong tay có chí bảo.

"Sur huynh, Tần Linh cứ như vậy trốn!" Xung Hư cũng cùng mọi người, tựa hồ không tin Tần Linh thật từ một người Phân Thần Kỳ tu sĩ trong tay đào thoát.

Về rừng chăm chú ngưng cau mày, không biết suy nghĩ cái gì, sau nửa ngày, mới chậm rãi mở miệng, "Cái này Tần Linh quả nhiên không đơn giản, thủ đoạn nhiều đến kinh ngạc, mà lại biến hóa khó lường, bây giờ vừa thần bí biến mất, xem ra lần này bảo vật tám chín phần mười liền cùng hẩn có quan hệ, không phải vậy lấy cầu kết cá tính sao lại vô duyên vô cớ khó xử cùng Tần gia người."

"Ý của sư huynh là bảo vật tại Tần Linh trên thân..."

Về rừng âm thầm gật đầu, "Không sai, lần này hẩn có thể thông dong đào tẩu, khả năng liền cùng bảo vật có quan hệ, sư đệ, ngươi nhanh chóng tiến đến Tần gia tìm hiểu một phen, thừa dịp Huyền Sơ bọn người vẫn còn, nhớ lấy chớ để cho bọn họ phát hiện."

Cái này Tần Linh thật là không tầm thường, vậy mà ngạnh sinh sinh đón lấy Giác Mộc Giao Toàn Lực Nhất Kích mà chưa chết, lại ung dung đào tẩu. Tần Linh vừa rồi sử dụng chính là cái gì thần thông, vậy mà có thể ẩn tàng thân hình, ngay cả Phân Thần Kỳ Giác Mộc Giao đều không phát hiện được. Cái này Giác Mộc Giao cũng quá vô năng đi, thua thiệt hẩn vẫn là Phân Thần Kỳ, thậm chí ngay cả Kim Đan Kỳ đều bắt không được. Trong lúc nhất thời nghị luận ầm ĩ.

Tần huynh trốn sao? Khi nhìn đến Giác Mộc Giao tức giận biểu lộ về sau, Huyền Sơ ba người liền biết Tần Linh đã An Nhiên rồi đi.

Giác Mộc Giao có thể nói là ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, vốn định dựa vào cái này cùng Thục Sơn Phái tạo mối quan hệ, lại không nghĩ sau cùng Tần Linh không gần như chỉ ở hẩn không coi vào đâu giết cầu kết, hơn nữa còn ung dung không vội đào tẩu.

Đối Giác Mộc Giao tới nói đây là vô cùng nhục nhã, chắc hẩn hôm nay qua đi, việc này tất nhiên sẽ truyền khắp Tu Chân Giới. Giác Mộc Giao nghiêm chỉnh đã trở thành Tần Linh bàn đạp, luân làm trò hề.

Sau ngày hôm nay, Tần Linh tên chắc chắn vang vọng Tu Chân Giới, không chỉ có là bởi vì Tần Linh liên tiếp chém giết Thục Sơn Phái ba người, ngay cả Tiêu Hữu Danh Khí cầu kết cũng chết ở trong tay hẩn.

Càng là bởi vì Tần Linh có thể tại Phân Thần Kỳ Tu Chân Giả trước mặt thông dong rồi đi, kể từ đó, nếu là muốn bắt được Tần Linh thấp nhất cũng phải là Phân Thần Kỳ trở lên thực lực. Thế nhưng là tại tu chân giới Phân Thần Kỳ trở lên người, cái nào không là sống mấy trăm năm thậm chí cả ngàn năm lão yêu quái, tin tưởng bọn họ là sẽ không giống Giác Mộc Giao, vô liêm sỉ đối phó một cái khó khăn lắm Kim Đan Kỳ Tần Linh.

Chung quanh người còn thảo luận, Tần Linh là ai, vì sao trước đó chưa từng nghe nói qua hẩn? Hẩn thi triển đó là cái gì thần thông, tựa như thuận đi.

Mà cũng có người nói thẳng Tần Linh thật sự là gan to bằng trời, thậm chí ngay cả Thục Sơn Phái người cũng dám giết, Tu Chân Giới về sau không có hẩn nơi sống yên ổn. Hẩn đem gặp phải Thục Sơn Phái vô tình truy sát. Lúc này lại có người nói, nào chỉ là Tu Chân Giới, liền ngay cả Thế Tục Giới hẩn cũng đem nửa bước khó đi, Viêm Hoàng những người kia nhưng khó đối phó.

Hoa Phong viên kia cấp tốc nhảy đến trái tim rốt cục bình tĩnh lại, kinh hồn tạm định. Nguyên lấy lần này Tần Linh hẩn phải chết, thế nhưng là vẫn là để hẩn chạy trốn. Hoa Phong cúi đầu suy tư một lát, ngẩng đầu nhìn về phía y nguyên tức giận Giác Mộc Giao.

Hoa Phong đi vào Giác Mộc Giao bên cạnh, mười phần cung kính, "Văn bối Hoa Phong đa tạ tiền bối ân cứu mạng, đại ân không thể báo đáp, cho nên văn bối muốn nói cho tiền bối một tin tức là liên quan tới Tần Linh..."

"Há, ngươi nói một chút là tin tức gì." Giác Mộc Giao thư giãn lấy thần sắc.

Hoa Phong nói: "Tiền bối có biết Tần Linh cùng văn bối chính là Thế Tục Giới người, trước đó chưa từng nghe nói qua Tu Chân Giới. Càng sẽ không tu chân chi pháp?"

"Cái này lại đại biểu cho cái gì?" Giác Mộc Giao nghi vấn.

Hoa Phong không thêm đề ý chút nào Giác Mộc Giao không kiên nhẫn, "Khó tiền bối liền không muốn biết nói, Tần Linh tại sao lại tu chân, hơn nữa còn có thể quý dị từ trong tay tiền bối đào tẩu?"

Hoa Phong câu nói này không chỉ có khơi gợi lên Giác Mộc Giao hứng thú, liền ngay cả bốn phía người cũng đều đình chỉ thảo luận, chờ đợi lấy Hoa Phong trả lời. Hoa Phong hài lòng nhìn lấy chung quanh phản ứng, âm hiểm chi tình tại hai đầu lông mày thoáng hiện. Tần Linh coi như người trốn thì phải làm thế nào đây, ta cũng không tin người có thể tránh cả một đời, chờ người xuất hiện một khắc này ta sẽ cho người một phần kinh hỉ, ta muốn để người thể gian đều là địch!

Giác Mộc Giao nhìn chăm chú Hoa Phong, "Vậy người nói một chút hần là làm sao làm được?"

"Hần là làm sao làm được ta không biết, nhưng ta biết trong tay hần có một kiện đồ vật, là ở đây các vị đều muốn lấy được." Hoa Phong lớn tiếng nói.

Hoa Phong nói như thế sáng tỏ, ở đây chỉ sợ không ai không biết Hoa Phong là có ý gì, bảo vật vậy mà tại Tần Linh trong tay!

Hoa Phong trích địa hữu thanh nói ra: "Bảo vật, đúng vậy lần này Thế Tục Giới xuất thế bảo vật. Ngay tại Tần Linh trong tay. Đây cũng là Tần Linh vì sao muốn muốn lý do giết ta. Hần sợ hãi ta đem bí mật này nói ra, cho nên mới sẽ muốn làm cho ta vào chỗ chết!"

Hoa...

Yên tĩnh bị đánh phá, trong đám người sôi trào khắp chốn. Tựa như lăn lộn chảo dầu đột nhiên nhỏ vào một lượng Tịch Thủy, cấp tốc nổ tung, lớp lớp, vang lên không ngừng.

"Người nói nhưng là thật!" Giác Mộc Giao bắt lấy Hoa Phong tay cánh tay vội vàng hỏi, kỳ thực Giác Mộc Giao sợ dĩ xuất hiện ở đây, cũng là vì bảo vật mà đến.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: : Hôn mê bất tỉnh

Hoa Phong nói: "Văn bối nói câu câu là thật. Có thể thề với trời!"

Giác Mộc Giao trong lòng chấn động ngàn vạn, hồi hận chi tình khó mà nói nên lời, bảo vật cứ như vậy cùng mình gặp thoáng qua, muốn tự tử đều có. Hồi hận không nên khinh thường, để Tần Linh đào tẩu, nếu là ngay từ đầu liền dùng lối đình thủ đoạn đem Tần Linh trấn áp, bảo vật còn không phải dễ như trở bàn tay.

Đuổi mau báo cáo sư môn, liền nói bảo vật đã xuất hiện, tại Tần Linh trong tay. Rất nhanh bốn phía tu sĩ lái Phi Kiếm vội vàng bay đi, một lát sau toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Huyền Sơ vội vàng kinh hô nói: "Không tốt, lần này Tần huynh có phiền toái..."

Đoan Mộc Yên trong mắt chảy ra chán ghét, "Cái này Hoa Phong thật sự là âm hiểm vô cùng, vậy mà có thể nghĩ đến như thế độc kế! Kẻ này nếu là trưởng thành, tất nhiên là một cái âm hiểm xảo trá hạng người!"

Tần Linh lần này ta không tin người còn có thể thoát khỏi, muốn không chết cũng khó khăn. Hoa Phong âm thầm đắc ý. Đột nhiên hần cảm thấy có người nhìn chăm chú lên mình, trở lại xem xét, gặp Mặc Dương chính nhìn mình chăm chăm, trong mắt lộ ra băng lãnh, Hoa Phong toàn thân run lên.

Hoa Phong lập tức đối Giác Mộc Giao nói: "Tiền bối, câu Liên sư huynh nguyên bản định đem văn bối đưa đến Thục Sơn, bái nhập Thục Sơn môn hạ, nhưng hôm nay câu Liên sư huynh mấy người đều chết tại Tần Linh trong tay, văn bối lo lắng Tần Linh trả thù văn bối, nhìn tiền bối cứu ta..." Sau khi nói xong lại đưa mắt nhìn sang Huyền Sơ bọn người.

Giác Mộc Giao cũng theo Hoa Phong ánh mắt chuyển hướng Huyền Sơ các loại, lạnh hừ một tiếng nói: "Ngươi trước đi theo ta, chờ Thục Sơn Phái người tới."

Hoa Phong vội vàng nói: "Đa tạ tiền bối..."

Tiếp lấy Giác Mộc Giao lại đối Vi Hòa Hồ nói: "Ngươi bây giờ lập tức thông tri Thiên Tổ Sở Hữu thành viên, thả ra trong tay nhiệm vụ, toàn lực Tầm Hoa Tần lĩnh hạ lạc. Nếu có manh mối lập tức trở về báo, không được tự tiện hành động."

Giác Mộc Giao bọn người sau khi rời đi, chỉ còn lại có Huyền Sơ đám ba người, Mặc Dương nói: "Tiếp đó, chúng ta nên làm cái gì?"

"Khó ngươi quên Tần huynh phó thác, tuy nhiên ta không biết Tần huynh đi nơi nào, nhưng ta biết Tần huynh nhất định bị trọng thương, sợ là sinh tử chưa biết. Mà vừa rồi Hoa Phong lại rải lời đồn, Tần gia chắc chắn có phiền phức, việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh đi tiếp ứng lão gia tử bọn hắn, quyết không thể để cho người ta phát hiện hành tung của bọn hắn!"

Huyền Sơ nói không sai, bây giờ Tần Lĩnh đã lâm vào hôn mê. Bằng vào cứng cỏi kiên quyết, Tần Lĩnh mới có thể tại nguy hiểm trước mắt trốn qua một kiếp. Dùng hết sức cuối cùng một tia lực lượng tiến vào bảo trong sách, sau đó liền té xỉu ở trước sơn động.

Gần nhất Thạch Viên thể nhưng là cũng không được tự nhiên, từ khi bị Sầm Thu tự bạo gây thương tích về sau, Thạch Viên luôn cảm giác gần nhất Hắc Hùng nhân quang nhìn hắn cùng lúc trước có chút không giống nhau, tựa hồ có một cỗ ý cười. Chẳng lẽ mình thụ thương sự tình cái này Lão Hắc đã biết? Thạch Viên âm thầm suy đoán.

Thạch Viên tức giận từ trong rừng đi ra, công ở sau lưng một cái cự đại râu mắt Bạch Tinh Hồ, gần dài một trượng, vì né tránh Hắc Hùng, Thạch Viên gần nhất luôn luôn một thân một mình hành động.

Àm! Thạch Viên đem Cự Hồ ném xuống đất, đang muốn đi nhóm lửa. Đột nhiên nhân quang cong lên, trông thấy cách đó không xa nằm một người, Thạch Viên đến gần xem xét, lập tức kinh hãi, "Đại ca, đại ca, ngươi thế nào?"

Thạch Viên gặp Tần Lĩnh trước ngực nhìn thấy mà giật mình vết thương, kinh hãi là ai có thể đem Tần Lĩnh bị thương thành dạng này, vết thương mặc dù đình chỉ đổ máu, nhưng vẫn là máu thịt be bét. "Đại ca, ngươi tỉnh, là ai đưa ngươi bị thương thành dạng này?" Thạch Viên găm thét nói. Không được đến nhanh tìm Hắc Hùng, hắn nhất định có biện pháp cứu đại ca. Dứt lời, liền hướng phía Hắc Hùng chạy đi.

Hắc Hùng lúc này đang tu luyện, hắn đã đến Kim Đan trung kỳ đỉnh phong, có thể tùy thời đột phá Kim Đan hậu kỳ. Chính định lúc này đột phá, còn chưa đi đến nhập Tu luyện, đã nhìn thấy Thạch Viên hấp tấp chạy tới.

Hắc Hùng mặt đen lên, "Ngươi cái con khi này, vội vã như vậy chạy đi đâu thai à?"

"Không có thời gian cùng ngươi cái này Bồn Hùng nói đùa, ngươi nhanh đi theo ta, đại ca hắn không biết bị ai đánh thành trọng thương..."

Gặp Thạch Viên thái độ khác thường, lại gương mặt lo nghĩ, Hắc Hùng biết nhất định xảy ra chuyện, "Đại ca làm sao vậy, ngươi mau nói!"

"Đại ca hắn bị trọng thương, hiện tại hôn mê bất tỉnh..."

Hắc Hùng đi theo Thạch Viên đi tới Tần Lĩnh hôn mê chỉ địa, khi Hắc Hùng nhìn thấy Tần Lĩnh một khắc này cũng chấn kinh, Tần Lĩnh vết thương trên người thật sự là quá nhìn thấy mà giật mình, để cho người ta cũng không dám nhìn thẳng.

Thạch Viên nôn nóng cùng đội, bứt tai vót quai hàm. Cũng không dám phát ra cái gì vang động. Một lúc sau, Thạch Viên gặp Hắc Hùng nhắm mắt trầm tư, thật sự là nhìn không được, "Đại ca, hắn thế nào?" Chỉ gặp Hắc Hùng cau mày, "Ngươi ngược lại là mau nói..." Thạch Viên gấp.

"Ngươi cái con khi này liền không thể yên tĩnh một hồi, không thấy ta chính đang tự hỏi vấn đề sao?"

"Đại ca đều như vậy, ta có thể yên tĩnh sao? Ngươi mau nói, đại ca đến cùng là thế nào rồi?" Thạch Viên lần nữa hỏi.

Hắc Hùng chậm rãi nói: "Ngươi cũng không cần quá mức lo lắng, kỳ thực đại ca tình huống cũng không phải nghiêm trọng như vậy. Đại ca hiện tại đang đứng ở tự mình liệu thương giai đoạn, không có nguy hiểm đến tính mạng..."

Thạch Viên hồ đồ rồi, "Tự mình liệu thương, đại ca không phải hôn mê sao? Làm sao còn có thể liệu thương?"

Hắc Hùng khóa lại lông mày, cũng tràn đầy nghi hoặc, "Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng ta có thể phát giác được, đại ca thể nội có một cỗ lực lượng đang không ngừng chữa trị đại ca thương thế."

"Cái kia được bao lâu đại ca mới có thể tỉnh lại?" Thạch Viên đối với mấy cái này đều không có hứng thú, hắn chỉ muốn biết Tần Lĩnh có thể khi nào tỉnh lại.

Hắc Hùng trực tiếp lắc đầu, tới một câu không biết nói.

Thạch Viên tức giận rằng, "Ngươi làm sao cái gì cũng không biết!"

Hắc Hùng không để ý đến Thạch Viên bức tức, hắn cũng biết đây là Thạch Viên lo lắng Tàn Linh mới có thể như vậy, "Hiện tại việc cấp bách chính là, người nhanh tìm kiếm Huyền Linh cô cùng Cửu Diệp Huyền Hoa, hai thứ này Linh Dược có thể làm cho đại ca mau sớm khôi phục." Hắc Hùng vừa nói xong, Thạch Viên liền biến mất không thấy gì nữa.

Kỳ thực vừa mới Hắc Hùng che giấu một điểm không nói, cái kia chính là Tàn Linh thể nội lưu lại một cỗ lực lượng, cũng chính là cỗ lực lượng này mới đưa đến Tàn Linh hôn mê bất tỉnh, theo Hắc Hùng suy đoán cỗ lực lượng này rất có thể đúng vậy đã thương Tàn Linh người kia lưu lại. Chỉ cần đem cỗ lực lượng này tiêu diệt, Tàn Linh liền có khả năng tỉnh lại, tuy nhiên Hắc Hùng cũng nghĩ không ra biện pháp gì đến khu trừ Tàn Linh thể nội cỗ lực lượng này. Chỉ có thể hi vọng Tàn Linh thể nội cái kia cỗ thần bí lực lượng có thể tiêu diệt nó.

Không bao lâu, Thạch Viên tiện tay bưng lấy hai Chủng Linh Dược xuất hiện tại Hắc Hùng trước mặt. Đem Linh Dược cho Tàn Linh sau khi ăn vào. Hắc Hùng thở phào một hơi, "Tốt, bây giờ chỉ có dựa vào đại ca chính hấn." Tàn gia giờ phút này sớm đã người đi nhà trống, khi Xung Hư lặng lẽ ăn vào Tàn phủ về sau, phát hiện Tàn phủ chỉ bên trong không có một người, Xung Hư lập tức liền hiểu, vì sao Huyền Sơ ba người bọn họ khi tiến vào Tàn gia về sau lại hiện thân, nhất định là Tàn gia người bị bọn hấn ăn nắp rồi, "Đáng chết! Giao hoạt Huyền Sơ!" Xung Hư giận dữ thầm mắng.

Khi Xung Hư thở phè phò từ Tàn gia lúc đi ra, cũng phát hiện không ít người chính âm thầm chui vào Tàn gia, không cần nghĩ Xung Hư liền biết bọn họ cùng mình đánh lấy đồng dạng chủ ý.

"Sur huynh, Tàn gia người đều biến mất, nhất định là Huyền Sơ bọn hấn đem người ăn nắp rồi!" Khi Xung Hư lại nhìn bốn phía thời điểm, phát hiện bốn phía tu sĩ đều không thấy, liền ngay cả Giác Mộc Giao cũng đã mất đi tung tích, "Sur huynh, Giác Mộc Giao đâu? Bọn hấn phát hiện Tàn Linh sao? Sau cùng kết quả như thế nào?"

Về rừng hướng phía ngoài ngàn mét Tàn phủ nhìn lướt qua, đem vừa mới phát sinh hết thảy nói cho Xung Hư, sau đó nói: "Đã Tàn gia chỉ người đã mất tích, như vậy nhất định cùng Huyền Sơ thoát không khỏi liên quan, nếu là Tàn Linh chưa chết, như vậy hấn nhất định sẽ đi cùng Huyền Sơ bọn hấn hội họp, chỉ cần chúng ta theo sát Huyền Sơ ba người liền nhất định có thể tìm tới Tàn Linh!"

Huyền Sơ cùng Mặc Dương ba người lạnh lùng nhìn lấy những cái kia chui vào Tàn gia người, bọn hấn cũng không có ngăn cản, "Một đám cướp gà trộm chó hạng người, Tàn huynh vừa rồi làm sao không có giăng bọn hấn giết sạch! Lại còn dám đánh Tàn gia chủ ý, coi ta Tam Tiêu Phái dễ khi dễ sao?"

"Chúng ta cũng đi thôi! Nơi đây không nên ở lâu, đến nhanh cùng lão gia tử bọn hấn hội họp, không phải vậy bọn hấn nếu là bị tu sĩ khác phát hiện liền phiền toái..."

Ba người rất nhanh liền biến mất tại mệnh môn bên trong dãy núi, ngay tại ba người rời đi không lâu, lần lượt từng bóng người nối đuôi nhau mà ra, hướng phía ba người rời đi phương hướng đuổi theo.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: : Người chết như đèn diệt

Thái Bạch Sơn ngoài ngàn mét, có một cái sơn cốc, trong sơn cốc bên trong chim hót hoa nở, rầm rầm tiếng nước chảy càng tăng thêm mấy phần Tinh Thú, nhưng giờ phút này trong cốc bầu không khí lại có vẻ có chút kiềm chế, Tàn gia đám người đứng lặng lẽ, ai cũng không có mở miệng nói chuyện. Hôm nay phát sinh hết thảy đối bọn hấn mà nói, thật sự là quá mức rung động, căn bản còn chưa kịp tiêu hóa.

"Lão gia tử tỉnh, tỉnh..." Tàn Linh đám người kích động không thôi, tất cả đều xông tới, ngưng trọng trầm muộn bầu không khí có chỗ hòa hoãn.

Tàn Đức chậm rãi mở hai mắt ra, "Cha, ngài tỉnh? Cảm giác thế nào?" Tàn Phong cẩn thận đem Tàn Đức đỡ dậy.

Tàn Đức hướng phía bốn phía nhìn một chút, "Đây là đâu? Mọi người đều không sao chứ?"

"Nơi này là Thái Bạch cốc, cha yên tâm, tất cả mọi người không có việc gì, ngoại trừ Mông nhi hấn... Là hài nhi vô dụng, không thể bảo hộ cha cùng Tàn gia..." Tàn Phong mắt hồ phiếm hồng.

Nguyên trước khi đến Tàn Linh để Huyền Sơ ba người tiến vào Tàn phủ, đúng vậy để Huyền Sơ đem Tàn gia đám người mang chỗ này, tại Tàn trong nhà, có một đầu mật đạo, đầu này mật đạo cùng Thái Bạch cốc tương liên, liên quan tới đầu này mật đạo Tàn gia có rất ít người biết nói, Tàn Linh cũng là tại trong một lần ngẫu nhiên nghe Tàn Đức nhắc qua.

Thời khắc này Tần Đức còn lộ ra mười phần suy yếu, cứ việc Tần Phong đã Uy Tần Đức ăn vào Tần gia thánh dược chữa thương Khí Huyết Đan, nhưng giống như cũng không có cái gì hiệu quả, thương thế không có chút nào chuyển biến tốt đẹp, "Cái này cũng không trách người! Người không cần tự trách, đây là ta Tần gia Mệnh Số, linh mà trở về rồi sao?" Tần Đức giờ phút này vẫn là lo lắng Tần Linh, nếu là Tần Linh xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, như vậy đối Tần gia mà nói tuyệt đối là một sự đã kích nặng nề, hiện tại rất nhiều người Tần gia cũng không biết Tần Linh tu sĩ thân phận. Chỉ có Tần Đức một người biết được.

"Hài nhi không biết, linh mà không phải cùng cha cùng đi Võ Đang Sơn sao?" Tần Phong bây giờ còn có rất nhiều chuyện làm không rõ ràng, hôm nay những người kia đến tốt cùng là ai, tại sao phải đối Tần gia xuất thủ, trước đó lão gia tử muốn Tần gia đám người rời đi, khó cũng là bởi vì tránh né bọn hắn? Còn có trợ giúp Tần gia ba người kia lại là người nào, bọn hắn thần bí mà cường đại, tuyệt đối không là võ giả, Tần Phong có thể khẳng định.

Tần Đức cũng biết đạo chúng nhân có rất nhiều nghi vấn, nhưng bây giờ còn không phải đàm luận những này thời điểm, Tần Linh sinh tử chưa bộc, Tần gia nguy cơ còn chưa giải trừ, nguy cơ vẫn bao phủ toàn bộ Tần gia.

Đang Tần Đức cùng Tần Phong đàm luận thời điểm, Huyền Sơ ba người từ trong rừng đi ra, Tần Đức gầy dựa lấy đứng dậy, "Huyền Sơ đạo trưởng, nhưng từng nhìn thấy linh đây?" Tần Đức cũng không biết Tần Linh đã trở về, hơn nữa còn cùng cầu kết ba người phát sinh đại chiến.

Vừa nghĩ tới Tần Linh không rõ sống chết, Huyền Sơ trong lúc nhất thời cũng không biết nên trả lời như thế nào, chỉ có thể miễn cưỡng vui cười nói: "Lão gia tử yên tâm, Tần huynh đã trở về, hiện tại đang cùng địch nhân lộn vòng, có ý để tại hạ ba người mang lão gia tử cùng chư vị rời đi!"

Tần Đức hồ nghi, "Linh mà thật không có việc gì?"

Gặp lão gia tử tựa hồ không tin, Mặc Dương cũng lên tiếng cười nói: "Lão gia tử yên tâm, Tần huynh tu vi cao thâm, những người kia căn bản không phải Tần huynh đối thủ, hiện tại lão gia tử cùng bọn ta vẫn là mau mau rời đi, để tránh có Kẻ xấu chi đồ đến đây!"

Đang trên đường tới, Huyền Sơ ba người liền phát hiện mình bị người theo dõi, nhưng Huyền Sơ lại không thể không đến này, nơi đây mặc dù bí ẩn, nhưng nếu là có người cẩn thận, muốn phát hiện Tần gia đám người cũng không phải rất khó. Huyền Sơ cũng không lo được nhiều như vậy, nơi đây không phải mỗi mồn chờ đợi chi địa, nhất định phải nhanh rời đi.

Tần Đức quay đầu hướng chúng có người nói: "Mọi người nhất định có rất nhiều nghi vấn, nhưng bây giờ đã không có qua nhiều thời giờ cùng các người giải thích, chúng ta Tần gia nguy cơ còn chưa giải trừ, sinh tử tồn vong ngay trong nháy mắt này, cho nên ta hi vọng mọi người có thể giữ vững tinh thần cùng ta cùng một chỗ vượt qua cái này nan quan..."

Sau nửa canh giờ, Tần gia mọi người tại trong rừng cấp tốc tiến lên, mà Huyền Sơ ba người thì là ở giữa không trung Cảnh Giới lầy, để phòng có người mưu đồ làm loạn. Tần Đức tại ăn vào Mặc Dương xuất ra Kim Vân đan về sau, thương thế có chuyển biến tốt.

Tu Chân Giới, nào đó quần sơn trong, Thục Sơn sơn môn chỗ, Hách Nhiên đứng vững chín tòa kỳ phong, theo thứ tự là Thiên Càn Phong, Thiên Xu phong, Thiên Tuyền phong, Thiên Kì Phong, Thiên Quyền phong, Thiên Sát phong, Ngọc Hành phong, Khai Dương phong, Điều Quang phong.

Cửu Phong vây quanh, hiện lên Cửu Cung chi thế, Công Thủ gắn bó. Cửu Phong tương liên càng có thể sinh ra "Thiên Càn Cửu Cung" đại trận, trận này Công & Thủ hợp nhất, nhưng chịu đựng Kim Tiên một kích mạnh nhất. Tương truyền trận này chính là Thục Sơn Đệ Nhất Đại Chương Giáo Bạch Mi Lão tổ chỗ bố trí, chỉ gặp sơn phong ở giữa sương mù mông lung, Tiên Hạc nhảy múa, thỉnh thoảng có đạo kiếm quang cấp tốc xẹt qua, giống như Tiên Cảnh.

Chủ Phong Thiên Càn Phong phía trên, dài mình trong điện, một Đạo Đồng chính xem xét Trường Minh Đăng, đèn này cùng Thục Sơn Phái các người đệ tử tính mệnh cùng một nhịp thở, nếu là có đèn dập tắt, đã nói lên này đệ tử đã bỏ mình.

Đạo Đồng như thường ngày dò xét, đột nhiên phát hiện phương hướng chính đông dập tắt Tam Trảm Trường Minh Đăng, Đạo Đồng tựa hồ có chút khó có thể tin, dụi dụi con mắt, nhìn kỹ lại, thế nhưng là kết quả vẫn là. Đạo Đồng kinh hoàng, lập tức gấp hoảng chạy tới, chỉ gặp diệt đi Tam Trảm Đăng theo thứ tự là cầu kết, Ninh Tắc, Sầm Thu. Đạo Đồng quá sợ hãi, lập tức hô to nói: "Không xong, không xong!" Vội vã chạy ra dài mình điện, hướng chính điện chạy đi.

Trong chính điện, lúc này đã tụ tập không ít người. Nhưng giờ phút này lại là tiếng kim roi cũng có thể nghe được, vậy mà không ai nói chuyện. Ngồi tại thủ vị một người trung niên nói: "Làm sao đều không nói." Đám người nhìn lẫn nhau một cái, sau đó cúi đầu trầm tư.

Lúc này một cái gầy yếu lão giả nói: "Ta đã sớm nói, chương môn liền không nên phái ba người bọn họ tiến đến, người nhìn đều qua lâu như vậy, không có một chút tin tức truyền về, chúng ta ngay cả bảo vật là cái gì cũng không biết! Thiên Kì Phong đệ tử từ là không dựa vào được!" Sau khi nói xong, nhãn quang nghiêng mắt nhìn hướng bốn phía, lấp lánh không yên.

Một thanh âm đột nhiên lóe sáng, "Người nói ai đệ tử từ không đáng tin cậy, khó người Thiên Quyền phong liền so ta Thiên Kì Phong mạnh sao? Còn không phải tất cả đều thua ở đệ tử của ta thủ hạ."

"Người! Người đừng tưởng rằng có cái cầu kết thì ngon." Gầy yếu lão giả tức giận nói.

Điện thủ Trung Niên Nhân cau mày một cái, "Tốt hai vị sư đệ, cũng không cần cãi lộn, việc này sớm có kết luận, cũng không cần lại bởi vì việc này đã thương lẫn nhau hòa khí."

Lúc này Đạo Đồng âm thanh truyền vào đại điện bên trong, sắc mặt của người trung niên hơi có vẻ không vui, nhưng vẫn là nhin xuống không có phát tác.

Đạo Đồng hét hoảng chạy vào đại điện, nói: "Chường Giáo, không xong! Không xong!"

"Chuyện gì hết hoảng như vậy, không biết ta đang cùng Các Phong Phong Chủ nghị sự sao?"

Đạo Đồng sợ hãi, vội vàng nói: "Chường Giáo, dài mình điện xảy ra chuyện!"

Dài mình điện chính là bày đặt Các Phong đệ tử Trường Minh Đẳng địa phương, nơi đó có thể xảy ra chuyện gì. Chẳng lẽ có đệ tử xuất hiện bất trắc. Trung Niên Nhân rất bình tĩnh, cũng không có bởi vì Đạo Đồng lời nói mà có cái gì dị dạng, "Dài mình điện thế nào? Người từ từ nói."

"Dài mình trong điện diệt Tam Trần Trường Minh Đẳng..." Đạo Đồng sợ hãi đáp nói.

"Cái gì, người lặp lại lần nữa!" Một cái hắc phát lão đầu bỗng nhiên quát to một tiếng, người này là Thiên Ki Phong Hàn Lâm.

Nguyên bản an tĩnh đại điện, bởi vì Đạo Đồng trả lời trở nên táo động, Các Phong Phong Chủ cũng tất cả đều trừng lớn lấy hai mắt, nhìn qua Đạo Đồng, Đạo Đồng lắp ba lắp bắp hỏi nói: "Chường... Chường Giáo, dài mình trong điện cầu kết mấy người ba vị sư huynh Trường Minh Đẳng diệt..." Đạo Đồng sau khi nói xong, thở dài một hơi, sụt ngồi dưới đất, trên mặt mồ hôi chảy ngang, phía sau lưng y phục càng là sớm đã ướt đầm.

"Cái gì!" Xao động đại điện giờ phút này cơ hồ muốn bạo động, Thiên Ki Phong Phong Chủ Hàn Lâm nghiêm túc mà hỏi: "Người có phải hay không nhìn lầm." Đạo Đồng cảm nhận được cái kia ánh mắt bén nhọn, trong lúc nhất thời, nói không ra lời.

"Chường Giáo, nhất định là cái này Tiểu Đạo Đồng hoa mắt nhìn lầm, bây giờ Tu Chân Giới có ai dám làm tổn thương ta Thục Sơn Đệ Tử, mà lại đồ nhi ta cầu kết cũng là Kim Đan hậu kỳ, tại Đồng Bối bên trong cũng là người nổi bật, huống chi hắn còn có Đại Nhật Chung hộ thân, có ai có thể bị thương hắn?"

Còn lại Chư Phong Phong Chủ cũng đều nhao nhao gật đầu, Thiên Quyền phong Phong Chủ Thảm Thiên trạch nói: "Không bằng chúng ta tiến đến dài mình điện, xem xét đến tột cùng."

Chúng Phong Chủ nhao nhao đồng ý, "Không biết Chường Giáo Sư Huynh, ý như thế nào?"

Thục Sơn Phái chường môn Thiên Diệp Chân Nghệ nói: "Đã như vậy, cái kia các vị liền theo ta tiến đến đi!"

Đạo Đồng lập tức đứng dậy, cuống quýt ở phía trước dẫn đường. Thấp thóm bất an trong lòng, cũng đang hoài nghi là không phải mình nhìn lầm, trong lòng hồi hận vạn phần, sớm biết lại nhìn rõ Sở chút.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: : Thục Sơn chấn động

Một đoàn người đi ra đại điện, hướng phía dài mình điện đi đến, giờ phút này đã có không ít đệ tử tại quan sát từ đằng xa, trong lòng thầm nghĩ, cái này Chường Giáo cùng tám Đại Phong Chủ cái này là muốn đi đâu a? Chuyện gì xảy ra vậy mà đem bọn hắn tất cả đều kinh động. Mang lòng hiếu kỳ, không ít đệ tử cũng yên lặng theo sau.

Đạo Đồng vội vàng mở ra cửa đại điện, trong lòng lo lắng không thôi, bức thiết hi vọng cái kia Tam Trần Đẳng toàn diệt tốt nhất, nếu không mình liền lại nhận trừng phạt. Yên lặng ở trong lòng cầu nguyện.

Thiên Ki Phong Phong Chủ Hàn Lâm trước hết nhất đi vào đại điện, lập tức hướng cầu kết Trường Minh Đẳng đi đến, đợi đến gần về sau, Hàn Lâm vẫn không thể tin được đây là sự thực, mình đệ tử đặc ý nhất vậy mà... Còn lại Chư Phong Phong Chủ cũng đều an tĩnh nhìn lấy Tam Trần sớm đã dập tắt đã lâu, trở nên băng lãnh thật lâu Hồn Đẳng.

Hàn Lâm trên mặt bắp thịt run rẩy, cổ nện trong lòng sát ý, "Người mau nói đây là có chuyện gì, đây là bao lâu chuyện phát sinh?"

Đạo Đồng thất kinh, thân người cong lại, "Đệ tử không biết... Không biết là lúc nào dập tắt, đệ tử cũng là sáng nay mới phát hiện..."

Chường môn Thiên Diệp Chân Nghệ nói: "Tốt, không cần hỏi hắn, hỏi không ra cái gì. Hiện ở tại chúng ta về đại điện." Dứt lời, cũng không quay đầu lại

liền đi ra dài mình điện. Chúng Phong Chủ cũng đều biểu lộ khác nhau đi ra dài mình điện.

Trong chính điện, Thiên Diệp Chân Nghệ sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ một chút khác thường, "Tốt, các vị nói một chút riêng phần mình cách nhìn."

Hàn Lâm sát ý ngập trời, "Đây còn phải nói nha, mặc kệ đúng đắn ai giết ta đệ tử, ta đều muốn hấn nợ máu trả bằng máu!"

Thiên Tuyền phong Phong Chủ phá vô hại cũng nói: "Nói không sai, quan hệ này đến ta Thục Sơn kiếm danh vọng, định không thể nhẹ dễ buông tha hung thủ..."

Thâm Thiên trạch nói: "Bây giờ còn không biết đến tột cùng hung thủ là ai, làm sao báo cừ?"

"Phái người đi Thế Tục Giới điều tra, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có kết quả. cấu kết ba người cũng không phải như vậy cho dễ bị giết, chỉ sợ hiện ở thế tục giới sớm đã truyền khắp. Có lẽ qua không được bao lâu, liền có tin tức truyền về Tu Chân Giới." Phá vô hại nói.

Thiên Diệp Chân Nghệ hỏi ý kiến hỏi: "Cái kia phái ai đi tương đối phù hợp, các vị có hay không nhân tuyển thích hợp?"

Ngọc Hành phong Phong Chủ nói: "Theo ta thấy liền phái Thiên Xu phong Trác Dặc Tịch cùng Điều Quang phong Sài Ngạn Tích hai người bọn họ tiến đến. Không biết Bạch sư huynh cùng Dẫn sư muội ý như thế nào?"

Thiên Xu phong Phong Chủ trắng tông cùng Điều Quang phong Dẫn Nguyệt đồng thời nói: "Ta không có ý kiến."

Thiên Diệp Chân Nghệ gấp đã chọn tốt người, nói: "Như vậy thì để Trác Dặc Tịch cùng Sài Ngạn Tích xuống núi điều tra việc này, thế tất yếu đem hung thủ mang về Thục Sơn nghiêm trị!" Thiên Diệp Chân Nghệ trong mắt hàn quang bắn ra bốn phía, hàn ý um tùm.

Mấy ngày qua đi, có Tu Chân Giả trở về, rất nhanh Tần Linh tên liền vang vọng Tu Chân Giới, hấn không chỉ có liên sát Thục Sơn ba người, hơn nữa còn từ Giác Mộc Giao trong tay đào thoát. Cái kia Giác Mộc Giao thế nhưng là Phân Thần Kỳ cao thủ, không nghĩ tới Kim Đan Kỳ Tần Linh lại có khả năng như thế. Tuy nhiên nhất làm cho mọi người cảm thấy hứng thú đúng vậy có bảo vật tin tức, ngay tại Tần Linh trong tay, đây cũng chính là Tần Linh vì cái gì có thể từ Phân Thần Kỳ cao thủ trong tay đào thoát, hoàn toàn là ý vào bảo vật.

Thục Sơn Phái mấy ngày nay có thể nói là quần tình xúc động, mỗi cái đều vùng tay vùng chân. Lại có người dám đối với mình môn phái người hạ độc thủ như vậy. Nhất là Thiên Ki Phong người, đều la hét âm ỉ lấy xuống núi vì cấu kết cùng Ninh Tắc, Sầm Thu báo thù. Tuy nhiên tại Hàn Lâm nói đã an bài Trác Dặc Tịch cùng Sài Ngạn Tích đi xử lý việc này về sau, đám người Nộ Hóa mới bình ổn lại.

Chủ phong bên trên, một đôi nam nữ lẳng lặng đứng ở đỉnh núi phía trên, Nam Tử anh tuấn tiêu sái, mắt như sao, có một loại khí chất không nói ra được, nữ tử Uyên Như hoa sen mới nở, tươi mát mà thanh nhã.

Trác Dặc Tịch sư huynh cùng Sài Ngạn Tích Sư Tỷ tới, bọn hấn nhất định là vì Tần Linh sự tình mà đến. Người nghe nói không? Hiện tại Các Đại Môn Phái đều đang chuẩn bị phái ra cao thủ tiến về Thế Tục Giới truy nã Tần Linh. Chúng ta Thục Sơn Phái lần này phái Trác Dặc Tịch sư huynh cùng Sài Ngạn Tích Sư Tỷ, ta muốn lấy tu vi của bọn hấn, Kim Đan Kỳ Tần Linh nhất định là dễ như trở bàn tay. Cách đó không xa, Thục Sơn Đệ Tử khe khẽ bàn luận lấy.

Trong chính điện, Các Phong Phong Chủ lần nữa hội tụ như thế. Trác Dặc Tịch cùng Sài Ngạn Tích đi vào đại điện, cung kính nói: "Gặp qua Chương Giáo, gặp qua các vị Sư Bá, Sư Thúc."

Thiên Diệp Chân Nghệ ngồi tại điện thủ, chậm rãi nói: "Àn, lần này để cho các người đến đây, chắc hấn các người đã biết cần làm chuyện gì?"

Trác Dặc Tịch tiến lên một bước: "Bẩm Chương Giáo, đệ tử cùng Sài sư tỷ đã biết một số, nhưng tình huống cụ thể còn không rõ ràng lắm."

Thiên Diệp Chân Nghệ nói: "Hiện tại tu chân giới đều tại lưu truyền ra thế bảo vật ngay tại Tần Linh trên tay, mà cái này Tần Linh đúng vậy sát hại ta Thục Sơn Đệ Tử thủ phạm. Tuy nhiên nghe nói cái kia Tần Linh đã bị Viêm Hoàng người đánh thành trọng thương, sinh tử khó liệu, trước mắt tung tích không rõ. Chắc hấn các đại phái đều sẽ tùy thời mà động, phái ra cao thủ trước đi tìm hấn, ta muốn các người đuổi tại các đại phái trước đó, tìm tới Tần Linh, cũng đem hấn mang về Thục Sơn, nhưng có thể làm được?"

"Chương Giáo yên tâm, đệ tử định không phụ nhờ vả, đem Tần Linh mang về Thục Sơn..." Trác Dặc Tịch cùng Sài Ngạn Tích đồng thời nói.

Từ đại điện đi ra về sau, Trác Dặc Tịch sư phụ trắng tông nói: "Dặc tịch, lần xuống núi này vì sư đối người vẫn tương đối yên tâm, hơn nữa còn có người Sài sư tỷ làm bạn, liền càng thêm vạn vô nhất thất. Gặp được sự tình gì, người muốn bao nhiêu nghe người Sài sư tỷ ý kiến!"

"Sư phụ yên tâm, đồ nhi sẽ hành sự cẩn thận." Trác Dặc Tịch nói.

"Tốt, thời điểm cũng không sớm, các người tranh thủ thời gian lên đường đi." Trắng tông nói.

Côn Lôn Sơn chỉ đình, một tòa khí thế rộng rãi cung điện bên trong, Côn Lôn Chương Giáo Nam Thiên sắc nhìn trong tay hai phần tin tức, một phần là về rừng từ Thế Tục Giới truyền về, liên quan tới Tần Linh hết thảy tin tức. Một phần khác là liên quan tới Các Đại Môn Phái gần nhất động tĩnh, trong đó có Thục Sơn Phái đã phái Trác Dặc Tịch cùng Sài Ngạn Tích tiến về Thế Tục Giới, truy tra Tần Linh một chuyện.

Sau một lát, Nam Thiên sắc đối người bên cạnh nói: "Di thông tri các điện Điện Chủ, nói ta có việc gấp thương lượng."

Côn Lôn cùng sở hữu sáu đại điện, theo thứ tự là Dương Thiên điện, Hạo Thiên điện, Viêm Thiên điện, Sí Thiên điện, Loạn Thiên điện cùng Quân Thiên điện. Nam Thiên sóc không chỉ có là Côn Lôn Phái Chương Giáo, đồng thời cũng là Sí Thiên điện Điện Chủ.

"Tuân mệnh." Bên cạnh một đệ tử cung kính nói, sau đó vội vàng mà đi.

Nửa khắc đồng hồ về sau, các điện Điện Chủ toàn bộ đi vào. Viêm Thiên điện Điện Chủ đợi quân nói nói: "Không biết Chương Giáo cho gọi, có chuyện gì quan trọng?"

Nam Thiên sóc trầm giọng nói: "Các ngươi nhìn xem cái này đi!" Tiếp lấy liền đem hai khối Ngọc Giản ném về các Đại Điện Chủ, một lúc sau, Nam Thiên sóc nói: "Đều nói nói riêng phần mình cách nhìn đi."

Một cái uy vũ nam tử trung niên đậm chân mà ra, hắn là Loạn Thiên điện Điện Chủ Tả Khâu Minh, "Nếu là thật sự như tin tức này nói, bảo vật tại cái kia Tàn Linh trong tay, như vậy Côn Luân chúng ta nhất định phải đem Tàn Linh tìm tới, sau đó mang về Côn Lôn, không thể để môn phái khác đoạt trước một bước, đặc biệt là Thục Sơn cùng Tam Tiêu."

Quân Thiên điện kể bên cũng tán đồng nói ra: "Tả Sư Huỳnh nói không sai."

"Bây giờ Các Đại Môn Phái đều sẽ điều động đệ tử xuống núi, ta lo lắng đồ nhi ta ứng thù sẽ thế đơn lực bạc, đâu không lại họ. Nhất là Thục Sơn Phái càng đem Sài Ngạn Tích cũng phái đi ra, năng thế nhưng là Diêu Quang Dẫn Nguyệt đệ tử đặc ý, nghe nói trăm năm trước liền đã đạt tới Nguyên Anh Trung Kỳ, lại thêm Trắc Đặc Tịch, ta coi chừng về rừng cùng Xung Hư không phải là đối thủ." Dương Thiên điện đoạn Lâm Khê sầu lo nói nói.

Nam Thiên sóc cũng âm thầm gật đầu, "Điểm này ta sớm đã nghĩ đến, lần này ta đem lại phái hai người tiến về, bọn hắn là Loạn Thiên điện Long Tử Đằng cùng Quân Thiên điện Mạc Chiêu, hai người bọn họ đều có Nguyên Anh hậu kỳ cùng Trung Kỳ tu vi, lại thêm về rừng cùng Xung Hư, hắn là có thể ứng đối môn phái khác đệ tử từ."

Nửa khắc đồng hồ về sau, ngoài điện đi tới hai tên thanh niên nam tử, đi vào trong đại điện, hai có người nói: "Tham kiến Chương Giáo, không biết Chương Giáo gọi đệ tử đến đây, có gì phân phó?"

"Các ngươi Dương Thiên điện Sư Đệ về rừng cùng Xung Hư ở thế tục giới truyền đến tin tức, nói lần này xuất thế bảo vật đã tìm được, ngay tại một cái gọi Tàn Linh trong tay của người, ta để cho các ngươi hiện tại liền xuống núi tiến về Thế Tục Giới, đem Tàn Linh mang về Côn Lôn. Nhớ kỹ, lần này các ngươi rất có thể cùng Các Đại Môn Phái đệ tử từ gặp nhau, cần hành sự cẩn thận. Rõ chưa?"

"Đệ tử, minh bạch!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: : Luận Tàn

Giờ phút này, ở ngoài xa mấy vạn dặm nào đó Quần Sơn ở giữa, một tòa rộng lớn như biển, Ủy Lam như không trên mặt hồ, chỉ gặp Vân Khí tràn ngập, Bích Lăng dập dờn. Đóa Đóa mỉm cười đứng lặng, thẹn thùng muốn nói sen hoa đua nở ở trên mặt hồ, trập trập mùi thơm ngát, theo gió phiêu lãng, thấm vào ruột gan.

Mơ hồ có thể thấy được giữa hồ phía trên nổi lơ lửng sáu tòa hình dạng khác nhau Cự Đại Đảo. Cái này sáu tòa đảo liền như là từng tòa cự đại Sơn Nhạc, lẳng lặng hoành tại hư không.

Đây chính là Tam Tiêu Phái nổi tiếng Phù Không sáu đảo, theo thứ tự là Thụy Trúc phong, Thanh Phong Các, vân đạm đình, Lan Lăng tự, thà nhưng hiên, li khe núi. Trên hòn đảo bóng người đẹp đề tình thoảng thoảng hiện, lưu lại trập trập hương thơm. Để cho người ta không khỏi nghĩ tìm tòi hư thực, tìm mịch phương tung.

Hồi tiêu trong điện sáu Đại Đảo Chủ ứng chiếu, nhao nhao đã tìm đến, gặp Chương Giáo chưa đến, liền nhao nhao hàn huyên. Nửa chén trà nhỏ qua đi, chỉ gặp ngoài điện chậm rãi đi tới một vị trán mày ngài, răng như trắng như ngọc, cơ như Bạch Tuyết, eo như buộc làm giai nhân. Thật sự là Nhất Cổ Khuyết Nhân Thành, Nhị Cổ Khuyết Nhân Quốc.

Chúng Đào Chủ gặp này, nhao nhao đình chỉ nói chuyện, ánh mắt tập trung, từ đầu đến cuối liền chưa từ rời đi. Ánh mắt bên trong toát ra nồng đậm kính ý. Người này chính là Tam Tiêu Phái Chương Giáo Ứng Thiên Thu.

Ứng Thiên Thu đến đến đại điện, thấy mọi người đến đông đủ, một tiếng êm tai tại đại điện tiếng vọng, "Các vị Sư Huynh Muội đều hẳn là nghe nói Thế Tục Giới phát sinh sự tình, hôm qua Đoan Mộc Yên cùng Mặc Dương cũng truyền tin tức trở về, nói bọn hắn hiện tại cùng Thiên Sư Giáo Huyền Sơ cùng một chỗ, hơn nữa còn cùng Tần Linh trở thành bằng hữu, giờ phút này chính thụ Tần Linh nhờ vả trông nom Tần gia người, đối với cái này, chư vị đều nói chuyện cái nhìn của mình đi!"

Lan Lăng tự Dịch Lâm Thanh nói: "Ta nghe nói cái kia Tần Linh tuy nhiên chỉ có Kim Đan hậu kỳ tu vi, nhưng thủ đoạn lại tầng tầng lớp lớp, có thể từ Phân Thân Kỳ Giác Mộc Giao trong tay chạy ra, đủ để chứng minh điểm này. Ta đoán chừng chính là ta tự mình tiến về cũng chưa chắc có thể cảm được hắn. Mà lại Yên Nhi truyền về tin tức nói, Tần Linh Chiến Đấu Lực không kém gì một loại Nguyên Anh tu sĩ..."

Còn lại bốn đào Đào Chủ nghe Dịch Lâm Thanh nói như thế, cũng nhao nhao động dung, không khỏi hoài nghi nói: "Dịch sư muội, người đánh giá quá cao hẳn đi! Người có thể Độ Kiếp Kỳ cường giả, làm sao có thể ngay cả một cái Kim Đan Kỳ tiêu tử đều bắt không được, nói ra ai mà tin a?" Thà nhưng hiền nước Lăng Vũ không thể tin.

"Thầy Sư tỷ nhưng không nên xem thường cái kia Tần Linh, theo Yên Nhi nói cái kia Tần Linh từ Giác Mộc Giao trong tay đào tẩu lúc, nàng không có cảm thấy một tia sóng pháp lực, thật giống như Tần Linh là hư không tiêu thất. Giác Mộc Giao mấy lần cũng không có phát hiện Tần Linh tung tích, cho nên ta hoài nghi Tần Linh có một kiện Không Gian Linh Bảo, hẳn là bởi vì trốn đến Linh Bảo bên trong, mới trốn qua Giác Mộc Giao Thần Thức cảm giác."

"Cái gì! Không Gian Linh Bảo!" Trong lòng mọi người nhắc lên kinh đào hải lãng, liền ngay cả luôn luôn bình tĩnh Ứng Thiên Thu cũng vội vàng hỏi: "Dịch sư muội nói nhưng là thật?"

Không Gian Linh Bảo đám người cũng chỉ tại Cổ Lão trong cổ tịch nhìn thấy qua đôi câu vài lời, trong đó nổi tiếng nhất thuộc về Nữ Oa Nương Nương Sơn Hà Đò. Tam Tiêu Phái truyền thừa đã lâu, đối với mấy cái này bí văn hoặc nhiều hoặc ít vẫn là biết một số.

Nhìn thấy mọi người lớn như thế phản ứng, Dịch Lâm Thanh biết mình nói có chút quá, "Ta cũng không phải mười phần khẳng định, cái này chỉ là phán đoán của ta. mà lại ta còn nghe Yên Nhi nói Tần Linh hiện tại vẫn chưa tới hai mươi tuổi."

Chúng Đào Chủ lần nữa kinh ngạc đến ngây người, không đến hai mươi tuổi Kim Đan hậu kỳ, đây là khái niệm gì. Coi như trong Tu Chân giới thiên tài cũng không có nói hai mươi tuổi trái phải liền ngưng Kết Kim Đan.

Ứng Thiên Thu đôi mi thanh tú cau lại, tiếp theo chậm rãi nói: "Xem ra chúng ta cần lại lần nữa xem kỹ người này. Hiện tại tu chân giới đều tại lưu truyền nói ra thế bảo vật ngay tại Tần Linh trong tay, mà vừa rồi trải qua Dịch sư muội kiểu nói này, ta cảm thấy thật là có khả năng, có lẽ xuất thế bảo vật đúng vậy Dịch sư muội nói Không Gian Linh Bảo."

Nước Lăng Vũ nói: "Chương môn, vậy chúng ta phải làm thế nào đối đãi Tần Linh, là đem người nhà của hắn chop tới, bức bách hắn giao ra Linh Bảo. Vẫn là..."

Nước Lăng Vũ lời kia vừa thốt ra, Thanh Phong Các Mộ Vân liền phản đối nói: "Việc này tuyệt đối không thể, ta Tam Tiêu Phái lúc nào biến thành cái kia loại Hạ Cửu Lưu môn phái. Khó ta đường đường Tam Tiêu Phái còn muốn đi bắt những người phạm tục kia sao? Ta nhưng làm không được! Chúng ta cũng không giống như Thực Sơn vô sỉ như vậy!"

Dịch Lâm Thanh cũng nói: "Mộ sư tỷ nói không sai, ta cũng là làm không được."

"Ta cũng chỉ là đánh cái so sánh, nói một chút mà thôi. Cũng không có nói thật đi bắt Tần Linh người nhà. Chương Giáo người nói nên làm cái gì, chúng ta tất cả nghe theo người, ta nhưng nghe nói hiện tại Các Đại Môn Phái đã phái ra cao thủ tiến về Thế Tục Giới đuổi bắt Tần Linh."

Ứng Thiên Thu nói: "Nếu như Tần Linh thật sự có Không Gian Linh Bảo, như vậy ta muốn liền coi như chúng ta tự mình đi cũng là uống công, không bằng giao hảo cùng Tần Linh, như thế thời khắc nguy cơ nếu là thi tăng cứu viện, Tần Linh chắc chắn sẽ đối ta Tam Tiêu vô cùng cảm kích, có lẽ tương lai không lâu, ta Tam Tiêu sẽ có không tương tượng nổi thu hoạch. Cũng may hiện tại Đoan Mộc Yên, Mặc Dương đã cùng Tần Linh trở thành hảo hữu."

"Chương Giáo nói không sai, ta Không ý kiến. Một cái không đến hai mươi tuổi Kim Đan hậu kỳ, Ta tin tưởng cái kia Tần Linh thành tựu tương lai sẽ không thua chúng ta." Dịch Lâm Thanh không nhanh không chậm mà nói.

Nước Lăng Vũ cũng gật đầu nói, "ta cũng Không ý kiến."

Còn lại ba vị Đào Chủ cũng riêng phần mình gật đầu, Ứng Thiên Thu thấy mọi người không có ý kiến, tiếp lấy nói: "Hiện tại các phái đều đã phái ra cao thủ tiến về Thế Tục Giới, Tầm Hoa Tần linh hạ lạc, mà Tần Linh người nhà tất nhiên sẽ có phiền phức, hiện tại Đoan Mộc Yên đám ba người tại vậy ta lo lắng bọn hắn sẽ thế đơn lực cô, không đủ để chống cự các phái cao thủ. Các người có gì tốt đề nghị."

Mộ Vân suy tư một lát, nói: "Lần này khác biệt dĩ vãng, chúng ta phải đối mặt chính là các đại phái, phái nhiều người hơn nữa sợ là cũng không thể cùng các phái tất cả cao thủ chống đỡ, vì kế hoạch hôm nay, chỉ cần chúng ta chỉ có thể cùng các phái cao thủ lượn vòng, không thể xung đột chính diện..."

"Mộ sư muội có ý tứ là..."

"Ý của ta là chỉ cần chúng ta tại Tần gia bố trí xuống trận pháp, không chỉ có thể bảo vệ Tần gia, hơn nữa còn có thể ngăn cản các phái cao thủ, để bọn

hắn biết khó mà lui!" Mộ Vân bao hàm tự tin.

Ứng Thiên Thu trầm tư gật đầu, cảm thấy cái chủ ý này không tệ, không đánh mà thắng chi Bình. Còn lại bốn vị Đào Chủ cũng biểu thị đồng ý.

"Vậy chúng ta bố trí cái nào loại trận pháp, có thể ngăn chặn lại được các phái cao thủ." Nước Lăng Vũ nhìn về phía Mộ Vân, bình thường trận pháp là không thể nào ngăn cản các đại phái cao thủ, bởi vì các đại phái bên trong cũng có được trận pháp cao thủ. Nhất định phải vãi kế tiếp đại trận mới có thể.

Chỉ nghe Mộ Vân chậm rãi nói ra: "Cửu Khúc Hoàng Hà!"

"Cái gì, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận!" Chúng người thất kinh, căn bản không có dự liệu được Mộ Vân sẽ nói ra đại trận này.

Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận chính là Tam Tiêu Phái bên trong bí mật bất truyền, đồng thời cũng là Tam Tiêu Phái hung ác nhất, ác độc nhất một cái trận pháp, tại tu chân giới bên trong cũng có được hiển hách hung danh, có thể nói là hung danh lan xa, tuy nhiên cái kia đã là mười phần xa xưa sự tình, bây giờ biết trận này cũng chỉ có các phái những lão quái vật kia.

"Muốn Bối Trận, liền muốn đến cái vô cùng tàn nhẫn nhất, dạng này mới có thể chấn nhiếp các phái người. Mới có thể bảo đảm vạn vô nhất thất. Giảm bớt ta phải đệ tử thương vong." Mộ Vân khanh sẽ có lực nói nói.

Dịch Lâm Thanh chậm chậm gật đầu, "Mộ sư tỷ nói rất có lý, như thế liền có thể để các phái có kiêng kỵ không dám hành động thiếu suy nghĩ, có sao mà không làm."

Thấy mọi người ý kiến nhất trí, Ứng Thiên Thu nói: "Muốn bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, thấp nhất cũng cần ba cái Nguyên Anh kỳ tu vi người, các người cảm thấy phái ai đi tương đối tốt?"

Năm vị Đào Chủ cúi đầu suy tư, nhao nhao muốn lấy môn hạ của chính mình điều kiện phù hợp đệ tử, lúc này vân đạm đình Liễu Ngọc nghiêng nói ra: "Chưởng Giáo, ta nghĩ đến ba cái nhân tuyển thích hợp."

Ứng Thiên Thu nói: "Là ai? Liễu sư muội nói một chút."

"Các nàng đứng vậy chưởng dạy đệ tử của người, khó Chưởng Giáo đem các nàng tỷ muội ba người quên rồi?" Liễu Ngọc nghiêng nhắc nhở nói.

Tức khắc, bốn vị Đào Chủ trong đầu đồng thời hiện ra ba đạo thân ảnh, ta làm sao đem các nàng quên, các nàng ba cái là lại thích hợp bất quá. Ứng Thiên Thu biết Liễu Ngọc nghiêng nói các nàng là người nào.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 151: : Tu Chân Giới vận động

"Liễu sư muội nói thế nhưng là Hàn Ngưng băng ba tỷ muội?" Ứng Thiên Thu nói.

"Chính là ba người các nàng, ba người các nàng đều có Nguyên Anh kỳ tu vi, mà lại ba người vì song sinh tỷ muội giữa lẫn nhau Tâm Ý Tương Thông, phối hợp ăn ý. Có thể đem trận pháp uy lực phát huy đến lớn nhất."

Ứng Thiên Thu nói: "Người nói không sai, ta cũng nghĩ qua ba người các nàng. Thế nhưng là ba người các nàng đang lúc bế quan Tu luyện, không biết bây giờ xuất quan hay chưa?" Gọi tới bên người một có người nói: "Người đi li khe núi một chuyến, nhìn xem sư tỷ của người Hàn Ngưng băng các nàng là không xuất quan?"

"Vâng, sư phụ." Nữ tử quay người đi ra đại điện.

Nửa khắc đồng hồ về sau, nữ tử trở về, sau người còn có ba người. Nữ tử nói: "Sư phụ, ta đem Hàn Ngưng băng mấy người ba vị Sư Tỷ gọi tới."

Lúc này đi theo nữ tử sau lưng tam đạo tiêm ảnh, trầm miệng một lời nói: "Đồ nhi Hàn Ngưng băng, Hàn Ngưng sương, Hàn Ngưng Vũ gặp qua sư phụ." Tiếp lấy lại đối năm vị Đào Chủ nói: "Gặp qua các vị Sư Thúc Sư Bá..."

Úng Thiên Thu mỉm cười, lập tức giống như trăm hoa đua nở, khiến người ta say mê, "Băng nhi, các người xuất quan."

"Đúng vậy, sư phụ, chúng ta hôm qua xuất quan, vốn định hôm nay đến bẩm báo sư phụ..." Hàn Ngưng Băng Đạo.

Úng Thiên Thu lộ ra một vẻ kinh ngạc, "Băng nhi các người có phải hay không đột phá Nguyên Anh hậu kỳ?"

"Đúng vậy, sư phụ, đệ tử ba người hiện tại đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ." Hàn Ngưng băng thật yên lặng, cũng không có bởi vì Úng Thiên Thu hỏi thăm mà kích động.

Úng Thiên Thu vui mừng nói, "ba người các người quả nhiên không để cho vi sư thất vọng, vừa vặn các người xuất quan, có một kiện nhiệm vụ cần muốn ba người các người cùng nhau tiến đến."

Hàn Ngưng băng ba có người nói: "Sư phụ xin phân phó."

Một khắc đồng hồ về sau, tỷ muội ba người từ hồi tiêu điện đi ra, Hàn Ngưng Vũ hưng phấn toát ra, "Đại tỷ, ta không nghe lầm chứ, sư phụ để cho chúng ta đi Thể Tục Giới tìm gỗ khoi sư muội cùng Mặc Dương sư đệ? Đây là sự thực sao? Ta nhưng thật lâu không có xuống núi!"

"Người không nghe lầm, nhìn đem người cao hứng, người cứ như vậy ưa thích đi Thể Tục Giới?" Hàn Ngưng băng hỏi.

Hàn Ngưng sương ở một bên trên ghé nói: "Ta nhìn không phải đâu, có lẽ là muốn gặp được một ít người, cho nên mới sẽ cao hứng đến dạng này. Có phải hay không a, Tam Muội?"

Hàn Ngưng Vũ sắc mặt trong nháy mắt hồng nhuận phon phớt, vội vàng giải thích nói: "Nhị tỷ, người chớ nói lung tung, ta cũng không thích cái tiểu tử thú kia..."

Hàn Ngưng sương cười càng mừng hơn, nháy mắt hiếu kỳ nói: "Khanh khách... Cái nào tên tiểu tử thú a, ta nhưng không hề nói gì, Tam Muội người đây chính là không khai từ chiêu!"

Hàn Ngưng Vũ thẹn thùng nói: "Đại tỷ, người nhanh quản quản nhị tỷ, người nhìn nàng luôn luôn khi dễ ta."

"Tốt, không nên ồn ào, các người quên sư phụ lời nhắc nhở sự tình sao? Ngày mai chúng ta liền lên đường tiến về Thể Tục Giới cùng gỗ khoi sư muội hội hợp, mà lại sư phụ để cho chúng ta mau sớm quen thuộc Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận, để tránh đến lúc đó ngoài ý muốn nổi lên." Hàn Ngưng băng nói nói.

"Đại tỷ, đây chính là chúng ta Tam Tiêu Phái nổi tiếng Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận sao?" Hàn Ngưng Vũ nhìn qua Hàn Ngưng băng trong tay trực quyền.

Hàn Ngưng Băng Đạo: "Không sai, đây chính là sư phụ luyện chế Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận Trận Đồ."

"A, chỉ là Trận Đồ a! Ta nguyên lai tưởng rằng sư phụ sẽ dạy cho chúng ta như thế nào bày trận đâu!" Hàn Ngưng Vũ đáng tiếc nói.

Hàn Ngưng Băng Đạo: "Tam Muội có chỗ không biết Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận bằng chúng ta tu vi hiện tại là khó mà bày ra! Mà lại đại trận này chính là ta Tam Tiêu bí mật bất truyền, sư phụ như thế nào lại nhẹ Dịch Truyền thụ. Tam Muội cũng chớ xem thường tám trận đồ này, chỉ cần chúng ta ba người thuần thục nắm giữ trận đồ này, liền xem như gặp được Hợp Thể Kỳ cao thủ chúng ta cũng có thể đấu một trận."

"Thật sao đại tỷ, tám trận đồ này thật sự có lợi hại như vậy?" Hàn Ngưng sương tựa hồ không tin.

Hàn Ngưng băng nhìn chăm chú trong tay Trận Đồ, trong mắt đều là tin tưởng vững chắc, "Đến lúc đó các người liền sẽ biết nói, đi, chúng ta bây giờ liền đi bố trí xuống trận này, thật tốt diễn luyện. Đến lúc đó mới có thể ngăn cản ở các phái cao thủ."

Hàn Ngưng Vũ nói: "Tốt, tốt... Ta đều có chút không thể chờ đợi."

Tần Linh Sơn Mạch một chỗ bí ẩn trong rừng rậm, Tần gia đám người chính thờ hồng học khôi phục Thể Lực, đi qua một ngày một đêm không ngừng đi đường, giờ phút này mọi người đã cách Thái Bạch Sơn mấy trăm dặm, tiến nhập Tần Linh Sơn Mạch chỗ sâu, đây là Huyền Sơ đám người chủ ý, Tần Linh Sơn Mạch núi cao gỗ sâu, đối với lúc này Tần gia mà nói, không thể nghi ngờ là chỗ đi tốt nhất.

Một góc ngàn năm Cổ Mộc phía trên, Huyền Sơ ba người ngồi xếp bằng, lắng lắng điều tức lấy, tuy nhiên trên đường đi đám người xâm nhập Tần Linh Sơn Mạch, chuyên hướng ít ai lui tới chỉ địa tiến lên, nhưng sau lưng những tu sĩ kia luôn luôn thoát khỏi không xong, thậm chí còn có người muốn cái kia tròng ra tay.

Nửa khắc về sau, Huyền Sơ chậm rãi mở hai mắt ra, "Đây đã là nhóm thứ sáu, còn tốt tu vi đều không cao lắm, còn có thể ứng phó. Ta sợ mấy ngày nữa liền sẽ có cao thủ đến đây. Khi đó bằng ba người chúng ta là ngăn cản không nổi."

Mặc Dương chán ghét hướng phía sau lưng nhìn mấy lần, "Huyền Sơ huynh không cần lo lắng, Sư Tỷ đã truyền tin trở về, tin tưởng không lâu sau, ta Tam Tiêu liền sẽ có viện binh đến, đến lúc đó ta ngược lại muốn xem xem, còn có ai dám cùng ta Tam Tiêu Phái đối nghịch!"

Huyền Sơ tuy nhiên nghe Mặc Dương nói như thế, nhưng vẫn mơ hồ lo lắng. Nước xa không cứu được lửa gần, tại viện binh chưa tới trước đó vẫn là muốn tự nghĩ biện pháp, tuyệt đối không thể để cho Tần gia người thụ một điểm thương tổn. Đây là Huyền Sơ tuyệt đối không cho phép.

Tu Chân Giới lần này có thể nói là động tĩnh cực lớn, trăm năm khó gặp. Các môn các phái nhao nhao phái ra tinh anh đệ tử tiến về Thế Tục Giới, thấp nhất cũng là Kim Đan Kỳ tu vi, liền ngay cả luôn luôn không thể nào hồi thế sự Khí Tông cùng Dược Tông cũng nhao nhao phái ra đệ tử.

Kinh đô một chỗ, Phủ Trạch san sát, huyền ảo không thôi. Mà tại nó cách đó không xa một tòa cũ nát trong đình viện, giờ phút này lại có vẻ yên tĩnh dị thường. Một cái bình thường gian phòng bên trong, mấy đạo thân ảnh cung kính đứng vững, đến gần xem xét liền sẽ phát hiện bọn hắn rất là quen thuộc, là Vi Hóa Hồ cùng Kháng Kim Long bọn người, mà Giác Mộc Giao cũng ở một bên.

Đột nhiên, một cái thanh âm hùng hậu vang lên: "Giác Mộc Giao, ngươi nói nhưng là thật, cái kia bảo vật thật tại cái kia Tàn Linh trong tay?"

"Đúng vậy, Triệu Trường lão, ta dám khẳng định bảo vật tại Tàn Linh trong tay, bằng không hắn cũng không có khả năng từ trong tay của ta đào tẩu, cho nên ta mới đến xin ngài xuất thủ." Giác Mộc Giao hung dữ nói nói, nghĩ tới Tàn Linh cái này nho nhỏ Kim Đan Tu Sĩ An Nhiên từ trong tay mình đào thoát, Giác Mộc Giao liền ức chế không nổi trong lòng sát ý, hận không thể đem Tàn Linh thiên đạo vạn quả phương giải mỗi hận trong lòng.

Âm thanh lần nữa truyền ra, "Đã như vậy, các ngươi hiện tại liền toàn lực Tầm Hoa Tàn linh hạ lạc, nếu là có kết quả lập tức cho ta biết, ta sẽ ngay đầu tiên chạy đến..."

Giác Mộc Giao cung kính hỏi nói, " vậy bọn ta nên như thế nào thông tri ngài?"

"Tiếp lấy." Chỉ gặp Triệu Trường Lão hướng Giác Mộc Giao mất đi một khối ngọc, sau đó nói: "Ngươi tìm tới hắn về sau, chỉ cần bóp nát khối ngọc này, ta liền sẽ biết vị trí của các ngươi, ngay đầu tiên đuổi tới."

Ra khỏi phòng, Vi Hóa Hồ tựa hồ có chút không xác thực tin, "Tổ trưởng, Triệu Trường lão hắn có thể tóm đến ở Tàn Linh sao? Cái kia Tàn Linh thế nhưng là rất quý dị."

Giác Mộc Giao cười lạnh, nói: "Xem ra ngươi còn không biết Triệu trường lão Cảnh Giới, nếu như các ngươi biết nói, có lẽ liền sẽ không như vậy hỏi."

"Cái kia Triệu trường lão là?" Vi Hóa Hồ tràn ngập hiếu kỳ.

Giác Mộc Giao toát ra một cỗ hâm mộ, "Triệu Trường lão đã là Độ Kiếp Kỳ cao thủ, nếu là ta cũng là Độ Kiếp Kỳ cao thủ, Tàn Linh tiêu nhi làm sao có thể từ trong tay của ta đào thoát!"

"Độ Kiếp Kỳ!" Vi Hóa Hồ giật nảy cả mình, đây chính là hắn dám đều không dám nghĩ, còn lại đám người cũng là cảm xúc bành trướng, tưởng tượng thấy mình lúc nào cũng có thể trở thành cao thủ như vậy.

Đi ra đình viện về sau, Giác Mộc Giao nói: "Vàng bộ người còn không có liên hệ với sao?"

Kháng Kim Long đi lên trước, "Tổ trưởng, ta đã cùng vàng bộ Quý Kim Dương bắt được liên lạc, tin tưởng rất nhanh hắn liền sẽ đi vào kinh đô."

Giác Mộc Giao đắc ý cười, "Rất tốt, ngươi thông báo tiếp hắn, để hắn nói cho bọn hắn tổ trưởng Tắt Nguyệt Ô, nói ta có việc gấp tìm Tắt Nguyệt Ô thương nghị."

"Được rồi tổ trưởng, ta cái này phải."

Giác Mộc Giao lại đối sau lưng Phòng Nhật Thỏ, nói: "Tàn Linh người nhà đã tìm được chưa?"

"Đã tìm được , bọn hắn bây giờ đang ở Tàn Linh Sơn Mạch bên trong, tuy nhiên có Huyền Sơ, Đoan Mộc Yến cùng Mặc Dương ba người thủ hộ, bây giờ còn chưa có tu sĩ dám đối Tàn gia người hạ thủ!"

Giác Mộc Giao hừ lạnh một tiếng, "Xem ra bọn hắn cùng Tàn Linh giao tình không cạn a! Tạm thời trước không cần quản bọn hắn, chúng ta tĩnh quan kỳ biến."

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: : Đoan Mộc thương

Trong sơn động, Thạch Viên lẳng lẳng ngồi tại bên giường bằng đá, nhìn lấy trên giường Tần Linh, mấy ngày nay Thạch Viên một mực canh giữ ở Tần Linh bên cạnh, một tắc cũng không rời. "Đại ca làm sao còn bất tỉnh a, đều đã còn mấy ngày, Hắc Tử, người nói đại ca không có sao chứ?"

Hắc Hùng bắt đầu đi lắc đầu, "Người cái con khỉ này, lúc này mới mấy ngày! Đại ca bị thương nặng như vậy, người cho rằng nói xong liền có thể được không?"

Thạch Viên nhìn chăm chăm Tần Linh trước ngực vết thương đánh giá hồi lâu, thậm chí còn lấy tay chạm đến mấy lần, "Đại ca thương không phải đã toàn bộ xong chưa? Người nhìn nơi này sớm đã khôi phục như lúc ban đầu!"

"Người nói không sai, đại ca thương hoàn toàn chính xác đã khỏi hẳn." Hắc Hùng cũng có chút không hiểu rõ, ẩn lý thuyết lưu lại tại Tần Linh thể nội cái kia đạo ngoại bộ lực lượng đã biến mất, Tần Linh thương cũng khỏi hẳn, sớm nên tỉnh lại, nhưng bây giờ Tần Linh không có một chút tỉnh lại dấu hiệu.

Hắc Hùng tiếp tục nói: "Ta có thể rõ ràng cảm giác được lưu lại tại đại ca lực lượng trong cơ thể đã biến mất, nhưng về phần vì Hà Đại Ca còn không tỉnh lại, ta cũng không rõ ràng lắm."

"Vậy bây giờ chúng ta làm sao bây giờ?" Thạch Viên gấp bứt tai vớt quai hàm, ở một bên đi tới đi lui, lộ ra rất nôn nóng.

"Chờ đã, Ta tin tưởng đại ca nhất định sẽ tại mấy ngày nay tỉnh lại. Ta cảm giác được đại ca thể nội pháp lực bành trướng, tới lúc gấp rút nhanh vận chuyển. Tuy nhiên không biết vì sao lại dạng này, nhưng ta có dự cảm đại ca sẽ rất nhanh tỉnh lại."

Hắc Hùng nói không sai, giờ phút này Tần Linh thể nội chính phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, huyết dịch bốc lên không thôi, pháp lực bành trướng. Đây hết thảy đều là bởi vì lúc trước cái kia một giọt Bàn Cổ Tinh Huyết nguyên nhân, tuy nhiên lúc trước bị Bàn Cổ Tinh Huyết cải tạo thành Cổ Vũ chi thân, nhưng Bàn Cổ Tinh Huyết cũng không toàn bộ phóng thích, đại bộ phận còn chất chứa tại Tần Linh trong thân thể, lần này trọng thương, tinh cò đem Tần Linh thể nội một bộ phận tinh huyết Kích Hoạt, cho nên hiện tại mới có thể xuất hiện loại tình huống này. chắc chắn chờ Tần Linh sau khi tỉnh lại, hẳn sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hoang Cốc, Thái Bạch Sơn bên ngoài mấy trăm dặm một cái sơn cốc, sở dĩ gọi Hoang Cốc, là bởi vì cốc này không có một ngọn cỏ, Phi Điều Bất Lạc, cùng bốn phía lục úc sum suê so sánh, quả thực là không hợp nhau, lộ ra rất quý dị. Hoang Cốc bên trong cây cối thưa thớt, Thạch Huyết trái rộng. Cả ngày Hoàng Sa bay múa, loạn thạch vẩy ra, đây cũng là Huyền Sơ lựa chọn nơi đây nguyên nhân. Tiến có thể công, lui có thể thủ. Có thể trình độ lớn nhất bên trên bảo hộ Tần gia đám người.

Mặc Dương vừa đi vừa về bồi hồi, nhìn qua có chút lo lắng, đối Đoan Mộc Yên nói: "Sur Tỷ, sư phụ các nàng phái người tới lúc nào mới có thể đến a? Hiện tại truy tại phía sau chúng ta người càng đến càng lợi hại, tại tiếp tục như vậy chúng ta căn bản không phải đối thủ!"

Đoan Mộc Yên cũng ngưng lòng mảy mảy tư, mấy ngày nay Đoan Mộc Yên rõ ràng cảm giác được đến đây tu sĩ tu vi càng ngày càng cao sâu, hẳn là các phái tinh anh cao thủ. Mà Tam Tiêu Phái viện binh lại chậm chạp chưa tới, Đoan Mộc Yên cũng tràn đầy lo lắng.

Lúc này, Huyền Sơ đột nhiên đứng dậy, nhìn chăm chú phía trước, "Lại có người tới, tựa hồ còn không yếu..." Huyền Sơ cùng Mặc Dương người tới Cốc Khẩu, Cốc Khẩu bên ngoài đứng lẳng lẳng một thanh niên.

Mặc Dương tiến lên một bước, "Các hạ là ai, không biết Tần gia thụ tại Tam Tiêu Phái cùng Thiên Sư Giáo che chở sao? Khó người muốn cùng chúng ta là địch. Thúc thời liền mau mau rời đi, nếu không cũng đừng trách ta không khách khí!" Nhiều ngày tới quấy rối, để Mặc Dương trong lòng hận khí tỏa ra, bây giờ gặp lại có người đến đây, Mặc Dương sao lại cho hắn sắc mặt tốt.

Thanh niên nam tử tự tin cười cười, chậm chậm nói: "Đừng hướng trên mặt mình thiếp vàng, người khác sợ người Tam Tiêu Phái, ta Vũ Phàm cũng không sợ, hôm nay ta là đến đây tìm Tần Linh, cùng các người không quan hệ! Các người như không muốn ngoài ý muốn nổi lên, liền đuổi mau tránh ra cho ta!" Một cỗ khí thế bén nhọn từ thanh niên trên thân bắn ra.

Huyền Sơ ngưng trọng biểu lộ phía trên, có một tia kinh sợ, "Người là Vũ Phàm, thế nhưng là Thanh Thành Phái cái kia Vũ Phàm?"

"Chính là kẻ hèn này, ta muốn trong Tu Chân giới vẫn chưa có người nào dám mạo hiểm dùng tại hạ danh hào." Thanh niên lộ ra rất tự tin, ung dung không vội, tựa hồ căn bản cũng không có đem Huyền Sơ cùng Mặc Dương để vào mắt.

Hắn đứng vậy Thanh Thành Phái Vũ Phàm, hư hổng như vậy, hẳn làm sao cũng tìm tới cái này, ta nhưng không phải là đối thủ của hắn. Mặc Dương lo lắng. Vũ Phàm danh hào Mặc Dương từng nghe nói qua, tại tu chân giới cũng là có chút danh tiếng. Một thân tu vi quả thực không yếu, nghe nói đã đạt tới Kim Đan hậu kỳ.

Đoan Mộc Yên chẳng biết lúc nào từ trong cốc đi ra, "Yên tâm đi! Người này giao cho ta tới đối phó."

Mặc Dương giật mình, đúng a, ta làm sao đem Sur Tỷ đem quên đi, hẳn nhất định không phải Sur Tỷ đối thủ!

"Người này tại tu chân giới mới trong đồng lứa cũng Tiểu Hữu Danh Khí, tu vi cũng là Kim Đan hậu kỳ, tuy nhiên so ta yếu một điểm, nhưng vẫn không thể khinh thường. Còn cần cẩn thận ứng đối." Đoan Mộc Yên không có khinh thị chút nào.

Gặp Đoan Mộc Yên đi ra, Mặc Dương uống nói: "Vũ Phàm, ta khuyên người vẫn là chạy nhanh đi, bằng không ta để sư tỷ của ta thật tốt giáo huấn người

một chút."

Vũ Phàm cắt tiếng cười to, nói: "Đã sớm nghe nói Đao Mộc tiên tử tên, một mực vô duyên nhìn thấy, chắc hẳn vị này đúng vậy Đao Mộc tiên tử a?" Vũ Phàm nhìn chăm chú Đao Mộc Yên, trong mắt tràn ngập vô tận chiến ý.

Đao Mộc Yên chậm rãi đi ra, lẳng lặng nhìn Vũ Phàm. Lúc này, Vũ Phàm cũng tại yên lặng quan sát Đao Mộc Yên, há? Nàng này đúng vậy Đao Mộc Yên, quả nhiên cũng trong truyền thuyết như thế, tu vi không yếu, thực lực vậy mà tương đương với ta.

Vũ Phàm nhìn lấy Đao Mộc Yên, "Nguyên lai là Đao Mộc tiên tử, tha thứ tại hạ mắt vụng về không thể nhận ra Tiên Tử."

Mặc Dương lại nói: "Hiện tại biết sư tỷ của ta là ai đi! Ngươi vẫn là đi nhanh lên đi! Ngươi không phải sư tỷ của ta đối thủ!"

"Đi, ta tại sao phải đi, hôm nay khó được nhìn thấy Đao Mộc tiên tử, vừa vặn ta cũng muốn cùng Đao Mộc tiên tử luận bàn một chút. Không biết Đao Mộc tiên tử ý như thế nào?" Vũ Phàm lớn tiếng nói.

Mặc Dương trợn trợn cười lạnh, "Ngươi! Vũ Phàm ngươi thật sự là không biết lượng sức!"

Vũ Phàm chăm chú nhìn chăm chăm Đao Mộc Yên, đối Mặc Dương lời nói ngoảnh mặt làm ngơ, tiến lên một bước nói: "Có phải hay không không biết lượng sức, chờ đánh qua sau mới biết nói. Mong rằng Đao Mộc tiên tử vui lòng chỉ giáo!"

Mặc Dương hung hăng trừng mắt Vũ Phàm, "Sư Tỷ, thật tốt giáo huấn cái này cuồng vọng gia hỏa. Để hắn biết sự lợi hại của ngươi!"

Đao Mộc Yên hướng bốn phía nhìn một chút, "Nơi đây có nhiều bất tiện, ngươi ta đổi một chỗ tỷ thí như thế nào?"

"Chính có ý đó." Dứt lời. Vũ Phàm liền hướng phía khe núi bay đi, Đao Mộc Yên quay người đối Mặc Dương nói ra: "Sư đệ, ngươi cùng Huyền Sơ đạo hữu, liền không nên tới, ta chẳng mấy chốc sẽ trở về."

Huyền Sơ cùng Mặc Dương trở lại sơn cốc, thế nhưng là một canh giờ trôi qua, còn không thấy Đao Mộc Yên trở về, chỉ có thể mơ hồ nghe thấy từng đợt tiếng oanh minh, Mặc Dương có chút gấp, "Sư Tỷ, làm sao còn chưa có trở lại, chẳng lẽ lại xuất hiện cái gì ngoài ý muốn?"

Huyền Sơ trấn định như thường, "Yên tâm đi, cái kia Vũ Phàm mặc dù tu vi không yếu, nhưng cũng không phải Đao Mộc tiên tử đối thủ."

Mặc Dương không ngừng đi tới đi lui, sau khi, vẫn không thấy Đao Mộc Yên bóng dáng."Không được, ta phải đi xem một chút." Mặc Dương vội vã đi ra ngoài, nhưng mới vừa đi tới ngoài sơn cốc, liền gặp được Đao Mộc Yên.

Mặc Dương hưng phấn vọt tới, "Sư Tỷ, ngươi trở về, chính muốn đi ra ngoài tìm ngươi đây? Thế nào, cái kia Vũ Phàm có phải hay không bị ngươi giáo huấn thảm rồi?"

Đao Mộc Yên sắc mặt có chút không tự nhiên, trên trán giống như chính nhận thụ lấy đau đớn. Bây giờ lại bị Mặc Dương nhất kinh nhất sợ nhiễu loạn khí tức, khí huyết sôi trào.

Phốc!

Mặc Dương bị bất thành linh làm có chút không biết làm sao, vội vàng nói: "Sư Tỷ, Sư Tỷ ngươi thế nào? Ngươi thụ thương rồi?"

Huyền Sơ bị Mặc Dương tiếng kêu sợ hãi kinh động, vội vàng đuổi tới, nói: "Chuyện gì xảy ra?"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: : Xung Hư xuất thủ

Đao Mộc Yên chậm rãi nói: "Ta không sao không cần lo lắng, chỉ là bị một chút xú thương, nghỉ ngơi một hồi liền tốt."

"Sư Tỷ, cái kia Vũ Phàm sao có thể thương tổn được ngươi? Có phải là hắn hay không đùa nghịch cái gì quỷ kế? Không được ta muốn đi tìm hắn báo

thù!" Mặc Dương khó mà tin được, băng vào Sư Tỷ tu vi như thế nào thụ thương.

"Là ta quá bất cẩn, không nghĩ tới cái kia Vũ Phạm còn có thủ đoạn như thế. Sư đệ không nên vọng động, dưới mắt vẫn là bảo vệ Tàn gia đám người khản yếu nhất, chúng ta không thể cô phụ Tàn huynh nhờ vả!"

Huyền Sơ hướng về bốn phía nhìn mấy lần, "Nhanh đem Đoan Mộc tiên tử đi vào đi liệu thương, không phải vậy để cho người ta phát hiện sẽ không hay."

Hai người đem Đoan Mộc Yên sắp xếp cẩn thận về sau, Mặc Dương thật sâu lo lắng, "Sư Tỷ thương thấp nhất cũng cần một ngày liệu dưỡng mới có thể tốt, nếu là trong thời gian này lại đến so người ta lợi hại người nhưng làm sao bây giờ? Cũng không biết Tàn huynh hiện tại như thế nào?"

Huyền Sơ cười khỏ, "Tàn huynh người hiền tự có Thiên Tướng, sẽ không có nguy hiểm gì. Nếu quả như thật gấp, vậy cũng chỉ có liều mạng." Lúc này, Tàn Đức đi tới, trải qua mấy ngày nữa tu dưỡng khôi phục, Tàn Đức thương cơ bản đã khỏi hẳn.

Tàn Đức tràn ngập ý xấu hổ, "Lão hủ nghe nói Đoan Mộc cô nương thụ thương, không biết nhưng có trở ngại?"

"Lão gia tử không cần phải lo lắng, Đoan Mộc cô nương chỉ là một chút vết thương nhỏ, nghỉ ngơi một ngày liền có thể khỏi hẳn."

Tàn Đức áy náy nhìn lấy hai người, "Đây cũng là bởi vì chúng ta Tàn gia mới có thể để Đoan Mộc cô nương thụ thương, lão hủ thật sự là bần khoản a! Liên lụy ba vị!"

Mặc Dương vội vàng nói: "Lão gia tử khách khí, Tàn huynh cùng chúng ta mới quen đã thân, tựa như huynh đệ, người nhà của hân chính là thân nhân của chúng ta, lão gia tử không cần áy náy, đây là chúng ta phải làm..."

"Chính là bởi vì như thế, lão hủ mới càng thêm xấu hổ, không thể giúp ba vị bất luận cái gì bận bịu. Lão hủ vô năng a!" Tàn Đức tiếp tục nói: "Nếu là có cần lão hủ địa phương, xin cứ việc nói, lão hủ ỷ toàn lực ứng phó..."

Đột nhiên, bên ngoài sơn cốc truyền đến một tiếng hét lên, "Tần Linh tiểu nhi, nhanh mau ra đây, giao ra bảo vật tha cho người khỏi chết..."

Tàn gia chừ tâm thần người chấn động, cái này găm lên giận dữ bên trong, ẩn chứa thâm hậu pháp lực, há là bọn họ có khả năng nhận chịu được, Tàn Đức mặt lộ vẻ thần sắc lo lắng.

Mặc Dương giận dữ, đây là trần trụi tại hướng Tam Tiêu Phái khiêu chiến, "Lão gia tử không cần lo lắng, ta đi ra xem một chút đến tột cùng là ai dám lớn mật như thế, không đem ta Tam Tiêu Phái để vào mắt." Dứt lời, liền giận dữ đi ra ngoài.

Hai người tới ngoài sơn cốc, liền gặp được cốc bên ngoài đã tụ tập không ít người, Huyền Sơ nhủ mảy, "Lần này hòng, làm sao tới nhiều người như vậy. Nhất định là Đoan Mộc tiên tử thụ thương tin tức để lộ."

"Lần này nên làm cái gì? Sư Tỷ thụ thương, chỉ bằng hai người chúng ta không là đối thủ của bọn họ, xem ra chỉ có liều mạng!"

"Hi vọng bọn họ có thể có kiêng kỵ, không phải vậy hai người chúng ta chỉ có đổ máu tới cùng. Kiên quyết không thể để bọn họ bước vào cốc này nửa bước."

Hạ quyết tâm về sau, Mặc Dương quát to một tiếng, "Là ai ở đây hô to gọi nhỏ, vậy mà không đem ta Tam Tiêu Phái để vào mắt!"

"Tam Tiêu Phái, khẩu khí thật lớn, khó ngại cho là chúng ta sẽ sợ các người hay sao?" Một thanh âm trong đám người vang lên.

Huyền Sơ đã biết người đến là ai, đối người bày giận nói, "Xung Hư người đã tới, cần gì phải giấu đầu lộ đuôi đâu, khó các người Côn Luân người không dám gặp người sao?"

Xung Hư có chút tức giận, vốn định từ một nơi bí mật gần đó Thao Khống hết thấy, lại không nghĩ bị Huyền Sơ nhìn thấu. Dứt khoát liền hào phóng từ trong đám người đi ra, không chút biểu tình nói ra: "Huyền Sơ, thức thời liền mau tránh ra, bằng không liền đừng trách chúng ta không khách khí, bảo vật Côn Luân chúng ta chắc chắn phải có được!"

Xung Hư tại cùng về rừng một phen sau khi thương nghị, cảm thấy giờ phút này cũng thời cơ tốt nhất, thừa dịp Tu Chân Giới rất nhiều tu sĩ còn chưa đuổi tới, ra tay trước, tìm tới Tần Linh, đem mang về Côn Luân, dạng này bảo vật đúng vậy Côn Luân vật trong túi.

"Xung Hư, khó ngại muốn một đám phạm nhân xuất thủ sao? Người đừng quên Tu Chân Giới quy định. Viêm Hoàng coi như ở phụ cận đây!"

"Phạm nhân? Huyền Sơ, người thật coi là ta không nhìn ra được. Phía sau người cái vị kia là phạm nhân sao? Coi như ta xuất thủ, Viêm Hoàng cũng nói không nên lời cái gì..." Xung Hư chỉ Huyền Sơ sau lưng Tần Đức chất hỏi.

Xung Hư lại nói: "Đừng cho là ta không biết các người có chủ ý gì, muốn nuốt một mình bảo vật? Người hỏi một chút đằng sau ta những người này có nguyện ý hay không?"

"Không nguyện ý..." Xung Hư sau lưng đám người nói.

Mặc Dương nổi giận, "Tu muốn nói vậy, chúng ta là thụ Tàn huynh nhờ vả bảo hộ Tàn gia an toàn, đúng vậy phòng bị các người những này đồ vô sỉ đến

đây nháo sự, Xung Hư không nghĩ tới người Côn Lôn cùng Thục Sơn vô sĩ!"

"Đến tột cùng ai là đồ vô sĩ, mọi người tâm lý đều rất rõ ràng. Sau cùng hỏi các người một lần, đến tột cùng là để, vẫn là không cho?"

Huyền Sơ một bước cũng không nhường, "Muốn động Tàn gia người, trừ phi Bản Đạo ngã xuống."

Xung Hư giễu cợt liên tục, "Liên xem như Đoan Mộc Yên ở đây, ta cũng sẽ không đặt tại trong mắt, huống chi hiện tại nàng đã bị thương. Chỉ bằng các người hai cái, người cho rằng có thể ngăn cản ta sao?"

Huyền Sơ vẫn như cũ không nhúc nhích, "Bản Đạo nói qua muốn động Tàn gia người, trừ phi Bản Đạo ngã xuống! Không phải vậy người mơ tưởng bước vào cốc này nữa bước!"

Hiện lên một tia tàn nhẫn, Xung Hư nhìn hằm hằm hai người, "Thật sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, như vậy thì đừng trách ta vô tình!"

Mặc Dương trào phúng nói: "Xung Hư, bót ở chỗ này làm bộ làm tịch, để ta cảm thấy buồn nôn, người như muốn động thủ, thì tới đi! Chúng ta phụng bồi tới cùng!"

"Hừ, mình ngoan bắt linh, hôm nay ta liền đến giáo huấn người một chút!" Dứt lời, Xung Hư liền hướng hai người đi tới, một cổ như có như không sát ý từ Xung Hư quanh thân khuếch tán mà ra.

Theo Xung Hư từng bước một tới gần, hai người áp lực cũng dần dần biến lớn. Mặc Dương gánh vác thầm nghĩ: "Cái này Xung Hư có Kim Đan Đỉnh Phong tu vi, coi như hai người chúng ta liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn, lần này muốn liều cũng không có có sức liều mạng!"

Khi Xung Hư đi đến cách hai người hai trượng thời điểm, Huyền Sơ bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, tiếp lấy Huyền Sơ cùng Mặc Dương hai người đồng thời công hướng Xung Hư, đôi mặt hai người thể công, Xung Hư lơ đãng, "Không biết tự lượng sức mình! Huỳnh Hòa cũng dám cùng Hạo Nguyệt Tranh Huy!"

Hai người một trái một phải, cùng nhau đánh tới. Lúc này, chỉ gặp Xung Hư trong tay đột nhiên xuất hiện một cổ cò, Huyền Sơ một tiếng la hét, "Không tốt, đây là Tôn Phong Ly Hòa cò, Mặc Dương Huỳnh mau lui lại!"

Tôn Phong Ly Hòa cò, một kiện cả công lẫn thủ trung phẩm pháp bảo, một khi thi triển liền có thể dâng trào ra cuồng bạo Tôn Phong cùng vô tận Ly Hòa, uy lực mười phần cự đại, để cho người ta khó lòng phòng bị.

Chỉ gặp Xung Hư quơ cổ cò, đạo lưu quang từ xưa cò bay ra, phút chốc hóa thành liệt hỏa hùng hực cùng điên cuồng gào thét Tật Phong. Hỏa tá Phong thế, Phong theo lửa động, rất nhanh cả hai hợp hai làm một, mang theo uy thế kinh khủng cùng tật tiếng khóc, nhào về phía hai người.

Huyền Sơ trở mặt, hét lớn: "Mặc Dương Huỳnh, mau lui lại!"

Thế nhưng là Mặc Dương tựa hồ không có nghe được Huyền Sơ lo lắng, y nguyên hướng Xung Hư công tới, không kịp làm bất luận cái gì suy nghĩ Huyền Sơ, cũng kiên quyết mà lên, một kiếm chém về phía Xung Hư. Huyền Sơ biết nếu là giờ phút này mình tránh đi, như vậy Mặc Dương nhất định chống cự không được Tôn Phong Ly Hòa cò, hậu quả khó mà lường được.

Bành... Cuồng phong gào thét, ánh lửa ngút trời!

Một tiếng vang thật lớn về sau, xông hư như không có chuyện gì xảy ra đứng ở cái kia, mặt mỉm cười. Mà Huyền Sơ cùng Mặc Dương lại là song song sau lui lại mấy bước, khoe miệng đều tràn ra máu tươi, hai người đều thụ khác biệt trình độ thương.

Xung Hư đắc ý, nói: "Ta nói qua các người đây là châu chấu đá xe, không biết tự lượng sức mình. Hiện tại các người còn dựa vào cái gì cùng ta đấu. Còn không mau mau tránh ra. Vừa mới ta đã đối với các người lưu tình, như không nhường nữa mở, cái kia đừng trách ta thật không nể mặt mũi!"

Huyền Sơ biết nếu là đem Xung Hư ép, hắn thật dám giết mình, nhưng Huyền Sơ y nguyên không sợ, "Ta nói qua, muốn động Tàn gia người, trừ phi từ Bản Đạo trên thi thể bước qua đi."

"Huyền Sơ, chó cho rằng ta không dám giết người." Xung Hư lớn tiếng quát nói, không nghĩ tới Huyền Sơ mềm không được cứng không xong, cái này khiến hắn có chút khó làm.

Huyền Sơ không sợ ánh mắt thẳng bức Xung Hư, Mặc Dương cũng ưỡn ngực. Xung Hư phần hận, "Cái này là các người tự tìm, nhưng không trách được ta." Xung Hư sát ý tăng nhiều, đã quyết định muốn đối hai người hạ sát thủ.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tô Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: : Bất lực ngăn cản

Một bóng người xinh đẹp xuất hiện, Đoan Mộc Yên đi ra, Mặc Dương vội vàng chạy tới, "Sur Ty, người sao lại ra làm gì, thương thế của người còn chưa khỏi hẳn?"

Đoan Mộc Yên sắc mặt mặc dù lộ ra tái nhợt, nhưng so trước đó hồng nhuận rất nhiều, "Sur đệ không cần lo lắng, cái kia một chút vết thương nhỏ không có gì đáng ngại, hiện tại đã trên cơ bản tốt."

Đoan Mộc Yên ngừng đầu nhìn Xung Hư, chậm chậm nói: "Xung Hư, người thật dám giết ta Tam Tiêu Phái người, liền không sợ làm cho Lưỡng Phái đại chiến?"

Xung Hư ngừng đầu hữu ý vô ý hướng hư không nhìn lại, "Vì bảo vật, hết thảy đều đáng giá. Huống chi các người cũng quá đề cao mình đi, giết các người, Tam Tiêu Phái cũng không thể làm gì ta! Đoan Mộc Yên người sẽ không phải cũng muốn ngăn trở ta đi! Chỉ bằng người cái này thụ thương thân thể, người cho rằng khả năng sao? Thúc thời liền mau mau rời đi, ta tha các người một mạng!"

Ba trên mặt người đều toát ra một loại kiên quyết, là một loại đem sinh tử không để ý quyết tâm. Xung Hư gặp ba người không có chút nào nhượng bộ ý tứ, trong lòng hạ quyết tâm, hôm nay vô luận như thế nào cũng phải đem Tần Linh người nhà hoặc là Tần Linh mang về Côn Lôn, nếu không mấy người còn lại Các Đại Môn Phái người tới, liền không có như vậy dễ dàng.

Xung Hư sẽ không tiếp tục cùng ba người nói nhảm, lần nữa dao động động trong tay cô cò, Tật Phong kinh lửa gào thét mà ra, hướng ba người đánh tới.

Đối mặt Xung Hư mãnh liệt một kích, ba người không thối lui chút nào, nhao nhao xuất thủ. Thế nhưng là ba người đều là thụ thương thân thể, căn bản cũng không có thể là Xung Hư đối thủ.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người bị mạnh mẽ Khí Lưu đánh bay, đổ vào màu xanh trên loạn thạch, mặt đất đã chậm rãi phiếm hồng, không biết là chưa đốt hết ánh lửa vẫn là nóng hổi máu tươi.

Xung Hư thu hồi Tồn Phong Ly Hóa cò, vênh vang đắc ý nhìn lấy ba người, nói: "Hiện tại các người lại như thế nào ngăn ta, Ha-Ha... Bảo vật ta là chắc chắn phải có được, nhất định quy ta Côn Lôn Sở Hữu, các người cũng đừng nghĩ..."

Huyền Sơ chặt vật từ dưới đất đứng lên, lưng la lưng lay căn bản là đứng không vững, lạnh lùng nhìn lấy Xung Hư, "Chỉ cần Bàn Đạo không chết, người liền mơ tưởng bước vào Tần gia nửa bước!"

Gặp Huyền Sơ vẫn không sợ, bất khuất. đến bây giờ còn không chịu từ bỏ, Xung Hư sát ý chợt hiện, lạnh lùng nói: "Đã người một lòng muốn chết, ta liền thành toàn người." Dứt lời, liền muốn đối Huyền Sơ hạ sát thủ.

Tần Đức vẫn luôn ở một bên nhìn lấy, đến giờ phút này, hẳn biết mình nhất định phải đứng ra, bằng không thì cũng hứa Huyền Sơ thật bởi vì Tần gia mà mất mạng, đây là Tần Đức vô luận như thế nào cũng không muốn nhìn thấy kết quả, "Mời thủ hạ lưu tình..." Tần Đức gấp giọng la lên.

Xung Hư dừng tay, hẳn sớm đã liền biết Tần Đức là ai, trực tiếp nói: "Rất tốt, hiện tại ta cho người hai con đường. Thứ nhất, người mang theo người Tần gia ngoan ngoãn theo ta đi, ta buông tha bọn hắn. Thứ hai, ta giết bọn hắn, sau đó đem bọn người mang đi." Xung Hư nhìn lấy Tần Đức, chờ đợi lấy câu trả lời của hắn.

Huyền Sơ gấp, ho ra máu nói: "Lão gia tử, tuyệt đối không nên đáp ứng bọn hắn, bằng không chúng ta không còn mặt mũi đối Tần huynh, Tần huynh trở về chúng ta như thế nào bàn giao!"

"Đúng vậy a, lão gia tử, cùng lắm thì liều mạng với hắn..." Mặc Dương phần hạn nhìn chằm chằm Xung Hư.

Tần Đức có vô tận bi thương, giờ phút này hẳn đã ảm ảm biết Tần Linh chỉ sợ dữ nhiều lành ít, bằng không đã sớm trở về, "Ba vị không cần nói, lão hủ ý đã quyết. Tin tưởng linh mà cũng sẽ đồng ý ta làm như vậy. Ba vị ân đức, ta Tần gia chắc chắn sẽ ghi nhớ trong lòng!"

Xung Hư không nhịn được nhìn lấy bốn người, "Nhanh đưa người người Tần gia triệu tập lại, theo ta cùng nhau về Côn Lôn."

Lúc này, Huyền Sơ cùng Mặc Dương đột nhiên phát động thế công, Xung Hư giận dữ, "Muốn chết!" Cô cò lay động, hướng Huyền Sơ cùng Mặc Dương cuốn tới. Mắt thấy hai người liền muốn bị chết tại cổ dưới lá cò.

"Ngay cả sư đệ ta cũng dám thương, người là chán sống!" Một cái băng lãnh âm thanh đột nhiên vang lên. Ngay sau đó chỉ gặp một đạo kiếm quang đánh

tới, đem Xung Hư công kích hóa giải, giải trừ hai người nguy cơ.

Xung Hư kinh hãi, bởi vì lúc trước hắn không có phát giác bất luận kẻ nào đến, nhìn quanh trái phải, "Là ai, các hạ là ai? Có bản lĩnh liền đi ra, làm gì giấu đầu lộ đuôi!"

Mặc Dương giống như có lẽ đã biết người tới là người nào, vội vàng hướng về phía hư không hô to, "Ngưng Vũ sư tỷ, là người sao?"

Giữa không trung, Hàn Ngưng sương yêu kiều cười, "Cái này Mặc Dương sư đệ thật sự là lợi hại, vậy mà chỉ bằng âm thanh liền biết là Tam Muội!" Dứt lời, Hàn Ngưng sương nhìn chăm chăm vào Hàn Ngưng Vũ, trong mắt ý tứ không cần nói cũng biết.

Hàn Ngưng Vũ không biết là không có minh bạch Hàn Ngưng sương ý tứ, vẫn là đang giả bộ hồ đồ, một mặt vô tội nói ra: "Nhị tỷ, người nhìn ta chăm chăm nhìn làm gì?"

Hàn Ngưng băng hướng phía ngoài trăm thước hư không nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Chúng ta đi xuống đi, gỡ khỏi sư muội các nàng đã bản thân bị trọng thương, không nên trì hoãn."

"Sư Tỷ, chúng ta được cứu rồi, ngưng Vũ sư tỷ các nàng tới..." Mặc Dương hưng phấn cơ hồ muốn nhảy dựng lên, cái nào có một chút trọng thương bộ dáng.

Xung Hư nhìn quanh hai bên cũng không có phát hiện bất luận bóng người nào, đột nhiên cảm giác được không trung truyền đến ba động, ngẩng đầu nhìn lên, liền gặp được Hàn Ngưng băng ba người chậm rãi rơi xuống. Xung Hư có thể cảm giác ra ba người tu vi đều trên mình, nhưng lại không cam lòng từ bỏ, "Các người là người phương nào, ta Côn Lôn Phái sự tình các người cũng dám nhúng tay?"

Hàn Ngưng Vũ yêu kiều một tiếng, "Người không nghe thấy Mặc Dương gọi ta là sư tỷ sao? Người nói ta là người như thế nào?"

Lần này hồng, Tam Tiêu Phái người làm sao tới nhanh như vậy, mắt thấy là phải Thành Công, đáng giận! Xung Hư tràn ngập không cam lòng. Trong hư không về rừng lẳng lặng nhìn, hắn biết lúc này mình nhất định phải hiện thân, không phải vậy lấy tam nữ tính khí, về rừng biết Đạo Trùng hư khả năng khó mà toàn thân trở ra.

Hàn Ngưng sương giận dữ nắn mỏ, "Người cũng dám đối ta Tam Tiêu Phái người hạ sát thủ, quyết không thể dễ tha người." Nói liền huy kiếm đâm về Xung Hư.

Xung Hư vội vàng lui lại, không dám yếu thế, "Dùng thì thế nào, khó người cho là ta Côn Lôn sẽ sợ các người Tam Tiêu sao?" Cổ cờ lật qua lật lại, đạo hỏa quang cấp tốc bay ra, trong nháy mắt liền biến thành một cái Hỏa Phượng. Hỏa Phượng phát ra trận trận thanh thúy kêu to, một đôi móng vuốt chụp vào Hàn Ngưng sương.

Hàn Ngưng băng thấy thế, ngay cả vội vàng nói: "Nhị Muội, tiếp kiếm." Chỉ gặp Hàn Ngưng băng trong tay xuất hiện một thanh Quang Hoa bốn phía bảo kiếm, hàn khí bức người, xem xét liền biết không phải là Phàm Phẩm.

Hàn Ngưng sương thông qua bảo kiếm, kiếm khí như hồng, Hàn Lãnh như nước, chém về phía Hỏa Phượng.

Bành!

Kiếm khí tứ tán, ánh lửa khuấy động, Hỏa Phượng một tiếng hét thảm, từ từ biến thành hư vô, chỉ để lại chấm chút lửa ánh sáng, trên không trung dần dần Yên Diệt.

Xung Hư vội vàng lui lại mấy chục bước, không tốt! Kiếm này phẩm cấp chỉ sợ không thua kém Tôn Phong Ly Hỏa cờ, vốn định nương tựa theo Tôn Phong Ly Hỏa cờ để bọn hắn kiêng kị, nhưng hiện tại xem ra hết thấy cũng đã vô vọng, quay người muốn đi gấp.

"Đã thương ta Tam Tiêu Phái người, lại muốn bỏ đi hay sao sao?" Hàn Ngưng Vũ trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, ngăn tại Xung Hư trước người.

Xung Hư trên mặt co quắp mấy lần, "Các người muốn thế nào?"

"Đã đã thương ta Tam Tiêu Phái người, vậy sẽ phải trả giá đắt, nếu không còn tưởng rằng ta Tam Tiêu Phái sợ người Côn Lôn." Hàn Ngưng sương âm thanh quanh quẩn tại mỗi người bên tai.

Xung Hư sắc mặt cấp tốc biến hóa, đây là trần trụi khiêu chiến, hoàn toàn không có đem Côn Lôn để vào mắt. Lúc này lại nghe được người sau lưng nghị luận, cách ứng thủ bị phản lấp ứng, nói: "Muốn cho ta trả giá đắt, liền nhìn người có hay không bản sự kia!"

Hàn Ngưng sương tràn đầy khinh thị, "Thật đúng là càn rỡ, người cho rằng chỉ bằng người Kim Đan Kỳ tu vi, đúng vậy đối thủ của ta sao?"

Xung Hư một bộ không thèm đếm xỉa tư thái, nắm chặt cổ cờ, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. "Coi như không phải thì phải làm thế nào đây? Cùng lắm thì lưỡng bại câu thương!"

"Không nghĩ tới người còn có chút cốt khí, tuy nhiên ta sẽ không hạ thủ lưu tình." Hàn Ngưng sương Lãnh Lãnh nói.

Hàn Ngưng Vũ đi vào Mặc Dương bên người, quan thăm nghĩ: "Sư đệ, thương thế của người?"

Mặc Dương nói: "Ngưng Vũ sư tử yên tâm, thương thế của ta nghỉ ngơi mấy ngày liền có thể khôi phục. May mắn Sư Tử kịp thời đuổi tới, không phải vậy liền nguy hiểm."

Hàn Ngưng băng đỡ dậy Đoan Mộc Yên, nhìn lấy đang cùng Xung Hư chiến đấu Hàn Ngưng sưng, nói: "Nhị Muội, nhanh chút, chúng ta còn có thật nhiều sự tình muốn làm."

Xung Hư nổi trận lôi đình, hóa ra mình lại bị người như thế khinh thị, lập tức, cổ cò lay động, Phong Hòa gào thét.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: : Ba tỷ muội

Hoa... Hoa... Không dứt lọt vào tai. liệt hỏa lẫn lộn, kinh phong gào thét, Xung Hư cổ động toàn thân pháp lực, đánh ra mạnh nhất một kích.

Hàn Ngưng sưng Nhất Kiếm Tây Lai, mang theo cường thế lực lượng cùng tốc độ, đâm về Xung Hư.

Trong chớp mắt, hai cổ lực lượng gặp nhau, không cần một lát, cuộn cuộn liệt hỏa biến mất hầu như không còn, điên cuồng gào thét Tật Phong cũng không thấy tung tích, hết thấy đều lộ ra bình tĩnh như vậy.

Xung Hư đứng lẳng lặng, tựa hồ chính cực lực áp chế cái gì, trên mặt thỉnh thoảng còn lộ ra thần tình thống khổ. Bỗng nhiên, một ngum máu tươi phun ra, trái phải lay động, muốn ngã xuống đất. Xung Hư vội vàng dùng trong tay cờ chống đỡ, lau khôe miệng máu tươi, một đôi tròng mắt lạnh như băng nhìn chòng chọc vào Hàn Ngưng sưng.

Hàn Ngưng sưng lạnh hừ một tiếng, biến mất không thấy gì nữa, khi lại xuất hiện lúc, trong tay lại nhiều hơn một thanh cờ. Hững hờ nói ra: "Cái này cờ ta liền nhận, coi như là người đã thương sư đệ ta bồi thường."

"Ba vị Tiên Tử cần gì phải như thế khinh người quá đáng đâu? Sư đệ ta đã bị ba vị gây thương tích, ba vị cũng ra oán khí trong lòng, cái kia Tồn Phong Ly Hóa cờ chính là ta Côn Lôn chí bảo, có thể nào để ngoại nhân đoạt đi..." Một bóng người bỗng nhiên xuất hiện tại Xung Hư trước người.

Xung Hư đại hỉ, nhìn hằm hằm ba người, "Sư huynh, các nàng khinh người quá đáng!"

Hàn Ngưng Vũ cùng Hàn Ngưng sưng có chút giật mình nhìn lấy về rừng, bởi vì hai người căn bản không có phát hiện về rừng là như thế nào xuất hiện, Hàn Ngưng băng tựa hồ không có một chút ngoài ý muốn, "Côn Lôn Phái về rừng!"

"Không sai, chính là tại hạ, mong rằng ba vị Tiên Tử có thể trả lại Tồn Phong Ly Hóa cờ, về rừng vô cùng cảm kích, đồng thời như vậy thối lui..."

Hàn Ngưng băng quanh thân nhiệt độ, bỗng nhiên băng lãnh, "Về rừng người đây là đang uy hiếp ta sao?"

Về rừng trấn định như thường, "Sao dám, sao dám! Ba vị Tiên Tử tu vi cao thâm, về rừng sao dám uy hiếp ba vị, về rừng chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi, ba vị vừa xuống núi chắc hẳn còn có chư nhiều chuyện chờ lấy ba vị xử lý, mà lại Tam Tiêu Phái bảo vật đông đảo, tin tưởng ba vị cũng sẽ không coi trọng như thế một cái đồ chơi nhỏ!"

Hàn Ngưng băng quay người đối Hàn Ngưng Vũ nói: "Nhị Muội, nhanh đỡ ba người bọn hắn vào nhà liệu thương..."

Hàn Ngưng băng đôi mi thanh tú nhú chặt, về rừng thực lực tuyệt không yếu tại nàng, coi như mình may mắn đánh bại về rừng, như vậy mình cũng có thể là thụ thương, mà lại Hàn Ngưng băng tới đây không phải cùng các đại phái lên xung đột, mà là bảo vệ Tàn gia người.

Nếu là mình bởi vì cùng về rừng lên xung đột mà bị thương, sẽ đánh loạn toàn bộ kế hoạch, một phen suy tư về sau, Hàn Ngưng băng có quyết đoán, đem trong tay Tồn Phong Ly Hóa cờ ném cho về rừng, "Ta hi vọng các người đừng để ta lại nhìn thấy, không phải vậy lần tiếp theo liền không có dễ dàng như vậy..."

Về rừng cười nhạt một tiếng, "Như thế liền đa tạ ba vị Tiên Tử, Quy mô sẽ không quấy rầy, như vậy cáo từ!"

Xung Hư tựa hồ còn có không cam lòng, bị Hàn Ngưng sưng đã thương, còn không có báo thù, "Sư huynh, chúng ta cứ đi như thế sao? Vì sao

không..."

Về rừng trũng Xung Hư một chút, "Sur đệ chớ có nhiều lời, cái này ba tên nữ tử tu vi cao thâm, mỗi một người đều có Nguyên anh kỳ thực lực, một người ta sẽ rất khó ứng phó, chớ nói chi là ba người, lần này có thể muốn về Tồn Phong Ly Hỏa cò đã tính may mắn, xem ra ba người này hẳn là Tam Tiêu Phái phái tới Viện Thủ, không biết lần này ta Côn Lôn lại phải vị sư huynh nào đến đây?"

Nguy cơ đã giải, Tần Đức tiến lên, "Đa tạ ba vị Tiên Tử xuất thủ cứu giúp, lão hủ vô cùng cảm kích."

Hàn Ngưng băng không biết Tần Đức, "Ngài là?"

Đoan Mộc Yên giới thiệu nói: "Sư Tỷ, hẳn là Tần lão gia tử, Tần Linh gia gia Tần Đức, cũng là Tần gia gia chủ."

"Nguyên lai là Tần lão gia tử, Ngưng Băng gặp qua lão gia tử." Hàn Ngưng băng lễ phép ân cần thăm hỏi.

Tần Đức vội vàng nói: "Không cần đa lễ, mà các người lại là ta Tần gia Đại Ân Nhân, nói những này liền khách khí..."

Hàn Ngưng Băng Đạo: "Đã Tần Linh cùng sư muội ta, sư đệ là bằng hữu, như vậy Tần Linh chính là ta Tam Tiêu Phái bằng hữu, trợ giúp bằng hữu là hẳn là . Lão gia tử liền không cần đề ở trong lòng."

Trong sơn cốc, đám người tụ tập, Mặc Dương lùi ngui mãi thôi, "Hôm nay nhờ có ba vị các sư tỷ kịp thời đuổi tới, bằng không chúng ta liền nguy hiểm."

Hàn Ngưng sương vui cười nói: "Mặc Dương sư đệ, người cần phải nhiều cảm ơn chúng ta Tam Muội, nếu không phải nâng trên đường một mực thúc ta cùng đại tỷ, chúng ta cũng tới không được nhanh như vậy."

Hàn Ngưng Vũ hơi có vẻ thẹn thùng, "Đại tỷ, người nhìn nhị tỷ lại tại nói vậy."

Hàn Ngưng băng ra hiệu đám người yên tĩnh, "Tốt, đều không nên ồn ào, hiện tại chúng ta mà nói chính sự."

Đám người nghe xong, đều an tĩnh lại, Hàn Ngưng băng đối Tần Đức nói: "Lão gia tử, Tần gia người phải chăng toàn bộ ở chỗ này."

Tần Đức chậm rãi lắc đầu, "Ta Tần gia người còn có một bộ phận tại Võ Đang Sơn phụ cận, cũng không có trở về..."

Hàn Ngưng băng sửng sốt một chút, "Ồ? Đây là có chuyện gì?"

Tiếp đó, Huyền Sơ liền đem trước đó hết thầy nói cho Hàn Ngưng băng, Hàn Ngưng băng trầm mặc một hồi, "Không biết chuyện này phải chăng còn có đừng người biết được?"

"Tiên Tử yên tâm, chuyện này cũng không có người nào khác biết được..." Tần Đức lúc ấy cùng Huyền Sơ rời đi thời điểm, liền đã dặn dò Tần Thu, để hẳn hành sự cẩn thận, không thể tiết lộ hành tung. Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là phát hiện không được tung tích của bọn hắn.

Hàn Ngưng băng hướng về đám người nhìn thoáng qua, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì, "Không biết Tần Linh hiện ở nơi nào?" Hàn Ngưng băng câu này lời vừa ra khỏi miệng, liền biết mình nói sai.

Nhìn lấy đám người nặng nề biểu lộ, Hàn Ngưng băng biết Tần Linh tình huống chi sợ không thể lạc quan, nếu là Tần Linh thật xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, cái kia Tam Tiêu Phái làm hết thầy chẳng phải là uổng phí.

Mặc Dương muốn nói lại thôi, nhìn một chút Tần Đức. Tần Đức sắc mặt tái nhợt, không có một chút huyết sắc, "Các người nói đi! Không cần cố kỵ lão hủ, lão hủ có chuẩn bị tâm lý!"

Huyền Sơ biết giờ phút này coi như muốn gạt lão gia tử cũng lừa không được, "Tần huynh trước đó bị Giác Mộc Giao trọng thương, tuy nhiên may mắn đào tẩu, nhưng trước mắt sống chết chưa biết, chúng ta cũng không biết tin tức của hắn!"

Tần Đức lặng yên ngữ không nói, nhưng tim của hắn lại giống như đao giao, tại chảy xuống máu tươi, thân thể Cầm không ngừng run rẩy.

Hàn Ngưng băng nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần Tần Linh không có chết liền tốt, như vậy hết thầy liền còn có hi vọng, "Lão gia tử, ta hi vọng từ giờ trở đi, không có ta cho phép. Bất luận kẻ nào không được đi ra cốc này nửa bước, cũng bao quát các người." Hàn Ngưng băng chỉ Mặc Dương bọn người.

Tần Đức ngừng trong lòng Bi Thống, "Tiên Tử xin yên tâm, lão hủ sẽ để cho Tần gia người thành thành thật thật gốc ở chỗ này, sẽ không để cho bọn hắn cho Tiên Tử gây phiền toái..."

"Sư Tỷ, vì cái gì không để cho chúng ta ra ngoài?"

Hàn Ngưng băng trừng mắt liếc Mặc Dương, "Không cho người ra ngoài từ ta có đạo lý của ta, một hồi người liền sẽ biết nói." Tiếp lấy lại phản hồi: "Người cho là chúng ta mấy người này có thể đỡ nổi Sở Hữu môn phái cao thủ sao? Tin tưởng tại mấy ngày nay bên trong, liền sẽ có các phái cao thủ tụ tập ở đây, đến lúc đó chúng ta là không bảo vệ được Tần gia."

"Thật sao? Vậy phải làm thế nào?" Mặc Dương gấp, vốn cho rằng Hàn Ngưng băng ba người đến có thể giải quyết hết thầy nan đề, nhưng bây giờ nghe giọng điệu này tựa hồ có hơi phiền toái.

Hàn Ngưng sương bình thần ung dung, sớm đã tính trước kỹ càng, "Mặc Dương sư đệ cứ yên tâm đi, trước khi đến Chương Giáo cùng các vị Đạo Chủ đã cân nhắc đến, cho nên mới phái ba chúng ta tỷ muội đến đây, lần này mặc kệ đến bao nhiêu người chúng ta đều không cần sợ hãi! Bảo đảm để bọn hắc tặc cả đều đầy bụi đất, biết ta Tam Tiêu lợi hại!"

"Vậy chúng ta nên làm như thế nào?" Mặc Dương nói.

"Người cùng gỡ khỏi sư muội, còn có Huyền Sơ đạo trưởng liền ngoan ngoãn ở chỗ này liệu thương, còn lại liền giao cho chúng ta là có thể. Ta dám cam đoan đến lúc đó bọn hắc tặc không tiến cốc này nửa bước." Hàn Ngưng sương lòng tin hoàn toàn.

Mặc Dương cười hỏi: "Sư Tỷ, người làm sao có lòng tin như vậy, nên biết đây chính là các đại phái tinh anh đệ tử, cũng không phải một hai cái. Sư phụ bọn hắc tặc đến tột cùng cho các người bảo vật gì a? Nhanh lấy ra cho ta xem một chút." Mặc Dương không kịp chờ đợi muốn biết Hàn Ngưng sương đến tột cùng mang đến bảo vật gì.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: : Ùn ùn kéo đến

Hàn Ngưng sương cười thần bí, chỉ Hàn Ngưng sương phương hướng, "Tại đại tỷ cái kia, người đi tìm nàng."

Mặc Dương lập tức về mặt đau khổ, hắc cũng không dám đi tìm Hàn Ngưng sương, gặp Mặc Dương bộ dáng như thế, Hàn Ngưng sương cười trước hợp ngửa ra sau, "Tốt, không đùa người, ta cho người biết. Kỳ thực Chương Giáo cho bảo vật đúng vậy một cái trực quyền."

Mặc Dương chưa từng nghe nói Tam Tiêu Phái có trực quyền loại bảo vật, "Trực quyền! Cái gì trực quyền? Đó là cái gì bảo bối?"

"Đúng vậy một bức Trần Đồ."

Mặc Dương giật mình mình bạch cái gì, "Trần Đồ, người nói là chúng ta muốn tại sự bố trí này trần pháp?"

"Không sai, chúng ta chính là muốn tại trong sơn cốc này bố trí một cái đại trần, mà lại vừa vặn nơi đây là một cái tuyệt hảo bày trần chi địa..." Hàn Ngưng sương đột nhiên nói nói.

"Sư Tỷ, người xác định chỉ bằng một cái trần pháp liền có thể ngăn cản sao? Ta tin tưởng các môn phái phái ra người nhất định không kém..." Mặc Dương nghi hỏi.

Hàn Ngưng Vũ giống như rất tự tin, "Sư đệ, người nếu là biết nói chúng ta muốn bố trí là trần pháp gì, có lẽ liền sẽ không như thế nói."

Mặc Dương càng trần ngập tò mò, tại Tam Tiêu Phái lúc Mặc Dương nhớ được bản thân cũng chưa nghe nói qua lợi hại gì trần pháp, "Trần pháp gì?"

"Sư đệ, có biết ta Tam Tiêu Phái lợi hại nhất trần pháp là cái nào loại?" "Không biết nói." Mặc Dương lắc đầu. Đoan Mộc Yên cũng ngưng lòng này suy tư, nhưng cũng thực sự nghĩ không ra cái nào loại trần pháp.

Một bên Huyền Sơ đột nhiên mở miệng, "Thế nhưng là Cửu Khúc Hoàng Hà đại trần?"

Mặc Dương cùng Đoan Mộc Yên hiếu kỳ nhìn một chút Huyền Sơ, tiếp lấy lại nhìn phía Hàn Ngưng sương. Tựa hồ tại hỏi thăm có phải hay không cái này.

Hàn Ngưng sương kinh ngạc, có chút khó mà tin được nhìn lấy Huyền Sơ, "Huyền Sơ đạo hữu làm sao biết?"

Huyền Sơ hồi ức nói, "Bản Đạo từng nghe Gia Sư nói qua trần này, Gia Sư nói Cửu Khúc Hoàng Hà đại trần chính là Thiên Hạ Đệ Nhất sát trần, trong trần Quỷ Dị Đa Biến, mười phần khó phá, cho nên sư phụ khuyên bảo Bản Đạo nếu là gặp được trần này, ngàn vạn không thể nhẹ nhạo, không phải vậy sinh tử liền không phải do mình..."

Hàn Ngưng sương âm thầm gật đầu, "Đạo hữu nói không sai, trần này đúng là hung ác dị thường, mười phần hung hiểm, nhưng cũng chính là như thế mới

có thể trấn được các phái cao thủ, để bọn hán không dám nhẹ dễ vào trận, mới có thể hộ đến Tàn gia chu toàn!"

Về rừng cùng Xung Hư từ sơn cốc sau khi rời đi, cũng không đi bao xa, mà là tại Thái Bạch Sơn cách đó không xa tìm một yên lặng chỗ liệu thương, "Sư huynh, của Côn Luân chúng ta người lúc nào đến?" Xung Hư nghĩ tới Tam Tiêu Phái vũ nhục đối với mình, liền khó mà bình tĩnh. Một mặt tức giận hấn, cơ hồ hiện tại liền muốn đi tìm các nàng rửa sạch sỉ nhục.

Về rừng trầm tư một lát, "Tam Tiêu Phái người như là đã xuất hiện, như vậy ta Côn Luân Phái người, ngày mai hẳn là sẽ tới."

"Sư huynh, lần này sư môn phái vị sư huynh nào ai tới đây?" Xung Hư tương đối quan tâm vấn đề này, quan hệ này đến hẳn có thể hay không đi tìm Tam Tiêu Phái báo thù.

Về rừng xa nhìn về phía chân trời, "Sư phụ truyền tin nói, là Long Tử Đằng cùng Mạc Chiêu hai vị sư huynh..."

Xung Hư nghe ngóng vui mừng như rơm rạ, "Là hai vị này sư huynh, lần này tốt, chờ hai vị sư huynh vừa đến, ta xem một chút Tam Tiêu Phái còn như thế nào phách lối!"

Về rừng tiếp tục nói: "Ngày mai hai vị sư huynh vừa đến, liền sẽ thông báo cho cùng ta, đến lúc đó chúng ta cùng nhau trước đi nghênh đón. Sau đó cùng đi tìm sơn cốc, lần này vô luận như thế nào cũng vừa Tàn Linh bắt lấy, tuyệt đối không thể để cho người khác trước phái tay!"

Hoa Hạ một chỗ hư không, hai đạo kiếm quang cấp tốc hiện lên, nhanh như lưu tinh trụ lạc. "Sư huynh, chúng ta đã đến Thế Tục Giới, nhanh liên hệ về Lâm sư đệ, chúng ta cũng tốt cùng mau chóng hán tụ hợp."

"Mạc Chiêu sư đệ nói cực phải, là ta sợ sót, ta cái này cho về Lâm sư đệ truyền tin." Nguyên lai hai người này đứng vậy Côn Luân Long Tử Đằng cùng Mạc Chiêu hai người. Hai người đi cả ngày lẫn đêm, rốt cực đuổi tới Thế Tục Giới.

Về rừng, Xung Hư hai người lẳng lặng ngồi tại ngọn cây, đột nhiên, về rừng trong ngực Ngọc Giản phát ra dị dạng quang mang, về rừng vội vàng xuất ra Ngọc Giản. "Hai vị sư huynh đã đến, đi, chúng ta đi cùng bọn hán tụ hợp." Dứt lời, hai người liền đạp vào Phi Kiếm cấp tốc đi xa.

Một chỗ khác, Long Tử Đằng nhìn chăm chú ngọc trong tay giản, chỉ gặp Ngọc Giản Quang Hoa chớp động, Mạc Chiêu hỏi: "Thế nào sư huynh, liên hệ với về Lâm sư đệ sao?"

"Sư đệ yên tâm, về Lâm sư đệ chính chạy tới nơi đây, chúng ta chỉ cần tại đây đợi là đủ."

Mạc Chiêu lại nói: "Sư huynh có biết lần này Thục Sơn Phái cùng Tam Tiêu Phái là ai xuống núi?"

"Nghe sư phụ nói, Thục Sơn Phái chính là Sài Ngạn Tích cùng Trác Đặc Tịch hai người. Tam Tiêu Phái ta cũng không rõ ràng là ai?"

Mạc Chiêu kinh ngạc, "Lại là hai người bọn họ, nghe nói cái kia Sài Ngạn Tích trăm năm trước liền đã đạt tới Nguyên Anh Trung Kỳ, không biết bây giờ tu vi như thế nào?"

Long Tử Đằng nói ra chính mình suy đoán, "Lấy Sài Ngạn Tích thiên tư, Ta tin tưởng nàng bây giờ chỉ ít cũng có Nguyên Anh hậu kỳ tu vi thậm chí cao hơn."

"Sư huynh nói là nàng khả năng đã là Xuất Khiếu Kỳ rồi?"

"Cái này không không khả năng, cho nên chúng ta nếu là gặp đến cô gái này định muốn hành sự cẩn thận, trước tra rõ thực lực của nàng, cắt không thể lỗ mãng." Long Tử Đằng vừa nói vừa ngược đầu nhìn lên thiên không, tiếp lấy nói: "Về Lâm sư đệ đã tới." Chỉ gặp xa xa không trung hai đạo nhân ảnh nhanh chóng mà đến.

Không đến một lát, hai bóng người liền đến đến Long Tử Đằng cùng Mạc Chiêu trước người, về rừng cùng Xung Hư hai người nhảy xuống Phi Kiếm, cung kính nói, "gặp qua hai vị sư huynh."

Long Tử Đằng cười nói: "Mấy ngày không thấy, xông Hư sư đệ tựa hồ tiểu tự rất nhiều..."

"Sư huynh có chỗ không biết, xông Hư sư đệ là bị người gây thương tích, là sư đệ vô năng, không thể bảo vệ tốt xông Hư sư đệ..."

Long Tử Đằng sắc mặt đột biến, toát ra một cỗ cường thế, "Là ai dám can đảm làm tổn thương ta Côn Luân người?"

"Xông Hư sư đệ là Tam Tiêu Phái người gây thương tích." Tiếp lấy về rừng liền đã giăng giải tại trong sơn cốc phát sinh hết thảy.

Long Tử Đằng kết luận nói: "Dựa theo về Lâm sư đệ giảng, ba người kia hẳn là Tam Tiêu Phái lần xuống núi này người."

"Sư huynh có biết ba người kia là ai?" Xung Hư vội vàng hỏi nói. Tại Xung Hư trong lòng, sớm đã đối Hàn Ngưng băng ba người hận thấu xương, như không phải là các nàng, hiện tại mình sớm đã đắc thủ.

Long Tử Đằng trầm tư một chút, vừa rồi chậm chậm nói ra: "Nếu ta đoán không sai, ba người kia xác nhận Hàn Ngưng băng ba tỷ muội."

Mạc Chiêu hiển nhiên có chút giật mình, "Cái gì! Là ba người các nàng!"

Nhìn qua Mạc Chiêu kinh ngạc bộ dáng, vẻ rùng rợn biết ba người nhất định không đơn giản, ngay sau đó Long Tử Đằng, càng ứng chính ngay ngắn hẳn phỏng đoán.

Chỉ nghe Long Tử Đằng nói: "Nếu là gặp được các nàng một cái trong đó, ta tự tin còn có thể đối phó. Nhưng là xấu chính là ở chỗ ba người này như hình với bóng, mà lại ba người Tâm Ý Tương Thông. Chiến đấu ta chưa chắc là đối thủ của các nàng. Mà lại thông qua về Lâm sư đệ nói, ta kết luận ba người các nàng khả năng đã đột phá Nguyên Anh Trung Kỳ thậm chí có thể là Nguyên Anh hậu kỳ, nếu không cũng sẽ không dễ dàng liền có thể đánh bại xong Hư sư đệ... Để về Lâm sư đệ cảm nhận được áp lực!"

Xung Hư vốn cho rằng cơ hội báo thù tới, thế nhưng là nghe Long Tử Đằng như thế vừa phân tích. Lập tức cảm thấy cơ hội xa vời, nhưng trong lòng rất là không cam lòng. "Sư huynh, tiếp xuống chúng ta nên làm cái gì? Khó nói chúng ta không đuổi bắt Tần Linh sao? Trơ mắt nhìn lấy bảo vật rơi vào Tam Tiêu Phái trong tay sao?"

"Hiện tại lại để cho sư môn phái người đến đây, đã là không kịp. Đến lúc đó chỉ sợ sớm đã liền bị người khác vượt lên trước đắc thủ. Vì kế hoạch hôm nay chỉ có..." Long Tử Đằng cúi đầu suy tư nói.

Mạc Chiêu ngầm hiểu, "Khó Đạo Sư huynh là muốn dựa thế?"

"Không sai, Ta tin tưởng môn phái khác cũng không có tới ngờ tới Tam Tiêu Phái lại phái Hàn Ngưng băng ba người, tất nhiên sẽ cùng như chúng ta thất bại mà về. Đến lúc đó chúng ta liền cùng còn lại mấy Đại Môn Phái liên hợp cộng đồng đối kháng Tam Tiêu Phái, sau đó lại thừa cơ xuất thủ."

Long Tử Đằng lần nữa hỏi: "Về Lâm sư đệ, ngươi cùng xong Hư sư đệ nhưng từng thấy đến Tần Linh bản thân?"

Xung Hư về suy nghĩ một chút, lắc đầu, "Chưa từng thấy đến, tuy nhiên lại gặp được Tần Linh gia gia Tần Đức. Ta còn phát hiện cái kia Tần Đức có tu luyện dấu hiệu, tuy nhiên thời gian ngắn ngủi, nhưng cũng nhanh muốn Trúc Cơ..."

"Sư đệ nói là cái kia Tần Đức cũng tại tu luyện, sẽ không nhìn lầm a?" Long Tử Đằng phản hỏi.

"Tuyệt đối sẽ không, sư huynh xin yên tâm, ta nhìn rõ ràng..." Xung Hư mườì phân khẳng định nói.

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: : CỬ Khúc Hoàng Hà Trận

Mạc Chiêu âm thầm cười một cái, "Đây chính là một tin tức tốt, liền coi như chúng ta tìm không thấy Tần Linh, nhưng chỉ cần chúng ta đem Tần Đức mang về Côn Lôn, liền không sợ cái kia Tần Linh không xuất hiện. Mà lại Viêm Hoàng đối với cái này cũng nói không nên lời cái gì..."

Xung Hư hận hận gật đầu, bị Tam Tiêu Phái nhục nhã, bây giờ Xung Hư ngay tiếp theo Tần gia cũng ghi hận, "Sư huynh nói không sai, Tần Linh là cái con người chí hiếu, quả quyết sẽ không đối Tần Đức bỏ đi không thêm để ý, bằng không lần này cũng sẽ không chém giết cầu kết ba người..."

Long Tử Đằng trầm mặc một hồi, tựa hồ trong lòng đã có chủ ý, "Việc này không thể Ngoại Truyện, chỉ có ngươi ta bốn người biết được."

"Vâng, sư huynh." Ba người đồng thời nói.

Nhưng mà bốn người không biết là, cách đó không xa, một bóng người lóe lên một cái rồi biến mất, biến mất tại trong rừng rậm. Long Tử Đằng nghi ngờ hướng phía bốn phía nhìn một chút, liền thu hồi ánh mắt.

Ngay tại Thái Bạch Sơn bên ngoài mấy chục dặm một tòa kỳ phong phía trên, một thanh niên nam tử lẳng lặng đứng vững, phảng phất như đang chờ người nào, quả nhiên không đến một hồi, một nữ tử từ trên trời giáng xuống, Từ Y nhanh nhẹn, phong thái Trác Tuyệt, có một cổ hiên ngang chí khí.

Thanh niên nam tử gặp nữ tử từ trở về, lập tức nghiêng đón tiếp lấy, "Sư Tỷ, nhưng từng thám thính đến Tần Linh hạ lạc?"

Nữ tử không nhanh không chậm, rất là thông dong. "Sư đệ không được nóng vội, Tần Linh gan dám cùng ta Thục Sơn Phái đối nghịch, cái kia là tuyệt đối không trốn khỏi..." Ngay ngắn nghiêm nghị, trải rộng nữ tử quanh thân, để cho người ta hàn ý từ lên.

Hai người này chính là Thục Sơn Phái Sài Ngan Tích cùng Trắc Đặc Tích, giờ phút này hai người đã tìm đến Thái Bạch Sơn, tuy nhiên vẫn luôn từ một nơi bí mật gần đó, cũng không hiện thân.

Chỉ nghe Sài Ngan Tích nói tiếp tục nói: "Mặc dù không có điều tra ra Tần Lĩnh tin tức, tuy nhiên lại biết được một cái khác tin tức, hiện tại Các Đại Môn Phái người đều chính tiến về Hoang Cốc. Chúng ta cũng đi qua nhìn một chút, nói không chừng có không tương tượng nổi thu hoạch."

Thái Bạch Sơn hạ Tần phủ không có một ai, cùng ngày xưa huyền ảo thành so sánh rõ ràng, quanh quệ bên trong xen lẫn loại loại thể lương. Hiện tại tất cả mọi người tu sĩ đều biết Đạo Huyền sơ cùng Tam Tiêu Phái chính mang theo Tần gia đám người trú đóng ở tại Thái Bạch Sơn ngoài trăm dặm Hoang Cốc bên trong, chúng tu sĩ nghe tiếng mà đi.

Hoang Cốc bên trong, đám người tụ tập, mặc dù nhưng đã biết được đông đảo tu sĩ chính tụ tập mà đến, nhưng Huyền Sơ bọn người tựa hồ cũng không có bao nhiêu lo lắng, liền ngay cả luôn luôn mặt ủ mày chau lão gia tử, bây giờ cũng có chỗ giãn ra, coi trọng đi cũng không được rất lo lắng.

Hàn Ngưng Vũ ở một bên vỗ tay, trong mắt có cười trên nỗi đau của người khác cùng chờ mong, "Ta ngược lại muốn nhìn một chút những người kia lại tới đây về sau, lại là cái biểu tình gì, muốn từ ta Tam Tiêu Phái trong tay cướp người, quả thực là nằm mơ, không cho điểm nhan sắc bọn hắn nhìn một cái, liền quên ta Tam Tiêu Phái lợi hại!"

Hàn Ngưng băng cười một tiếng, "Tốt Tam Muội! Lần này chúng ta chỉ là ngăn cản các đại phái cao thủ, cũng không phải là muốn chém giết bọn hắn, chúng ta mục đích chính yếu nhất còn là bảo vệ Tần gia đám người, thắng đến Tần Lĩnh trở về!"

Hàn Ngưng Vũ bất đắc dĩ kìm nén miệng, "Đã biết đại tỷ, ta chỉ nói là nói mà thôi, tuy nhiên nếu là bọn họ thật không biết sống chết, dám vào trận, nói cái gì cũng phải thật tốt giáo huấn bọn hắn, không phải vậy làm sao có thể chấn nhiếp ở bọn hắn!"

Huyền Sơ khẽ gật đầu, "Ngưng Vũ đạo hữu nói không sai, nhất định phải cho bọn hắn nhất định cảnh cáo, không phải vậy khó mà để bọn hắn đến đây dừng tay!"

Một tòa đại trận lặng yên mà sinh, Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận đã bày trận hoàn thành, Tần gia mọi người đã toàn bộ thối lui đến trong hang đá, chỉ gặp tại nguyên Hoang Cốc Cốc Khẩu chỗ, có một trận môn.

Giờ phút này Hoang Cốc sớm đã cùng lúc trước phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, nếu là từ hư không nhìn xuống, liền sẽ phát hiện Hoang Cốc đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là vàng mênh mông một mảnh, tựa như trước mắt tràn ngập đầy trời Hoàng Sa, để cho người ta căn bản thấy không rõ trong cốc tình hình.

Trên cửa treo một nhò thẻ gỗ, thượng thư nói: "Cửu Khúc Hoàng Hà Trận!" Trong trận có trăm tên Tần gia con cháu, bọn hắn thân mang Ngũ Sắc, người mặc dù không nhiều, nhưng trong đó huyền diệu đâu chỉ Bách Vạn Chi Chúng.

Cửu Khúc khúc bên trong không thẳng, khúc tận tạo hóa chi kỳ, trận này bên trong theo Tam Tài, ẩn chứa Thiên Địa chi diệu; bên trong có nghi ngờ Tiên Đan, bế Tiên Quyết, có thể Thất Tiên chi thần, Tiêu Tiên chi phách, Hãm Tiên chi hình, tổn hại Tiên chi khí, Tang thần tiên chi nguyên bản, tổn hại thần tiên tay chân tứ chi thể. Thần tiên nhập này mà thành phàm, phàm nhân nhập này mà tức tuyệt. Quyết tận thần tiên chi, tuy là thần tiên, nhập này cũng Hồn Tiêu Phách Tán.

Có thơ nói: "Trận sắp xếp Thiên Địa, thể bày Hoàng Hà; âm phong ào ào khí người cao, Hắc Vụ lan tràn che mặt trời tháng. Trời giạt từ từ, [Yếu Yếu] tới tấp; thâm khí trùng trùng, về lo lắng Triệt Địa. Tiêu Hồn Diệt Phách, mặc cho người ngàn năm tu tri thành bánh vẽ; tổn hại Thần ửu, mặc dù trốn Vạn Kiếp gian khổ đều sây chân. Bởi vì cái gọi là thần tiên khó đến; gọt đi trên đỉnh ba hoa; quân chi người Phật Tổ đích thân đến, cũng tiêu tan trong lòng ngực Ngũ Khí. Gặp trận này kiếp số khó thoát, gặp hắn thì thật người sao tránh."

Đây cũng là Hàn Ngưng băng ba tỷ muội chỗ bày Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, tuy nhiên không thể cùng chân chính Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cùng so sánh, nhưng uy lực cũng không thể khinh thường, đối phó các phái cao thủ vẫn là dư sức có thừa.

Hoang Cốc bên ngoài, đã có không ít tu sĩ tìm ở đây, nhưng khi thấy trận này sau tất cả đều dừng bước, không ai tiến lên. Bởi vì vì mọi người đều biết gặp trận chớ nhẹ nhập đạo lý, trừ phi người có Phá Trận nắm chắc, nếu không vào tới trong trận, sinh tử liền không phải do mình, toàn bộ nắm giữ tại trong tay người khác. Không ít người đều tại bắt đầu nghị luận trận này, hiển nhiên cũng không biết trận này lai lịch, chỉ là tại trận môn bên trên nhìn thấy trận này tên, cũng không biết uy lực của đại trận cùng Huyền Cơ.

Hàn Ngưng băng ba người từ trận môn đi ra, ngoài trận người gặp trong trận đi ra ba người nhao nhao an tĩnh lại. Hàn Ngưng băng nhìn lướt qua đám người, Lãnh Lãnh nói: "Các vị ý đồ đến tất cả mọi người lòng dạ biết rõ, cho nên ta cũng không nói thêm cái gì. Ta muốn nói chính là, Tần gia thụ ta Tam Tiêu che chở, muốn đi vào Tần gia, nhất định phải trước qua ta Tam Tiêu Phái cửa này. Ta hôm nay ở đây bày xuống trận này, liền là muốn chư vị biết khó mà lui..."

"Khẩu khí thật lớn, khó người cho rằng nướng tựa theo một trận pháp nho nhỏ liền có thể cản chúng ta sao? Các người Tam Tiêu Phái có chủ ý gì, chúng ta sao lại không biết, muốn nuốt một mình bảo vật, làm gì có chuyện ngon ăn như thế?" Một tu sĩ áo tím không phục nói nói.

"Đúng đây, Các Hạ mặc dù là Tam Tiêu Phái. Nhưng cũng không tránh khỏi quá đề cao mình, người cho rằng người có thể ngăn cản được chúng ta tất cả mọi người sao?" Có người phụ họa nói. "Chẳng lẽ lại chúng ta ngay cả một trận pháp nho nhỏ đều không phá được sao?"

Các đại phái đều từ đồng đều coi là Hàn Ngưng băng xem thường nhóm người mình, nhao nhao kêu gào, nhưng nhiếp tại Hàn Ngưng băng cái kia Nguyên Anh hậu kỳ uy thế, không ai dám lên trước.

Gặp chúng tu sĩ xúc động phần nộ, Hàn Ngưng băng không để ý đến, "Đối với cái này ta cũng không muốn giải thích thêm cái gì, ta chỉ muốn cáo tri chư vị trận này hung hiểm dị thường, vào trận chính là Cửu Tử Nhất Sinh, ta xin khuyên các vị, vẫn là không cần vào trận cho thỏa đáng, để tránh sai lầm!"

"Các người Tam Tiêu Phái phí lớn như vậy kình, không phải liền là muốn nuốt một mình bảo vật sao? Người hỏi trước một chút ý của mọi người gặp?" Một tu sĩ trong đám người Cao Thanh uống nói.

Hàn Ngưng Sương Khí phần nói: "Đại tỷ còn cùng bọn hán đông dài cái gì, một đám không biết tốt xấu đồ vật, để bọn hán tiến trận thử một chút, nhìn xem đến lúc đó bọn hán còn thể nào phách lối mạnh mẽ!"

Hàn Ngưng băng nhìn lấy chúng tu sĩ, biết lúc này vô luận nói cái gì đều là vô dụng, cũng bỏ đi không được đám người suy nghĩ, chỉ có để bọn hán biết Đạo Đại trận lợi hại về sau, mới có hiệu quả.

Chúng tu sĩ gặp Hàn Ngưng băng ba người lui vào trong trận, một tu sĩ đi ra, "Tam Tiêu Phái mặc dù thế lớn, nhưng chúng ta cũng không phải dễ khi dễ hạng người, ta chính là Bạch Vân Quan Lý Cương, có vị nào đạo huynh nguyện cùng ta cùng nhau tiến đến phá trận này. Để Tam Tiêu Phái biết chúng ta lợi hại!"

"Ta nguyện ý bồi đạo huynh đi tới một lần."

"Ta nguyện ý bồi đạo huynh đi một lần!" Tiếng trả lời liên tiếp.

Một cái Thanh Y Đại Hán đi đến Lý Cương trước người, "Không biết đạo huynh là?" Lý Cương hỏi.

"Tại hạ Thanh Nhai núi đồ huy gặp qua Lý đạo hữu..." Đại Hán chấp tay nói.

Rất nhanh Lý Cương chung quanh liền tụ tập hơn mười người, toàn bộ đều là nguyện ý cùng Lý Cương cùng nhau vào trận. Những người này tâm tư toàn đều như thế, muốn thừa dịp còn lại chư Đại Giáo người trước khi đến, trước tiến vào trong trận, đoạt trước một bước bắt được Tàn Linh.

Giờ khắc này ở Hoang Cốc trong vòng hơn mười dặm bên ngoài, lẳng lặng đứng đấy ba cái thân mặc áo bào đỏ người. Ba người Huyết Khí ngập trời, coi như đứng tại ba tượng bên ngoài đều có thể cảm nhận được ba trên thân người tán phát Huyết Tinh Chi Khí. Tựa như mới vừa từ trong biển máu đi ra.

Chỉ nghe một người trong đó nói: "Sư huynh chúng ta muốn hay không tùy bọn hán cùng một chỗ vào trận?"

Thân Đồ Nhất Xuyên nói: "Trước không cần vào trận, liền như là Hàn Ngưng băng nói, ta cảm thấy trận này không đơn giản. Trước hết khiến cái này người đi dò thám đường, sau đó mới quyết định."

"Thân Đồ sư huynh nói không sai, ta cũng cảm thấy trận này không giống bình thường." Hồng Thần nói.

Nguyên lai ba người này chính là Tu Chân Giới Huyết Hà Tông Thân Đồ Nhất Xuyên, Hồng Thần, phương nào ba người, ba người nhìn lấy chúng tu sĩ đi vào đại trận, cũng không có muốn ý xuất thủ, nhưng bọn hán xem ra, Tam Tiêu Phái đã dám bày xuống trận này, như vậy cái này Cửu Khúc Hoàng Hà đại trận há lại như vậy cho dễ liền có thể phá.

Lý Cương đặc ý nhìn lấy chung quanh người, nói: "Đã chư vị đạo hữu đều nguyện theo Lý mỗ vào trận, như vậy Lý mỗ hi vọng tiến vào trong trận mọi người có thể nghe ta chỉ huy, cắt không thể lỗ mắng hành sự."

"Lý đạo hữu yên tâm chính là, nơi này thuộc về người tu vi cao nhất, chúng ta định lấy người cầm đầu, nghe người chỉ huy."

"Đúng, chúng ta đều nghe Lý đạo hữu." Những người còn lại cũng phụ họa nói.

Lý Cương hài lòng nhìn lấy đám người, sắc mặt hiển lộ rõ ràng tự ngạo, "Đã như vậy, các vị đạo hữu liền theo ta cùng nhau vào trận, nhìn xem trận pháp này đến tốt cùng có gì lợi hại?" Dứt lời, dẫn đầu đi vào trong trận.

"Đại sư huynh, bọn hán vào trận..."

"Ân, chúng ta tĩnh quan kỳ biến." Thân Đồ Nhất Xuyên ba người vẫn lẳng lặng đứng tại cái kia, tựa như một tòa Điều Khắc không nhúc nhích.

Trong trận, Hàn Ngưng băng ba người du tẩu trong đó, "Đại tỷ, có người tiến trận." Mấy chục đạo thân ảnh nối đuôi nhau mà vào, lập tức liền bị Hàn Ngưng băng ba người phát hiện.

"Ân, ta nhìn thấy, những người này không đủ gây sợ. Không cần quản bọn hán, chúng ta chỉ cần cam đoan đại trận vận chuyển bình thường là được rồi." Hàn Ngưng băng hoàn toàn không có đem những người này để ở trong lòng, căn bản không cần các nàng xuất thủ, Lý Cương bọn người liền khó mà kháng cự uy lực của đại trận.

Lý Cương bọn người vừa bước vào trong trận, liền bị điên cuồng gào thét gió lốc thổi tan ra, Loạn Vũ Hoàng Sa, lẫn lộn Hắc Vụ, ào ào âm phong, để cho người ta mở mắt không ra. Rất nhanh liền có người lạc mất phương hướng, bây giờ Lý Cương bên người chỉ còn lại có ba người.

Một người hoảng hồn, mới vừa gia nhập đại trận liền có gặp như vậy, cái kia đằng sau nhất định có càng nhiều hung hiểm, "Lý đạo hữu, trận này quả thực là lợi hại, ta chờ hiện tại mắt không thể thấy, căn bản không phân rõ được phương vị, đi không động được. Đạo hữu nói nên làm thế nào cho phải?"

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: : Trận uy sơ hiển

Lý Cương cũng hơi có vẻ bối rối, nhưng vẫn là tự tác trấn định, "Đạo hữu đừng vội, đợi Lý mỗ đến nghĩ biện pháp." Nói, Lý Cương liền phóng thích Thần Thức, muốn lấy Thần Thức kết luận phương vị. Ân! Cái này là vì sao, vì sao thần trí của ta chỉ có thể mở rộng hai trượng, tựa hồ gặp trở lực rất lớn, Lý Cương không tin, toàn lực phóng thích, đột nhiên thức hải bên trong truyền đến một cỗ nhói nhói, đau Lý Cương suýt nữa té ngã.

Bên cạnh người vội vàng đỡ lấy Lý Cương, "Lý đạo hữu, ngươi làm sao?"

Một hồi lâu, Lý Cương mới tỉnh hồn lại, sắc mặt tái nhợt trong đầu hần vẫn ần ần nhói nhói, "Vô sự, đạo hữu không cần phải lo lắng."

"Lý đạo hữu, nhưng từng muốn đến biện pháp phá vỡ trận này?"

Lý Cương vuốt vuốt vẫn có chút nhói nhói đầu, "Bây giờ chúng ta nửa bước khó đi, như muốn phá trận chỉ có một cái biện pháp, chính là chúng ta Toàn Lực Nhất Kích, lấy toàn lực phá vỡ trận này. Không biết ba vị đạo hữu ý như thế nào?" Lúc này Lý Cương hoàn toàn có lòng tin, bốn người Toàn Lực Nhất Kích đủ để sánh ngang Xuất Khiếu Kỳ tu sĩ Toàn Lực Nhất Kích. Lý Cương không tin trận này có thể ngăn cản ở.

Một trận sau khi thương nghị, bốn người toàn lực xa chuyển pháp lực, đột nhiên bốn người hét lớn một tiếng, bốn đạo quang mang từ bốn trong tay người bắn ra hội tụ đến cùng một chỗ, sau đó cấp tốc phóng tới giữa không trung. Lý Cương đã tính trước, trong đầu đã đang tưởng tượng lấy trận phá tình cảnh, khoe miệng toát ra đắc ý.

"Thật sự là không biết sống chết!" Hàn Ngưng sương vừa hay nhìn thấy đây hết thảy, tuy nhiên Hàn Ngưng sương một điểm ngăn cản ý tứ cũng không có, tuy nhiên Hàn Ngưng sương cũng biết Đạo Đại trận hết sức lợi hại, nhưng cũng không có chân chính được chứng kiến uy lực của đại trận, bây giờ đã có người lấy thân thử nghiệm, Hàn Ngưng sương vui thấy kỳ thành, hoàn toàn không ngại.

Cường thế sau một kích, Lý Cương ngay cả vội ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung, đột nhiên một luồng khí tức nguy hiểm Tự Tâm đầu sinh sôi, trong mắt đều là vẻ khó tin, "Không tốt!" Một tiếng quát chói tai về sau, Lý Cương cấp tốc lui lại.

Giữa không trung bốn người công kích đã biến mất không thấy gì nữa, bốn đạo âm phong hướng bốn người cuốn tới, âm phong trung hoàng sa tràn ngập, cát bay đá chạy, có quét sạch Bát Hoang chỉ thế.

Lý Cương vừa né tránh một bên, âm phong liền cuốn tới. Trong đó có hai người né tránh không kịp bị âm phong tập bên trong, âm phong bên trong hai người nhao nhao té ra Phi Kiếm phòng hộ quanh thân, thế nhưng là vẫn chưa tới ba hơi Công Phu, hai người liền đình chỉ động tác. Sững sờ đứng ở nơi đó, bị âm phong Hoàng Sa thôn phệ.

Lý Cương không biết chuyện gì xảy ra? Đợi âm phong tiêu tán, Lý Cương đi từ từ đến hai người bên cạnh.

Một người khác đi tới nói: "Lý đạo hữu, ta nhìn trận này cũng không gì hơn cái này. Người nhìn Trương đạo hữu cùng Trần Đạo bạn không phải bình an vô sự sao? Trương đạo hữu, người tại sao không nói chuyện, sẽ không bị sợ choáng váng đi!" Dứt lời, người kia lấy tay đẩy một chút. Cái này đẩy nhưng đẩy ra sự tình đến, dọa đến hần liền tranh thủ tay lùi về, chỉ gặp trong miệng người này Trương đạo hữu từng khúc tiêu tán, trong khoảnh khắc hóa thành đầy trời Hoàng Sa, theo gió mà qua. Không có để lại một tia tồn tại qua dấu vết.

"Lý đạo hữu, đây là có chuyện gì, Trương đạo hữu hần, hần?" Người kia hoảng hốt, hoàn toàn bị này quỷ dị tràng cảnh dọa mộng.

Lý Cương cũng bị vừa mới hết thảy sợ ngây người, trong lòng Cự Lăng lẫn lộn, thật lâu không thể bình tĩnh, chán nản nói: "Trương đạo hữu chỉ sợ đã tan thành mây khói..."

"A..."

Lý mỗ vừa đi tới một người khác bên người, cẩn thận xem xét, phát hiện này người đã hoàn toàn biến thành một pho tượng bùn, không có bất kỳ cái gì sinh sống. Liền ngay cả phi kiếm trong tay của hần cũng là như thế. Cái này Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đến tột cùng là trận pháp gì, vì gì lợi hại như thế. Lý Cương không thể không lại lần nữa xem kỹ đại trận này.

"Trận này quá mức lợi hại, người ta khó mà ngăn cản. Chúng ta ứng nắm chặt thời gian xuất trận, bằng không liền không còn kịp rồi." Lý Cương hối hận vạn phần, hối hận không nên vào trận, một phen dò xét về sau, Lý Cương biết trận này mình căn bản không phá được.

"Đứng, đứng... Chúng ta đến nhanh xuất trận." Người kia liên tục ứng thanh, vừa rồi quý dị hết thấy đối với hấn chấn nhiếp quá lớn, đến bây giờ người này còn tại nghĩ mà sợ hãi, sợ hãi mình cũng sẽ hóa thành thối phồng Hoàng Sa, cái xác không hồn.

Cùng lúc đó, mấy trăm mét bên ngoài, cùng bọn hấn cùng nhau tiến đến mấy người khác, giờ phút này đã toàn bộ biến thành tượng đất. Lặng lẽ đứng ở cuộn cuộn vàng trong cát. Chỉ cần trời qua bảy ngày, như còn không thể ra trận này. Như vậy thì sẽ hóa thành Hoàng Sa, Hồn Tiêu Phách Tán, trở thành Cửu Khúc Hoàng Hà Trận một bộ phận.

"Lý đạo hữu, chúng ta hướng phương hướng nào đi? Ta ngay cả Đông Tây Nam Bắc đều không phân rõ ..." Người kia tựa như một cái con ruồi không đầu, không có phương hướng.

Lý Cương nhìn qua hướng nhìn bốn phía, thế nhưng là vào mắt tất cả đều là màu vàng, không có bất kỳ cái gì nhưng để tỏ rõ phương vị sự vật. Lý Cương cố gắng trấn định, "Chúng ta chỉ cần dọc theo một cái phương hướng đi, định sẽ tìm được lối ra." Lý Cương cũng thực sự là nghĩ không ra biện pháp gì, chỉ có nghe theo mệnh trời.

Hai người tại cát bay đá chạy bên trong chậm chạp tiến lên, Lý Cương cảm giác đến hai chân của mình càng ngày càng nặng, pháp lực kịch liệt tiêu hao, lơ đãng cong lên Lý Cương kinh hãi phát hiện hai chân của mình biến thành tượng đất, tiếp lấy nhìn lại, phát hiện sau lưng chẳng biết lúc nào nhiều hơn một tòa tượng đất.

Lý Cương vạn phần hoảng sợ, vội vàng thay đổi toàn thân pháp lực, thế nhưng là đổi lấy lại là mặt mũi tràn đầy kinh hãi, thời gian phảng phất liền dừng lại tại thời khắc này. Một tòa tượng đất khổng lồ lấy hai mắt, tựa hồ thấy cái gì đáng sợ sự vật, ánh mắt bên trong lộ ra hoảng sợ. An tĩnh đứng vững tại Cuồng Sa bên trong.

Lý Cương bọn người từ vào trận chưa tới một canh giờ liền toàn bộ hóa thành tượng đất. Nhưng bây giờ đều hai canh giờ, ngoài trận đám người cũng không thấy có người xuất trận.

Một canh giờ trôi qua, đến bây giờ cũng không thấy trong trận có chút động tĩnh, càng không thấy một người xuất trận. Đây là có chuyện gì, khó bọn hấn đều bị khốn ở trong trận sao? Cái kia hơn mười người bên trong có hai tên là Nguyên Anh Kỳ, còn lại đều là Kim Đan Kỳ. Dạng này một cỗ lực lượng cường đại đều không phá nổi trận này! Ngoài trận người không thể tin được.

"Sư huynh, làm sao không ai đi ra, có phải là bọn hấn hay không đều thất bại rồi?"

"Người nói không sai, những người kia hiện tại hấn là đều bị vây ở trong trận..." Thân Đồ Nhất Xuyên kết luận nói.

"Cái này 'Cửu Khúc Hoàng Hà Trận' thật lợi hại như vậy, sư huynh chúng ta còn tiến trận sao?"

"Tiến, vì sao không tiến, nhưng không phải hiện tại." Thân Đồ Nhất Xuyên quay đầu ngóng nhìn, phảng phất như đang chờ người nào.

Lúc này trong đám người lại đi ra hơn mười người, hiển nhiên là vừa mới tiến trận người đồng môn sư huynh đệ hoặc là thân cận người. Bọn hấn đã đợi không kịp, nhao nhao xông vào trong trận muốn cứu về sư huynh đệ của mình, trong đó không thiếu hạng người tu vi cao thâm, nhưng là bọn hấn cũng như trước đó người, tựa như lông trâu vào biển, không có nhắc lên một tia gợn sóng. Lần này nhưng sợ gây người ngoài trận người, nếu như nói nhóm đầu tiên vào trận người là tại chủ quan tình huống dưới bị nhốt, như vậy cái này nhóm thứ hai vào trận người, đã có vết xe đổ, chắc chắn làm đủ chuẩn bị, vì sao sẽ còn đã đi là không thể trở về. Ngay cả không có một người trốn tới, đám người lại nhìn cái này vàng mệnh mông son cốc, giờ phút này cảm giác tựa như một cái phê nhân dã thú. Trần ngập im ắng khủng bố. Đã không có người dám nhẹ dễ vào trận, nhao nhao tại ngoài sơn cốc chờ đợi, chờ đợi lấy đệ tử của những đại môn phái kia đến đây. Những đại môn phái này truyền thừa đã lâu, có lẽ bọn hấn sẽ biết trận này lai lịch, nói không chừng có Phá Trận Chi Pháp.

Cầu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: : Trận nhiếp Quần Anh

Giữa không trung, bốn bóng người đứng lơ lửng trên không. "Long sư huynh, người nhìn đúng vậy sơn cốc kia, Tàn gia người ngay tại trong sơn cốc này." Xung Hư chỉ Hoang Cốc tức giận nói.

Khi bốn người tới thời điểm, về rừng thậm chí hoài nghi mình có phải hay không đi nhầm địa phương, trước đó cái kia một mảnh hoang vu sơn cốc biến mất, thay vào đó là đầy trời Hoàng Sa, che khuất bầu trời.

Xung Hư dụi dụi con mắt, xem đi xem lại, "Sư huynh, chúng ta là không phải nhớ lầm địa phương? Là nơi này sao?"

Long Tử Đằng cùng Mạc Chiêu trầm mặc, bọn hắn hai mắt chỗ sâu bắn ra đạo tinh quang, ngó nhìn phía dưới cái kia cuộn cuộn Hoàng Sa, nửa chén trà nhỏ về sau, "Long sư huynh có thể nhìn ra cái gì?"

Long Tử Đằng ngưng long mày không nói, sau nửa ngày mới chậm rãi mở miệng, "Nếu như ta đoán không lầm, đây cũng là một cái đại trận, một cái trận ngập sát cơ đại trận!"

Xung Hư còn không có quay lại, "Về Lâm sư huynh đây là có chuyện gì, sơn cốc kia đâu, thật chẳng lẽ đi nhầm địa phương?"

Về rừng đang nghe Long Tử Đằng cùng Mạc Chiêu lời nói về sau, liền đã biết được mình cũng không đi sai chỗ, mà là toà kia Hoang Cốc đã bị cái này không biết tên đại trận bao trùm. Chẳng lẽ là các nàng bày ra đại trận, về rừng trong đầu hiện ra ba đạo thân ảnh.

"Xung Hư sư đệ không được nóng vội, chúng ta không có đi sai, nơi đây chỉ bất quá thay đổi cái bộ dáng mà thôi..."

Mạc Chiêu nhìn chằm chằm sơn cốc nhìn hồi lâu, trong hai con ngươi tràn ngập một tia kinh sợ, chậm rãi nói: "Trận này quyết định không đơn giản, vén cái này đầy trời Hoàng Sa liền để ta cảm thấy một trận tim đập nhanh, không biết Long sư huynh nhưng có loại cảm giác này?"

"Côn Lôn Phái người đến..." Chỉ nghe một cái mắt sắc tu sĩ Cao Thanh một la lên, cơ hồ hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Không sai, bọn hắn là Côn Lôn người cầm đầu người kia gọi Long Tử Đằng, ta biết, không nghĩ tới hắn cũng tới!" Chúng tu sĩ ngừng đầu nhìn lại, chỉ gặp giữa không trung xuất hiện bốn bóng người.

"Sư huynh, người nhìn lại có người tới." Hồng Thần chỉ không trung Long Tử Đằng bọn người.

Thân Đồ Nhất Xuyên cười thần bí, "Đi, chúng ta đi qua..."

Long Tử Đằng bốn người từ đám mây mà xuống, vừa mới rơi đến mặt đất, Thân Đồ Nhất Xuyên bọn người liền đi tới. [siêu rất dễ nhìn tiểu thuyết]

Thân Đồ Nhất Xuyên ba người lấy đến gần sơn cốc, mùi huyết tinh tại ngoài sơn cốc tràn ngập, về rừng đã nhận ra người tới, nhủu mày nói: "Sư huynh là Huyết Hà Tông người."

"A! Huyết Hà Tông người cũng tới!" Có người kinh hãi, phi tốc lui lại lấy, cảm nhận được ngập trời Huyết Tinh Chi Khí, để cho người ta nghe ngóng buồn nôn.

Thân Đồ Nhất Xuyên xa xa cười nói, "không nghĩ tới các ngươi Côn Lôn lại phái Long huynh cùng Mạc Chiêu huynh xuống núi, xem ra các ngươi Côn Lôn là tình thế bất buộc a!"

"Có Thân Đồ huynh ở đây, chỗ nào chuyển động bên trên chúng ta! Đến lúc đó còn cần Thân Đồ huynh thủ hạ lưu tình mới là..." Long Tử Đằng về cười nói.

Thân Đồ Nhất Xuyên hướng phía môn lung sơn cốc nhìn thoáng qua, tiếp theo nói: "Long huynh nói đùa, tại hạ bây giờ ở đây chính là vì mấy người Long huynh các ngươi đến, bằng không tại hạ ngay cả sơn cốc này cũng không dám bước vào nửa bước!"

"Thân Đồ huynh là đang nói đùa chứ! Có ai có thể đỡ nổi người Thân Đồ huynh?" Long Tử Đằng nhàn nhạt cười, hắn là vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng Thân Đồ Nhất Xuyên chi ngôn.

Thân Đồ Nhất Xuyên sao lại không biết Long Tử Đằng tất nhiên sẽ không tin tưởng mình nói, cũng không chút để ý, "Long huynh nếu không tin, xin mời đi theo ta." Nói, liền hướng trận môn đi đến.

Long Tử Đằng gặp Thân Đồ Nhất Xuyên biểu lộ ngưng trọng, không có chút nào làm ra vẻ, khó hắn nói là sự thật, "Đi, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút."

Mọi người đi tới trận môn trước, Thân Đồ Nhất Xuyên chỉ đại trận nói: "Trận này chính là Tam Tiêu Phái Hàn Ngưng băng bọn người chỗ bày, tên là 'Cửu Khúc Hoàng Hà Trận'. Trước đó đã có không ít đạo hữu vào trận, nhưng đến nay cũng không thấy có một người xuất trận. Tuy nhiên tại hạ không biết trận này, nhưng tại hạ xem trận này, sát cơ giấu giếm, hung hiểm chi cực, cho nên cũng không dám nhẹ dễ vào trận. Không biết Long huynh nhưng nhận biết trận này?"

Long Tử Đằng nhìn về phía trận môn, chỉ gặp trận môn bên trong một mảnh sương mù, căn bản thấy không rõ tình huống bên trong, mà trận môn bên trên chỗ sách: 'Cửu Khúc Hoàng Hà Trận' trong lòng cảm giác có chút quen thuộc, giống như nghe nói qua, nhưng trong lúc nhất thời nhớ không nổi, liền nói ra: "Ta cũng không biết được trận này, bất quá ta sư đệ Mạc Chiêu đối với trận pháp rất có nghiên cứu, chắc hẳn nhất định biết nói."

Long Tử Đằng quay người nói: "Mạc Chiêu sư đệ có biết trận này lai lịch?"

Kỳ thực tại Mạc Chiêu nhìn thấy 'Cửu Khúc Hoàng Hà' bốn chữ này về sau, trong lòng sớm đã là Cự Lãng ngập trời, như là gào thét Hải Lãng, bốc lên không thôi. Thế nào lại là trận này! Lần này nguy rồi. Mạc Chiêu trong mắt hiện đầy ngưng trọng.

Gặp Mạc Chiêu không có phản ứng, Long Tử Đằng lần nữa nói: "Mạc Chiêu sư đệ, nhưng nhận ra trận này, trận này nên như thế nào phá giải?"

Mạc Chiêu lấy lại tinh thần, trầm tư một lát nói: "Sư huynh, trận này ta cũng là tại một Bán Cổ Tích bên trong biết đến, nhưng này Bán Cổ Tích bên trong chỉ là đôi câu vài lời, cũng không kỹ càng giới thiệu trận này, cho nên ta đối với cái này trận cũng không phải rất quen thuộc, chỉ biết trận này Quý Địa Đa Biến, vào trận người Cửu Tử Nhất Sinh, không thể nhẹ nhập."

"Trận này thật sự có lợi hại như vậy, khó bằng ta cùng Thân Đồ huynh liên thủ đều không phá nổi trận này sao?" Long Tử Đằng không tin mà hỏi.

Mạc Chiêu có chút khó khăn, mặc dù không biết nên trả lời như thế nào, "Cái này ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ có vào trận hậu phương có thể biết được."

Chính tại mọi người suy tư thời khắc, hư không lại có mấy đạo nhân ảnh rơi xuống, đám người ngừng đầu nhìn lại, Long Tử Đằng "Là Thanh Thành Phái, Phật Môn, Khí Tông cùng Dược Tông người tới. Thân Đồ huynh không bằng chúng ta cùng nhau tiến đến, cũng tốt cùng bọn hán thương nghị một chút như thế nào phá trận?"

"Chính có ý đó." Thân Đồ Nhất Xuyên tự nhiên hi vọng càng nhiều người càng tốt, vừa rồi hán nhưng là tận mắt nhìn thấy mấy cái tu vi cao thâm tu sĩ khi tiến vào đại trận sau liền cũng không có đi ra.

"A đi dà phật, thân Đồ thí chủ chúng ta lại gặp mặt." Một cái tuổi trẻ Tiểu Hòa Thượng chừng chạc đang hoàng nhìn lấy Thân Đồ Nhất Xuyên, trong hai con ngươi Phật quang phun trào, xem xét đã biết là Phật Pháp cao thâm hạng người. Đây là Phật Môn nhân tài mới nổi khổ thật, một thân Phật Pháp cuộn cuộn, để cho người ta khó mà coi nhẹ.

Thân Đồ Nhất Xuyên cười nhạt một tiếng, quanh thân Huyết Khí chấn động, tựa hồ muốn bộc phát, "Cái này nên tính là oan gia ngõ hẹp đi!"

"Con lừa trọc, nếu không phải sư huynh của ta có nhiệm vụ mang theo định muốn người đẹp mặt!" Thân Đồ Nhất Xuyên sau lưng một người nghiêm nghị uống nói.

Khổ thật sau lưng Khổ Trúc đi tới, cũng không cam chịu yếu thế, "Yêu ma người người có thể tru diệt, hôm nay Tiểu Tăng liền diệt trừ các người những ngày Tà Ma..."

"Con lừa trọc, người nói ai là Tà Ma?"

Lưỡng Phái tranh đấu, từ xưa đến nay, mỗi lần Lưỡng Phái đệ tử gặp nhau, tất nhiên sẽ lẫn nhau chế nhạo một phen, ra tay đánh nhau. Bây giờ mùi thuốc súng cũng là mùi phân, mắt thấy là phải động thủ.

Một bên đã có không ít người đang thì thầm nói chuyện, đàm luận Lưỡng Phái từ xưa đến nay cừu hận, hiển nhiên có người vui thấy như thế, hi vọng Song Phương có thể chém giết.

Long Tử Đằng đi lên trước, "Ồ nhà hi vọng hai vị tạm thời buông xuống cừu oán, chúng ta tốt cộng đồng thương nghị Phá Trận kế sách..." Long Tử Đằng cũng từng nghĩ tới bên mình đơn độc vào trận, không cùng mọi người hợp tác, tại lại bị Mạc Chiêu im ắng ngăn trở.

Thân Đồ Nhất Xuyên một tiếng quát lớn, "Sư đệ, lui ra. Khó người quên chúng ta chuyển này nhiệm vụ?" Khổ thật mặt mũi hiền lành, Niêm Hoa cười một tiếng, "Khổ Trúc sư đệ tạm lui ra sau!"

Câu đánh giá CVT từ 9 - 10. các bạn hãy dành chút thời gian đánh giá tốt cho cvt để tạo động lực cho cvt , cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 623: : Đến Hoa Sơn

Nhìn lên trước mắt mấy người, Hao Thiên Khuyển tự giấu cười nói: "Ha ha, ta khẳng định là uống say, bọn hán tại sao lại ở đây?" Giấy dựa lấy đứng lên,

Hao Thiên Khuyển kéo lấy bước chân nặng nề rồi đi.

Tiểu Hồ Ly nằm sấp trên bàn, ánh mắt mê ly, yếu ớt nói ra: "Trầm Hương, ta có vẻ giống như trông thấy Hao Thiên Khuyển rồi?"

"Ha-Ha... Ta cũng nhìn thấy..." Ngao Xuân mở hai mắt ra nói.

Tần Linh cười nhìn lấy hết thấy, một giây sau, chỉ gặp Tần Linh vung tay lên, mấy người nhất thời cảm nhận được một trận băng lãnh, cái kia mông lung chênh chaoáng, tức thì thanh tĩnh.

Ngao Xuân dụi dụi mắt, một tiếng kinh hô, "Hao Thiên Khuyển!"

Hao Thiên Khuyển lúc này cũng lấy lại tinh thần, dùng sức đứng đưa đầu, "Trầm Hương..." Tiếp theo cười to nói: "Lần này xem ngươi chạy chỗ nào?"

Ngao Xuân hét lớn một tiếng, thối lui hai người, "Các ngươi đi trước, để ta chặn lại hắn, Đông Hải Bá Vương chương!"

Ách!

Ngao Xuân sợ ngây người, chỉ cảm thấy toàn thân không có một điểm pháp lực, "Đông Hải Bá Vương chương!" Lại một lần nữa xuất thủ, nhưng kết quả vẫn là ."Chuyện gì xảy ra pháp lực của ta, tại sao không có ..."

Hao Thiên Khuyển lộ ra một trận mãnh liệt ý cười, "Ha-Ha... Xem ta Hao Thiên Thần Trảo!"

A?

"Hao Thiên Thần Trảo!" Hao Thiên Khuyển sắc mặt cũng thay đổi, pháp lực của mình cũng không có.

Kết quả tự nhiên mà đến, bốn người quần áo lên, thế nhưng là Hao Thiên Khuyển ở đâu là đối thủ của ba người, bị Trầm Hương ba người một trận hành hung. Trực tiếp đem Hao Thiên Khuyển đánh hôn mê bất tỉnh.

Hao Thiên Khuyển choáng về sau, Trầm Hương ba người lập tức rời đi.

Hư không bên trên, ba người phi hành tốc độ cao, Trầm Hương nói: "Xem ra Thiên Đình khả năng lại phái Nhị Lang Thần tới, bằng không Hao Thiên Khuyển cũng sẽ không xuất hiện tại cái này?"

"Vậy làm sao bây giờ? Nhị Lang Thần nhưng vẫn muốn bắt ngươi lên trời?" Tiểu Hồ Ly gấp.

Ngao Xuân quay đầu, đột nhiên trông thấy cách đó không xa có một bóng người, cực dương nhanh mà đến, "Không tốt! Hao Thiên Khuyển đuổi theo tới, Trầm Hương các ngươi đi trước, ta đi chống đỡ hắn!"

Trầm Hương còn muốn nói điều gì, nhưng Ngao Xuân đã rời đi.

Hao Thiên Khuyển mười phần tức giận, vừa mới bị ba người hành hung, trên thân hiện tại còn ản ản làm đau, bây giờ pháp lực khôi phục, Hao Thiên Khuyển thế muốn báo thù.

Một đường điên cuồng đuổi theo, rốt cục gặp được ba người, Hao Thiên Khuyển giải hận cười to nói: "Xem các ngươi lần này chạy chỗ nào?"

Bảo Liên Đăng tại Hao Thiên Khuyển bên hông móc lấy, một đoạn thời khắc, Bảo Liên Đăng bỗng nhiên quang mang mãnh liệt, một màu xanh cánh sen phiêu nhiên mà ra, thẳng tắp hướng phía Hao Thiên Khuyển trên trán rơi đi.

"Ồi..."

Hao Thiên Khuyển một tiếng hét thảm, ngay cả vôi vàng che cái trán, suýt nữa từ hư không rơi xuống.

Lúc này, Ngao Xuân đã vô thanh vô tức đi tới Hao Thiên Khuyển sau lưng, một Cương Xoa liền chọn tại Hao Thiên Khuyển cái mông bên trên.

"A..."

Hao Thiên Khuyển lại là một tiếng hét thảm, vôi vàng quay đầu, nhìn lên Ngao Xuân, không lo được đau đớn, huy động trong tay Bạch Cốt bổng hướng phía Ngao Xuân đánh tới.

Nhưng hai người tại hư không giao thủ vẫn chưa tới hai cái hiệp, Hao Thiên Khuyển một đầu cắm xuống hư không.

Ngao Xuân sững sốt nửa ngày, không biết Hao Thiên Khuyển là thể nào, làm sao giao thủ một cái liền chạy.

Một chỗ rậm rạp trong rừng trúc, ba người không ngừng chạy nhanh, "Nhanh lên! Nhanh lên!"

"Chạy không nổi rồi, chạy không nổi rồi, nghỉ một lát đi!" Ngao Xuân thở hồng hộc nói nói.

Ba người dừng bước, nghĩ thầm Hao Thiên Khuyển hẳn là sẽ không nhanh như vậy liền sẽ đuổi theo, thế nhưng là còn chưa kịp ngồi vững, Hao Thiên Khuyển liền xuất hiện tại ba người trước mặt, "Ta xem các ngươi chạy chỗ nào?"

Trông thấy Hao Thiên Khuyển, Trầm Hương rút kiếm tương hướng, đang muốn tiến lên, Ngao Xuân vội vàng kéo lại Trầm Hương, "Ai, đợi lát nữa, hấn không dám tới, năm bước bên trong, hấn tuyệt đối không dám tới!" Ngao Xuân lớn tiếng nói nói, giống như là có ý nói cho Hao Thiên Khuyển nghe .

Hao Thiên Khuyển nghe xong Ngao Xuân lời này, phi nhanh bước chân, trong nháy mắt ngừng lại, trong sắc mặt mang theo rất nhiều cảnh giác, cẩn thận ngắm nhìn bốn phía, tựa hồ đang sợ cái gì.

Nguyên lai lúc trước Hao Thiên Khuyển đuổi bắt Trầm Hương quá trình bên trong, Hao Thiên Khuyển nhiều lần trúng kế, chịu không ít thua thiệt, một năm bị răn cấm mười năm sợ dây thừng, bây giờ Hao Thiên Khuyển không thể không làm ra phòng bị .

"Hao Thiên Khuyển, ngươi qua đây nha, tới nha..." Ngao Xuân lớn tiếng hô nói.

Hao Thiên Khuyển sững sốt đứng tại cái kia, không dám nhúc nhích, không ngừng nhìn bốn phía.

"Trầm Hương ngay tại cái này, ngươi mau tới đây đem Trầm Hương bắt đi a, dạng này ngươi liền có thể hồi thiên đình giao nộp ..."

Ngao Xuân càng là như thế, Hao Thiên Khuyển càng là không dám lên trước, lo lắng cho mình lần nữa trúng kế, kết quả hai canh giờ đi qua, Song Phương liền giăng co ở đó, Trầm Hương mấy người không dám đi, Hao Thiên Khuyển không dám lên trước.

Một phen giăng co, Song Phương đều là lại đói vừa mệt.

Tiểu Hồ Ly sờ lấy bụng nói: "Trầm Hương ta đói, ngươi đói bụng không?"

Giờ phút này, Tần Linh cũng không ở chỗ này chỗ, tại phát hiện Hao Thiên Khuyển sau lưng không có Thiên Bình lúc, Tần Linh biết Trầm Hương sẽ không có nguy hiểm gì.

Tần Linh đã cảm nhận được Hoa Sơn, hư không bên trên, Tần Linh nhìn thấy hai bóng người từ Hoa Sơn bên trong bay ra, một người trong đó chính là Dương Tiễn không thể nghi ngờ, mà một người khác, để Tần Linh không nghĩ tới là, lại là Tam Thánh Mẫu.

Khó Thiên Đình đã miễn xá Tam Thánh Mẫu? Tần Linh nghĩ mãi không thông.

Tam Thánh Mẫu tuy nhiên rời đi, nhưng Tần Linh phát hiện, giấu giếm tại cái này hoa trong núi thủ vệ còn tại, cũng không có triệt hồi.

Dương Tiễn muốn làm gì? Khó hấn muốn dùng cái này đến hấp dẫn Trầm Hương đến đây, tốt đuổi bắt Trầm Hương.

Mang theo loại loại nghi vấn, Tần Linh ẩn thân ở Hoa Sơn bên trong, chờ đợi lấy Trầm Hương mấy người đến.

Hoa Sơn, trước đó Tần Linh liền mang theo Trầm Hương tới qua một lần, mà lại mấy người hiện tại liền đã cách Hoa Sơn không xa, muốn đến hẳn là chẳng mấy chốc sẽ dám chạy đến.

Sau một ngày, khi Tần Linh chậm rãi mở mắt, liếc nhìn toàn bộ Hoa Sơn lúc, bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, Đình Hương!

Tại Tần Linh ngoài ý liệu chính là Đình Hương tại sao lại Lai Hoa núi? Khó cũng là vì Tam Thánh Mẫu? Hư không bên trên, một cơn chấn động bỗng nhiên kinh động đến Tần Linh.

Tần Linh ngẩng đầu tìm nhìn, nhìn thấy hai bóng người, một người trong đó chính là Ngao Xuân, mà một người khác, Tần Linh lại từ trước tới nay chưa từng gặp qua.

Tuy nhiên chưa từng gặp qua cũng không có nghĩa là không biết, nhìn lấy cái kia Thần Trang đóng vai, Tần Linh chậm rãi nói ra hai chữ, "Na Tra!" Cái kia Hóa Tiêm Thương, Phong Hóa Luân, Càn Khôn Quyền là chứng minh tốt nhất.

Hai người bọn họ làm sao đánh nhau?

Tần Linh chậm rãi đứng dậy, thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện tại hai người bên cạnh, hai người hiển nhiên không có phát giác được Tần Linh đến, còn đang chém giết lẫn nhau bên trong.

"Na Tra, còn Tam ca của ta mệnh tới..." Ngao Xuân rống to một tiếng, sát ý bùng bùng.

Đến tận đây, Tần Linh xem như minh bạch, nguyên lai là Ngao Xuân muốn vì sớm đã chết đi ngàn năm Long Cung Tam thái tử báo thù.

Mấy ngàn năm trước đó, Thương Trụ Thời Kỳ, Na Tra từng giết Đông Hải Long Cung Tam thái tử. Mặc dù nhưng đã qua ngàn năm, nhưng Ngao Xuân vẫn không có quên, trong lòng một mực nhớ kỹ.

Gặp Ngao Xuân sát khí ngút trời, Na Tra cũng là không thể làm gì, lúc này Na Tra sớm đã không có năm đó cái kia loại xúc động. "Ta lúc còn trẻ, hoàn toàn chính xác cùng các ngươi Đông Hải có chút qua lại, bất quá ta đã lấy cái chết tạ tội, ngay cả cha ngươi đều không cùng ta so đo những này chuyện cũ, ngươi ngược lại còn nhớ rõ, thật sự là khó khăn cho ngươi..."

Nếu nói Na Tra tại sao lại cùng Trầm Hương mấy người cùng một chỗ, vẫn phải từ một ngày trước nói lên.

Nguyên lai, ngay tại hôm qua, Trầm Hương mấy người đang tránh né Hao Thiên Khuyển truy kích lúc, vừa vận gặp Na Tra. Na Tra lần này Hạ Giới, chính là vì Bàn Đào sự tình mà đến.

Thấy được Trầm Hương ba người cùng Hao Thiên Khuyển, cho nên liền xuất thủ cứu Trầm Hương ba người.

Ngao Xuân vẫn mang theo sát ý nhìn lấy Na Tra, "Na Tra, ngươi chờ chuyện này sẽ không cứ tính như vậy..."

Na Tra nhìn lấy Trầm Hương, "Ngươi chính là Trầm Hương, ngươi có biết hiện tại Nhị Lang Thần chính đang đuổi bắt ngươi, mà lại mẹ ngươi Tam Thánh Mẫu liền bị mang lên thiên đình..."

"Cái gì? Mẹ ta muốn bị mang lên thiên đình? Không được ta muốn đi cứu ta nương, tuyệt không thể để cho nàng đi Thiên Đình..." Trầm Hương kinh hãi.

"Ngươi gặp cái gì, ngươi yên tâm coi như mẹ ngươi lên trời đình, tạm thời cũng không có việc gì..."

Quan tâm sẽ bị loạn, Trầm Hương hiện tại đây trong đầu đều là không tốt ý nghĩ, "Na Tra đại ca, cầu ngươi dẫn ta đi Hoa Sơn một chuyến đi! Ta muốn gặp mặt mẹ ta, chỉ cần còn có thể gặp được mẹ ta một mặt, ta chết đi cũng cam tâm..."

"Bằng vào ta Lý Dương hai nhà giao tình, ta không thể không giúp ngươi, đã như vậy, vậy là tốt rồi đi! Ta liền dẫn ngươi đi Hoa Sơn một chuyến, hi vọng mẹ ngươi bây giờ còn chưa có bị mang lên thiên đình..."

Hoa Sơn trong một vùng sơn cốc, mấy người hiện thân ở đây, Na Tra cảm khái nói: "Không nghĩ tới Hoa Sơn thành cái dạng này..." Dừng bước lại, Na Tra lại nói: "Mai Sơn huynh đệ cùng ta là người quen, bắt gặp không tiện, các ngươi còn là mình tìm đi! Ta trong bóng tối giúp đỡ bọn ngươi."

Tiểu Hồ Ly nói ra: "Thế nhưng là Hoa Sơn lớn như vậy, chúng ta làm sao tìm được a, Trầm Hương, ngươi không phải nói ngươi từng tới qua Hoa Sơn sao? Ngươi còn nhớ rõ mẹ ngươi ở nơi nào sao?"

Trầm Hương đang cố gắng nhớ lại, thế nhưng là lúc trước cùng Tàn Linh một lúc thức dậy, Trầm Hương căn bản không có làm sao lưu ý, lúc ấy một lòng một dạ muốn gặp Tam Thánh Mẫu, nơi nào sẽ lưu ý những này, "Ta giống như nhớ kỹ là tại một ngọn núi dưới, nơi nào có một cái sơn động..."

Trong sơn cốc, Trầm Hương mấy người không ngừng nhìn quanh bốn phía.

Bỗng nhiên, khi mấy người đi đến một chỗ đường núi lúc, một trận Cuồng Phong bỗng nhiên phá đến, thổi đến mấy người khó mà mở mắt.

Trầm Hương trước hết nhất kịp phản ứng, "Không tốt! Nhị Lang Thần đến rồi!"

Ngao Xuân cùng Tiểu Hồ Ly nghe xong, lập tức trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhưng là Phong hơi thờ Diệt Lạc về sau, trước mắt nơi nào có Nhị Lang Thần bóng dáng.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một thanh y nam tử đứng tại trên con đường phía trước.

Tàn Linh ở một bên hài lòng gật đầu, tựa hồ đối với nam tử mặc áo xanh kia biểu hiện rất hài lòng.

Nam tử mặc áo xanh này chính là Đỉnh Hương, lúc này nàng Nữ giả Nam Trang, đi tới Hoa Sơn. Bây giờ đang luyện tập Tàn Linh truyền thụ Phong Hệ thần thông.

"Phong!"

Đỉnh Hương lần nữa một tiếng quát nhẹ, trong nháy mắt, có một trận cuồng phong gào thét mà tới.

Ngao Xuân kêu to nói: "Ngươi là yêu nghiệt phương nào?"

Đỉnh Hương cũng không yếu thế, "Các ngươi lại là yêu nghiệt phương nào?"

"Chúng ta không phải yêu quái..."

Đỉnh Hương đắc ý nói ra: "Ta là chuyên môn bắt yêu quái..."

Trầm Hương tiến lên một bước, định nhìn xem xét, một tiếng kinh hô thốt ra, "Là ngươi!"

Nhìn lấy Trầm Hương ánh mắt kia, Đỉnh Hương nghi hoặc: "Ngươi biết ta?"

Trầm Hương liên tục gật đầu, "Nhận biết, nhận biết, ta gặp qua ngươi một lần..." Đỉnh Hương càng thêm hồ đồ rồi, "Gặp qua ta một lần, nhưng ta tại sao không có gặp qua ngươi a?" Trầm Hương, ngươi biết hán?" Tiểu Hồ Ly ở một bên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 624: : Gặp Phật Môn

Trầm Hương nhỏ giọng nói: "Nhận biết, lần kia ta Tần thúc dẫn ta tới Hoa Sơn gặp mẹ ta lúc, vừa vặn trông thấy nàng cũng tại trước sơn động, chúng ta không phải tìm không thấy cái sơn động kia, chính dễ dàng để cho nàng mang bọn ta đi..."

"Ủy, người nói người biết ta, vậy người là ai a?"

"Tại hạ Lư Trầm Hương, vị này là Đông Hải Long Cung tám thái tử, vị này là Tiểu Ngọc..." Trầm Hương một mạch toàn đều nói ra.

Đinh Hương hồ nghi đánh giá mấy người, lần nữa hỏi: "Các người tới đây làm gì a, còn đã quấy rầy ta Tu luyện."

"Ta muốn mời cô nương giúp tại hạ một người bạn bậu..."

Một bên Ngao Xuân cùng Tiểu Hồ Ly sợ ngây người, "Hắn là nữ tử?"

Đinh Hương một trận đỏ mặt, "Nữ tử thế nào?"

"Cô nương, đừng hiểu lầm, bọn hắn không phải ý tứ kia..."

Đinh Hương vỗ vỗ tay, "Nói đi, người có chuyện gì, xem ở người biết mức của ta, ta có thể giúp người một tay."

"Hôm đó, tại hạ ở một tòa trước sơn động, gặp cô nương gặp một vị tiên nhân, tiên nhân kia đem cô nương vọt lên hư không, không biết Đạo Cô nương có thể nhớ kỹ hang núi kia ở đâu?"

Đinh Hương tò mò nhìn Trầm Hương, "Người là tới bái sư chứ!"

Trầm Hương gật đầu nói: "Không sai, không biết Đạo Cô nương có thể dẫn đường, cái này Hoa Sơn quá lớn, tại hạ đã tìm hồi lâu, cũng không có tìm được..."

Đinh Hương cố tình trầm tư, sau nửa ngày, mới nói: "Tốt a! Ta liền mang người tiến đến, tuy nhiên người cũng đừng ôm cái gì hi vọng, những người kia là sẽ không thu đồ đệ đệ ."

"Đúng rồi, không biết Đạo Cô nương xưng hô như thế nào?" Trầm Hương lúc này mới phát hiện mình tuy nhiên nhận biết người trước mắt, lại không biết tên của đối phương, cũng không thể một mực cô nương cô nương hô hào đi.

Đinh Hương nói: "Các người nghe cho kỹ, ta chính là Hoa Sơn Tam Thánh Mẫu chi Tọa Hạ Đệ Tử, Đinh Hương là..." Đinh Hương chỉ như vậy nói là muốn hù dọa một chút ba người. Thế nhưng là nàng chỗ nào biết nói, nàng như thế thuận miệng nói, từ nơi sâu xa, lại là thật.

Nếu dựa theo Tam Thánh Mẫu cùng Tần Linh quan hệ trong đó, Đinh Hương thật đúng là có thể tính là Tam Thánh Mẫu đệ tử tử.

"Người là Tam Thánh Mẫu đệ tử tử? Vậy người có biết hắn là ai?" Ngao Xuân dưới sự kinh hãi, chỉ Trầm Hương nói.

Trầm Hương cũng gấp, đối với Đinh Hương lời nói không có chút nào hoài nghi, "Mẹ ta... Sư phó người hiện tại ở đâu?"

Đinh Hương có một tia không tự nhiên, "Ăn nhập gì tới người tình a?"

"Ta cho người biết a, hắn nhưng là Tam Thánh Mẫu nhi tử, Trầm Hương, người hắn là nghe sư phó người nói qua a?"

Lần này đến lượt Đinh Hương chấn kinh, Tam Thánh Mẫu nhi tử, Trầm Hương. Đây chẳng phải là nói Tam Thánh Mẫu sinh một nhi tử, mà ta... Đinh Hương lần nữa hướng phía Trầm Hương nhìn lại, trong mắt bỗng nhiên nhiều hơn một loại sắc thái.

"Người mau nói, mẹ ta nàng hiện tại ở đâu?" Chuyện cho tới bây giờ, Đinh Hương đã đâm lao phải theo lao, vốn định hù dọa một chút ba người, nhưng chưa từng nghĩ vậy mà gặp đối phương nhi tử, "Sư phụ ta ta cũng không biết ở đâu? Mỗi lần ta đều là đi hang núi kia trước..."

Trầm Hương nghe xong đại hì, "Tốt, Đinh Hương người nhanh mang ta đi..."

Đinh Hương chần chờ, hơn nửa ngày mới nhẩn nha nói: "Tốt a, ta mang các người tiến đến..."

Một cái sơn cốc bên trong, Đinh Hương dẫn theo mấy người tới đến nơi đây, một cái sơn động xuất hiện tại mấy người trước mắt, "Đến, đúng vậy cái sơn động kia!" Trầm Hương bước nhanh tiến lên, đang muốn hướng người xông, Đinh Hương bỗng nhiên hô to nói: "Nguy hiểm!"

Trầm Hương một cái cơ linh, vội vàng dừng bước lại, hồi tưởng lại hôm đó trăng cảnh, nhớ tới trước sơn động, có một đạo kết giới. Chậm rãi vươn tay, Trầm Hương đụng chạm đến tầng một màn sáng.

Hư không bên trên, Tần Linh khẽ nhíu mày, không phải vì Trầm Hương, mà là tại cách đó không xa, Tần Linh nhìn thấy mấy bóng người, là phật môn người, chính hướng phía nơi đây mà đến. Đối phương hiển nhiên cũng phát hiện Tần Linh, sáng chói Phật quang, tán mắt ra.

Ba người hiện thân tại Tần Linh trước người, "Không biết là nơi nào đạo hữu, không nghĩ tới lại là tới trước một bước!"

Nhìn lên trước mắt ba người, Tần Linh sát ý nổi lên, trước đó bị Hoan Hi Phật trọng thương, thù này còn không có báo, bây giờ lần nữa nhìn thấy Phật Môn người, Tần Linh ức chế không nổi trong lòng sát ý.

Cho tới nay, Tần Linh liền đối Phật Môn không có hảo cảm gì, mà lại Tần Linh biết mình sớm muộn sẽ cùng Phật Môn đối lập, vèn vèn trong tay mình Định Hải Thần Châu, chỉ sợ phật môn Nhiên Đăng Thượng Cổ Phật liền sẽ không bỏ qua mình.

"Phật môn người, không biết các người tới đây vì sao?" Tần Linh thăm dò tính mà hỏi.

Những người kia gặp Tần Linh không có trả lời mình, sắc mặt mười phần không vui, "Hắc hắc... Đạo hữu làm gì biết rõ còn cố hỏi, đạo hữu không phải mang mục đích giống nhau sao?"

Tần Linh hướng phía Hoa Sơn hạ nhìn thoáng qua, trong nháy mắt mình bạch hết thấy, đối phương là hướng về phía Trầm Hương tới, bây giờ Sát Kiếp đã tới, các Đại Giáo đã bắt đầu hành động, mà giờ khắc này Trầm Hương tự nhiên mà vậy rơi vào đến trong mắt bọn họ.

Tần Linh không nghĩ tới bọn hắn sẽ đến nhanh như vậy, tuy nhiên sớm đã có suy đoán, nhưng lại không nghĩ tới lại nhanh như vậy. Tần Linh trầm mặt, "Các người là vì Trầm Hương mà đến? Khuyên các người không nên uống phí khí lực, Trầm Hương là sẽ không cùng các người đi..."

Ba người kia cười to, "Ha-Ha... Buồn cười, người là ai, Trầm Hương cùng không theo chúng ta đi, còn không phải người có thể quyết định, hôm nay chúng ta đến đây, chính là vì mang đi Trầm Hương, làm sao người muốn ngăn trở sao? Bất quá ta muốn khuyên đạo hữu một câu, mọi thứ phải nghĩ lại, không sau đó nếu người khó mà gánh chịu..."

Tần Linh xem như mình bạch, ba người đến đây, là muốn cưỡng ép mang đi Trầm Hương. "Buồn cười? Ta nhìn buồn cười chính là bọn người đi! Nơi đây còn không phải là các người Linh Sơn, há có thể dung nạp người nhóm Phật Giáo người lớn lối như thế! Coi như Như Lai tự mình, cũng là câu nói kia, Trầm Hương là sẽ không cùng các người đi..."

"Làm càn! Ngã Phật Như Lai, há lại bọn người tiểu nhi có thể gọi..."

Trong lúc nhất thời, bầu không khí trở nên ngưng trọng lên, Song Phương ai cũng biết một trận đại chiến không thể tránh được.

Tần Linh lù lù không sợ, dù là đối phương ba người, Tần Linh vẫn như cũ Bất Động Như Sơn. Mắt ba người trước tu vi tất cả đều tại Chân Tiên kỳ trái phải, so Tần Linh cao ra không có bao nhiêu, tuy nhiên Tần Linh nếu muốn thủ thắng, chỉ sợ cũng không có như vậy cho dễ.

"Xem ra đạo hữu là muốn cùng ta Phật Môn là địch?"

Tần Linh cười lạnh, "Là địch lại như thế nào? Người khác sợ người Phật Môn, ta cũng không sợ, hôm nay liền để ta xem một chút, các người phật môn khả năng chịu đựng..."

"Thật nhỏ, nguyên lai là Phật Môn địch nhân, vậy thì không cần khách khí, hai vị sư đệ, các người ai nguyện ý đi thu phục yêu nghiệt này!"

Một tên mập đi tới nói: "Sư huynh, như thế việc nhỏ cứ giao cho sư đệ đi!"

"Tốt! Vậy thì có Pháp Không sư đệ, sư đệ còn cần cẩn thận một chút, người này khả năng có chút bản lĩnh..."

Cái kia mập mạp nói: "Sư huynh yên tâm, một cái nho nhỏ yêu nghiệt, há lại đối thủ của ta, hôm nay liền để Phật Môn lợi hại!"

"Yêu nghiệt! Còn không nhận nằm!" Cái kia Bàn Hòa Thượng một tiếng quát mắng, như Nộ Mục Kim Cương, chưa nói xong thật có mấy phần bản sự.

Một Đạo Phật chỉ riêng phóng lên tận trời, diệu sáng lên vùng hư không này.

Dưới Hoa Sơn, Trầm Hương mấy người thân ảnh đã biến mất, xem ra đã tiến nhập trong sơn động, về phần làm sao đi vào, Tần Linh không biết, vừa mới không có chú ý.

Hư không bên trên, Nhất Chương cự đại Phật Chương hiển hóa tại Tàn Linh trước mặt, đập vào mặt Phật quang, như là vội ùa như thủy triều, khuấy động mà tới.

Phút chốc, Tàn Linh cũng ngang nhiên xuất thủ, vạn trượng Tinh sáng lóng lánh hư không, Trích Tinh Thủ ngưng kết thành hình, nằm ngang ở Tàn Linh trên đỉnh đầu. Hiện lộ rõ ràng lớn lao uy lực.

Cái kia Bàn Hòa Thượng gặp này, sắc mặt biến hóa, tiếp theo cười lạnh, "Tốt yêu nghiệt! Quả nhiên có mấy phần thủ đoạn! Tuy nhiên vẫn như cũ vô dụng, đi chết đi!" Phật quang sáng chói, ẩn chứa sát cơ. Tinh quang chói lọi, sát ý ngập trời.

Bành!

Một tiếng mãnh liệt tiếng vang, như là một tiếng kinh thiên tiếng sấm, chấn động Hoàn Vũ.

Trong sơn động, Trầm Hương mấy người cũng bị cái này cự đại vang động cho kinh động đến, "Chuyện gì xảy ra? Khó Nhị Lang Thần tới?"

Tàn Linh đứng yên hư không, ngắm nhìn người trước mắt, vừa mới hai người cân sức ngang tài, ai cũng không có chiếm được tiện nghi.

Ngay tại Tàn Linh bọn hắn cách đó không xa, cái kia tầng mây dày đặc về sau, có mấy bóng người, từng cái tiên phong đạo cốt, để cho người ta xem xét liền biết là hạng người tu vi cao thâm.

Chỉ nghe một người trong đó nói: "Sur huynh, có thể nhìn ra người kia lai lịch, tựa hồ không phải ta Đạo Môn Nhất Mạch, nhưng một tiếng tu vi lại rất thuần chủng, không biết là cái nào phe nhân mã?"

Cầm đầu là một người trung niên nam tử, người mặc đạo bào màu vàng, "Sur đệ, khó nhìn không ra, vừa mới người kia chỗ sử chính là gì loại Tiên Pháp sao?"

"Sur huynh đã nhìn ra?" Hoàng bào Đạo Nhân tự tin nói ra: "Hắn chỗ làm chính là Vạn Thọ Sơn Trích Tinh Thủ, người này rất có thể là Vạn Thọ Sơn người..."

"Vạn Thọ Sơn người, Vạn Thọ Sơn lúc nào cũng đi ra, khó bọn hắn cũng muốn..."

"Khó Đạo Sur đệ quên, cái kia Trần Nguyên Tử chính là là ai sao? Địa Tiên Chi Tổ, lần này chỉ sợ hắn cũng khó có thể kháng cự ở trong đó dự hoặc, có cái kia loại ý nghĩ cũng là tự nhiên..."

"Sur huynh, vậy chúng ta bây giờ?" Cái kia hoàng bào đạo hữu lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, "Đi, chúng ta đi trước gặp Trầm Hương, để bọn hắn tại cái này đầu, đầu càng lợi hại càng tốt!"

Tại hai người nói chuyện ở giữa, Tàn Linh cùng cái kia Bàn Hòa Thượng đã lần nữa giao thủ. Hư không bên trên, khắp nơi đều tỏ khắp lấy Phật quang, mà Tàn Linh đã không có sử dụng Trích Tinh Thủ, mà là trong tay trực tiếp xuất hiện một thanh lợi kiếm.

Nhất thời, cái kia sáng chói Phật quang bên trong, Vạn Kiếm khuấy động, một cỗ dòng thác kiếm khí, tại Phật quang bên trong khuấy động, những nơi đi qua, Phật quang tán loạn...

Phốc...

Có người thụ thương, máu đỏ tươi giữa trời rơi xuống, mười phần dễ thấy.

"Sur đệ!" Hai tiếng nôn nóng quát, là cái kia một bên hai tên hòa thượng, hóa thành hai đạo lưu quang, đi vào cái kia Bàn Hòa Thượng bên cạnh, vội vàng đem Bàn Hòa Thượng nâng lên. "Sur đệ, ngươi cảm giác như thế nào?"

Cái kia Bàn Hòa Thượng gương mặt thống khổ hình, "Sur huynh, giúp ta giết tiểu nhi kia, ta muốn hắn chết! Chết!" Bàn Hòa Thượng giờ phút này hận thấu Tàn Linh, đối Tàn Linh có mãnh liệt sát ý.

"Sur đệ yên tâm, yêu nghiệt này chạy không được, hôm nay định phải cho hắn đẹp mặt!"

Tàn Linh sắc mặt băng lãnh đứng ở một bên, đem ba người nghe vào trong tai, khoe miệng trôi lên một tia cười lạnh, "Muốn giết ta, vậy sẽ phải làm tốt bị giết chuẩn bị!"

"Yêu nghiệt, đừng muốn ngông cuồng, hôm nay nhất định phải trăm người!"

Tàn Linh cũng sát ý phóng đại, "Sợ người không có bản sự kia..." Kim Quang bốc lên, hòa thượng kia trong tay bỗng nhiên xuất hiện một cái cự đại Kim Bát, Kim Bát toàn thân kim hoàng, như Hoàng Kim chế tạo, Đạo Phật quang lưu chuyển trong đó, coi là thật bất phàm. Một tiếng quát chói tai, tại Tàn Linh vang lên bên tai, "Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!" Kim Bát hoành không, trong chớp mắt, Uyển Như một tòa núi lớn, nằm ngang ở Tàn Linh trên đỉnh đầu, Cực Tốc rơi xuống, hướng phía Tàn Linh trấn áp mà đến.

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 625: : Xiển Giáo Hàn vừa

Tần Linh bay lên mà lên, trong bàn tay, pháp lực dâng trào, Phiến Thiên Chưởng cường thế mà ra.

Một chưởng vỗ không, cường thế ngập trời.

Keng!

Một tiếng kim loại tiếng va đập tại Hoa Sơn bên trên bầu trời vang lên, như Mộ Cổ Thần Chung, âm thanh không dứt mà thôi.

Cứng rắn như sắt Kim Bát bị Tần Linh một chưởng vỗ bay, hòa thượng kia tựa hồ không ngờ rằng lại là cái này loại kết quả, có một tia cứ thế. Mà Tần Linh không quan tâm những chuyện đó, thừa cơ mà đến, hùng hậu Chưởng Kính lần nữa tại trong lòng bàn tay ngưng kết

Trong nháy mắt, Tần Linh đã nhào Chỉ Hòa còn trước người, Phiến Thiên Chưởng ngang nhiên xuất thủ, nhắc lên một con lóc.

A...

Hòa thượng kia tuy nhiên cực lực chống cự, nhưng hắn còn đánh giá thấp Phiến Thiên Chưởng uy lực, cái kia thực chất Chưởng Ấn, trùng điệp khắc ở trên ngực hắn, hùng hậu Chưởng Kính, không chỉ có trực tiếp đem ngũ tạng lục phủ toàn bộ chấn vỡ, liền ngay cả thần hồn cũng trực tiếp tan thành mây khói.

Máu tươi hoành vậy, nhuộm đỏ hư không.

Cái kia một bên hai tên hòa thượng sợ ngây người,瑟瑟 nhìn lấy cái kia rơi xuống thân ảnh, nửa ngày không nói ra lời.

Sư huynh đã chết rồi sao? Làm sao có thể?

"Sư huynh..." Cái kia Bàn Hòa Thượng một tiếng la hét, thế nhưng là đạo thân ảnh kia thẳng tắp rơi xuống, không có nửa phần phản ứng.

"Yêu nghiệt! Ngươi cũng dám giết sư huynh của ta, hôm nay ngươi nhất định phải chết, chúng ta Phật Môn không để yên cho ngươi..."

Tần Linh từng bước một hướng phía hai người đi đến, "Ngươi cho rằng ngươi nhóm còn có cơ hội kia sao? Đã tới, cái kia liền không cần đi, ta mới vừa nói qua, muốn giết ta, liền muốn có bị giết giác ngộ!"

"A..... Yêu nghiệt nhận lấy cái chết!" Còn lại một cái kia hòa thượng, mang theo đầy ngập sát ý, hướng phía Tần Linh trùng sát mà đến.

Tần Linh cũng lười cùng nói nhảm, bởi vì Tần Linh phát hiện, có người lặng lẽ tiềm nhập Hoa Sơn, khả năng cũng là hướng về phía Trầm Hương mà đi .

Một tiếng quát nhẹ, nhất thời Tần Linh trước người hư không như là cái gương vỡ nát, nát đầy đất. Hòa thượng kia trực tiếp từ trong hư không quỷ dị biến mất .

Bây giờ Tần Linh có Chân Tiên tu vi, "Không gian vỡ vụn" cái này thần thông uy lực, sớm đã xưa đâu bằng nay, như người không quan sát, trong một đêm, liền có thể đưa người vào chỗ chết.

Bàn Hòa Thượng ở một bên mắt thấy hết thảy, căn bản không biết mình sư huynh là như thế nào biến mất , gặp Tần Linh hướng mình đi tới, Bàn Hòa Thượng hoảng sợ vạn phần, "Ngươi! Ngươi có biết ta là ai không? Ta chính là Tây Phương Văn Thủ Bồ Tát Tọa Hạ Đệ Tử, ngươi không có thể giết ta, không phải vậy sư tôn ta là sẽ không bỏ qua ngươi, Phật Môn cũng sẽ không bỏ qua ngươi..."

"Chuyện cho tới bây giờ, ngươi cho rằng ngươi còn có sống sót khả năng sao? Chết đi!" Tần Linh không có lưu tình, một chỉ điểm ra, trực tiếp đem Bàn Hòa Thượng thần hồn đánh tan.

Lập tức, Tần Linh đằng hạ hư không, đem hai tên hòa thượng thi thể thiêu, Tần Linh không muốn để cho Phật Môn phát giác, tối thiểu nhất hiện tại mình còn không thể tiết lộ thân phận.

Tại thiêu về sau, Tần Linh lập tức hướng phía sơn động mà đi, có người tiềm nhập Hoa Sơn, Tần Linh không thể không hoài nghi, đối phương có phải hay

không cũng hướng về phía Trần Hương tới.

Trong sơn động, Trần Hương mấy người cẩn thận đi về phía trước, xuyên qua mơ màng âm thầm thông đạo, một cái thạch môn xuất hiện tại mấy người trước mặt. Trần Hương dừng bước lại, đối mấy có người nói: "Các người nhìn, nơi đó có Đạo môn!"

Đồng thời, một chỗ khác, mấy bóng người cũng tại triều lấy nơi đây mà đến, "Sư huynh, nghe nói Tam Thánh Mẫu liền bị giam giữ ở chỗ này, nói không chừng cái kia Dương Tiễn chính là ở đây!"

Hoàng bào có người nói: "Không sao, cái kia Dương Tiễn coi như vẫn là người ta mấy người sư huynh, nếu là nhìn thấy chắc hẳn cũng sẽ không cùng chúng ta khó xử, nhớ kỹ một hội kiến Trần Hương, vô luận như thế nào cũng phải hân đáp ứng nhập chúng ta Xiển Giáo, còn có không thể dùng mạnh!"

"Cũng không biết tình huống bên ngoài ra sao? Không biết ai thắng ai bại?"

Phía sau hai người, một người khác nói: "Đó còn cần phải nói, nhất định là phật môn người thắng, người kia coi như lợi hại hơn nữa, nhưng Phật Môn lại là có ba người, quả quyết không có khả năng lấy một địch ba ..."

Trong sơn động, Tần Linh thân ảnh xuất hiện, bởi vì trước đó tới qua một lần, cho nên đối với trong đó địa hình, Tần Linh là rất rõ ràng, chỉ chớp lát liền đuổi kịp cái này mấy tên hoàng bào Đạo Nhân.

Tuy nhiên Tần Linh không có hiện thân, mà là tiếp tục hướng về phía trước.

Nửa khắc về sau, Tần Linh liền phát hiện Trần Hương mấy người thân ảnh, lúc này Trần Hương đã tại đám người tách ra, chỉ gặp Trần Hương tại một cái sau cửa sắt, mà đám người lại bị ngăn cách, tại cửa sắt bên ngoài.

Trần Hương rời đi cửa sắt, tiếp tục hướng phía trước, Tần Linh đi theo Trần Hương sau lưng, muốn nhìn một chút Dương Tiễn mục đích là cái gì, nếu như lúc này Dương Tiễn Lai Hoa núi, chỉ sợ Trần Hương mấy người một cái cũng chạy không được.

Mà bây giờ Dương Tiễn biết rõ Trần Hương tại Hoa Sơn, lại không xuất hiện, chắc hẳn nhất định có mục đích của hắn.

Trần Hương một đường la lên, một đường tiến lên, lúc này đi tới một tòa không nhỏ đại điện bên trong. Mà Dương Tiễn chính ngồi ngay ngắn ở phía trên cung điện. Tần Linh nguy hiểm thật một tiếng kinh hô, bởi vì vừa rồi Tần Linh thể nhưng là tận mắt nhìn thấy Dương Tiễn mang theo Tam Thánh Mẫu rời đi, nhưng bây giờ làm sao Dương Tiễn lại xuất hiện ở đây.

Lần nữa nhìn chăm chú trước mắt thân ảnh, Tần Linh rất nhanh liền phát hiện một tia mảnh khốc, đây không phải Dương Tiễn Chân Thân, chỉ là Dương Tiễn lưu lại một hơi mà thôi, tăng thêm hân ngày đó cương Thất Thập Nhị Biến, cho nên mới sẽ hóa thành Dương Tiễn bộ dáng.

Là Dương Tiễn cố ý mà vì đó sao? Tần Linh không biết, tuy nhiên lập tức cũng sẽ biết được.

Nhị Lang Thần mở miệng, "Ta vốn cho rằng cái này cơ quan không cần dùng, nhưng không nghĩ tới vận khí của người cũng không tệ lắm..."

Trần Hương không có gì cố kỵ chạy đến Dương Tiễn trước người, "Cửu Cửu, ta đều đã đến nơi này, người liền để ta gặp lại gặp mẹ ta đi! Chỉ gặp một lần, người liền dẫn ta đi, có thể sao?"

Gặp Nhị Lang Thần không nói gì, Trần Hương gấp, lớn tiếng nói: "Cửu Cửu, người cứ như vậy vô tình sao?"

"Cũng không phải là ta vô tình, mà là ta bất lực, chuẩn xác mà nói người nhìn cũng không phải là ta Chân Thân, đây chẳng qua là ta lưu tại nơi này một hơi, ta hết thấy lưu tại nơi này ba miệng khí, mỗi một chiếc khí liền đại biểu cho một cửa, chỉ cần người có thể xông qua cái này ba cửa ải, liền có thể nhìn thấy người nương, bất quá thời gian đã không nhiều lắm..."

Trần Hương chăm chú nhìn chăm chăm Nhị Lang Thần, "Người có phải hay không muốn đem mẹ ta mang lên thiên đình?"

Nhị Lang Thần cảm thấy kinh ngạc, "Người là thế nào biết? Tuy nhiên cái này đã râu ria, thời gian của người không nhiều lắm, sau đó không lâu, tựa như người nói, ta sẽ dẫn mẹ người lên thiên đình..."

"Nếu như ta không vượt qua nổi đâu? Có phải hay không liền không gặp được mẹ ta rồi?"

"Không vượt qua nổi, không ít thấy không đến mẹ người, mà lại người cũng sẽ táng thân tại cái này cơ quan bên trong..." Tần Linh ở một bên lộ ra ý cười, Dương Tiễn mục đích hẳn dĩ nhiên minh bạch, nhìn như làm khó Trần Hương, nhưng cái này sao lại không phải một loại ma luyện, một sự rèn luyện đâu, chỉ sợ Dương Tiễn mục đích liền ở đây đi!

Tần Linh từ trong đại điện rời khỏi, tất cả chuyện tiếp theo, không tiện nhúng tay, chỉ có Trần Hương mình hoàn thành khảo nghiệm. Mới là tốt nhất. Mà Tần Linh còn có một chuyện muốn đi làm, cái kia chính là đi ngăn trở cái kia mấy tên hoàng bào Đạo Nhân, theo Tần Linh suy đoán, mấy người kia hẳn là Thánh Nhân Môn Hạ đệ tử, có khả năng nhất đúng vậy Xiển Giáo Môn Hạ đệ tử.

Ngoài cửa sắt, Đình Hương mấy người đã thở hồng hộc ngồi ở một bên, vô luận mấy người như thế nào dùng sức, cửa sắt đúng vậy khó động mấy mảy. Xuyên qua cửa sắt, Tần Linh chính muốn ly khai, nhưng cái kia mấy tên hoàng bào đạo hữu đã đi tới nơi đây. Đình Hương mấy người lập tức từ dưới đất ngồi dậy, cảnh giác nhìn lấy mấy người.

Cái kia hoàng bào đạo hữu đánh giá mấy người, mấy người chúng, một người đi ra hỏi: "Trong các người ai là Trầm Hương?"

Ngao Xuân cảnh giác nhìn lấy mấy người, "Các người là ai? Tìm Trầm Hương cần làm chuyện gì?"

"Chúng ta là ai người không cần phải để ý đến, người chỉ muốn nói cho ta biết ai là Trầm Hương liền có thể!" Người này nói rất phách lối, giống như ai cũng thiếu hẳn cái gì giống như .

Đối phương nói chuyện lớn lối như thế, thân là Đông Hải Long Cung tám thái tử, Ngao Xuân vẫn là có mấy phần tỳ khí, "Ta như không nói gì?"

Người kia sừng sốt một chút, tựa hồ không nghĩ tới trước mắt người thanh niên này sẽ nói ra câu nói này, "Không! Vậy ta có thể bảo vệ không cho phép sau đó phải phát sinh cái gì ..."

"Sư đệ không thể không lễ!" Hoàng bào Nam Tử mở miệng, "Mấy vị xin đừng trách, ta người sư đệ này không biết nói chuyện, các người yên tâm, chúng ta tuyệt đối không có ác ý, tới đây đúng vậy muốn cùng Trầm Hương tiểu huynh đệ kết giao một phen..."

Ngao Xuân cười lạnh, "Không có ác ý, ai mà tin a!"

"Tiểu tử, người cái này là muốn chết! Đừng tưởng rằng người là Long Cung người, ta cũng không dám giết người, coi như người là Đông Hải Long Vương nhi tử, ta cũng giết không tha!"

Ngao Xuân khó thở, "Người nói cái gì, có bản lĩnh người đến a, cho là ta sợ người a!"

Bầu không khí đột nhiên trở nên khẩn trương lên, rất nhiều Phong Vũ nổi lên dấu hiệu. Nhưng mà một giây sau, cái kia hoàng bào Nam Tử lại cười nói: "Chư vị chắc hẳn không biết, chúng ta chính là Thánh Nhân Môn Hạ, hôm nay là dâng thánh nhân chi mệnh, đến đây mời Trầm Hương tiến về Ngọc Hư Cung một chuyện..."

Lời vừa nói ra, Na Tra một tiếng kinh hô, "Người nói cái gì, thánh nhân?"

"Đương nhiên, cho nên chư vị vẫn là nhanh để Trầm Hương ra đi, chớ có vi phạm với thánh ý nguyện của người..." Cái kia hoàng bào đạo hữu lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Na Tra đi qua vừa rồi một phen chấn kinh, dần dần tỉnh táo lại, nhìn lấy mấy có người nói: "Không biết các người sư thừa người nào, chắc hẳn các người cũng biết Ta là ai?"

Nghe Na Tra nói như thế, những người kia lúc này mới chú ý tới một bên Na Tra, hoàng bào Đạo Nhân nhìn chằm chằm Na Tra, thăm dò tính mà hỏi: "Người là Na Tra?"

Na Tra cười đắc ý, "Nhân lực không tề sao? Các người nói các người là Ngọc Hư Cung môn hạ, cái kia vì sao ta chưa bao giờ thấy qua các người?"

Hoàng bào đạo hữu lại là đại hỉ, "Na Tra sư huynh có chỗ không biết, chúng ta chính là Đạo Hành Thiên Tôn môn hạ, ta là Hàn cương, mấy vị này là sư đệ của ta..."

Gặp mấy người nói không kém chút nào, mà lại trên người mấy người chỗ phát ra cũng là chính tông Tam Thanh Đạo pháp, cho nên Na Tra giờ phút này đã khẳng định mấy người nói là sự thật , tuy nhiên để Na Tra không nghĩ ra là Trầm Hương sao lại nhận thánh nhân triệu kiến, cái này hoàn toàn là không thể nào .

Cái này đích xác là không thể nào, bởi vì đây là Hàn vừa thuận miệng nói, chân chính muốn gặp Trầm Hương chính là là sư tôn của bọn hắn Đạo Hành Thiên Tôn. Vì có thể hù dọa mấy người, cho nên mới nói là thánh nhân.

Tần Linh ở một bên, cũng bị giật nảy mình, thánh nhân muốn gặp Trầm Hương, cái này vô luận như thế nào Tần Linh cũng là không tin. Bởi vì Trầm Hương còn không có cái kia phân lượng để thánh nhân triệu kiến, như vậy chỉ có một khả năng, đúng vậy mấy người đang nói láo. Na Tra tuy có hoài nghi, cũng không dám kết luận, bởi vì không người nào dám cầm thánh nhân nói sự tình. Cho nên cuối cùng Na Tra tin tưởng."Xin hỏi Na Tra sư huynh, không biết Trầm Hương hiện ở nơi nào?" Hàn vừa mở miệng lần nữa hỏi.

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 619: Chương 626:: Thánh Nhân Môn Hạ

Đang lúc Na Tra chuẩn bị mở miệng thời khắc, Đinh Hương lại đoạt trước một bước nói: "Không thể nói cho bọn hần, bọn hần nói là thánh nhân phái tới, liền là thật sao? Nếu như bọn hần lần gạt chúng ta, đối Trầm Hương mưu đồ làm loạn làm sao bây giờ?"

Ngao 'Xuân' cũng phụ họa nói: "Đứng đây, xem xét cũng không phải là người tốt lành gì, các người nói là thánh nhân phái tới có chứng cứ sao? Ai có biết không các người có phải hay không người của thiên đình?"

"Hảo Tiểu Tử, thánh nhân chi ngôn, chính là chứng cứ, há có thể dung người hoài nghi, xem ra hôm nay không cho người một điểm nhan sắc nhìn một cái, người là không biết chúng ta lợi hại!"

Đinh Hương cái khó ló cái khôn, bận bịu hô nói: "Các người muốn làm gì, nói cho các người biết đừng tới đây a! Sư phụ ta ngay ở chỗ này, không tin các người quay đầu nhìn..."

"Người lại là người phương nào? Nhanh mau tránh ra, đừng nói là sư phụ người, liền xem như sư tổ người, cũng vô dụng..."

Tần Linh vốn cho rằng Na Tra sẽ ra tay, thế nhưng là không nghĩ tới mấy người lại là cùng 'Môn', tuy nhiên không phải sư thừa một người, đều là 'Ngọc' hư cung 'Môn' dưới, trông cậy vào Na Tra hỗ trợ đã là không có hi vọng. Chỉ có thể từ Tần Linh tự mình xuất thủ.

Nói chuyện đồng thời, người kia hướng thẳng đến Đinh Hương cùng ngao 'Xuân' đánh tới, sát ý lâm liệt.

"Các Hạ ngược lại là khẩu khí thật lớn, đây chính là các người 'Ngọc' hư cung nhất quán tác phong sao? Ưa thích lấy lớn hiếp nhỏ, lấy nhiều khi ít, hôm nay ta xem như thấy được..."

Tần Linh đột nhiên xuất hiện, ở đây không ai nghĩ đến. Chúng người thất kinh, ai cũng không ngờ rằng bên cạnh một mực còn có một người tồn tại.

Cái kia hoàng bào Đạo Nhân, chợt nhìn gặp Tần Linh, sắc mặt kinh hãi, không chỉ có là bởi vì Tần Linh đột nhiên xuất hiện, cũng là bởi vì nhận ra Tần Linh, "Là người!"

"Chính là ta! Vừa rồi tại một bên nhìn coi người kia liền là mấy người các người đi! Làm sao cho là ta không biết sao?"

Hoàng bào Đạo Nhân triệt thoái phía sau một bước, vừa mới hần nhưng là tận mắt nhìn thấy Tần Linh đang cùng cái kia phạt 'Môn' người chém giết lấy, nhưng bây giờ lại xuất hiện ở đây, cái kia chỉ có một loại tình huống, đúng vậy phạt 'Môn' người bại! Điều này không khỏi làm cho hoàng bào Đạo Nhân lại lần nữa đánh giá đến Tần Linh đến, "Các hạ là ai? Thật chẳng lẽ muốn xen vào ta 'Ngọc' hư cung sự tình sao?"

"Người cũng không cần cảm 'Ngọc' hư cung hù dọa ta, chỉ mấy người các người còn đại biểu không được 'Ngọc' hư cung, chỗ lấy các người hay là đi thôi! Ta cũng không muốn cùng người nhóm khó xử, Trầm Hương không phải là các người bây giờ có thể động!"

Hoàng bào Đạo Nhân sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, nhìn chòng chọc vào Tần Linh, Tần Linh nói như thế không thể nghi ngờ không phải tại đánh mấy người mặt.

Từng có lúc, vô luận mấy người tới chỗ nào, không phải là bị người tiền hô hậu ủng, nơi nào còn có người dám như thế nói chuyện cùng bọn họ, cho nên có người giận, "Sư huynh, còn cùng hần đông dài cái gì, đã tiểu tử này muốn tìm cái chết, vậy chúng ta liền thành toàn hần! Dù sao bây giờ Thiên Địa Sát Kiếp đã tới, giết hần, Trần Nguyên Tử cũng không dám làm gì được chúng ta ..."

Trần Nguyên Tử? Tần Linh rất nhanh liền muốn tròn nhìn trong đó hết thấy, xem ra đối phương là đem mình trở thành Vạn Thọ Sơn người, tuy nhiên dạng này cũng đúng lúc.

Tần Linh cười, nụ cười sáng lạng ở trên mặt khêu tán, "Vừa mới cũng có người nói như vậy, chỉ tiếc sau cùng lại trên người bọn hần ứng nghiệm, làm sao? Các người cũng muốn thử xem sao?"

Một cổ sắc bén khí tức, từ Tần Linh thân bên trên tản ra, cường thế không thể đỡ.

Hoàng bào Đạo Nhân đem người kia gọi về, "Sư đệ chớ có xúc động, người này tuyệt không đơn giản, vậy mà có thể đánh bại phạt 'Môn' ba người kia, có thể thấy được thực lực của hần tại chúng ta phía trên, bây giờ chúng ta không thể liều mạng, sư tôn đã 'Giao' thay thế, có thể không động thủ, liền không nên động thủ, dù sao chúng ta là hơi trầm xuống hương mà đến, hiện tại còn không biết Trầm Hương ở nơi nào, trước không nên khinh cử vọng động."

Đinh Hương ở một bên nhìn chăm chăm vào Tần Linh nhìn, lúc này Tần Linh cũng không phải là diện mục thật sự, cho nên Đinh Hương không có nhận ra, Đinh Hương muốn chính là mình vừa nói sư phụ mình liền ở một bên, người này liền xuất hiện, thật chẳng lẽ chính là sư phụ, thế nhưng là lớn lên tuyệt không.

"Các Hạ, không nên hiểu lầm, chúng ta sư huynh đệ cũng không có ác ý, chỉ là vì nhìn một chút Trầm Hương mà thôi, đạo hữu mục đích hần là cùng bọn ta a?"

Hừ lạnh một tiếng, Tần Linh không tiếp tục để ý tới ba người.

Sắt 'Môn' khác một bên, Trầm Hương chính nhận lấy Nhị Lang Thần khảo nghiệm.

Tần Linh chậm rãi đi đến ngao 'Xuân' bên cạnh thân, bí mật truyền âm nói: "Một hồi mấy người nhìn thấy Trầm Hương về sau, lập tức mang theo Trầm Hương rời đi, Tam Thánh Mẫu đã bị mang lên thiên đình, cũng không ở chỗ này, mấy người kia ý đồ đến Bất Thiện..."

Ngao 'Xuân' nhìn bốn phía, cùng Tần Linh ánh mắt gặp nhau, lập tức ngậm miệng, đối Tần Linh nhẹ gật đầu.

Thiên Đình phía trên, Lăng Tiêu điện bên trong, Chúng Tiên đứng hàng.

Dương Tiễn đang đứng tại dưới đại điện, mà Dương Tiễn bên cạnh còn đứng lấy một tên 'Nữ' tử, 'Nữ' tử khuôn mặt tiêu tụy, phảng phất như Nhát Trận Phong liền có thể thổi ngã giống như .

Vương Mẫu ngấm nhìn phía dưới hai người, "Tam Thánh Mẫu, lần này sở dĩ muốn Dương Tiễn mang người lên trời đình, là bởi vì trước mắt có một chuyện 'Giao' từ người đi làm, nếu như có thể làm tốt, Bản cung có thể Xá Miễn tội của người, nhưng nếu là không may xuất hiện, vậy thì tội thêm một bậc, mà lại Trầm Hương cũng sẽ bị đánh vào chỗ vạn kiếp bất phục!"

Tam Thánh Mẫu yếu ớt nói: "Nương nương thỉnh giảng!"

"Rất tốt! Lần này Bàn Đào Thịnh Hội sắp tổ chức, người tâm tư kín đáo, cái này chuẩn bị Bàn Đào Hội sự tình liền 'Giao' từ người đến chuẩn bị, nhớ kỹ không thể cho Bản cung xuất hiện một chút lỗi..."

Chúng Tiên tán đi, nhao nhao vì Tam Thánh Mẫu cao hứng, nếu như Tam Thánh Mẫu thật có thể Xá Miễn, cái kia Chúng Tiên vẫn là rất tình nguyện nhìn thấy .

Dương Tiễn cũng không có theo Chúng Tiên cùng nhau rời đi, mà là một thân một mình lưu lại.

Dao Trì bờ, Vương Mẫu mặt 'Lộ' lệ sắc, "Dương Tiễn, Tam Thánh Mẫu sự tình người trước hết không cần lo, hiện tại việc cấp bách, đứng vậy nhanh liền Trầm Hương cái kia Tiểu Yêu Nghiệt bắt lên thiên đình, biết không?"

"Vâng, Tiểu Thần tuân chỉ!"

Vạn dặm không mây hư không, hai bóng người Cực Tốc mà đi, "Thiên Địa Vô Cực, vạn dặm truy..."

Dương Tiễn tĩnh tại lắng nghe, "Không cần, bọn hán tại Hoa Sơn, chúng ta đi mau!"

Sau nửa canh giờ, cái kia không nhúc nhích tí nào sắt 'Môn' bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, mình chậm rãi dâng lên, ngao 'Xuân' một cái bước xa liền vọt tới, đối nhỏ 'Ngọc' mấy có người nói: "Đi, chúng ta đi vào!"

Cái kia hoàng bào Đạo Nhân mấy người cũng cùng đi qua, Tần Linh tự nhiên cũng là theo sát mà tới.

Núi 'Động' bảy lần thả tám hoành, như là Địa Hạ 'Mê' cung, tuy nhiên mấy người cùng Trầm Hương rất nhanh liền gặp nhau cùng một chỗ, mà giờ khắc này cái kia hoàng bào Đạo Nhân cũng nhao nhao lao đến.

Ngao 'Xuân' giữ chặt Trầm Hương, nói: "Trầm Hương, chúng ta đi mau, mẹ người không tại cái này, đã bị Nhị Lang Thần bắt lên thiên đình, những người kia là đến bắt người!"

"Đúng! Đúng! Chúng ta đi mau, những người kia không phải Người tốt..." Đình Hương cũng ở một bên nói.

Trầm Hương tựa hồ không tin, "Nhưng ta đã xông qua Nhị Lang Thần không xuống ba cửa ải, hán nói chỉ cần ta xông qua, liền có thể nhìn thấy mẹ ta..."

"Người làm sao ngốc như vậy a? Vậy chỉ bất quá là Nhị Lang Thần hoãn binh chi kế, mục đích đúng là ngăn chặn người, hiện tại mẹ người sớm đã bị mang lên thiên đình, bằng không chúng ta tới Hoa Sơn lâu như vậy, làm sao không thấy Nhị Lang Thần đến bắt chúng ta a?"

Đình Hương cùng nhỏ 'Ngọc' ở một bên cũng gấp, Đình Hương vội vàng lôi kéo Trầm Hương nói: "Đừng nói nữa, đi mau, bọn hán muốn đuổi tới..."

Nhìn thấy cái kia mấy tên hoàng bào đạo hữu hướng cùng với chính mình vọt tới, mà lại trước đó Na Tra cũng đã nói, Dương Tiễn có thể muốn đem Tam Thánh Mẫu mang lên thiên đình. Chẳng lẽ là thật? Nhị Lang Thần người đang gạt ta!

Hận hận nhìn thoáng qua, núi 'Động', Trầm Hương cũng không quay đầu lại rồi đi.

Cái kia mấy tên hoàng bào Đạo Nhân giờ phút này là hận thấu Tần Linh, bởi vì Tần Linh ngăn tại trước người bọn họ.

"Đạo hữu chớ có khinh người quá đáng! Thật cho là chúng ta sợ người sao?" Mắt thấy Trầm Hương bọn người liền muốn đi xa, hoàng bào Đạo Nhân gấp. Không còn ôn hoà nhã nhặn.

Tần Linh đứng tại mấy người trước người, "Các người ý nghĩ trong lòng ta như thế nào biết, ta chỉ biết nói, hôm nay có ta ở đây, các người là mang không

đi Trầm Hương ..."

Núi 'Động' trước, hai bóng người từ hư không rơi xuống, chính là Cực Tốc chạy tới Dương Tiễn cùng Hao Thiên Khuyển.

Hao Thiên Khuyển vừa rơi xuống đất, liền dùng cái mũi tại bốn phía ngửi ngửi cái gì, "Chủ nhân, có lão hồ ly vị đạo, còn có Trầm Hương cùng Tiểu Hồ Ly vị đạo, cùng với khác người..."

"Ồ đâu?"

Hao Thiên Khuyển chỉ dưới núi nói: "Bọn hần hướng phía núi đi xuống..."

Dương Tiễn không chần chờ, "Truy..."

Núi 'Động' bên trong, tại cảm ứng được Dương Tiễn đến về sau, Tần Linh liền bỏ chạy, không còn ngăn ở cái kia mấy tên hoàng bào Đạo Nhân trước người.

Tần Linh vừa biến mất, những người kia liền kêu gào lên, "Sur huynh, vừa rồi làm sao không để cho chúng ta động thủ, khó nói chúng ta còn sợ một mình hần sao?"

Hoàng bào Đạo Nhân lắc đầu, nói: "Người này không đơn giản, vền vền cái này một phần ung dung tâm tính, liền khó mà để cho người ta khinh thị, dạng này, chúng ta trước không nên động thủ, chỉ sợ không bao lâu, những người khác cũng sẽ tới, chúng ta trước hết để bọn hần đi đầu, chúng ta cũng có thể thừa cơ mà động, dạng này chẳng phải là càng tốt hơn..."

"Không tốt! Nhị Lang Thần bọn hần đuổi tới, làm sao bây giờ?" Tiểu Hồ Ly quay đầu nhìn thoáng qua, vừa vặn trông thấy Hao Thiên Khuyển đã đuổi theo.

Na Tra dừng bước lại nói: "Các người đi trước, ta đi ngăn chặn Nhị Lang Thần..."

Tần Linh không có hiện thân, Tần Linh biết nói, có Nhị Lang Thần tại, Trầm Hương sẽ không có nguy hiểm gì.

Na Tra hiện thân tại Dương Tiễn trước người, cười nói: "Thật là khéo a, Dương nhị Ca., 'Ngọc' Đế để cho ta điều tra Bàn Đào một chuyện, không nghĩ tới lại ở gặp được người, không biết Dương nhị Ca, trước đó điều tra, nhưng có thu hoạch gì, không bằng nói cho ta biết, ta cũng tốt tiếp tục điều tra..."

Dương Tiễn 'Lộ' ra một tia không rõ ý cười, "Trầm Hương đâu?"

"Trầm Hương, Dương nhị Ca., người nói cái gì, ta làm sao nghe không rõ..."

Dương Tiễn quay đầu, đối sau lưng Hao Thiên Khuyển nói: "Đi bắt Trầm Hương!"

Hoa Sơn núi rừng bên trong, Trầm Hương mấy người chính chạy nhanh, Đinh Hương đi theo mấy người sau lưng, nói: "Mấy người các người không phải sẽ giá vôn sao? Làm sao không giá vôn a?"

Đinh Hương trước đó đi theo Tần Linh bên cạnh Tu luyện chỉ có thời gian một tháng, tuy nhiên Tần Linh cũng dạy qua Đinh Hương Giá Vôn Chi Thuật, nhưng bây giờ Đinh Hương căn bản sẽ không, thể nội pháp lực khi có khi không, căn bản giá không dậy nổi mây.

Trầm Hương giải thích nói: "Nếu là bay lên, cái kia không chẳng mấy chốc sẽ bị Nhị Lang Thần phát hiện, như thế sẽ nguy hiểm hơn, đúng, Đinh Hương người chớ cùng lấy chúng ta, nguy hiểm..."

"Người cho ta ngồi a, hiện tại một người nguy hiểm hơn..."

"A..."

Toàn lực chạy mấy người, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có một bóng người, chính chờ đợi mình, là Hao Thiên Khuyển.

Hao Thiên Khuyển nhàn nhã đứng tại cái kia, "Chạy a, làm sao không chạy..." Đại chiến hết sức căng thẳng, Hao Thiên Khuyển không có nửa phần chần chờ, lập tức hướng phía mấy người giết tới đây. Tiểu Hồ Ly ở một bên nhắc nhở nói: "Trầm Hương, nhanh dùng Bảo Liên Đăng a!"

-----oOo-----

Cầu mọi người đánh giá cvt 9-10

Bạn đang đọc truyện *Vô Thượng Vu Tổ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.